

Giới thiệu Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert

Xem văn phải biết:

(1, này văn bắt đầu nữ xuyên nam, thượng bộ hoàn trước hội khôi phục nữ thân.

(2, này văn thượng hạ bộ đều xong.

(3, thượng hạ bộ không có CP, phiên ngoại hội có CP xuất hiện.

(4, văn trong nữ chủ cũng không phải là đoạt xá, mà là xuyên qua trở về.

Này văn có thể như vậy khái quát: Kỳ thực đây chính là một phần các loại hoan thoát manh văn, nhân vật chính vừa căng thẳng liền theo thói quen trang B mặt đơ mặt, to lớn nhất Bàn Tay Vàng là Đại ca, có nhị ngũ yêu sủng yêu thực, đối đầu luôn yêu thích phách tận thiên hạ người đàn ông tốt hắc ám Mary Sue, trải qua đến hăm hại chết nàng một đời mức độ .

Nguyên danh (bia đỡ đạn nam phối tu tiên ký), hiện thay tên làm (sống lại nghịch chuyển tiên đồ)

Này văn lại tên: (xuyên qua thành hắc ám Mary Sue nam nhân, làm sao phá?)

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Xuyên Qua Tu Chân Giới

Thương Vũ đại lục, Tây Cảnh, Chiêu An thành.

Tư gia trước đại môn, một cô thiếu nữ chính không sợ mà cùng Tư gia Ngũ Trưởng lão đối lập.

Lúc này mặt của hai người sắc đều cực kỳ khó coi, nhìn kỹ song phương ánh mắt đều âm trầm đến phảng phất có cái gì sinh tử đại thù.

Cách đó không xa một ít kẻ tò mò xa xa nhìn, lén lút chỉ chỉ chỏ chỏ, ám bội phục lên cái kia thiếu nữ dĩ nhiên dám to gan cùng Tư gia kêu gào dũng khí, ai không biết Tư gia là này Chiêu An thành lý tam đại tu tiên thế gia một trong, trong tộc có Kim Đan Lão tổ trấn thủ, tu sĩ bình thường đối đầu Tư gia đều hội lễ ngộ mấy phần, kiên quyết không dám cùng Tư gia đối đầu.

Lại xem này thiếu nữ, có được kiêu ngạo sáng rực rỡ, tuy nói người tu tiên có linh khí uẩn dưỡng thân thể, được trời cao chăm sóc, hình dạng khí chất đều là thượng tầng, nhưng thiếu nữ này dung nhan so với tầm thường nữ tu sĩ còn muốn điểm lệ trên mấy phần, khí chất cũng quả thực quý khí, xa xa nhìn, tiên tư phiêu dật, đúng là hiếm thấy. Lại coi tu vi, càng là dạy người chấn động, xem cốt linh bất quá mười bảy tuổi, dĩ nhiên đã là Luyện Khí kỳ mười tầng, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, phỏng chừng hai mươi tuổi trước tuyệt đối khả năng Trúc Cơ thành công, trở thành này tây kính tuổi trẻ Trúc Cơ tu sĩ một trong.

Ồ linh khí này mỏng manh tây kính nơi, hai mươi tuổi Trúc Cơ tu sĩ tuyệt đối khả năng có thể gọi là hạng người kinh tài tuyệt đỉnh.

Rất nhanh mà, lại có người nhận ra tên thiếu nữ này chính là Chiêu An thành tam đại tu tiên thế gia trong Nguyệt gia đệ tử, tên Nguyệt Thiên Dạ.

Nói đến này Nguyệt Thiên Dạ cũng là cái truyền kỳ, nghe nói nàng mười sáu tuổi trước chỉ là cái tạp bác ngũ linh căn, tu luyện đến mười sáu tuổi, còn chỉ là cái Luyện Khí kỳ hai tầng chưa chờ tu vi, này linh căn như không có Đinh giai công pháp cùng lượng lớn Thượng phẩm linh đan, cố gắng nữa tu luyện cũng chỉ có thể dừng lại ở Kim Đan kỳ, mà lại tiến độ vô cùng chậm chạp.

Ai biết Nguyệt Thiên Dạ mười sáu tuổi thời điểm, nàng tu luyện thời xóa khí, suýt chút nữa đi đời nhà ma, bất quá may là cuối cùng hư kinh một hồi. Sau đó không lâu, này Nguyệt Thiên Dạ phảng phất đột nhiên được cái gì cơ duyên to lớn, tu vi như đập đầu tiên đan như thế tăng tăng mà tăng lên, thời gian một năm, liền để nàng mạnh mẽ tu luyện đến Luyện Khí kỳ mười tầng, phải gọi là thiên tài.

Bất quá, Nguyệt Thiên Dạ tuy rằng nhìn là nhân vật thiên tài, nhưng Chiêu An thành lý ai không biết chân chính thiên tài nói hẳn là Tư gia song tử, đây mới thực sự là nhân vật thiên tài, mười lăm tuổi Trúc Cơ tu sĩ, coi như là Trung Ương đại lục cũng ít thấy, ở những cái kia đại tông môn trong, có thể nói là thiên chi kiêu tử như thế nhân vật.

Tư gia đời này ra lưỡng cái thiên tài, một cái tên Tư Hàn, trời sinh biến dị băng linh căn, mười lăm tuổi liền Trúc Cơ, năm nay hai mươi tuổi, đã là Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ. Một cái khác tên Tư Lăng, chỉ một hỏa linh căn, tương tự mười lăm tuổi Trúc Cơ, năm nay mới vừa mười tám tuổi, Trúc Cơ sơ kỳ đỉnh cao tu sĩ.

Nhưng mà, làm người đáng tiếc chính là, tháng trước Tây Cảnh Tiểu Thánh Cảnh mở ra, Tư Lăng dẫn dắt gia tộc con cháu cùng Chiêu An thành mặt

khắc tam đại thế gia con cháu đồng thời tiến vào Tiểu Thánh Cảnh rèn luyện, nghe nói ở Tiểu Thánh Cảnh gặp phải một con yêu thú cấp sáu, vì cứu Nguyệt gia một tên đệ tử, bị trọng thương, tu vi cũng biến thành hạ xuống Trúc Cơ sơ kỳ.

Cái này cũng chưa tính, xui xẻo sự tình còn ở phía sau đây.

Mà ngay mới vừa rồi, Nguyệt Thiên Dạ thủ trưởng gia cầu kiến Tư Lăng, ai biết nhưng cùng Tư gia thủ vệ thị vệ nổi lên xung đột, nàng muốn xông vào Tư gia, không khéo lại cùng mới vừa về gia Tư gia Ngũ Trưởng lão Tư Danh đánh.

Này Tư Danh năm nay đã một trăm năm mươi tuổi, là Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, không phải một cái Luyện Khí kỳ mười tầng hậu bối có thể khiêu khích? Có thể Nguyệt Thiên Dạ cũng trời sinh ngông nghênh, tuy rằng tu vi thấp, nhưng cũng không sợ Trúc Cơ tu sĩ, hùng hổ dọa người, không chịu lùi về sau, tuyên bố muốn xông Tư gia. Một tên tiểu bối cũng dám cùng hãn kưu gào, Tư Danh tự nhiên không khách khí, nguyên vốn là muốn trực tiếp chém giết —— ở Tu Tiên giới, cấp thấp tu tiên không biết tự lượng sức mình chọc tu sĩ cấp cao, bị giết cũng không có ai sẽ đồng tình —— nhưng là ở hãn thời điểm xuất thủ, Tư Lăng không biết đánh cái nào ra đến, mạnh mẽ mà đại Nguyệt Thiên Dạ nhận hãn sát chiêu.

Tư Danh là cái thành danh đã lâu Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, nắm giữ chính mình bản mệnh khí, coi như chỉ dùng tám phần mười linh lực sở xuất ra ngũ tuyệt khí, không phải nguyên liên bị thương nặng Tư Lăng khả năng chịu đựng?

Sự tình phát sinh quá đột nhiên, không người nào có thể dự liệu được Tư Lăng cái này Tư gia thiên tài sẽ vì cứu cái không liên hệ thiếu nữ mà liều mạng bị phế tận linh căn khả năng, có thể tưởng tượng được kết cục nhường bao nhiêu người than thở không ngớt. Mất thấy Tư Lăng tại chỗ bị đánh nát, người ở chỗ này cũng có thể cảm giác được Tư Lăng khí tức chính đang yếu bớt.

"Người —— người dĩ nhiên như thế nào thương hãn! " Nguyệt Thiên Dạ một đôi mắt đẹp lóe lên giận dữ, oán độc mà trừng mắt Tư Danh.

Tư Danh lúc này cũng tiếng lòng đại loạn, bận bịu chỉ huy Tư gia người đem trải qua đã hôn mê Tư Lăng chuyển về Tư gia, lúc này đối với Nguyệt Thiên Dạ cũng một bụng hỏa, thậm chí sát ý càng sâu. Chuyện này nói đến nói đi, hay vẫn là Nguyệt Thiên Dạ không biết tự lượng sức mình xông vào Tư gia mới biến thành tình cảnh như vậy.

Tư Danh lo lắng Tư Lăng thương thế, nơi nào còn bình tĩnh bắt kẻ nàng, lập tức tay áo phất một cái, quát một tiếng: "Cút!"

Sóng âm kéo dài, giống như hữu hình, làm cho Nguyệt Thiên Dạ toàn bộ người bị đánh bay ra ngoài.

Nguyệt Thiên Dạ nằm trên mặt đất, bị Trúc Cơ tu sĩ uy thế bức đến không cách nào đứng dậy, trong lòng tràn đầy khuất nhục lúng túng. Càng làm cho nàng hơn khó chịu chính là, vì nàng mấy lần bị thương nặng Tư Lăng, cổ này tình thâm nghĩa trọng nam nhân, làm sao không day nằng tiếng lòng rung động, cảm động liên tục? Luồng đời gộp lại, đây là duy nhất một cái đồng ý vì nàng dùng hết tính mạng nam tử.

Nhưng là...

Tư Lăng, người tại sao như vậy ngốc?

Không có ai để ý ngã xuống đất thiếu nữ, dù sao ở người bình thường trong mắt, Nguyệt Thiên Dạ thật là một không biết tự lượng sức mình người, rõ ràng là cái tu sĩ cấp thấp, nhưng là cái xách không rõ, lại dám ở Tư gia cửa lớn sinh sự không nói, còn dám khiêu khích Tư gia Ngũ Trưởng lão, nếu không là Tư gia thiên tài lúc này ra sự tình, Tư gia người nhà đã sớm nhân cơ hội đưa nàng chém giết ở trước cửa lấy đó cảnh cáo, tin tưởng người nhà họ Nguyệt rõ ràng nguyên do, cũng không sẽ vì cái xách không rõ đệ tử cùng Tư gia đối đầu.

Tư gia một mảnh âm âm, liền Tộc trưởng cũng cả kinh ra đến quan sát, chờ biết là Tư Lăng có chuyện, Tư gia Tộc trưởng rằng bạc cấn đến kéo kẹt vang.

"Nhị Trưởng lão, Lăng Nhi thế nào rồi?"

Tư Lăng trong phòng, Tư gia Tộc trưởng quan tâm hỏi, tham thủ đi đến đầu xem, Tư Lăng lúc này nhưng không có tỉnh táo, này trương gương mặt đẹp trai trắng xám đến đáng sợ, tuy rằng như vậy, nhưng vẫn không có vấn đề cho hãn khuôn mặt đẹp. Có thể nói, Tư Lăng từ nhỏ chính là một tấm so với nữ nhân còn muốn mỹ dung nhan tuyệt thế, không nói nữ nhân, chính là nam nhân nhìn thấy cũng phải tim đập tăng nhanh mấy phần.

Tư gia Tộc trưởng trong lòng nhảy dưới, rất nhanh liền dời tầm mắt.

Nhị Trưởng lão là Tư gia đại Trưởng lão dưới tu vi cao nhất tu sĩ, đã là Trúc Cơ hậu kỳ đỉnh cao, chỉ kém tới cửa một cước liền khả năng Kết Đan. Hơn nữa hãn còn là một tứ phẩm luyện đan sư, đây là Tư gia người nhà kính trọng nhất hãn địa phương. Ở Tây Cảnh loại này linh khí mỏng manh địa phương, luyện đan sư cực nhỏ, đỉnh thiên chính là lục phẩm Đan sư, này hay vẫn là những cái kia đại tông môn mới bồi dưỡng được đến. Một cái tu tiên gia tộc nắm giữ tứ phẩm Đan sư, đã khiến cái kia bên trong gia tộc bao hàm cao hơn những gia tộc khác.

"Thật không tốt." Nhị Trưởng lão thu hồi tra xét thần thức, nhíu mày đến chặt chẽ, một lát, thở dài một tiếng, nói rằng: "Lăng Nhi bây giờ tu vi mất hết, mà lại nghiêm trọng nhất chính là, hãn hỏa linh căn... Trải qua phá hủy."

Này không để ở sấm sét giữa trời quang.

Linh căn phá hủy, cả đời này đều chỉ có thể làm cái người bình thường.

Nguyên bản tu tiên thiên tài, đã biến thành tên rác rưởi, không người nào có thể tiếp thu.

Rất nhanh, toàn bộ Tư gia người đều biết, thiên tài Tư Lăng linh căn bị hủy, trong nháy mắt, từ thiên chi kiều tử đã biến thành kẻ tàn phế.

Từ nay về sau, lại không Tư gia song tử danh xưng.

*****

Tư Lăng tỉnh lại thời điểm, chỉ cảm thấy toàn thân nặng nề đến như quý áp giường, cái cảm giác này trải qua có một trăm năm không có trải nghiệm quá, làm cho nàng có chút không thích ứng. Hơn nữa, bộ ngực một trận đau rất, phảng phất bị đại tảng đá đập ra nội thương như thế, động đậy đều muốn ho khan lên tiếng.

"Đừng nhúc nhích!" Một cái lạnh lùng như băng âm thanh nói.

Tư Lăng rất nghe lời mà không chuyển động, cũng không phải nàng thật sự như vậy nghe lời, mà là loại kia đau đớn làm cho nàng không muốn động, miễn cho lại gặp loại này khổ. Một lát, Tư Lăng nhin xuống này một trận đau ý, mở mắt ra, khi ánh mắt sở đến xa lạ hoàn cảnh vật thập đều làm cho nàng ngăn ra.

"Hừ, vì cái đề hèn nữ nhân, đáng giá sao?"

Tư Lăng không hé răng, chỉ là nhắc mâu liếc nhìn trước giường nam nhân, khuôn mặt tuấn lãng phi phàm, chỉ là quanh thân quanh quần một luồng nhân nhạt hàn khí, mạc mạc về mặt xem ra không có tình người, chỉ có cặp kia mắt lạnh lẽo trong lóe lên mà qua lo lắng phá hoại giả hình tượng.

Đây là Tư gia song tử một trong, Tư Lăng cùng mẫu đệ phụ Đại ca, Tư gia khác một cái thiên tài, Tư Hàn.

"Đại ca..." Tư Lăng chậm chậm mà kêu một tiếng.

Tư Hàn ánh mắt khẽ nhúc nhích, một đôi đen như mực con mắt phảng phất ngưng tụ một tầng hàn băng, đây là hần tu tập "Huyền Băng Quyết" kết quả, vốn là trời sinh biến dị bằng linh căn, tự tiểu không dễ dàng động thất tình lục dục, liền về mặt cũng ít, duy nhất có thể làm cho hần có chút về mặt, chính là cái này cùng mẫu đệ phụ đệ.

Tư Lăng buông xuống mí mắt, ở chưa làm rõ tình huống trước, không dám nói gì.

May là, Tư Hàn cũng không nghĩ nghe hần nói cái gì, ngồi một chút, lạnh nhạt nói: "Bây giờ Thiên tộc trường xử phạt đã hạ xuống, phạt ngươi đến cấm địa hồi lỗi mười năm, có gì dị nghị không?"

Tư Lăng đầu óc nhanh chóng vận chuyển, lấy ra bao bọc ở trong đầu liên quan với cái kia "Tư Lăng" ký ức. Đúng rồi, chỗ này phạt nguyên do là bởi vì lúc trước ở Tiểu Thánh Cảnh lý, "Tư Lăng" vì cứu chọc một con yêu thú cấp sáu Nguyệt Thiên Dạ tự tiện chủ trương, làm cho Tư gia tổn thất hơn mười tên gia tộc đệ tử, Tộc trưởng tức giận, còn chưa đối với "Tư Lăng" làm ra xử trí, lại phát sinh Nguyệt Thiên Dạ tới cửa khiêu khích sự kiện, "Tư Lăng" lại một lần nữa làm cứu nàng mà bị Ngũ Trưởng lão ngũ tuyệt khí đánh cho linh căn hủy diệt sạch, đã biến thành tên rác rưởi.

Tuy rằng thành rác rưởi, nhưng chỗ này phạt không thể không được, vì lẽ đó mặc dù "Tư Lăng" hiện đã là cái linh căn tận phí người bình thường, vẫn là đến tiếp bị trừng phạt.

"Không có dị nghị!" Tư Lăng từ từ nói, nói chuyện nói trong lòng liền đau.

Tư Hàn yên lặng nhìn nàng vài giây, sau đó nói tiếng: "Ngươi hảo hảo bảo trọng, sau ba ngày đi cấm địa." Xoay người rồi đi.

Tư Lăng nhìn theo hần ly khai, mãi đến tận cửa phòng đóng lại, phương nặng nề thở phào một cái, sau đó bụng đau đớn không ngớt bộ ngực cười khổ.

"Nàng" một người phụ nữ, dĩ nhiên xuyên qua thành người đàn ông, hơn nữa còn đen đen đuôi xuyên qua thành cái tu vi hủy diệt sạch nam nhân, có so với này càng khổ rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Thiện quỷ

Tư Lăng là cái tu hành trăm năm thiện quỷ.

Hon nữa là cái tu hành trăm năm ma nữ.

Mặc dù là cái thiện quý, đều là thường thường bị ác quý khi, ác quý tổng nghĩ thông qua thôn phệ nàng tăng cao tu vi, nhưng nàng nhưng sống được rất thoải mái, đặc biệt đặc sắc xã hội hiện đại, thiện quý có thể đi địa phương có thể nhiều, lữ cái du cũng hoàn toàn miễn phí, sớm đã đem khẩu vị của nàng nuôi dưỡng điều, hết sức hài lòng chính mình quý sinh..

Cũng không định đến một lần tu luyện thời điểm, bởi vì một cái ác quý lại nghĩ đến thôn phệ nàng, làm hại nàng hoảng không chọn đường mà đâm vào một cái bình ngọc tử, nhưng không ngờ trong bình dĩ nhiên có đồ vật, một đoàn bạch quang tập kích đầu của nàng, nhiên sau đầu một đau liền bất tỉnh nhân sự.

Sau khi tỉnh lại, liền do thân con gái đã biến thành người đàn ông, hon nữa là cái thể thảm mà mới vừa phá hủy linh căn nam nhân.

Khó bức a! Ở này nhược nhục cường thực tu tiên thể giới, linh căn hủy diệt sạch quả thực chính là tên rác rưởi, không vèn vèn có ngăn ngăn trăm năm tuổi thọ, hay vẫn là bất luận cái nào có chút tu vi người có thể tùy ý ức hiếp đối tượng.

Tư Lăng trong lòng có chút buồn bức, hồi tưởng cái kia "Tư Lăng" ký ức, quả thực chỉ tiếc mài sắt không nên kim.

Người nói một mình người Tư gia thiên chi kiều tử, lại dài đến mạo mỹ như hoa, đạt được nhiều là chút đẹp dễ nữ tử sĩ không đứng xếp hàng chờ cùng người song tu, nhưng một mực bị coi thường mà coi trọng cái kiều ngạo thanh cao nữ nhân. Mặc dù nói người phụ nữ kia đúng là có chút năng lực, nhưng là nhưng ngạo đến không bên, tính tình cũng khá là quái lạ, mấy lần tam phiến xảy ra vấn đề, đi ba địa vội đi cứu người, chịu khổ chính là hắn, được lợi chính là nàng, không cảm thấy đau lý lý sao?

Ở "Tư Lăng" trong trí nhớ, "Tư Lăng" cùng Nguyệt Thiên Dạ là ở năm trước trước Chiêu An thành một lần buổi đấu giá trên kết bạn, khi đó Nguyệt Thiên Dạ bị buổi đấu giá thủ vệ người làm khó dễ, mà Nguyệt Thiên Dạ không chỉ không hề tức giận, trái lại làm tiểu kẻ chọc ghẹo này thủ vệ người, đáng đáp quả thực đẹp dễ đáng yêu, Tư Lăng nhất thời nhìn thú vị, nhưng lấy một giới Trúc Cơ tu sĩ dẫn nàng tiến vào buổi đấu giá. Hai người liền như vậy kết bạn, sau đó mấy lần tam phiến ở Chiêu An thành xảo ngộ, hai người dần dần quen thuộc, mãi đến tận đi Tiểu Thánh Cảnh rèn luyện thời, tình cảm của hai người đột phi dâng mạnh, Tư Lăng thậm chí đồng ý vì cứu Nguyệt Thiên Dạ trí chính mình an nguy không để ý, đặt xuống hai người tình thâm cơ sở.

Chỉ tiếc, Tư Lăng là đủ thâm tình, nhưng Nguyệt Thiên Dạ đối với hắn vẫn là có phòng tâm, Tiểu Thánh Cảnh lý, nếu không là Nguyệt Thiên Dạ tự yêu thú cấp sáu này lý lấy đi món đồ gì, này yêu thú cũng sẽ không đi giết nàng, cuối cùng nhưng liên lụy Tư Lăng cùng Tư gia hơn mười người đệ tử tính mạng.

Tư Lăng trực giác này Nguyệt Thiên Dạ có vấn đề, còn có vấn đề gì, "Tư Lăng" trong trí nhớ cùng Nguyệt Thiên Dạ có quan sự tình quá ít, còn tổng kết không ra đến, nhưng Tư Lăng trải qua quyết định, sau đó nhất định phải cách này Nguyệt Thiên Dạ xa xa, không phải vậy xui xẻo tuyệt đối sẽ là chính mình —— "Tư Lăng" linh căn hủy diệt sạch đã là ví dụ từ.

Vì lẽ đó, mới làm cho nàng xui xẻo mà xuyên qua đến như thế cái xác từ, "Nàng" đã biến thành "Hắn", trong lúc nhất thời thật không quen.

Tuy rằng không quen, nhưng sau đó cũng chỉ có thể đẩy như thế cái xác từ quá tháng ngày.

(sau đó Tư Lăng liền lấy "Hắn" đến xưng hô.)

*****

Trải qua một ngày thời gian nghỉ ngơi, Tư Lăng đem trong đầu ký ức thu dọn đến gần như, sau đó sẽ một lần vì "Tư Lăng" sự ngu dại thờ dài một tiếng, cũng vì "Tư Lăng" vận mệnh thảm than một tiếng.

Nếu là không có trận này bất ngờ, hai tháng sau, Tư Lăng sẽ bị Tư gia đưa đến tây kính Thiên Tông phái bãi vào sơn môn, dựa vào Tư Lăng chỉ một hóa linh căn, lại là Trúc Cơ kỳ đệ tử, tất nhiên sẽ bị Thiên Tông phái thu làm đệ tử nội môn, tương lai tiền đồ không thể đo lường, thậm chí khả năng tu luyện chỉ đại thành, tương lai phi thăng lên giới.

Nhưng là, hiện tại toàn bộ đều thành chuyện cười.

Ngày thứ hai, Tư Lăng nhưng ở trên giường dưỡng thương. Từ Tiểu Thánh Cảnh ra khi đến, bộ thân thể này vốn là bị thương rất nặng, lại trải qua Ngũ Trường lão ngũ tuyệt khí phế bỏ linh căn, thân thể bị thương nghiêm trọng. Cũng không biết Tư gia Tộc trưởng có phải là đối với Tư Lăng hành động quá mức thất vọng, biết Tư Lăng linh căn bị hủy sau, dĩ nhiên không có lại phái một cái người quá tới thăm, thậm chí ngay cả chữa thương linh đan cũng không có ban xuống một viên.

Ngay khi Tư Lăng yên lặng phân tích cái này tu tiên thể giới tình huống thời, rốt cục có người tới cửa.

Đến người là Tư gia một cái tôi tớ, là Tư Hàn bên người hầu hạ người, tên là Tư Nam, chỉ có Luyện Khí ba tầng tu vi.

Mặc dù là Luyện Khí ba tầng, nhưng so với Tư Lăng cái này phế bỏ linh căn hảo quá nhiều, nguyên bản thiên chi kiều tử thành cái người bình thường, đủ khiến Tư Nam có thể nhìn xuống nàng.

"Nhị thiếu gia." Tư Nam kêu một tiếng.

Tur Lăng ánh mắt khẽ nhúc nhích, bất động thanh sắc mà nhìn Tur Nam. Dĩ vãng Tur gia Luyện Khí kỳ đệ tử nhìn thấy "Tur Lăng", nhất định phải cung kính mà hoán một tiếng Lăng sư thúc, hiện tại đây, nếu không là bị vương bởi Tur Hàn quan hệ, tin tưởng Tur Nam sẽ không hoán này một tiếng "Nhị thiếu gia". May là Tur Lăng tuy rằng hiện tại là cái người bình thường, nhưng nhân Tur Hàn nguyên cố, Tur gia người cũng không dám đối với hắn quá mức vô lễ.

Thấy Tur Lăng chỉ là lạnh lùng nhìn hắn không nói lời nào, Tur Nam cũng không để ý lắm, chỉ cần Tur Hàn ở Tur gia một ngày, Tur Lăng coi như chỉ là cái từng thông người, muốn bắt nạt hắn cũng đến ước lượng một tý. Tur Hàn trên mặt nhìn không có tình người, nhưng đối với này đệ đệ là nhất giữ gìn, nhìn hắn dần dò chính mình tới nơi này liền biết rồi.

"Nhị thiếu gia, Hàn sư thúc nhượng ta cho ngươi đưa đan dược chữa thương lại đây, đồng thời dặn dò ngươi hảo hảo dưỡng thương." Tur Nam nói, từ trong bao trữ vật lấy ra một cái bình ngọc, phóng tới trước giường chiếc kỷ trà trên, suy nghĩ một chút, lại nói: "Hàn sư thúc nói, nhượng ngươi an tâm đi cầm địa hối lỗi, cũng không cần quá lâu, ngươi là có thể ra đến rồi."

Tur Lăng lúc này chỉ có phạm nhân trăm năm tuổi thọ, nếu thật sự ở cầm địa ngục cái mười năm, sau khi ra ngoài còn không biết sao sinh quang cảnh đây.

Tur Lăng lạnh lùng nhìn hắn, vẫn là không có tiếp lời.

Tur Nam bị cặp kia quá mức mỹ lệ con mắt bình tĩnh nhìn, tiếng lòng nhảy lên dưới, mau mau thu tầm mắt lại. Tuy rằng Tur Lăng linh căn đã hủy, nhưng cũng không thể phủ nhận hắn hơi hột chính là những cái kia đại tông môn đệ tử nội môn cũng ít có so với được với, tu vi không cao người dễ dàng bị hắn hơi hột đầu độc.

Chờ Tur Nam sau khi rời đi, Tur Lăng sắp đem này chiếc bình ngọc lấy tới, mở ra xem, một đạo làm người tâm thần sáng khoái mùi thuốc khí phả vào mặt, bên trong có lờng viên đan dược, là tứ phẩm nuôi dưỡng linh đan, phạm nhân ăn một hạt, có thể vô bệnh không đau sống đến già, là chữa thương thánh phẩm, xem ra là Tur Hàn chính mình từ Nhị Trưởng lão chỗ ấy được, sau đó tiêu pha cho nàng.

Tur Lăng ngẩng một hạt ăn vào, rất nhanh, một đạo nhiệt lưu tại thân thể trong tuần hoàn, nguyên bản bộ ngực muộn đau bỗng vừa mát, nghiêm nghị thân thể cũng cảm giác mềm mại nhiều, phảng phất cũ nhanh bị loại trừ. Quả nhiên là tứ phẩm linh đan, không phải những cái kia hai, ba phẩm cấp thấp linh đan có thể so sánh.

Lại tu dưỡng một ngày, Tur Lăng chỉ cảm thấy tinh thần từ không có tốt.

Bất quá, nhượng Tur Lăng quần chính là, cái bụng dĩ nhiên đói bụng!

Tur Lăng khi phản ứng lại, mới phát hiện chính mình đã có hai ngày không ăn đồ ăn. Mà Tur gia người phỏng chừng cũng quên hắn là cần ăn đồ ăn. Kỳ thực tu vi muốn đến Kim Đan kỳ thời, mới có thể ích cốc, khi đó ăn đồ ăn chỉ là vì thỏa mãn ăn uống chi muốn ngừng. Kim Đan bên dưới, vẫn là không cách nào thoát ly huyết nhục thân, bất quá đến Trúc Cơ kỳ, có thể mười ngày nửa tháng không thực đồ vật cũng không có việc gì, bất quá vẫn là đến ăn ít thứ chắc bụng, bất quá đại đa số Trúc Cơ tu sĩ vì tu tạo thuận lợi, nhiều là ăn Ích Cốc đan.

Tur gia người phỏng chừng vẫn chưa thể tiếp thu Tur Lăng biến thành cái từng thông người, vì lẽ đó quên Tur Lăng muốn ăn đồ ăn. Mà Tur Lăng đòi trước làm một trăm năm quý, chính mình cũng quên muốn ăn đồ ăn, hiện tại loại này đói bụng tư vị cũng thật là nhượng hắn có loại lâu không gặp cảm giác.

Bất quá không đợi Tur Lăng đi tìm đồ vật lấp đầy thời, Tur gia Chấp Pháp đường trải qua phái người lại đây thông báo Tur Lăng nên đi cầm địa tiếp thu xử phạt.

Ở người khác dưới mái hiên, không thể không đối với hiện thực cúi đầu.

Tur Lăng chỉ được bắt đắc dĩ theo Tur gia Chấp Pháp đường người cùng đi cầm địa. Cùng hắn cùng đi chính là Chấp Pháp đường hai tên Luyện Khí kỳ đệ tử, phỏng chừng là cảm thấy Tur Lăng trải qua là cái người bình thường, không cần phái Trúc Cơ kỳ tu sĩ áp giải.

Tur gia cầm địa ở sau núi, này lý bị một toà đại trận bao phủ, không phải trong tộc Trưởng lão không có thể vào, hơn nữa bên trong có người nói là cái hung hiểm chi địa, chuyên môn dùng để giam giữ phạm lỗi lâm tộc nhân.

Đi tới phía sau núi, Chấp Pháp đường một tên đệ tử cầm trong tay một quả ngọc phù hướng về trên ném đi, ngọc phù đình ở giữa không trung, lấy ngọc phù làm trung tâm hiện lên tầng tầng hồ nước giống như gợn sóng, sau đó nguyên bản trống rỗng địa phương xuất hiện một cánh cửa, từ cái môn này đi vào, chính là Tur gia cầm địa.

"Tur Lăng, vào đi thôi." Chấp Pháp đường đệ tử kêu một tiếng.

Tur Lăng thu hồi đánh giá ánh mắt, sau đó hướng này Chấp Pháp đường đệ tử chấp tay, cũng không quay đầu lại mà đi vào này Đạo môn.

Chấp Pháp đường đệ tử nhìn theo Tur Lăng ở sau cửa biến mất, sau đó đưa tay một chiêu, đem này ngọc phù lấy xuống, môn cũng biến mất theo.

Lúc này, một cái khác Chấp Pháp đường đệ tử góp lại đây, nói rằng: "Phụng sư huynh, này Tur Lăng linh căn bị hủy, đã là cái người bình thường, hắn khả năng ở cầm địa lý sống được mười năm sao?"

Tur Phụng liếc mắt nhìn hắn, lạnh nhạt nói: "Ngươi hãy chờ xem, chỉ cần Tur gia có Tur Hàn một ngày, Tur Lăng tuyệt đối sẽ sống rất khá."

Đệ tử kia sau khi nghe xong, kinh ngạc nói: "Không phải nói Hàn sư thúc là cái băng nhân, xưa nay không để ý tới trong tộc việc sao?"

"Coi như là băng nhân, cũng sẽ không cắt lấy tinh thần. Hàn sư thúc làm việc đều là ra nhân ý biểu, ai đoán ra trong lòng hắn đang suy nghĩ gì?" Tư Phụng ngấm nhìn phía sau núi phượng hướng, khoe môi bốc lên một vệt nụ cười, "Hơn nữa, người cho rằng Tư Lăng việc này liền như thể kết thúc? Người hãy chờ xem, Tư Lăng chẳng mấy chốc sẽ ra đến."

"Ai?"

Thấy sư đệ không hiểu dáng vẻ, Tư Phụng cũng không nói nhiều.

Tư Phụng mặc dù là Chấp Pháp đường người, nhưng hắn hay vẫn là Nhị Trưởng lão một mạch người, tự nhiên rõ ràng trong đó một ít tin tức, cái kia Nguyệt gia nữ tu nhưng là cái cuồng ngạo, Tư Lăng vì nàng làm được mức độ này, lấy tính tình của nàng, tuyệt đối sẽ lại tìm tới cửa.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Hồn lực

Tư Lăng nhìn trước mắt thanh sơn lục thủy, tựa hồ cùng ngoại mặt xem không hề khác gì nhau.

Bất quá Tư Lăng rất nhanh liền bỏ đi cái ý niệm này, bởi vì nơi này ngoại trừ hắn, không có một chút nào sinh khí, cảm giác không gian cùng thời gian tựa hồ bất động giống như vậy, không có một chút nào lưu động.

Tư Lăng che dạ dày, như vậy hắn ăn cái gì a? Có thể hay không chết đói? A... Nói đến, hắn đã sớm chết, đều đã kinh làm trăm năm quý, cách một trăm năm sau, dĩ nhiên cảm giác được đói bụng tư vị, không biết nếu là mình tùy ý bộ thân thể này chết đói, có thể hay không lần thứ hai biến thành quý.

Tư Lăng chỉ cân nhắc một lúc, lập tức liền đem vấn đề này dứt bỏ rồi.

Thế gian này vạn vật đều có theo nhân quả định số, thượng thiên nếu nhượng "Nàng" xuyên qua tới đây, phỏng chừng cũng có nó định số, thuận theo tự nhiên đi.

Cắm địa rất lớn, phương xa sơn mạch đập trùng lên xuống, tựa hồ một chút nhìn không thấy bờ, thế nhưng quá yên tĩnh, không có trùng minh không có chim hót, phẳng phất toàn bộ thế giới chỉ còn dư lại chính mình, toàn thế giới trở nên tịch diệt. Bất quá, nhưng không phải là không có nguy hiểm, đương Tư Lăng một cước giẫm đến chỗ khối tảng đá bị điện đến tóc vĩ đều cong lên sau, cuối cùng đã rõ ràng rồi chôn cắm địa này lý có rất nhiều trận pháp sở thiết cạm bẫy, điện biết dùng người thực sự là quá **.

Bị ** mà điện mười mấy lần sau, Tư Lăng đẩy một con mì ăn liền như thể cong lên tóc, rốt cuộc tìm được một hang núi, bên trong có đơn giản giường đá bàn đá ghế đá, phỏng chừng là trước đây bị phạt đến cắm địa lý giam lại bề tiền bối sở mở động phủ.

Tư Lăng đơn giản thu thập một tý, sau đó ngồi ở quét dọn sạch sẽ giường đá trên, bắt đầu suy nghĩ hắn tương lai.

Kết quả tự nhiên là không có manh mối.

Sau đó Tư Lăng quyết định sửa sang một chút đồ trên người hắn, đem bên hông nguyên bản thuộc về nguyên chủ túi trữ vật lấy xuống. Bởi vì Tư Lăng linh căn đã hủy, rơi ở túi trữ vật trên thân thức cũng tiêu tán theo, túi trữ vật đã biến thành không chủ đồ vật, người tùy tiện đều có thể mở ra —— đương nhiên, tiền đề là tu sĩ khả năng mở ra, phạm nhân cũng không thể mở ra túi trữ vật thứ này.

Đương phát hiện không mở ra túi trữ vật thời, Tư Lăng trong lòng cái kia phiền muộn, chống gò má lẳng lẳng nhìn sơn động ngoại không có cái gì tức giận cảnh vật, nghĩ chẳng lẽ mình thật sự như thể khổ bức, xuyên việt tới sau, so với nguyên bản quý sinh còn không bằng?

Tốt xấu trước thế "Nàng" đầu tu luyện một trăm năm, hay vẫn là hiếm thấy thiện quý, tuy rằng hay vẫn là rất nhỏ yếu, nhưng hồn lực vô cùng ngưng tụ, nếu là dùng hết tính mạng, chưa chắc không thể cùng sơ sinh ác quý một trận chiến khả năng. Chỉ là khi đó bình thường quá mức tiếc mệnh, không muốn liều mạng lưỡng bại câu thương thôi.

Đột nhiên, Tư Lăng tinh thần đại chấn, bật người dậy, đầu ngón tay bắn ra, một đạo điểm sáng màu trắng ở đầu ngón tay hiện lên —— đây là, màu trắng hồn lực.

Trong nháy mắt, Tư Lăng vừa mừng vừa sợ, quả thực không thể tin được chính mình hội may mắn như vậy, đây chính là "Nàng" đời trước tu luyện một trăm năm hồn lực a, so với này không cách nào dẫn khí nhập thể linh lực còn có bảo đảm, dù sao đây là linh hồn trong mạng đến đồ vật, trừ phi "Nàng"

hồn phi phách tán, không phải vậy chỉ cần nỗ lực tu luyện, này hồn lực hội vẫn tồn tại ở linh hồn, cho đến tăng trưởng.

Hồn lực là thiên tài khả năng tu luyện ra đồ vật, đây là hết thầy quý muốn lưu ở trong nhân thể đường tắt duy nhất. Đòi trước biến thành quý sau, trải qua nhiều phương diện khảo tra, "Nàng" vừa bắt đầu liền quyết định muốn làm thiện quý. Tuy rằng thiện quý vừa bắt đầu rất nhỏ yếu, đồng thời đại đa số thời sẽ đối mặt đồng loại cùng ác quý thôn phệ, thế nhưng thượng thiên lại hết sức quan tâm thiện quý, chỉ cần tu luyện tới trình độ nhất định, thiện quý phải nhận được thượng thiên tán đồng, đi tới một không gian khác được vĩnh sinh. Bất quá làm một cái thiện quý, nhất định phải kinh được mê hoặc cùng cô quạnh, nỗ lực tu luyện hồn lực, hồn lực mạnh mẽ mới là thiện quý món đồ bảo mệnh, mà hồn lực cũng chỉ có thiên tài khả năng thứ nắm giữ.

Trong vui mừng, Tư Lăng thử nghiệm đem hồn lực đưa vào trong túi chứa đồ, sau đó phát hiện mình dĩ nhiên có thể mở ra túi trữ vật.

Thí nghiệm mấy lần, Tư Lăng phát hiện mình nhất định phải lao thẳng đến hồn lực vận hành ở quanh thân, mới có thể sử dụng tu sĩ có khả năng sử dụng đồ vật, tựa hồ hồn lực thay thế tu sĩ linh lực. Lẽ nào hần kiếp trước tu luyện hồn lực cùng tu sĩ linh lực là một mạch đồng tông đồ vật?

Nghĩ đến rất lâu không có sau khi suy nghĩ cẩn thận, Tư Lăng liền không có lại để ở trong lòng, bắt đầu khám điểm trong bao trữ vật đồ vật.

Đầu tiên là linh thạch: Linh thạch trung phẩm mười khối, linh thạch hạ phẩm 2 vạn khối. Sau đó là pháp bảo: Hai cái màu bích lục tiểu linh kiếm, là trong phẩm pháp khí; một cái Hỏa thuộc tính hồng lăng trường tiên; còn có mấy cái trong phẩm tính chất công kích pháp khí, một cái luyện đan lô đỉnh. Trở lại là đan dược, kiểm tra dưới, đều là chút tứ phẩm trở xuống tu luyện đan dược, duy nhất nhượng Tư Lăng cảm thấy hứng thú chính là bên trong có một bình Ích Cốc đan, cái khác liền không có hứng thú, đem phóng tới một bên. Cuối cùng là một ít thượng vàng hạ cám đồ vật, có yêu thú da lông cùng huyết dịch, còn có một chút chế tạo bùa công cụ —— xem ra tiền thân còn đã học chế tạo bùa, lật qua lật lại, quả nhiên có vài tờ một nhị phẩm phù cùng mấy bộ công pháp thẻ ngọc. Cuối cùng, là một viên to bằng nắm tay hạt châu màu xanh.

Tư Lăng đem hạt châu kia giờ lên trước mặt tỉ mỉ chốc lát, gãi gãi đầu, thực sự không nhìn ra hạt châu này rốt cuộc là thứ gì, từ "Tư Lăng" trong trí nhớ biết, hạt châu này là lần trước đi Tiểu Thánh Cảnh rèn luyện thời ở một chỗ trong sơn động được. Lúc đó hang núi kia có một con tứ giai Thiên Túc Ngô Công, Tư Lăng đem chém giết sau, phát hiện hạt châu này liền ở bên cạnh, chịu đựng đến một cái Trúc Cơ tu sĩ toàn lực một đòn dĩ nhiên chẳng có chuyện gì, có thể thấy được theo cứng rắn tính chất, liền liền bị "Tư Lăng" tiện tay thu.

Không nhìn ra là món đồ gì sau, Tư Lăng cũng đồng dạng mà đưa nó thu, sau đó cầm một hạt Ích Cốc đan ăn vào.

Một hạt Ích Cốc đan có thể no mười ngày, này một bình Ích Cốc đan tổng cộng có hai mươi hạt, đội lên thiên cũng chỉ có thể làm cho nàng sinh hoạt khoảng bảy tháng liền muốn đói bụng.

Xem ra này trong vòng bảy tháng, hần tuyệt đối muốn giải quyết cái bụng vấn đề.

Mất thấy sắc trời đen, Tư Lăng đem đồ vật thu hồi bên trong túi trữ vật, bắt đầu dường như trước đây đương quý thời như thế tu luyện hồn lực.

Một buổi tối đi qua rất nhanh.

Tư Lăng mở mắt ra, có chút buồn bực phát hiện, khoác lên cái xác tử sau, hần tu luyện hồn lực tốc độ trái lại trở nên chậm chậm, dĩ vãng một buổi tối đã tọa khiến hồn lực có thể ở trong người vận hành mười cái chu nhật, có thể hiện tại một buổi tối mới vận hành bốn cái chu nhật, liền một nửa cũng chưa tới.

Xem ra ông trời đối với hần hay vẫn là rất tàn nhẫn.

Đem tu luyện sự tình thả xuống, Tư Lăng đứng lên hoạt động dưới gân cốt, sau đó đi ra sơn động.

Tuy rằng thế giới bên ngoài xem ra quá mức yên tĩnh, nhưng Tư Lăng hay vẫn là nhạc này không đối phương mà đi thám hiểm, coi như bị lỗi điện, bị băng trụ đâm, bị phong đao quét, bị hồng thủy yếm, vẫn là không cách nào tắt hần nhiệt tình.

Đến buổi tối, Tư Lăng một thân chật vật trở lại.

Tuy rằng chật vật, nhưng sơn động trước hai ngàn mét địa phương lại bị nàng thăm dò nơi nào có nguy hiểm trận pháp cạm bẫy, ở đâu là an toàn nơi.

Buổi tối, lại tiếp tục tu luyện hồn lực.

Như vậy quá hai tháng.

*****

Hai tháng sau, Tư Lăng từ tu luyện trong mở mắt ra, sau đó dùng thần thức quan sát bên trong thân thể linh hồn, phát hiện mình đan điền bên trong hồn lực lại ngưng tụ mấy phân, tuy rằng hồn lực tích lũy đến mức rất chậm chậm, nhưng vẫn là nhượng hần cảm thấy cao hứng.

Nếu để cho người ngoài đến xem, Tư Lăng hiện tại bộ thân thể này vẫn là cái phạm nhân, nhưng nếu là coi linh hồn cùng nguyên thần, thậm chí ngay cả Kim Đan tu sĩ cũng không có hần ngưng tụ mạnh mẽ. Nhượng Tư Lăng có chút tiếc nuối chính là bộ thân thể này là cái linh căn hủy diệt sạch, không phải vậy lấy "Tư Lăng" tư chất, tin tưởng hần rất nhanh liền có thể phá tan Trúc Cơ sơ kỳ đỉnh cao hàng rào, biến thành Trúc Cơ trung kỳ. Nếu là nắm giữ linh căn, tin tưởng hần tu luyện hồn lực hội dễ dàng hơn chút.

Nói đến nói đi, hay vẫn là linh căn vấn đề.

Không biết cái này thế giới có không có linh đan gì thần dược khả năng tái tạo tu sĩ linh căn. "Tur Lăng" trong trí nhớ tự nhiên là không có thứ này, điều này làm cho hắn có chút ừ rừ.

Bất quá chỉ là ừ rừ một lúc, Tur Lăng rất nhanh lại khôi phục hờ hững, bắt đầu rời ra sơn động đi thám hiểm.

Tur Lăng đời trước mặc dù là cái cô gái, nhưng năng tính cách kiên nhẫn —— không đúng vậy sẽ không kiên trì làm một trăm năm thiện quỷ không làm ác, không dựa vào thôn phệ đồng loại tăng cao tu vi, nhận định sự tình hội kiên định tiếp tục đi, tuy rằng tình cờ cũng có ừ rừ thời điểm, nhưng đại đa số là lạc quan hướng lên trên. Loại này kiên nhẫn tâm thái cùng cùng lạc quan tính cách, thậm chí một ít nam nhân cũng là đuổi không được. Hiện tại xuyên thành người đàn ông xác tử, bất quá nhưng chỉ là nhất thời, nếu như có thể tìm được cơ hội, Tur Lăng cảm giác mình có lẽ sẽ vứt bỏ cái này xác tử, khôi phục linh hồn nữ thân.

Ngày hôm nay Tur Lăng đi được có chút xa.

Trải qua đi rồi nửa ngày thời gian, đi tới một chỗ thung lũng.

Tur Lăng bây giờ đối với cái này cảm địa có chút hiểu rõ, cảm địa lý hết thảy đều bị đại trận khống chế, hình thành một không gian riêng biệt, ở bên trong không gian này, tất cả trở nên không chân thực, tất cả lại chân thực đến mức thường không cách nào nhìn ra, hơn nữa quan trọng nhất chính là, cái này trong trận không có linh khí, tu sĩ bị giam ở đây căn bản là không có cách tu luyện, hết thảy đều trở nên không có ý nghĩa, nếu là tâm chí không kiên người ở chỗ này cái mấy năm, tuyệt đối sẽ điên mất.

Bất quá đối với Tur Lăng tới nói, không có gì sai biệt, hắn tu luyện hồn lực cũng không cần linh khí, hơn nữa hắn kiếp trước một mình tu luyện một trăm năm, tâm chí sớm đã đoán luyện được kiên định, khả năng chịu đựng tu luyện thời cô độc kham khổ.

Tur Lăng đứng ở thung lũng trước quan sát một lúc, trong lòng luôn có loại cảm giác nguy hiểm, nhưng hắn không có mạo muội mà đi vào thung lũng. Luôn cảm giác nếu là mình hiện tại đi vào, bên trong đồ vật tuyệt đối không phải hắn bây giờ khả năng ứng đối.

Tur Lăng cẩn thận mà suy tư mấy phút, sau đó quyết định chờ sau này có thời gian sẽ đi qua kiểm tra phía đầu là món đồ gì.

Lại bỏ ra mấy cái canh giờ, mãi đến tận màn đêm buông xuống sau, Tur Lăng mới về đến ở lại hai tháng sơn động.

Nghỉ ngơi một lúc, Tur Lăng lấy ra chế tạo bùa công cụ, bắt đầu luyện tập chế tác nhị phẩm linh phù. Đây là hắn hai tháng này đến hứng thú một trong nguyên bản "Tur Lăng" hội chế tạo nhất phẩm cùng nhị phẩm cấp thấp linh phù, có "Tur Lăng" ký ức đánh cơ sở, cũng khả năng ở trên lá bùa họa ra chính xác phù đường, chỉ là thành công suất quá thấp, hai mươi lần trong mười khả năng thành công một lần, hơn nữa mỗi lần cần thiết tiêu hao hồn lực quá nhiều, nhưng hắn cảm thấy có chút cái được không đủ bù đắp cái mất.

Tur Lăng càng ngày càng cảm giác mình tu luyện hồn lực cùng cái này thế giới linh lực có cách làm khác nhau, kết quả như nhau tuyệt diệu, nói không chắc bản nguyên là như thế.

Một buổi tối thời gian trôi qua, Tur Lăng chế ra thành công năm tấm phù, trên bùa lưu động nhàn nhạt linh lực, ánh sáng lấp lóe, xem ra vô cùng mỹ lệ, nhưng trong lòng hắn rất có cảm giác thành công, tuy rằng xác tử không được, nhưng linh hồn không sai, vẫn có chút thoát thân năng lực.

Mà một buổi tối cũng làm cho hắn tiêu hao hết thảy hồn lực, xem ra này chế tạo bùa đúng là quá hao hồn lực.

Đem chế ra hảo linh phù thu cẩn thận, Tur Lăng bắt đầu đã tọa khôi phục tiêu hao hồn lực, sau một canh giờ, mở mắt ra, trong mắt lướt qua mấy phần mừng rỡ.

Nguyên lai đem hồn lực tiêu hao sạch sẽ sau, như vậy bắt đầu tu luyện, có thể làm cho hồn lực tăng trưởng tốc độ càng mau một chút, hồn lực cũng biến thành tinh khiết không ít. Tuy rằng chỉ có một chút tăng trưởng, nhưng cũng đủ để dạy hắn mừng rỡ, chỉ cần như vậy quanh năm một nguyệt tu luyện tiếp, tin tưởng linh hồn của hắn hội càng ngưng tụ, sau đó coi như gặp phải nguy hiểm, cũng có chân đủ năng lực thoát thân.

Đúng vậy, Tur Lăng có linh cảm, cảm giác mình sẽ không ở nơi như thế này ở lại mười năm, một ngày nào đó hắn sẽ rời đi trong này đối với tàn khốc Tu Tiên giới, đến lúc đó chính là hắn trưởng thành thời điểm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Hắc ám Mary Sue

Tư Lăng trải qua ở cấm địa ở lại : từng sờ ba tháng.

Tam tháng, trải qua nhượng Tư Lăng thích ứng chính mình hiện tại này cụ nam tính thân thể, duy nhất có điểm quần chính là tu luyện thời điểm hội không cẩn thận còi xác từ nhượng linh hồn chạy ra. Bất quá cái này cũng là chuyện không có biện pháp, "Nàng" linh hồn là tu luyện trăm năm hồn phách, linh hồn quá mức ngưng tụ, thần thức cũng quá mức mạnh mẽ, này cụ trải qua biến thành phạm nhân thể xác căn bản không có cách nào cùng linh hồn phù hợp, tình huống này tựa như một cái người mặc vào không vừa vận quần áo như thế, làm sao đều có chút không dễ chịu.

Bất quá tuy rằng linh hồn hội không cẩn thận chạy ra, nhưng chỉ khả năng ly khai này thân thể xa ba trọng, vượt qua ba trọng cự ly sẽ bị một cái tuyến vô hình trung ràng buộc trụ, làm cho hấn căn bản không có cách nào vứt bỏ bộ thân thể này khôi phục quý thân ly khai.

Quả nhiên Thiên đạo tự có nhân quả, nhượng "Nàng" bám thân làm "Hấn", tự có theo quy tắc ràng buộc.

Tư Lăng cảm thấy, muốn giải quyết loại này linh hồn cùng thân thể không hợp khổ sự tình, chỉ có nhượng thân thể tu luyện đến cùng linh hồn như thể mạnh mẽ mới được. Nhưng là nhượng hấn phiền muộn chính là, bộ thân thể này linh căn đều phế bỏ, muốn tu luyện còn đứng là không có cách nào từ.

Tình trạng tuy rằng lúng túng, nhưng Tư Lăng hay vẫn là mỗi ngày buổi tối kiên trì đã tọa tu luyện hồn lực, sau đó ban ngày đến cấm địa lý đi thám hiểm.

Từ khi một tháng trước tìm được này nơi thung lũng, Tư Lăng vẫn muốn vào bên trong nhìn một cái bên trong có nguy hiểm gì đồ vật, chỉ là hấn hiện tại tu vi quá yếu, mỗi lần đến thung lũng trước, sẽ bị một loại nguy hiểm linh cảm sợ đến tê cả da đầu, toàn thân lông tơ đều nổi lên, cuối cùng chỉ có thể mau mau triệt.

Xem ra Tư gia người cho rằng cấm địa nguy hiểm cũng không có nói ngoa, cấm địa lý quả thật có một cái nhân vật nguy hiểm, liền không biết cái này nguy hiểm "Tồn tại" là món đồ gì. Hơn nữa, loại kia cảm giác nguy hiểm ở quá mãnh liệt, Tư Lăng tính toán, hay là muốn đi tra xét này "Tồn tại" nhiều người mấy hội đem mệnh chôn vùi ở bên trong, lúc này mới dẫn đến cấm địa hung danh.

Tư Lăng có tự mình biết mình, biết chính mình hiện tại còn chưa đủ cường đại, coi như hiếu kỳ muốn chết, hấn cũng sẽ không không công đi chịu chết.

Kiểm chế dưới lòng hiếu kỳ của mình, Tư Lăng tiếp tục chuyên tâm tu luyện.

Bốn tháng sau một ngày buổi tối, Tư Lăng chính ở tu luyện, đột nhiên toàn bộ sơn động đều lay động lên, phảng phất phát sinh địa chấn như thể đất rung núi chuyển.

Bất quá rất nhanh mà, Tư Lăng phát hiện không phải sơn động lay động, mà là toàn bộ cấm địa đại trận ở lay động, phảng phất có người dùng pháp lực mạnh mẽ đang công kích đại trận này như thể.

Dưới tình huống này, Tư Lăng không có cách nào lại chuyên tâm tu luyện, chạy ra khỏi sơn động vọng hướng về thiên không. Nguyên bản hắc như tơ lụa bầu trời đêm không lại như thường ngày giống như tô điểm chấm nhỏ, đều là trầm mặc mà yên tĩnh, bầu trời trở nên vận vẹo lên, những cái kia tô điểm ngôi sao không ngừng chết đi lại biến mất.

Đây là có người ở phá trận.

Nghĩ tới đây tình huống, Tư Lăng cau lại lên lông mày, trực giác này không phải chuyện tốt.

Tư Lăng trực giác rất chuẩn, rất nhanh mà, giữa bầu trời bị xé rách ra một cái vết nứt, một tên ăn mặc màu xanh nhạt vũ y la thường xinh đẹp thướt tha bóng người từ trong vết nứt mềm mại rơi xuống đất, tay áo bông bồng, làn váy nhẹ nhàng, không nói ra được tiên tư tú đật, xinh đẹp phi phạm. Đường này thiếu nữ ngẩng đầu nhìn thấy hấn thời, mặt xinh đẹp trứng trên lộ ra vừa mừng vừa sợ vẻ mặt, hai con mắt ngậm lấy lệ vụ, hướng hấn chạy tới, ôm lấy hấn.

Tư Lăng một mặt thần thò mà tùy ý đối phương ôm lấy.

Không phải hấn không muốn tránh mở, mà là cái này thiếu nữ là một tên Trúc Cơ tu sĩ, tốc độ nhanh hấn không có cách nào né tránh.

Cái này thiếu nữ chính là làm hại "Tư Lăng" rơi vào bực này kết cục Nguyệt Thiên Dạ.

"Tư Lăng, ta tới đón ngươi rồi!" Nguyệt Thiên Dạ ôn nhu nói.

Tư Lăng vẫn là thần thò, trong lòng co giật không thể, các loại rít gào: Hấn là rất muốn rời đi nơi này không sai, thế nhưng cũng không hi vọng thúc đẩy hấn ly khai thời cơ là nữ nhân này! Từ "Tư Lăng" trong trí nhớ có thể biết, nữ nhân này nhiều hội chiêu cứu hấn, chỉ cần năng xuất hiện địa phương, nhiều hội có việc có phát sinh, chính chính là một cái gây rắc rối thể chất a!

Đại để là thấy hấn phản ứng không đúng, Nguyệt Thiên Dạ ngẩng đầu nhìn hấn, nhẹ nhàng hỏi: "Tư Lăng, ngươi làm sao?"

Tư Lăng trong lòng cả kinh, này Nguyệt Thiên Dạ làm người tuy rằng cuồng ngạo, nhưng cũng là cái tâm tư nhạy bén, sát phạt quả quyết hạng người, nếu là dạy nàng phát hiện không đúng, có thể có cho hấn được. Lập tức lập tức lộ ra một vết trong trí nhớ "Tư Lăng" thường thường dùng —— rục rờ phi thường nụ cười, ôn hòa mà nói: "Ta chỉ là quá kinh ngạc rồi! Dạ Nhi, ngươi làm sao hội ra hiện tại nơi này?" Gọi vào "Dạ Nhi" này nick name, Tư Lăng trong lòng lại là giật mạnh, ám thổ tào trước đây "Tư Lăng" quả thật thường thức, người có thể lại buồn nôn điểm sao?

Nguyệt Thiên Dạ đặc ý nói: "Ta hiện tại trải qua là Trúc Cơ kỳ, không sợ Tư gia những cái kia người bảo thủ, tự có biện pháp phá cái này trận. Tư Lăng,

cùng ta cùng rời đi đi, hiện tại Tư gia chính loạn, chúng ta sản loạn ly mờ, đi trung bộ khu vực, ly Tây Cảnh rất xa."

Tư Lăng buông xuống mí mắt, che lại trong mắt tâm tình. Trong lòng hắn khiếp sợ phi thường, tuy rằng Nguyệt Thiên Dạ không có nói rõ nàng là dùng cách gì phá tan trận này, bất quá từ "Tư Lăng" trong trí nhớ có thể biết chốn cấm địa này đại trận nhưng là vạn năm trước Tư gia một tên Nguyên Anh Lão tổ ở một chỗ Thượng Cổ tu sĩ trong động phủ tìm được trận pháp, sau đó đem thiết ở đây, này mười ngàn năm đến từ xưa tới nay chưa từng có ai khả năng trực tiếp phá tan đại trận này. Xem ra này Nguyệt Thiên Dạ tay lý nhất định có phá trận pháp bảo, bất quá từ nàng cũng không phải là phá vỡ toàn bộ đại trận chỉ là xé ra đại trận một cái vết nứt có thể suy đoán ra trong tay nàng phá trận pháp bảo cũng là nắm đại trận này không thể làm gì.

Tư Lăng suy đoán không sai, trên thực tế Nguyệt Thiên Dạ trên người có cơ duyên lớn lao, nàng lai lịch không tầm thường, mà lại lại được Thượng Cổ truyền thừa, trên người pháp bảo rất nhiều, trong đó phá chỗ này đại trận đồ vật chính là một cái không nói ra được cấp bậc Thượng phẩm bảo khí phá trận trùy.

Ở Thương Vũ đại lục, pháp bảo trong phân pháp khí cùng bảo khí, tiên khí, thần khí, trong đó tiên khí cùng thần khí là trong truyền thuyết thượng giới đồ vật, Thương Vũ đại lục người chưa từng thấy pháp khí cùng tiên khí. Mà những này pháp bảo mỗi lần dạng lại chia làm thượng trung hạ ba đẳng cấp, trong đó Thượng phẩm là tốt nhất. Tu sĩ bình thường dùng đều là pháp khí nhiều lắm, bảo khí chỉ có Kim Đan kỳ lấy trên tu sĩ mới hội nắm giữ.

Mà Nguyệt Thiên Dạ dùng để phá trận phá trận trùy chính là một cái bảo khí, mà lại hay vẫn là Thượng phẩm bảo khí, đủ giáo những người tu tiên điên cuồng.

"Tư Lăng, cùng ta cùng rời đi nơi này, được chứ?" Nguyệt Thiên Dạ một mặt ôn nhu nói, trong tròng mắt nhu tình chân thành, phảng phất đối với hắn trải qua tình cảm thâm chủng.

Nếu là trước kia "Tư Lăng" tự nhiên một ngàn cái 1 vạn cái đáp ứng, nhưng hiện tại Tư Lăng nơi nào khả năng đáp ứng? Trước tiên không nói linh hồn của chính mình trên bản chất là cô gái, không thể sẽ thích một người phụ nữ. Lại nói từ "Tư Lăng" trong trí nhớ có biết, nữ nhân này thật không đơn giản, hơn nữa rất đáng sợ.

Mấy tháng nay Tư Lăng cũng không phải thuận tụy là tu luyện, tình cờ cũng sẽ phiên phiên "Tư Lăng" lưu lại ký ức, nhiều nhất chính là liên quan với "Nguyệt Thiên Dạ" ký ức. Từ sơ gặp phải xảo ngộ đến thâm nhập nhận thức tâm sự, nhượng hắn đối với Nguyệt Thiên Dạ nữ nhân này có bước đầu hiểu rõ.

Nguyệt Thiên Dạ cho là mình không thiện lương, thờ phụng chuẩn tắc là: Thuận ta thì sống nghịch ta thì chết, ninh phụ người trong thiên hạ cũng chớ để người trong thiên hạ phụ ta! Bị nàng tán thành người nàng tự bệnh đến cùng, đem quy lung vì nàng hết thấy vật, phạm là mưu toan thương tổn hoặc mơ ước nàng hết thấy vật, đều sẽ phải chịu nàng tàn khốc nhất trả thù. Hơn nữa nàng không cho phép có phản bội, một khi bị nàng tán thành người hoặc vật dám phản bội nàng làm cho nàng thất vọng, như vậy nàng sẽ cho ngươi biết cái gì là tuyệt vọng tư vị, mà nàng tình cờ toát ra đến thực lực, càng làm cho người khiếp sợ, thảo nào từ nàng có bản lĩnh ngông cuồng..

Cho nên nói, đáng sợ như vậy lại không bỏ nữ nhân, hắn nào dám cùng nàng đi a?

Đối với loại nữ nhân này, Tư Lăng đúng là cảm thấy đời trước có câu nói rất thích hợp nàng, chính chính là cái trả thù xã hội hắc ám Mary Sue a! Người bình thường căn bản không phải là đối thủ của nàng, phạm là đối địch với nàng người, phỏng chừng kết cục đều sẽ rất thảm. Hơn nữa loại này hắc ám Mary Sue nắm giữ các loại kỳ ngộ, coi như ở nhỏ yếu nhất thời điểm cũng khả năng một mình đấu kẻ địch mạnh mẽ, thật sự không là chúng ta loại này phổ thông bình thường người khả năng so sánh.

Tư Lăng đầu cao tốc vận chuyển, từ từ, dùng một loại ưu thương ngữ khí nói: "Dạ Nhi, ta rất muốn cùng ngươi đi, nhưng là... Ta hiện tại linh căn đã hủy, tu vi mất hết, hiện tại chỉ là cái người bình thường, ta... Ta không muốn liên lụy ngươi! Chính ngươi đi thôi, không nên lại trở lại rồi!" Nói, giả vờ tịch mịch xoay người, trong lòng ước gì nữ nhân này đi nhanh một chút, không nên quấy rầy hắn thanh tịnh.

Nguyệt Thiên Dạ hiển nhiên có chuẩn bị mà đến, nghe nói như thế cũng không có thất vọng, trái lại vô cùng sung sướng mà nói: "Ngươi đối với ta sở làm tất cả, ta hội cả đời ghi nhớ trong lòng lý. Từ đó trở đi, ta liền ở trong lòng quyết định, ta này một đời đều sẽ đưa ngươi để ở trong lòng, từ nay về sau, sẽ không lại xảy ra chuyện như vậy, không người nào có thể cử động nữa ngươi, ai dám động ngươi, ta tất dạy hắn ngàn lần vạn lần còn trở lại!"

Tư Lăng trong lòng thổ huyết, ngươi loại này khốc liệt biểu lộ tính mao? Hắn nghe xong chỉ cảm thấy sợ nổi da gà có được hay không! Bất quá trong lòng cũng có chút bận tâm Ngũ Trường lão bọn hắn, hi vọng không nên bị Nguyệt Thiên Dạ loại này tí nhai tất báo nữ nhân giết..

"Nhưng là..." Tư Lăng còn đang làm sắp chết gãy dựa.

Nguyệt Thiên Dạ ôn nhu kéo tay của hắn, thâm tình nhìn chăm chú Tư Lăng so với nữ nhân còn hoàn mỹ hơn dung nhan, một mặt kiên định nói: "Tư Lăng, ngươi yên tâm, ta có biện pháp nhượng ngươi chữa trị linh căn! Chỉ cần ngươi linh căn chữa trị, ngươi còn có thể tiếp tục tu luyện! Đến lúc đó, xem ai còn dám nghi vấn ngươi Tư gia đại tài sự thực!"

Nghe nói như thế, Tư Lăng tròn to hai mắt, lúc này cũng không phải trang, trong lòng không hề có một tiếng động hồ hêt: Này Nguyệt Thiên Dạ rốt cuộc là nhân vật nào, thậm chí ngay cả bị phế linh căn đều có thể chữa trị? Thấy thế nào cũng giống như trong tiểu thuyết loại kia vạn năng vai nữ chính a có hay không!

Nói ở Tư Lăng sững sờ thời điểm, đột nhiên cảm giác được xa xa vài đạo mạnh mẽ khí tức tiếp cận, Nguyệt Thiên Dạ biến sắc, cả kinh nói: "Tư gia người đến rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Không Muốn Bỏ Trốn

Ba đạo khí tức mạnh mẽ ra hiện tại cấm địa, gây lát trong lúc đó đã tới đến trước mặt.

Chính là Tư gia Trúc Cơ tu sĩ.

Phân biệt là Tư gia Tộc trưởng, Tam trưởng lão, Tứ trưởng lão.

"Quả nhiên là người tiểu bối này ở ta Tư gia quấy rối!" Tư gia Tộc trưởng sắc mặt lạnh giận: "Đầu kia ngũ giai yêu thú cũng là người thả ra?"

Ngũ giai yêu thú tương đương với Kết Đan sơ kỳ tu sĩ, Nguyệt Thiên Dạ lần này vì cứu Tư Lăng, nhưng là rơi xuống rất lớn vốn liếng, đem một con ngũ giai yêu thú bỏ vào Tư gia, đem Tư gia quấy nhiễu long trời lở đất, đệ tử tử thương vô số, khiến cho Tư gia đại Trưởng lão không thể không tự mình xuất quan đối phó con yêu thú kia. Đã như thế, Nguyệt Thiên Dạ cũng cùng Tư gia kết làm huyết hải thâm cừu, càng là đem Tư Lăng đẩy hướng về Tư gia phía đối lập, mặc kệ Tư Lăng ở trong đó đảm đương như thế nào vô tội nhân vật, Tư người nhà cũng không thể tha thứ hắn.

Tư Lăng sắc mặt ngọt biến hoá, trong lòng phát khổ, đối với này Nguyệt Thiên Dạ cả gan làm loạn trải qua không biết nói cái gì tốt. Mà Nguyệt Thiên Dạ hiển nhiên cũng là rõ ràng điểm ấy, nàng tư tâm lý tự nhiên hi vọng Tư Lăng cùng Tư gia cắt đứt, sau đó Tư Lăng hoàn toàn thuộc về một mình nàng, thế nhưng nàng lại không thể như vậy trắng trợn mà nói cho Tư Lăng nàng mục đích, vì lẽ đó không có hé răng.

Nguyệt Thiên Dạ đứng ở Tư Lăng trước người, tia không thối lui chút nào. Nàng hiện tại đã là Trúc Cơ kỳ tu sĩ, không lại sợ này ba cái Tư gia Trúc Cơ kỳ tu sĩ, tuy rằng cảnh giới của bọn họ đều cao hơn nàng, nhưng nàng còn nắm chắc bài, tuy không thể hoàn toàn cùng với liều mạng, cũng không lo không cách nào chạy trốn.

"Là ta thì lại làm sao?"

"Yêu nữ! Tư Lăng, xem người làm Tư gia rước lấy cái gì mầm tai hoạ!" Tư gia Tam trưởng lão là cái tánh tình nóng nảy, lập tức vung tay lên, Trúc Cơ kỳ uy thế thẳng đánh về phía Tư Lăng.

Tư Lăng lúc này thân thể chính là cái người bình thường, nơi nào khả năng phản kháng, lúc này thân thể bị văng ra ngoài đụng vào phía sau không xa vách núi, phù một tiếng phun ra một ngụm máu, thân thể mềm nhũn mà ngã trên mặt đất.

"Tư Lăng!" Nguyệt Thiên Dạ sắc mặt ngọt biến hoá, cuống quýt tới đỡ lên hắn, phát hiện hắn đã bị nội thương, lúc này mau mau móc ra một bình đan được ngả một hạt nhét vào cái miệng của hắn, sau đó lại cẩn thận mà lấy ra khăn vì hắn thí nghiệm đi trên mặt vết máu.

Tư Lăng thần thờ, sau lưng chính là ba cái kẻ địch mạnh mẽ, này Nguyệt Thiên Dạ đứng là thật can đảm, trước tiên cố cho hắn lau mặt đến rồi.

Chờ Tư Lăng sắc mặt khá hơn một chút, Nguyệt Thiên Dạ phương xoay người dùng một loại ánh mắt oán độc nhìn chằm chằm bọn hắn, hận nói: "Các người dám đã thương hắn —— ta Nguyệt Thiên Dạ hôm nay xin thề, thề muốn các người Tư gia trả giá thật lớn!"

Tư gia Tộc trưởng sắc mặt lạnh lùng, cũng không có ngăn cản Tam trưởng lão hành vi, chỉ là nhàn nhạt nói: "Tư Lăng vì ta Tư gia đệ tử, nhưng lần nữa làm Tư gia rước lấy mầm tai hoạ, khí gia tộc ở không để ý, ta hôm nay ở đây tuyên bố, đem Tư Lăng trục xuất Tư gia, từ nay về sau, Tư Lăng không còn là Tư gia đệ tử!"

Hai vị Trưởng lão không nói gì, xem tình hình phòng chừng là đồng ý.

Tư Lăng lại ới ra miệng huyết, trong lòng dễ chịu hơn nhiều. Nghe được Tư gia Tộc trưởng, trong lúc nhất thời không phản ứng kịp.

Lúc này Nguyệt Thiên Dạ lại nói: "Hừ, người cho rằng Tư Lăng hiếm có : yêu thích sao? Các người Tư gia tiểu nhân tiểu nghĩa, biết rõ đạo Tư Lăng linh căn đã hủy, lại vẫn đem Tư Lăng nhốt tại loại này không có một chút nào vật còn sống địa phương, muốn sống sờ sờ bức tử hắn mới cam tâm sao? Hiện tại hoàn hảo ý tứ nói muốn đem Tư Lăng trục xuất Tư gia, kỳ thực là nhân làm các người cảm thấy Tư Lăng phá hủy linh căn, trải qua là phạm nhân một cái, không còn là Tư gia thiên tài, vì lẽ đó bỏ quên cũng không tiếc chứ?"

Lời này thật là là tru tâm, tuy rằng cũng có nguyên nhân này ở, nhưng nguyên nhân lớn nhất hay là bởi vì lúc trước "Tư Lăng" những việc làm cùng hiện tại Nguyệt Thiên Dạ dành cho Tư gia đã kích, mới khiến cho Tư gia Tộc trưởng bắt đắ dĩ rơi xuống mệnh lệnh này.

Nguyệt Thiên Dạ nhưng là không lý phản ứng của bọn họ, ngay ở trước mặt mặt bọn họ từ trong bao trữ vật lấy ra cái bình ngọc, đưa nó kín đáo đưa cho Tư Lăng, cùng sử dụng một loại thập phần rõ ràng âm thanh nói: "Tư Lăng, đây là từ thượng giới lưu truyền tới nay Tổ Mạch đan, coi như không có

linh căn phạm nhân cũng có thể sử dụng này đan thu được linh căn tu đạo, hướng hồ người linh căn chỉ là hủy diệt, tương tự có thể dùng nó đến tái tạo linh căn!"

"..."

Nghe nói như thế, Tư gia Tộc trưởng đám người đã hoàn toàn chấn kinh rồi, thứ này thực sự là quá mức nghịch thiên, bọn hắn chưa từng có nghĩ tới. Mà nghe ý của nàng, nếu là thượng giới lưu truyền tới nay, đúng là có khả năng này. Nhưng là này Nguyệt Thiên Dạ chỉ là cái nhỏ nhỏ tu tiên thể gia đệ tử, nàng nơi nào chiếm được loại này liên Nguyên Anh tu sĩ cũng không bỏ ra nổi đồ vật? Vật này như ở Thương Vũ đại lục hiện thế, không phải quá lên một hồi một trường máu me không thể.

Tư Lăng kích động nắm bắt này bình ngọc, đây chính là giải quyết thân thể hắn cùng linh hồn không phù hợp thứ tốt a!

Nguyệt Thiên Dạ ôn nhu nhìn Tư Lăng kích động đáng đáp, sau đó lại lạnh lùng nhìn Tư gia ba người một chút, cười gằn nói: "Tư Lăng, đợi người linh căn khôi phục, lần thứ hai Trúc Cơ, thậm chí Kết Đan, nhất định phải giáo bọn hắn hối hận hôm nay như vậy đợi người!"

Tư Lăng tâm nói: Kỳ thực bọn hắn hối như vậy chờ hắn, còn không là nàng đưa tới cừu hận?

Tư gia Tộc trưởng đám người sắc mặt lạnh lẽo, không nói nhảm nữa, trực tiếp ra tay.

Nguyệt Thiên Dạ biến sắc, lúc này trải qua không có thời gian phá trận ly khai, đưa tay nắm lấy còn không phản ứng Tư Lăng, xoay người liền chạy.

Mấy cái người ở cấm địa lý người truy ta vội mà chạy, Nguyệt Thiên Dạ tuy rằng là bài tẩy rất nhiều, nhưng rất nhiều đều là nàng cảnh giới bây giờ không thể dùng đồ vật, nàng mấy ngày trước mới vừa Trúc Cơ, ở đâu là những này Trúc Cơ mấy chục năm tiền bồi đối thủ, mắt thấy chính mình không cách nào ứng phó, Nguyệt Thiên Dạ không thể làm gì khác hơn là đem Tư Lăng hướng về một bên thung lũng quảng đi, xoay người đối mặt Tư gia ba người.

Nguyệt Thiên Dạ mục đích là vì bảo vệ Tư Lăng, nhưng nàng làm sao biết bên trong thung lũng kia có ảo diệu?

Tư gia Tộc trưởng ba người nhìn thấy Tư Lăng liền như thế bị ném vào này nơi thung lũng, nhất thời thay đổi sắc mặt, đang muốn phi thân đi ngăn cản, Nguyệt Thiên Dạ nhưng lấy ra bốn cái xanh mon mon phi kiếm, quát quát một tiếng, tứ chuôi phi kiếm hướng bọn hắn đâm tới, miễn cưỡng ngăn trở động tác của bọn họ, chỉ có thể trở mặt mà nhìn Tư Lăng bóng người bị thung lũng kia thôn phệ.

Tư gia ba người nhất thời sắc mặt trở nên rất khó xem.

*****

Lại nói Tư Lăng này khổ bức oa, từ Tư gia Tộc trưởng bọn hắn xuất hiện lên, một câu nói đều không lái qua, liền bị một cái nào đó nguy hiểm nữ nhân một hồi tự biên tự diễn, làm cho hắn lập tức bị Tư nhà cửa khí không nói, cuối cùng lại bị Nguyệt Thiên Dạ người phụ nữ kia trực tiếp ném vào cái này nhượng hắn vẫn không dám đặt chân thung lũng.

Chân thực là thành sự không đủ bại sự có thừa!

Tư Lăng mà thời điểm, chỉ cảm thấy cả người lông tơ đều run cầm cập thụ, loại kia cảm giác nguy hiểm nhượng cả người hắn đều run rẩy lên!

Có thể nói, "Nàng" trăm năm quý sinh tu luyện cuộc đời trong, chưa từng có như vậy giống như sợ hãi, loại kia sinh mệnh chịu đến uy hiếp khủng bố nhượng hắn liền đứng lên sức mạnh cũng mất đi.

Tư Lăng cẩn thận mà ngẩng đầu, thung lũng này bốn phía hắc đến không cách nào nhìn ngó, phảng phất này trong bóng tối chính ẩn núp một cái cường vật lớn, chính mắt nhìn chăm chăm mà chờ đợi hắn một miệng thôn phệ.

Trong bóng tối, bỗng dưng xuất hiện hai điểm ánh sáng xanh lục, ở giữa không trung mềm mại mà nhảy lên, lại như hai đám yêu dị ma hóa.

Đây là một đôi mắt.

"Trước, tiền bối..." Tư Lăng run giọng nói: "Văn bối vô ý quấy rối, mời ngài..."

Lời còn chưa nói xong, này hai điểm ánh sáng xanh lục đột nhiên bay tới, sau đó có món đồ gì tiến vào thân thể của hắn, nhất thời một loại cực âm hàn khí tức đem hắn nhấn chìm, toàn bộ người âm lãnh đến phảng phất linh hồn đều cứng ngắc, so với đã từng bị ác quỷ thôn phệ cảm giác còn bất quá hơn một ngàn lần.

"Khanh khách..."

Tư Lăng hàm răng cắn đến kéo kẹt vang vọng, cả người co giật run lên.

Tư Lăng đem toàn bộ hồn lực đều điều động lên, cùng cái này không biết cái gì cường vật lớn đối kháng. Cái kia không biết cái gì đồ vật chính ở nỗ lực thôn phệ linh hồn của hắn, linh hồn lập tức liền bị thôn phệ một phần mười, này một phần mười linh hồn tồn tại trải qua dạy dỗ đau đến không muốn sống, đây là bản nguyên linh hồn mạnh mẽ bị thôn phệ, nếu là linh hồn không có, hắn đã qua một trăm năm tu luyện trở nên không có chút ý nghĩa nào.

Tư Lăng chỉ có thể cố gắng điều động toàn thân hồn lực cùng chính ở thôn phệ đồ vật của chính mình đối kháng, "Dùng" một tiếng, trong bao trữ vật đồ

vật bị hấn đổ ra, ngón tay chiến chiến mà di động, muốn lấy ra trong bao trữ vật bao bọc hấn hồn lực phù, nhưng như thể động tác đơn giản nhưng dùng một phút thời gian, lúc này linh hồn của hấn lại bị này không biết rõ đồ vật thôn phệ một phần mười, gộp lại trải qua bị thôn phệ một phần năm linh hồn...

Châm chậm mà xé ra một tấm phù, Tư Lăng đem này phù đập hướng mình bộ ngực. Những này phù cùng Tu Tiên giới linh phù hơi có sự khác biệt, nó vận hành cũng không phải tu sĩ linh lực mà là Tư Lăng độc nhất hồn lực, Tư Lăng từ khi phát hiện mình hồn lực có thể thay thế linh lực chế tác linh phù sau, liền lại thí nghiệm mấy lần, sau đó thành công đem hấn đặc thù hồn lực bao bọc ở lá bùa trong, như vậy nếu có cái gì bất ngờ, hấn cũng có thể từ phù trong rút ra hồn lực bổ sung.

Quả nhiên hồn lực được bổ sung sau, nhưng hấn dễ chịu một điểm, nhưng cũng chỉ là như muối bỏ biển, không có tác dụng gì, trái lại lại để cho hấn phun ra một ngụm máu.

Tư Lăng ngồi xếp bằng lên, cố gắng cùng trong cơ thể cái kia đồ vật đối kháng, đem này bốn tháng đến làm ra phù đều xé rách đập hướng mình, đem bao bọc ở bên trong hồn lực đều hấp thu, quả nhiên hồn lực tăng cường rất cực nhưng vật kia tốc độ cắn nuốt chậm rất nhiều. Tư Lăng nhắm mắt lại, bắt đầu rồi cùng này cường vật lớn đối kháng.

Như vậy quá tam thiên tam đêm.

Tư Lăng lại phun ra một cái huyết, sắc mặt bụi bặm, hai con mắt trải qua không có ánh sáng lộng lẫy, một bộ lúc nào cũng có thể ngã xuống đáng dấp.

Tư Lăng linh hồn trải qua bị thôn phệ một phần ba, như bị thôn phệ một nửa, linh hồn không hoàn chỉnh, hấn liền lại vô lực đối kháng vật kia, sau đó rất nhanh mà bị đối phương thôn phệ, cả người hấn ý chí cũng biến mất theo ở trong thiên địa, thế gian lại không gì khác cái này người, liền luân hồi cũng không thể.

Tư Lăng trong lòng cười thảm, lẽ nào thượng thiên nhưng hấn đi tới nơi này cái thế giới, chính là vì dùng hấn tu hành trăm năm thiện hồn tác thành vật này?

Hấn không cam lòng!

Không cam lòng a!

Tư Lăng đột nhiên kịch liệt mà gãy dựa lên, hồn lực kịch liệt di động, ngay khi hấn không lại phòng thủ quyết định cùng đối phương liều cái lưỡng bại câu thương thời, đột nhiên một đoàn tròn ở sâu trong linh hồn bạch quang phút chốc vọt ra, đồng thời dùng một loại như bẻ cành khô oai thế đem chính ở thôn phệ đồ vật của hấn trục xuất khỏi bên ngoài cơ thể.

"Hồng —— "

Một tiếng tràn ngập lớn lao uy thế tiếng gào thét ở thung lũng vang lên, làm cho toàn bộ thung lũng đều đất rung núi chuyển lên.

Tư Lăng cố gắng mở to hai mắt, nhìn cái kia bị chùm sáng đuổi ra đồ vật, ở ánh bình minh trước bên trong thung lũng dần dần biến ảo ra một đạo không lồ bóng mờ, một cái khổng lồ, bởi có bốn cánh toàn thân đen kịt hung thú, lúc này chính là nó phát sinh tiếng hô, tràn ngập uy năng, sau đó này bóng mờ dần dần nhỏ đi, như một đạo màu đen lưu quang giống như hướng hấn vọt tới, đi vào hấn thể lực.

Tư Lăng trong lòng cả kinh, cho rằng lại muốn tới một lần thôn phệ, ai biết này hung thú nhưng hóa thành một đoàn tiểu thú yên tĩnh ở tại hấn trong đan điền, mềm oặt đáng dấp hoảng tự ngủ.

Tư Lăng biết này một hồi đấu sức cuối cùng kết thúc rồi!

Tinh thần buông lỏng giải, Tư Lăng toàn bộ người ngửa ra sau đảo, ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Tái tạo linh căn

Đã qua thời gian một tháng.

Tư gia đại Trưởng lão đứng ở thung lũng trước, cẩn thận mà thu lại Kim Đan tu sĩ khí tức, chỉ sợ quá nhiều trong sơn cốc cái kia nhân vật mạnh mẽ. Bên trong thung lũng này có bày một cái Thương Vũ đại lục khó gặp cứu phẩm trận pháp, ở bên trong khốn một đầu nguy hiểm đại yêu thú.

Tur người nhà chỉ biết là cấm địa rất nguy hiểm, mà Tur gia một ít cao tăng cũng biết cấm địa trong có một cái nhân vật nguy hiểm, chỉ cần không tiếp cận thung lũng, thì sẽ không gặp nguy hiểm, nhưng nhưng lại không biết bên trong đồ vật là cái gì. Biết bên trong bị đại trận khôn một đầu yêu thú mạnh mẽ chỉ có Tur gia đại Trưởng lão cùng Tur gia tộc trưởng.

Cái này yêu thú mạnh mẽ tại sao lại vây ở Tur gia cấm địa trải qua không thể khảo cứu, nhưng bọn hắn đều rõ ràng con yêu thú này mạnh mẽ cùng nguy hiểm, hơn nữa này hay là bởi vì này đại yêu thú bị nhốt không biết bao nhiêu năm suy yếu đến liền vừa thành : một thành thực lực cũng không có. Nhưng lại là này liền vừa thành : một thành thực lực cũng không có yêu thú liền Kim Đan kỳ đại Trưởng lão cũng không dám cùng đối đầu.

Một tháng trước, Nguyệt Thiên Dạ náo loạn Tur gia một hồi sau, khiến cho Tur gia đại Trưởng lão xuất quan, sau đó nhanh chóng đem này ngũ giai yêu thú chém giết, lại dùng thủ đoạn lôi đình ổn định Tur gia sau, liền tự mình đi tới cấm địa. Khi đó Tur Lăng trải qua bị Nguyệt Thiên Dạ ném vào thung lũng có nửa canh giờ, Nguyệt Thiên Dạ đang cùng Tur gia tộc trưởng cùng lưỡng tên Trưởng lão đấu pháp.

Nguyệt Thiên Dạ mặc dù là dùng đan dược cưỡng ép đem tu vi tăng lên tới Trúc Cơ kỳ, mà lại cảnh giới bất ổn, nói đến căn bản không phải Tur gia mấy người đối thủ, một mực nằng có tầng tầng lớp lớp pháp bảo, hơn nữa mỗi lần dạng lấy ra đều dạy người đỏ mắt, có những này pháp bảo trợ giúp, Tur người nhà cũng thật là bất nằng không thể làm gì.

Mãi đến tận đại Trưởng lão xuất hiện, trực tiếp trọng thương Nguyệt Thiên Dạ.

Đáng tiếc chính là, cuối cùng vẫn để cho Nguyệt Thiên Dạ bị thương chạy trốn. Nguyệt Thiên Dạ trên người pháp bảo quá nhiều, nằng bạo một món bảo khí, làm Tam trưởng lão bị thương nặng, sau đó nhân cơ hội dùng phá trận trừu phá một đạo miệng chạy trốn.

Lần này Tur gia tổn thất nặng nề, trước tiên không nói chết ở đầu kia ngũ giai yêu thú trào dưới Tur gia đệ tử, lại nói làm Tur gia cấm địa dĩ nhiên giáo một người ngoài cho xâm lấn, đã sớm đem Tur gia mặt mũi đều mất hết. Vì thế Tur gia còn đặc biệt tìm tới Nguyệt gia đòi hỏi lời giải thích, ai biết Nguyệt Thiên Dạ vẫn luôn không có về quá Nguyệt gia, Nguyệt gia đảm đương trách nhiệm, cự không thừa nhận việc này, đồng thời nguy biến nói bọn hắn sớm đã đem Nguyệt Thiên Dạ trục xuất Nguyệt gia, Nguyệt Thiên Dạ hành động không có quan hệ gì với Nguyệt gia, đem Tur gia tộc trưởng tức giận đến kém một chút cùng Nguyệt gia tộc trưởng động thủ.

Hai nhà vì vậy mà trở mặt.

Đại lão trưởng từ khi hiểu rõ đến Tur Lăng bị ném vào thung lũng này bắt đầu, liền vẫn luôn quan tâm chỗ này thung lũng.

Đại Trưởng lão vốn cho là Tur Lăng một cái bị phế linh căn phạm nhân đi vào chỉ có táng mệnh một đường, nhưng ai biết hắn hôm nay lại đây kiểm tra, dĩ nhiên phát hiện trong sơn cốc đầu kia đại yêu thú uy năng nhược không ít, nhưng hắn trong lòng kinh nghi bất định. Bất quá nhưng không có tự mình đạp vào sơn cốc trong nhìn cái đến tột cùng, sợ trong đó có âm mưu.

Một lúc sau, một bóng người bay xẹt tới, là Tur gia tộc trưởng.

"Đại Trưởng lão!" Tur gia tộc trưởng cung kính mà lại đầy thỉnh an.

Đại Trưởng lão nhàn nhạt đáp một tiếng, hai mắt nhưng nhìn chằm chằm thung lũng phương hướng. Lúc này tuy là bạch nhật, nhưng trong sơn cốc một mảnh màu xám, mà lại thung lũng trước có trận pháp ngăn trở khả năng cách thần thức tra xét, bọn hắn cũng không cách nào xem rõ ngọn ngành, càng không biết Tur Lăng có hay không trải qua chết rồi.

"Đại Trưởng lão, bên trong có động tĩnh gì sao?" Tur gia tộc trưởng lo lắng hỏi.

"Hiện tại không có." Đại Trưởng lão trầm ngâm dưới, nói rằng: "Bất quá ta có thể cảm giác được bên trong khí tức chính đang yếu bớt."

Tur gia tộc trưởng cả kinh nói: "Lẽ nào Tur Lăng không có chết? Đại Trưởng lão, người nói khi đó uy năng, hắn là này yêu thú xảy ra chuyện gì?"

Tur Lăng bị ném vào thung lũng sau lại quá tam thiên, đại Trưởng lão cùng tộc trưởng tự mình lại đây tra xét, đột nhiên phát hiện bên trong thung lũng vang lên một trận trận ngập uy áp mạnh mẽ tiếng thú gào, tộc trưởng tại chỗ bị này kinh thiên uy năng chấn động đến mức nguyên thần kém một chút tán loạn, liền đại Trưởng lão đều không thể chống đỡ lại mà ngồi sập xuống đất, thất khiếu chảy máu, hai cái mọi người tu dưỡng nửa tháng phương tốt.

Đã như thế, bọn hắn lại một lần nữa ý thức được cấm địa trong sở quan yêu thú mạnh mẽ cùng nguy hiểm, càng cẩn thận e dè hơn, cũng lại sinh không nổi chút nào đi vào tra xét tâm tư.

Mà đại Trưởng lão hiện tại tới nơi này, chủ yếu là phát hiện trong sơn cốc đại yêu thú khí tức yếu đi, trong lòng biết có dị mới sẽ tới tra xét.

"Thung lũng có trở ngại cách thần thức trận pháp, ta cũng không rõ ràng bên trong tình huống." Đại Trưởng lão nói, nhớ tới bị ném vào bên trong Tur Lăng, hỏi: "Cùng ta nói một chút hôm đó tình huống, còn có Tur Lăng sự tình."

Nghe vậy, tộc trưởng trong lòng có chút thấp thỏm, nhưng hay vẫn là đành hoàng mà đem gần đây nửa năm qua Tur Lăng trên người chuyện đã xảy ra ra từng cái báo cho.

"Hò đồ!" Đại Trưởng lão mắng một tiếng, xoay người nhìn về phía Tur gia tộc trưởng nói rằng: "Ta biết người là vì Tur gia suy nghĩ, Tur Lăng đã là cái người bình thường, bỏ quên cũng không tiếc, nhưng đừng quên còn có Tur Hàn. Tur Hàn đã là Thiên Tông phái đệ tử nội môn, lấy tư chất hắn, không đủ ngàn năm tất nhiên khả năng Độ Kiếp phi thăng. Mà Tur Lăng là Tur Hàn huynh đệ, các người làm như thế không phải giáo Tur Hàn đối với Tur gia lòng

sinh oán hận sao? Chúng ta Tư gia coi như nuôi dưỡng tên rác rưởi cũng phí không được bao nhiêu linh thạch, người tội gì nhượng Tư Hàn đổi với Tư gia tâm có bất mãn?"

Tộc trưởng bị đại Trưởng lão chửi đến thừa dạ không thể nói, một lát phương nói rằng: "Nhưng là... Tư gia lần này đại họa đều là nhân Tư Lăng mà lên, như không làm ra xử trí, khủng trong tộc đệ tử không phục, các trưởng lão cũng không chịu bỏ qua."

Tộc trưởng trong lòng cũng có chính mình sự đau khổ, nếu nói là Tư gia đối ngoại, tự nhiên là đoàn kết nhất trí, thế nhưng Tư trong nhà bộ cũng không bình tĩnh, các mạch Trưởng lão người âm thầm tranh tài, hơi một tạo áp lực, cũng dạy hấn người tộc trưởng này thật khó khăn. Thêm vào Tư Lăng tuy rằng quan thủ trưởng tính, nhưng hấn cũng không phải Tư gia huyết mạch, năm đó Tư Lăng mẫu thân Liễu Hàn Nhi sinh ra Tư Hàn sau, trọng phụ ở một lần ngoại làm nhiệm vụ thời ngã xuống, sau đó Liễu Hàn Nhi thương tâm gần chết, bỏ lại vừa ra đời nhi tử lý khai Tư gia, hai năm sau Liễu Hàn Nhi khi trở về, trải qua bị trọng thương, không còn sống lâu nữa, phải làm phiền Tư gia thu nhận giúp đỡ Tư Lăng, xem ở Tư Hàn mặt mũi, Tư gia mới thu nhận giúp đỡ Tư Lăng, may là sau đó trắc thí ra Tư Lăng linh căn là chỉ một hỏa linh căn, thượng đẳng tư chất, Tư gia thu nhận giúp đỡ hấn cũng không thiệt thòi, các trưởng lão mới không có ý kiến.

Nhưng là, hiện tại Tư Lăng linh căn đã hủy, lại nhân hấn mà dẫn đến Tư gia bị này đại họa, như không làm ra xử trí, không tốt đối với chết đi Tư gia con cháu giao cho a.

Đại Trưởng lão cũng rõ ràng cái này lý, thờ dài một tiếng liền cũng không nói nhiều.

Đang lúc này, đột nhiên bên trong thung lũng truyền đến động tĩnh, nhất thời đem hai người sự chú ý hấp dẫn tới.

Ở đại Trưởng lão cùng Tư gia tộc trưởng cẩn thận quan sát trong, một cái cao gầy bóng người từ từ từ thung lũng đi ra, một tấm cũng không thua ở nữ nhân đẹp để dung nhan ra hiện tại trước mặt bọn họ.

Là Tư Lăng.

Tư gia tộc trưởng giật nảy cả mình, đại Trưởng lão trong mắt xẹt qua một tia khác dạng, thân hình đột nhiên đi tới Tư Lăng trước mặt, kinh ngạc gọi nói: "Người lại là Luyện Khí kỳ hai tầng?"

Nghe nói như thế, Tư gia tộc trưởng càng giật mình, mau mau dùng xem linh thuật vừa nhìn, không phải là, nguyên bản trải qua biến thành phạm nhân Tư Lăng lúc này tu vi dĩ nhiên đúng là Luyện Khí kỳ hai tầng, không khỏi nhớ tới đêm đó Nguyệt Thiên Dạ, lẽ nào cái kia từ thượng giới lưu truyền tới nay Tổ Mạch đan là thật sự?

Tư Lăng lặng lẽ mà tùy ý Tư gia đại Trưởng lão động tác, lúc này đại Trưởng lão trải qua duỗi ra một đầu ngón tay điểm ở hấn mi tâm, chính sử dùng Vọng Khí thuật đến tra xét hấn linh căn.

"Người hiện nay là thủy hỏa song linh căn!" Đại Trưởng lão thu tay về, trong mắt dị thái liên tục.

Tư gia tộc trưởng kinh dị nói: "Nguyên lai này Yêu nữ là thật sự. Bất quá không phải tái tạo linh căn sao? Tư Lăng lúc trước là chỉ một hỏa linh căn, vì sao hiện nay nhiều thủy linh căn? Mà lại hay vẫn là tướng xích thuộc tính song linh căn, chuyện này thực sự là..." Tộc trưởng trong lòng tiếc nuối không ngớt,

Cái này đại Trưởng lão cũng không thể trả lời, liền nhìn phía Tư Lăng, hỏi: "Người có biết?"

Tư Lăng lắc đầu, "Ta ăn vào Tổ Mạch đan sau, liền phát hiện linh căn khôi phục, nhưng cũng nhiều thủy linh căn."

Sau khi nghe xong, đại Trưởng lão cùng tộc trưởng đều có chút đáng tiếc, ở Tu Tiên giới, phân kim, mộc, nước, hỏa, thổ ngũ hành linh căn, trong đó chỉ một thuộc tính linh căn tư chất tốt nhất, đương nhiên không bài trừ biến dị linh căn, nhưng những cái kia biến dị linh căn một vạn người trong cũng tìm không ra một cái, là nhất ít ỏi quý giá linh căn. Cùng chỉ một linh căn ngược lại chính là, năm loại thuộc tính cũng đồng thời linh căn tư chất kém cỏi nhất, tu luyện tốc độ cũng chậm nhất. Đương nhiên, còn có hai thuộc tính, ba loại thuộc tính, bốn loại thuộc tính linh căn, tư chất cũng lần lượt giảm dần. Mà song linh căn hạ xuống cũng có tốt xấu phân chia, nếu là linh căn thuộc tính tương phù phối hợp, liền cũng là linh căn tốt, nếu là linh căn thuộc tính tương xích, chính là cực sai linh căn, coi như khả năng tu luyện, cũng khó khăn tầng tầng, coi như tu luyện thỏa đáng, rất khả năng dừng lại ở Kim Đan kỳ.

Tư Lăng hiện tại linh căn là thủy hỏa song linh căn, thủy hỏa không hòa vào nhau, thực sự là xấu nhất tình huống, cùng với trước thượng giai tư chất so sánh, nhượng người chỉ có thể thờ dài.

Đại Trưởng lão trong lòng cảm thán xong sau, liền không lại xoắn xuýt việc này, ngược lại Tư Lăng trải qua bị trục xuất ra Tư gia, sau này không còn là Tư gia đệ tử, tư chất tốt hoặc kém cũng không có khác nhau. Sau khi suy nghĩ cẩn thận, liền hỏi: "Tư Lăng, người làm sao ra đến? Bên trong cái kia đồ đâu?"

Tư Lăng bất động thanh sắc nói: "Đại Trưởng lão, ta không biết."

"Người không biết?" Tộc trưởng kinh ngạc hỏi: "Lẽ nào người ở bên trong không có gặp phải cái kia đồ vật sao? Không phải vậy người làm sao cẩn thận mà ra đến? Người một tháng qua ở bên trong đã làm gì?"

Đối với trong sơn cốc bị trấn áp đồ vật, Tư Lăng trong lòng biết Tư gia tuyệt đối có người biết chuyện, cho nên đối với đại Trưởng lão cùng tộc trưởng cũng không có nhiều kinh ngạc, hấn tự nhiên không thể ăn ngay nói thật, ra đến trước liền lưỡng trước quá các trưởng hợp, trong lòng sớm có phúc cáo, lúc này nói rằng: "Đại Trưởng lão, tộc trưởng, ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, lúc đó đi vào thời ta cảm giác được một loại rất đáng sợ nguy hiểm,

vốn là muốn trốn, nhưng trên người lạnh lẽo, hình như thân thể bị món đồ gì xâm lấn, sau đó liền đã hôn mê. Quá mấy ngày ta mới tỉnh lại, sau khi tỉnh lại phát hiện mình còn sống sót, cũng không có chuyện gì, sau đó ta lường trước chỗ này là an toàn, liền không có vội vã đi ra ngoài. Sau đó ta lại bỏ ra một quãng thời gian tái tạo linh căn, liền kéo dài tới hiện tại."

Đại Trưởng lão cùng tộc trưởng tỉnh té suy nghĩ, không có từ Tư Lăng trong lời nói đẩy ra cái gì thứ hữu dụng, mà Tư Lăng hiện tại chỉ là cái Luyện Khí kỳ hai tầng tu sĩ, bọn hắn cũng không cho là hắn có lá gan này lừa gạt bọn hắn.

Ngay sau đó hai người lại hỏi một vài vấn đề, Tư Lăng đều đều đầu vào đấy mà đáp, lời nói mặc dù nói tới ba phải cái nào cũng được, nhưng cũng là cái không biết chuyện, thực sự là tìm không ra cái gì hữu dụng đáp án sau, đại Trưởng lão liền nhượng tộc trưởng đem Tư Lăng dẫn đi.

Đại Trưởng lão đứng ở thung lũng trước hồi lâu, cuối cùng ở thung lũng trước cảm giác được này sợi đại yêu thú lưu lại uy thế mà không có mạo muội đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Quái lạ yêu thú

Tư Lăng theo Tư gia Tộc trưởng cùng rời đi thánh địa, sau đó đến một chỗ sâu.

Tư Lăng nhận ra nơi này, là nguyên lai "Tư Lăng" ở Tư gia nơi ở.

Tộc trưởng xoay người nhìn về phía Tư Lăng, ánh mắt trầm trầm, một lát chỉ là thờ dài, lạnh nhạt nói: "Một tháng trước, ta đã xem người từ Tư gia xoá tên, người hiện tại đã không phải ta Tư gia đệ tử, vì lẽ đó người cũng không cần ở cấm địa ngốc cái mười năm."

Tư Lăng trầm mặc.

Tình huống này hắn sớm đã dự liệu được, nếu là Nguyệt Thiên Dạ gây ra trận này Tư gia còn khả năng coi như không tồn tại đối với Tư Lăng như thường ngày, liền hắn đều cảm thấy không thể. Huống hồ hắn hiện tại trải qua không phải Tư gia thiên chi kiều tử, Tư gia bỏ qua hắn cũng không tiếc. Nhưng là Tư Lăng cảm thấy đến trong lòng có chút cảm giác khó chịu, hắn đi tới nơi này cái thế giới mới bắt đầu, cũng không có làm gì, lại rơi vào kết cục này, thật không biết trước đây "Tư Lăng" đến cùng tạo cái gì nghiệt, mới sẽ đưa tới Nguyệt Thiên Dạ cái này rất khả năng kéo cừu hận nữ nhân.

Một lát, Tộc trưởng chưa nói cái gì nữa, chỉ nói một cách đơn giản nói: "Người đi đi."

Tư Lăng chân chờ một lúc, hỏi: "Tộc trưởng, huynh trưởng ta Tư Hàn hắn..."

Phảng phất cũng không ngoài ý muốn hắn hỏi như thế, Tộc trưởng hỏi đáp: "Tư Hàn hắn đã là Thiên Tông phái Thanh Ngọc chân quân đệ tử nhập thất." Trong thanh âm có rõ ràng kiêu ngạo tự hào.

Thiên Tông phái là Tây Cảnh đệ nhất môn phái, hoàn toàn ngự trị ở hết thảy môn phái bên trên, đông đảo tu tiên gia tộc nếu có tư chất thượng tầng đệ tử, đều hi vọng đem đệ tử đưa đến Thiên Tông phái trong, không chỉ có có thể được đến hảo công pháp truyền thừa, còn có thể làm cho gia tộc nhờ bao che ở Thiên Tông phái, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện. Mà Thiên Tông phái trong, ngoại trừ chương giáo chân nhân, còn lại còn có vài tên Nguyên Anh Trưởng lão, đón lấy mới là năm phong Kim Đan kỳ phong chủ. Mà này Thanh Ngọc chân nhân chính là Thiên Tông phái Trưởng lão, đã là Nguyên Anh hậu kỳ tu vi, môn hạ có năm tên đệ tử thân truyền, mỗi cái đệ tử hoàn toàn là thiên tư tuyệt hạng người, có thể được Thanh Ngọc chân nhân vừa ý thu làm đệ tử thân truyền, có thể thấy được Tư Hàn tư chất chỉ nghịch thiên.

Tư Lăng trong lòng hiểu ra, rõ ràng Tư gia sở dĩ không truy cứu nữa trách nhiệm của hắn, e sợ cũng là bởi vì Tư Hàn nguyên cố.

Nghĩ rõ ràng điểm ấy, Tư Lăng triều Tộc trưởng thi lễ một cái, tác thành dĩ vãng tình nghĩa, sau đó yên lặng mà ly khai Tư gia.

****

Tư Lăng đứng ở Chiêu An thành trên một con đường, nhìn tràn ngập cổ kính ý nhị đại trên đường phố vắng la người, lần thứ nhất chân thiết cảm giác được mình đã không ở thế giới cũ.

Chiêu An thành mặc dù là Tu Tiên giới thành thị, nhưng quy mô cũng không phải Tây Cảnh nhất đại, người đi trên đường phố cũng không hoàn toàn là tu sĩ, hay vẫn là có phẩm nhân. Mà trong đó vắng la tu sĩ tu vi đại thể không cao, ở Luyện Khí kỳ năm tầng trở xuống tu sĩ tương đối nhiều.

Rốt cục bước vào đoàn người, Tư Lãng ở trong lòng thở dài một hơi, sau đó từ từ đi tới, bên yên lặng mà quan sát hai bên đường phố cửa hàng. Hắn chọn con đường này hai bên cửa hàng đa dạng, bán cái gì đồ vật đều có, chẳng qua đại đa số là bán tu sĩ dùng đồ vật, có bùa chú, pháp khí, linh đan, còn có ăn, mặc, ở, đi lại loại hình đầy đủ mọi thứ.

Tư Lãng cái gì đều cảm thấy hứng thú, xem tới chỗ nào nhiều người liền nhân cơ hội đến gần xem cái nào nhiệt tăng trưởng một tý kiến thức, coi như là cơ bản nhất tu sĩ bản thân biết đồ vật cũng dạy hắn nhìn ra say sưa ngon lành. Không có cách nào, hắn mới vừa đi tới nơi này cái thể giới liền phát sinh liên tiếp sự tình, sau đó ở cấm địa ở lại: từng sờ năm tháng, với cái thể giới này hiểu rõ nhiều là từ "Tư Lãng" ký ức bản thân biết, lại như ở xem một hồi không hề có một tiếng động điện ảnh như thế chỉ biết là cái đại khái, nhưng không có cái gì chân thực cảm giác, hiện tại đúng là có thể bỏ sung dưới thường thức.

Đạo đến một nơi, Tư Lãng liền chọn một cái ven đường sủi cảo sạp hàng kêu hai bát sủi cảo. Bán sủi cảo quán nhỏ chủ là một đôi phụ nữ, đều là phạm nhân, chẳng qua sủi cảo trong thịt nhân bánh nhưng là yêu thú cấp thấp thịt, ăn lên lại hương lại có tước kính, ăn rất ngon, không trách liền một ít tu sĩ cấp thấp đều tới nơi này đến thăm.

Tư Lãng không thèm để ý người chung quanh ánh mắt, vui vẻ mà ăn sủi cảo. Hắn đáng về hiện tại là cực kỳ mỹ lệ, tuy rằng mặc một bộ nam trang, nhưng vẫn là cho người cảm giác nam nữ khó phân, chẳng qua bản thân nhưng không có cái này tự giác, hai tay nâng bát, làm cho tay áo vì vi đi xuống lộ ra hai đoạn trắng loáng cổ tay trắng ngần, gáo quán nhỏ trên mấy cái chính ở ăn sủi cảo nam nhân ám nuốt ngậm nước.

Tư Lãng ăn hai bát sau, vẫn cảm giác đến không đủ no, lại gọi hai bát. Quán nhỏ chủ vui vẻ mà đáp một tiếng, lại vội vàng đi cho hắn lược sủi cảo, đứng là xung quanh nam nhân thăm gặt mình, thăm nghĩ nữ nhân này thật khả năng ăn.

Chờ Tư Lãng rốt cục ăn no sau, thanh toán ba mươi linh châu, liền rời khỏi.

Linh châu lúc trước hắn đi dạo phố thời đến một cửa tiệm trong cầm khối linh thạch hạ phẩm hối đoái, coi như tiền xài vặt. Tư Lãng hiện tại là lưu manh một cái, tu vi cũng không cao, phòng chừng sau đó dùng linh thạch tình huống nhiều nữa, vì lẽ đó sinh ra tình tiền tâm thái, xem ra cũng như cái keo kiệt quý.

Ở Tu Tiên giới, một khối linh thạch hạ phẩm=50 viên linh châu, một khối linh thạch trung phẩm=100 khối linh thạch hạ phẩm, một khối linh thạch thượng phẩm=100 khối linh thạch trung phẩm, một khối linh thạch cực phẩm=100 khối linh thạch thượng phẩm.

Tư Lãng từ trong trí nhớ có biết, ở luân vũ đại lục, sử dụng đến nhất nhiều lần chính là linh thạch hạ phẩm, linh thạch trung phẩm cũng có, nhưng linh thạch thượng phẩm nhưng là cực nhỏ, mà linh thạch cực phẩm là đồ vật trong truyền thuyết, coi như có linh thạch cực phẩm, phòng chừng cũng không sẽ có người nào ngốc đến lấy ra làm giao dịch.

Trời sắp tối, Tư Lãng quyết định đêm nay đi tìm tiện nghi khách sạn đối phó đã qua.

Chẳng qua đang tìm khách sạn trước, hắn đến đem phía sau đuôi giải quyết.

Tư Lãng quai đến một cái người tương đối ít trong hẻm nhỏ, sau đó xoay người hai tay ôm ngực chờ này mấy cái đuôi tới cửa. Chờ bọn hắn đến sau, Tư Lãng mới phát hiện theo dõi chính mình đều là chút nam nhân, hơn nữa trong đó vẫn còn có hai cái Luyện Khí kỳ một tầng tu sĩ, không khỏi hé mắt, chưa cho đối phương thời gian trải qua làm khó dễ.

Chẳng qua mấy tức thời gian, Tư Lãng liền giải quyết người theo dõi, giẫm trong đó một người đàn ông bộ ngực nhìn từ trên cao xuống mà hỏi: "Các ngươi theo dõi ta làm cái gì?"

Người đàn ông kia đau đến mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, không dám lừa gạt, lập tức nói rằng: "Chúng ta xem ngươi dung mạo xinh đẹp, vì lẽ đó, vì lẽ đó..."

"Cho nên muốn đem ta nắm đi hành chút không đạo đức sự tình?" Tư Lãng tự động bang bọn hắn bỏ sung xong, trong lòng biết cái này thể giới tàn khốc, bất luận nữ nhân hoặc nam nhân, nếu là hơi xuất chúng, bản thân không có năng lực vừa không có thể lực mạnh mẽ che chở, như vậy chỉ có thể giống vật phẩm như thế bị người nắm đi, kết cục có thể tưởng tượng được.

Tư Lãng lúc này mới nhớ tới chính mình khuôn mặt này trải qua không phải trước đây này trương khá là bình thường mặt, có thể nói họa thủy cấp bậc, không đúng vậy sẽ không để cho Nguyệt Thiên Dạ cái kia khuông bố nữ nhân chân thành tương hứa.

Lần này là bởi vì hắn tu vi so với những này người cao hết thấy mới tránh được một kiếp, nếu là đến chính là so với hắn lợi hại đâu? Nghe nói có chút nam nhân hảo cái này, bị bắt về phía sau kết cục của hắn có thể tưởng tượng được.

Tư Lãng đột nhiên cảm thấy trên người mình phiền phức cũng thật nhiều, tiền đồ vô lượng a!

"Không, không có, kính xin tiên sư đại nhân đại lượng!" Người đàn ông kia thùng thưng đầu heo mặt lầy lòng nói.

Tư Lãng thiếu kiên nhẫn cùng bọn hắn dây dưa, trực tiếp đem đá ngất sau, liền rời khỏi.

Ở mặt trời xuống núi trước, Tư Lãng tìm tới một gian tương đối hải lòng khách sạn, nộp tam thiên tiền thuê nhà sau, liền một đầu đâm vào trong phòng.

Này gian khách sạn nương Tư Lãng thoả mãn địa phương là nó tính an toàn, bên ngoài có bảy trận pháp, muốn xông người tiến vào hội chạm đến trong viện đại trận, sau đó hội cho trong khách sạn người cảnh báo, để người ta biết có người xâm lấn, nương người khá là có cảm giác an toàn. Vì lẽ đó tam

thiên tiên thuê nhà có thể không thấp, lại muốn năm mươi khối linh thạch hạ phẩm, đau lòng cho hần thịt đều đồng thời đau.

Đóng kỹ cửa phòng sau, Tư Lăng kiểm tra một vòng không có gì khác thường sau, liền đến giường trên bắt đầu đã tọa tu luyện.

Đã tọa chỉ là trang cho người ngoài nhìn, trên thực tế hần chính dùng thần thức coi tra trong cơ thể mình thêm ra đến một vài thứ gì đó.

Đầu tiên quan tâm nhất chính là con kia đoàn ở trong đan điền ngủ say màu đen yêu thú, dường như một tháng qua mỗi một lần xem kỹ, này yêu thú giống khối từ như sắt thép không rời không bỏ mà dính ở hần trong đan điền đoàn thân thể ngủ say, bất luận hần làm sao khiến biện pháp đều không cách nào đưa nó đuôi ra đan điền, hồn lực cùng linh lực luân dùng muốn đem đối phương tróc ra mở, nhưng mỗi khi phát hiện làm không cố gắng.

Mà nghiên cứu một tháng, Tư Lăng hay vẫn là không có cách nào nghiên cứu ra này con phách hần đan điền ngủ say yêu thú là cái gì giống.

Sau đó là trốn ở sâu trong linh hồn đoàn kia bạch quang, Tư Lăng trước kia còn không rõ này đoàn bạch quang là khi nào ẩn núp ở linh hồn trong, thậm chí ngay cả chính hần cũng không cách nào cảm giác, sau đó mới biết này đoàn bạch quang là hần xuyên qua tới đây cái thế giới thời gian, "Nàng" vì tránh né ác quỷ thôn phệ hoảng không chọn đường mà trốn vào một cái bình ngọc trong, sau đó bị một đoàn bạch quang bắn trúng mất đi ý thức, phỏng chừng này đoàn bạch quang chính là lúc trước này trong bình ngọc đồ vật. Tư Lăng suy đoán, phỏng chừng hần đi tới nơi này cái thế giới bắt đầu, này đoàn bạch quang liền vẫn luôn theo hần, chỉ là nó ẩn núp quá thâm, hần không có phát hiện thời.

Dường như Tư Lăng không quen biết trong đan điền yêu thú như thế, tự nhiên cũng không biết này đoàn bạch quang là cái gì. Chẳng qua hần có thể biết này đoàn bạch quang là thứ tốt, không chỉ có thể mang chính ở thôn phệ linh hồn hần cường đại yêu thú đánh đuổi, còn khả năng uẩn nhường hần bị thương linh hồn, nếu không phải là có này đoàn bạch quang chữa trị hần bị thôn phệ một phần ba linh hồn, phỏng chừng thời gian một tháng hần còn không có cách nào ly khai thung lũng kia đây. Nhưng là có này đoàn bạch quang hỗ trợ, hần vẫn là dùng thời gian một tháng tu dưỡng, có thể thấy được lúc trước con yêu thú kia đem hần thôn phệ nhiều lắm tàn nhẫn.

Tư Lăng nghĩ, nếu không là bất kể như thế nào đều không thể đem này yêu thú làm ra đến, không phải vậy hần tuyệt đối sẽ đem này yêu thú rút gân lột da dầu nổ đến báo thù, đối xử muốn thôn phệ kẻ thù của chính mình, coi như là thiện quỷ cũng sẽ hóa thành ác quỷ!

Bỏ ra một cái canh giờ cũng không hiểu rõ hai thứ này đồng dạng chiếm lấy hần đan điền cùng linh hồn đồ vật là cái gì sau, Tư Lăng liền không lại xoắn xuýt, bắt đầu bình tĩnh lại tu luyện.

Tư Lăng so với tu sĩ bình thường tới nói, tu luyện thời gian vĩnh viễn là không đủ, bởi vì tu sĩ bình thường chỉ cần tu luyện linh lực là được, mà hần nhưng muốn linh lực cùng hồn lực đồng thời tu luyện, vì lẽ đó một buổi tối hạ xuống, thời gian thật sự không đủ dùng, làm hại hần mỗi ngày đều tranh phân đoạt diệu.

Linh lực tu luyện cũng còn tốt, có "Tư Lăng" ký ức ở, máy móc là được. Hồn lực tu luyện liền hơi rắc rối rồi, Tư Lăng gặp phải bình cảnh, bất kể như thế nào tu luyện hồn lực lại cũng không cách nào tăng cường, điều này làm cho hần cảm thấy tựa hồ tu luyện hồn lực cũng cần bộ công pháp mới được.

Nhưng là cái này thế giới có người hội xem hần như vậy tu luyện hồn lực tu sĩ sao?

Tư Lăng có lúc cũng suy đoán, lẽ nào hần hồn lực tu luyện là Quỷ tu một loại phương thức? Nhưng là cái này thế giới Quỷ tu cực nhỏ, Quỷ tu công pháp càng thiếu, hần coi như muốn tham chiếu một tý cũng không được, liền không biết một ít đại tông môn Tàng Thư Các có hay không phương diện này tư liệu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Người nghèo thật đáng thương

Tư Lăng ở khách sạn ở tam thiên, mà ba ngày nay hần cũng không có vẫn luôn nhốt ở trong phòng, mà là khắp nơi đi đi dạo, hoặc là ngồi ở khách sạn trong đại sảnh thu thập tin tức.

Ba ngày nay, Tư Lăng cũng đối với tương lai của chính mình có cái mục tiêu.

Hần muốn tiến vào đại tông môn đi tìm chút Quỷ tu tư liệu, xem có thể hay không giải quyết hiện tại hồn lực tu luyện ngưng trệ vấn đề. Chẳng qua lấy hần hiện tại tu vi là không cách nào đi vào đại tông môn Tàng Thư Các, như vậy nhất biện pháp tốt chính là gia nhập đại tông môn, có cái danh chính ngôn thuận danh nghĩa đi vào.

Như vậy sau đó phải suy nghĩ chính là, tiến vào môn phái nào tốt hơn.

Tư tâm trong, Tư Lăng tự nhiên là xem trọng Thiên Tông phái, Thiên Tông phái là Tây Cảnh đệ nhất môn phái, Tàng Thư Các trong công pháp tư liệu cái gì tự nhiên nhất đầy đủ hết. Đương nhiên, mỗi cái môn phái tồn tại tự có chủng nó truyền thừa đồ vật, cũng không thể khó mà nói, nhưng Tư Lăng không cho là lấy chính mình hiện tại tư chất có thể làm cho những môn phái kia coi trọng tiến vào thu làm đệ tử trong môn phái đem Tàng Thư Các vì hân mở ra. Thứ yếu là Tư Hàn hiện tại ở Thiên Tông phái, tính cuối cùng dựa vào, Tư Lăng rất mặt dày da mà đem Tư Hàn cái này tiện nghi huynh trưởng coi như cuối cùng chỗ dựa.

Nhưng là, lấy hân hiện tại Luyện Khí kỳ hai tầng tu vi, muốn tiến vào Thiên Tông phái không khác nào nói chuyện viển vông, hơn nữa Thiên Tông phái đã qua ba năm vượt qua thu đồ đệ tháng ngày, muốn tiến vào Thiên Tông phái, đền chờ ba năm.

Ngay sau đó Tư Lăng cảm thấy, hay vẫn là đem tu vi tăng lên nói sau đi.

Tam thiên trong lúc một mắt, Tư Lăng liền trả hết tiền thuê nhà ly khai khách sạn, sau đó rời đi Chiêu An thành, đi tới Tây Cảnh nhất đại tu tiên thành thị —— Minh Hà thành.

Này Minh Hà thành cách xa Tây Cảnh Thập Vạn Sơn Mạch gần vô cùng, lại cùng Thiên Tông phái láng giềng, là Tây Cảnh hết thảy tu sĩ ngóng trông Tiên thành. Mà Tư Lăng sở dĩ quyết định mục tiêu kế tiếp đi Minh Hà thành, thuần túy là đi nơi nào tìm cơ hội, nhìn có biện pháp gì trà trộn vào Thiên Tông phái.

Dọc theo đường đi vẫn tính thái bình, thỉnh thoảng mà khả năng thấy đến đỉnh đầu trên có độn quang xẹt qua, đây là ngự kiếm mà hành tu sĩ. Tu vi đạt đến Luyện Khí kỳ năm tầng sau, liền có thể ngự kiếm phi hành, chẳng qua phi hành thời gian không lâu, bình thường liền lưỡng khoảng ba canh giờ, bởi vì linh lực trong cơ thể không cách nào chống đỡ quá lâu. Chẳng qua điều này cũng so với Tư Lăng hai cái chân chạy đi tốt lắm rồi.

Tư Lăng ở đuổi một ngày đường sau, đến một trấn nhỏ trong tìm chỗ ngủ trọ, đêm đó cẩn thận không tu luyện, lấy ra chế tạo bùa công cụ chế tác bảy tám nhị phẩm Thần Hành Phù, hai tấm dùng linh lực vẽ ra, năm tấm dùng hồn lực vẽ ra. Nhưng Tư Lăng phiên muộn chính là, chế tác hai tấm nhị phẩm linh phù liền rút đi trên người hân hết thảy linh lực, mà dùng hồn lực chế tác năm tấm Thần Hành Phù, nhưng động chưa dùng tới một nửa hồn lực, chỉ là dùng linh lực chế tạo bùa thành công suất trăm phần trăm, dùng hồn lực chế tạo bùa thành công suất nhưng là thăm đạm phi thường, không đành lòng thấy. Chẳng qua hiệu quả nhưng là hiện ra, dùng hồn lực làm ra phù dĩ nhiên khả năng bù đắp được tam phẩm đỉnh giai linh phù, hiệu quả không cần bàn cãi.

Tư Lăng lại một lần nữa nhận rõ ràng chính mình trước thế tu tập hồn lực tầm quan trọng, lúc này quyết định nhất định phải giải quyết hồn lực ngưng trệ không trước vấn đề.

Ngày thứ hai, vận dụng Thần Hành Phù sau, Tư Lăng chạy đi tốc độ quả nhiên nhanh hơn rất nhiều. Chẳng qua bởi vì không có công cụ giao thông, lại không thể ngự kiếm phi hành, càng không nỡ dùng linh thạch đi ngồi truyền tống trận, vì lẽ đó Tư Lăng này một chuyến chạy đi, mặc dù có Thần Hành Phù hỗ trợ, hay là dùng thời gian một tháng mới đến Minh Hà thành.

Minh Hà thành không hổ là Tây Cảnh nhất đại tu tiên thành, so với Chiêu An thành đến lớn hơn không chỉ gấp mười lần, đứng ở cửa thành miêng, này dùng bóng loáng ngọc thạch xây thành cửa thành toả ra một luồng uy nghi khí thế, cửa thành cao vài chục trượng, tường thành thậm chí xa xỉ mà miêu tả trận pháp, dưới ánh mặt trời linh quang lấp lóe, xem ra càng là khí thế bất phàm.

Tiến vào Minh Hà thành muốn giao hai viên linh thạch hạ phẩm lệ phí vào thành, điều này làm cho vừa vào không có tiền thu Tư Lăng lại đau lòng đến luôn run rẩy, âm thầm hạ quyết tâm nhất định phải nỗ lực kiếm lời linh thạch.

Tư Lăng mới vừa gia nhập Minh Hà thành, một cái người đàn ông trung niên ân cần mà chạy tới, hỏi dò hân có hay không muốn mua một tấm Minh Hà thành địa đồ, Tư Lăng hỏi giá cả, biết là một khối linh thạch hạ phẩm một phần địa đồ sau, liền muốn một phần, sau đó mở ra địa đồ bắt đầu xem lướt qua Minh Hà thành trong bố trí. Trên bản đồ này mỗi lần một lối đi đều tiêu đến thanh thanh sở sở, xung quanh còn có lỉ nha lỉ nhít cửa hàng, phẩm là ngón tay chỉ hướng về, này có thể so với được với công nghệ cao đồ vật.

Chờ đem địa đồ thao túng đến gần như, Tư Lăng cũng đại khái hiểu Minh Hà thành trong các loại thế lực cùng cửa hàng phân bố. Trầm ngâm chốc lát, Tư Lăng đem địa đồ thu hồi trong bao trữ vật, sau đó tìm gia khách sạn tìm chỗ ngủ trọ.

Tư Lăng tuyển khách sạn là nhất phổ thông khách sạn, chẳng qua giá cả nhưng không phổ thông, một buổi tối lại muốn năm mươi khối linh thạch hạ phẩm, bù đắp được ở Chiêu An thành khách sạn tam thiên dùng chân.

Tư Lăng lại một lần nữa cảm thán ở thành phố lớn sinh hoạt không dễ dàng, xem ra kiếm lời linh thạch lửa xem lòng mảy.

Tư Lăng là cái khá là thức thời vụ người, làm việc luôn yêu thích phòng ngừa chu đáo, tuy rằng trên người linh thạch không ít, nhưng như vậy chỉ điểm không tiến vào trong lòng luôn có chút phát lợ lừng.

Ngày thứ hai, Tư Lăng ở Minh Hà thành đi dạo một ngày, trong lòng yên lặng mà làm lên điều tra đến, phát hiện nhất kiếm tiền ngành nghề là linh đan, thứ yếu là pháp bảo, cuối cùng linh phù cùng trận pháp. Linh đan không cần nghĩ, pháp bảo chính hân đều khuyết thiếu, trận pháp một chữ cũng không biết, chỉ còn dư lại linh phù. Nhưng là hân bây giờ có thể chế tác linh phù là nhất phẩm cùng nhị phẩm, tam phẩm linh phù tuy rằng khả năng chế tác, nhưng thành công suất không cao, vì lẽ đó hân bây giờ có thể xuất thủ linh phù chỉ có nhất phẩm cùng nhị phẩm linh phù, hỏi thăm giá cả sau, phát hiện cửa hàng trong thu mua nhị phẩm linh phù mười khối Hạ phẩm linh phù một tấm, giá tiền này thực sự là thấp chút.

Tư Lăng làm mấy ngày điều tra, rốt cục quyết định sau đó liền nỗ lực luyện tập chế tạo bùa đến kiếm lời linh thạch.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Bùa chú điểm

Tur Lăng ở Minh Hà thành loanh quanh sau ba ngày, rốt cục quyết định ở Minh Hà thành định cư, liền ở ngày thứ ba thời lui phòng sau, liền đến Minh Hà thành trong một chỗ phòng ốc thuê chỗ.

Minh Hà thành có cung cấp người ngoại lai ở lại phòng ốc, nhưng một năm giá phòng từ 1 vạn đến mấy ngàn không giống nhau, Tur Lăng tính toán dưới, cảm thấy làm sao cũng so với trụ khách sạn có lời.

Phòng ốc thuê ở vào Minh Hà thành nam một đồng bốn tầng lầu cao nhà lớn trong, mới vừa vào cửa, liền có thể nhìn thấy rộng rãi trong đại sảnh người đến người đi, trong đó đại đa số người đều vây ở trung ương đại sảnh mấy cái phù phiếm ở giữa không trung huyền ảnh nhìn, những cái kia huyền ảnh trong có các thức phòng ốc mô hình, khách mời có thể ở đây chọn mình thích nhà thuê, thần kỳ hơn chính là, này huyền ảnh có thể theo tu sĩ ngón tay 360 độ mà chuyển, toàn diện triển khai.

Tur Lăng lúc tiến vào, một cái Luyện Khí kỳ năm tầng tu sĩ tới đón, khuôn mặt tươi cười thân thiết, nhiệt tình hỏi dò hần cần muốn cái gì.

"Ta nghĩ thuê một cái nhà, người nơi này có cái gì tốt giới thiệu?" Tur Lăng hững hờ mà hỏi, phảng phất rất tỉ mỉ mà nhìn giữa đại sảnh bày phòng ốc mô hình, thái độ thật là kiêu căng.

Tu sĩ kia lặng lẽ liếc mắt nhìn hần, trong lòng hơi chấn động một cái, trong lúc nhất thời không nhận rõ Tur Lăng là nam là nữ, hần mặc cao cổ trường bào, tuy rằng trước ngực nhìn như bằng phẳng, nhưng vẫn để cho người không cách nào biết hần là nam là nữ, hơn nữa này dung mạo cũng quá mức xinh đẹp tuyệt trần yêu nghiệt, Minh Hà thành thuê nữ trong phường nữ tu đều không có bức này xuất sắc dung nhan.

"Hà?" Tur Lăng không vui liếc mắt nhìn hần.

Tu sĩ kia tiếng lòng chấn động, mau mau phục hồi tinh thần lại bắt chuyện, trong lòng đã là hoảng hốt. Rõ ràng tu sĩ này tu vi so với chính mình còn muốn thấp, vì sao hần một cái ánh mắt nhưng bén nhọn như vậy kinh tâm? Lễ nào hần là cái nào tu tiên thế lực lớn hoặc đại môn phái đại đệ tử hay sao? Nghĩ như thế đảo có giải thích, chỉ có những thế lực lớn kia mới có thể nuôi dưỡng được như vậy tuân lệ phi thường nhân vật, lại coi tu vi, càng là nhận định hần là dùng cái gì hiểm tức thuật để xuống tu vi.

Ngay sau đó tu sĩ kia lại ân cần mấy phần.

Tur Lăng không nhìn người khác ánh mắt, một phái ngạo nhiên, chọn chọn kiểm kiểm trong, rốt cục chọn lựa một giá cả trung đẳng nhà, một năm tiền thuê bảy ngàn khối linh thạch hạ phẩm, Tur Lăng lập tức quyết định thuê một năm. Phó linh thạch thời điểm, Tur Lăng trên mặt một bộ không thèm để ý dáng dấp, kỳ thực trong lòng ở giọt máu thịt đau, lập tức liền đi tới bảy ngàn khối linh thạch, đây thực sự là khoét cốt đào thịt đau a.

Chẳng qua Tur Lăng này phương pháp xem ở trong mắt người ngoài, càng là kiên định hần chính là một cái nào đó tu tiên thế lực lớn đệ tử, lập tức ném bảy ngàn khối linh thạch cũng không một chút nhú mảy, lập tức tuy rằng có người kinh diễm cho hần bên ngoài, nhưng trong lúc nhất thời cũng không dám có ý đồ xấu gì.

Công việc thủ tục sau, một cái công tác giả đem một quả ngọc phù giao cho hần, đây là ra vào nhà ngọc phù, tương đương với chìa khoá, chỉ có chủ nhà mới có thể nắm giữ, chẳng qua cũng chỉ có một năm kỳ hạn, một năm thời kì đến lúc đó, nếu là Tur Lăng không tục thuê, ngọc phù này hội hết hiệu lực, nhà bị thu hồi đi.

Làm xong những này, phòng ốc thuê nơi công tác giả lại ân cần mà hỏi lại Tur Lăng có cần hay không những phục vụ khác, phòng ốc thuê nơi còn cùng với những cái khác ngành nghề có liên hệ quả cầu, tỷ như có thể mang khách mời giới thiệu cho một ít quán rượu lớn vì khách mời định tam món ăn, liền đan được, trận pháp, pháp bảo loại hình cửa hàng cũng năng lực khách mời giới thiệu đã qua, nếu là người nơi này giới thiệu, mua đồ có thể đánh gãy đây.

Tur Lăng trong lòng không biết nên khóc hay cười, thầm nghĩ bọn hần đúng là hội kinh doanh, chẳng qua hần hiện tại cũng không cần mua món đồ gì, liền khéo léo từ chối hảo ý của bọn họ.

Từ phòng ốc thuê lâu ra đến, Tur Lăng thẳng đến chính mình thuê nhà. Hần thuê nhà ở thành đông một cái khá là thanh u trong ngõ hẻm, nơi này tiền thuê nhà thuộc về trung đẳng giá cả, nhưng trải qua xem như là vô cùng tốt, bình thường tán tu còn trụ không nổi đây.

Tur Lăng đem ngọc phù hướng về cửa ném đi, cửa phòng chủ động mở ra, Tur Lăng cất bước đi vào sau, tiện tay lại sẽ ngọc phù thu hồi, cửa phòng

quan.

Tư Lãng thuê nhà có ba tầng lầu cao, còn có một cái đại viện, trong phòng có bày trận pháp, phòng chừng chỉ cần không phải Kim Đan kỳ lấy trên tu sĩ ở trong phòng tranh đấu đều không sẽ phá hư trận pháp, cũng không hội để người ta biết chủ nhà ở bên trong làm những gì sự tình, đúng là rất phù hợp tâm ý của hắn.

Tư Lãng tu luyện hồn lực thời toàn thân hội lưu chuyển một tầng nhàn nhạt bạch quang, cùng tu sĩ tu luyện thời phản ứng một trời một vực, Tư Lãng không dám để cho người ngoài biết, vì lẽ đó mỗi hồi tu luyện thời đều muốn cực kỳ cẩn thận.

Đánh giá xong nhà sau, Tư Lãng liền tiến vào phòng, chọn một cái phòng sau khi tiến vào, liền bắt đầu tu luyện.

Trải qua tam thiên khảo tra, Tư Lãng trong lòng đã có kế hoạch. Hắn hiện tại muốn đem bộ thân thể này tu vi tăng lên đến Luyện Khí kỳ sáu tầng, sau đó mới có thể mở bắt đầu rất nhiều lượng mà chế tạo bùa đi bán. Đến Luyện Khí kỳ sáu tầng, linh lực của hắn khá là ổn định dồi dào, chế tạo bùa cũng khá là nhanh, đến lúc đó có thể lượng lớn chế tác linh phù, đến lúc đó còn sợ linh thạch kiếm lời không trở lại sao.

Một tháng sau, Tư Lãng đem tu vi tăng lên tới Luyện Khí kỳ sáu tầng, thuận lợi đến không có bất kỳ hàng rào. Kỳ thực Tư Lãng bộ thân thể này trước đây nhưng là Trúc Cơ kỳ tu sĩ, hiện tại chẳng qua là đem tu vi khôi phục như cũ cảnh giới thôi, muốn chính là tích lũy quá trình, cũng không tồn tại hàng rào câu chuyện, vì lẽ đó ở Luyện Khí kỳ rất dễ dàng liền có thể tăng lên cảnh giới. Còn hắn hiện tại thủy hòa song linh căn tư chất ở trong mắt người khác là không tốt lắm tư chất, nhưng Tư Lãng cảm thấy không thành vấn đề, này có thể so với hồn lực tu luyện đơn giản hơn nhiều.

Tu vi tăng cao sau, Tư Lãng ra thứ môn, đi trong thành cửa hàng mua chút trống không lá bùa cùng yêu thú huyết sau, lại bắt đầu bế quan chế tạo bùa.

Nguyên lai "Tư Lãng" hội chế tạo bùa, hắn ở Luyện Khí kỳ mười tầng thời đã từng đến ngoại rên luyện, ở một chỗ tu sĩ trong động phủ được một phần liên quan với chế tạo bùa thuật ngọc giản, bên trong có một bộ hoàn chỉnh chế tạo bùa thuật, "Tư Lãng" thấy hàng là sáng mắt, liền bắt đầu rồi học tập chế tạo bùa. Khả năng "Tư Lãng" cũng là có chút chế tạo bùa thiên phú, một năm này liền để hắn học được chế tác nhị phẩm lục phù.

Có "Tư Lãng" ký ức đánh cơ sở, Tư Lãng cũng không cho là mình là cái ngu ngốc, vì lẽ đó học lên chế tạo bùa thuật đến tuy rằng quá trình có gò ghề, nhưng vẫn tính là thuận lợi, chờ đem tam phẩm chế tạo bùa thuật thông hiểu đạo lý sau, hắn rất nhanh thì sẽ thử nghiệm chế tác tứ phẩm chế tạo bùa thuật.

Lại một tháng sau, Tư Lãng chế tác rất nhiều nhị phẩm linh phù, tam phẩm cũng có ba mươi mấy trương. Đương nhiên, những thứ này đều là dùng linh lực vẽ ra chế ra linh phù, hồn lực làm ra hồn phù thành công suất quá thấp, hơn nữa uy năng so với linh phù còn ở cao nhất giai, đương nhiên phải lưu cho mình dùng.

Từ khi phát hiện mình có thể sử dụng lưỡng loại năng lực chế tạo bùa sau, Tư Lãng liền đem phù phân hai loại, dùng linh lực làm ra phù xưng là linh phù, dùng hồn lực làm ra phù xưng là hồn phù. Hồn phù thứ này phòng chừng cái này thể giới chưa từng nghe thấy, hơn nữa coi như là nhị phẩm hồn phù chúng nó khả năng sánh được tam phẩm cao nhất linh phù, vì lẽ đó Tư Lãng quyết định, chết cũng không thể tiết lộ hồn phù thứ này, ở lúc mấu chốt dùng để bảo mệnh.

Tư Lãng đem chế ra hảo linh phù thu cẩn thận, thân cái lại sau thất lưng, liền ra cửa.

Một tháng chưa ra ngoài, Minh Hà thành như trước phi thường náo nhiệt, tựa hồ không có gì thay đổi. Tư Lãng không có vội vã đi chào hàng linh phù, mà là trước tiên đi rìa đường tìm một vùng không đáng chú ý ăn vặt quầy hàng hai bát mì đến lấp đầy bụng.

Tu Tiên giới đồ vật tự nhiên là giới trần tục không cách nào so với, coi như là đơn giản một bát mì sợi, cũng có thể khiến người ta dư vị vô cùng. Phía này cũng có chú trọng, đầu tiên này ma thành bột mì tiểu mạch là sinh sống ở Tu Tiên giới phạm nhân sở trồng cây nông nghiệp, kinh niên bị linh khí uẩn dưỡng, tuy rằng không sánh được những cái kia linh cốc linh mạch loại hình, nhưng mùi vị vị trải qua so với giới trần tục hảo quá nhiều, sau đó là này nước canh nhưng là dùng yêu thú xương sở hầm, nồng nặc mùi thơm ngát, mặt trên lại triệt chút dùng yêu thú thịt chế ra thành thịt vụn cùng hành thái, ăn lên thật là khiến người ta dư vị vô cùng.

Tư Lãng cảm thấy ở loại này ăn vặt than giải quyết cái bụng so với trước từ lâu được, tiện nghi lại lợi ích thực tế, còn khả năng no cái bụng, thực sự là quá tình tiền.

Ăn xong hai bát lớn mì sợi sau, Tư Lãng không nhìn ở đây người quý dị ánh mắt, trả tiền sau liền chậm rãi ly khai.

Tư Lãng chậm rãi đi dạo dưới, rốt cục chọn lựa một gian tên là "Thông Thành bùa chú" cửa hàng đi bán linh phù, đang chuẩn bị đi vào thời, đột nhiên trong cửa hàng đầu một đạo pháp quyết đánh tới, hãi cho hắn mau mau lui về sau, sau đó là một cái người bị ném ra ngoài, chỉ lát nữa là phải đập đến trên người mình, Tư Lãng không thể không đưa tay tiếp được này người ngã này sợi xong tới lực đạo.

Chính vào lúc này, trong cửa hàng có ba cái nam nữ trẻ tuổi đi ra, nhìn thấy Tư Lãng tiếp được người động tác sừng sốt một chút, đang muốn phát hỏa thời, đột nhiên nhìn thấy Tư Lãng đáng đáp, lại một lần nữa sừng sốt.

Tư Lãng cũng đánh giá này từ trong cửa hàng đi ra ba người, hai nam một nữ, mỗi người đều tuấn tú phi phạm, coi khí độ quần áo phụ tùng, có thể dòm ngó theo thân thể bất phạm, phòng chừng là những thế lực lớn kia đệ tử, không phải hắn bây giờ có thể được tội.

Ba người kia rất mau trở lại thân, trong đó một cái lớn tuổi nam nhân lấy lại bình tĩnh, hỏi: "Người là ai? Là đồng bạn của hắn?"

Tư Lãng không cách nào tra xét đối phương tu vi, liền biết là cao hơn chính mình giai tu sĩ, lập tức vội vàng đem trong tay người bỏ lại, chấp tay nói rằng: "Xin lỗi, ta cùng hắn tổ không quen biết, tại hạ chỉ là muốn đi vào, lại vì liệu này người trực tiếp đập tới, vì không bị đập đến, mới đưa tay nhận hắn một

đem."

Người đàn ông kia gật đầu, quay đầu đối với bên người hai người nói: "Liễu sư đệ, Tô sư muội, các người xem người này xử lý như thế nào."

Này Liễu sư đệ xem tuổi tác chính là một thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi, lúc này một đôi mắt hiếu kỳ ở Tur Lãng trên mặt qua lại, một mặt kinh diễm về. Mà này Tô sư muội dung mạo rất mỹ lệ khả nhân, một bộ thiên quần áo màu tím, tú dật phi phạm, một mặt dịu dàng ý cười, xem ra dịu dàng hào phóng, nhượng người sinh ra hảo cảm trong lòng.

"Đại sư huynh, người nhìn cái này người dung mạo so với sư tỷ cũng còn tốt xem đây, nàng có phải là nữ giả nam trang a?" Liễu sư đệ căn bản không nghe thấy Đại sư huynh, cao hứng lời kéo hấn Đại sư huynh ổng tay áo nói.

Này Đại sư huynh sùng sộ lên, không vui nói rằng: "Liễu sư đệ, không thể không lễ." Sau đó lại triều Tur Lãng cúi chào, áy náy nói rằng: "Vị đạo hữu này, thực sự xin lỗi, tiểu sư đệ hay vẫn là tiểu tính trẻ con, xin mời thiết xin đừng trách."

Nếu là lấy trước "Tur Lãng" tự nhiên vô cùng không thích người khác bắt hấn bề ngoài nói sự tình, nếu là có người dám như thế ngay mặt nói hấn, sớm bị hấn thù dai đến hận không thể bới đôi phương da. Nhưng hiện tại Tur Lãng căn bản không này tự giác, hơi hột chẳng qua là mặt ngoài đồ vật, có cũng được mà không có cũng được, người khác nói thế nào hấn căn bản không thêm đề ý.

Tur Lãng cười cợt, nói rằng: "Không lo lắng."

Tur Lãng thần nhiên thái độ rất nhanh liền thu được ba người hảo cảm, này Liễu sư đệ còn muốn nói gì thời, bị Đại sư huynh trọn mắt một chút sau, chỉ có thể đánh mếu máo.

Lúc này, sư huynh muội ba người đã đem này bị nổ ra trong cửa hàng người bắt được, sau đó giao cho Minh Hà thành trong đội chấp pháp. Minh Hà thành là Tây Cảnh nhất đại Tiên thành, trong thành có minh văn quy định không thể tranh đấu sinh sự, phạm bị đội chấp pháp bắt được giả, ngoại trừ phạt linh thạch ngoại, còn muốn bị trục xuất ra Minh Hà thành vĩnh viễn không bao giờ đến lại bước vào.

Tur Lãng tuy rằng không biết vừa này chuyện gì xảy ra, nhưng thấy ba người này đem này nổ ra môn tu sĩ nắm lên đưa cho Minh Hà thành đội chấp pháp, nhưng không có rước lấy cái gì mầm họa, có thể từ trong phân tích ra ba người bọn họ ở Minh Hà thành địa vị rất cao, hơn nữa bọn hấn vừa này hành vi cũng là chính đáng.

Thấy sự tình giải quyết, Tur Lãng không nhiều hơn nữa nghĩ, bước vào Thông Thành bùa chú điểm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Tô Hồng Phi

"Thông Thành bùa chú" ở Minh Hà thành cũng không phải nhất đại bùa chú điểm, chỉ có trung đẳng quy mô, chẳng qua linh phù bình thường được tu sĩ hoan nghênh, trong cửa hàng đến mua linh phù tu sĩ cũng không ít.

Sau khi tiến vào, Tur Lãng cũng từ những khách nhân kia trong miệng biết vừa này là chuyện ra sao cùng này ba cái sư huynh muội thân phận.

Nghe nói ba người kia là Thiên Tông phái đệ tử nội môn, là Thiên Tông phái Chương môn sở thu sáu tên đệ tử thân truyền bên trong ba tên đệ tử, trong đó vị đại sư kia huynh tên là Đường Lâm Nhiên, Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ. Trong đó một cô gái là Thiên Tông phái Chương môn thứ năm đệ tử tên là Tô Hồng Phi, nàng nhưng là Thiên Tông phái trong Thanh Bình chân nhân cháu gái, nhân thiên tư ra tung bị Chương môn thu làm người thứ năm đệ tử nhập thất, hiện là Luyện Khí kỳ mười hai tầng tu vi, phòng chừng lại không lâu nữa liền khả năng Trúc Cơ. Cuối cùng là nhỏ nhất đệ tử Liễu Thành Phong, hiện tại chẳng qua là Luyện Khí kỳ mười một tầng tu sĩ, nhưng hấn sở tu luyện pháp quyết uy mãnh phi thường, có thể khiêu chiến vượt cấp, dạy người không dám khinh thường.

Mà này Thông Thành bùa chú điểm là Thiên Tông phái sản nghiệp một trong. Thiên Tông phái linh phù phong làm ra linh phù ngoại trừ cung cấp cho môn phái ngoại, còn lại hội bắt được Minh Hà thành đến bán thêm chút tiền thu, bình thường Thiên Tông phái đệ tử có lúc cũng sẽ nắm chính mình làm ra linh phù tới nơi này bán.

Mà chuyện vừa rồi, kỳ thực là tu sĩ kia tới nơi này mua linh phù thời, cùng trong cửa hàng công tác giả phát sinh tranh chấp, động thủ tổn thương một tên trong đó công tác giả, sau đó bị này sư huynh muội ba người nhìn thấy sau liền ra tay đem đánh ra ngoài, để người ta biết này Thông Thành bùa chú điểm không phải ai đều có thể sinh sự địa phương.

Thiên Tông phái cùng Minh Hà thành các thế lực lớn giao hảo, chỉ cần không phải quang minh chính đại mà ở Minh Hà thành trong đầu pháp, Minh Hà thành đội chấp pháp bình thường hội cho Thiên Tông phái đệ tử mặt mũi.

Biết thân phận của bọn họ, Tư Lăng trong lòng bình tĩnh, không oán được này Liễu sư đệ khả năng không chỗ nào kỳ cố mà đàm luận dung mạo của hắn, như vậy thân phận, đúng là có sở dựa vào, là gan cũng nuôi dưỡng đến phi, căn bản không lo ở này Minh Hà thành trên ra chuyện phiền toái gì, đây chính là cấp trên có người chuyện tốt. Tư Lăng bất kể là trước thế hay vẫn là kiếp này đều là một cái Nhân tu hành, tuy rằng trong lòng có chút ngọn sóng, nhưng rất nhanh liền đem thả xuống.

"Vị đạo hữu này, xin hỏi ngươi cần phải mua chút gì?" Một cái Luyện Khí kỳ năm tầng tu sĩ lại đây dò hỏi.

Tư Lăng thu hồi đánh giá ánh mắt, nói rằng: "Ta chỗ này có chút linh phù, không biết quý điểm có thu hay không?"

Tu sĩ kia hiểu rõ, cười nói: "Tự nhiên là thu, tiệm chúng ta trong thu mua linh phù có lưỡng loại phương thức, một loại là trong cửa hàng y giá cả thu mua, một cái là gửi bán, không biết đạo hữu lựa chọn cái nào loại phương thức."

Tư Lăng trầm ngâm dưới, hỏi: "Không biết này lưỡng loại phương thức thu mua khác nhau ở chỗ nào."

Ngay sau đó Tư Lăng từ cái kia công tác giả trong miệng hiểu rõ đến một lần thu mua cùng gửi bán khác biệt, nếu là một lần thu mua, hội tại chỗ trả hết linh thạch, nếu là gửi bán, trong cửa hàng chỉ lấy một ít thuê phí, bán đi bao nhiêu linh phù, ngoại trừ khấu trừ phí dụng sau, người liền có thể được đến bao nhiêu, chẳng qua khả năng bán bao nhiêu liền xem người phù được không được hoan nghênh. Mỗi người làm ra linh phù cũng có cấp bậc phân chia, chất lượng có tốt có xấu, giá cả cũng có khác biệt. Chẳng qua gửi bán, đều là một ít quanh năm ở tại Minh Hà thành tu sĩ cùng cửa hàng hợp tác mới sẽ chọn phương thức này.

"Ta lựa chọn một lần thu mua đi." Tư Lăng nói rằng, gửi bán quá phiền phức, hay vẫn là một lần trả hết tốt hơn.

Tu sĩ kia khẽ mỉm cười, sau đó xin mời Tư Lăng tiến vào trong cửa hàng một gian sương phòng.

Theo Tư Lăng ly khai, một cô gái yên lặng mà đánh giá bóng người của hắn.

Đường Lâm Nhiên đang cùng trong cửa hàng một vị quân sự nói chuyện, một bên Liễu Thành Phong thiếu kiên nhẫn nghe bọn hắn nói những này công thức hóa đồ vật, chính nhàm chán chung quanh nhìn, đột nhiên phát hiện Tô Hồng Phi ánh mắt, không khỏi đến gần, nói rằng: "Sư tỷ, ngươi không cần nhìn, ngươi lại nhìn cũng không có người ta mỹ a."

Tô Hồng Phi nghĩ đến chính nhập thân, đột nhiên nghe được sư đệ, trong lòng biết hắn hiểu lầm rồi, lườm hắn một cái, cười nói: "Sư tỷ của ngươi ta là loại này nông cạn người sao?"

"Sư tỷ tự nhiên không phải." Liễu Thành Phong cười hi hi, "Chẳng qua các người nữ nhân không phải luôn luôn rất lưu ý dung mạo của chính mình sao? Người phụ nữ kia dung mạo so với sư tỷ ngươi còn dễ nhìn hơn, người đó kỳ năng cũng là hắn là. Chẳng qua sư tỷ cũng không cần nhụt chí, hôm nào ta đi chợ đen buổi đầu giá cho ngươi bán đầu giá một viên Trúc Nhan đan, bao chuẩn nhượng sư tỷ ngươi duy trì thanh xuân xinh đẹp ~"

Tô Hồng Phi không nhìn được buồn cười vừa tức giận, người sư đệ này luôn luôn cả lơ phát phơ, lại hội múa mép khuê môi, là sư huynh đệ trong nhất bướng bình hiếu chiến một cái, thực sự là nhượng người bất đắc dĩ. Chẳng qua chính là hắn loại tính cách này, mang cho sư môn rất nhiều lạc thú.

"Sư đệ tình ta nhận rồi. Còn có, này người là người đàn ông không phải nữ nhân!" Tô Hồng Phi sửa lại hắn, "Có chút người dài đến càng mỹ tâm địa càng độc ác, cho dù tốt tướng mạo cũng uống công, sau đó thiết không nên nhìn bề ngoài xem người."

Liễu Thành Phong nhún vai một cái, ngược lại vị sư tỷ này tuy rằng cùng hắn tuổi tác gần gũi, nhưng cũng là cái lão thành tính tình, tình cớ tổng hội nói một ít cực có thâm ý, tuy rằng có đạo lý, nhưng hắn là những người nào, đương nhiên sẽ không đem để ở trong lòng.

"Lẽ nào sư tỷ ngươi là bởi vì người ta dài đến mỹ, cho rằng hắn tâm địa rất xấu, cho nên mới nhìn hắn?"

Tô Hồng Phi cười nhạt: "Không phải, ta chẳng qua là cảm thấy hắn nhìn quen mắt thôi." Nhìn quen mắt đến làm cho nàng không khỏi hoài nghi này người đúng là cái kia người sao?

"Ồ?"

*****

Một bên khác, Tư Lăng đi vào một gian sương phòng sau, một tên quân sự đi vào.

Này quân sự là cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, thấy Tư Lăng chỉ là cái Luyện Khí kỳ tu sĩ cũng không có lộ ra cao giai giả đối với cấp thấp giả xem thường, cười chấp tay nói: "Tại hạ Cổ Trường Thanh, là Thông Thành bữa chú trong cửa hàng quân sự, không biết vị đạo hữu này yếu xuất thụ chút gì cấp bậc linh phù?"

Tư Lăng đem trong bao trữ vật linh phù lấy ra, "Đều là một ít nhị phẩm cùng tam phẩm linh phù, nhị phẩm có 100 tấm, tam phẩm có hai mươi tấm"

Cổ Trường Thanh trong lòng có chút không ngờ để ý, bất quá khi nắm quá tam phẩm linh phù kiểm tra thời, phát hiện đều đang là chút cao nhất linh phù, trong lòng kinh ngạc, lại kiểm tra nhị phẩm, cùng là nhị phẩm cao nhất, hơn nữa theo phẩm chất đều là thượng tầng, trong lòng không khỏi hơi kinh ngạc.

Muốn biết, này chế tạo bùa một đường cũng là có chú trọng, tu sĩ tu vi, linh lực, tầm mắt, hội phù hoa văn chờ chút đều có thể ảnh hưởng làm ra linh phù đẳng cấp, cái này cũng là vì sao linh phù trong cũng chia cấp bậc. Hơn nữa, phù thuật một đạo cũng nói nhiều thiên phú, không có thiên phú người, rất khó có bổ ích, thành công suất cũng không cao.

Lại xem trước mắt nam tử, chưa tới mười chín tuổi, mới Luyện Khí kỳ sáu tầng tu vi, dĩ nhiên khả năng chế tác tam phẩm cao nhất linh phù, có thể tưởng tượng được hắn chế tạo bùa thiên phú cao bao nhiêu.

Ngay sau đó, Cổ Trường Thanh nguyên vốn có chút thái độ hồ hững vì vi thay đổi.

"Những này phù tiệm chúng ta trong đều thu mua. Vị đạo hữu này... Không biết đạo hữu xưng hô như thế nào?" Cổ Trường Thanh hỏi.

Tư Lăng khẽ mỉm cười, "Ta tính Tư." Nhưng chưa báo cho kỳ danh.

Cổ Trường Thanh trong lòng nhảy một cái, này "Tư" tính nhượng hắn không khỏi nghĩ đến trong tông môn Thanh Ngọc Trường lão sở thu người thứ sáu đệ tử nhập thất, cũng tính Tư, này có thể thật là một thiên tư ngang dọc tài năng, Thiên Tông trong phái không biết bao nhiêu Trường lão ước ao Thanh Ngọc Trường lão đến như thể mầm mống tốt. Tuy rằng không biết cái này tính "Tư" tu sĩ cùng này Tư Hàn có quan hệ gì, nhưng Cổ Trường Thanh trong lòng có lưu ý này phần.

"Tư đạo hữu, những này phù ta lấy giá thị trường cao ba tầng giá cả thu mua, ngươi nhìn có thể được?"

Tư Lăng trong lòng khẽ động, giá thị trường cao ba tầng.. Đó là đại đại tốt. Trên mặt nhưng là lạnh nhạt nói: "Có thể."

Rất nhanh mà, Cổ Trường Thanh liền tính toán ra Tư Lăng lần này bán linh phù đoạt được linh thạch, một tấm nhị phẩm linh phù thập tam khối linh thạch hạ phẩm, một tấm tam phẩm linh phù là ba mươi khối linh thạch hạ phẩm, Tư Lăng lần này tổng cộng được 1,900 khối linh thạch hạ phẩm.

Tiếp nhận ngày hôm nay sở kiếm lời linh thạch, Tư Lăng trong lòng cái kia kích động, đây là hắn ở cái này đệ nhất thế giới thứ tự thân kiếm được linh thạch, làm sao không nhượng hắn kích động? Đặc biệt biết chế tạo bùa cũng là cái dễ dàng kiếm tiền công cụ thời, hắn đón sinh ra một loại thiên đại hào hùng, sau đó không sợ không có linh thạch dùng.

Chẳng qua, Tư Lăng đảo mắt nhớ tới những cái kia linh đan linh dược cùng pháp bảo giá trên trời, ý chí lại sa sút lên, những thứ đó càng quý hơn a, hắn hiện tại như muốn mua dạng hảo điểm phòng ngự pháp bảo, phòng chừng trên người linh thạch lập tức lại muốn tìm trống trơn.

"Tư đạo hữu, sau đó ngươi nếu là còn có linh phù, tiệm chúng ta trong đều thu mua, vẫn như cũ là cái giá này." Cổ Trường Thanh nhiệt tình nói rằng.

Tư Lăng khẽ mỉm cười, "Đây là tự nhiên." Hắn cũng không muốn phiền phức như vậy mà mỗi lần bán phù đều đổi địa phương.

Cổ Trường Thanh tự mình đưa Tư Lăng ra phòng nhỏ, Tư Lăng liếc nhìn phòng khách trên quầy sở đặt tại linh phù, trong lòng hơi động, cũng đi mua một tấm tứ phẩm linh phù, lại nhìn tứ phẩm linh phù giá cả, một tấm liền muốn một trăm khối linh thạch hạ phẩm, nhất thời trong lòng luôn run rẩy, kiên định hơn hắn dành thời gian tăng cao chế tạo bùa thuật quyết tâm.

Tư Lăng lại nhìn xuống sau, liền không có cái gì muốn mua, sau đó cùng vẫn luôn hầu ở bên cạnh hắn Cổ Trường Thanh nói lời từ biệt.

Ly khai thời, Tư Lăng cảm giác được một đạo phức tạp tầm mắt, như không có chuyện gì xảy ra mà liếc mắt, phát hiện ánh mắt chủ nhân dĩ nhiên là cái kia Tô Hồng Phi, tuy rằng năng rất nhanh liền dời tầm mắt, nhưng Tư Lăng thần thức cùng linh hồn so với Kim Đan kỳ tu sĩ đều cường đại hơn, tự nhiên có thể cảm giác được Tô Hồng Phi trong mắt tâm tình rất phức tạp, tựa hồ còn có chút đồng tình đáng đáp, nhượng trong lòng hắn run lên.

Chẳng lẽ này Tô Hồng Phi nhận thức trước đây Tư Lăng?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Liễu Thành Phong

Tư Lăng ly khai Thông Thành bùa chú điểm sau, chậm rãi quai đến thành nam Giao Đẩu tràng đi.

Hắn không phải đi tìm người giao đấu, mà là đi này trong xem người đấu pháp, thuận tiện thu thập chút tin tức.

Minh Hà thành có minh văn quy định không được ở trong thành đấu pháp sinh sự, nếu là có cái gì sinh từ đại thù muốn giải quyết, có thể đến thành nam đấu pháp trận đi, chỉ cần giao mười khối linh thạch là được. Đương nhiên, ngoại trừ sinh từ đại thù ngoại, cũng có một chút thuần túy là vì luận bàn mà đi. Mà Giao Đấu tràng ngoại, cũng thiết có đánh cuộc loại hình, bình thường chỉ cần có đấu pháp, đều hội có nhân đến không có chuyện làm người đi đặt cược, đương nhiên còn có một chút ngồi ở Giao Đấu tràng bên trong chuyên môn sở thiết trên thính phòng uống trà hạp qua từ lời bình Giao Đấu tràng người không phận sự.

Từ Lăng nộp hai viên linh thạch ra trận phí, sau đó liền ngồi ở trên thính phòng quan sát so với trong đó một cái đấu tràng thượng giao đấu, coi như tích khen chút kinh nghiệm đối địch, đối với sự tu hành cũng có chút giúp ích.

Nhìn lưỡng trận giao đấu, Từ Lăng đột nhiên bị sát vách bàn người đối thoại hấp dẫn tới.

Cũng không phải đặc biệt gì, mà là đang luận bàn bọn hắn lần này đến Thập Vạn Sơn Mạch làm nhiệm vụ, ở Thập Vạn Sơn Mạch thu hoạch bao nhiêu linh thảo, chém giết bao nhiêu yêu thú. Nói nói, đột nhiên nói đến Thập Vạn Sơn Mạch trong yêu thú gần nhất khác thường sự tình.

"Ta phỏng chừng, định là Thập Vạn Sơn Mạch trong có chuyện gì phát sinh, vì lẽ đó những cái kia yêu thú khả năng báo trước đến chút gì, mới sẽ như vậy xao động." Một người tu sĩ nói như thế.

"Ta nhỏ vào, đám kia chết tiết súc sinh! Gần đây cũng không biết ăn cái gì mãnh dược, thấy người liền kết bè kết lũ mà công kích, căn bản không có lý trí có thể nói, thẳng trước ta một người đồng bạn sẽ chết ở một đám tê giác ngu công kích dưới." Lại một cái tu sĩ tức giận nói.

"Yêu thú như vậy khác thường, hẳn là Thập Vạn Sơn Mạch trong ra cái Yêu vương?"

Ở Thương Vũ đại lục, cái gọi là "Yêu vương" chỉ chính là tu luyện đến Hóa Thần kỳ yêu thú, yêu thú tu luyện đến Hóa Thần kỳ thời, mới có thể hóa thành hình người, bị tôn làm Yêu vương. Bình thường loại này yêu thú như xuất thế, cùng cấp Nhân tu căn bản không phải là đối thủ, nếu là này Yêu vương tính khí không tốt, đi tới Nhân tu trong thành phố đến cái đại tàn sát đối với Nhân tu mà nói tuyệt đối là cái họa kiếp, ở Thương Vũ đại lục trên, đã từng từng có như vậy ví dụ, bị Thương Vũ đại lục lịch sử xưng là yêu ma loạn thời kì.

Lời này vừa nói ra, người ở chỗ này trầm mặc một chút, sau đó có người cười ha ha lên: "Chúng ta Tây Cảnh xưa nay linh khí mỏng manh, đâu có thể nào hội có yêu thú tu luyện thành Yêu vương? Nói là trung bộ đại lục nơi xuất hiện Yêu vương ta còn tin phục một ít. Chẳng qua trung bộ đại lục những đại môn phái kia cùng gia tộc cũng sẽ không cho phép chuyện như vậy phát sinh."

"Này ngược lại là."

Rất nhanh mà, nói chuyện lại bị mới đề tài cho dời đi.

Từ Lăng yên lặng mà thu thập tin tức, trầm ngâm dưới, quyết định qua mấy ngày đi Thập Vạn Sơn Mạch nhìn. Hẳn hiện tại hồn lực tu luyện tiến độ ngưng trệ không trước, nói không chắc ở nơi đó có thể được đến thời cơ đột phá. Đương nhiên, còn có thể bên rèn luyện bên giết yêu thú tìm linh thảo, cảm bản cũng có một chút không ít thu vào, sao lại không làm đây.

Roi vào tiền trong mắt Từ Lăng sau khi có quyết định, lập tức rời đi Giao Đấu tràng, hướng về thuê nhà bước đi.

Từ Lăng bế quan mười ngày, rốt cục linh ngộ tứ phẩm linh phù, sau đó bắt đầu chế tác tứ phẩm linh phù. Lúc trước ở Thông Thành bùa chú trong cửa hàng mua này trường tứ phẩm linh phù, bị hắn cầm làm thí nghiệm hiểu thấu đạo tứ phẩm linh phù, xem như là báo hồng, phảng phất làm mất đi một trăm khối linh thạch như thế nhượng hắn đau lòng vô cùng. Bất quá nghĩ đến hiện tại hắn hội chế tác tứ phẩm linh phù, bắt đầu không cảm thấy không có như vậy đáng tiếc.

Từ Lăng lại bỏ ra thời gian nửa tháng chế tác năm mươi tám tứ phẩm linh phù, mười tám tứ phẩm hồn phù sau, liền bắt đầu thu dọn đồ đạc đi tới Thập Vạn Sơn Mạch.

Đương nhiên, xuất hiện ở thành trước, Từ Lăng quai đến trên đường phố bán pháp khí địa phương, cẩn thận, bỏ ra bốn ngàn khối linh thạch hạ phẩm mua một cái phòng ngự pháp khí, là một viên long phượng đồ án ngọc bội, nhỏ máu nhận chủ sau, chỉ cần chủ nhân gặp phải nguy hiểm sau, long phượng ngọc bội không chỉ có thể chống đỡ, còn khả năng mở ra một cái kết giới đem chủ nhân bảo vệ ở bên trong, chỉ cần kéo dài đưa vào linh lực, nó liền vẫn luôn có thể sử dụng, không giống một ít tương đối thấp giai phòng ngự pháp khí, có sử dụng số lần hạn chế.

Chẳng qua bốn ngàn khối dưới phẩm vẫn để cho Từ Lăng đau lòng đến luôn run rẩy, chỉ có thể a Q mà an ủi mình kỳ thực hay vẫn là rất tình tiền, chí ít nhân vì chính mình tu luyện phương thức đặc thù, bình thường tu sĩ tu luyện cần linh đan hẳn đều không cần, xem như là bớt đi một số lớn linh thạch đây, dù sao so với pháp bảo thứ này, linh đan càng hao tiền.

Như vậy an ủi, tâm tình tốt hơn nhiều.

Thập Vạn Sơn Mạch ở Minh Hà thành hướng tây bắc, từ Minh Hà thành xuất phát, Luyện Khí kỳ tu sĩ ngự kiếm phi hành cần một ngày thời gian, Từ Lăng có tự chế Thần Hành Phù, đúng là dùng nửa ngày thời gian liền đến.

Từ Lăng đứng ở Thập Vạn Sơn Mạch dưới chân núi, liền nhìn thấy mấy đội tiến vào Thập Vạn Sơn Mạch tu sĩ, đều là tổ đội nhiều lắm, giống hắn loại này hiệp khách độc hành căn bản không có, làm cho trải qua bên cạnh hắn tu sĩ đều hiếu kỳ mà liếc mắt nhìn hắn. Dù sao Thập Vạn Sơn Mạch là yêu thú thế giới, Tây Cảnh linh khí mỏng manh, không chỉ Nhân tu khá là dừng mảnh, yêu thú càng là dừng mảnh, vì lẽ đó bình thường tiến vào Thập Vạn Sơn Mạch tu sĩ đều sẽ chọn cùng người khác tổ đoàn hảo có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Tư Lăng trước thế làm một cái thiện Quỷ tu hành, sớm thành thói quen làm hiệp khách độc hành, đi tới nơi này cái chú ý cường giả vì tôn tu tiên thế giới, bởi vì có bí mật, lại không dám cùng người quá mức thâm giao, cho nên tới đến Minh Hà thành lâu như vậy, vẫn đứng là không nghĩ tới cùng người giao thiệp với.

Tư Lăng nhìn chăm chú phía trước chập trùng cao dãy núi lớn, thiên không xanh lam như nước, dãy núi xanh tươi, chợt có tiếng chim hót vang lên, xem ra đảo cùng giới trần tục son mạch không khác nhau gì cả, chỉ có đi vào bên trong người mới sẽ biết này bình tĩnh biểu tượng dưới nguy hiểm cỡ nào.

Chính đáng Tư Lăng quyết định tiến vào Thập Vạn Sơn Mạch thời, phía sau lại tới nữa rồi một đội nhân mã.

"Vị đạo hữu này, xin chờ một chút." Một đạo rất có phần chán âm thanh gọi nói.

Tư Lăng cũng không để ý tới, mãi đến tận một bóng người che ở trước mặt mình, mới phát hiện vừa nãy âm thanh kia gọi người là chính mình, hơn nữa hay vẫn là đã từng từng có gặp mặt một lần người.

Thiên Tông phái đệ tử Liễu Thành Phong.

"Quả nhiên là người!" Liễu Thành Phong một mặt cao hứng nói, "Không oán ta được nói bóng lưng của người này làm sao tốt như vậy xem, cũng chỉ có người nỡ nhân như thế mới có loại này đẹp đẽ bóng lưng."

Nghe ra hẳn chỉ là thuần túy tán thưởng cũng không mang theo ác ý, Tư Lăng cũng không tức giận, mới lạ khách khí hỏi: "Liễu đạo hữu có việc?"

"Người cũng phải tiến vào Thập Vạn Sơn Mạch?" Liễu Thành Phong hỏi.

Tư Lăng gật đầu.

Liễu Thành Phong trầm ngâm dưới, nói rằng: "A... Không bằng đồng thời kết cái bạn đi, người nhìn có thể được? Nguy hiểm như vậy cũng ít một ít."

Tư Lăng trực giác từ chối, hẳn cũng không muốn cùng người kết bạn mà hành, cảm thấy là phiền phức.

Lúc này, Liễu Thành Phong đồng bạn cũng tới, một đạo dịu dàng thanh âm ôn hòa vang lên: "Liễu sư đệ, là người quen sao?" Chờ Tư Lăng xoay người thời, chủ nhân của thanh âm kia ánh mắt lóe lên, lộ ra một vết cực kỳ dịu dàng nụ cười, cười nói: "Hóa ra là người."

Đến người chính là Tô Hồng Phi, ở sau lưng nàng còn có mười cái Luyện Khí kỳ tu sĩ, đều mặc Thiên Tông phái đệ tử quần áo.

Tư Lăng gật đầu hỏi thăm, vừa không thất lễ cũng không thân thiện, nhìn có chút sợ lạnh lưng nhiên, lại làm cho này mấy cái Thiên Tông phái Luyện Khí kỳ tu sĩ lòng sinh không vui, cảm thấy hẳn quá mức kiêu căng. Ở Tây Cảnh, đối mặt Thiên Tông phái Chương môn đệ tử nhập thất còn khả năng đặt tại kiêu căng phổ, căn bản không có bao nhiêu người, Tư Lăng lần này làm cũng làm cho những này thói quen ở cao cao tại thượng Thiên Tông phái đệ tử lòng sinh không vui.

"Sư tỷ, ta đang muốn mời hẳn cùng chúng ta đồng thời tiến vào Thập Vạn Sơn Mạch đây." Liễu Thành Phong nói rằng.

Tô Hồng Phi vì vi nhũ mảy, đối với sư đệ mạo muội đề nghị không lắm tán thành, dù sao bọn hẳn chỉ có duyên gặp mặt một lần, đối phương là cái gì mọi người không hiểu rõ, mạo muội mời, sợ hội cho bọn hẳn mang đến nguy hiểm gì. Bọn hẳn lần này đến Thập Vạn Sơn Mạch, là mang mười tên Luyện Khí kỳ sư đệ qua lai lịch luyện, cũng không cần thâm nhập đến Thập Vạn Sơn Mạch nơi nguy hiểm, an toàn không lo, căn bản không cần lại mời chào người khác đồng thời hành động.

Tư Lăng tự nhiên rõ ràng Tô Hồng Phi nhũ mảy ý tứ, chính hợp hẳn ý, lập tức nói rằng: "Xin lỗi, tại hạ một người người thói quen, đa tạ Liễu đạo hữu hảo ý."

Nghe vậy, Liễu Thành Phong trên mặt lộ ra thất vọng tâm ý, đứng là Tô Hồng Phi không nhanh không chậm mà nói rằng: "Nghe nói gần đây Thập Vạn Sơn Mạch có chút không yên ổn, đạo hữu nhất nhân đi vào cũng phải cẩn thận."

Tư Lăng nhìn phía nàng, thiếu nữ xinh đẹp vẫn là cười khanh khách, không lùi không tránh mà ngênh coi hẳn ánh mắt.

"Đa tạ Tô đạo hữu lời nói thiện ý, tại hạ ghi nhớ trong lòng."

Lại cùng bọn hẳn khách khí một phen, Tư Lăng suất trước tiên tiến nhập Thập Vạn Sơn Mạch.

Mãi đến tận Tư Lăng thân ảnh biến mất, Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong phương dẫn dắt các sư đệ tiến vào Thập Vạn Sơn Mạch.

Đường trên, Tô Hồng Phi hỏi: "Liễu sư đệ, người vì sao muốn nhượng này người cùng chúng ta đồng thời tiến vào Thập Vạn Sơn Mạch?"

Liễu Thành Phong suy tư mà nhìn về phía trước, trả lời: "Chẳng biết vì sao, ta cảm thấy đến chúng ta chuyến này sẽ không thái bình, phỏng chừng hội có chuyện gì phát sinh. Tuy rằng chúng ta cùng này nhân tài gặp mặt hai lần, chẳng qua ta cảm thấy cho hẳn không đơn giản, nói không chắc lúc mấu chốt có thể khiến người ta giật nảy cả mình đây."

Nghe vậy, Tô Hồng Phi không nói gì, tu sĩ theo tu vi tăng cao, bình thường có trực giác của chính mình, Liễu Thành Phong nhìn bề ngoài cả lơ phát phơ, kỳ thực nắm giữ như dã thú trực giác phản ứng, nếu là hẳn cho rằng Tư Lăng không đơn giản, như vậy thật sự không đơn giản.

Tô Hồng Phi lại một lần nữa đem Tư Lăng cái này người để ở trong lòng, sau đó trong lòng có chút đáng tiếc dĩ nhiên lại quên hỏi dò tên của đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Mười vạn sơn mạch

Thập Vạn Sơn Mạch ngoại vi một cái nào đó nơi rừng cây, Tư Lăng chính chỉ huy hai thanh linh kiếm chiến đấu, chiến đấu đối tượng là năm con nhĩ giai yêu thú —— Huyết Hào Thỏ.

Huyết Hào Thỏ là nhất giai yêu thú biến dị, có đồ như màu máu thật dài bộ lông, sức chiến đấu so với cùng cấp yêu thú còn muốn hung mãnh, một thân đỏ như màu máu da lông cũng cứng rắn cực kỳ, chẳng qua chúng nó huyết đúng là chế tạo bùa thứ tốt, Tư Lăng nếu hiểm thấy gặp phải một tổ Huyết Hào Thỏ, đương nhiên sẽ không buông tha.

Hai thanh linh kiếm đan xen cùng năm con huyết hào thỏ chiến đấu, ở giữa còn có các loại pháp quyết ném qua, ở Tư Lăng dần dần cảm giác được linh lực không kể thời, rốt cục giết chết rồi năm con Huyết Hào Thỏ. Đem linh kiếm thu hồi sau, Tư Lăng không kịp nghỉ ngơi, vội vàng từ trong túi chứa đồ lấy ra một cái Bảo Bình, bắt đầu thu thập Huyết Hào Thỏ dòng máu, một giọt không lọt, nhìn chính là cái tham tài đáng đáp.

Này Bảo Bình bề ngoài xem ra cùng phổ thông chiếc lọ không khác, nhưng không gian bên trong cũng không nhỏ, trang một hồ nước cũng không có vấn đề gì. Đây là Tư Lăng lại xuất phát trước mua xong, có những này chiếc lọ, trang bao nhiêu yêu thú huyết cũng không có vấn đề gì. Muốn biết hần bình thường học tập chế tạo bùa thời, cần đại lượng yêu thú huyết, đi mua yêu thú huyết cũng phải linh thạch, còn không bằng chính mình đi giết yêu thú thu thập huyết dịch, lại có thể tính một khoản tiền.

Tư Lăng trong lòng cười híp mắt, nhưng trên mặt vẫn là một bộ bình tĩnh lãnh đạm đáng đáp, có chút không quan tâm hơn thua mùi vị, cho người một loại sơ lạnh nhạt mạc ân tượng, nhìn cực không tốt ở chung.

Thu thập xong huyết dịch, Tư Lăng cũng không có hạ xuống thi thể, đều thu vào túi trữ vật, điều này cũng có thể bán một khoản tiền.

Chờ làm xong những này, Tư Lăng hơi nghỉ ngơi dưới, linh lực khôi phục đến gần như sau, lại bắt đầu đi xuống cái chỗ cần đến bước đi.

Tư Lăng tiến vào Thập Vạn Sơn Mạch đã có tam thiên thời, những này thiên hần vẫn luôn ở Thập Vạn Sơn Mạch ngoại vi đảo quanh, sờ tìm đối tượng từ cấp thấp nhất yêu thú lên, cùng chúng nó chiến đấu, mài giũa chính mình, tăng cường kinh nghiệm chiến đấu. Trải qua tam thiên không ngừng chiến đấu, Tư Lăng linh lực cùng pháp quyết vận dụng dần dần nắm giữ được thuần thực, có thể nói, chỉ bằng vào bộ thân thể này tu vi, Luyện Khí kỳ dưới bình thường tu sĩ đều không phải là đối thủ của hần, chỉ có một số biến thái ngoại trừ —— tỷ như có hai mặt chi duyên Liễu Thành Phong, đây chính là cái khả năng khiêu chiến vượt cấp biến thái.

Ngoài ra, Tư Lăng vẫn không dùng tới hồn lực để chiến đấu, một là sợ bị người nhìn ra hần tu luyện đặc thù, hai là hần muốn đem hồn lực lưu người bảo đảm mệnh là bài tây, không tùy tiện ra tay.

Làm việc lưu mấy phần đấy, đây là Tư Lăng thói quen.

Theo chiến đấu kỹ năng tăng cao, Tư Lăng bắt đầu có chỗ cần đến hướng về Thập Vạn Sơn Mạch trung bộ bước đi. Thập Vạn Sơn Mạch nhất nơi nguy hiểm là Thập Vạn Đại Sơn nơi sâu xa nhất, này trong đa số là chín, cấp mười yêu thú, tương đương với Nguyên Anh trung hậu kỳ, không phải là hần bây giờ khả năng nã. Tư Lăng hiện tại cũng không có như vậy đại khẩu vị muốn đi khiêu chiến tám, cửu giai yêu thú, vì lẽ đó dọc theo đường đi đều là cẩn thận lựa chọn chiến đấu đối tượng, đánh thắng được liền lên, đánh không lại, hướng về trên người đập trưng Liễu Tức phù cùng Ân Thân phù thu lại hơi thở của chính mình mau mau chạy.

Này thiên, Tư Lăng giải quyết hai con tam giai Tê Giác Ngưu thời, đột nhiên nghe được cách đó không xa truyền đến đấu pháp âm thanh, sau đó toàn bộ mặt đất đều chấn động lên, phương hướng đúng là mình bên này. Tư Lăng cảm giác được trên người mình lông tơ đều thụ, trực giác gặp nguy hiểm, liền trên đất hai con Tê Giác Ngưu thi thể cũng không kịp thu hồi, xoay người liền chạy.

Nhưng mà, thiên bất toại người nguyện, Tư Lăng phản ứng nhanh hơn nữa cũng không thể nhanh hơn phía sau nhân cùng yêu thú, giây lát trong lúc đó, hần đã bị đối phương đuổi theo.

Tư Lăng lấy sạch liếc mắt nhìn, ánh mắt co rút lại, dĩ nhiên là một cái xem không thanh tu vi nam nhân cùng một đầu bát giai Hóa Viêm Báo.

Người đàn ông kia chạy trốn cực nhanh, trong nháy mắt dĩ nhiên đã chạy đến trước mặt hần. Mà con kia Hóa Viêm Báo một bộ gặp thần sát thần, ngộ

Phật thí Phật dấn dáp, trực tiếp một miệng yêu hòa vắng lại đây. Bát giai Hỏa Viêm Báo yêu hòa gì so với Nguyên Anh tu sĩ Nguyên Anh chi hỏa, uy lực khủng bố, Tur Lăng không dám chính diện đón nhận, chặt vật tránh thoát phía sau phun đến yêu hòa, này cực nóng khí tức làm cho y phục của hắn đều có chút phát tiêu.

"Vị đạo hữu này, yêu thú này trải qua không lý trí, phạm là gặp phải người đều muốn giết hết giải hận, ngươi cũng nhanh chạy đi." Tu sĩ kia quãng câu nói tiếp theo, bóng người trong nháy mắt lược đến thật xa.

Tur Lăng trong lòng chỉ muốn OXXX mà bạo miệng thô thẩm hỏi này nam tu trong nhà hết thấy nữ tính thành viên, này nam tu chắc chắc Hỏa Viêm Báo cừu hận Nhân tu chắc chắn dừng lại giết hắn lại đi, lưu lại câu nói này chẳng qua là động cái miệng lưỡi thôi, căn bản không có tồn lòng tốt, biết rõ hắn một cái Luyện Khí kỳ tu sĩ chạy đi đâu được một đầu bát giai Hỏa Viêm Báo. Phòng chừng này một đường đến, chuyện như vậy đã từng xảy ra rất nhiều lần, vì lẽ đó này nam tu mới hội chuyên môn tìm nơi có người chạy, nhưng người hỗ trợ chống đối một tý Hỏa Viêm Báo, hảo cho hắn thoát thân cơ hội.

Lại một đoàn yêu hòa phun đến, Tur Lăng khê cần răng, xé rách một tấm tử phẩm Bạo Liệt phù ném qua, ầm một tiếng nổ vang, Bạo Liệt phù nổ đến xung quanh cây cối cảnh tàn diệp lạc, một ít trăm năm cây già đều nứt thành phần mạt. Nhưng là cũng chỉ có thể ngăn cản Hỏa Viêm Báo một tức thời gian, sau đó lại là một đoàn yêu hòa phun đến.

Tur Lăng trong lòng phát khổ, trong lòng biết lấy chính mình hiện tại tu vi căn bản không đủ để cùng bát giai yêu thú đối kháng, đó chẳng khác nào muốn chết. Nhưng là hắn cũng không thể thỏa hiệp, lập tức không đau lòng mà đem hết thấy tử phẩm linh phù đều móc ra ném về Hỏa Viêm Báo.

Lấy Tur Lăng hiện tại tu vi tự nhiên không chạy nổi bát giai yêu thú, mà con yêu thú này xem ra giống như là muốn giết hắn mới cam tâm, làm cho Tur Lăng tình huống phi thường hung hiểm, rất nhanh mà, linh phù dùng xong, này Hỏa Viêm Báo trải qua cách xa chính mình chỉ có mấy trăm mét cự ly, Tur Lăng lần thứ hai khê cần răng, lấy ra vẫn luôn không nỡ dùng hồn phù.

Tử phẩm hồn phù uy lực có thể so sánh với ngũ phẩm cao nhất linh phù, quả nhiên một tấm hồn phù ném qua, này Hỏa Viêm Báo bị hồn phù nổ một khối da, máu tươi chảy ròng, giọt máu trên đất, trên đất cây cỏ lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được khô héo, mà Hỏa Viêm Báo lập tức kích đến nổi điên lên, không muốn sống mà xông lại.

Tur Lăng mau mau lại kéo dài cự ly, lại ném một tấm hồn phù đã qua.

"Hồng ——!"

Kinh thiên động địa tiếng hô vang lên, này Hỏa Viêm Báo phun ra một miệng yêu hòa ngăn cản Tur Lăng đường lui đồng thời, đột nhiên đụng tới, Tur Lăng thân thể giống lưu tinh như thế bị va về phía mấy trăm mét nơi vách núi, toàn bộ mọi người khâm tiến vào ngọn núi trong, phốc phun ra một ngụm máu, hiển nhiên bị trọng thương.

Thấy Tur Lăng bị thương, này Hỏa Viêm Báo lại gầm rú vài tiếng, trong thanh âm lộ ra một luồng sung sướng, sau đó triều Tur Lăng bay qua đến.

Linh lực đã dùng xong, hồn lực đúng là có, nhưng hắn hiện tại bị trọng thương, lực bất tòng tâm, mà lại ngưng tụ hồn lực cần thời gian, bát giai Hỏa Viêm Báo đã mở linh trí, cũng sẽ không ngu ngốc mà đứng ở nơi đó chờ hắn ngưng tụ hồn lực phản kích, mấy tức trong lúc đó trải qua đến trước mặt, một miệng đủ để đốt cháy chết Kim Đan kỳ tu sĩ yêu hòa phả vào mặt...

Một cái nháy mắt vòng sáng trắng đem Tur Lăng gói lại, chặn lại rồi đoàn kia yêu hòa. Tur Lăng mua cái viên này long phượng bội rốt cục có đất dụng võ, chẳng qua này phòng ngự vòng sáng hiển nhiên cũng không thể ngăn cản yêu hòa quá lâu, vòng sáng trải qua bất ổn. Tur Lăng là có thể đưa vào linh lực đến long phượng bội trong, nhưng là hiện nay thân thể linh lực trải qua khô cạn, hồn lực tuy rằng có, nhưng sợ long phượng bội cũng không chấp nhận hồn lực phá hủy long phượng bội, đến lúc đó liền chơi xong.

Rất nhanh mà, vòng sáng càng ngày càng bất ổn, nhiệt khí phả vào mặt, Tur Lăng chỉ cảm thấy trong thân thể hơi nước phảng phất ở này phả vào mặt yêu hòa trong bốc hơi rồi, này hỏa còn không thiếu ở trên người, nhưng trải qua nóng cho hắn không chịu được, trong lòng lo lắng vạn phần, lại nghĩ không biện pháp tự cứu, này bát giai yêu thú yêu hòa một khi xung phá phòng ngự lòng ánh sáng dính lên thân, không nói thân thể, thậm chí ngay cả linh hồn cũng có thể bị thiếu đến hồn phi phách tán, lại không đầu thai khả năng.

Tur Lăng trên tay còn ở khó khăn mà đánh pháp quyết, nhưng là trải qua không kịp, vòng sáng păng một tiếng phá, này yêu hòa trải qua đến trước mặt —— Tur Lăng trợn mắt lên, đầy mắt không cam lòng, hắn hay vẫn là quá yếu rồi!

Hắn không muốn chết!

Thiên quân thời điểm nguy kịch, một vệt bóng đen vọt ra, là một con giống thành niên hắc miêu lớn bằng tiểu yêu thú ra hiện tại trước mặt hắn, mở miệng đem đoàn kia yêu hòa nuốt vào trong cơ thể, sau đó đánh cái tiểu cách, tựa hồ đem đường thành đồ ăn ăn đi, lại há há mồm, phun ra một miệng khói trắng.

Nhìn thấy chính mình yêu hòa lại bị ăn đi, Hỏa Viêm Báo giận không nhịn nổi, đây là sống sờ sờ khiêu khích nó tôn nghiêm, đây chính là so với giết nó còn nghiêm trọng hơn sự tình.

Hỏa Viêm Báo nổi giận gầm lên một tiếng, phát điên mà vọt tới.

Này màu đen yêu thú cũng vọt tới, cùng Hỏa Viêm Báo đấu đến đồng thời.

Tất cả những thứ này phát sinh chẳng qua trong nháy mắt, Tur Lăng nhưng ở Quý Môn quan quay một vòng, cũng nhìn ra sừng sờ. Chỉ một chút hắn liền

biết rõ con kia màu đen yêu thú là ở Tư gia cấm địa trong vườn thôn phệ linh hồn của hắn sau đó lại phách hắn đàn điền ngũ say yêu thú, chẳng qua hiện tại nó ra trận đáng sợ nơi nào có ngay lúc đó đáng sợ uy năng, nếu là không có nhìn kỹ, còn tưởng rằng là nơi nào đến hắc miếu, duy nhất kỳ lạ chính là trên lưng nó có hai đôi thịt vô cùng cánh, nhìn tựa hồ non nớt đến không cái gì lực đạo, nhưng trong đó một đôi cánh chim vỗ một cái, dĩ nhiên đem này Hỏa Viêm Báo quật cái thật xa.

Tư Lăng trợn mắt ngoác mồm mà nhìn nguyên bản uy mãnh cực kỳ Hỏa Viêm Báo bị một con thể tích so với mình nhỏ gấp mấy chục lần màu đen tiểu yêu thú dè lên đánh, thỉnh thoảng phát sinh thể thâm tiếng hô, mãi đến tận này màu đen tiểu yêu thú móng vuốt cắt ra Hỏa Viêm Báo thân thể, một viên yêu đan bay ra, màu đen tiểu yêu thú há mồm, đem này yêu đan nuốt vào trong bụng.

Mất đi yêu đan Hỏa Viêm Báo đã mất sinh cơ, cả người cụt hứng ngã xuống đất, lại không động tĩnh.

Ăn xong một viên bát giai yêu thú yêu đan, này màu đen tiểu yêu thú phảng phất chỉ là nuốt viên đường hoàn, liếm liếm miệng sau, bước tao nhã bước tiến, sần văng tán bộ giống như về phía Tư Lăng đi tới.

Tư Lăng cảnh giới mà nhìn nó, trong đầu chính đang nhanh chóng nghĩ đón lấy nên làm sao thoát thân —— hắn hiện tại trải qua bị thương, nếu như yêu thú này lại muốn thôn phệ linh hồn của hắn, lần này hắn khả năng chống lại đến sao?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Đều là kẻ tham ăn

Tư Lăng trầm mặc dựa vào vách núi mà ngồi, cảnh giác nhìn chăm chăm con kia bước tao nhã bước chân chậm rãi đi tới màu đen tiểu yêu thú, rõ ràng xem ra lại như một con nhỏ yếu, không có một chút nào lực sát thương yêu thú ấu tể, nhưng cũng nhượng hắn sờ cả tóc gáy, trong trí nhớ loại kia linh hồn bị thôn phệ ác cực nỗi đau lệnh toàn thân hắn căng thẳng.

Bây giờ hắn bị thương thật nặng, tu vi lại thấp, nắm yêu thú này không thể làm gì, nếu là nó lần thứ hai thôn phệ linh hồn của chính mình, phỏng chừng lần này khó chạy trốn nữa. Hơn nữa hắn cũng không cho là mình khả năng chống lại đến này con liền bát giai Hỏa Viêm Báo cũng khả năng dễ dàng giết chết yêu thú, coi như nó bây giờ nhìn lên giống chỉ ấu tể, nhưng không thể cùng bình thường yêu thú ấu tể so sánh.

Đương nhiên, lý trí rõ ràng biết chính mình không địch lại, nhưng về tình cảm nhưng không cho là hắn muốn nhận mệnh.

Tư Lăng nhìn như trầm mặc, kỳ thực trải qua đang bí ẩn ngưng tụ hồn lực, nỗ lực cấu kết tiềm tàng ở linh hồn trong đoàn kia bạch quang, lần trước chính là này đoàn bạch quang sắp sửa thôn phệ linh hồn của hắn yêu thú đuổi ra ngoài, có thể thấy được nó rất không bình thường. Nó vẫn luôn lảng lảng mà ẩn núp ở trong linh hồn của hắn, Tư Lăng tuy rằng còn không có nghiên cứu ra nó có hay không đối với chính mình tai hại nơi, nhưng hiện nay hắn chỉ có hi vọng này đoàn bạch quang cuối cùng tin cậy điểm.

Màu đen yêu thú đi tới Tư Lăng trước mặt, vì vì hít cầm lên nhìn hắn, tuy rằng thân hình tiểu đến như chỉ giới trần tục trong thành niên hắc miếu, nhưng nó thần thái kia cũng không phải như vậy một chuyện, một bộ thiên thượng thiên dưới duy ngã độc tôn bề ngễ hình ảnh, một đôi mèo con tự con mắt dĩ nhiên hắc đến phát tím, dưới ánh mặt trời tựa hồ lại hiện ra nhợt nhạt lục mang, nhượng Tư Lăng nhớ tới đêm đó ở cấm địa, yêu thú này xuất hiện thời, cũng là này hai điểm óánh óánh ánh sáng xanh lục.

Đại để là nhìn thấy Tư Lăng quá mức cảnh giới cẩn thận, này yêu thú triệu hắn há mồm "Hống" mà kêu một tiếng, mềm nhũn, không chút nào ở cấm địa trong đại yêu thú khí thế, thậm chí ngay cả Hỏa Viêm Báo tiếng gào cũng không bằng, không rõ ràng người còn tưởng rằng đây là yêu thú gì ấu tể phát sinh âm thanh.

Này yêu thú hiển nhiên cũng không muốn lại thôn phệ Tư Lăng linh hồn, thịt thịt hai đôi cánh chim bá mà mở ra, trực tiếp bay đến Tư Lăng trên bả vai ngồi xổm, sau đó đuổi ra một cái móng vuốt nhỏ nạo nạo trên gương mặt râu đen, béo mập đầu lưỡi liếm liếm móng vuốt, yên tâm thoải mái mà đem bờ vai của hắn đương thành làm gối đầu.

Tư Lăng thân thể vẫn luôn căng thẳng, thậm chí ở này con màu đen yêu thú nhảy đến trên bả vai hắn thời, kém một chút không nhịn được ngưng tụ hồn lực công kích, may là lý trí nhượng hắn đúng lúc sát xe, sợ chính mình mạo muội công kích sẽ chọc cho giận này con không biết giống yêu thú, đến lúc đó liền đùa lớn rồi.

Một lát sau, phát hiện này yêu thú chỉ là ở ở trên bả vai hắn không có động tĩnh gì, Tư Lăng dần dần thanh tĩnh lại.

Chỉ ít hắn hiện tại xác định, con yêu thú này tạm thời sẽ không muốn lại thôn phệ hắn một lần.

Xác định chính mình tạm thời là sau khi an toàn, Tư Lăng căng thẳng thần kinh vừa buông lỏng, mới biết chính mình lúc này bị thương nặng bao nhiêu, khắp toàn thân đều đau, quan sát bên trong thân thể bộ thân thể này, gân mạch trong nhiều chỗ tổn thương, không có chữa thương linh đan tình huống dưới, hẳn muốn tìm chừng mấy ngày thời gian chữa thương.

Tư Lăng khó khăn mà đứng lên, đang muốn đi tìm một chỗ chữa thương, khóe mắt liếc thấy cách đó không xa Hỏa Viêm Bảo thi thể, bước chân xoay một cái liền đi tới, trước tiên lấy ra một cái Bảo Bình thu thập huyết dịch, sau đó sẽ đem Hỏa Viêm Bảo thi thể thu vào túi trữ vật. Hỏa Viêm Bảo là bát giai yêu thú, thuộc về Hỏa thuộc tính yêu thú, từ da lông đến huyết nhục đến khung xương đến nội đan đều là hiếm thấy đồ vật, mặc kệ bên nào đều rất quý giá, tuy rằng quý giá nhất nội đan trải qua bị mổ con yêu thú ăn, nhưng này cụ Hỏa Viêm Bảo thi thể phỏng chừng có thể bán được một bút không ít giá tiền.

Xử lý tốt những này sau, Tư Lăng nhìn xuống hoàn cảnh chung quanh, sau đó chọn cái phương hướng ly khai.

Tư Lăng ly khai không lâu, một cái tu sĩ ra hiện tại vừa nãy run địa phương, rõ ràng là lúc trước cái kia đem Hỏa Viêm Bảo đưa tới nam tu.

Nam nhân liếc nhìn đôi bại hiện trường, ánh mắt lóe lên kinh dị, ở xung quanh đi dạo kiểm tra một lần, sau đó ở một mảnh khô héo cây cỏ ngồi xổm người xuống, vẽ lại một mảnh khô héo lá cây kiểm tra, phát hiện những này khô héo cây cỏ chính là bị hỏa vân báo phách liệt dòng máu gây nên.

"Lẽ nào cái kia Luyện Khí kỳ nam nhân thật sự giết Hỏa Viêm Bảo hay sao?"

Dứt lời, đột nhiên lại cảm thấy không thể, liền ngay cả Trúc Cơ kỳ tu sĩ đối đầu Hỏa Viêm Bảo cũng chỉ có thoát thân phân nhĩ, một cái Luyện Khí kỳ tu sĩ như vậy chỉ có chờ chết rồi.

Nam nhân như thế nào cũng nghĩ không thông trong đó chuyện gì xảy ra, chỉ có thể phiền muộn mà ly khai hiện trường.

*****

Tư Lăng sử dụng hai tấm Thần Hành phù phi hành hai canh giờ, rốt cục ở một chỗ yên tĩnh thanh u thung lũng trước ngừng lại.

Trong sơn cốc đầy khắp núi đồi mà cảm lái không biết tên màu trắng hoa dại, Tư Lăng cẩn thận mà tra xét dưới, phát hiện bên trong chỉ sinh sống một ít tính khí ôn thuận yêu thú cấp thấp, chỉ cần không đi khiêu khích chúng nó, không lo gặp nguy hiểm.

Tư Lăng trước tiên ở cửa sơn cốc ném trương Lăng Quên phù đem cửa sơn cốc ẩn giấu đi, sau đó cẩn thận mà tiến vào sơn cốc, lại tra xét dưới sau, ở thung lũng mặt nam tìm tới một cái nhân công đào bới sơn động. Sơn động không lớn, chỉ có một trăm bình mét, ngoại trừ bàn đá giường đá ở ngoài sẽ không có thứ khác, mặt trên tích một tầng dày đặc tro bụi, có thể thấy được trải qua vứt bỏ lâu không cần.

Tư Lăng cũng không xoi mói, thu dọn một chút, lại đi cửa động vỗ trương Liễm Tức phù cùng Hỏa Viêm phù các thứ sau, phương bắt đầu ngồi xuống chữa thương.

Sau ba ngày, Tư Lăng từ lúc ngồi trong mở mắt ra, cảm giác được hai chân trọng lượng, cúi đầu liền nhìn thấy đoàn đen thui thân thể nằm ngoài hẳn bàn lên hai chân màu đen yêu thú, sợ đến kém một chút một cái pháp quyết đã qua đem đánh bay.

Cũng không phải Tư Lăng phản ứng quá lớn, mà là Tư Lăng đến hiện tại còn không quen con yêu thú này tồn tại, dù sao đã từng như vậy hung tàn mà kém một chút cần nuốt mất chính mình nguy hiểm đại yêu, Tư Lăng trong lòng sao có thể nhanh như vậy mà tiếp thu? Mặc kệ nó bây giờ trở nên nhiều nhỏ yếu, cũng là cái dễ dàng có thể giết chết bát giai yêu thú nhân vật nguy hiểm, nếu không là thoát khỏi không, Tư Lăng phỏng chừng cách xa con yêu thú này có bao xa liền chạy bao xa.

Mà nhượng Tư Lăng bất đắc dĩ chính là, con yêu thú này tựa hồ cùng định hẳn, không chỉ đem hẳn đan điền đương thành viện dưỡng lão, càng quá mức mà đem bờ vai của hẳn đương thành ổ, coi như Tư Lăng đã tọa tu luyện, nó cũng vô cùng da mặt dày mà đoàn đứng dậy từ nằm ngoài đến Tư Lăng hai chân ổ.

Phảng phất cảm giác được Tư Lăng tỉnh lại, con yêu thú kia cũng giật giật, sau đó ngẩng đầu lên dùng cặp kia hắc tròng mắt màu tím liếc mắt nhìn hẳn, từ từ bò dậy, sau đó nhảy xuống Tư Lăng hai chân, hướng về cửa động gào mà kêu một tiếng, liền phảng phất người bình thường sáng sớm rời giường thời, quay về mới mẻ không khí thoải mái thờ dài.

Như vậy nhân tính hóa đáng đáp lại giáo Tư Lăng một trận xoắn xuyết, cuối cùng quyết định không nhìn con yêu thú này.

Trải qua ba ngày nay trị liệu, vết thương trên người hảo thất thất bát bát, Tư Lăng đứng dậy lưng lay dưới gân cốt, cảm giác đói bụng, nhưng hẳn lúc này có thương tích tại người, cũng không muốn ăn nữa Ích Cốc đan, hoài niệm lên nóng hổi đồ ăn đến.

Muốn làm liền làm!

Tư Lăng đến thung lũng đi đánh hai con Bạo Nha Trư ấu tể, đây là một loại nhất giai yêu thú, lực công kích thấp, không có cái gì đại tác dụng, chỉ có năng lực sinh sản vô cùng cường hãn, chẳng qua nó chất thịt rất non mềm, đại khái là Bạo Nha Trư đồ ăn là Hương Hương thảo, Hương Hương thảo mùi vị mùi thơm ngát, nước tương tự sữa bò, làm cho nó chất thịt trong ẩn chứa một loại mùi sữa thơm, bất kể là nướng ăn hay vẫn là luộc thang loại hình đều ăn thật ngon, vô cùng được tu sĩ hoan nghênh, vì lẽ đó thường thường cũng có tu sĩ tiến vào trong sơn cốc săn giết Bạo Nha Trư đến phổ trên giá rẻ bán cho một ít khách sạn thương gia.

Tư Lăng ở bên trong thung lũng dòng suối nhỏ trong xử lý hai con Bạo Nha Trư ấu tể, đi tới da lông thịt và nội tạng, sau đó đem một con xử lý tốt Bạo

Nha Trư thu hồi đến lưu ngày mai, mặt khác một con lăm ngày hôm nay tam món ăn.

Tư Lăng ở cửa sơn động cách đó không xa trên đất trồng chất thành cái kệ bếp, sau đó bắt đầu từ trong bao trữ vật đem oa bát chậu biều chờ nhà bếp dụng cụ ra bên ngoài đào, đây là Tư Lăng sở thuê trong phòng phân phối nhà bếp dụng cụ, bị Tư Lăng cái này tiến hóa thành Grandet hẹp hòi gia hòa đồng thời vợ vết đến trong bao trữ vật mang ra đến rồi.

Tư Lăng đang bận làm cơm, mà phía sau hần một con màu đen tiểu yêu thú chậm rì rì theo sát, thỉnh thoảng mà méo mó đầu tò mò nhìn Tư Lăng động tác. Ở Tư Lăng công lấy nó chặt xương sườn thời, yêu thú không nhìn được dùng thịt móng vuốt khoét mặt đất, thấy Tư Lăng cần bàn không nhìn nó sau, hai cánh giương lên, liền bay đến Tư Lăng trên bả vai ngồi xổm, nhìn từ trên cao xuống mà quan sát Tư Lăng động tác.

Tư Lăng lại cứng ngắc dưới, một phen tâm lý kiến thiết sau, tiếp tục trên tay công tác.

Đem chặt thành khối sườn lợn rán cốt ném vào trong nồi, lại từ túi trữ vật cầm hai cái cà rốt cắt thành khối ném vào, bỏ thêm bán oa thanh thủy bắt đầu chậm rãi đun. Sau đó sắp xuất hiện cắt thành khối thịt phóng tới bát chậu trong, gia nhập gia vị liệu bắt đầu ướp muối, gia vị liệu là Tư Lăng ở Minh Hà thành trong mua, so với giới trần tục gia vị liệu, tu tiên thể giới gia vị liệu càng thêm phong phú mỹ vị, Tư Lăng tuy rằng không phải kẻ tham ăn, nhưng hiểu được làm người, sẽ không khả năng bạc đãi chính mình dạ dày, có lúc ăn Ích Cốc đan ăn được ói ra, cũng sẽ làm bữa cơm đến khao chính mình.

Bởi vì ở bên ngoài, vì lẽ đó Tư Lăng chỉ đơn giản làm khác biệt món ăn, một cái cà rốt đun xương sườn thang, một cái thịt nướng, tuy rằng đơn giản, nhưng phân lượng nhiều, đầy đủ hần ăn.

Xương sườn ở táo trên chậm rãi đun, Tư Lăng lười đi tìm củi lửa, trực tiếp đem nhất giai Hỏa thuộc tính linh phù đương hỏa dùng, xé ra một tờ giấy phù, này hỏa đằng đồng thời nhảy lên, một tờ linh phù có thể thiêu đốt nửa canh giờ.

Tư Lăng ung dung thông thả mà nướng thịt, Bạo Nha Trư ấu thú thịt vốn là mềm mại cực kỳ, lại bỏ thêm gia vị liệu ướp muối quá, mùi vị càng ngon, chờ thịt bị nướng đến màu vàng óng thời, này hương vị trải qua tản mát ra, câu nơi rất xa yêu thú rục rà rục rịch, nhưng nhân Lăng Quên phù nguyên nhân không tìm được hương vị đến.

Tư Lăng cũng ám nuốt nước miếng, đã lâu không có như vậy thịt nướng ăn, hại hần cũng có chút không thể chờ đợi được nữa.

Đem nướng đến vàng óng ánh thịt nướng xoay trên một tầng mặt ong sau, lại nướng một lúc, nhượng mặt ong thấm thấu vào trong thịt sau, Tư Lăng đem nướng kỹ mấy ăn khớp thịt phóng tới đĩa trong, lại sẽ mới ăn khớp hảo thịt phóng tới trên giá tiếp tục nướng, nguyên vốn là muốn bên nướng vừa ăn, nhưng là khi hần quay người lại, đột nhiên phát hiện đĩa trong thịt nướng mất tung ảnh, còn bên cạnh tồn một con màu đen tiểu yêu thú.

Tư Lăng cứng đờ nhìn con yêu thú kia từ đến toả sáng hai con người nhìn chăm chăm hỏa trên thịt nướng, liếm khoe miệng đáng đáp, khoe miệng có chút co giật.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Gây chuyện thị phi chủ

Tư Lăng bên thịt nướng bên len lén liếc con kia Hắc Miêu lớn bằng tiểu yêu thú, trong lòng có chút xoắn xuýt này cụ tiểu thân thể, đến cùng là làm sao trang dưới so với nó lớn mấy lần thể tích đồ ăn? Yêu thú này trải qua ăn bán phiên Bạo Nha Trư thịt nướng, một con Bạo Nha Trư ấu tể thể tích có trần thể gia trư như vậy đại, bán phiên diện tích thực sự khả quan, coi như là hần một đại nam nhân thân thể, cũng không chứa nổi nhiều như vậy đồ ăn a.

Tuy rằng hoài nghi, nhưng ở con yêu thú kia mắt nhìn chăm chăm mà thú đang nướng thịt trước, Tư Lăng không muốn đắc tội nó, chỉ có thể nhận mệnh mà tiếp tục thịt nướng, nướng đến cuối cùng, Tư Lăng đều mất cảm giác. Mà nguyên bản đủ hần ăn tam món ăn còn có còn lại một con Bạo Nha Trư cuối cùng đều tiến vào con yêu thú kia cái bụng, lưu lạc vì đầu bếp Tư Lăng chỉ ăn lưỡng khối thịt nướng, xem ra thực sự là khổ bức không ngớt.

Mãi đến tận này yêu thú không tiếp tục nhìn chăm chăm thịt nướng bắt đầu dùng trao gãi mặt, Tư Lăng liền quyết định không nướng, cầm cái bát đi thỉnh bát đòn hảo xương sườn thang ăn lên. Thang rất ngon, có Hương Hương thảo thanh mùi thơm, xương trải qua đòn đến mềm yếu, vô cùng mỹ vị. Tư Lăng ăn được rất thơm, một bát hết lại xới một chén.

Con kia nguyên bản lười biếng nằm nhòai trên cỏ tiêu cơm yêu thú nhìn thấy Tư Lăng đáng đáp, lại nhảy lại đây, đứng ở trên bả vai hần ánh chừng cái cổ nhìn Tư Lăng trên tay bát.

Tư Lăng theo thói quen cứng ngắc dưới, đem cái chén trong tay đoạn cách xa con yêu thú kia mũi —— hần có thể không có hứng thú cùng một con yêu thú dùng một cái bát, hơn nữa con yêu thú này còn đã từng muốn quá hần mệnh, hiện tại dung túng nó chẳng qua là nhân vì chính mình đánh không lại

thời. Nếu là có năng lực, sớm đã đem nó đập.

"Ta cho ngươi hiện một bát." Tư Lăng nói, nắm tới một người chậu lớn liền thang mang cốt cùng cà rốt đồng thời xếp vào bát chậu, đặt ở trên bàn đá.

Yêu thú quả nhiên không tiếp tục nhìn chăm chăm Tư Lăng bát, tự Tư Lăng vai nhảy đến trên bàn đá, sau đó cong lên cái mông bắt đầu hướng về chậu trong tiến công, phía sau cái đuôi dài kia đóng đưa đến đóng đưa đi, có thể suy đoán ra nó lúc này tâm tình là vô cùng vui thích.

Nhìn tình cảnh này, Tư Lăng không biết tính sao có chút cảm giác khó chịu, dùng ngón tay xoa bóp ngách tể, bụng bát tiếp tục uống thang.

Màn đêm buông xuống, Tư Lăng cùng con yêu thú kia lần thứ hai về đến sơn động.

Buổi tối sơn động rất đen, Tư Lăng lấy ra một viên dạ minh châu nằm ở trên hang núi, phát sinh thăm thẳm ánh sáng. Đây là trần thế dạ minh châu, ở Tu Tiên giới cũng không đáng giá, chỉ có Tư Lăng loại này bị linh thạch mê điền rồi keo kiệt thiên tài hội liền trần thế dạ minh châu cũng không buông tha.

Tư Lăng tiếp tục đã tọa tu luyện.

Chờ hần tiến vào đã tọa trạng thái thời, con yêu thú kia cũng nhảy đến hần bàn lên hai chân đoàn đứng dậy thể ngủ.

Cân nhắc mấy ngày, Tư Lăng cuối cùng vẫn là quyết định ở con yêu thú này trước mặt tu luyện hồn lực, chỉ cần con yêu thú này vẫn luôn theo hần, hần không thể là để tránh cho ở trước mặt nó bại lộ chính mình mà cả đời không tu luyện hồn lực. Hơn nữa yêu thú này lúc trước thôn phệ linh hồn của hần, Tư Lăng cảm thấy nó hần là biết chính mình tu luyện đặc thù, cho nên mới phải thôn phệ linh hồn của chính mình.

Chẳng qua Tư Lăng không có phát hiện chính là, ở hần tu luyện hồn lực thời, thân thể lưu chuyển nhàn nhạt bạch quang, đây là thiện quý hồn lực màu sắc, ở hồn lực vận chuyển thời gian, con kia đoàn ngủ ở hần hai chân yêu thú thân thể cũng đang hấp thu hần hồn lực, sau đó sẽ bộ trở lại cho hần, hình thành một loại tuần hoàn.

*****

Lại là một đêm đã qua.

Tư Lăng thương hảo sau, bắt đầu kiểm kê chính mình món đồ trên người, phát hiện những cái kia ba, bốn giai linh phù cùng hồn phù sớm đã ở lần trước đối kháng Hóa Viêm Báo thời dùng hết, còn lại đều là một ít cấp thấp linh phù, tác dụng không lớn. Mà nhất làm hần đau lòng chính là, con kia dùng bốn ngàn khối linh thạch mua được long phượng bội triệt để báo hồng, này đối với nghèo đến liền linh thạch cũng không có Tư Lăng tới nói, thực sự là nhượng hần đau lòng không thôi.

Tư Lăng thở dài, đêm này trải qua báo hồng long phượng bội thu hồi, sau đó lấy ra chế tạo bùa công cụ bắt đầu chế tác tứ phẩm linh phù cùng hồn phù. Tuy rằng lần này bị người hãm hại một đêm lại bị thương, nhưng Tư Lăng vẫn chưa nghĩ tới liền như vậy về Minh Hà thành, hần quyết định ở lại Thập Vạn Sơn Mạch trong tiếp tục đoán luyện chính mình. Mà lập tức, trước tiên chuẩn bị nhiều điểm linh phù cùng hồn phù làm món đồ bảo mệnh, lần này giáo huấn nhượng hần rõ ràng, linh phù cùng hồn phù ở lúc mấu chốt là không chê nhiều.

Như vậy quá một tháng, Tư Lăng thu dọn đồ đạc ly khai sơn động.

Một tháng qua, Tư Lăng vội vàng tu luyện cùng chế tạo bùa, cực ít đi ra ngoài, nhưng con yêu thú kia cùng hần ngược lại, ngoại trừ ở hần tu luyện thời điểm khả năng yên tĩnh đoàn ở hần hai chân, những thời gian khác làm âm ỉ đến không được, ở trong sơn cốc khắp nơi đuổi gà đầu cầu, bắt nạt những cái kia linh trí chưa mở yêu thú cấp thấp, đồng thời mỗi ngày hội điều một con tiểu yêu thú ấu tể trở lại nhượng hần vì nó làm tốt ăn thịt nướng cùng đơn thịt, hoàn toàn không có lúc trước ở Tư gia cầm địa trong đại yêu thú khí tràng uy năng, có lúc thấy nó tham ăn đáng ghét, Tư Lăng đều muốn hoài nghi lúc trước đúng là con yêu thú này kém một chút thôn phệ hần sao?

Trải qua thời gian một tháng thích ứng, Tư Lăng rốt cục có thể đối mặt con yêu thú này không có theo bản năng mà muốn vứt cái pháp quyết đã qua đưa nó giết kích động, thậm chí hơi có chút thói quen nó động một chút là đoàn đến trên người hần hành vi. Tư Lăng thậm chí suy đoán, con yêu thú này sở dĩ không ở không được đáng ghét, phỏng chừng là lúc trước ở cầm địa buồn ngủ quá lâu, hiện tại một khi đến tự do, nơi nào còn chịu về đến loại kia bị cầm cổ tháng ngày?

Liền không biết nó là cái gì giống yêu thú.

Tư Lăng tự nhiên cũng tỉ mỉ quan sát qua nó, thể hình giống Hắc Miêu giống như nhỏ yếu, nhưng khuôn mặt vừa giống như con báo, lưng trên này lưỡng hai cánh là đặc biệt nhất, cũng không biết có loại nào yêu thú có bọc này kỳ quái đáng ghét. Hần ở Minh Hà thành thời, cũng đi mua quá một ít yêu thú sách tranh đến xem, trong Tu Tiên giới yêu thú sách tranh trên sở giới thiệu yêu thú rất đầy đủ hết, thậm chí ngay cả trung bộ trong đại lục Hóa Thần kỳ yêu thú đều có giới thiệu, nhưng là chính là không có một loại yêu thú trên lưng có lưỡng đôi cánh. Tư Lăng trong lòng không khỏi cân nhắc, yêu thú này hần là Thượng Cổ thời kỳ giống? Nhưng là Thượng Cổ thời kỳ những cái kia yêu thú mạnh mẽ không phải ở bên trong dòng lũ thời gian bị thiên địa pháp tắc giết chết, chính là trải qua phi thăng tới thượng giới, Thượng Vũ đại lục căn bản không thể còn tồn tại Thượng Cổ yêu thú thứ này.

Hơn nữa, con yêu thú này cho người cảm giác chính là cái nhỏ yếu yêu thú cấp thấp, nhưng cũng trái với lẽ thường mà có thể đi bắt nạt những cái kia yêu thú cấp cao.

Thực sự là không nghĩ ra, Tư Lăng cũng không muốn, coi như làm bên người theo cái ản tại kẻ địch, sau đó cẩn thận một chút chính là.

Ly khai thung lũng, Tư Lăng tiếp tục hướng về Thập Vạn Sơn Mạch trung bộ khu vực bước đi.

Thập Vạn Sơn Mạch ngoại vì nhiều là một ít một hai, ba giai yêu thú cấp thấp, đến sơn mạch trung bộ khu vực, bốn, năm lục giai yêu thú liền nhiều, thậm chí có lúc còn khả năng gặp phải thất giai yêu thú. Từ Lăng vẫn là có mang tính lựa chọn mà tìm một ít mình có thể đối phó yêu thú mà giữa chính mình, chẳng hạn như lạc đàn, hoặc là chỉ có hai, ba con kết bạn yêu từng, mà những cái kia đều là từng bầy từng bầy cùng tiến cùng lui, Từ Lăng cũng không muốn bị quần áo, vì lẽ đó bình thường là rất sớm mà rút lui.

Này ở giữa, Từ Lăng ở thời điểm chiến đấu, con kia màu đen yêu thú bình thường hội đứng ở trên bả vai của hắn quan sát. Từ Lăng cùng nó đánh qua thương lượng, nhượng nó tận lực không muốn ra tay, dù sao chỉ cần con yêu thú này ra tay, này Thập Vạn Sơn Mạch yêu thú hầu như chỉ có bị nó đè lên đánh phân nhĩ. Chẳng qua Từ Lăng nó xưa nay không đem nghe tiến vào trong tai, có lúc thực sự là móng vuốt ngứa thời điểm, nơi nào quản được Từ Lăng cẩn thận một chút, vừa nhìn đến một đám yêu thú gia tộc, lập tức gầm rú đâm vào đi chiến đấu, làm cho bị tai vạ tới cá trong chậu Từ Lăng vội vội vã vã mà bắt đầu thoát thân, mỗi khi ngàn cân treo sợi tóc.

Như vậy số lần nhiều, Từ Lăng thoát thân tốc độ cùng kỹ xảo chiến đấu cũng tăng tăng tăng mà tăng lên. Nhưng là Từ Lăng trong lòng nhưng không có bất kỳ cao hứng, trái lại nhiều chút sầu lo.

Con yêu thú này cùng hắn không quen không biết, thậm chí không phải chủ sủng quan hệ, hắn căn bản là không có cách mệnh lệnh nó, càng không thể ràng buộc nó. Trải qua mấy ngày nay đến quan sát, Từ Lăng phát hiện con yêu thú này là cái rất khả năng gây chuyện thị phi chủ nhân, thường thường hắn còn không khi phản ứng lại, yêu thú này trải qua chọc một đám yêu thú cấp cao đẳng đẳng sát khí mà triều hắn vọt tới.

Hiện tại không có người ở cũng còn tốt, nếu là nó theo chính mình về đến trong đám người đi, hay vẫn là cái này tính tình, sau đó không biết hội vì chính mình rước lấy bao nhiêu phiền họa.

Từ Lăng cảm thấy, đến nghĩ một biện pháp ước thúc một chút con yêu thú này, miễn cho đem đến mình thật sự bị nó liên lụy, đến lúc đó chết như thế nào cũng không biết.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Hoa đào từng đóa nở

Càng đi trung tâm sơn mạch đi, yêu thú đẳng cấp càng cao, mà Từ Lăng cũng càng có thể cảm nhận được Minh Hà thành tu sĩ nói tới yêu thú dị động.

Thập Vạn Sơn Mạch ngoại vì những cái kia cấp thấp yêu thú phòng chừng là bởi vì linh trí không cao, vì lẽ đó trái lại không có dị động gì, mà cao giai yêu thú hẳn là khả năng cảm giác được cái gì, trở nên dịch bạo dễ tức giận, không riêng công kích Nhân tu, thậm chí ngay cả đồng loại đều công kích, sau đó có mục đích hướng về một phương hướng bước đi.

Mấy ngày qua, Từ Lăng cũng đã gặp qua mấy nhóm yêu thú xé giết, tuy rằng tổng bị vô tội liên lụy, nhưng cũng lấy ra một ít cửa ngõ đến.

Lẽ nào Thập Vạn Sơn Mạch có chuyện gì xảy ra?

Từ Lăng suy đoán, cẩn thận mà cất bước ở u ám trong rừng cây. Này rừng cây nhiều là siêu việt ngàn năm cây già, thậm chí vạn năm trở lên cũng không thiếu, cành lá đan xen chẳng chịt, thụ cùng thụ trước cách xa nhau đến mức rất gần, phẳng phất ở lẫn nhau tranh đoạt ánh mặt trời nước lộ như thế, dày đặc tán cây hưởng thọ che kín ánh mặt trời, làm cho trong rừng cây vô cùng âm u ẩm ướt, càng là diễn sinh rất nhiều độc vật, hơi không cẩn thận khả năng sẽ bị ẩn nấp ở lá khô trùng độc trùng gặm một cái lập tức mệnh tuyệt.

Đây là Thập Vạn Sơn Mạch trung bộ khu vực rất thông thường hoàn cảnh, tuy rằng nguy hiểm nhiều, nhưng kỳ ngộ cũng nhiều.

Quả nhiên, Từ Lăng rất nhanh liền ở một viên vạn năm thụ linh cây già dưới nhìn thấy một cây Nguyệt Quang thảo, đây chính là chế tác ngũ phẩm đan thứ tốt, tuyệt đối có thể bán cái giá tiền cao. Nghĩ đến trong bao trữ vật càng ngày càng ít linh thạch, Từ Lăng đã bắt can nạo phổi, chút linh thạch này làm sao có thể mua được cái hảo phòng ngự pháp bảo đâu? Tu tiên thế giới quá nguy hiểm, không nói tính chất công kích pháp bảo, phòng ngự tính pháp bảo làm sao cũng không chê nhiều a.

Từ Lăng cẩn thận mà quan sát, bình thường cao giai linh thảo bên người đều sẽ có phối hợp yêu thú, nếu là phối hợp yêu thú ly khai kiếm ăn cũng còn tốt, có thể nhân cơ hội trộm linh thảo liền chạy. Nhưng nếu là không có ly khai, phòng chừng thì có một trường ác đấu, phối hợp yêu thú bình thường tình nguyện chết cũng sẽ không để cho người trộm đi nó thụ hộ linh thảo.

Từ Lăng bên quan sát bên ở trong lòng định ra kế hoạch hành động, trên bả vai hắn ngồi xổm con yêu thú kia cũng chuyển đầu nhìn chung quanh, nhìn thấy cách đó không xa trên cây treo một con ma mặt chu lại vẫn dám thử răng khiêu khích, may là nó không có tại chỗ lao ra tìm ma mặt chu phiền phức,

không phải vậy Tur Lãng lại muốn xui xẻo rồi.

Không có phát hiện phối hợp yêu thú sau, Tur Lãng trong lòng một trận kinh hãi, hướng về trên người mình võ trượng Liễm Tức phù sau, liền cẩn thận từng li từng tí một mà chuyển tới, thật nhanh lấy ra ngọc xềng đào linh thảo, sau đó đem liền với bùa Nguyệt Quang thảo bỏ vào trong hộp ngọc, nhanh chóng chạy.

"Người này tiểu thảo, đứng lại!"

Một đạo âm thanh âm thanh hết lớn, cả kinh bình tĩnh rừng cây trong nháy mắt xao động lên.

Tur Lãng lo lắng lại bị yêu thú truy sát, lúc này bước chân không ngừng mà hướng về rừng cây biên giới chạy.

Người phía sau nhìn thấy hắn không chỉ không có dừng trái lại chạy trốn càng nhanh hơn, nhất thời liên tục cười lạnh, cũng đuổi theo.

Cảm giác người phía sau càng ngày càng gần, Tur Lãng trong lòng bất đắc dĩ, vì mao hắn đều là gặp phải tu vi cao hơn chính mình người? Lẽ nào hắn trời sinh liền một bộ xui xẻo tướng?

Rốt cục ra rừng cây sau, xác định không gặp nguy hiểm sau, Tur Lãng ngừng lại.

Lúc này, người phía sau cũng đã ngăn ở trước mặt.

Căn người chính là một người đáng đáp anh tuấn quý khí nam nhân, một bộ xanh ngọc sắc cảm bảo sắc cho hắn mặt như ngọc quan, tuấn lãng thiên thành, một đôi câu hồn hoa đào mắt lộ ra lạnh lẽo ánh sáng, tay trong một đem ngọc tiêu càng làm cho hắn nhiều phần thể gia con cháu phong lưu quý khí. Chẳng qua này thanh ngọc tiêu cũng không phải cái gì vật phẩm, mà là một đem dưới phẩm bảo khí, phỏng chừng là vũ khí của hắn, trên người các loại pháp khí càng là không ít, cho người một loại danh môn quý tộc cảm giác.

Này vừa nhìn chính là cái gia thế phi phàm Tiên nhị đại, này một áo liền quần nhìn ra nghèo rất lâu Tur Lãng mê mẩn mắt không chớp.

"Một cái Luyện Khí kỳ tiểu bối cũng dám trộm ta Nguyệt Quang thảo, đem Nguyệt Quang thảo giao ra đây!" Nam nhân nói một cách lạnh lùng.

Tur Lãng lấy lại bình tĩnh, khí thế không hề yếu hỏi: "Nguyệt Quang thảo rõ ràng trường ở nơi đó, làm sao biến thành người?"

Nam nhân cười gằn, "Nếu không là ta nhượng người dẫn ra Nguyệt Quang thảo phối hợp yêu thú, người khả năng dễ dàng lấy đi nó? Đừng nói nhảm, giao ra đây! Bằng không đừng trách ta không khách khí." Một cái Luyện Khí kỳ tu sĩ thôi, hắn còn không để vào mắt.

Tur Lãng hít một hơi, này nam nhân xem tu vi chỉ là cái Trúc Cơ trung kỳ tu vi, nhưng cũng như vậy hung hăng, thật là khiến người ta khó chịu.

"Nếu như ta nói không đâu?" Tur Lãng ung dung thông thả mà nói, âm thầm tay đề trụ hung phấn đến đã nghĩ chạy lên đi găm nam nhân hai cái màu đen yêu thú, cũng không thể đưa nó đặc biệt bại lộ người trước.

Đại khái là không nghĩ tới một cái Luyện Khí kỳ tu sĩ cấp thấp dĩ nhiên có dũng khí cùng hắn một cái Trúc Cơ kỳ tu sĩ hò hét, người đàn ông kia rốt cục nhìn thẳng nhìn phía Tur Lãng, cũng thấy rõ Tur Lãng hình dạng, vì loại kia nam nữ khó phân khuôn mặt đẹp gần ra, không xem qua quang vẫn chưa dừng lại quá lâu, chuyển qua ngồi xổm trên bả vai hắn con kia màu đen yêu thú, y khí tức dễ phán đoán, chỉ là chỉ yêu thú cấp thấp, cũng không đáng để lo.

"Như vậy, như vậy đừng trách ta không khách khí."

Nam nhân tự nhận là hắn vẫn tính là rất nói lý một cái người, nếu Tur Lãng dám trộm hắn Nguyệt Quang thảo, như vậy giết hắn cũng coi như là nhân chi thường tình.

Ở người đàn ông kia chơi soái thời điểm, Tur Lãng sớm đã hành động, một tấm tứ giai Bạo Liệt phù đập tới, uống tiếng: "Bạo!" Đem người đàn ông kia bức lui trong nháy mắt, sau đó sẽ hướng về trên người mình vỗ một tấm Thần Hành phù, giây lát người đã ở ngàn mét ở ngoài. Mà người đàn ông kia không nghĩ tới Tur Lãng một cái nho nhỏ tu sĩ cấp thấp dĩ nhiên có lá gan này phản kháng hắn, còn dám tiên phát chế nhân, bị này trương tứ giai Bạo Liệt phù làm cho vô cùng chật vật.

Tứ phẩm Bạo Liệt phù uy lực có thể so sánh Trúc Cơ tu sĩ một đòn toàn lực, chò nam nhân chống lại trụ Bạo Liệt phù thời, Tur Lãng đã chạy đến mất tung ảnh. Nam nhân tức giận đến nghiến răng, nổi giận gầm lên một tiếng, lấy ra một đem phi hành bảo khí, triệu Tur Lãng phương hướng đuổi theo.

Hai cái chân quả nhiên là không chạy nổi phi hành bảo khí, bị người đuổi theo thời, Tur Lãng thực sự là lại tiện lợi đó mà nhìn nam nhân từ phi hành bảo khí trung phi dưới thân đến. Người đàn ông kia cười lạnh một tiếng, nhìn về phía Tur Lãng ánh mắt giống như một con cấp thấp giun dế, cầm trong tay ngọc tiêu nằm ngang ở bên môi, một đạo mang theo khí thế ác liệt phi thường tiếng tiêu khóa chặt Tur Lãng.

Tur Lãng sắc mặt đại biến, này tiếng tiêu dĩ nhiên khả năng công kích nguyên thần. Mau mau ngưng tụ linh lực chống lại, bắt đầu cùng với tác chiến.

Người đàn ông kia thấy thế, cười lạnh một tiếng, gia tăng âm phù công kích.

Tur Lãng ngũ quan vận vận lên, tỏ rõ về đại hân, có thể thấy được này âm phù đối với hắn ảnh hưởng cực sâu. Chẳng qua hắn cũng không sẽ nhờ đó bỏ tay chịu trói, vỗ một cái túi trữ vật, mấy tờ linh phù bay ra đến, quả nhiên sợ đến người đàn ông kia nhanh chóng lùi về sau vài bước.

Ngay khi Tư Lãng muốn làm nổ năm tờ linh phù đem người đàn ông kia nổ gần chết thời, đột nhiên một đạo khê kêu truyền đến.

"Các ngươi tất cả dừng tay!"

Một đạo ửng đỏ sắc bóng người đi tới Tư Lãng trước mặt, dùng một loại kinh hi ngữ khí nói: "Tư Lãng, là người mình, mau dừng tay."

Người đàn ông kia nhìn người tới thời, trải qua dừng lại công kích, dùng một loại âm trầm ánh mắt nhìn Tư Lãng.

Đến người chính là đã lâu không gặp Nguyệt Thiên Dạ.

Tư Lãng vì vi trộn to hai mắt, một mặt kinh ngạc, trên thực tế, trong lòng chính ở nạo tường: Vì sao cái này nhiều chuyện nữ nhân lại xuất hiện? Mỗi lần nàng vừa ra hiện chuẩn không chuyện tốt! Lần trước chính là nàng đem hắc ném tới bên trong thung lũng kia, làm hại hắc kém một chút không còn mạng nhỏ, lúc này lại là cái gì đâu?

Tư Lãng yên lặng thu hồi linh phù, hít mắt xem bọn hắc. Mà trên bả vai hắc ngồi xổm yêu thú thấy một trận chiến đấu liền như thế không còn, nhất thời bất mãn mà dùng móng vuốt lôi kéo Tư Lãng tóc, đem một cái mỹ nam làm cho giống điên nam.

Nguyệt Thiên Dạ nhìn thấy Tư Lãng tự nhiên vui vẻ không thôi, rất nhiều lời muốn nói với Tư Lãng, chẳng qua nhìn thấy con kia giẫm Tư Lãng trên đầu làm mưa làm gió yêu thú, không khỏi một trận ngạc nhiên. Tư Lãng không muốn để người ta biết yêu thú đặc biệt, đành phải nhẫn nại mặc nó nổi nóng, hiềm thấy biến ảo một bộ ôn nhu sắc mặt nói rằng: "Dạ Nhi, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

"Ta..."

"Thiên Dạ, người đàn ông này là ai?" Phía sau nam nhân đánh gãy Nguyệt Thiên Dạ trả lời.

Nghe được nam nhân đối với Nguyệt Thiên Dạ xưng hô, Tư Lãng trong lòng co giật. Đến, lại là một cái quỷ gổ ở Nguyệt Thiên Dạ dưới váy nam nhân.

Nguyệt Thiên Dạ quay đầu nhìn hắc, lại nhìn Tư Lãng, tựa hồ có hơi bất đắc dĩ đáng đáp, lúc này đúng là khôi phục bình thường hờ hững tự kiêu, cười nói: "Xem ra thực sự là duyên phận đây. Tư Lãng, đây là Tiêu Trắc. Tiêu Trắc, hắc chính là ta thường xuyên cùng ngươi nói Tư Lãng."

Tiêu Trắc mắt lạnh nhìn Nguyệt Thiên Dạ nhìn về phía Tư Lãng nhu tình vạn ngàn ánh mắt, lần thứ hai đánh giá mắt Tư Lãng, trong lòng khá là không thêm, không phải là cái dung mạo so với nữ nhân còn muốn mỹ nương nương khang thôi, có bản lĩnh gì nương Thiên Dạ để ở trong lòng?

Tư Lãng rụt rè mà cùng Tiêu Trắc gật đầu hỏi thăm, tự nhiên cũng nhìn ra Tiêu Trắc đối với Nguyệt Thiên Dạ tình ý, trong lòng chỉ cảm thấy một con gió trong ngón gang, này Nguyệt Thiên Dạ không khỏi quá khả năng quyến rũ nam nhân chứ? Nhìn nàng đối với Tiêu Trắc tựa hồ cũng đình dung túng, hơn nữa nàng không phải còn yêu thích "Tư Lãng" sao?

"Đúng rồi, các ngươi vừa nãy đánh như thế nào lên?" Nguyệt Thiên Dạ hỏi.

Tiêu Trắc lạnh nhạt nói: "Này vị Tư đạo hữu trộm chúng ta Nguyệt Quang thảo. Lúc trước ngươi khổ cực đi dẫn ra Nguyệt Quang thảo phối hợp thú thời, ta đang muốn đi lấy Nguyệt Quang thảo, lại phát hiện bị hắc trước tiên đào."

"Tư Lãng, là thật sự sao?" Nguyệt Thiên Dạ cau mày hỏi.

Đều đến tình huống như thế, Tư Lãng chỉ có thể than thở: "Xin lỗi, ta không biết là các ngươi dẫn ra phối hợp thú, cho rằng này Nguyệt Quang thảo phối hợp thú ly khai kiểm án. Là ta hiểu lầm, này liền còn cho các ngươi." Nếu là Nguyệt Thiên Dạ đồ vật, hắc hay vẫn là thiếu dính vì diệu, miễn cho rước lấy không hiểu ra sao thù hận.

Nói, trong lòng khá là không muốn mà đem chứa Nguyệt Quang thảo hộp ngọc đưa tới.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Xây dựng hang ổ

Nguyệt Thiên Dạ cũng không có nhận quá Nguyệt Quang thảo, nhìn Tư Lãng hỏi: "Tư Lãng, ngươi cũng muốn Nguyệt Quang thảo?"

Tur Lãng gật đầu, cảm thấy nằng hoi cú phí lời, như không muốn Nguyệt Quang thảo, hấn vừa nãy cần phải chọc giận Tiêu Trạc chạy trốn sao?

Nguyệt Thiên Dạ mi hơi nhú lên đến, nếu là Tur Lãng, nằng tự nhiên là đồng ý đem Nguyệt Quang thảo cho hấn, nhưng là Nguyệt Quang thảo cấp bậc tuy rằng không cao lắm giai linh thảo, nhưng lại hết sức hi hữu khó tìm, nằng lần này muốn dùng Nguyệt Quang thảo luyện Đường Thần đan, một loại chuyên môn trị liệu nguyên thần bị thương đan ngũ phẩm linh đan. Nửa năm trước nằng vì có đủ thực lực xông vào Tur gia cấm địa, cưỡng ép đem chính mình tu vi tăng lên, tuy rằng Trúc Cơ thành công, nhưng nhưng lưu lại mầm họa, trải qua mấy ngày nay nằng không còn dám tùy tiện tăng lên tu vi, chỉ là dùng để củng cố. Đương nhiên, tình huống bây giờ khá hơn một chút, nhưng vì sau đó không vì vậy mà ảnh hưởng tiến giai, nằng cần Đường Thần đan triệt để trừ tận gốc mầm họa.

"Tur Lãng, không bằng như vậy đi." Nguyệt Thiên Dạ nghĩ đến một cái hảo biện pháp, khả năng tác thành hai người: "Nguyệt Quang thảo đến cùng là người tự tay đào, coi như ta từ người nơi này mua hảo. Ta có thể dùng pháp bảo đan dược linh thạch cùng người trao đổi, người nhìn khỏe."

Nghe nói như thế, Tur Lãng còn không phản ứng, bên kia Tiêu Trạc trải qua dùng một loại lãnh khốc phần nộ ánh mắt trừng mắt Tur Lãng, này một bộ xem tình địch về mặt tựa hồ hận không thể tại chỗ giết Tur Lãng. Nhưng là lời này là Nguyệt Thiên Dạ nói ra, nếu là hấn nói rõ phản đối, trái lại ở Nguyệt Thiên Dạ này trong rơi xuống xấu ấn tượng.

Tur Lãng liếc mắt nhìn hấn, rụt rè dưới, đồng ý Nguyệt Thiên Dạ lấy lòng. Hấn cũng biết Nguyệt Thiên Dạ loại này nhân tính cách lương bạc, có thể nói là trong xương có một loại khắc vào trong xương ích kỷ, đối xử nhân sự trên có thể rất vô tình —— từ nằng dễ dàng vứt bỏ gia tộc là có thể biết, đương nhiên kẻ vô tình lại có thể thông tục mà giải thích thành đa tình, dễ dàng đối với những cái kia đối với nằng có hảo cảm lòng người nhuyển, mà nằng hiện tại sở dĩ đối với hấn tốt như vậy, toàn bởi vì trước đây "Tur Lãng" vì nằng trả cái giá quá lớn. Nếu là lấy sau nằng cảm thấy đem "Tur Lãng" tình trả hết nợ, phỏng chừng không biết cái này giống như nhẹ dạ.

Cuối cùng Nguyệt Thiên Dạ cho Tur Lãng một bình chữa thương tứ phẩm linh đan cùng 1 vạn tệ linh thạch hạ phẩm, giá trị cao hơn Nguyệt Quang thảo một ít.

Tur Lãng trên mặt một mảnh hồ hững, kỳ thực trong lòng hồi hộp. Ngược lại này cây Nguyệt Quang thảo hấn cũng dự định cầm bán, hiện tại bán cho Nguyệt Thiên Dạ cũng không tính thiệt thòi.

Hiếm thấy gặp phải, Nguyệt Thiên Dạ tự nhiên không muốn liền như vậy cùng Tur Lãng tách ra, không nhìn Tiêu Trạc một bộ không tình nguyện đáng đáp, Nguyệt Thiên Dạ thật chặt đi theo Tur Lãng bên người, nhìn đảo hơi nhỏ nữ kiều thái —— đương nhiên tiền đề là nằng không ra tay, ra tay sau mạnh đến nỗi nhượng người lo là nằng giới tính.

Tur Lãng quyết định tiếp tục ở Thập Vạn Sơn Mạch rèn luyện, thuận tiện giết yêu thú tìm linh thảo, cùng Nguyệt Thiên Dạ nơi đây mục đích bắt mụu nhi hợp, ba người liền bắt đầu tiếp tục tiến lên.

Đường trên, Nguyệt Thiên Dạ cùng Tur Lãng tự thuật hai người phân biệt sau sự tình, hôm đó nằng từ Tur gia cấm địa chạy trốn sau, chính thức thoát ly Nguyệt gia, ly khai Chiêu An thành, trùng hợp gặp phải Thiên Tông phái khai sơn môn thu đệ tử ngoại môn, Nguyệt Thiên Dạ nhân cơ hội ghi danh, bởi vì nằng lúc đó dùng chút thủ đoạn nhỏ ân oán tu vi, vì lẽ đó chỉ thành cái phổ thông đệ tử ngoại môn, sau đó ở nhờ sổ trời run rủi nhận thức Tiêu Trạc.

Tiêu Trạc là Thiên Tông phái trong Thanh Dương Trường lão sủng ái nhất cháu trai, năm nay hai mươi ba tuổi, cũng là cái thiên tư ngang dọc hạng người, cùng Nguyệt Thiên Dạ nhận thức sau, hai người thường thường kết bạn xuất hiện. Lần này bọn hấn đồng thời đến Thập Vạn Sơn Mạch, một là bởi vì Tiêu Trạc phụng Chương môn chi mệnh đến Thập Vạn Sơn Mạch tra xét yêu thú dị động nguyên nhân, hai là vì bang Nguyệt Thiên Dạ tìm kiếm một ít cao giai linh thảo.

"Dạ Nhi, người là luyện đan sư?" Tur Lãng một mặt kinh ngạc hỏi, kỳ thực trong lòng trải qua mất cảm giác, này Nguyệt Thiên Dạ đến cùng còn có cái gì là bài tẩy?

Nguyệt Thiên Dạ cười khanh khách mà nhìn hấn, giữa hai lông mày bất giác lộ ra đắc ý thần thái: "Đúng, ta hiện tại là tứ phẩm luyện đan sư, chẳng qua không cần nói cho người khác nha." Nói, lộ ra một cái đáng yêu đẹp đẽ vẻ mặt.

Tiêu Trạc tròn to hai mắt, hiển nhiên cũng không biết việc này. Mà Nguyệt Thiên Dạ không chút nào kiêng kỵ mà nói cho Tur Lãng, nhượng hấn ý thức được Tur Lãng ở Nguyệt Thiên Dạ trong lòng địa vị, nhất thời nhìn về phía Tur Lãng ánh mắt bất giác dần theo từng tia từng tia sát ý.

Ở Nguyệt Thiên Dạ truy hỏi dưới, Tur Lãng cũng đem chuyện của hấn đơn giản nói một lần, những thứ này đều là mặt ngoài sự tình, ở Chiêu An thành tùy tiện hỏi thăm liền có thể biết.

"Người hiện tại trải qua là Luyện Khí tám tầng tu vi, ta tin tưởng người rất nhanh liền có thể khôi phục trước đây tu vi, thực sự là quá tốt rồi." Nguyệt Thiên Dạ cao hứng nói, ánh mắt đều là khó có thể ly khai Tur Lãng này trương quá mức mặt xinh đẹp, sau đó nhìn thấy con kia ngồi xổm ở Tur Lãng trên bả vai yêu thú tính khí khá lớn mà thỉnh thoảng lôi kéo Tur Lãng tóc, đem một cái mỹ nam tử làm cho chật vật, ánh mắt lạnh lùng, giả vờ tò mò hỏi: "Tur Lãng, con yêu thú này là cái gì giống? Làm sao đen thui, lại như khối than đen đoàn như thế khó coi. Hơn nữa cấp bậc như thế thấp, có thể bắt lợi cho tác chiến."

Bình thường tu sĩ muốn cùng yêu thú ký kết khế ước, đều sẽ chọn yêu thú cấp cao, không chỉ có yêu thú cấp cao linh trí tương đối cao, cũng bởi vì sức chiến đấu phi phàm, trợ giúp khá lớn. Năm giữ yêu thú cấp cao tác chiến cùng tu sĩ, thường thường ở đầu pháp thời khá là chiếm trên phong.

Tur Lãng cười khan một tiếng, hàm hồ đáp: "Ta cũng không biết, chỉ là thấy nó vẫn tính vừa mắt, liền dẫn." Hấn cũng không muốn nó, hơn nữa đã từng thử bỏ qua nó, nhưng là mặc kệ hấn chạy trốn bao xa, con yêu thú này đều giống như có phó mũi chó như thế khả năng tìm hấn vị theo tới, cuối cùng vững vàng chiếm cứ bả vai hấn vị trí, nhượng hấn cuối cùng cũng không đủ sức thử lại đồ bỏ qua nó.

"Ai, Tư Lãng, hiếm thấy chúng ta hiện tại ở Thập Vạn Sơn Mạch, không bằng chúng ta đi nắm yêu thú cấp cao khế ước đi." Nguyệt Thiên Dạ nói, "Cao giai yêu thú sức chiến đấu phi phàm, có yêu súng hỗ trợ, chiến đấu cũng có mấy phần bảo đảm, ngươi hiện tại hẳn là cũng không có bản mệnh khế ước thú, không bằng sẵn lúc này cơ đi khế ước một cái. Ta ngày hôm trước gặp phải một con bát giai Hỏa Vân Sư, cảm thấy nó rất thích hợp ngươi."

Tư Lãng còn không phản ứng, ngồi xổm ở trên bả vai hần yêu thú hiển nhiên bị Nguyệt Thiên Dạ khinh bỉ ngữ khí chọc giận, ô ô mà gằm nhẹ, Tư Lãng vội vàng đem nó đè lại, vội vã nói với Nguyệt Thiên Dạ: "Cảm ơn, trước tiên không cần, ta hiện tại tu vi thấp, phỏng chừng cũng khế ước không yêu thú cấp cao, chờ ta sau đó tu vi tăng cao lại nói —— a..."

Tư Lãng kêu đau đớn một tiếng, hóa ra là con yêu thú kia bất chấp mà cắn hần một miếng, trên mu bàn tay nhất thời xuất hiện một cái sâu tháy được tận xương vết thương. Con yêu thú kia khinh bỉ liếc mắt nhìn hần, một đôi màu tím đen thú đồng sâu kín nhìn phía Nguyệt Thiên Dạ, sau đó dùng cái móng quay về Nguyệt Thiên Dạ, đoàn đứng dậy từ, nằm ngoài Tư Lãng trên bả vai không cử động nữa.

Nguyệt Thiên Dạ hung ác trợn mắt yêu thú một chút, mau mau lấy ra một viên linh đan niệm thành phần chiếu vào Tư Lãng trên mu bàn tay, vết thương rất nhanh liền khép lại. Tư Lãng thở phào nhẹ nhõm, xem ra con yêu thú này tuy rằng cáu giận hần, nhưng cũng là không muốn giết hần, không phải vậy vết thương này liền sẽ không dễ dàng như vậy bị linh đan chữa trị. Kết bạn đồng hành mấy ngày nay, Tư Lãng nhưng là rất rõ ràng nó quý dị chỗ, nó nước bọt đựng phi thường phách liệt kịch độc, bị nó cắn bị thương yêu thú cấp cao có thể trong nháy mắt mất mạng, sau đó hóa thành một vũng máu biến mất ở trong thiên địa, nhưng người không rét mà run.

Mấy người đi rồi một đoạn đường, Tiêu Trắc trước sau âm trầm gương mặt, ánh mắt lấp lánh không yên mà nhìn Nguyệt Thiên Dạ cùng Tư Lãng nói giỡn đáng đáp.

Đột nhiên Tiêu Trắc ngừng lại, nói rằng: "Phía trước có người ở đâu pháp."

Nguyệt Thiên Dạ về mặt trở nên nghiêm túc, hỏi: "Cũng biết là người phương nào?"

Tư Lãng so với bọn hần càng sớm hơn phát hiện phía trước chiến đấu, ở bọn hần ba người này trong, Tiêu Trắc nhìn như tu vi cao nhất, thần thức cường đại nhất, nhưng Tư Lãng linh hồn cùng nguyên thần có thể so sánh với Kim Đan hậu kỳ tu sĩ, đã sớm phát hiện phía trước chiến đấu, chỉ là không tốt nhắc nhở bọn hần thôi. Hơn nữa hần rõ ràng bo bo giữ mình đạo lý, không muốn đi góp cái kia náo nhiệt.

Tiêu Trắc tĩnh tâm ngưng thần thả ra thần thức cảm thụ, nói rằng: "Có một cái Kim Đan kỳ cùng một cái Trúc Cơ kỳ còn có mấy cái Luyện Khí kỳ. Không được, là Thiên Tông phái đệ tử, bọn hần gặp nguy hiểm." Nói, thân hình bay lên khỏi mặt đất, nhanh chóng hướng về đầu pháp phương hướng lao đi.

Nguyệt Thiên Dạ lập tức theo sau.

Đúng là Tư Lãng có chút chần chờ, chẳng qua cuối cùng hay vẫn là đi theo.

Rất nhanh mà, bọn hần liền đến chỗ cần đến.

Tư Lãng chạy tới sau, nhìn thấy hai phe đối lập nhân mã, mau mau tìm cái chỗ trốn đến một bên quan chiến. Hần hiện tại chỉ là cái Luyện Khí kỳ tu sĩ cấp thấp, có thể không bán lãnh này đối đầu Kim Đan kỳ tu sĩ, cũng không muốn đem chính mình chỗ đặc thù bại lộ người trước.

Tiêu Trắc phân thần nhìn Tư Lãng một chút, thấy hần chọn cái khá là địa phương bí ẩn trốn đi quan chiến, trong mắt có mấy phần khinh bỉ cùng ngạo nhiên, chẳng qua là cái chỉ có tướng mạo nam nhân thôi, không đáng đề lo.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Nhìn ra rất sáng khoái

Tư Lãng mới mặc kệ người khác thấy thế nào hần, tìm cái bí ẩn vị trí, liền bắt đầu quan chiến.

Bắt ngờ, hiện trường còn có hai cái là người quen.

Đương nhiên, nói người quen cũng không tính, chỉ là có hai mặt chi duyên thôi, là Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi. Hơn một tháng không gặp, Tô Hồng Phi dĩ nhiên trải qua Trúc Cơ, mà Liễu Thành Phong cũng đến Luyện Khí kỳ mười một tầng, xem hần trạng thái, phỏng chừng rất nhanh liền có thể đến Luyện Khí kỳ mười hai tầng Đại viên mãn, sau đó bắt đầu Trúc Cơ.

Mà cùng bọn hắc đối lập chính là một cái mặc áo bào đen ông lão khô gầy, gầy gò đến mức giống căn diêm còn như thế, chính là Tiêu Trạc lúc trước cảm nhận được Kim Đan kỳ tu sĩ.

"Tiêu sư thúc!"

Nhìn thấy Tiêu Trạc xuất hiện, mấy cái Thiên Tông phái Luyện Khí kỳ đệ tử dồn dập vui mừng gọi nói. Chẳng qua Tư Lăng vẫn cảm phát hiện, Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi không chỉ có không có bởi vì đồng môn xuất hiện mà cao hứng, trái lại sắc mặt có chút trở nên cứng, phỏng chừng ba người trong lúc đó có cái gì khập khiễng đi. Ở Tu Tiên giới, chú ý nhược nhục cường thực, coi như là đồng môn sư huynh đệ, cũng không nhất định tương thân tương ái, trái lại tương ái tương sát nhiều.

Tiêu Trạc mỉm cười mà động viên mấy cái hậu bối, liếc nhìn Tô Hồng Phi, phát hiện nàng trải qua là Trúc Cơ tu sĩ, trong mắt lộ ra kinh ngạc, chẳng qua không hề nói gì, đối đầu kẻ địch mạnh, nghiêm túc đối địch.

"Không biết vị tiền bối này xưng hô như thế nào? Những thứ này đều là ta Thiên Tông phái đệ tử, nếu là có chỗ đắc tội, mong rằng tiền bối thứ lỗi." Tiêu Trạc ấp lễ, nho nhã lễ độ, cử chỉ đầu đuôi khá phú quý khí, phối hợp này trương khuôn mặt anh tuấn, nhìn chính là cô gái trong lòng bạch mã vương tử loại hình.

Này hắc bào lão giả sau khi nghe xong nhưng cạc cạc mà cười lên, hồn nhiên không đem Thiên Tông phái coi là chuyện đáng kể: "Thiên Tông phái... Ta ngày hôm nay muốn giết chính là các ngươi những này Thiên Tông phái tiểu bối! Xem ngươi tướng mạo... Chẳng lẽ ngươi là Thanh Dương này lão lân trùng cháu trai? Vừa vặn, giết ngươi, cũng coi như cho Thanh Dương một cái đau xót đá kích!" Nói, từ áo bào đen trong đuổi ra một con khô gầy như que củi tay, một đạo hắc khí triều Tiêu Trạc đập tới.

Tiêu Trạc chặt vật tránh thoát, vừa giận vừa sợ nói: "Ngươi là Ma tu!"

Hắc khí kia chính là Ma tu tu tập ma khí.

Nghe được Tiêu Trạc, Thiên Tông phái người cũng sắc mặt đại biến lên. Lúc trước người lão giả này chỉ là dùng bình thường tu sĩ pháp thuật cùng bọn hắc đối chiến liên khả năng hoàn toàn đem bọn hắc áp chế, cũng không có tiết lộ hắc Ma tu thân phận, bây giờ nhìn đến thủ đoạn của hắc, không cần Tiêu Trạc lên tiếng cũng biết hắc là Ma tu.

Ở Thương Vũ trong đại lục, sinh sống Nhân tu cùng yêu thú, Ma tu bình thường ở tại Ma giới trong, này bên trong là một cái hoàn toàn cùng Nhân giới không giống địa phương, trong không khí đầy rẫy đối với Nhân tu mà nói thập ma khí, không thích hợp Nhân tu tu luyện. Mà Ma giới cùng Nhân giới trong lại có một đạo trong thiên địa tự nhiên sinh thành cấm chế đem hai cái thể giới ngăn ra, chẳng qua hai cái thể giới cũng không phải hoàn toàn không tin tưởng lại, cấm chế trong cũng có một chút không gian thú đạo có thể liên tiếp hai giới, thông thường một ít Nhân tu hoặc Ma tu chính là thông qua không gian thú đạo lui tới hai nơi, buôn lậu hai giới đồ vật.

Chẳng qua Nhân giới từ xưa tới nay cũng không hoan nghênh Ma tu, bởi vì Ma tu bình thường tính khí hung hăng, thích giết chóc thành tính, không có đạo đức lý tính có thể nói, mỗi khi Ma tu đi tới Nhân giới thời, sẽ chế tạo một lần đại tàn sát, vì lẽ đó mỗi khi phát hiện một cái Ma tu, Thương Vũ đại lục Nhân tu thế tất dưới Tuyệt Sát Lệnh đem giết chết. Đương nhiên, Ma tu giả ngoại trừ Ma giới trong Ma tộc, còn có Nhân tu nhân tu luyện Ma tộc công pháp bị trở thành Ma tu, loại này do Nhân tu chuyển Ma tu tu sĩ bình thường hội được gọi là Nhân tộc kẻ phản bội.

Vì lẽ đó biết này hắc bào lão giả là Ma tu sau, Tiêu Trạc dám người thế tất yếu giết hắc.

Ngay sau đó Tiêu Trạc hoành tiêu ở bên môi, dùng âm phù công kích hắc bào lão giả nguyên thần, Nguyệt Thiên Dạ cùng Tô Hồng Phi, Liễu Thành Phong cũng đồng thời vây công này Ma tu.

Tư Lăng nhìn ra say sưa ngon lành, hắc đối trước là cái tu luyện trăm năm quý, ở trong nhân loại vốn là cái dị đoan, vì lẽ đó nhìn thấy đều là dị đoan Ma tu, cảm xúc không lớn, cũng không có ý thức đến Nhân tu gặp phải Ma tu nhất định phải đem giết chết giác ngộ.

Không chỉ Tư Lăng nhìn ra rất sáng khoái, nằm nhoài đầu hắc trên con yêu thú kia cũng nhìn ra rất sáng khoái, thỉnh thoảng mà đuổi ra thịt thịt móng vuốt hưng phấn vỗ Tư Lăng đầu, chỉ thiếu chút nữa gào gào gọi dậy đến rồi.

Tiêu Trạc mặc dù mới là Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, nhưng hắc âm luật có thể công kích Kim Đan kỳ tu sĩ nguyên thần, làm cho này Ma tu muốn tìm tính lực chống lại hắc âm phù, lại muốn ứng phó Liễu Thành Phong, Nguyệt Thiên Dạ, Tô Hồng Phi này ba cái biến thái công kích, nhất thời một cái đường đường Kim Đan tu sĩ bị mấy cái thấp hắc nhất giai tiểu bối làm cho vô cùng chật vật.

Tư Lăng quan sát, phát hiện mấy người này ứng phó này Ma tu hoàn toàn không thành vấn đề. Liễu Thành Phong là cái kiếm tu, kiếm tu sức chiến đấu vốn là so với cùng cấp tu sĩ cao, thậm chí khả năng khiêu chiến vượt cấp, mà Liễu Thành Phong cũng ngoan cường đến như chỉ đánh không chết con gián, càng đánh càng hưng phấn, căn bản không quản lý mình trải qua bị thương. Nguyệt Thiên Dạ càng không cần phải nói, đây chính là cái giả heo ăn hổ chủ, pháp bảo tàng ra không ngừng, linh lực hình như dùng mãi không hết như thế, hơn nữa ngay cả công kích tính Phích Lịch đan đều cảm được ra đến. Cuối cùng là Tô Hồng Phi, ngược lại làm người ta giật mình, nàng xem ra ôn dịu dàng uyển, công kích vô cùng sắc bén, oánh oánh bạch quang ngưng tụ ở trên nắm tay, một quyền dĩ nhiên ở này Ma tu trên người oanh một cái lỗ thủng to, may là Kim Đan kỳ tu sĩ ** năng lực hồi phục không sai, không phải vậy đã sớm xóa nữa cái mạng.

Mà Thiên Tông phái này vài tên Luyện Khí kỳ đệ tử cũng ở một bên thả thả tiểu phép thuật quấy rầy này Ma tu, xem toàn thể đến, cũng thật là một phương diện quần áo đây.

Này Ma tu phỏng chừng cũng biết ngày hôm nay không chiếm được lợi ích, nguyên vốn là muốn giết mấy cái Thiên Tông phái tiểu bối, ai biết đều là một ít biến thái, làm cho hắn không thể không bắt đầu cân nhắc chạy trốn sự tình. Này Ma tu ngưng tụ một đạo ma khí quanh thân bức lui Nguyệt Thiên Dạ đám người, xoay người liền chạy, hơn nữa chạy phương hướng vừa vặn là Tư Lăng sở trốn vị trí.

Tư Lăng trong lòng thâm than một tiếng khổ bức, lập tức té lên mười tám tứ phẩm linh phù, ở này Ma tu kinh ngạc trong, nhẹ nhàng nói tiếng "Bạo", toàn bộ rừng cây đất rung núi chuyển.

Này Ma tu lập tức bị nổ đi tới nửa người, chết vật cực kỳ.

Lúc này, Nguyệt Thiên Dạ cầm trong tay một cái dưới phẩm bảo khí trường kiếm, một chiêu kiếm đi vào này Ma tu đầu, giống bạo tây qua bạo đầu, chờ Ma tu màu đen nguyên thân vội vội vàng vàng trốn ra được thời, lại một chiêu kiếm chém qua đi, rất nhanh mà, này nguyên thân tiêu tan ở trong thiên địa.

Chiến đấu kết thúc, Thiên Tông phái mấy cái Luyện Khí kỳ đệ tử lập tức than thở xoài trên mặt đất.

Tiêu Trạc thu hồi ngọc tiêu, ánh mắt lấp lánh không yên mà nhìn Tư Lăng, khả năng lập tức lấy ra mười tám tứ phẩm linh phù người, tuyệt đối không giống mặt ngoài đơn giản như vậy.

"Tư Lăng, vừa nãy nhờ có người cho hắn một đòn tối hậu, không phải vậy liền để này Ma tu cho chạy trốn!" Nguyệt Thiên Dạ tán thưởng mà nói với Tư Lăng.

Tư Lăng khiêm tốn mà cười cợt, trên mặt một mảnh lạnh nhạt rụt rè vẻ, phảng phất đối với cái gì đều có thể hồ hững nơi chi —— đây là hiện tại Tư Lăng trang B mặt nạ, có thể ứng phó rất nhiều chuyện phiền toái, chỉ ít như vậy Nguyệt Thiên Dạ sẽ không hoài nghi trên hắn, dù sao lấy trước Tư Lăng cũng là đáng đáp kìa, thậm chí so với hắn bây giờ còn có thể trang B đây.

Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong nhìn thấy Tư Lăng, trong mắt lướt qua vẻ kinh ngạc, chờ nghe được Nguyệt Thiên Dạ thời, hai người hơi biến sắc mặt.

Trong nháy mắt, Tư Lăng cảm giác được sống lưng bay lên thấy lạnh cả người, quay đầu liền đối với lên Tô Hồng Phi lạnh lẽo như băng hai con mắt, mang theo hùng hực sát cơ. Tư Lăng trong lòng cả kinh, chẳng qua Tô Hồng Phi rất nhanh liền đem tâm tình thu liễm lại, lại khôi phục một bộ dịu dàng khả nhân đáng đáp, phảng phất trong nháy mắt đó sát cơ là ảo giác của hắn.

Đúng là Liễu Thành Phong tròn to mắt, gọi nói: "Người gọi Tư Lăng? Họ Tư?"

Tư Lăng đối với Liễu Thành Phong không có cái gì ác cảm, nghe được hắn nhân nhạt gật đầu.

Đúng là Nguyệt Thiên Dạ tựa hồ biết hắn vì sao hỏi như vậy, một bộ lấy Tư Lăng nữ nhân tự xưng đáng đáp nói: "Tư Lăng tự nhiên là họ Tư, chính là Thanh Ngọc Trường lão nửa năm trước sở thu đệ tử nhập thất Tư Hàn đệ đệ."

Nghe vậy, người ở chỗ này phản ứng bất nhất. Tiêu Trạc một bộ hiểu rõ vẻ, Tô Hồng Phi buông xuống mí mắt, một bộ dịu dàng thông dong đáng đáp, mà này mấy cái nguyên bản nhìn Tư Lăng không nói Luyện Khí kỳ tu sĩ xem Tư Lăng ánh mắt nhất thời thay đổi cái dạng.

Chỉ có Liễu Thành Phong vẫn là cái không cái gì tâm cơ đáng đáp kêu lên, than thở: "Không trách ta cảm thấy người thật không đơn giản, hóa ra là này đồng khối băng đệ đệ. Tiểu ca, sau đó ở người ca này trong cho ta nói tốt vài câu a, nhượng hắn đừng tiếp tục đều là băng lạnh lòng trường người, huynh đệ ta không chịu nổi!"

Tư Lăng bị hắn chọc cho trong lòng cười, Liễu Thành Phong tuy rằng sức chiến đấu lợi hại, nhưng hiện tại cũng chỉ là một mười sáu tuổi thiếu niên, chính là thiếu niên người hoạt bát thời điểm, so với Nguyệt Thiên Dạ những cái kia người, trái lại không cái gì tâm cơ. Tư Lăng đối với hắn có chút hảo cảm, nhưng trên mặt một mảnh rụt rè vẻ, lạnh nhạt nói: "Nếu là gặp phải huynh trưởng ta, ta sẽ vì người chuyển cáo lời này."

"Này!"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Hộ thực yêu thú

Sau đó không lâu, mọi người tìm cái chỗ an toàn chữa thương.

Ngoại trừ này vài tên Luyện Khí kỳ đệ tử, Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi trên người đều có không sách trình độ thương, này Thập Vạn Sơn Mạch nhưng là yêu thú Thiên đường, thêm nữa trời sắp tối, vì lẽ đó ở nơi như thế này, mọi người quyết định hay vẫn là trước tiên tìm một nơi chữa thương tốt hơn. Mà nguyên bản sự tình không liên quan đã Tư Lăng cũng ở Nguyệt Thiên Dạ mời mọc, đẩy Tiêu Trạc lên lút sát nhân mắt coi, theo này quần môn tên đại phái đệ tử đồng thời lại đây.

Cuối cùng, chọn một cái vẫn tính sạch sẽ son động, do Tiêu Trạc lấy ra một cái tứ phẩm linh trận bố ở cửa son động bảo vệ lại đến, quyền đương tạm thời nghỉ ngơi địa phương.

Ở Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi ăn đan dược bắt đầu chữa thương thời, Nguyệt Thiên Dạ đem này Ma tu túi trữ vật lấy ra —— lúc đó chém giết Ma tu thời, nàng thuận lợi đem thuận lại đây, động tác còn vô cùng thành thạo, chuyện như vậy phỏng chừng không làm thiếu quá.

Thiên Tông phái đệ tử dựa vào ngồi cùng một chỗ, Tư Lăng ngồi địa phương cách xa bọn hắn có chút cự ly, đột nhiên nhìn tới, Tư Lăng phảng phất một mình thành một thế giới, bị những cái kia người bài xích ở ngoại. Tư Lăng cũng không thêm để ý, dùng cành cây gãy trước mặt lửa trại, lửa trại trên chính ở nướng một con xử lý tốt Bạch Nha Trư ấu tể, chỉ chốc lát sau trong không khí to khắp một luồng mùi thịt ý vị, câu đến con kia nằm ngoài Tư Lăng trên bả vai yêu thú liên tiếp mà dùng móng vuốt khoét y phục của hắn, tròn vo từ con mắt màu đen nhìn chăm chăm này thịt nướng không chớp một cái, tựa hồ quên phản ứng như thế, chính liên ăn một lần hàng biểu hiện.

Tư Lăng khoe miệng co giật, rõ ràng căn bản không phải hắn yêu sủng, vì ma nó mất mặt thời nhưng là hắn chịu đựng người bên ngoài chế nhạo ánh mắt đâu?

Chẳng qua Tư Lăng tuy rằng đang nướng thịt, nhưng cũng chia một nửa tâm thần quan tâm Nguyệt Thiên Dạ cùng trong tay nàng túi trữ vật.

Nguyệt Thiên Dạ phỏng chừng cũng rõ ràng này trong bao trữ vật đồ vật chính mình là không thể độc chiếm, vì lẽ đó quang minh chính đại mà đem lấy ra. Tuy rằng này Ma tu là cái Kim Đan kỳ tu sĩ, nhưng nghĩ đến Ma tu ở Thương Vũ đại lục người người gọi đánh vận mệnh, vì lẽ đó này trong bao trữ vật đồ vật cũng thật là thật là ít ỏi, ngoại trừ mấy vạn khối linh thạch hạ phẩm cùng không ít linh thạch trung phẩm ngoại, còn có một chút Ma tu sử dụng ngọc giản pháp bảo linh đan cùng phép thuật giới một ít dược thảo, sau đó là một ít thượng vàng hạ cám đồ vật, xem ra liền không đáng giá, một cái Kim Đan tu sĩ dòng dõi thiếu thành như vậy cũng đúng là đáng thương.

Nguyệt Thiên Dạ đem chất đồng ở chính giữa, sau đó chờ mọi người phân phối. Mặc dù là Ma tu đồ vật, nhưng trong đó cũng có rất nhiều nhân loại tu sĩ có thể sử dụng đồ vật.

Tư Lăng thu tầm mắt lại, thấy hỏa trên Bạch Nha Trư ấu tể nướng đến gần đủ rồi, liền lấy ra gia vị liệu bắt đầu gia vị, làm cho trong không khí mùi vị càng thơm, không nói Tư Lăng trên bả vai con kia tham ăn màu đen yêu Thú Mục không chuyển tình, liền này mấy cái Luyện Khí kỳ đệ tử cũng mở mắt ra, một mặt khát vọng mà nhìn Tư Lăng trên tay không ngừng xoay chuyển thịt nướng.

Chờ nướng kỹ sau, Tư Lăng đem lửa trại làm cho nhỏ hơn một chút, sau đó lại lấy ra mấy cái mâm cùng một đem sắc bén ngắn chủy, bắt đầu phiến thịt, bên phiến vào đề hướng về nhưng giá trên hỏa trên nướng con mỗi xoay trên một tầng linh phong mặt. Trước tiên phiến hảo một bàn tự nhiên là bị không thể chờ đợi được nữa yêu thú chiếm lấy, Tư Lăng biết nó đức hạnh, vì lẽ đó cũng không tính toán, đem phiến hảo bàn thứ hai thịt nướng đưa cho Nguyệt Thiên Dạ.

"Cảm ơn." Nguyệt Thiên Dạ cười đến vô cùng ngọt ngào, hai mắt dịu dàng, như ba quang liễm điểm.

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà dời ánh mắt, kỳ thực trong lòng vô cùng co giật, hắn chẳng qua là không muốn để cho Nguyệt Thiên Dạ hoài nghi, mới hội như vậy chăm sóc nàng, thật sự không phải hắn đối với nàng đặc biệt chăm sóc. Nhưng Nguyệt Thiên Dạ hiển nhiên đem đương thành Tư Lăng đối với nàng đặc thù, có loại Tư Lăng không nhìn toàn thể giới, chỉ quan tâm một mình nàng tự hào cảm. Không thấy Tư Lăng ngoại trừ cho con yêu thú kia ngoại, liền không cái khác người phản sao? Nguyệt Thiên Dạ tự động đem này yêu thú lơ là —— ngược lại vậy thì là chỉ cấp thấp yêu sủng, căn bản không cần coi là chuyện đáng kể.

Chính ở gần thịt yêu thú chú ý tới Tư Lăng động tác, nhất thời triều hắn hung ác nhe răng rít gào, tâm ý uy hiếp không cần nói cũng biết.

Vì để tránh cho phiền phức, Tư Lăng mau mau nói rằng: "Những thứ này đều là người!"

Yêu thú hắc con mắt tím hung ác nhìn Nguyệt Thiên Dạ một chút, sau đó phương cúi đầu ngoạm miếng thịt lớn. Tư Lăng cảm thấy yêu thú này là cái hẹp hòi kẻ tham ăn, tuyệt đối đem phân nó một bàn từ thịt nướng Nguyệt Thiên Dạ ghi nhớ ở trong lòng, cổ mô sẽ tìm thời cơ trả thù đi.

Thấy Tư Lăng ngoại trừ bung một bàn thịt cho Nguyệt Thiên Dạ ngoại, liền bắt đầu phiến thịt uy này yêu thú sau lại không còn cái khác động tác, những cái kia Luyện Khí kỳ đệ tử nhất thời buồn bực không thôi. Tiêu Trạc âm thầm chặt năm đầm, cũng không biết là khi Tư Lăng đem thịt nướng đoạn cho Nguyệt Thiên Dạ loại này rõ ràng lấy lòng hành vi, hay vẫn là khi Tư Lăng cao ngạo không đem người khác để ở trong mắt —— mặc kệ cái nào, cũng có thể làm cho Nguyệt Thiên Dạ đối với Tư Lăng sinh ra lớn lao hảo cảm, đây là hắn sở không vui nhìn thấy, chỉ là hắn thân là Thiên Tông phái Trưởng lão cháu trai, thân phận khí độ đặt tại ở nơi đó, căn bản không cần cùng cái chỉ có tướng mạo cấp thấp tán tu tính toán.

Lúc này, Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong chữa thương xong, hai người đồng thời mở mắt ra, trùng hợp nhìn thấy Tư Lăng đoạn thịt nướng cho Nguyệt Thiên Dạ động tác.

Tô Hồng Phi ánh mắt khẽ nhúc nhích, ngồi yên tĩnh.

Liễu Thành Phong nhưng là cái không ở không được, nhảy lên lại đây, thán phục mà nói: "Oa nha, Tư gia tiểu đệ, người thịt nướng kỹ thuật không sai, cho huynh đệ một bàn!"

Tư Lăng liếc mắt nhìn hấn, đang chuẩn bị lúc nói chuyện, con kia hộ thực yêu thú sớm đã một trào nạo đã qua, ở hấn trên mu bàn tay lưu lại một đạo sâu thấy được tận xương đầu móng tay, triều hấn uy hiếp mà thừ rằng phát sinh ấu tể như thế tiếng ô ô, tuy rằng không có cái gì uy hiếp hách tâm ý, nhưng nó khả năng dễ dàng tổn thương Liễu Thành Phong cử chỉ hay vẫn là dạy người giết mình không thôi. Liễu Thành Phong tuy rằng chỉ là cái Luyện Khí kỳ mười một tầng tu sĩ, nhưng biết hấn người đều không có thể phủ nhận hấn lợi hại, Luyện Khí kỳ trải qua có thể khiêu chiến vượt cấp Trúc Cơ kỳ, một con cấp thấp yêu thú dĩ nhiên dễ dàng làm bị thương hấn, thực đang dạy người giết mình không thôi, liền Liễu Thành Phong chính mình cũng có chút không dám tin tưởng.

"Nó... Khá là hộ thực!" Tư Lăng lăm lăm mà giải thích, nỗ lực để cho mình duy trì trang B đáng đáp, không biết tính sao, những cái kia người tầm mắt nhurong hấn cảm thấy có chút mất mặt.

Mọi người tiếp nhận rồi lời giải thích này, tuy rằng vết thương tương đối sâu, nhưng tu sĩ đối với loại này thuần ** thương cũng không để ý, một viên đan được xuống là có thể khép lại. Liễu Thành Phong vẫy vẫy bị thương tay, khá cảm thấy hứng thú hỏi: "Tư tiểu đệ, con yêu thú này là cái gì giống? Nó là lấy tốc độ tăng trưởng sao? So với Tật Phong Điều tốc độ như thế nào?"

Nghe được hấn tựa như quen gọi mình "Tư tiểu đệ" hành vi, Tư Lăng ám cau mày, thực sự không hiểu nổi chính mình làm sao biến thành trong miệng hấn "Tư tiểu đệ", hơn nữa hấn so với Liễu Thành Phong tuổi còn muốn đại chứ? Nhưng hay vẫn là hỏi đáp: "Ta cũng không biết cái gì giống, chẳng qua tốc độ của nó xác thực rất nhanh, không có khá là quá không biết." Nói, vì không cho bọn hấn lại xoắn xuýt yêu thú sự tình, Tư Lăng từ trong bao trữ vật lấy ra hai con trải qua xử lý tốt Bạo Nha Trư ấu tể, nhurong này mấy cái Luyện Khí kỳ đệ tử đi nưong.

Liễu Thành Phong thấy thế, cũng không lại quán quít lấy Tư Lăng muốn phân một bàn thịt nưong, bắt đầu nhìn chăm chăm này hai con chính ở nưong Bạo Nha Trư ấu tể dờ ra, cũng không biết là không phải là bởi vì quá đói.

Thấy Tô Hồng Phi bọn hấn tỉnh rồi, Nguyệt Thiên Dạ liền đem bọn hấn chiêu lại đây, ra hiệu phân phối này Ma tu trong bao trữ vật đồ vật sự tình.

Mọi người trước tiên nhìn phía Tư Lăng, Tư Lăng có chút không hiểu ra sao, mãi đến tận Nguyệt Thiên Dạ ra hiệu dưới, mới hiểu bởi vì cuối cùng hấn này thập tở linh phù đồng thời bao đem này chạy trốn Ma tu nổ thành đi tới nửa cái mạng, mới có thể đem hấn chém giết, vì lẽ đó Tư Lăng xem như là nhất đại công thần, được hưởng ưu tiên thu được quyền —— đây là Tu Tiên giới quy củ, liền ngay cả Tiêu Trạc cái này cảm thấy Tư Lăng chỉ là lượm cái tiện nghi người căn bản không tư cách, nhưng ở Nguyệt Thiên Dạ rõ ràng lấy lòng hành vi trong, cũng chỉ có thể trên mặt trầm mặc.

Bực này chuyện tốt Tư Lăng tự nhiên không buông tha, làm bộ rụt rè dưới —— Tư Lăng ám phi nhỏ chính mình một tý, thực sự là càng ngày càng hội xếp vào, rất nhanh liền đưa tay đi lật xem vật mình muốn.

Đột nhiên, Tư Lăng ánh mắt ở mấy viên có khắc công pháp ngọc giần dưng lại, liếc thấy một bộ không trọn vẹn công pháp, lại cẩn thận dùng thần thức đảo qua, phát hiện là một bộ tên là (Luyện Hồn Quyết) công pháp, chỉ là cái phế phẩm, cũng không có nói rõ đẳng cấp, cũng không bị người coi trọng, cho nên mới bị thu dọn Nguyệt Thiên Dạ tiện tay vứt qua một bên.

Mặc dù là phế phẩm, nhưng bên trong nội dung lại làm cho Tư Lăng kinh động như gặp thiên nhân. Tư Lăng trong lòng sóng to gió lớn, nhưng ở bề ngoài vô cùng bình tĩnh, làm bộ nhìn xuống liền thả xuống, tiếp tục xem những thứ đồ khác. Cuối cùng, ở mọi người chú ý dưới, Tư Lăng chọn một thanh màu đỏ tím thân kiếm linh kiếm —— đây là Ma tu trong bao trữ vật thứ đáng giá nhất, nhưng là một đem dưới phẩm bảo khí, sau đó thuận lợi cầm cái viên này (Luyện Hồn Quyết) ngọc giản.

Nhìn thấy sự lựa chọn của hấn, ngoại trừ này mấy cái liền tiếp chăm chú vào bọn hấn Luyện Khí kỳ đệ tử lộ ra ước ao vẻ mặt, mấy người khác trên mặt không có phản ứng gì —— ngoại trừ Nguyệt Thiên Dạ, Tiêu Trạc bọn người là Thiên Tông phái thiên chi kiều tử, sẽ không đem một thanh dưới phẩm bảo khí để ở trong mắt. Mà Nguyệt Thiên Dạ càng không cần phải nói, nàng bản thân còn nắm giữ Thượng phẩm các loại bảo khí, căn bản không đem một thanh dưới phẩm bảo khí để ở trong mắt. Tư Lăng chọn lựa như vậy không thể nghi ngờ mà rất hợp tâm ý của bọn họ.

Sau đó từ Nguyệt Thiên Dạ bắt đầu, kể cả này vài tên Luyện Khí kỳ đệ tử, mỗi người án công lao đều chọn chính mình nên được đồ vật, cuối cùng còn lại một chút Nhân tu không cách nào sử dụng đồ vật bị tập trung đến đồng thời hủy diệt. Trong đó có một tấm ó vàng yêu thú da làm ra thành giấy, mặt trên rõ ràng là một phần cổ lão địa đồ.

Tư Lăng cái cổ thân đến lão trường, trong lòng xoa xoa tay, hưng phấn nghĩ, này nhất định là cái gì bản đồ kho báu, nói không chắc hấn lại có thể phát một phen phát tài thời, lại nghe được Tiêu Trạc sắc mặt khó coi mà trầm giọng nói: "Đây là ta Thiên Tông phái tây các vùng cấm địa đồ, chỉ có nội môn đệ tử mới hội nắm giữ!"

"..."

Tư Lăng: o(̄ ̄)o thật hổ cha, hại hấn cao hứng hụt một hồi!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Yêu thú bạo loạn

Nghe được Tiêu Trạc, Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi đồng dạng vẻ mặt lăm lệt, chỉ có hiện tại hay vẫn là đệ tử ngoại môn Nguyệt Thiên Dạ một mặt bình tĩnh, phảng phất sự tình không liên quan đã, nhưng Tư Lăng không nhìn được nhiều liếc mắt nhìn.

Tiêu Trạc lật qua lật lại này trương dùng yêu thú da làm ra địa đồ, lại sờ sờ nó bên bờ, sau đó từ ở giữa hoa văn xé ra một tấm màng mỏng, lộ ra một nhóm dùng đặc thù linh dịch viết thư văn tự, nhất thời vẻ mặt khó xem ra.

Tư Lăng ngồi đến xa, không thấy rõ mặt trên viết cái gì, cũng không dám dùng thần thức đi nhìn trộm, nhưng Tô Hồng Phi đảm người xem qua sau, đều một mặt nghiêm nghị vẻ mặt, làm cho không khí của hiện trường cũng có chút nghiêm nghị. Đương nhiên, ở giữa sân duy nhất không bị ảnh hưởng chính là con kia ăn uống no đủ yêu thú, liền thanh thủy rửa sạch mặt sau, yêu thú liền nhảy đến Tư Lăng bàn lên hai chân trên, đoàn thành một đoàn, mỷ mỷ mà ngủ đi tới, đem một con không buồn không lo tiểu yêu thú diễn đến rất sống động.

Tư Lăng phỏng chừng, này Ma tu hẳn là cùng Thiên Tông phái có quan hệ lớn lao, coi như không phải, cũng cùng Tiêu Trạc gia gia Thanh Dương chân quân có quan, không làm được này hay vẫn là một cái ngược tình yêu thâm, cảm thiên động địa cầu huyết cổ sự...

Tuy rằng Tư Lăng nào bỏ đến hoan, nhưng Tiêu Trạc hiển nhiên không có ở trước mặt người ngoài bại lộ chuyện xấu trong nhà cần phải, vì lẽ đó mãi đến tận đêm muộn, Tư Lăng vẫn không có thể biết này Ma tu cùng Thiên Tông phái có quan hệ gì. Tiêu Trạc rõ ràng là dự định đem chuyện này lên lút giải quyết, hồi tông môn sau đó lại giao cho môn phái trưởng bối định đoạt.

Nửa đêm thời, nguyệt nhập mây đen, Tư Lăng đột nhiên mở mắt ra, phát hiện nguyên bản vẫn luôn ngoan ngoãn mà đoàn ngủ ở hán chân ỏ yêu thú không gặp. Tư Lăng trong lòng hơi kinh, này hay vẫn là nó từ khi sau khi tỉnh lại lần thứ nhất chủ động ly khai hẳn, lẽ nào xảy ra chuyện gì?

Rất nhanh mà, Tư Lăng liền ở cửa động trước nhìn thấy một đoàn cùng hắc ám hòa làm một thể yêu thú, nếu không là linh hồn của hán năng lực nhận biết cùng cái này tu tiên thể giới cấu tạo không giống, càng thêm mạnh mẽ mãnh cảm, hầu như không cách nào phát hiện nó.

Này yêu thú yên tĩnh đứng ở cửa động, đầu ngẩng nhìn trên trời tàn nguyệt, tựa hồ đang suy tư điều gì. Hết thảy động tác lặng yên không một tiếng động, nếu không là Tư Lăng vẫn đối với nó ôm ấp lòng phòng bị, cũng sẽ không ở nó hơi có chỉ vào tĩnh liên khả năng nhận biết.

Yêu thú khác dạng nhưng Tư Lăng phỏng chừng khả năng xảy ra chuyện gì, không khỏi âm lên tinh thần.

Quả nhiên, rất nhanh, mặt đất truyền đến một loại rất nhỏ bé chấn cảm, nhỏ bé đến hầu như có thể lơ là. Tư Lăng biến sắc, thả ra thần thức, hơn một vạn km ở ngoài, có mấy trăm ngàn chỉ không ngang nhau giai yêu thú chính triều nơi này chạy tới.

Là Thú triều?

Ý tưởng này rất nhanh liền bị Tư Lăng phủ quyết, cũng không phải Thú triều đơn giản như vậy, những cái kia yêu thú tuy rằng không có lý trí, nhưng cũng có sáng tỏ mục đích, phảng phất bị cái gì đã khống chế thần trí như thế.

Này yêu thú đứng một lúc, rất nhanh liền đi trở lại, nhảy đến Tư Lăng trên bả vai ỏ. Tư Lăng rõ ràng, nó đây là chờ hán hành động ý tứ. Chẳng qua tình huống không rõ, coi như biết tình huống, Tư Lăng không nghĩ tới sớm mà bại lộ chính mình, là lấy không có động tác.

Tư Lăng yên tĩnh bắt đầu chờ đợi, ở trong lòng yên lặng tính toán trên người mình món đồ bảo mệnh có bao nhiêu. Đương bày thú cách nơi này còn có khoảng một nghìn km thời, Nguyệt Thiên Dạ cùng Tô Hồng Phi đồng thời mở mắt ra, hơi biến sắc mặt. Sau một lát, phương là Tiêu Trạc cũng cảm ứng được dị thường, cuối cùng là Liễu Thành Phong.

Tư Lăng đem mấy người biểu hiện nhìn ở trong mắt, không khỏi hé mắt, hai người này dĩ nhiên so với tu vi cao nhất Tiêu Trạc còn muốn quá sớm cảm giác được dị động, có thể thấy được theo thần thức bắt phạm. Nguyệt Thiên Dạ vốn là không thể người bình thường đến độ chi, cũng không nghĩ tới Tô Hồng Phi nguyên lai cũng là cái biến thái. Xem ra Tô Hồng Phi này người cũng không bằng mặt ngoài đơn giản như vậy, hơn nữa nàng lúc trước lóe lên một cái rồi biến mất sát ý, cũng không phải là ảo giác của hán.

"Yêu thú bạo động rồi!" Nguyệt Thiên Dạ trầm giọng nói rằng. "Còn có hơn 200 km tả hữu, sẽ tới đây."

Vài đạo hút không khí tiếng vang lên, yêu thú bạo động không đáng sợ, đáng sợ yêu thú sở kinh nơi, sinh linh đồ thán, tử thương vô số. Tu tiên giả lợi hại đến đâu cũng phải bị này cuộn cuộn không ngừng, không muốn sống mà xông lên yêu thú tiêu hao hết linh lực, không có linh lực chống đỡ tu sĩ, kết cục có thể tưởng tượng được.

Son động trầm mặc mấy giây sau, Tiêu Trạc làm nơi này tu vi cao nhất người quyết định thật nhanh nói rằng: "Chúng ta nhất định phải ly khai nơi này!"

Không có ai có dị ý, trực tiếp đứng dậy ly khai.

Ra khỏi son động sau, mọi người lấy ra các loại phi hành pháp bảo, bắt đầu lao nhanh. Nhưng mà bởi vì muốn có mấy cái Thiên Tông phái Luyện Khí kỳ đệ tử, vì lẽ đó tốc độ khó tránh khỏi bị bắt duyên rất nhiều.

"Còn có mấy mươi km liền muốn đến rồi!" Nguyệt Thiên Dạ tỉnh táo nói, thâm đàm dưới ánh trăng, nàng trầm ngưng khuôn mặt có vẻ hơi hồ hững, một loại đối với sinh mạng hồ hững.

Tô Hồng Phi lặng lẽ nhìn nàng một cái, ánh mắt lóe lên, cùng mọi người như thế trầm mặc không nói, Tiêu Trạc nhìn về phía này vài tên Luyện Khí kỳ đệ tử, mấy người cầu xin mà nhìn hắn, sợ sệt bọn hắn sẽ bị bỏ lại.

Tiêu Trạc cắn răng, kiên định nói: "Chúng ta đổi đường, tiến vào Thập Vạn Sơn Mạch khu trung tâm!"

"Tiêu sư huynh!" Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi kêu một tiếng.

Tiêu Trạc vẻ mặt kiên nghị, quả đoán nói: "Đi!"

Mọi người đối phương hướng, hướng về Thập Vạn Sơn Mạch trung tâm nơi bước đi.

Như vậy chạy một ngày một đêm, phía sau yêu thú như trước theo sát không nghỉ. Mọi người đều mệt mỏi về về mệt mỏi, nhưng nhìn kỹ lại, ngoại trừ vẫn luôn che chở này vài tên Luyện Khí kỳ đệ tử Tiêu Trạc cùng Liễu Thành Phong, Nguyệt Thiên Dạ cùng Tô Hồng Phi chỉ là xem ra mệt mỏi thôi. Đương nhiên, Tư Lăng cái này lão hướng về trên người mình đập Thần Hành phù người cảm thấy, các nàng khả năng là trang cho người xem nhiều hơn chút.

Ngoài ra, bọn hắn cũng phát hiện toàn bộ Thập Vạn Sơn Mạch các nơi đều xuất hiện yêu thú bạo động, phảng phất bị sức mạnh nào dẫn dắt hướng về một cái mục đích chạy đi. Bọn hắn lao nhanh một ngày một đêm qua, cũng đã gặp qua mấy nhóm đồng dạng bị yêu thú bạo loạn làm cho lao nhanh không ngừng tu sĩ, có chút tu vi thấp tu sĩ thậm chí chết thảm ở tre già măng mọc yêu thú dưới, thân thể bị xé thành mảnh vụn, khắp nơi huyết tinh.

Toàn bộ Thập Vạn Sơn Mạch đều bạo chuyển động, liền trong không khí linh khí đều tràn ngập bạo - loạn khí tức.

Bởi vì này đột nhiên theo đến yêu thú bạo động, Thập Vạn Sơn Mạch lân cận khu vực đều chịu đến trình độ nhất định phá hoại, tây kinh khu vực thế lực cũng rất nhanh phát hiện Thập Vạn Sơn Mạch không cách nào khống chế thế cuộc, dồn dập phái ra các phái tu sĩ phía trước tra xét, rất nhiều Kim Đan kỳ tu sĩ cùng Trúc Cơ tu sĩ dồn dập chạy tới Thập Vạn Sơn Mạch.

Thập Vạn Sơn Mạch rất lớn, địa hình phức tạp, Tu tiên giả thần thông quảng đại, nhưng tiêu tốn thời gian mấy chục năm cũng không nhất định khả năng thăm dò cho hết, ở giữa còn có các loại nhân vật nguy hiểm. Trừ một chút đại năng giả, hầu như không có ai ở Thập Vạn Sơn Mạch trung tâm tự do đi tới, có thể thấy được Thập Vạn Sơn Mạch trung tâm khu vực trình độ hung hiểm. Nếu không là lần này yêu thú bạo loạn đứt đoạn mất con đường của bọn họ, cũng sẽ không có tu sĩ biết rõ trung tâm khu vực nguy hiểm còn muốn hướng về bên kia thối lui.

Lao nhanh mấy ngày, bọn hắn rốt cục đến Thập Vạn Sơn Mạch khu vực miền trung cùng trung tâm khu vực biên giới giao tiếp nơi. Hết thảy mọi người uể oải không thể tả, liên tục mấy ngày lao nhanh cùng yêu thú chiến đấu nhượng bọn hắn không có nghỉ ngơi quá, coi như tu sĩ khả năng mười ngày nửa tháng không ngủ cũng không liên quan, nhưng như vậy nhượng tinh thần bất cứ lúc nào nằm ở căng thẳng trạng thái, vẫn để cho bọn hắn từ tinh thần trên cảm giác được một loại uể oải.

"Tiêu sư huynh, có thể hay không tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút?" Tô Hồng Phi một bên đem một con ngũ giai yêu thú đánh đến đầu nở hoa sau, một bên triều Tiêu Trạc hô: "Vài tên sư đệ có thể sẽ không chịu nổi." Dịu dàng trên mặt lộ ra vẻ mặt lo lắng, rất dễ dàng thu được vài tên tu sĩ cấp thấp hảo cảm.

Tiêu Trạc liếc mắt phía sau hắn vài tên Thiên Tông phái đệ tử, bọn hắn vẻ mặt uể oải, linh lực kẻ bên khô cạn, đan dược tuy khả năng bổ sung linh lực, nhưng khôi phục tốc độ so với tiêu hao tốc độ chậm, xác thực đỉnh không được bao lâu. Vừa nhìn về phía cách đó không xa cùng yêu thú chiến đấu Nguyệt Thiên Dạ, thấy nàng thành thạo điều luyện, tâm trạng vì an. Ánh mắt lại chuyển hướng giờ một đem hai mét trọng kiếm giống chặt tây qua chặt yêu thú Liễu Thành Phong, cuối cùng định ở Tư Lăng đồng dạng cùng yêu thú chiến đấu trên người.

Trải qua ở Thập Vạn Sơn Mạch gần mấy cái nguyệt rèn luyện, Tư Lăng kỹ xảo chiến đấu kéo lên đến rất nhanh, chẳng qua đáng tiếc chính là, hắn vẫn luôn nằm ở nghèo khó biên giới, không có năng lực mua xong tính chất công kích pháp bảo, toàn dựa vào này thanh từ Ma tu này trong được này thanh dưới phẩm bảo khí linh kiếm, sức chiến đấu so với Nguyệt Thiên Dạ đám người, tự nhiên nhược đến nhượng người không thể tả nhìn thấy.

Chẳng qua, Tiêu Trạc rất nhanh phát hiện khác dạng, chính là con kia trước sau ngồi xổm ở Tư Lăng trên bả vai màu đen yêu thú, rõ ràng xem ra chỉ là chi yêu thú cấp thấp ấu tể, nhưng là mỗi khi Tư Lăng thân hãm bạo loạn bày yêu thú trong, chỉ lát nữa là phải bị mất đi lý trí yêu thú thương tổn được thời, con yêu thú kia sẽ trực tiếp một móng vuốt nạo đã qua, những cái kia yêu thú thân thể dễ dàng bị xé thành hai nửa, lúc này khí tuyệt bỏ mình. Tuy rằng huyết tinh lại bạo lực, nhưng không thể phủ nhận nó đem Tư Lăng hộ rất khá.

Con yêu thú này có vấn đề!

Nhân tình huống khẩn cấp, Tiêu Trạc mặc dù có nghi hoặc cũng chỉ có thể thả xuống, bắt đầu chăm chú đối phó tình huống trước mắt. Quan sát một trận, phát hiện phía trước cách đó không xa có cái sơn cốc nhỏ, cửa sơn cốc chỉ có rộng ba, bốn mét, chỉ cần phòng thủ đến được, tuyệt đối có thể mang yêu thú ngăn trở, vì bọn hắn tranh thủ nghỉ ngơi khôi phục không gian.

Tiêu Trạc lúc này mệnh mọi người hướng về thung lũng mà đi.

Chương 20: Dung Hoán Thiên

Chỗ này thung lũng cũng không lớn, nhưng tình huống bây giờ tới nói, cũng không thể xoi mói quá nhiều, quan trọng nhất chính là trước tiên trú đóng ở trụ thung lũng, sống quá yêu thú bạo loạn thời kỳ này lại nói.

Trải qua mấy ngày, mọi người vô cùng chật vật, liền nắm giữ cuộn cuộn không ngừng linh đan bổ sung linh lực Nguyệt Thiên Dạ đều có chút không chịu nổi, huống hồ là cái khác người. Đi vào thung lũng sau, Tiêu Trạc lập tức phân bổ nhiệm vụ, nhượng Nguyệt Thiên Dạ, Liễu Thành Phong cùng vài tên Luyện Khí kỳ đệ tử đi đã tọa nghỉ ngơi khôi phục linh lực, hẳn cùng Tô Hồng Phi, Tư Lăng trú đóng ở ở cửa sơn cốc đối phó không có lý trí mà xông lại bày thú.

Dọc theo con đường này, Tiêu Trạc đem hẳn danh môn đại phái đệ tử nội môn khí thế quyết đoán triển lộ ra, sở làm an bài nhượng người không không tin phục, Nguyệt Thiên Dạ đám người cũng nghe theo hẳn chỉ huy. Vì lẽ đó lúc này đối với Tiêu Trạc an bài, mọi người cũng không có dị nghị. Tư Lăng càng không có dị ý, hẳn biết bởi vì Nguyệt Thiên Dạ quan hệ Tiêu Trạc đối với tự mình ôm có địch ý, thế nhưng trước mặt mọi người, tin tưởng Tiêu Trạc không biết cái này giống như ngọc mà đối phó hẳn. Chẳng qua Tư Lăng vẫn là lên tinh thần, đối phó yêu thú sau khi, cũng trong bóng tối đề phòng Tiêu Trạc bọn hẳn.

Ở Tiêu Trạc cùng Tư Lăng đối phó yêu thú thời, Tô Hồng Phi ở cửa sơn cốc thiết một cái tứ phẩm trận pháp, tuy rằng khả năng ngăn trở đương một tỷ yêu thú điên cuồng tiến công, thế nhưng như mấy ngàn mấy vạn yêu thú không muốn sống mà va chạm trận pháp một nơi, hay vẫn là không chịu nổi, vì lẽ đó còn cần có người ở cửa sơn cốc trong chém giết những cái kia trải qua không có lý trí yêu thú. Đương nhiên, có Tô Hồng Phi sở thiết trận pháp, hành động của bọn họ đối lập cũng ung dung rất nhiều.

Tô Hồng Phi lộ này tay nhượng Tiêu Trạc đám người hơi kinh ngạc, chờ Tư Lăng nghe được Liễu Thành Phong kinh ngạc hỏi nàng có hay không đã trở thành tứ phẩm trận pháp sư thời, liền biết này lại là cái giả heo ăn cỏ chủ nhân, đều là thâm tàng bất lộ thâm, so sánh với đó, Tư Lăng cảm giác mình thực sự là không ra hồn, cũng ngầm cảnh giác.

Như vậy quá mấy ngày sau, yêu thú vẫn là cuộn cuộn không dứt, phảng phất giết chi bất tận, nhượng người hầu như cho rằng Thập Vạn Sơn Mạch yêu thú đều tập trung ở chỗ này. Mà chỗ này thung lũng cũng thành tiến vào vô cùng sơn mạch các tu sĩ tạm thời càng tránh gió, một ít bị yêu thú truy đến chạy trốn từ phía tu sĩ phát hiện chỗ này bị người trấn thủ thung lũng sau, cũng chạy vào tìm kiếm che chở.

Tiêu Trạc bọn hẳn cũng không có từ chối sự gia nhập của bọn họ, những tu sĩ kia cũng tự động mà từng nhóm đồng thời trú đóng ở cửa sơn cốc giết yêu thú. Tu sĩ nhiều, các loại pháp bảo cũng xuất hiện, Tiêu Trạc đám người cũng ung dung rất nhiều, thời gian nghỉ ngơi càng hơn nhiều.

Có nhân rồi, người môn bắt đầu cân nhắc lần này đột nhiên theo đến Thú triều. Ở thượng vũ đại lục, mỗi lần thời gian 10000 năm đại lục các nơi có một lần Thú triều, ngày đó ngoại trừ Hóa Hình kỳ bên dưới hết thảy hải lục thiên yêu thú phát sinh bạo động, mất đi lý tính, trực tiếp khai núi rừng nơi tiến vào Nhân tu mà giới công kích Nhân tu thành thị. Mỗi khi lúc này, mặc kệ là Nhân tu hoặc yêu thú đều từ thượng vũ số, nhưng cũng vô hình trung thúc đẩy hai cái chủng tộc số lượng đạt thành một loại cân bằng ổn định con số, phảng phất là một loại thiên địa mà sinh pháp tắc hạn chế. Đây pháp tắc một khi sinh thành, liền không có ai sinh ra quá nghi vấn, đã đem vạn năm một lần Thú triều cho rằng là một cái chuyện tất lệ dĩ ngẫu.

Nhưng là cự ly lần trước Thú triều phát sinh, còn có một ngàn năm, căn bản không khả năng sẽ có yêu thú bạo loạn hình thành Thú triều. Vì lẽ đó lần này dị thường, nhượng người không thể không bắt đầu hoài nghi có nguyên nhân khác, phỏng chừng cùng mấy tháng qua yêu thú dị động có quan.

Mọi người ở đây thảo luận không ngớt thời, lại có người từ ngoài thung lũng vọt vào.

Chính lắng nghe mọi người thảo luận Tư Lăng tùy ý vừa nhìn, không khéo cùng này vào nam nhân tầm mắt đúng rồi vừng vàng, hai người trên mặt đều có kinh dị, sau đó Tư Lăng về mặt lạnh lẽo, người đàn ông kia nhưng rất hứng thú mà cười lên.

Người đàn ông này chính là Tư Lăng mới vào Thập Vạn Sơn Mạch thời, đem Hỏa Viêm Báo đưa tới hại hẳn kém một chút chết ở Hỏa Viêm Báo dưới nam tu, lúc này kẻ thù gặp mặt thực sự là đặc biệt đỏ mắt. Tương đối với Tư Lăng phần nộ, người đàn ông kia một bộ hiếu kỳ thú vị đáng đáp, tựa hồ thật tò mò Tư Lăng một cái cấp thấp Luyện Khí kỳ tu sĩ là như thế nào từ bát giai Hỏa Viêm Báo trào dưới chạy trốn.

Nhìn thấy lại có đạo mạng tu sĩ lại đây, mọi người lại không thể thiếu phân chút tâm tư lại đây. Hỏi dò bên dưới mới biết đạo này nam tu tên gọi Dung Hoán Thiên, là một tên Trúc Cơ kỳ tán tu, người này ở tây kinh danh tiếng không hiện ra, phỏng chừng cũng không phải nhân vật lợi hại nào, nhưng Tư Lăng trực giác hẳn không đơn giản.

Cùng Tư Lăng ý nghĩ tương đồng còn có Tiêu Trạc, Nguyệt Thiên Dạ đám người, chỉ cần dùng tâm quan sát liền có thể phát hiện Dung Hoán Thiên trên người tồn có thật nhiều điểm đáng ngờ, người xem ra tuy rằng chật vật, trên người mặc quần áo bình thường, dính đầy tro bụi, dùng liền nhau túi trữ vật đều đánh miếng vá, phảng phất ở nói cho người môn hẳn chính là cái chán nản tán tu, nhưng từ quan sát kỹ lại phát hiện trên mặt hẳn trên cũng không về mặt mũi, trong cơ thể linh lực dồi dào, vừa này ở bạo loạn yêu thú trong thành thạo điều luyện, thực sự không giống như là từ Thú triều trong trốn tới được người.

Dung Hoán Thiên nhìn chung quanh một chút bên trong thung lũng nghỉ ngơi mấy ngàn tên tu sĩ, sau đó mặt dày chạy đến Tư Lăng bên người cách đó không xa ngồi xuống, đồng thời càng da mặt dày mà cùng Tư Lăng vùng vung móng vuốt: "Yêu, lại gặp mặt ~ "

Tư Lăng trong lòng tức giận không ngớt, nhưng trên mặt vẫn như cũ lãnh lãnh đậm đậm, nhìn hấn một chút liền dời ánh mắt.

Dung Hoán Thiên tướng mạo anh tuấn, so với Tiêu Trạc quý khí thiên thành, trên người hấn nhiều sợi suất tính bất kham phóng đảng khí chất, mặc dù coi như dáng vẻ phóng khoáng đến không giống Tu tiên giả, nhưng này tung nhiên tự tại khí chất cùng tu vi đủ để bù đắp này một thiếu hụt, làm cho cách đó không xa một ít đồng dạng đã tọa nghỉ ngơi nữ tu không nhìn được xem thêm hấn vài lần. Nhưng là, rất nhanh mà cái này người hình tượng liền bị chính hấn làm vỡ.

Nghe được Dung Hoán Thiên, Nguyệt Thiên Dạ đám người không nhìn được hiếu kỳ nhìn sang.

Liễu Thành Phong là cái không ở không được, Thú triều áp lực bởi vì nhiều người mà giảm bớt sau, hấn liền lại khôi phục thiếu niên người nên có hoạt bát tính cách, không nhìn được hỏi: "Dung đại ca, ngươi cùng Tư Lăng nhận thức?"

Liễu Thành Phong còn là một tự quen thuộc, đối với ai cũng có thể xưng huynh gọi đệ, xem ra thực sự là không tiết tháo, nhưng ngầm nghĩ bên dưới, cũng là cái không đơn giản.

Dung Hoán Thiên cười khanh khách mà nói: "Quen biết một chút, xinh đẹp như vậy cô nương, ai không quen biết đây." Một bộ sắc lang hèn mọn tướng, hoàn toàn phá hủy này tướng mạo và khí chất, xem ra không giống tu sĩ, trái lại giống trần thế trong những cái kia du côn lưu manh.

Nguyệt Thiên Dạ không nhìn được nhũ mây, một bộ chính mình hết thấy vật bị người làm bẩn về mặt, con mắt sắc lạnh lẽo, xem Dung Hoán Thiên ánh mắt liền nhìn một cái vật chết.

Tư Lăng nguyên bản đang muốn sinh khí, nhìn thấy Tô Hồng Phi theo bản năng liếc hướng về ánh mắt của chính mình, lập tức cảnh tỉnh lại, nói một cách lạnh lùng nói: "Dung tiền bối, xin mời trọng to người mắt chó nhìn rõ ràng, ta là nam nhân!"

Dung Hoán Thiên một mặt vẻ kinh ngạc, "Người không phải nữ giả nam trang sao? Nghe nói có rất nhiều nữ tu trong khi lịch luyện thích ăn một loại Huyền Tinh đan biến hóa giới tính lấy thuận tiện cất bước đại lục, người nên cũng ăn Huyền Tinh đan chứ? Hơn nữa người khuôn mặt này nơi nào giống nam nhân? Người nhìn một cái, dung mạo người nhưng là so với nơi này hết thấy nữ tu đều đẹp để, nam nhân trưởng thành người đáng đáp kia, còn có nhường hay không nữ nhân sống? Cùng người so sánh, những nữ nhân kia đều nhược bạo, quả thực uống là nữ nhân!"

Lời này thực sự là kéo cừu hận, quả nhiên ở đây nữ tu về mặt đều không hề tốt đẹp gì, bị người như thế thoải mái mà đem ra cùng người đàn ông so với —— vừa khiến người đàn ông kia xác thực rất đẹp, phạm là người phụ nữ đều hội khó chịu. Liền Tư Lăng cùng Dung Hoán Thiên đồng dạng bị những cái kia nữ tu trợn mắt.

Tư Lăng trong lòng tuy khí, nhưng những câu nói này nhưng không đến nơi đến chốn, căn bản không đáng hấn sinh khí. Có thể nghe được Dung Hoán Thiên, con kia vẫn luôn ngoan ngoãn mà ngồi xổm ở trên bả vai hấn yêu thú âm thầm lôi kéo y phục của hấn, Tư Lăng không cần nhìn cũng biết hàng này lại nghĩ tới sự cố, chính là cái không an phận chủ nhân, ngày nào đó không sinh chút chuyện liền cả người ngứa, thường thường muốn Tư Lăng lên lút ngăn lại, miễn cho nó mang đến cho mình phiền phức.

Lúc này, Nguyệt Thiên Dạ nói chuyện, vừa mở miệng chính là lại cay lại đâm người, khinh bỉ nói: "Dung đạo hữu, người lời này sẽ không đúng rồi, ta biết lấy người mặt mày tự nhiên ước ao Tư Lăng hình dạng, nhưng đây là trời sinh cha mẹ cho, người cường cầu không được, vì lẽ đó cũng đừng chơi loại này hạ lưu thủ đoạn bắt nạt người khác, cho người kéo cừu hận! Đương nhiên, người như muốn thay cái tướng mạo, ta có thể cho người một hạt Hoán Nhan đan, bao chuẩn nhường người muốn đổi ai mặt liền đổi ai mặt, không cần như vậy ước ao người khác."

Dung Hoán Thiên nhìn về phía Nguyệt Thiên Dạ, chọn dưới lông mày, cũng không tức giận, trái lại hiếu kỳ nói: "Không biết vị đạo hữu này cùng Tư đạo hữu là..."

Nguyệt Thiên Dạ nhẹ nhàng nở nụ cười, sau đó ngạo nghễ nói: "Tư Lăng là ta nam nhân! Dám bắt nạt ta tráo nam nhân, kính xin các hạ cân nhắc một tý bản lãnh của chính mình!" Tuy rằng chỉ là Trúc Cơ kỳ tu sĩ, nhưng trên người nàng trong nháy mắt đó bắn ra khí thế cuồng ngạo đến cực điểm, duy ngã độc tôn, nhường người không khỏi hô hấp cứng lại, gương mặt xinh đẹp thanh lệ trong lộ ra một luồng tà mị xinh đẹp, mâu thuẫn lại hấp dẫn người.

Nghe được Nguyệt Thiên Dạ, Tư Lăng cùng Tiêu Trạc mặt đồng thời thanh.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Bức bách

Cái này thế giới mặc dù là tu tiên thế giới, nhưng vẫn là tuân hoàn nam tôn nữ ti giáo điều, nữ nhân cùng nam nhân trong lúc đó xưa nay không ở bình đẳng vị trí, trừ phi người phụ nữ kia thực lực mạnh mẽ đến nhường người ngược nhìn mức độ, liền có thể vô lễ thế giới quy củ lễ giáo. Chẳng qua cái này thế giới nữ tu môn đại đa số trong xương hay vẫn là chú ý hàm súc nội liễm, đối với nữ tử danh tiết nhìn ra khá là trọng.

Vì lẽ đó Nguyệt Thiên Dạ này dùng cảm tuyên ngôn, tại chỗ chấn kinh rồi rất nhiều người.

Nguyệt Thiên Dạ sắc mặt ngạo nhiên, không chút nào đem những ánh mắt kia để ở trong mắt, cuồng ngạo đến cực điểm, những cái kia người ở trong mắt nàng cũng chỉ có điều là một ít bị giáo điều ràng buộc trụ đáng thương người thôi, không đáng nhắc tới. Hơn nữa nàng tin tưởng Tư Lăng đối với tình cảm của nàng, như vậy tuyên ngôn, cũng vì báo cho người phạm tặc, Tư Lăng đã là nàng nam nhân.

Nếu là trước đây Tư Lăng, tự nhiên lòng tràn đầy vui mừng, sao quan tâm hoàn cảnh như thế nào, một lòng thất ở Nguyệt Thiên Dạ trên người? Nhưng là hiện tại Tư Lăng nhưng có loại mất mặt cảm giác, Nguyệt Thiên Dạ vốn là cái ngạo đến không bên người, không đem người bên ngoài để ở trong mắt, như vậy tuyên ngôn Tư Lăng không kỳ quái, nhưng hấn thờ dài chính là, kinh này một lần, người phạm tặc phỏng chừng là đem Nguyệt Thiên Dạ cùng hấn quần vào một khối.

Trong lòng có loại gay go cảm giác, Tư Lăng cảm giác mình sau đó nhân sinh bởi vì đó vì Nguyệt Thiên Dạ này một bộ nói trở nên không trôi chảy.

Dung Hoán Thiên kinh ngạc dưới, rất nhanh lại cao giọng cười to lên, cười đến nước mắt đều ra đến rồi. Đột nhiên, cả người hấn đều nhảy đánh lên, trong tay nhiều một thứ, nhoè mắt lại nhìn về phía Nguyệt Thiên Dạ, rõ ràng là một viên Phích Lịch đan, nói rằng: "Vị đạo hữu này, ngươi đây là ý gì?"

Phích Lịch đan tuy rằng tiểu, nhưng uy lực nổ tung đủ để lật tung một tên Trúc Cơ kỳ tu sĩ, nếu là Dung Hoán Thiên không có tiếp được, phỏng chừng hấn sẽ bị nổ thành bỏ đi một lớp da.

Thấy hấn dĩ nhiên đỡ lấy, Nguyệt Thiên Dạ trong lòng cũng có chút kinh dị, nhưng cũng cười nói: "Chỉ là để đạo hữu thả tôn kính một ít, chớ có cho là nữ nhân liền hấn là được bắt nạt!"

Dung Hoán Thiên đem này Phích Lịch đan nhận lấy, tà khí mà nhìn Nguyệt Thiên Dạ, hỏi: "Đạo hữu xưng hô như thế nào."

"Nguyệt Thiên Dạ!"

"Nguyệt đạo hữu, ta nhớ rồi."

"Không khách khí."

Tư Lăng cup mắt, nhẹ nhàng vỗ về tồn trên bờ vai yêu thú buông xuống đến đuôi, cảm giác được Tiêu Trạc lơ đãng sát khí cùng Tô Hồng Phi cao thâm khó dò ánh mắt, đều nhường hấn lòng sinh cảnh giác. Tiêu Trạc sát khí rất dễ hiểu, hấn yêu thích Nguyệt Thiên Dạ mà, tự nhiên đem hấn coi là tình địch. Nhưng là Tô Hồng Phi đâu? Hấn phát hiện dọc theo con đường này, Tô Hồng Phi thỉnh thoảng mà dùng một loại mờ ám ánh mắt nhìn kỹ chính mình cùng Nguyệt Thiên Dạ, tuy rằng nàng che giấu đến vô cùng tốt, nhưng hấn hồn lực cùng thần thức gì so với Kim Đan hậu kỳ tu sĩ, tự nhiên khả năng phát hiện nàng khác dạng.

Này Tô Hồng Phi ẩn giấu đến cực sâu, xem ra hấn phải cẩn thận một ít phương là.

Như vậy lại quá nửa tháng, bày thú rốt cục dần dần ít đi, trong sơn cốc tu sĩ áp lực kịch giảm, hơn nữa bọn hấn cũng chú ý tới ngoại trừ không muốn sống mà đụng vào trong sơn cốc yêu thú ngoại, đại thể yêu thú rất có mục đích mà triều một phương hướng chạy đi, phẳng phẳng này trong có cái gì hấp dẫn chúng nó đồ vật.

Trong sơn cốc tu sĩ toàn bộ đều ly khai thung lũng, phóng tầm mắt tới yêu thú chạy đi phương hướng, sau đó không thêm cân nhắc liền đuổi theo.

Mấy ngày nay, bọn hấn tuy rằng ở giết yêu thú chống đỡ Thú triều, nhưng đối với lần này yêu thú dị động nghị luận sôi nổi, cuối cùng không biết là ai truyền ra Thập Vạn Sơn Mạch nơi sâu xa có dị bảo xuất thế, mới sẽ hấp dẫn vô số yêu thú đi vào. Này lời đồn đãi càng ngày càng chân thực, chờ này Thú triều uy lực nhỏ đi một chút, các tu sĩ trải qua không thể chờ đợi được nữa theo sát những cái kia yêu thú đồng thời hướng về Thập Vạn Sơn Mạch nơi sâu xa mà đi, chỉ sợ đi muộn này dị bảo bị người cho đoạt.

Cuối cùng ở thung lũng trước còn sót lại Tư Lăng đám người, trong đó Dung Hoán Thiên cũng ở, chính ôm ngực run chân một bộ du côn lư manh dáng đập nhìn những cái kia đi xa tu sĩ bóng lưng.

"Tiêu sư huynh, chúng ta cũng đi thôi ~" Liễu Thành Phong gánh hấn này thanh màu đen trọng kiếm, một mặt nóng lòng muốn thử.

Tiêu Trạc đem mọi người về mặt nhìn ở trong mắt, thấy Nguyệt Thiên Dạ cũng khá là cảm thấy hứng thú đáng đáp, liền đồng ý. Sau đó hấn lại mệnh này nầy cái Luyện Khí kỳ đệ tử trước tiên trở về tông môn —— Thập Vạn Sơn Mạch nơi sâu xa nhiều là yêu thú cấp cao, Luyện Khí kỳ tu sĩ tu vi quá thấp không cách nào toàn thân trở ra, cũng không thích hợp bước vào.

Những đệ tử kia vừa đi, ở đây chỉ còn dư lại Tư Lăng cùng Liễu Thành Phong hai cái Luyện Khí kỳ tu sĩ.

Tiêu Trạc ngắm nhìn Tư Lăng, vừa nhìn về phía Nguyệt Thiên Dạ, hỏi: "Tư đạo hữu cũng cùng đi?"

Nguyệt Thiên Dạ một đôi mắt đẹp dịu dàng nhìn phía Tư Lăng, há mồm muốn nói nàng sẽ bảo vệ Tư Lăng, nhưng nghĩ đến như vậy sẽ thương hấn nam tử lòng tự ái, chung quy không nói gì.

Tư Lăng cũng nghe qua Thập Vạn Sơn Mạch vùng đất trung tâm hung hiểm, tự nhiên không muốn cùng đi tham gia trò vui, thế nhưng mỗ con yêu thú nhưng không cho hấn lùi bước, mỗi khi Tư Lăng có muốn ý niệm trở về, con kia màu đen yêu thú liền bắt đầu lượn móng vuốt uy hiếp hấn, không đến liền một móng vuốt nạo đã qua. Vì mạng nhỏ suy nghĩ, Tư Lăng chỉ có thể lựa chọn lưu lại.

Mọi người không nói cái gì nữa, dồn dập lấy ra phi kiếm, hướng về Thập Vạn Sơn Mạch trung tâm nơi bay đi.

Dọc theo đường đi, ngoại trừ lẻ loi tinh tinh yêu thú, bọn hấn còn gặp phải rất nhiều chạy tới Thập Vạn Sơn Mạch vùng đất trung tâm tu sĩ, hơn nữa đều là một ít Trúc Cơ hậu kỳ cùng Kim Đan kỳ lấy trên tu sĩ, nhưng bọn hấn ý thức được, hay là thật có dị bảo xuất thế, mới sẽ đưa tới như vậy nhiều tu sĩ cấp cao.

Lại như vậy bay hai ngày, bọn hấn ở một chỗ Vô Danh Sơn cốc trước dừng lại.

Thung lũng trước tập hợp rất nhiều tu sĩ, đứng ở thung lũng phía trước nhất chính là Kim Đan kỳ tu sĩ, nhất bên ngoài chính là một ít Luyện Khí kỳ tu sĩ. Quả nhiên dị bảo để cho người đồ mắt, tuy rằng biết rõ thực lực không đủ lúc nào cũng có thể sẽ ngã xuống đạo tiêu, nhưng tổng ôn tha thứ hạnh ý nghĩ lại đây, nói không chắc còn khả năng kiếm cái lậu đây.

Tư Lăng bọn hấn đến thời điểm, cũng không có gây nên cái gì gây rối, mọi người chỉ nhìn bọn hấn một chút liền dời ánh mắt.

Sơn gió rất lớn, cương phong từ trong sơn cốc gào thét mà đến, giống như ma quỷ rít gào, quét ở trên mặt dĩ nhiên có loại đau đớn cảm giác, làm cho Tư Lăng đám người bận rộn lên linh lực ở quanh thân hình thành một đạo bảo vệ mờ. Càng là tiếp cận cửa sơn cốc, này cương phong càng mãnh liệt, không oán được cấp thấp tu sĩ không dám lên trước, cũng không phải là bởi vì những cái kia Kim Đan kỳ tu sĩ chiếm cứ cửa sơn cốc nguyên nhân.

Tư Lăng đánh giá chỗ này không đáng chú ý thung lũng, hai bên thế núi khá cao, nhìn ra có ngàn mét trở lên, lưỡng trên đỉnh ngọn núi nơi lại tụ hợp cùng nhau, xem ra lại như cái n hình chữ công vòm, hình thành một đường thiên chi cảnh. Cửa sơn cốc có mấy trăm mét khoan, bên trong nhưng là không có một ngọn cỏ, □ ra một mảnh quỷ dị màu đỏ sậm bùn đất.

Không đúng, Tư Lăng rất nhanh phát hiện này bùn đất nguyên bản là màu đen, mà loại này màu đỏ sậm dĩ nhiên là bị sền sệt dòng máu nhuộm thành, không khỏi giật mình kinh sợ, này đến cần bao nhiêu máu tươi mới đưa này một mảnh bùn đất nhuộm thành như vậy màu sắc? Có thể kỳ dị, này thối tới trong gió nhưng cũng không có mùi máu tanh.

Nhân ở đây có hơn mười người Kim Đan kỳ tu sĩ, vì lẽ đó Tư Lăng cũng không dám dùng thần thức đi tra xét trong sơn cốc hoàn cảnh, tầm mắt chỉ có thể nhìn thấy bên trong sơn cốc một vài chỗ, cũng tìm không ra nơi này có đặc biệt gì.

Tư Lăng đang quan sát hoàn cảnh thời điểm, phát hiện ngồi xổm ở trên bãi vai hấn yêu thú luôn có chút nóng lòng muốn thử, tựa hồ bên trong thung lũng có thứ gì đồ thu hút nó, nhưng Tư Lăng không thể không bỏ ra chút thời gian nhượng nó yên tĩnh lại, nếu để cho cái tên này phiến lên hai đôi tiểu cánh bay vào đi, Tư Lăng cảm thấy nó nhất định sẽ trở thành hết thảy tu sĩ mục tiêu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Yêu Liên xuất thế (1)

Ở Tư Lăng quan sát cảnh vật chung quanh thời điểm, Thiên Tông phái vài tên đệ tử cũng ở trong đám người phát hiện bọn hấn môn phái tiên bối, hơn nữa hay vẫn là hai tên Kim Đan kỳ sư bá, phân biệt là Chân Thủy chân nhân cùng Tịnh Thủy chân nhân, mà lại Tịnh Thủy chân nhân là một tên Kim Đan kỳ nữ tu.

Tiêu Trạc lập tức mang theo Tô Hồng Phi bọn hấn đến môn phái tiên bối bên người, ở loại này không biết tên nơi nguy hiểm, tự nhiên là cùng môn phái tu sĩ cấp cao cùng nhau tương đối an toàn. Nguyệt Thiên Dạ chần chờ một lúc, ở trong đó Tịnh Thủy chân nhân nhàn nhạt nhìn sang thời, áy náy mà liếc nhìn Tư Lăng, cũng vội vàng đi theo.

Tư Lăng nhún vai một cái không có để ý, hấn hiện tại không chỉ có muốn quan sát hoàn cảnh chú ý những cái kia người muốn làm gì, còn muốn phòng ngừa con yêu thú kia kích động mà nhào vào thung lũng. Bên người theo này con kỳ lạ yêu thú, Tư Lăng so với người bên ngoài nghĩ đến nhiều hơn chút, biết trong sơn cốc đầu này dị bảo tuyệt đối rất không giống, mới sẽ làm nó như vậy xao động.

Nhân thung lũng trước có Kim Đan tu sĩ bảo vệ, vì lẽ đó cái khác người coi như hết sức muốn vào bên trong tham xem cũng đến cân nhắc một tý. Tu Tiên giới quy tắc chính là như vậy, cường giả vì tôn, người không có thực lực không có tư bản, như vậy chỉ có thể cho cường giả nhượng đạo, tuân thủ cường giả định ra quy củ.

"Chân Thủy sư bá, Tịnh Thủy sư bá." Tiêu Trạc đám người cung kính mà hành lễ.

Chân Thủy chân nhân hồ hững gật đầu, liền quay đầu chuyên chú nhìn thung lũng.

Tịnh Thủy chân nhân cùng bọn hắn mỉm cười, mà Tịnh Thủy chân nhân bên người một cái áo hồng thiếu nữ nhìn thấy mấy người sau hai mắt toả sáng, trực tiếp nhảy qua đến kéo lấy Tiêu Trạc ống tay áo lúc ẩn lúc hiện, ngây thơ mà kêu một tiếng: "Tiêu sư huynh ~"

Tiêu Trạc không kém dấu vết xả về tay áo, trên mặt mang theo khéo léo hồ hững mỉm cười, vuốt cằm nói: "Thanh Ly sư muội."

Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi cũng dón dập cùng này thiếu nữ chào hỏi, xem ra khá là rất quen. Đồng thời Tô Hồng Phi không được vết tích mà liếc nhìn Nguyệt Thiên Dạ, khoe môi mỉm cười, tựa hồ có hơi cười trên sự đau khổ của người khác ý ý vị ở.

Này thiếu nữ tên là Lý Thanh Ly, là Tịnh Thủy chân nhân cháu gái, tu vi chỉ có Luyện Khí kỳ mười tầng, nhưng nhân có cái Kim Đan kỳ cô cô, vì lẽ đó ở Thiên Tông phái cũng được cho là ngênh ngang mà đi nhân vật. Mà Thiên Tông phái người đều biết nàng trong lòng ái mộ Tiêu Trạc, ngóng trông có thể cùng Tiêu Trạc kết thành song tu đạo侶. Lúc này thấy đến Tiêu Trạc, tự nhiên quần quít lấy hắn nói chuyện, đồng thời vô tình hay cố ý đem Nguyệt Thiên Dạ cho bài trừ ở ngoại.

Nguyệt Thiên Dạ rõ ràng nàng đối với địch ý của chính mình, đối đầu Tiêu Trạc áy náy ánh mắt, chỉ là cười nhạt một tiếng, một bộ không để ở trong lòng dáng dấp.

Tịnh Thủy chân nhân đem tâm tư khá là nhẫn nại, đem biểu hiện của mọi người nhìn ở trong mắt, không hề nói gì, ôn hòa mà cười nói: "Tiêu Trạc, hơi chút vào núi cốc, các ngươi mà lại phải cẩn thận, bất luận bên trong dị bảo là cái gì, cướp không cướp được không quan trọng lắm, nhiều che chở người mấy cái sư đệ cùng sư muội." Sau đó liếc nhìn đứng ở phía sau nhất Nguyệt Thiên Dạ, con mắt sắc vi ám.

Tiêu Trạc trong lòng rung mình, biết chính mình gần đây cùng Nguyệt Thiên Dạ giao du thân thiết, gây nên môn phái trưởng bối đối với Nguyệt Thiên Dạ chú ý. Chẳng qua nghĩ lại vừa nghĩ, Nguyệt Thiên Dạ rất có thiên phú, hay vẫn là tứ phẩm luyện đan sư, đủ để trở thành đệ tử nội môn, nếu là Nguyệt Thiên Dạ tương lai lại có thêm ích tiến vào, hẳn muốn cùng Nguyệt Thiên Dạ kết làm song tu đạo侶 phòng chừng môn phái trưởng bối cũng sẽ không phản đối. Nghĩ như vậy thôi, liền thần nhiên.

Mà Nguyệt Thiên Dạ lúc này căn bản không có chú ý tới Tịnh Thủy chân nhân cùng Lý Thanh Ly nhìn mình ánh mắt bất thiện, tâm thần đã bị thung lũng hấp dẫn, không tự chủ được mà xoa xoa tay phải lòng bàn tay. Không có ai biết, nơi này kỳ thực có một cái không thuộc về cái này thế giới không gian mang theo người, cùng những cái kia giới tử không gian không giống, này không gian vô cùng ngạc nhiên hiếm thấy, không chỉ có linh tuyến, không gian cùng thế giới hiện thực thời gian tỉ lệ là 1:10, càng hiếm thấy hơn chính là, đây là một cái có thể thăng cấp không gian mang theo người.

Nàng bản không phải cái này thế giới người, ở một lần làm nhiệm vụ thời bị bằng hữu bán đi bỏ mình, sau đó bám thân đến cái này thế giới "Nguyệt Thiên Dạ" trên người, vốn là bộ thân thể này chỉ là kém cỏi nhất ngũ linh căn, sau đó phát hiện cái kia thần kỳ không gian mang theo người sau, có không gian trong lượng lớn linh thảo linh đan trợ giúp, còn có đếm mãi không hết pháp bảo phô trợ, phương làm cho nàng tu vi sắc bén tiến vào, không tới thời gian một năm là được công Trúc Cơ.

Mà ngay mới vừa rồi, trong sơn cốc đột nhiên truyền đến một trận dị động, làm cho nàng lòng bàn tay trong không gian kia rục rã rục rịch, tất nhiên là có thể làm cho không gian thăng cấp đồ vật. Nguyệt Thiên Dạ mỉm môi, trong lòng đã có quyết định, dù như thế nào nàng nhất định phải được trong sơn cốc đồ vật.

Không chỉ Nguyệt Thiên Dạ có thể cảm giác được thung lũng dị động, ở đây hơn mười người Kim Đan kỳ tu sĩ cũng cảm giác được, nhất thời hơi biến sắc mặt. Như vậy mạnh mẽ, tinh khiết sống linh khí, hấp dẫn tâm hồn của người ta, nhượng người không nhận được muốn đi tìm tòi hư thực. Hơn nữa tu vi càng cao, chịu đựng hấp dẫn càng lớn.

Bởi vì không biết là món đồ gì, hơn nữa trong sơn cốc lại có bày cấm chế, lại có Kim Đan kỳ tu sĩ canh giữ ở lối vào thung lũng, chỉ cần bọn hắn không đi vào, cái khác người cũng khó có thể đi vào tra xét.

"Chư vị, xem tình huống dị bảo liền muốn xuất thế rồi!" Một tên Kim Đan tu sĩ trầm giọng nói.

Lời vừa nói ra, thung lũng một trận vắng lặng trầm mặc, tựa hồ liền hô hấp cũng cực kỳ cẩn thận.

Lúc này, Thanh Vũ phái một tên Kim Đan tu sĩ lương quân hỏi: "Trần đạo hữu cũng biết là cái gì dị bảo sao?"

Sở dĩ sẽ như vậy hỏi, là bởi vì này Trần đạo hữu Trần Mẫn Nhiên là bọn hắn trong tu vi cao nhất người, trải qua là Kim Đan hậu kỳ đỉnh cao, chỉ thiếu chút nữa liền có thể kết thành Nguyên Anh. Chẳng qua muốn kết thành Nguyên Anh cũng không dễ dàng, không biết thế gian này có bao nhiêu Kim Đan tu sĩ chính là ở cuối cùng này cửa ải trên không cam lòng ngã xuống.

Này Trần tu sĩ lắc đầu, nói rằng: "Tạm thời còn không cách nào biết là cái gì dị bảo, khả quan hơi thở này, phỏng chừng là linh thảo một loại —— không không đúng, là Yêu Liên!" Trần Mẫn Nhiên đột nhiên cảm nhận được cái gì, sắc mặt đại biến, thất thanh kêu sợ hãi: "Yêu Liên xuất thế rồi!"

Không chỉ Trần Mẫn Nhiên có thể cảm giác được, ở đây nắm giữ một linh căn tu sĩ cũng có thể cảm giác được loại kia cực hạn xao động, trong cơ thể

Mộc thuộc tính linh căn đường như muốn đáp lời xa xa này cây Yêu Liên, về mặt si mê trong liền muốn bước vào thung lũng nơi, mãi đến tận bị canh giữ ở thung lũng trước Kim Đan tu sĩ đánh bay sau, phương khôi phục lý trí.

Nhìn thấy tình cảnh này, người ở chỗ này ồ lên, nghị luận sôi nổi. Cấp thấp tu sĩ cùng tán tu khả năng không biết Yêu Liên là vật gì, nhưng ở trận đại thể ra tự danh môn đại phái đệ tử tự nhiên biết, vì lẽ đó những cái kia không rõ người cũng lén lút vênh tai lên lắng nghe người chung quanh giải thích.

Nguyên lai Yêu Liên cũng không thuộc về thế gian đồ vật, chính là thiên địa mà sinh dị bảo, nghe nói sinh trưởng điều kiện cực kỳ hà khắc, hơn nữa có tùy cơ tính, cũng không phải ở một cái địa phương cố định sinh trưởng thành thực. Nay "Yêu Liên" đã có "Yêu" một chữ, như vậy chính là cùng yêu thú có chút quan hệ, nó xưa nay chỉ sinh trưởng ở yêu thú sinh hoạt nơi, mỗi khi Yêu Liên xuất thế, đều cần mấy triệu thậm chí mấy chục triệu mới mẻ yêu thú chi huyết tươi phương có thể nở hoa ra hạt. Ở Thương Vũ trong đại lục, trăm ngàn năm qua Yêu Liên xuất hiện số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay, nhưng mỗi một lần xuất hiện không biết từ thương bao nhiêu yêu thú mới có thể xúc chết Yêu Liên thành thực ra hạt, hơn nữa mỗi lần ra hạt, đều sẽ khiến cho một trận huyết vũ tinh phong.

Hơn nữa Yêu Liên tác dụng vô cùng nghịch thiên, trong cao giai yêu thú ăn nó lập tức có thể hóa thành hình người, không cần kinh nghiệm lôi kiếp, này đối với yêu thú tới nói là cái không thể coi thường mê hoặc. Mà Nhân tu ăn nó, không chỉ có thể tinh tiến tu vi, trực tiếp vượt qua cấp hai, thậm chí nhiều tầng cường hai ngàn năm tuổi thọ, tu luyện đến Kim Đan kỳ tu sĩ cũng chỉ có hai ngàn năm tuổi thọ, như đạt được nhiều này thời gian 2000 năm chồng chất, đang vấn đề Thiên đạo con đường này trên khả năng đi được càng xa, hơn kết Nguyên Anh càng là điều chắc chắn.

Chờ nghe xong này giải thích, hết thấy những người tu tiên đều động lòng.

Tư Lãng tự nhiên cũng tâm chuyển động, nhưng rất nhanh mà liền tỉnh lại. Tư Lãng có chính mình suy tính, hẳn xưa nay không phải cái lỗ mạng vô tri người, rõ ràng chính mình thực lực bây giờ, chỉ là cái cấp thấp tán tu, trên người vừa không có cái gì bảo mệnh pháp bảo, căn bản không thể cùng những cái kia danh môn đại phái Kim Đan kỳ tu sĩ cướp giật Yêu Liên, hơn nữa bị Yêu Liên hấp dẫn đến còn có Thập Vạn Sơn Mạch trong những cái kia yêu thú cấp cao, có thể nói là nguy hiểm tầng tầng, hơi không cẩn thận liền có thể khả năng bị đồng dạng cướp giật đi bảo người sát hại.

Yêu Liên tuy hảo đến nghịch thiên, nhưng cũng phải có mệnh đi cướp mới được. Vì lẽ đó này giao du với kẻ xấu hẳn hay là không đi góp tốt hơn.

Cùng Tư Lãng có như thế ý nghĩ cũng ở không ít, vì lẽ đó ở Kim Đan tu sĩ đồng thời phá cửa sơn cốc cấm chế dồn dập dồn dập phi vào sơn cốc thời, còn có có rất nhiều người không có động. Bọn hắn ánh mắt lấp loé một chút, cuối cùng sau này triệt.

Tư Lãng đang muốn muốn theo những cái kia người đồng thời triệt lui ly khai nơi này, ai biết lại bị trên bả vai con yêu thú kia ngậm hán bên trái lỗ tai tàn nhẫn mà cắn một cái, tuy rằng không có cắn rơi lỗ tai của hắn, nhưng cũng đau đớn đau đớn. Càng làm cho hắn sợ hãi chính là, không biết nó đã làm gì, dĩ nhiên nhượng toàn thân hắn tê dại, không thể động đậy.

Tư Lãng trong lòng kinh hãi không ngớt, đối với con yêu thú này nhận thức lại một lần nữa quét mới.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Yêu Liên xuất thế (2)

Rất nhanh mà, thung lũng trước người đều đi được gần như, cuối cùng chỉ để lại Tư Lãng nhất nhân đón gió thê lương.

Như thế một bộ cương trực cô lập đáng đáp, làm cho vào núi cốc tu sĩ đều không nhìn được liếc mắt nhìn hắn, chẳng qua phát hiện chỉ là cái Luyện Khí kỳ tu sĩ cấp thấp sau, rất nhanh lại nghiêng đầu qua chỗ khác không có thời gian để ý.

Đầy đủ quá một phút, Tư Lãng người cứng ngắc mới khôi phục tri giác. Lúc này Tư Lãng không có mạo muội hành động, nhìn phía con yêu thú kia, yêu thú cũng trở về nhìn hắn, từ hắc sắc thú đồng xem ra khá là vô tội.

Một người một thú đối diện một lúc lâu, cuối cùng vẫn là đánh không lại yêu thú Tư Lãng bại lui.

"Hảo, đừng nạo, ta đi vẫn không được sao?" Tư Lãng phiền muộn mà nói, đem linh lực ở lỗ tai thượng du đi một lần, vết thương rất nhanh liền biến mất, có thể thấy được nó chỉ là muốn cho hắn cái giáo huấn."Sau đó dừng động một chút là lượng móng vuốt lượng hàm răng, cẩn thận ngày nào đó bị so với người tu vi cao người nắm đi đào yêu đan, đừng trách ta không nhắc nhở người."

Đối với Tư Lãng đe dọa, yêu thú bình tĩnh mà dùng thịt thịt móng vuốt vỗ vỗ đầu của hắn, đập cho hắn cũng rất nhớ một cái tát đưa nó đập đánh.

Tư Lãng thu hồi kế vật, bắt đầu tính toán đón lấy hành động. Vào núi cốc là nhất định phải, nhưng hắn cũng sẽ không ngốc B mà chạy đi cùng những cái

kia Kim Đan kỳ tu sĩ cùng yêu thú cấp cao môn cướp Yêu Liên, trước tiên cố hào cái mạng nhỏ của chính mình, mới có mệnh đến xem những cái kia người làm sao cướp Yêu Liên. Không cầu kiếm cái gì lâu, nhưng bảo đảm hào mạng nhỏ là được.

Nghĩ như vậy thôi, Tư Lăng lấy ra một tấm Liễm Tức phủ đập ở trên người, tận lực đem hơi thở của chính mình hạ xuống thấp nhất. Tuy rằng Liễm Tức phủ không khả năng nhượng hơi thở của chính mình hoàn toàn biến mất, nhưng cũng đưa đến nhất định lơ là tác dụng. Mà Ân Thân phủ thứ này, kỳ thực tác dụng cũng không phải rất lớn, lấy hấn hiện tại Luyện Khí kỳ tu vi, căn bản ẩn giấu không một chút thần thức khá là mạnh mẽ Kim Đan kỳ tu sĩ.

Sau khi chuẩn bị xong, Tư Lăng liền theo một ít chạy tới thung lũng tu sĩ đồng thời bay vào thung lũng, trà trộn ở trong đám người, cũng không tính dễ thấy.

Sau khi vào thung lũng, Tư Lăng nhìn quét một chút, địa phương rất lớn, không có một ngọn cỏ, không xa vách núi dưới còn mơ hồ có thể thấy được yêu thú chông chất như núi thi thể, phỏng chừng những này chính là bị Yêu Liên hấp dẫn đến yêu thú. Xem chúng nó tử trạng, tựa hồ bị người vì giết chết. Tư Lăng trong lòng vì nháy, lẽ nào sớm đã có người phát hiện Yêu Liên xuất thế, sớm mà đến rồi?

Tư Lăng một đường suy đoán, đi tới thung lũng tận cùng bên trong vách núi trước một cái có rộng mười mấy mét sơn động trước, cảm thụ phía đầu truyền đến nhàn nhạt mùi máu tanh, liền biết còn chưa bắt đầu tìm tới Yêu Liên vị trí, liền có thể khả năng trải qua phát sinh sát nhân đoạt bảo việc. Chuyện như vậy ở Tu tiên giả trong lúc đó rất thông thường, vì lẽ đó bên cạnh tu sĩ nhìn thấy những thi thể này thời, đều ngoảnh mặt làm ngơ bình thường mà bay vào.

Tư Lăng nhìn một chút, ở trên người mình vỗ trượng Ân Thân phủ sau, lặng yên không một tiếng động theo sát ở một cái lạc đàn Trúc Cơ trung kỳ nam tu thân hậu tiến đi. Hấn không có cái gì mục đích, cũng không muốn tiến đến phía trước đi tìm chết, vì lẽ đó theo cá nhân chậm rãi đi dạo. Theo một chút, thấy trên bả vai con yêu thú kia giống đại gia như thế ngồi xồm không có gì phản ứng, Tư Lăng liền thả ra.

Trong sơn cốc này chỉ có một hang núi lối vào, chờ sau khi tiến vào mới phát hiện sơn động rất lớn lại thâm sâu, như vậy phi hành mấy ngàn mét sau, sơn động đột nhiên tách ra mấy cái lối đi, sau đó chọn một con đường đi vào, đi rồi đại khái mấy ngàn mét thời, lại gặp phải mấy cái lối đi, như vậy ở trong đường hầm lại chia làm mấy cái lối đi... Đã như thế, Tư Lăng liền biết nguyên lai này cả ngọn núi trong đều là loại này không biết thông tới đâu đường nối, ở ngọn núi trong hình thành một cái to lớn mê cung, tăng thêm tìm kiếm Yêu Liên độ khó. Mà ở đi rồi mấy cái canh giờ sau, đột nhiên nguyên bản bằng phẳng đường nối rõ ràng cho người một loại đi xuống cảm giác, tựa hồ là dẫn tới lòng đất.

Tư Lăng cẩn thận mà cùng ở cái này gọi Triệu Thanh tu sĩ phía sau, ven đường trong gặp được rất nhiều lạc đàn tu sĩ, đều bị Triệu Thanh xuất kỳ bất ý mà giải quyết, lấy bọn hấn túi trữ vật sau, thi thể trực tiếp đốt. Vậy dứt khoát lưu loát hủy thi diệt tích hành vi, nhượng Tư Lăng cảm giác mình tựa hồ theo một cái chuyên chức đánh cướp nam sửa chữa. Đương nhiên, nếu là gặp phải kết bè kết lũ Tu tiên giả, Triệu Thanh đánh giá quá lẫn nhau thực lực sau, liền mang tính lựa chọn mà ra tay, đánh không lại thời, liền lặng yên ẩn thân đến một bên mãi đến tận bọn hấn ly khai, lại đi tìm cái kế tiếp đánh lên đánh cướp mục tiêu.

Tư Lăng trong lòng thấy kỳ lạ, này Triệu Thanh thuật ẩn thân tuy rằng không cao cấp, nhưng hấn có thể cảm giác được bởi vì hấn tu vi có hạn, cho nên mới không cách nào tránh thoát hấn thần thức tìm tòi —— Tư Lăng thần thức so với Kim Đan kỳ tu sĩ còn cường đại hơn, bản thân hồn lực bản lĩnh gì so với Kim Đan kỳ tu sĩ linh lực, mới khả năng lặng yên cùng sau lưng Triệu Thanh không cho hấn phát hiện —— chẳng qua chờ hấn nhậ Triệu Thanh tu luyện đến Kim Đan kỳ, nói không chắc hấn thuật ẩn thân liền Nguyên Anh kỳ tu sĩ thần thức cũng khả năng tránh thoát.

Từ cái thứ nhất phân cửa ngõ ba bắt đầu, sơn động hai bên liền bắt đầu trở nên chật hẹp, bắt lợi cho phi hành, làm cho bọn hấn đều là dùng hai chân cất bước. Như vậy đi rồi nửa ngày thời gian sau, gặp phải hai đội chính đang đối đầu nhân mã.

Tư Lăng cùng Triệu Thanh đồng thời trốn đến một bên quan sát, đối lập hai phe nhân mã là Thanh Vũ phái đệ tử cùng vài tên tổ đội tán tu, nghe bọn hấn nói chuyện có thể biết là này vài tên tán tu mượn cớ khiêu khích Thanh Vũ phái đệ tử, sau đó hai đội nhân mã liền đầu võ, trấn trụ sát nhân đoạt bảo.

Tư Lăng nhìn ra vô vị, vốn định đi ra, nhưng trên bả vai hấn con yêu thú kia nhưng không làm, chính hưng phấn bắt đầu của hấn nhìn ra say sưa ngon lành đây. Tư Lăng bất đắc dĩ, chỉ có thể bồi tiếp này con rất yêu thích gây sự sinh sự chủ nhân lưu lại tiếp tục xem trò vui.

Nhưng mà, ngay khi tán tu môn thành công giết này vài tên Thanh Vũ phái đệ tử thời, Tư Lăng cảm giác được vai nhẹ đi, sau đó liền thấy một bên khác ẩn giấu đi Triệu Thanh chó hoặc mà bay ra ngoài, trực tiếp nhào tới này mấy cái tán tu trong lúc đó, đồng thời thuật ẩn thân thất bại, toàn bộ người liền như thế bại lộ ở mới vừa giết Thanh Vũ phái đệ tử tán tu môn trước mặt.

Tán tu tuy rằng không có môn phái ràng buộc có vẻ rất tự do, nhưng có lợi cũng có tệ, không có môn phái che chở, có vẻ đơn lực bạc. Vì lẽ đó trong tình huống bình thường, tán tu môn tuyệt đối sẽ không cùng những cái kia danh môn đại phái đệ tử đối đầu. Coi như muốn đối đầu, cũng sẽ trực tiếp đem người giết, không ở lại vết tích, miễn cho bị những môn phái kia người truy sát. Nguyên bản bọn hấn cho rằng phụ cận không có ai mới sẽ thiết kế này vừa ra giết Thanh Vũ phái đệ tử đoạt bọn hấn túi trữ vật, nào có biết đột nhiên bốc lên cá nhân, nhượng bọn hấn kinh hãi không thôi.

Mấy cái tán tu không nói hai lời, từng người cầm lấy pháp bảo liền bắt đầu giết tới.

Triệu Thanh trong lòng ngầm gọi tào, càng làm cho hấn hoảng sợ chính là, hấn dĩ nhiên không biết chính mình tại sao lại đột nhiên bay ra ngoài, trong nháy mắt đó thân thể căn bản không có cách nào khống chế, nhượng hấn muốn cho rằng là có người ám hại chính mình cũng cảm thấy không thể. Trừ phi là một cái nào đó cao giai tu vi ở trong bóng tối chơi hấn? Nhưng là tu sĩ cấp cao tự có bọn hấn cao ngạo, căn bản khinh thường ở đây tới loại này tu sĩ cấp thấp môn ân oán...

Triệu Thanh làm sao đều nghĩ không ra, Tư Lăng nhưng là biết hấn hại hấn chính là một con quỷ dị yêu thú, quay đầu liếc nhìn ngồi xồm ở trên bả vai hấn hưng phấn đến trắng mắt tóc kém một chút gào gào gọi yêu thú, yên lặng mà vì Triệu Thanh đồng tình một đem.

Chẳng qua lệnh Tư Lãng kinh dị chính là, chỉ có Trúc Cơ trung kỳ Triệu Thanh tuy rằng bị thương rất nặng, nhưng không có bị mấy cái tán tu vây giết, cuối cùng mắt thấy không địch lại, hần lấy ra một mặt đồng cảnh, hướng về những tu sĩ kia trên người một chiếu, liền giống như Chiếu Yêu kính, những cái kia Tán Tiên kêu thảm một tiếng ngã trên mặt đất lăn lộn không đã mất đi tới lý trí, Triệu Thanh nhân cơ hội giết này vài tên đồng dạng là Trúc Cơ kỳ tán tu, ra tay lưu loát tàn nhẫn.

Này chiếc gương không giống bình thường.

Tư Lãng âm thầm nghĩ, trong lòng đối với nó có phòng bị, quyết định nếu là sau đó chính mình đối đầu này Triệu Thanh, tuyệt đối không thể để cho nó tẩm gương chiếu đến.

Giải quyết xong kẻ địch, Triệu Thanh đem những tán tu kia túi trữ vật đều lay đi, sau đó hủy thi diệt tích sau, liền thương cũng không liệu liền đi nhanh lên, chỉ lo tái sinh biến cố gì.

Tư Lãng vội đi theo sát tới.

Dọc theo đường đi, lại gặp phải rất nhiều đồng dạng đến tìm kiếm Yêu Liên tu sĩ, mỗi khi gặp phải chính ở chiến đấu hoặc là kết bè kết lũ trải qua tu sĩ cấp cao thời, Triệu Thanh rõ ràng cảm giác mình ẩn giấu rất khá, nhưng là tổng hội không hiểu ra sao mà đột nhiên bị va bay ra ngoài, ẩn thân hiệu quả trực tiếp thất bại, tự nhiên lại gây nên những cái kia người địch ý, cuối cùng đánh không lại thời, chỉ có thể phiến muộn mà bị người đuổi giết.

Nếu như còn cho rằng những chuyện này đều là trùng hợp, Triệu Thanh cảm giác mình chính là cái chà vỡ.

Người khác đang đuổi giết vô tội Triệu Thanh, Tư Lãng cũng ở yêu thú dưới sự yêu cầu truy ở phía sau bọn họ, sau đó thuận tiện kiếm lợi —— Triệu Thanh giết người thời bởi bị đuổi giết trong, căn bản không khi đó lấy đi người chết túi trữ vật, cùng ở phía sau Tư Lãng không khách khí làm giúp, mặc dù là kiếm lậu, nhưng cũng coi như là một bút bất ngờ chỉ tài.

Liền Tư Lãng ở nham hiểm yêu thú dưới ảnh hưởng, rất thành công đi tới một cái cùng đang đuổi giết nhân thân sau chuyên môn kiếm lậu đường rẽ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Yêu Liên xuất thế (3)

Như vậy người truy ta trốn, một đám người ở mê cung như thế trong sơn động chạy sau một ngày, cũng không biết chạy tới nơi nào. Mà Triệu Thanh xem ra tuy rằng chỉ là cái Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, nhưng trên người vật bảo mệnh cũng rất nhiều, dĩ nhiên ở một đám cùng cấp tu sĩ dưới sự đuổi giết, lẩn là không có bị người trọng thương giết chết, trái lại nương hần thoát được vô cùng hoan thoát, thậm chí còn có năng lực nắm này Chiếu Yêu kính thỉnh thoảng mà chiếu chết cá nhân.

Lại là một cái giả heo ăn cỏ chủ nhân, lẽ nào những pháp bảo kia là đánh cướp đến ?

Cùng ở phía sau Tư Lãng trong lòng cân nhắc, lưu loát mà đem ven đường một cái trải qua chết đi tu sĩ trên người túi trữ vật mò đi. Tuy rằng dọc theo đường đi thu hoạch khá dồi dào, nhưng Tư Lãng cũng không biết theo những cái kia người tới nơi nào, xung quanh rất đen, nhưng đối với tu sĩ tới nói lại không có ảnh hưởng gì, trong bóng tối vẫn như cũ có thể thấy mọi vật.

Mới vừa bắt đầu Triệu Thanh dùng tấm gương kia chiếu người thời, đoàn người đều không có cái gì khác dạng, chờ dừng đến nhiều, liền có người nhận biết tác dụng của nó, dĩ nhiên là một cái chuyên điều khiển công kích nguyên thần trước tiên Thiên Bảo khí, tên là Diệt Thần kính, đây cũng quá nghịch thiên rồi. Lập tức, những cái kia nguyên bản là bởi vì Triệu Thanh giết bọn hần đồng môn sư huynh đệ hoặc bằng hữu mới truy sát hần cuối cùng đã biến thành giết hần cướp đoạt pháp bảo của hần.

Tư Lãng cũng có chút động lòng, xem này Diệt Thần kính, tuyệt bức là so với Tiêu Trạc âm công đối với nguyên thần thương tổn muốn đại, mà tu sĩ nguyên thần nếu là bị thương, có thể so với thân thể bị thương còn kinh khủng hơn phiến phức, có Diệt Thần kính sau, nhưng là ở nhà lữ hành đánh lén sát nhân thứ tốt a.

Liền đánh kiếm lậu tâm tình Tư Lãng ở yêu thú giục giã, cắn chặt hàm răng vẫn cứ theo sát bọn hần.

Nhưng mà thượng thiên nói cho Tư Lãng, loại này kiếm lậu tâm tình là không được, ở lại cùng bọn hần một ngày thời, bọn hần ở một cái trống trải trong sơn động gặp phải đoàn người, hơn nữa còn có người quen.

Sáu cái mạng một loại bán Đệch Diện cụ tu sĩ cùng Tô Hồng Phi, Nguyệt Thiên Dạ chính đang đối đầu, xem tình huống, Nguyệt Thiên Dạ cùng Tô Hồng

Phi đều chịu không giống trình độ thương.

Nhìn thấy đột nhiên xông tới một đám người, bầu không khí lại là một trận quỷ dị. Chạy ở trước nhất đầu Triệu Thanh đơn giản trực tiếp nhào tới, dự định lợi dụng trong son động người đối phó những cái kia truy sát hần tu sĩ làm cho hần nhân cơ hội thoát thân. Mà Nguyệt Thiên Dạ cùng Tô Hồng Phi hai nữ cũng đánh chủ ý này, lợi dụng này quần tu sĩ tới đối phó Diệp Diện tu sĩ.

Triệu Thanh, Nguyệt Thiên Dạ, Tô Hồng Phi rất có ấn ý ra tay.

Tư Lăng cẩn thận mà ẩn giấu lên khí tức, dán vào cửa động quan sát bên trong tình hình, những cái kia Diệp Diện cụ tu sĩ tu vi tuy cũng là Trúc Cơ kỳ, nhưng chiến đấu kinh võ cũng phong phú, ra chiêu tàn nhẫn, sát nhân thủ pháp cực kỳ tàn nhẫn. Tư Lăng ở trong đầu kiểm tra một lần, không có những này Diệp Diện tu sĩ tư liệu, lẽ nào là Thương Vũ đại lục cái trước ẩn giấu thế lực?

Diệp Diện tu sĩ mục tiêu là Nguyệt Thiên Dạ cùng Tô Hồng Phi, tuy rằng bị xông tới tu sĩ quấy rầy kế hoạch, nhưng cũng cắn chặt hai người không tha. Triệu Thanh sớm đã sản loạn thời quai nhập trong đó một con đường chạy vừa, trơn trượt đến như con cá chạch. Nguyệt Thiên Dạ cũng rất cảnh mà nhân cơ hội chạy trốn, sở chọn đường nổi vừa vặn là Tư Lăng vị trí, Tô Hồng Phi không do dự theo sát trên.

Tư Lăng vốn cho là chính mình dùng Liễm Tức phù cùng Ẩn Thân phù, bọn hần không sẽ phát hiện mình, mà khi Tô Hồng Phi triệu chính mình chạy tới, vô tình hay cố ý mà ngăn hần một chút hần vị trí, đột nhiên triệu hần lộ ra một vết nộ cười quái dị, thân hình loáng một cái, phảng phất thân thể không chịu nổi hướng về phương hướng của hần đảo đến, nhưng rất nhanh mà lại đứng vững, từ bên cạnh hần vút qua mà qua. Tư Lăng trong lòng cảm giác nặng nề, một loại nguy hiểm linh cảm nhượng hần không chút do dự mà phi thân vội vàng thối lui, hần lúc trước sở đứng vách núi bị một viên lăn lộn hắc khí lôi hình phiêu đình nhập, vách núi lập tức bị lôi hình phiêu trên độc khí ăn mòn một cái màu đen động.

Hào nam hiểm ám khí!

Tư Lăng thần thức đem tình cảnh này thu vào trong mắt, nhất thời trong lòng một trận băng hàn. Mà nhượng hần càng hoảng sợ chính là Tô Hồng Phi có thể nhìn thấu hần nguy trang. Tư Lăng nguyên bản trực giác không thể, Tô Hồng Phi một cái mới vừa Trúc Cơ tu sĩ làm sao có khả năng nhìn hần sở làm xuyên tứ phẩm ẩn thân linh phù? Nhưng là Tô Hồng Phi này một cái nộ cười cùng rõ ràng gấp lửa bỏ tay người động tác, cũng làm cho hần khẳng định rằng là cố ý.

Quả nhiên Tô Hồng Phi cùng trước đây "Tư Lăng" có cừu oán.

Tư Lăng trầm mặt, ở trên người võ trang Thần Hành phù, thật nhanh ở trong bóng tối trong đường nổi xuyên qua, phía sau là theo sát không nghỉ hai cái Diệp Diện tu sĩ. Mà nhượng hần âm ức chính là, này cái thông Dolgan bản không cửa ngõ ba, nhượng hần muốn quai nhập trong đó một con đường chạy trốn cũng không được, chỉ có thể bị phía sau hai cái Diệp Diện tu sĩ đuổi theo chạy.

Không biết chạy bao lâu, mãi đến tận lại đi tới một cái trống trải son động, sau đó —— dĩ nhiên không có đường.

Mấy người không được không dừng lại, xoay người đối mặt này hai cái Diệp Diện tu sĩ.

Nguyệt Thiên Dạ cùng Tô Hồng Phi nhìn chăm chú một chút, gấp gấp mà nói rằng: "Tô đạo hữu, chúng ta nhất nhân một cái?"

Tô Hồng Phi thu hồi bình thường dịu dàng nộ cười, ánh mắt nhìn phía này hai cái lạnh như băng Diệp Diện tu sĩ, sau đó nhìn phía Tư Lăng phương hướng, đột nhiên cười nói: "Tô đạo hữu không ra đến trợ Nguyệt đạo hữu một chút sức lực sao?"

Tư Lăng trong lòng lần thứ hai trầm trầm, sau đó giải trừ linh phù ẩn thân trạng thái, hiện ra thân hình.

Nguyệt Thiên Dạ tròn to mắt, kinh ngạc nhìn đột nhiên xuất hiện Tư Lăng, sau đó dùng một loại tự cho là lý giải ngữ khí than thở: "Tư Lăng, nơi đây thực sự nguy hiểm, người không nên theo tới."

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc, chỉ là trầm mặc đi tới bên người nàng. Hành động này lại để cho Nguyệt Thiên Dạ kiên định Tư Lăng là vì bảo vệ nàng mới sẽ theo tới ý nghĩ —— không thể không nói, trước đây "Tư Lăng" làm người quá thành công, làm cho Nguyệt Thiên Dạ đối với hần hầu như không có phòng bị tâm.

Lúc này, hai cái Diệp Diện tu sĩ đã qua đến, Nguyệt Thiên Dạ cùng Tô Hồng Phi không nói hai lời, nhất nhân đối với cái trước. Nguyệt Thiên Dạ lấy ra mười mấy thanh linh kiếm tổ cái kiếm trận cuốn lấy kẻ địch, Tô Hồng Phi trực tiếp đem linh khí vận đến trên nắm tay, nắm đám oanh trên này Diệp Diện tu sĩ linh kiếm, dĩ nhiên đem linh kiếm đập vỡ tan.

Tư Lăng hiện tại làm một người đàn ông, tuy rằng không có gì chủ nghĩa anh hùng, cũng không có cái gì đại nam nhân hần là bảo vệ nữ nhân ý nghĩ, nhưng mình nếu là hiện tại cái gì đều không làm, chờ này hai nữ làm xong này lưỡng nam nhân, phỏng chừng hần sẽ không quá dễ chịu, cũng sẽ nhượng Nguyệt Thiên Dạ sinh nghi.

Tư Lăng lựa chọn đi giúp Nguyệt Thiên Dạ.

Tư Lăng lấy ra này thanh từ Ma tu này trong chiếm được linh kiếm, phối hợp Nguyệt Thiên Dạ kiếm trận thỉnh thoảng mà dùng xảo quyết góc tào quấy nhiễu Diệp Diện tu sĩ, làm cho hần ứng phó đến cực kỳ chật vật, trong lúc nhất thời chỉ nghe đao kiếm tương minh âm thanh vang vọng boong boong.

Diệp Diện tu sĩ thấy hai người phối hợp, ánh mắt lạnh như băng vì trầm, vỗ một cái túi trữ vật tay trong nhiều một thanh trung phẩm bảo khí linh kiếm, khiến linh lực trải rộng thân kiếm, vung kiếm rời ra Tư Lăng kiếm đồng thời, cũng chém đứt Tư Lăng kiếm, sau đó xoay người đi đối phó Nguyệt Thiên

Dạ kiếm trận. Tur Lãng trong tay tê rần, chờ phát hiện mình này thanh cùng là bảo khí kiếm cắt thành hai nửa thời, trong lúc nhất thời đau lòng đến muốn cắn người, đây chính là muốn linh thạch mua a Đại ca!

Khí giận bên dưới, Tur Lãng trực tiếp lấy ra hai tấm nõ tung phù, đập tiến vào kiếm trận trong dẫn bạo, nõ thành này Diệp Diện tu sĩ phun ra một ngụm tinh huyết.

Nhân lúc hấn bệnh, đòi mạng hấn! Nguyệt Thiên Dạ thấy hấn bị thương, lúc này chỉ huy linh kiếm tìm tới một lỗ hồng, giết này Diệp Diện tu sĩ, nguyên thần tại chỗ bị kiếm trận giảo giết.

Giết xong người này, hai người lại đi trợ giúp Tô Hồng Phi, ba người phối hợp bên dưới, Diệp Diện tu sĩ cũng đồng dạng bị giết chết.

Nguy cơ giải trừ, Nguyệt Thiên Dạ cùng Tô Hồng Phi mau mau ngồi xuống chữa thương. Hai người có chí cùng mà không có ngay trước mặt Tur Lãng đã tọa, đã tọa tuy rằng khôi phục đến nhanh, nhưng cùng lúc cũng là nhất không phòng bị thời điểm. Tur Lãng yên lặng mà quan sát hai người, đồng thời trong lòng cũng đối với hai người tính tình lần thứ hai có cái đại khái lý giải, đều là loại kia phòng bị tâm cực mạnh, xem vừa nảy các năng chiến đấu đáng đập. Tur Lãng thở dài, thực sự là nữ hấn tử vậy, hấn không sánh được a!

Nghĩ như vậy, Tur Lãng vô vô đang dùng đuôi vòng cổ hấn yêu thú, nhượng nó an phận điểm. Từ khi nhìn thấy Nguyệt Thiên Dạ sau, yêu thú này vẫn luôn dùng ánh mắt không có ý tốt nhìn chằm chằm Nguyệt Thiên Dạ, Tur Lãng biết Nguyệt Thiên Dạ có rất nhiều lá bài tẩy, sợ nó nhạ Nguyệt Thiên Dạ sau liền hấn cũng theo xui xẻo, vì lẽ đó cũng không muốn để cho nó trắng trợn mà đi nhạ Nguyệt Thiên Dạ.

Chờ hai người ngoại thương xử lý tốt sau, liền đứng, đồng thời nhìn phía Tur Lãng.

Hai cái đều là kiên cường mọi giấy, tính cách quả cảm kiên nghị, nhượng khoác nam nhân da Tur Lãng thực sự là áp lực son đại a!

Tur Lãng cùng Nguyệt Thiên Dạ hồ nói ra bọn hấn vào núi cốc sự tình, Tur Lãng từ trướng giải đến Nguyệt Thiên Dạ bọn hấn vào núi cốc hai ngày sau, bởi vì Diệp Diện người đột nhiên tập kích, nhượng hai người bọn họ cùng Tiêu Trạc chờ Thiên Tông phái người phân tán, mà những cái kia Diệp Diện người không biết là cái nào phe thế lực, sớm đã chờ đợi ở trong sơn động, chuyên môn tìm kiếm những môn phái kia đệ tử từng cái giết chết, này mấy ngày đã giết rất nhiều vào núi cốc tìm kiếm Yêu Liên danh môn đại phái đệ tử. Số lần nhiều, cũng gây nên bên trong hang núi đồng dạng tìm kiếm Yêu Liên các tu sĩ chú ý, cảnh thận rất nhiều.

"Đúng rồi, Tô đạo hữu, người làm thế nào thấy được Tur Lãng ẩn thân đâu?" Nguyệt Thiên Dạ tò mò hỏi, nàng tự nhiên là nhận ra Tur Lãng vừa nảy là dùng cao giai Ân Thân phù, mới làm cho nàng không có cách nào cảm giác được. Nhưng là Tô Hồng Phi làm sao sẽ một chút nhìn ra đâu? Nguyệt Thiên Dạ nhìn về phía Tô Hồng Phi ánh mắt có mấy phần tìm tòi nghiên cứu.

Tur Lãng cũng nhìn phía nàng.

Tô Hồng Phi dịu dàng mà cười, nụ cười kia rất dễ dàng nhượng người sinh ra hảo cảm trong lòng: "Ta lúc trước chỉ là có chút cảm giác, khi đó sợ là kẻ địch ẩn núp ở trong bóng tối, vì lẽ đó ở mặt trước sơn động thời điểm liền thăm dò dưới, phát hiện quả nhiên là có người, nhưng lại không biết hóa ra là Tur đạo hữu, như có chỗ đắc tội xin hãy tha lỗi."

Tur Lãng trong lòng âm ức, nhưng trên mặt khá là căng ngạo mà nhìn nàng một cái, lấy đó chính mình không thêm để ý.

Tô Hồng Phi hiển nhiên thói quen Tur Lãng loại này tính khí, cười cợt tiếp tục nói: "Sau đó Tur đạo hữu cũng bị những cái kia Diệp Diện người truy tới đây, ta có thể cảm giác được này Ân Thân phù hiệu quả đang yếu bớt, có thể mơ hồ mà nhìn thấy Tur đạo hữu thân hình, liền xác định." Nói, nàng dùng một chút, lại nói: "Ta là trận pháp sư, tu tập một bộ công pháp đặc thù, vì lẽ đó một ít ẩn giấu đồ vật không cách nào lừa dối con mắt của ta."

Nghe vậy, Tur Lãng cùng Nguyệt Thiên Dạ đều một bộ hiểu rõ vẻ, chỉ là hai người trong lòng đồng loạt ôm mấy phần không tin. Không nói Nguyệt Thiên Dạ tâm tư kín đáo, đối với cái này xa lạ tu tiên thế giới ôm chặt phòng bị thái độ, mà Tur Lãng nhưng là vừa nảy người bị hại, Tô Hồng Phi cái kia nụ cười cho hấn biết nàng bắt đầu liền biết chính mình ở nơi đó.

Nghĩ đến Tô Hồng Phi tu tập này bộ công pháp phỏng chừng có thể loại bỏ tất cả ẩn giấu đồ vật, Tur Lãng trong lòng vì trầm, quyết định sau đó hay vẫn là xa này Tô Hồng Phi đi, miễn cho không hiểu ra sao lại bị nàng hấn hại.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đô Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Yêu Liên xuất thế (4)

"Tur Lăng, những cái kia Diệp Diện người cũng không biết là cái nào phe thế lực, nhìn dáng dấp sớm đã ẩn núp ở trong sơn cốc tùy thời sẵn giết đến tìm kiếm Yêu Liên tu sĩ. Ta có chút bận tâm sẽ gặp lại tình huống như thế, không bằng chúng ta đồng thời hành động, cũng coi như là có thể chiếu ứng lẫn nhau." Nguyệt Thiên Dạ đề nghị.

Sở dĩ biết cái này giống như kiến nghị, là bởi vì ở vào núi cốc hai ngày sau, Nguyệt Thiên Dạ liền cảm giác được Yêu Liên khí tức bỗng nhiên thu lại, phảng phất bị món đồ gì cách ly khí tức, chỉ có thể cảm giác được như ẩn như hiện vài sợi Yêu Liên linh khí, căn bản không đủ để làm cho nàng lần theo, Nguyệt Thiên Dạ dù cho pháp bảo đông đảo, trong lúc nhất thời cũng tìm không được Yêu Liên tung tích. Mà lần này bị những cái kia Diệp Diện người phục kích, rõ ràng thủ đoạn của bọn họ, chính mình trừ phi trốn vào không gian, không phải vậy hiện giai đoạn căn bản là không có cách cùng bọn hắn ngăn trở, không bằng cùng người tổ đội một khối hành động khá là có bảo đảm.

Nguyệt Thiên Dạ đảm nhiệm việc Tô Hồng Phi cũng đồng dạng nghĩ đến, toại cũng cười nói: "Nguyệt đạo hữu nói rất có lý, như vậy có thể được."

Nghe được các nàng xưng hô, Tur Lăng trong lòng có chút kỳ quái, hai người này không phải cùng một môn phái sao, vì sao không lấy sư tỷ muội tương xứng, trái lại như vậy mới lạ khách khí? Chẳng qua này nghĩ vẫn cũng chỉ là ở trong lòng xoay chuyển dưới, Tur Lăng nghĩ một hồi, cảm giác mình không có lý do gì từ chối Nguyệt Thiên Dạ đề nghị, liền đáp ứng rồi.

Ba người đi trở về, đến lúc trước hang núi kia, chiến đấu trải qua kết thúc. Trên đất ngoại trừ những tu sĩ kia thi thể ngoại, cũng không có nhìn thấy Diệp Diện người thi thể, Tur Lăng đi kiểm tra dưới, phát hiện có chút tu sĩ tử trạng cực kỳ tàn khốc, đều là bị một loại không biết tên độc ăn mòn huyết nhục, chỉ còn dư lại một bộ đen kịt khung xương. Mà thúc đẩy những này người tử vong chính là một viên kết ở xương trên lõi hình phiêu, mặt trên khối độc trải qua biến mất, chỉ còn dư lại không có ánh sáng lóng lẩy kim loại, cùng với trước kém một chút làm bị thương hằn lõi hình phiêu giống nhau như đúc.

Ba người về mặt đều có chút cứng ngắc, không ngờ được những cái kia Diệp Diện người thủ đoạn như vậy chỉ tàn nhẫn. Nguyệt Thiên Dạ cùng Tô Hồng Phi về mặt thật không tốt, Tur Lăng mắt liếc những cái kia màu đen khung xương cái khác túi trữ vật, tuy rằng ách, nhưng cũng không dám mạo hiểm nhiên đi bái người chết túi trữ vật, chỉ sợ mặt trên cũng dính trên thi thể độc.

Tur Lăng đem hấn kết quả kiểm tra báo cho hai người, Tô Hồng Phi suy tư, Nguyệt Thiên Dạ suy nghĩ một chút, từ trong bao trữ vật lấy ra hai bình đan dược, phân biệt đưa cho Tur Lăng cùng Tô Hồng Phi, nói rằng: "Đây là ta luyện Giải Độc đan, cũng không biết có hay không dùng, các ngươi trước tiên thu."

Tur Lăng còn có chút chần chờ thời, đã thấy Tô Hồng Phi trong mắt lóe lên một cái rồi biến mất mừng rỡ, sáng khoái nhận lấy đến. Tur Lăng liếc một cái, liền cũng đem nhận lấy, thuận tiện nói cảm ơn.

Thương lượng dưới, ba người tùy ý chọn cái phương hướng tiếp tục tiến lên.

Trong bóng tối, ba người đều không có trò chuyện, chỉ là bất cứ lúc nào cảnh giác trong bóng tối xuất hiện kẻ địch. Vốn là hảo hảo mà tìm kiếm Yêu Liên đoạt bảo hành động, nhưng nhân những cái kia đột nhiên theo đến Diệp Diện người mà phá hoại, cục diện trở nên nguy hiểm, nhưng người không nhận được suy đoán lẽ nào Yêu Liên xuất thế là giả, đây là vừa ra người vì an bài âm mưu.

Không sai lầm tổng địa hình phức tạp cũng vì bọn hắn cung cấp tiện lợi, trong lúc nhất thời cũng không sợ đối đầu trong bóng tối kẻ địch không cách nào chạy trốn. Đánh không lại vẫn chưa thể chạy sao?

Như vậy đi nhanh mấy cái canh giờ, phía trước truyền đến tiếng đánh nhau.

Ba người sau khi nghe xong, tăng nhanh tốc độ đi nhanh, chờ lại đến một chỗ trống trải nơi, liền nhìn thấy mười mấy cái tu sĩ ở đầu pháp, trong đó có Tiêu Trạc, Liễu Thành Phong cùng Lý Thanh Ly đám người, mà cùng bọn hắn chiến đấu chính là bốn tên Diệp Diện tu sĩ.

Ba người không nói hai lời lập tức gia nhập chiến đấu trong, có sự gia nhập của bọn họ, nguyên bản ngang hàng chiến đấu tình huống nghịch chuyển, bốn tên Diệp Diện người rất mau ra hiện xu hướng suy tàn, nhìn thấy bọn hắn lấy ra lõi hình phiêu, Nguyệt Thiên Dạ đám người sắc mặt đại biến, gọi nói: "Không nên để cho này độc phiêu dính vào trên người." Vừa mới nói xong, đã có hai cái Thanh Vũ phái tu sĩ trúng độc phiêu kêu thảm một tiếng ngã trên mặt đất, trên người phát sinh xì xì âm thanh, chỉ chốc lát sau liền hóa thành một chiếc màu đen khung xương, độc khí uy nghiêm đáng sợ.

Người ở chỗ này thấy thế, giật mình kinh sợ, ra tay càng thêm sắc bén.

Trải qua một phen hỗn chiến, rốt cục đem bốn tên Diệp Diện người giết chết rồi, mọi người lòng vẫn còn sợ hãi, Lý Thanh Ly oa một tiếng khóc lên đến, một đem nhào tới Tiêu Trạc trong lòng ngực rít khóc lóc. Tiêu Trạc có chút lúng túng nhìn Nguyệt Thiên Dạ một chút, thấy sắc mặt nàng hờ hững, vội vàng đem trong lòng ngực Lý Thanh Ly đẩy lên Liễu Thành Phong này trong. Liễu Thành Phong mới vừa trải qua một trận chiến đấu, đây người sát khí chưa tiêu, đương nhiên sẽ không tiếp loại này mềm nhũn muội tử, thân hình lóe lên liền đến Tô Hồng Phi phía sau. Lý Thanh Ly bị người như thế đẩy tới đẩy lui, trong lòng cũng phẫn nộ, u oán mà nhìn Tiêu Trạc một chút, chỉ có thể hấn hấn lau nước mắt, tàn bạo mà trừng mắt Nguyệt Thiên Dạ.

Lúc này, Thanh Vũ phái tu sĩ đã đem bốn tên Diệp Diện người kiểm tra một lần, ngoại trừ bọn hắn bán Diệp Diện cụ sau, bọn hắn mặt tự nhiên là không ai nhận thức, lại kiểm tra túi trữ vật, phát hiện bốn người bên trong túi đựng đồ đồ vật đều là thống nhất phân phối, không cách nào từ trong biết được thân phận của bọn họ lai lịch, điều này làm cho mọi người có chút buồn bực.

"Tiêu đạo hữu, việc này ngươi thấy thế nào?" Thanh Vũ phái một tên đệ tử hỏi.

Tiêu Trạc nhìn về phía hấn, đây là Thanh Vũ phái thế hệ tuổi trẻ đệ tử kiệt xuất Thành Giác, mới có hai mươi lăm đã là Trúc Cơ trung kỳ, khá đến môn phái coi trọng, lần này yêu thủ dị động không giống bình thường, các phái đều lên lút phái người đến Thập Vạn Sơn Mạch tra xét, mà Thành Giác chính là Thanh Vũ phái đại biểu.

"Thành đạo hữu, những này Diệp Diện người lai lịch không đơn giản, ta hoài nghi bọn hần cũng không phải là Tây Cảnh tu sĩ." Tiêu Trạc trầm giọng nói: "Lần này Yêu Liên xuất thế, hấp dẫn Tây Cảnh cường giả khắp nơi dồn dập phía trước tra xét, ngoại trừ Nguyên Anh Lão tổ không cách nào tự mình điều động, Kim Đan kỳ trở xuống tu sĩ đến không ít, càng nhiều chính là các môn phái thế lực đệ tử tinh anh."

Thành Giác trầm tư chốc lát, cả kinh nói: "Tiêu đạo hữu ý tứ là, đây là người vì âm mưu, có người kế hoạch ở đây mai phục giết Tây Cảnh các phái đệ tử tinh anh, lấy tiêu hao Tây Cảnh các phái các thế lực thực lực? Như thế làm có đầu mục đích? Lễ nào... Muốn phải suy yếu Tây Cảnh thực lực? Có một phe thế lực muốn xâm chiếm Tây Cảnh?"

Tiêu Trạc gật đầu: "Àn, đây chỉ là ta nhất thời suy đoán thôi."

Mặc dù là nhất thời suy đoán, nhưng người ở chỗ này trong lòng đều có chút nặng nề. Người ở chỗ này trong, đều là xuất thân Tây Cảnh tu sĩ, bọn hần tông môn hoặc gia tộc đều ở Tây Cảnh, nếu là có ngoại lai thế lực xen vào, Tây Cảnh thế lực đều sẽ một lần nữa thanh tẩy, đến lúc đó cũng không biết sẽ là sao phiên quang cảnh.

"Này... Yêu Liên xuất thế cũng là giả?" Một tên trong đó tu sĩ nhíu lại mi hỏi.

Người ở chỗ này về mặt khê biến, dồn dập nhìn về phía Tiêu Trạc cùng Thành Giác, bọn hần là hai môn phái trong bối phận cao nhất tu sĩ, đã nghiêm nhiên thành đại gia người tâm phúc, muốn nghe một chút bọn hần nói thế nào.

Tiêu Trạc nhưng lắc đầu nói: "Không, Yêu Liên xuất thế là thật sự."

Thành Giác nói tiếp: "Ta là chỉ một mộc linh căn, có thể cảm giác được Yêu Liên đối với sự cảm dỗ của ta hấp dẫn, loại kia thuần túy mộc linh lực lừa gạt không người. Chẳng qua hiện tại ta đối với Yêu Liên nhận biết nhỏ đi, hần là có người ở Yêu Liên xuất thế địa phương bày xuống ngăn cách khí tức cảm chế."

"Này Yêu Liên nhưng là bị người lấy?" Lý Thanh Ly sát bên Tiêu Trạc hỏi, một phái hiếu kỳ về mặt.

Thành Giác liếc nàng một chút, cười trả lời: "Cái này không thể nào, Yêu Liên xuất thế sau, có nửa tháng hoa kỳ. Hoa kỳ qua đi mới sẽ ra hạt, mỗi một lần ra hạt chỉ kết cừu tử, duy nhất tinh hoa ngay khi Yêu Liên đài sen trung ương này hạt thông thể đồ sộ hạt sen trong. Chẳng qua Yêu Liên ra hạt thời, nếu không ở lưỡng tức bên trong đưa nó gỡ xuống, thì sẽ từ lạc diệt tàn, tiêu tan ở bên trong trời đất."

Nghe này một giải thích, người ở chỗ này đều oa một tiếng cảm thán lên, này dị bảo quả nhiên khó tìm a, coi như người khả năng thủ ở nơi đó chờ hạt sen thành thực, nhưng cũng không thể bảo đảm xung quanh có hay không đồng dạng mơ ước Yêu Liên tu sĩ. Mọi người có cái thói hư tật xấu, ta không chiếm được người cũng đừng muốn lấy được, nếu là cướp giật Yêu Liên quá nhiều người, phân phối không đều ra tay đánh nhau đều là chuyện thường.

"Chúng ta đi vào trải qua có bảy ngày, còn có tám ngày thời gian Yêu Liên liền muốn ra hạt." Có người tính toán nói.

Nghe vậy, người ở chỗ này ánh mắt loé lên đến, chẳng qua cũng có người gượng cười. Nguyên bản chỗ này mê cung như thể sơn động liền cho tìm kiếm Yêu Liên nhiệm vụ tăng thêm độ khó, hiện tại lên lút lại ẩn nấp không biết phương nào thế lực kẻ địch, càng là khó khăn tầng tầng. Coi như muốn tìm bảo, cũng đến bảo vệ mệnh không phải.

Tiêu Trạc ánh mắt ở trên mặt mọi người nhìn một lần, cuối cùng định ở Tư Lăng trên người. Không, phải nói là Tư Lăng trên bả vai con yêu thú kia trên. Chỉ thấy nó lười biếng tồn ở nơi đó, một cái đuôi đánh tới vỗ tới, một bộ tẻ nhạt đến cực điểm đáng đáp, thỉnh thoảng mà dùng này đuôi vòng Tư Lăng cái cổ hấp dẫn sự chú ý của hần.

Phảng phất là cảm giác được hần nhìn kỹ, con yêu thú kia nhìn sang, hần con mắt màu tím lóe qua một tia lục mang. Trong nháy mắt, Tiêu Trạc mắt tối sầm lại, chờ hần lấy lại tinh thần thời, tựa hồ không biết chính mình lúc trước đang làm gì.

Vẫn luôn quan tâm hần Lý Thanh Ly lập tức quan tâm hỏi: "Tiêu sư huynh, người làm sao? Có phải là mệt mỏi?"

Tiêu Trạc theo thói quen lộ ra một vết hoàn mỹ nụ cười, trở về cú không sau đó, liền lại cùng Thành Giác thương lượng lên đón lấy hành động.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 26: Yêu Liên xuất thế (5)

Tiêu Trác cùng Thành Giác thương lượng dưới, biết rồi Diệp Diện người âm mưu, liền quyết định đón lấy mọi người đồng thời hành động, tiếp tục tìm kiếm Yêu Liên

Muốn Tư Lăng nói, biết rõ đạo kẻ địch mạnh mẽ liền ẩn nấp ở trong bóng tối, đồng thời canh giữ ở Yêu Liên bên chờ bọn hắn tự chui đầu vào lưới, vì bảo tồn thực lực, còn không bằng tổ chức mọi người tìm ra miệng mau mau rút lui. Tin tưởng có ý tưởng này người cũng nhiều, nhưng không ngừng được lòng người tham lam, Yêu Liên mê hoặc tính quá to lớn, coi như liếc mắt nhìn mọi người cũng là cam nguyện. Hơn nữa, mọi người cũng nhiều ô mê còn có môn phái Kim Đan tu sĩ trần, chỉ cần Kim Đan tu sĩ ra tay, những Diệp Diện đó tu sĩ không đáng sợ.

Tư Lăng nghe hai cái Thanh Vũ phái tu sĩ thấp giọng thảo luận, lòng mảy mảy vi nhảy, sợ chỉ sợ đối phương cũng có Kim Đan tu sĩ đâu?

Ám lặc đầu, Tư Lăng đem những Kỷ Nhân đó ưu tiên ý nghĩ bỏ qua, ngược lại hắn là lưu manh một cái, thấy tình huống không đúng liền mau mau chạy đi.

Quyết định ý kiến hay, Tư Lăng liền cùng ở sau lưng mọi người, tu vi của hắn khá thấp, xem ra cũng thật là không đáng chú ý.

Thiên Tông phái mặc dù là Tây Kinh đệ nhất đại phái, nhưng cũng không phải nó độc đại, trong đó còn có bốn cái thực lực hơi thấp ở nó môn phái, phân biệt là Thanh Vũ phái, Nhạc Hải phái, Hồng Tiên môn, Kim Tông phái. dưới lại có đông đảo đẳng cấp bất nhất trong loại nhỏ môn phái, trong đó Hồng Tiên môn là Tây Kinh duy nhất toàn phái trên dưới chỉ có nữ tu môn phái.

Ở giữa sân có bốn mươi ba người, ngoại trừ Thiên Tông phái cùng Thanh Vũ phái ngoại, còn có Nhạc Hải phái cùng Hồng Tiên môn tu sĩ, cuối cùng là ba cái tán tu, Tư Lăng chính là tán tu trong một cái, hơn nữa tu vi là kém cỏi nhất, thực sự là không đáng chú ý, liền này hai cái đi ở phía sau tán tu đều không có nhìn thẳng nhìn qua hắn.

Tư Lăng tự nhiên mừng rỡ ưng dung. Thế nhưng rất nhanh mà, hắn thì có điểm vui quá hóa buồn.

Bọn hắn đi rồi hai ngày sau, gặp phải hai nhóm Diệp Diện tu sĩ, nhưng nhiều người sức mạnh lớn, thêm nữa trong đội ngũ có mấy cái sức chiến đấu cùng tu vi không tương xứng biến thái, vì lẽ đó rất nhanh liền giải quyết. Mà này ở giữa, bọn hắn rất may mắn mà gặp phải Thanh Vũ phái Kim Đan tu sĩ, Diệp Diện tu sĩ hành vi cũng gây nên tiến vào sơn cốc các tu sĩ chú ý, những này Kim Đan tu sĩ đang tìm kiếm Yêu Liên đồng thời, cũng đang bảo vệ các môn phái đệ tử. Có cái này Kim Đan tu sĩ hộ tống dẫn đường, mê cung như thế đường nối nhất thời có phương hướng, mọi người an toàn cũng có mấy phần bảo đảm.

Đội ngũ dần dần mở rộng, rất nhiều lạc đàn tu sĩ đều thêm vào, rất nhanh mà, đội ngũ trên lên tới hơn 100 người. Mà trong đó, nhất là cho Tư Lăng cùng Nguyệt Thiên Dạ cấu kiện chính là Dung Hoán Thiên cũng theo tới rồi.

Gặp phải Dung Hoán Thiên thì, hắn nhất nhân chính ở một mình đầu hai cái Diệp Diện người, vừa ra tay liền nhượng hai cái Diệp Diện mọi người bị thương, thừa dịp hai cái Diệp Diện người bị thương thời khắc thăng thần lưu loát mà giết bọn hắn, không có một chút nào dây dưa dài dòng. Diệp Diện người tu vi tuy rằng không cao, thế nhưng hắn hảo như không có cảm giác đau như thế chỉ biết là chiến đấu cổ máy giết người, ám khí lại thâm độc cực kỳ, cùng bọn họ đối đầu tu sĩ đều bị thiệt thòi, muốn thắng bọn hắn vẫn đúng là đến phí một lúc. Hiện tại thấy Dung Hoán Thiên như vậy thăng thần lưu loát mà đem bọn hắn đánh chết, tự nhiên nhượng những người này kinh ngạc không thôi.

Từ lúc tiến vào thung lũng sau, Dung Hoán Thiên liền cùng bọn họ tách ra, gặp lại được thì, vẫn là một bộ dáng vẻ phóng khoáng đến không giống tu tiên giả đáng đáp, đặc biệt nhìn thấy Tư Lăng thì, giống như đối bụng cầu nhìn thật như thế, lập tức chạy tới, mừng rỡ vô cùng cười nói: "Tu đạo hữu, lại gặp mặt, thực sự là duyên phận a!"

Đúng là viên phấn a!

Dung Hoán Thiên hành động này, thực sự là bất ngờ, làm cho nguyên bản giấu ở trong đám người Tư Lăng lập tức thành chủ ý tiêu điểm, thêm nữa Tư Lăng này phó so với nữ tu còn muốn đẹp hơn mấy phần Thiên Tiên dung mạo, tại chỗ liền nhượng hai cái Hồng Tiên môn nữ đệ tử hai mắt sáng lên.

Hồng Tiên môn toàn trên cửa dưới đều là nữ tu, tự nhiên có một bộ nữ tử tu tập công pháp, hơn nữa mọi người đều biết, này công pháp đại thể là song tu công pháp, đương nhiên cũng có lộ đỉnh chuyên tu công pháp, bị làm lộ đỉnh tự nhiên không phải tu luyện công pháp nữ tu, mà là nam tu sĩ. Đương nhiên, Hồng Tiên môn vẫn tính chính phái, đại đa số nữ tu tu luyện song tu công pháp sau, đều sẽ đi xem xét thích hợp song tu đạo lý. Đối với cho các nàng tới nói, nhân tu tập công pháp không giống, vì lẽ đó trình tiết quan niệm rất yếu, sử cho các nàng song tu đạo lý không chỉ một cái, có thể rất nhiều, chính là có câu nói ọp.

Mà Hồng Tiên môn còn có một cái khiến người ta lên án truyền thống, môn phái trên dưới nữ tu môn vô cùng chú trọng nam nhân bên ngoài, tu vi thấp điểm không liên quan, nhưng nhất định phải có một bộ đẹp trai vô cùng hình dạng, lựa chọn chọn song tu đạo lý không có chỗ nào mà không phải là tướng mạo anh tuấn người kiệt xuất. Hồng Tiên môn bên trong có hai tên Nguyên Anh Trưởng lão, nghe nói này hai tên Nguyên Anh Trưởng lão song tu đạo lý càng là thần tuấn bất phàm, làm Tây Kinh hết thảy nam tu hình dạng chỉ đại biểu, làm cho phía dưới các nữ đệ tử cùng sôi nổi noi theo.

Mà Tư Lăng này dung mạo tự nhiên là bất phàm, liền Lý Thanh Ly cái này có người yêu đơn thuần nữ tu lúc trước cũng ở thấy Tư Lăng thì mặt đỏ tìm gặp một trận đây.

Hồng Tiên môn hai tên nữ tu nhìn thấy Tư Lăng, càng là soi đôi nhìn thấy ngon ăn thịt, trực tiếp nhào tới đem Dung Hoán Thiên chen đi rồi, thuận tiện khinh bỉ trừng mắt ngoại hình đáng vẻ phóng khoáng Dung Hoán Thiên, lại nhìn Tư Lăng, cảm thấy Dung Hoán Thiên quả thực khó coi.

"Vi công tử này, nguyên lai người tính Tư sao? Ta tên là Dương Linh Linh, Tư công tử có thể hoá thành Linh Linh." Kiều tiểu khả ái nữ tu một trong xinh đẹp mà nói.

Một người khác so với đi thành thực ngự tử nữ tu cũng chen chúc tới, kiên trì nằng kiêu ngạo bộ ngực dụ dàng nói: "Tư công tử, ta gọi Lâu Tâm, công tử có thể hoán ta Tâm nhi. . ."

". . ."

Tư Lăng nội lưu đầy mặt: Hân kỳ thực là cái khoác nam nhân xác muối tử a! Đối với làm bách hợp mộc có hứng thú a!

Dung Hoán Thiên tiếp tục ở một bên kéo cừu hận: "Tư đạo hữu quả nhiên mạo mỹ phi phạm, những nữ nhân này cùng ngươi so sánh, quả thực là tục vật!"

Ở đây hết thấy nữ nhân đối với hân trọn mắt nhìn!

Tư Lăng sắc mặt âm trầm, trọn lên giận dữ nhìn Dung Hoán Thiên một chút.

Cùng Tư Lăng như thế sắc mặt khó coi còn có Nguyệt Thiên Dạ, cảm giác mình nam nhân bị người mơ ước, nhìn về phía Dung Hoán Thiên cùng này hai cái Hồng Tiên môn nữ tu ánh mắt phảng phất ở xem vật chết.

Liễu Thành Phong một mực cũng tới tham gia trò vui, nhìn chăm chăm Tư Lăng nhìn một chút, cũng than thở: "Tư tiểu đệ xác thực mỹ đến khiến lòng người động a."

"Đúng không đúng không? Liễu đệ đệ cùng lão ca ca ta cũng như thế kiến giải đây." Dung Hoán Thiên cao hứng nói.

Không chiến đấu Liễu Thành Phong chính là cái hoạt bát yêu náo động đến thiếu niên lang, cùng Dung Hoán Thiên rất nơi chiếm được, hai con đồng thời ở kéo cừu hận, làm cho Tô Hồng Phi bất đắc dĩ đi theo ít nhất sự đệ phía sau thu thập hỗn loạn, để ngừa hân bị Dung Hoán Thiên kéo xuống nước thành mọi người cừu hận cái giá. Cảnh này khiến Tô Hồng Phi đối với Dung Hoán Thiên ấn tượng thật không tốt.

Tiêu Trạc cùng Thành Giác hai người liếc mắt nhìn nhau, trong lòng ngầm cau mày, cũng không biết này Dung Hoán Thiên là nhân vật thể nào, làm việc không cái kết cấu, thực sự là cái ngoài dự đoán mọi người, này một phen nói chêm chọc cười, nguyên bản không khí sốt sắng vẫn cứ nhượng hân cho biến thành ung dung thoải mái, cũng coi như là một nhân tài.

Tiêu Trạc tuy không biết Dung Hoán Thiên này phiên diễn xuất là vì làm khó dễ Tư Lăng hoặc là có mục đích khác, nhưng chính hợp hân tâm ý, càng ước gì này hai cái Hồng Tiên môn đệ tử đem Tư Lăng lỏng đi làm nam lô đỉnh quên đi, tin tưởng Nguyệt Thiên Dạ tuyệt đối sẽ không cũng bị nữ nhân khác chạm qua nam nhân.

Ngay khi bầu không khí một mảnh náo nhiệt thì, dị biến lại nổi lên.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Yêu Liên xuất thế (6)

Ngay khi bầu không khí một mảnh náo nhiệt thì, dị biến lại nổi lên.

Nguyên bản yên tĩnh trong lối đi, đột nhiên vang lên một loại nhẹ nhàng vèo vèo âm thanh, sau đó phảng phất món đồ gì bị tỉnh lại, hắc ám đường nối hai bên cùng phía trên sôi nổi hiện hiện một đôi đối với con mắt đỏ như máu, đợi được toàn bộ đường nối vách núi đều là loại kia hồng quang thăm thăm đỏ như máu con mắt thì, một đạo sắc bén âm thanh vang lên, những cái kia ngủ đông đã lâu đồ vật rốt cục công kích.

Đương này phách thiên cái địa hắc ám sinh vật hướng bọn hân đập tới thì, mọi người đầu óc có trong nháy mắt choáng váng, thần thức không bị khống chế, trước mắt một vùng tăm tối.

"Không được, đây là Hấp Huyết Biên Bức, nó có thể phát sinh một loại sóng âm nhiễu loạn thần thức!" Thanh Vũ phái Kim Đan tu sĩ nói, sau đó hét lớn một tiếng, sóng âm giống như hữu hình, lan tràn ra, phạm là bị sóng âm bắn trúng rơi đều sôi nổi rơi trên mặt đất.

Kim Đan tu sĩ này tiếng hét lớn cũng làm cho ở đây chín tầng người khôi phục đối với thần thức chường không, sôi nổi lấy ra các loại pháp bảo chống lại, mà những cái kia còn chưa kịp khôi phục người bị cùng nhau tiến lên Hấp Huyết Biên Bức mấy tức trong lúc đó liền hút đi trên người huyết nhục, đã biến thành người khô.

Hấp Huyết Biên Bức đẳng cấp không cao, chỉ là Tam giai yêu thú, nhưng làm sao nó là quần cư yêu thú, số lượng rất nhiều, hơn nữa là hắc ám con cung năng lực phát sinh một loại đối với tu sĩ thần thức có quấy rầy sóng âm, như con đĩa như thế chỉ cần nghe thấy được mùi máu tanh, coi như hút tới bụng căng phá cũng sẽ không buông ra con mồi. Nó mỗi lần làm ra tạo vết thương không sâu, nhưng không chịu nổi tốc độ nó nhanh, số lượng nhiều, một cái người bị mấy ngàn con Hấp Huyết Biên Bức công kích cũng ứng phó đến quá chừng.

Phô thiên cái địa mà đến Hấp Huyết Biên Bức cũng làm cho mọi người ý thức được bọn hắc xông vào Hấp Huyết Biên Bức địa bàn, trong lòng không khỏi âm thầm kêu khổ.

Khô bức Tư Lăng tả hữu mang theo Hồng Tiên môn hai tên nữ đệ tử, nguyên bản còn ra dáng mà vừa dùng linh kiếm như chặt dưa hầu như thế chặt Hấp Huyết Biên Bức bên ở trên người võ Kim Cương phù, nhưng thân thể trở nên như kim loại như thế cứng rắn, Hấp Huyết Biên Bức mỗi lần muốn cắn hắc cũng có trực tiếp vỡ đi chiếc kia lợi răng, có thể thấy được hiệu quả bất phàm.

Thế nhưng không biết từ đâu nơi đánh tới một đạo pháp quyết, mục tiêu chính là hắc bên trái Dương Linh Linh, này Dương Linh Linh lúc máu chốt dĩ nhiên đem hắc bắt được trước mặt chặn cái kia pháp quyết. Tư Lăng trợn mắt lên, thật nhanh dựng thẳng lên một đạo linh lực xây tẩm khiến chặn lại rồi cái kia pháp quyết. Nhưng là rất nhanh mà, lại có càng nhiều pháp quyết đánh tới, làm cho Tư Lăng, Dương Linh Linh, Lâu Tâm ba người đều luống cuống tay chân, đại gia đều ở ứng phó phô thiên cái địa Hấp Huyết Biên Bức, hỗn loạn tung bùng, cũng không biết là ai nhân cơ hội đánh lên, càng không biết muốn đánh lên chính là trong bọn họ cái nào một cái.

Tư Lăng trong lòng khá là tức giận, tốc độ cực nhanh mà ly khai hai nữ bên người, nhìn thấy hai người nhưng bị này đánh lên pháp quyết quấy rầy, liền biết mục tiêu là này hai nữ.

"Hấp Huyết Biên Bức quá hơn nhiều, đại gia tách ra chạy trốn, ly khai Hấp Huyết Biên Bức địa bàn!" Kim Đan tu sĩ lớn tiếng nói. Tuy rằng hắc có thể ở Hấp Huyết Biên Bức trong tới lui tự nhiên, nhưng trong lúc nhất thời cũng không giết chết toàn bộ Hấp Huyết Biên Bức, chỉ có thể khiến người ta phân tán ly khai.

Mọi người vừa nghe, sôi nổi lựa chọn ly chính mình gần nhất một con đường chạy đi, may là hang núi này là nơi mê cung, đường nối bốn phương thông suốt, ngược lại có địa phương có thể trốn.

Tư Lăng cũng nhìn rõ ràng phía trước 200 mét nơi một con đường, đang muốn chạy tới thì, đột nhiên sau lưng phát lạnh, cảm giác được gặp nguy hiểm, Tư Lăng bỏ nhào về phía trước, sau lưng son động ầm một tiếng muốn nổ tung lên, vách núi hai bên tảng đá bùn đất thành khối thành khối đất đi xuống, đem vốn là chịu xung kích Tư Lăng làm cho mặt mày xám xịt.

Tư Lăng không lo được phế phủ đau đớn, bỏ dấy phát điên mà chạy về phía trước. Này uy lực nổ tung vô cùng mạnh mẽ, toàn bộ đường nối sau lưng hắc nhanh chóng đổ nát, sụp đổ hòn đá bùn đất lại như một con muốn thôn phệ thiên địa hung thú bình thường truy sau lưng hắc, nhưng hắc bất cứ lúc nào có bị đè chết nguy hiểm.

Tư Lăng phát mệnh lao nhanh, tóc sau này tung bay đi, mặt mày xám xịt, toàn bộ người lại như cái người điên. Mà trên bả vai hắc con yêu thú kia tròn vo hắc con mắt màu tím trùng mắt này sụp đổ đường nối, phẳng phát xuyên thấu qua vách núi ở nhìn cái gì, lại phẳng phát chỉ là ở dự đoán này sụp đổ hạ xuống hòn đá lúc nào sẽ đem Tư Lăng mai táng.

Còn có hai mươi mét. . . Tư Lăng hai mắt chăm chú khẩn nhìn chăm chăm này hai mươi mét cự ly son động, chờ còn có ba mét cự ly thì, cấp tốc chạy trốn thân thể hướng về hang núi kia nhảy tới, quán tính nhưng thân thể của hắc ngã xuống đất lăn báy, tám mét mới đình chỉ. Mà phía sau hắc, hòn đá bùn đất tung toé, mãi đến tận hắc bên chân mới ngừng lại.

Một lát, Tư Lăng ho khan bỏ dấy, hồi hộp mà nhìn bức tường kia ở cửa động bùn đất, như chậm một chút nữa, hắc liền muốn bị đè ở phía dưới, coi như không có bị đè chết, cũng sẽ nghẹt thở mà chết.

Trở về từ cõi chết sau, Tư Lăng thân thể như nhũn ra, vuốt vách núi nhuyển ngồi dưới đất.

*****

Một bên khác, đương tiếng nổ mạnh vang lên thì, Tiêu Trắc một tay cầm lấy Lý Thanh Ly, một tay lôi kéo Nguyệt Thiên Dạ, phía sau theo Tô Hồng Phi, Liễu Thành Phong chờ người, hướng về phía trước mười mấy mét nơi đường nối chạy đi, chạy một đoạn lộ trình sau, mới thoát ly bị sụp đổ son động vùi lấp nguy cơ.

Nhưng mà nguy cơ tuy rằng đã qua, nhưng mọi người cũng không có thật cao hứng.

Nguyệt Thiên Dạ hai mắt đỏ đậm, đầy bụi đất mà mặt mày trùng mắt mọi người, lãnh khốc hỏi: "Là ai vứt Phích Lịch đan?"

Mọi người hai mắt nhìn nhau, không biết nàng vì sao như vậy lạnh lẽo.

Tô Hồng Phi hơi nhíu mày, lạnh nhạt nói rằng: "Lúc đó tình huống quá hỗn loạn, cũng không biết này Phích Lịch đan là người tu sĩ nào nhưng xuất đến."

Liễu Thành Phong đập phui bụi trên người, cũng nói theo: "Đúng đấy, vút trước cũng không nhắc nhở một chút, hại cho chúng ta chặt vật như vậy."

Tiêu Trắc kinh dị nhìn nàng, hỏi: "Thiên Dạ, làm sao?"

Lý Thanh Ly không ưa Tiêu Trắc một bộ quan tâm về mặt, cười lạnh nói: "Sợ là nàng tình ca bị nổ chết, vì lẽ đó. . ." Lời còn chưa nói hết, liền đổi đầu

cặp kia lãnh khốc vô tình con mắt, sợ đến nàng một nghẹn, lập tức lại có chút không phục nói: "Người trừng mắt ta làm cái gì, ta chỉ nói là nói mà thôi . . Không thể nào? Ta nói trúng rồi?"

Mọi người trầm mặc lại, yên tĩnh nhìn bi thống Nguyệt Thiên Dạ.

Nguyệt Thiên Dạ ánh mắt ở trên mặt mọi người bắn khoản, ánh mắt lãnh khốc vô tình.

Vừa nãy Hấp Huyết Biên Bức xuất hiện thời điểm, nàng vẫn quan tâm Tư Lăng, nhìn thấy này hai cái Hồng Tiên môn nữ đệ tử không để ý Tư Lăng lạnh lẽo về mặt không biết xấu hổ mà vây quanh ở Tư Lăng bên người, nhượng trong lòng nàng phần nộ phi thường, liền thừa dịp hỗn loạn đánh lên này hai nữ. Chỉ tiếc lúc đó ly đến quá xa, lại sợ trong lúc vô tình tổn thương Tư Lăng, cho nên nàng chỉ có thể dùng một ít pháp quyết cho các nàng chế tạo chút phiền phức, liền ngóng trông Hấp Huyết Biên Bức đưa các nàng hấp thành người khô. Cũng bởi vì nàng vẫn quan tâm bọn hắn, vì lẽ đó ở này Phích Lịch đan xuất hiện thì, liền phát hiện này Phích Lịch đan quỹ tích vận hành rõ ràng là Tư Lăng, trợ mắt này Phích Lịch đan ở Tư Lăng bên người nổ tung, sau đó đường nói bắt đầu đổ nát, cũng không gặp lại Tư Lăng bóng người.

Nguyệt Thiên Dạ đem mặt chôn ở hai tay bên trong, cả người dật một loại bi thương.

Người ở chỗ này nhìn chăm chú một chút, đại khái không nghĩ tới Nguyệt Thiên Dạ nguyên lai như vậy yêu tha thiết Tư Lăng, liền bình thường nhìn nàng không vừa mắt Lý Thanh Ly trong lòng cũng có chút đáng thương, không có tìm nàng tra.

Nguyệt Thiên Dạ chỉ thương tâm một lúc, liền thu thập lên tâm tình . Hấp Huyết Biên Bức xuất hiện nhượng bọn hắn cảnh giác, chỗ này khắp nơi là nguy cơ, muốn sống sót ly khai, nhất định phải thời khắc cảnh giác, một cái nhân tình tự không thể quá lâu.

Mấy người nghỉ ngơi một tý, liền lại tiếp tục tiến lên.

Tiêu Trạc chậm lại bước chân, đi tới Nguyệt Thiên Dạ bên người, thấy nàng mặt không hề cảm xúc, hai mắt lãnh khốc, trong lòng đau xót, lôi kéo nàng nắm thành quả đấm tay, ôn nhu nói: "Thiên Dạ, người còn có ta!"

Nguyệt Thiên Dạ chấn động trong lòng, sau đó về nắm tay của hắn.

*****

Mà nhượng Nguyệt Thiên Dạ cho rằng bất hạnh này cái gì Tư Lăng, đang nghỉ ngơi một chút sau, rốt cục khôi phục chút khí lực. Nguyên vốn chuẩn bị ly khai, thế nhưng nào đó con yêu thú không làm .

Trải qua ngôn ngữ không thông khó khăn giao thiệp, Tư Lăng rốt cuộc biết yêu thú này không làm nguyên nhân là, nó đói bụng, muốn ăn thom ngát thịt nướng!

Trong nháy mắt, Tư Lăng chỉ muốn dùng đầu va về phía một bên vách núi!

Làm mao hắn muốn trên quầy loại này tổ tông? Hơn nữa còn là không cắt đuôi được tổ tông? !

Đánh không thú lại thoát khỏi không được Tư Lăng chỉ có thể lần thứ hai bị trở thành người hầu, lấy ra nướng lò cùng lúc trước xử lý tốt Bạch Nha Trư ấu tể bán phiến thịt, còn có gia vị liêu, bắt đầu nướng lên thịt đến.

Tư Lăng đang nướng thịt thời điểm, con yêu thú kia cao hứng sús đuôi tồn ở một bên bày ra màu đỏ rực yêu thú da lông trên, chính chính là cái đại gia hình dáng, thỉnh thoảng mà há mồm ngáp một cái, lộ ra thịt thịt tiểu răng cùng hồng nhạt đầu lưỡi.

Rất nhớ một cái tát đưa nó đánh bay!

Tư Lăng thở dài, trong lòng lại sản sinh loại kia nhất định phải tìm cái thời cơ đưa nó bỏ rơi kích động!

Rất nhanh mà, thịt nướng lòng hảo , lại xoạt lên đặc chế tương, hương phiêu phân tán, chính cái lối đi đều là thịt nướng mùi vị, khiến người ta khẩu vị mở ra. Nếu là có người sang đây xem đến, nhất định sẽ hấp tuyền vạn phần, đi tới nơi này tu sĩ không có chỗ nào mà không phải là đang cố gắng tìm kiếm Yêu Liên, liền sợ bị người khác đánh trước một bước, này hai con ngược lại tốt, nhân nhả oa ở đây thịt nướng .

Tư Lăng trước tiên phiến lưỡng bàn thịt, sau đó nhất nhân một bàn bắt đầu ăn.

Chờ bọn hắn giải quyết này bán phiến thịt nướng, Tư Lăng thỏa mãn mà ôm cái bụng ngồi dựa vào vách núi không muốn chuyển động, mà con yêu thú kia cũng đồng dạng kiên trì cái bụng, trong miệng phát sinh thỏa mãn tiếng ngáy, kéo dài tình tế, lại như tiểu yêu thú ấu tể, vô cùng đáng yêu.

Tư Lăng không nhìn được đuôi tay tới, ở nó trên bụng xoa nhẹ dưới, lông xù xúc cảm thoải mái cực kỳ. Bất quá chờ phát hiện mình làm lúc nào, mồ hôi lạnh bá mà một tý liền xuất đến, liền chỉ lo con yêu thú kia một móng vuốt nạo đến, đến lúc đó hắn không chết cũng sẽ bị xé thành hai nửa. . . Giữa lúc hắn chuẩn bị như không có chuyện gì xảy ra mà thu tay về thì, ai biết yêu thú kia hai cái móng vuốt nhưng khoát lên hắn trên mu bàn tay không cho hắn ly khai .

Tư Lăng cứng đờ tùy ý một cái tay nhẹ nhàng che ở yêu thú kia trên bụng, mãi đến tận đối phương bắt mãn mà gào gừ hai tiếng, lại vỗ vỗ mu bàn tay của hắn sau, hắn mới cẩn thận mà xoa nhẹ hai lần, nghe được yêu thú kia lại khò khè lỗ mà gọi sau khi đứng lên, không nhìn được mặt đen lại. Mà Tư Lăng lần này tâm huyết dâng trào hậu quả, chính là bị con yêu thú kia buộc liên tục duy trì này vô cái bụng động tác một canh giờ, nhượng hắn hỏi đến ruột đều

thanh .

Sau đó tuyệt đối không nên bề ngoài lừa dối mà làm xuất loại này không đầu óc sự tình đến rồi!

Như vậy, Tư Lăng cùng yêu thú liên ngốc ở nơi này nhàn nhã bên tĩnh dưỡng vừa ăn thịt nuôi dưỡng phiêu, mãi đến tận ăn ba ngày thịt nướng sau, yêu thú kia lại giục Tư Lăng bắt đầu làm việc .

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Yêu Liên xuất thế (7)

Con đường sau đó trình, không còn là Tư Lăng tùy ý chạy, mà là có mục đích tính mà đi mê cung, chi đường tự nhiên là con kia bị Tư Lăng hầu hạ đến như Đại lão gia như thế yêu thú.

Mới vừa lúc mới bắt đầu, Tư Lăng vẫn là tùy ý đi, hắn cũng không muốn đi tìm Yêu Liên, bách ở yêu thú dâm uy mới đi vào thôi, nhưng không có nghĩa là hắn đến theo chúng lưu cùng đi tìm Yêu Liên. Nhưng là, mỗi khi đối mặt cửa ngõ ba thì, Tư Lăng đi phương hướng nếu là không đúng, sẽ bị con yêu thú kia dùng hai móng ôm đầu của hắn lôi kéo tóc của hắn —— biết rõ đạo Tư Lăng ghét nhất nó động tác này một mực liên chọn cái này đến, mãi đến tận hắn đi đúng rồi đường sau, mới buông tha hắn. Số lần hơn nhiều, Tư Lăng cũng suy nghĩ ra điểm tình huống đến.

Lẽ nào yêu thú này nhượng hắn đi vào kỳ thực đã sớm chọn xong mục tiêu ? Mục tiêu của nó sẽ không cũng là Yêu Liên chứ?

Tư Lăng nhất thời cảm giác nguy hiểm tăng nhiều, càng ngày càng cẩn thận.

Cũng không biết yêu thú này có phải là thật hay không chính là năng lực nhận biết vô cùng cường hãn, mấy lần cũng làm cho hắn xảo diệu mà tách ra những cái kia ẩn núp trong bóng tối Diệp Diện tu sĩ cùng chung quanh thoát đi Tây Cảnh tu sĩ. Tuy rằng tránh khỏi rất nhiều phiền phức, nhưng cũng từ trong nhượng Tư Lăng ý thức được mình cùng giữa yêu thú với nhau thực lực kém, nhượng hắn khó tránh khỏi sinh ra chút buồn bực đến. Bất quá này buồn bực cũng là trong nháy mắt, dù sao trước thế là một người thiện quý khó khăn tu luyện trăm năm, tâm tính sớm đã tôi luyện đến kiên định, cũng sẽ không vì vậy mà dễ dàng dao động bản tâm.

Có yêu thú chỉ đường, Tư Lăng này một đường vô cùng thuận lợi, hơn nữa hắn phát hiện mình đi con đường này càng ngày càng hẻo lánh, nhưng gặp phải tu sĩ tu vi cũng càng ngày càng cao, nhượng hắn thực tại hoảng sợ, càng ngày càng cẩn thận rồi.

Tư Lăng cảm thấy, chính mình tựa hồ ly Yêu Liên càng ngày càng gần .

Tính toán thời gian, tiến vào thung lũng này đến hiện tại, cũng có mười ba ngày , còn có hai ngày, Yêu Liên liền muốn kết hạt , chớ trách liên những cái kia ẩn núp ở trong bóng tối Diệp Diện tu sĩ cũng gặp , bọn hắn tuy rằng có mục đích tính mà đồ giết Tây Cảnh tu sĩ, tuy nhiên đối với Yêu Liên tình thế bất buộc, thiết không hội bỏ qua cơ hội này, Yêu Liên sức mẽ hoặc quá to lớn .

Tư Lăng sờ đi hội rõ ràng như thế, hoàn toàn là ở ngày hôm qua thời điểm, hắn cùng yêu thú đồng thời phục kích bắt được một tên Diệp Diện tu sĩ, từ tra hỏi sau được đáp án. Chỉ tiếc hắn không có cách nào hỏi rõ ràng những Diệp Diện đó tu sĩ lai lịch cùng càng nhiều tin tức tin tức, khi hắn hỏi đến thâm nhập một điểm, này Diệp Diện tu sĩ liền bởi vì một loại nào đó trông ở trong óc cấm chế xóa bỏ nguyên thần mà chết rồi. Tư Lăng ở Minh Hà thành thời điểm, cũng đi Minh Hà trong thành hiệu sách lý đi bổ sung Tu Tiên Giới một ít thường thức, biết trong giới tu tiên có một loại khổng chế thủ đoạn của tu sĩ, chính là người thi thuật ở tu sĩ trong thức hải bày xuống một lớp cấm chế, chỉ cần bị dưới cấm chế người muốn bại lộ vượt qua cấm chế cho phép bí mật, này người sẽ bị trong thức hải cấm chế xóa bỏ, vô cùng có hiệu quả.

Mặt khác, Tư Lăng còn từ này Diệp Diện tu sĩ trong miệng biết bọn hắn là đến từ Trung Ương đại lục một cái thế lực, bọn hắn đi tới Tây Cảnh hảo như muốn một lần nữa bày ra Tây Cảnh thế lực phân bố, tiến tới khổng chế Tây Kinh.

Đối với này, Tư Lăng hoàn toàn không ý nghĩ gì, hắn hiện tại lưu manh một cái, lại là cái tiểu dân chúng, chỉ cần có linh thạch, ở đâu sinh hoạt đều là giống nhau, đối với Tây Cảnh tương lai hoàn toàn không lo lắng.

Đem Diệp Diện tu sĩ túi chứa đồ xách đi rồi, Tư Lăng lại đang yêu thú giục tiếp tục đi mê cung.

Lại đi rồi sau một ngày, Tư Lăng có thể cảm giác được trong không khí không giống, coi như có cấm chế cách trở, cũng có thể cảm giác được Yêu Liên tản mát ra loại kia thuần túy sống linh lực, liên hắn loại này không có một linh căn tu tiên giả đều bị câu dẫn khéo léo bên trong linh lực rục rà rục rịch, huống hồ là những cái kia nắm giữ một linh căn tu sĩ.

Không tới một ngày thời gian, Yêu Liên liền muốn kết hạt rồi!

Cái này ý thức khác vào bên trong hang núi hết thảy tu sĩ trong lòng, sau đó tất cả mọi người điên cuồng, không bắn khoăn nữa, sử dụng bản lĩnh sở trường hướng về Yêu Liên vị trí nơi tới rồi.

Tư Lăng có yêu thú chỉ đường, coi chính mình làm đến hẳn là rất nhanh, nhưng khi hẳn tới mục đích thì, phát hiện ngoại trừ này hơn mười người Kim Đan tu sĩ tên ngoại, Nguyệt Thiên Dạ, Tiêu Trạc, Tô Hồng Phi, Liễu Thành Phong, Dung Hoán Thiên chờ người đều đã đến, ngoại trừ lưu manh một cái Dung Hoán Thiên, những người khác đều đứng ở bên hẳn môn phái Kim Đan kỳ tu sĩ cách đó không xa.

Yêu Liên xuất thế địa phương ở một chỗ vô cùng rộng rãi bên trong hang núi, hang núi này xung quanh có khoảng chừng mấy trăm cái dẫn tới lần này đường nối, đường nối cách mặt đất đều có cao mười mấy trượng. Sơn động rất lớn, ước mô có mười cái sân đá banh lớn, bên trong hang núi khắp nơi sinh trưởng hình thù kỳ quái thạch nhũ, lách tách cạch cạch mà chảy xuống thủy châu, trên đất hình thành một oa oa thanh thủy. Phóng tầm mắt nhìn, toàn bộ sơn động tựa hồ không có một chỗ bình địa, đều là to to nhỏ nhỏ bất nhất thạch nhũ, vẫn lan tràn đến ở giữa hang núi một phương màu đỏ huyết trì.

Huyết trì không lớn, xem ra liền một ngàn mét vuông lớn, huyết trì xung quanh còn chồng giống như núi yêu thú thi thể, những này hẳn là chính là bị Yêu Liên hấp dẫn lại đây đem trên người dòng máu tự động hiến tế làm Yêu Liên nuôi dưỡng phần yêu thú, mới xúc xuất Yêu Liên xuất thế. Ao trung ương, là một cây toàn thân đỏ như màu máu hoa sen, chỉ có hai mảnh không lồ viên điệp, cao hai mét cuống lá trên là một đóa to lớn hoa sen, mỗi một cánh sen đỏ như màu máu, có thể rõ ràng mà nhìn thấy mạch lạc trong lưu động chất lỏng, phẳng phất là người mạch máu như thế.

Còn có hai canh giờ, Yêu Liên liền muốn kết hạt rồi!

Này Yêu Liên phẳng phất biết lúc này là thời khắc máu chốt, liều mạng mà hấp thu bên trong ao máu yêu thú huyết dịch, cành lá thỉnh thoảng mà rung động, động tác phi thường nhân tính hóa, thậm chí ở có tu sĩ lực tục mà đến trước sơn động thì, Yêu Liên còn loan loan cuống lá, rất thận trọng mà đem này hai mảnh to mọng lá cây cuốn lên ngăn trở ở giữa hoa sen, phẳng phất ở cực dùng hết khả năng mà đem chính mình ẩn giấu, không khiến người ta nhìn thấy. . .

Tư Lăng lập tức quỳnh, hẳn làm sao cảm giác này Yêu Liên phẳng phất rất nhát gan, sợ sệt người khác đưa nó hái đi rồi? Bất quá bức này thiên tài địa bảo khi xuất hiện trên đời liền nắm giữ linh trí, hội muốn chạy trốn cũng không kỳ quái, nhưng là nó vừa xuất thế, trí lực giống như là nhân loại trẻ con, hẳn là không biết được hội thận trọng sợ sệt loại tâm tình này chứ?

Trước sơn động mỗi cái miệng đường hầm nguyên bản đều bị những Diệp Diện đó người bày cấm chế, bất quá theo tu sĩ dần dần đến, những Trần Pháp Sư đó môn đã xem cấm chế phá vỡ, thậm chí có chút không chờ được đến Trần Pháp Sư phá trận, dĩ nhiên dùng bạo lực đưa nó loại bỏ. Theo càng ngày càng nhiều đường nối cấm chế bị phá vỡ, Yêu Liên khí tức càng ngày càng nồng nặc, ngoài thung lũng vang lên yêu thú tiếng gào thét, rất nhiều yêu thú hướng về nơi này tới rồi, thậm chí một ít trong đường nối đã bị một ít cửu giai cùng cấp mười yêu thú chiếm cứ.

Đối với yêu thú tới nói, cấp mười yêu thú tương đương với nhân loại Nguyên Anh hậu kỳ, chỉ cần đi vào thập nhất giai, liền có thể hoá hình, tu luyện đến Hóa Thần kỳ. Thế nhưng, đối với yêu thú tới nói, cấp mười sau cái này khảm vô cùng khổ sở, thậm chí có chút yêu thú mãi đến tận tuổi thọ kết thúc cũng không nhất định năng lực tu luyện đến hoá hình, này liền khiến cho Yêu Tu vô cùng thiếu, mà Tây Kinh nơi này, đã có mấy vạn thâm niên không có yêu thú hoá hình. Vì lẽ đó, hiện tại Yêu Liên xuất thế, liền cho những này chín, cấp mười yêu thú mang đến phúc âm, chỉ cần ăn Yêu Liên một viên hạt sen, liền lập tức có thể không kinh lời kiếp hoá hình, đối với yêu thú mà nói thực sự là cái không nhỏ mê hoặc.

Hiện trường bất kể là yêu thú hoặc là nhân tu đều rất nhìn chăm chăm mà nhìn chăm chăm ở giữa hang núi này cây Yêu Liên, đang đợi Yêu Liên kết hạt thời điểm, coi như có thiên đại ân oán cũng để ở một bên, liền chỉ lo vì vậy mà bỏ qua Yêu Liên kết hạt trong nháy mắt, sau đó bị người (thú) nhanh chân đến trước.

Tư Lăng lặng yên hồn ở một người trong đó trong đường nối, xung quanh đều là một ít không quen biết tu sĩ, cũng không đáng chú ý.

Bất quá nhưng Tư Lăng khổ não chính là ngồi xổm ở trên bả vai hẳn yêu thú, Yêu Liên đều không kết hạt đây, này con trải qua ở rục rà rục rịch, hưng phấn bái đầu của hẳn. Ở loại này nghiêm túc không khí sốt sắng trong, Tư Lăng khỏe mắt vẫn ở nhảy, luôn cảm thấy sẽ phát sinh chuyện gì đó không hay.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Yêu Liên xuất thế (cuối)

Yêu Liên mặc dù là thiên địa mà sinh dị bảo, nhưng thuộc về thực vật một loại dị bảo, toả ra cực kỳ dày đặc mộc linh khí, làm cho ở đây những cái kia nắm giữ mộc linh căn tu sĩ cùng Mộc thuộc tính yêu thú đều lộ ra một loại sung sướng mê mê về mặt, bất tri bất giác bị hấp dẫn lấy mà hướng về sơn động mà đi

Theo thời gian trôi qua, trong không khí mộc linh khí gọn sóng đến lợi hại, thậm chí đã có tu sĩ không chịu nổi mê hoặc hưởng về nhảy tới xuất đường nổi, nhưng rất nhanh mà liền bị mất nhìn chăm chăm mà bảo vệ ở một bên Kim Đan tu sĩ cùng yêu thú cấp cao cùng nhau oanh thành bột mịn, liền nguyên thần cũng không cách nào chạy trốn.

Này không lưu tình chút nào chém giết tự nhiên làm kinh sợ ở đây các tu sĩ, không người nào dám tiến lên nữa một bước, đồng thời bọn hắn cũng biết này Yêu Liên tuy rằng không biết cuối cùng đều sẽ rơi vào người phương nào tay, nhưng chuẩn không phần của bọn họ. Một ít tu sĩ lộ ra không cam lòng về mặt, nhưng Kim Đan tu sĩ cùng yêu thú cấp cao uy năng đặt tại ở nơi đó, cũng không có ai dám nữa lấy thân thí nghiệm hiểm.

"Mau nhìn, Yêu Liên muốn kết hạt rồi!"

Không biết ai kêu một tiếng, hiện trường nghiêm túc bầu không khí trở nên cuồng nhiệt, mấy trăm ngàn con mắt thật chặt nhìn chăm chăm ao máu kia trong Yêu Liên, bên trong ao máu dòng máu đã sắp cũng bị Yêu Liên hấp thu xong, nước ao mặt ngoài chỉ còn dư lại một tầng nhàn nhạt màu đỏ, thậm chí trải qua có thể nhìn thấy tri dưới bùn đất, mà này cây Yêu Liên điệp mạch cũng càng ngày càng đỏ như máu, nhẹ nhàng đung đưa thân thể. . .

Đương bên trong ao máu yêu thú máu bị Yêu Liên hấp thu xong tất, chính đóa khổng lồ hoa sen lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được khô héo quỳ lụi, từ hoa bại đến kết hạt, chỉ cần thập tức thời gian.

Trong nháy mắt, trong đường nổi tất cả mọi người cùng yêu thú đều ra tay rồi, sôi nổi lấy ra pháp bảo hướng về bên trong ao máu chạy đi, chuẩn bị ngay đầu tiên cướp được Yêu Liên hạt sen.

Tư Lăng cũng sốt sáng mà nhìn chăm chăm trong sơn động tình huống, rất muốn biết cuối cùng ai có thể cướp được Yêu Liên. Vào lúc này, Tư Lăng đột nhiên cảm giác được khiếp đảm đến lợi hại, chờ hắn phát hiện nguyên bản hảo hảo ngóc trên bờ vai yêu thú không gặp thì, sắc mặt kinh biến.

"Hống —— "

Một tiếng tràn ngập cổ điển mạnh mẽ khí tức kinh thiên thú hống vang lên, những cái kia ở giữa không trung tu sĩ cùng yêu thú sôi nổi bị này sọi phảng phát đến Viễn cổ Đại Yêu thú tiếng chấn động rơi trên mặt đất, đồng thời cả người không khống chế được mà run rẩy, chỉ có thể suy yếu mà thấp kém mà nằm sấp trên mặt đất, hoảng sợ nhìn chẳng biết lúc nào xuất hiện ở giữa không trung to lớn bóng đen, hóa thành một đạo lự ảnh, giãy lất trong lúc đó đã đánh về phía này đóa Yêu Liên, mở ra miệng lớn đem Yêu Liên một miệng thôn phệ. Mà trong này, bóng đen đối với những cái kia yêu thú áp chế là nghiêm trọng nhất, coi như là cấp mười yêu thú, cũng chỉ có thể như đoàn bùn nhão như thế phục sát đất mà nằm trên mặt đất run lấy bầy.

Yêu Liên bị thôn phệ rồi!

Cái này nhận thức khiến người ta vừa giận vừa sợ, nhưng ở như vậy siêu việt tất cả kinh thiên uy năng dưới, không người nào có thể đẩy lên một tia phản kháng tâm tình, một loại thực lực tuyệt đối, hoàn toàn hung hăng áp chế, khiến người ta không thể động đậy. Hết thấy tu sĩ cùng yêu thú chỉ có thể sợ hãi mà nhìn vậy không biết đạo là cái gì bóng đen đem Yêu Liên thôn phệ, hơn nữa ở bóng đen quay đầu thì, đối đầu cặp kia thăm thăm mà lượn con mắt màu xanh lục, trong lòng mọi người phát lạnh, như rơi xuống hầm băng, ngoại trừ những Kim Đan tu sĩ đó còn ở khổ sở chống đỡ lấy, ở đây hơn nửa tu sĩ trải qua không chịu nổi thất khiếu chảy máu bất tỉnh đi.

Bóng đen kia lại là khinh bỉ phát sinh một đạo tiếng gào, chấn động đến mức sơn điều địa chấn, sau đó bóng người như ánh sáng hướng về một con đường miệng lao đi, hóa thành một đạo màu đen lưu quang biến mất.

Sau đó không lâu, những tu sĩ kia mồ hôi lạnh chảy ròng ròng mà đứng lên, không lo được thân còn suy yếu, một tên Kim Đan kỳ tu sĩ sắc mặt âm trầm cắn răng nói: "Truy!"

Thấy hắn nhưng chưa từ bỏ ý định mà đuổi theo, ở đây Kim Đan tu sĩ chần chờ một lúc, cuối cùng ở Yêu Liên mê hoặc dưới, cũng quyết định theo sau.

Nhất thời, thập mấy bóng người hóa thành lưu quang hướng bóng đen biến mất địa phương đuổi theo.

Tiêu Trắc sắc mặt trắng bệch mà đứng lên, nhìn thấy Nguyệt Thiên Dạ đuổi theo bóng người, không kịp suy tư nằng tại sao cũng không bị ảnh hưởng mà có thể đuổi theo, liền lo lắng lên thân muốn theo tới, ai biết bị một cái tay nắm lấy thủ đoạn.

"Tiêu sư huynh, đừng đi, cái kia đồ vật quá nguy hiểm rồi!" Tô Hồng Phi một mặt nghiêm túc nói, nàng sắc mặt tái nhợt, xem ra cũng vô cùng không dễ chịu.

Tiêu Trắc cắn răng, đang muốn không để ý tới thì, mới vừa tỉnh lại Lý Thanh Ly thấy thế trực tiếp nhào tới trong lòng ngực của hắn, chặt chẽ ôm hắn, "Tiêu sư huynh, ta không cho ngươi đi, ngươi sẽ chết!" Nói cái gì cũng không buông tay.

Liền ở tại bọn hắn dây dưa thì, những cái kia người đã kinh không thấy bóng dáng.

*****

Tư Lăng ở hắc ám trong đường nổi lao nhanh, Thần Hành phù phảng phát không cần tiền như thế hướng về trên người đập, cảm giác được phía sau mười mấy đạo hơi thở mạnh mẽ càng ngày càng gần, Tư Lăng trong lòng hồi hộp vạn phần, liền một tức công phu cũng không cảm đảm đặt.

Mà nươngong Tư Lăng chặt vật như vậy, chính là trên người hắn lẫn lộn nồng nặc mộc linh khí, hấp dẫn mê cung này lý tất cả mọi người hoặc yêu thú ánh mắt, coi như Yêu Liên kỳ thực cũng không ở trên người hắn, hơi thở này cũng đủ để dẫn tới những tu sĩ kia theo sát không nghĩ.

Mà làm hại hấn rơi vào bị đông đảo Kim Đan tu sĩ cùng yêu thú cấp cao điên cuồng đuổi theo không muốn kẻ cầm đầu, ở nuốt này cây Yêu Liên sau, hóa thành một con tiểu yêu thú mê người đáng đáp, cuộn thành một đoàn nằm ngoài hấn đàn điên trên rơi vào trầm miên, trên người dật đầy sương mù mộc linh khí, phảng phất ở uẩn nhường thân thể của nó, vừa nhìn chính là dinh dưỡng quá thừa, liền không biết lúc nào năng lực tinh lại. Đây mộc linh khí quá mức nồng nặc, yêu thú thân thể không cách nào toàn bộ hấp thu, liền tản mát ra, làm cho Tư Lăng đã biến thành một cây di động nguy Yêu Liên, phi thường hấp dẫn ánh mắt.

Tư Lăng ở trong lòng rít gào: Hấn đòi trước đến cùng thiếu nợ này tổ tông cái gì, mới hội chung quy phải lao tâm lao lực mà vì nó thu thập khắc phục hậu quả, đồng thời không chiếm được một mao chỗ tốt?

Tuy rằng trong lòng oán hận phi thường, nhưng Tư Lăng thoát được vô cùng vui vẻ, thậm chí ngay cả cất giấu hồn phù đều lấy ra. Hồn phù vừa ra, liền biết nó chỗ lợi hại, này chạy trốn tốc độ đều theo kịp Kim Đan tu sĩ tốc độ, thêm vào rắc rối địa hình phức tạp, Tư Lăng trong lúc nhất thời dĩ nhiên không có bị đuổi theo.

Nhưng mà Tư Lăng tình cảnh vẫn là rất nguy hiểm, bởi vì này bất luận vô bao nhiêu trương Liễm Tức phù cũng không cách nào ẩn giấu mộc linh khí quá thực chính là một cái mục tiêu sống, chỉ cần tuần này mộc linh khí đi, sớm muộn có một ngày hấn sẽ bị người ngăn chặn, đến lúc đó chính là mạng nhỏ chơi cho tới khi nào xong. Tư Lăng chỉ có thể sử dụng bản lĩnh sở trường tiếp tục thoát thân, tình cờ còn rất xui xẻo mà xông vào những cái kia hắc ám sinh vật địa bàn, cuối cùng làm cho một thân vết thương đầy rẫy.

Này một chạy, Tư Lăng không ngừng nghỉ mà chạy năm ngày, lúc này Tư Lăng muốn nắng cha tâm tình đều có!

Nhưng mà, so với Tư Lăng càng muốn nắng hơn cha chính là phía sau hấn theo sát không nghỉ tu sĩ cùng yêu thú cấp cao.

"Trần đạo hữu, tình huống này có chút không đúng vậy!" Một tên Kim Đan tu sĩ đột nhiên nghi tiếng nói rằng.

Trần Mẫn Nhiên chờ mọi người sôi nổi nhìn về phía tên kia nói chuyện Kim Đan tu sĩ, hấn là Nhạc Hải phái Kim Đan tu sĩ, tên là Tôn Tuyền, tuy rằng chỉ là Kim Đan trung kỳ tu vi, nhưng cũng là cái tâm tư cẩn thận, thường năng lực từ chút trong dấu vết tìm được chân tướng của chuyện. Biết hấn sẽ không không mà thôi tha, mọi người bên tuần này di động mộc linh khí phương hướng chạy đi, bên phân tâm chú ý hấn nói chuyện.

Tôn Tuyền nhìn hắc ám đường nói, trầm giọng nói rằng: "Bóng đen kia xem ra là một loại nào đó yêu thú không thể nghi ngờ, nhưng ta hoài nghi cũng không phải nó bản thể, hơn nữa nó bản thể hấn là bị thương, cho nên mới phải ở thôn phệ Yêu Liên sau liền trực tiếp đào tẩu, thậm chí ở chúng ta đuổi thời gian dài như vậy nhưng chỉ là một mục mà chạy trốn có thể nói rõ nó hiện tại ngoại trừ dựa vào cao giai uy thế hù dọa người ngoại, cũng không quá to lớn sức chiến đấu. Hay là tập trung tất cả chúng ta tất cả mọi người năng lực có cùng với sức liều mạng."

Nghe được Tôn Tuyền phân tích, người ở chỗ này đều cảm thấy vô cùng có khả năng, không phải vậy một cái hư ảo bóng đen liền năng lực toả ra loại kia đáng sợ khiến người ta thần phục uy thế có thể thấy được yêu thú kia đẳng cấp chỉ cao, thậm chí ở những này sống hơn một nghìn năm Kim Đan tu sĩ trong mắt căn bản chưa từng nghe thấy.

"Nhưng là yêu thú kia cũng không biết là đẳng cấp nào giống yêu thú, nếu là chúng ta mạo muội ra tay, ngoại một chọc giận nó. . ." Trần Mẫn Nhiên có chút lo lắng.

"Có thể chúng ta như vậy vẫn đuổi theo cũng không phải biện pháp a!"

"Hơn nữa mỗi khi chúng ta cho rằng trải qua rút ngắn khoảng cách thì, này mộc linh khí lại hội quý dị mà kéo dài khoảng cách." Một cái tu sĩ nói, âm thanh vô cùng phiến muộn, đều muốn hoài nghi yêu thú kia có phải là nhân đến đàn đầu mà đang đùa bọn hấn.

Mọi người còn nói một chút, nhưng không có một cái tin tức hữu dụng. Mà bọn hấn nhưng lại không biết, sau lưng bọn họ, còn bí ẩn mà chũe mấy cái đuôi nhỏ.

*****

Này một đuổi một chạy trong lúc đó, người hai phe mã đều trong lòng phiến muộn đến cực điểm.

Nhượng Tư Lăng cao hứng chính là, sau bảy ngày, trên người hấn mộc linh khí đang dần dần thu lại. Bất quá mê cung này như thế đường nói cũng không biết bị hấn xoay chuyển bao nhiêu địa phương, thành công đem hấn nhiều hồn mê.

Đương mộc linh khí hoàn toàn ẩn giấu đi thì, Tư Lăng nội lưu đầy mặt phát hiện, hấn rút cục lạc đường đến sơn động xuất khẩu.

Tư Lăng kích động nhìn gần ngay trước mắt ánh mặt trời bạch vân bùn đất, đang chuẩn bị nhào tới khóc rờn rờn một cái chúc mừng chính mình rốt cục kiếm về một cái mạng thì, phía sau một đạo ôm theo chất phác uy thế hòa long hướng hấn kéo tới, nguy cơ phiến bất dung hoãn. Tư Lăng chỉ kịp đẩy lên một đạo hồn lực xây vòng bảo hộ, liền bị cái kia hỏa long đánh bay, thân thể cao cao mà phi ra khỏi sơn động miệng, rơi xuống tới ly cửa động ngàn mét bên ngoài địa phương, ngã rầm trên mặt đất sau, Tư Lăng phun ra một ngụm máu tươi.

"Trên người hấn có mộc linh khí!"

Một thanh âm vang lên, giống như ghé vào lỗ tai hấn nổ tung giống như vậy, nổ đến hấn thất khiếu chảy máu, chặt vật không ngớt.

Từ cửa sơn động trong lục tục bay ra mười mấy cái bóng người, tiếp theo còn có vài con cấp mười yêu thú xa xa mà phi ở giữa không trung, lạnh lùng thú

đồng nhìn nhân loại Kim Đan tu sĩ công kích một cái cấp thấp nhân tu.

Tư Lăng suy nhược mà nằm trên mặt đất, cái kia hỏa long tuy rằng bị đỡ, nhưng cũng làm cho hắn bị thương không nhẹ. Hắn khó khăn mà nghiêng đầu qua chỗ khác, nhìn thấy một người trong đó ăn mặc Kim Tông phái đạo bào Kim Đan tu sĩ một tay nắm cái kia hỏa long, khinh thường nhìn hắn, hừ một tiếng nói: "Nho nhỏ Luyện Khí kỳ tu sĩ, dĩ nhiên năng lực ở ta hỏa long dưới còn sống sót, xem ra cũng không đơn giản!"

Ở đây tu sĩ không có hé răng, đều ánh mắt lóe lên nhìn Tư Lăng. Vừa nãy tình cảnh đó, rất nhiều mọi người nhìn thấy, cái kia do Kim Đan tu sĩ Đan Hòa ngưng tụ thành hỏa long phách mãnh cực kỳ, tập kích trên Tư Lăng thời điểm, trên người hắn sáng lên một cái lồng ánh sáng màu trắng, ngăn cản cái kia hỏa long đánh giết. Có thể ngăn cản tu luyện chỉ đại thành Kim Đan tu sĩ Đan Hòa ngưng tụ thành hỏa long, có thể thấy được bạch quang không phải tầm thường vật, liền không biết là ra sao phòng ngự Bảo khí.

Thiên Tông phái Tịnh Thủy chân nhân cau mày đánh giá Tư Lăng, lạnh nhạt nói: "Chu đạo hữu, người xác định trên người hắn có Yêu Liên mộc linh khí?"

Hiện tại Tư Lăng xem ra lại như một cái bị trọng thương, không đỡ nổi một đòn tu sĩ cấp thấp, ở đây các tu sĩ đều không có đem hắn để ở trong mắt, bất quá ở tình huống chưa làm rõ trước, mọi người cũng không có lại mạo muội ra tay giết hắn.

Tịnh Thủy chân nhân trong miệng Chu đạo hữu chính là tên kia Kim Tông phái Kim Đan kỳ Trưởng lão Chu Thanh Vân, chỉ thấy hắn đem cái kia hỏa long thu hồi, chấp tay sau lưng nói một cách lạnh lùng: "Ta lúc trước ở phía trước nhất, cảm nhận được mộc linh khí biến mất thì, liền nhìn thấy người này. Tuy rằng không xác định có phải là hắn hay không, nhưng ta cảm thấy cùng hắn không thể tách rời quan hệ."

Chu Thanh Vân bầm thà giết lầm cũng không buông tha tâm thái, ra tay cũng không có lưu tình, nếu không là Tư Lăng có bảo mệnh hồn lực chống đỡ, hiện tại đã sớm lần thứ hai đầu thai.

Sau khi nghe xong, mọi người không tiếp tục nói nữa, trái lại mắt sáng như đuốc mà nhìn chăm chăm Tư Lăng, từng đạo từng đạo thần thức mạnh mẽ ở trên người hắn quét tới quét lui, muốn nhìn một chút hắn là có hay không từ yêu thú kia nơi đó được Yêu Liên, coi như chỉ là một hạt nho nhỏ hạt sen, cũng có lớn lao có nơi.

Tư Lăng suy nhược mà đứng ở đằng kia, trong lòng một trận phần nộ lại uất ức.

Những cái kia thần thức từng lần từng lần một mà từ trên người đảo qua, phảng phất đem y phục của hắn bóc bình thường trần trụi mà đem bí mật của chính mình bày ra ở trước mặt bọn họ. Hắn biết thế giới này nhược nhục cường thực, cường giả vi tôn, cường giả vĩnh viễn có thể tùy ý ức hiếp người yếu, thậm chí đem người yếu tôn nghiêm đạp ở dưới chân đùa bỡn. Nhưng là đương chuyện này xuất hiện ở trên người mình thì, hắn nhưng không cách nào nhìn được loại kia khuất nhục, thậm chí hận không thể liều xuất toàn lực đem những cái kia cao cao tại thượng tu sĩ đều đánh rơi bụi bặm.

Nhưng là, hiện thực lại làm cho hắn chỉ có thể cắn chặt hàm răng chịu đựng này khuất nhục tất cả.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Đại ca

Son động cách đó không xa, hai cái người lặng yên đứng ở đó, khí tức ẩn giấu đến vô cùng tốt, dĩ nhiên không có bị đông đảo Kim Đan tu sĩ cùng yêu thú cấp cao phát hiện.

"Nguyệt đạo hữu, Tư đạo hữu tình huống không đúng vậy." Ngã ngôn âm thanh vang lên, phối hợp này phóng đặng bất kham nụ cười, chính là Dung Hoán Thiên.

Nguyệt Thiên Dạ trầm mặt quan sát trong son cốc đối lập, không có theo tiếng.

Dung Hoán Thiên thấy nàng thờ ơ không động lòng, chớp mắt một cái, lại nói: "Thật đáng thương a, Luyện Khí kỳ đối đầu Kim Đan kỳ, vốn là trời cùng đất trong lúc đó khác biệt. Chà chà, mỹ nhân như thế tổn rơi xuống, thực sự là đáng tiếc a, nhìn ra ta đều không đành lòng . . ."

Nguyệt Thiên Dạ nguyên bản thiếu kiên nhẫn để ý đến hắn, nhưng Dung Hoán Thiên như cái bà ba hoa như thế la lý tám sách mà nói rồi một trận, khiến người ta rất muốn trực tiếp đánh một quyền tiêu âm. Nguyệt Thiên Dạ không khỏi cười lạnh một tiếng, ngạnh tiếng nói: "Dung Hoán Thiên, ta khoan dung người bất quá là bởi vì ta xem thường giết người, đừng tới khiêu chiến ta sự nhẫn nại."

". . . Nếu như ta càng muốn đâu?" Dung Hoán Thiên ngữ khí ám muội, nghiêm túc nhìn về phía nàng mỹ lệ gò má.

Nguyệt Thiên Dạ thu hồi đưa lên ở Tư Lăng trên người ánh mắt, nhìn về phía ánh mắt của hắn là một loại vô cơ chất lãnh khốc: "Ta dùng rất nhiều loại nhượng người lập tức thân tổn đạo tiêu biện pháp, ngươi có muốn thử một chút hay không?"

Trong nháy mắt đó, Dung Hoán Thiên không hoài nghi chút nào Nguyệt Thiên Dạ nói được là làm được. Nữ nhân này quá thần bí, có một loại khiến người ta muốn có nhòm ngó dục vọng, rõ ràng chỉ là cái ngoại môn tiêu đệ tử, nhưng cũng ẩn giấu đi tu vi, trên người pháp bảo càng là tầng tầng lớp lớp, chỉ riêng nàng cá nhân giá trị tới nói, không cách nào dùng linh thạch đến hoành lượng.

Dung Hoán Thiên sờ sờ mũi, không lại gây xích mích nữ nhân này, bất quá vẫn là hỏi: "Ngươi thật sự không đi cứu hắn? Không ra tay nữa, cái kia Chu Thanh Vân có thể muốn ra tay rồi."

Nguyệt Thiên Dạ hai tay ôm ngực, nói một cách lạnh lùng: "Hắn hiện tại tu vi tuy thấp, nhưng từng cũng là Trúc Cơ kỳ tu sĩ. Nếu như... " Hắn liền những người này cũng không cách nào ứng phó, tương lai như thế nào năng lực đi theo bên người nàng? Nàng tuy rằng xin thề phải bảo vệ hắn, nhưng cũng không thể cả đời bảo vệ hắn, chung quy phải hắn có năng lực tự vệ.

Hơn nữa, nàng cũng muốn biết này cây Yêu Liên biến mất cùng Tư Lăng có quan hệ gì. Làm như thế là vì bảo vệ Tư Lăng! Nguyệt Thiên Dạ ở trong lòng như vậy tự nhủ.

Không nghe thấy đoạn sau, Dung Hoán Thiên trong lòng có chút buồn bực, rõ ràng lúc trước cho rằng Tư Lăng chết rồi thì, nữ nhân này một bộ thương tâm gần chết tình thâm đáng đáp, hiện tại phát hiện người không có chết, nhưng không đi quen biết nhau, trái lại trốn đến một bên thờ ơ lạnh nhạt. Nữ nhân này thật sự yêu hắn sao? Thiết thời hắn lúc trước còn làm chút tay chân đến thử thách một tý, kết quả a —— tu tiên giả hay vẫn là yêu chính mình tương đối nhiều!

Lúc này, lực tục mà có tu sĩ từ sơn động xuất đến, nhìn thấy trong sơn cốc tình cảnh giật nảy cả mình, tuy rằng không biết xảy ra chuyện gì, nhưng mọi người đều cho rằng Tư Lăng lần này tuyệt đối khó thoát khỏi cái chết, bị mười mấy cái Kim Đan tu sĩ thần thức khóa lại, căn bản không thể đào tẩu, ngoại trừ ngoan ngoãn nhận mệnh còn năng lực làm thế nào.

"Ngươi là chính mình giao ra đây hay là muốn ta động thủ?" Chu Thanh Vân lãnh khốc mà nói rằng, Hắn là cái thân hình cao lớn trung niên nam tử, tính khí xưa nay táo bạo, cùng hắn tu luyện Hòa thuộc tính công pháp có quan, gặp phải sự tình thì đều là hành động nhanh ở đầu suy nghĩ, nhưng sức chiến đấu cũng là cùng cấp trong cực nhỏ người có thể so sánh được với.

Tư Lăng ở hắn thi đến uy thế dưới lại khắc một cái huyết, khó khăn nói: "Ta thật sự không biết các ngươi nói cái gì."

Thấy hắn còn ở mạnh miệng, Chu Thanh Vân gia tăng đối với hắn uy thế, thấy hắn trắng xám mặt ngã quỵ trên mặt đất, lạnh rên một tiếng: "Không nên cùng ta giả ngu, trên người ngươi có Yêu Liên một linh khí, yêu thú kia tất nhiên cùng ngươi có liên quan, mau mau đem Yêu Liên giao ra đây."

Nghe vậy Tư Lăng lại một lần nữa ở trong lòng nguyên rủa cho hắn gây phiền toái yêu thú, ngoài miệng nhưng kiên quyết phủ nhận chuyện này. Thừa nhận, phản mà bị chết càng nhanh hơn.

"Chu đạo hữu, ở trên người đứa trẻ này xác thực không cảm giác được Yêu Liên khí tức." Trần Mẫn Nhiên cau mày nói rằng, thần thức lại một lần nữa từ trên người Tư Lăng đảo qua, nhưng không thu hoạch được gì.

Kỳ thực Yêu Liên bị con kia đáng sợ yêu thú cướp đi, bọn hắn cũng không có đi cướp ý nghĩ, dù sao yêu thú kia uy thế thật đáng sợ, phảng phất ngự trị ở tất cả bên trên, căn bản không phải bọn hắn giai đoạn này người năng lực phản kháng, thậm chí năng lực tránh được một mạng đều toán hảo. Chỉ là Yêu Liên mê hoặc quá to lớn, làm cho bọn hắn đều muốn mò đến giờ chỗ tốt, hơn nữa nghe xong Tôn Tuyền phân tích, liền bắt đầu theo sát không rời. Cuối cùng một linh khí biến mất thời gian, bọn hắn gặp phải chính là Tư Lăng, tuy rằng hắn quá thấp tu vi nhượng bọn hắn hoài nghi, nhưng dù như thế nào đều muốn nhìn một chút ở trên người hắn sẽ có hay không có đặc biệt gì kinh hi.

Mọi người mặc dù có thể như vậy không kiêng dè gì còn có một cái nguyên nhân, chính là Tư Lăng là cái tán tu, hơn nữa là cái cấp thấp tán tu, cùng ở đây môn phái không có bất kỳ quan hệ gì, sau lưng cũng không có chỗ dựa, vì lẽ đó bọn hắn vẫn chưa đem hắn để ở trong mắt.

Chu Thanh Vân nhưng không tin, ánh mắt đình chỉ Tư Lăng túi chứa đồ trên, "Hay là hắn có ngăn cách một linh khí pháp khí."

Những người còn lại thấy hắn không tha thứ đều không nói gì, người còn chưa chết đây, đã nghĩ cường ép đi thăm dò xem nhân gia túi chứa đồ, này cùng giặc cướp có hội khác nhau? Tuy rằng tu sĩ cấp cao có thể không nhìn tu sĩ cấp thấp ý nguyện tùy ý đập lên bọn hắn tôn nghiêm, nhưng này dưới con mắt mọi người, hay là muốn duy trì điểm danh môn đại phái cùng Kim Đan Lão tổ mặt mũi không phải.

Tôn Tuyền tinh tế vừa nghĩ, liền lắc đầu nói: "Khả năng này rất nhỏ, như hắn thật sự có ngăn cách một linh khí pháp khí, lúc trước này một linh khí cũng sẽ không mãi đến tận bây giờ mới liền biến mất."

Những người khác sau khi nghe xong, cũng cảm thấy có lý.

Có thể Chu Thanh Vân là cái thẳng tính khí lại khinh xuất, nghe được bọn hắn kỳ kỳ méo mó một trận đã sớm thiếu kiên nhẫn, lập tức quyết định chính mình trực tiếp đi lấy Tư Lăng túi chứa đồ thuận tiện giết cái này cấp thấp tán tu.

Tuy rằng trong bao trữ vật đồ vật không cái gì người không nhận ra, nhưng Chu Thanh Vân động tác này nhượng Tư Lăng hận thấu. Mắt thấy hắn lại đây, Tư Lăng buông xuống bên người ngón tay bắt đầu ngưng tụ hồn lực, chuẩn bị đánh lén, sau đó nhân cơ hội chạy trốn. Tư Lăng đã có tâm kế so sánh, phòng chừng lần này sau, hắn đặc thù hồn lực hội bại lộ ở trước mặt người, nhưng là dưới tình huống này, hắn không muốn lại làm bộ nhỏ yếu mà chết.

Mắt thấy Chu Thanh Vân đã đến trước mặt, đưa tay liền muốn đập trên Tư Lăng đầu thì, đột nhiên một đạo pháp thuật kéo tới, đánh vào Chu Thanh Vân trên bàn tay, toàn bộ tay tới tay cánh tay lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc kết băng, dưới ánh mặt trời hiện ra lạnh lẽo hàn mang.

Chu Thanh Vân nhanh chóng lùi về sau, mau mau vận hành trên người hỏa linh lực muốn giải trừ trên tay đóng băng. Nhưng là làm người khiếp sợ chính là, bất luận hấn cố gắng thế nào, tay vẫn như cũ duy trì đóng băng đáng sợ, này đọng lại ở trên tay pháp thuật vô cùng kỳ lạ, hấn dĩ nhiên không cách nào mở ra.

Chu Thanh Vân tâm nghi ngờ không thôi, giận dữ hét: "Là ai, đi ra cho ta!"

Này đột nhiên đến một màn khiến người ta giật nảy cả mình, theo Chu Thanh Vân gào thét, mọi người nhìn thấy cách đó không xa một bóng người ngự kiếm mà đến, giây lát trong lúc đó ngược lại đến trước mặt, từ kiếm trên bay vọt mà tẩm tích đến quỹ trên mặt đất Tư Lăng bên người, sau đó nâng tay lên, thu hồi chuỗi này băng kiếm.

Mọi người ồ lên, này người ngự kiếm phi hành linh kiếm dĩ nhiên là một thanh băng kiếm, xem trên thân kiếm kia lượn lò hàn khí, đều biết vật ấy tất không phải vật phàm, còn chưa từng nghe nói có người tu sĩ nào là dùng hàn băng đến chế ra kiếm. Lại xem này người, xem ra rất trẻ tuổi, là cái tướng mạo vô cùng đẹp trai nam nhân, vóc người thon dài, ăn mặc đơn giản đạo bào màu trắng, nhưng một thân khí tức như này sông băng trên băng giống như lạnh lẽo, phảng phất không có một chút nào độ hot, một đôi hàn băng bình thường con người không có một chút nào tâm tình mà nhìn về phía cách đó không xa mười mấy cái Kim Đan tu sĩ.

Rõ ràng chỉ là một cái người, nhưng này đáng người hơi thờ kia, phảng phất đối diện mười mấy cái Kim Đan tu sĩ như này chân trời phù vân giống như vậy, không có ở trong mắt hấn lưu lại chút nào vết tích.

Nhìn rõ ràng này người tướng mạo thì, Thiên Tông phái hai tên Kim Đan kỳ tu sĩ sắc mặt bỗng đại biến.

Tư Lăng nguyên bản ngưng tụ lại đến hồn lực tản đi, khó khăn mà ngẩng mặt lên, từ dưới lên, chỉ có thể nhìn thấy nam tử kia duyên dáng cầm cùng màu sắc nhạt phớt môi mỏng, nhưng quen thuộc đáng sợ vẫn là nhượng hấn trong lòng có chút buông lỏng.

"Đại ca. . ."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Người muốn chiến, ta liền chiến!

Tư Hàn đến ngoài ý muốn ở ngoài, nhưng Tư Lăng nhưng thờ phào nhẹ nhõm, chỉ ít thoát thân xác suất lại cao mấy tầng, cũng không cần liều mạng hồn lực bại lộ hậu quả thoát thân.

Bất quá Tư Lăng có chút bận tâm, chỉ lo Tư Hàn không cách nào ứng phó này hơn mười người Kim Đan tu sĩ. Hai huynh đệ hầu như hai năm không thấy, Tư Hàn lúc này đã là Trúc Cơ hậu kỳ, lại là trời sinh biến dị băng linh căn, sức chiến đấu tự nhiên cường hãn, nhưng là so với Kim Đan kỳ tu sĩ hay vẫn là thiếu một chút.

Muốn thôi, Tư Lăng tâm lại đề cập đến.

Tư Hàn đối với Tư Lăng tha thiết mong chờ ánh mắt làm như không thấy, nhân nhạ nhìn phía này hơn mười người Kim Đan tu sĩ, nhân tu tập công pháp vấn đề, làm cho hấn xem ra lạnh lẽo vô tình, một thân lượn lò hàn khí khiến người ta nhượng bộ lui binh, liền sợ bị loại kia hàn khí gây thương tích.

"Người là người phương nào?" Chu Thanh Vân nâng như bông tuyết như thế tay vừa vội vừa giận mà chất vấn, trong lòng ngầm giật mình, trẻ tuổi khi nào xuất như thế cái nhân vật lợi hại? Lại xem này đạo bào màu trắng, mặt trên dùng bạc màu vàng thêu tuyến văn một loại kỳ quái phù hiệu, xem ra là một loại nào đó bùa chú, nhưng không cách nào thăm dò hấn là môn phái nào đệ tử.

Tư Hàn đứng là một thiên tài, đây là hết thấy Thiên Tông phái lòng người trong nhận định sự thực, cũng là có hi vọng ở vạn năm bên trong phi thăng lên giới thiên tài, Thiên Tông phái từ khi đạt được Tư Hàn sau, dùng tâm dùng sức mà bồi dưỡng hấn, thậm chí không tiếc tướng môn phái trấn bảo đồ vật —— băng diễm nhượng hấn thôn phệ. Mà hấn hiện tại một thân hàn khí tiết ra ngoài cũng là bởi vì thôn phệ băng diễm nguyên có, thương Chu Thanh Vân cũng là này băng diễm, liền Kim Đan tu sĩ Đan Hóa cũng không cách nào giải trừ băng diễm thương tổn, có thể thấy được này băng diễm lợi hại.

"Tư Hàn!" Tư Hàn lạnh lùng nói, hai mắt chăm chú khẩn theo dõi hấn.

Bị cặp kia không chứa cảm tình con mắt nhìn chăm chăm, Chu Thanh Vân dĩ nhiên sinh ra một luồng ý nhiên tâm ý, cảm giác được đạo tâm bất ổn, trong lòng cả kinh, sắc mặt nhất thời biến hoá không được.

Lúc này, Tịnh Thủy chân nhân cùng Chân Thủy chân nhân hai người cũng không còn cách nào bàng quan, mau mau lên tiếng nói: "Tur Hàn, nhanh mau lui xuống, không rất đúng Chu tiên bối vô lễ!"

Tuy là đồng môn tiền bối, nhưng Tur Hàn vẫn như cũ không về mặt, nói một cách lạnh lùng: "Hắn là đệ đệ ta Tur Lăng, ai dám thương hắn!"

Nghe vậy, người ở chỗ này giật nảy cả mình, vốn cho là là cái không bối cảnh gì tán tu, lại không nghĩ rằng dĩ nhiên là Thiên Tông môn Thanh Ngọc Chân Quân đệ tử nhập thất huyết mạch huynh đệ. Hơn nữa bọn hắn cũng nghe qua Tur Hàn đại danh, hai năm trước, này một hồi thu đồ đệ nghi thức khá là long trọng, thậm chí Tur Hàn người này bị khen dụ thành Tây Cảnh thiên tài trăm năm khó gặp nhân vật, Tiêu Trắc cùng Thành Giác chờ người là làm sao cũng không sánh được.

Thiên Tông phái Kim Đan tu sĩ cùng Chu Thanh Vân chờ người sắc mặt trở nên khó xem ra, còn lại Kim Đan tu sĩ hai mặt nhìn nhau, loại này nhanh quay ngược trở lại mà xuống tình huống cũng làm cho bọn hắn khá là bất đắc dĩ.

Một lát, Chu Thanh Vân lạnh lùng nói: "Coi như là huynh đệ của ngươi, nhưng hắn đoạt Yêu Liên, chỉ cần hắn giao ra Yêu Liên, hướng về ta dập đầu nhận sai, ta có thể không truy cứu."

Tur Lăng vừa nghe, giận tím mặt, muốn hắn dập đầu nhận sai, ngươi đi chết khá là nhanh! Bất quá Tur Lăng còn chưa mở miệng từ chối, đã có một đạo thanh âm lạnh như băng thay hắn trả lời.

"Không thể!"

Tur Lăng lệ nóng doanh tròng, đột nhiên cảm thấy biến thành người đàn ông cũng không cái gì, có loại này bảo vệ đệ đệ huynh trưởng, cả đời làm nam nhân cũng không quan trọng lắm. Coi như muốn hắn lừa dối Tur Hàn cả đời, khoác cái này cùng linh hồn bất tương phụ xác tử, hắn cũng là cam nguyện —— tuy rằng nghĩ như vậy rất dễ tiện vô liêm sỉ.

"Tur Hàn!" Tịnh Thủy chân nhân lo lắng nói: "Chu đạo hữu hiếm thấy đại nghĩa, buông tha huynh đệ ngươi một mạng, ngươi cũng cần nhường một bước."

Tur Hàn sống lưng thẳng tắp, đứng chấp tay, lạnh nhạt nói: "Tu tiên giả nghịch thiên mà đi, không quý thiên không bá địa dùng cái gì phải lay chi là một giới Kim Đan tu sĩ?"

Lời này thực sự là càn rỡ cực kỳ, cũng khí phách cực kỳ, đem Tur Hàn bắt khuất đạo tâm cũng triển lộ không thể nghi ngờ, một loại đối với thiên địa đối với cường giả đều ngạo nhiên không sợ ngạo khí. Ngoại trừ bị rơi xuống mặt mũi mà tức giận đến gần chết Chu Thanh Vân, ở đây tu sĩ đều bị câu này ảnh hưởng một loại nào đó đạo niệm câu động tâm trong một tia chớp.

Chu Thanh Vân lần nữa mà bị cái tiểu bối luồng gat, giận không nhịn nổi, quát lên: "Tốt lắm, nếu là ta đánh thắng ngươi, huynh đệ các ngươi nhất định phải hướng về ta xin lỗi, đến lúc đó cũng không nên sợ lão phu lấy lớn ép nhỏ. Nếu là ngươi thắng, lão phu lập tức đi, không truy cứu chuyện này nữa!" Nói, lại chuyển hướng Thiên Tông phái hai người, nói một cách lạnh lùng: "Hai vị đạo hữu, cũng không phải là ta có ý định cùng Thiên Tông phái không qua được, mà là các ngươi tiểu bối nhất ý cùng ta làm khó dễ, phương không xuất thủ không được."

Tịnh Thủy chân nhân cùng Chân Thủy chân nhân nhìn nhau cười khò, biết chuyện này khó có thể kết liễu. Không nói Tur Hàn là Thiên Tông phái coi trọng nhất đệ tử, riêng là như nhượng hắn bị thương nhẹ, tự bệnh Thanh Ngọc trưởng lão có thể bắt chấp tất cả lập tức xét nhà hỏa đi tới đánh nhau. Lại nói Kim Đan tông phái thực lực tuy rằng không bằng Thiên Tông phái, nhưng cũng là cái gốc gác thâm hậu đại phái, cùng bọn họ trở mặt thực sự không khôn ngoan.

Tur Hàn tiến lên một bước, đứng ở Tur Lăng trước mặt, lãnh đạm nói: "Ngươi muốn chiến, ta liền chiến!"

"Hào, hào, hào!" Chu Thanh Vân liên tục nói rồi ba tiếng từ "Hào", xoay tay giương lên, một cái ngưng tụ hắn hơn nửa hỏa linh lực hỏa long xuất hiện ở trên tay.

Người còn lại mau mau lui về sau xem xem ra, người ở chỗ này nhiều là Tây Cảnh các phái tu sĩ, trong lòng tự có đo. Bọn hắn vừa muốn nhìn một cái nhượng Thiên Tông phái bảo bối không ngớt thiên tài trình độ, lại ngóng trông Chu Thanh Vân ở trong quá trình chiến đấu thất thủ giết chết Tur Lăng, như vậy Thiên Tông phái ít đi một thiên tài, cũng coi như là ít đi cái hi vọng.

Hỏa long gào thét mà đến, ôm theo ngập trời nhiệt khí, ven đường không khí vì đó động lại, bùn đất tốc độ biến thành đen hóa thành hư vô, có thể thấy được này hỏa long lợi hại.

Tur Hàn không chỉ có không có lui về phía sau, trái lại trước mặt mà lên, hai tay lật lên, một cái màu trắng bông tuyết hình thành băng long nghênh đón, cùng cái kia hỏa long chạm vào nhau xé giết, băng cùng hỏa tranh tài, thế lực ngang nhau, tư tư âm thanh vang lên, hai cái do linh lực ngưng tụ mà thành long ở giữa không trung lẫn nhau cắn xé, không ai nhường ai.

Tur Lăng chiến chiến mà đứng lên, nhìn Tur Hàn không chút nào di bóng lưng, trong lòng chưa xốt lại cảm động, thật chặt nhìn chăm chăm hai người, chỉ lo Chu Thanh Vân tổn thương Tur Hàn.

Hai cái do linh lực ngưng tụ diện thành long trên không trung tranh tài, mắt thấy chính mình hỏa long không cách nào chiến thắng, Chu Thanh Vân gia tăng

hỏa linh lực phát ra, hỏa long có vẻ càng thêm ngưng tụ, Chu Thanh Vân một đôi mắt âm trầm trừng mắt Tư Hàn, phảng phất Tư Hàn là giết từ đoạt thể kẻ thù. Thấy thế, Tư Hàn cũng gia tăng bằng linh lực, hai cái linh lực ngưng tụ mà thành linh long xé giết sản sinh kinh khí đem đạo bào của hắn sau này quất đi, sản đến đáng người thon dài, khí thế như cầu vồng, tầm kia đẹp trai bắt phàm mặt trầm liễm bình tĩnh, giống như này cửu thiên vân tiêu trên tiên người.

Ở đây đông đảo nữ tu thật chặt nhìn chăm chăm Tư Hàn, trên mặt nhưng lạnh lẽo đỏ lên.

Đột nhiên, Chu Thanh Vân mặt lộ vẻ quý tiếu, vỗ một cái linh thú túi, một cái màu đỏ rực bóng dáng hướng Tư Hàn kéo tới. Tư Hàn lúc này toàn tâm toàn ý chống đỡ hỏa long công kích, căn bản không đề phòng hắn sẽ làm yêu thú đến làm đánh lén, coi như có cảnh giác, nhưng chỉ kịp ở trên người ngưng tụ lại một tầng linh lực bảo vệ. Có thể này màu đỏ rực bóng dáng là một cái dài khoảng một trượng toàn thân màu đỏ hỏa lân xà, rắn này kịch độc cực kỳ, nếu là bị nó cắn một cái, không chết cũng đi đi nửa cái mạng, đến lúc đó còn không là mặc người muốn làm gì thì làm.

Tư Lăng kinh hãi đến biến sắc, mắt thấy cái kia hỏa lân xà đột phá linh lực bảo vệ, Tư Lăng cũng không kiêng dè nữa, ngưng tụ lại hồn lực công kích, lại không nghĩ rằng đương màu trắng hồn lực đi vào con rắn kia thân thể thời, hỏa lân xà nhất thời vận vẹo rơi trên mặt đất, sau đó cả người huyết nhục bạo liệt ra, mấy tức trong lúc đó liền chảy máu mà chết.

Tư Lăng kinh ngạc cực kỳ, không nghĩ tới hồn lực đối phó yêu thú hiệu quả tốt như vậy.

Mà lúc này, bởi vì hỏa lân xà tử vong làm cho Chu Thanh Vân người chủ nhân này đồng dạng bị thương nhẹ, Tư Hàn sắc mặt sưng húp, tay trái không chế bằng long cùng hỏa long xé giết, tay phải cũng nổi lên hai ngón tay nằm ngang ở trước ngực, chỉ điểm nhảy lên một tia màu trắng băng điểm, này băng điểm bay vào băng long thân thể, băng long nhất thời khí thế tăng vọt, miễn cưỡng đè ép cái kia hỏa long, đồng thời một miệng đem hỏa long thôn phệ.

Người ở chỗ này đều chấn kinh rồi, đây là khiêu chiến vượt cấp, hơn nữa còn chiến đến như vậy đẹp đẽ! Quả nhiên Thiên Tông phái đều là chút biến thái sao?

Lại xem này Chu Thanh Vân, yêu sủng tử vong thêm vào một nửa hỏa linh lực bị Tư Hàn băng long thôn phệ, nhượng hắn chịu trọng thương, phù một tiếng phun ra một ngụm tinh huyết, sắc mặt cấp tốc bụi bại hạ xuống.

Tư Hàn thu hồi cái kia băng long thời, màu da trở nên như hỏa bình thường đỏ chót, quá mấy tức phương khôi phục bình thường. Người ở chỗ này đều biết hắn đáng đáp kia là miễn cưỡng đem Chu Thanh Vân một nửa hỏa linh lực thôn phệ chuyển hóa vì linh lực của chính mình, không khỏi sợ hãi cả kinh.

Một cái Kim Đan tu sĩ một nửa linh lực như vậy bằng bạc, hắn dĩ nhiên năng lực thôn phệ tiêu hóa, bản thể đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu a?

Mọi người nghi ngờ không thôi mà nhìn này hai cái huynh đệ, Tư Hàn khiến người ta chấn kinh đến không thể nào tiếp thu được, mà Tư Lăng lúc trước giết chết hỏa lân xà màu trắng linh quang cũng làm cho người suy nghĩ sâu sắc, ánh mắt lấp lánh không yên.

Tất cả mọi người có thể cảm giác được, này không phải bất luận một loại nào thuộc tính linh lực, trải qua siêu việt bọn hắn nhận thức phạm vi, không khỏi nhượng bọn hắn cảm thấy hiếu kỳ. Hơn nữa nó uy lực càng khiến người ta khát vọng, năng lực dễ dàng giết chết yêu thú sức mạnh, liền không biết là món đồ gì.

Lúc này, Tư Hàn nhìn về phía Chu Thanh Vân, nói rằng: "Người thất bại!"

Chu Thanh Vân sau khi nghe xong, lại phun ra một ngụm máu, đây tuyệt đối là khí!

Thấy tình huống lần thứ hai nhanh quay ngược trở lại mà xuống, Thiên Tông phái hai người mau mau đứng ra, nói rằng: "Chu đạo hữu, tiểu bối không hiểu chuyện, người liền tha thứ hắn lần này đi." Tuy là thỉnh cầu tha thứ, nhưng cũng nhắc nhở Chu Thanh Vân, hắn lúc trước nói, dưới con mắt mọi người, liền không tin hắn dám lật lọng, đem này mặt mũi bái đến lòng đất giẫm.

Chu Thanh Vân giận dữ, trong lòng biết ngày hôm nay việc này là tiền mất tật mang, không chỉ tổn thất tỉ mỉ bảo dưỡng mấy trăm năm hỏa lân xà, càng tổn thất toàn cục linh lực, hơn nữa chỉ cần Tư Hàn không thoái nhượng, Thiên Tông phái người cũng sẽ đứng ở hắn này một bên xác thực, đến lúc đó càng không chiếm được lợi ích.

Chu Thanh Vân sắc mặt biến ảo chập chờn, cuối cùng lạnh rên một tiếng, phẩy tay áo bỏ đi.

Chu Thanh Vân mặc dù rời khỏi, nhưng sự tình còn chưa kết thúc.

Mọi người nhìn chăm chăm Tư Lăng, ánh mắt lấp lánh, sôi nổi suy đoán Yêu Liên là có hay không ở trên người hắn.

Tư Hàn nhìn về phía bọn hắn, ánh mắt lạnh lùng, mọi người trong lòng biết bọn hắn nếu là muốn mang đi Tư Lăng, phỏng chừng kết cục cũng cùng Chu Thanh Vân giống như vậy, không khỏi do dự.

Thấy nhưng không một người rời đi, Tịnh Thủy chân nhân chỉ có thể khặc tiếng, nói với Tư Hàn biết một tí tình huống.

"Yêu Liên ở Tư Lăng trên người?" Tư Hàn nhìn phía Tư Lăng.

Tư Lăng mau mau lắc đầu, biểu thị không có. Xác thực không ở trên người hắn, bị một con yêu thú nuốt, hắn có thể một mao chỗ tốt đều không mò đến.

Trần Mẫn Nhiên suy nghĩ một chút, dùng một loại khá là hòa ái giọng nói: "Tư công tử, như muốn chứng minh xá đệ thuần khiết, có thể để người ta kiểm

tra hán túi chứa đồ, nhìn có thể có ngăn cách mộc linh khí pháp khí, nếu là không có, liền chứng minh là chúng ta oan uổng vị tiểu huynh đệ này, chúng ta đồng ý bồi thường sự tổn thất của hán."

Trần Mẫn Nhiên là nơi này tu là tối cao tu sĩ, tương tự cũng là Nhạc Hải phái một tên Kim Đan Trưởng lão, ở Tây Cảnh lý rất có danh vọng, chỉ cần hán mở miệng, cùng cấp trở xuống tu sĩ cực nhỏ có phản đối hán.

Tư Hàn cũng không phải là không thông tục vụ, nghe hán vừa nói như thế, cũng biết hôm nay chuyện này muốn giải quyết, biện pháp này là nhất tốt đẹp. Bất quá. . .

"Bồi thường liền coi như, nhưng kiểm tra túi chứa đồ chỉ có thể do các người những này tiền bối kiểm tra."

Nghe được Tư Hàn, người ở chỗ này đều đồng ý. Kim Đan tu sĩ thân gia so với cái Luyện Khí kỳ phong phú hơn nhiều, làm sao lọt nổi vào mắt xanh tu sĩ cấp thấp đồ vật, căn bản không sợ Kim Đan tu sĩ thấy bảo lên tham niệm.

Tư Lăng ngoan ngoãn đem túi chứa đồ lấy ra, nhưng này hơn mười người Kim Đan tu sĩ kiểm tra.

Trong sơn cốc dần dần có từ bên trong hang núi xuất đến tu sĩ, nhìn thấy tình huống này cũng dừng lại vây xem, lúc này bên trong thung lũng tụ tập mấy vạn tu sĩ cùng một ít ẩn giấu ở âm yêu thú, đều mắt ba ba nhìn con kia túi chứa đồ, chỉ lo bỏ qua cái gì.

Cái cuối cùng kiểm tra chính là Trần Mẫn Nhiên, thần thức chỉ thoáng quét qua liền đem trong bao trữ vật đồ vật liếc mắt một cái là rõ mồn một, không có thứ đặc biệt gì, chớ đừng nói chỉ là cái gì ngăn cách mộc linh khí pháp bảo, chứng minh Yêu Liên tuyệt đối không ở trên người hán.

Trần Mẫn Nhiên tự mình đem túi chứa đồ trả lại Tư Lăng, cùng tiếng nói rằng: "Xem ra Yêu Liên cũng không ở tiểu huynh đệ trên người. Bất quá ta có thể xin hỏi một chút, vì sao chúng ta lúc chạy đến, người hội ở nơi đó? Khi đó mộc linh khí là ở chỗ đó biến mất."

Tư Lăng mặt không chút thay đổi nói: "Ta chỉ là cái tu sĩ cấp thấp, hơn nữa là thủy hỏa song linh căn, cùng Yêu Liên mộc linh khí tương vi cùng, lúc đó vẫn chưa chú ý tới, chỉ là lúc đó vừa vặn từ mê cung xuất đến thôi."

Lời vừa nói ra, mọi người không khỏi nhủu mày lại, lòng nghi ngờ có người có phải là muốn tìm Tư Lăng gánh tội thay, một cái Luyện Khí kỳ tu sĩ, lượng hán cũng không cách nào ở này Đại Yêu thú chỗ ấy cướp đi Yêu Liên.

Trần Mẫn Nhiên lại hỏi mấy câu nói, Tư Lăng đều đáp, thấy không cách nào hỏi ra cái gì, chỉ có thể thất vọng ly khai.

Một hồi mệnh mông cuồn cuộn tìm kiếm Yêu Liên hành động, liền như vậy hạ màn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Biến số

Nhân nơi này là Thập Vạn Đại Sơn nơi sâu xa, yêu thú cấp cao đông đảo, mọi người cũng không muốn lưu quá lâu miễn cho đưa tới yêu thú cấp cao công kích, sôi nổi rời đi. Rất nhanh mà, hiện trường liền chỉ còn dư lại rất ít mười mấy người, đều là cùng hai người này có chút quan hệ.

Không còn ngoại địch, Tư Lăng đột nhiên không biết làm sao đối xử vị này "Huynh trưởng", khó tránh khỏi có chút không biết làm sao.

Tư Hàn vẫn như cũ như ký ức giống như không cần hán bất kỳ đáp lại, tay vạch một cái lấy ra một thanh băng kiếm, tiên tư bỗng bệnh mà nhảy lên băng kiếm sau, cúi đầu nhìn chăm chú hán, âm thanh mang theo đặc biệt hàn ý, nhưng không đông người: "Đuổi tới."

Tư Lăng suy nghĩ một chút, không có từ chối.

Ngay khi Tư Lăng cũng nhảy lên linh kiếm muốn lúc rời đi, một đạo thanh âm lo lắng vang lên: "Tư Lăng!"

Nghe ra chủ nhân của thanh âm kia là ai, Tư Lăng trong lòng thầm kêu một tiếng khổ bức. Lúc trước nguy cấp vạn phần, không gặp Nguyệt Thiên Dạ chờ người xuất hiện, hán còn tưởng rằng đã kinh thoát khỏi Nguyệt Thiên Dạ, nhưng không ngờ nàng dĩ nhiên trốn ở một bên nhìn hán bị người bắt nạt. Tư Lăng trong lòng có chút làm trước đây "Tư Lăng" không đáng, coi như "Hán" làm Nguyệt Thiên Dạ trả giá sinh mệnh, nhưng Nguyệt Thiên Dạ hay vẫn là yêu chính mình nhiều hơn chút, thời khắc nguy cấp hay vẫn là lấy chính mình làm trọng.

Bất quá vậy cũng là lúc trước "Tư Lăng" cùng Nguyệt Thiên Dạ sự tình, Tư Lăng trong lòng không lớn bao nhiêu cảm tưởng, chẳng qua là cảm thấy

Nguyệt Thiên Dạ là phiên phức không muốn đổi mặt thôi.

Mà làm hấn giật mình chính là, không chỉ Nguyệt Thiên Dạ, liền Tiêu Trạc, Tô Hồng Phi, Liễu Thành Phong mấy người cũng ở, đặc biệt cái kia đều là làm người ta ghét Dung Hoán Thiên cũng cùng sau lưng Nguyệt Thiên Dạ một mặt ngả ngón nụ cười xuất hiện. Tư Lăng theo bản năng mà nhìn về phía Tiêu Trạc, quả nhiên thấy hấn một mặt tái nhợt chán ghét trùng mắt Dung Hoán Thiên, không khỏi ở trong lòng nhướn mày.

Nguyệt Thiên Dạ chính là cái di động khác phái hấp dẫn khí, bất luận tới chỗ nào đều sẽ không thiếu hụt nam nhân đi theo bên người nàng, liền không biết những người đàn ông kia tâm tư như thế nào .

Mấy người tự một chút cự, hoạt bát Liễu Thành Phong cùng Lý Thanh Ly đối mặt Tư Hàn dĩ nhiên có loại chuột thấy mèo cảm giác, cũng không dám như lúc trước như vậy lại đây bắt chuyện trêu đùa, chỉ là hướng Tư Lăng hữu hảo mà cười cợt.

"Tư Lăng, người tốt hơn một chút sao? Có muốn hay không. . . Cùng ta đồng thời." Nguyệt Thiên Dạ nhìn Tư Hàn một chút, cuối cùng nói như thế.

Tư Hàn lạnh lùng mà nhìn nàng một cái, chưa trí một từ.

Đúng là Tư Lăng không khỏi cả nghĩ quá rồi, lại xem Nguyệt Thiên Dạ đối với Tư Hàn phòng bị đáng đáp, Tư Lăng trong lòng sản sinh một loại quýnh quýnh có thần ý nghĩ, này Nguyệt Thiên Dạ không phải là muốn muốn hấn chứng minh nàng là trong lòng hấn trọng yếu nhất, ở tình thân cùng ái tình trong lúc đó, nhất định phải lựa chọn nàng chứ?

Tư Lăng chỉ coi như không biết nàng lời nói mang thâm ý, cười nói: "Hiếm thấy gặp phải đại ca ta, ta tự nhiên cùng hấn cùng đi." Cũng không có nói rõ đi nơi nào hoặc lúc nào tái kiến, Tư Lăng nhìn về phía Tư Hàn, tựa hồ từ tâm kia xưa nay lạnh như băng trên mặt nhìn thấy một tia thoả mãn.

"Tư Lăng!" Nguyệt Thiên Dạ tựa hồ không dám tin tưởng chính mình cũng mở miệng , Tư Lăng dĩ nhiên không có lựa chọn nàng.

Tiêu Trạc thấy nàng thương tâm, lập tức động viên nói: "Thiên Dạ, hấn muốn cùng Tư sư huynh ly khai liền theo hấn đi. Tư sư huynh là hấn huynh trưởng, hấn muốn cùng ai ly khai là sự tự do của hấn."

Nguyệt Thiên Dạ lại không nghe, hai mắt chăm chú khấn mà nhìn chăm chăm Tư Lăng cùng Tư Hàn huynh đệ. Nguyệt Thiên Dạ sở dĩ muốn như vậy, cũng là bởi vì đã từng Tư Hàn cho cảnh cáo của nàng cùng si nhục.

Nàng biết Tư Lăng vì cứu nàng phá huỷ một thân tu vi, thậm chí linh căn hủy diệt sạch, làm cho Tư Hàn đối với nàng có phiền diện. Có thể nàng dám nói, nàng yêu Tư Lăng tâm không chút nào so với Tư Lăng yêu nàng thiếu, Tư Hàn dựa vào cái gì nên vì Tư Lăng làm chủ cuộc đời của hấn thậm chí cảm tình? Còn nhớ tới khi đó Tư Hàn cho nàng si nhục, đối với cái này lạnh giả đến không có tình người nam nhân, nàng chán ghét người đàn ông này! Nàng biết trong lòng hấn duy nhất nhược điểm chính là Tư Lăng, nếu có thể đem Tư Lăng đoạt tới, cũng coi như là dành cho hấn nặng nhất : coi trọng nhất một đồn.

Trong nháy mắt, Nguyệt Thiên Dạ trong đầu quay đi quay lại trăm ngàn lần. Nếu là lần này Tư Lăng thật sự cùng Tư Hàn ly khai, nàng lo lắng Tư Hàn hội làm xảy ra chuyện gì, làm cho nàng cùng Tư Lăng trong lúc đó càng chạy càng xa, thậm chí cảm tình có tỳ vết không cách nào cứu vãn. Vì lẽ đó, nói cái gì lần này cũng không cho phép Tư Hàn đem Tư Lăng mang đi.

Vì thế, Nguyệt Thiên Dạ thậm chí không tiếc bày ra nàng nhất xem thường người yếu yếu đuối đáng đáp, nói với Tư Lăng: "Tư Lăng , ta nghĩ cùng người vĩnh viễn cùng nhau, đừng rời bỏ ta được chứ?"

". . ."

Tư Lăng vẻ mặt cứng đờ như gỗ, trong lòng rối như tơ vò, trong lúc nhất thời bị hàn đến không còn phản ứng.

Lúc này, Tư Hàn không lại thờ ơ không động lòng, hấn ra tay rồi.

Tư Lăng chỉ cảm thấy trên người lạnh lẽo, sau đó thân thể không bị khống chế mà bị người duệ lên Tư Hàn chuôi này băng kiếm, nhân phát hiện là Tư Hàn, vì lẽ đó ngưng tụ lại bảo vệ mình hồn lực tản đi.

"Người chỉ có thể hại hấn, cũng không thích hợp hấn!" Tư Hàn nói một cách lạnh lùng nói: "Đê hèn nữ nhân, Tư Lăng cũng không phải người duy nhất!"

Nguyệt Thiên Dạ hơi biến sắc mặt, nhắm mắt lại nhìn về phía Tư Hàn, mắt lộ ra hung quang.

"Cô hồn nhai, bán yêu."

Đơn giản vài chữ, lại làm cho Nguyệt Thiên Dạ trong lòng sóng to gió lớn, khiếp sợ nhìn hấn. Như vậy chuyện bí ẩn hấn là như thế nào biết được ? Trong nháy mắt, Nguyệt Thiên Dạ trong lòng đối với Tư Hàn sản sinh sát ý —— tuy rằng nàng hiện tại không cách nào giết hấn, thế nhưng không có nghĩa là tương lai không cách nào trừ đi người này. Từ xưa tới nay chưa từng có ai năng lực uy hiếp nàng sau còn năng lực hảo hảo sống sót!

Cuối cùng, Tư Lăng hay vẫn là theo Tư Hàn đi rồi.

Lưu lại mấy người nhìn sắc mặt âm trầm bất định Nguyệt Thiên Dạ, trong lòng cân nhắc Tư Hàn.

Thiên Tông phái hai tên Kim Đan tu sĩ trong lòng đồng dạng kinh ngạc vạn phần, bọn hấn hay vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy Tư Hàn như vậy không nề mặt

mũi, hoàn toàn lật đổ hẳn vào cửa sau lạnh lẽo vô tình không lo chuyện bao đồng nửa ngày hàng im lặng nín nhịn ẩn tuợng, như vậy xem ra, hẳn đối với này Tư Lăng xác thực coi trọng, không đúng vậy không sẽ rõ biết đối thủ là một đám Kim Đan tu sĩ nhưng vẫn là xuất thủ cứu hãn. Cũng bởi vì Tư Hãn những tay, nương những cái kia trong lòng người có kiêng kỵ, kiêng kỵ sau lưng Thiên Tông phái, vì lẽ đó việc này mới có thể thuận lợi như thế kết thúc.

Thấy không chuyện gì, Thiên Tông phái hai tên Kim Đan tu sĩ cũng dẫn dắt ở đây đệ tử ly khai, chân trời lại có mười mấy đạo độn bóng loáng quá.

"Sư tỷ, chúng ta cũng đi thôi." Liễu Thành Phong nói rằng, lại phát hiện Tô Hồng Phi đứng ở linh kiếm trên vẫn chưa ly khai, không nhận được có chút kỳ quái nói: "Sư tỷ, tại sao ta cảm giác đến người từ khi đến Thập Vạn Sơn Mạch sau, trở nên cổ cổ quái quái."

Tô Hồng Phi nghe vậy thân hình run lên, ánh mắt có chút tối nghĩa không rõ mà nhìn về mặt thiên thật hiểu kỳ nhưng trực giác nhạy cảm thiếu niên, một lát bán buông xuống con mắt nói rằng: "Có sao? Ta chỉ là đang suy tư Yêu Liên nơi đi, luôn cảm giác không đúng..." Xác thực không đúng, ở trong trí nhớ của nàng, không phải hẳn là Nguyệt Thiên Dạ được Yêu Liên, sau đó bị hết thầy Kim Đan tu sĩ truy sát cuối cùng bị một chỉ tu luyện thành nhân hình bán yêu giúp đỡ chạy trốn sao?

Tô Hồng Phi mím môi, đột nhiên sắc mặt có chút khó coi.

Nàng biết, tất cả mọi thứ ở hiện tại cùng nàng đòi trước ký ức có rất lớn ra vào.

Đúng, Tô Hồng Phi nắm giữ một cái không thể cùng người nói bí mật, nàng có đòi trước ký ức.

Đòi trước, nàng tu luyện đến Kim Đan kỳ thời, chết thảm ở Nguyệt Thiên Dạ thiết kế dưới, mà giết chết nàng người chính là vẫn ẩn núp ở trong bóng tối Tư Lăng cùng này bán yêu Đồ Mục cùng mặt khác hai người đàn ông. Bọn hãn giết nàng nguyên nhân là bởi vì Nguyệt Thiên Dạ đoạt nàng vị hôn phu làm cho nàng mấy lần ba phiến hãm hại Nguyệt Thiên Dạ, liên động tác này nương những cái kia yêu thảm Nguyệt Thiên Dạ nam nhân vì chấm dứt hậu hoạn, y Nguyệt Thiên Dạ thiết kế hại chết nàng.

Hay là thương thiên chăm sóc, nương đã từng như vậy không cam lòng chết thảm chính mình nắm giữ cơ hội sống lại, còn nắm giữ cơ duyên lớn lao. Từ khi hai năm trước nàng sống lại sau, nàng xin thề phải đem đòi trước chịu đựng khuất nhục nguyên tội đều xin trả cho bọn họ!

Nhưng là, ngay khi nàng quyết định theo trong trí nhớ đồ vật đến trả thù Nguyệt Thiên Dạ chờ người thời, lại phát hiện thế giới này không còn là trong trí nhớ như vậy, rất nhiều chuyện dĩ nhiên thay đổi cái dạng, mà nhất làm cho nàng giật mình chính là Tư Lăng cái này người.

Có thể nói, ở trong trí nhớ của nàng, Tư Lăng đối với Nguyệt Thiên Dạ mà nói là nhất rất nam nhân khác, cũng là Nguyệt Thiên Dạ bên người những cái kia truy đuổi nàng các nam nhân không sánh được. Nàng nhớ tới đòi trước Tư Lăng bởi vì căm ghét chính mình quá mức yêu nghiệt dung mạo, vì lẽ đó người trước đều là mang một tấm mặt nạ che giấu, ngoại trừ Nguyệt Thiên Dạ, không có người thấy bộ mặt thật của hãn, là lấy lúc đầu nhìn thấy hãn thời, nàng cũng không biết cái này chính là nàng phải tìm kẻ thù.

Nhưng là đòi này quá sớm mà gặp phải Tư Lăng lên, hết thấy đều trở nên không giống nhau. Ở Liễu Thành Phong khen trêu đùa hãn để ý nhất dung mạo thời, hãn không chỉ có không hề tức giận, thậm chí không có bất kỳ trả thù cử chỉ, ôn hòa nhã nhặn đến khó mà tin nổi. Nàng nhưng là nhớ tới đòi trước phạm là nói hãn dung mạo một câu không phải người, đều sẽ bị hãn tàn nhẫn giết chết, hơn nữa Nguyệt Thiên Dạ vì thảo Tư Lăng niềm vui, cũng giết rất nhiều đối với Tư Lăng dung mạo nói thêm vài câu người.

Những này tạm thời có thể không tính đến, nhưng kể từ khi biết Tư Lăng tồn tại thời, nàng bí mật quan sát quá rất nhiều lần, phát hiện cái này Tư Lăng tựa hồ cũng không như trên đời giống như yêu thảm Nguyệt Thiên Dạ. Còn nhớ tới khi đó, Tư Lăng nhưng là yêu Nguyệt Thiên Dạ đến đồng ý vì Nguyệt Thiên Dạ cùng nam nhân khác đồng thời phân hưởng người đàn bà của chính mình, những cái kia đi theo ở Nguyệt Thiên Dạ bên người nam nhân còn từng nói bọn hãn đều yêu nàng thẳng ở tính mạng của chính mình, yêu nàng liên đồng ý đồng nhân phân hưởng nàng!

Bây giờ suy nghĩ một chút, Tô Hồng Phi chỉ cảm thấy những người đàn ông kia buồn cười đến cực điểm, cái gì "Yêu nàng thẳng ở tính mạng của chính mình, yêu nàng liên đồng ý đồng nhân phân hưởng nàng!", không nói tu tiên giả đều là vì tư lợi, chỉ nói riêng là cái có huyết tính nam nhân liền sẽ không tiếp nhận loại này buồn nôn sự tình. Bọn hãn hội nói như vậy bất quá là Nguyệt Thiên Dạ rất mạnh mẽ, bản lĩnh quá nhiều thôi. Hay là bên trong không hiện ra cũng có là chân tâm, nhưng nàng cảm thấy duy nhất yêu Nguyệt Thiên Dạ đến mù quáng, chính là sau đó đồng dạng chết thảm ở âm mưu dưới Tư Lăng.

...

Tô Hồng Phi nghĩ đến rất nhiều, trong đoạn thời gian này gặp được sự tình khắp nơi lộ ra quỷ dị, làm cho nàng có một cái hiểu ra, cũng không bao giờ có thể tiếp tục dùng đòi trước ký ức đến hoành lượng hiện tại sự tình.

Hơn nữa này Tư Lăng, nhưng là những chuyện này trong biến số lớn nhất.

Tô Hồng Phi quyết định, trước tiên thăm dò Tư Lăng vì sao có như vậy biến hóa lớn, rồi quyết định có muốn hay không tiến hành sau đó kế hoạch tốt hơn. Đây là trực giác của nàng nói cho nàng muốn làm như vậy, từ khi sống lại tới nay, loại này trực giác không chỉ có ở lúc mấu chốt nhiều lần đã cứu nàng tính mạng, thậm chí năng lực mang cho nàng cơ duyên lớn lao, mới làm cho nàng nắm giữ thực lực bây giờ kiêu ngạo, là đòi trước không cách nào nắm giữ.

Thả xuống một nỗi lòng, Tô Hồng Phi hướng Liễu Thành Phong nhàn nhạt cười cợt, nói rằng: "Liễu sư đệ, chúng ta cũng trở về đi thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Yêu Liên

Tur Hàn mang theo Tur Lăng một đường đi nhanh, tốc độ của hắn vô cùng nhanh, ở bỏ rơi phía sau một ít đuôi sau, phát hiện có mấy đạo đuôi làm sao cũng không cắt đuôi được, Tur Hàn lạnh rên một tiếng, đạo bào rộng lớn tay áo phát một cái, một đạo óng ánh quang hướng về phía sau bọn họ bắn nhanh mà đi, âm một tiếng, xa xa có món đồ gì bạo liệt ra.

Cảm giác này lần theo người cuối cùng không cam lòng rời đi, Tur Lăng trong lòng thở phào nhẹ nhõm. Lần này Thập Vạn Sơn Mạch hành trình thu hoạch . . . Thượng có thể, nhưng phiền phức so với thu hoạch còn nhiều, liền không biết sau đó có thể hay không lại bị những cái kia phiền phức quấn lấy, cần đến hành sự cẩn thận.

Tur Lăng không có hỏi Tur Hàn muốn dẫn hắn đi nơi nào, hai người một đường đi nhanh, bay sau một ngày, ở Thập Vạn Sơn Mạch một chỗ dừng lại, tìm cái sơn động nghỉ ngơi, chủ yếu cũng là nhượng Tur Lăng chữa thương.

Tur Lăng lần bị thương này rất nặng, liền cảnh giới cũng có chút bất ổn, vì lẽ đó nhất định phải mau chóng tìm một chỗ đã tọa chữa thương. Lúc trước bởi vì dọc theo đường đi có người theo dõi, phòng chừng người theo dõi nếu không là những cái kia nhưng chưa từ bỏ ý định tu sĩ chính là ẩn núp ở trong bóng tối Diệt Diện người, làm cho hai người đều có chút cảnh giác. Mãi đến tận rốt cục đem những cái kia người bỏ rơi sau, Tur Hàn phương tìm địa phương dừng lại nhượng Tur Lăng chữa thương.

Nghĩ rõ ràng điểm ấy, Tur Lăng trong lòng không nói ra được tư vị gì, nhưng nhìn Tur Hàn tự động ngồi ở cửa động nơi bóng lưng, rõ ràng hắn động tác này là đang thủ hộ chính mình, điều này làm cho quen thuộc y dựa vào chính mình Tur Lăng lần đầu cảm giác được đến từ huyết thống người thân quan tâm, một loại không giống với thể tục tình yêu nam nữ, trái lại càng thêm nhượng người yên lòng dựa vào.

Tur Lăng lấy ra một viên chữa thương linh đan ăn vào, sau đó nhắm mắt lại, bắt đầu đã tọa chữa thương.

Này vừa đã tọa chính là ba ngày ba đêm.

Mở mắt ra sau, Tur Lăng một chút liền nhìn thấy ngồi ở cửa động Tur Hàn, vẫn như cũ là hắn tiến vào đã tọa trước tư thế, phảng phất một vị pho tượng, sống lưng ưỡn lên đến mức thẳng tắp.

Phảng phất cảm giác được ánh mắt của hắn, Tur Hàn mở mắt ra, hỏi: "Hảo ?"

Tur Lăng gật đầu, "Hảo tám phần mười."

Tur Hàn lại gật đầu một cái, ánh mắt lạnh nhạt mà nhìn hắn. Nếu không là Tur Hàn mấy lần ra tay, thậm chí vì hắn đối đầu Kim Đan tu sĩ, Tur Lăng đều muốn hoài nghi nắm giữ như vậy lạnh lẽo ánh mắt nam nhân thật sự quan tâm hắn sao?

Tur Lăng trong lòng có chút thấp thỏm, nhớ tới lúc trước đối đầu Chu Thanh Vân thời, vì cứu Tur Hàn hắn vận dụng hồn lực, phòng chừng Tur Hàn cũng có thể cảm giác được này cùng thể giới này bất luận một loại nào linh lực thuộc tính đều không giống nhau sức mạnh, liền không biết hắn hội có ý kiến gì, có phải là như những tu sĩ kia như thể lộ ra tham lam ánh mắt.

Trầm mặc một chút, Tur Hàn đột nhiên nói rằng: "Người phụ nữ kia không thích hợp ngươi, bỏ quên đi!"

Tur Lăng liếc mắt nhìn hắn, không có như ở trước mặt người như vậy luôn là một bộ tự phụ ngạo nhiên trang bức đáng đáp, ở Tur Hàn trước mặt, hắn xưa nay khá là trầm mặc ít lời, thậm chí phải nói, trước đây "Tur Lăng" không biết làm sao cùng vị huynh trưởng này ở chung. Tur Hàn từ nhỏ thất tình lục dục khó hiện ra, chuyên tâm tu luyện, xưa nay không hỏi đến trong tộc công việc, từ nhỏ liền một bộ thanh lãnh lạnh lạnh không dính hồng trần đáng đáp, làm cho Tur Lăng xưa nay có chút từng hắn, không quá đồng ý cùng hắn thân cận.

Nhưng mà, chính là một người như vậy, xem ra lạnh lẽo không có tình người, nhưng sẽ ở trong lúc nguy cấp không để ý đối thủ mạnh mẽ hay không, cực lực muốn bảo vệ hắn.

"Ta biết . . ." Tur Lăng nhẹ giọng trả lời, trong lòng có chút khó chịu, không biết làm sao cùng Tur Hàn nói Nguyệt Thiên Dạ sự tình, hắn vẫn cảm thấy Nguyệt Thiên Dạ không đơn giản, bầm không muốn đắc tội ý nghĩ của nàng, mới hội khắp nơi nhượng nàng, nhưng cũng không biểu hiện hắn hội được Nguyệt Thiên Dạ kiểm chế.

Tur Hàn thấy đáng đáp của hắn, cho rằng trong lòng hắn còn ghi nhớ người phụ nữ kia, ánh mắt càng ngày càng lạnh lẽo, hỏi: "Người sau này có tính toán gì?"

Tư Lăng lại ngấm hần một chút, cảm thấy lấy Tư Hàn đi vắng quan tâm đệ đệ dấu hiệu đến xem, trong hai năm qua chuyện đã xảy ra hần là cũng là biết đến, liền nói với hần: "Đến Thập Vạn Sơn Mạch trước, ta ở Minh Hà thành thuê một chỗ tòa nhà ở nơi đâu, ta nghĩ trở lại." Thấy Tư Hàn không phản ứng gì, Tư Lăng trong lòng thờ dài, hần quả nhiên đối với hành tung của chính mình có chút hiểu rõ.

Son động lập tức lại yên tĩnh lại.

Một lát, Tư Hàn nói rằng: "Người có nguyện ý hay không tiến vào Thiên Tông phái?" Thấy Tư Lăng kinh dị đáng đáp, lại nói: "Người vốn là Thiên Tông phái ở Tư gia dự định đệ tử nội môn một trong, ai biết nhân người phụ nữ kia. . ."

Tư Lăng bị cặp kia mắt lạnh lẽo nhìn chăm chú đến cả người không dễ chịu, ám đạo việc này lại không phải hần làm ra, nhìn hần cũng vô dụng.

"Người bây giờ có được linh căn, mặc dù là tương xích song linh căn, nhưng y người tư chất ngộ tính cũng không có khó khăn gì, tin tưởng tiến vào Thiên Tông phái không có vấn đề gì."

Hiếm thấy Tư Hàn nói rồi nhiều như vậy, Tư Lăng trong lòng có chút cảm kích, nhưng đối với này nhưng không quá cảm mạo. Lúc trước hần là có tiến vào đại môn phái ý nghĩ, nhân khi đó hồn lực tu luyện ngưng trệ không trước, liền muốn đi những đại môn phái kia đi tìm tư liệu nhìn có hay không phương pháp giải quyết, nhưng từ này ma tu nơi đó được này bộ bản thiếu (Luyện Hồn Quyết) nhưng hần như nhất được chỉ bảo, tuy rằng gần đoạn thời gian bởi vì Yêu Liên xuất thế sự tình không có lật xem quá, nhưng cũng coi như là giải quyết hần trước mắt khẩn yếu nhất một vấn đề.

Thứ yếu, hần hiện tại chỉ là Luyện Khí kỳ tám tầng tu vi, tiến vào Thiên Tông phái phòng chừng chính là cái đi cửa sau đệ tử ngoại môn, có Tư Hàn ở mặt trước đây tuy rằng không đến nỗi có người không có mắt mà bắt nạt hần —— hần cũng sẽ không bị người bắt nạt đến —— nhưng nói tóm lại hội vô cùng chọc người mắt.

Còn nữa, bí mật trên người hần rất nhiều, như cùng thế giới này không giống hồn lực, còn có con kia thôn phệ Yêu Liên yêu thú, bất luận loại nào đều có thể ở thế giới này gây nên náo động, nhưng hần làm việc càng là cẩn thận một chút rất nhiều, đối với tiến vào đại môn phái cũng có chút kiêng kỵ, liền chỉ lo con kia làm sao cũng không cất đuôi được yêu thú một cái khó chịu, ngoại một cho hần rước lấy tai họa làm sao bây giờ? Hơn nữa trải qua ở thung lũng sự tình, rất nhiều người cũng hoài nghi hần có thể cùng cướp đi Yêu Liên yêu thú có quan hệ, đối với hần hồn lực càng cảm thấy hứng thú, phòng chừng đại thể tu sĩ sẽ cho rằng hần tu luyện một loại khá là lợi hại công pháp, không chắc ở trong bóng tối nghĩ làm sao sát nhân đoạt bảo đây.

Đương nhiên, kỳ thực lấy hiện thực tới nói, tiến vào đại môn phái được tông môn che chở có thể so với làm một cái không có thể lực nào tán tu tốt lắm rồi, như không có nhiều như vậy bí mật, Tư Lăng lúc này đúng là muốn đáp ứng đề nghị của Tư Hàn.

"Hiện tại cũng không cần vội vã cân nhắc, còn có hai năm Thiên Tông phái hội khai sơn môn thu đệ tử nội môn, đến lúc đó người suy nghĩ thật kỹ."

Tư Lăng sau khi nghe xong, mới biết Tư Hàn hóa ra là hi vọng hần trở thành đệ tử nội môn, mà không phải cái làm việc vật đệ tử ngoại môn.

Hai người lại nghỉ ngơi một ngày, rốt cục ly khai sơn động, hướng về Thập Vạn Sơn Mạch ngoại vi bay đi.

Lần này Yêu Liên xuất thế, làm cho Thập Vạn Sơn Mạch trong yêu thú từ thương vô số, hai người một đường phi hành, thật không có gặp phải bao nhiêu yêu thú lợi hại, coi như gặp phải một ít muốn có ý đồ xấu tu sĩ, cũng ở Tư Hàn ác liệt hàn khí dưới nhượng bộ lui binh.

Ly khai Thập Vạn Sơn Mạch, hai người hướng về Minh Hà thành mà đi.

Tư Lăng thấy Tư Hàn cũng hướng về Minh Hà thành, cho rằng hần là đi chỗ đó có việc, liền cũng không có hé răng theo sát, ai biết tiến vào Minh Hà thành sau, Tư Hàn nhưng ngừng lại, rốt cục không lại cho hần bóng lưng, trái lại xoay người lại nhìn hần.

Tư Lăng bắt đầu có chút không hiểu ra sao, chờ Tư Hàn hỏi hần nghỉ ngơi ở đâu thời, nhất thời kinh ngạc .

Lẽ nào đại ca là muốn đến xem hần thuê nhà?

Tư Lăng yên lặng nghĩ, nhưng hay vẫn là mang theo đi động băng sơn hướng về thuê tòa nhà bước đi.

Tòa nhà cấm chế vẫn còn đang, không có nhân là chủ nhân mấy cái nguyệt không trở về mà bị bọn đạo chích đến thăm. Tư Lăng dùng ngọc phù mở cửa sau, liền cùng Tư Hàn đồng thời đi vào.

Nơi này cũng coi như là Tư Lăng ở thế giới này cái thứ nhất trụ đến cửu chút nhà, Tư Lăng đối với nó vẫn có cảm tình, nhưng Tư Hàn ở phòng khách ngồi, liền đi pha trà.

Tư Hàn ngồi một lúc, uống một chén trà sau, liền rời khỏi .

Trước khi rời đi, Tư Hàn đưa cho Tư Lăng một viên truyền âm phù, nói cho hần có việc liền gọi hần, hần hội lập tức tới ngay.

Tuy rằng Tư Hàn vẻ mặt rất lạnh, thậm chí không nhìn ra vẻ mặt, nhưng Tư Lăng có thể cảm giác được hần lời nói bên dưới quan tâm, tiếp nhận truyền âm phù sau, Tư Lăng hướng hần nặng nề gật đầu, mũi có chút cay cay.

Đại thể là liền Tư Lăng cũng không biết mình lúc này con mắt đã kinh là ứng đỏ, Tư Hàn cũng hiếm thấy mà sùng sốt một chút, chần chờ đưa tay xoa nhẹ dưới đầu của hần, sau đó thu tay về, lạnh nhạt nói một tiếng: "Ta đi rồi."

Tur Hàn sau khi rời đi, Tur Lăng thất vọng một chút, liền thu thập trên bàn trà cụ, lại đi rót một cái thoải mái tắm nước nóng, đem chính mình từ đầu đến chân đều thanh tẩy một lần sau, Tur Lăng ăn mặc một thân trang phục đối rộng rãi quần áo ngồi đang luyện công trong phòng, lấy ra có khắc (Luyện Hồn Quyết) ngọc giản.

Tur Lăng đang chuẩn bị kiểm tra ngọc giản nội dung bên trong thời, đột nhiên cảm giác được đan điền khí tức bất ổn, vẻ mặt hơi lạnh lẽo.

Con yêu thú kia tỉnh rồi!

Tur Lăng lạnh lùng nhìn xuất hiện ở trước mặt yêu thú, vẫn như cũ là này phó khéo léo mê người hắc không lưu niệm ấu tể đáng ghét, xem ra nuốt này Yêu Liên cũng không có nhượng nó lớn lên mấy phần, càng không có thêm ra một đôi cánh loại hình, vẫn là hai đôi tiểu cánh nhìn không có uy lực gì.

Tur Lăng nhìn chung quanh, trong lòng khinh bỉ không ngớt, tầm thường yêu thú nuốt Yêu Liên đã sớm hoá hình , một mực này chỉ vẫn là bộ này lừa dối người phạm tục mê người mô hình, còn làm hại hắn bị mười mấy cái Kim Đan tu sĩ truy sát, bại lộ hồn lực, thực sự là rất nhớ đập chết nó!

Đại khái là cảm giác được Tur Lăng oán niệm, yêu thú kia hướng Tur Lăng hé miệng, một đoàn to bằng nắm tay màu đỏ chum sáng từ nó mở ra miệng bay ra, sau đó rơi vào Tur Lăng trước mặt này cái bàn bát tiên trên. Tur Lăng tò mò đánh giá này chum sáng, bên trong đầy rẫy nồng nặc sương máu, như ẩn như hiện trong, chỉ nhìn đến thấy một đóa hoa sen đáng ghét. . .

Tur Lăng vẻ mặt dần dần trở nên nghiêm túc, ngay khi hắn suy đoán cái này sẽ không là "Yêu Liên" thời, này chum sáng sương máu từ từ hướng về trung tâm tụ tập, đọng lại thành sền sệt giọt máu hình, sau đó bị ở giữa này đóa mê người hoa sen hút tận đáy. Đương sương máu hấp thu xong, này đóa Hồng Liên cũng phát sinh ra biến hóa, đã biến thành cái to bằng nắm tay người tí hon màu đỏ, thịt trẻ mỗ, khá là đáng yêu.

Tur Lăng chán kinh rồi, đánh giá này bị vây ở chum sáng trong người tí hon màu đỏ, trên đỉnh đầu nó phát là một tấm viên viên lá sen, nhân cả người đỏ chót, vì lẽ đó những nơi khác xem ra lại như cái không có bất kỳ đặc thù tượng người.

Mà lúc này, cái kia người tí hon màu đỏ ôm đầu gối núp ở chum sáng lý, một đôi tròn vo mắt to màu đỏ sợ hãi lại ngượng ngùng nhìn Tur Lăng, chờ nhìn thấy tồn tại ở một bên màu đen yêu thú thời, Tiểu Hồng người sợ đến trên đầu lá sen đều tới trên dựng thẳng lên, lại như một thanh bị gió thổi phất cây dù, xem ra buồn cười cực điểm.

Tur Lăng kéo kéo khóe miệng, tỏ rõ vẻ nghi vấn: Đây là vật gì?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Trọng Thiên

Tur Lăng còn đang suy đoán cái này to bằng nắm tay Tiểu Hồng người có phải là cùng Yêu Liên có quan thời, con kia màu đen yêu thú vô cùng ngạo mạn mà nhảy lại đây ngăn trở tầm mắt của hắn, đuổi ra móng vuốt ở trên bàn gỗ, hướng hắn gào gừ kêu vài tiếng.

Mặt không hề cảm xúc mà cùng nó đối diện vài giây, Tur Lăng lạnh lùng nói rằng: "Ta nghe không hiểu ngươi đang nói cái gì."

Tur Lăng thành thực thành công chọc giận con yêu thú kia, trực tiếp một miệng yêu hỏa phun lại đây.

Tur Lăng lại một lần bị nó làm cho chật vật, may là nó chỉ là muốn giáo huấn Tur Lăng không có xuống tay ác độc, chỉ nhượng đoàn kia yêu hỏa thiêu rụi mất hắn một đoạn tóc thôi, có thể như vậy cũng làm cho Tur Lăng luống cuống tay chân một phen, bởi vì này yêu hỏa tuy rằng chịu không chế tận lực áp chế , nhưng còn không là hiện tại Tur Lăng năng lực chịu đựng, như vậy nhỏ một đoàn yêu hỏa, ẩn hàm uy lực so với đã từng truy sát quá hắn Hỏa Viêm báo còn lợi hại hơn, nhượng Tur Lăng không khỏi lại một lần nữa suy đoán con yêu thú này lại lịch.

Ngay khi này phiến đùa giỡn trong, phòng luyện công thành công bị hai con bạo lực phần tử phá hủy.

Chờ Tur Lăng cùng yêu thú chật vật chạy đến trong sân thời, liền nhìn thấy bán hủy phòng luyện công, còn có thiêu đến đen thui vách tường. Đáng được ăn mừng chính là, phòng luyện công xung quanh có cấm chế bảo vệ, đúng là không có lan đến gần chủ ốc bên kia, cần bỏ linh thạch duy tu địa phương không nhiều, thật đáng mừng!

Giữa lúc Tur Lăng làm sắp sửa mà bỏ linh thạch xin mời nhân tu nhà mà đau lòng thời, trong giây lát nhớ tới vừa mới cái kia Tiểu Hồng người, bận bịu cả kinh nói: "Con vật nhỏ kia đâu?" Chạy trốn hay vẫn là đề chết ?

Tiểu yêu thú một bộ không hoảng hốt không trương đáng ghét, nhảy đến Tur Lăng trên bả vai ngồi xổm.

Lúc này bao bọc con kia Tiểu Hồng người chùm sáng từ trong phòng run rẩy mà bay ra, Tư Lăng phát hiện bên trong tiểu nhân đã kinh dọa sợ, ôm chính mình co lại thành một đoàn chiến chiến run, xem ra liền một bộ nhất gan sợ phiền phức đáng ghét, nhượng hấn lại một lần hoài nghi đây không phải thiên địa thai nghén mà sinh Yêu Liên chứ?

Về đến phòng khách, Tư Lăng ngồi ở nhuyễn điểm trên, đưa tay đâm dưới cái kia chùm sáng hỏi: "Cái này là cái gì?"

Yêu thú không hề trả lời, chỉ là duỗi ra móng vuốt hướng về chùm sáng trên vách một cái kéo, chùm sáng sau khi biến mất, cái kia to bằng nắm tay Tiểu Hồng người như trước ôm chính mình run lấy bấy, phát sinh muỗi kêu như thế âm thanh.

Chờ Tư Lăng nghe rõ ràng nó nói lúc nào, không khỏi quỳnh .

To bằng nắm tay Tiểu Hồng người âm thanh liền như cùng nó đáng yêu tướng mạo như thế, bà nội nhu nhu, chính chiến chiến mà lao ghi nhớ: "Không nên ăn ta, không nên ăn ta, không nên ăn ta. . ."

Tuy rằng tiểu tử rất đáng yêu, nhưng Tư Lăng đi tới thế giới này hậu tiến hóa thành cái mà địa đạo đạo tài nô, tất cả hướng về tiền xem, đối với như thế người nhất gan lại xem ra không cái gì công dụng đồ vật thực sự là yêu thích không đến, thấy nó còn ở này run, không khỏi vỗ xuống bàn nói rằng: "Cho ta khôi phục bình thường, không phải vậy ta trực tiếp đưa ngươi luộc rồi ăn!"

Quả nhiên này uy hiếp quá ra sức , Tiểu Hồng người lập tức bò người lên, đoan đoan chính chính mà đứng ở Tư Lăng trước mặt, một đôi cùng dạng huyết con mắt màu đỏ sợ hãi mà nhìn Tư Lăng, sau đó lại sợ hãi mà liếc nhìn ngồi xổm ở Tư Lăng trên bả vai yêu thú.

"Ngươi là thứ gì?" Tư Lăng trực tiếp hỏi. Nếu vật này có thể nói tiếng người, chứng minh nó không đơn giản, Tư Lăng cũng là trực tiếp hỏi .

Tiểu Hồng người lại xem xét yêu thú một chút, vẻ mặt đau khổ bi bô mà nói: "Ta chính là thiên địa thai nghén mà sinh dị bảo Yêu Liên."

Tư Lăng bình tĩnh mà vỗ tay: "Há, nguyên lai ngươi chính là này đoá Yêu Liên. . ."

Thấy thần sắc hấn bình thần, Tiểu Yêu Liên trên mặt vui vẻ, cảm giác mình hấn là gặp phải người tốt thời, đã thấy này người đột nhiên một mặt hung tàn mà nhìn mình lom lom, sợ đến trên đầu lá sen lại đi trên dựng thẳng lên, thân thể nho nhỏ suýt chút nữa rơi xuống tới bàn dưới, cuối cùng hay vẫn là hai tay vịn mặt bàn bên bờ mới hiêm hiêm địa không có rơi xuống đất.

Rú rít anh. . . Quả nhiên nhân loại đều là hung tàn nhân vật đáng sợ.

Bất quá, rất nhanh mà Tiểu Yêu Liên liền muốn đổi giọng, nơi này còn có so với nhân loại hung tàn hơn nhân vật đáng sợ.

Tư Lăng nhìn con kia khó khăn mà vịn mép bàn phòng ngừa ngã xuống đồ vật, lại một lần nữa không nói gì , đây thật sự là cái kia tạo thành vô số yêu thú từ vong mới thai nghén mà sinh Yêu Liên? Ăn nó thật có thể liên tiến vào cấp hai? Bất quá nhượng hấn kỳ quái chính là, hiện tại này Yêu Liên coi như là đứng ở trước mặt, cũng không cảm giác được trên người nó loại kia dồi dào mộc linh khí , cũng không biết có phải là hóa thành hình người sau, có thể thu thả như thường quan hệ, hay là thật bị yêu thú thôn phệ sau luyện hóa .

"Này, ngươi là yêu thú, nhanh lên một chút đi nuốt nó đi." Tư Lăng đối với bình tĩnh mà ngồi xổm ở trên bả vai hấn yêu thú nói rằng: "Nuốt nó ngươi là có thể hoá hình. . ."

Yêu thú kia đây vẻ khinh bỉ mà nhìn hấn, còn không phản ứng đây, này Yêu Liên sợ đến mau mau bò lên, liên tục lăn lộn mà lại đây, gấp gấp hỏi: "Đừng ăn ta đừng ăn ta, coi như ăn chủ nhân ta cũng không thể hoá hình!"

"Hey?" Tư Lăng kinh dị , "Không phải nói yêu thú ăn Yêu Liên liền năng lực hoá hình sao? Còn có ai là ngươi chủ nhân ?"

"Nhưng là chủ nhân không phải bình thường yêu thú." Yêu Liên bi bô mà hỏi đáp: "Chủ nhân đẳng cấp cùng bình thường yêu thú không giống, là Thượng Cổ thời kỳ. . . Vì lẽ đó ta đối với chủ nhân không có tác dụng."

Tư Lăng đưa tay đưa nó ôm lại đây, hỏi: "Ngươi tại sao gọi nó chủ nhân? Còn có, đây là chuyện ra sao? Yêu Liên làm sao sẽ biến thành ngươi đáng ghét kia? Ngươi trí lực xem ra đúng là rất cao, cùng nghe đồn không hợp đâu? Sẽ không là cái gì biến dị giống chứ? Lẽ nào so với phổ thông Yêu Liên có chỗ hơn người?"

Thấy Tư Lăng một bộ cân nhắc từ nơi nào ăn về mặt của nó, Tiểu Yêu Liên khổ bức mà nhìn hấn, sau đó —— rú rít anh mà khóc lên đến rồi: "Ô ô ô, không nên ăn ta, không nên ăn ta. . ."

". . . Lại khóc liền ăn ngươi!"

Trải qua Tư Lăng hung tàn uy hiếp sau, Tiểu Yêu Liên rốt cục đưa nó biết đến đồ vật đều nhất nhất giao cho .

Hóa ra là ngày ấy, yêu thú tuy rằng đem Yêu Liên nuốt vào sau, nhưng không có đưa nó luyện hóa, mấy ngày qua vẫn khôn nó thôi . Còn trên người nó mộc linh khí, đúng là bị yêu thú hấp thu , làm cho nó bây giờ nhìn nhỏ yếu đến không đỡ nổi một đòn, nhưng cũng không sợ có người sẽ tìm này mộc linh khí mơ ước nó . Mà bởi vì con yêu thú này quá lợi hại , vì lẽ đó này đoá nhất gan Yêu Liên liền tự động mà đem yêu thú phụng là chủ nhân , chính là có câu nói ôm bắp đùi. Cur Tư Lăng biết, bình thường do thiên địa thai nghén mà sinh thiên tài địa bảo vừa xuất thế thời, tuy rằng có linh trí, nhưng trí lực không cao, chỉ là bản năng không muốn bị bất kỳ chủng sinh lợi dụng thời, như bị người bắt được sau, chỉ có thể một lòng nghĩ chạy trốn. Nhưng là xem

này chỉ Yêu Liên, không chỉ nhất gan đáng yêu, còn hiểu đến xu lợi tránh hại, càng là hỏi gì đáp nấy, thậm chí còn hội xem sắc mặt người. . . orz, hán ba quan lại bị quét mới một lần sao?

Nhớ tới Yêu Liên kết hạt này thiên này đoá Yêu Liên các loại động tác, vì lẽ đó chân tâm không phải ảo giác của hán, này đoá Yêu Liên còn chưa kết hạt, cũng đã có đủ rất cao trí lực, mới sẽ biết đi người ở đó đều là muốn thôn phệ nó lấy tăng cao tu vi, sợ sệt không ngớt đồng thời hay bởi vì quá nhiều người nhìn chăm chăm mà ngượng ngùng vạn phần. Nhưng là không nghĩ tới người ở đó cùng yêu thú đều không có được nó, trái lại là một chỉ đáng sợ yêu thú chạy đến đưa nó một miếng nuốt liền chạy, nhưng bởi vì nó đối với yêu thú mà nói đẳng cấp quá thấp, vì lẽ đó đều xem thường ở đưa nó thôn phệ luyện hóa, cũng bởi vậy mới để lại một cái mạng ở.

Mà yêu thú sở dĩ giữ lại nó, chỉ có điều là cùng Tư Lăng giao lưu thời, cần cái ống loa thôi.

Nghe được Yêu Liên giải thích, Tư Lăng trầm mặc .

Nhượng một đoá bất luận tu sĩ yêu thú đều điên cuồng tranh đoạt Yêu Liên đương ống loa, có phải là quá xa xỉ ?

Ngay khi Tư Lăng rất nghiêm túc suy nghĩ cái vấn đề này thời, này đoá Yêu Liên cho rằng Tư Lăng đang suy tư làm sao thôn phệ nó tăng cao tu vi, nhất thời ôm Tư Lăng một đầu ngón tay riu rít khóc lên đến, bên khóc bên cầu nói: "Tư công tử, người liền đề ta cho các người truyền lời chứ? Van cầu người, người liền đáp ứng rồi chứ?"

Tư Lăng quỳnh quỳnh có thần mà nhìn khóc lóc cầu nhượng nó đương ống loa Yêu Liên, nhất thời không nói gì ngưng nghen. Này đoá Yêu Liên không khỏi đem nhân loại này một bộ học được quá nhanh đi, liền "Tư công tử" đều xuất đến rồi, còn có cái gì là nó sẽ không ?

Thế giới này biến hóa quá nhanh, hán không đuổi kịp thời đại bước chân sao?

Bị nó khóc đến đau đầu, Tư Lăng trong lúc nhất thời cũng không nghĩ tới muốn bắt nó làm gì, toại nói: "Được rồi được rồi, theo người ."

Yêu Liên lập tức hoan hô, sau đó, nó liền bị yêu thú sai khiến lại đây truyền lời, chỉ nghe được nó dùng một loại thanh âm vui sướng nói: "Tư công tử, chủ nhân nói nó đói bụng, muốn ăn thịt nướng ~~~ "

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà khúc lên mũi chỉ cùng ngón giữa đem Yêu Liên đạn rơi xuống bàn.

Sau đó, Tư Lăng vẫn là đi nướng một đồng thịt, phiền hạo thịt nướng sau, Tư Lăng bụng một bàn vừa ăn vừa nhìn ngồi ở một bên gặm linh quả Tiểu Hồng người.

Tiểu Yêu Liên nhân là thực vật, lại là thiên địa thai nghén mà sinh dị bảo, bình thường căn bản không cần ăn đồ ăn, chỉ cần uống điểm linh thủy hấp thu trong không khí linh khí là được, nhưng nó nhưng ngượng ngùng nói với Tư Lăng, tình cờ cũng có thể ăn chút linh quả linh thực loại hình, những thứ đó có thể tăng cao tu vi của nó.

Tư Lăng đầu tiên là hỏi nó ngoại trừ đương ống loa còn có bản lĩnh gì thời, Tiểu Yêu Liên suy nghĩ một chút, cẩn thận mà nói nó có thể biết tới chỗ nào có thiên tài địa bảo, so với Tầm Bảo Thử còn có tác dụng —— không, là vô cùng hữu dụng, nó còn có rất nhiều Yêu Liên đặc biệt truyền thừa, sau đó hội rất hữu dụng, vì lẽ đó tuyệt đối đừng ăn nó. . .

Tư Lăng lại một lần nữa bị nó làm cho không nói gì.

"Đúng rồi, người sau đó muốn theo chúng ta, có phải là muốn lấy cái danh tự tốt hơn?" Tư Lăng vuốt cằm nói, sau đó liếc mắt nghiêng hướng về con kia hai trảo bái chầu lớn ăn thịt nướng yêu thú, đại để là hiện tại hán là một gia chi lược, cũng có điểm sức lực, không khách khí nói rằng: "Người cũng như thế, cũng không thể yêu thú yêu thú mà kêu người chứ?"

Tiểu Yêu Liên vui mừng dị thường, trực tiếp chạy tới, cẩn thận mà kéo lấy Tư Lăng ống tay áo, bi bô mà hỏi: "Thật sự sao? Tư công tử vừa nhìn chính là có văn hóa người, cho ta lấy cái êm tai lại hảo ký danh tự đi."

Thấy nó một mặt chờ đợi, tiểu dáng dấp thực sự là đáng yêu vô cùng, Tư Lăng tuy rằng khoác người đàn ông xác tử, nhưng trên bản chất còn là một yêu thích mạnh vật muội chi, duỗi ra một đầu ngón tay đâm dưới Tiểu Yêu Liên thân thể, phát hiện như qq đường như thể rất có co dãn, chỉ là quá không còn dùng được, hơi hơi dùng sức liền bị đâm ngã, liền trên đầu lá sen đều dựng đứng, phảng phất hán chính là cái kia muốn xâm phạm nó kẻ ác.

Tư Lăng sách tiếng, nhưng đối với Yêu Liên chờ đợi hay vẫn là rất được lợi. Không có cách nào, từ khi gặp phải con yêu thú kia sau, hán vẫn nằm ở bị áp bức địa vị, hiện tại rốt cục đến rồi cái so với hán còn yếu đồ vật, Tư Lăng ở Tiểu Yêu Liên trên người tìm về tự tin, có loại đương gia làm chủ tự hào cảm.

Kinh mấy phút nữa suy nghĩ, Tư Lăng nhìn Tiểu Yêu Liên cả người đỏ chót đáng đáp, rốt cục có danh tự, nói rằng: "Gọi Tiểu Hồng thế nào? Lại êm tai lại hảo ký, đúng không?"

Tiểu Yêu Liên bị "Tiểu Hồng" danh tự này lời ngã vào trên mặt bàn, một lát ngẩng đầu lên ai oán mà nhìn chăm chăm Tư Lăng.

"Ai, không thích sao? Không phải người nói thân thiết nghe lại hảo ký sao? Người nhìn Tiểu Hồng danh tự này cùng người nhiều xứng đôi a, người một thân đỏ ngẫu, nhìn cũng hi khí, liền gọi Tiểu Hồng đi." Gọi là vô năng tình người Tư Lăng hãy còn vui vẻ nhạc mà nói. Bất quá, đột nhiên nhớ tới một chuyện, Tư Lăng lại hỏi: "Người là nam là nữ? Hay vẫn là thực vật không có giới tính?"

Tiểu Yêu Liên bị Tư Lãng cặp kìa có như x quang như thế con mắt nhìn ra lá sen lần thứ hai dựng đứng, vội vội vàng vàng mà nói: "Ta, ta, ta hiện tại tu vi không đủ, vì lẽ đó không có giới tính, thế nhưng chờ ta tu luyện tới trình độ nhất định thời, là có thể mang tính lựa chọn tạm biệt, ta, trong lòng ta cảm giác mình là cái cô nương. . ."

Tư Lãng vừa nghe, liền nở nụ cười, duỗi ra một ngón tay sờ sờ nó trên đầu lá sen, cười nói: "Hóa ra là Tiểu Hồng muội tử, nhìn Tiểu Hồng tên này dễ nghe cỡ nào? Liên như thế xác định. . ."

Tiểu Yêu Liên ủy ủy khuất khuất mà nhìn Tư Lãng, cuối cùng chỉ có thể trừu mũi nhận dưới này đơn giản đến bỏ vào trên đường cái đều không ai chú ý danh tự, sau đó nhìn về phía con kia chính ở mỹ mỹ mà ăn thịt nướng yêu thú, hỏi: "Người chủ nhân kia danh tự đâu?"

Tư Lãng cũng nhìn về phía màu đen tiểu yêu thú.

Bị lưỡng con mắt nhìn chăm chăm, tiểu yêu thú không cách nào lại bình tĩnh mà ăn đồ ăn, dù sao điều này cũng việc quan hệ tên của nó, vì lẽ đó cũng chia chút sự chú ý lại đây.

Cân nhắc dưới, Tư Lãng đánh nhịp nói: "Tiểu Hắc! Cùng dạng êm tai lại hảo ký."

Tiểu Yêu Liên lại một lần nữa đánh gục.

Đúng là yêu thú không làm, trực tiếp nhảy qua đến cho Tư Lãng một móng vuốt, Tư Lãng dùng tay áo chặn lại, toàn bộ tay áo đều thành vãi.

"Được rồi được rồi, người không hài lòng, chúng ta dễ thương lượng." Không muốn được cái kia tội Tư Lãng lập tức thỏa hiệp, "Tiểu Ám? Không thích a? Tiểu Mao? Hay vẫn là không thích? Đây tiểu yêu. . ."

Một bên Yêu Liên bên gặm linh quả bên sùng bái mà nhìn yêu thú, thuận tiện lại ai oán một tý sự nhát gan của chính mình sợ phiền phức lại không có năng lực, chỉ có thể tiếp nhận rồi "Tiểu Hồng" như thế cái hàng thông thường danh tự, lại như rau cải trắng như thế, ven đường tùy ý cũng có thể nhặt được, một điểm đặc sắc đều không có.

Tư Lãng nói rồi mười mấy danh tự đều bị yêu thú một móng vuốt nạo không còn, cuối cùng thực sự là hết thời, trong lòng cũng nổi lên hỏa, cả giận nói: "Nếu không thích coi như, người tự cái lấy!"

Yêu thú sau khi nghe xong, liền không lại nạo Tư Lãng, trái lại quay về này bàn thịt nướng ngăn người ra.

Tư Lãng cũng không để ý tới nó, đem Tiểu Yêu Liên nín qua, nhỏ giọng hỏi: "Tiểu Hồng a, người lúc trước đã nói, nó là Thượng Cổ yêu thú, là cái gì giống yêu thú?"

Tiểu Yêu Liên cẩn thận mà liếc nhìn yêu thú, cũng nhỏ giọng mà trả lời: "Tư công tử, kỳ thực ta cũng không biết." Nhiên sau đầu bị đạn dưới, Tiểu Yêu Liên nước mắt lưng tròng mà nhìn mặt không hề cảm xúc Tư Lãng, cuối cùng oan ức bất quá, bắt đầu riu rít mà rơi nước mắt, bên đi bên nức nở nói: "Ta thật sự không biết mà, chủ nhân đẳng cấp quá cao, ta chỉ có thể từ trong truyền thừa biết nó có Thượng Cổ yêu tộc huyết thống, có thể áp chế ta, nhưng không cách nào biết được nó chủng tộc lai lịch. . . Riu rít anh. . . Tư công tử bắt nạt Tiểu Hồng. . . Riu rít anh. . ."

Tư Lãng ngửa mặt lên trời thở dài, không phải là đạn nó một tý mà, nơi nào bắt nạt? Hấn nhưng là bị con yêu thú kia suýt chút nữa nuốt nửa cái mạng cũng không có đã khốc a.

Ngay khi Tư Lãng an ủi Tiểu Yêu Liên thời, bên kia yêu thú đã kinh nghi kỷ tên của chính mình. Nó hướng Yêu Liên gặm nhẹ một tiếng, Tiểu Yêu Liên lập tức giờ cao ngực nhỏ, lớn tiếng nói với Tư Lãng: "Tư công tử, chủ nhân đã muốn tên rất hay, nó gọi Trọng Thiên!"

Tư Lãng vừa nghe, gật đầu nói: "Ồ nha, lại thấy ánh mặt trời sao? Đúng là rất thích hợp!"

Này hai khuyết phản ứng tự nhiên bị yêu thú xem là trào phúng, trực tiếp một móng vuốt nạo lại đây.

Trong nhà lại một lần nữa náo loạn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 35: Xuất quan

Hai con yêu danh tự liền như thế định ra đến rồi, nhưng theo định ra còn có Tư Lăng sinh hoạt, phòng chừng sau này có thật dài một quãng thời gian, loại này nào loạn hồ cha sinh hoạt hội vẫn kéo dài theo hần.

Về đến Minh Hà thành ngày thứ hai, Tư Lăng khiến người ta đến sửa tốt bị hủy xấu gian nhà, sau đó thừa dịp khoảng thời gian này lại sẽ ở Thập Vạn Sơn Mạch trong thu được đồ vật sửa sang lại.

Linh thảo cùng yêu thú thi thể không ít, bất quá cũng không tính là cao cấp, phòng chừng bán không tới cái gì tốt giá tiền, nhưng cũng coi như là một món thu nhập. Sau đó là ở sơn động kiểm lậu thu hoạch —— đây là đi theo đèn đuôi Triệu Thanh phía sau kiểm người chết túi chứa đồ, ở trong sơn động này ba ngày lúc nghỉ ngơi, hần cũng nhân cơ hội sửa sang lại những tu sĩ kia túi chứa đồ, phẩm là có môn phái mang tính tiêu chí biểu trưng đồ vật đều mất rồi, đưa chúng nó chuyển đến một cái túi đựng đồ lý, ngược lại chứa đầy một cái túi đựng đồ, nhân những tu sĩ kia tu vi đều phổ biến không cao, vì lẽ đó mỡ cũng không nhiều, các loại tạp vật đều có, cũng coi như là phát tài bất tiểu tài, đếm đếm gộp lại tổng cộng có hai 10 vạn đồng linh thạch hạ phẩm, nếu là không đi tu luyện dùng mua đan dược cùng pháp khí cái gì, Tư Lăng cũng coi như là có chút tích trữ.

Ở nhà sau khi sửa xong, Tư Lăng ra ngoài một chuyến, đem ở Thập Vạn Sơn Mạch lý được yêu thú cùng linh thảo cầm chuyên môn thu mua trong cửa hàng xuất thủ, lại được hơn ba vạn linh thạch lỏi vào túi.

Sau đó Tư Lăng cũng không có vội vã trở lại, mà là đặc biệt ở Minh Hà thành xoay chuyển mấy ngày, chủ yếu là muốn hỏi thăm một chút có hay không cái gì liên quan với Thập Vạn Sơn Mạch đến tiếp sau phát triển lời đồn đãi.

Tuy rằng Yêu Liên xuất thế việc này chính thức hạ màn kết thúc, nhưng Tư Lăng không chút nào dám đưa nó xem là thật sự cái gì đều kết thúc. Trước tiên không nói này mười mấy cái Kim Đan tu sĩ đối với hần truy sát, đem hần đẩy lên người trước, tuy rằng cuối cùng chứng minh Yêu Liên không ở trên người hần, nhưng cũng gây nên một chút người hoài nghi, nếu không là hần hiện tại ở tại Minh Hà thành, trong thành có mình vẫn quy định không cho phép sinh sự, không chắc sớm có người sờ vuốt lại đây tìm việc. Đặc biệt lúc đó vì cứu Tư Hần hần bại lộ hồn lực, loại này cùng thể giới này bất luận người quan tâm, không phải vậy Tư Hần cũng sẽ không một đường hộ tống hần trở lại, còn đặc biệt quan sát hoàn cảnh, xác nhận an toàn mới rời khỏi. Cuối cùng, còn có những cái kia ẩn nấp ở Tây Cảnh Điện Diệu người, cũng không biết bọn hần rốt cuộc muốn đối với Tây Cảnh làm cái gì, hần cũng muốn tìm hiểu một chút tình huống, để ngừa thật sự có chuyện gì xảy ra thời, cũng hảo chạy trốn.

Tư Lăng mang theo con kia màu đen yêu thú, trong ống tay áo lượn tới một nắm đầm đãi Tiểu Hồng người, liền tục ba ngày lưu luyện ở một ít khách sạn cùng giao đầu trận đi uống trà nghe bát quái, đương nhiên không ngạc nhiên chút nào, những cái kia mọi người đang bàn luận lần này Yêu Liên xuất thế sự tình, còn có suy đoán lúc đó cướp đi Yêu Liên chính là yêu thú nào, cuối cùng cũng nhắc tới hần.

Đương Tư Lăng nghe được những tu sĩ kia một mặt ước ao ghen tị mà nói cướp đi Yêu Liên yêu thú khủng bố đến mức nào, mà cùng yêu thú cảm dỗ nào đó nào đó rõ ràng chỉ là cái tu sĩ cấp thấp nhưng dám to gan đánh Yêu Liên chủ ý có bao nhiêu đáng ghét thôi, lại nhìn bình tĩnh mà ngồi xồm ở trên mặt bàn khải Yêu La quả màu đen yêu thú Trọng Thiên, còn có treo ở tay áo của hần lý găm Yêu La quả Yêu Liên, nhất thời một loại khó có thể dùng lời diễn tả được tư vị xông lên đầu.

Rất sao mà rất nhớ chạy tới phun này người từng ngậm từng ngậm nước nói: Không cần ước ao, lão tử tình nguyện đem cơ duyên như thế này đưa cho ngươi!

Ngoài ra, liền không có đặc biệt gì lời đồn đãi, liền những cái kia ẩn nấp trong bóng tối Điện Diệu tu sĩ cũng hảo như mai danh ẩn tích như thế, trong lúc nhất thời Tây Cảnh thái bình đến khó mà tin nổi.

Nếu ở bề ngoài vẫn tính bình tĩnh, Tư Lăng cái này không gia không có môn phái cấp thấp tán tu cũng không cần buồn lo vô cớ, mua chút chế tạo bùa vật liệu sau, lại đang yêu thú dưới sự yêu cầu đi thu mua có đủ nhiều Bạo Nha Trư thịt sau, mới về đến thuê trong nhà.

"Tư công tử, ngươi là không phải là muốn bế quan tu luyện?" Tiểu Hồng rất có lễ phép lại đây hỏi dò.

Tư Lăng chính ở vẽ ra phù, nghe được Tiểu Hồng bà nội nhu nhu âm thanh thời, sợ ý một chút sắp phải hoàn thành tứ phẩm linh phù liền như vậy báo hồng.

Thấy Tư Lăng vẽ mặt lập tức lạnh, Tiểu Hồng dọa hai tay ôm đầu gối co lại thành một đoàn tròn đến cao cao nghiêng mực mặt sau, lộ ra một đôi nước long lanh nước mắt nhìn hần, này đáng yêu đáng thương giáo Tư Lăng to lớn hơn nữa khí cũng không phát ra được.

Tư Lăng đem tám kia báo hồng lá bùa ném đến một bên, đem bên cạnh đã kinh lạnh linh trà lấy tới uống một hớp, hỏi: "Tiểu Hồng, có chuyện gì sao?"

Tiểu Hồng méo miệng —— tuy rằng toàn thân đỏ chót cực khó nhìn ra nó méo máo cùng không đánh khác nhau ở chỗ nào, cẩn thận mà nói rằng: "Chủ nhân nói nó cảm giác ngươi muốn bế quan, hi vọng ngươi làm đủ đủ thịt nướng cho nó lại đi bế quan tu luyện. . . Tư công tử, không phải ta nói, là chủ nhân dặn dò, ngươi không nên tức giận rồi. . ." Tiểu Hồng nói, lại bị Tư Lăng âm trầm về mặt sợ đến tiêu lệ.

Có như thế một cái miễn cảm nhất gan Tiểu Yêu Liên ở, Tư Lăng phát hiện mình coi như tức giận còn phải kìm chế, không phải vậy này Tiểu Yêu Liên khóc đến sẽ làm ngươi cảm giác mình chính đang bắt nạt cái người yếu. Hơn nữa, thực tế tàn khốc nhượng hần rõ ràng, chỉ cần đánh không lại con yêu thú kia, hần phải như người hầu như thế cho nó làm trâu làm ngựa.

Tư Lăng trở lại mấy ngày nay, đúng là muốn đem tu vi tăng lên đến Trúc Cơ kỳ, đồng thời cũng muốn chuyên tâm tu luyện này bộ (Luyện Hồn Quyết).

(Luyện Hồn Quyết) mặc dù là một bộ không trọn vẹn công pháp, bất quá thiếu hụt chính là mặt sau một phần tư liệu thôi, đối với tu luyện không có vấn đề, nhưng ở không người biết hàng trong mắt, công pháp không hoàn toàn khiến cho nó xem ra không dùng được, vì lẽ đó cũng không được những tu sĩ

này môn coi trọng. Nhưng ở Tư Lăng cái này trước thể tu luyện trăm năm thiện quỷ trong mắt, (Luyện Hồn Quyết) tác dụng không thể đo đếm, thậm chí quả thực là vì hấn đo ni đóng giày .

(Luyện Hồn Quyết) tổng cộng chia làm mười hai tầng, vượt tu luyện đến phía sau độ khó càng lớn, nhưng uy lực cũng càng lớn. Nó chủ yếu nhằm vào chính là linh hồn tu luyện, xem ra ngược lại cùng quỷ tu tu luyện phương pháp có chút tương đồng, nhưng lại có vi diệu chi kém, điểm ấy vi diệu chi kém chính là bất luận nhân tu hay vẫn là quỷ tu đều không trọng thị nguyên nhân. Trong Tu Tiên giới tu sĩ đại thể trọng ở tu luyện thân thể cùng nguyên thần, trừ phi không có thân thể sau, mới hội hướng đi quỷ tu con đường, như Tư Lăng loại này đặc thù đã ít lại càng ít —— không, có thể nói căn bản không có loại này trường hợp đặc biệt, vừa có thể tu luyện thân thể nguyên thần, lại có thể giống quỷ tu như vậy tu luyện hồn phách. Mà này (Luyện Hồn Quyết) chính là vì Tư Lăng loại thể chất này đặc biệt xác định làm

Tư Lăng cảm (Luyện Hồn Quyết) thật lâu không nói, trong lòng vô cùng háo kỳ này (luyện hồn quyết) không biết là này ma tu từ nơi nào chiếm được, nếu là có thể, hấn hi vọng có thể đi tìm kiếm trong đó thiếu hụt mất sau bộ phận. Ngọc giản lý (Luyện Hồn Quyết) chỉ tới mười tầng, thiếu hụt cuối cùng hai tầng, mà này hai tầng phỏng chừng ẩn chứa bộ công pháp kia đỉnh cực tinh túy, bất kể như thế nào, hấn đều phải đem nó tìm toàn.

Suy tư mấy ngày, Tư Lăng hay vẫn là quyết định muốn tu luyện (Luyện Hồn Quyết) bộ công pháp kia, mặc dù nói sau này khả năng còn sẽ gặp phải càng nhiều thích hợp công pháp, nhưng là hiện nay thời gian không dám nguời, hấn sợ chính mình đến lúc đó cũng không có cái kia mệnh đến đợi được tìm tới thích hợp công pháp, trước mắt nỗ lực để cho mình trở nên mạnh mẽ mới là vương đạo.

Quyết định sau, Tư Lăng liền ứng yêu thú kia yêu cầu cho nó làm đủ phân lượng thịt nướng, sau đó lại chuẩn bị cho Tiểu Hồng đầy đủ phân lượng linh quả, lại vì chính mình chuẩn bị một năm phần Ích Cốc Đan sau, Tư Lăng rốt cục an tâm đi bế quan .

*****

Tư Lăng lần này bế quan thời gian có nửa năm lâu dài.

Nửa năm sau, Tư Lăng xuất khi đến tu vi đã kinh khôi phục nguyên bản Trúc Cơ sơ kỳ. Quá trình này sờ đi như vậy đơn giản dễ dàng cũng là bởi vì bộ thân thể này nguyên vốn là Trúc Cơ tu sĩ, có nguyên chủ ký ức cùng kinh nghiệm ở, hầu như dễ như ăn bánh liền Trúc Cơ , liền Trúc Cơ Đan đều không cần. Mà (Luyện Hồn Quyết) cũng tu luyện đến tầng thứ ba, hồn lực so với dĩ vãng ngưng tụ hơn nhiều, phỏng chừng hiện tại nếu là dùng hồn lực chế ra hồn phù, tỷ lệ thành công tuyệt đối từ nguyên bản 20% trên lên tới 50%.

Tư Lăng lúc đi ra, ngênh tiếp hấn chính là Tiểu Yêu Liên nhiệt tình chạy vội, ôm hấn một đầu ngón tay gào khóc khóc lớn: "Rủi rít anh. . . Tư công tử nguời rốt cục xuất đến rồi, Tiểu Hồng rất nhớ nguời a! Tư công tử nguời nhanh lên một chút đi cho chủ nhân thịt nướng đi, không phải vậy chủ nhân liền muốn đem Tiểu Hồng nướng lên ăn. . . Rủi rít anh. . . Tư công tử nguời đại từ đại bi. . ."

Tư Lăng mặt đen lại mà đem Tiểu Yêu Liên nâng lên, thấy nó trên đỉnh đầu lá sen mạch lạc đều có chút khô héo, cũng không biết khoảng thời gian này nó như thế nào chịu tội . Quả nhiên trên quầy con yêu thú kia, bất kể là nguời hay vẫn là yêu cũng không tốt quá.

Tư Lăng nhất thời đối với Tiểu Yêu Liên bay lên một loại cách mạng hữu nghị, đối với nó đáng yêu nhất gan cũng dung túng mấy phần.

Tư Lăng vừa tới phòng khách, liền nhìn thấy trong phòng khách chất đầy yêu thú thi thể, khắp phòng mùi máu tanh, nhất thời kinh ngạc.

"Tư công tử, đây là chủ nhân ngày hôm nay săn giết yêu thú, nguời mau mau kéo một con đi nướng đi." Tiểu Hồng giải thích.

"Nó ngày ngày đều đi ra ngoài?" Tư Lăng hỏi.

"Ân, chủ nhân rất tè nhạt, vì lẽ đó liền ra ngoài chơi ." Tiểu Hồng nói, cẩn thận mà liếc nhìn cửa, lén lén lút lút mà nói với Tư Lăng: "Nhân là chủ nhân quá tè nhạt , vì lẽ đó liền đi trong thành xoay chuyển mấy lần, gần nhất trong thành bị nó lộng rất khản trương, ta thấy trong thành trên quảng trường dán trương bố cáo, bảo là muốn bắt giữ chủ nhân."

Tư Lăng càng kinh ngạc, "Không thể nào? Có nói là chuyện gì sao? Là nhà ai phát bố cáo?" Năng lực ở Minh Hà thành quảng trường phát bố cáo phỏng chừng là Minh Hà trong thành thế lực, liền không biết con kia tổng yêu gây chuyện thị phi yêu thú làm chuyện tốt đẹp gì để nguời ta dán bố cáo xuất đến bắt giữ nó .

Tiểu Hồng xuyết một cái tay nhỏ bé, bi bô mà nói: "Là Kha gia phát bố cáo, về phần tại sao liền không biết, mặt trên không có viết rõ, bất quá nơi đó nói phải bắt sống chủ nhân, treo giải thưởng năm 10 vạn đồng linh thạch."

Tư Lăng hít vào một hơi, này năm mươi vạn linh thạch có thể so với toàn thân hấn gia đương còn nhiều, có thể thấy được muốn treo giải thưởng yêu thú chủ nhân đối với nó coi trọng cỡ nào."Này cấp trên có thể có cận kề nói rồi Trọng Thiên đáng đáp?" Nếu là nó thật sự bị nguời nhận ra, Tư Lăng cân nhắc sau đó không mang theo nó ra ngoài độ khả thi.

Tiểu Hồng lắc đầu một cái, "Không có, chủ nhân tốc độ rất nhanh, không có nguời thấy chủ nhân đáng về."

Sau khi nghe xong, rốt cục thờ phào nhẹ nhõm, lại hỏi: "Tiểu Hồng, ngoại trừ những này còn có khác biệt sao?"

Tiểu Hồng xuyết tay nhỏ cẩn thận suy nghĩ một chút, sau đó lắc đầu. Tuy rằng trong phòng có cấm chế, nhưng Tư Lăng phát hiện này cấm chế đối với yêu thú cùng Tiểu Hồng tác dụng cũng không lớn, có thể tùy ý chúng nó tới lui tự nhiên, vì lẽ đó hấn bế quan nửa năm này, hai con đều ở bên ngoài chơi điên rồi. Chỉ là Tiểu Hồng bởi vì nhất gan lại rất sợ chết, không có như con yêu thú kia như thế trắng trợn mà đi gây sự thôi.

Tur Lăng lại một lần nữa cảm thấy có Tiểu Yêu Liên ở thật tốt, chỉ ít năng lực đúng lúc cho hắn đánh báo cáo, nhưng hắn chuẩn bị sẵn sàng.

Hai người chính nói, một thân bộ lông ướt nhẹp yêu thú từ bên ngoài đi vào, hiển nhiên là đi rửa ráy .

Tur Lăng không cảm thấy kinh ngạc, con yêu thú này tuy rằng bởi vì tu vi hạn chế không cách nào cùng người quan lưu, nhưng rất nhiều hành vi quen thuộc nhưng khá là chú ý, người muốn làm nó là chỉ thuần túy yêu thú còn không thể, còn phải kiêng kỵ một tỷ thói quen của nó, không phải vậy lại là một móng vuốt nạo lại đây.

Nhìn thấy Tur Lăng xuất hiện, yêu thú cặp kia từ hai mắt màu đen nhất thời toả sáng, nhìn ra Tur Lăng áp lực son đại.

Không cần yêu thú giục, Tur Lăng liền chọn một vẫn còn ở chảy huyết Bạo Nha Trư đi xử lý , sau đó ở trong sân nướng lên thịt đến.

Tur Lăng bên thịt nướng bên từ Tiểu Hồng nơi đó hiểu rõ nửa năm này hắn bề quan thời hai con sự tình, liền như lúc trước Tiểu Hồng nói, con nào đó không ở không được yêu thú ngoại trừ đi ngoài thành săn thú ngoại, chính là ở Minh Hà trong thành quấy rối. Đại để là Tur Lăng bề quan quá lâu , yêu thú cũng cửu không nghe thấy Tur Lăng làm thịt nướng, tham ăn yêu thú liền hàng ngày đi săn thú trở lại, liền ngóng trông Tur Lăng xuất quan cho nó làm thịt nướng, mà nó sẵn sẵn trở lại yêu thú, dĩ nhiên cũng thả mấy cái túi chứa đồ .

Tur Lăng không nói gì , đối với con kia hung tàn kẻ tham ăn từ bắt đầu khinh bỉ đến hiện tại thần thờ, Tur Lăng nghĩ, sau đó bất luận nó đã làm gì sự tình, chính mình cũng hội trở nên rất bình tĩnh.

Ngay khi Tur Lăng vội vàng cho yêu thú thịt nướng thời, trong túi tiền truyền âm phù chấn động, Tur Lăng trong lòng cả kinh, lập tức đưa nó lấy ra.

Ở thế giới này, chỉ có huynh trưởng Tur Hàn đã cho hắn truyền âm phù, Tur Lăng đối với này rất coi trọng, lao thẳng đến nó thiếp thân bày đặt, vì lẽ đó ở cảm giác được nó chấn động thời, liền trước tiên lấy ra.

Mở ra truyền âm phù, bên trong truyền đến Tur Hàn đặc biệt thanh âm lạnh như băng: "Tur Lăng, gần đây có ma tu trà trộn vào Minh Hà thành làm loạn, người mà lại hành sự cẩn thận."

Tur Lăng há miệng, ở Tur Hàn muốn đóng lại truyền âm phù thời, vội vàng hỏi: "Người nơi đó vẫn tốt chứ?"

Bên kia không nghĩ tới hắn sẽ như vậy hỏi, trầm mặc dưới cũng nói: "Ngày hôm qua có hai cái ma tu tới cửa đến giết mấy cái đệ tử nội môn, một người trong đó ma tu tu vi khá cao, là Nguyên Anh hậu kỳ, bị sư phụ ta liên hợp mấy vị trưởng lão đồng thời trọng thương đào tẩu , một cái khác tắc chết rồi."

"Ồ. Đây chính người cẩn thận một ít." Tur Hàn nột nột đạo, trên mặt có chút toả nhiệt, đúng là quên Tur Hàn nhưng là Thiên Tông phái đệ tử, Thiên Tông trong phái đầu còn có mấy cái Nguyên Anh tu sĩ tọa trấn đây, căn bản không tới phiên hắn đến lo lắng.

Tur Hàn khẽ đáp lời, thấy không chuyện gì liền đóng lại truyền âm phù.

Nhân việc này, Tur Lăng liền không còn ăn thịt nướng tâm tình, cũng làm cho yêu thú ăn.

Tiểu Hồng như trước cầm một viên màu đỏ rực linh quả gặm, loại này màu đỏ rực linh quả chính là một loại yêu thú thích ăn Yêu La quả, nhân loại ăn nhạt nhẽo vô vị, nhưng cũng là yêu thú môn thích nhất linh quả một trong, đại đa số nắm giữ yêu súng các tu sĩ hội đặc biệt đi mua được cho ăn yêu thú. Tiểu Hồng trong tay Yêu La quả rõ ràng là mới hái xuống, cũng không biết là chính nó đi hái, hay vẫn là nó từ nơi nào bái đến.

"Tur công tử, người là đang lo lắng ma tu sao?" Tiểu Hồng hỏi, liếc nhìn chính ở ăn thịt nướng yêu thú.

Tur Lăng ngẩn ra, nói rằng: "Àn, là có chút bận tâm. Bằng vào ta hiện tại năng lực, không đủ để ứng phó Nguyên Anh kỳ ma tu, gặp phải bọn hắn chỉ có thoát thân phân nhi . Hơn nữa người cũng nghe đại ca ta nói rồi, có ma tu trà trộn vào Minh Hà thành, còn không biết bọn hắn muốn làm gì đây."

Tiểu Hồng sau khi nghe xong, lập tức dùng tay vỗ chính mình ngực nhỏ, kêu ngao nói: "Tur công tử yên tâm, chủ nhân rất lợi hại, hội bảo vệ người!"

Tur Lăng đánh miếng mào, muốn hắn tin tưởng từng con từng con sẽ gây chuyển sinh sự kẻ tham ăn, còn không bằng gia tăng thời gian tu luyện tốt hơn.

Nghĩ như vậy thôi, Tur Lăng quyết định sẵn khoảng thời gian này làm thêm một ít linh phù cùng hồn phù, thuận tiện cũng thử đi tìm hiểu ngũ phẩm chế tạo bùa thuật, nỗ lực tăng nhiều hơn chút bảo mệnh đặt chân tư bản.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Phá hoại

Tur Lăng làm sao cũng nghĩ không thông, bất quá mới bế quan nửa năm xuất đến, thế giới này liền thay đổi cái dạng, chuyện phiền toái kiện kiện đến.

Nhìn ăn uống no đủ nằm ở một bên cầu xoa xoa cầu vò cái bụng màu đen yêu thú, lại nhìn một cái ôm một viên so với thân thể của nó còn đại linh quả gặm Tiểu Yêu Liên, Tur Lăng không khỏi sinh ra loại chính mình chính đang cực khổ nuôi dưỡng hai đứa bé ý nghĩ.

Thở dài, Tur Lăng làm yêu thú vò vò cái bụng, lại làm cơ hồ bị này viên linh quả áp loạn eo Yêu Liên chia sẻ một chút trọng lượng, sau đó suy tư Tur Hàn cho tin tức của hắn.

Lúc trước ở Thập Vạn Sơn Mạch, hắn cùng Thiên Tông phái người đồng thời đánh giết một tên ma tu, mà lại xem lúc đó Tiểu Trạc về mặt, hiển nhiên này ma tu cùng Thiên Tông phái rất nhiều ngọn nguồn, liền không biết lần này ma tu xâm chiếm Thiên Tông phái, còn năng lực dễ dàng giết Thiên Tông phái đệ tử nội môn, có phải là cùng với trong có quan hệ. Mà Tur Hàn đặc biệt nói cho hắn chuyện này, sẽ không là lúc trước hắn cũng tham dự tiến vào khoảnh khắc ma tu sự tình bại lộ chứ?

Nghĩ như vậy thôi, Tur Lăng liền kiên định gần đoạn thời gian cẩn thận mà ở tại Minh Hà trong thành ý nghĩ. Mà lại Minh Hà trong thành cũng có Nguyên Anh tu sĩ tọa trấn, thêm nữa trong thành minh văn quy định không cho phép tu sĩ đánh nhau đấu pháp, chỉ cần có sống pháp lực, đối chấp pháp người sẽ tới rất nhanh, ngược lại không lo lắng vấn đề an toàn.

Bế quan sau khi ra ngoài, Tur Lăng vì càn thuận thực mà vận dụng hồn lực, bắt đầu không ngày không đêm địa cật tập chế tạo bùa, liên tục về năm mươi tám tứ phẩm hồn phù cùng 100 tám linh phù sau, thời gian cũng quá một tháng. Tur Lăng đối với này rất hài lòng, mỗi lần đem hồn lực tiêu hao sạch sẽ sau lần thứ hai đánh toa tu luyện, hồn lực tăng trưởng tốc độ rõ ràng so với bình thường tu luyện tốc độ nhanh. Hơn nữa theo hồn lực tăng lên, hiện tại hắn thần thức đã kinh đột phá Kim Đan hậu kỳ, có thể so với Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ.

Đối với Tur Lăng điên cuồng, Yêu Liên cùng yêu thú đều có chút nhìn không được —— bởi vì Tur Lăng quá mức chăm chú, quên chuẩn bị cho chúng thịt nướng cùng linh quả, vì lẽ đó ở Tur Lăng nhốt ở trong phòng một tháng sau, hai con lại đi nạo cửa, mà con kia hung hăng yêu thú đại gia trực tiếp một miệng yêu hòa phun đi, đốt một cái động đi vào.

Nhìn thấy này hai con, Tur Lăng thực sự là tức giận đến không được, quả thực là đem hắn xem là người hầu. Yêu thú liền thôi, hắn đánh không lại trước tiên bày đặt, nhưng Tiểu Hồng muội chỉ người là thùng sao sự việc? Người người nhất gan Tiểu Yêu Liên cũng học người chủ nhân cùng hắn này áo cơm cha mẹ sai hàng hiệu sao?

Tiểu Hồng bị Tur Lăng nắm đến nước mắt lưng tròng, bên nức nở vừa nói: "Tur công tử, trong thành minh cư thuê ốc người lại đây thúc giao tiền thuê nhà, còn có hai ngày liền mãn kỳ, không nữa giao tiền thuê nhà chúng ta sẽ không có nhà ở."

Sau khi nghe xong, Tur Lăng còn bưng tỉnh nhớ tới đi tới Minh Hà thành đều một năm, này tiền thuê nhà cũng nên nộp.

Tur Lăng làm Tiểu Hồng xoa xoa mặt, nói rằng: "Biết rồi, sau đó nói chuyện lưu loát điểm, cũng đừng học người chủ nhân khiến người chán ghét, biết chưa?"

Tiểu Yêu Liên nước mắt lưng tròng gật đầu, trong lòng oan ức mà vì chính mình biện bạch: Nó thật không có học chủ nhân a, là chủ nhân đốt môn nó mới thuận tiện đi vào thông báo Tur công tử chuyện này thôi.

Mà bị Tur Lăng nói "Khiến người chán ghét" yêu thú trực tiếp bay đến Tur Lăng trên đầu chà đạp tóc của hắn, làm cho hắn như cái phong nam nhân như thế.

Thông lệ đánh một trận sau, Tur Lăng thu thập xong chính mình, mang theo hai con yêu cùng ra ngoài, trước tiên đi làm sơ phòng cho thuê minh cư thuê ốc nơi đó nộp một năm tiền thuê nhà sau, liền dẫn hai con làm âm ỉ yêu đến Minh Hà trung tâm thành duy nhất trên quảng trường đến xem bố cáo.

Này bố cáo theo ra đến có một tháng, nhưng vẫn là treo ở trên cao nhất, hiển nhiên là không người nào có thể hoàn thành nhiệm vụ, đại khái là mặt trên nói tới quá hàm hồ, cũng không biết muốn trao yêu ngoại trừ màu đen ngoại là cái gì giống đẳng cấp đáng đáp, vì lẽ đó coi như tiền thưởng rất cao nhưng bình thường kiểm tra nó rất ít người. Tur Lăng đã qua liếc nhìn dưới, đúng là Minh Hà trong thành Kha gia người phát bố cáo.

Minh Hà trong thành có tứ thế lực lớn kiềm chế lẫn nhau, trong đó có hai cái gia tộc phân biệt là Kha gia cùng Lôi gia, còn lại là hai cái phân biệt là Tú Nữ Phường cùng Kim Hoa lâu. Trong đó tứ cái thế lực trong, lại lấy Kha gia gốc gác nhất là thâm hậu, cũng nhất không thể nhẹ, cơ hồ đem năm Minh Hà trong thành ba mươi lăm phần trăm địa bàn cùng tài nguyên.

Bố cáo nâng lên đến tuy rằng mịt mờ, nhưng cũng có thể thấy được Kha gia vì bắt lấy một chỉ màu đen tốc độ mô hình yêu thú mà xuống vô cùng bạo tay, có thể thấy được Kha gia phỏng chừng có tổn thất gì, mới biết cái này giống như bắt chấp.

"Này, người đến cùng đi Kha gia đã làm gì?" Tur Lăng nhỏ giọng mà hỏi yêu thú.

Yêu thú ngạo kiêu mà vung lên đầu, một bộ không đem Kha gia để ở trong mắt ngư bức hồng hồng đáng đáp.

Tur Lăng thật muốn một cái tát đưa nó đập đánh, nhưng cân nhắc đến thực lực của bọn họ cách xa, chỉ có thể coi như thôi.

Nhìn bố cáo sau, Tur Lăng liền chọn một gian khá là cực cao từ lâu đi ăn đồ ăn, chủ yếu cũng là tới nghe một tý Tây Cảnh gần nhất có cái gì mới hướng

đi.

Từ lâu tên là Tiên Duyệt từ lâu, ở hẳn đi vào thời, điểm tiêu nhị rất ân cần mà lại đây chiều dài, nhìn thấy ngồi xổm ở Tư Lăng trên vai màu đen yêu thú thời, không nhìn được chăm chú nhìn thêm, bất quá chờ phát hiện chỉ là cái phổ thông yêu thú ấu tể, đẳng cấp cũng không cao sau, liền không hứng thú gì mà thu hồi ánh mắt.

Cũng chớ trách tiêu nhị hội có phản ứng như thế này, bởi vì Kha gia bố cáo xuất khi đến, trong thành tu sĩ đều oanh động không ngừng. Đầu tiên đối với có người dám to gan ở Kha gia làm loạn một chuyện nhượng bọn hắn bội phục dũng khí của người này, thứ yếu là bọn hắn cũng hoài nghi Kha gia có phải là tồn thất bảo vật gì mới hội hoa lớn như vậy tiền thưởng muốn đi bắt giữ một chỉ liền giống đẳng cấp cũng không không rõ ràng yêu thú. Chính là chạy này phong phú tiền thưởng, tất cả mọi người muốn không nhìn được tâm chuyển động, vì lẽ đó bố cáo mới ra khi đến, những cái kia nắm giữ màu đen yêu sủng tu sĩ cũng thật là bị bắt được Kha gia đi cẩn thận thăm vấn một phen.

Bất quá hiện tại thời gian quá hơn một tháng, lại có mới lời đồn đãi xuất hiện, ánh mắt của mọi người mới từ Kha gia bố cáo dời đi, vì lẽ đó lúc này Tư Lăng mang theo màu đen yêu thú xuất hiện thật không có như lúc trước những tu sĩ kia như vậy bị người quan tâm.

Tư Lăng điểm trong từ lâu bảng hiệu thịt nướng cùng linh quả linh trà sau, liền bắt đầu kéo dài lỗ tai lắng nghe trong từ lâu những tu sĩ kia bát quái.

Minh Hà thành là Tây Cảnh khu vực to lớn nhất tu tiên thành, mỗi một ngày ra ra vào vào tu sĩ vô số kể, làm cho nó cũng trở thành tin tức linh thông nhất địa phương. Thời gian nửa năm, lúc trước huyền ảo oanh oanh liệt liệt Yêu Liên sự kiện sớm đã không biết đến ném đến cái góc nào góc lý đi tới, hiện tại đại gia đều đang nói Thiên Tông phái bị ma tu xâm chiếm sự tình, còn nói đến có bài có bản, phảng phất bọn hắn lúc đó đều ở một bên vậy xem.

Nghe nói này hai cái xâm chiếm Thiên Tông phái ma tu đối với Thiên Tông phái rất tình huống, không đúng vậy không sẽ trực tiếp mò tiến vào đệ tử nội môn cư Thiên Hạc Phong giết mấy cái đệ tử nội môn, phải biết Thiên Tông phái Tây Cảnh đệ nhất môn phái tên gọi không phải là nói chơi, bên trong có đông đảo cấm chế cơ quan, không có người chuyên biệt dẫn dắt, căn bản là không có cách bình yên đến bên trong phong.

Điều này làm cho Tư Lăng nhớ tới bọn hắn giết chết cái kia ma tu thân trên tìm ra đến một tấm Thiên Tông phái tây các vùng cấm địa đồ, xem ra này ma tu chân cùng Thiên Tông phái có quan hệ rất lớn, khả năng ở rơi vào ma đạo trước hay vẫn là Thiên Tông phái đệ tử, không phải vậy này ma tu lúc đó cũng sẽ không một lời nói toạc ra thân phận của Tiêu Trạc.

Ngay khi Tư Lăng nghe được say sưa ngon lành thời, từ lâu cửa lại có khách đi vào, mà lúc này vào khách nhân có lai lịch lớn, đi ở phía trước chính là một tên Trúc Cơ sơ kỳ đẹp đẽ nữ tu, ăn mặc một bộ màu hồng nhạt quần áo, dưới ánh mặt trời khúc xạ nhàn nhạt ánh quang, dĩ nhiên là một cái trung phẩm phòng ngự pháp khí tiên nữ vũ y phục. Mà bên người nàng theo sáu cái tỷ nữ trang phục nữ tu, đều là Trúc Cơ kỳ, đội hình khá là hoa lệ.

Trong từ lâu 90% ánh mắt của nam nhân đều bị hấp dẫn tới, Tư Lăng từ những cái kia xì xào bàn tán trong cũng biết này đẹp đẽ nữ tu là Minh Hà trong thành Tú Nữ Phường một tên đệ tử tên là Thủy Nhu Thường, đồng thời sư phụ của nàng hay vẫn là Tú Nữ Phường trong Kim Đan tu sĩ, ở Tú Nữ Phường trong địa vị khá cao.

Điểm tiêu nhị ân cần mà tiến lên đi chiều dài, một người trong đó tỷ nữ thật là cư ngạo mà đứng ra chặn dò, tuy là tới dùng cơm nhưng yêu cầu rất nhiều, người ở chỗ này đã kinh không cảm thấy kinh ngạc, điểm tiêu nhị kia cũng nhìn hót đáp lời, nghĩ đến đã là quen thuộc bực này cây thế.

Nhưng mà ngay khi điểm tiêu nhị đưa các nàng dẫn đi nhà sương thời, phía sau lại tới nữa rồi một đám người.

Đương nhìn thấy bị chen chúc vào cái kia ăn mặc cẩm y nam tử thời, trong từ lâu người sôi nổi lộ ra một loại "Oan gia ngõ hẹp" hiểu rõ vẻ mặt, phảng phất tình huống như thế đã kinh từng xuất hiện rất nhiều lần.

Đến người chính là Kim Hoa con trai của Lâu trưởng lão kim thể bảo, cũng là Trúc Cơ sơ kỳ, ăn mặc một bộ xanh ngọc sắc cẩm y cầm đem quạt giấy lắc, xem ra thật là có Tiên nhị đại hơn người một bậc. Chỉ là nụ cười xem ra ngả ngớn chút, đặc biệt một đôi mắt không thành thật mà nhìn chăm chăm trong từ lâu một ít dài đến mỹ mạo nữ tu, xem ra giảm mấy phần khí chất.

Mà theo lý thuyết, lấy Thủy Nhu Thường sắc đẹp, kim thể bảo hẳn là phát lên sắc tâm, nhưng xấu chính là ở chỗ hai người là Minh Hà trong thành lưỡng cái thể lực người, nhân lưỡng cái thể lực làm tranh địa bàn cùng tài nguyên mình tranh ám đấu, làm cho hai phe đệ tử cũng hình cùng thủy hỏa, gặp mặt liền muốn bấm giá, không bấm giá sẽ rơi xuống tiêu thừa.

Vì lẽ đó, vào lúc này hai phe nhân mã gặp gỡ, liền bắt đầu rồi Minh Hà trong thành mọi người tập mãi thành quen bấm giá hành động.

Nghe hai phe mắng nhau, Tư Lăng đột nhiên cảm thấy này có thân phận tu tiên giả chửi đồng tử cũng thật là văn nhã hơn nhiều, không có văn hóa cũng thật là nghe không hiểu bọn hắn đang mắng cái gì. Tư Lăng liếc mắt nhìn liền không để ý nữa, bắt đầu thưởng thức lên Tiên Duyệt từ lâu lý bảng hiệu thịt nướng, phát hiện nướng đến coi như không tệ, hóa hầu nắm giữ được rất tốt, chính là tương liệu mùi vị không đủ hẳn làm ăn ngon.

Hiển nhiên con yêu thú kia cũng cho là như thế, vì lẽ đó nó không có như dĩ vãng như vậy ngoạm miếng thịt lớn, ăn được chậm rì rì.

Nhất nhân một yêu đang chậm chậm ăn thịt nướng thời, bên kia cái vĩ đã kinh gay cần tột độ, sau đó —— là ra tay đánh nhau.

Quên nói rồi, Minh Hà thành tuy có minh văn quy định không cho phép ở trong thành đấu pháp đánh nhau, nhưng nếu là trong thành tứ thể lực lớn đệ tử có thể coi là chuyện khác, chỉ cần không thương tới tính mạng là được.

Chính ở ăn thịt nướng Tư Lăng cùng yêu thú đột nhiên đồng thời lên thân nhảy ra, liền có một cái ăn mặc Kim Hoa lâu y phục vật tu sĩ kêu thảm thiết đập đến trên bàn của bọn họ, trên bàn những cái kia còn không ăn xong thịt nướng tự nhiên cũng bị áp đến trên đất.

Tuy rằng không phải rất yêu thích nơi này thịt nướng, thế nhưng còn không ăn xong cũng làm người ta phá hoại, yêu thú tâm tình khó chịu, gặm nhẹ nhe răng, Tư Lăng không kịp ngăn cản, chỉ có thể nhìn yêu thú lấy mất thường không cách nào bắt giữ tốc độ biến mất ở trong không khí, một lúc sau, Tú Nữ Phưởng cùng Kim Hoa lâu người tất cả đều thổ huyết ngã xuống.

Sự tình đại cái . . .

Mà biến cố này, cũng làm cho trong tửu lâu tu sĩ kinh ngạc đến ngây người, khi phản ứng lại nhất thời ồ lên một mảnh. Tuy rằng không biết là món đồ gì tập kích hai đội nhân mã, nhưng là bọn hắn đều là Minh Hà thành tứ cái thể lực trong lòng thể lực lớn đệ tử, hiện tại bị người tập kích không rõ sống chết mà nằm trên đất, ai biết cái kế tiếp có thể hay không bị tập kích chính là chính mình?

Nghĩ rõ ràng điểm ấy, mọi người sôi nổi lên thân liền muốn ra bên ngoài chạy.

Lúc này, vẫn trốn ở Tư Lăng trong tay áo Tiểu Hồng cô nương nhỏ giọng mà nói: "Tư công tử, chủ nhân lại gặp rắc rối, chúng ta lặng lẽ đi rồi đi."

Tư Lăng nặng nề gật đầu, suýt đã qua đem vừa nảy tiền com năm khối linh thạch đặt ở đĩa kinh kinh ngạc đến ngây người điểm tiểu nhị trong tay, đã nghĩ sẵn loạn lạng yên lúc rồi đi, nhưng Minh Hà trong thành đội chấp pháp người đã đem tửu lâu cửa ngăn chặn, đồng thời không cho phép bất kỳ người đương thời ly khai. Mà khi phát hiện xảy ra chuyện chính là Tú Nữ Phưởng cùng Kim Hoa lâu người thời, đội chấp pháp người càng là nghiêm nghị cấm chỉ trong tửu lâu người ly khai.

Chính ở Tư Lăng thảm than xui xẻo thời, vai chìm xuống, chéch thủ nhìn tới, làm chuyện xấu trở lại nào đó con yêu thú một mặt vô tội về nhìn hắn.

Làm chuyện xấu nhưng một bộ vô tội trí cực đáng đáp —— hắn xem như là mở ra mắt thấy.

Đội chấp pháp đội trưởng là cái Trúc Cơ hậu kỳ người đàn ông trung niên, khí thế ác liệt, lúc này hắn đứng ở đại sảnh, một đôi ánh mắt sắc bén chậm rãi nhìn tửu lâu người trong đại sảnh, lạnh lùng nói: "Cho ta cẩn thận sư, ta muốn biết là ai dám ở Minh Hà trong thành sinh sự!"

Ngay khi lòng người bàng hoàng thời, một cái tu sĩ lại đây, nói rằng: "Hác đội trưởng, bọn hắn đều không có chuyện gì, chỉ là. . ." Chần chờ một lúc, tu sĩ kia khóe miệng hấp động, đem kiểm tra kết quả truyền âm cho này Hác đội trưởng.

Hác đội trưởng nghe được sầm mặt lại, đánh giá ánh mắt của mọi người càng âm trầm nghiêm khắc, ngay khi trong tửu lâu trong lòng người bất an thời, hắn nói rằng: "Các ngươi trong có ai yêu sủng là màu đen, đứng ra cho ta."

Nghe vậy, Tư Lăng thu hoạch rất nhiều ánh mắt, con kia màu đen yêu thú chính vững vững vàng vàng mà ngồi xổm ở trên bả vai hắn liếm móng vuốt đây, muốn không nhìn thấy cũng khó khăn.

". . ."

Ngoại trừ Tư Lăng ngoại, còn có một người đáng đáp xinh đẹp tuyệt trần nữ tu cũng run rẩy mà đứng dậy, nàng yêu sủng là một chỉ màu đen bách biến thú, hình dáng giống ngắn nhĩ thỏ, nhưng thể tích không nhỏ, có râu nghé lớn, trên trán có một đôi sừng.

Này nữ tu lo sợ bất an mà nói: "Ta Tiểu Bách sẽ không làm người ta bị thương, nó rất ôn thuận, liên hại người cũng không biết. . ."

Tư Lăng sau khi nghe xong, cũng rất muốn mặt dày nói hắn Tiểu Hắc cũng rất ôn thuận, sẽ không làm người ta bị thương thời, Hác đội trưởng không nhịn được đánh gãy lời của nàng, "Ôn không ôn thuận nghỉ một lúc lại nói, hai người các ngươi, đi theo ta một chuyến."

Thấy thế, Tư Lăng cũng biết hiện tại đi không được, hơn nữa hắn còn không muốn rời đi Minh Hà thành, vì lẽ đó lúc này êm tai nhất nói không phản kháng, không phải vậy kết cục chỉ có bị đuổi khỏi Minh Hà thành một đường.

Thấy hai người bị mang đi, trong tửu lâu tu sĩ nhất thời đồng tình nhìn bọn hắn, này nữ tu cũng một bộ buồn rầu về mặt, có vẻ Tư Lăng cực kỳ bình tĩnh bình tĩnh, phảng phất không biết tiếp đó sẽ xảy ra chuyện gì.

Bởi vì Tư Lăng đứng là không biết bị mang đi nơi nào, tiếp đó sẽ xảy ra chuyện gì, vì lẽ đó hắn rất bình tĩnh mà cùng Tiểu Yêu Liên truyền âm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Chấp Pháp Đường

Đội chấp pháp Hắc đội trưởng ở mặt trước dẫn đường, Tư Lăng cùng này nữ tu cùng ở phía sau, cuối cùng còn theo bốn tên Trúc Cơ tu sĩ, cùng nhau đi tới, được ven đường rất nhiều đồng tình ánh mắt.

"Tiểu Hồng muội muội, ngươi biết bọn hắc muốn mang chúng ta đi nơi nào sao?" Tư Lăng cho Tiểu Hồng truyền âm

Tiểu Hồng nài nỉ nhu nhu trong thanh âm không ngoài ý muốn hàm lo lắng: "Tư công tử, ta cũng không biết, phỏng chừng là đi Chấp Pháp đường đi."

Tư Lăng kinh ngạc, "Ngươi làm sao không biết? Trải qua mấy ngày nay, các ngươi không phải thường thường chạy đến trong thành tới chơi sao?" Bất tri bất giác, Tư Lăng đã đem Tiểu Hồng xem là cái mặt thám——ai kêu nó đều là đại yêu thú truyền lời, một bộ rất có kiến giải đáng đáp.

Nghe được hắc trung tự chỉ trích, Tiểu Hồng oan ức, "Tư công tử, nhiều người địa phương Tiểu Hồng không dám đi rồi. . . Rủi rít anh. . . Tiểu Hồng cũng chỉ là trốn đến bên trong góc nghe bọn họ dứt lời, có thể chưa từng có chạy đến người trước quá. . . Rủi rít anh. . . Tư công tử phải tin tưởng Tiểu Hồng rồi. . ."

Tư Lăng không nói gì, này nài nỉ nhu nhu khắp âm, lại như một chỉ bánh bao nhỏ, khiến người ta lập tức đau lòng. Không cần nhìn Tư Lăng cũng năng lực tưởng tượng to bằng nắm tay Tiểu Hồng người ôm đầu gối của chính mình ngồi xổm ở hắc trong tay áo ủy ủy khuất khuất rơi nước mắt tình hình, như thể đáng yêu Yêu Liên, đến cùng là làm sao dưng dục ra đến ?

Lúc này, đi ở Tư Lăng bên người nữ tu ngại ngừng mà hướng Tư Lăng cười cợt, một mặt lo âu hỏi: "Vị đạo hữu này, ngươi biết bọn hắc muốn mang chúng ta đi làm cái gì sao?"

Tư Lăng lạnh nhạt nói: "Ta cũng không biết." Trong lòng nhưng có chút kỳ quái, cô gái này tu một mặt bị thâm đáng đáp, hắc còn tưởng rằng nàng đã biết rồi đây. Lại nhìn kỹ, cô gái này tu dung mạo rất xinh đẹp tuyệt trần, nói chuyện nhỏ hơi nhỏ giọng, một bộ giới trần tục đại gia khuê tú đáng đáp, xem ra còn có chút thơ đơn thuần.

Này nữ tu hiển nhiên có chút thất vọng, nhỏ giọng nói rằng: "Ta Tiểu Bách thật sự thật biết điều, chưa từng có thương hơn người, hơn nữa nó chỉ có biến ảo năng lực, căn bản sẽ không hại người. . ." Nói rồi một chút, này nữ tu lại hướng Tư Lăng ngại ngừng mà nở nụ cười, nhỏ hơi nhỏ giọng hỏi: "Ta Truyền Sơ, vị đạo hữu này không biết xưng hô như thế nào?"

"Tư Lăng." Tư Lăng trả lời.

Tuy rằng Tư Lăng không nhiều lời, hơn nữa một bộ lạnh nhạt đáng đáp, nhưng Truyền Sơ nhưng cảm thấy so sánh với Chấp Pháp đường những cái kia dây đặc khí lạnh người, Tư Lăng có vẻ vô hại hơn nhiều, cho nên nàng lựa chọn cùng Tư Lăng bắt chuyện muốn biết ít thứ, chỉ tiếc Tư Lăng hiển nhiên là mới vừa bẻ quan xuất đến, đối với Minh Hà trong thành sự kỳ thực cũng không hiểu nhiều. Mà Truyền Sơ bản thân cũng là gần đoạn thời gian mới đến Minh Hà thành đến, địa phương đều còn không quen với đây, chỉ là thường nghe người ta nói rõ hà thành đội chấp pháp phi thường đáng sợ thôi.

Đi rồi ước mô một phút sau, bọn hắc đến một chỗ đại điện, cao cao cửa nhà trên viết "Chấp Pháp đường" ba chữ. Chỉ nhìn một cách đơn thuần bề ngoài, vách tường cây cột đều là dùng một loại màu đen đá cẩm thạch dựng nên, một loại nghiêm ngặt khí phả vào mặt, liền có chút khiến lòng người trong phát ting. Cửa có bày cấm chế, chỉ có thể nhìn thấy một cái đen thui lù cửa, nhưng không thấy rõ bên trong tình cảnh, nhưng chỉ nhìn một cách đơn thuần này đen thui lù cửa, sẽ không có người muốn đi vào .

Này Chấp Pháp đường nếu là Minh Hà trong thành tứ cái thể lực xây dựng lên đến, thì có nó độc lập tính ở, Chấp Pháp đường lý chấp sự trưởng lão có bốn tên, phân biệt là tứ cái thể lực trong người, mà ngoại trừ Chấp Pháp đường lý chấp sự trưởng lão ngoại, những thể lực kia không được nhúng tay Chấp Pháp đường công việc, vì lẽ đó nếu có ai ở Minh Hà thành phạm tội bị đội chấp pháp bắt được, coi như cầu đến nào đó cái thể lực nhưng không có chuẩn bị đến mặt khác ba cái, bốn cái chấp sự trưởng lão ý kiến không thống nhất, Chấp Pháp đường như thường sẽ không cho mặt mũi.

Hai người theo Hắc đội trưởng đi vào, thông qua một cái yên tĩnh trường đạo, bọn hắc đi tới một chỗ bố trí đơn giản đại điện. Nhưng Tư Lăng mở mang tầm mắt chính là, trong đại điện những cái kia vết tích loang lổ hình cụ, gì so với Mãn Thanh cực hình công cụ, mà những cái kia hình cụ trên cụ mới vết máu lại để cho chúng nó xem ra khá cụ lực uy hiếp, mà chúng nó toả ra khí tức dĩ nhiên là thượng phẩm pháp khí, càng khiến người ta kinh hãi không ngớt.

Truyền Sơ sợ đến khuôn mặt nhỏ trắng bệch, cẩn thận mà hướng về Tư Lăng nơi đó na hai bước.

Tư Lăng vẻ mặt cũng còn tốt, chỉ là sắc mặt xem ra cũng có chút tái nhợt, chỉ có con yêu thú kia trừng mắt tròn vo con mắt nhìn những cái kia hình cụ, Tư Lăng vừa nhìn liền biết nó ở đánh cái gì ý đồ xấu, liền không biết xui xẻo sẽ là ai.

Tư Lăng hiện tại đúng là có chút lý giải những cái kia người vì sao một mặt đồng tình nhìn bọn hắc, nếu để cho những thứ đồ này ở trên người luân một lần, coi như là tu sĩ cũng không chịu đựng được rất sớm mà cầu giải thoát.

"Phiền phức hai vị đem bọn ngươi yêu thú thả ra!" Hắc đội trưởng nói, hướng điện bên trong một cái tu sĩ làm cái thủ thế, tu sĩ kia tâm linh thần hội mà đi.

Tư Lăng ám chú ý, đề ngừa có cái gì bất ngờ phát sinh.

Truyền Sơ bắt đắc dĩ mà đem ở tại linh thú trong túi Bách Biến Thú gọi ra, này tho đáng đáp Bách Biến Thú vừa ra hiện, liền hướng Truyền Sơ mị kêu một tiếng, nhưng Tư Lăng không khỏi có chút buồn cười, sinh ra dung mạo tho đáng đáp kêu nhưng như cừ, loại động vật này đúng là thú vị. Hơn nữa nghe nói Bách Biến Thú năng lực biến ảo một trăm loại yêu thú đáng đáp, cùng tu sĩ ký kết khế ước sau, tu sĩ cũng năng lực lợi dụng Bách Biến Thú biến ảo thành những người khác đáng đáp, kỹ năng lực có chút vô bổ đại đa số người sẽ không đồng ý khế ước loại này yêu thú.

Tur Lăng sờ sờ chính mình hiện tại khuôn mặt này, dài đến cỡ thực sự là yêu nghiệt một chút, có muốn hay không đi khế ước chỉ Bách Biến Thú đến thay đổi một tý dung mạo đâu? Bất quá nghe nói Bách Biến Thú tuy rằng không cái gì sức chiến đấu, nhưng là số lượng cũng rất thiếu, muốn khế ước nó còn phải chạy đến chỗ nó nơi ở đi, nơi đó nhưng là một mảnh độc đầm lầy nơi, nguy hiểm lũy thừa rất cao, tu sĩ bình thường nếu như không có can, tuyệt đối sẽ không chạy đi nơi nào tìm tòi được.

Ngay khi Tur Lăng cân nhắc có muốn hay không khế ước chỉ Bách Biến Thú thời, Hắc đội trưởng thông lệ mà hỏi dò lường con yêu thú giống đẳng cấp cùng chúng nó sở trường.

Truyền Sơ rất ngoan ngoãn mà từng cái đáp , đến phiên Tur Lăng thời, Tur Lăng trong lòng nhất thời khó khăn, nhưng trên mặt nhưng con mắt cũng không nháy mắt một tý mà nói dối: "Nó là gia tộc ta trường bối ra ngoài rèn luyện thời cho ta mang về yêu thú, ta cũng không biết nó giống, bất quá cấp bậc của nó rất thấp, không đặc biệt gì bản lĩnh, bình thường nhiều nhất chỉ có thể phun chút yêu hỏa thôi."

Theo Tur Lăng, con yêu thú kia hé miệng phun ra một đoàn to bằng nắm tay yêu hỏa, này yêu hỏa trên không trung chiến chiến mà nhẹ nhàng dưới, phảng phất đến tiếp sau vô lực liền như thế tắt .

Trong nháy mắt, Tur Lăng sôi nổi được Hắc đội trưởng cùng Truyền Sơ ánh mắt đồng tình, trong mắt xịch quả quả mà biểu đạt ra một cái ý tứ: Như thế phế vật yêu thú còn giữ làm gì? Thay cái lợi hại điểm khế ước đi!

Tur Lăng mặt không hề cảm xúc, trong lòng rồi như tờ vò, lại một lần nữa thấy được con yêu thú này vô liêm sỉ, này phần trừ ăn con cạp công phu tăng tăng mà tăng lên, thật không biết hấn bẻ quan mấy ngày nay nó đến cùng đi học cái gì trở lại. Rõ ràng lúc mới bắt đầu là cá tính từ thẳng có phải hay không, một không cao hứng liền trực tiếp dùng móng vuốt nạo dùng miệng cắn đơn thuần Đại Yêu thú a. Điều này cũng rất năng lực khuất năng lực thân, không oán được ở Minh Hà thành chung quanh gặp rắc rối nhưng không có bại lộ quá hành tung.

". . . Nếu là trường bối để cho ta, bất luận nó là cái gì cấp bậc đều muốn giữ lại cũng làm cái tưởng niệm" Tur Lăng như vậy giải thích.

Nghe được Tur Lăng loại này tràn ngập cảm tình giải thích, Truyền Sơ nhất thời đối với Tur Lăng tràn ngập hảo cảm, tu tiên giả tuy rằng lạnh lùng vô tình, nhưng cũng bắt phạm một ít trọng tình trọng nghĩa.

Hắc đội trưởng trên mặt nhìn là cái lỗi lệ phong hành nam nhân, nhưng cũng không phải cái không nói lý người, thấy Tur Lăng một phái chân thành, hoài nghi đi tới mấy phần, bất quá chuyện nên làm như thế hay vẫn là không ít.

Sau một lát, lúc trước này ly khai tu sĩ trở lại, cầm dạng đồ vật trở lại đưa cho Hắc đội trưởng.

Tur Lăng nhìn lại, phát hiện đó là một khối to bằng đầu nắm tay than đoàn như thế đen thui lù lù đồ vật, không có cái gì sóng pháp lực, xem ra lại như ven đường tảng đá như thế bình thường phổ thông. Nhưng nhìn Hắc đội trưởng cẩn thận thao túng đáng đáp, Tur Lăng không dám đưa nó xem là hàng thông thường, chỉ có thể trợn mắt sẵn sàng đón quân địch, rõ ràng đón lấy mới là thử thách.

Hắc đội trưởng nhìn hai người một chút, phát hiện Truyền Sơ sắc mặt trắng bệch hơi kinh ngạc, xem ra nàng là biết vật này là cái gì, không khỏi suy nghĩ thân phận của nàng đến. Có bức này kiến thức, phỏng chừng là cái nào cổ lão gia tộc thôi, không phải vậy cực nhỏ người hội nhận thức vật này.

Tur Lăng tự nhiên cũng phát hiện Truyền Sơ dị dạng, tâm lần thứ hai trầm trầm, đã kinh chuẩn bị kỹ càng nếu là sự tình thực sự không thể thu thập, hấn liền trực tiếp chạy trốn đi, ngược lại gia đường đều ở trên người, coi như không đi trở về cũng không quan trọng lắm. . .

Hắc đội trưởng hướng về này than đoàn đưa vào lĩnh lực, nhất thời này than đoàn tỏa ra một loại rất đặc thù mùi vị, vẫn là một loại thanh nhã mùi thơm ngát, cùng nó khó coi bề ngoài cực không phù hợp. Theo này hương vị càng ngày càng đậm, con kia Bách Biến Thú bắt đầu táo bạo, trong miệng phát sinh tính chất công kích tiếng gào thét. Mà ngồi xổm ở Tur Lăng trên bả vai con yêu thú kia thấy thế, cũng học theo rầm rập chính là biểu hiện, chỉ là một đôi hắc con mắt màu tím nheo lại, cũng không có Bách Biến Thú loại kia mơ hồ hiện ra điên cuồng màu đỏ.

Cuối cùng, này Bách Biến Thú rốt cục không bị khống chế mà công kích lên điện bên trong tất cả đồ vật, Truyền Sơ lo lắng cùng ở phía sau muốn kiểm chế nó, nhưng là rơi vào điên cuồng yêu thú căn bản không có lý trí có thể nói.

Tur Lăng bên này cũng luống cuống tay chân mà đuổi theo con kia khắp nơi nhảy nhót yêu thú, xem nó ở trong điện tất loạn, khắp nơi làm phá hoại, Tur Lăng trong lòng co giật đến không được.

Cuối cùng Bách Biến Thú bị truyền hương thu hồi lĩnh thú túi, mà Tur Lăng cũng chỉ có thể giả vờ giả vịt mà ôm lấy con yêu thú kia, đồng thời đối với nghi hoặc Hắc đội trưởng giải thích nó không thích ở tại lĩnh thú trong túi. Động tác này tự nhiên lại được Truyền Sơ quăng tới "Bảo vệ động vật người đàn ông tốt" khen ngợi ánh mắt, Tur Lăng chỉ có thể sờ sờ mũi che giấu lòng tâm tiếp nhận rồi, mà chân tướng là con yêu thú này cũng không phải hấn khế ước thú, lĩnh thú túi căn bản là không có cách nhốt lại nó, chỉ có thể theo nó tự cái lựa chọn .

Hắc đội trưởng thu hồi này than đoàn, đối với hai người nói: "Hai vị đạo hữu, nằm trong chức trách, như tạo thành chỗ bất tiện xin tha thứ."

Truyền Sơ sắc mặt khó coi mà nói tiếng không khách khí, nhưng hiển nhiên đối với này có lời oán hận, Tur Lăng cũng mặt không hề cảm xúc mà nhìn hấn không hề rãnh.

Muốn là biết vừa này này hương vị đối với yêu thú thương tổn, Hắc đội trưởng hiềm thấy giải thích: "Gần nhất Minh Hà trong thành không biết đánh từ đâu tới một cái thân bí yêu thú khắp nơi tác quái, nó vô cùng bất hảo, ẩn núp ở trong bóng tối xuất ám hại người, không ngờ mà hồng rồi rất nhiều người xác định vật, hơn nữa nó hại người thủ pháp vô cùng quái dị, như là. . . Bất quá chúng ta phát hiện dùng Minh Hương Thạch có thể đối phó nó, nó cũng không giống bình thường yêu thú giống như e ngại Minh Hương Thạch, thậm chí thấy Minh Hương Thạch thời tuyệt đối không buông tha, vì lẽ đó vừa mới

mới hội có này một lần."

Tur Lăng cùng Truyền Sơ bỗng nhiên tỉnh ngộ, mà Tur Lăng nghĩ tới là, nguyên lai này than đoàn là Minh Hương Thạch, nghe nói Minh Hương Thạch là một loại chuyên môn ăn vạn năm linh thảo minh hương thú trong thân thể sinh thành một loại tảng đá, vô cùng hiếm thấy. Nay Minh Hương Thạch bình thường nhìn chính là đen thùi lù một đoàn không có tác dụng gì, nhưng nếu dùng linh lực kích hoạt nó thời, hội toả ra một loại nhượng yêu thú điên cuồng hương vị, đối phó yêu thú vô cùng hữu hiệu dùng. Mà minh hương thú loại này yêu thú không chỉ sinh trưởng điều kiện vô cùng hà khắc, thậm chí thai nghén đòi sau cũng vô cùng khó khăn, dẫn đến nhân tu có thể được đến Minh Hương Thạch đã ít lại càng ít, một ít thể lực lớn cùng cổ lão tu tiên gia tộc mới có thể nắm giữ một hai khối.

Tur Lăng mặt mờ mà liếc nhìn trong lồng ngực yêu thú, liền Minh Hương Thạch thứ này đều yêu thích, quả nhiên nắm giữ Thượng Cổ thời kỳ yêu thú huyết thống chính là không giống nhau sao?

Này phiên lại không có tìm được con kia khắp nơi làm loạn yêu thú, Hắc đội trưởng nghiêm khắc vẻ mặt có chút lo lắng, khách khí đem hai người đưa ra Cháp Pháp đường sau, vội vội vàng vàng khu vực một ít Cháp Pháp đường người đi rồi, nghĩ đến là đi xử lý vừa này Tú Nữ Phường cùng Kim Hoa lâu người bị thương đến tiếp sau công việc.

Tur Lăng nhìn một chút, hướng đi một bên thủ vệ Cháp Pháp đường tu sĩ, hỏi: "Vị đạo hữu này, không biết Hắc đội trưởng muốn nắm bắt yêu thú là ra sao? Nó vừa này tổn thương người, cũng không biết những cái kia người bị thương thể nào rồi."

Tuy rằng Tur Lăng mặt không hề cảm xúc, nhưng gương mặt đó vẫn rất có lực sát thương, thủ vệ tu sĩ là cái Luyện Khí kỳ Đại viên mãn tuổi trẻ nam tu sĩ, xem ra cũng là cái ngây thơ, đối mặt Tur Lăng khuôn mặt này có vẻ hơi nói lắp, "Không, không cần phải lo lắng, bọn hắc thương không nghiêm trọng, hai tháng sẽ hảo, bất quá là không thể tu luyện thôi."

Tur Lăng lấy làm kinh hãi, còn chưa trả lời thời, một bên Truyền Sơ tò mò hỏi: "Vị đạo hữu này, vì sao hai tháng không thể tu luyện? Cũng không thể tu luyện, thương thể kia đến còn không nghiêm trọng?"

Truyền Sơ tuy rằng không có Tur Lăng mạo đẹp, nhưng cũng là cái cực kỳ đẹp để nữ tu, ngại ngại ôn hòa, xem ra lại như cái ngoan ngoãn hàng xóm muội muội, nhưng tu sĩ kia trong lòng cũng ung dung mấy phần, vẻ mặt hoan hảo, hỏi đáp: "Điều này cũng không phải bí mật gì, nghe nói này cái thân bí yêu thú tổn thương người thời, dùng một loại sức mạnh che tu sĩ linh căn, nhưng người không thể hấp thu linh khí trong trời đất, biến thành cái mà địa đạo đạo người bình thường. Bất quá tình huống này chỉ kéo dài hai tháng sẽ khôi phục."

Tuổi trẻ nam tu sĩ hiển nhiên là cái cực có thể nói, lại nói: "Nghe nói lúc trước Kha gia tộc trưởng đang cùng hắc đệ ba vị phụ nhân. . . Àch, song tu thời, chính là bị này cái thân bí yêu thú đánh lên, dẫn đến hắc linh căn bị phong, xem ra lại như người bình thường như thế, Kha gia còn từng vì vậy mà một lần nội loạn phải thay đổi Tộc trưởng, may là hai tháng sau, Kha gia tộc trưởng có thể tu luyện. . . Ai, ta nghe một cái ở Kha gia đương thị vệ bạn bè nói, Kha gia bởi vì chuyện này tổn thất nặng nề, Kha gia tộc trưởng đối với này cũng cảm tức không ngớt, cho nên mới rơi xuống hết sức lệnh nhất định phải bắt được con yêu thú kia tiết hận."

Tuy rằng lời này rất nhiều nước ỡ, Truyền Sơ lại nghe rất chăm chú, thỉnh thoảng mà một mặt thần phục vẻ mặt, nhưng tu sĩ kia nói tới càng ra sức.

Chỉ có Tur Lăng mặt không hề cảm xúc mặt có chút phá công, trong lòng co giật không ngớt: Con yêu thú này đến cùng ở hắc không chú ý thời điểm chạy đến nơi nào đi tới a, còn đi nhìn trộm Kha gia tộc trưởng cùng hắc thứ ba lão bà song tu. . . Nếu như hắc hắc cũng phải đâm chết này chỉ tìm đường chết yêu thú!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Lại gặp Tô Hồng Phi, Liễu Thành Phong

"Tiểu Hồng, nhà người chủ nhân thật sự chạy đến Kha gia đi làm loại này. . . Nhìn trộm Kha gia tộc trưởng chuyện song tu?" Tur Lăng mặt tối sầm lại cùng Tiểu Hồng truyền âm.

Tiểu Yêu Liên hiển nhiên cũng bị lời đến không được, chính cần hỏi đáp thời, nghe được Tur Lăng ôm con yêu thú kia phát sinh âm thanh, trả lời ngay nói: "Tur công tử, chủ nhân nói nó không có cố ý đến xem, mà là trong lúc vô tình đi tới đó gặp được. . . Hơn nữa, hơn nữa. . . Kha gia tộc trưởng song tu đối tượng cũng không phải hắc ba phụ nhân, là Kha gia tộc trưởng em dâu. . ."

Nói xong lời cuối cùng, Tiểu Hồng nài nài nhu nhu âm thanh rất suy yếu, có loại trong gió ngổn ngang cảm giác, điều này hiển nhiên đối lập chỉ ở sau đó có thể mạng tính lựa chọn dừng thời phải làm cái cô nương Tiểu Hồng muội chỉ tới nói xung kích tính thực sự là quá to lớn.

". . ."

Tin tức này so với yêu thú đi nhìn trộm Kha gia tộc trưởng cùng hần phu nhân song tu còn muốn kính bạo, không oán được chuyện này bại lộ sau Kha gia suýt chút nữa thì đòi Tộc trưởng. Tur Lăng nhìn xuống da mặt co giật kích động, hần hiện tại cuối cùng đã rõ ràng rồi Kha gia hoa bút lớn tiền dân này bỏ cáo nguyên nhân, sợ là hận chết này chỉ đánh vỡ Kha gia gièm pha yêu thú đi, nếu là đem việc này bộc lộ ra đi, Kha gia đều sẽ danh dự quét rác, trở thành toàn bộ Tây Cảnh trò cười.

Nghe xong này nam tu sĩ bát quái sau, Tur Lăng khách khí cùng hần nói lời từ biệt, cùng Truyền Sơ cùng rời đi Cháp Pháp đường.

Đại để là trải qua việc này có cách mạng hữu nghị, Truyền Sơ đối với Tur Lăng rất có hảo cảm, ngại ngừng mà mời Tur Lăng đến từ lâu đi uống linh rượu, cũng nên là nhận thức một hồi.

Tur Lăng suy nghĩ một chút, liền cũng không có chối từ. Đi tới thế giới này, Tur Lăng ngoại trừ Tur Hàn ngoại, không có bất kỳ chen mồm vào được bằng hữu, trong lòng cũng hy vọng có thể giao chút bằng hữu, mà Truyền Sơ xem ra lại như cái ngại ngừng đáng yêu tiểu muội muội, màu sắc sạch sẽ, tâm thái cũng chính, không giống như là cái gì người xấu, kết một thiện duyên cũng có thể.

Hai người lần này tuyến chính là một gian khá là thanh u từ lâu, điểm món ăn sau, Truyền Sơ liền cười nói với Tur Lăng: "Tur đạo hữu, vừa nãy ở Cháp Pháp đường, còn muốn cảm ơn người ở Tiểu Bách mất đi lý trí gặp trở ngại thời giúp một tay."

Thấy nàng một mặt cảm kích, đúng là Tur Lăng có chút chột dạ. Bởi Minh Hương Thạch nguyên cố, Bách Biến Thú phát rồ khắp nơi loạn va, mà nào đó con yêu thú thuần túy là đối với trong đại diện hình cụ cảm thấy hứng thú mới hội theo đồng thời phong, lúc đó Hắc đội trưởng nhìn, Tur Lăng cũng chỉ có thể phối hợp, trùng hợp Bách Biến Thú đụng tới, hần mới sẽ xuất thủ ngăn cản, nếu như khi đó hần tách ra, con kia Bách Biến Thú liền trực tiếp đụng vào phía sau hần tường, phỏng chừng hội va cái đầu nở hoa.

Vì lẽ đó, Tur Lăng kỳ thực chỉ là thuận lợi mà thôi, cũng không nghĩ tới lừa gạt đến nhân gia cô nương một viên cảm ơn chi tâm, nhượng hần chột dạ đến không được.

Hai người đang nói chuyện, con yêu thú kia đã sớm từ Tur Lăng trong lòng ngực nhảy đến trên mặt bàn, duỗi ra móng vuốt đem một bàn Yêu La quả tiến đến gần, sau đó ngậm một cái Yêu La quả lại đây, nhượng Tur Lăng bang lệt da.

Tur Lăng nhìn, cho nó lệt bì sau phóng tới một cái không đĩa nhượng chính nó ăn. Sau đó thuận tiện lén lút cầm một viên cho giấu ở ống tay lý Tiểu Yêu Liên khải.

Truyền Sơ thấy Tur Lăng như vậy tí mỉ bảo vệ yêu thú hành vi, trong lòng càng ngày càng xác nhận Tur Lăng là người tốt, nhìn về phía con kia chính ở găm Yêu La quả yêu thú một mặt hâm mộ nói: "Tur đạo hữu, người Trọng Thiên tốc độ khôi phục thật nhanh, ta Tiểu Bách bị ảnh hưởng đến rất nghiêm trọng, ít nhất muốn ba ngày mới có thể khôi phục như cũ."

". . . Bọn nó cấp thấp, vì lẽ đó ảnh hưởng không lớn." Tur Lăng mặt không hề cảm xúc mà tiếp tục nói dối.

Truyền Sơ gật đầu, đúng là biết Minh Hương Thạch đối với những cái kia cấp thấp yêu thú ảnh hưởng không lớn. Nhưng lại không biết trước mắt đây chỉ là cái đại biến thái, còn yêu thích Minh Hương Thạch loại này chuyên khắc yêu thú đồ vật.

Món ăn rất nhanh sẽ tới, còn có một bình trong từ lâu rất nhượng linh rượu, mùi vị mát lạnh thơm ngọt, có khôi phục linh lực tác dụng, là từ lâu này bảng hiệu một trong, cực kỳ được các tu sĩ yêu thích, tới nơi này tiêu phí tu sĩ đều là hướng về phía này linh rượu đến. Tur Lăng uống một chén, phát hiện nó đối với linh lực khôi phục tác dụng kỳ thực rất nhỏ, chỉ là thường cái mùi vị thôi.

Hai người vừa uống rượu bên tán gẫu, bầu không khí cũng coi như chứa vừa lúc. Truyền Sơ tuy rằng nhìn là cái ngại ngừng then thùng nữ tu, nhưng kiến thức khá rộng rãi, rất nhiều thứ chỉ cần nói ra nàng đều có thể nói ra cái năm tứ ba đến, nhượng Tur Lăng không khỏi hoài nghi lai lịch của nàng, e sợ những cái kia cửa nhỏ môn phái nhỏ căn bản bồi dưỡng không xuất như vậy có kiến thức phong phú nữ tu, coi như là đệ tử của đại môn phái, phỏng chừng cũng là trọng điểm đệ tử nội môn mới có thể có như vậy kiến thức thôi.

Uống rượu một nửa thời, từ lâu lại có hai cái tu sĩ đi vào, khi hần môn nhìn thấy trong đại sảnh Tur Lăng này bàn, rõ ràng có chút giật mình, không đợi điểm tiêu nhị chiêu liền đi tới.

"Tur tiểu đệ!"

Nghe được này vui vẻ kêu to, Tur Lăng cũng có chút bất ngờ, quay đầu liền nhìn thấy Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi hướng về bọn hần đi tới. Liễu Thành Phong như trước là này phó thiếu niên hoan thoát đáng đáp, đúng là Tô Hồng Phi xem ánh mắt của hần không có ở Thập Vạn Sơn Mạch thời ngầm có ý sát ý, trở nên ôn hòa không ít, nhưng vẫn là có chút tìm tòi nghiên cứu.

"Liễu đạo hữu, Tô đạo hữu." Tur Lăng hướng bọn hần gật đầu, trải qua Thập Vạn Sơn Mạch ở chung nhật tử, hần đối với Liễu Thành Phong ấn tượng cũng khá, trên thẳng làm quân tử chi giao, gặp mặt có thể chào hỏi loại kia. Sau đó đối với Liễu Thành Phong nói: "Xin người sau đó không nên lại gọi ta Tur tiểu đệ, ta tuổi nhưng là lớn hơn người."

Liễu Thành Phong cười toe toét mà vung tay xuống, nhìn về phía Truyền Sơ, kinh ngạc nói: "Tur tiểu đệ, vị này đẹp đề tỷ tỷ là ai? Lê nào. . ." Hần đề lên âm thanh nói: "Người thật sự nghe Tur lời của sư huynh, cùng Nguyệt sư tỷ biệt ly rồi? Ta xem Nguyệt sư tỷ nhưng là sẽ không thỏa hiệp, người như phản bội nàng, hậu quả có thể sẽ rất thảm."

Tư Lăng hắc tuyến, tiểu tử này không khỏi cũng quá bát quái. "Chớ nói lung tung, nàng gọi Truyền Sơ, là ta ngày hôm nay mới quen bằng hữu."

"Truyền. . ." Tô Hồng Phi một mặt vẻ kinh ngạc.

Tư Lăng mắt sáng lên, lại một lần nữa xác nhận này Tô Hồng Phi cũng là cái quái lạ. Hơn nữa xem nàng vẻ mặt, hảo như là nghe qua Truyền Sơ cái này người như thế.

"Sư tỷ người biết Truyền tỷ?"

Thấy mọi người đều ở nhìn nàng, Tô Hồng Phi cười nói: "Tất nhiên là không quen biết, chỉ là cái này họ Truyền có chút quen tai thôi."

Sau khi nghe xong, Truyền Sơ cũng cười, "Ta biết rồi, hẳn là Tô đạo hữu trong lúc vô tình nghe nói qua ông nội ta đi, trước đây ông nội ta nhưng là đã tới Tây Cảnh ở đây nhận thức bà nội ta đây. Đây là ta lần đầu tiên tới Tây Cảnh."

Nếu tình cờ gặp, Truyền Sơ yêu xin bọn họ ngồi xuống cùng uống rượu, hai người cũng không chối từ, rất sáng khoái mà ngồi xuống.

Tư Lăng mặc dù có chút phòng bị Tô Hồng Phi, nhưng cũng sẽ không làm được nhìn thấy nàng liền đi đường vòng mức độ, mà lại nhân Tư Hàn là Thiên Tông phái đệ tử nguyên nhân, vì lẽ đó trong lòng cũng là muốn cùng Liễu Thành Phong giao tốt đẹp.

Mấy người hàn huyên vài câu sau, rất nhanh liền tán gẫu thành một đoàn, Tô Hồng Phi đang nghĩ thông sau, cũng có ý định cùng Tư Lăng giao hảo, vì lẽ đó ở nàng có ý định thúc đẩy dưới, tâm tình mọi người đều khá là vui vẻ. Tư Lăng trong lòng tuy rằng vẫn là phòng bị nàng, có thể hiện nay thấy nàng thái độ ôn hòa, dịu dàng thông dong, cũng sinh không nổi ác cảm.

"Đúng rồi, các người làm sao đến trong thành đến rồi?" Tư Lăng hỏi: "Đại ca ta có đến sao?"

Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi liếc mắt nhìn nhau sau, do Tô Hồng Phi nói rằng: "Người không biết sao? Tư sư huynh bởi vì bị thương mà bế quan."

Tư Lăng lấy làm kinh hãi, cũng không còn cách nào duy trì mặt không hề cảm xúc, sốt sắng nói: "Làm sao hội? Ngày hôm qua hẳn vẫn cùng ta dùng truyền âm phù nói chuyện đây."

Nghe hẳn vừa nói như thế, Liễu Thành Phong nhất thời hâm mộ nói: "Xem ra Tư sư huynh là đang bế quan trước cùng người truyền âm, Tư sư huynh như vậy bằng nhân nguyên lai cũng sẽ quan tâm người đâu. Sự tình là như vậy, mấy ngày trước Tư sư huynh phụng mệnh dẫn dắt ta phái đệ tử lần theo đảo tẩu ma tu, nhưng không ngờ bị ẩn nấp ở trên đường ma tu đánh lên bị thương. Cũng bởi vì như thế, chúng ta mới biết nguyên lai ngoại trừ này hai cái ma tu ngoại, Tây Cảnh trả lại mấy chục ma tu."

Tư Lăng lông mày tức đến chặt chẽ.

Tô Hồng Phi thấy thế cũng nói: "Không cần lo lắng, ta nghe sư phụ của ta nói, Tư sư huynh chỉ cần bế quan một tháng liền năng lực khôi phục. Còn có, những này thiên chúng ta đều sẽ trụ ở trong thành, Tư đạo hữu cùng truyền đạo hữu như không chuyện gì, không nên dễ dàng ra khỏi thành tốt hơn."

Tư Lăng trong lòng hiểu rõ, phỏng chừng là những cái kia ma tu đã kinh ẩn nấp ở Minh Hà ngoài thành hảo phục kích ra khỏi thành tu sĩ, lúc này ngóc ở trong thành đúng là tương đối an toàn, bất quá cũng không bài trừ những cái kia ma tu hội ẩn vào trong thành làm loạn.

Truyền Sơ hơi thay đổi sắc mặt, phỏng chừng cũng nghĩ đến điểm ấy, một mặt cảm kích đối với Tô Hồng Phi nói: "Đa tạ Tô đạo hữu nhắc nhở."

"Nhắc tay chi lao thôi." Tô Hồng Phi khẽ mỉm cười, vừa nhìn về phía Tư Lăng, nói rằng: "Tư đạo hữu, lúc trước ở Thập Vạn Sơn Mạch, như có chỗ đắc tội, ta ở đây cùng người xin lỗi. Còn có, Nguyệt Thiên Dạ ba tháng trước đã kinh bài vào Thiên Tông phái Thanh Nhã trường lão môn hạ, trở thành người thứ bảy đệ tử, rất có luyện đan thiên phú, cực kỳ được môn phái coi trọng đây. Bất quá nàng cùng Tư sư huynh có chút khập khiễng, từng tuyên bố một ngày nào đó muốn đánh bại Tư sư huynh, để cho các người quang minh chính đại mà cùng nhau."

Tư Lăng sắc mặt nhất thời tối sầm lại, không biết nói cái gì tốt. Tô Hồng Phi lời này rõ ràng là xin lỗi muốn cùng hắn giao hảo, mà mặt sau tin tức liên quan tới Nguyệt Thiên Dạ sợ là cái thăm dò, nhưng cũng nhượng nhượng trong lòng hắn khá là buồn bực, nàng làm sao như vậy lưu ý Nguyệt Thiên Dạ sự tình đâu?

Truyền Sơ nháy mắt một cái có chút không rõ, Liễu Thành Phong này suy người chính che miệng cười.

"Ta biết rồi, cảm ơn." Tư Lăng nhàn nhạt nói.

Mà một bên chính ở gần Yêu La quả yêu thú nghe được Tô Hồng Phi, cũng không biết nó có cái gì cảm tưởng, nhảy đến Tư Lăng trên bả vai ngồi xổm, cầm một cái đuôi ở Tư Lăng bên tai quét tới quét lui, ngược lại có một loại ca hai hảo an ủi ý vị ở, nhượng hẳn có chút đỡ khốc đỡ cười, lẽ nào ở nó trong lòng, hẳn thật sự muốn bài Nguyệt Thiên Dạ không tha sao?

Sau khi uống rượu xong, Tư Lăng cùng mấy người nói lời từ biệt, thuận tiện cùng Truyền Sơ trao đổi truyền âm phù, liền dẫn yêu thú trở lại.

Trên đường, Tiểu Yêu Liên lại bắt đầu lẩm miệng mà thuật lại yêu thú cho Tư Lăng nghe:

"Tư công tử, chủ nhân nói rồi, cái kia gọi Nguyệt Thiên Dạ trên người cô gái mùi vị rất kỳ quái, nhượng người không nên cùng nàng tới gần, không phải

vậy có một ngày nàng hội ăn ngươi."

Tư Lăng có chút quỳnh, ăn cái này chứ làm sao như vậy ám muội đâu?" "Làm sao kỳ quái pháp?"

"Chủ nhân hiện tại cũng không rõ ràng, bất quá chủ nhân nói nó chán ghét người phụ nữ kia, đánh nó thịt nướng, sớm muộn có một ngày muốn cắn chết nàng."

Tư Lăng khoe miệng co giật dưới, sau đó bình tĩnh mà đối với con kia ngưu bức hồng hồng mà ngưỡng thượng cấp yêu thú nói: "Như vậy ta chờ ngươi năng lực cắn chết nàng một ngày."

Tuy rằng hắn đến hiện tại nhưng không biết Nguyệt Thiên Dạ trên người có bí mật gì, nhưng liền trong truyền thuyết tổ mạch đan đều có thể lấy ra người, tất nhiên có năng chỗ hơn người, muốn tính toán nàng, yêu thú đại gia ngài còn không bằng cầu khẩn chính mình nhanh lên một chút lớn lên trở nên mạnh mẽ tốt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Khách không mời

Tư Lăng lo lắng Tư Hàn thương thế, mấy ngày qua bất luận làm chuyện gì đều có chút hững hờ.

Tiểu Yêu Liên không vừa mắt, bò lên trên bàn, rón ra rón rén mà đi tới, nhỏ giọng mà khuyên nhủ: "Tư công tử, ngươi hay vẫn là nhanh lên một chút khôi phục bình thường đi, không phải vậy chủ nhân có thể phải tức giận. Bởi vì ngươi đã kinh liên tục mấy ngày đốt cháy thịt cho chủ nhân ăn, ngay cả ta linh quả cái đầu cũng nhỏ đi..."

Tư Lăng lạnh nhạt mà liếc nó một chút, hoá ra đây chỉ là đánh yêu thú kia đại gia danh nghĩa đến cùng hắn oán giận gần đây cho nó linh quả nhỏ đi? Muốn thôi, Tư Lăng trực tiếp khúc lên ngón tay đưa nó đạn dưới mặt bàn, không nhìn nó riu rít gào khóc, Tư Lăng bình tĩnh mà lấy ra chế tạo bùa công cụ bắt đầu thử nghiệm họa ngũ phẩm linh phù.

Nửa năm bế quan, Tư Lăng không chỉ đem tu vi vọt tới Trúc Cơ kỳ, cũng tu luyện (Luyện Hồn Quyết) cùng linh ngộ chế tạo bùa thuật. Tuy rằng thực lực của bản thân rất trọng yếu, nhưng tu sĩ ở trong chiến đấu đại thể hội dựa vào một ít công cụ phụ trợ, như Tư Lăng công cụ phụ trợ chính là linh phù, càng là cao giai linh phù uy lực càng lớn, ở trong chiến đấu cũng năng lực chiếm cứ ưu thế. Hơn nữa, từ khi phiên đến cửu phẩm linh phù có một loại không gian phù thời, Tư Lăng quả thực ma chứng.

Không gian phù cổ tên tư nghị là năng lực xé rách không gian trong nháy mắt truyền tống, nhưng là ở nhà lữ hành chuẩn bị thoát thân hảo công cụ. Hơn nữa nếu có thì giờ rảnh rỗi, cũng năng lực tính rất nhiều thời gian, tỷ như nói từ Tây Cảnh đến trung bộ đại lục nếu là lấy Kim Đan tu sĩ tốc độ phi hành, cần thời gian ba tháng liên tục không ngừng mà chạy đi, nhưng là có không gian phù liền dễ dàng hơn nhiều, chỉ cần ba tám không gian phù liền năng lực ở trong vòng một ngày đến, rất lớn tính thời. Chỉ tiếc không gian phù làm cửu phẩm cao giai linh phù, năng lực họa Chế Phù Sư quá thiếu, Tây Cảnh nơi như thế này căn bản không có cửu phẩm Chế Phù Sư, vì lẽ đó trên thị trường truyền lưu cũng ít, mỗi lần có không gian trên bùa thị, đều có thể ở một ít trong phòng đấu giá vồ tới một cái giá trên trời.

Tư Lăng tuy rằng trông mà thêm không gian kia phù, nhưng nghĩ tới chính mình hiện tại mới miễn cưỡng linh ngộ ngũ phẩm, liền ngũ phẩm linh phù đều không thể chế ra một tấm, trong lòng liền có mấy phần đòi bại, muốn thành công chế ra xuất không gian phù, không biết năm nào tháng nào đây.

Ủ rũ một lúc, Tư Lăng rất nhanh liền tỉnh lại, chỉ ít cũng có cái hi vọng, cố gắng lên.

Liên tục vẽ mấy lần đều sau khi thất bại, Tư Lăng thờ dài, xem ra hôm nay trạng thái vẫn là không tốt, chỉ có thể ở hai con yêu nhìn chăm chăm dưới phần mộ mà đem chế tạo bùa công cụ thu cần thận, sau đó cùng chúng nó mất to trừng mắt nhỏ.

Tiểu Hồng muội chỉ bị Tư Lăng trợn lên có chút rụt rè, trốn ở chén trà trên bàn sau không lên tiếng, đúng là yêu thú Trọng Thiên trực tiếp nhảy đến trên mặt bàn, lắc nó sinh nhật, dùng một loại ánh mắt bất nạt nhìn Tư Lăng, thuận tiện gào gừ hai lần.

Tư Lăng tự nhiên không biết nó gào gừ cái gì, lúc này Tiểu Hồng muội chỉ đến làm ống loa: "Tư công tử, chủ nhân nói cùng với ở đây lo lắng, không bằng đi ra cửa vui đùa một chút, chủ nhân gần nhất lại phát hiện một cái chơi vui địa phương, không biết Tư công tử có muốn cùng đi hay không?"

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà nhìn vị kia kiêu ngạo yêu thú đại gia, khách khí hỏi: "Không biết cái gọi là chơi vui địa phương là trong thành thế lực kia cấm địa?"

Tiểu Hồng kiều ngạo nói: "Là Tú Nữ Phưởng lý trung ương nhất Hồng lâu nha! Nghe nói ngoại trừ khách nhân tôn quý nhất, những người khác căn bản là không có cách tới gần Hồng lâu một bước, hơn nữa bên trong có rất nhiều Tú Nữ Phưởng thu gom bảo vật đây. Nha, nghe nói Hồng lâu lý vẫn dài ra một gốc cây vạn năm Vô Hoa quả thụ, ta nghe thấy được cây kia Vô Hoa quả thụ linh quả gần đoạn thời gian liền sắp chín rồi. . ." Nói, Tiểu Hồng dùng tay nhỏ lau lau khoe miệng.

". . . Các ngươi muốn tìm đường chết đừng kéo ta đi!" Tư Lăng xoa bóp cái trán, cảnh cáo con yêu thú kia: "Ta biết trong thành cấm chế đối với ngươi vô dụng, hơn nữa bản lĩnh cũng lớn, bất quá nếu là chính ngươi bại lộ hành tung bị người bắt được rút hồn luyện pháp tuyệt đối đừng liên lụy ta, ta còn muốn sống được lâu một chút đây."

Nghe được Tư Lăng loại này tương tự người yếu, yêu thú khinh bỉ hẳn.

Tư Lăng tùy theo nó khinh bỉ, bùng lên trên bàn lĩnh trà uống một hớp. Đây lĩnh trà là bên ngoài tiện nghi bán năm khối linh thạch một cân đồ vật, uống nó bất quá là đã từng quen thuộc thôi, không lớn bao nhiêu tác dụng. Mà mỗi hời uống lĩnh trà thời, này mang theo vị cay đắng mùi vị tổng nhượng yêu thú Trọng Thiên không thích mà đi ra, nhượng Tư Lăng uống đến càng nhiều lần, thậm chí ba đang nhìn mình toàn thân đều là lĩnh trà mùi vị, nhượng yêu thú kia cũng không dám nữa nhảy đến trên bả vai hẳn ngồi xôm đương oa.

Ban đêm, Tư Lăng chính ở đánh toà, màu đen yêu thú theo thường lệ đoàn thành một đoàn oa ở hẳn bàn lên chân trái tim, một chỉ toàn thân đỏ chót bé đề lên Tư Lăng áo bào vật áo ngủ đến ngum nước chảy ròng.

Tối nay không gió cũng không nguyệt, khu dân cư bên này đen kịt một màu, một bóng người màu đen đột ngột xuất hiện ở một đồng tòa nhà trước, đưa tay thời điểm không ngoài ý muốn chạm tới cấm chế cách trở. Đây người dương tay, một cái trụ hình pháp khí xuất hiện ở trong tay, sau đó đưa nó hướng về cửa trên quảng, đồng thời hướng về trụ hình Bảo khí đưa vào lĩnh lực thôi thúc nó.

Trong phòng nguyên bản chính ở thông qua Tư Lăng tu luyện hồn lực đến chữa trị thân thể yêu thú đột nhiên mở mắt ra, trong bóng tối cặp mắt kia xẹt qua ngọn lửa màu tím, sau đó nhảy lên đến, một móng vuốt đặt tại Tư Lăng trên mặt.

Tư Lăng từ lúc toà trong tỉnh lại, đang muốn nổi giận thời, đột nhiên cảm nhận được bảo vệ gian nhà cấm chế chính đang chậm chậm biến mất, nhất thời cảnh lĩnh mãnh liệt, một cái nhắc lên bên cạnh ngủ đến ngum nước chảy ròng Tiểu Yêu Liên hẳn đến trong tay áo, nhảy xuống giường bắt đầu chuẩn bị nghênh chiến.

Gian nhà rất đen, yên tĩnh phảng phất chủ nhân còn đang nghỉ ngơi như thế. Bất quá trình độ như thế này hắc ám đối với tu sĩ mà nói cũng không có trở ngại, Hắc y nhân nhìn thấy ngủ trên giường vô tri vô giác người, mềm mại mà nhảy cửa sổ mà nhập, tay trong nháy mắt nhiều một cái lĩnh kiếm, vô tới đâm vào trên giường người ngực. . .

Lĩnh kiếm đâm vào ** âm thanh rõ ràng có thể nghe, nhưng cũng cảm giác không đúng. Nhưng mà, không có cho hẳn suy tư thời gian, phía sau truyền đến một loại cực hạn nguy hiểm, ở hẳn muốn lấy ra bản mệnh pháp bảo bảo mệnh thời, một cái móng vuốt đã kinh xuyên thủng hẳn ngực, liền nguyên thần cũng đồng thời cắn giết.

Lúc này, người trên giường cũng hóa thành một tờ linh phù, bị này thanh lĩnh kiếm xuyên thấu.

Rất nhanh mà, trong phòng sáng lên đặng.

Tư Lăng từ góc đi ra, không vui mừng mắt đang dùng khăn trải bàn sát móng vuốt yêu thú, nói rằng: "Rõ ràng nhượng ngươi không nên cử động móng vuốt, lập tức giết chết hẳn làm sao tra hỏi lai lịch của hẳn mục đích?" Nói, Tư Lăng ngồi xôm người xuống đi phiên người mặc áo đen kia túi chứa đồ, lưu loát mà đem túi chứa đồ tuốt sau khi xuống tới, cũng không vội xem bên trong đồ vật, trái lại đến xem này người tướng mạo.

Một tấm vẫn tính chính phái khuôn mặt, bất quá nhưng là cái người xa lạ. Tư Lăng cũng không biết là ai muốn đến giết chính mình, nhìn hẳn phá cấm chế ra thủ đoạn, hẳn là có mục đích ám sát mà cũng không đi nhằm gian nhà như vậy đơn giản.

Nghĩ, Tư Lăng đi phiên dưới túi đựng đồ kia, bên trong đồ vật rất bình thường, cũng không có cái gì chứng minh thân phận đồ vật, nhượng Tư Lăng cảm thấy kinh dị chính là chuỗi này trụ hình phá trận trụ, lại vẫn là một cái dưới thượng phẩm pháp khí, hơn nữa nhìn rất quen mắt a. . .

Đương nhiên nhìn quen mắt, lúc trước hẳn đi tới thế giới này thời bị giam tiến vào Tư gia cấm địa, khi đó Nguyệt Thiên Dạ một người một ngựa giết tới, chính là dùng một cái phá trận trụ phá Tư gia cấm địa đại trận. Bất quá Nguyệt Thiên Dạ lúc đó sử dụng cái kia phá trận trụ cấp bậc bất phàm, ngay cả thượng cổ đại trận cũng năng lực loại bỏ, cùng cái này chỉ là nhỏ nhỏ thượng phẩm pháp khí phá trận trụ tất nhiên là không thể so sánh.

Tư Lăng xem kỹ cái này phá trận trụ, quá chín mười tất, quả thực là Nguyệt Thiên Dạ ra tay đồ vật, nhượng hẳn không khỏi hoài nghi lẽ nào Nguyệt Thiên Dạ nhân ái sinh hận, nhượng sát thủ đến trực tiếp giết hẳn tiết hận sao?

Đương nhiên, loại này vô căn cứ suy đoán chỉ có điều là trong nháy mắt, Tư Lăng rất nhanh liền đưa nó vứt bỏ. Trước tiên không nói Tô Hồng Phi lúc trước tiết lộ biết, Nguyệt Thiên Dạ nhưng là vì hẳn cùng Tư Hàn nào lên, thậm chí ở Thiên Tông phái đệ tử ngoại môn cuộc thi đấu hướng về Tư Hàn phát tài kinh sợ người tuyên ngôn, lại nói "Tư Lăng" lúc trước làm Nguyệt Thiên Dạ hi sinh như vậy lớn, lấy Nguyệt Thiên Dạ đa tình tính cách, kiên quyết không biết cái này giống như dễ dàng bỏ qua Tư Lăng.

Lẽ nào là Nguyệt Thiên Dạ bên người nam nhân rốt cục không cách nào nhịn được Nguyệt Thiên Dạ đối với sự chú ý của hẳn mà phát lên lòng ganh tỵ, rốt cục quyết định ra tay lấy trừ hậu hoạn sao? Là Tiêu Trạc hay vẫn là Dung Hoán Thiên? Hoặc là ở hẳn thời điểm không biết Nguyệt Thiên Dạ bên người lại xuất hiện mới người theo đuổi?

Nghĩ không ra sau, Tư Lãng dùng một tấm Hỏa Viêm phủ đem thi thể kia đốt, sau đó không khách khí vui lòng nhận sát thủ kia trong bao trữ vật đồ vật.

Ngày thứ hai, Tư Lãng không thể thiếu muốn đi mình cư thuê ốc nơi đó khiến người ta đến một lần nữa đổi một bộ bảo vệ trận pháp. Nhưng mà chuyện này nổi lên cái đầu sau, đón lấy liên tục mấy đêm Tư Lãng gian nhà đều bị người đến thăm, tuy rằng cuối cùng không có tổn thất gì thương tổn, nhưng là mỗi ngày trong phòng bảo vệ trận pháp bị người như vậy phá hoại cũng làm cho hắn thật khó khăn a, bởi vì mình cư thuê ốc bên kia cảm thấy hắn đang quấy rối, căn bản không lại miễn phí cho hắn cung cấp bảo vệ trận pháp.

Loại này thuê nhà bảo vệ trận pháp bình thường là tam phẩm hoặc tứ phẩm, đây là gian nhà bán thân miễn phí biểu tặng, nếu như cảm thấy không an toàn, cũng có thể chính mình đi chuyên môn trận pháp điểm mua. Tư Lãng nguyên bản là cảm thấy Minh Hà thành đủ an toàn, trên đường còn thỉnh thoảng có đội chấp pháp tuần tra, sẽ không có người ở trong thành sinh sự, nhưng liên tục mấy dạ chuyện đã xảy ra nhượng hắn rõ ràng hắn nghĩ đến thực sự là quá ngay thơ.

Tư Lãng nghiêng răng nghiêng lợi, nếu là cho hắn biết ai tới tìm hắn rủi ro, chờ hắn có tiền, hắn cũng phải thuê mười cái tám cái tu sĩ cấp cao đi dọ dáo tao quấy nhiễu hắn!

Ở trong lòng roi xuống cái hung tàn quyết định sau, Tư Lãng cuối cùng vẫn phải là thu thập lên tâm tình đi trong thành trận pháp điểm đi mua cái bảo vệ gian nhà trận pháp.

"Tư công tử, có thể hay không là báo thù đâu?" Tiểu Hồng muội chỉ theo kiến thức tăng trưởng, rất nhiều bả đồ vật cũng cùng dạng học được, "Người nhìn, chỉ có đối với người nhân ái sinh hận người mới sẽ hoa tác phẩm lớn như vậy hàng ngày phải người đến giết người."

Ngồi xổm ở Tư Lãng trên bả vai yêu thú khinh thường xì một tiếng, này ánh mắt bất nạt xịch quả quả mà tỏ vẻ nó miệt thị, cho rằng như Tư Lãng mặt hàng này làm sao có khả năng sẽ có người đối với hắn nhân ái sinh hận? Nhân hận sinh hận còn tạm được.

"Chủ nhân, kỳ thực Tư công tử dung mạo rất đẹp đẽ, rất nhiều nữ nhân cũng không sánh nổi hắn đây." Tiểu Yêu Liên nhược nhược mà nói: "Ta còn nghe thấy sát vách trụ tu sĩ ngầm nói Tư công tử bức này tướng mạo chơi nhất định rất mang cảm, ngày nào đó đem Tư công tử lột sạch quang trực tiếp lên nệm thử mùi vị có phải là cùng mặt như thế mỹ vị. . ." Thuần khiết Tiểu Yêu Liên căn bản không biết lời này là có ý gì, chỉ là đơn thuần đưa nó phục tổ xuất đến.

Yêu thú đại gia suýt chút nữa từ Tư Lãng trên bả vai ngã xuống ngã xuống.

Tư Lãng sắc mặt biến thành màu đen, hắn nhớ tới sát vách trụ chính là một cái xem ra là tướng mạo nhả nhận trung niên nam tu chứ? Có lúc khi ra cửa hội ngộ thấy, tu sĩ kia mỗi lần đều sẽ cười híp mắt cùng hắn chào hỏi, mà Tư Lãng chỉ là nhìn bề ngoài lãnh ngạo rụt rè, nhưng trong xương vẫn rất có lễ phép, cũng đáp lễ, thế nhưng không nghĩ tới tu sĩ kia mặt ngoài nhìn nhả nhận nhưng là cái nhả nhận bại hoại! Miêu miêu, hắn hiện tại nhưng là nam nhân, lại vẫn dám như thế YY hắn, trở lại liền đem yêu thú Trọng Thiên đại gia ném đến nhà hắn đi cắn hắn!

Trọng Thiên đại gia cũng không nghĩ tới chính mình áo com người hầu sẽ bị người YY thành như vậy, cảm giác mình chịu ô nhục, trong lúc nhất thời cũng nhe răng gầm gừ.

Nhất gan Tiểu Hồng muội chỉ lại một lần bị hai con hung tàn đáng dáp sợ rồi, mau mau trốn vào Tư Lãng trong tay áo không lên tiếng nữa kéo cừu hận.

Mãi đến tận đi tới Minh Hà thành cái kia chuyên môn bán các loại tu sĩ cần đồ vật trên đường cái, Tư Lãng mới thu lại tức giận, nhìn một chút, đi vào một gian tên là "Kỷ gia trận pháp" cửa hàng.

Đi tới trong cửa hàng, Tư Lãng đi thẳng vào vấn đề, cùng chương quỹ nói muốn một bộ khá là có uy lực trận pháp, tốt nhất năng lực giữ nhà dùng, năng lực ngăn cách tu sĩ thần thức, năng lực chống đối trung phẩm Bảo khí công kích. . . Quan trọng nhất chính là tiện nghi một điểm rồi.

Chương quỹ bị Tư Lãng rất nhiều điều kiện làm cho hắc tuyến không ngớt, đặc biệt cuối cùng bổ sung, vừa thân thiết còn muốn tiện nghi, thiên hạ làm gì có chuyện ngon ăn như thế? Lại nhìn Tư Lãng tướng mạo khí chất, rõ ràng xem ra chính là cái xuất thân hải long tu sĩ, làm sao cảm giác như cái thần giữ của như thế?

Tuy rằng trong lòng rất nhiều oán thâm, nhưng chương quỹ vẫn là tận chức mà làm Tư Lãng giới thiệu trong cửa hàng các bộ trận pháp, mà một ít cấp bậc tương đối cao trận pháp đại thể là những Trận Pháp Sư đó đặc ý tác phẩm, vì lẽ đó giá cả đã định không có cái gì thương lượng không gian. Trong đó có một bộ chín nghi phòng ngự đại trận làm thất phẩm trận pháp Tư Lãng nhìn rất hài lòng, nhưng cần hai mươi vạn linh thạch hạ phẩm, Tư Lãng vừa nghe, suýt chút nữa cơ tim tắc nghẽn, một hơi không kịp thở.

Cuối cùng, Tư Lãng chỉ có thể phù tường mà xuất.

Quả nhiên người nghèo không đả thương nổi a, làm một tên cùng tán tu càng là không đả thương nổi, muốn mua một bộ tam thủy trận pháp, liền muốn đi tìm hắn toàn bộ tích trữ, thế giới này không nên như vậy hung tàn có được hay không?

Tư Lãng bất đắc dĩ, chỉ có thể hạ thấp yêu cầu, lại chạy mấy cái điểm, nhưng giá cả không phải quá đắt chính là mình không lọt nổi mắt xanh, đến cuối cùng, tự giận mình Tư Lãng tiến vào một gia xem ra cực không đáng chú ý tiểu điểm.

". . . Bằng thân phận của ta, làm sao có thể dùng loại này cấp thấp trận pháp? Ông chủ, người là đang bắt nạt chúng ta không tiền sao? Đổi đi!"

"Trong cửa hàng tốt nhất đều ở nơi này, nếu là đạo hữu không hài lòng cũng không có cách nào." Ông chủ lạnh nhạt mà nói.

"Ai nha, chúng ta nhưng là khách nhân, người làm sao có thể như vậy đối với chúng ta? Hừ, nếu là ta đi ra ngoài kêu một tiếng, có thể cho người này điểm lập tức không cách nào ở Minh Hà trong thành mở xuống!"

". . ."

Mới vừa vào trong điểm, bởi tia sáng tối tăm, Tư Lăng không có chú ý tới bên trong đã kinh có người, mãi đến tận nghe được cái kia kêu rất giọng nữ, nhưng hắn không nhìn được nhìn lại một chút, sau đó cảm thấy này bối đối với mình, rất dập dờn mà đưa tay khoát lên một tên nữ tu tiểu móng trên nắm đến vô đi nam tu sao như thế nhìn quen mắt đâu?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Cửu Chuyển linh trận

Đại khái là cảm giác được có người đi vào, trong cửa hàng người theo bản năng mà xoay mặt trông lại, nhìn thấy vào cửa Tư Lăng thời, về mặt các không giống.

"Yêu, này không phải Tư đạo hữu sao?"

Cái kia nhưng Tư Lăng cảm thấy nhìn quen mắt nam nhân xoay đầu lại, theo thói quen lộ ra một cái ngả ngón nụ cười, hết sức muốn ăn đòn, chính là Dung Hoán Thiên. Mà lúc này hắn một bộ áo gấm, có khác biệt ở ở Thập Vạn Sơn Mạch thời dáng vẻ phóng khoáng, xem ra đúng là khá là phong lưu tiêu sái, nhưng hắn bán ôm này kiều mị nữ tu động tác lại có vẻ vô cùng dâm - dăng tà ác.

Tư Lăng trong lòng thâm than một tiếng hồi khí, trên mặt lạnh nhạt mà đáp: "Hóa ra là Dung đạo hữu."

Dung Hoán Thiên bên người nữ tu nguyên bản nhìn thấy Tư Lăng mặt thời, kinh diễm dưới, thấy Dung Hoán Thiên thần thái thân thiết, không khỏi lộ ra một chút đố kỵ, bất quá chờ Tư Lăng mở miệng thời nghe ra này rõ ràng trầm thấp giọng nam, nhất thời sắc mặt hòa hoãn, trong lòng đúng là thêm mấy phần vui mừng, bực này tướng mạo nam nhân coi như là được trời cao chăm sóc Tu Tiên Giới cũng ít thấy, không khỏi suy nghĩ Tư Lăng là môn phái nào thế lực đệ tử, cũng hào kéo lung lay đây.

Nhìn thấy Tư Lăng, Dung Hoán Thiên phảng phất lãng quên hắn bạn gái mới vừa rồi còn bởi vì trận pháp sự tình cùng ông chủ kêu gào, lập tức tới ngay một bộ nhiệt tình trưởng hỏi: "Không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp phải Tư đạo hữu, xem ra chúng ta thực sự là rất hữu duyên a. Lần trước Thập Vạn Sơn Mạch từ biệt, đã có hơn nửa năm không thấy, trong lòng đối với các người thật đúng là tưởng niệm vô cùng, không biết Nguyệt đạo hữu lúc này thế nào rồi, tại sao không có người cùng đến?"

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà nhìn hắn, này Dung Hoán Thiên cũng không biết là đang giả ngu đầu hay vẫn là giả ngu, lần trước hắn rõ ràng thấy chính mình cùng Tư Hàn ly khai, hiện tại còn đến hỏi câu nói như thế này không phải dư thừa sao? Hơn nữa hắn thực sự không hiểu trên người mình đến cùng có cái nào điểm hấp dẫn hắn, mỗi hỏi gặp mặt đều một bộ như quen thuộc dáng dấp.

"Dung đạo hữu không khỏi quan được khoan điểm chứ?" Tư Lăng không khách khí trả lời.

Dung Hoán Thiên vừa nghe, sờ sờ mũi, không để ý lắm mà nói: "Tương phùng tức là hữu duyên, ta cho rằng chúng ta đều là bằng hữu." Thấy Tư Lăng một bộ lạnh nhạt dáng dấp, Dung Hoán Thiên tự cho là sẵn sốc mà cười cợt hỏi: "Tư đạo hữu tới nơi này là muốn mua trận pháp sao? Không biết người muốn cái gì trận pháp, ta cùng nơi đây ông chủ quen biết, có thể vì người giới thiệu một hai."

Một bên nữ tu nghe thấy, nhất thời điệu điệu mà hờn dỗi: "Dung công tử. . ."

Tư Lăng nổi da gà đạo điểm chiến chiến mà lên, yêu thú Trọng Thiên đem lương cái lỗ tai bẻ che lại lỗ tai, hiển nhiên cũng không chịu nổi âm thanh này.

Nhưng Dung Hoán Thiên hiển nhiên liền ăn bộ này, ôm này nữ tu thân hình như rắn nước, cười nói: "Nhu Y yên tâm, không thể thiếu người, hiếm thấy gặp phải Tư đạo hữu, chúng ta trước hết để cho mỹ nhân một tý hành sao?"

Thầy Nhu Y cũng không phải thật chỉ có tướng mạo không đầu óc, nghe Dung Hoán Thiên nói như vậy liền biết cái này tướng mạo mạo mỹ tu sĩ lai lịch không bình thường, này chút mặt mũi hay vẫn là cho. Lập tức yêu kiều, quyến rũ mà nhìn Tư Lăng một chút, ôn nhu mị mị nói: "Được rồi, nếu là bạn của Dung công tử, này Nhu Y liền theo Dung công tử tâm ý."

Nghe đối thoại của bọn họ, Tư Lăng theo bản năng mà liếc nhìn này nữ tu, phương phát hiện nàng ông tay áo trên có Tú Nữ Phưởng tiêu chí, hóa ra là Tú Nữ Phưởng nữ tu. Tú Nữ Phưởng sở dĩ sẽ trở thành Minh Hà thành tứ thế lực lớn một trong, ngoại trừ nó có hai tên Nguyên Anh trường lão tọa trấn

ngoại, còn nhân kinh doanh thuộc tính, dùng giới trần tục lời giải thích, vậy thì là nam nhân tìm hoa văn liễu nơi, chỉ cần có linh thạch là có thể vào bên trong được đa tài đa nghệ, ôn nhu mỹ lệ nữ tu môn sản sóc tỉ mỉ an ủi, nhưng thân thể của người tâm linh đều được giải thoát, bao chuẩn nhưng người nhạc không tư tiên.

Tú Nữ Phưởng nữ tu môn Hoàn phi Yến sáu các loại tính tình đều có, có thể nói là chỉ cần người năng lực nghĩ đến loại hình đều có, các nàng đa tài đa nghệ mạo đẹp như tiên, không biết hấp dẫn Tây Cảnh bao nhiêu nam tu thành vì các nàng khách quý, thậm chí có thể nói toàn bộ Tây Cảnh trong môn phái đều có Tú Nữ Phưởng khách nhân, lâu dần Tú Nữ Phưởng mạng lưới liên lạc lớn đến khiến người ta khó có thể đánh giá mức độ, cũng phương làm cho Tú Nữ Phưởng quy mô càng ngày càng lớn mạnh.

Mà này Thủy Nhu Y cùng lúc trước bị yêu thú phong ấn linh căn Thủy Nhu Thường là cùng một sư phó, ở Tú Nữ Phưởng trong địa vị không thấp, vì lẽ đó vừa này Thủy Nhu Y nói cũng không có cái gì không đúng, nếu là nàng một cái không cao hứng nhưng Tú Nữ Phưởng một tiếng mệnh dưới, tiệm này tuyệt đối khó có thể ở Minh Hà thành mở xuống, thực sự là ngư bức hồng hồng.

Tư Lăng mất liếc Dung Hoán Thiên đặt ở Thủy Nhu Y eo trên hông vô đến vô đi tà ác móng vuốt, rõ ràng này Dung Hoán Thiên nếu không là Tú Nữ Phưởng cao quý khách nhân chính là cùng Tú Nữ Phưởng có ngàn vạn tia quan hệ, không phải vậy lấy thân phận của Thủy Nhu Y tuyệt đối sẽ không như vậy thuận theo mà mặc hấn xoa nắn đến xoa nắn đi.

Tư Lăng không thềm để ý bọn hấn, xoay người nhìn phía một bên bị quên ông chủ, nói rằng: "Ông chủ, ta nghĩ mua cái hảo trận pháp, không biết người nơi này có cái gì tốt giới thiệu."

Tiểu điểm ông chủ là cái tuổi trẻ thanh tú nam tu, tu vi bất quá là Luyện Khí mười tầng, nhưng đối mặt hùng hổ dọa người Trúc Cơ tu sĩ nhưng một bộ đúng mực đáng đáp, rất có khí khái. Hấn nhìn Tư Lăng một chút, lạnh nhạt mà tránh người thế, nhưng Tư Lăng tự cái đi trên quầy xem, cũng không giống những cái kia điểm như thế làm khách nhân giới thiệu.

Người ông chủ kia liền trực tiếp ngồi ở sau quầy đầu lật xem một quyển trận pháp thư tập, vững như Thái Sơn. Ngược lại là làm khách nhân Dung Hoán Thiên hùng hực mà lại đây nhiệt tình làm Tư Lăng giới thiệu trên quầy trận pháp, tình huống này quả thực là ngược lại.

Tư Lăng đối với Dung Hoán Thiên xưa nay không có cái gì tốt ấn tượng, lúc này cũng cảm thấy hấn đáng ghét vô cùng, chỉ là hiện nay ở người khác địa bàn lại không tốt đuổi hấn ly khai, chỉ được đem hấn xem là nhĩ nghiên phong, đứng ở trước quầy một bộ một bộ trận pháp mà nhìn sang.

Tư Lăng hiện tại là người nghèo, vì lẽ đó lựa chọn có hạn, hơn nữa hấn cũng muốn mua cái năng lực mang theo lợi hại trận pháp, sau đó đến nơi khác đào bới động phủ thời cũng có thể sử dụng nó an gia phòng ngự.

Dung Hoán Thiên quan sát liền biết Tư Lăng lựa chọn, nói rằng: "Tư đạo hữu, như người muốn giá cả vừa phải lại lợi hại trận pháp, nơi này đúng là có một bộ có thể giới thiệu, đây chính là Pháp Lăng tổ phụ tự tay làm ra một bộ trận pháp, xem ra cấp bậc không cao, nhưng cũng là một bộ có thể thăng cấp trận pháp."

Dung Hoán Thiên nói Pháp Lăng chính là này trong cửa hàng ông chủ, cả nhà bọn họ đều là Trận Pháp Sư, trong cửa hàng bán trận pháp đều là xuất từ nhà bọn họ Trận Pháp Sư tay. Mà Pháp gia trong cao cấp nhất Trận Pháp Sư chính là Pháp Lăng tổ phụ, chỉ tiếc Pháp Lăng tổ phụ ở hai mươi năm trước mở ra Huyền Thiên bí cảnh lý mất tích. Bất quá hấn tuy rằng mất tích, đúng là lưu lại vài bộ đặc ý tác phẩm, Pháp Lăng bản thân kế thừa tổ phụ thiên phú, tuổi còn trẻ đã kinh là tứ phẩm Trận Pháp Sư.

Thấy Tư Lăng sự chú ý bị hấp dẫn lại đây, Dung Hoán Thiên cười đắc ý, gõ bàn một cái nói với Pháp Lăng: "A Lăng, người người hữu duyên đến rồi, đem bộ kia Cửu Chuyển Linh trận lấy ra đi."

Nguyên bản Tư Lăng còn rất chờ đợi, nhưng nghe đến Dung Hoán Thiên, đột nhiên cảm thấy có chút vô căn cứ, đang định từ chối thời, đã thấy được kêu là Pháp Lăng tu sĩ liếc mắt nhìn hấn, lên thân tiến vào nội thất, chỉ chốc lát sau liền xuất đến, trong tay cầm một cái thợ khéo tinh xảo đồ vật.

Đây là một cái sao chín cánh hình dạng kim loại trận bàn, mỗi một cái đối ứng giác khảm nam chín viên màu sắc khác nhau tinh thạch, bốn phía có khắc hoa văn phức tạp, xem ra là một loại khá là cao cấp bùa chú, mà ở giữa là một cái có thể khảm nam linh thạch rãnh. Xem nó cấp bậc, chỉ là ngũ phẩm, đẳng cấp cũng không cao lắm.

Pháp Lăng đem đồ vật đưa cho Tư Lăng nhìn, giải thích: "Đây là ta tổ phụ làm ra cửu chuyển yêu linh trận, phía trên này chín viên tinh thạch là hồn tinh, có thể phong ấn thuộc tính khác nhau yêu thú hồn phách, những này hồn tinh bài lệ cũng có quy luật, lần lượt làm kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, phong, lôi, băng, ám chử thuộc tính, vì lẽ đó đang sử dụng nó thời, nhất định phải tập trung tất cả chín loại thuộc tính yêu thú hồn phách phong ấn ở bên trong. Hơn nữa yêu thú hồn phách đẳng cấp càng cao, này linh trận liền năng lực phát huy càng lớn tác dụng."

Tư Lăng nghe được lòng này mãnh thú, tuy rằng năng lực thăng cấp trận pháp rất tốt, nhưng là nó cần thành phẩm không khỏi quá cao, yêu thú cấp cao nơi nào tốt như vậy giết, hơn nữa còn muốn chín loại thuộc tính khác nhau yêu thú, hỏ cha đây. Không oán được này trận bàn bán không được, tin tưởng ném đến trên đường cái cũng không có ai nghĩ.

Đại để là Tư Lăng về mặt quá rõ ràng, Pháp Lăng cũng biết đồ mặt, vội la lên: "Nó tuy rằng cần chuẩn bị đồ vật phiền toái một chút, thế nhưng nếu là tập trung tất cả chín loại thuộc tính yêu thú sau, uy lực có thể so sánh với cửu phẩm linh trận, liền Nguyên Anh tu sĩ một đòn cũng năng lực chịu đựng trụ."

Thấy Tư Lăng hay vẫn là không quá cảm mạo, Pháp Lăng nín giận nói: "Nếu không, ta có thể tính người tiện nghi một điểm, đồng thời lại biếu tặng một bộ tứ phẩm linh trận cho người, người nhìn khỏe không?"

Lời này rốt cục đâm trúng Tư Lăng người nghèo này uy hiếp, ánh mắt vì ngưng, suy nghĩ một chút hỏi: "Ta cũng không không phải muốn mua lại nó cần

phải. Chỉ là nghe Dung đạo hữu lúc trước cảm thấy kỳ quái, vì lẽ đó muốn hỏi một chút không biết muốn mua lại này linh trận có phải là còn có cái khác ý tứ ở?"

Pháp Lăng sau khi nghe xong, trên mặt lộ ra lạc mạc tình, nói rằng: "Kỳ thực ta là muốn tìm cá nhân theo ta cùng tiến vào Huyền Thiên bí cảnh tìm ta tổ phụ, hơn nữa này người nhất định phải có thủy hỏa song linh căn mà lại là Trúc Cơ kỳ tu sĩ phương hành."

"Huyền Thiên bí cảnh?" Tư Lăng ở trong óc tìm tòi dưới tiền nhậm lưu lại ký ức, rất nhanh liền biết này Huyền Thiên bí cảnh là cái gì.

Ở Tây Cảnh chỗ này, có một chỗ Thượng Cổ tu sĩ khai phá bí cảnh, là do trong vũ trụ phiêu bạt một chỗ vết nứt không gian hình thành, xưng là Huyền Thiên bí cảnh. Huyền Thiên bí cảnh mỗi lần cách hai mươi năm mở ra một lần, mỗi lần mở ra thời gian là ba tháng, cự ly lần trước mở ra thời gian vừa vặn cũng sắp muốn mãn hai mươi năm, lại có thêm thời gian một tháng. Huyền Thiên bí cảnh liền muốn mở ra, đến lúc đó Tây Cảnh hết thảy Trúc Cơ kỳ cùng Luyện Khí kỳ tu sĩ đều có thể dựa vào một tấm do Nguyên Anh tu sĩ đặc biệt khắc lục ngọc bài tiến vào Huyền Thiên bí cảnh thám hiểm tầm bảo.

Huyền Thiên bí cảnh tồn tại thời gian rất dài, tuy rằng chỉ là do một chỗ vết nứt không gian khai phá, nhưng mà bên trong lại là độc thành một cái Tiểu Thế Giới, linh khí đầy đủ, vạn năm linh thảo linh quả nhiều vô số kể, càng có rất nhiều Tây Cảnh khó gặp các loại thuộc tính yêu thú. Hơn nữa nhân là Thượng Cổ tu sĩ khai phá một chỗ không gian, ở bí cảnh nơi sâu xa còn có một toà Thượng Cổ tu sĩ động phủ, trong động phủ đầu bảo vật càng nhiều vô số kể. Chỉ tiếc chính là, Huyền Thiên bí cảnh cơ duyên rất nhiều, nhưng nương theo mà đến nguy hiểm cũng rất nhiều, từ nó mở ra vạn năm thời gian đến, cực nhỏ có tu sĩ năng lực đến bí cảnh nơi sâu xa, coi như có thể đi vào bí cảnh lý Thượng Cổ tu sĩ động phủ, cũng là cửu tử nhất sinh mới có thể đi ra ngoài, thế nhưng mỗi cái năng lực xuất đến người chiếm được bảo vật đều là cực phẩm, không ai không giáo người đồ mắt.

Như vậy sau khi nghe xong, Tư Lăng cũng tâm chuyển động, cơ duyên đều là đi kèm nguy hiểm. Nếu là bí cảnh mở ra, hán tự nhiên cũng muốn đi vào thử vận may, bất quá thân phận của hán bây giờ là cái tán tu, này tiến vào bí cảnh ngọc bài khả năng không tốt lắm.

Pháp Lăng thấy Tư Lăng động lòng, tiếp tục du thuyết nói: "Tiền bối, tiến vào bí cảnh thời, ta cũng không cần người bảo vệ, chỉ là đến lúc đó ta chỉ cần người ở thích hợp thời điểm ra tay giúp ta một lần, đến lúc đó bất luận kết quả như thế nào cũng không muốn khản. Nếu là người đáp ứng yêu cầu này, cái này Cửu Chuyển Linh trận ta có thể giá rẻ bán cho người."

Thấy Tư Lăng vẫn là không có quyết đoán, Pháp Lăng thực sự là nóng ruột, lúc này Dung Hoán Thiên cũng chen miệng nói: "Tư đạo hữu, nói vậy lấy thân phận của người bây giờ còn không có cho tới tiến vào bí cảnh ngọc bài chứ? Hơn nữa ta cũng không cho là đại ca người Tư Hàn năng lực từ trong môn phái nhiều lấy ra một tờ cho người, mỗi cái môn phái ngọc bài có bao nhiêu nhưng là quy định hảo, mà những Nguyên Anh tu sĩ kia ở chế tác ngọc bài thời hội dùng một loại đặc thù phù hiệu đến ghi chép nắm giữ giả thân phận, tiến vào bí cảnh lúc đó có Nguyên Anh tu sĩ thủ ở nơi đó kiểm tra, nếu người nắm giữ nhân hiệu cùng ghi chép thân phận không tương xứng, nhưng là sẽ bị xem là sát nhân đoạt bảo mà bị tại chỗ giết chết nha."

Tư Lăng sắc mặt nhất thời khó coi, đột nhiên cảm thấy này ngọc bài thật là không tốt lắm, hán đi nơi nào lộng một tấm đến đâu?

Kỳ thực Tây Cảnh nhân tu tuy rằng nhìn dừng mảnh, nhưng một ít môn phái vì bảo đảm Tây Cảnh không bị những nơi khác thế lực xâm lấn cướp giật làm không nhiều tài nguyên, hội nghĩ ra rất nhiều biện pháp đến bảo vệ Tây Cảnh tài nguyên không bị cướp đoạt. Này chính là đâm trúng Tư Lăng trảo môn, muốn thừa nước đục thả câu cũng không xong rồi.

"Tiền bối, ta chỗ này có hai tấm ngọc bài, nguyên bản một tấm trong đó là phụ thân ta, nhưng phụ thân ta có việc khả năng không kịp trở lại tiến vào bí cảnh, liền thêm ra một tấm. Nếu là người đáp ứng yêu cầu của ta, ta có thể để người ta sửa chữa ngọc bài trên tư liệu, đưa nó ghi chép vì người." Pháp Lăng nói rằng.

Tư Lăng đang muốn lại nói, con kia vẫn ngồi xổm ở trên bả vai hán yêu thú đuổi ra móng vuốt gãi hán phát, Tiểu Yêu Liên cũng đứng lúc mà cho hán truyền âm nói: "Tư công tử, người đáp ứng đi, Huyền Thiên bí cảnh lý có chủ nhân thứ cần thiết."

Tư Lăng tâm tình thoáng chốc không tốt, cả giận nói: "Nó vật mình muốn sẽ không chính mình đi lấy sao? Thật sự coi ta là người hầu a?"

Tiểu Yêu Liên lấy lòng nói: "Nhưng là không có Tư công tử, chúng ta cũng không vào được a, bí cảnh cấm chế là thiên địa mà sinh thiên nhiên cấm chế, chúng ta như muốn đi vào, chỉ có thể bạo lực phá hoại cấm chế, đến lúc đó sẽ khiến cho thế lực khắp nơi quan tâm."

Sau khi nghe xong Tư Lăng ở trong lòng nhất thời có niềm tin, quyết định hơi chút liền muốn cầm việc này đến áp chế một phen, miễn cho này hai con tổng cho hán gây phiền toái.

Tư Lăng trên mặt làm làm ra một bộ suy nghĩ đáng đáp, cuối cùng đồng ý Pháp Lăng giao dịch, sau đó sẽ cò kè mặc cả một phen, lấy 50 ngàn linh thạch hạ phẩm mua lại bộ kia Cửu Chuyển Linh trận.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Phẩm đức cùng số mệnh

Nếu đáp ứng rồi, Tư Lãng liền cùng Pháp Lăng trao đổi Truyền Âm phù, hoàn toàn đem một bên Dung Hoán Thiên cùng Thủy Nhu lãng quên .

Chỉ là Tư Lãng có ý định lãng quên, nhưng hai người này cũng không phải cái hội xem sắc mặt —— đương nhiên cũng có Tư Lãng đều là banh cái mặt khiến người ta không thấy rõ tâm tình nguyên nhân ở, hai người sôi nổi chen chúc tới.

Pháp Lăng bị đẩy ra một bên cũng không thèm để ý, nếu Tư Lãng đáp ứng rồi liền cũng hoàn thành một nỗi lòng, an ổn ung dung ngồi vào sau quầy tiếp tục đọc sách, một bộ thông dong lãnh đạm đáng đáp, căn bản không để ý tới trong cửa hàng còn có khác biệt khách nhân, như vậy trận pháp điểm còn năng lực kinh doanh xuống cũng coi như là thần kỳ .

"Tư công tử, rảnh rồi có thể tới chúng ta Tú Nữ Phưởng ngồi một chút, có thể cho người đánh thập chiết khấu nha ~" Thủy Nhu Y nghề nghiệp thao thủ hết sức tốt, bồi tiếp quý khách ra ngoài đều không quên làm môn phái kéo chuyện làm ăn.

Thủy Nhu Y sờ dĩ như vậy tích cực, cũng là bởi vì Dung Hoán Thiên vừa nãy cùng nàng truyền âm, làm cho nàng dù như thế nào cũng phải đem Tư Lãng quải nhập Tú Nữ Phưởng. Thủy Nhu Y điểm lệ quyến rũ, âm sắc thiên thành, xưa nay đối với mình ngoại tại điều kiện vô cùng tự tin, nhưng thấy Tư Lãng sau, nàng có chút không phải tự tin như vậy . Bất quá mỹ lệ về ngoại ai cũng yêu, mặc kệ Dung Hoán Thiên là căn cứ vào mục đích gì làm cho nàng tiếp cận Tư Lãng, nàng đều là tình nguyện, bồi tiếp bức này cực phẩm tướng mạo nam nhân đi ra ngoài, cũng năng lực ở những sự tỷ kia muội có mặt mũi.

Dung Hoán Thiên liếc Tư Lãng dưới - thân, một mặt dập dờn mà cười: "Nghĩ đến Tư đạo hữu cùng nguyệt đạo kinh thường phân biệt, mà lại lấy Nguyệt đạo hữu như vậy nữ tu. . . Tư đạo hữu cũng khó có thể thương thức nữ nhân tư vị đi. Làm bằng hữu, làm sao có thể nhượng Tư đạo hữu người trông vắng cô quạnh đâu? Đến đến đến, hôm nay bằng hữu liền dẫn người đi Tú Nữ Phưởng mở mang tầm mắt, nhượng Hồng lâu trong cô nương hảo hảo hầu hạ người, bao chuẩn Tư đạo hữu sau đó nhìn thấy Nguyệt đạo hữu thời, Nguyệt đạo hữu cũng không còn cách nào từ chối người ~ "

Tư Lãng sắc mặt có chút khó coi, Dung Hoán Thiên là muốn cho hắn bị Nguyệt Thiên Dạ cảm hận trên sao? Nguyệt Thiên Dạ hiện tại nhưng là còn tưởng là hắn là nàng nam nhân, như biết hắn đi tìm những khác nữ tu làm cấp độ kia song tu sự tình, Nguyệt Thiên Dạ này tính khí nữ nhân tuyệt đối sẽ cầm đem Bảo khí giết tới, sau đó cao quý lãnh diễm mà nói một tiếng dám chạm nàng nam nhân chém tay loại hình.

Tư Lãng xoa bóp cái trán, Nguyệt Thiên Dạ chưa từ bỏ ý định nhượng hắn làm khó dễ, nhưng Dung Hoán Thiên khắp nơi tới quấy rối càng làm cho hắn tức giận, sớm muộn có một ngày nhượng Trọng Thiên đại gia phun hắn một miệng lợi hại yêu hóa.

"Cảm ơn, ta có việc không tiện đi, các người xin cứ tự nhiên."

Tư Lãng nói, liền xoay người ly khai này tiểu điểm.

"Ai, Tư công tử, các loại a ~" Thủy Nhu Y kiều mị âm thanh truyền đến.

Tư Lãng trong lòng thiếu kiên nhẫn, mà ngồi xỏm ở Tư Lãng trên bả vai con yêu thú kia càng thiếu kiên nhẫn, mặc kệ là nam nhân hay vẫn là nữ nhân, chỉ cần quải lấy Tư Lãng, nó thì có một loại đi động hồn lực cung cấp {Ký chủ} muốn bị người cướp đoạt đi cảm giác, việc quan hệ tương lai của nó sinh mệnh, nhượng nó tâm tình rất táo bạo.

Liền ở Dung Hoán Thiên lại đây tiếp tục điêu lang địa phương mời Tư Lãng đi Tú Nữ Phưởng mở mang tầm mắt thời, yêu thú đại gia rốt cục không nhịn được một móng vuốt nạo đã qua, một đạo sâu thấy được tận xương vết thương xuất hiện ở Dung Hoán Thiên khoát lên Tư Lãng trên bả vai trên mu bàn tay.

"A —— "

Thủy Nhu Y kinh sợ một tiếng, nhất thời lùi ly Tư Lãng cách xa hai bước. Dung Hoán Thiên kinh dị mà liếc nhìn trên tay thương, hắn xưa nay không nghĩ tới một chỉ xem ra không đáng chú ý yêu thú cấp thấp có thể bị thương hắn. . . Con yêu thú này có gì đó quái lạ!

Trong lòng như vậy nghĩ, Dung Hoán Thiên đánh giá Tư Lãng vẻ mặt có chút suy nghĩ sâu sắc, quả nhiên cái này người không bằng bề ngoài nhìn đơn giản, liền theo yêu thú cũng quái lạ vô cùng.

"Thật xin lỗi, nó tính khí không tốt lắm." Tư Lãng trong lòng tuy rằng rất sáng khoái, nhưng trên mặt nhưng thành khẩn xin lỗi, "Vì lẽ đó sau đó không nên ly ta gần quá, yêu thú nhưng là không có mắt."

Dung Hoán Thiên khóe miệng vừa kéo, lại mắt vung về cũng năng lực nhìn ra được Tư Lãng lúc này vẻ mặt cao hứng. Hắn tự nhận là nhận thức Tư Lãng tới nay chưa từng làm cái gì nhượng hắn tức giận sự tình a, làm sao này người nhưng như vậy chán ghét hắn?

Ở Thủy Nhu Y vội vàng làm Dung Hoán Thiên tay thương bôi thuốc thời, một thanh âm truyền đến: "Tư đạo hữu?"

Tư Lãng quay đầu, cách đó không xa nắm một chỉ màu đen thỏ thú không phải Truyền Sơ là ai.

"Truyền đạo hữu." Tư Lãng hướng nàng nở nụ cười, so với Dung Hoán Thiên, nhuyển muội chỉ như thế Truyền Sơ liền có thể yêu hơn nhiều, hơn nữa cái này cũng là cái đơn thuần muội chỉ, rất dễ dàng khiến người ta yêu thích, đang chú ý cường giả vì tồn trong Tu Tiên giới, Truyền Sơ loại này tính khí nữ tu rất hiếm thấy. . .

Truyền Sơ đi tới, cười khanh khách mà nói: "Thật là đúng dịp, không nghĩ tới lại ở chỗ này đụng tới Tư đạo hữu, người đây là muốn đi đâu đây? Hai vị này là. . ."

Tư Lăng nói rằng: "Hai vị này là Dung Hoán Thiên Dung đạo hữu cùng Tú Nữ Phưởng Thủy Nhu Y thủy đạo hữu. Dung đạo hữu chính mời ta đi Tú Nữ Phưởng mở mang kiến thức một chút, chỉ là ta hiện nay có việc, vì lẽ đó liền từ chối. Dung đạo hữu một mảnh thịnh tình, không biết làm sao từ chối hảo thời, Trọng Thiên thiếu kiên nhẫn, đã bắt hẩn một tý."

Nghe được Tư Lăng giản lược đồ nói, Truyền Sơ đối với Dung Hoán Thiên có chút không ưa, đặc biệt cô nàng này là cái yêu thú hiệp hội ham muốn giả, cho rằng phàm là bảo vệ yêu thú đều là người tốt, nhưng yêu thú chán ghét đều là người xấu, Dung Hoán Thiên bị yêu thú nạo một móng vuốt không phải là cái thảo thú hiểm mã. Tiếp tục nghe nói Dung Hoán Thiên muốn mang Tư Lăng đi Tú Nữ Phưởng kiến thức, Truyền Sơ đã đem Dung Hoán Thiên định nghĩa vì loại kia sắc lang ác ôn.

Truyền Sơ lập tức cười nói: "Vừa vặn, ta cũng có việc muốn tìm Tư đạo hữu, Tư đạo hữu hiện nay rảnh rồi sao? Chỉ một lúc, cũng không trì hoãn thời gian của người."

Tư Lăng hớn hờ nói: "Nếu là một chút thời gian là không thành vấn đề."

Chờ hai người cáo từ ly khai, Dung Hoán Thiên cùng Thủy Nhu Y đều xuyên không câu nói trước.

Thủy Nhu Y nhũ mảy, đại khái là đồng tính tương bài xích, nàng không quá yêu thích cái kia gọi Truyền Sơ nữ tu, không khỏi nhìn phía Dung Hoán Thiên, thấp giọng nói: "Dung công tử, cần ta nhưng xung quanh các sư tỷ muội cuốn lấy Tư công tử đem hẩn mang đi Tú Nữ Phưởng sao?"

Dung Hoán Thiên nhìn Tư Lăng bọn hẩn phương hướng ly khai, hơi có chút tà ác mà cười nói: "Tạm thời không cần. Bất quá mà, nếu là các người ai có thể gần gũi hẩn thân được hẩn yêu thích tự nhiên là tốt nhất. Ta cũng không tin biết được chính mình yêu nhất nam nhân thích nữ nhân khác sau, Nguyệt Thiên Dạ còn năng lực thờ ơ không động lòng mà tiếp tục cùng. . . Dây dưa."

*****

Tư Lăng cùng Truyền Sơ đi tới lần trước đụng tới Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong này tửu lâu, lần này chú ý nhìn xuống, tửu lâu tên là Văn Hương tửu lâu.

Vẫn là lần trước điểm món ăn cùng rượu, điểm tiêu nhị nhìn thấy bọn hẩn có mang yêu sủng, miễn phí đưa một bàn Yêu La quả tới.

"Không biết truyền đạo hữu tìm ta có việc?" Tư Lăng đi thẳng vào vấn đề.

Truyền Sơ làm con kia Bách Biến Thú lột hai viên Yêu La quả sau, hơi ngượng ngùng mà nói: "Kỳ thực không có chuyện gì, khi đó thấy người bị hai người kia quần quít lấy mới hội gọi người thôi. Bất quá ta vừa nảy nhớ tới một chuyện, là liên quan với một tháng sau Huyền Thiên bí cảnh mở ra, nói vậy Tư đạo hữu đã kinh biết việc này chứ? Ta vừa tới Tây Cảnh, cũng không có nhận thức cái gì người, cho nên muốn đến lúc đó cùng Tư đạo hữu tổ đội đồng thời tiến vào Huyền Thiên bí cảnh."

Tư Lăng kinh ngạc nhìn nàng, nữ nhân này đến cùng có bao nhiêu đơn thuần mới hội mời cái đã gặp mặt hai lần nam tu đồng thời tiến vào bí mật tâm bảo? Liền không sợ hẩn trong ngoài bất nhất đến lúc đó làm xuất chút chuyện giết người đoạt bảo đến sao?

Khả năng là nhìn ra Tư Lăng trong mắt ý tứ, Truyền Sơ ôn hòa cười nói: "Không nói gạt người, Tư đạo hữu cho ta ấn tượng rất tốt, ta cảm thấy người cũng không phải cấp độ kia gian tà hạng người." Dừng một chút, lại nói: "Đương nhiên, Tư đạo hữu khả năng không biết, ta gia truyền có một loại tổ truyền Vọng Khí bí pháp, có thể xem một cái người phẩm đức số mệnh. Tư đạo hữu số mệnh phổ thông khá thấp, nhưng phẩm đức nhưng là vô cùng tốt, loại này hảo phẩm đức bù đắp số mệnh không đủ. Người phẩm đức màu sắc là màu trắng tinh, rất sạch sẽ, ta hay vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy có người có như vậy tinh khiết màu sắc đây."

Nói như thế một đồng, Truyền Sơ có chút ngượng ngùng nói: "Vì lẽ đó lần trước ly khai Chấp Pháp đường thời, ta mới hội mặt dày mời Tư đạo hữu đến tửu lâu uống rượu, hy vọng có thể kết bạn Tư đạo hữu, kết một thiện duyên cũng tốt."

Sau khi nghe xong, Tư Lăng cuối cùng đã rõ ràng rồi. Lần trước gặp mặt, hẩn cũng hơi kinh ngạc Truyền Sơ nhìn là cái ngại ngùng ngượng ngùng muội chi, nơi nào đến như vậy đại can đảm mời hẩn một người đàn ông đi tửu lâu uống rượu? Hiện tại đúng là nói xuôi được. Còn Truyền Sơ nói phẩm đức số mệnh thứ này, Tư Lăng tuy rằng không hiểu, nhưng cũng năng lực mơ hồ đoán ra cái đại khái, hẩn là cùng hẩn đời trước làm trăm năm thiện quỷ có quan, mà phổ thông khá thấp số mệnh không phải là hẩn đi tới thế giới này sau liên tiếp chuyện xui xẻo kiện sao?

Truyền Sơ như vậy thành thực ngược lại giáo Tư Lăng có chút thật không tiện cũng vì này muội tử sốt ruột, người đối với một cái mới gặp mặt hai lần người như vậy thành thực làm cái gì? Nhưng nên có tâm phòng bị người a cô nương, đặc biệt ở cái này hung hiểm Tu Tiên Giới, biết điều mới là đạo lí quyết định.

Mặc kệ Tư Lăng trong lòng như thế nào trong gió ngổn ngang, Truyền Sơ nhưng chỉ là cười cợt không lại củ kết cái đề tài này, tiếp tục đề tài mới vừa rồi: "Tư đạo hữu, không biết người suy tính được thế nào? Ta đi bí cảnh chủ yếu là muốn tìm một cây linh thảo cứu người, bất quá này linh thảo đẳng cấp tương đối cao bên cạnh có loại hại phối hợp yêu thú, nếu như có thể hái đến này cây linh thảo, ta tự có báo đáp. Đương nhiên, ở giữa như hai người tìm được bảo vật, Tư đạo hữu có quyền ưu tiên lựa chọn."

Thấy Tư Lăng không nói lời nào, Truyền Sơ trong lòng mơ hồ có chút thất vọng, trải qua mấy ngày nay tiếp xúc người trong, Tư Lăng là phù hợp nhất sự lựa chọn của nàng, không nói Tư Lăng phẩm tính làm cho nàng yên tâm, chính là Tư Lăng cái này người làm việc xem ra cũng rất có nguyên tắc, chỉ cần

cùng hấn công bằng giao dịch, không phải đồ vật của chính mình hấn cực nhỏ hội lên tham niệm

"Tur đạo hữu, việc này ngươi mà lại suy tính một chút, nếu là ngươi đồng ý, ta có khác báo đáp."

Sau khi nghe xong, Tur Lãng gật đầu, chuyện này hấn đúng là muốn suy tính một chút. Ai biết đến lúc đó Truyền Sơ cần thiết tìm thảo được cùng Pháp Lãng muốn đi địa phương có hay không có xung đột, nếu đáp ứng rồi Pháp Lãng, liền không thể tùy tiện đáp ứng người khác. Suy nghĩ một chút, Tur Lãng cũng nói: "Truyền đạo hữu, cũng không phải ta không đồng ý, mà là lúc trước ta đáp ứng rồi người khác cùng hấn tiến vào bí cảnh giúp hấn một chuyện. Bởi vì hấn hiện đang không có minh xác điểm, muốn quá chút thời gian mới có thể cho ta, vì lẽ đó ta sợ đến lúc đó muốn đi địa phương cùng người muốn tìm đích linh thảo địa phương phản lại liền không tốt."

Nghe vậy Truyền Sơ thở phào nhẹ nhõm, cười nói: "Vậy cũng tốt, chúng ta Tur đạo hữu tin tức của ngươi."

Sau khi ăn xong, Tur Lãng cùng Truyền Sơ nói lời từ biệt về đến thuê nhà.

Vừa tới trước cửa, liền nhìn thấy sát vách tòa nhà mở cửa, một tên tướng mạo nhũ nhận người đàn ông trung niên đi ra, nhìn thấy Tur Lãng thời, trên mặt lộ ra một cái ung dung nụ cười, xem ra khá là nhũ nhận nhỏ nhũ.

Nhưng là Tur Lãng nhớ tới lúc trước Tiểu Hồng nói cho hấn, loại kia nhũ nhận nụ cười liền thành một loại hèn mọn cười, một thân nhũ nhận khí chất cũng đã biến thành mặt người dạ thú, trong lòng buồn nôn đến không được. Yêu thú Trọng Thiên đại gia phòng chừng cũng là muốn nổi lên Tiểu Hồng, một mặt hung ác trừng mắt này nam tu, nhưng hiếm thấy mà không có nhào tới trực tiếp nạo người.

Người đàn ông trung niên cười cùng Tur Lãng chào hỏi, Tur Lãng miễn cưỡng nở nụ cười, mau mau thiểm vào phòng, miễn được bản thân YY hấn nụ cười dưới xấu xa tâm tư thời, không nhìn được một tấm hung hăng phủ đập tới đánh bay hấn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Chuẩn bị

Quyết định muốn đi Huyền Thiên bí cảnh sau, Tur Lãng liền bắt đầu tay làm chuẩn bị.

Cái gọi là chuẩn bị chính là thừa dịp khoảng thời gian này làm hết sức nhiều mà chuẩn bị linh phù cùng hồn phù, những thứ đồ này thời khắc mấu chốt năng lực phát huy tác dụng cũng không nhỏ. Ngoài ra, Tur Lãng còn đi mua hai cái phòng ngự pháp khí, một cái là hình thoi Băng Tinh Thạch dây chuyền, dùng đặc thù dây thừng mặc đeo trên cổ đưa nó bỏ vào vật áo lý, cũng không nổi bật, ngoài ra còn có một bộ màu xám đen Trung Phẩm Pháp Khí trường bào, đồng bỏ ra hấn mười vạn linh thạch mua, nhượng hấn đau lòng đến muốn thịt cũng đồng thời đau, bất quá nghĩ đến Huyền Thiên bí cảnh lý những cái kia cao giai linh thảo, cầm một cây xuất đến chính là hết mấy vạn linh thạch, cũng không có đau lòng như vậy.

Cho tới tính chất công kích pháp khí Tur Lãng không có dùng tiền đi mua, dùng hay vẫn là này thanh từ này ma tu nơi đó chiếm được hạ phẩm Bảo khí linh kiếm, là Tur Lãng trên người thứ đáng giá nhất. Tur Lãng vì cho linh kiếm thăng cấp, còn đặc biệt bỏ ra mấy ngàn khối linh thạch xin mời luyện khí sư đưa nó trọng mới luyện chế dưới, nhờ mấu nhận chủ sau, có thể sử dụng thuận tay hơn.

Cái này linh kiếm được thời điểm cũng không có tên tuổi, Tur Lãng thấy nó kinh luyện chế qua đi hiện ra ám màu tím, còn mơ hồ tràn đầy một loại nhàn nhạt màu xanh, liền mặt dày vì nó gọi là Từ Thanh bảo kiếm.

Cũng bởi vì Huyền Thiên bí cảnh sắp mở ra, làm cho Minh Hà thành lại nhiều hơn một loại đề tài câu chuyện, gần đây các tu sĩ đề tài thập cú có chín câu nửa phần không rồi Huyền Thiên bí cảnh. Nhượng Tur Lãng cảm thấy buồn cười chính là, có chút hai mươi năm trước từng đi qua Huyền Thiên bí cảnh tu sĩ đem chính mình ở Huyền Thiên bí cảnh thăm dò thời trải qua biến thành ngọc giản cầm buồn bán, chưa nói xong thật có rất nhiều người cướp mua, Tur Lãng tuy rằng không có mua, nhưng tri kỷ Tiểu Hồng muội tử cũng vì hấn lấy một phần trở lại.

"Từ đâu tới?" Tur Lãng hỏi, nắm bắt khối này Ngọc Đồng, thần thức đi vào trong quét qua, bên trong lưu loát một đồng Huyền Thiên bí cảnh địa hình cùng các loại linh thảo yêu thú phân bố giới thiệu, bất quá đều là khá là ngoại vi giới thiệu, thâm nhập hơn nửa điểm chính là sơ lược, có thể tưởng tượng được này chế tác thể ngọc này tu sĩ lúc trước tiến vào Huyền Thiên bí cảnh thời, cũng không có quá thâm nhập bí cảnh bên trong.

Tiểu Hồng một mặt cầu khích lệ vẻ mặt: "Là chủ nhân từ sát vách tu sĩ nơi đó đoạt tới. Chủ nhân nói ngươi dễ giận như vậy, chắc chắn sẽ không dùng tiền đi mua, hơn nữa sát vách tu sĩ đối với Tur công tử ngài có xấu quý chi tâm, thường đồ vật của hấn không cần hổ thẹn."

Tur Lãng sau khi nghe xong, có chút dờ khóc dờ cười. Hấn liền nói Trọng Thiên đại gia gần đây làm sao không thấy tăm hơi, nguyên lai lại đi tìm người hồi khí. Bất quá nhớ tới sát vách trung niên nam tu ngăm đối với mình YY, Tur Lãng cũng thu lại mấy phần không cần thiết hổ thẹn.

Khoảng thời gian này Tư Lãng tuy rằng vội vàng tu luyện chế tạo bùa, nhưng cũng không quên thử cho Tư Hàn truyền âm, bất quá Truyền Âm phù vẫn không có đáp lại, phỏng chừng còn đang bế quan trong, liền không biết Tư Hàn có thể hay không ở Huyền Thiên bí cảnh mở ra trước xuất đến, Tư Lãng cảm thấy loại này ngàn năm một thuở cơ hội tốt, Tư Hàn phỏng chừng cũng sẽ không muốn bỏ qua.

Nửa tháng sau, Pháp Lăng cho Tư Lãng truyền âm, nhượng hấn đến này tiểu điểm một chuyến.

Tư Lãng đem chế tạo bùa đồ vật đặt một bên, liền dẫn Tiểu Hồng muội tử đi ra ngoài, còn con yêu thú kia đại gia như trước chạy trốn không thấy tăm hơi. Ngược lại chỉ cần nó gây phiền toái không khiến người ta bắt được liên lụy đến trên người hấn, Tư Lãng bình thường sẽ không quản nó, cũng không này năng lực quản nó.

Đi tới tiểu điểm thời, trong cửa hàng như trước không khách nhân nào, Pháp Lăng ngồi ở phía sau quầy nghiên cứu một tấm ó vàng địa đồ.

"Tiền bối, người tới rồi." Pháp Lăng lên tiếng chào hỏi, nhượng Tư Lãng lại đây đem tấm kia không biết dùng yêu thú nào bị làm ra thành địa đồ phóng tới trên quầy, nói với Tư Lãng: "Đây là Huyền Thiên bí cảnh địa đồ."

Tư Lãng trong lòng hơi kinh, Huyền Thiên bí cảnh đến cùng lớn bao nhiêu không có ai đi đo đạc quá, mà Huyền Thiên bí cảnh bởi vì có thiên nhiên cấm chế bảo vệ, này cấm chế chỉ cho phép Trúc Cơ kỳ trở xuống tu sĩ đi vào, mỗi lần mở ra thời gian chỉ có ba tháng, có thể tới địa phương cực nhỏ, làm cho đi vào người đều vội vàng tâm bảo thám hiểm, căn bản sẽ không hoa khi đó đưa nó hội thành địa đồ.

Tư Lãng nhìn kỹ tấm bản đồ kia, mặc dù có chút niên đại, thế nhưng hay vẫn là rất thô ráp, tựa hồ là do hảo mấy người đồng thời vẽ mà thành, đem đại khái sơn mạch địa hình vẽ ở tại trên.

"Đây là nhà ta lý truyền xuống địa đồ, là ta tổ tiên trưởng bối từng đòi một tiền vào Huyền Thiên bí cảnh sau khi trở lại bổ sung hoàn chỉnh, ta tin tưởng một ít đại môn phái hấn là cũng sẽ có như vậy địa đồ, nói không chắc so với nó càng hoàn thiện tinh xảo." Pháp Lăng giải thích, lời này thành công bỏ đi Tư Lãng nghi hoặc.

Pháp Lăng chỉ vào trên bản đồ dựa vào trung tâm nơi sâu xa hướng đông nam một nơi, nói rằng: "Chúng ta đến lúc đó muốn đi địa phương liền ở ngay đây, ta không biết bên trong là nơi nào, bởi vì nó có một cái thiên nhiên cấm chế cách trở tu sĩ đi vào thăm dò, ta tổ phụ chính là ở đây mất tích, đến lúc đó cần Tư đạo hữu người hỗ trợ đồng thời mở ra cấm chế. Còn mở ra cấm chế sau Tư đạo hữu có nên đi vào hay không, liền do người mình lựa chọn."

Tư Lãng lại nhìn xuống, hướng Pháp Lăng gật gù, đem tấm này đơn sơ địa đồ in vào trong đầu sau, nhớ tới Truyền Sơ còn chờ tin tức về hấn, nhân tiện nói: "Pháp đạo hữu, ta còn có một vị bằng hữu muốn cùng chúng ta đồng thời tiến vào Huyền Thiên bí cảnh, nàng muốn đi tìm được một cây linh thảo, nếu là có thể, không biết có thể không làm cho nàng cùng chúng ta đồng hành."

Pháp Lăng chỉ chọn dưới lòng này, tuần tú biểu hiện trên mặt bất biến, thậm chí có thể nói là lãnh đạm, nghĩ một hồi, nói rằng: "Huyền Thiên bí cảnh mỗi lần một phương hướng có sự khác biệt cơ duyên, vì lẽ đó bình thường vào bên trong người cần thiết lựa chọn phương hướng đều không giống nhau. Nếu chúng ta muốn đi phương hướng tương đồng, cũng không phải quan trọng."

"Ân, ta có thể hỏi một chút nàng."

Ngay sau đó Tư Lãng dùng Truyền Âm phù cùng Truyền Sơ truyền âm, đem bọn hấn tiến vào bí cảnh phương hướng đại thể nói rồi một tý, Truyền Sơ chỗ ấy phỏng chừng cũng là có địa đồ, quá mấy giây, nàng cho trả lời chắc chắn, phương hướng nhất trí.

Như vậy, ba người liền ước định ở Huyền Thiên bí cảnh mở ra ba ngày trước ở ngoài thành thanh phong pha hội hợp, đến lúc đó cùng đi Huyền Thiên bí cảnh.

Giải quyết xong việc này, Tư Lãng liền cùng Pháp Lăng nói lời từ biệt.

Ly khai tiểu điểm không lâu, Tư Lãng nhớ tới chế tạo bùa cần là bùa sắp dùng xong, liền quyết định đến thông thành bùa chú điểm đi mua một ít, thuận tiện nhìn có thể hay không gặp phải Liễu Thành Phong chờ người, hỏi thăm một chút Tư Hàn tin tức.

Bình thường bán linh phù điểm cũng cùng dạng bán chế tạo bùa cần thiết công cụ, không cần khách nhân đến về đi một chuyến. Đi tới thông thành bùa chú điểm thời, trong cửa hàng mua linh phù tu sĩ so với dĩ vãng nhiều vài lần, làm cho trong cửa hàng không khí đều có chút vận đục, phỏng chừng là làm đi Huyền Thiên bí cảnh làm chuẩn bị. Có tiền tu sĩ nhiều là thần cao khí ngang mà mua chính mình vừa ý cao giai linh phù, không có tiền tu sĩ chỉ có thể chọn một ít cấp thấp linh phù, còn muốn cùng điểm tiểu nhị ăn nói khấp nép mà cò kè mặc cả. Tư Lãng đem trong cửa hàng tình cảnh thu vào đáy mắt, đột nhiên vui mừng chính mình hội chế tạo bùa, điều này có thể tính bao nhiêu tiền a.

Bởi quá nhiều người, vì lẽ đó Tư Lãng khi đến cũng không có điểm tiểu nhị lại đây bắt chuyện. Bất quá Tư Lãng tới chỗ này bán quá mấy lần tự chế linh phù, cũng coi như là trong cửa hàng khách quen, một ít điểm tiểu nhị cũng nhận ra hấn, trừu không hướng hấn cười cợt lấy đó xin lỗi. Tư Lãng đáp lễ lại mạo tính nụ cười, liền đi bày ra trống không lá bùa địa phương cảm thứ mình muốn, nhớ tới trong bao trữ vật này chỉ phù bút bởi vì gần đến sử dụng quá nhiều lần có chút mài mòn, vẽ bùa thời cũng không phải như vậy trôi chảy, liền quyết định cũng mua chi tốt một chút phù bút.

Xoay chuyển nửa ngày, Tư Lãng rốt cục chọn lựa một nhánh tử kim sắc bệ ngoài phù bút, cán bút là dùng vạn năm Linh Mộc chế tác, phía dưới nhuyễn mao là lấy từ một loại tên là Dạ Quang Thú da lông, không chỉ nhuyễn độ cứng vừa phải, hấp kỹ năng bôi cũng vô cùng tốt, tuy rằng giá cả quý giá điểm, nhưng khê cần rằng liền quá.

Tư Lãng đem chọn đến đồ vật bắt được trước quầy trả tiền, lấy tiền điểm tiểu nhị cũng nhận ra Tư Lãng, cười nói: "Tư công tử hôm nay làm sao đến rồi?"

Không biết có hay không mới chế ra linh phù, trong cửa hàng đang cần hàng đây."

Tư Lăng lắc đầu, "Gần đây bận bịu, không có bao nhiêu thời gian chế tạo bùa. Đứng rồi, Liễu Thành Phong Liễu đạo hữu ở sao?"

Nghe được Tư Lăng, này điểm tiểu nhị nở nụ cười, "Này cũng đúng dịp, Đường sư thúc cùng Liễu sư thúc vừa tới, ở bên trong đâu? Người muốn tìm bọn họ sao? Ta khiến người ta giúp người thông báo một tiếng." Nhân Liễu Thành Phong cùng Tư Lăng giao hảo, lại thêm Tư Lăng hay vẫn là Tư Hàn đệ đệ, vì lẽ đó Thiên Tông phái người đối với Tư Lăng cũng có mấy phần tán đồng, hiện nay biết Tư Lăng muốn tìm Liễu Thành Phong cũng khá là nhiệt tình vì hân thông báo, nếu là những người khác còn không có bức này vinh hạnh.

Thấy điểm tiểu nhị như vậy tự giác, Tư Lăng cảm kích nói tiếng cảm ơn, thanh toán linh thạch đem đồ vật thu vào túi chứa đồ sau, liền tự động đứng ở một bên chờ đợi.

Rất nhanh mà, này thông báo điểm tiểu nhị xuất đến rồi, theo hân xuất đến còn có Liễu Thành Phong. Căn bản không cho hân nói chuyện không gian, Liễu Thành Phong liền cười đem hân mang vào bên trong, nói xin hân uống linh trà.

Đi tới bên trong một gian phòng nghỉ ngơi, Tư Lăng phát hiện không chỉ Liễu Thành Phong Đại sư huynh Đường Lâm Nhiên ở, liền Tiêu Trác cùng Lý Thanh Ly cũng ở. Nhìn thấy hân, Tiêu Trác nguyên bản còn vui mừng khuôn mặt tươi cười nhất thời cứng ngắc, đúng là dính ở Tiêu Trác bên người Lý Thanh Ly hướng hân hữu hảo mà cười cợt.

Đối với nhìn thấy Tiêu Trác Tư Lăng cũng cảm thấy kinh ngạc, nhưng so với Tiêu Trác mơ hồ địch ý Tư Lăng liền có vẻ ôn hòa hơn nhiều, làm như không thấy Tiêu Trác xem tình địch như thể ánh mắt, Tư Lăng ở Đường Lâm Nhiên vị trí đối diện ngồi xuống, nghe Liễu Thành Phong liu ra liu riu mà vì hân cùng Đường Lâm Nhiên giới thiệu đối phương, cũng lễ phép tính mà cùng Đường Lâm Nhiên gật đầu.

Đường Lâm Nhiên là Thiên Tông phái Chương môn đại đệ tử, có thể nói là toàn bộ Thiên Tông phái Trúc Cơ kỳ tu sĩ Đại sư huynh. Hân tuy rằng dài đến không có Tiêu Trác đẹp trai, nhưng này toàn thân Hạo Nhiên chính khí không phải Tiêu Trác có khả năng so với được với, Đường Lâm Nhiên làm cho người ta cảm giác càng như một cái đại nghĩa khí người lãnh đạo, mà Tiêu Trác là quý tộc thế gia quý công tử.

Tư Lăng quan sát Đường Lâm Nhiên thời điểm, hân cũng đang quan sát Tư Lăng, dù sao Tư Lăng không chỉ có là Tư Hàn huynh đệ, hơn nữa trước kia như không có cái kia bất ngờ cái này người kỳ thực cũng là Thiên Tông phái xem trọng đệ tử nội môn một trong, chỉ tiếc liền như vậy bỏ qua. Thêm vào sư đệ sư muội tựa hồ cũng đối với Tư Lăng khen ngợi rất nhiều, làm Đại sư huynh đương nhiên phải nhiều chú ý một ít.

"Tư tiểu đệ, ngày hôm nay thực sự là hiếm thấy a, người còn nhớ đến xem chúng ta." Liễu Thành Phong nốc ừng ực một chiếc linh trà, táp ba miếng nói.

Tư Lăng khoe miệng vì trù, hồi đáp: "Ta chỉ là muốn hướng về các người hỏi thăm một chút đại ca ta Tư Hàn tin tức, không biết hân thương xong chưa."

Liễu Thành Phong nhất thời yên, nguyên lai không phải đến nhìn hân.

Đường Lâm Nhiên trong lòng có chút buồn cười, nói rằng: "Không cần lo lắng, tuy rằng lúc đó bị thương có chút nghiêm trọng, bất quá Thanh Ngọc sư bá vì hân chuẩn bị chữa thương thượng phẩm Đan Linh đan, ở Huyền Thiên bí cảnh mở ra trước, Tư sư đệ tất nhiên có thể xuất quan."

Tư Lăng sau khi nghe xong, lại một lần nữa xác nhận có môn phái có mạnh mẽ sư phó chính là tốt, đến lúc đó nếu là thời cơ không sai, hân cũng đi bái cái lợi hại sư phó đi.

Lại hàn huyền một hồi, Tư Lăng liền đứng dậy cùng bọn họ cáo từ.

"Ai, Tư tiểu đệ, ngồi nữa một chút mà." Liễu Thành Phong không thay đổi thiếu niên khiêu thoát tính tình, cực lực thuyết phục Tư Lăng ngồi nữa một lúc nói chút chuyện lý thú. "Còn có, gần nhất bởi vì Huyền Thiên bí cảnh mở ra, những cái kia ẩn núp ở trong thành ma tu đã kinh ly khai Minh Hà thành, bất quá chúng ta hoài nghi những cái kia ma tu đến lúc đó hội trà trộn vào Huyền Thiên bí cảnh, có thể nói là khó lòng phòng bị, Tư đạo hữu người có muốn hay không cùng chúng ta đồng thời đi vào?"

Tư Lăng suy nghĩ một chút, không biết đến lúc đó là tình huống thế nào, quyết định đến lúc đó lại nói. Kỳ thực cũng không phải Tư Lăng muốn đi nhanh như vậy, mà là từ khi hân sau khi đi vào, Tiêu Trác hay dùng một loại xem tình địch như thể ánh mắt hung tàn mà trừng mắt hân, bị trừng nhiều cũng sẽ cảm giác không thoải mái a.

"Cảm ơn các người linh trà, hôm nào rảnh rồi chúng ta lại tự." Lễ phép nói một tiếng, Tư Lăng liền xin cáo lui.

"Chờ đã!" Tiêu Trác kêu lên, ở Tư Lăng dừng bước lại thời, lạnh lẽo mà nói rằng: "Sớm muộn có một ngày, ta sẽ để Thiên Dạ hoàn toàn mà đem người quân!"

Tư Lăng nhú mày, tâm nói vậy thì thật là ước gì đây, các người ai yêu liền đi cướp, hân có thể không có hứng thú cùng nhiều như vậy nam nhân phân hưởng một người phụ nữ.

Thấy Tư Lăng cũng không quay đầu lại mà ly khai, Tiêu Trác nhất thời chỉ cảm thấy bức mình không ngọt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Tuyên bố của Nguyệt Thiên Dạ

Những ngày kế tiếp, Tư Lăng tiếp tục tu luyện chế tạo bùa, làm hấn mừng rỡ chính là, trạng thái hảo liên ngũ phẩm hồn phù đều hóa từng thành công vài trương đây.

Ngoài ra, dần dần những cái kia mỗi đêm đều muốn tới này du lịch sát thủ dĩ nhiên không có trở lên cửa, cũng không biết là bởi vì bọn sát thủ một đi không trở lại nhượng hậu trường người chủ sự cảm thấy quá lãng phí nhân lực vật lực, hay là bởi vì Huyền Thiên bí cảnh mở ra, muốn áp ủ mới ám sát, trong lúc nhất thời có vẻ gió êm sóng lặng.

Thời gian trôi qua rất nhanh, cự ly Huyền Thiên bí cảnh mở ra thời gian càng ngày càng gần thời, Tây Cảnh các tu sĩ hành động, sôi nổi ly khai Minh Hà thành chạy tới Huyền Thiên bí cảnh. Mà Tư Lăng cũng ở cự ly Huyền Thiên bí cảnh mở ra ba ngày trước, thu thập xong đồ vật, mang theo yêu thú Trọng Thiên cùng Yêu Liên Tiểu Hồng muội tử đồng thời hướng ngoài thành Thanh Phong Pha cùng Pháp Lăng cùng Truyền Sơ hội hợp.

Thanh Phong Pha ở Minh Hà ngoài thành bên ngoài năm mươi km, nơi này là đi Huyền Thiên bí cảnh tắt kinh con đường, vì lẽ đó Tư Lăng tới đó thời điểm, nhìn thấy rất nhiều như thế là đi Huyền Thiên bí cảnh tu sĩ ở Thanh Phong Pha tập hợp. Tư Lăng đến Thanh Phong Pha thời điểm, Pháp Lăng cùng Truyền Sơ đã kinh chờ ở nơi đó.

Pháp Lăng một thân bảo trường bào màu xanh lam, nhìn đơn giản, kỳ thực nhưng là một cái tốt nhất phòng ngự pháp khí cấp y phục vật, có thể ngăn cản được Kim Đan tu sĩ một đòn. Truyền Sơ mặc trên người một bộ màu lam nhạt váy, kéo cái tiền nữ kế, trên đầu trâm bộ điệu vừa nhìn liền không phải vật phẩm. Ngoài ra, trên người hai người một ít chỗ tầm thường còn mang theo có đông đảo ẩn giấu phòng ngự pháp bảo, nhìn ra Tư Lăng cái này người cô đơn rất ước ao.

"Xin lỗi, mời các người đợi lâu." Tư Lăng hướng hai người chào hỏi. Hai người hiển nhiên đều là loại kia đúng giờ người, thà rằng mới đến cũng không đến muộn.

Pháp Lăng lãnh lãnh đạm đạm mà lắc đầu, biểu thị không thêm để ý. So với Tư Lăng bởi vì mặt dài đến thật xinh đẹp mà ban cái mặt có vẻ lạnh lùng vô tình, Pháp Lăng chỉ là trời sinh đạm bạc vô dục, nhưng người nhưng không khó ở chung.

Truyền Sơ ôn hòa mà cười nói: "Không có, là chúng ta đến sớm."

Người vừa đã đến đồng thời, liền bắt đầu xuất phát.

Lúc trước bọn hắn đã kinh thương lượng hảo hành trình, Pháp Lăng là trong bọn họ đối với Huyền Thiên bí cảnh nghiên cứu sâu nhất người, tự nhiên do hắn đến an bài hành trình. Huyền Thiên bí cảnh ly Minh Hà thành có hai ngày lộ trình, dùng hai ngày thời gian ngự kiếm phi hành tới đó, còn lại một ngày liền ở nơi đó chờ đợi Huyền Thiên bí cảnh mở ra.

Tư Lăng cùng Pháp Lăng lấy ra phi kiếm, Truyền Sơ từ trong túi chứa đồ lấy ra như thế pháp bảo, hướng về trên ném đi, ở giữa không trung cấp tốc đã biến thành một chiếc tiểu phạm thuyền đáng dấp phi hành pháp khí, bất quá so với tiểu phạm thuyền lớn hơn vài lần, nhưng ở bên cạnh những cái kia đình trên không trung cùng kiểu đáng phi hành pháp khí so sánh, có vẻ mê người khéo léo, bề ngoài xanh biếc xanh biếc, xem ra khá là thảo vui đáng yêu.

Truyền Sơ dịu dàng nở nụ cười, yêu xin bọn họ cùng tiến lên tiểu phạm thuyền. Từ nơi này đến Huyền Thiên bí cảnh cần hai ngày thời gian, có phi hành pháp bảo thay đi bộ không cần tiêu hao quá nhiều linh lực, có thể so với ngự kiếm phi tạo thuận lợi hơn nhiều. Tư Lăng là loại kia da mặt dày người, có tiện nghi không chiếm khốn kiếp, không nói hai lời liền lên đi tới, Pháp Lăng rút rè dưới, cũng theo sụt đi tới.

Bình thường phi hành pháp khí kỳ thực cũng không mắc, nhưng cũng không thể khoảng cách xa phi hành, hơn nữa an toàn không bảo đảm, nếu là ở giữa không trung bị người ác ý đụng vào, lập tức đến tan vỡ. Còn hảo phi hành pháp khí, cũng quá quý giá, như Tư Lăng loại này đều là nằm ở khốn cùng biên giới người vẫn đúng là mua không nổi. Mà Truyền Sơ loại này phi hành pháp khí, đã kinh tiếp cận trung phẩm Đỉnh giai pháp khí, xem như là khá là thượng đẳng phi hành pháp khí, liền Pháp Lăng nhìn, tựa hồ cũng có chút bất ngờ.

Tư Lăng lại một lần nữa khẳng định Truyền Sơ nhất định xuất thân bất phàm, nói không chắc còn là một lai lịch không nhỏ Tiên nhị đại đây.

Hai ngày nay bọn hắn đi theo một ít cùng dạng đi Huyền Thiên bí cảnh tu sĩ phía sau, một đường phi hành, cũng không có gặp phải cái gì bất ngờ. Hai ngày sau, bọn hắn đến Huyền Thiên bí cảnh vị trí thung lũng, từ xa nhìn lại, đó là một mảnh phong cảnh long lanh bình thường khe lõm, ai sẽ nghĩ tới lần được Tây Cảnh tu sĩ quan tâm Huyền Thiên bí cảnh lối vào lại ở chỗ này.

Ba người từ phi thuyền nhỏ bên trên xuống tới, thu hồi phi thuyền sau, liền bắt đầu đánh giá hoàn cảnh chung quanh. Thung lũng trước có một mảnh rộng lớn bình địa, nơi này đã kinh tụ tập hơn vạn tu sĩ, hơn nữa cách đó không xa còn có cuộn cuộn không ngừng tu sĩ tới rồi. Tuy rằng nhiều người, nhưng hiện

trường nhưng không có vẻ chen chúc, trên đất bằng còn dừng lại vài chiếc phi thiên thuyền, mỗi lần phi thiên thuyền đều có một cái pháo đài như vậy lớn, xem tình huống hẳn là những thế lực lớn kia phi thiên thuyền.

Loại này phi thiên thuyền là hạ phẩm Bảo khí, tốc độ phi hành rất nhanh, hơn nữa phòng ngự công kích cũng không tệ, là ra ở bên ngoài lữ hành chuẩn bị thứ tốt. Bất quá do chế tạo sử dụng vật liệu quá lớn, vì lẽ đó bình thường chỉ có những đại môn phái kia cùng thế lực lớn mới mua cái kia tiền đi mua, như Tư Lăng loại người nghèo này hiện tại chỉ có thể nhìn ám chảy nước miếng.

Kỳ thực Tư Lăng lúc trước cũng muốn mua phi hành pháp bảo thay đi bộ, nhưng làm sao mua phòng ngự quần áo cùng hoa tai sau, linh thạch cũng còn lại không hơn nhiều, căn bản không đủ thanh toán hẳn muốn phi hành pháp bảo, cuối cùng chỉ có thể coi như thôi.

Tư Lăng ánh mắt hướng về những phi thuyền kia lướt qua, cuối cùng dừng lại ở Thiên Tông phái phi thiên trên thuyền, trong lòng cân nhắc, không biết Tư Hàn có ở hay không mặt trên, nếu không tìm một chỗ yên tĩnh cùng Tư Hàn truyền âm nhìn?

Nghĩ như vậy thôi, Tư Lăng đang muốn cùng Pháp Lăng Truyền Sơ thương lượng tìm một chỗ nghỉ ngơi chờ đợi bí cảnh mở ra thời, lại đột nhiên thấy Truyền Sơ tiếng kinh hô, lập tức bính đến bên cạnh hắn, một đôi long lanh mắt to kinh hãi mà nhìn về phía trước.

Tư Lăng theo ánh mắt của nàng nhìn tới, đã thấy cách đó không xa đi tới sáu cái thân hình dừng hẳn đại hán, đi tuốt đằng trước đầu chính là một cái trên mặt ngang dọc tứ tung đan xen dữ tợn vết sẹo đại hán, những cái kia vết tích không biết là bị cái gì gây thương tích, màu đen đỏ da thịt ngoại phiến, thậm chí còn có chảy máu mũi, xem ra đúng là khủng bố. Mà đại hán kia phía sau theo năm cái tu sĩ, mặc dù coi như không có phía trước cái kia khủng bố, thế nhưng cũng là mỗi người có đặc sắc, toàn thân lộ ra một cỗ vô lại, vừa nhìn chính là không dễ chọc.

Tu tiên giả dẫn thiên địa linh khí nhập thể uẩn nhường thân thể, vẻ ngoài so với phạm nhân mà nói được trời cao chăm sóc, coi như bị thương sau cũng có linh đan linh thảo chờ trị liệu, cực nhỏ hội lưu lại cái gì vết tích loại hình đồ vật. Vì lẽ đó này quần tu sĩ khủng bố bề ngoài thực sự là khác với tất cả mọi người, tự nhiên cũng sợ rồi là gan không lớn Truyền Sơ muội tử.

Truyền Sơ phản ứng này tuy rằng không nổi bật, nhưng nhân này sáu đại hán là thẳng tắp hướng bọn hắn đi tới, cho nên khi tức thu vào đáy mắt, này vết tích đại hán ánh mắt lập tức liền lạnh.

Tư Lăng trong lòng là đem Truyền Sơ xem là hàng xóm muội muội tới đối xử, lúc này thấy nàng mặt lộ vẻ sợ hãi, liền không chút biến sắc mà dịch chuyển về phía trước ngăn trở này mấy đại hán nhìn sang ánh mắt, đồng thời lén lút ngăn cản lại có chút nóng lòng muốn thử yêu thú đại gia, trước khi đi hẳn nhưng là cùng nó hẹn cẩn thận, dám không trải qua hẳn đồng ý liền sinh sự sau đó có chuyện gì cũng đừng nghĩ muốn hẳn hỗ trợ. Trọng Thiên đi theo Tư Lăng bên người gần một năm, cũng biết Tư Lăng là cái gì tính khí, tuy rằng có lúc xem thường Tư Lăng tác phong, nhưng nhân muốn cầu cạnh Tư Lăng dần dần mà cũng thu lại chút tính khí, cùng Tư Lăng ở chung vẫn tính là vững vàng.

May là ở đây còn có Tây Cảnh mỗi cái môn phái đệ tử ở, những đại hán kia cũng biết lúc này không thích hợp sinh sự, chỉ là lạnh lùng mà liếc nhìn Tư Lăng liền trực tiếp đi tới.

Ngay khi Tư Lăng thả lỏng thời, đột nhiên một đạo u oán giọng nữ ở phía sau vang lên: "Tư Lăng. . ."

Phảng phất sau lưng sinh linh như thế, Tư Lăng chỉ cảm thấy nổi da gà chiến chiến mà lên, trong lòng theo thói quen bay lên một loại chống cự phản cảm tâm tình, bất quá hay vẫn là ngẩng đầu nhìn phía cách đó không xa ăn mặc một bộ ứng đồ sắc quần áo đẹp dễ nữ tu.

Ngày hôm nay Nguyệt Thiên Dạ cực đẹp, tinh xảo tuyệt mỹ ngũ quan, yêu kiều thướt tha tư thái, ngọc cốt băng cơ, khí chất lãnh ngạo, một bộ phi quần áo màu đỏ càng là sắc cho nàng mặt ngọc mây ngai, giống như này cửu thiên mà đến tiên nữ, làm cho ở đây có hơn nửa ánh mắt của nam nhân đều đi đến trên người nàng, mắt lộ ra kinh diễm.

Nguyệt Thiên Dạ hàm uy mang sát ánh mắt liếc nhìn Tư Lăng phía sau Truyền Sơ, phát hiện bất quá là cái ngây thơ mềm yếu nữ nhân, trong lòng hừ một tiếng, sau đó nhìn phía Tư Lăng, xán nhiên nở nụ cười, dường như Xuân Hoa tỏa ra, này nhếch lên môi đỏ non mềm nhiều trấp, như trên hảo cây đào mặt, mê người muốn thương thức một miếng.

Tư Lăng trên mặt đỏ mồ hôi lập tức liền xuất đến rồi, đối với Nguyệt Thiên Dạ loại này vô ý toả ra phong tình thực sự là không chịu nổi. Chỉ thấy nàng lãnh diễm cao quý mà không nhìn mọi người, chỉ nhìn Tư Lăng, âm thanh như tự nhiên: "Tư Lăng, đã lâu không gặp. . ."

"Tư Lăng!"

Một đạo càng thêm thanh âm lạnh như băng che lại Nguyệt Thiên Dạ, nghe được âm thanh kia, mọi người có loại màng tai bị dòng nước lạnh cọ rửa quá như thế.

Tư Lăng vui mừng nhìn cách đó không xa Tư Hàn, vẫn là này thân rộng lớn đạo bào màu trắng, quanh thân hàn khí lượn lờ khiến người ta không dám dễ dàng tiếp cận. Bất quá loại hàn khí này trình độ chứng minh thương thế của hắn đã kinh hãi, hơn nữa còn nhân họa đắc phúc làm cho tu vi càng tinh tiến hơn một bước, tin tưởng lại không lâu nữa, liền có thể Kết Đan, trở thành Tây Cảnh xứng danh duy nhất thiên tài.

"Đại ca." Tư Lăng kêu lên, không lọt vào mắt một bên Nguyệt Thiên Dạ.

Từ Tư Hàn xuất hiện một khắc đó, Nguyệt Thiên Dạ sắc mặt đến âm trầm, nham hiểm ánh mắt nhìn phía Tư Hàn, sát ý lẩn lộn, bất quá chỉ là trong nháy mắt liền thu lại đi, chỉ là có chút oán ức mà nhìn Tư Lăng.

Tư Lăng nhất thời áp lực son lớn, hẳn làm sao có loại kẹt ở không hợp mẫu thân và người vợ trong lúc đó đáng thương trượng phu ảo giác đâu?

Tư Hàn bên người còn có mấy cái Thiên Tông phái đệ tử, những thứ này đều là Thiên Tông phái đệ tử nội môn, lúc trước Nguyệt Thiên Dạ này kinh bạo tuyên ngôn làm cho toàn bộ Thiên Tông phái người đều biết Tư Lăng là Nguyệt Thiên Dạ nam nhân, nhưng Tư Hàn nhưng bỗng đánh uyên ương, làm cho Nguyệt Thiên Dạ cùng Tư Hàn giang trên. Thế nhưng ngoài ra, Thiên Tông phái các đệ tử cũng cảm thấy nghi hoặc, Nguyệt Thiên Dạ không phải cùng Tiêu Trắc là một đôi sao, tại sao lại chạy ra cái Tư Lăng đến?

Lúc này cảm giác được ba người trong lúc đó quý quyết bầu không khí, Thiên Tông phái các đệ tử nhất thời trợn mắt lên, muốn nhìn một chút chuyện này làm sao phát triển, Nguyệt Thiên Dạ đến cùng yêu thích chính là người nam nhân nào.

"Tư Lăng, lại đây." Tư Hàn nói một cách lạnh lùng, phũ phàng Nguyệt Thiên Dạ, xoay người ly khai.

Huynh trưởng đại nhân Tư Lăng đương nhiên phải nghe, đặc biệt năng lực nhờ vào đó ly khai Nguyệt Thiên Dạ. Tư Lăng giả vờ một mặt áy náy nói với Nguyệt Thiên Dạ: "Dạ nhi, đại ca ta đến rồi, ta hãy đi trước." Không đợi Nguyệt Thiên Dạ đáp lại lại cùng Truyền Sơ Pháp Lăng hai người nói một tiếng liền cất bước hướng về Tư Hàn phương hướng ly khai đi đến.

Thấy Tư Lăng theo Tư Hàn ly khai, Nguyệt Thiên Dạ sắc mặt âm trầm cực kỳ.

Tiêu Trắc đi tới, đưa tay khoát lên bả vai nàng trên, đau lòng mà nói: "Thiên Dạ, đừng khổ sở, nếu là hấn dám để cho người thương tâm, coi như Tư sư huynh ngăn ta cũng phải giết hấn!"

Này một phen mang theo sát ý lại có vẻ thâm tình cực kỳ, Nguyệt Thiên Dạ trong lòng cảm động, nhưng lại nói: "Người không thể giết hấn, thế giới này ngoại trừ ta, ai cũng không thể giết hấn!" Nếu là Tư Lăng dám phản bội nàng, nàng sẽ đích thân ra tay giết hấn!

Tiêu Trắc bị nàng loại này giữ gìn động tác làm cho buồn bực không ngớt, nhưng không có lùi bước, tiếp tục muốn nói cái gì thời, Tô Hồng Phi mang theo Liễu Thành Phong cùng Lý Thanh Ly xuất hiện.

Lý Thanh Ly thấy hai người lại dính ở một khối, mau mau chen chúc tới, cáu giận mà nói với Nguyệt Thiên Dạ: "Là ỏi ong bướm nữ nhân, người đã kinh có Tư sư huynh đệ đệ, vì sao còn muốn quấn quýt lấy ta Tiêu sư huynh không tha? Quả nhiên là cái chuyên môn cướp người ta nam nhân tiện - người!"

"Thanh Ly sư muội!" Tiêu Trắc tức giận kêu lên, đẩy ra nàng cuốn lấy tay của chính mình.

Lý Thanh Ly bị hấn đẩy đến một cái lão đảo suýt chút nữa té ngã, hay vẫn là phía sau Tô Hồng Phi tay mát lạnh lạnh mà tiến lên giúp đỡ một cái, nhìn Nguyệt Thiên Dạ một chút.

Nguyệt Thiên Dạ nhân Lý Thanh Ly sản sinh sát ý, bực này ở trường bối ruộng chiều dưới lớn lên ngóc nghếch mê gái nữ sống sót thực sự là cho nữ nhân mất mặt, chờ tiến vào bí cảnh thời, tuyệt đối muốn tìm cơ đưa nàng ngoại trừ, đồ phải nàng đều là si quần quýt lấy Tiêu Trắc. Muốn thôi lại đột nhiên đối đầu Tô Hồng Phi con mắt, cặp mắt kia vừa đen lại trầm, lúc này mang theo không tên vẻ mặt, nhưng trong lòng nàng không tên ngăn ra, sau đó lạnh lùng không sợ mà nhìn lại.

Nguyệt Thiên Dạ ám cau mày, nếu nói là từ khi nàng xuyên qua đến thế giới này sau, có ai làm cho nàng cân nhắc không ra, trừ Tô Hồng Phi ra không còn có thể là ai khác. Này Tô Hồng Phi làm việc nhìn có kết cấu, nhưng tình cờ vừa nghĩ nhưng là mỗi khi ở một ít chuyện trên làm cho nàng ăn cái thiệt nhỏ, là cái không thể coi thường nhân vật. Nguyệt Thiên Dạ tự cho là mình cùng Tô Hồng Phi từ không có bất kỳ xung đột ân oán, vì lẽ đó thực sự không hiểu vì sao có lúc Tô Hồng Phi xem ánh mắt của nàng như vậy trào phúng lại như vậy lạnh lẽo.

"Ai, Thanh Ly sư muội, bớt tranh cãi một tí đi." Liễu Thành Phong tuy là thiếu niên, nhưng cũng không ưa những nữ nhân này ngoác ngoác triền triền tâm tư, nói rằng: "Thanh Ly sư muội, Tiêu sư huynh nếu tâm không ở trên thân thể người, liền từ bỏ đi. Còn có Nguyệt sư tỷ, người nếu chờ Tư tiểu đệ một mảnh thâm tình, liền không nên cùng Tiêu sư huynh đi được gần quá, miễn cho tổn thương Tư tiểu đệ tâm, ta cũng không biết người đến cùng yêu thích cái nào." Câu cuối cùng là tính trẻ con oán giận.

Liễu Thành Phong là cái hoan thoát thiếu niên, có hấn ở bầu không khí đều là rất sung sướng, thực sự khiến người ta khó có thể sản sinh ác cảm.

Nguyệt Thiên Dạ cười khanh khách mà nhìn hấn, sâu xa nói: "Ta hai cái mọi người yêu thích, chẳng lẽ không hành sao?" Thấy người ở chỗ này giật mình mà nhìn mình, ngao nhiên cười nhạo nói: "Tại sao chỉ có nam nhân năng lực tam thê tứ thiếp mà nữ nhân không thể? Này bất quá là ràng buộc nữ nhân có thôi. Ta yêu thích bọn hấn, cái nào cũng không muốn bỏ qua, đều muốn nhượng bọn hấn làm bạn ở bên người."

Này một phen nói giáo người trợn mắt ngoác mồm, trong lúc nhất thời mọi người không còn phản ứng, chỉ có Tiêu Trắc vừa mừng vừa sợ hỏi: "Thật sự? Thiên Dạ, người nói chính là thật sự sao?" Tiếp theo đem nàng kéo vào trong lòng ngực, một đôi long lanh hoa đào mắt thâm tình nhìn người trong ngực.

Mà tình cảnh này cũng làm cho nguyên bản đang đợi Huyền Thiên bí cảnh mở ra tu sĩ nhìn cái trợn mắt ngoác mồm, phát hiện bọn hấn đều là Thiên Tông phái đệ tử thời, nhất thời bát quái chỉ hồn dấy lên.

Chương 44: Gặp lại Tư Hàn

Tư Lăng tất nhiên là không biết Nguyệt Thiên Dạ đám người đã trở thành các tu sĩ bát quái đối tượng, theo Tư Hàn đi rồi một đoạn đường, sau đó trở về lơ lửng ở giữa không trung một chiếc như nhà lớn bằng tiểu phi thiên trước thuyền, mắt thấy Tư Hàn trực tiếp lên phi thiên thuyền, Tư Lăng bận bịu theo sau.

Này chiếc tiểu phi thiên thuyền là Thanh Ngọc trưởng lão tặng cho đệ tử Tư Hàn lễ vật một trong, Thiên Tông phái người đều biết, tuy rằng ước ao Tư Hàn tuổi còn trẻ phải đến bậc này bảo bối tốt, nhưng là ai gọi nhân gia sư phó là Thanh Ngọc trưởng lão chính là vô cùng bạo tay đây. Đừng xem nó không đáng chú ý, nhưng là một chiếc trung phẩm Bảo khí phi thiên thuyền, có thể phòng ngự có thể chiến đấu, ngày đi mười triệu dặm, ở Tây Cảnh đã kinh là khó gặp thứ tốt.

Trong phi thuyền nhưng trang sức đến như giới trần tục gian phòng như thế, dùng không gian mở rộng kỹ thuật, tổng cộng có mười mấy cái gian phòng, đều bố trí đến mức rất hoa lệ phú quý, nhìn lên liền biết là loại kia có tiền Tiên nhị đại đã từng hưởng thụ tình ảnh. Ở tại bọn hắn lúc tiến vào, một người tuổi còn trẻ tu sĩ tức tay cung kính mà thị đứng ở một bên, kêu: "Hàn sư thúc, Lăng sư thúc."

Này hồi lâu không từng nghe quá xưng hô lệnh Tư Lăng không nhận được liếc nhìn tu sĩ kia, phương phát hiện nguyên tới vẫn là người quen, chính là Tư gia đệ tử Tư Nam. Tư Nam là Tư gia bằng chi đệ tử, tứ linh căn tu sĩ, thiên tư tương đối kém, nguyên là Tư gia phái đi hầu hạ Tư Hàn đệ tử, cũng không nghĩ tới Tư Hàn đi tới Thiên Tông phái sau, còn dẫn theo Tư Nam. Xem này chiếc phi thuyền nhỏ bố trí, phòng chừng là Tư Nam chủ ý thôi, Tư Hàn một lòng tu luyện xưa nay không sẽ để ý chuyện như vậy.

Hai người đi tới một gian bố trí nhả trì phòng khách, Tư Nam vì bọn họ pha đến rồi một bình mùi thơm ngào ngạt linh trà, liền lui xuống đi.

Này linh trà phẩm chất có thể so với Tư Lăng loại kia năm khối linh thạch một cân hàng giá rẻ hão quá hơn nhiều, chỉ là vấn đề vị đó liền biết là thượng đẳng linh trà, uống xong một miệng bụng dưới, thân thể linh lực dĩ nhiên mơ hồ tăng hơi dài một chút, tuy rằng bé nhỏ không đáng kể, nhưng nếu lâu dài tới nay như vậy, cũng là một cái đáng sợ tích lũy.

Tư Hàn nhấp một hớp linh trà, nhàn nhạt nhìn Tư Lăng, nói rằng: "Trúc Cơ, rất tốt."

Bị đại ca như vậy dùng một loại thoả mãn giọng điệu tán thưởng, Tư Lăng trong lòng đột ngột sinh ra một loại bị gia trưởng tán đồng tự hào cảm, lại có chút thật không tiện, suy nghĩ một chút, hỏi: "Đại ca, thương thế của người đều tốt sao?"

Tư Hàn cũng không ngoài ý muốn hẳn hỏi như thế, lúc trước không nói cho hẳn là cảm thấy không cần thiết miễn cho đồ tăng nhanh dư tâm tình, lúc này nghe hẳn hỏi, sợ là Liễu Thành Phong bọn hắn nói cho hẳn thôi. Đương nhiên, Tư Hàn đối với Liễu Thành Phong đám người và Tư Lăng giao hảo việc cũng là biết đến, đối với này không tỏ rõ ý kiến. Tư Hàn bởi vì từ nhỏ tu luyện công pháp vấn đề thất tình lục dục đam bạc, nhưng cũng không phải trời sinh lãnh huyết người, phụ thân ở hẳn vừa xuất thế không lâu liền ngã xuống, sau đó mẫu thân cũng qua đời chỉ để lại cùng mẫu đệ phụ ấu đệ nhất nhân, đối với này duy nhất đệ đệ tự nhiên so với những cái kia người không liên quan nhiều hơn một chút quan tâm.

Bất quá từ nhỏ đến lớn Tư Lăng tựa hồ cực kỳ ngại hẳn, cùng hẳn cũng không thân cận, quanh năm suốt tháng hai huynh đệ gặp mặt số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay. Mà Tư Hàn bản thân khi còn bé chính là một vị không có tình cảm bằng em bé như thế mặt không hề cảm xúc, hai mươi mấy năm qua thường việc làm ngoại trừ tu luyện chính là quá hỏi một chút đệ đệ sự tình, biết đệ đệ không muốn nhìn thấy chính mình, liền cũng sẽ không dư thừa xuất hiện ở đệ đệ trước mặt. Tình huống như thế mãi đến tận Tư Lăng làm cứu Nguyệt Thiên Dạ phá hủy căn sau thay đổi, hiện tại Tư Lăng tuy rằng không nhiều lời, nhưng cũng không lại giống như dĩ vãng giống như đối mặt hẳn thời lộ ra chống cự vẻ mặt vì, như vậy rất tốt đẹp.

Lúc này nghe được Tư Lăng chủ động hỏi dò quan tâm, Tư Hàn bằng hàn mắt sáng như sao toát ra một loại mềm mại ấm áp, từ tốn nói: "Bé quan một tháng, đã kinh hảo."

Tư Lăng sau khi nghe xong mím môi nhợt nhạt nở nụ cười, nói rằng: "Như vậy rất tốt, như vậy tiến vào Huyền Thiên bí cảnh cũng nhiều hơn mấy phần bảo đảm."

Nói đến Huyền Thiên bí cảnh, Tư Hàn ngưng mi nghĩ một hồi, nói rằng: "Tiến vào Huyền Thiên bí cảnh sau thiết phải cẩn thận, nếu như có thể, không nên hướng về Huyền Thiên bí cảnh nơi sâu xa đi, lấy thực lực của người bây giờ không đủ để ứng phó."

Tư Hàn vừa mới nói xong, nguyên bản còn nhàn nhã ngồi xỏm ở Tư Lăng trên bả vai quấy đuôi yêu thú nhất thời gào gừ mà kêu một tiếng, dùng móng vuốt vỗ Tư Lăng mặt lấy đó kháng nghị.

"Đừng nghịch!" Tư Lăng vỗ vỗ nó, nói với Tư Hàn: "Đại ca, đến lúc đó xem tình huống đi, Huyền Thiên bí cảnh nguy hiểm tuy nhiều nhưng nương theo mà đến chính là cơ duyên, có một số việc ta không thể không chế, đến lúc đó ta sẽ cẩn thận." Tư Lăng tuy rằng cảm động ở Tư Hàn quan tâm, thế nhưng hẳn cùng yêu thú Trọng Thiên làm giao dịch, đáp ứng hội tận lực dẫn nó cùng đi tìm thứ mà nó cần. Bất quá Tư Lăng mơ hồ có loại cảm giác, Trọng Thiên muốn lấy đồ vật tất nhiên không phải vật phẩm, phòng chừng sẽ tới bí cảnh nơi sâu xa, vì lẽ đó hẳn không cách nào làm ra bảo đảm.

Tư Hàn sau khi nghe xong liền không khuyên nữa nói, liếc nhìn con kia màu đen yêu thú, phát hiện chỉ là cái cấp thấp tiểu yêu thú liền cũng không còn quan tâm, cầm cái túi chứa đồ cho hẳn.

Tur Lăng có chút mơ hồ mà tiếp nhận, chờ dùng thần thức kiểm tra dưới trong bao trữ vật đồ vật, nhất thời chấn động .

Ôi cho ăn, này một đại túi đủ khiến bất kỳ Trúc Cơ tu sĩ đồ mắt đến sát nhân đoạt bảo linh đan linh thạch linh phù pháp khí là thũng sao sự việc a? Như thế đại liệt liệt mà lấy ra cho hắn là nhượng hắn ước ao ghen tị đâu ước ao ghen tị đâu? Nếu là muốn đưa hắn, có phải là ra tay quá lớn ?

Tur Lăng này phó không tiền đồ đáng đáp tự nhiên nhượng yêu thủ đại gia mạnh mẽ khinh bỉ , thịt thịt trảo xạc một tý vổ vào trên mặt hắn, nhượng hắn thu hồi loại kia từng và chạm xã hội mất mặt về mặt.

Tur Hàn như trước là một bộ lạnh lẽo vô tình đáng đáp, lạnh nhạt mà nói: "Đây là ta ở một cái Nguyên Anh tu sĩ trong động phủ được đồ vật, ngươi mà lại thu."

Tur Lăng trong lòng một hồi cảm động: Có đại ca đệ đệ là khối bảo oa!

"Cám ơn đại ca, ta. . ." Tur Lăng không biết nói cái gì tốt, hắn không muốn lập dị mà từ chối, có tiện nghi không chiếm đúng là khốn kiếp a, hơn nữa đây chính là huynh trưởng đại nhân cho hắn. Nhưng là. . ."Đại ca, ngươi cho ta, này chính ngươi. . ."

"Ta quân lưỡng phần, nơi này còn có lưu lại một nửa."

Sau khi nghe xong, Tur Lăng yên tâm, quyết định sau đó chính mình đến vật gì tốt cũng phải chuẩn bị cho hắn một phần.

Sau đó, hai huynh đệ bên uống linh trà bên thảo luận lẫn nhau đối với Huyền Thiên bí cảnh bản thân biết tin tức, dù sao hai người đều là lần thứ nhất tiến vào Huyền Thiên bí cảnh, đều muốn đem tự mình biết nói cho đối phương biết, cũng hảo làm tham khảo. Đồng thời Tur Lăng cũng đem chính mình cùng Pháp Lăng Truyền Sơ tổ đội sự tình nói cho Tur Lăng, còn có hai người thỉnh cầu giúp mình sự tình, không có một chút nào ẩn giấu.

Khả năng là đi tới thế giới này sau, Tur Hàn là cái thứ nhất đối với hắn biểu đạt quan tâm người, lại bất kể đánh đổi đã cứu chính mình, Tur Lăng đối với Tur Hàn có một loại mù quáng tín nhiệm, cảm thấy hiện thực này đáng sợ tu tiên trong thế giới, ở loại này kiên khó gò ghề cầu trường sinh trên đường, duy nhất có thể lấy toàn tâm toàn ý tin cậy nâng đỡ chính là vị này tâm tình đậm bạc huynh trưởng .

Tur Hàn suy tư dưới, giao cho Tur Lăng cẩn thận ngoại liên không hề nói gì . Tur Hàn là Thiên Tông phái đệ tử, tiến vào bí cảnh sau là cùng Thiên Tông phái đệ tử đồng thời hành động, hơn nữa tiến vào bí cảnh lúc đó có cái tùy cơ truyền tống, đến lúc đó cũng không biết hai huynh đệ có thể hay không truyền tới cùng một nơi, vì lẽ đó hai người cũng không có ước hẹn hảo đồng thời hành động loại hình.

Tur Lăng ở Tur Hàn phi thuyền trên ngấn ngọc chính là nửa ngày, bởi vì không muốn xuống lại đụng tới Nguyệt Thiên Dạ bị nàng dây dưa, liền lại ở phi thiên trên thuyền. Tur Hàn phỏng chừng cũng là muốn tách ra hai người, vì lẽ đó cũng không có vội người, tùy theo Tur Lăng chính mình đang phi thuyền trên đi bộ, Tur Nam cẩn thận bồi tiếp.

Lần thứ hai nhìn thấy Tur Lăng, Tur Nam kỳ thực trong lòng là chấn động. Hắn theo Tur Hàn đồng thời tiến vào Thiên Tông phái nhưng cũng không là Thiên Tông phái đệ tử, chỉ là dính Tur Hàn quang mới có thể tiến vào Thiên Tông phái ký danh ở Tur Hàn danh nghĩa người hầu một trong. Tuy rằng này thời gian nửa năm bởi vì Nguyệt Thiên Dạ ở Thiên Tông phái hiển lộ tài năng cùng nàng cùng Tur Hàn đối đầu liên lụy xuất Tur Lăng, nhưng Tur Nam nhưng là không để ý lắm, cho rằng Tur Lăng nếu vì Nguyệt Thiên Dạ làm cho linh căn đã hủy, nói vậy coi như có nghịch thiên cơ duyên cũng không trở về được đã từng huy hoàng, có thể hiện tại tái kiến Tur Lăng, hắn dĩ nhiên đã khôi phục Trúc Cơ tu vi, nhượng hắn thực sự là cả kinh nói không ra lời, vì lẽ đó phương hội cung kính mà hoán hắn một tiếng "Lăng sư thúc" .

Kỳ thực Tur Nam hầu hạ Tur Hàn có hai mươi năm, có thể phỏng đoán thấy Tur Hàn người đều cho rằng hắn là cái vì đại đạo liên người thất tình lục dục đều có thể bỏ qua vô tâm người, nhưng hắn lại biết, Tur Hàn nhưng trong lòng vẫn có tình, buộc vào này chỉ có tình huynh đệ chính là Tur Lăng.

Như vậy Tur Nam không khỏi âm thầm vui mừng lúc trước Tur Lăng phá hủy linh căn biến thành phạm nhân thời chính mình vẫn tính thái độ cung kính, đây mới là Tur Hàn vẫn cho phép hắn đi theo bên cạnh hắn nguyên nhân.

Thời gian trôi qua rất nhanh, đương bên ngoài vang lên huyền nháo tiếng thời, đã tọa trong Tur Lăng cùng Tur Hàn đồng thời mở mắt ra, đứng thẳng người lên, một trước một sau ly khai phi thuyền.

Trở ra phi thuyền, bọn hắn liền nhìn thấy nguyên bản phong cảnh tú lệ thung lũng hoàn toàn không gặp , thay vào đó chính là một toà cao vút uy nga núi lớn, ở núi lớn trước có một cái khoảng mười trượng cao cửa lớn, trong môn phái sương trắng lan tràn, không cách nào nhòm ngó tình cảnh bên trong. Mà cái môn này chính là một cái tùy cơ truyền tống trận, đem từ nơi này tiến vào tu sĩ truyền tống vào Huyền Thiên bí cảnh lý.

Huyền Thiên bí cảnh rốt cục mở ra rồi!

Đường như Tur Hàn Tur Lăng như vậy bị âm thanh hấp dẫn từ trong phi thuyền xuất đến tu sĩ rất nhiều, vì lẽ đó bọn hắn hạ xuống thời cũng không nổi bật. Bất quá bọn hắn tùy theo phát hiện tuy rằng bí cảnh mở ra khiến người ta kích động, nhưng ở trận nhưng có hơn nửa người ánh mắt cũng không có tập trung đến bí cảnh nơi đó, mà là hết thấy hướng về một phương hướng nhìn lại, tựa hồ nơi đó có so với bí cảnh còn muốn hấp dẫn người sự tình.

Tur Hàn hai mắt như băng, nhàn nhạt quét qua, cũng nhìn ngó này đoàn người phương hướng.

Tur Lăng cũng nhìn một chút, giật mình phát hiện này gây nên gây rối nhân vật chính một trong là Nguyệt Thiên Dạ, này thân phi xiêm y màu đỏ ở trong gió phàn phật bay lượn, đáng người nổi bật, cực kỳ xinh đẹp. Mà Nguyệt Thiên Dạ đối diện là một cái sắc mặt khó coi Kim Đan tu sĩ, lúc này đang dùng một loại sát ý hừng hực mục chỉ nhìn Nguyệt Thiên Dạ, Nguyệt Thiên Dạ ngạo nhiên ngênh coi, cũng không bởi vì đối phương là cao hơn chính mình một giai

tu sĩ lùi bước, hai người hình thành một loại hồ không thoái nhượng cắn thù đối lập trạng thái.

"Xảy ra chuyện gì?" Tư Lăng hỏi bên cạnh một cái tu sĩ.

Tu sĩ kia nhìn thấy mặt của hắn thời sững sốt một chút, ở Tư Lăng mặt lạnh hỏi lại lần nữa thời, vội vàng nói: "Nghe nói cái kia gọi Nguyệt Thiên Dạ Thiên Tông phái đệ tử vừa nảy giết Nhạc Hải phái Kim Đan trưởng lão Lưu Hải Uy tiền bối nhi tử Lưu Kỳ, Lưu Hải Uy tiền bối muốn vì đồ nhi tử báo thù, nhưng này Thiên Tông phái đệ tử nói là Lưu Kỳ đối với nàng vô lễ trước mới hội giết hắn, hai người chính vì chuyện này muốn đánh tới đến đây."

Tư Lăng sau khi nghe xong, cảm thấy bất ngờ, bất quá mới rời khỏi thời gian nửa ngày, Nguyệt Thiên Dạ lại chọc sự tình? Làm sao đều cảm thấy này Nguyệt Thiên Dạ chính là cái sự cố thể chất mà, tới chỗ nào đều sẽ có chuyện phát sinh, đặc biệt kết thù tốc độ càng là cười tên lửa như thế. Hơn nữa nàng cũng rất lớn mật, ở này ngàn vạn tu sĩ trước mặt, dĩ nhiên cũng dám tùy ý sát nhân, liền không sợ chọc tới những thế lực lớn kia sao?

Mất thấy sự tình không thể thu thập thời, đã thấy bí cảnh mười vị trí đầu vài đạo lưu quang xẹt qua, Tây Cảnh mỗi cái môn phái Nguyên Anh tu sĩ đại biểu đã kinh xuất hiện ở nơi đó, Thanh Vũ phái một tên Nguyên Anh nữ tu liếc nhìn đối lập hai người mất lệ ra không thích, ẩn chứa Nguyên Anh tu sĩ uy thế âm thanh vang lên: "Huyền Thiên bí cảnh đã mở khai, sau một canh giờ bí cảnh đem đóng, cho đến sau ba tháng hội lần thứ hai mở ra, bọn người còn không mau mau đi vào?"

Ở đây Kim Đan kỳ trở xuống tu sĩ chỉ cảm thấy lỗ tai bị thanh âm này nổ đến ù tai không ngớt, phản ứng lại những tu sĩ kia sôi nổi chấp nhất ngọc bài tiến vào bí cảnh.

Lưu Hải Uy sắc mặt khó coi mà trừng mắt Nguyệt Thiên Dạ, nhãn nhin sát ý nói: "Yêu nữ, nếu là người may mắn mà ở bí cảnh trong chết rồi ngược lại tốt, nếu là không chết, người từ bí cảnh xuất khi đến, ta cũng sẽ đích thân giết người!"

Nguyệt Thiên Dạ cười lạnh một tiếng, cao quý lãnh diễm mà liếc chéo hắn một chút, lấy ra ngọc bài cùng đi theo Tiêu Trắc đồng thời hướng về bí cảnh cửa bước đi. Trước khi lên đường, ánh mắt ở bốn phía quét dưới, sau đó thất vọng thu hồi tầm mắt.

Tư Lăng tự nhiên biết nàng đang tìm chính mình, đối đầu Tư Hàn khối băng mặt, không khỏi có chút ngượng ngùng.

"Đi thôi." Tư Hàn nói rằng, trước tiên hướng về bí cảnh cửa bước đi.

Tư Lăng bận bịu đuổi tới, lúc trước đang phi thiên trên thuyền thời, hắn đã cùng Pháp Lăng Truyền Sơ truyền âm, nhưng bọn hắn không cần chờ mình tiên tiến bí cảnh, đi vào bên trong tái kiến hợp, vì lẽ đó lúc này ngược lại không cần đặc biệt đi tìm bọn họ.

Đi tới trước sơn môn, Tư Lăng lấy ra Pháp Lăng lúc trước cho mình ngọc bài, đi qua trước sơn môn cái kia tập trung tất cả ở đây hết thảy Nguyên Anh tu sĩ pháp lực họa xuất đến một cái đặc thù tia sáng, thấy cái kia tia sáng không có phản ứng trong lòng thờ phào nhẹ nhõm, xem ra ngọc bài lý tin tức thật sự đã kinh đổi thành tin tức của chính mình.

"Sau khi tiến vào cẩn thận."

Đi ở phía trước Tư Hàn cho một câu nói như vậy bóng người liền biến mất ở này sương trắng mênh mông trước sơn môn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Huyền Thiên bí cảnh (1) - Yêu Liên thực vật sư

Tiến vào vào sơn môn trong sương trắng, Tư Lăng chỉ cảm thấy thân thể lạnh lẽo, sau đó thân thể không bị khống chế mà bay lên, biết đây là truyền tống trận chính ở truyền tống vì lẽ đó hắn cũng không phản kháng, chỉ hy vọng không nên đem chính mình truyền tới một ít hung hiểm chi địa.

Bất quá khi Tư Lăng nhìn thấy bị truyền tống giờ địa phương, không nói gì một hồi lâu, yên lặng nói bỏ sung: Hắn là cầu khẩn thượng thiên không nên đem chính mình truyền tống đến một ít không hiểu kỳ diệu địa phương mới đúng.

Tư Lăng bị truyền tống đến một mảnh đầm lầy nơi, hơn nữa là một mảnh xú đầm lầy, đầm lầy vô biên vô hạn một mảnh lầy lội, toả ra mãnh liệt tanh tưởi, mặt ngoài như đun sôi hoàng chúc như thế lẫn lộn, nhưng cũng không phải đầm lầy đúng là bị đun sôi, mà là trong đầm lầy sinh tồn một loại Chiếu Trạch Quái. Chiếu Trạch Quái là một loại như bùn nhão như thế yêu thú cấp ba, chúng nó thần trí không cao, ở trong đầm lầy lẫn lộn, chỗ đi qua làm cho đầm lầy xem ra lại như là bị thủy đun sôi dâng như thế.

Tư Lăng chính thâm than xui xẻo thời, đã thấy cách đó không xa có người chính ở nỗ lực vượt qua đầm lầy. Chờ này người xoay mặt nhìn sang, Tư Lăng

phát hiện dĩ nhiên là người quen —— Tiêu Trạc.

Từ Từ Lăng bị truyền tống đến nơi này thời Tiêu Trạc liền phát hiện hấn, nhất thời sắc mặt bại phôi. Bất quá chỉ là tàn bạo mà lừa hấn một cái, nhưng cũng không đến khiêu khích hoặc trực tiếp một cái pháp quyết quá dễ giải quyết tình địch.

Thấy Tiêu Trạc không để ý tới mình Từ Lăng cũng sẽ không vội vàng tiến lên tìm đường chết, hấn dùng tay che mũi lùi ly vài bước, nhìn này mệnh mỏng vô bờ đầm lầy, nghĩ nên làm sao vượt qua. Lúc trước những cái kia đã tới Huyền Thiên bí cảnh tu sĩ làm ra thành ngọc giản lý cũng có giới thiệu quá mãnh này đầm lầy nơi tình huống, mãnh này đầm lầy phía trên không thể ngự kiếm phi hành, muốn vượt qua nó tu sĩ chỉ có thể dựa vào hai chân của chính mình ở trong đầm lầy đi nhanh, hơn nữa còn phải chú ý trong đầm lầy Chiếu Trạch Quái.

Chiếu Trạch Quái thần trí phổ biến không cao, nhưng đối với khác loại nhận biết đặc biệt mãnh liệt, phạm là tiến vào đầm lầy bất cứ sinh vật nào, chỉ cần khí tức cùng đầm lầy mùi thối không giống, đều sẽ bị Chiếu Trạch Quái công kích. Từ Lăng vừa nảy liền nhìn thấy một chỉ bay qua đầm lầy liền bị một chỉ nhảy ra đầm lầy diện Chiếu Trạch Quái phun ra một đoàn bùn nhão bắn trúng thân thể rơi xuống ở đầm lầy trên, sau đó bị mãnh liệt mà đến Chiếu Trạch Quái môn chụp mỗi tận đất. Ngoài ra, trong đầm lầy đầu còn có càng khó chơi hơn biến dị Chiếu Trạch Quái, nếu là vượt qua đầm lầy thời vừa vận đối đầu biến dị Chiếu Trạch Quái phiền toái hơn, tu sĩ như bị biến dị Chiếu Trạch Quái kéo vào đầm lầy, này liền không có còn sống khả năng.

Ngay khi Từ Lăng quan sát đầm lầy thời, lại có năm, sáu cái tu sĩ bị truyền đưa tới, bọn hấn nhìn thấy đầm lầy thời, một mặt buồn khổ mà nói một tiếng hồi khí, có thể thấy được đối với này đầm lầy cũng là có nghiên cứu, chỉ là không nghĩ tới chính mình hội xui xẻo mà bị truyền tống tới nơi này.

Từ Lăng muốn xem bọn họ làm sao vượt qua đầm lầy, liền đứng ở một bên quan sát. Này mấy cái tu sĩ liếc mắt nhìn hấn, thấy hấn không có động tác cũng không thêm để ý, Huyền Thiên bí cảnh mở ra chỉ có thời gian ba tháng, tiến vào người nơi này đều phải giành giật từng giây, muốn làm hết sức nhiều mà đi tìm vật đáng tiền, không có nhiều thời giờ như vậy lãng phí.

Này mấy cái tu sĩ đều là từng làm chuẩn bị, sôi nổi lấy ra một đôi đặc chế ủng, từng người mặc vào sau liền tiến vào đầm lầy. Này ủng là đặc chế, có khác loại nhỏ phong hệ bùa chú, có thể để cho bọn hấn ở trong đầm lầy nhanh chóng đi tới. Những tu sĩ kia một bên ở đầm lầy tiến lên tiến, một bên cảm kiểm chém ngã nghe thấy được khí tức nhào xông tới Chiếu Trạch Quái, rất nhanh mà liền trượt ra mấy dặm ở ngoài.

Thấy những cái kia người ly khai, Từ Lăng vừa nhìn về phía cách đó không xa nhưng đứng ở đầm lầy bên Tiêu Trạc. Chỉ thấy hấn cắn răng, một mặt ghét bỏ mà liếc nhìn toà ra tanh tưởi đầm lầy, từ trong bao trữ vật lấy ra một cái mỏng như cánh ve mặt nạ mang lên mặt. Loại này mặt nạ không chỉ có thể thay đổi tu sĩ khuôn mặt, thậm chí năng lực quá lo mới mẽ không khí bình. Bất quá tác dụng của nó không lớn, cũng không thể ngăn cản Trúc Cơ kỳ tu sĩ thần thức, hiện nay dùng nó bất quá là vì quá lo đầm lầy mùi hôi thối.

Tiêu Trạc cùng dạng mặc vào một đôi giày, này đôi ủng có thể so với này mấy cái tu sĩ cao cấp hơn nhiều, tốc độ cũng nhanh hơn nhiều, tiến vào đầm lầy sau, thậm chí nhanh quá những Chiếu Trạch Quái đó bay nhảy tới được tốc độ.

Mất thấy Tiêu Trạc lập tức liền mất tung ảnh, Từ Lăng cảm giác mình cũng nên hành động.

Đối với mãnh này mùi hôi hồng hồng đầm lầy, không chỉ Từ Lăng khó nhịn, trên bả vai hấn yêu thú cũng khó có thể chịu đựng, còn có vẫn trốn ở Từ Lăng ông tay trong Yêu Liên như thế chống cự không ngớt.

"Trời ạ, Từ công tử, chúng ta thật sự muốn từ mãnh này xú đầm lầy đã qua sao?" Tiểu Hồng bò đến Từ Lăng một bên khác trên bả vai, mặt mày ủ rũ mà hỏi.

Từ Lăng rất khẳng định mà đáp một tiếng, lật lên túi chứa đồ tìm kiếm thứ mà chính mình cần. Nếu là lúc trước Từ Lăng tuyệt đối muốn đối với này một bãi xú đầm lầy không triệt, không trải qua đến Từ Hấn cho này một túi chứa đồ từ đồ vật sau, Từ Lăng lập tức được vì người có tiền, thân gia so với đệ tử của những đại môn phái kia còn muốn giàu có.

Ở Từ Lăng tìm đồ vật thời điểm, yêu thú Trọng Thiên mang theo Tiểu Hồng muội tử nhảy đến đầm lầy bên bờ sinh trưởng một loại như giới trần tục lý kiêu mộc trước, nhảy đến trên cây cắn đứt một cái điệp tử sum xuê cành cây ngậm lên miệng trở lại, sau đó đưa cho Từ Lăng.

Từ Lăng không hiểu ra sao mà tiếp nhận, không biết nó hái này thụ muốn làm gì, bất quá bẩm này ngưư bức yêu thú nhận thức đồ vật tuyệt đối sẽ không vô dụng ý nghĩ, Từ Lăng đưa nó thu được trong bao trữ vật, tiếp theo sau đó ở trong bao trữ vật tìm kiếm.

Từ Lăng ở trong bao trữ vật tìm ra một đôi Thần Hành Ngoa, xem như là thượng phẩm pháp khí, Trúc Cơ tu sĩ mặc vào nó sau chạy trốn tốc độ có thể so sánh Kim Đan tu sĩ. Này đôi ủng so với Tiêu Trạc cặp kia ủng đẳng cấp còn cao hơn, hơn nữa đáy giày còn khắc hoạ mấy cái bùa chú, không hổ là Nguyên Anh tu sĩ vật sưu tập.

Từ Lăng mặc vào ủng sau, lại lấy ra một cái linh kiểm, sau đó hỏi tả trên vai hữu hai con, hỏi: "Như thế xú, các ngươi có muốn hay không tiến vào linh thú trong túi ở lại tránh một tý?"

Yêu thú đại gia trực tiếp nạo hấn một móng vuốt, kiên quyết nói cho hấn nó không làm người yêu sùng —— chỉ có cùng tu sĩ ký kết chủ tớ khế ước yêu thú mới có thể ở tại linh thú túi. Tiểu Hồng cô nương là cây thực vật, đương nhiên không thể vào linh thú túi.

Đối với Từ Lăng hảo ý cảnh cáo, Tiểu Hồng muội tử cùng yêu thú đại gia đều lấy ra vừa nảy hái lá cây lá cây ngậm vào, sau đó Tiểu Hồng muội tử trực tiếp bò tiến vào Từ Lăng vạt áo lý ở lại, yêu thú đại gia vẫn như cũ bình tĩnh mà ngồi xồm ở Từ Lăng trên vai.

Đối với chúng nó hành vi Từ Lăng kinh dị dưới, thấy thế cũng từ trong túi chứa đồ lấy ra một chiếc lá ngậm vào, nhất thời tai mắt thanh minh, không khí như là bị quá lo như thế thanh tân cực kỳ, phảng phất trước mặt mũi thối cũng không còn cách nào ảnh hưởng chính mình, không khỏi cảm thấy kinh ngạc

mà liếc nhìn đầm lầy bên cạnh những cái kia không đáng chú ý cây cối, sinh trưởng ở những cái kia cao to thụ dưới tia không hề bắt mắt chút nào, cũng không nghĩ tới nguyên lai chúng nó còn có cái này tác dụng. Hơn nữa nhìn vừa này Tiểu Trạc cùng này mấy cái tu sĩ đều không có lấy dùng loại này lá cây liền biết bọn hắn đều là không biết những này lá cây tác dụng, như vậy là Trọng Thiên cùng Tiểu Hồng phát hiện ?

Liền cái nghi vấn này Tư Lăng liền hỏi lên, yêu thú một mặt vênh vào hồng hồng mà đứng ở nơi đó không nói lời nào, Tiểu Hồng mềm mại nhu nhu âm thanh giải thích: "Tư công tử, người quen Tiểu Hồng bản thể là Yêu Liên rồi? Hết thảy này toàn trên đời này đích linh thảo Linh Mộc cũng không có ta không quen biết đây."

Tư Lăng một trận kinh hãi, "Thật sự?" Vốn cho là ngoại trừ ông loa liền không có tác dụng gì phế vật, không nghĩ tới xoay người biến đổi liền thành Thần Nông —— không, so với Thần Nông còn lợi hại hơn thực vật học gia, sau đó chỉ cần có Tiểu Hồng ở, tuyệt đối sẽ không bỏ qua bất kỳ đích linh thảo Linh Mộc, xem như là dẫn theo một quyển di động bách khoa toàn thư đây.

Chờ nghe được Tiểu Hồng kiêu ngạo khẳng định sau khi trả lời, Tư Lăng chỉ cảm thấy này hạnh phúc tới quá nhanh hơn, nhượng hắn có chút lảng lảng.

Cuối cùng hay vẫn là nhìn không được Trọng Thiên bình tĩnh mà vỗ hắn một móng vuốt, mới nhượng hắn tỉnh lại. Bất quá tuy rằng tỉnh táo, nhưng Tư Lăng không lại giống như dĩ vãng như vậy tùy ý đối xử Tiểu Hồng muội tử, trái lại ôn nhu vỗ ngực một cái Tiểu Hồng ngốc vị trí, cẩn thận dặn dò: "Tiểu Hồng muội muội người có thể phải cố gắng ở tại ta trong lồng ngực, mọi việc phải cẩn thận, không nên xảy ra điều gì bất ngờ a, không phải vậy ta sẽ đau lòng."

Thuần khiết vô tri Tiểu Hồng nhất thời cảm chuyển động, một tấm đỏ ngầu khuôn mặt nhỏ khoan ra, hai mắt lóe lệ quang nói: "Tư công tử, người thật là một người tốt, Tiểu Hồng thật thích người."

Tư Lăng cười đến càng ôn nhu, sau đó người hội càng yêu thích ta thích đến xá không được rồi ta.

Tiếp theo lại có mấy cái tu sĩ bị truyền tới, bất quá Tư Lăng không có đáp đề ý đến bọn họ, thân thể được tiến đầm lầy mà, khu động trên chân Thần Hành Ngoa, thân thể như trong gió bay về phía trước tốc đi tới, tốc độ kia so với vừa này Tiểu Trạc còn nhanh hơn mấy phần.

Tư Lăng một bên ở đầm lầy mà tiến lên hành một bên cảm linh kiếm chém giết phía trước chặn đường Chiêu Trạch Quái, những Chiêu Trạch Quái đó thân thể là một đoàn bùn nhão, tại thân thể chính giữa có một viên thuộc tính "Thỏ" yêu đan, nếu như chỉ đưa chúng nó chặt thành hai nửa cũng không có đâm trúng chúng nó yêu đan, nó vẫn như cũ sống sót, chỉ chốc lát sau thân thể sẽ khôi phục như cũ. Bất quá Tư Lăng lúc này cũng không phải muốn giết chúng nó, chỉ là nhượng chúng nó đừng chặn con đường của chính mình thôi.

Một đường đi nhanh, quá sau một canh giờ, còn không nhìn thấy đầm lầy phần cuối, bất quá Tư Lăng nhưng ở phía trước nhìn thấy Tiểu Trạc chờ người bóng người.

Bọn hắn thật bất hạnh mà gặp phải một đám biến dị Chiêu Trạch Quái, này có thể so với phổ thông Chiêu Trạch Quái khó đối phó hơn nhiều, chúng nó không một mình thể càng như thủy như thế có thể tùy tiện biến ảo hình thái, tính chất công kích cũng mạnh gấp mấy lần, mỗi lần chặt một chiêu kiếm cũng chỉ có thể chém tới chúng nó bề ngoài một ít bùn nhão nào, khó có thể thương tới bọn hắn căn bản.

Lúc này những tu sĩ kia môn cả người đều dính lên đầm lầy bùn nhão, trong tay cảm linh kiếm cùng các loại linh phù cùng này gần nghìn chỉ biến dị Chiêu Trạch Quái chiến đấu.

Tiểu Trạc lúc này đáng đáp cũng không khá hơn bao nhiêu, một mặt tái nhợt dùng linh kiếm chặt biến dị Chiêu Trạch Quái, vẻ mặt phải có coi là thừa khi thì có coi là thừa khi. Phát hiện Tư Lăng đến, Tiểu Trạc khỏe môi vẩy một cái, liền dẫn một đám công kích hắn biến dị Chiêu Trạch Quái hướng về Tư Lăng bên kia chạy đi.

"Vị đạo hữu này, mau tới giúp đỡ, chúng ta đồng thời tiêu diệt những này biến dị Chiêu Trạch Quái!" Đây sáu tên tu sĩ trong nhất nhân hướng về Tư Lăng hô.

Tư Lăng không hé răng, bởi vì Tiểu Trạc mang đến những cái kia biến hoá quái Chiêu Trạch Quái đã phát hiện hơi thở của hắn, sôi nổi như hít thuốc lác như thế hướng hắn đập tới, nhượng Tư Lăng không chút tì vết hấn cổ, cảm linh kiếm như chặt dưa hầu như thế mà chặt chặt chặt. May là Tư Lăng lúc này trong miệng ngậm lấy có thể quá lo không khí lá cây, không phải vậy cần phải bị chúng nó trên người tanh tươi huân ngát không thể.

Nhưng mà, Chiêu Trạch Quái hảo như làm sao giết cũng giết không xong như thế, mà tu sĩ linh lực dù sao có hạn, lại không thể ở loại địa phương nguy hiểm này đã tọa khôi phục linh lực, lại không giải quyết chúng nó, chờ linh lực không kể thời, bọn hắn có thể sẽ bất cứ lúc nào bị nhào lên Chiêu Trạch Quái vô giết thôn phệ. Đối với Chiêu Trạch Quái mà nói, tu sĩ thân thể nhưng là một loại mỹ vị đồ ăn.

Theo thời gian trôi qua, này sáu tên tu sĩ trong đã có hai tên Luyện Khí kỳ tu sĩ bởi vì linh lực tiêu hao hết bị mãnh liệt mà đến Chiêu Trạch Quái quần sát, còn lại bốn người trong lòng sốt sắng, sôi nổi hướng về Tư Lăng cùng Tiểu Trạc bọn hắn bên kia tới gần, bởi vì hai người này tuy rằng chặt vật điểm, nhưng xem ra nhưng là nhưng có thừa lực.

"Hai vị đạo hữu, chúng ta nhất định phải nghĩ một biện pháp để giải quyết những này biến hoá quái Chiêu Trạch Quái!" Một cái mặt hắc trung niên nam tu sĩ nói rằng.

Bên cạnh hắn một tên phong thái yếu điệu nữ tu nói tiếp: "Chiêu Trạch Quái chúc thủy, thân thể chính là một đoàn bùn nhão, hay là chúng ta có thể dùng hỏa đến đối với hội chúng nó."

Những người khác sau khi nghe xong, sôi nổi cảm thấy có thể được.

Chỉ là, nhiều như vậy Chiêu Trạch Quái, không phải là một đoàn hai đám hỏa có thể giải quyết, phỏng chừng muốn lộn phiên biến lửa mới được.

Tiêu Trạc cũng bị những này giết chỉ bắt tận Chiêu Trạch Quái làm cho buồn bực mất tập trung, nghe được bọn hắn, linh quang lóe lên, liền nói rằng: "Các ngươi ai có Hỏa thuộc tính linh phù cùng linh đan? Đương nhiên, còn muốn có Hỏa Linh Căn tu sĩ phối hợp, chúng ta có thể dùng cháy rục phù phối hợp Hỏa thuộc tính tu sĩ linh hỏa dẫn bạo Hỏa Linh đan, đến lúc đó hội sản sinh một mảnh nhiệt độ cao biến lửa, hẳn là có thể thiêu chết này quần Chiêu Trạch Quái."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 50: Huyền Thiên bí cảnh (2) - Chiêu Trạch Quái

Tiêu Trạc một phen nói tự nhiên được ở đây tu sĩ đồng ý, mà lại tình huống bây giờ khẩn cấp, đã không cho phép bọn hắn lại kéo dài thêm, như không nữa tự cứu, linh lực hao xong thời lại không kịp dùng đan dược bổ sung, như vậy chỉ có thể bị biến dị Chiêu Trạch Quái nuốt tận đãi. Hơn nữa bọn hắn lần này xác thực xui xẻo, này một con dĩ nhiên có hơn 1,000 con biến dị Chiêu Trạch Quái, tre già măng mọc, nhưng bọn hắn phân - thân thiếu phương pháp.

Tư Lăng không có hé răng, cùng Tiểu Hồng muội tử truyền âm, "Tiểu Hồng muội muội, ngươi hỏi một chút người chủ nhân, nó yêu hỏa có thể đối phó nhiều như vậy Chiêu Trạch Quái sao?"

Tiểu Hồng muội muội ngoan ngoãn mà đi hỏi, sau đó Tư Lăng bị yêu thú đại gia nạo móng vuốt. Bị nghi ngờ yêu thú đại gia trực tiếp phun ra một miệng yêu hỏa trong nháy mắt giải quyết mất sau một đám đánh về phía Tư Lăng biến dị Chiêu Trạch Quái, sau đó ngưu bức hồng hồng mà liếc mắt theo dõi hắn. Tư Lăng thấy thế, trong lòng lại một lần nữa xác định Trọng Thiên mạnh mẽ, cũng càng ngày càng hiếu kỳ lên máu mủ của nó đến.

"Tư công tử, những này Chiêu Trạch Quái không phải chủ nhân đối thủ, ngươi coi khinh chủ nhân. Chủ nhân nói, sau đó không nên hỏi loại này xuẩn thảo vấn đề."

". . ."

Tư Lăng bị này khinh bỉ ngữ khí làm cho tâm tình khó chịu, suy nghĩ một chút, trực tiếp đem hồn lực đặt lên linh kiếm, một chiêu kiếm liền đem biến dị Chiêu Trạch Quái chặt thành hai đoạn, liền yêu đan đều trực tiếp bạo, chết đến mức không thể chết thêm. Tư Lăng lại một lần nữa chứng thực đến chính mình hồn lực đối với yêu thú có tác dụng khác chế, nhất thời tự tin tăng nhiều phần, cũng không lại che lấp chính mình hồn lực.

Tư Lăng kỳ thực cũng không tính nhượng Trọng Thiên ra tay, một trong số đó là hắn muốn ở trong thực chiến đoán luyện chính mình, thứ hai là những người này cùng hắn có quan hệ gì? Hắn làm sao phải giúp bọn hắn? Đặc biệt Tiêu Trạc, hắn cũng nhìn hắn không vừa mắt.

Nhìn thấy Trọng Thiên ra tay, ở đây tu sĩ tự nhiên giật nảy cả mình, chờ lại nhìn Tư Lăng phảng phất dập đầu tiên đan như thế nhiều lần đều là một chiêu kiếm bạo những cái kia biến dị Chiêu Trạch Quái, liền biết hắn cũng không có đem trước mắt những này Chiêu Trạch Quái để ở trong mắt, hoàn toàn có thừa lực đối phó, đề nghị của bọn họ cho hắn tới nói đúng là có vẻ có cũng được mà không có cũng được.

Lúc trước tên kia mặt đen trung niên tu sĩ ánh mắt vì ám, đem hi vọng đi đến Tiêu Trạc trên người.

Đối với Tư Lăng cùng con kia không đáng chú ý yêu thú ra tay Tiêu Trạc cũng có mấy phần kinh ngạc, hắn nhớ tới Tư Lăng còn có một loại chuyên khắc yêu thú thủ đoạn, nhất thời mâu sắc vì ám vì, trong xương bay lên một luồng không cam lòng, phảng phất nếu là liên điểm ấy đều bại bởi Tư Lăng, hẳn là Nguyệt Thiên Dạ thì càng xa, lập tức cũng không suy nghĩ thêm những tu sĩ kia, muốn đầu bắt đầu giết quái.

Thời gian lại quá một canh giờ, này tre già măng mọc biến dị Chiêu Trạch Quái dần dần mà thiếu, này mấy cái tu sĩ áp lực nhẹ đi nhiều, liền tự lại cùng nhau thương lượng phá vòng vây phương pháp.

Đột nhiên, vừng vừng vàng vàng mà ngời xôm ở Tư Lăng trên bả vai yêu thú bật người dậy, đồng thời dùng thịt thịt móng vuốt vỗ xuống Tư Lăng mặt, đón lấy, Tiểu Hồng muội muội truyền âm cũng lại đây: "Tư công tử, chủ nhân nói đầm lầy phía dưới có đồ vật lại đây, ngươi phải cẩn thận."

Tư Lăng trong lòng rung mình, hỏi: "Có thể biết là cái gì không?"

"Chủ nhân nói, là một chỉ trải qua mấy lần tiến hóa Chiêu Trạch Quái. Ân, so với những cái kia phổ thông biến dị Chiêu Trạch Quái thông minh cao rất nhiều, là mảnh này đầm lầy mà Vương giả."

Sau khi nghe xong Tư Lăng biết đúng là cái tên lợi hại, có thể sẽ không như vậy ung dung . "Chúng ta hiện tại trốn tới kịp sao?"

"A. . . Chủ nhân nói lấy thực lực của ngươi bây giờ không được, tốc độ của nó rất nhanh."

Tư Lăng hít một hơi thật sâu, một chiêu kiếm bẻ mất một chỉ biến dị Chiếu Trạch Quái, đối với này mấy cái tu sĩ hô: "Có một con rất lợi hại Chiếu Trạch Quái lại đây , các ngươi cẩn thận."

Những tu sĩ kia môn hơi biến sắc mặt, có hai cái người nửa tin nửa ngờ, nhưng này mặt đen tu sĩ cùng lúc trước đề nghị hòa công nữ tu chỉ là nghi hoặc dưới, liền hướng về Tư Lăng bên này tụ tập. Thấy thế, này hai cái tu sĩ cũng bận bịu lại đây, chỉ có Tiêu Trạc e ngại mặt mũi, cũng không cho là mình so với Tư Lăng kém, liều mạng miệng khí không để ý tới.

Tư Lăng cũng không nhàn rỗi, bên giết Chiếu Trạch Quái đồng thời bên lấy ra một tờ tứ phẩm Hỏa Viêm phù, sau đó ấn lại Cửu Cung bát quái phương vị bố trí trận pháp. Linh phù tự nhiên cũng có thể bố trí trận pháp, cùng những cái kia cần trận bàn trận kỳ trận pháp không giống nhau lắm, khá là đơn giản, cũng là Tư Lăng loại này đối với trận pháp không có nghiên cứu người năng lực thiết.

"Hiện tại trốn đã kinh không kịp , ta muốn bố trí một cái trận pháp, các ngươi yểm hộ ta." Tư Lăng hô, khi chiếm được những tu sĩ kia hứa hẹn sau, liền bắt đầu thiết linh trận.

Thấy Tư Lăng trực tiếp lấy ra một tờ tứ phẩm linh phù, như vậy vô cùng bạo tay tự nhiên nhượng những tu sĩ kia lấy làm kinh hãi, nhất thời xem Tư Lăng ánh mắt không giống , đều ngầm suy đoán Tư Lăng hay là một cái nào đó không thể đắc tội đại môn phái trọng yếu đệ tử nội môn, tuy rằng trông mà thêm hần linh phù, có thể Tư Lăng biểu hiện ra thực lực cùng hần khả năng xuất từ một cái nào đó đại môn phái suy đoán đều nhượng bọn hần sinh không nói bất kỳ sát nhân đoạt bảo chí tâm, nhất thời cũng ngoan ngoãn ẩn lại Tư Lăng dặn dò đi làm.

Ngay khi Tư Lăng sắp sửa bố trí hảo trận pháp thời điểm, người ở chỗ này đều cảm nhận được đến từ đầm lầy phía dưới dị động, một loại yêu thú cấp cao uy thế xông tới mặt, hơn nữa còn là biến dị yêu thú cấp cao, so với phổ thông yêu thú cấp cao khó ứng phó hơn nhiều.

Tiêu Trạc cũng đổi sắc mặt, thần sắc biến ảo bất định, cuối cùng hay vẫn là kéo không xuống này mặt tiến vào Tư Lăng bố trí trong trận pháp tiếp thu Tư Lăng bảo đảm, này so với đề hần chết còn muốn khó khăn.

Tư Lăng cũng không quản hần, theo này khí tức mạnh mẽ càng ngày càng gần, Tư Lăng bố trí động tác cũng càng nhanh, tranh thủ từng phút từng giây.

"Ào ào ào!"

Đầm lầy liền như là sôi trào lên mà quay cuồng lên, ở tại bọn hần phía trước mấy ngàn mét nơi, một chỉ núi nhỏ kích cỡ tương đương Chiếu Trạch Quái phù xuất đến, nát xù đầm lầy nê không ngừng từ này lấy lợi thân thể rơi xuống, trong không khí tanh tươi càng tăng lên, ở đây duy nhất một tên nữ tu xanh cả mặt, rốt cục không nhìn được thổ. Theo này trong đầm lầy duy nhất Vương giả xuất hiện, còn lại Chiếu Trạch Quái đều lui sang một bên, không công kích nữa bọn hần, cũng coi như là giảm bớt bọn hần một ít gánh nặng.

"Dĩ nhiên là bát giai Chiếu Trạch Quái. . ." Trung niên mặt đen nam tu cả kinh nói.

Bát giai yêu thú tương đương với Nguyên Anh kỳ tu sĩ, hơn nữa này hay vẫn là một chỉ biến hoá quái Chiếu Trạch Quái, sức chiến đấu chi cao chó không thấp hơn. Xem này so với tầm thường Chiếu Trạch Quái còn muốn đại mười mấy lần, mặt ngoài màu da muốn thâm trên rất nhiều Chiếu Trạch Quái, người ở chỗ này đều có chút tuyệt vọng, cảm thấy ngày hôm nay bọn hần khả năng liền muốn ngã xuống ở đây . Bất quá chờ phát hiện Tư Lăng bố trí cái kia trận pháp sử dụng chính là tứ phẩm linh phù thời, lại bay lên một luồng hi vọng, nhiều như vậy tứ phẩm linh phù tạo thành linh trận, hần là có nó lớn lao uy năng chứ?

Này Chiếu Trạch Quái trong thân thể ương một đôi to bằng nắm tay tròn vo con mắt nhìn bọn hần, đã đem bọn hần xem là chính mình con mồi, sau đó con mắt phía dưới nứt ra rồi một tấm to bằng vại nước miệng lớn, ứ xù bùn nhão như viên đạn như thế phá không mà đến, mang theo mãnh liệt tính ăn mòn.

Lúc này, Tư Lăng cũng đem trận pháp bố trí hảo , đoàn kia nước bùn đập tới bị trận pháp che ở bên ngoài. Ở lại linh trong trận người thấy thế thở phào nhẹ nhõm, nhất thời cảm giác mình lúc trước lựa chọn tin tưởng Tư Lăng hành vi hết sức sáng suốt. Bất quá linh ngoài trận đầu Tiêu Trạc liền khổ rồi , hần cũng là Chiếu Trạch Quái công kích đối tượng, chỉ có thể thân hình bất biến mà biến ảo ngăn cản những cái kia mang theo tính ăn mòn nước bùn, một ít không cẩn thận tiến đến trên người, cái này hạ phẩm pháp y lại bị ăn mòn xuất cái động.

Tư Lăng mấy người liền trốn ở trong trận pháp công kích con kia Chiếu Trạch Quái, các loại pháp quyết linh phù không cần tiền tự hướng về con kia Chiếu Trạch Quái trên người bắt chuyện.

Ngay khi đánh cho hăng say thời, yêu thú Trọng Thiên dùng móng vuốt xoa bóp Tư Lăng mặt. Tư Lăng biết nó động tác này chính là có lời muốn nói , quả nhiên, ổng loa Tiểu Hồng thanh âm của muội muội vang lên: "Tur công tử, chủ nhân nói ngươi bộ kia Cửu Chuyển Linh trận không phải cần chín loại thuộc tính yêu thú hồn sao? Chủ nhân nói này chỉ Chiếu Trạch Quái là thuộc tính "Thổ", có thể rút ra hồn phách của nó để vào thuộc tính "Thổ" hồn tinh trong."

Tư Lăng sau khi nghe xong ánh mắt lóe lên, cũng có chút động lòng. Có thể nói khi chiếm được bộ kia Cửu Chuyển Linh trận thời, hần cũng là dự định ở Huyền Thiên bí cảnh lý thu thập đủ chín loại yêu thú hồn phách, hơn nữa thu thập yêu thú hồn phách càng cường đại, trận pháp uy lực càng mạnh, sau đó không cần tiếp tục phải lo lắng cho mình tu luyện thời điểm có sát thủ đến đến thăm trong nhà .

Ở trong lòng tính toán một phen, Tư Lăng liền đối với này bốn tên tu sĩ nói rằng: "Mấy vị đạo hữu, chúng ta như vậy cùng nó dưới sự sắp xếp đi vậy

không phải biện pháp, xem tình huống nếu là không tiêu diệt nó, chúng ta cũng phải bị khốn ở chỗ này, nếu là ba tháng trôi qua, vậy thì cái được không đủ bù đắp cái mất."

Tư Lãng lời này quả nhiên có biên động tính, đến lúc đó những người kia đều cuống lên. Đây mặt đen tu sĩ đại biểu mấy người hỏi: "Đạo hữu có cách gì có thể nói rõ."

Tư Lãng khẽ mỉm cười, nói rằng: "Đây linh trận là dùng tứ giai linh phù bố trí, mà lại đều là Hỏa Viêm phù, uy lực tất nhiên là không cần phải nói, dùng nó hẳn là có thể vây giết con kia Chiếu Trạch Quái."

Mấy người sau khi nghe xong trong lòng rõ ràng, chính là yếu nhân đem Chiếu Trạch Quái dụ dỗ tiến vào này linh trong trận, sau đó khởi động trận pháp đem Chiếu Trạch Quái giết chết. Tuy rằng cũng không biết trận pháp này uy lực có thể hay không giết chết con kia Chiếu Trạch Quái, nhưng bọn họ có thể không có thời gian chờ đợi, tốc chiến tốc thắng mới là đạo lý.

Chính đến bốn người đồng ý, đón lấy Tư Lãng liền an bài nhiệm vụ, nhưng bọn hắn đến phía trước đi hấp dẫn Chiếu Trạch Quái sự chú ý đưa nó dẫn lại đây, hẳn ở bên cạnh tùy thời hành động, nhiều loạn Chiếu Trạch Quái sức phán đoán, đưa nó đẩy vào linh trong trận. Đây chỉ Chiếu Trạch Quái tiến hóa mấy lần, thông minh tuy so với những cái kia sơ cấp tiến hóa còn cao hơn, nhưng cũng cao tuy nhiên nhân loại thông minh, chỉ cần cẩn thận chút, lại khiến người ta quấy rầy phán đoán của nó, cũng không đáng để lo.

Bốn người cầm tự các vũ khí, liền xuất trận pháp ngoại hấp dẫn con kia Chiếu Trạch Quái, liền tiếp quấy rầy nó, chính là vì nhưng nó động dấy thân thể lại đây. Đây chỉ Chiếu Trạch Quái cực kỳ lớn, nhưng cũng không giống những cái kia tiểu Chiếu Trạch Quái như thế yêu thích bay nhảy người, vẫn ở tại chỗ cũ công kích bọn hắn, mục tiêu công kích cũng khá là chỉ một, làm cho Tiểu Trạc liền tiếp vòng tới tầm mắt của nó góc chết chỗ, ngược lại chính đến mấy phần thờ dốt không gian.

Mọi người ở đây đồng tâm hiệp lực quấy rầy dưới, con kia Chiếu Trạch Quái rốt cục bị làm tức giận, thân thể to lớn hướng về trước di động truy đuổi những này đáng ghét nhân loại tu sĩ, công kích càng thêm mãnh liệt, không có linh trận bảo vệ, bốn tên tu sĩ đều chịu hoặc nhẹ hoặc nặng thương, liền ẩn núp ở một bên Tư Lãng cũng bị những cái kia bần nhào lật tung nhiều lần, nếu không phải là có linh lực tráo bảo vệ, hẳn lúc này chuẩn đến dính một thân bần nhào không thể.

Nhưng Tư Lãng nhạc chính là, Tiểu Trạc không cẩn thận bị một đoàn bần nhào quay đầu đầu mặt đập ngay chính giữa, tuy rằng có linh lực tráo đúng lúc bảo vệ, nhưng trong tay hắn linh kiếm bị có độc đâm lầy nên ăn mòn thành một cái phá đồng nát tiền, quần áo dưới thôi cũng dính đầy xú hồng hồng đâm lầy nên, toàn bộ người chật vật không ngớt, nào có lúc mới gặp mặt này phó cao cao tại thượng Tiên nhị đại quý công tử đáng vẻ?

Phảng phất biết Tư Lãng đối với Tiểu Trạc không ưa, con nào đó nhìn ra lòng ngứa ngáy yêu thú cũng thỉnh thoảng mà ra tay quấy rầy Tiểu Trạc, lại như ở đùa chuột như thế. Chiếu Trạch Quái còn không giải quyết, Tiểu Trạc đã kinh thành cái xú hồng hồng Chiếu Trạch Quái, Tư Lãng cũng có thể nghe được Tiểu Hồng mềm mại nhu nhu tiếng cười, phảng phất xem Tiểu Trạc xui xẻo liền rất vui vẻ.

Ân, phỏng chừng là Trọng Thiên này trùng mắt tất báo gia hòa cho Tiểu Hồng tẩy não, làm cho Tiểu Hồng muội muội cũng rất thích thấy Tiểu Trạc xui xẻo.

Tư Lãng ngoại trừ quan tâm Tiểu Trạc ngoại, cũng không quên trốn đến một bên thỉnh thoảng ném vài tờ bạo liệt phù đã qua nổ tung này Chiếu Trạch Quái trên người một tầng bần nhào, càng làm cho nó phát điên. Tuy rằng nhiều lần tiến hóa, nhưng đến cùng thông minh còn không đạt tới nhân loại trí lực, không có nhiều như vậy lo loạn nhiều nhiều, bị kích thích mù quáng sau, Chiếu Trạch Quái này giống như núi nhỏ thân thể rốt cục ẩn lại mấy người giả thiết hướng về bố trí xong phù linh trận đầu đá lung tung mà đi.

Đương Chiếu Trạch Quái như bọn hắn mong muốn tiến vào linh trận sau, Tư Lãng lập tức hai tay kết ấn, đem linh trận làm nổ, nhất thời phương viên mấy ngàn mét bên trong đã biến thành một cái biển lửa.

Ở linh trận làm nổ thời, Tư Lãng lặng lẽ nhưng Trọng Thiên phun một cái nó đặc biệt yêu hòa đã qua, nhất thời liệt hỏa trùng thiên, này phần phạt thiêu đốt âm thanh không dứt, thậm chí này màu vỏ quýt trong ngọn lửa thỉnh thoảng mà nhảy lên vài tia yêu dị ngọn lửa màu tím, cũng không đáng chú ý, chỉ là lặng yên không một tiếng động mà ẩn vào này Chiếu Trạch Quái trong thân thể tác quái.

Chiếu Trạch Quái bị vây ở trong biển lửa, toàn thân kịch liệt giãy giụa, đâm lầy một mảnh lẫn lộn, nhưng không cách nào tiêu diệt hỏa diễm, mà những cái kia ẩn núp ngọn lửa màu tím dĩ nhiên đối với linh hồn của nó có thương tích hại, làm cho sự chống cự của nó càng ngày càng yếu ớt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Huyền Thiên bí cảnh (3) - Tranh chấp

Tur Lăng vẫn biết Trọng Thiên yêu hòa rất lợi hại, nhưng hiện nay thấy chỉ có điều là mấy lộn tóc tia như thể tế hỏa diễm dĩ nhiên năng lực dễ dàng chế phục một chi bát giai yêu thú, trong lòng giật mình phi thường.

Cảm giác được này bát giai Chiếu Trạch Quái khí tức dần dần yếu ớt, Tur Lăng nhượng Trọng Thiên đưa nó yêu hòa rút đi, linh trong trận hỏa diễm đã kinh nhỏ rất nhiều, có thể nhìn thấy con kia Chiếu Trạch Quái bị hỏa nung dần dần cứng rắn thân thể mờ, xa xa nhìn lại như một đoàn đã kinh không còn nước nề khâu.

"Các vị đạo hữu, ta muốn này chi Chiếu Trạch Quái yêu đan." Tur Lăng nói với bọn họ.

Bốn người hồ liếc mắt nhìn, do cái kia mặt đen trung niên tu sĩ đáp lại: "Này linh trận linh phù thành đạo hữu xuất ra, đạo hữu như muốn liền cầm đi." Như vậy cũng coi như là cùng Tur Lăng kết một thiện duyên, dù sao năng lực kết giao bức này thực lực mạnh mẽ đại môn phái đệ tử đối với bọn họ mà nói cũng là tốt đẹp.

Tur Lăng hoàn toàn không biết người khác đem hắc giàu nứt đố đổ vách xem là một cái nào đó đại môn phái đệ tử nội môn, nghe được bọn hắn nói tự nhiên cao hứng, mau mau lấy ra Cửu Chuyển Linh trận, quay về đã kinh không khí lực phản kháng Chiếu Trạch Quái bắt đầu rút hồn, mạnh mẽ đem hồn phách của nó kể cả yêu đan cùng bao bọc tiến vào cái viên này Thổ hệ hồn tinh trong.

Không còn yêu đan, con kia Chiếu Trạch Quái chỉ còn dư lại núi nhỏ giống như như thể thân thể, bởi vì đại hỏa quay nung bề ngoài xem ra lại như cháy đen cứng rắn nề khâu. Loại này Chiếu Trạch Quái ngoại trừ yêu đan ngoại, thân thể của nó không giống yêu thú khác, căn bản không có bất kỳ tác dụng gì, hơn nữa như vậy tanh tươi, cũng sẽ không có người đối với thân thể của nó cảm thấy hứng thú.

Tuy rằng mọi người một thân chặt vật, hơn nữa bị thương không nhẹ, nhưng ở Chiếu Trạch Quái chết đi sau, cũng không dám trì hoãn, tiếp tục tiến lên, hi vọng nhanh chóng ly khai mảnh này đầm lầy mà. Hơn nữa không có bát giai Chiếu Trạch Quái áp chế, những cái kia biến dị Chiếu Trạch Quái môn lại bắt đầu tre già măng mọc tới, nhượng mới vừa trải qua một trận chiến đấu bọn hắn cảm thấy tâm lực giao thoát.

Lại đầy đủ được rồi hai canh giờ, bọn hắn rốt cục nhìn thấy đầm lầy biên giới, trong lòng mọi người vui vẻ, một hơi vọt tới đầm lầy bên bờ, sau đó thân thể bay lên khỏi mặt đất, nhảy đến trên bờ.

Vừa tới trên bờ, tất cả mọi người đều ngồi dưới đất thờ đốc, liền Tiêu Trạc cũng không tiếp tục phục hồi như cũ bản quý công tử đáng đáp, một thân đầm lầy mùi thối.

Đến trên bờ, Trọng Thiên mau mau nhảy ly Tur Lăng vai, một mặt ghét bỏ đáng đáp.

"Tur công tử, ngài hay vẫn là mau đem trên người xú nê rửa đi đi, thực sự là quá thối." Thích sạch sẽ Tiểu Yêu Liên cũng cho Tur Lăng truyền âm.

Tur Lăng trong lòng phiền muộn, xú cái gì xú, rõ ràng đều ngậm lấy điệp tử, nơi nào năng lực nghe thấy được mùi thối? Này hai con rõ ràng là đến bản thủ hắc. Tuy rằng trong lòng oán giận, nhưng Tur Lăng hay vẫn là đưa tay ngưng đoàn thủy, lại điều khiển thủy vòng quanh quần áo thanh tẩy một lần, chỗ đi qua đem những cái kia đầm lầy nê mang đi lã. Trúc Cơ sau đó, Tur Lăng đối với Hỏa thuộc tính pháp quyết cùng Thủy thuộc tính pháp quyết sử dụng càng cẩn thận thành thạo, bất quá bản nguyên nhất hay vẫn là hồn lực, hiện tại loại này chính mình ngưng xuất đoàn thủy đến thanh giặt quần áo cái gì ngược lại đơn giản.

Một lúc sau, tất cả mọi người quản lý hảo chính mình hiểu biết, người bị thương cũng ăn chữa thương linh đan.

Lúc này, Tiêu Trạc nhìn Tur Lăng một chút, cười lạnh một tiếng liền nhảy lên phi kiếm ly khai, một bộ xem thường cùng hắn làm bạn đáng đáp.

Này muốn ăn đòn đáng đáp tự nhiên lại e ngại Trọng Thiên đại gia cùng Tiểu Hồng muội muội con mắt, Tiểu Hồng muội muội kêu gào nói: "Đừng, chủ nhân, đừng hỏa thiêu hắn, thiêu đến liền hắn nữ nhân cũng không nhận ra!"

Trọng Thiên đại gia gào gừ kêu một tiếng, có vẻ như rất đồng ý~~

Tur Lăng: ". . ." Đáng yêu thuần khiết Tiểu Hồng muội muội, đến cùng là ai dạy hồng rồi người ?

Này bốn tên tu sĩ lại đây, sôi nổi cùng Tur Lăng nói cảm ơn, thuận tiện tự giới thiệu mình một lần, mặt đen trung niên tu sĩ tên Hắc Khi, tên kia xinh đẹp nữ tu tên Mạnh Phi Yến, còn lại hai người là Trần Thiên Dực cùng Trương Đức, đều là đến từ tán tu mình.

"Tur đạo hữu, đón lấy chúng ta muốn hướng về mặt phía bắc đi cùng tán tu mình người hội hợp, người đâu?" Hắc Khi hỏi, chủ động nói ra hành tung, bất quá là muốn mời Tur Lăng đồng thời đồng hành thôi.

Tur Lăng lắc đầu, nói rằng: "Ta cũng cùng đồng bạn hẹn cẩn thận, cùng các người cũng không cùng đường."

Sau khi nghe xong Hắc Khi chờ lòng người trong đều là thất vọng, mọi người đối với Tur Lăng ấn tượng cũng không tệ, mà Tur Lăng cũng coi như là cứu bọn hắn một mạng, đương nghe nói Tur Lăng là tán tu thôi, bọn hắn liền động đem Tur Lăng du thuyết tiến vào tán tu mình ý nghĩ, bất quá đang nghe nói Tur Lăng có cái ca ca là Thiên Tông phái đệ tử nội môn, chờ Thiên Tông phái khai sơn môn thu đệ tử thời hắc có thể sẽ bái vào Thiên Tông phái trong, chỉ có thể tiếc nuối coi như thôi. Như vậy cũng rõ ràng Tur Lăng vì sao vừa ra tay liền năng lực lấy ra một đám lớn linh phù, Tur Lăng này Tây Cảnh đệ nhất thiên tài tán tu mình người cũng là biết kỳ danh, có bức này thiên tài huynh trưởng, Tur Lăng thân gia phong phú cũng không kỳ quái.

Nếu không cùng đường, bốn người liền cùng Tur Lăng nói lời từ biệt, sau đó lấy ra phi kiếm, hướng về bắc bay đi.

Chờ bọn hán sau khi rời đi, Tư Lăng liền dẫn yêu thú Trọng Thiên cùng Tiểu Hồng cô nương cũng hướng về hướng đông nam bay đi.

Tiểu Hồng đem mặt từ Tư Lăng vạt áo dò ra, tò mò nhìn phía dưới núi sông đường sông rừng rậm, đột nhiên nói rằng: "Tư công tử, phía dưới có thật nhiều linh thảo đây, bất quá cấp bậc đều không cao."

Tư Lăng lý giải gật đầu, "Đây là Huyền Thiên bí cảnh ngoại vi khu vực, cấp bậc cao đích linh thảo sớm đã bị trước đây người thái đi rồi. Không vội, chờ cùng Truyền đạo hữu bọn hán hội hợp sau, có thể lại thái chút cao cấp bậc đích linh thảo, chỉ có cao giai đích linh thảo mới có thể bán cái giá tiền cao." Nói, Tư Lăng sờ sờ cằm, tiếp tục nói: "Chờ ly khai Huyền Thiên bí cảnh sau, ta đi mua chiếc phi thiên thuyền, liền không cần đều là ngự phi kiếm, như vậy rất không tha liên."

Tiểu Yêu Liên tán đồng gật đầu, liền Trọng Thiên cũng kêu một tiếng, do Tiểu Hồng truyền âm sau Tư Lăng biết hàng này dĩ nhiên sai khiến chính mình muốn mua chiếc lại hảo lại thoải mái còn có thể ngồi ở bên trong thịt nướng phi thiên thuyền, suốt chút nữa không trực tiếp đưa nó từ phi kiếm trực tiếp vồ tới trên đất.

Liên tục phi hành sau ba canh giờ, trước lúc trời tối, Tư Lăng đến một rừng cây.

Tư Lăng ở rừng cây trước dừng lại, sau đó lấy ra Truyền Âm phù cùng Pháp Lăng Truyền Sơ bọn hán truyền âm, nói cho bọn họ biết mình đã đến. Bên kia rất nhanh liền cho đáp lại, Truyền Sơ còn đang trên đường tới —— nàng bị truyền tổng địa phương cách nơi này khá xa, mà Pháp Lăng cũng đã đến, bất quá gặp phải phiền toái, bị mấy cái tu sĩ nhìn chăm chăm.

Tư Lăng sờ sờ cằm, nếu đạt được Pháp Lăng chỗ tốt, như vậy liền đi xem hán một chút đụng tới phiền toái gì đi.

Tư Lăng lại lấy ra phi kiếm, hướng Pháp Lăng nói tới địa phương bay đi, đại khái bay lưỡng khắc chung thời gian, liền ở cách đó không xa trong rừng cây nghe được đầu pháp âm thanh.

Tư Lăng hạ xuống một cái khoảng cách an toàn, sau đó đem phi kiếm thu hồi, hướng về trên người võ trang Liễm Tức phù cùng Ân Thân phù sau, liền hướng về địa phương chiến đấu bước đi. Đi rồi một đoạn đường, Tư Lăng rất nhanh mà liền nhìn thấy chiến đấu trong ba người, Pháp Lăng trạm ở một cái trong trận pháp, điều khiển cái kia trận pháp, hai người nam tu sĩ ở trận pháp ngoại công kích.

Hai người này tu sĩ một cái là Trúc Cơ sơ kỳ một cái là Luyện Khí kỳ Đại viên mãn, chớ trách hội nhìn chăm chăm chỉ là Luyện Khí kỳ mười tầng Pháp Lăng. Vốn cho là một cái nhỏ nhỏ Luyện Khí mười tầng tu sĩ cấp thấp không đáng để lo, nhưng không ngờ dĩ nhiên là cái Trận Pháp Sư, nhượng bọn hán ăn cái muộn thiệt thòi. Bất quá may là hai người bọn họ cảnh giác, mới không có tiến vào này trận pháp. Mà bọn hán lúc trước tiến vào trận pháp trong hai tên Luyện Khí kỳ đồng bạn, kiên trì bất quá một phút dĩ nhiên liền để này trận pháp cho cắn chết, làm cho bọn hán cũng không dám nữa coi thường tiểu trận này pháp sư.

Nhưng là, nếu là Pháp Lăng ở tại trong trận pháp không xuất đến, bọn hán đối với hán cũng không thể làm gì. Mà chết đi hai người đồng bạn cũng làm cho trong lòng bọn họ kim nén một cỗ hỏa khí, quyết định nhất định phải công phá trận pháp này đem này Trận Pháp Sư giết chết không thể, liền không tin ở tại bọn hán kéo dài công kích dưới, hán có thể kiên trì bao lâu.

Bởi Tư Lăng trên người dùng chính là tứ phẩm linh phù, vì lẽ đó Trúc Cơ tu sĩ thần thức căn bản không thể phát hiện hán tai, đến nỗi cho bọn họ rất nhanh liền đạo.

Tư Lăng cũng phát hiện hai người công kích trận pháp ý đồ, tuy rằng không biết Pháp Lăng trận pháp có thể kiên trì bao lâu, nhưng cũng không thể liền như vậy lãng phí thời gian chứ? Liền Tư Lăng trực tiếp ra tay rồi, hơn nữa không có cái Trúc Cơ tu sĩ tự giác, làm chính là đánh lén, trực tiếp che bọn hán linh khí, nhượng bọn hán tạm thời không cách nào sử dụng linh lực tử, liền giống như một người bình thường.

Thấy Tư Lăng bóng người đột nhiên xuất hiện, Pháp Lăng thờ phào nhẹ nhõm, đem trận pháp rút lui. Hán trận pháp hai người này coi như dùng tới bách năm cũng không nhất định năng lực tấn công đến mức phá, nhưng ở đây cùng bọn họ tốn thời gian cũng quá phiền phức, Tư Lăng đến đúng là giải quyết hán phiền phức.

"Tư đạo hữu, đa tạ." Pháp Lăng hướng Tư Lăng chấp tay.

Tư Lăng nói câu không khách khí sau, hỏi: "Hai người này xử lý như thế nào? Các ngươi làm sao đối đầu?"

Pháp Lăng lạnh nhạt nói: "Bọn hán thấy ta một cái lạc đàn, muốn đánh cướp ta. Còn bọn hán, tùy tiện đi." Ngược lại đã kinh chết rồi hai người, Pháp Lăng cũng không mong muốn tự mình động thủ, nếu là che linh lực của bọn họ đem bọn hán bỏ vào loại này khắp nơi là yêu thú rừng rậm, không cần bọn hán động thủ cũng chỉ có một con đường chết.

Nghe vậy, Tư Lăng hiểu rõ, chuyện như vậy chẳng lạ lung gì, không có gì hay kỳ quái. Chính như cái này tu tiên thế giới pháp tắc sinh tồn, nhược nhục cường thực, người yếu đối mặt cường giả, chỉ có thể bé ngoan thần phục hoặc bị giết.

Tư Lăng không nhìn hai người phun lửa ánh mắt, bởi hai người túi chứa đồ, sau đó cùng Pháp Lăng cùng rời đi.

Bởi vì phải chờ Truyền Sơ đến, vì lẽ đó bọn hán quyết định ở này trong rừng cây qua một đêm, có Pháp Lăng bày xuống trận pháp, cũng không lo có người tới quấy rầy.

Tư Lăng đi đánh một con yêu thú ấu tể cùng hai con gà cánh, đi bờ sông xử lý da lông cùng nội tạng sau, yêu thú ấu tể giá đến hóa trên nướng, hai con gà cánh ở bụng lý nhét vào chút rửa sạch hoa quả khô linh quả sau, ở xoạt trên một tảng Tư Lăng mình làm tương liệu, liền dùng một loại toả ra mùi thơm

ngát đại điệp tử bao lấy, cuối cùng xoa bụn nhão ném đến hỏa lý thiêu, này chính là Tư Lăng tự làm Tu Tiên Giới gọi hoa kê .

Pháp Lăng đối với ăn không thèm để ý, ngồi ở một bên xem Tư Lăng dần vật, bên nghiên cứu trận pháp. Mà con kia kẻ tham ăn yêu thú đã sớm nằm nhoài đến Tư Lăng trên đầu nỗ lực ló đầu nhìn Tư Lăng động tác, nhìn thấy đoàn kia bao bọc gà cảnh nê đoàn bị thiêu đến bụi vô cùng, trong mắt lộ ra ghét bỏ, may là nó nằm nhoài Tư Lăng trên đầu Tư Lăng không nhìn thấy, không phải vậy này hai con gọi hoa kê chuẩn đến không phần của nó.

Tiểu Hồng muội muội trốn ở Tư Lăng trong tay áo gặm linh quả, con mắt xoay vòng vòng mà chuyển, bên trong vùng rừng rậm này có thật nhiều ăn ngon linh quả, ngày mai nhất định phải làm cho Tư công tử cho nó hái nhiều linh quả tồn ~

Thịt nướng rất nhanh sẽ hảo , nướng đến vàng óng ánh xốp giòn, khô vàng sắc dầu rơi đến hỏa trên phát sinh xì xì tiếng vang, trong không khí toả ra một loại mê người thịt nướng hương vị, dụ đến yêu thú ở Tư Lăng trên đầu dần vật đến dần vật đi, xúc thích hân nhanh lên một chút.

"Còn không xuyết tương, gấp cái gì! Nếu là ngươi không nên xuyết tương, ta hiện tại liền phiên cho ngươi ăn." Tư Lăng bên chuyển thịt nướng vừa nói.

Trọng Thiên quả nhiên không lại làm âm ỉ, ngoan ngoãn nằm nhoài đầu hân trên, hai mắt chăm chú khản nhìn chăm chăm thịt nướng. Tư Lăng trong lòng mừng thầm, đối phó kẻ tham ăn cái gì nguyên lai còn năng lực đơn giản như vậy. Sau đó được voi đòi tiên tiểu Lăng từ trên chọc nhượng Trọng Thiên ngồi xổm ở trước mặt học tiếng mèo kêu thoi, rất nhanh mà bị Trọng Thiên một móng vuốt nạo lại đây.

Bên cạnh Pháp Lăng nhìn thấy bọn hân chuyển động cùng nhau, không khỏi nói rằng: "Tư đạo hữu, ngươi đối với nó thật tốt, bình thường tu sĩ cũng sẽ không tùy ý yêu sủng bỏ đến trên đầu."

Nghe nói như thế, Tư Lăng trong lòng khoan mi sợi lệ. Thế này sao lại là cảm tình được, rõ ràng là nó quá mạnh mẽ , hân đánh không lại nó, chỉ có thể mặc cho nó kỵ đến đỉnh đầu làm mưa làm gió! Hừ, chờ sau này hân trở nên mạnh mẽ , cũng phải kỵ đến trên lưng nó làm mưa làm gió!

Tư Lăng trước tiên quét một tầng tương, chờ hỏa nướng một tý, liền đem nướng đến xốp giòn tầng kia miếng thịt hạ xuống bàn phóng tới một bên bày ra yêu thú bì trên nhượng Trọng Thiên thưởng thức, sau đó lại tiếp tục xuyết tương phiên thịt, bàn thứ hai cho Pháp Lăng. Khả năng Pháp Lăng hiện tại là đồng bạn, vì lẽ đó Trọng Thiên chỉ là liếc mắt nhìn hân, đúng là không có lộ ra bất kỳ cái gì hộ thực hành động, xem ra nó cũng sẽ xem người làm việc.

Đương thịt nướng ăn được gần như thoi, Tư Lăng liền đem này hai đám thiêu đến đen thui lù nê khối bói xuất đến, sau đó gỡ mỡ nê khối sau, lộ ra bị nhiệt khí nướng đến ó vàng đại điệp tử, nướng theo mà đến chính là một đạo vô cùng mỹ vị hương vị, không chỉ có mùi thịt còn hỗn hợp linh quả đặc biệt mùi thơm ngát.

Nguyên bản chính ở ăn thịt nướng yêu thú ngừng động tác, cái cổ trực tiếp nữu đến Tư Lăng —— trên tay bụng con kia gọi hoa kê trên, hai mắt tỏa ánh sáng.

Tư Lăng đắc ý ngễ nó, sau đó lại bị coi thường , thần khí nói: "Đến, miêu một tiếng tới nghe một chút liền cho ngươi ăn!"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Huyền Thiên bí cảnh (4) - Kim Cương Viên

Mãi đến tận ngày mai buổi trưa, Truyền Sơ mới khoan thai mà đến, so với bọn họ khi đến đã muộn một ngày.

Đối với mình đến muộn, Truyền Sơ rất thật không tiện mà xin lỗi, Tư Lăng cùng Pháp Lăng cũng không phải cấp độ kia hẹp hòi tính tình, nói câu không có chuyện gì sau, bọn hân liền xuất phát .

Nhân Truyền Sơ là phải tìm cao giai linh thảo, vì lẽ đó bọn hân vẫn chưa ở trong rừng rậm lưu lại quá lâu, nơi này nhưng xem như là Huyền Thiên bí cảnh ngoại vi khu vực, chỉ có thâm nhập Huyền Thiên bí cảnh lý, mới có thể gặp được những cái kia không có bị người hái đi cao giai linh thảo. Bất quá Tư Lăng ở Tiểu Hồng muội muội dưới sự yêu cầu, hái một chút bí cảnh bên ngoài khó gặp linh quả. Huyền Thiên bí cảnh lý bất kể là linh quả hay vẫn là yêu thú giống, đều là Tây Cảnh hiếm thấy, Tiểu Hồng thích ăn linh quả, đi vào nơi này sau, quả thực mở cờ trong bụng, lúc nào cũng gọi Tư Lăng đi giúp nó trích từ kỷ coi trọng linh quả, khiến cho Tư Lăng ở Pháp Lăng chờ trong mắt người, chính là cái thích ăn, nhưng có lúc cũng hái đến rất hơn nhiều.

Đối mặt Truyền Sơ cùng Pháp Lăng nghi hoặc, Tư Lăng đành hoàng trình trọng mà nói cho bọn họ biết, đây là cho yêu thú hái. Sau đó ngẫm hương về Trọng Thiên giải thích, Tiểu Hồng là thuộc hạ của ngươi, ngươi này làm chủ tử không phải hân là nuôi dưỡng nó sao? Hân hiện tại không trả giá giúp nó nuôi dưỡng thuộc hạ đã chúc trách nhiệm ở ngoài phạm trù , vì lẽ đó bang thuộc hạ của chính mình chống đỡ một hồi tên tuổi lại có cái gì?

Tur Lăng một trận đông dài đem Trọng Thiên nói tới đầu có chút ngắt, tuy rằng cảm thấy không đúng chỗ nào nhưng ở Tur Lăng lại bắt đầu lái nhai thời, chỉ có thể phiền muộn mà tán đồng rồi Tur Lăng lấy nó nói sự cách làm, cuối cùng nằm nhồi Tur Lăng trên đầu đỡ ra.

Trọng Thiên hiện tại liền như chỉ thành niên con mèo nhỏ lớn bằng thể tích, vì lẽ đó nó nằm nhồi Tur Lăng trên đầu không chỉ không bất ngờ, trái lại làm cho người ta một loại vô cùng mạnh cảm giác. Chỉ ít Truyền Sơ mỗi lần nhìn thấy Tur Lăng đẩy nó khắp nơi đi, đều là một mặt ước ao về mặt, đầy đủ hướng về Tur Lăng cùng Pháp Lăng bọn hắn biểu diễn năng yêu yêu thú đến coi là hài tử ái tâm

Mấy người liên tục phi hành mấy ngày sau, rốt cục đi tới một cái cao to sơn mạch.

"Đây là trên bản đồ Ngũ Lăng Sơn Mạch." Pháp Lăng mở ra mà mở sách tranh, ánh mắt nặng nề mà nhìn sơn mạch cách đó không xa tiêu chí địa phương, đó là mục đích của hắn mà.

Truyền Sơ phóng tầm mắt tới cao to sơn mạch, nói theo: "Ta muốn tìm kiếm chính là Đường Hồn Thảo, nghe nói này Ngũ Lăng Sơn Mạch trong có sinh trưởng. Đường Hồn Thảo là Hi Dương Linh Thảo, sinh trưởng ở Kim Cương Viên sào huyết bên, dựa vào Kim Cương Viên nuốt bọt thoải mái mà sinh, phối hợp thú chính là Kim Cương Viên, muốn có được Đường Hồn Thảo, nhất định phải trước tiên giấu điểm được Kim Cương Viên tai mắt đưa nó trộm đi."

Nghe vậy Tur Lăng trong lòng rõ ràng Truyền Sơ tại sao lại tìm tới chính mình, Truyền Sơ tuy là Trúc Cơ tu sĩ, nhưng đối đầu với Kim Cương Viên liền có vẻ không đáng chú ý. Kim Cương Viên là một loại Kim thuộc tính yêu thú cấp bảy, nhưng nó sức chiến đấu cùng lực bộc phát so với yêu thú cấp bảy đáng sợ hơn. Da lông của nó có như kim cương thiết cốt, cứng rắn phi thường, bất kể là pháp quyết hay vẫn là pháp khí đều rất khó ở trên người nó lưu lại vết tích, hơn nữa tốc độ của nó cũng vô cùng nhanh, bị nó nhìn chăm chăm người rất khó thoát thân, những cái kia đối với Đường Hồn Thảo hoài có lòng dạ khác người cuối cùng nhiều là không cam lòng chết vào Kim Viên trào dưới.

Ba người ở dưới chân núi nghỉ ngơi dưới, Tur Lăng quyết định làm một trận thịt nướng ăn no lại chuẩn bị vượt núi băng đèo.

Ở Tur Lăng đi trong rừng cây săn thú thời điểm, Trọng Thiên hưng phấn gào gừ kêu, bất quá thấy Tur Lăng chỉ đánh hai con yêu thú ném đến trong bao trữ vật liền chuẩn bị lúc rời đi, nhất thời không hài lòng, nó nhảy xuống Tur Lăng vai xông vào trong rừng cây, ở một trận gà bay thú nhảy sau, nó một lần nữa về đến Tur Lăng trên bả vai liếm chính mình thịt móng vuốt, một mặt kiêu ngạo mà nhìn Tur Lăng.

Tur Lăng liếc nhìn này chồng do các loại giống kê xếp thành Thi Sơn, mặt không hề cảm xúc mà nhìn lại nó, biết mà còn hỏi: "Người không phải là muốn ăn gọi hoa kê?"

Trọng Thiên ngạo mạn gật đầu.

Tur Lăng cười lạnh một tiếng, "Đừng quên buổi tối ngày hôm ấy người nạo ta một móng vuốt cướp đi gọi hoa kê, ta cũng đã có nói sau đó đều không làm." Quan trọng nhất chính là, nó không có học mèo kêu cho hắn đây.

Trọng Thiên cũng nhớ tới Tur Lăng khi đó yêu cầu, nhất thời hung ác trừng mắt hắn, thử nổi lên hàm răng, liền ẩn giấu đi răng nanh đều lộ ra, có thể thấy được Tur Lăng yêu cầu này đối với nó mà nói có bao nhiêu si nhục. Nó nắm giữ Viễn cổ cao quý Đại Yêu thú huyết thống, Tur Lăng yêu cầu này không thể nghi ngờ là nhục nhã nó, đây là nó đến từ trong xương kiêu ngạo không cho phép.

Mà Tur Lăng chính là muốn nhục nhã nó, hắn có thể chưa quên ở Tur gia cấm địa thời chính mình suýt chút nữa bị nó thôn phệ linh hồn, loại đau khổ này thâm nhập khung, rất khó quên. Hơn nữa nó lúc đó xác thực cũng là thôn phệ chính mình gần như một nửa linh hồn, nếu không phải là có ẩn nấp ở linh hồn trong đoàn kia quang đưa nó đuổi ra ngoài, thậm chí tâm bồ linh hồn của hắn, chỉ sợ hắn đã sớm chết ở con yêu thú này trong tay.

Mà Trọng Thiên cũng bởi vì thôn phệ hắn một nửa linh hồn mới có thể thức tỉnh biến ảo thành bộ này tiểu yêu thú ấu tể đáng ghét, tuy rằng nhìn nhỏ yếu đến như yêu thú cấp thấp, nhưng không cách nào phủ nhận chính là, hiện tại Tur Lăng căn bản đánh không lại nó, cũng không cách nào bỏ qua nó, chỉ có thể biệt khuất tùy ý nó không hiểu ra sao theo sát ở bên cạnh hắn.

Bất quá trải qua hơn một năm thời gian tới nay ở chung, Tur Lăng cũng không phải hoài nghi nó hội lần thứ hai thôn phệ linh hồn của chính mình, thậm chí cũng phát hiện con yêu thú này sở dĩ sẽ thích cắn hắn, hoàn toàn là trên người hắn hồn kiệt tác tủy, thậm chí ở chính mình tu luyện thời, Trọng Thiên dĩ nhiên có thể mượn do hắn hồn lực ở thân thể của nó đi khắp, hóa thành tự sức mạnh.

Đối với sự phát hiện này, Tur Lăng tự nhiên kinh ngạc, một lần còn hoài nghi Trọng Thiên là nghĩ muốn mượn hắn đến tu luyện, thậm chí liền lần thứ hai thôn phệ chính mình. Bất quá ở hắn đã kiểm tra đi sau hiện, Trọng Thiên thân thể gân mạch cùng yêu đan lý cũng có màu trắng hồn lực đi khắp, thậm chí nó lực lượng bản nguyên chính là hồn lực. Đương nhiên, mỗi khi hai người đồng thời tu luyện hồn lực thời, Tur Lăng cũng phát hiện hồn lực ở trên người nó đi khắp một vòng sau về đến thân thể mình lý thời, này so với mình một cái nhân tu luyện thời hồn lực còn tinh khiết hơn một ít.

Biết Trọng Thiên muốn y dựa vào chính mình tu luyện hồn lực, vì lẽ đó tạm thời sẽ không thôn phệ chính mình sau, Tur Lăng cũng thờ phào nhẹ nhõm. Có Tiểu Yêu Liên vì bọn họ truyền lời, Tur Lăng cũng rõ ràng Trọng Thiên phỏng chừng là muốn khôi phục lại trước đây thực lực tạm thời chỉ năng lực y dựa vào chính mình, càng là cần dựa vào chính mình hỗ trợ tìm về một ít thứ thuộc về nó. Liền Tur Lăng cũng nhân cơ hội đưa ra ý kiến, cùng nó làm ước định, nhượng nó tự tại tính tình của chính mình, không thể cho hắn thêm phiền phức cũng không được bởi vì tâm tình khó chịu mà lạm sát kẻ vô tội. Cũng là bởi vì quy tắc này ước định, vì lẽ đó Trọng Thiên trải qua mấy ngày nay an phận rất nhiều, có lúc gặp phải không nữa sáng khoái sự tình cũng không giống nó ở Thập Vạn Sơn Mạch thức tỉnh thời, động một chút là trực tiếp vô giết đối thủ.

Điều này làm cho Tur Lăng càng yên tâm hơn, nhưng yên tâm không có nghĩa là hắn đối với nó không có phòng bị, trải qua mấy ngày nay nhìn bề ngoài cùng nó ở chung hữu hảo, lại có cái vô tri Tiểu Yêu Liên ở bên nói chêm chọc cười, xác thực làm cho giữa bọn họ đối địch bầu không khí ít đi rất nhiều.

Nhưng mà, bầu không khí vừa sung sướng một tý, lại bị Tư Lăng chính mình tự mình đánh vỡ .

Tiểu Yêu Liên có thể có thể cảm giác được loại này dị thường căng thẳng nguy hiểm bầu không khí, hai tay vịn Tư Lăng ồng tay biên giới, xuyết tay nhỏ cẩn thận mà nhìn bọn hắn, trong mắt toát ra kinh hoàng cùng lo lắng, dọa đến lúc nào cũng có thể hội ôm đầu ngồi xổm xuống đáng sợ.

Nhất nhân một yêu đôi lập một lúc, mắt thấy Trọng Thiên con mắt do từ hắc sắc chậm rãi chuyển biến thành màu tím, Tư Lăng ám nuốt ngụm nước bọt, biết mình không thể lại trêu chọc , không phải vậy liền muốn chết người , mau mau dùng một loại không cam lòng không muốn giọng điệu nói rằng: "Được rồi được rồi, sau đó ngươi yên ăn bao nhiêu ta đều làm, được chưa." Tuy rằng đáp ứng rồi, nhưng Tư Lăng vẫn là không buông tha dùng đồ ăn đến uy hiếp nó một phen.

Cấp kia lạnh lẽo thú đồng yên lặng nhìn chăm chú hắc chớp lát, rốt cục con mắt màu sắc khôi phục thành bình thường từ hắc sắc, nhưng là vẫn là chưa hết giận mà nạo Tư Lăng một móng vuốt, chỉ là nạo phá Tư Lăng quần áo thật không có thương tổn.

Tư Lăng ám lau mồ hôi lạnh, bất quá xem nó nổi nóng đáng sợ, ngược lại như thắng bé con từ như thế, nhượng hắc ám tỉnh lại một tý chính mình, sau đó nghĩ đến chính mình có thể không phải là đang bắt nạt tiểu hài tử mà. Trọng Thiên từ lúc tỉnh, tuy rằng ngoan ngoãn, nhưng này thời cái gì cũng không hiểu cái gì cũng tò mò, tư tưởng đơn thuần suốt tính người, liền như thắng bé con từ giống như vậy, sau tới vẫn là tiếp xúc đoàn người sau mới bắt đầu học cái xấu.

Đem những cái kia các loại chủng loại kê thu vào túi chứa đồ, Tư Lăng lại đi hái được một cành cây linh quả đưa cho cái cho Tiểu Yêu Liên gặm sau, rốt cục hướng về bọn hắn đóng trại địa phương đi trở về đi.

"Tư công tử, sau đó không nên cùng chủ nhân cãi nhau có được hay không? Tiểu Hồng rất sợ đây." Tiểu Yêu Liên ôm viên cùng thân thể hắc lớn bằng linh quả bên gặm vừa nói, âm thanh lại nhu lại hồ.

"Sợ cái gì, cũng sẽ không đối với ngươi gia bạo." Tư Lăng xì tiếng xác thực, Tiểu Yêu Liên như vậy nhất gan, bắt nạt nó lại như đang bắt nạt nhỏ yếu, căn bản không thành tựu cảm.

"Gia bạo là cái gì?" Tiểu Hồng muội muội hiếu kỳ hỏi.

Nghe này nỉ nỉ nhu nhu âm thanh, Tư Lăng hãn nhiên, hãn hảo như cũng biến thành dạy hư Tiểu Hồng muội muội trong một thành viên . Không được, đến thay đổi đến thay đổi, tuyệt đối không thể dạy xấu hồn nhiên dễ lừa Tiểu Yêu Liên.

Tư Lăng làm một trận phong phú thịt nướng nhượng đại gia thưởng thức, thậm chí đem Trọng Thiên đánh tới này chồng kê toàn bộ làm thành gọi hoa kê, sau đó đem ăn không hết đều thu được trong bao trữ vật, làm Trọng Thiên đồ ăn vật, ai cũng không cho phép chạm.

"Lại không phải Hoàng Thử Lang, làm gì thích ăn kê? Thực sự là vi phạm sinh vật tiến hóa!" Tư Lăng khinh bỉ nói.

Trọng Thiên hiện tại không có cách nào nói chuyện, cũng không cách nào phản bác hắc, bất quá ở lấy ra xem ra thịt móng vuốt nhỏ sau, Tư Lăng sáng suốt mà ngậm miệng .

Ba người hướng về tiến vào Ngũ Lăng Sơn, sau đó ở Ngũ Lăng Sơn tìm được Kim Cương Viên. Muốn tìm Dương Hồn Thảo, tìm được trước Kim Cương Viên qua lại nơi. Bất quá cũng không phải hết thầy Kim Cương Viên sào huyết bên đều có thể phát hiện Dương Hồn Thảo, dù sao loại này có thể trị liệu bị thương nguyên thần Dương Hồn Thảo quá hiếm có , sinh trưởng điều kiện càng là hà khắc, có lúc tu sĩ năng lực gặp phải hoàn toàn bằng chính là vận khí.

Tư Lăng từ khi đi tới thế giới này sau, liền tiếp chuyện đã xảy ra chứng minh vận may của hắn đúng là không tốt, không mang đến điều xấu đều toán hảo . Còn Pháp Lăng cùng Truyền Sơ, Tư Lăng không có cấp độ kia xem số mệnh gia truyền bí thuật, tự nhiên cũng không biết bọn hắn số mệnh như thế nào, thế nhưng cùng nhau đi tới, bọn hắn liên tục gặp phải vài bất yếu thú cấp cao chứng minh ba người bọn họ số mệnh khả năng cũng không quá tốt đẹp.

Đương nhiên, Tư Lăng cũng phát hiện ba người bọn họ tổ hợp chỉ phải phối hợp không hề hở, những cái kia yêu thú cấp cao ngược lại nại bọn hắn không hà. Pháp Lăng đối với trận pháp trình độ phi thường cao, chỉ cần cho hắn thời gian bố trí xong trận pháp, liền Kim Đan tu sĩ đều có thể vây chết, huống hồ những này thần trí không cao yêu thú, ngược lại cũng không sợ. Sau đó là Truyền Sơ, tiến vào Ngũ Lăng Sơn sau, Tư Lăng mới chính thức mà hiểu rõ Truyền Sơ bản lĩnh, hóa ra là cái Ngự Thú sư, hơn nữa là cái rất có thiên phú Ngự Thú sư, từ nàng có thể chỉ huy một chỉ ở thể trong mắt người không cái gì dùng Bách Biến Thú để chiến đấu mà lại không rơi xuống hạ phong có thể nhìn ra bản lĩnh của nàng.

Đối với Tư Lăng giặt mình, Truyền Sơ trả lời như vậy: "Không có vô dụng yêu thú, chỉ có sẽ không phát huy yêu thú bản lĩnh tu sĩ."

Một khắc đó, Tư Lăng thừa nhận Truyền Sơ muội tử phách khí trắc lậu , thay đổi bình thường ngại ngại thẹn thùng.

Liền ba người ở mấy ngày rèn luyện sau, cũng tìm ra một bộ chế địch thủ đoạn, Tư Lăng tự thân sức chiến đấu dũng mãnh, thích hợp cận chiến, Truyền Sơ khoảng cách xa chỉ huy yêu thú tác chiến, Pháp Lăng nhân cơ hội bày trận, sau đó ba người hợp tác đem những cái kia yêu thú cấp cao tiến cử trong trận lợi dụng trận pháp đồng thời đánh giết yêu thú, hiệu quả vô cùng hiện ra.

Tiến vào Ngũ Lăng Sơn thời gian mười ngày, Tư Lăng cũng thành công thu thập được mộc, thủy, hỏa, phong chờ bốn loại thuộc tính yêu thú chi hồn, thêm vào lúc trước ở đầm lầy thu thập con kia thuộc tính "Thổ" Chiếu Trạch Quái, liền còn lại kim, băng, âm, lôi này bốn loại thuộc tính yêu thú . Truyền Sơ cùng Pháp Lăng cũng biết hắc muốn thu thập những này yêu thú chi hồn, vì lẽ đó mỗi lần cũng làm cho Tư Lăng lấy đi yêu đan, bọn hắn chỉ lấy yêu thú thần thể.

Như vậy được rồi nửa tháng sau, bọn hắn rốt cục ở một chỗ khe núi trong gặp phải một chỉ toàn thân màu vàng Kim Cương Viên mới vừa. Con kia Kim

Cương Viên vừa vịn ở bên dòng suối uống nước, hơn nữa còn khá cụ nhân tính mà hái được đóa bên dòng suối trên cỏ sinh trưởng màu đỏ hoa đại trâm đến cùng trên, sau đó liền nằm nhoài bên dòng suối say sưa ngon lành mà tự thưởng.

Trốn ở bên cạnh vậy xem Tư Lăng mặt đen lại, suýt chút nữa vắng, tình cảnh này lại như chỉ khô ngô thô ráp đại tình tình ở đầu đặt đóa đại hồng hoa như thế quý dị buồn cười. Tư Lăng không khỏi cân nhắc, này chỉ sẽ không là thư viên chứ? Hơn nữa còn là đến thời kỳ động dục thư viên, chính sơ trang trang phục chính mình hảo hấp dẫn lợi hại nam tính lại đây giao - phối.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Huyền Thiên bí cảnh (5) - Ma tu

Ngay khi Tư Lăng ẩn núp ở một bên quan sát con kia kỳ lạ Kim Cương Viên thời, Truyền Sơ cùng Pháp Lăng bên kia truyền đến tin tức, tìm tới Kim Cương Viên sào huyệt, sào huyệt bên còn có một cây thành thực Dưỡng Hồn Thảo. Hai người cùng thuận tiện nói cho Tư Lăng, bọn hắn rất may mắn mà gặp phải Dưỡng Hồn Thảo phối hợp thú Kim Cương Viên không ở nhà tình huống, phòng chừng đi kiểm ăn.

Không, nó không phải đi kiểm ăn, mà là đi trang điểm trang phục chính mình hảo hấp dẫn khác phái đi tới.

Tư Lăng ở trong lòng yên lặng mà thổ tào, bất quá hay vẫn là đem hấn bản thân nhìn thấy tình huống cùng hai người phân hưởng phân hưởng, vui một mình không bằng mọi người đều vui mà.

Kim Cương Viên là sống một mình yêu thú, bình thường hội họa ra bản thân lãnh địa, một cái lãnh địa bên trong tuyệt đối sẽ không có hai con Kim Cương Viên, coi như là đến chúng nó phát - tình kỳ, bình thường sẽ chỉ là giống cái Kim Cương Viên cho phép vừa ý nam tính đến nó lãnh địa cùng nó giao - phối, chờ giao - phối kỳ vừa qua, nam tính Kim Cương Viên thì sẽ bị giống cái Kim Cương Viên không chậm trễ chút nào mà đuổi ra lãnh địa (Tư Lăng cảm khái: Thực sự là nữ cường nhân a, còn một mình một yêu đảm nhiệm lên nuôi nấng hài tử trách nhiệm, đều không cần nam tính ở bên kỷ kỷ mếu mếu). Vì lẽ đó bình thường Kim Cương Viên ấu tể sinh ra đến trưởng thành, phòng chừng cả đời đều chưa từng thấy cha của chính mình, cũng không biết phụ thân là ai.

Dựa vào này loại suy, như vậy Truyền Sơ bọn hắn tìm được sào huyệt, phòng chừng chính là này chỉ Kim Cương Viên sào huyệt. Hiện tại vấn đề là, như thế nào giấu diếm được Kim Cương Viên đem Dưỡng Hồn Thảo đào đi. Linh thảo cùng phối hợp thú trong lúc đó luôn có một loại nào đó không hiểu ra sao liên hệ, chỉ cần có người động linh thảo, lập tức làm bạn sinh thú biết, sau đó trực tiếp giết tới. Trừ phi địa điểm quá xa, phối hợp thú không cách nào tới rồi, bất quá bình thường ừng trở thành cao giai linh thảo thú hộ phối hợp thú, yêu thú môn cũng sẽ không vô duyên vô cớ mà ly khai chúng nó thú hộ đích linh thảo quá xa.

Ba người thương lượng dưới, Truyền Sơ cùng Pháp Lăng đều quyết định sản Kim Cương Viên không ở đi đào Dưỡng Hồn Thảo, cần phải ở Kim Cương Viên phát hiện về trước khi đi đưa nó đào đi, đương nhiên, nếu có tình huống khác, cũng muốn làm hiệu chiến đấu chuẩn bị.

Liền Tư Lăng ở lại chỗ này tiếp tục giám thị Kim Cương Viên, do Pháp Lăng ở Dưỡng Hồn Thảo xung quanh bố trí một cái có thể ngăn cách khí tức trận pháp, làm tốt Truyền Sơ đào linh thảo thời tranh thủ càng thật nhiều hơn thời gian, phải biết càng là cao giai đích linh thảo, đào móc thời càng là chú ý, bất kể là từ đào móc công cụ đến đào móc kỹ xảo đều phi thường chú ý, nếu là làm hỏng một điểm sợi rế hiệu quả kia cũng là muốn suy giảm, vì lẽ đó đào linh thảo thời cần phải vạn phần cẩn thận một chút.

Người hai phe mã phân công nhau hành động, Tư Lăng nhiệm vụ là cần phải ở Kim Cương Viên phát hiện dị dạng thời, đưa nó ngăn cản hảo cho Truyền Sơ bọn hắn tranh thủ thời gian. Tuy rằng Tư Lăng cảm thấy nhiệm vụ này áp lực hơi lớn, nhưng trong ba người cũng thật là không phải hấn không thể, Truyền Sơ muốn đích thân đào linh thảo, Pháp Lăng muốn bố trí trận pháp, Tư Lăng không có chuyện làm chỉ có thể đi giám thị.

Tư Lăng trốn ở khe núi cách đó không xa một gốc cây tươi tốt cỏ thụ trên, ở trên người võ trang Liễm Tức phù, đem khí tức cùng thiên nhiên hòa làm một thể, ngược lại cũng không sợ con kia Kim Cương Viên phát hiện. Yêu thú Trọng Thiên ngồi xổm ở trên bả vai hấn vui sướng sủa đuôi, một bộ nóng lòng muốn thử đáng đáp, phòng chừng là móng vuốt dương, lại muốn đi gây chuyện thị phi một tý. Mà bình thường lúc không có người, Tiểu Yêu Liên cũng không lại trốn ở trong tay áo, trực tiếp bò đến Tư Lăng một bên khác trên bả vai, bên gặm linh quả bên cùng Tư Lăng tán gẫu.

"Tư công tử, này chỉ Kim Cương Viên vừa vịn là Kim thuộc tính yêu thú, người Cửu Chuyển Linh trận không phải còn thiếu cái Kim thuộc tính yêu thú hồn sao?"

Tư Lăng vuốt cằm đánh giá Kim Cương Viên, bất đắc dĩ nói: "Tiểu Hồng, người không cảm thấy cái mục tiêu này quá cao sao? Một chỉ ngũ giai yêu thú là được, cũng không cần thất giai. Chờ tu vi của ta trên thăng, có năng lực thời lại đem hồn tinh lý yêu hồn đòi cao cấp hơn." Nói cho cùng, hay vẫn là thực lực vấn đề.

Đại để là trải qua mấy ngày nay gặp phải yêu thú đều là cao giai, làm cho Tiểu Yêu Liên ánh mắt cũng thả cao, nghe được Tư Lăng trái lại kỳ quái nói rằng: "Tư công tử có thể để cho chủ nhân giúp ngài a! Này chỉ Kim Cương Viên không phải chủ nhân đối thủ đây."

"Nó?" Tư Lăng quay đầu nhìn về phía yêu thú, con yêu thú kia nghe được bọn hắn thời cũng quay đầu nhìn hắn, lập tức thu hồi nóng lòng muốn thử về mặt, đặt tại làm ra một bộ kiêu ngạo đáng đáp, một mặt "Ngươi để van cầu bọn đại gia a!" duệ dạng.

Nhất nhân một yêu đối diện chốc lát, Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà ngoảnh mặt đi chỗ khác, thẳng thắn dứt khoát mà từ chối: "Không được!"

Trọng Thiên tâm tình nhất thời không tốt, hướng không biết hàng Tư Lăng nghe rằng.

"Hey? Tại sao?" Tiểu Hồng không hiểu hỏi.

Tư Lăng thờ dãi, "Ta biết ngươi chủ nhân rất lợi hại, nhưng lợi hại đến đâu cũng là chuyện của nó không có quan hệ gì với ta." Thấy Tiểu Hồng vẫn là không rõ, Tư Lăng dùng một ngón tay lòng bàn tay chạm chạm Tiểu Yêu Liên qq mềm mại đầu nhỏ, nói rằng: "Không hiểu cũng đừng hỏi, vấn đề này quá thâm ảo, không thích hợp tiểu hài tử."

Tiểu Yêu Liên hồ đồ gât đầu, dùng trực giác của nó nói rằng: "Tiểu Hồng cảm thấy Tư công tử chỉ là chẳng thêm nói, mới không là vấn đề quá thâm ảo."

"..."

Tư Lăng lập tức không cẩn thận thay đổi vò làm nắm, dùng điểm lực đạo bóp lên Tiểu Yêu Liên khuôn mặt nhỏ, mãi đến tận tiểu tử nước mắt lưng tròng phương sờ sờ trên đỉnh đầu lá sen nói: "Ta làm sao hội chẳng thêm nói đây, bởi vì vấn đề này đối với Tiểu Hồng muối muối tới nói chính là rất thâm ảo a!" Kỳ thực hắn chỉ là không muốn mọi việc dựa vào ngoại lực giải quyết thôi. Trọng Thiên lợi hại đến đâu cũng là chuyện của nó, chỉ có chính mình lợi hại mới là đạo lý, mới có thể ở cái này tàn khốc tu tiên thế giới đi được càng xa. hơn

Hắn cùng nó không quen không biết, thậm chí có một ngày nó khôi phục thực lực, nếu là không có lòng lang dạ sói mà thôn phệ chính mình, như vậy cũng sẽ rời đi chính mình đi một con đường khác từ, nhân tu cùng Yêu Tu nếu không là chủ sủng quan hệ, không thể vĩnh viễn quấn lấy nhau. Nếu là hắn mỗi hội gặp phải chuyện phiền phức đã nghĩ nhượng nó ra tay giúp đỡ, mấy lần còn có thể, nhưng là như lâu dài tới nay nuôi thành tập quán này sau đó làm sao bây giờ? Mặc kệ là căn cứ vào nguyên nhân gì, Tư Lăng tuyệt đối không muốn nuôi thành ý lại người quen thuộc, đó là người yếu mới hội có ý nghĩ.

Ngay khi hai người nói, đột nhiên Trọng Thiên duỗi ra một cái móng vuốt vỗ xuống Tư Lăng mặt, Tư Lăng lập tức biết có tình huống, đem Tiểu Yêu Liên thu được trong tay áo, nhìn kỹ tình huống. Vừa nhìn bên dưới, Tư Lăng lấy làm kinh hãi, ở hắn thần thức quan sát trong, trầm đậm ngoại có một cái Trúc Cơ kỳ nam tu sĩ hướng về bên này bay tới, hơn nữa nhìn hắn sử ngự phi kiếm sử dụng cũng không phải linh khí mà là màu đen ma khí, liền biết đây là một cái ma tu.

Xem ma tu phương hướng, mục tiêu của hắn rõ ràng cũng là này cây Dưỡng Hồn Thảo. Tư Lăng lập tức cùng Truyền Sơ Pháp Lăng bọn hắn truyền âm, nhưng bọn hắn chuẩn bị sẵn sàng.

Bên kia Pháp Lăng sau khi nghe xong sắc mặt đại biến, nắm chặt thời gian bố trí trận pháp. Truyền Sơ về mặt cũng rất khó coi, bất quá hay vẫn là lấy lại bình tĩnh, tiếp tục làm chuẩn bị công tác, sẽ chờ Pháp Lăng bố trí kỹ càng trận pháp, năng ngay đầu tiên đem linh thảo đào lên cất vào trước đó chuẩn bị kỹ càng hộp ngọc.

Không trách bọn họ sốt sắng như vậy, này ma tu mặc dù là Trúc Cơ kỳ, nhưng cũng là Trúc Cơ hậu kỳ đỉnh cao tu vi, so với bọn họ người ở chỗ này đều cao hơn mấy cái cảnh giới nhỏ không nói, hơn nữa còn là cái ma tu. Ma sư tốt chiến, sức chiến đấu so với cùng cấp tu sĩ cao hơn không chỉ nửa điểm, hơn nữa bọn hắn sử dụng ma khí đối với tu sĩ Linh khí có ảnh hưởng, sử dụng đầu ma tu nhân tu môn sức chiến đấu càng là mất giá rất nhiều.

Cái kia ma tu tốc độ rất nhanh, sau đó không lâu liền bay đến chung quanh đây. Đương nhiên, này không hề che giấu hơi thở mạnh mẽ cũng gây nên con kia nằm ngoài bên dòng suối nghĩ mình lại xót cho thân Kim Cương Viên chú ý. Chỉ thấy nó từ trên mặt đất nhảy lên, về mặt nghiêm túc mà nhìn hướng bên này mà đến ma tu, sau đó ngửa mặt lên trời phát sinh một trận uy hiếp tiếng gầm gừ, giọng nói như chuông đồng, chấn động đến mức người đau cả màng nhĩ.

Rất nhanh mà, này ma tu đã bay tới khe núi bên kia, tiến vào Kim Cương Viên lãnh địa phạm vi, như vậy liền che lấp đều lười che giấu hành vi tự nhiên bị Kim Cương Viên coi là khiêu khích, nó gào thét một tiếng, há mồm chính là một vết kim quang hướng này ma tu bắn nhanh mà đi. Đó là một loại kim loại hóa thành lưỡi dao sắc, bởi vì tốc độ quá mau nhìn lại như một vết kim quang, nhưng là tê giác phi thường. Ma tu đứng ở linh kiếm trên cũng không có né tránh, chỉ là lạnh rên một tiếng, ồng tay áo vung một cái, dĩ nhiên không tránh không né mà nhận vết kim quang kia đem vò ở lòng bàn tay, rất nhanh mà hóa thành trong không khí một tia yên vụ.

Loại này giống như là khiêu khích nó hành lực tự nhiên giáo Kim Cương Viên tức giận không ngớt, nó không thể bay lên cùng ma tu chiến đấu, liền liên tiếp phóng ra xuất màu vàng lưỡi dao sắc công kích, muốn đem ma tu dẫn tới trên đất đến, đến lúc đó lấy tốc độ của nó, cũng không sợ này ma tu.

Tư Lăng thấy nhất nhân một yêu thú đánh, trong lòng đối với này ma tu lợi hại cũng có chút giật mình, nếu không là hắn hiện tại biểu hiện khí tức chỉ là Trúc Cơ kỳ, hắn đều muốn hoài nghi cái này người kỳ thực là cái Kim Đan tu sĩ. Tư Lăng chỉ cầu cầu khẩn bọn hắn đều nên đánh một điểm, vì bọn họ tranh thủ nhiều một chút thời gian, đồng thời lặng lẽ hướng về Kim Cương Viên người sào huyệt bên kia mà đi.

Tư Lăng bọn hắn hiện tại cách làm chính là tục xưng kiếm lợi, muốn cho ma tu cùng Kim Cương Viên lưỡng bại câu thương, như vậy bọn hắn liền năng lực để như ăn bánh đem Dưỡng Hồn Thảo lấy đi.

Ý nghĩ là rất tốt, nhưng hiện thực nhưng không thể theo ý nghĩ của bọn họ mà đi. Đương Tư Lăng cùng Pháp Lăng bọn hắn hội hợp thời, Pháp Lăng trận pháp đã kinh bố trí xong, bởi thời gian nguyên nhân, trận pháp này cũng khá là thô ráp, chỉ có thể ngăn cách khí tức, chờ Dưỡng Hồn Thảo bị đào đi, Kim Viên nhất định có thể cảm giác được, đến lúc đó nó như trở lại, bọn hắn ở tại trong trận pháp cũng còn tốt, nhưng là như ly khai trận pháp chạy trốn, trên người bọn họ dính lên Dưỡng Hồn Thảo khí tức tuyệt đối sẽ sử Kim Viên đuổi tận cùng không buông.

Tư Lăng từng người cho bọn hắn một tấm Liễm Tức phù, nhưng hơi thở của bọn họ hạ xuống thấp nhất, này Liễm Tức phù tuy rằng năng lực ngăn cách khí tức, bất quá đối với Kim Đan tu sĩ thần thức mạnh mẽ tới nói, hay vẫn là có thể cảm giác được một điểm. Na na cái ma tu tuy rằng chỉ là biểu hiện ra chính là Trúc Cơ kỳ, có thể Tư Lăng luôn cảm thấy trên người hắn có gì đó quái lạ, vì lẽ đó đến lúc đó mặc kệ là Kim Cương Viên hay vẫn là này tu ma, đều phải cẩn thận một chút.

Tư Lăng quan tâm ma tu cùng Kim Cương Viên chiến đấu, Truyền Sơ cẩn thận mà đào linh thảo, ngay khi ma tu cùng Kim Cương Viên chiến đấu tiến vào gay cân tột độ thời, Truyền Sơ đã đem linh thảo đào lên, cũng cẩn thận từng li từng tí một mà đem này cây cả người toả ra hào quang màu nhũ bạch Dưỡng Hồn Thảo đựng vào sự chuẩn bị trước hảo trong hộp ngọc.

Đương Dưỡng Hồn Thảo bị đào chạy, Kim Cương Viên là cảm giác đầu tiên đến, nó cũng lại vô tâm cùng ma tu chiến đấu, ngửa mặt lên trời phát sinh một tiếng phần nộ gầm rú, cao to cường tráng thân thể như một đạo kim sắc lưu quang giống như hướng về nó sào huyết bay đi. Này ma tu thấy Kim Cương Viên phản ứng, tự nhiên biết xác định là nó thủ hộ đích linh thảo xảy ra vấn đề rồi, không phải vậy hiểu chiến Kim Cương Viên sẽ không tức giận như thế mà bỏ lại kẻ địch mà ly khai.

Ma tu tự nhiên cũng phần nộ phi thường, vội vàng đi theo, dĩ nhiên có bức này đề tiện đồ vô si dám từ dưới tay hắn cướp đi hắn vừa ý Dưỡng Hồn Thảo, hắn tuyệt đối muốn giết bọn hắn!

"Không kịp chạy trốn, các ngươi ở tại trong trận đừng xuất đến." Tư Lăng kêu lên.

Pháp Lăng sắc mặt nặng nề gật đầu, không nói hai lời lại bắt đầu bố trí hai tầng trận pháp. Truyền Sơ gọi ra Bách Biến Thú, mắt sáng như đuốc mà trùng mắt không bầu trời xa xăm, đã kinh làm hảo chiến đấu chuẩn bị.

Quả nhiên này Kim Cương Viên trở lại nhìn thấy sào huyết bên không còn nữa thấy Dưỡng Hồn Thảo, nhất thời tức giận dùng tứ chi lôi mà, toàn bộ mặt đất đều bị nó buôn bán đến như địa chấn giống như rung động, có thể thấy được Kim Cương Viên khí lực không tầm thường.

Này ma tu dừng lại ở giữa không trung, ánh mắt âm trầm mà nhìn bốn phía, thần thức một lần một lần mà dò xét bốn phía. Dưới cái nhìn của hắn, trừ phi là Kim Đan kỳ lấy trên tu sĩ, không phải vậy không thể như chút lặng yên không một tiếng động mà trộm đi Dưỡng Hồn Thảo, coi như năng lực trộm đi Dưỡng Hồn Thảo, trong thời gian ngắn cũng không thể chạy xa, hắn là còn ở phụ cận, liền không biết bọn hắn lợi dụng món đồ gì ẩn giấu khí tức.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Huyền Thiên bí cảnh (6) - Chiến đấu

Ma tu thần thức cuối cùng khóa chặt Kim Cương Viên sào huyết cái khác vị trí, nơi đó xem ra không có cái gì dị dạng, bùn đất vừa may lại quá, hắn là bị người đào đi Dưỡng Hồn Thảo liền sinh trưởng ở đây. Ma tu đối với Dưỡng Hồn Thảo tình thế bất buộc, căn bản bắt dung người giành trước hắn một bước, trong lòng đã đem đào đi Dưỡng Hồn Thảo người coi là người chết.

Này ma tu không nhìn một bên quay về nguyên bản Dưỡng Hồn Thảo sinh trưởng địa phương gầm rú không ngớt gió thu viên, vung tay lên, một đạo màu đen pháp quyết đánh tới, lại bị trận pháp thôn phệ.

Chính ở bố trí tầng thứ hai trận pháp Pháp Lăng sắc mặt đột biến, liền vội vàng hai tay kết ấn muốn cứu lại, bất quá trong nháy mắt đó trận pháp gọn sóng vẫn để cho này ma tu phát hiện dị dạng.

Này ma tu cười lạnh một tiếng, nếu biết đào đi linh thảo người còn chưa đi, liền cũng yên tâm lại. Này ma tu là cái tướng mạo tuổi trẻ tuần tú nam tử, khí chất ôn văn nhĩ nhĩ, xem ra chính là cái phiến phiến trọc thế công tử, lần đầu gặp gỡ bên dưới, sẽ cho người cho rằng đây là cái nào đại môn phái xuất đến đệ tử. Hắn cốt linh cũng không lớn, liền chừng ba mươi tuổi, đã kinh là Trúc Cơ hậu kỳ đại đỉnh cao, cũng coi như là hiếm có thiên tài. Nếu là không có chỉ ra, hắn là không người hội hoài nghi như vậy ôn nhĩ tuần tú nam tử sẽ là cái khiến người ta tu môn ghét cay ghét đắng ma tu.

Chỉ thấy hắn lại liên tục đánh tới vài đạo màu đen ma khí ngưng tụ pháp quyết, kích trên đất làm cho bùn đất tung bay, rất nhanh mà xung quanh trên mặt đất liền xuất hiện vài cái sâu cạn bất nhất hố to.

Này Kim Cương Viên nguyên bản làm Dưỡng Hồn Thảo bị trộm mà đại nổi nóng, nhìn thấy ma tu như vậy phá hoại nó lãnh địa, nhất thời đem lòng tràn

đầy lửa giận chuyển đến giữa không trung ma tu thân trên, há mồm gào thét một tiếng, màu vàng lờ mờ dao sắc liền phiên công kích. Ở nó đơn giản tư duy lý, cảm thấy nhất định là ma tu cùng đồng bạn của hắn đồng thời trốn đi Đường Hồn Thảo.

Ma tu bị Kim Cương Viên làm cho phiền phức vô cùng, vốn là không có đưa nó để ở trong mắt, từng cái tách ra sự công kích của nó sau, ma tu cũng không muốn cùng nó dây dưa, trương miệng một tấm màu đen ma phiên xuất hiện ở giữa không trung, ma tu cắn phá ngón tay đem một giọt máu bắn vào ma phiên trong, này ma phiên cấp tốc phóng to, che khuất nửa cái thiên không, toàn bộ tầm nhìn đều đen kịt lại, sau đó từ ma phiên lý xuất hiện đêm không hết ma vật đánh về phía Kim Cương Viên.

Kim Cương Viên trực giác những thứ đồ này nguy hiểm, ngay cả mình sao huyết cũng không cổ lên, phát huy nó vượt xa người thường tốc độ hướng về bên chạy trốn, những cái kia ma vật sau lưng nó đuổi tận cùng không buông.

Ma tu cũng không để ý tới chạy trốn Kim Cương Viên, hai mắt chăm chú khẩn mà nhìn chăm chăm trận pháp, cười lạnh nói: "Các ngươi là chính mình xuất tới vẫn là muốn ta động thủ?"

Trong trận ba người không nói, Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà nắm chặt trong tay linh kiếm, Pháp Lăng sắc mặt lạnh nhạt chủ trì trận pháp, Truyền Sơ tuy rằng sắc mặt có chút bất an, nhưng ở đối với đại sự trên cũng không phải cái luống cuống hồ đồ.

Mắt thấy này ma tu lại lấy ra một cái to bằng lòng bàn tay không biết là pháp bảo gì tương tự con dấu như thế đồ vật, Tư Lăng trong lòng cảnh linh mãnh liệt, hỏi: "Pháp đạo hữu, người trận pháp này có thể chống đỡ bao lâu?"

Pháp Lăng hai tay không ngừng mà bố trí trận pháp, hồi đáp: "Ta lúc trước chỉ là thiết trí cái đơn giản cách trở thần thức trận pháp, hiện tại ở này cơ sở trên vừa nặng thiết tầng thứ hai, đưa nó diễn biến thành ngũ phẩm linh trận, nếu là bình thường tình huống, Kim Đan tu sĩ liên tục công kích một tháng mới có thể phá trận. Nhưng là cái này ma tu ma khí đối với Linh khí tác dụng khắc chế, e sợ nhiều nhất chỉ có thể chống đỡ thời gian mười ngày."

Tư Lăng nhìn này ma tu trong tay màu đen con dấu, có loại cảm giác, chỉ sợ bọn họ thời gian mười ngày đều sống không qua đây.

Lúc này, Tiểu Yêu Liên cho Tư Lăng truyền âm nói: "Tư công tử, chủ nhân nói cái này ma tu vốn nên là Kết Đan, hẳn là vì đạt được tiến vào Huyền Thiên bí cảnh tư cách mới áp ngưỡng trụ tu vi, ở Huyền Thiên bí cảnh có thể Kết Đan."

Bị như thế đánh thức, Tư Lăng bừng tỉnh. Tình huống như thế không phải là không có, chỉ là trong thời gian ngắn Tư Lăng không nghĩ tới chính mình sẽ gặp phải một cái, nếu để cho này ma tu ở đây Kết Đan, e sợ đối phó hẳn thì càng thêm phiền phức. Hơn nữa nhìn hắn này mỉm cười toàn thân tản ra sát khí, phỏng chừng đối với bọn họ những này đào đi rồi Đường Hồn Thảo người cũng là muốn trừ cho sừng, nếu là trận pháp này bị hắn bạo lực phá hoại, bọn hắn tuyệt đối đều không thể chạy trốn.

Muốn thôi, Tư Lăng đầu nhanh chóng chuyển, nghĩ tới nghĩ lui, quyết định đi ra ngoài cùng này ma tu một trận chiến, diệt hắn cũng coi như là làm cho người ta tu trừ hại —— kỳ thực là tuyệt hậu hoạn, không phải vậy y này ma tu thích giết chóc liền muốn đến giết hắn trừ hại.

Tư Lăng lại cùng Pháp Lăng thương lượng dưới, nhượng Pháp Lăng tận lực bố trí kỹ càng trận pháp, tốt nhất bỏ một cái sát trận, sau đó bọn hắn đem này ma tu tiến cử trong trận pháp phối hợp trận pháp đồng thời giết hắn, đây là phương pháp tốt nhất, bất quá chỉ sợ này ma tu không lên đường.

"Không thành vấn đề, Tư đạo hữu, xin người cẩn thận." Pháp Lăng gật đầu, "Thời gian có hạn, ta bố trí một cái ba sát trận, vì dự phòng này ma tu khả năng, hội thêm một tầng ảo trận, bất quá đến lúc đó liền muốn phiền phức Tư đạo hữu cùng Truyền đạo hữu."

Tư Lăng cùng Truyền Sơ gật đầu, Pháp Lăng lấy ra một phương trận bản cùng một vài thứ, tiếp tục hết sức chuyên chú mà bố trí trận pháp, Tư Lăng cùng Truyền Sơ hai người lại nhỏ giọng thương nghị dưới, dưới lập kế hoạch hoa sau, liền chuyên tâm quan sát này ma đã tu luyện.

Lại quá một phút thời gian, xa xa một đạo màu đen lưu quang hướng ma tu mà đến. Này ma tu xoay tay tiếp được, hóa ra là tấm kia màu đen ma phiên, này ma phiên đã kinh thành công đánh giết Kim Cương Viên đồng thời đem rút hồn luyện hóa đến ma phiên trong trở thành tấm bổ ma phiên bên trong ma vật đồ ăn. Này ma phiên lý một trận khói đen lẫn lộn, bồng bềnh các loại dị dạng ma vật, phát sinh làm người mao bên trong sợ hãi tiếng rít chói tai tiếng, này ma tu đưa nó thu hồi trong cơ thể, nguyên bản ôn hòa mi trong lúc lơ đãng toát ra một chút tà khí, đúng là có mấy phần ma tu cảm giác.

"A, ta không thời gian cùng các ngươi háo, nếu không ra thì đừng trách ta không khách khí." Ma tu lại nói một tiếng, thấy trong trận người như trước không lên tiếng, trả quát một tiếng, trong tay con dấu kia tốc độ phóng to, sau đó hướng về trong trận công kích mà đi.

Một tiếng vang ầm ầm, trong trận ba người thân hình bất ổn, mà chủ trì trận pháp Pháp Lăng chịu đựng đến xung kích càng sâu, chỉ thấy sắc mặt hắn cấp tốc trắng xám, khỏe mỗi tràn ra tợ máu, bất quá nhưng vẫn là vững vàng mà ngồi xếp bằng ở chỗ cũ trên tay kết ấn động tác không có dừng lại mấy may. Như vậy Tư Lăng cũng biết con dấu kia càng là cái bị ma khí uẩn nhiễu Bảo khí, không oán được năng lực công kích lực phẩm trận pháp, như nhượng nó oanh trên như vậy nửa ngày, không nói trận pháp này có thể hay không phá, chỉ riêng chủ trì trận pháp Pháp Lăng tuyệt đối sẽ bị thương, đến lúc đó trận pháp cũng sẽ không công mà phá.

Mắt thấy này con dấu liền muốn đến lần công kích thứ hai, Tư Lăng thân hình hơi động, cầm trong tay một cái thượng phẩm pháp khí linh kiếm hướng về đề xuống màu đen con dấu đánh tới, lưỡng vật chạm vào nhau, lại là oanh hàng một tiếng vang thật lớn, linh kiếm hóa thành bột mịn, đúng là giảm bớt con dấu đối với trận pháp lần công kích thứ hai, làm Pháp Lăng thắng được thờ dốt thời gian.

Tư Lăng không lo được đau lòng này thanh linh kiếm, thân hình như ánh sáng lao ra trận pháp, trong tay loáng một cái hai mươi tám Bạo Liệt phù xếp hàng ngang, hướng về này ma tu vỗ tới.

"Bạo!"

Ma tu còn đến không kịp làm bức ra Tư Lãng mà cao hứng, nhìn thấy này hai mươi tám tứ phẩm hung hăng phù thời, hơi biến sắc mặt, đem con dấu gọi trở về, chặn lại rồi Bạo Liệt phù công kích. Tuy có màu đen con dấu chặn ở mặt trước, nhưng này ma tu cũng bị Bạo Liệt phù uy lực nổ tung bức lui mười mấy bước. Tư Lãng thân hình chưa lui, nhân cơ hội khi tiến lên, đem hồn lực ngưng tụ thành một cái quang kiếm, một chiều kiếm chém đã qua.

Ma tu tiếp tục dùng này phương màu đen con dấu ngăn trở, nhưng cũng coi khinh này hồn lực ngưng tụ thành hồn lực kiếm phá hoại trình độ, so với ôn hòa linh lực, hồn lực thứ này nhưng càng hiện ra cuồng bạo liệt, thậm chí năng lực trực tiếp bạo da lông cứng rắn yêu thú thân thể, chờ này ma tu phát hiện không đúng thời, này phương màu đen con dấu đã kinh bị hồn lực kiếm trực tiếp chặt thành hai đoạn, bảo quang cấp tốc vắng lặng, đã biến thành phế phẩm. Nếu không là hấn lui đến nhanh, liền bản thân của hấn cũng phải bị này thanh hồn lực kiếm chặt thương.

Ma tu ánh mắt âm trầm mà nhìn Tư Lãng, màu đen con dấu tổn thất cố nhiên dạy hấn đau lòng, nhưng này người loại kia có thể tự do chi phối sử dụng xa lạ mà sức mạnh đáng sợ chi kiếm càng làm cho hấn kiêng kỵ, thái độ cũng không bằng lúc trước tùy ý khinh bỉ, nhiều hơn một loại thận trọng.

Tư Lãng cũng không nghĩ tới chính mình hồn lực ngưng tụ thành kiếm hội tốt như vậy dùng, này còn chỉ là hấn khai phá một loại hồn lực phương pháp sử dụng, chỉ tiếc bởi hiện nay bộ thân thể này tu vi thấp, hồn lực cũng không nhiều, nhiều nhất chỉ có thể ngưng tụ thành loại này quang kiếm công kích năm lần sẽ không có, cũng không thể tùy tiện lãng phí. May là, này ma tu không biết nhân, bởi vì trong lòng nhiều kiêng kỵ, trái lại cho Tư Lãng công kích cơ hội. Tư Lãng cũng không cho hấn thờ dốc không gian, liền phiên công kích, lúc này chỉ là đem hồn lực che ở linh kiếm trên, linh kiếm cùng linh phù cùng tiến lên, nhưng này ma tu ứng phó đến đỡ trái hờ phải luống cuống tay chân, mà Tư Lãng cũng bị đối phương ở trên người lấy mấy vết thương.

Ngay khi hai người liền phiên lúc giao thủ, ả núp ở một bên Truyền Sơ thừa dịp này ma tu không chú ý, chỉ huy Bách Biến Thủ đi đánh lên. Bách Biến Thủ ở lúc tác chiến tuy rằng không có tác dụng gì, nhưng Truyền Sơ nhưng có thể phát huy nó mặt khác tác dụng, nó có thể căn cứ lòng người nơi sâu xa nhất một loại không muốn người biết chấp niệm biến ảo làm đáng đáp của đối phương, lúc này Bách Biến Thủ trực tiếp biến ảo một cái nữ nhân áo đỏ đáng đáp, ở này ma tu lấy làm kinh hãi tâm thần hoảng hốt thời, bị Tư Lãng một chiều kiếm hoa ở trên ngực, Bách Biến Thủ cũng nhân cơ hội ở trên tay hấn cắn hấn một miếng.

Này ma tu kêu thảm một tiếng nặng nề té xuống đất trên, toàn bộ mặt đất đều bị hấn đập ra cái hai mét thâm hố, mà ngực hấn trên cái kia bị lẫn lộn hồn lực kiếm chặt thương địa phương da dẻ cấp tốc thối rữa, một lúc sau màu trắng xương đều lộ ra. Ma tu vội vã ăn mấy viên đan dược chữa trị vết thương, ánh mắt oán độc mà nhìn chằm chằm Tư Lãng cùng Truyền Sơ hai người, dường như muốn đem đáng đáp của bọn họ thâm sâu sắc nhập trong xương bình thường cừu hận.

Tư Lãng vì cau lại mi, biết này ma tu tất nhiên đem bọn hấn coi là sinh tử kẻ thù, nếu là lúc này không giết hấn, sau đó liền muốn bị hấn truy sát. Tư Lãng phản ứng rất nhanh, đang muốn nhân cơ hội đem hấn giết tuyệt hậu hoạn thời, đã thấy này ma tu cười lạnh một tiếng, nói rằng: "Bản tọa nhớ kỹ các người, không giết các người khó tiêu hận này!" Dứt lời tay giương lên, một phương quyền sách xuất hiện ở trong tay.

"Không Gian Quyền trục!" Truyền Sơ kinh sợ một tiếng.

Tư Lãng ám kêu không tốt, trực tiếp cầm trong tay linh kiếm bắn nhanh mà đi, chỉ tiếc hay vẫn là chậm một bước, này ma tu đã kinh bị Không Gian Quyền trục truyền tống đi rồi, linh kiếm nặng nề đâm vào trong hầm, một tiếng vang ầm ầm bùn đất tung bay, lưu cái kẻ tiếp càng to lớn hơn hố động.

Thấy chiến đấu kết thúc, Pháp Lăng triệt linh trận đi tới, thấy Tư Lãng sắc mặt không tốt mà nhìn chằm chằm này hố to xem, nói rằng: "Tư đạo hữu, nơi đây không thích hợp ở lâu, chúng ta rời đi trước thôi."

Tư Lãng cũng sợ này ma tu còn có đồng bạn khi theo gần, gật gù, chính muốn rời khỏi thời, thấy này rơi xuống đất màu đen con dấu, mang tương nó thu hồi, cùng hai người cùng rời đi.

Quả nhiên, ba người ly khai không lâu, lại có một cái điều khiển linh kiếm tu sĩ lại đây, hơn nữa còn là Tư Lãng người quen biết, chỉ thấy hấn trạm đang phi kiếm trên nhìn xuống phía dưới bị chơi đùa loang loang lỗ lỗ mặt đất, suy tư.

Mà Tư Lãng ba người ở liên tục phi hành nửa ngày sau, rốt cục ở một cái bên trong thung lũng ngừng lại, Pháp Lăng bố trí xong trận pháp thời, ba người tiến vào trận pháp bên trong nghỉ ngơi chữa thương, thuận tiện thảo luận một chút cái kia ma tu.

"Cái kia ma tu tự xưng 'Bản tọa', có thể thấy được thân phận của hấn không hề tầm thường." Tư Lãng nói mà không có biểu cảm gì, trải qua thời gian nửa ngày loại kia bị kẻ địch đào tẩu ảo não tâm tình đã kinh khôi phục như cũ, hiện tại muốn phân tích chính là cái kia ma tu đến tột cùng là người phương nào, nếu là bình thường ma tu, có thể không bỏ ra nổi hắc ma phiên cùng con dấu bức này cao cấp pháp bảo.

Truyền Sơ tuy rằng cũng có chút bận tâm này ma tu, nhưng nhìn thấy Tư Lãng vết thương trên người, quan tâm nói: "Tư đạo hữu, người cũng bị thương, trước tiên chữa thương đi."

Tuy rằng Tư Lãng rất đau đớn mà tọa tổn thương cái kia ma tu, nhưng mình cũng được không ít da thịt thương, này ma tu pháp bảo chuyên khắc Linh Khí, nếu là Tư Lãng không phải có hồn lực này là bài tây, phỏng chừng ở này ma tu tay chiêu tiếp theo đều thảo không tốt.

Nhìn thấy Tư Lãng bị thương, Trọng Thiên cùng Tiểu Hồng tâm tình cũng không tốt, nhất nhân lưỡng yêu đều lẫn lộn nhiều như vậy nhất tử, tuy rằng vẫn không tính là là đồng bạn, nhưng dù gì cũng là tạm thời tráo người, thấy dĩ nhiên có người dám tổn thương Tư Lãng, nếu không là khi đó Trọng Thiên bị ở lại trong trận pháp, phỏng chừng này ma tu liền muốn bị Trọng Thiên một móng vuốt nạo hoa tám kia gương mặt tuấn tú.

Chương 51: Huyền Thiên bí cảnh (7) - Song Tử Hồ

Tư Lăng vết thương trên người đều là da thịt thương, ngược lại không nghiêm trọng, linh lực ở toàn thân đi khắp mấy chu thiên sau, vết thương liền khép lại.

Thấy Tư Lăng mở mắt ra, Truyền Sơ cùng Pháp Lăng đều quan tâm mà nhìn sang, Tư Lăng hướng bọn hắn câu hạ thần giác xem như là nở nụ cười dưới, nói rằng: "Ta không có chuyện gì, không cần lo lắng." Nói cúi đầu nhìn thấy tồn ở một bên dùng cặp kia tròn vo từ hắc sắc yêu đồng theo dõi hắn yêu thú, tuy rằng đen thui một đoàn không nhìn ra vẻ mặt, nhưng Tư Lăng cho rằng nó hiện tại là quan tâm chính mình, xoa nhẹ một cái đầu của nó nói: "Nhượng người lo lắng."

Trọng Thiên đầu uốn một cái, không cao hứng Tư Lăng vò đầu của nó, nhảy đến Tư Lăng trên bả vai ngồi xổm, đuôi ở Tư Lăng trên cổ vung qua vung lại.

Tư Lăng lấy ra trước tiên chuẩn bị trước hảo đặt ở trong bao trữ vật đồ ăn nhượng đại gia ăn một ít bổ sung thể lực, chỉ có tu luyện đến Kim Đan kỳ thời mới ích cốc, mà Trúc Cơ tu sĩ tuy rằng không cần hàng ngày ăn đồ ăn, nhưng trải qua một trận chiến đấu sau hay vẫn là hội cảm giác được đói bụng. Đồng thời cũng không quên lặng lẽ đem một cái linh quả nhét vào ở tại ống tay áo của hắn trong Tiểu Yêu Liên.

Tư Lăng quần áo là đặc chế, bởi vì Tiểu Yêu Liên không phải yêu thú cũng không phải vật chết, linh thú túi cùng túi chứa đồ đều không thể trang nó, Tư Lăng cân nhắc đến Tiểu Yêu Liên bề ngoài khác với tất cả mọi người không thích hợp xuất hiện ở trước mặt người, liền khiến người ta ở trong tay áo đặc biệt dùng không gian mở rộng bùa chú phùng cái cái túi nhỏ nhượng nó đương oa ở lại, lấy Tiểu Yêu Liên thân thể nhỏ bé, ở bên trong lẫn trên mấy chục quyền cũng không có vấn đề gì.

Kỷ thực đối với Tiểu Yêu Liên vấn đề, tốt nhất chính là có cái năng lực bên người mang theo có thể trang vật còn sống giới tử không gian cho nó ở lại, bất quá giới tử không gian thứ này ở Tây Cảnh nơi như thế này tu sĩ căn bản là không có cách nắm giữ, đúng là nghe nói Trung Ương đại lục những đại môn phái kia lý Hóa Thần tu sĩ mới có. Hơn nữa, giới tử không gian thứ này có người nói là từ thượng giới lưu truyền tới nay, vô cùng hi hữu, mỗi hồi có xuất hiện, tuyệt đối sẽ làm cho các tu sĩ thường phá đầu, Tư Lăng cảm thấy lấy chính mình thực lực bây giờ, tuyệt đối thường không hơn người ta, vì lẽ đó Tiểu Hồng muội muội người tiếp tục ở trong tay áo oan ức đi.

"Đúng rồi, Truyền đạo hữu, người vừa này có hay không nhìn rõ ràng nhà người Tiểu Bách biến ảo cái kia cô gái áo đỏ đáng đáp?" Tư Lăng nhớ tới việc này, vội vàng hỏi. Hắn lúc đó trạm gốc độ chỉ có thể nhìn thấy biến ảo thành một cô gái áo đỏ Bách Biến Thú bóng lưng, vì lẽ đó vẫn đứng là không thấy rõ này người tướng mạo.

Truyền Sơ lắc đầu một cái, xin lỗi nói rằng: "Xin lỗi, ta lúc đó quá sốt sắng, không có nhìn kỹ."

Tư Lăng sau khi nghe xong trong lòng có chút thất vọng, cũng không biết này ma tu là thân phận gì, lần này bị hắn đào tẩu, còn không biết đối với tương lai hội có cái gì đại biến hóa. Bất quá Tư Lăng tuy cảm thấy phiền phức, nhưng cũng không sợ hãi, nếu là này ma tu chân muốn tới báo thù, hắn cũng sẽ trực tiếp đối mặt, bản tâm bất biến.

Ba người nghỉ ngơi một chút, tiếp tục hướng chỗ cần đến bước đi. Truyền Sơ cần thiết đích linh thảo đã kinh chiếm lấy, như vậy đón lấy chính là Pháp Lăng sự tình. Được chính mình cần đích linh thảo sau, Truyền Sơ cũng không có vì vậy mà cùng bọn họ tách ra, mà là quyết định tiếp tục ba người đồng thời hành động. Nàng lần này năng lực dễ dàng như vậy được Đường Hồn Thảo, cũng có Pháp Lăng công lao, để báo đáp lại, Pháp Lăng có yêu cầu, nàng cũng đi giúp đỡ.

Ngũ Lăng Sơn rất lớn, nơi này có rất nhiều yêu thú mạnh mẽ cùng cao giai linh thảo linh quả, mà bọn hắn muốn đi địa phương là muốn vượt qua Ngũ Lăng Sơn. Tiến vào Huyền Thiên bí cảnh đã có thời gian nửa tháng, còn sót lại hai cái bán nguyệt, thời gian vẫn tính sung túc, vì lẽ đó dọc theo đường đi ba người cũng không có làm sao vội, Tư Lăng thuận lợi lại giết mấy con yêu thú, tiến đến kim, băng, lôi ba loại thuộc tính yêu thú chỉ hồn cùng yêu đan, bất quá chúng nó đẳng cấp cũng không tính là cao, liền bốn, năm giai, mà còn lại cũng chỉ còn sót lại Âm thuộc tính yêu thú, Tư Lăng cảm thấy đây mới là nan đề.

Phải biết, "Âm" loại này thuộc tính liền cùng "Quang" thuộc tính như thế vô cùng hi hữu hiếm thấy, yêu thú trong cực nhỏ hội có này hai loại thuộc tính, đặc biệt ở trong tối hệ linh khí căn bản cực kỳ hiếm thấy Thương Vũ đại lục, rất khó dựng dựng ra Âm thuộc tính yêu thú.

Điều này cũng làm cho Tư Lăng không khỏi có chút oán giận, Pháp Lăng hắn tổ phụ lúc trước làm ma muốn thiết kế ra phiền toái như vậy trận pháp a? Tuy rằng có thể thăng cấp trận pháp rất hấp dẫn người ta, nhưng cũng không nên làm cho người ta xuất nan đề a? Trực tiếp đi đi "Âm" thuộc tính yêu thú chỉ hồn chỉ chứa tám cái không là tốt rồi? Hiện tại thêm ra đến cái này hắn khi nào mới có thể gặp được?

Tư Lăng tuy rằng vẫn là mặt không hề cảm xúc, nhưng Pháp Lăng cái này cùng dạng có chút tiêu mất đơ người chính là nhìn ra hắn đáy lòng phiền muộn, trầm mặc dưới, quyết định cho Tư Lăng người ngoài này phổ cùng một tỷ trận pháp tri thức: "Tu đạo hữu, này trận bản là ta tổ phụ trong cuộc đời này

duy nhất đặc ý tác phẩm, nó bề ngoài xem ra cùng bình thường trần bản không khác biệt, nhưng bên trong nhưng là bên trong có càn khôn, hơn nữa nó chín cái tinh hồn là dựa theo đặc thù phù vân quy luật bài lệ, chín loại thuộc tính tự thành một cái hệ thống, lẫn nhau trong lúc đó hỗ khiến hỗ dẫn, không ngừng tuần hoàn, thiếu một thứ cũng không được, nếu là thật thu đủ chín loại thuộc tính yêu thú chỉ hồn, trận pháp này tuyệt đối là độc nhất vô nhị, coi như chỉ là dùng ngũ giai yêu thú hồn phách, Nguyên Anh tu sĩ cũng khó có thể công phá nó. . ."

Nói đến chính mình quen thuộc lĩnh vực, Pháp Lăng thay đổi bình thường bình thần thiếu nói đáng đáp, tích lý bá rồi chính là một đồng, Tư Lăng bùng một tấm mặt không hề cảm xúc mặt nhìn như nghe được chăm chú, kỳ thực đầu đã kinh chuyển hôn mê, đây chính là mặt đơ chỗ tốt rồi, thất thần nhân gia cũng không có phát hiện.

Nói rồi nửa canh giờ, Pháp Lăng rút cục cũng ngừng lại, yên lặng mà uống một hớp nhuận hầu, sau đó nghĩ tới một chuyện, nói với Tư Lăng: "Người cũng không cần ủ rũ, ta nghe tổ phụ đã nói, kỳ thực Huyền Thiên bí cảnh lý có một loại Âm thuộc tính yêu thú, tên là Âm Hồn Thú, nó là bí cảnh lý một chỗ nơi rất đặc biệt mới có thể dụng dụng ra đến yêu thú. Bất quá cũng bởi vì nó thai nghén khó khăn, vì lẽ đó. . ." Pháp Lăng có chút xin lỗi nhìn Tư Lăng, "Nó cũng rất mạnh cũng rất giáo hoạt, muốn bắt giữ nó cũng không dễ dàng."

Tư Lăng khước miệng vì trù, kinh hấn như vậy nói chuyện, trong lòng đều có chút không ôm hi vọng. Trước tiên không nói có thể hay không gặp phải Âm Hồn Thú, coi như vận may mà gặp phải, bằng thực lực bây giờ của hắn, hắn năng lực giết đến Âm Hồn Thú sao?

Nhân hi vọng quá mơ hồ, vì lẽ đó Tư Lăng chỉ có thể trước đem Âm Hồn Thú loại này yêu thú phóng tới một bên, chuyên tâm ứng phó trước mắt sự tình.

Bỏ ra năm ngày thời gian, bọn hắn rốt cục vượt qua Ngũ Lăng Sơn.

Kỳ thực Ngũ Lăng Sơn tuy rằng lớn, nhưng lấy tu sĩ tốc độ, hai ngày thời gian cũng được rồi, bất quá dọc theo đường đi Tư Lăng ngoại trừ đi săn giết yêu thú ngoại, còn muốn thu thập linh thảo linh quả loại hình đồ vật. Linh thảo không cần phải nói là chuẩn bị lấy ra Huyền Thiên bí cảnh đi bán, tuy rằng đại ca cho hắn một cái túi đựng đồ đồ vật nhượng hắn từ người nghèo đã biến thành có chút tích trữ, nhưng là cùng quen rồi tiểu lãng tử vẫn là theo thói quen không buông tha bất kỳ kiếm lời linh thạch cơ hội.

Cho tới linh quả, không cần phải nói chính là vì Tiểu Hồng muội muội cho chuẩn bị. Đây Huyền Thiên bí cảnh nhưng là Thượng Cổ tu sĩ khai phá xuất đến một chỗ Tiểu Thế Giới, bên trong còn để lại rất nhiều bên ngoài không có đích linh thảo linh quả, tuy rằng mỗi lần hai mươi năm mở ra một lần, nhưng là vào tu sĩ đều vội vàng thám hiểm tâm bảo đánh yêu thú, đối với linh quả thứ này cực nhỏ quan tâm, làm cho bên trong có rất nhiều hiếm quý linh quả đều có thể hào hào sinh trưởng, đúng là hợp Tiểu Yêu Liên khẩu vị, mỗi khi trải qua quá một chỗ nhìn thấy hi thể hiếm thấy linh quả, Tiểu Yêu Liên đều muốn mềm nhũn mà thỉnh cầu Tư Lăng đi giúp nó hái xuống chứa đựng tốt.

Đừng nói, có Tiểu Hồng cái này thực vật học gia ở, Tư Lăng cũng được một chút vô cùng quý giá linh quả, thậm chí có một loại tên là Ma Sa Quả linh quả đối với tu sĩ lên cấp thời loại bỏ tâm ma vô cùng hữu dụng, tu sĩ nếu là ở lên cấp thời gian ăn một viên, rất lớn mà hạ thấp tâm ma thành công lên cấp. Nhìn thấy này một chính khóa thành thực Ma Sa Quả, nghe xong Tiểu Hồng giải thích sau, Tư Lăng quả thực nhạc điên rồi, cảm giác mình thực sự là kiếm lời phát tài, sau đó không chút khách khí mà lấy ra mười mấy cái mấy cái hộp ngọc đưa chúng nó lấy xuống cẩn thận mà bọc lại, dự định sau khi rời khỏi đây đưa một nửa cho đại ca, sau đó đại ca lên cấp thời có thể loại bỏ tâm ma dùng.

Ly khai Ngũ Lăng Sơn, bọn hắn lại bay qua một chỗ thảo nguyên, rốt cục ở một cái không nhìn thấy bờ bên trong hồ nước ngừng lại.

Hồ nước thủy xem ra là đẹp dễ màu bạc, bên bờ bụi cỏ vô cùng tươi tốt, gió nhẹ phát đến, mặt hồ tạo nên từng tầng từng tầng màu trắng bạc sóng gợn, chợt có phi điều kêu to bay qua, thêm mấy phần bình tĩnh ý thơ, tất cả có vẻ vô cùng mỹ hảo. Nhưng mà, loại này mỹ hảo nhưng giấu diếm sát cơ, trong hồ chợt có to lớn bóng tối thoáng qua, thậm chí có xẹt qua mặt hồ phi điều bị trong nước đột nhiên nổi lên thủy kiếm xuyên thấu thân thể rơi xuống ở trong hồ, rất nhanh liền bị trong nước yêu thú trực tiếp nuốt tận đất.

Pháp Lăng nhìn cái này hồ, xưa nay hồ hững trên mặt lộ ra hoặc bi hoặc khổ vẻ mặt, nhẹ giọng nói: "Trên bản đồ nói, hồ này làm Song Tử Hồ, ta tổ phụ chính là ở cái hồ này trung tâm mất tích. . ."

Tư Lăng ôm một cái linh kiếm, lặng lẽ không nói gì.

Truyền Sơ há miệng, nhỏ giọng mà khuyên nhủ: "Pháp đạo hữu, xin mời, xin đừng khổ sở, nếu là hôm nay có may mắn điều tra rõ người tổ phụ mất tích nguyên nhân, người vậy. . ." Đột nhiên có chút đỏ cả mặt, hiển nhiên không phải cái đã từng hội an ủi người.

Pháp Lăng nhưng hiếm thấy đối với nàng cười cợt lấy đó cảm kích, ba người tuy là bởi vì từng người cần mới tổ đội, nhưng trải qua mấy ngày nay làm đồng bạn mà chiến đấu, cũng bồi dưỡng được một ít đồng bạn hữu nghị, đối với lẫn nhau tính cách đều có chút hiểu rõ, chỉ cần bọn hắn kiên trì bản tâm bất biến, sau đó ngược lại có thể trở thành là không sai bằng hữu.

Pháp Lăng rất nhanh liền thu thập lên tâm tình, sau đó mang theo bọn hắn dọc theo hồ đi rồi một đoạn lộ trình, ở bên hồ một chỗ dừng lại.

Bên hồ thảo dung mạo rất cao, rong um tùm, mơ hồ còn có thể nhìn thấy ở rong trong xuyên qua bầy cá, màu trắng bạc thân thể, vẩy đuôi mà qua.

Pháp Lăng từ trong túi chứa đồ lấy ra một cái to bằng lòng bàn tay thuyền nhỏ, thả vào trong hồ sau thuyền nhỏ cấp tốc lớn lên, đã biến thành một chiếc du thuyền to nhỏ thuyền. Pháp Lăng bay đến trên thuyền, hướng hai người nói rằng: "Tu đạo hữu, Truyền đạo hữu, mời tới thuyền, chúng ta muốn đến giữa hồ hòn đảo."

Hai người gật đầu, cũng bay đến trên thuyền.

Chờ hai người lên thuyền, Pháp Lăng liền ở thuyền buồng lái này bên trong để tốt đầy đủ phân lượng linh thạch, nhượng nó tự do chạy.

Tur Lăng đứng ở trên boong thuyền nhìn một chút, ngoại trừ mệnh mông mặt nước, căn bản là không có cách nhìn thấy phần cuối, vì lẽ đó càng không nhìn thấy nó đảo giữa hồ ở nơi nào. Mà lại nói nó là hồ, chẳng bằng nói là cái nội hải khá là thỏa đáng. Trọng Thiên vẫn như cũ ngồi xổm ở Tur Lăng trên bả vai tham cái cô nhìn chung quanh, tiểu dáng dấp thật đáng yêu. Tiểu Hồng cũng thừa dịp Truyền Sơ cùng Pháp Lăng ở khoang thuyền nghỉ ngơi, bò đến Tur Lăng một bên khác trên bả vai quan sát.

Cũng không biết phải bao lâu mới có thể đến đảo giữa hồ, Tur Lăng nhìn thấy trong hồ bơi qua bơi lại phi ngư, đột nhiên nổi lên ăn cá nướng hứng thú, liền ở trong bao trữ vật liêu chấp vá tập hợp mà dẫn vật xuất một cái đơn sơ cần câu cá, nhàn nhã ngồi ở trên boong thuyền câu ngư.

"Tur công tử, ngươi muốn làm gì?" Gặm linh quả Tiểu Hồng muối từ tò mò hỏi.

"Câu ngư, ăn toàn ngư yến." Tur Lăng đem một viên linh quả thất ở ngư câu trên, đem quăng đến trong hồ.

Nghe được "Toàn ngư yến" ba chữ, Trọng Thiên hưng phấn. Mà nó biểu đạt hưng phấn phương thức, chính là nằm nhoài đến Tur Lăng trên đầu ngang ngược, đem Tur Lăng tóc chà đạp đến không ra hình thù gì.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Huyền Thiên bí cảnh (8) - Quỷ Mặc Ngư

Cảm giác được lưỡi câu có phản ứng, Tur Lăng nắm cần câu cá tay vung một cái, một cái có tới nặng hai mươi cân toàn thân trắng bạc cá lớn bị quăng tới, sau đó Tur Lăng ở này cần lưỡi câu cá lớn giương một miệng ngân lông lạnh lợi răng đập tới thời, một cái nắm đầm cũng tiến lên nghênh tiếp, trên nắm tay bao bọc hỗn lực, một quyền liền đem này cá lớn lợi răng cho vỡ.

Cá lớn "Oành" một tiếng ngã tại trên boong thuyền, không có chiếc kia lợi răng thành chỉ không trào miếu, không đáng để lo, chỉ có thể ở trên boong thuyền nhảy lên, Trọng Thiên nhìn chệch nó làm đồ ăn không an phận, trực tiếp một móng vuốt nạo đã qua, cá lớn liền nằm thi.

Tur Lăng đem cần câu cá thất ở trên boong thuyền, sau đó từ trong túi chứa đồ đảo các loại đồ làm bếp cùng nướng lò, lại nhanh nhẹn mà giết ngư, đem ngư thịt cắt thành phiến dùng gia vị liêu ướp muối, lại đem đầu cá chặt ném đến oa thời luộc canh cá, sau đó đem một tấm một giai Hỏa thuộc tính linh phù ném đến nướng lò trong, che lên một tấm sắt lá, bắt đầu rán ngư bài.

Trọng Thiên vây quanh Tur Lăng chuyển, đuôi hoạt bát mà sús cái liên tục, đầy đủ biểu đạt đối với ngư bài yêu thích.

Trong khoang thuyền Pháp Lăng cùng Truyền Sơ rất nhanh liền bị hương vị câu dẫn ra, nhìn thấy trên boong thuyền nhàn nhã cá nướng nhất nhân một yêu, không khỏi lộ ra nụ cười.

"Các người có muốn ăn hay không ngư? Lại đây ngồi đi, lập tức có thể." Tur Lăng một bên ở rán đến vàng óng ánh ngư đứng hàng xoạt tương một bên bắt chuyện bọn hắn.

Truyền Sơ cùng Pháp Lăng cười cọt, cũng không khách khí ngồi lại đây, Truyền Sơ thậm chí đem Bách Biến Thú hoá xuất đến, không hơn trăm biến hoá thú vừa thấy được Trọng Thiên lập tức liền nuy, hướng về chủ nhân nơi đó thẳng đi. Tuy rằng Trọng Thiên bây giờ nhìn lại như một chỉ nhỏ yếu yêu thú cấp thấp, nhưng tình cờ ở Tur Lăng lấy nó đồ ăn cho ăn Bách Biến Thú thời, Trọng Thiên không vui, nguyên bản thu lại khí tức lập tức toát ra đến, loại kia đến từ viễn cổ Đại Yêu thú huyết thống sợ đến Bách Biến Thú từ đây ở trước mặt nó phục dân dân, cũng không dám nữa thưởng nó đồ ăn.

Rất nhanh mà, ngư bài rán hảo, mà canh cá cũng luộc hảo.

Tur Lăng trước tiên cho bọn họ mỗi người xới một chén canh cá, màu nhũ bạch canh cá trên bông bênh xanh biếc hương thảo điệp tử, vô cùng được người ta yêu thích, uống một miệng, mùi vị ngon phi thường. Tur Lăng câu loại này cá bạc là trong hồ thông thường một giai yêu ngư, một miệng lợi răng là chúng nó vũ khí, chất thịt non mềm thiếu đậm, mang theo nhàn nhạt ngọt tiên ý vị, làm thành lát cá sống cũng là nhất tuyệt, mà trải qua Tur Lăng dùng đặc thù gia vị liêu ướp muối qua đi, lại thêm một loại hàm hương vị, khiến người ta khen không dứt miệng.

Truyền Sơ uống canh cá, vừa nhìn Tur Lăng nhanh nhẹn mà đem rán hảo ngư bài trang đến bàn bên trong đến màu đen yêu thú trước mặt, không khỏi nói rằng: "Tur đạo hữu, tài nấu nướng của người thật tốt, Trọng Thiên phúc khí thật tốt, giống ta liền không có cách nào hàng ngày cho Tiểu Bách ăn tốt như vậy." So sánh Tur Lăng thường cho Trọng Thiên làm tốt ăn, Truyền Sơ đột nhiên cảm thấy chính mình này làm chủ nhân còn chưa đủ, có thời gian cũng muốn bắt chước Tur Lăng làm tốt ăn cho Tiểu Bách ăn.

Pháp Lăng nghiêng hào thanh đậm đồ ăn, mùi vị ngon canh cá rất hợp hần khẩu vị, cũng tán dương: "Ăn Tư đạo hữu làm đồ ăn, sau đó với bên ngoài đồ ăn đều không có hứng thú. Trọng Thiên đúng là có phúc lớn, Tư đạo hữu là làm sao học được này một tay trù nghệ?" Trong lời nói nói ngoại có loại muốn học ý tứ.

Tư Lăng khoe miệng vi trù, hần nguyên vốn là cái quý, khi còn sống ký ức đã sớm quên trống trơn, chết rồi làm quỷ một trăm năm là không cần ăn đồ ăn, nơi nào sẽ cái gì trù nghệ? Vốn là Tu Tiên Giới nguyên liệu nấu ăn cùng những cái gia vị lưu bản thân liền ăn chứa nhân nhai linh khí, so với giới trần tục mạnh không ngừng một điểm, tùy tiện làm làm đều ngon, nếu là làm được nói tiếp cứu một điểm, vậy thì là mỹ vị. Từ khi hần biến thành người sau đó, có ăn uống chi muốn, quyết định không bạc đãi chính mình đương nhiên phải làm tốt làm ăn một ít, sau đó bị Trọng Thiên này chỉ kẻ tham ăn dính trên sau, Tư Lăng ở nó móng vuốt uy hiếp dưới, trù nghệ cũng tăng tăng tăng mà tăng lên, làm nhiều rồi, quen tay hay việc, dĩ nhiên là ăn ngon.

"Quen tay hay việc thôi, làm nhiều rồi các ngươi cũng sẽ."

Nghe được Tư Lăng giải thích, hai người rõ ràng có chút thất vọng, Pháp Lăng bình thường thời gian đều thả đang nghiên cứu trận pháp trên, liền bản thân tu luyện đều hạ xuống, như lại muốn tốn đi luyện tập trù nghệ, đối với hần mà nói tuyệt đối không thể, liền liền tắt cái này phúc chi muốn.

Hai mươi cân ngư nghe tuy rằng có phân lượng, nhưng người một nhiều hơn trên một chỉ rất năng lực ăn yêu thú, vẫn đúng là không đủ, tiếp theo Tư Lăng lại liên tục câu mấy cái tới, mỗi lần này cá bạc vừa bay đến trên thuyền, Tư Lăng liền toàn trực tiếp một quyền đánh nát chúng nó chiếc kia ngân lông lánh lợi răng, Trọng Thiên lại lười biếng nạo đi một móng vuốt, hai con phối hợp không hề hở.

Như vậy mấy lần sau, Tư Lăng phát hiện như vậy còn có lợi không chế hồn lực, liền ở đi đảo giữa hồ trong đoạn thời gian này, ngoại trừ làm tốt ăn, Tư Lăng đều ở thuyền bên trên chọc trong hồ các loại yêu thú cùng yêu ngư, đưa chúng nó xem là luyện tập đối tượng, có lúc động tác huyết tính vừa thô bạo, nhưng Truyền Sơ nhìn tránh ra thật xa, nhưng không thể phủ nhận hiệu quả vô cùng tốt, đối với hồn lực năng lực không chế cũng có tăng cao.

Trước đây Tư Lăng chỉ là một lòng tu luyện hồn lực, nhưng đối với hồn lực năng lực không chế liền như tiểu hài tử tập tễnh học theo, chiêu thức vô cùng thô ráp, kể từ khi biết hồn lực so với linh lực càng dùng tốt hơn sau, Tư Lăng mới bắt đầu nghiên cứu hồn lực ứng dụng, hơn nữa còn muốn nghiên cứu năng lực như thế nào tinh tế mà không chế hồn lực, trong lúc tác chiến tận lực giảm thiểu nó lãng phí, này hãy cùng không chế linh lực pháp quyết là một cái đáng về.

Tư Lăng hiện tại nghiên cứu ra lực sát thương to lớn nhất vũ khí chính là hồn lực kiếm, này do màu trắng hồn lực ngưng tụ thành quang kiếm, xem ra không có gì đặc biệt, nhưng khi bị nó công kích được sự vật, lực phá hoại so với linh lực càng sâu, nhưng Tư Lăng đột ngột sinh ra một loại phản trư ăn con cộp trang bức cảm, chỉ có tiếp xúc mới biết nó lợi hại, quá thích hợp đánh lên có hay không.

Ngoại trừ hồn lực kiếm, hiện tại Tư Lăng cũng đang nghiên cứu hồn lực trảo, đây chính là thứ tốt, so với linh lực trảo năng lực phòng ngự càng mạnh hơn, bất quá đáng tiếc chính là, nếu là muốn đem hồn lực ngưng tụ thành bộ quần áo như thể bao trùm ở toàn thân, trong thời gian ngắn cũng còn tốt, nhưng thời gian lâu dài tiêu hao hồn lực quá to lớn, Tư Lăng còn cung không nổi. Liền liền lùi lại mà cầu việc khác, đem hồn lực ngưng tụ thành một cái móng vuốt quang phao, người đi đến đâu trốn một chút cũng rất có dùng, bất quá lấy Tư Lăng hiện tại trình độ, ngưng tụ ra đến quang phao đều chỉ có to bằng nắm tay, còn cần nỗ lực luyện tập.

Đại để là Tư Lăng cảm Song Tử Hồ lý yêu ngư luyện tập quá hơn nhiều, ông trời cũng nhìn hần không vừa mắt, ở thuyền được rồi hai ngày sau, đến rồi cái yêu thú lợi hại đến trả thù.

Pháp Lăng cùng Truyền Sơ cảm giác được thuyền xóc nảy thời, lập tức từ lúc toà trong tỉnh lại, trước tiên chạy ra khoang thuyền kiểm tra. Mà lúc này, Tư Lăng đã kinh điều khiển phi kiếm bay đến trên mặt hồ cùng một một mình thể có như cá mập to bằng màu đen yêu thú triển đầu, Trọng Thiên ngồi xồm ở boong tàu trên lan can, sủy đuôi lười biếng nhìn Tư Lăng tay không cùng yêu thú kia chiến đấu.

Hai người đứng ở trên boong thuyền, chỉ cảm thấy không khí chung quanh không tên âm hàn, làm cho người ta một loại không vui âm u cảm giác, từ trong đáy lòng bài xích.

"Là Quỷ Mặc Ngư." Truyền Sơ kiến thức rộng rãi, một chút liền nhận ra cùng Tư Lăng chiến đấu yêu thú danh tự.

Quỷ Mặc Ngư cũng là một loại yêu thú, bất quá nhưng là một loại khá là khác loại yêu thú, xem như là yêu thú trong quỷ yêu một loại đi, nó là trong nước một loại ngũ giai Vong Hồn Yêu Thú, vui thực nhân tu nguyên thần, sợ sệt linh hóa, mỗi hồi xuất hiện đều sẽ mang đến một hồi tử vong, làm nhân tu kiêng kỵ, là quỷ tu yêu thích yêu thú.

Nhìn thấy Tư Lăng trực tiếp tay không đối phó Quỷ Mặc Ngư, Truyền Sơ cùng Pháp Lăng đều cảm thấy này quá gan to bằng trời.

Truyền Sơ thở dài nói: "Ta đột nhiên cảm thấy Tư đạo hữu kỳ thực rất cường hần, tu sĩ tầm thường gặp gỡ Quỷ Mặc Ngư, bình thường đều sẽ khoảng cách xa công kích, chỉ sợ ly đến gần bị Quỷ Mặc Ngư xuất kỳ bất ý mà nuốt nguyên thần. Quỷ Mặc Ngư vui thực tu sĩ nguyên thần, chỉ cần tu sĩ bị nó oản cuốn lấy, nó hội phát sinh một loại công kích nguyên thần sóng âm, thừa dịp tu sĩ nguyên thần bị thương thời, rất nhanh mà liền sẽ trực tiếp đem tu sĩ nguyên thần thôn phệ, khiến người ta khó lòng phòng bị."

Pháp Lăng nhìn một chút, khoe miệng vi trù nói: "Kỳ thực ta cảm thấy người đánh giá cao hần, hần hần là lúc trước không biết Quỷ Mặc Ngư lợi hại không. Người biết đến, Tư đạo hữu bình thường nhìn rất bình tĩnh, nhưng nào đó chút thời gian có chút. . . Không ở tình hình bên trong." Chính là tục xưng khuyết tâm nhãn.

Truyền Sơ nhớ tới mấy ngày nay cùng Tư Lăng đồng thời hành động, tình cờ nhìn thấy Tư Lăng bụng một tấm mặt đơ mặt, nhưng làm ra một loại nào đó khiến người ta có chút cười sặc sụa sự tình thời, có chút tán đồng Pháp Lăng. Đặc biệt Tư Lăng yêu cùng Trọng Thiên làm trái lại, thời điểm như thế này rất khó duy trì mặt đơ đáng đáp, đúng là như biến thành người khác như thế, nói ra cùng những việc làm đều cùng bình thường không hợp, xem ra khiến

người ta cảm thấy rất khuyết tâm nhân.

Một bên ngồi xổm ở trên lan can quan chiến Trọng Thiên nghe được hai người bọn họ đối thoại, không nhìn được lờm một cái. Tư Lăng có lúc đứng là rất khuyết tâm nhân, vừa nhìn thấy Quý Mặc Nư xuất hiện, liền phảng phất bị cái gì tuyệt thế mỹ vị hấp dẫn như thế, hai mắt tỏa ánh sáng gấp hổng hổng mà chạy lên đi tới. Bất quá quan sát một lúc, Trọng Thiên cảm thấy Tư Lăng cũng không phải như bọn hắn nói không biết Quý Mặc Nư lợi hại mới lên đi, ngược lại hắn là biết rồi Quý Mặc Nư mới lên đi, bởi vì Quý Mặc Nư ở trong mắt hắn có thể không phải là vật đại bổ mà.

Trên mặt hồ, Tư Lăng toàn thân bao trùm một tầng mỏng manh hồn lực, lấy này để tránh khỏi Quý Mặc Nư đụng chạm đến thân thể của hắn công kích nguyên thần của hắn, thật nhanh một quyền oanh lên Quý Mặc Nư trên đầu một con mắt. Quý Mặc Nư khoe mắt màng bị đánh nứt, tia máu màu đỏ xông ra. Thừa dịp nó đau đến gào thét giãy dụa thời khắc, lại oanh trên con mắt còn lại, nhưng nó hoàn toàn mất đi thị lực. Tư Lăng bay đến Quý Mặc Nư trước mặt, nhân cơ hội dùng linh kiểm chặt bỏ nó một cái oản.

Quý Mặc Nư giãy dụa đến lợi hại, còn lại chín cái oản lung tung bay lượn, trên mặt hồ thủy bị nó đánh đến văng tứ phía, sau đó ào ào ào mà đi xuống, phảng phất rơi xuống mưa to như thế. Đây chín cái oản muốn cuốn lấy Tư Lăng công kích nguyên thần của hắn, nhưng làm sao Quý Mặc Nư hiện tại hai mắt không cách nào coi vật, căn bản không biết Tư Lăng ở nơi nào, công kích không được kết cấu. Tư Lăng linh hoạt mà tránh né, ngưng tụ lại hồn lực bao trùm ở trên tay, ở Quý Mặc Nư các vị trí cơ thể oanh quả đấm. Hắn không dám đem hồn lực trực tiếp chuyển Quý Mặc Nư trong thân thể, sợ liền nó yêu đan đều bạo, vậy thì cái được không đủ bù đắp cái mất.

Đương Tư Lăng đem Quý Mặc Nư mười cái oản đều chém đứt thời, Quý Mặc Nư cũng thờ ra thì nhiều nhập khí thiếu. Tư Lăng rất hài lòng kết quả này, nhân cơ hội một chiêu kiểm đâm vào thân thể của nó đưa nó phân thân. Chờ Quý Mặc Nư chết rồi sau, Tư Lăng dùng linh kiểm xé ra đầu của nó, từ bên trong đào ra một viên to bằng nắm tay màu đen yêu đan, bên trong phong phú năng lượng nhưng Tư Lăng không nhìn được nuốt một ngụm nước bọt, rất nhớ trực tiếp nuốt nó.

Quý Mặc Nư ở tu sĩ trong mắt là một loại vô dụng yêu thú, tu sĩ gặp phải chúng nó đại thể là đi đường vòng mà đi, sẽ không hoa khí lực kia cùng chúng nó triển đấu, bởi vì loại này yêu thú bất kể là từ thi thể của nó đến yêu đan tới nói, chất chứa yêu lực cũng không thích hợp nhân tu tu luyện hoặc chế tác linh đan, nhưng là ở Tư Lăng trong mắt, yêu đan bên trong đều là có thể hấp thu hồn lực a, quá cái quái gì vậy hấp dẫn người.

Kết thúc chiến đấu sau, Tư Lăng một thân chật vật bay trở về trên thuyền, Truyền Sơ Pháp Lăng vây quanh, thấy hắn vô sự sau, không khỏi kỳ quái nói rằng: "Tư đạo hữu, Quý Mặc Nư yêu đan chỉ đối với quý có tu dùng, ngươi muốn nó làm cái gì?"

Tư Lăng sững sờ, hỏi, "Quý tu dùng tới làm cái gì?" Sẽ không là xem hắn như vậy hấp thu yêu đan lý hồn lực chứ?

Truyền Sơ đáp: "Hào giống quý tu là dùng để tu luyện đi."

Quả thế, Tư Lăng suy tư, hắn như vậy có tính hay không là xen lẫn trong nhân tu trong quý tu? Nhưng là hào giống quý tu tuy cùng người tu đi con đường không giống, nhưng bản nguyên nhưng là như thế, sử dụng chính là linh lực mà không phải hồn lực, lẽ nào quý tu hấp thu Quý Mặc Nư yêu đan sau có thể đem truyền hóa thành linh lực?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Huyền Thiên bí cảnh (9) - Tế đàn

Thuyền được rời năm ngày, rốt cục đến đảo giữa hồ.

Xa xa nhìn tới, đó là một cái lớn vô cùng hòn đảo, đảo trên màu xanh biếc dạt dào, thực vật sinh trưởng đến phi thường tươi tốt, tình cờ có thể ở trong bụi cỏ nhìn thấy cấp thấp yêu thú bóng người lóe lên một cái rồi biến mất, hòn đảo nơi sâu xa thỉnh thoảng sẽ vang lên vài tiếng thú mình, sau đó các loại loại hình chim hót kêu, từ cao to thụ trong phóng lên trời, hết thấy đều làm cho người ta một loại nơi này rất bình yên an tĩnh cảm giác.

Thuyền bỏ neo ở một chỗ nước cạn loan trong, ba người lên bờ sau, Pháp Lăng đem thuyền cất đi.

Tư Lăng phóng tầm mắt tới đảo bên trong nơi sâu xa, ánh mắt trầm liễm. Trọng Thiên như năm xưa bình thường ngồi xổm ở trên bả vai hắn, đuôi quán quít lấy Tư Lăng cái cổ, trong lúc lơ đãng nắm chặt đuôi lặc cho hắn suýt chút nữa thở không nổi.

"Tư công tử, chủ nhân nói cái này đảo khí tức không đúng." Tiểu Yêu Liên cho Tư Lăng truyền âm.

Tư Lăng nhàn nhạt đáp một tiếng, hắn cũng cảm giác được có chút không đúng, từ giã đến này đảo thổ địa bất đầu, loại cảm giác đó liền như ảnh đi theo. Bất quá đó chỉ là một loại cảm giác, nhưng hắn nói ra không đúng chỗ nào lại nói không thông, Tư Lăng chỉ có thể trong bóng tối cảnh giác.

Ba người ở bên bờ cách đó không xa bên rừng cây nhỏ duyên nghi ngại, cũng thuận tiện nhìn con đường sau đó trình. Pháp Lăng cũng mở ra địa đồ nghiên cứu con đường, kỳ thực tấm bản đồ kia Tư Lăng đã kinh ký ở trong đầu, bản đồ này mặc dù là trải qua vài người tay chế tác, nhưng hay vẫn là có vẻ rất thô ráp, Tư Lăng có chút lo lắng Pháp Lăng không sờ tới đường.

Bất quá Tư Lăng hiển nhiên là bạch bận tâm, Pháp Lăng nhìn một chút liền ánh mắt kiên định nói: "Ta từng đọc tổ phụ viết bản chép tay, kết hợp trên bản đồ con đường, chỗ cần đến hẳn là ở đảo trung tâm."

Chính ở cho ăn Bách Biến Thú ăn đồ ăn Truyền Sơ sau khi nghe xong, lông mày hơi nhíu lại, đang chuẩn bị lúc nói chuyện, lại nghe được một bên Tư Lăng nói rằng: "Trên đảo này có rất nhiều yêu thú cấp cao, chúng ta cẩn thận một chút!"

Cái này cũng là Truyền Sơ lo lắng, tuy rằng nàng là Ngự Thú sư, nhưng cũng bởi vì cùng yêu thú hỗn cùng nhau mới rõ ràng yêu thú chỗ đáng sợ, nếu là không cẩn thận nhạ những cái kia yêu thú cấp cao cũng đủ bọn hắn uống một bình.

Pháp Lăng gật đầu, ánh mắt nhìn về phía hai người, trong lòng phát lên lòng cảm kích. Này đảo nguy hiểm không thể tính toán, đến trước quả thật có nghĩ tới nguy hiểm trong đó, nhưng khi bước lên này đảo sau, phát giác này phía trước nguy hiểm vượt qua hắn dự toán, cũng vượt qua hắn dành cho hai người thù lao. Lúc này xem hai người sắc mặt bình tĩnh, không có lùi bước tâm ý, cũng biết bọn hắn là quyết định cùng hắn đi tới chỗ cần đến, làm sao không giáo trong lòng hắn cảm khái, này Tu Tiên Giới, tuy rằng nhân tính ích kỷ, nhưng cũng không phải không có tình nghĩa tồn tại.

Ba người hơi làm nghi ngại, liền hướng về hòn đảo nơi sâu xa xuất phát.

Trên đường, Tư Lăng cho bọn hắn nhất nhân một tấm tự làm Liễm Tức phù, nhưng bọn hắn tận lực tránh khỏi khí tức tiết ra ngoài, như vậy cũng năng lực giảm thiểu bị yêu thú phát hiện tiến tới gây phiền phức. Hai người nhìn thấy hắn lấy ra tứ phẩm linh phù cũng không có nhiều kinh ngạc, ở trong lòng bọn họ cho rằng, có cái Thiên Tông phái đệ tử nội môn huynh trưởng, phỏng chừng thân gia cũng không thể nào kém. Thêm vào lúc trước ở Huyền Thiên bí cảnh trước, bọn hắn cũng nhìn thấy Tư Hàn cùng hiểu rõ đến hắn ở Thiên Tông phái địa vị, vì lẽ đó Tư Lăng trên người năng lực có tứ phẩm linh phù cũng không cái gì kỳ quái.

Nhân Liễm Tức phù nguyên có, bọn hắn dễ dàng tách ra rất nhiều yêu thú tra xét, chạy đi thời gian cũng rút ngắn rất nhiều, không cần phân tâm trốn. Bất quá đang đến gần đảo bên trong nơi sâu xa thời, những cái kia yêu thú giống càng ngày càng phức tạp, cấp bậc cũng càng ngày càng cao, làm cho bọn hắn không thể không nhiều đường xa tách ra.

Bỏ ra hai ngày thời gian, rốt cục đến đảo trung tâm một chỗ rách nát tế đàn.

Đúng, từ những cái kia bị năm tháng ăn mòn vết tích có thể thấy được này trước kia là cái tế đàn, cũng không biết trải qua bao nhiêu năm, mặt trên lưu lại loang lổ vết tích, thậm chí có chút đã kinh bị thời gian thay đổi nguyên bản đáng đáp, chỉ có thể nhìn thấy một tấm trong đó loang loang lỗ lỗ bệ đá.

Tư Lăng ngồi xổm người xuống, nhặt lên trên đất một khối màu trắng xương quan sát, rất nhanh liền phát hiện đây là một loại yêu thú xương, bất quá tính chất vô cùng gian nan, nhưng đáng tiếc chính là hảo như trải qua quá lâu thời gian, có chút phong hoá vết tích, tác dụng không lớn. Điều này làm cho hắn cảm thấy có chút kỳ quái, Huyền Thiên bí cảnh nếu là Thượng Cổ tu sĩ khai phá xuất đến Tiểu Thế Giới, lẽ ra nên là không có phạm nhân ở lại, nhưng là xem này tế đàn, đúng là như cung phụng cái gì. Hoặc là không phải cung phụng, mà là hiến tế?

Ngay khi Tư Lăng quan sát xung quanh thời, Pháp Lăng quan sát một chút liền bắt đầu hành chuyển động, chỉ thấy hắn ở tế đàn trước nói lầm bầm, sau đó căn cứ trận pháp đặc thù bài lệ ở xung quanh vòng quanh vòng tròn, vừa đi hai tay bên kết ấn, đem từng đạo từng đạo pháp quyết đánh vào nào đó một vị trí. Truyền Sơ cùng Tư Lăng tự nhiên nhìn ra được hắn là ở phá giải trận pháp, đều đứng ở một bên không có quấy rầy hắn, thuận tiện cảnh giới, phòng ngừa phụ cận yêu thú cấp cao phát hiện tới quấy rối.

Không lâu, Pháp Lăng lại đứng ở đó tế đàn trước, hai tay thật nhanh kết ấn, hai tay tốc độ nhanh đã thành bóng mờ, sau đó không lâu, tế đàn phát sinh một trận âm âm âm thanh, sau đó này bệ đá chìm vào trong đất, thay vào đó chính là vô một cái điều khắc kỳ lạ hoa văn cao to cửa đá, cửa đá kia không nhìn ra làm bằng vật liệu gì làm ra, nhưng này hoa văn trong lưu chuyển ám sắc ánh bạc nhưng mơ hồ tiết lộ khí tức nguy hiểm.

Làm xong hệ này lệ sự tình, thời gian đã qua hai canh giờ, Pháp Lăng cái trán bí xuất mồ hôi, mặt đến trực tiếp co quắp trên mặt đất. Tư Lăng đã qua đưa cho hắn một gốc cây linh quả, đây là có thể giải khát cùng khôi phục tinh thần linh quả. Pháp Lăng lúc đầu không hiểu, bất quá cũng sẽ không phát Tư Lăng hảo ý, cắn một cái, phần thịt quả vô cùng giòn, nước trong veo, lướt qua yết hầu sau không ngừng giải mấy phần khát ý, vừa này độ cao tập trung tinh thần mà có chút nớ đầu dĩ nhiên cũng ung dung mấy phần.

"Đây là cái gì linh quả?" Pháp Lăng ngạc nhiên nói.

"Điều Linh Quả." Tư Lăng lạnh nhạt nói, không có cùng bọn họ giải thích này linh quả phát hiện hay vẫn là Tiểu Yêu Liên công lao, bởi vì Tiểu Yêu Liên, Tư Lăng ở này bí cảnh lý phát hiện rất nhiều tu sĩ không quen biết linh quả, đều là ở lúc máu chốt có tác dụng lớn, điều này làm cho hắn cảm thấy Tiểu Yêu Liên so với Trọng Thiên hữu dụng hơn nhiều, thật là một bảo bối.

Truyền Sơ cười nói: "Ta còn nói Tư đạo hữu tại sao đến một nơi liền đi tìm linh quả, nguyên lai còn năng lực tìm ra nhiều như vậy linh quả." Nói chính mình cũng lấy ra một viên linh quả đút cho Bách Biến Thú, chủ sủng hai một bộ ân ái đáng đáp.

Tư Lăng cười cợt không hề trả lời.

Nghi ngại dưới, Pháp Lăng khôi phục tinh thần, cùng hai người đồng thời đứng ở đó cánh cửa trước mặt, cùng bọn họ giải thích: "Lúc trước chỗ này tế đàn xung quanh bày một cái ẩn giấu trận pháp, đem cánh cửa này hoàn toàn ẩn giấu. Ta hoài nghi này tế đàn bất quá là cái phép che mắt, chủ yếu là làm

ẩn giấu cánh cửa này. Các người nhìn, cái môn này trên hoa văn là một loại cổ lão trận pháp, ta hoài nghi nó là Thượng Cổ tu sĩ khắc họa trận pháp, liền không biết phía sau cửa có cái gì, ta tổ phụ chính là ở sau cửa điện mặt tích. . "

Hai người đồng thời gật đầu tỏ ra hiểu rõ.

Pháp Lăng chần chờ một lúc, nhìn về phía Tư Lăng, thấp giọng nói: "Tư đạo hữu, đón lấy khả năng muốn phiền phức người. "

Tư Lăng chọn dưới mi, hỏi: "Ta phải làm sao?" Không khỏi nhớ tới lúc trước lần thứ nhất thấy Pháp Lăng thời, hắn nói phải tìm một cái nhất định phải có thủy hỏa song linh căn mà lại là Trúc Cơ kỳ tu sĩ cùng hắn đi vào. Bấy giờ nhìn lại, cái gọi là cần muốn hắn việc làm hắn là ở cánh cửa này lên.

"Cánh cửa này trên có bày một cái Thượng Cổ trận pháp, ta tổ phụ cũng không cách nào nghiên cứu ra trận pháp này nguyên lý, ta phòng chừng lấy Thương Vũ trên đại lục Trận Pháp Sư hiện tại trình độ muốn phá giải trận pháp này là không thể." Nói, Pháp Lăng trong mắt hơi lộ ra tiếc nuối, ở này thời gian dài dằng dặc trường hà trong, Thượng Cổ truyền lưu rất nhiều thứ đều thất truyền, mặc kệ là linh đan, trận pháp, Linh khí, công pháp các thứ rất ít năng lực truyền lưu đến hiện tại, đây đối với một cái yêu quý trận pháp người đến nói, là một cái giáo người vô cùng thương tiếc tiếc nuối sự tình.

"Nếu là Thượng Cổ trận pháp, chúng ta muốn làm sao phá trận đi vào?" Truyền Sơ cau lại mi hỏi.

Pháp Lăng khẽ mỉm cười, "Ta tổ phụ nghiên cứu qua, tuy rằng trận pháp này lấy hiện tại trình độ không cách nào phá giải, nhưng còn có một cái chỗ trống có thể xuyên, hiển tế."

Tư Lăng khoe mắt vì nhảy, trong lòng hơi trầm xuống, ánh mắt lạnh nhạt mà nhìn Pháp Lăng.

Truyền Sơ kinh sợ một tiếng, mau mau che miệng lại ba, một đôi đôi mắt đẹp không vui trừng mắt Pháp Lăng.

Thấy bọn họ hiểu lầm, Pháp Lăng cuống quýt nói bổ sung: "Không phải các người tưởng tượng như vậy, cũng không cần người sống hiển tế, chỉ cần một chỉ ngũ giai yêu thú phối hợp trận pháp đặc biệt là được, Tư đạo hữu muốn làm chính là hướng về trong trận pháp thua vào nước lửa linh lực, hơn nữa là muốn Trúc Cơ tu sĩ thủy hỏa linh lực."

Truyền Sơ cùng Tư Lăng về mặt tốt lắm rồi, Truyền Sơ lại tò mò hỏi: "Vì sao nhất định phải Trúc Cơ tu sĩ linh lực? Những người khác không được sao?"

Pháp Lăng thờ dãi đáp: "Đây chính là trận pháp tinh diệu vị trí, trận pháp này thiết có hạn chế ra, nhất định phải muốn nắm giữ thủy hỏa song linh căn Trúc Cơ tu sĩ linh lực mới hội mở ra, những người khác tuyệt đối không được, ta cảm thấy này điều kiện hà khắc cũng coi như là hạn chế mọi người tiến vào sau khi nhập môn diện đi."

Nghe đến nơi này, Tư Lăng dĩ nhiên rõ ràng, lúc trước nghi hoặc cũng được giải thích, này tế đàn mặc dù là cái phép che mắt, nhưng cũng là muốn tiến vào cái môn này người dùng để hiển tế chỗ.

Sau đó Pháp Lăng tiếp tục bố trí hiển tế trận pháp, Tư Lăng cùng Truyền Sơ đi trong rừng bắt giữ cần yêu thú.

Thời gian lại quá một ngày, Pháp Lăng trận pháp phương hoàn thành, mà Tư Lăng cùng Truyền Sơ hợp tác, rất nhanh mà liền bắt giữ một chỉ ngũ giai Thiết Tê Ngu.

Thiết Tê Ngu bị pháp thuật buộc chặt bỏ vào trung tâm trận pháp, khả năng nó cũng linh cảm nguy hiểm, tuy rằng bị trói thành cái bánh chưng, nhưng vẫn là nỗ lực giãy giụa. Tư Lăng đứng ở Pháp Lăng chỉ xác định địa phương, ở Pháp Lăng lên tiếng thời, liền hướng về trong trận pháp thua vào nước lửa linh lực. Đương nhiên không thể là trực tiếp đưa vào linh lực đơn giản như vậy, còn muốn sử dụng thủy hỏa linh lực lấy đồng dạng tần suất cùng to nhỏ phát ra, có một chút xiu khác biệt cũng không được, làm cho Tư Lăng cũng thật là khá phí đi một lúc. May là gần đoạn thời gian Tư Lăng ở học tập không chế hồn lực thời cũng học tập không chế linh lực, không phải vậy hiện tại phải trước tiên luyện tập hao Không Linh thuật mới có thể ra trận.

Theo linh lực đưa vào, trận pháp lượng, tia sáng kia tụ tập cùng nhau tràn vào trên cửa, theo những ám đó màu bạc hoa văn đi khắp, tia sáng lúc sáng lúc tối, làm cho người ta một loại biết điều xa hoa cảm giác, nhưng người quan sát si mê không ngớt. Mà lúc này, này trong trận pháp Thiết Tê Ngu sức sống cũng bị trận pháp từng điểm một hấp thu, cho đến ** biến mất, chỉ còn dư lại một bộ màu trắng khung xương, cái này cũng là Tư Lăng lúc trước phát hiện cái kia yêu thú xương đáng dấp, phòng chừng trước đây thật lâu, cũng có người lấy loại này hiển tế phương thức mở cửa ra.

Theo trên cửa những cái kia hoa văn trên tia sáng càng ngày càng sáng, môn cũng bắt đầu rung động, sau đó một trận răng chũa kéo kẹt tiếng vang lên, này phiền cao to cửa đá rốt cục chậm rãi mở ra, Pháp Lăng cũng thuận theo lộ ra kích động nụ cười, rất nhanh hắn là có thể tìm được tổ phụ. . .

Đột nhiên, Pháp Lăng nụ cười cứng đờ, lớn tiếng gào thét nói: "Tư đạo hữu, mau tránh ra a! !"

Tư Lăng còn không phản ứng lại, phía sau một đạo màu đen con lóc đã kinh bao phủ tới, đem không kịp lùi về sau Tư Lăng cuốn vào con lóc trong, sau đó kéo vào cánh cửa kia bên trong.

Chương 54: Huyền Thiên bí cảnh (10) - Vô tận hành lang gặp khúc

Đương màu đen con lốc đem chính mình cuốn vào cánh cửa kia thời, tất cả phát sinh đến quá nhanh, tuy rằng Tư Lăng trong lòng có chuẩn bị đối mặt đột phát tình huống, nhưng cũng chỉ kịp ngưng tụ lại một cái hồn lực trảo đem chính mình bảo vệ ở bên trong.

Con lốc tốc độ rất nhanh, Tư Lăng chỉ cảm thấy toàn bộ mọi người bị mãnh liệt con lốc đè ép, nhưng hấn cảm giác cực không thoải mái, mà ở loại này cao tốc độ đè ép trong, Tư Lăng còn có thể cảm giác được Trọng Thiên cả người đều cuộn mình bao bọc cổ của hấn, cái kia đuôi thật chặt quấn quanh chính mình.

Không biết qua bao lâu, Tư Lăng cảm giác ngũ tạng lục phủ của mình cũng bị con lốc tốc độ gió đè ép đến vỡ tan xuất huyết thời, con lốc kia rốt cục đem hấn phun ra ngoài, thân thể bị quăng ở giữa không trung, sau đó mạnh mẽ mà đập đến vách đá cứng rắn, lại nhân quán lực mà đàn hồi đến trên mặt đất. Tư Lăng lại một lần nữa cảm giác được yếu đuối nội tạng bị này hai lần va chạm mà làm cho tổn hại nghiêm trọng hơn, hiểu là thân thể bị đập nặng quá tu sĩ cũng không cách nào tránh cùng.

Đương rốt cục chấm dứt thời, Tư Lăng chỉ có thể nằm trên đất ho khan, ỏi ra hảo mấy búng máu mới cảm giác thoải mái một ít.

Bốn phía rất đen, không có một chút ánh sáng, trong tầm mắt đều là một vùng tăm tối, không cách nào thăm dò ở nơi nào.

Trọng Thiên tồn ở một bên, dùng lông xù đuôi quét Tư Lăng mặt, tựa hồ đang hỏi dò cảm giác của hấn như thế. So với Tư Lăng chật vật, Trọng Thiên không có dính chút chuyện. Nó mặc dù coi như chỉ là con yêu thú ấu tể, nhưng nhân huyết thống nguyên nhân da thịt cứng rắn phi thường, con lốc tốc độ gió không có mang cho nó tí tẹo thương tổn, trái lại bởi vì nó dùng thân thể bảo vệ Tư Lăng cái cổ nhưng hấn miễn ở bị con lốc đao gió vết cắt yếu đuối cái cổ.

"Khắc khắc khắc. . ."

Tư Lăng muốn mở miệng, nhưng cũng là liên tiếp tiếng ho khan, lại tràn ra một luồng huyết xuất đến. Cuối cùng chỉ có phiền muộn mà nằm trên đất chờ đợi thương thể vững vàng một ít. Sau một lát sau, cảm giác tốt lắm rồi thời, Tư Lăng nháy mắt một cái phát hiện vẫn là một vùng tăm tối trong, không khỏi có chút giật mình. Phải biết tu sĩ con mắt có thể ở buổi tối coi vật, nhưng là nơi này hắc ám phảng phất là ở hư vô trụ vũ bên trong, vô biên vô hạn hắc, không có bất kỳ vật gì như thế.

Tư Lăng trong lòng hơi trầm xuống, bất quá cũng không kinh hoảng, trước tiên dùng thần thức cảm thụ tuần sau vậy, rất nhanh liền phát hiện hấn thần thức có thể nhìn thấy xung quanh bán kính bốn mét bên trong đồ vật, những cái kia tặng lại về cho đại não đồ vật hình tượng lại như bị máy vi tính số liệu xử lý qua đường nét, chỉ có cái đại khái ấn tượng, nhưng không có màu sắc, thần thức gây nên đều là như vậy, nhưng Tư Lăng trong lúc nhất thời khó có thể phân biệt này xung quanh chân thực.

Lúc này tiểu yêu liền cũng từ Tư Lăng trong tay áo bò ra ngoài, nó tuy rằng bị bảo vệ ở trong tay áo, nhưng cũng bị đè ép đến khó chịu, may là Tiểu Yêu Liên thân thể có thể tùy ý biến hình mới không có như Tư Lăng như vậy chen tổn thương nội tạng.

"Tư công tử ngài không có sao chứ?" Tiểu Hồng nài tiếng nài khí mà hỏi.

Tư Lăng không hề trả lời, thực sự là không có khí lực trả lời, tuy rằng không biết nơi này là nơi nào, nhưng có Trọng Thiên cùng Tiểu Yêu Liên bồi tiếp, cũng làm cho hấn thần nhiên mấy phần. Cảm giác thân thể tốt lắm rồi, Tư Lăng khó khăn mà tìm thấy bên hông túi chứa đồ, tay run run lấy ra một bình đan dược chữa thương. Tiểu Yêu Liên thấy hấn động tác chậm chậm khổ cực, liền phiến động tiếp nhận cùng thân thể mình như thế cao chiếc lọ, ngã một viên linh đan cho ăn đến Tư Lăng trong miệng.

Một lát sau đan dược phát huy tác dụng, bị thương nội tạng bị từ từ tu bổ, Tư Lăng phương có sức lực đứng dậy.

"Các ngươi biết nơi này là nơi nào sao?" Tư Lăng bên hỏi bên vuốt dưới thân mặt đất, vào tay là lạnh lẽo hòn đá, cũng không biết là làm bằng vật liệu gì, thể nhưng thốn phân cứng rắn. Hấn là bị này quái lạ màu đen con lốc quét vào, tuy rằng bị cuốn vào thời gian cũng không lâu, nhưng con lốc kia tốc độ vô cùng nhanh, phỏng chừng này một đoạn ngắn thời gian, đã không biết bị cho tới nơi nào.

Hơn nữa, hấn bị cuốn vào thời vội vàng trong chỉ nhìn thấy Pháp Lăng cùng Truyền Sơ kinh ngạc đáng đáp, phỏng chừng bọn hấn cũng không biết hội xảy ra chuyện như vậy. Hay là này cửa mở ra sau bọn hấn có thể hay không cũng cùng đi vào, cũng không biết có thể hay không ở nơi như thế này gặp phải bọn hấn.

Trọng Thiên ô tiếng, không cần phiên dịch Tư Lăng cũng biết ý của nó, mà Tiểu Hồng cũng nói: "Ta không biết, chủ nhân cũng không biết."

Tư Lăng lại hỏi: "Các ngươi có thể cảm giác được không gian này có nguy hiểm gì đồ vật sao?"

Trọng Thiên dùng đuôi quét quét mặt của hấn, Tiểu Hồng thay truyền đạt ý tứ: "Chủ nhân nói không có so với nó lợi hại đồ vật tồn tại."

Tư Lăng tuy rằng không thể tin hoàn toàn, nhưng trong lòng cũng thả lỏng mấy phần, tiếp tục ngồi ở tại chỗ chữa thương.

Lại nghỉ ngơi một chút, Tư Lăng rốt cục cảm giác được bị thương nội tạng gần như khôi phục, sắp đem Tiểu Hồng xách tới trong lòng ngực ôm, Trọng Thiên tự động nhảy đến trên bả vai hắn, nhất nhân lưỡng yêu ở trong bóng tối tìm tòi đi tới.

Con mắt hoàn toàn thành trạng sức, thần thức năng lực thấy phạm vi cũng bị vây ở bốn mét bên trong, làm cho Tư Lăng đi được khá là cẩn thận một chút. Mà ở thần thức nhận biết trong, bốn phía là một cái vô cùng dài lâu đường nối hành lang uốn khúc, vọng không tới phần cuối, dài rộng cao đều bốn mét, xem ra lại như là một chỗ không dừng tận mô hình vuông trạng hành lang uốn khúc.

Tiểu Hồng muội muội ở Tư Lăng trong lòng ngực ngốc đến hết sức thoải mái, thỉnh thoảng mà cùng Tư Lăng nói chuyện, nói cho Tư Lăng cảm nhận của nó: "Tư công tử, không gian này thật quái, Tiểu Hồng hoàn toàn không có cảm giác đến thực vật khí tức."

Nghe được Tiểu Hồng Tư Lăng trong lòng hơi trầm xuống, Tiểu Hồng là thiên địa thai nghén mà sinh Yêu Liên, thuộc về cao giai yêu thực, đối với thực vật năng lực nhận biết là tuyệt đối, nhưng nó nhưng không cách nào ở bên trong không gian này cảm giác được thực vật khí tức, nói rõ không gian này nếu không là hoàn toàn không có thực vật tồn tại, như vậy chính là đóng kín.

Vô tận hành lang uốn khúc.

Tư Lăng như vậy xưng hô nó.

Đi rồi mấy cái canh giờ sau, Tư Lăng lấy ra một thanh phi kiếm phi hành, phi kiếm cùng mặt đất duy trì năm khoảng mười centimet.

Phi hành một ngày thời gian, Tư Lăng dừng lại nghỉ ngơi, lấy ra trong bao trữ vật lúc trước làm tốt gọi hoa kê cùng ngư bài, linh quả, bởi vì đặt ở trong bao trữ vật có giữ tươi tác dụng, lấy ra thời còn duy trì mới ra lò nóng hổi đáng đáp, nhất nhân lưỡng yêu mỹ mỹ mà ăn dần no. Gọi hoa kê là lúc trước tiến vào Huyền Thiên bí cảnh thời Trọng Thiên giết một đồng kê nhưng Tư Lăng làm thả trong bao trữ vật đương đồ ăn vật, ngư bài là hai cái kê tham ăn ở trên thuyền nhân rồi lúc rảnh rỗi hợp tác Vô Gian Sát quá nhiều cá bạc, bằm không lãng phí nguyên tắc, liền đưa chúng nó đều làm thành ngư bài thu cẩn thận.

Ba chỉ nhân nhả đáng đáp khiến người ta cảm thấy không quân bọn họ rơi vào loại nào hoàn cảnh phòng chừng đều có thể sống được rất tốt.

Ăn xong thịt nướng, Tư Lăng ngâm viên linh quả gặm, lại lấy ra hai viên Yêu La quả ném cho Tiểu Hồng cùng Trọng Thiên, nhất thời trong bóng tối vang lên răng rắc răng rắc gặm trái cây âm thanh, nghe tới thực sự là quá hòa hợp.

Tư Lăng ở này vô tận hành lang uốn khúc lý bay một tháng sau, rốt cục tẻ nhạt lẽ chừng kết thúc, phía trước xuất hiện một điểm hạt gạo kích cỡ tương đương điểm sáng.

Tuy rằng này quang điểm quá nhỏ, nhưng Tư Lăng vẫn là tinh thần phấn chấn, tuy rằng không biết phía trước hội có cái gì chờ đợi mình, nhưng cũng tựa như ở này không có cái gì đặc sắc biến hóa hành lang uốn khúc trong chạy trốn đến hay lắm. Trong thời gian ngắn cũng còn tốt, nếu để cho hắn ở nơi như thế này đi cái mấy chục năm, không phải phát rồ không thể.

Không chỉ Tư Lăng cao hứng, Trọng Thiên cùng Tiểu Yêu Liên cũng thật cao hứng, này ô tất bồi đen địa phương, trước không được thôn sau không được điểm, vĩnh viễn chỉ có một cái hình vuông tảng đá đường nối đơn điệu hoàn cảnh, cũng làm cho hoạt bát hai con yêu không chịu được, hay là nhượng bọn hắn duy nhất không có lời oán hận chính là Tư Lăng trong bao trữ vật này phong phú đồ ăn thôi, mỗi ngày dừng lại ăn đồ ăn đoạn thời gian đó là hai con yêu cao hứng nhất thời điểm.

Tư Lăng cũng cảm tạ chính mình lúc trước thu thập đồ ăn quen thuộc, ở một tháng qua rốt cục phát huy được tác dụng, nhượng hắn miễn ở ăn loại kia khó ăn không mùi vị Ích Cốc Đan, hưởng thụ mỹ thực cũng coi như là một loại đơn điệu cuộc sống tẻ nhạt trong xa xỉ hưởng thụ.

Này hạt gạo quang điểm tuy rằng tiểu, nhưng Tư Lăng vẫn là bay gần một ngày thời gian mới dần dần tiếp cận nó, càng tiếp cận mới phát hiện nguyên lai đây là một chỗ xuất khẩu. Tư Lăng nhất thời kích động đến không được, bất quá ở cự cách lối ra một ngàn mét cự ly thời, Tư Lăng ngừng lại, dụng thần cẩn thận từng li từng tí một mà hướng về xuất khẩu tìm kiếm, sau đó phát hiện thần thức vẫn là bị nhốt ở bốn mét bên trong.

Tư Lăng suy tư, con mắt tuy rằng năng lực nhìn thấy này trắng xóa tia sáng, nhưng cũng chỉ là trắng xóa hoàn toàn, không có cách nào tra rõ xuất khẩu ngoại đồ vật. Mà thần thức vẫn là bị vây ở bốn mét bên trong, nói rõ không gian này có trở ngại cách thần thức đồ vật, hay là trên vách tường tảng đá.

Nghĩ như vậy thôi, Tư Lăng lại một lần nữa đưa tay sờ sờ này cứng rắn lạnh lẽo vách đá, trong lòng nghiên cứu không xuất đây là làm bằng vật liệu gì tảng đá, hỏi Tiểu Yêu Liên cùng Trọng Thiên mà, một cái là thực vật, truyền thừa của nó lý không có thứ này; một cái là yêu thú, nhưng từ thể giới này thức tỉnh đến hiện tại cũng bất quá là hơn một năm thời gian, còn là một tân sinh trẻ nhỏ, truyền thừa của nó trả không hết chính, nhất định phải chờ nó tìm kiếm về thứ thuộc về nó mới hội có một bộ hoàn chỉnh truyền thừa.

Tư Lăng thở dài, này chất liệu như vậy đặc biệt, hẳn đúng là muốn đào một ít mang đi ra ngoài, dùng để luyện chế một ít ngăn cách thần thức bảo vật cũng không sai, bất quá đáng tiếc chính là hắn dùng các loại biện pháp đều không cách nào ở cứng rắn hòn đá trong chém ra một chút đá vụn xuất đến, nhượng hắn khá là ủ rũ.

Chờ cách lối ra chỉ có mấy mét thời, Tư Lăng lại một lần dừng bước lại, trước đem ngó đao dắc Tiểu Hồng muội muội nhét về tay áo trong, từ từ đem thần thức hướng về cửa động tìm kiếm, vẫn là bị chặn lại rồi, xem ra chỉ có xuất cửa động mới có thể thấy rõ ràng tình huống bên ngoài.

Tư Lăng hít một hơi thật sâu, sau đó bước chân nhảy vào xuất khẩu.

Đương thân thể hoàn toàn ly khai vô tận hành lang uốn khúc sau, nhìn thấy cảnh tượng trước mắt nhượng Tư Lăng không khỏi sùng sốt một chút.

Đây là một chỗ tường huy hoàng cung điện, bốn phía ngăn không khoáng, nhưng những cung điện kia vách tường cùng cây cột đều nạm sáng lấp lánh đồ vật, khiến người ta cảm thấy cung điện này chủ nhân chính là cái nhà giàu mới nổi. Chờ thần thức đảo qua những cái kia sáng lấp lánh đồ vật thời, Tư Lăng nhất thời kích chuyển động, đều là linh thạch a, hơn nữa còn là linh thạch trung phẩm.

Tư Lăng miễn cưỡng thu liễm lại tâm thần, sau này đầu nhìn lại, hấn xuất đến cái lối đi kia miệng đã biến mất rồi. Tư Lăng đưa tay trên không trung sờ soạng dưới, hoàn toàn không cảm giác được cái lối đi kia, phảng phất nơi đó chỉ là tồn tại ở không gian kẽ hở trong một chỗ đường nối thôi, lại không có dấu vết mà tìm kiếm.

Tuy rằng cảm giác được khó mà tin nổi, nhưng năng lực ly khai nơi đó Tư Lăng vẫn là rất cao hứng.

Cung điện tuy rằng lớn, nhưng thần thức hoàn toàn có thể bao trùm trụ, Tư Lăng không biết nơi này là nơi nào, vì lẽ đó lục soát đến cũng cẩn thận, đầu tiên là kiểm tra một hồi phía sau này phiên cao mười mấy mét cửa lớn, sau đó là cửa lớn vào hai cái thô to hình trụ, hình trụ trên không ngoại lệ nạm khối lớn linh thạch.

Tư Lăng đi tới đưa tay sờ soạng dưới, phát hiện linh thạch này đã cùng cây cột hòa làm một thể, như muốn khu hạ xuống nhất định phải hủy diệt linh thạch hoàn chỉnh tính.

Tuy rằng ái tài, nhưng thấy khu không tới sau Tư Lăng cũng là tắt đưa chúng nó đều đào hạ xuống tâm, tiếp tục quan sát cung điện này.

Rất nhanh mà, Tư Lăng liền nhìn thấy điện bên trong trên bậc thang một tấm dường như giới trần tục Đế vương vương tọa, mặt trên bày đặt một cái kim sáng loè vương miện. Vương miện toàn thân màu vàng, nhưng cũng không phải dùng phổ thông vàng làm ra, mà là dùng một loại đã kinh thất truyền cực kim. Loại này cực kim là một loại luyện khí cực phẩm vật liệu, chỉ cần đang luyện chế vũ khí trong gia nhập một điểm, có thể đem vũ khí miễn cưỡng tăng lên hai cái cấp bậc, vũ khí cứng rắn độ cũng rất lớn mà tăng cao. Mà cung điện này chủ nhân dĩ nhiên trực tiếp dùng cực kim đến chế tác toàn bộ vương miện, thấy thế nào đều cảm thấy lãng phí. Ngoài ra, này vương miện trên đỉnh khảm nạm một viên không nhìn ra chất liệu màu đen tinh thạch, yên tĩnh nạm ở nơi đó, lóe lên xa hoa âm u lượng ánh sáng, biết điều lại cao quý.

Tư Lăng phảng phất bị hấp dẫn giống như vậy, tầm mắt trở nên nóng rực, trong mắt lóe lên điên cuồng sắc thái, từ từ hướng về vương tọa đi đến, sau đó đỉnh chỉ vương tọa trước, hướng vương miện đưa tay ra. . .

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Huyền Thiên bí cảnh (11) - Đế Vương Điện

Đương ngón tay liền muốn đụng với này vương miện thời khắc, Tư Lăng con mắt đột nhiên khôi phục thanh minh, đột nhiên thu tay về, thân hình vội vàng thối lui.

Ở hấn lùi ly thời điểm, một vệt bóng đen xẹt qua trước mặt, sau đó này vương miện trên tinh thạch bị một cái móng vuốt nạo một trảo, toàn bộ vương miện cao cao mà bay khỏi tầm kia vương tọa, ầm một tiếng rơi xuống sáng đến có thể soi gương trên sàn nhà.

Tư Lăng kinh ngạc nhìn đứng ở vương miện bên cạnh hướng hấn gào gừ kêu Trọng Thiên, lúc này Tiểu Yêu Liên cũng dò ra đây là sen đầu nhỏ, sợ hãi mà liếc nhìn này vương miện, lại tiếp tục sùng bái mà nói với Tư Lăng: "Tư công tử ngài không bị Huyền Thạch đầu độc thực sự là quá tốt rồi, chủ nhân nói này viên màu đen tinh thạch là Huyền Thạch, nó là một loại sinh trưởng ở Vô Tận chi hải lý mấy chục triệu mét bên dưới dưới đáy biển hải yêu thai nghén tâm thạch, có thể đầu độc lòng người, khiến người ta tỉnh thần ở chính mình trong ảo tưởng chết đi mãi đến tận biến mất."

Nghe xong Tiểu Hồng giải thích Tư Lăng trong lòng một trận nghĩ đến mà sợ hãi, nếu là mình khác chế không được đầu độc sờ soạng nó, phỏng chừng lập tức sẽ bị nó mê hoặc mà đem vương miện đeo đến cùng trên, đến lúc đó cũng chỉ năng lực ở chính mình trong ảo tưởng nhượng tinh thần chết đi, chỉ còn dư lại một cái xác không.

Chính vui mừng, đã thấy Trọng Thiên hướng này vương miện phun một cái yêu hỏa, sau đó phảng phất có món đồ gì bị yêu hỏa nhốt lại luyện hóa, yên tĩnh bên trong cung điện vang lên một đạo thê thảm tiếng kêu gào, rất nhanh mà âm thanh càng ngày càng nhỏ mãi đến tận biến mất.

Chờ yêu hỏa bị Trọng Thiên thu hồi lại, này vương miện vẫn như cũ như lúc trước bình thường không có thay đổi gì. Trọng Thiên vung một móng vuốt, trực tiếp đem này vương miện hướng Tư Lăng vung lại đây, Tư Lăng trong lòng đối với nó đề phòng cực kì, nào dám tiếp xúc này đồ chơi, mau mau tránh thoát. Thấy hấn này không tiền đồ đáng đáp, Trọng Thiên trực tiếp một móng vuốt vỗ lại đây, tuy rằng không có bị thương không có xuất huyết, nhưng cũng rất đau.

"Làm gì?" Tư Lãng vuốt bị đập đau ngực, nén giận đạo.

Trọng Thiên cao ngạo mà gào gừ kêu một tiếng.

"Tư công tử, chủ nhân là nói nó đã kinh xóa đi Huyền Thạch trên nguyên thần, không có nó sai khiến tác quái, này Huyền Thạch chỉ là phổ thông Huyền Thạch, nguoi hiện tại tiếp xúc nó cũng không quan trọng lắm." Tiểu Hồng muội muội sẵn sốc mà giải thích.

Sau khi nghe xong Tư Lãng bỗng nhiên tỉnh ngộ, nguyên lai vừa nãy Trọng Thiên chiếc kia yêu hóa là vì thiêu chết Huyền Thạch trên bám vào nguyên thần, phỏng chừng lúc trước hắn bị mê hoặc cũng là này nguyên thần giờ trở quỷ. Mặc dù biết không gặp nguy hiểm, nhưng Tư Lãng vẫn là cẩn thận mà đưa nó nhặt lên đến, tiếp xúc vương miện tay bao trùm mỏng manh một tầng hỗn lực, phát hiện không có dị dạng sau, sau đó mới ở Trọng Thiên giải thích dưới đem linh lực hướng về khối này Huyền Thạch trên chuyển đi.

Trong nháy mắt Tư Lãng đầu nhiều chút tin tức, rất nhanh mà mi hơi khoe mắt đều là ý cười.

Nhặt được bảo rồi!

Này Huyền Thạch tuy rằng có thể đầu độc lòng người, nhưng tương tự nó cũng có loại bỏ tất cả hư vọng đồ vật, có thể nói thế gian này tất cả ảo thuật ở trước mặt nó đều không có uy hiếp. Như thế hiếm thấy bảo bối, có linh thạch cũng không mua được đây. Mà này Huyền Thạch trước kia chủ nhân là cưỡng ép đem một cái tu sĩ nguyên thần xóa đi ý thức bỏ vào Huyền Thạch lý khi nó hồn khí, nhưng Huyền Thạch đã biến thành sát nhân lợi khí, hiện đang không có nguyên thần điều khiển, Huyền Thạch liền có thể theo người sử dụng nó tùy ý thao tác.

Tư Lãng đem Huyền Thạch cùng vương miện đồng thời thu vào túi chứa đồ thành vì mình vật sưu tập, sau đó gấp phải hội am hiểu sử dụng ảo thuật kẻ địch cũng không sợ.

Bên trong đại điện này hiếm có nhất vật đáng tiền chính là này vương miện, những thứ đồ khác cùng nó so với đúng là có chút so sánh thất sắc, bất quá Tư Lãng sờ sờ này vương tọa chất liệu, phát hiện chế tác nó vật liệu dĩ nhiên là chính mình ở cái kia vô tận hành lang uốn khúc lý gặp phải hòn đá, liền không chút do dự mà đem toàn bộ vương tọa đều thu vào túi thức ăn lý.

Tư Lãng như cái khu môn thần giữ của như thế đem đại điện những cái kia trang sức pháp khí vơ vét một lần, mới hài lòng khu vực hai con yêu ly khai đại điện. Đối với Tư Lãng loại này nhận quá rút mao hành vi, Trọng Thiên cùng Tiểu Yêu Liên cũng không có ý kiến, bọn hắn hiện tại là ăn Tư Lãng uống Tư Lãng, Tư Lãng thứ nắm giữ cũng tương đương với chúng nó chính mình, vì lẽ đó còn ước gì Tư Lãng đem toàn bộ đại điện đều mang đi.

Cung điện cửa lớn bị đẩy ra, Tư Lãng đi ra ngoài, đầu tiên nhìn thấy một cái thật dài hành lang, hành lang hai bên là một phương bích sóng dập dờn bên trong cái ao, sau đó lại đang cái ao trên xây dựng mấy cái dẫn tới các nơi thủy trên cung điện cầu hình vòm, trong ao mọc đầy hoa sen, nước ao trong suốt thấy đáy, chợt có sắc thái sắc sở ngư bơi qua, có vẻ tất cả những thứ này xa hoa. Bất quá khi nghe được âm thanh thoi, những cái kia ngư được xuất mặt nước cao ba mét, lộ ra một miệng sắc nhọn răng bạc, chiếc kia răng dĩ nhiên chiếm thân thể hai phần ba diện tích, khiến người ta cũng không còn cách nào đem nơi này xem là giới trần tục Đế vương cung điện giống như đối xử.

Tư Lãng nhìn lại nhìn về phía mình đi ra cung điện, phía trên cung điện có một phương nền vàng khung đen bằng hiệu, trên rồng bay phượng múa mà viết ba cái vô cùng chữ viết xa xưa, nhìn ra là Thượng Cổ thời kỳ văn tự, cùng hiện tại văn tự không giống. Tư Lãng vừa nhìn liền cảm giác mình biến thành mù chữ, hắn nhận không ra cấp trên văn tự.

Khả năng là biết Tư Lãng hiện tại hai mắt luống cuống, Trọng Thiên thần khí mà thay phiên dịch, nói cho Tư Lãng mặt trên ba chữ ý tứ là: Đế Vương Điện.

Đối với Trọng Thiên năng lực nhận thức mặt trên chữ Tư Lãng kinh ngạc dưới, hỏi: "Nguoi tại sao biết? Tiểu Hồng muội muội cũng nhận thức sao?"

Tiểu Yêu Liên lắc đầu, nài tiếng nài khí mà giải thích: "Tiểu Hồng trong truyền thừa không có loại này văn tự, chủ nhân trong truyền thừa chính là loại này văn tự."

Tư Lãng vừa nghe hai mắt tỏa ánh sáng, cẩn thận mà sờ sờ Trọng Thiên quần cánh tay hắn trên đuôi, cười ha hả nói: "Ta trách oan nguoi, Trọng Thiên cũng rất tốt! Sau đó có thời gian ta làm cho nguoi ăn ngon thịt nướng a!"

Liền Trọng Thiên ở Tư Lãng trong lòng địa vị từ gây chuyện thị phi kẻ tham ăn chuyển đã biến thành cái có một môn ngoại ngữ kỹ thuật yêu thú.

Tư Lãng ở trong cung điện đi dạo dưới, cũng không biết nơi này là nơi nào, quá yên tĩnh, nhưng hắn có loại hai mắt mờ mù cảm giác, không khỏi nghiêng đầu hồi hướng về tồn trên bờ vai Trọng Thiên: "Nguoi có cảm giác hay không tới đây có cái gì? Chính là thứ mà nguoi cần loại hình?"

Trọng Thiên lườm hắn một cái, Tiểu Hồng thay trả lời: "Chủ nhân nói nó muốn đồ vật không ở nơi này. Bất quá cách nơi này rất gần, chỉ có đến khoảng cách nhất định trong phạm vi chủ người mới có thể cảm ứng được nó sáng tỏ vị trí."

Tư Lãng sau khi nghe xong có chút thất vọng, lúc trước Trọng Thiên tìm tới hắn cùng hắn ước định thỏa thuận, muốn hắn hiệp trợ nó tiến vào Huyền Thiên bí cảnh tìm kiếm nó cần đồ vật. Tư Lãng tự nhiên tò mò hỏi nó muốn tìm cái gì, bất quá đáng tiếc chính là Trọng Thiên không có tự nói với mình, hỏi không ra đến sau Tư Lãng cũng không hỏi, đỡ phải bị nó tức chết.

Bất quá nghĩ đến vừa nãy ở cung điện vơ vét đồ vật, lại không khỏi cười đến híp cả mắt, hoàn toàn không có ở trước mặt người ngoài mặt đơ dẳng dấp, này lộ sự vui mừng ra ngoài mặt đáng về cùng bình thường hình tượng cách biệt quá lớn, thậm chí có chút hèn mọn, nhưng Trọng Thiên đem đuôi trực

tiếp đập trên mặt của hán nhượng hán khắc chế một điểm.

Tiếp theo Tư Lãng tùy ý chọn một con đường đi, tiến vào Huyền Thiên bí cảnh đến hiện tại đã có hai tháng, tính toán thời gian còn lại dưới thời gian một tháng Huyền Thiên bí cảnh liền muốn đóng, đến lúc đó lại mở ra chính là ở hai mươi năm sau. Mà Trọng Thiên thứ cần thiết còn không có đạt được, Tư Lãng cũng có chút bận tâm hội bỏ qua, đến lúc đó chính mình cũng bị nó thiên nổi giận nhưng là oan uổng.

Tư Lãng lại đang cung điện du ngoạn chuyển mấy ngày, nơi này không gian vô cùng lớn, không có một bóng người, bất quá nhưng nuôi dưỡng rất nhiều nguy hiểm yêu thú cùng khôi lỗi, Tư Lãng cảm thấy cung điện này chủ nhân quả thực là cái phòng tâm trọng biến thái, nhìn như bình tĩnh cung điện bị làm cho nguy cơ tứ phía, mỗi một nơi cung điện cửa lớn đều bố trí đầy hãm tinh cùng trận pháp, lại vẫn dùng một ít Thượng Cổ thời kỳ yêu thú cấp cao đến thủ vệ. Lúc mới bắt đầu Tư Lãng còn lòng tràn đầy nghĩ vợ vết nhiều hơn chút thứ tốt, hiện tại Tư Lãng cũng không dám như vậy nghĩ đến, mỗi lần đến một cái cung điện đều phải cẩn thận mà ăn giấu khởi hành tung, miễn cho bị trên cửa trận pháp hoặc là thủ vệ yêu thú loại hình hổ.

Bất quá Tư Lãng phát hiện một vấn đề, cung điện này đi vào thời hội bị nghẹt, như muốn xuất đến, hoàn toàn không thành vấn đề, xem ra cung điện này chủ nhân chỉ là muốn ngăn cản người khác đi vào thôi.

Tư Lãng không khỏi sinh ra cái ý nghĩ, nơi này sẽ không là Huyền Thiên bí cảnh lý Thượng Cổ tu sĩ động phủ chứ? Lễ nào Song Tử Hồ trung tâm đảo trên cánh cửa kia là đi về nơi này? Hay vẫn là cái kia màu đen con lốc đem hán cuốn vào một cái đường tắt khiến cho hán so với người bên ngoài dùng một phần nhỏ chút thời gian đến nơi này?

Nếu là như vậy, cũng nói xuôi được, không oán được những cung điện này lý hội có nhiều như vậy bên ngoài khó tìm bảo bối, mỗi một dạng lấy ra đi đều đủ để giáo người đồ mắt thường phá đầu. Mà Tư Lãng ở mấy ngày nay thời gian cũng trải qua thiên tân vạn khổ loại bỏ hai gian đại điện, ở bên trong vợ vết mây thứ thứ tốt.

Bất quá bảo vật tuy được, nhưng lấy Tư Lãng tu vi bây giờ nhưng không cách nào tiến vào càng nhiều cung điện, mà hán cũng ở tiến vào một gian tên là "Hóa Vân Điện" cung điện thời, bị một bộ thủ cửa điện Nguyên Anh tu vi khôi lỗi gây thương tích. Tuy rằng bị thương có nặng chút, nhưng nhưng không phải là không có chỗ tốt, Tư Lãng ở bên trong thu hoạch hai đám bị phong ấn lại thiên hỏa, trong đó một đoàn bạch màu xanh thiên hỏa bị Trọng Thiên a ô một cà lăm, còn lại một đoàn bạch ngọn lửa màu tím Tư Lãng như thế nào cũng không cho nó ăn, hán muốn để cho đại ca.

Tư Lãng biết Tư Hàn thôn phệ băng điểm, làm cho khí tức trên người phát sinh ra biến hóa, liền linh căn cũng có vẻ như cùng bình thường biến dị bằng linh căn không giống, như lại muốn tiến hóa, phỏng chừng phải tiếp tục thôn phệ biến dị băng điểm đi. Mà này đoàn bị phong ấn ở bông tuyết lý hòa điểm hiện bạch màu tím, toả ra thiên hỏa khí tức, tuy rằng Tư Lãng cái này thay đổi giữa chừng tu tiên giả không cách nào tra xét tin tức của nó, bất quá coi trọng thiên này trông mà thêm đáng đáp tất nhiên hết sức lợi hại, thứ tốt đương nhiên phải để cho đại ca.

Liên tiếp xông qua hai cái cung điện, Tư Lãng cũng biết bên trong đồ vật mặc dù không tệ, nhưng lấy thực lực bây giờ của hán thực sự không đấu lại những cái kia thủ vệ khôi lỗi hoặc yêu thú, liền cũng không lại lòng tham, chữa khỏi vết thương sau tiếp tục tiến lên.

Lại đi dạo hai ngày, Tư Lãng rốt cục ly khai này khắp nơi là bảo vật nhưng giáo người không thể công phá cung điện, đi tới cung điện phần cuối.

Tư Lãng nhìn này một cái đi về tầng mây nơi cung điện thang trời, lúc này mới phát hiện cung điện này dĩ nhiên là huyền đứng ở giữa không trung, hơn nữa cung điện cùng cung điện trong lúc đó là do một cái thang trời liên tiếp. Bốn phía mây mù nhiều, bạch vân phiêu phiêu, giống như tiên cảnh. Bất quá Tư Lãng hiện tại khó khăn, muốn lên đi hay vẫn là xuống?

Trọng Thiên trực tiếp dùng móng vuốt vỗ vào Tư Lãng trên mặt, nhượng Tư Lãng đi xuống.

"Thứ ngươi muốn ở phía dưới?" Tư Lãng hỏi.

Trọng Thiên dùng đuôi quét một vòng Tư Lãng mặt, sau đó gạt gù.

Như vậy Tư Lãng liền hướng về thông hướng phía dưới thang trời đi đến.

Thang trời không biết có bao nhiêu cấp, rõ ràng mắt thường có thể nhìn thấy phần cuối cung điện, nhưng đi rồi rất lâu vẫn như cũ như dặm chân tại chỗ như thế. Tư Lãng đơn giản trực tiếp ngự kiếm bay xuống đi, còn ở trên người dán Thần Hành phù, cũng phải như vậy bay một ngày thời gian mới đến phía dưới cung điện.

Tư Lãng mới vừa gia nhập cung điện, liền cảm giác được trong cung điện đâu có người đấu pháp gọn sóng, giật mình đồng thời cũng có mấy phần cao hứng, rốt cục gặp người có thể tuân hỏi một chút nơi này là nơi nào. Bất quá Tư Lãng không có như cái trẻ con miệng còn hơi sữa như thế lỗ mãng chạy đi ra ngoài, ở trên người vỗ trương Liễm Tức phù sau, phương tiện vào cung điện.

Đi rồi một đoạn đường sau, rốt cục nhìn thấy ở một chỗ bên trong cung điện đấu pháp hai phe tu sĩ, chờ nhìn rõ ràng hai phe đấu pháp người thời, Tư Lãng lấy làm kinh hãi, trong thần thức phát hiện không biết đánh cái nào xuất hiện một viên như châm giống như té âm khí hướng về một người trong đó bắn nhanh mà đi, Tư Lãng sắc mặt đại biến, bận bịu nhắc nhở:

"Đại ca cẩn thận!"

Chương 56: Huyền Thiên bí cảnh (12) - Thiên Dạ Tinh Thần quyền trượng

"Đại ca cần thận!"

Theo này tiếng nhắc nhở, Tư Lăng thân thể bắn nhanh mà xuất, xoay tay lấy ra một cái linh kiếm hướng này ám khí bắn nhanh mà đi, linh kiếm cùng cái viên này đánh lên Tư Hàn ám khí tấn công, phát sinh tranh nhiên tiếng vang, sau đó làm người ta giật mình chính là linh kiếm dĩ nhiên không thể tả gánh nặng, âm một tiếng muốn nổ tung lên.

Tư Lăng thăm giạt mình, ám khí kia nhỏ như sợi tóc, nếu không là hấn thần thức cao hơn tu vi xuất cấp hai, căn bản là không có cách phát hiện sự tồn tại của nó. Hơn nữa dĩ nhiên năng lực trực tiếp hủy diệt một thanh linh kiếm, nếu là bị nó tập trung, hậu quả khó có thể tưởng tượng. Tư Lăng sắc mặt cực kém, ánh mắt âm mai mà vọng bên trong cung điện những tu sĩ khác.

Tư Hàn ở Tư Lăng nhắc nhở thời đã kinh làm phản ứng, nhanh chóng ngưng tụ lại một đạo băng điểm bao trùm trụ toàn thân, này ngân châm đụng chạm đến băng điểm thời dừng lại ở bán trong nhà, sau đó phát sinh tư tiếng vang, đã biến thành một viên sắt vụn hóa thành một đạo khói xanh biến mất. Tư Hàn liếc mắt nhìn hấn, ánh mắt như băng, phảng phất lại không nhìn thấy giống như, ánh mắt chăm chú mà lạnh nhạt mà nhìn về phía kẻ địch trước mắt.

Tuy rằng tạm thời giải trừ nguy cơ, nhưng Tư Lăng cũng không dám thả lỏng, thần thức đem toàn bộ đại điện bao trùm, biên quan chú chiến đấu, bên bí mật quan sát đại điện, muốn phải tìm xuất phát xuất ám khí người. Bên trong cung điện còn có mười mấy cái tu sĩ ở một bên vây xem, xem quần áo đều là xuất từ Tây Cảnh những đại môn phái kia đệ tử, trong đó Thiên Tông phái Lý Thanh Ly cũng ở, lúc này nàng bị thương, chính một mặt sốt sắng mà nhìn tranh đấu trong hai người.

Tư Lăng quét một lần, mím mím môi, ánh mắt cũng thật chặt nhìn chăm chăm đang cùng Tư Hàn chiến đấu nam nhân, lại vẫn là người quen, cái kia nắm giữ Diệt Thần kính bực này Thần khí Triệu Thanh.

Nói thức ăn kỳ thực cũng không quen, Tư Lăng nhận ra Triệu Thanh, Triệu Thanh nhưng không hấn nhận ra Tư Lăng, dù sao lúc trước ở Thập Vạn Sơn Mạch sơn động mê cung thời, Tư Lăng là dựa vào ẩn thân linh phù cùng nguyên thần tu vi so với Triệu Thanh tài cao năng lực bình yên vô sự theo sát sau lưng Triệu Thanh kiếm lậu, hơn nữa Trọng Thiên trong bóng tối đem Triệu Thanh hãm hại đến cực thảm, Triệu Thanh mặc dù biết mình bị người hãm hại, nhưng cũng lằng là không cách nào phát hiện là ai hãm hại chính mình, hơn nữa còn khiến người ta lợm tiện nghi.

Nghĩ đến Triệu Thanh trong tay chuỗi này nghịch thiên Diệt Thần kính, Tư Lăng nhất thời căng thẳng không ngớt, liền chỉ lo hấn lấy ra đối phó Tư Hàn. Bất quá hôm nay Triệu Thanh đúng là có vẻ đặc biệt nam nhân, thủ đoạn quang minh chính đại, cũng không giống ở Thập Vạn Sơn Mạch này trong mê cung chuyên môn sử âm thủ đoạn sát nhân, toàn bộ người lại như hít thuốc lắc bình thường cùng Tư Hàn đấu pháp, nhưng Tư Lăng có loại chính mình nhận lầm người ảo giác.

Triệu Thanh tướng mạo vóc người đều giống như vậy, có thể nói là cái lẫn trong đám người liền lập tức phai mờ ở chúng nam nhân, nhưng hấn này pháp bảo nghịch thiên lại để cho Tư Lăng khắc sâu ấn tượng. Ở Tư Lăng trong lòng, Triệu Thanh là cái chuyên môn đánh cướp lạc đàn tu sĩ kiếm lợi người, nên tàn nhẫn thời tàn nhẫn, nên thức thời vụ thời lại vô cùng thức thời vụ, là cái cực hội xu lợi tránh hại người, người như vậy làm sao sẽ cùng Tư Hàn đối đầu đầu?

Nếu là chỉ riêng lấy thuần phép thuật đấu pháp, Triệu Thanh rõ ràng không phải là đối thủ của Tư Hàn, Tư Lăng pháp quyết trong có chứa băng điểm hàn khí, đan khí tức liền đủ để hại người. Tư Hàn xoay tay ngưng xuất một cái băng long hướng về Triệu Thanh gào thét mà đi, Triệu Thanh dùng Thủy Linh Lực ngưng kết thành thủy kính bị băng long rất nhanh đột phá, toàn bộ người bị băng long đánh bay, sau đó mạnh mẽ mà áp ở trên mặt đất, Triệu Thanh phốc phun ra một ngụm máu, toàn bộ người ưỡn oải ưỡn oải suy sụp.

"Người thua rồi!" Tư Lăng nói một cách lạnh lùng.

Triệu Thanh rõ ràng bị thương rất nặng, thêm vào cái kia băng long chính áp ở trên người hấn chà đạp, nhưng hấn nhất thời nói không ra lời, may là Tư Hàn không có đòi mạng hấn ý tứ, vì lẽ đó cái kia băng long chỉ là ở chà đạp hấn mà không phải thẳng lấy tính mệnh của hấn. Tư Hàn tay áo bào khẽ run, cái kia băng long lại đang Triệu Thanh trên mặt giẫm lường chân đem mặt của hấn giẫm thành màu xanh tím, mới lưu luyến mà hướng Tư Hàn bay đi, cuối cùng biến mất ở Tư Hàn lòng bàn tay trong.

Thấy này băng long bị thu hồi, Triệu Thanh cũng thở phào nhẹ nhõm, bất quá tuy rằng thua, nhưng hấn nhưng không có bất kỳ tức giận cảm giác, lại phun ra một cái huyết, gian nan mà lại sung sướng mà nói rằng: "Tây Cảnh thiên tài số một danh tiếng quả nhiên danh bất hư truyền, ta Triệu Thanh có thể cùng Tư đạo hữu tỷ thí một trận biết mình cùng Tư đạo hữu sự chênh lệch, cũng không uổng công chuyến này."

Tư Hàn gánh vác tay, âm thanh lạnh lẽo: "Sự lựa chọn của người."

Triệu Thanh bỏ dậy, xoa bầm tím khuôn mặt, trong lòng hoài nghi Tư Hàn là cố ý, mới hội chuyên hướng về trên mặt hắn bắt chuyện, lúc này nghe được hắn này lạnh đến mức không được người yêu mến âm thanh, không hào giọng nói mà nói: "Ta nếu thua, đương nhiên sẽ không lại giết sư muội của ngươi, ngươi hãy yên tâm, ta tuy rằng yêu linh thạch, nhưng điểm ấy tin dự vẫn có."

Tư Hàn gật đầu, không lại để ý tới hắn, hướng về cửa cung điện trước Tư Lăng đi đến.

Lúc này Triệu Thanh cũng nhìn thấy Tư Lăng, ánh mắt sáng ngời, bất quá khi nhìn thấy đối phương này thân nam trang cùng bằng phẳng bộ ngực thời, lại lộ ra đáng tiếc về mặt, sau đó lại cảm thấy như vậy mỹ nhân có thể là để cho tiện mà nữ giả nam trang cũng là có thể, lại chuyển thành một loại vẻ mặt bỉ ổi, cười híp mắt trên dưới đánh giá Tư Lăng.

Tư Lăng lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, tuy rằng ánh mắt kia làm càn, nhưng cũng chỉ là một loại thường thức ánh mắt, không coi là nhiều khó chịu, Tư Lăng cũng không lại để ý tới, mừng rỡ nhìn hướng hắn đi tới đại ca.

"Đại ca."

Tư Hàn liếc mắt nhìn hắn, phát hiện hắn không bị thương cũng không cụt tay thiếu chân sau, nhàn nhạt đáp một tiếng, hỏi: "Ngươi bị động phủ cửa lớn truyền tống trận truyền tới chung quanh đây cung điện?"

Tư Lăng nghe được sững sờ, liếc nhìn xung quanh những tu sĩ kia, không có lập tức cùng hắn nói rõ, hàm hồ đáp một tiếng.

Lúc này, do một tên Thiên Tông phái nữ đệ tử sù ý đồ Lý Thanh Ly đi tới, một mặt cảm kích nói với Tư Hàn: "Tư sư huynh, đa tạ ngài vừa này cứu giúp, ta, ta. . ."

Một người khác Thiên Tông phái nữ đệ tử cũng một mặt nhớ mà nhìn Tư Hàn, hai gò má ửng đỏ.

Tư Hàn nhàn nhạt gật đầu một cái, cũng không có giải thích hắn sẽ xuất thủ thuận tay là ra ngoài trước sư phó lại nhai nếu là đồng môn đệ tử gặp nạn, năng lực giúp đỡ liền giúp đỡ một cái, không thể giúp liền quay đầu ly khai đừng đem chính mình lấp dưng. Vì lẽ đó đi tới nơi này thời, vừa vặn gặp phải Triệu Thanh muốn giết Lý Thanh Ly, nhớ tới sư phó lại nhai, liền ra tay rồi. Còn Triệu Thanh tại sao muốn giết Lý Thanh Ly, hắn nhưng cảm thấy không cần thiết hỏi, mà Lý Thanh Ly hiển nhiên cũng là rõ ràng trong lòng.

Lý Thanh Ly đối với hắn tràn ngập lòng cảm kích, đồng thời đối với Tư Lăng cười cợt, chính muốn nói gì thời, đột nhiên một tiếng kinh hi tiếng hô vang lên.

"Tư Lăng!"

Một cái người từ cung điện khúc quanh đi ra, hai mắt bao hàm nhàn nhạt tâm tình vui sướng.

Tư Lăng sững sờ, chờ nhìn thấy này người thời, chỉ một thoáng nhìn thấy đại ca hảo tâm tình đều biến mất. Tư Lăng liếc mắt nhìn mừng rỡ phi thường Nguyệt Thiên Dạ cùng chăm chú dính ở bên người nàng Tiêu Trạc, ánh mắt đang nhìn đến nhàn nhai đi ở sau lưng nàng một bước xa Dung Hoán Thiên thời lóe lóe, sau đó buông xuống dưới mí mắt.

"Tư đạo hữu, thực sự là thật là đúng dịp đây." Dung Hoán Thiên hướng Tư Lăng phát phát tay, một mặt ngả ngón nụ cười.

Tư Lăng lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, không có đáp lại.

Lý Thanh Ly nhìn thấy bọn hắn, đầu tiên là căm ghét mà liếc nhìn Nguyệt Thiên Dạ, sau đó hướng Tiêu Trạc vờ tới, mừng rỡ mà oan ức mà kêu một tiếng "Tiêu sư huynh".

Tiêu Trạc lạnh nhạt mà tách ra, đồng thời căng thẳng mà liếc nhìn Nguyệt Thiên Dạ, thấy nàng mi hơi hơi tức, lại càng không nhượng Lý Thanh Ly gần người.

Lý Thanh Ly oan ức không ngớt, hận nói: "Tiêu sư huynh, nữ nhân này muốn giết ta, ngươi có biết hay không?"

Xung quanh tu sĩ nghe nói như thế, lại liên hợp trước Triệu Thanh hành động, nhất thời hiểu rõ, hai nữ nhớ một nam, tự nhiên sẽ xuất hiện tranh giành tình nhân tình hình.

Tiêu Trạc vì cau lại mi, lạnh nhạt nói: "Thanh Ly sư muội, Thiên Dạ không phải làm sát kẻ vô tội người, nếu ngươi không có làm sai, nàng sẽ không giết ngươi, vì lẽ đó ngươi đừng oan uổng nàng."

Dung Hoán Thiên cũng cười hi hi nói tiếp: "Đúng đấy, tiểu cô nương, Nguyệt đạo hữu như vậy có nguyên tắc có tu dưỡng người, làm sao hội vô duyên vô cớ mà sát nhân đâu? Đúng không, Nguyệt đạo hữu?" Câu cuối cùng hỏi đến khá có thâm ý.

"Ngươi ——" Lý Thanh Ly bị Dung Hoán Thiên làm cho nổi trận lôi đình, mà Tiêu Trạc càng làm cho nàng hơn vạn phần thương tâm, viền mắt đỏ lên, cắn môi oan ức lại không cam lòng, mạnh mẽ mà trừng mắt Tiêu Trạc. Đây là nàng ái mộ nam nhân, nhưng một lòng chỉ hướng về một nữ nhân khác.

Tiêu Trạc đương không thấy, ánh mắt chốc lát không rời Nguyệt Thiên Dạ, thấy ánh mắt của nàng thẳng tắp mà nhìn cách đó không xa Tư Lăng, nhất thời ánh mắt tối nghĩa, nhìn về phía Tư Lăng ánh mắt tràn ngập sát khí. Dung Hoán Thiên ánh mắt lóe lên, sau đó lấy ra một thanh thiết phiến, thần nhiên mà điều, khóe môi nụ cười ngả ngón lại ẩn chứa một loại nào đó không nói rõ được cũng không tả rõ được tin tức.

Nguyệt Thiên Dạ hướng Tur Lăng đi đến, cách bọn họ năm bước xa thì ngừng lại, bởi vì Tur Hân chếch thủ dùng cặp kia hàn băng trong vắt hai con mắt nhàn nhạt nhìn nàng, phảng phất nàng lại gần đây một bước, thì sẽ băng trụ hầu hạ. Nguyệt Thiên Dạ xem ở hần là Tur Lăng huynh trưởng phần trên, nhịn xuống.

"Tur Lăng, ngươi tới lúc nào nơi này, ta vẫn không có gặp phải ngươi, lúc trước còn rất lo lắng đây."

Nghe được Nguyệt Thiên Dạ, Tur Lăng vẻ mặt như trước là lạnh nhạt, dè dặt bởi vì Nguyệt Thiên Dạ xuất hiện mà muốn vồ tới nạo nàng một móng vuốt Trọng Thiên, Tur Lăng lạnh lùng nói: "Dạ nhi, vừa nãy cái viên này ngân châm có phải là xuất từ ngươi tay?"

Nguyệt Thiên Dạ tròn to hai mắt, một mặt giật mình nhìn Tur Lăng, trong mắt xẹt qua bị thương về mặt.

Tur Lăng vẫn như cũ cặp mắt xuống, lạnh nhạt mà nói: "Bởi vì cái viên này ngân châm chính là từ các ngươi cái hướng kia tập kích đại ca ta."

"Vì lẽ đó ngươi hoài nghi là ta?" Nguyệt Thiên Dạ bị thương mà hỏi, thấy Tur Lăng lãnh lãnh đạm đạm đáng đáp, chỉ cảm thấy đau lòng cực điểm. Dĩ vãng Tur Lăng đối với bất kỳ người nào đều là như vậy lãnh đạm lạnh lẽo đáng đáp, chỉ có đối mặt nàng thì sượng vui đau buồn mới hội rõ ràng, điều này làm cho trong lòng nàng vui mừng phi thường, cảm thấy ở Tur Lăng trong lòng, nàng chính là hần thể giới, là khác với tất cả mọi người. Nhưng là hôm nay mới biết, coi như lại khác với tất cả mọi người, nguyên lai ở Tur Lăng trong lòng, quan trọng nhất dĩ nhiên là trong lòng hần ghét nhất đại ca.

Đối mặt lạnh lùng như vậy Tur Lăng, Nguyệt Thiên Dạ lộ ra khổ sở về mặt, bất quá rất nhanh liền thẳng tắp sống lưng, ngạo nghễ nói: "Ta Nguyệt Thiên Dạ từ không bị người nói xấu! Nói cho ngươi, mặc kệ ngươi có tin hay không, không phải ta! Hần là đại ca ngươi, tuy rằng hần mấy lần ba phiên ngăn cản chúng ta cùng nhau, nhưng ta chưa từng có nghĩ tới giết hần!" Coi như muốn giết hần, nàng cũng sẽ không đại đột nhượng Tur Lăng tìm tới nhục điểm

Tur Lăng rốt cục nhắc mâu nhìn nàng, sau đó lại mở ra cái khác mặt, lạnh lẽo cứng rắn mà nói: "Ta biết rồi."

Cũng chỉ có như vậy? Nguyệt Thiên Dạ một bộ vẻ mặt khó mà tin được, đại khái là cảm thấy liền mệnh cũng có thể vì nàng bỏ qua Tur Lăng làm sao hội đối với mình như vậy lạnh nhạt?

Lúc này, Tur Hân trật nghiêng thủ, lạnh giọng nói: "Tur Lăng, đi rồi."

Tur Lăng đáp một tiếng, yên tĩnh theo Tur Hân hướng về bên trong cung điện đi, không lại phản ứng bất kỳ người.

Nguyệt Thiên Dạ vẫn chưa đuổi tới, ánh mắt tối nghĩa mà nhìn Tur gia hai huynh đệ phương hướng ly khai, trong lòng có loại sát nhân kích động. Đột nhiên, nàng nghe được một tiếng xem thường cười nhạo tiếng vang lên, quay đầu đã thấy Lý Thanh Ly mặt lộ ra trào phúng mà nhìn nàng.

Lý Thanh Ly ác độc mà nhìn nàng, trào phúng nói: "Có phải là rất thương tâm? Ha, ngươi loại nữ nhân này còn có mặt mũi thương tâm? Nhìn một cái ngươi, bên người một cái hai cái nam nhân lấy lòng, nhưng xưa nay không từ chối bọn hần, kết quả ngược lại còn muốn muốn Tur công tử đối với ngươi toàn tâm toàn ý, không rời không bỏ, ngươi làm sao hội có như thế ngây thơ buồn cười ý nghĩ? Tiêu sư huynh, nữ nhân như vậy ngươi thật sự muốn sao?"

Tiêu Trạc sắc mặt cứng ngắc dưới, sau đó cứng rắn nói: "Chuyện không liên quan tới ngươi!"

Lý Thanh Ly mặt lộ vẻ thống khổ tuyệt vọng, nhưng vẫn là nói rằng: "Tur công tử như vậy hảo nam nhân, hần là được một cái nữ nhân tốt toàn tâm toàn ý yêu. Nguyệt Thiên Dạ, ngươi đối với nam nhân quá quá nghiêm khắc nhưng xưa nay không tỉnh lại chính mình chân chủ, đáng đời Tur công tử từ bỏ ngươi!"

Nói, Lý Thanh Ly nhượng đỡ nàng nữ tu hướng Tur gia huynh đệ phương hướng đi đến.

Điện bên trong tu sĩ thấy không sao rồi, cũng theo hướng mục đích của chính mình bước đi, hiện trường chỉ để lại Nguyệt Thiên Dạ, Tiêu Trạc, Dung Hoán Thiên cùng một mặt bầm tím Triệu Thanh.

Nguyệt Thiên Dạ ánh mắt lạnh lẽo mà nhìn Lý Thanh Ly biến mất phương hướng, sau đó nhìn phía Dung Hoán Thiên, đột nhiên dương tay một loạt ngăn chủy hướng Dung Hoán Thiên bắn nhanh mà đi, ở Dung Hoán Thiên tách ra thời, lại là mấy viên lôi hình phi tiêu gào thét mà đến, tiếp theo là mười mấy chuỗi bài lệ có thứ tự linh kiếm trận, bất luận bên nào pháp bảo đều toả ra Bảo khí khí tức, nhìn ra bên cạnh Triệu Thanh trong lòng oa oa kêu to, hận không thể trực tiếp đánh cướp nàng.

Tầng tầng lớp lớp tính chất công kích pháp bảo làm cho Dung Hoán Thiên luống cuống tay chân, cuối cùng rốt cục không lại giấu dốt, vớ một cái túi chứa đồ lấy ra một tấm cờ đen bổ, nó ở giữa không trung xoay tròn, chặn lại những cái kia công kích pháp bảo của hần Linh khí. Tuy rằng như vậy, nhưng chính hần cũng bị những Bảo khí đó làm cho vô cùng chật vật, trong đó một viên âm văn xảo quyết hoa mai hình ám khí trực tiếp phá linh lực của hần trảo, thậm chí đang hấp thu linh lực của hần thời phảng phất quyết định hần, thừa dịp hần không chú ý thời điểm tiến vào trong biến ý thức của hần. May là hần phát hiện đến đúng lúc dùng linh lực đưa nó bao lấy tiêu diệt, không phải vậy nguyên thần của chính mình phỏng chừng sẽ bị ả núp này đoá nho nhỏ hoa mai hình ám khí từng điểm từng điểm cắn giết.

Dung Hoán Thiên chăm chú bất quá mà nhìn cái này lần thứ hai nhượng hần bị thương nữ nhân, nàng lúc này gánh vác tay, ở này cao to huy hoàng bên trong cung điện, một thân hồng y sấn cho nàng như tiên tự yêu, liền am hiểu nhất đầu độc lòng người hải yêu cũng khó cùng nàng lúc này mị lực một trong.

"Dung Hoán Thiên, ta đã cảnh cáo ngươi, sự khoan dung của ta độ là vô cùng có hạn." Nguyệt Thiên Dạ kiêu căng mà nhìn hần, ánh mắt sát ý lạnh lẽo,

"Mặc kệ người nhân mục đích gì tiếp cận ta, ta đều không ngại. Nhưng chỉ có Tư Lăng là ta duy nhất điểm mấu chốt!"

Dung Hoán Thiên xóa đi bên mép huyết, thu hồi tám kia màu đen phiên bố, đột nhiên trầm thấp mà nở nụ cười tiếng, nói rằng: "Ta hiện tại biết rồi. Nhưng —— vậy thì như thế nào?"

Nguyệt Thiên Dạ dương tay xuất hiện một cái quyền trượng, này quyền trượng đỉnh nam một viên toả ra mạnh mẽ nguy hiểm khí tức tinh thạch, nhưng Dung Hoán Thiên không thể không lui về phía sau vài bước tách ra nó bao phủ phạm vây, trong nháy mắt sau lưng bí xuất lít nha lít nhít mồ hôi lạnh.

Thấy Nguyệt Thiên Dạ liền món đồ này đều lấy ra đến rồi, Triệu Thanh biết nàng lúc này giận dữ, mau mau sau này na đi muốn rồi đi thị phi nơi. Này quyền trượng tên là "Thiên Dạ Tinh Thần", là Nguyệt Thiên Dạ ở tiền vào động phủ thời chiếm được bảo vật một trong, Triệu Thanh đương lúc mặc dù đồ kị đến đòi mạng, nhưng nhân Nguyệt Thiên Dạ cho hắn loại kia nguy hiểm kinh sợ làm cho hắn không dám dễ dàng ra tay với nàng, cuối cùng cũng không nghĩ tới bị Nguyệt Thiên Dạ tìm tới cửa đưa ra một việc giao dịch, cái này cũng là hắn tại sao lại ra tay với Lý Thanh Ly nguyên nhân.

Đối mặt khó chơi Nguyệt Thiên Dạ, Dung Hoán Thiên cuối cùng không thể không thỏa hiệp: "Được rồi, sau đó có người ở thời điểm ta sẽ không lại ra tay với hắn! Bất quá người thật sự không hy vọng ta giúp người diệt trừ chặn đường thạch sao?"

Nguyệt Thiên Dạ chán ghét liếc mắt nhìn hắn, nói câu "Không cần!", sau đó thu hồi quyền trượng đuổi theo Tư Lăng biến mất lập hướng về mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Huyền Thiên bí cảnh (13) - Ta nghe đại ca

Trống rỗng trong đại điện chỉ có hai huynh đệ tiếng bước chân, nhẹ tiểu mà lại yên tĩnh, hồi âm vang lên ở bên tai, nhưng Tư Lăng trong lòng hiện lên một loại cảm giác yên lặng.

Tư Lăng nhìn đi ở đi ở nam nhân phía trước, một bộ đạo bào màu trắng dường như này đỉnh núi bạch tuyết không dính hạt bụi, bóng lưng cao to mà kiên định, làm cho người ta một loại rất an tâm cảm giác. Nhìn cái này bóng lưng, Tư Lăng trong lòng đột nhiên cảm thấy rất —— an tâm.

Hai người đi tới một chỗ cung điện, bên trong trống rỗng, phòng chừng bên trong đồ vật là bị lúc trước đến thăm tu sĩ chuyển hết rồi.

Tư Hàn ở xung quanh bày xuống một cái cảm chế, phương xoay người nhìn về phía Tư Lăng, dùng hắn đặc biệt hàn băng như thế âm sắc nói rằng: "Ám khí không phải xuất từ người phụ nữ kia tay."

Tư Lăng đối với hắn đột nhiên giải thích có chút bất ngờ, buồn bực mà nói rằng: "Ta biết a." Bất quá đại ca ngươi làm sao lại đột nhiên làm người phụ nữ kia biện giải? Án bình thường phát triển, không phải hắn là nhân cơ hội bôi đen người phụ nữ kia, làm cho "Vô tri" đệ đệ bởi vì hiểu lầm mà ly khai sao?

Đại ca như người vậy không đi bình thường kịch bản thật sự được không?

Tư Hàn vẻ mặt bất động, nhưng này song bởi vì tu luyện Huyền Băng Quyết mà càng ngày càng lạnh giá hai con mắt yên lặng nhìn hắn, nhưng Tư Lăng có loại đại ca đối với hắn trả lời thật bất ngờ cảm giác.

Chỉ thấy Tư Hàn nhìn hắn, từ từ nói rằng: "Đã như vậy, ngươi lúc trước vì sao. . ."

"Đại ca không phải hi vọng ta cùng nàng tách ra sao?" Tư Lăng hỏi ngược lại, mang cười ánh mắt cùng hắn đối đầu, trong lòng kỳ thực là vô cùng cảm tạ Tư Hàn. Người đàn ông này bởi vì huyết thống thứ này mà vô điều kiện mà đối với mình được, cũng là cái thứ nhất đối với hắn phóng thích thiện ý nam nhân, bất tri bất giác, đã trở thành trong lòng mình quan trọng nhất người thân.

Cái cảm giác này không xấu, đặc biệt ở cái này nguy hiểm mà dài đằng đặc đường tu tiên trên, có cái người thân có thể lo lắng, Tư Lăng cảm giác mình vô cùng may mắn.

Hai huynh đệ ánh mắt đối diện một lúc, Tư Hàn lại đột nhiên thu hồi ánh mắt nhìn về phía hắn nơi, phăng phát chỗ kia có món đồ gì vô cùng đáng giá hắn chú ý như thế. Mà Tư Lăng càng cũng chỉ ngây ngốc mà theo hắn nhìn tới, phát hiện nơi đó căn bản là chỉ có hai cái quang thành thạch cây cột thời trong lòng còn có chút buồn bực, chờ phát hiện Tư Hàn chỉ là đơn thuần dời đi ánh mắt thôi thời, không khỏi đầy sau đầu hắc tuyến.

Đại ca sẽ không là bởi vì hắn quá nghe lời mà thẹn thùng chứ?

Tư Lăng trong đầu lướt qua cái này vô căn cứ ý nghĩ, đại đề là vẻ mặt quá kỳ quái, bị nhìn không được Trọng Thiên ở trên gáy trực tiếp vỗ một móng

vuốt, Tư Lăng theo bản năng mà ôi kêu một tiếng, đưa nó cào xuống trọn lên giận dữ nhìn nó một chút.

Tư Hàn nghe được âm thanh xoay đầu lại, nhìn thấy đệ đệ đang cùng một chi màu đen yêu thú mắt to tròng mắt nhỏ, đúng là có vẻ hơi tính trẻ con, nhưng trong lòng hắn cảm thấy cái này đệ đệ mặc kệ quá bao nhiêu năm, kỳ thực hay vẫn là tính tình trẻ con. Bất quá đối với Tư Lăng vừa nảy giải thích Tư Hàn cũng rõ ràng mấy phần, Tư Lăng cũng muốn nhân cơ hội cùng Nguyệt Thiên Dạ bỏ qua một bên quan hệ, vì lẽ đó vừa nảy mới hội hiểu lầm nàng Nguyệt Thiên Dạ cũng không phải kẻ ngu dốt, biết rõ đạo Tư Lăng lưu ý đại ca của hắn tình huống dưới, căn bản không thể sẽ làm ra bất kỳ nhượng Tư Lăng hiểu lầm sự tình —— vừa quản Nguyệt Thiên Dạ cũng ước gì cản trở nàng cùng với Tư Lăng Tư Hàn biến mất.

"Ân, người năng lực nghĩ như vậy liền được, người phụ nữ kia cũng không thích hợp người!" Tư Hàn lại căn dặn một lần, liền chỉ lo lạc đường biết quay lại đệ đệ bị người phụ nữ kia trêu chọc dưới lại tìm đến phía người phụ nữ kia ôm ấp.

Tư Lăng hé miệng nở nụ cười, "Ta biết, đại ca ta đều nghe."

Sau đó Tư Lăng lại nhìn thấy đại ca cặp kia xưa nay như bông tuyết giống như không gọn sóng động trong tròng mắt có món đồ gì lướt qua, khỏe mắt vì vì trên chọn dưới, sau đó hắn bị đại ca sờ đầu .

Ồ ồ ồ. . . Đại ca sờ ta rồi!

Tư Lăng kích động lại ngón ngang, sau đó mặt đen lại mà phát hiện mình dùng sai từ , rõ ràng đại ca là dùng huynh trưởng giống như từ ái ánh mắt cho hắn một cái giữa huynh đệ có yêu động tác. Nhưng là đại ca người có thể hay không không muốn sờ quá lâu, tốc muốn rồi loạn.

Tư Hàn lại vỗ vỗ bờ vai của hắn, mân thẳng khỏe môi từng dương mấy phần, nói một tiếng: "Rất tốt." Âm thanh nhiều hơn mấy phần tán dương.

Xác thực rất tốt, đệ đệ còn là một không lớn lên hải tử, tự nhiên sẽ thức người không rõ được một ít bụng dạ khó lường nữ nhân lừa bịp, sau đó đến cần thận nhìn chăm chăm, coi như muốn chọn song tu đạo từ cũng đến muốn hắn này đại ca hảo hảo giúp đỡ trấn, không thể để cho hắn lại tìm loại này tùy tiện lại chần chừ nguy hiểm nữ nhân .

Ngay khi hai huynh đệ bầu không khí trước nay chưa từng có hài hòa thời, Lý Thanh Ly cùng Thiên Tông phái cái kia nữ tu đã tìm tới.

Tư Hàn lại khôi phục này phó vạn sự không dính tâm đáng đáp, vác lấy tay băng băng lạnh lùng đứng ở đằng kia, khiến người ta nhát gan tiếp cận. Thiên Tông phái đệ tử đều biết Tư Hàn đại danh, cũng biết hắn bởi vì tu luyện công pháp nguyên có, toàn bộ người lại như một toà di động băng sơn, hồng trần không dính vào, cực nhỏ người đối mặt hắn lúc đó có không luồng cuồng thời điểm.

Lý Thanh Ly tuy rằng bị trường bối sủng đến nuông chiều, nhưng cũng tuyệt đối không phải ngu ngốc, ở thực lực tuyệt đối trước mặt, nàng cũng sẽ thu lại chính mình đem chính mình bày ra ở một cái nhất vị trí thích hợp. Mà hiện tại, nàng chính là lấy đồng môn sư muội thân phận tới được, thái độ vô cùng thành khẩn, khiến người ta không sinh được ác cảm.

Lý Thanh Ly tới nơi này chủ yếu là hướng về Tư Hàn cho thấy muốn ở những ngày kế tiếp cùng Tư Hàn đồng thời hành động, nàng bảo đảm chính mình tận lực sẽ không cản trở. Mà Lý Thanh Ly sở dĩ hội quyết định tìm tới Thiên Tông phái đệ tử cũng không muốn tiếp xúc Tư Hàn, cũng là bởi vì tiến vào Thượng Cổ tu sĩ động phủ thời, nàng bị cửa lớn tùy cơ truyền tới chung quanh đây, cùng Đường Lãm Nhiên Tô Hồng Phi li tán , ở đây duy nhất làm cho nàng có cảm giác an toàn chính là Tư Hàn . Nếu là Đường Lãm Nhiên bọn hắn ở, chính mình dùng cái gì sẽ bị Triệu Thanh loại kia mặt hàng truy sát.

"Ta biết Triệu Thanh giết ta là bởi vì ta đắc tội rồi Nguyệt Thiên Dạ, ta lúc trước dùng linh lung cầu nghe trộm đến Nguyệt Thiên Dạ cùng Triệu Thanh giao dịch, nhượng Triệu Thanh chế tạo bất ngờ, nhượng ta xem ra lại như là tự cái không cần thận tổn rơi vào bí cảnh trong." Lý Thanh Ly sắc mặt dữ tợn mà nói, trong mắt là khắc cốt thông khổ cùng cừu hận, Nguyệt Thiên Dạ không chỉ đoạt nàng nam nhân, còn muốn giết nàng, nàng như thế nào có thể nhìn được dưới con giận này?

Đương nhiên Nguyệt Thiên Dạ sở dĩ hội giết chính mình, Lý Thanh Ly cũng biết là chính mình tìm đường chết trước, nhưng là diện đối với mình từ tiểu yêu thích nam nhân bị một người phụ nữ khác đoạt không tính, mà người đàn ông kia còn không là người phụ nữ kia duy nhất, trong lòng đều sẽ khó có thể nuốt xuống con giận này. Hơn nữa Lý Thanh Ly hưng hăng thời cũng hơn nữa là có che chở sư huynh của chính mình sư tỷ ở, như đối với bọn họ ở đây, nàng cũng sẽ không tự cái chạy đi tìm đường chết, nuông chiều tính cách cũng thu lại không ít.

Như bị truyền tống trận đưa đến lúc này, gặp phải Triệu Thanh đột nhiên ra tay, nàng liền biết những ngày kế tiếp có chút gay go, dù như thế nào đều muốn tìm trước nhượng Nguyệt Thiên Dạ chờ người kiêng kỵ bấp đãi đến ôm. Mà Tư Hàn chính là nàng có khả năng nghĩ đến tốt nhất ôm bấp đãi đối tượng, không chỉ là bởi vì cô cô nàng Tịnh Thủy chân nhân cùng Tư Hàn Đại sư huynh giao hảo, cũng bởi vì Tư Hàn tính cách.

Tư Hàn người như thế một lòng hời, xưa nay không để ý tới thế gian này sôi nổi hỗn loạn, chỉ cần người không trở ngại đến hắn, liền theo người muốn làm gì đều được, hơn nữa có đại môn phái Nguyên Anh trưởng lão che chở, Tư Hàn chỉ cần không làm ra khi sư diệt tổ sự tình đến đều sẽ không có chuyện gì.

Đương nhiên Lý Thanh Ly hiện tại biết rồi Tư Hàn kỳ thực còn lưu ý huynh đệ của hắn Tư Lăng, bất quá Lý Thanh Ly đối với Tư Lăng ấn tượng cũng là không sai, Tô Hồng Phi sư tỷ lúc trước cũng lên lút đã phân phó nàng, như ở bí cảnh lý gặp phải Nguyệt Thiên Dạ thời, tốt nhất theo sát Tư Lăng, chính mình an toàn mới có bảo đảm. Lý Thanh Ly lúc đầu không hiểu Tô Hồng Phi vì sao như vậy dặn dò, bất quá vừa nảy nhìn thấy Tư Lăng đoạn tuyệt với Nguyệt Thiên Dạ thời Nguyệt Thiên Dạ thái độ, đúng là rõ ràng một chút.

Lý Thanh Ly cười gằn, loại kia nữ nhân có lẽ sẽ thống khổ một lúc, thế nhưng tuyệt đối sẽ không quá lâu, bởi vì ở bên người nàng còn có nam nhân khác, như Tiêu sư huynh chính là kẻ ngốc, chỉ cần Tiêu sư huynh cùng chịu làm Nguyệt Thiên Dạ trả giá tất cả, tin tưởng Nguyệt Thiên Dạ cuối cùng cũng sẽ tiếp thu hắn. Liền giống như bây giờ, Tiêu sư huynh bất luận làm cái gì đều khắp nơi lấy người phụ nữ kia làm trước tiên, đúng là dạy nàng cảm động đến

không cách nào cự tuyệt nữa Tiêu sư huynh đối với nàng tốt, tiến tới thái độ ám muội mà cho phép hắn đi theo bên cạnh mình.

Đối với Lý Thanh Ly thỉnh cầu, Tư Hàn nhàn nhạt nhìn nàng một cái, nói một câu "Theo người" liền không tiếp tục để ý.

Lý Thanh Ly cùng một người khác gọi Mạc Quân nữ tu đều biết Tư Hàn tính cách, cũng không thêm để ý hắn lạnh nhạt, trên mặt lộ ra mừng rỡ vẻ mặt, sôi nổi đi tới cùng Tư Lăng trả lời.

Liền ở tại bọn hắn vừa nói chuyện, cung điện lại có người đến rồi, mấy người đồng thời nhìn lại, phát hiện là Nguyệt Thiên Dạ cùng Tiêu Trắc thời, Lý Thanh Ly đối với Nguyệt Thiên Dạ mà xem thường cười nhạo một tiếng, lại phức tạp mà nhìn Tiêu Trắc một chút, sau đó nữu tục chải tóc.

Nguyệt Thiên Dạ nguyên bản duy trì mỉm cười mặt đang nhìn đến Lý Thanh Ly tóm chặt Tư Lăng ống tay áo tay thời, sát ý chột lóe lên, sau đó khôi phục cao ngạo vẻ mặt, khẽ nâng cằm nhìn Tư Lăng, chờ Tư Lăng nói chuyện cùng chính mình. Nàng tin tưởng Tư Lăng đối với mình ái tình, cho nên nàng cho Tư Lăng cơ hội giải thích.

Nhìn thấy bọn hắn, Tư Hàn con mắt trở nên càng ngày càng băng triệt, tùy ý hơi lườm bọn hắn, xoay người ly khai.

Tư Lăng đuổi theo sát đi, cũng không thêm nhìn bọn hắn một chút.

Lý Thanh Ly cùng Mạc Quân thấy thế, cũng đi theo.

Nguyệt Thiên Dạ nguyên bản cũng muốn muốn theo sau, nhưng Tiêu Trắc đưa nàng ngăn cản : "Thiên Dạ, xem ra Tư Lăng đối với người nhưng có chỗ hiểu lầm, tin tưởng hiện tại coi như người đi tìm hắn giải thích hắn cũng nghe không vô, hà tất như vậy làm oan chính mình? Hơn nữa cự ly bí cảnh đóng thời gian cũng không hơn nhiều, chúng ta hà không nhiều tìm chút thời giờ tâm bảo?"

Nguyệt Thiên Dạ sau khi nghe xong cũng cảm thấy có đạo lý, lại liếc nhìn Tư Lăng bọn hắn phương hướng ly khai, ánh mắt mang chút sấp ý, sau đó hướng Tư Lăng bọn hắn hướng ngược lại đi đến.

Huyền Thiên bí cảnh lý Thượng Cổ tu sĩ động phủ tuy rằng rất lớn, nhưng cũng không phải hết thảy cung điện đều sẽ có bảo vật, vì lẽ đó tiến vào người nơi này đều sẽ không toàn bộ mà hướng về một chỗ chen tọt, đều hội tách ra đến tìm kiếm khắp nơi bảo vật. Đương nhiên, chưa từng tiến vào người nơi này cũng tương tượng không xuất nó thần kỳ, rõ ràng ở động phủ lối vào chỉ là một ngọn sơn môn, nhưng ai biết tiến vào động phủ sau nhưng là một đạo truyền tông trận, sau đó phát hiện bọn hắn bị truyền tới trời nổi ở giữa không trung bên trong cung điện. Nơi này mỗi một toà trời nổi phía trên cung điện đều sẽ có một khối hắc đế viên vàng bằng hiệu viết ba cái cổ lão đại tự, này văn tự là trên văn tự cổ đại, mọi người cũng chỉ miễn cưỡng nhận ra cuối cùng hai chữ kia —— Thiên cung.

Này trời nổi cung điện được gọi là Thiên cung, Thiên cung cùng Thiên cung trong lúc đó liên tiếp thang trời, ở mây mù nhiều trong, mọi người năng lực phát hiện liền có hai mươi tám toà Thiên cung, mà cái khác hẳn là còn có bị thiên nhiên cấm chế hoặc ảo thuật cách ly, không cách nào đem nơi này hết thảy cung điện đều tham điều tra rõ ràng. Bất quá chỉ riêng này hai mươi tám toà Thiên cung cũng không phải ngăn cản thời gian mấy tháng năng lực thăm dò cho hết, đặc biệt trong thiên cung bên trong cung điện chất chứa các loại kỳ ngộ cùng nguy cơ, đều nhượng những này mới phương Trúc Cơ tu sĩ chịu không ít thiệt lớn.

Dọc theo đường đi Tư Lăng cũng từ Lý Thanh Ly trong miệng biết rồi một ít liên quan với Thượng Cổ tu sĩ động phủ sự tình. Nghe nói mỗi một lần bí cảnh mở ra thời, có thể đi vào động này phủ tu sĩ đều là đã ít lại càng ít, mà có thể được đến nơi này bảo vật tu sĩ cũng là trải qua các loại gian nan. Bởi vì Thượng Cổ tu sĩ động phủ mỗi lần một nơi đều bố nói chuyện tầng tầng cửa ải, thậm chí rất nhiều nơi cũng không phải Trúc Cơ tu vi tu sĩ có khả năng xông, này ngàn vạn thời kì tiến vào bí cảnh động phủ sau tồn lạc tu sĩ liền nhiều không kể xiết. Hơn nữa động phủ lối vào nơi chính là một cái cửa ải đại nạn, nơi này bố trí một cái Thượng Cổ thời kỳ Cửu Chuyển Luân Hồi Huyền Trận, không phải tâm tính kiên định người khó có thể vượt qua cửa ải này.

Bất quá lần này tiến vào Thượng Cổ tu sĩ động phủ tu sĩ so với dĩ vãng nhiều mười mấy lần, mà bọn hắn mặc dù có thể đi vào, đều là lấy Nguyệt Thiên Dạ chỉ phức. Nguyệt Thiên Dạ cũng không phải dựa vào thực lực của chính mình trải qua Cửu Chuyển Luân Hồi Huyền Trận thử thách, mà là dùng một cái không nhìn ra cấp bậc Phá Trận Truy bạo lực phá trận mà nhập, này trận pháp tuy rằng có thể tự mình chữa trị, nhưng cần ba ngày thời gian, liền tiện nghi sau đó đến những tu sĩ kia.

"Chúng ta là sớm nhất đến động phủ một nhóm người, ở Nguyệt Thiên Dạ phá trận trước, còn có mấy người là bằng năng lực của chính mình tiến vào động phủ, trong đó Tư sư huynh là cái thứ nhất, thứ hai là cái tên là Lưu Nguyệt tuổi trẻ tuổi nam tử, tuy rằng trước chưa nghe nói qua tên của hắn, khả quan hắn khí độ bất phàm hẳn là cũng là xuất từ những thế lực lớn kia đệ tử. Thứ ba chính là Đại sư huynh Đường Lâm Nhiên Đường sư huynh . . ."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 58: Huyền Thiên bí cảnh (14) - Thiên Chương Địa Cung

Mấy người một đường hướng về cung điện nơi sâu xa bước đi, mà mượn đoạn thời gian này, Tư Lăng cũng từ Lý Thanh Ly nào biết những người này tiến vào bí cảnh sau đại thể hành động.

Thiên Tông phái đệ tử lúc đầu ở Đại sư huynh Đường Lâm Nhiên dẫn dắt đi từ hướng tây bắc xuất phát, hướng bí cảnh vùng đất trung tâm mà đi, dọc theo đường đi bên tả bên phải, cũng trải qua các loại khó khăn, đặc biệt ẩn nấp ở trên đường mà tu đánh lên cũng làm cho bọn hắn tổn rơi xuống vài cái Thiên Tông phái Trúc Cơ kỳ đệ tử, bất quá bọn hắn cũng thành công giết chết những cái kia ma tu, xem như là giải quyết một cái cái họa tâm phúc.

So với Tư Lăng không hiểu ra sao mà tới nơi này lý, những người này đi con đường xem như là noi theo kinh nghiệm của tiền nhân, tiến vào động phủ cũng là trải qua tầng tầng thử thách, bất quá thu hoạch cũng là không sai.

Hiểu rõ sự tình quá trình, Tư Lăng lại nghĩ tới không biết thân ở phương nào Truyền Sơ cùng Pháp Lăng, trong lòng đúng là có chút vì bọn họ lo lắng. Hắn là ở đảo giữa hồ thời bị màu đen cụ bên trong quyền đến Vô Tận Hành Lang, từ Vô Tận Hành Lang trong sau khi ra ngoài liền trực tiếp tiến vào Thượng Cổ tu sĩ động phủ. Tư Lăng suy đoán, hắn sở dĩ không cần như cái khác tu sĩ bình thường trải qua động phủ cửa lớn thử thách, hẳn là cái kia nằm ở vết nứt không gian Vô Tận Hành Lang nguyên nhân, mới tha may mắn đi đến một bước này. Mà Truyền Sơ cùng Pháp Lăng hẳn là không bị cuốn vào này cùng hành lang, như vậy nếu là bọn họ ẩn bình thường quý tích tiến vào này phiên sau đại môn, phỏng chừng cũng sẽ không xuất hiện ở này trong động phủ.

Chỉ hy vọng bọn hắn ở nơi đó không hội ngộ đến nguy hiểm gì mới tốt.

Tư Lăng trong lòng thở dài, rất nhanh liền đem chuyện này thả xuống chăm chú ứng đối hiện tại sự tình.

Bọn hắn ở trong cung điện du ngoạn chuyển nửa ngày, chỗ này cung điện đại thể địa phương tuy rằng bố trí có cấm chế cùng trận pháp, bất quá so với Tư Lăng ở phía trên cung điện gặp được trận pháp mà nói có vẻ nhược hơn nhiều, đại thể là có thể dựa vào thủ đoạn của bọn họ rất dễ dàng loại bỏ, nhưng bên trong bảo vật cũng không có cái gì khiến người ta kinh diễm.

Xoay chuyển gần như sau đó, Tư Lăng liền dẫn bọn hắn ly khai cung điện, về đến Thiên Cung lối vào.

Đứng ở Thiên Cung lối vào, bọn hắn lại đứng tới Nguyệt Thiên Dạ chờ người. Nguyệt Thiên Dạ dừng lại, đôi mắt đẹp nhìn về phía Tư Lăng, mặt mày như trước kiều ngạo, nhưng ánh mắt tiết lộ một chút vẻ phức tạp. Tiêu Trắc vẫn như cũ như hướng về giống như nương theo ở bên người nàng, hồ hững thong dong tư thái rất có danh môn đệ tử phong độ, nhưng Lý Thanh Ly không nhìn được lại u oán mà nhìn hắn, nhưng cũng không bằng đi vắng giống như thấy liền quán lấy đi. Cuối cùng là chậm rãi cùng ở tại bọn hắn phía sau Dung Hoán Thiên, trong tay hắn lắc một cái thiết cây quạt, nụ cười ngả ngớn.

Tư Lăng bỏ qua một bên mặt coi như không thấy bọn hắn, bất luận cái nào một cái trong lòng đều không sao tiếp đãi.

Nguyệt Thiên Dạ cắn cắn môi, ánh mắt chỉ biến hóa dưới, liền ở thâm thâm nhìn Tư Lăng một chút sau, thả người hướng về phía trên cung điện đi vội vã. Tiêu Trắc tự nhiên đuổi tới, Dung Hoán Thiên lắc thiết phiến chậm rãi đứng ở thang trời trước, mang theo theo thói quen ngả ngớn ý cười nhìn về phía Tư Lăng chờ người, cũng không có vội vã đuổi tới.

Thấy Nguyệt Thiên Dạ làm như vậy giong ly khai, Tư Lăng thờ phào nhẹ nhõm, bất quá Dung Hoán Thiên ánh mắt kia đúng là giáo trong lòng hắn đầu có chút không thoải mái.

"Tu đạo hữu, không biết đón lấy người hướng về đi nơi đâu?" Dung Hoán Thiên một bộ rất quen dáng đáp lại đây dò hỏi.

Tư Lăng lạnh nhạt nhìn hắn, không nói gì.

Lý Thanh Ly chán ghét liếc mắt nhìn hắn, nói rằng: "Nguyệt Thiên Dạ bọn hắn đi rồi, người không theo tới sao?" Đây Dung Hoán Thiên vẫn như da trâu đường như thế theo Nguyệt Thiên Dạ, Lý Thanh Ly tự nhiên cũng đem hắn xem là Nguyệt Thiên Dạ người theo đuổi một trong.

Dung Hoán Thiên cười khanh khách hỏi: "Ta vì sao phải theo tới?" Thấy Lý Thanh Ly nhử mảy, ý cười càng ngày càng thâm, nói rằng: "Kỳ thực. . . Ta khá là muốn theo người là Tu đạo hữu mới đúng!"

Lý Thanh Ly trừng lớn đôi mắt đẹp, cả kinh nói: "Nguyên lai người yêu thích người không phải Nguyệt Thiên Dạ người phụ nữ kia mà là Tu công tử. . . A, hẳn là người đi theo Nguyệt Thiên Dạ bên người chỉ là muốn phá hoại Nguyệt Thiên Dạ cùng Tu công tử trong lúc đó cảm tình? Không có Nguyệt Thiên Dạ tồn tại, Tu công tử một thân một mình đúng là hợp tâm ý của người. Đây thực sự là. . . Quá âm hiểm rồi!"

". . . Khắc khắc khắc!"

Dung Hoán Thiên bị tiểu cô nương phong phú nào bỏ sang gần chết, Tư Lăng cũng mặt đen lại mà nhìn Thanh Ly tiểu cô nương, trong lòng hò hét nói: Hắn hiện tại là nam nam nam a! Thanh Ly tiểu cô nương, tư tưởng biểu quá tiền vệ!

Bất quá chờ Tư Lăng nhìn thấy nhà hắn cái kia đối với vạn sự xưa nay không thêm đề ý đại ca này xưa nay như khối băng giống như không về mặt xuất hiện một tia nhân tính hóa về mặt thời, Tư Lăng không biết tình sao trong lòng cảm thấy có chút gay go.

Quả nhiên, nguyên bản đối với món đồ gì đều không cảm thấy hứng thú Tư Lăng đột nhiên đem mặt chuyển hướng Dung Hoán Thiên, hỏi hột mà đem hắn

nhìn lướt qua, âm thanh so với trên đỉnh núi tuyết thủy còn muốn lạnh lẽo: "Làm người nên có tự mình biết mình, đừng quán quít lấy đệ đệ ta! Ta sẽ không cho phép các người cùng nhau!"

Tư Lăng ở trong lòng ô mặt, có chút tuyệt vọng.

Trọng Thiên dùng đuôi quét một vòng cổ của hắn, quyền đương an ủi.

Lý Thanh Ly cùng Mạc Quân một mặt "Tư sư huynh thực sự là quá tuần tú" về mặt.

Dung Hoán Thiên khắc đến lợi hại hơn, một lát rốt cục ngừng lại ho khan, phiên muộn nói rằng: "Ta đối với nam nhân không có hứng thú, tiểu cô nương người đa nghi rồi. Hắc, Tư đại ca, người cũng đa nghi rồi, ta đối với người đệ đệ thật không có hứng thú, người đừng nhìn ta như thế!"

Tư Hàn sắc mặt bất biến, như trước nhàn nhạt nhìn hắn, người bên ngoài không nhìn ra huyền cơ trong đó, nhưng đứng mũi chịu sào Dung Hoán Thiên nhưng ở cặp kia trong tròng mắt đen nhìn thấy một loại huyền ảo đồ án, do bất quy tắc đường nét tạo thành, không ngừng gây dựng lại lại biến ảo, chỉ liếc mắt nhìn liền nhượng hấn thần thức chịu đến một loại kịch liệt xung kích, mơ hồ có tán loạn khả năng.

Tuy rằng chỉ là trong nháy mắt, nhưng bởi vì không có phòng bị bên dưới làm cho Dung Hoán Thiên chịu đến xung kích không thể đo đếm, sắc mặt của hắn cấp tốc bụi bặm, lão đảo mà lùi lại mấy bước sau rốt cục không thể tả phụ trọng mà phun ra miệng huyết, đầy mắt một mảnh kinh hãi.

Người đàn ông này. . . Dĩ nhiên ở Trúc Cơ kỳ thời liền nắm giữ Pháp Quyết lực lượng, bức này ngộ tính thiên tư, thực sự là quá nghịch thiên rồi! Chớ trách hội được gọi là Tây Cảnh thiên tài số một!

Thấy hắn tránh thoát khỏi thần hồn của tự mình công kích, Tư Hàn liếm dưới mí mắt, lại mở mắt ra thời, trong mắt vẫn như cũ một mảnh bông tuyết tự lạnh nhạt không gợn sóng.

Dung Hoán Thiên đối với hắn có sợ hãi, trong lòng sát ý huyền mờ, nếu để cho người đàn ông này trưởng thành, đối với sau đó kế hoạch thực sự bất lợi. Bất quá hiện tại như muốn giết hắn. . . Cũng có chút khó khăn.

Rất nhanh liền hoành lượng một phen, Dung Hoán Thiên giương mắt nhìn về phía Tư Lăng, phát hiện nguyên bản hồ hững như băng Tư Hàn vừa nguy hiểm mà nhìn sang, mau mau nói rằng: "Không cần thử lại dò xét, ta thật sự đối với đệ đệ người vô vị, ta chỉ thích nữ nhân! Khặc, được rồi, ta chỉ là cùng các người lên tiếng chào hỏi thôi, hiện tại bất chuyện cũng đánh, ta đi trước rồi!"

Lại ở lại, Dung Hoán Thiên cảm giác mình sẽ bị này hộ độc tử nam nhân công kích nữa một lần, như chính mình thức hải lại được một lần xung kích, chính mình phỏng chừng sẽ ở này địa phương nguy hiểm tồn lạc cũng khó nói. Dung Hoán Thiên quyết định thật nhanh không lại khiêu chiến Tư Hàn điểm mấu chốt, nói xong liền hướng Nguyệt Thiên Dạ bọn hắn phương hướng ly khai bay nhanh mà đi.

Dung Hoán Thiên cử chỉ này rơi vào Lý Thanh Ly chờ trong mắt người, chính là kẻ này khiếp sợ Tư Hàn oai dĩ nhiên chạy trốn chết, hai cái nữ tu cao hứng như là chính mình phát uy với người như thế, hồ trên đôi chường vỗ xuống bàn tay cao hứng "Da" một tiếng.

Tư Lăng trong lòng cũng so với cái "v" thủ thế "Da" một tiếng, hưng phấn đến lời kéo Trọng Thiên đuôi, bị Trọng Thiên nạo một móng vuốt cũng không hề tức giận, cao hứng đối với Tiểu Yêu Liên truyền âm nói: "Tiểu Hồng muội muội, đại ca ta quả nhiên là lợi hại nhất, đúng không?"

Tiểu Yêu Liên bắt đầu không hề rằng, một lát yếu ớt nói: "Tư công tử, chủ nhân nói ngài đại ca là so với người lợi hại một chút, hắn vừa nãy dùng Pháp Quyết lực lượng xuất kỳ bất ý mà tổn thương Dung Hoán Thiên thức hải. Xem ra đại ca người rất đáng ghét Dung Hoán Thiên đây."

"Pháp Quyết lực lượng?" Tư Lăng sững sốt một chút. So với những này sinh trưởng ở địa phương Tu Tiên Giới người, Tư Lăng cái này thay đổi giữa chừng người tuy rằng rất cố gắng phong phú tri thức, nhưng bởi vì trong hai năm qua đều là tự mình tìm tòi tu luyện, không cửa không phải không sự phó chi điểm, cũng không có những cái kia đại tông môn bí ẩn tư liệu nhượng hấn nghiên cứu tập luyện, cho nên đối với thế giới này rất nhiều chuyện đều nằm ở dân thường trạng thái.

Đối với Tư Lăng nghi hoặc, Trọng Thiên dùng đuôi ngoắc ngoắc cổ của hắn, chỉ nhượng Tiểu Hồng như vậy truyền đạt đoạn nói: "Chỉ có thiên túng chỉ tư ngộ tính mới có thể ở nhờ số trời run rủi ngộ ra Pháp Quyết lực lượng bức này huyền ảo đồ vật, hắn là lần trước hắn bị thương bế quan thời trong lúc vô tình ngộ ra đến. Tư công tử người như vậy bốn, hay vẫn là không nên hỏi, tình được bản thân tài nghệ không bằng người sau sản sinh lòng ghen tỵ đối với sau đó tu hành bất lợi!"

Tư Lăng nghe được suýt chút nữa thổ huyết, hận hận kéo kéo Trọng Thiên đuôi, lại sẽ trong tay áo ở lại Tiểu Yêu Liên mạnh mẽ mà đạn cái trán.

Ngay khi Tư Lăng cùng Trọng Thiên trong bóng tối tranh tài thời, Tư Hàn ở Dung Hoán Thiên sau khi rời đi, đứng ở thang trời trước nhìn một chút, nói rằng: "Các người đi lên trước!"

Lý Thanh Ly xem mục tiêu của hắn là phía dưới, không khỏi kỳ quái nói: "Tư sư huynh, người muốn đi xuống? Trong cửa trường lão không phải nhượng chúng ta tận lực hướng về trên cùng điện mà đi sao?"

Thiên Tông phái đệ tử ở lâm xuất phát trước, bọn hắn đám này tiến vào bí cảnh tu sĩ bị sư môn trường bối trong bóng tối từng căn dặn, nếu như có thể tiến vào Thượng Cổ tu sĩ động phủ, liền tận lực hướng về phía trên Thiên Cung mà đi, nơi đó không chỉ an toàn, hơn nữa thích hợp bọn hắn bảo vật tương đối nhiều. Đi xuống địa phương nhìn cùng bình thường không khác, nhưng nhưng là bị một đạo ảo trận ngăn cách ra, ảo trận bên dưới là bị màu đen mây mù nhiều Địa Cung, đứng ở chỗ cao phủ nhìn tới, khiến người ta cảm thấy vậy thì là một cái nguy hiểm mà tà ác ma vực, không có mạnh mẽ năng lực cùng tồn lạc giác ngộ, tuyệt đối đừng đi qua.

Tur Hàn không hề trả lời lời của nàng, nhìn hai cái nữ tu cùng Tur Lăng, nói rằng: "Các ngươi không nên theo tôi!"

Lý Thanh Ly cùng Mạc Quân sắc mặt cứng đờ, cảm thấy Tur Hàn đây là ghét bỏ các nàng nhỏ yếu vương bận . Bất quá Tur Hàn xưa nay sẽ không giải thích cái gì, quăng cho các nàng lưỡng quả ngọc phù sau, vừa nhìn về phía Tur Lăng.

"Đại ca, ta cùng ngươi đồng thời xuống." Tur Lăng mau mau nói rằng, Trọng Thiên thứ cần thiết ngay khi phía dưới này, Tur Hàn động tác này chính hợp tâm ý của hắn.

Tur Hàn liếc mắt nhìn hắn, trong mắt có không vẻ đồng ý, bất quá ở Tur Lăng dưới sự kiên trì chỉ có thể gật đầu, không lại ngăn cản hắn đi theo.

Lý Thanh Ly hai người nắm trong tay ngọc phù, tự nhiên nhận ra bùa này tác dụng, dĩ nhiên là bao bọc Nguyên Anh tu sĩ pháp lực ngọc phù, ở nguy hiểm bước ngoặt thời nhưng là cứu mạng đồ vật. Ngọc phù này hẳn là Thanh Ngọc trưởng lão đặc biệt giao cho Tur Hàn món đồ bảo mệnh, mà hiện nay Tur Hàn là không thể mang theo các nàng hướng về địa phương nguy hiểm đi, lại sợ hội gặp lại Nguyệt Thiên Dạ hàng ngũ đối với các nàng có mang ác ý người, liền cho các nàng này lưỡng quả ngọc phù hộ thân.

Hai cái nữ tu trong lòng cảm động không tên, Tur sư huynh làm người tuy rằng lạnh nhạt không có tình người, người nhưng là rất tốt đẹp.

Nhượng Lý Thanh Ly hai người cẩn thận sau, hai huynh đệ liền thả người nhảy đến thang trời trên, sau đó bay nhanh mà xuống.

So với Tur Lăng lúc trước từ phía trên Thiên Cung hạ xuống đến cái kế tiếp Thiên Cung thời chỉ cần một ngày thời gian, lần này bọn hắn bỏ ra thời gian dài hơn. Hai ngày qua đi, Tur Lăng rõ ràng cảm giác được trong không khí linh lực bắt đầu trở nên không giống, không còn là loại kia ôn hòa ngũ hành linh lực lượn lờ ở quanh thân cảm giác thoải mái cảm thấy, mà là một loại khá là cuồng bạo linh lực tràn ngập.

Mà lúc này, không có ảo trận che giấu, Tur Lăng cũng nhìn rõ ràng phía dưới này không giống, này thang trời phần cuối Thiên Cung cũng không giống mặt trên những Thiên Cung đó huy hoàng long lẫy, trái lại là dùng màu đen hòn đá xây thành pháo đài như thế, khiến người ta từ trong lòng có chút không thích loại này bầu không khí. Hơn nữa nơi này cũng không chỉ có một tòa Thiên cung, từ tầm nhìn trong có thể nhìn thấy liên tiếp thang trời vẫn kéo dài đến không thấy đáy trong bóng tối.

Lại quá lưỡng ngày, hai người rốt cục đến cái thứ nhất Địa Cung.

Tur Hàn bóng người không có đình trệ mấy may, từ thang trời hạ xuống, trạm ở cung điện dưới lòng đất cửa, sau đó quay đầu lại nhìn về phía thả người hạ xuống đệ đệ.

Tur Lăng đi tới bên cạnh hắn, liếc nhìn phía trên cung điện dưới lòng đất chữ trên tấm bảng, cùng mặt trên Thiên Cung không giống chính là, chữ trên tấm bảng đã biến thành bốn cái, từ Trọng Thiên nơi đó biết được này bốn chữ ý tứ là: Thiên Chương Địa Cung.

Tur Lăng trong lòng vì nhảy, từ "Thiên Cung" đến "Địa Cung", trong này đến cùng có cái gì huyền bí?

"Đại ca, ngươi đến đây là. . ."

Tur Hàn nhìn Địa Cung lối vào, cũng không có ản giấu nói: "Sư phó nói cho biết quá ta, nơi này lý phong ấn có một loại địa hỏa, ta nghĩ được nó." Sau đó hỏi: "Đất này nguy hiểm, ngươi tới làm cái gì?"

Tur Lăng chần chờ một lúc, hay vẫn là lựa chọn báo cho: "Đại ca, ta cũng tới nơi này lấy một thứ, bất quá ta còn không biết là món đồ gì, đợi được thời sẽ biết." Tuy rằng muốn nói cho đại ca Trọng Thiên tồn tại, không quá nặng thiên tiên trước đã kinh đã cảnh cáo hắn, ngoại trừ chính hắn, không thể hướng về bất kỳ ai tiết lộ sự tồn tại của nó, cũng không biết nó động tác này là không phải là muốn che giấu mình tránh né nguy cơ, Tur Lăng tạm thời cũng không muốn cùng nó trở mặt, chỉ phải đáp ứng nó bảo đảm sẽ thay nó bảo đảm bí.

May là Tur Hàn cũng không phải loại kia chương khống dục vô cùng cường gia trưởng, sau khi nghe xong cũng không có hỏi nhiều, dặn hắn cẩn thận sau, hai người liền tiến vào Địa Cung.

*****

Ở Tur gia hai huynh đệ tiến vào Địa Cung sau hai canh giờ, thang trời trên lại có hai cái người hạ xuống.

Đi ở phía trước nam tử một thân huyền màu đen cấm bào, tướng mạo tuấn tú, khí chất nho nhã, giống như không dính hồng trần phiến phiến trọc thể công tử. Nam tử liềm bào trạm ở cung điện dưới lòng đất trước cửa, liếc nhìn trên cung điện dưới lòng đất bảng hiệu, khẽ mỉm cười, nụ cười như gió xuân ấm áp, nhưng này song hẳn là ôn hòa cao hoa con mắt ở trong lúc lơ đãng nhưng tràn ra một chút tà khí, phá hoại hẳn tuấn nhã khí chất.

"Thiếu chủ, nơi này linh lực khá là cuồng táo, mời ngài cẩn thận, chớ phát sinh nữa chuyện lúc trước." Phía sau nam tử tu sĩ nói rằng.

Nam tử kia cười lạnh một tiếng: "Lúc trước là ta bất cẩn rồi, nếu là gặp lại người đàn ông kia. . . Hừ! Thù này ta hội chính mình báo! Chúng ta đi!"

Nói, trước tiên đi vào Địa Cung.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Huyền Thiên bí cảnh (15) - Âm Hồn Thú

Tiến vào Địa Cung sau, Tư Lăng rõ ràng cảm giác được không khí đột nhiên biến hóa, một luồng lạnh lẽo ác ý từ bọn hắn đi vào sau đó liền đuổi tới bọn hắn, như ẩn như hiện, không cách nào bắt giữ.

Tư Lăng biết đất này nguy hiểm, thần thức chốc lát không dám thả lỏng, đem bao phủ ở phương viên nửa dặm bên trong, mà cũng là bởi vì thần thức cao hơn tu vi xuất cấp hai mới có thể phát hiện này cổ ác ý.

Hai người hướng về bên trong cung điện dưới lòng đất mà đi, càng chạy càng sâu, nửa ngày bên trong, bọn hắn đã kinh thâm nhập đến Địa Cung nơi sâu xa.

Một đường đi tới, hai người bước tiến liên tục, cũng đại khái mà đem Địa Cung hoàn cảnh thăm dò rõ ràng. Nơi này là lấy mê cung phương thức xây dựng cung điện, so với trong thiên cung khắp nơi thiết có các loại cửa ải cùng phong phú bảo tàng, nơi này nhưng là trống rỗng một mảnh, coi như tiến vào nơi nào đó cung điện, đẩy ra cung điện sau đại môn cũng không có trận pháp cấm chế hoặc là thủ vệ yêu thú loại hình đồ vật cản trở bọn hắn, mà bên trong cung điện hết thảy cung điện cũng nhiều là dùng màu đen tảng đá lớn xây thành, ngoại trừ trên vách tường thiêu đốt đèn đuốc ngoại, không có thứ gì, càng không có bất kỳ bảo vật.

Nơi này không khoát đến khiến người ta cảm thấy thất vọng lại quý dị!

Tư Lăng vốn cho là nơi này nếu bị kêu là "Thiên Chương Địa Cung", hẳn là ứng cảnh mà khắp nơi thiết có chướng ngại vật mới đúng, nhưng là này cùng nhau đi tới, không khỏi cũng quá thuận lợi, thuận lợi đến nhượng hắn cảm thấy không chân thực, điều này làm cho hắn càng ngày càng cảnh giới.

Đột nhiên, Tư Lăng bước chân dừng lại, cũng không quay đầu nhìn Tư Lăng, nhẹ nhàng nói tiếng: "Chạy!"

Tư Lăng tuy rằng không hiểu kỳ diệu, nhưng cũng không có hỏi, theo hắn bắt đầu ở cung điện dưới lòng đất trong bắt đầu chạy.

Rất nhanh mà, Tư Lăng liền biết Tư Lăng vì sao gọi hắn chạy, từ hắn trong thần thức, có thể cảm giác được phía sau cách đó không xa, một cái mây mù trạng đồ vật hướng về bọn hắn bên này di động, vật kia trên người tràn ngập một loại tà ác ý niệm, thần thức tiếp cận một điểm dĩ nhiên có thể cảm giác được một loại phát ra từ sâu trong linh hồn run rẩy cảm, nhượng hắn vội vàng đem thần thức thu hồi lại, miễn cho bị này tà ác đồ vật thôn phệ này một tia thần thức.

Tuy rằng không biết đoàn kia đồ vật là cái gì, nhưng Tư Lăng toàn dựa vào chính mình kiếp trước tu luyện trăm năm thần hồn mạnh mẽ mới có thể nhận biết được, nhưng là Tư Lăng vì sao cũng có thể biết? Hơn nữa so với hắn còn muốn sớm phát hiện? Điều này làm cho Tư Lăng không khỏi có chút khó bức đồ kị, đại ca quả nhiên là khiến người ta ngược nhìn thiên tài a!

Lúc này, Tiểu Hồng cũng cùng Tư Lăng truyền âm nói: "Tu công tử, chủ nhân nói Âm Hồn Thú xuất hiện rồi!"

Tư Lăng sơ sau khi nghe xong, bối rối dưới, sau đó lý giải này ý tứ trong lời nói thời, nhất thời kích động. Bất quá hai con yêu nhưng không có nhượng hắn quá hạnh phúc, Tiểu Hồng vội vội rất nhanh mà tàn nhẫn mà cho hắn biết hiện thực tàn khốc: "Chủ nhân nói, bằng thực lực của ngươi bây giờ cũng không phải con kia Âm Hồn Thú đối thủ, Tu công tử ngươi vẫn là nghe đại ca ngươi mau mau thoát thân đi thôi."

Tư Lăng nhất thời muốn đâm chết này hai con gia hỏa! Không mang theo như thế đã kích người!

Âm Hồn Thú là một loại Âm thuộc tính yêu thú, thân thể là một đoàn mây mù màu đen hình, không nhận rõ đầu vĩ cùng thân thể các bộ phận, có thể tùy ý biến ảo thân thể hình dạng, năng lực công kích là một loại có thể ảnh hưởng tu sĩ tâm tính sống âm, có chứa mặt trái năng lượng, nhượng tu sĩ ở trong chiến đấu đánh mất chiến ý, cuối cùng thành vì chúng nó đồ ăn. Âm Hồn Thú không giống yêu thú khác có cấp bậc phân chia, nó sinh ra được chính là một loại cao giai tồn tại, theo hấp thu mặt trái năng lực mà càng ngày càng lớn mạnh giáo hoạt. Tư Lăng lúc trước cũng là nghe Pháp Lăng nói rồi một tý, đối với nó không hiểu rất rõ, bất quá lại biết loại này yêu thú là sinh trưởng ở đặc biệt trong hoàn cảnh, lấy mặt trái năng lực mà sinh, tính cách giáo hoạt, rất khó bắt giữ.

Xem ra từ bọn hắn tiến vào cung điện lên, Âm Hồn Thú liền nhìn chăm chăm bọn hắn.

Mà Âm Hồn Thú vừa đã xuất hiện, nói rõ bọn hắn cự ly phong ấn địa hỏa địa phương đã kinh vô cùng gần rồi.

"Âm Hồn Thú có nhược điểm gì?" Tư Lăng cho Tiểu Hồng truyền âm.

Tiểu Yêu Liên chính mình cũng không biết, cuối cùng hỏi Trọng Thiên, Trọng Thiên bởi vì dòng máu mạnh mẽ quan hệ trong trí nhớ có một bộ vô cùng

hoàn thiện truyền thừa, tuy rằng nó sức mạnh bây giờ yếu, truyền thừa cũng không đầy đủ, nhưng cũng so với Tur Lăng cái này dân thường tốt lắm rồi. Trọng Thiên rất nhanh đưa ra đáp án, Âm Hồn Thủ khắc tinh là Dịch Hòa, bất quá kỳ lạ chính là, có Âm Hồn Thủ ở địa phương, thường thường hội tụ ra địa hòa, chúng nó quan hệ xem như là làm bạn tương sinh, tương sinh tương khắc.

Không biết chạy bao lâu, Tur Lăng đột nhiên phát hiện sau lưng một luồng ác ý công kích kéo tới, thật nhanh hướng về nhào tới trước đi tách ra. Mà lúc này, phía sau hắn dựng thẳng lên một đạo tường băng hình thành một lớp bình phong, một chỉ ôn lương như ngọc tay ôm đồm trên hông của hắn, đem hắn mang rời khỏi chỗ cũ. Tur Lăng vội vàng ngoái đầu nhìn lại mới phát hiện, hắn vừa nãy đánh gục vị trí xuất hiện một đoàn khói đen, nếu không là Tur Hàn đem hắn xả lỵ, đã kinh bị con kia giáo hoạt Âm Hồn Thủ đánh lên thành công.

Là Âm Hồn Thủ! Có hai con Âm Hồn Thủ!

Âm Hồn Thủ đã kinh đuổi tới, chạy trốn không có ý nghĩa, Tur Hàn mang theo Tur Lăng đình ở phía xa, cùng hai con Âm Hồn Thủ đối lập.

Lúc này, cảm giác được bên hông tay thả ra, Tur Lăng trên mặt vì nhiệt, gãi gãi mặt, cảm kích nói rằng: "Cám ơn đại ca!"

"Cẩn thận một chút! Chúng nó khó đối phó!" Tur Hàn lạnh giọng dặn dò.

Tur Lăng tự nhiên biết đón lấy có một hồi ác chiến, cũng không nói nhiều, lấy ra mười mấy tấm Hỏa Viêm phù sắp xếp ở trước mặt.

Lúc này, Tur Hàn thân hình bắn nhanh mà xuất, trong tay nhiều một đoàn Băng Diễm, trực tiếp hướng về nhào tới Âm Hồn Thủ vùng tới. Chỉ một thanh âm vang lên lên, Âm Hồn Thủ thân thể bị Băng Diễm cắt ra một đạo miệng, khói đen vụn vụn, sau đó rất nhanh liền ngọ nguậy lại có mới khói đen tổ hợp lại với nhau.

Băng Diễm là cực thiên bên trên do thiên địa thai nghén mà sinh Băng Hỏa, xem như là Dịch Hòa trong một loại địa hòa, nó đối với Âm Hồn Thủ quá thật có thương tổn. Bất quá Tur Hàn Băng Diễm nhân này tu vi của hắn có hạn còn quá nhỏ yếu, uy lực không lớn, cho nên đối với Âm Hồn Thủ thương tổn cũng không lớn.

Tur Hàn sắc mặt hồ hững như băng, đạo bào màu trắng trên không trung bay lượn, bóng người cấp tốc biến ảo, giây lát đã cùng Âm Hồn Thủ - giao thủ đến mấy lần.

Mà một bên khác Tur Lăng cũng bị một chỉ Âm Hồn Thủ nhìn chăm chăm, Tur Lăng cảm giác được một loại ác ý sóng âm quấy rầy, nhượng hắn cảm giác được hết sức không thoải mái, tựa hồ trong lòng sản sinh rất nhiều mặt trái tâm tình muốn liều mạng mà phát tiết xuất đến, không nên lại bị thể gian này ràng buộc. Tur Lăng rất nhanh liền khắc chế chính mình, tâm tình của hắn so với bình thường Trúc Cơ tu sĩ muốn cao, biết đây là Âm Hồn Thủ công kích, liền bảo vệ tâm thần không lay được, lùi tới một cái chỗ an toàn sau, hai tay nhanh chóng kết ấn, không chế mười mấy tấm ở lại ở giữa không trung Hỏa Viêm phù sắp xếp thành một cái đơn sơ trận pháp, sau đó ở trong tối thú hồn nhào tới thời, Tur Lăng thật nhanh không chế linh phù tạo thành trận pháp nhốt lại Âm Hồn Thủ, trong nháy mắt làm nổ Hỏa Viêm phù, nhất thời cực nóng đại hỏa đem Âm Hồn Thủ thôn phệ.

Tur Lăng biết tứ phẩm Hỏa Viêm phù trận cũng không thể nhốt lại Âm Hồn Thủ, đồng thời đem hỏa linh lực đưa vào, nhất thời nộ điểm ngập trời.

Tur Lăng vẫn nằm ở nghèo khó trạng thái, trong tay năng lực đem ra được pháp bảo cực nhỏ, trên tay không có có thể đối phó Âm Hồn Thủ pháp bảo, mà bản thân hắn cũng không có thôn phệ quá Dịch Hòa, chỉ có thể lấy phương thức này nhốt lại Âm Hồn Thủ cùng nó đối lập, tiêu hao lẫn nhau sức chiến đấu. Theo hỏa linh lực lượng lớn phát ra, rất nhanh mà Tur Lăng liền cảm giác được trong đan điền linh lực bắt đầu biến hoá thiếu, mà bị nhốt ở linh trong trận Âm Hồn Thủ nhưng không có chịu đến bao nhiêu thương tổn, yên tĩnh ngồi xổm ở hạo lý tìm kiếm phá trận cơ hội.

Mà lúc này, ngồi xổm ở Tur Lăng trên bả vai vẫn bình tĩnh quan sát Trọng Thiên đột nhiên há mồm phun ra một miệng màu đỏ tím yêu hỏa, đoàn kia yêu hỏa tiến vào Hỏa Viêm phù trận thời, hỏa thể huyền thiên, nguyên bản bị yên tĩnh Âm Hồn Thủ đột nhiên kịch liệt gãy dựa, tuy rằng không có phát ra âm thanh, nhưng Tur Lăng có thể cảm giác được nổi thống khổ của nó.

Trọng Thiên yêu hỏa rất lợi hại, đây là Tur Lăng đã sớm biết, hơn nữa nó yêu hỏa trải qua ở trong thiên cung hấp thu đoàn kia thiên hỏa sau trở nên càng thêm đáng sợ, từ nguyên bốn màu tím đã biến thành màu đỏ tím, liền Âm Hồn Thủ như vậy yêu thú mạnh mẽ cũng không phải yêu hỏa đối thủ. Tur Lăng trong lòng ngẫm giết mình, bất quá rất nhanh liền thu lại tâm tình, thấy Âm Hồn Thủ khí tức dần nhược đến không, mau mau bảm quyết thu lấy linh hồn của nó cùng yêu đan đựng vào hồn tinh trong, mất đi yêu đan Âm Hồn Thủ đã không có sự sống dấu hiệu, này mây mù bình thường thân thể ở hòa trong từ từ tiêu tan.

Rốt cục thu thập xong Cửu Chuyển Linh trận cần các loại thuộc tính yêu hồn rồi!

Tur Lăng chỉ là cao hứng dưới, biết lúc này không thích hợp vọng hình, lập tức đi trợ giúp Tur Hàn bên kia. Bất quá hiển nhiên đại ca so với hắn lợi hại hơn nhiều, lúc này trực tiếp ngưng tụ băng tuyết nhốt lại Âm Hồn Thủ phòng ngừa nó chạy trốn, sau đó lợi dụng Băng Diễm một lần một lần mà cắt đứt trên người nó khói đen, theo khói đen nhỏ đi, Âm Hồn Thủ khí tức cũng do cường yếu đi.

Tur Lăng thấy hắn thành thạo điều luyện, liền đứng ở một bên ngắm cảnh giác, chỉ lo chỗ tối còn cất giấu Âm Hồn Thủ đến đánh lên.

Đối với Tur Lăng năng lực cấp tốc như thế giết chết con kia Âm Hồn Thủ Tur Hàn cũng là hơi kinh ngạc, tuy rằng hắn vẫn ở đối phó này chỉ Âm Hồn Thủ, nhưng đối với Tur Lăng quan tâm cũng không ít, chờ nhìn thấy Trọng Thiên ra tay thời, Tur Hàn mới chính thức nhìn thẳng vào này chỉ không đáng chú ý yêu thú, xem ra Tur Lăng trên người cũng là có hắn không biết kỳ ngộ thôi.

Đột nhiên, nhốt lại Âm Hồn Thủ tầng băng xuất hiện vết rách, băng tuyết dường như dịch toái thủy tinh giống như vỡ vụn thành từng mảnh, Âm Hồn Thủ nguyên bản suy yếu khí tức tăng mạnh, bỗng nhiên tránh thoát nhốt lại nó băng tuyết, thân thể hướng về cung điện nơi sâu xa bỏ chạy.

Tur Hàn thu hồi Băng Diễm, ra hiệu Tur Lăng đuổi tới, hai người đuổi theo bị thương Âm Hồn Thú mà đi.

Phong thủy thay phiên chuyển, hiện tại đã biến thành Âm Hồn Thú thoát thân, Tur Lăng bọn hắn ở phía sau truy đuổi.

Tur Lăng trong lòng rõ ràng Tur Hàn là muốn nhượng con kia Âm Hồn Thú dẫn đường, như vậy rất nhanh sẽ có thể tìm tới chúng nó sào huyệt, đến lúc đó thì có thể tìm tới địa hỏa. Nghĩ đến địa hỏa, Tur Lăng cũng muốn từ bản thân ở trong thiên cung được đoàn kia thiên hỏa, chờ có cơ hội muốn giao cho đại ca.

Như vậy người truy ta đuổi mấy cái canh giờ, cũng không biết ở mê cung này bình thường cung điện xoay chuyển bao lâu, đi tới một chỗ cung điện, Âm Hồn Thú trực tiếp hóa thành yên vụ trạng thái xuyên cửa lớn khe hở đi vào.

Cửa lớn bị đá văng, chờ Tur Lăng cùng Tur Hàn hai người đi vào thời, trống rỗng trong cung điện cũng không có Âm Hồn Thú bóng người.

Tur Lăng đánh giá chỗ này cung điện, trống rỗng cung điện khiến người ta vừa xem hiểu ngay, cũng không có chỗ đặc biệt nào, cũng không có thể trốn chỗ, con kia Âm Hồn Thú hẳn là khoan đất đi rồi?

Hai người chính đánh giá thời, Trọng Thiên đột nhiên vỗ xuống Tur Lăng mặt gây nên Tur Lăng chú ý sau, nhảy đến cung điện phần cuối trên bậc thang phương trên bình đài, hướng về tận cùng bên trong này diện tường nạo một móng vuốt. Này tường trên mặt có một bộ thành trì đáng đáp phù điêu, Tur Lăng đến gần nhìn xuống, phát hiện này phù điêu trong thành trì địa hình cấu tạo cùng này Địa Cung cực kỳ tương tự, bất quá trong thành bên trong cung điện còn có một chút người tí hon màu đen, xem lâu thời, Tur Lăng phát hiện những cái kia không có sự sống tiểu nhân lại đột nhiên sống lại, sau đó ngừng đầu hướng hắn nhìn tới.

Tur Lăng mau mau tập trung ý chí, không tiếp tục nhìn chằm chằm chúng nó, miễn cho bị thu lấy tâm thần.

Tur Hàn đứng ở bên cạnh hắn, nhìn một chút, nói rằng: "Đây là Ma tộc thành trì!"

Đối với đại ca Tur Lăng có loại mù quáng tín nhiệm, lúc này nghe hắn nói như vậy, liền cũng tin, bất quá nhưng đối với này Ma tộc thành trì phù điêu sẽ xuất hiện ở này Thượng Cổ tu sĩ trong động phù cảm thấy kỳ quái, nhân tu cùng Ma tộc từ xưa tới nay không phải là không thể cùng tồn tại sao?

Không nghĩ ra sau Tur Lăng cũng không có suy nghĩ nhiều, ở Trọng Thiên ra hiệu dưới, Tur Lăng dùng linh lực công kích phù điêu trên thành trì cửa lớn trung ương một cái ma đầu, bất quá không có động tĩnh. Tur Hàn cũng thử dưới, tương tự không có động tĩnh.

Trọng Thiên gấp đến độ trực tiếp nhảy đến Tur Lăng trên đầu bái tóc của hắn, một bộ hắn là ngu ngốc về mặt.

"Tur công tử, chủ nhân ý tứ là nhượng ngài dùng lực lượng bản nguyên công kích nó." Ông loa Tiểu Yêu Liên tận chức mà truyền âm cho Tur Lăng chỉ thị.

Tiểu Hồng trong miệng lực lượng bản nguyên là hồn lực, cái này cũng là Tur Lăng sau đó phát hiện Trọng Thiên trong thân thể sức mạnh là hồn lực sau, mới biết thuyết pháp này.

Tur Lăng phiến muộn mà đem Trọng Thiên bái dưới, động viên tính mà vỗ vỗ đầu của nó nhượng nó đừng nghịch, sau đó thay đổi do hồn lực công kích.

Quả nhiên, đương hồn lực công kích ma đầu này thời, chính diện tường đều run rẩy, sau đó phù điêu trên đại môn mở ra, mặt tường trên lộ ra một cái cao hai mét cửa lớn, phía sau cửa là một cái đường đi sâu thăm thẳm.

Tur Hàn nhìn Tur Lăng động tác, ánh mắt bình tĩnh không lay động. Ở giữa Tur Lăng cẩn thận mà liếc mắt nhìn hắn, rất nhanh liền đối với trên cặp kia bông tuyết bình thường con mắt, này vô thanh vô tức ánh mắt nhượng hắn không tên mà có chút chột dạ, bất quá đại ca phản ứng này lại làm cho hắn cảm giác được an lòng, chỉ ít đại ca không có đối với "Hồn lực" thứ này lộ ra bất kỳ cái gì tâm tình, lại càng không như những cái kia biết hồn lực tu sĩ như thế mơ hồ lộ ra tham lam ánh mắt.

Chờ cửa mở ra sau, Tur Hàn trước tiên đi vào, Tur Lăng cùng ở phía sau.

Chờ bọn hắn sau khi tiến vào, phù điêu cửa lớn chậm rãi đóng lại.

*****

Sau đó không lâu, này màu đen cấm bảo nam nhân cùng hắn tùy tùng đồng thời đến chỗ này cung điện.

So với Tur Lăng cùng Tur Hàn là đuổi theo Âm Hồn Thú mà đến, này cấm bảo trong tay nam tử nhưng có một phần tỉ mỉ địa đồ, trên bản đồ con đường rõ ràng là chỗ này Địa Cung.

"Thiếu chủ, hảo như có người đi vào rồi." Này tùy tùng kinh ngạc nhìn phù điêu trên một đạo vết cào, đây là công kích dấu vết lưu lại, bất quá hảo giống yêu thú vết cào, cũng không giống như là người làm.

Cấm bảo nam tử cũng nhìn thấy dấu vết này, nhất thời sắc mặt hơi trầm, nói rằng: "Bất kể là ai tiến đến, tuyệt đối không thể để cho bọn hắn được Huyết Phách Châu!" Nam tử nói, mặt mày một mảnh sát khí lộ, mắt lộ sát khí.

Này tùy tùng hiển nhiên là cái tỉ mỉ cẩn thận, nhìn chằm chằm này vết tích nhìn một chút, lại có chút không nghĩ ra, nói rằng: "Thiếu chủ, không đúng vậy,

muốn mở ra Địa Cung thông đạo dưới lòng đất lối vào, cần chúng ta Ma tộc Vương tộc dòng máu mới có thể mở ra. Thuộc hạ tin tưởng người khác tu tuyệt đối không cách nào làm được, hơn nữa chúng ta trong Vương tộc ngoại trừ thiếu chủ không có Vương tộc người đến đến Thương Vũ đại lục."

Sau khi nghe xong, cảm bào nam tử cũng suy nghĩ sâu sắc, ánh mắt lấp loé, sau đó trầm giọng nói: "Bất kể là ai, nếu là phá hoại ta kế hoạch, giết không tha!"

Nói, cảm bào nam tử thu hồi địa đồ sau, đứng ở trên bậc thang, quay về trên tường phù điêu đưa vào ma lực, sau đó bấm phá đầu ngón tay đem một giọt máu bắn vào phù điêu trên cửa chính thủ mở ra trong miệng.

Phù điêu trên cửa đá lại một lần nữa mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Huyền Thiên bí cảnh (16) - Trù Tuyền Trùng, Ma Huỳnh

Tiến vào đường nối sau, hai người liền tìm Âm Hồn Thú khí tức đuổi theo. Lúc trước Tư Hàn đem con kia Âm Hồn Thú để cho chạy thoi, ở trên người nó phụ một tiểu sợi Băng Diễm, chỉ cần tìm Băng Diễm khí tức mà đi, không lâu liền có thể tìm được Âm Hồn Thú sào huyệt.

Xung quanh rất đen, cách đó không xa truyền đến tí tách tiếng nước.

Bất quá loại này hắc ám đối với tu sĩ thần thức cũng không có ảnh hưởng, thần thức đảo qua chỗ, có thể nhìn rõ ràng trong lối đi hoàn cảnh, trên đất bày ra màu đen băng băng phiến đá, hai bên trái phải trên vách tường trơn trượt sền sệt, mơ hồ có vết nước thấm thấu, phòng chừng này tiếng nước hẳn là chính là từ trên đỉnh vách đá trong thấm lậu mà xuống.

Bất quá Tư Lăng rất nhanh phát hiện này cũng không phải thủy, mà là một loại sinh trưởng ở trong bóng tối Trù Tuyền Trùng phân bố chất lỏng. Trù Tuyền Trùng thân thể như một sợi tơ tuyền giống như tể, nhưng cũng rất dài, mỗi lần cái nhưng có một trượng đến mấy trượng không giống nhau, chúng nó lít nha lít nhít mà phụ hấp ở trên vách tường, bình thường thời điểm đều nằm ở hôn mê trạng thái, hoàn toàn không có sinh vật nên có khí tức, vì lẽ đó có thể dễ dàng lừa dối tu sĩ thần thức, mà thân thể của bọn họ có thể tự do phân bố xuất một loại phi thường có dính tính niêm dịch, phạm là vật thể dính vào nó bình thường không cách nào di động nảy nảy, sẽ bị niêm dịch cường lực mà dính trên đất.

"Đại ca, trong lối đi đều là Trù Tuyền Trùng, cẩn thận!" Tư Lăng cho phía trước Tư Hàn truyền âm, dùng hồn lực ngưng tụ thành một cái lồng bọc lại chính mình cùng tồn trên bờ vai Trọng Thiên.

Tư Hàn bước chân liên tục, bất quá rất nhanh liền ở trên người che kín mòng manh một tầng Băng Diễm.

Theo Tư Lăng dứt lời không lâu, những Trù Tuyền Trùng đó cuối cùng từ hôn mê trạng thái thức tỉnh, rất nhanh liền có động tĩnh, từ phía trên đỉnh đầu bọn họ trên vách tường từng triển thật dài thân thể, từ xa nhìn lại, giống như là từng cái từng cái dính ở trên vách tường tơ nhện, ở trong gió nhẹ nhẹ nhàng nhúc nhích. Mà những này tơ nhện càng ngày càng nhiều, nằm dày đặc ở trên đỉnh đầu đường nối đỉnh, xem ra phẳng phát đường nối đột nhiên biến hoá lùn.

"Dùng" một tiếng thủy châu rơi xuống đất âm thanh vang lên, Tư Lăng trên chân trượt đi, mau mau tách ra.

Bởi vì thức tỉnh Trù Tuyền Trùng càng ngày càng nhiều, những cái kia niêm dịch bắt đầu tụ tập đồng thời đi xuống, tuy rằng trên người có hồn lực bảo vệ, nhưng Tư Lăng hay vẫn là không muốn nhượng những này niêm dịch dính vào. Bất quá một phút thời gian, những cái kia thức tỉnh Trù Tuyền Trùng buông xuống thân thể bắt đầu chia bí lên niêm dịch, dường như phẳng phát tại hạ vũ giống như vậy, muốn tránh cũng không nơi trốn, hai người chỉ được tăng nhanh bước tiến.

Trong lúc Tư Lăng cũng làm thí nghiệm, phát hiện những này niêm dịch cũng thật là phi thường đáng sợ, không chỉ dính tính mạnh phi thường, còn có thể thôn phệ linh lực. Nếu là tâm thường tu sĩ ngưng tụ linh lực trảo để ngăn cản, những cái kia niêm dịch trực tiếp thấm thấu tiến vào linh lực trảo, sau đó đem tu sĩ dính đến trên đất, nhượng bọn hắn không cách nào di động, cuối cùng chờ tu sĩ toàn thân đều dính đầy niêm dịch sau, chính là từ vong thời điểm.

Bất quá này đối với hai người tới nói, vừa vặn có đối với trả cho chúng nó khắc chế đồ vật. Những cái kia niêm dịch tuy rằng lợi hại, nhưng tiếp xúc được Tư Hàn Băng Diễm thời, phát sinh tư tiếng vang bị Băng Diễm đốt cháy thành khí thể, trong không khí tỏa ra một loại cao su gay mũi mùi vị. Mà Tư Lăng bên này có hồn lực trảo bảo vệ, hồn lực quả nhiên là yêu thú khắc tính, này niêm dịch căn bản là không có cách thấm thấu vào, làm cho Tư Lăng vẫn tỉnh

là tự tại.

Tur Lăng thấy những Trù Tuyến Trùng đó thân thể vượt áp càng thấp, chiếm cứ đường nổi một nửa độ cao, bọn hán đều sắp muốn khom người mới có thể đi tới, rất lớn ảnh hưởng tốc độ, liền trực tiếp phát tay một đạo hồn lực ngưng tụ Pháp Quyết đánh tới, phía trước nổ ra một con đường, Trù Tuyến Trùng tử thương vô số, thi thể chung quanh bay loạn.

Phía trước Tur Hàn cũng chịu đến ảnh hưởng, những cái kia trùng thi trùng hợp rơi xuống Tur Hàn Băng Diễm trên, Băng Diễm lại một lần nữa đưa chúng nó hóa thành khí thể, nhưng Tur Hàn cũng coi như là nghênh tiếp một lần trùng thi quay đầu rủa mặt. Tuy rằng không có trực tiếp đụng chạm đến, liên loại này bị trùng thi vũ lâm vững vàng cảm giác vô cùng không tốt.

Tur Hàn quay đầu lại nhìn người nào đó một chút, ánh mắt lạnh như băng.

Tur Lăng một mặt nghiêm túc nói: "Đại ca, vấn đề cho ta ở mặt trước mở đường đi, ta có thể đối phó chúng nó." Trong lòng bé nhưng là thất ý thể trước khuất, đại ca ta có lỗi với người, thật sự không phải có ý, người hay vẫn là bang đệ đệ chặn ở mặt trước đi!

Tur Hàn không nghe thấy đệ đệ nội tâm la lên, vô cùng hào phóng gạt đầu, bước chân dịch ra, nhượng anh dừng cực kỳ đệ đệ tiến lên giết sâu mở đường.

Tur Lăng nội lưu đầy mặt, nhưng nhưng không được không nhắm mắt trên, mỗi lần đánh giết sâu sau, đều sẽ có một đồng trùng thi quay đầu đầu mặt gọi đến, mà hán hồn lực trảo không giống đại ca Băng Diễm có thể giết sâu trong vô hình, vì lẽ đó Tur Lăng liền muốn chịu đựng trùng thi đập diện mà đến trong nháy mắt đó —— khiếp đảm, quá thử thách tâm lý của hán tổ chất.

Tur Lăng loại này anh dừng hành vi cũng làm cho Trọng Thiên chịu tội, thiếu kiên nhẫn thời, tương tự một miệng yêu hòa phun đã qua, nhất thời lối đi phía trước phía trên sâu đều sạch sẽ tron tru.

Tur Lăng mừng rỡ trong lòng, đang muốn muốn lợi dụng Trọng Thiên mở đường thời, ai biết nó trực tiếp tiến vào Tur Lăng trong tay áo đi cùng Tiểu Yêu Liên đồng thời ần núp, tức giận đến Tur Lăng muốn đem nó bắt tới đập vào những Trù Tuyến Trùng đó chổng trong.

Hai người ở trong đường hầm đầy đủ chạy vội thời gian nửa ngày, rốt cục mới rời khỏi Trù Tuyến Trùng lãnh địa.

Đi tới một chỗ mật thất như thế giờ địa phương, Tur Lăng mau mau triệt hồi hồn lực trảo, trên đất nhảy mấy lần, dường như muốn đem này quay đầu mà đến trùng thi cho tung ra như thế. Quả nhiên ở mặt trước mở đường người muốn có một viên dũng sĩ bình thường không có gì lo sợ tâm, Tur Lăng thần kinh hoàn toàn bị này tuyến tia như thế đập tới trùng thi cho buồn nôn đến đối với cái gì đều không thấy ngon miệng, mũi phảng phất còn lưu lại những cái kia mùi tanh tươi niềm dịch mũi vị.

Tur Hàn liếc nhìn gọi tới gọi lui muốn phui xuống cái gì buồn nôn đồ vật đệ đệ, nghĩ thầm đệ đệ quả nhiên vẫn còn con nít tâm tính a, nung không đủ. Ở Tur Lăng nhảy lên đến gần như thời, Tur Hàn cảm thụ dưới Âm Hồn Thủ trên người Băng Diễm khí tức, sau đó mang theo Tur Lăng chọn một con đường tiếp tục tiến lên.

Cái lối đi này rõ ràng là người làm xây dựng, riêng là trên mặt đất phô đến chính tề tảng đá lớn liền có thể chứng minh. Tuy rằng không biết là ai xây dựng, nhưng theo những cái kia hắc ám sinh vật càng ngày càng nhiều, hai huynh đệ đều chăm chú ứng đối, không dám có chút thả lỏng, chỉ lo sợ một chút liền đạo.

"Cẩn thận, phía trước những thứ đó là Ma Huỳnh!" Tur Hàn nhắc nhở.

Tur Lăng đáp một tiếng, chăm chú nhìn chăm chăm những cái kia trên không trung bay lượn tiểu côn trùng, thân thể của bọn họ trên toả ra thanh âm u ám sáng, lóe lên lóe lên, còn rất đẹp đẽ, lại như giới trần tục lý những đom đóm đó, đẹp đẽ mà yếu đuối. Bất quá nếu nhìn mà chữ này, chứng minh nó độ nguy hiểm không thể đo đếm.

Lúc này bọn hán liền tới đến cuối lối đi, nơi này dĩ nhiên là một chỗ vách đá, đi xuống phù vọng, là sâu không thấy đáy vực sâu hắc ám, Thâm uyên trong sương mù phiêu miêu, mà những Ma Huỳnh đó liền ở Thâm uyên trên không chậm chậm bay lượn. Mà vách núi đối diện, có một cái to lớn sơn động, nguyên bản hai nơi có cầu treo bằng dây cáp liền đón lấy, bất quá lúc này này xích sắt đã đứt, buông xuống ở trên vách đá, vẫn đi vào trong bóng tối.

Tur Hàn suy tư mà nhìn chăm chăm những cái kia ở giữa không trung bay lượn Ma Huỳnh, không nói gì.

Vách núi có chừng vạn trượng đến ngàn, nếu là ngự kiếm phi hành bất quá trong khoảnh khắc liền có thể đến cửa sơn động, bất quá thật sự như vậy đơn giản sao?

Ngay khi Tur Lăng cũng suy tư, đã thấy đại ca hán tử trong túi chứa đồ lấy ra một thanh linh kiếm, đưa nó tề lên không chế nó hướng về vách núi đối diện bay đi. Linh kiếm lúc đầu vững vàng phi hành, nhưng mà sắp đến Thâm uyên trung ương thời đột nhiên lay động, đến trung ương khu vực, linh kiếm lay động đến lợi hại hơn, ngay lúc sắp rơi xuống, những du đó đi Ma Huỳnh đột nhiên tụ tập mà đến, nhào vào linh kiếm trên, giây lát linh kiếm đã biến thành một thanh màu xanh quang kiếm, chỉ nghe một trận răng chũa tiếng rắc rắc truyền đến, chờ những Ma Huỳnh đó tản ra, nơi nào còn có linh kiếm bóng dáng?

Tur Lăng lại một lần nữa biết được ma vật đáng sợ tính, những này Ma giới đom đóm miệng răng quá tốt đi mất.

Tur Hàn lại thí nghiệm một lần, lúc này hán là trực tiếp dùng Băng Diễm bao trùm trụ linh kiếm điều khiển nó hướng về đối diện bay đi, đi được nửa đường thời, Ma Huỳnh lại tụ tập lại đây, bất quá đều không ngoại lệ mà đều bị linh kiếm trên Băng Diễm đốt cháy thành khí thể, băng kiếm tuy rằng không sao rồi, bất quá đang bay qua một nửa lộ trình thời, đột nhiên không hề có điểm báo trước mà rơi xuống Thâm uyên, bị dưới vực sâu mây mù thôn

phê.

"Ngày chỗ vách đá sau giai đoạn có đồ vật quý rầy, không thể ngưng kiểm phi hành." Tư Lăng nói rằng.

Tư Lăng cũng quan sát một chút, nói rằng: "Có thể hay không là phía dưới có bày cấm chế? Cấm chỉ phi hành?"

"Có khả năng này."

Hai huynh đệ liền không nói lời nào, suy nghĩ như thế nào vượt qua Thâm uyên. Đối với tu sĩ mà nói, nếu là một số địa phương cấm chỉ phi hành, cũng chỉ có thể dựa vào hai cái chân, có thể vào lúc này, hai cái chân cũng không qua được nên làm gì?

Tư Lăng xem xét nhìn, vách núi bên gió rất lớn, thổi đến mức tóc của hắn bay tán loạn không ngừng, bất quá này độ cao cảm giác rất thích hợp bay lướt qua đây, điều này làm cho Tư Lăng nhớ tới đời trước thời gặp lướt qua vận động, lướt qua không dựa vào động lực, chỉ là lợi dụng trọng lực cùng không khí lực cản trên không trung trượt, cấm chế đối với nó không có ảnh hưởng. Không thừa thãi còn muốn cân nhắc chính là trên đường thời Ma Huỳnh công kích, cái này hẳn là cũng không là vấn đề đi.

Nghĩ đến liền làm, liền Tư Lăng cùng đại ca giải thích ý nghĩ của chính mình, được đại ca sau khi đồng ý, liền từ trong túi chứa đồ tìm kiếm làm lướt qua công cụ. Tán dục muốn dùng sự chịu đựng tốt vô cùng yêu thú bị chế tác, ản, may là ở Ngũ Lăng Sơn trên sẵn bản thật nhiều yêu thú, bởi vì thần giữ của nguyên nhân liền da lông cũng không nở buông tha, vào lúc này vừa vận đem ra dùng. Sau đó là tán thẳng cùng điều túi, tán thẳng dùng một loại yêu đẳng dẻo dai đẳng thân thay thế, điều túi nếu là ngồi địa phương, vậy chỉ dùng mềm mại yêu thú bị tới làm đi.

Tư Lăng tồn ở nơi đó dẫn vật cái liên tục, Tư Lăng cũng tồn ở một bên yên tĩnh nhìn, đẹp trai mặt mày tuy rằng lạnh như băng, nhưng cũng là khác hẳn với bình thường ôn hòa, lạnh lẽo hai con mắt nhìn chăm chú đệ đệ khác thường ở điện đối với người ngoài thời phong phú về mặt, thấy hắn thảnh thơi mà cũng vậy không thể làm gì khác hơn là kỳ tới quý rầy rồi yêu thú đầu vô mồm, không khỏi lo lo khốc mồm.

Rất nhanh mà, Tư Lăng liền làm ra một cái đơn sơ song người lướt qua, bất quá nhìn thấy nó không luân không loại đáng đáp, không khỏi có chút thẹn thùng, sau đó bình lộn chết không sợ bóng nước sôi da mặt dày tinh thần, nghĩ ngược lại đại ca cũng không biết chân chính lướt qua là cái gì đáng đáp, chỉ cần bọn hắn bình an mà vượt qua đối diện là được.

Cùng đại ca thương lượng dưới, Tư Lăng quyết định nhượng đại ca điều khiển lướt qua, hắn muốn ngưng tụ một cái to lớn hồn lực phao đem lướt qua bảo vệ lại đến, miễn cho lướt qua trên đường bị Ma Huỳnh găm roi mất, đến lúc đó chỉ có rút xuống Thâm uyên một đường.

Điều khiển lướt qua nguyên lý vẫn tính đơn giản, Tư Lăng nói ra Tư Lăng liền đã hiểu, sau đó sờ sờ đệ đệ đầu, nói một tiếng: "Cực khổ rồi!"

Tư Lăng đột nhiên cảm thấy tất cả khổ cực đều đáng giá!

Hai người chuẩn bị sắp xếp sau, Tư Lăng cẩn thận mà ngưng tụ một cái to lớn hồn lực phao, đây là hắn lần thứ nhất ngưng tụ như vậy đại hồn lực phao, cũng có chút bận tâm nó không chịu nổi, vì lẽ đó phi thường cẩn thận chăm chú.

Hồn lực phao đem lướt qua gói lại sau, Tư Lăng cũng điều khiển lướt qua hướng về đối diện bay đi, lướt qua là tự do nhất máy bay, thông thường từ núi cao sườn dốc cất cánh, bất quá hiện tại điều kiện không cho phép, nhưng cũng không để ý tới những chi tiết nhỏ đó, hơn nữa Tư Lăng không hổ là một thiên tài, mặc dù là xa lạ đồ vật nhưng rất nhanh liền bắt đầu, điều khiển đến hết sức quen thuộc.

Trượt đến giữa đường thời, Ma Huỳnh quả nhiên tụ tới, sau đó Tư Lăng sờ cả tóc gáy phát hiện thế giới đã biến thành một mảnh thanh âm u ám, hồn lực trảo ngoại bị Ma Huỳnh vây quanh đến gió thổi không lọt, cũng ảnh hưởng lướt qua tốc độ. Nếu là từ bên ngoài xem, có thể nhìn thấy phía trên vực sâu một cái to lớn thanh long lạnh quả cầu ánh sáng chậm rãi hướng về bờ bên kia đi động đã qua, xem ra khá là đồ sộ. Nhưng là nằm ở bị trong vòng vây Tư Lăng nhưng cảm giác thật không tốt, chỉ hy vọng nhanh lên một chút đến bờ bên kia đi.

Mà nhượng Tư Lăng trong lòng có chút chột dạ chính là, bởi hắn kỹ xảo không thuần thực, vì lẽ đó hồn lực phao có chút bất ổn, có chút lo lắng nó chống đỡ không tới đối diện.

Tư Lăng thần thức vẫn quan sát bên ngoài, phát hiện liền muốn đến đối diện, bất quá bởi góc độ vấn đề, lướt qua cũng không có đình chỉ đối diện son động trên đất bằng, mà là trực tiếp nện ở vách đá trước, cự ly phía trên son động còn có mấy trăm mét cự ly.

Ánh mắt vì ngưng, Tư Lăng phát tay một đoàn Băng Diễm nổ ra, đem phía trên vây quanh Ma Huỳnh thiêu chết hơn nửa, lộ ra một cái chỗ trống, thừa dịp Ma Huỳnh còn không có tụ tập lại đây, Tư Lăng nắm lấy Tư Lăng cánh tay thân thể hai người nhảy ra lướt qua, một cái tay cầm lấy chuỗi linh kiếm xuyên - vào ngọn núi, dựa vào lực đạo, thân thể tăng tốc hướng về trên nhảy đi.

Một đạo Ma Huỳnh tạo thành ánh sáng màu xanh ở tại bọn hắn phía sau cuồng lực đuổi theo, Tư Lăng động tác rất nhanh, mấy tức liền lên mặt trên son động bình địa.

Theo bọn hắn ly khai, những Ma Huỳnh đó lại một lần nữa vây quanh lướt qua, bởi vì hồn lực trảo biến mất, này lướt qua rất nhanh liền bị găm đến không còn sót lại một chút cặn.

Tư Lăng ló đầu liếc mắt nhìn, trong lòng chỉ cảm thấy đây thực sự là quá kích thích.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Địa Hỏa

Hai người hơi lảm nghĩ ngợi, chờ Tư Lăng đem tiêu tốn hồn lực khôi phục đến gần như sau, hai người tiếp tục hướng về sơn động xuất phát.

Trong cung điện dưới lòng đất thế giới tất cả đều là lấy hắc ám làm chủ, tuy rằng không đến nỗi hắc đến tối tăm không mặt trời, nhưng Tư Lăng cũng phát hiện coi như là ban ngày thời gian, nhiều nhất là chân trời màu sắc hắc hồng giao nhau thôi, sẽ không có trời xanh mây trắng loại này quang cảnh. Mà trong sơn động, không ngoài ý muốn lại là một mảnh đen tối, mấy ngày ngăn ngui thời gian, Tư Lăng có chút hoài niệm bên ngoài trời xanh mây trắng.

Bất quá sơn động tuy rằng hắc, thế nhưng bên trong lại hết sức không lồ rộng rãi, cùng vách núi người bên kia công thể đập cho thông đạo dưới lòng đất không giống, nơi này rõ ràng là thiên nhiên hình thành động đá, phía trên màu đen thạch nhũ buông xuống dưới, hình thành một loại vô cùng trắng lệ kỳ quan. Bất quá tuy rằng này cảnh sắc hùng kỳ, nhưng nguy hiểm như thế không ít.

Nơi này quả thực là ma vật thế giới, đương nhiên đều là chút cấp thấp ma vật, coi như là cấp thấp ma vật đối với bọn họ mà nói cũng là nguy hiểm.

Lần này như trước là Tư Hàn đi ở phía trước, rộng lớn màu trắng tay áo bào theo gió tung bay, trở thành này hắc ám trong thế giới một đạo sáng sủa màu sắc.

Tư Lăng bên theo chính mình đại ca, bên đem thần thức hướng về bốn phía lan tràn, đề ngừa lưu ý ngoại phát sinh thời, mình có thể ngay đầu tiên làm ra phản ứng. Bất quá Tư Lăng hiển nhiên quên phòng bên cạnh hắc đồ vật, đột nhiên lòng bàn tay đau xót, chỉ cảm thấy đầu có chút choáng váng, thần thức bất lấy một cái bóng màu đen, trong thời gian ngắn liền biến mất.

"Tiểu Lăng!"

Tư Hàn trước tiên sững sờ lấy bước chân lao đảo đệ đệ, ánh mắt lạnh lùng lý lướt qua thân thiết.

Tư Lăng nỗ lực tập trung tinh thần, đề xuống lửa giận trong lòng, gấp gấp mà nói rằng: "Đại ca, Trọng Thiên đã qua, tất nhiên là phát hiện cái gì, chúng ta cũng tới xem xem."

Tư Hàn theo bản năng mà nhìn về phía bờ vai của hắn, quả nhiên con kia gọi Trọng Thiên yêu thú không gặp. Từ khi ở này bí cảnh lý cùng Tư Lăng gặp lại sau, Tư Hàn tự nhiên cũng phát hiện Trọng Thiên quý dị, hơn nữa nó yêu hòa hết sức lợi hại, cho rằng con yêu thú này là đệ đệ thu yêu sủng, hắn cũng không quá để ý. Mà Tư Lăng đáp ứng rồi Trọng Thiên sẽ không đem hành tung của nó cùng đặc thù tiết lộ cho bất kỳ người, cũng bởi vì không muốn đề cho đại ca lo lắng, là lấy cùng không có ám chỉ quá hắn Trọng Thiên lai lịch.

Chần chờ một lúc, Tư Hàn lấy ra một hạt linh đan nhượng hắn ăn, thấy hắn không có cái gì dị dạng, phương hướng Trọng Thiên biến mất phương hướng chạy đi.

Tư Lăng bấm bàn tay tâm, lửa giận trong lòng ngập trời, lạnh lùng hướng trong tay áo run Tiểu Yêu Liên hỏi: "Người chủ nhân có ý gì? Coi như muốn ta huyết, hỏi một tiếng ta sẽ cho nó, mấy giọt máu thôi lại không phải cho không nổi, làm gì trực tiếp phụng dưỡng độc tố cho ta?"

"Ta, ta, ta. . . Ta không biết. . . Tư công tử, đừng, đừng tức giận mà, Tiểu Hồng sợ. . ." Tiểu Yêu Liên vô cùng đáng thương mà truyền âm.

"Ta có thể không khí sao? Ai biết nó độc có cái gì tác dụng phụ? Thời điểm như thế này là quấy rối thời điểm sao?"

"Tư công tử, chủ nhân không có quấy rối rồi!" Tiểu Yêu Liên vội vàng giải thích, "Chủ nhân là phát hiện có người động đồ vật của nó, cho nên mới phải vội vã chạy tới. Còn tại sao lại cần ngài. . . Tư công tử, chủ nhân nọc độc đối với ngài mới có lợi."

"Chỗ tốt gì?"

". . . Ngài sau đó thì sẽ biết." Tiểu Yêu Liên nhọc nhọc mà nói.

Vừa nghe này bị khinh bỉ tiểu nãi bao như thế âm thanh, Tư Lăng đã nghĩ phù ngạch, thế nào cảm giác chính mình lại đang bắt nạt nhỏ yếu? Bất quá Tiểu Hồng nói như vậy, phòng chừng là chính mình cũng không biết đi.

Thờ dài, Tư Lăng không lại hướng vô tội Tiểu Yêu Liên phát hỏa, chuyên tâm đuổi theo Trọng Thiên phương hướng mà đi. Bất quá Trọng Thiên tốc độ thực sự là quá nhanh, hai người mặc dù dùng tốc độ nhanh nhất hay vẫn là mất dấu rồi nó, cũng ở bên trong hang núi này lạc đường.

Đối với này Tư Hàn hơi kinh ngạc, hỏi: "Con yêu thú kia là cái gì cấp bậc?"

Tur Lăng trong lòng cười khổ, lắc đầu nói: "Ta cũng không biết, bắt quá nó. . . Rất không bình thường."

Tur Hàn chỉ trầm ngâm dưới, liền quyết định đem Trọng Thiên sự tình thả xuống, bọn hắn tuần Âm Hồn Thú trên người này sợi Băng Diễm khí tức xuất phát.

Âm Hồn Thú sào huyết phòng chừng ngay khi bên trong hang núi này, Tur Hàn có thể cảm giác được Băng Diễm khí tức càng ngày càng gần. Bất quá nơi này ma trùng loại con sâu nhỏ thực sự là quá hơn nhiều, hai người đều thiếu kiên nhẫn ở vào thời điểm này ứng trả cho chúng nó, đều từng người ở trên người ngưng Băng Diễm cùng hồn lực trảo, một đường hướng về trước xông pha chiến đấu.

Không biết chạy bao lâu, Tur Hàn truyền âm lại đây: "Đến rồi!"

Tur Lăng bỗng cảm thấy phấn chấn, từ trong thần thức có thể nhìn thấy cách đó không xa hồng quang bùng cháy mạnh, nơi đó là một mảnh lân lộn lộn đất dung tương tri, dung tương phía trên màu đỏ lửa cháy hùng lực, mà trong ngọn lửa thiêu đốt một khối đèn lồng đại hình thoi tinh thạch, trong tinh thạch phong ấn một đoàn ngọn lửa màu đỏ như thế đồ vật, vật kia ở trong tinh thạch chung quanh tán loạn, tựa hồ muốn đột phá vây quanh chạy trốn.

Ly đến gần thời, một trận sóng nhiệt phả vào mặt, nếu không phải là có hồn lực trảo bảo vệ, Tur Lăng cảm thấy đến thân thể của chính mình liền muốn bị này sóng nhiệt sấy khô nước. Mà Tur Lăng lúc này cũng biết đoàn kia bị vây ở trong tinh thạch hỏa diễm chính là đại ca phải tìm địa hỏa, hơn nữa là sản sinh ý thức địa hỏa.

Này địa hỏa cũng có thể cảm giác được sự xuất hiện của bọn họ, càng là gấp đến độ loạn nhảy, nó có ý thức, biết chính mình như bị loài người bắt giữ, chỉ có bị xóa đi linh thức thôn phệ vận mệnh. Nếu không là nó bị vây ở này trong tinh thạch, phỏng chừng nó đã sớm chạy trốn. Bất quá Tur Lăng hai người cùng nhìn ra trong đó vấn đề, hai huynh đệ nhìn chăm chú một chút, cũng không có lập tức động thủ đi lấy gần ngay trước mắt địa hỏa.

Lúc này, con kia bị thương chạy trốn Âm Hồn Thú cũng phát hiện nó đem đã thương kẻ thù của nó mang tới sào huyết đến rồi, bất quá thấy mục tiêu của bọn họ là khắc tinh của nó Dị Hỏa, Âm Hồn Thú rất nhanh liền quyết định do hai cái kẻ địch đi chịu chết, thân hình xoay một cái, liền sào huyết đều không để ý, hóa thành yên vụ trạng thái tiến vào khe nam thạch trong biển mắt rồi.

Nếu đã kinh tìm được Dị Hỏa, Tur Hàn cũng không thèm để ý Âm Hồn Thú động tác, tùy theo nó lần thứ hai chạy trốn. Bất quá này sợi bám vào trên người nó Băng Diễm vẫn là không có thu hồi lại.

"Đại ca." Tur Lăng kêu một tiếng, ở Tur Hàn nhìn sang thời, thân thể đột nhiên lao ra ngoài, dùng hồn lực ngưng tụ thành một cánh tay, luồn vào dung tương lý muốn vồ lấy hỏa trên tinh thạch.

Theo Tur Lăng động thủ trong nháy mắt, Tur Hàn cũng chuyển động, một cái Băng Diễm ngưng tụ thành hóa long bao phủ mà đi, quán lấy đột nhiên xuất hiện ở dung tương trong cự nhân. Đó là một cái do dung nham ngưng tụ mà thành cao ba mét cự nhân, không có ngũ quan, thân thể phun ra cháy tinh, toả ra khí tức nguy hiểm. Tốc độ của nó vô cùng nhanh, ở Tur Lăng hồn lực dò vào dung tương thời, nó một cái bàn tay khổng lồ nghênh đón cản trở, mạnh mẽ đánh tan con kia hồn lực ngưng tụ thành tay, bất quá đồng thời người khổng lồ kia cũng bị Tur Hàn bằng long quán lấy thân thể quăng đến mấy trượng ở ngoài.

Tur Lăng ánh mắt ngưng tụ, do ẩn giấu ở sau khác một cái hồn lực viết tay nổi lên dung tương trên tinh thạch. Lúc trước cái kia hồn lực tay bất quá là quấy rầy dung nham cự nhân đồ vật, điều thứ hai hồn lực tay mới là hành động chủ lực. Thu hồi phong ấn địa hỏa tinh thạch sau, Tur Lăng thân thể cấp tốc lùi về sau, sau đó ở trên người vỡ tung do hồn lực họa Thần Hành phù, kéo nhà hắn đại ca tay thoát thân mà đi.

Dung tương cự nhân mắt thấy thủ hộ Dị Hỏa bị trộm, vỡ ngực phát sinh như lời đình âm thanh, thân thể to lớn không bằng bề ngoài ngốc, nhảy lên một cái, đuổi tận cùng không buông.

Tur Lăng kéo nhà hắn đại ca lao nhanh không ngớt, cùng dung nham cự nhân so với đấu tốc độ. Lúc này dùng hồn lực họa Thần Hành phù tác dụng cũng hiển hiện ra, ngũ phẩm hồn phù so với linh phù tốc độ càng hơn một bậc, so với Kim Đan tu sĩ tốc độ còn nhanh hơn vô cùng, cũng có thể so đấu Nguyên Anh tu sĩ tốc độ, thế nhưng người khổng lồ kia cũng rất nhanh, Tur Lăng đều cảm giác được phía sau phun ra Hỏa tinh.

Tur Hàn tuy rằng so với bình thường Trúc Cơ tu sĩ lợi hại, nhưng lúc này bất quá là Trúc Cơ hậu kỳ, tuy rằng có sư môn cho phi hành pháp bảo, ở này loay loay nhiều nhiều bên trong hang núi bất lợi cho phi hành, chỉ có thể dựa vào hai chân cùng một ít công cụ phụ trợ đến thoát thân.

Chạy trốn trên đường, hai huynh đệ cũng hợp tác không hề hở, Tur Lăng bên hướng về Tur Hàn trên người đập Thần Hành phù, bên mở đường chú ý phía trước có không có nguy hiểm. Tur Hàn nắm cơ hội đối phó này dung nham cự nhân, cho nó chế tác các loại chướng ngại vật lấy cản trở tốc độ của nó.

Này dung nham cự nhân cũng không phải bất luận một loại nào cơ thể sống, cũng không phải trong thiên địa mang thai mà sinh đồ vật, mà là tu sĩ làm ra làm khôi lỗi, mục đích là vì thủ hộ này Dị Hỏa không bị người trộm lấy. Tuy rằng không biết tất cả những thứ này là người phương nào an bài, nhưng không thể không nói chế tạo này dung nham cự nhân tu sĩ thực tại lợi hại, người khổng lồ này trên người toả ra uy thế có thể so với Nguyên Anh tu sĩ, tuy rằng nó không có cái gì thủ đoạn công kích, càng sẽ không sử dụng pháp thuật, nhưng là chỉ riêng sức phòng ngự của nó cùng tốc độ sẽ dạy Tur Lăng không ngừng kêu khổ.

Một truy một chạy, Tur Lăng cũng không biết chạy tới nơi nào, bất quá Tur Lăng biết còn như vậy chạy xuống đi đối với bọn họ rất bất lợi, không nói linh lực của hắn không cách nào chống đỡ như vậy thời gian dài chạy trốn, Tur Hàn nhiều lần mà công kích, linh lực cũng sẽ khô cạn, đến lúc đó liền chơi quá độ.

Chớp mắt một cái, Tur Lăng rất nhanh liền có chủ ý, tàn nhẫn quyết tâm chuyên môn hướng về những cái kia ma vật địa bàn mà đi, muốn lợi dụng những

cái kia ẩn giấu ở trong sơn động mà vật cho này dung nham cự nhân thêm chút ngáng chân hảo nhân cơ hội chạy trốn.

Tư Hàn hiển nhiên cũng rõ ràng hắn cách làm, bất quá nhưng không như thế ý, dù sao muốn lợi dụng những cái kia ma vật, đồng thời bọn hắn cũng sẽ đối mặt không biết nguy hiểm. Suy nghĩ một chút, liền nhượng Tư Lăng đi cho người không hề kia tăng thêm chú ý, chính mình ở mặt trước mở đường. Tư Hàn tuần ở lại Âm Hồn Thú trên người Băng Diễm khí tức mà đi, quả nhiên có mục tiêu so với Tư Lăng như vậy loạn nhảy tốt lắm rồi.

Rất nhanh mà, bọn hắn đi tới một cái nhỏ hẹp đường núi, hai người liếc mắt nhìn nhau, liền một trước một sau khom lưng đi vào. Mà phía sau đuổi sát theo con kia dung nham cự nhân rất vụng về một con đụng vào trên vách núi, toàn bộ đường núi đều bắt đầu run rẩy. Nó ba mét thân cao đối với không kịp hai mét đường núi tới nói thực sự quá cao, mà nó loại kia đơn giản ý thức cũng không thể rõ ràng thu nhỏ lại thân thể của chính mình mới có thể đi vào ý nghĩ, chỉ có thể dùng hai con cự quyền đâm vào đường núi bên bờ vách núi cho mình mở đường, hòn đá bay loạn, toàn bộ đường núi đều run rẩy, giống như địa chấn.

Trong lối đi đầu hai người bị này chấn động chấn động đến mức thân hình bất ổn, đồng thời tăng nhanh tốc độ.

Đi ở phía trước Tư Lăng đột nhiên phát hiện đường núi nghiêng, còn chưa cùng suy nghĩ nhiều, dưới chân mặt đất đột nhiên trở nên vô cùng bóng loáng, một cái trượt, thân thể trực tiếp lăn xuống, sau đó là một trận không trọng cảm, thân thể phẳng phát hướng về Thâm Uyên hạ xuống.

"Tiểu Lăng!"

Nghe được một tiếng kêu gọi, Tư Lăng liền phát hiện mình bị một đôi tay ôm, ôm dõm vào một bộ ấm áp ôm ấp.

Tư Hàn từ phía sau ôm lấy hắn, hai người từ nghiêng sơn đạo đi xuống lạc, lúc bắt đầu còn có thể cảm giác được lối đi này như nghiêng thang trượt, sau đó tà độ càng ngày càng đột ngột, đã kinh xem như là vuông góc mà xuống, không trọng áp lực để cho hai người ** đều có chút gánh nặng không được.

Gấp gáp phong thanh ở vang lên bên tai, Tư Lăng ngưng tụ lại một cái hồn lực phao đem hai người bao lấy đến, áp lực chợt giảm, cũng không cần lo lắng suất thành thịt nát khả năng.

"Đại ca ngươi không sao chứ?"

"Không có chuyện gì, ngươi đâu?"

"Ta cũng không có chuyện gì."

Đơn giản đối thoại sau, đột nhiên phát hiện phía trước có ánh sáng, hai người bỗng cảm thấy phấn chấn, đồng thời làm tốt lực chuẩn bị.

Đương thân thể bay ra đường núi thời, Tư Hàn lấy ra một thanh phi kiếm, hai người truy xuống thân thể bị phi kiếm tiếp được.

Còn chưa kịp làm thoát đi nguy hiểm mà thở ra một hơi thời, đột nhiên một đạo ác liệt Pháp Quyết đánh tới, công kích giết đến hai người không ứng phó kịp, chỉ có thể chặt vật nhảy xuống phi kiếm né tránh.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Huyết Phách Châu

Tư Lăng từ phi kiếm nhảy xuống, thân thể ở chấm đất ba mươi cm thời điểm, một cái lộn ngược ra sau tách ra liên tục mà đến công kích.

Tư Lăng ở né tránh đồng thời, thân kinh ban quá chặt chẽ, đầu ngón tay ngưng tụ hồn lực biến thành uốn cong to bằng lòng bàn tay trắng tròn hướng phía trước đánh lên mình người công kích mà đi. Quý dị màu đen đỏ trạch thế giới trong, hồn lực ngưng tụ thành trắng tròn toả ra âm u lượng ánh sáng, nhìn như nhu hòa nhưng chất chứa cuồng - bạo sức mạnh, thẳng kích đối phương, này người sai không kịp đề phòng dưới bị trắng tròn đánh vững vàng, trực tiếp chém tới hắn một cánh tay, kêu thảm một tiếng ngã trên mặt đất, vết thương không ngoài ý muốn bắt đầu thối rữa.

Một bên khác, Tư Hàn cũng đồng thời tách ra liên tục công kích, một cái băng long ở trong không gian bay vút, công kích đối phương, bách được đối phương không thể không đối công làm thủ, tách ra cái kia băng long công kích.

Chờ bọn hắn rốt cục đứng lại sau, song phương mới nhìn rõ ràng mặt mũi của đối phương.

Công kích bọn hắn chính là hai người nam tu, ngoại trừ bị Tư Lăng gây thương tích người đàn ông kia còn nằm trên đất rên rỉ thấy không rõ lắm khuôn

mặt ngoài, một cái khác là ăn mặc cẩm bào nam nhân trẻ tuổi, khuôn mặt tuấn tú, khí chất ôn nhã, này theo thói quen vì hơi vênh lên lên khoe môi làm cho người ta một loại như gió xuân ấm áp cảm giác, phảng phất một cái vô cùng ôn nhu cùng ôn nhã nam nhân, người hiền lành.

Nhưng cũng chỉ là xem ra vô hại thôi, nhìn rõ ràng này người khuôn mặt thời, Tư Lăng trong lòng tiếng hô tao.

Người đàn ông này chính là ở Ngũ Lăng Sơn trên cùng bọn họ đồng thời tranh cướp này cây Dưỡng Hồn Thảo ma tu.

Mà người đàn ông kia hiển nhiên cũng nhận ra Tư Lăng, nguyên bản ôn nhã khuôn mặt nhất thời diện bố sát ý, ôn hòa như mặc ngọc hai con mắt đã biến thành một mảnh sâu không thấy đáy đen thui, phảng phất bị màu đen mà khí thấm nhiễm.

"Là người!" Cẩm bào nam tử kinh ngạc mà mở miệng.

Tư Lăng không lên tiếng, trong bóng tối cảnh giác, quét mắt hoàn cảnh chung quanh, đây là một chỗ lòng đất động đá, nhưng cũng không giống như là động đá đơn giản như vậy, to lớn trong không gian, từ đỉnh nơi nam có màu đỏ sậm tinh thạch, làm cho nơi này không còn là đen kịt một màu, đã biến thành như máu giống như sền sệt màu đỏ sậm. Trên vách núi có rất nhiều tiểu đường nổi, hẳn là đi về các nơi đường nổi, bọn hắn vừa nảy bắt đầu từ trong đó một con đường trượt xuống đến.

Này cẩm bào nam tử đứng ở động đá trong một khối nhô ra trên bình đài, cách mặt đất có trăm mét đến cao, bình đài trên đất trống bố trí một cái hết sức phức tạp trận pháp, mà khí từ trong không ngừng thấm khí, trận pháp trên chỉ có một cái trời nổi ở giữa không trung to lớn mà đầu, không có thân thể. Mà đầu này tựa hồ cũng chưa chết đi, chính bị vây ở một vùng thế giới trong, xung quanh màu đen mà khí lẫn lộn không ngớt, mà đầu hai mắt nhắm nghiền, từ khóe mắt bí xuất màu đen đỏ huyết lệ, mỗi lần lưu một giọt lệ, mà đầu thì sẽ phát sinh một tiếng thê thảm cao tiếng.

Càng khiến người ta trong lòng phát tung chính là, mà đầu kia toả ra uy thế như vậy, mặc dù bị nhốt lại, cũng không phải bọn hắn có thể đối phó.

"Các người là Ma tộc!" Tư Hàn lạnh giọng nói rằng.

Này người đứng là Ma tộc, mà không phải loại kia do nhân tu rót nhập ma đạo ma tu. Ma tu cùng người của Ma tộc tuy rằng ở Thương Vũ trong đại lục người người gọi đánh, nhưng đồng đạo nhân loại tu sĩ đối với Ma tộc nhưng là không biết, đều cho rằng loại kia từ nhân tu rót nhập ma đạo ma tu chính là ma tộc tà ác. Còn chân chính Ma tộc người với người tu bề ngoài không khác, cùng người tu tu luyện công pháp tuy rằng không giống, nhưng kỳ thực nhưng không hề có sự khác biệt, lại càng không như những cái kia rót nhập ma đạo người làm cho bề ngoài khô cạn hết sức khó coi.

Tư Lăng hít mắt nhìn chăm chú mà đầu này, không cần phải nói cũng biết hai người này xuất hiện ở đây mục đích chính là mà đầu kia. Hơn nữa lúc trước ở Ngũ Lăng Sơn trên, vì tranh cướp này cây Dưỡng Hồn Thảo, nam nhân này đã tiết lộ nội tình, khi đó Tư Lăng là sẵn hân khinh địch sắp đem tổn thương hắn, nhưng nếu bằng thực lực, chính mình cũng không phải là đối thủ của hắn.

Lúc trước hắn bị thương mà chạy thời đã là Trúc Cơ đỉnh cao, lúc này xem đáng đáp của hắn, hay vẫn là Trúc Cơ hậu kỳ, tu vi không chỉ không có tinh gần, trái lại cảnh giới có chút bất ổn, hẳn là thương thế còn chưa lành? Mặc dù biết thương thế hắn khả năng còn chưa khỏe, nhưng này Ma tộc pháp bảo đối với tu sĩ linh lực có tác dụng khác chế, Tư Lăng không dám khinh địch, trong lòng đã kinh ở tìm chạy trốn con đường.

Tư Lăng bên cạnh giác bên trong bóng tối tìm kiếm lùi về sau con đường, ngốc b mới ở loại địa phương nguy hiểm này cùng này Ma tộc liều mạng.

Kẻ thù gặp mặt đặc biệt đó mắt, này cẩm bào nam tử thu lại ôn hòa biểu tượng, ánh mắt lạnh lẽo mà nhìn bọn hắn, giống như ở xem vật chết. Hắn nhìn này nhưng đang giãy dụa mà đầu một chút, phất tay áo đem ngã trên mặt đất tùy tùng nâng lên, nhìn thấy hắn bị Tư Lăng trắng trợn chém đứt trên cánh tay vết thương đã thối rữa, trong lòng biết lại là này quý dị sức mạnh gây thương tích.

Từ lần trước bị loại sức mạnh này gây thương tích, thương thế của hắn hao đến vô cùng chậm chậm, liền nguyên bản đã đạt đến Trúc Cơ hậu kỳ đỉnh cao tu vi cũng bị áp chế, thậm chí cảnh giới đều có chút bất ổn, khiến cho hắn không thể không ở bí cảnh lý tìm một chỗ tu dưỡng một tháng, mới miễn cưỡng chữa khỏi thương thế. Càng làm cho hắn hận chính là, nguyên bản hắn là dự định ở bí cảnh trong Kết Đan, đến lúc đó đối với chuyện kế tiếp nhiều hơn mấy phần nắm, nhưng là nhân vì người đàn ông này nguyên có, làm hại hắn bị thương cảnh giới ngã xuống không nói, Kết Đan càng là không thể, đối với hắn chuyện này vô cùng bất lợi, nhưng hắn đối với Tư Lăng thực tại là hận thấu xương.

"Thiếu chủ. . ." Này tùy tùng rên rỉ mà kêu một tiếng, khó khăn mà nói: "Sức mạnh kia đối với chúng ta có tác dụng khác chế, xin cẩn thận."

Cẩm bào nam tử hừ một tiếng, thấy tùy tùng đã vô dụng, đem hắn quăng đến một bên, sau đó nhìn về phía Tư Lăng, đen kịt hai mắt đờ đờ sát khí.

"Người biết hắn?" Tư Hàn hỏi.

Tư Lăng gật đầu một cái, ngắn gọn mà đem hắn lúc trước gặp phải này ma tu sự tình truyền âm nói cho hắn, sau đó tổng kết nói: "Đại ca, ta cảm giác được mà đầu này không đúng, chúng ta hay vẫn là tìm cơ hội ly khai nơi này đi." Muốn cơ duyên bảo vật, cũng có tương ứng thực lực và vận khí, đối với hắn bây giờ tới nói, thực lực không đủ, may mắn chỉ thần chưa từng có quan tâm quá chính mình, vì lẽ đó hay vẫn là đừng mơ ước.

Tư Hàn mục chỉ nhìn này ở ma khí trong thống khổ gào thét mà đầu, trầm mặt gật đầu. Hắn đối với những thứ kia không có hứng thú, địa hỏa vừa đã đạt được, nhanh chóng ly khai tốt.

Bất quá này cẩm bào nam tử cũng không cho bọn hắn cơ hội thoát đi, ở nhận ra Tư Lăng sau, lập tức xoay tay lấy ra một tấm màu đen mà phiến, đạn một giọt máu tiến vào mà phiến trong, sau đó vô số màu đen mà vật bóng mờ xuất hiện hướng bọn hắn đập tới.

Tư Hàn lập tức ngưng tụ lại một mặt do Băng Diễm tạo thành tường ẩm chặn ở trước mặt bọn họ, Băng Diễm là thiên địa mà sinh Di Hòa, có khác chế tà

vật tác dụng, vì lẽ đó những cái kia đánh về phía Tư Hàn mà vật đều bị Băng Diễm phân diệt.

Cầm bào nam tử thấy thế, đúng là đối với Tư Hàn dĩ nhiên thôn phệ Dịch Hỏa rất là giết mình, biết ma phiến ở Dịch Hỏa trước mặt không có kết quả tốt, dương tay đem cất đi, tiện tay tung một cái màu xanh đen lục lạc, này lục lạc bên trong nhưng không có linh tâm, bất quá khi này Ma tộc điều khiển nó nhẹ nhàng rung động thôi, một đạo vô hình sóng âm xông thẳng thức hải, khiến người ta não nhân nờ đau đớn, trong đầu hiện lên vô số ma vật, phảng phất ở gặm nuốt nguyên thần của hắn, đau đớn không ngớt.

Tư Lăng vội vàng đem hồn lực ngưng tụ lại đem thức hải bảo vệ lại đến, đau đớn mới giảm đi không ít, đảo mắt nhìn về phía Tư Hàn, hắn lúc này trên mặt lộ ra thần sắc thống khổ, không xem qua thần thanh mình.

Hai người hiểu ngầm mười phần, đồng thời hướng này cầm bào nam tử ra tay, Tư Hàn băng long cùng Tư Lăng linh phù công kích đã qua.

Cầm bào nam tử bên tách ra nổ tung linh phù, bên lắc lục lạc, cũng lấy ra một cái linh kiếm, một chiêu kiếm chém bay triển tới được băng long.

Ba người triển đấu, này ma vật lại gào thét một tiếng, huyết lệ càng ngày càng nhiều, ma khí phảng phất sôi trào thủy bình thường bốc lên, toả ra càng ngày càng kinh người uy thế, loại kia trong nháy mắt cảm giác được nguy hiểm khiếp đảm nhượng Tư Lăng thậm chí thân hình bất ổn suýt chút nữa ngã xuống đất.

Tư Hàn mặt trầm như thủy, đem băng long dẫn nổ tung bay cầm bào nam tử, một phát bắt được Tư Lăng cánh tay, hai người hướng về ma đầu hướng ngược lại bay đi. Ma đầu này càng ngày càng khí tức nguy hiểm để cho hai người rõ ràng nơi đây không thích hợp ở lâu, tuy rằng không biết hai người này Ma tộc đã làm gì, tất nhiên không phải bọn hắn bây giờ có thể ứng phó.

"Đừng chạy!"

Cầm bào nam tử hô quát một tiếng, hai cái hắc lăng bay tới, muốn cuốn lấy bọn hắn.

Tư Hàn đổi phương hướng mà đi, đồ tay nắm lấy này quán quanh mà đến hắc lăng, trên tay Băng Diễm bùng cháy mạnh, đem thiêu huỷ đoạn.

Lúc này Tư Lăng cũng rõ ràng cầm bào nam tử liền nhảy ra tay mục đích là vì lưu lại bọn hắn, tuy không biết mục đích của hắn vì sao, nhưng tuyệt đối cùng ma đầu này có quan. Tư Lăng không dám khinh thường, liền phiến mấy lần chiến đấu nhượng hắn hồn lực hao tổn được lớn, lại như vậy hao tổn nữa, bọn hắn sớm muộn gặp nguy hiểm, không bằng chủ động xuất kích.

Nghĩ như vậy thôi, Tư Lăng lấy ra năm mươi tám linh phù, cất giấu trong đó một tấm hồn phù, ngưng tụ thành một cái đơn giản phù trận, hướng này cầm bào nam tử công kích mà đi.

Cầm bào nam tử từng ở Tư Lăng trên tay ăn qua mấy lần thiệt thòi, không dám coi khinh những này linh phù, mau mau rút về. Mà Tư Lăng hai người cũng nhân cơ hội này hướng hướng ngược lại bay đi.

Hồng ——

Một đạo phảng phất hữu hình không tiếng rống giận từ phía sau kéo tới, hai người đều bị này sóng âm chấn động đến mức ngã xuống đất, sau đó một đạo không lồ uy thế áp bức mà đến, hầu như nhượng bọn hắn sợ vỡ mật nứt, không thể động dậy mà nằm trên mặt đất.

"Ha ha ha. . . Nghĩ thức rốt cục xong xong rồi!" Cầm bào nam tử cười to lên.

Tư Lăng khó khăn mà vươn mình mà lên, liền thấy này lơ lửng giữa trời ma đầu rốt cục mở cặp kia con mắt đỏ ngầu, trong đôi mắt huyết lệ róc rách mà xuống, nhỏ xuống ở giữa không trung thôi, từ từ ngưng tụ thành một cái màu đen đỏ huyết châu tử. Này huyết châu tử toả ra u ám hồng mang, theo hấp thu huyết lệ càng nhiều, hồng mang càng sáng.

Cầm bào nam tử cuồng nhiệt mà nhìn này huyết châu, nhẹ nhàng nói: "Ngàn tỉ năm, Huyết Phách Châu rốt cục muốn trở về bộ tộc ta!"

Tư Lăng vì vi nhú mày, tuy không biết Huyết Phách Châu là vật gì, nhưng này cái hạt châu toả ra uy thế nhượng bọn hắn nửa bước khó đi.

Đương ma đầu này trôi hết huyết lệ thời gian, chính là ma đầu thức tỉnh thời gian!

Tư Lăng trực giác không thể để cho này ma tu được cái này Huyết Phách Châu!

Mắt thấy hạt châu kia ánh sáng càng ngày càng sáng, đương ma đầu một giọt máu cuối cùng rơi lệ tận thời, Huyết Phách Châu toả ra tia sáng chói mắt, sau đó ánh sáng từ từ thu lại, ở lại ở giữa không trung, thu hồi nó uy thế, yên tĩnh đậu ở chỗ này, phảng phất một viên phở không thông qua hạt châu màu đỏ ngòm.

Uy thế giải trừ, ba người đều đồng thời ra tay, muốn cướp giật này Huyết Phách Châu.

Hồng ——

Lại là một tiếng kinh thiên nổ hồng, này bị vây ở ma khí trong ma đầu thể thâm rỗng to, hai mắt tròn tròn, mở ra miệng rộng, đếm không hết xấu xí ma vật từ nó miệng lớn lý phun ra, ma vật khàn giọng mà rít gào lên, hai mắt đỏ đậm sắc mặt dữ tợn mà đánh về phía Tư Lăng cùng Tư Hàn hai người, phảng phất hai người này là cái gì mỷ vị đồ vật.

Tur Lăng sắc mặt đại biến, lại cũng không kịp nhớ này Huyết Phách Châu, cùng đại ca xoay người thoát đi.

Mà này cầm bào nam tử ở ma đầu thức tỉnh trong nháy mắt, liền lấy ra một cái màu đen bánh răng, bánh răng xoay tròn đem bên người ma vật cắn giết thành mảnh vỡ, cầm bào nam tử ở bánh răng dưới sự giúp đỡ, hướng về Huyết Phách Châu mà đi.

Đương rốt cục tiếp cận Huyết Phách Châu thời, cầm bào nam tử trên mặt lộ ra nụ cười, đưa tay liền muốn đem dừng lại ở giữa không trung Huyết Phách Châu vào lấy. .

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Thần Long

Đương cầm bào nam tử tay đụng tới Huyết Phách Châu thời, bất ngờ xảy ra chuyện, nguyên bản yên tĩnh Huyết Phách Châu đột nhiên hồng quang bùng cháy mạnh, này sợi cuồng - bạo khí tức bắn ra, đem không hề chuẩn bị hấn mạnh mẽ đánh bay ra ngoài, hướng Tur Lăng bọn hấn đập tới.

Chính ở hướng về cửa sơn động thoát đi Tur Lăng hai người đồng thời phát hiện phía sau dị dạng, cảm giác có đồ vật đập tới, Tur Lăng không chút nghĩ ngợi mà từ trong túi chứa đồ bắt được một cái Hồng Lăng đem như vải rách như thế đập tới người quần lấy ném trở lại.

Tur Lăng quay đầu lại, liền đối với trên một đôi muốn ăn hấn huyết nhục cừu hận ánh mắt.

"Phốc ——"

Cầm bào nam tử thân thể mạnh mẽ mà nện ở trên vách núi, nguyên bản chưa khỏi hấn thương thể tăng thêm, khí tức càng ngày càng bất ổn.

Tur Lăng một mặt vô cùng thâm trầm, trong lòng đứng là kinh ngạc chính mình dĩ nhiên có thể mang hấn thống kích, tin tưởng người đàn ông này càng là hận không thể giết mình. Bất quá rất nhanh mà liền không tâm tư để ý tới này Ma tộc nam nhân, so với Ma tộc tu sĩ, làm nhân tu bọn hấn ẩn chứa linh lực huyết nhục càng năng lực hấp dẫn ma vật, những cái kia cuộn cuộn không ngừng ma vật đã kinh nhốt lại đường đi của bọn họ, làm cho hai huynh đệ không thể không quay lưng bối dựa vào nhau, bắt đầu cùng ma vật chém giết.

Cầm bào nam tử tuy rằng bị thương tăng thêm, nhưng hấn đối với Huyết Phách Châu cũng chưa từ bỏ ý định, lúc này ma đầu này mới vừa thức tỉnh, chính là sức mạnh suy yếu nhất thời điểm, còn bị vây ở trong trận pháp không cách nào ly khai, là đạt được Huyết Phách Châu cơ hội. Nếu là chờ ma đầu này hấp đủ ma khí khôi phục chút sức mạnh, không phải là hấn bây giờ có thể đối phó. Bất quá nhượng hấn khổ não chính là Huyết Phách Châu quá mức sức mạnh bá đạo, nhất định phải nghĩ một biện pháp đưa nó thu thu hồi lại. Vừa này sai không kịp đề phòng bên dưới bị nó đánh văng ra, làm cho hấn căn bản vô lực bảo vệ mình mới bị Tur Lăng như vải rách như thế ném xuất.

Tur Lăng bên chém giết đập tới ma vật, vừa chú ý phía trên bình đài, nhìn thấy này Ma tộc nam tử ăn viên linh đan sau, lại sinh long hoạt hổ mà nhảy lên đến bay về phía hạt châu kia, liền biết hạt châu này đối với hấn mà nói vô cùng trọng yếu. Thành thật mà nói, tuy rằng không biết hạt châu này là món đồ gì tinh huyết ngưng tụ thành, nhưng nó toả ra kinh thiên uy năng cho hấn biết vật này rất lợi hại, nếu như có thể dùng nó tu luyện, tu vi năng lực rất nhanh sẽ tăng cao.

Ma vật càng ngày càng nhiều, ma đầu này khí tức cũng ở kéo lên, ba người đều ứng phó đến khó khăn, mà này bị Tur Lăng gây thương tích Ma tộc tùy tùng bởi vì bị thương nguyên nhân, sức chiến đấu mất giá rất nhiều, rất nhanh mà liền bị ma vật chụp mỗi tận đài, còn lại một bộ trắng toát toát khung xương.

Tur Lăng nhìn cách đó không xa xuất khẩu, trong lòng có chút lo lắng, nếu để cho ma đầu này tránh thoát trận pháp, đến lúc đó bọn hấn đều phải chết ở chỗ này. Nhưng là một mực này ma vật phảng phát giết không xong, nhượng bọn hấn nửa bước khó đi. Nếu như thời điểm như thế này có Không Gian Quyền trục hoặc là không gian phù là tốt rồi. .

Chính vào lúc này, cầm bào nam tử đã kinh tiếp cận này Huyết Phách Châu, hai tay nhanh chóng kết ấn, ma lực không ngừng đánh vào hạt châu trên, phối hợp một đạo cổ lão thu lấy bảo vật Pháp Quyết, này ở lại ở giữa không trung hạt châu rốt cục có phản ứng, từ từ hướng về hấn bay đi.

Ma vật thấy Huyết Phách Châu liền muốn bị cầm bào nam tử thu lấy, càng là gào thét liên tục, càng nhiều ma vật từ này miệng lớn trung phi xuất. Cầm bào nam tử muốn bên ứng phó ma vật bên thu lấy Huyết Phách Châu, còn phải đề phòng Tur Lăng chờ người trong bóng tối đánh lén, thực tại khổ cực.

Mất thấy Huyết Phách Châu rốt cục bay đến trước mặt, cầm bào nam tử lần này không dám như lúc trước như vậy khinh thường bất cần, ngưng tụ ma lực bao vây lấy không ngừng rung động muốn chạy trốn hạt châu, sau đó nắm ở trong tay.

Tôi tay rồi!

Hồng ——

"Hong —— "

Hai đạo trần ngập kinh thiên uy năng tiếng gào vang lên, cầm bảo nam tử nắm ở trong tay Huyết Phách Châu đột nhiên rung động kịch liệt, dường như muốn đập lại phía sau này tiếng càng thêm cổ điển mạnh mẽ thủ hống như thế, nguyên vốn đã thu lại khí tức lần thứ hai lan ra, làm cho cầm bảo nam tử cũng lại không bắt được Huyết Phách Châu, tro mắt mà nhìn nó đột nhiên bay trở về giữa không trung, lơ lửng ở nơi đó, chờ đợi chủ nhân của nó.

Lúc này rốt cục tránh thoát trận pháp ràng buộc ma đầu cùng một đạo không lồ bóng đen đồng thời đánh về phía Huyết Phách Châu.

Hắc thể giới màu đỏ trong, Tư Lăng ba người nhìn thấy này to lớn màu đen yêu thú đáng dấp bóng đen sau lưng mở rộng xuất hai đôi dài mười mấy mét cánh chim màu đen, rầm một tiếng, một đôi hắc vũ đem này đánh về phía Huyết Phách Châu ma đầu vỡ bay ra ngoài, to lớn ma đầu đập đến vách núi trong, toàn bộ vách núi đất rung núi chuyển, hòn đá không ngừng rơi xuống.

Ma đầu hai mắt bạo lòi, đỏ đậm như máu, miệng lớn phát sinh chấn động thiên rống to, Tư Lăng ba người đều bị thanh âm kia chấn động đến mức thất khiếu chảy máu, khó yếu không ngớt. Ma đầu lại một lần nữa nhào tới, cùng bóng đen kia triển đấu, há mồm phun ra một đoàn mang theo to lớn tính ăn mòn hắc khí, chỗ đi qua, tảng đá đã biến thành xám trắng phế tra.

"Là ma trọc khí!"

Cầm bảo nam tử sắc mặt đột biến, hai mắt chăm chú khảm mà nhìn chăm chăm không trung triển đấu ma đầu cùng không biết tên yêu thú, trong lòng thực sự là không cam lòng, do dự là chạy trốn, vẫn nhân cơ hội kiếm lợi. Bất quá xem tình huống, ma đầu cũng không phải con kia màu đen yêu thú đối thủ.

Một bên khác, Tư Lăng nhìn thấy xuất hiện bóng đen, còn có này mang tính tiêu chí biểu trưng hai đôi cánh chim, liền biết là mất tích Trọng Thiên. Còn nó tại sao lại biến thành đáng dấp kia, phỏng chừng là một loại sức mạnh phóng thích phương thức, bình thường này con mèo nhỏ tự mình dạng là đem sức mạnh phong ấn hình thái. Quả nhiên, sức mạnh phóng thích sau, này Viễn cô Đại Yêu thú khí tức cũng lại không che lấp được, chỉ riêng là toả ra khí thế cũng đủ để cho những cái kia yêu thú cấp cao chỗ mai phục cứng bãi.

Bởi vì Trọng Thiên xuất hiện, ma đầu không có lại phun ra ma vật, Tư Lăng cảm giác ung dung không ít. Thấy nó cuốn lấy ma đầu, Tư Lăng trong lòng biết lúc này chính là ly khai đại thời cơ tốt, hướng Tư Hàn kêu lên: "Đại ca, chúng ta đi!"

Tư Hàn gật đầu, hai người bên chém giết đập tới ma vật bên ra bên ngoài chạy đi.

Tình cảnh hỗn loạn tung bùng, Trọng Thiên cùng ma đầu triển đấu thời, cầm bảo nam tử hay vẫn là quyết định ra tay rồi. Giữa lúc hấn lần thứ hai dùng ma khí bao vây lấy Huyết Phách Châu chuẩn bị thừa nước đục thả câu thời, tiếng gió bên nhọn truyền đến, to lớn cánh chim đem hấn đập bay, cầm bảo nam tử ngã trên mặt đất không còn phản ứng.

Lúc này, Trọng Thiên rốt cục đem ma đầu trên đỉnh đầu hai con loan giác đều trào nát, ma đầu bị thương không nhẹ, cũng không còn cách nào cùng Trọng Thiên đối kháng, Trọng Thiên nhân cơ hội há mồm đem dừng lại ở giữa không trung Huyết Phách Châu nuốt vào bụng lý.

Mới vừa chạy trốn tới cửa động Tư Lăng dùng thần thức thấy cảnh này, nhất thời tê cả da đầu, trực giác không ổn.

Quả nhiên, thôn phệ Huyết Phách Châu sau, Trọng Thiên khí tức trên người bắt đầu bất ổn, sau đó thân hình bắt đầu thu nhỏ lại, cấp tốc hướng về hấn bay tới.

Mà lúc này, toàn bộ sơn động lại bắt đầu kịch liệt lay động, trong không khí toả khắp một loại cuồng bạo khí tức, nguy hiểm đến khiến người ta run rẩy.

Ma đầu muốn tự bạo rồi!

Tư Lăng Tư Hàn đều sắc mặt đại biến, tăng nhanh tốc độ. Hai người dùng bình sinh tốc độ nhanh nhất, một đường lao nhanh, rất nhanh liền ra khỏi sơn động, nhưng không ngờ bên ngoài càng là một chỗ mạch nước ngầm lưu, ước ngàn mét khoan, dòng sông đối diện là một chỗ cung điện.

Mà bị Trọng Thiên gây thương tích cầm bảo nam tử lúc này cũng ba, phát hiện ma đầu muốn tự bạo, tương tự sắc mặt trắng bệch, oán hận mà nhìn hướng Tư Lăng bọn hấn bay đi con kia to lớn yêu thú, cắn răng, lấy ra một cái quyền trượng, sau đó toàn bộ người biến mất ở chỗ cũ.

Ầm ầm ầm ——

Có thể so với Nguyên Anh tu sĩ tự bạo uy năng từ phía sau đập tới, hai người bị này nổ tung xung kích chấn động đến mức ngũ tạng lục phủ vỡ tan.

"Đi mau!"

Tư Hàn khoe môi tràn ra máu tươi, mắt lạnh lẽo như đuốc, hét lớn một tiếng, cầm lấy Tư Lăng tay, bàn tay ngưng tụ linh lực liền muốn mượn cơ hội đem hấn đẩy lên dòng sông bờ bên kia đi.

"Đại ca!"

Tư Lăng hô một tiếng, sau đó ở đối phương ánh mắt kinh ngạc trong, dùng hồn lực niệm phong lại linh lực của hắn, trở tay nắm lấy tay của hắn, dựa vào lực mà đem hắn vung ra sông đối diện, mà hắn thì bị phía sau nổ tung chấn động đến mức ngũ tạng lục phủ di vị, thổ huyết không ngừng, không kịp ngưng tụ ra hồn lực bảo vệ mình, liền bị phía sau nổ tung dư uy lan đến, toàn bộ người bị đẩy vào chảy xiết dòng sông trong.

Ta lại kích động mà làm ngốc b sự tình rồi! Mất đi ý thức trước, Tư Lăng cười khổ suy nghĩ, không đa nghi lý nhưng kỳ dị mà không hối hận.

Đại khái là, đời này hiếm thấy có cái có thể yên tâm dựa vào người thân thôi!

Àm âm âm——

Toàn bộ thế giới sơn băng địa liệt, này ngọn núi to lớn lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được đỏ nát, bụi bặm tung bay.

Tư Hàn hạ tiến vào sông bờ bên kia bên trong tòa cung điện kia, quay đầu lại liền nhìn thấy Tư Lăng rơi xuống giữa sông một màn, muốn chạy tới cứu hắn thời, lại bị trước cung điện một đạo vô hình cấm chế ngăn cản, thân thể đụng vào cấm chế trên sau đó mạnh mẽ mà đàn hồi trở về trên đất, thương thế tăng thêm, nhưng hắn lại ho ra mấy búng máu.

Không lo được bị thương thân thể, Tư Hàn nhào tới trước cung điện, chỉ có thể trơ mắt mà nhìn đệ đệ biến mất ở trong sông, cùng với đối diện ngọn núi màu đen nổ tung sụp đổ, đá tảng không đứt rời lạc, giống như thế giới tận thế.

Tư Lăng . .

*****

"Tô sư tỷ! Liễu sư huynh!"

Đến một chỗ bích sóng dập dờn Thiên Trì trước Tô Hồng Phi mới từ linh kiếm hạ xuống, liền nghe được một đạo kinh hi kêu gọi tiếng. Tô Hồng Phi ngẩng đầu nhìn tới, liền nhìn thấy một thân chật vật đồng môn sư muội Lý Thanh Ly hướng chính mình chạy như bay đến. Lý Thanh Ly phía sau còn có mấy cái Thiên Tông phái đệ tử, đều có chút chật vật, xem ra trải qua không ít đau khổ.

"Tô sư tỷ, nhìn thấy người thực sự là quá tốt rồi!" Lý Thanh Ly ôm nàng vừa cười lại gọi, sau đó rồi hướng hộ tống Tô Hồng Phi cùng điện đến Liễu Thành Phong hô một tiếng, thấy Liễu Thành Phong đẩy người sát khí, mặt mày mang sát, nhưng tu vi dĩ nhiên đã đến Trúc Cơ trung kỳ, không khỏi cười nói tiếng chúc mừng.

Một lúc sau, Liễu Thành Phong sát khí trên người mới phai nhạt đi, mi trong sát khí tiêu tan, lại khôi phục thành cái kia rộng rãi yêu náo động đến thiếu niên, khá là ngạc nhiên hỏi: "Các người làm sao đều như vậy chật vật? Có thể có nhìn thấy Đại sư huynh?"

Mấy người lắc đầu biểu thị không nhìn thấy Đại sư huynh Đường Lãm Nhiên, phỏng chừng là ở chỗ khác có kỳ ngộ. Đây Thượng Cổ tu sĩ động phủ không hổ là cái bảo khố, coi như lại cho thời gian ba năm bọn hắn đều thăm dò không xong, không oán được qua nhiều năm như vậy, coi như mỗi lần hai mươi năm mở ra, từng nhóm một tu sĩ đi vào, bên trong bảo vật hay vẫn là đạt được nhiều khiến người ta lấy không xong.

Sau đó chỉ chỉ cách đó không xa không nhìn thấy bờ Thiên Trì, nói rằng: "Chúng ta hôm qua đi tới nơi này nơi Thiên Cung, này Thiên Trì trong yêu thú thực tại lợi hại, vì lẽ đó làm cho chật vật chút."

Tô Hồng Phi gật đầu, ngẩng đầu nhìn hướng về Thiên Trì nơi, chỉ thấy Thiên Trì trên không, mười mấy người lơ lửng không ngự kiếm phi hành, chính cùng vài con trong nước yêu thú chiến đấu, Tô Hồng Phi nhìn thấy vài cái người quen bóng người, trong đó có Nguyệt Thiên Dạ chờ người. Tô Hồng Phi hé mắt, nhìn Nguyệt Thiên Dạ bóng người, trong mắt ý lạnh chợt lóe lên, liền nghiêng đầu qua chỗ khác không lại nhìn, cùng ở tại trận mấy vị sư đệ sư muội tìm hiểu một chút tình huống.

Bọn hắn mới từ khác một chỗ Thiên Cung đi tới nơi này, không nghĩ tới tiến vào Thiên Cung sau, nhưng không như thế ở cái khác trong thiên cung đều là cung điện hình thức, mà là một phương không nhìn thấy bờ Thiên Trì, trong ao sinh trưởng vô số yêu thú lợi hại, mỗi một loại yêu thú trên người đều là bảo bối, chỉ là được một con liền có thể được đến không tương tượng nổi bảo bối, bất quá những này yêu thú cũng đối lập hung tàn. Có người nói liền trong truyền thuyết Thần Long nơi này đều có một cái, bất quá từ khi hôm qua Nguyệt Thiên Dạ dùng quyền trượng Không Gian Cát Liệt Thuật tôn thương con thần long kia sau, liền không có lại xuất hiện.

Long là trong truyền thuyết Thần thú, Thương Vũ đại lục chỉ là hạ giới trong vạn ngàn thế giới trong một cái Tiểu Thế Giới, cũng không có chân chính có Thần Long huyết thống long, đại đa số cái gọi là long là giao tiến hóa mà thành Giao Long, không làm cao ngạo Long tộc tán thành làm long. Mà này Thiên Trì trong cái kia long, nhưng là có thượng giới Thần Long huyết thống long.

Đương đi tới nơi này tu sĩ cảm giác được Thần Long khí tức thời, đều náo động. Thần Long toàn thân đều là bảo vật, Long Huyết Long Đan đều là vật đại bổ, có thể để cho bất luận là một tu sĩ nào sau khi hấp thu tu vi lại như cười tên lửa pháo như thế trên thăng. Coi như không làm Long Huyết Long Đan, này long lân thịt rồng long gân cũng là luyện đan luyện khí thượng phẩm vật liệu a.

Tất cả mọi người muốn có được này cái Thần Long, càng làm cho bọn hắn kinh hi chính là, này cái Thần Long không biết nguyên nhân gì bị thương, chính là suy yếu thời kì, khiến cho bọn họ đều ôm một loại có thể có thể nhân cơ hội bại nó thu để bản thân sử dụng ý nghĩ. Loại này cơ hội ngàn năm một thuở, có thể gặp không thể cầu, nếu gặp phải, nói cái gì cũng đến liều mạng một phen.

Bởi vì Thần Long lại bị Nguyệt Thiên Dạ gây thương tích, đã kinh trốn về trì dưới, mục đích của những người này chính là tìm kiếm Thần Long bóng

người cũng đưa nó dụ dỗ xuất đến.

Nghe bọn họ giải thích xong, Tô Hồng Phi liền rõ ràng những người này cũng là không chịu nổi mê hoặc đi giết long, lại bị trong ao yêu thú làm cho chặt vật không ngớt, chỉ có thể nuốt hận mà quay về.

"Nếu là có Thần Long huyết thống long, cũng không phải tốt như vậy giết, các ngươi hay vẫn là đừng đi." Tô Hồng Phi dặn dò, thấy mấy cái thức thời vụ sự đệ muội ngoan ngoãn trả lời, còn có mấy cái trong lòng không phục, liền cũng không nói thêm nữa.

"Sur tỷ, ta nghĩ đi thử xem thân thù!" Liễu Thành Phong hiểu chiến huyết tính lại bị gây nên, đem này nam trọng kiếm giang đến trên bả vai, hưng phấn nói: "Thần Long da, sur tỷ ta còn không có cùng Thần Long chiến đấu quá, nói cái gì cũng phải đến trải nghiệm một tý!"

Tô Hồng Phi biết Liễu Thành Phong tu vi dựa vào ở là không ngừng chiến đấu trong đột phá, tuy rằng lo lắng, nhưng cũng chỉ có thể can dặn hấn can thận sau nhượng hấn đi tới. Đây mấy cái không phục tu sĩ thấy thế, cũng cùng sau lưng Liễu Thành Phong cùng đi.

Tô Hồng Phi đứng ở bên cạnh ao cung điện trên đài cao, nghe Lý Thanh Ly cùng nàng nói tới tiến vào Thượng Cổ tu sĩ động phủ sau gặp phải một dây chuyện, ánh mắt sâu thẳm.

Nguyệt Thiên Dạ, quả nhiên cùng đời trước như thế!

Nàng biết, con thần long kia cuối cùng vẫn bị Nguyệt Thiên Dạ thu phục, Nguyệt Thiên Dạ không chỉ không có giết nó, càng là đưa nó nuôi dưỡng ở một cái có thể bên người mang theo bí mật trong không gian, trở thành Nguyệt Thiên Dạ cường đại nhất chiến đấu yêu sủng, Trung Ương đại lục trong không biết bao nhiêu đắc tội rồi Nguyệt Thiên Dạ cường Đại tu sĩ chết ở con thần long kia nghiệt giết dưới.

"Tô sư tỷ, Nguyệt Thiên Dạ cùng Tư công tử làm lộn tung lên, ta cũng cảm thấy Tư công tử như vậy hảo nam nhân không nên nhượng Nguyệt Thiên Dạ loại này là loi ong bướm nữ nhân chà đạp. Đáng tiếc chính là Nguyệt Thiên Dạ tựa hồ chưa từ bỏ ý định, vẫn quán quít lấy Tư công tử không tha. Tư công tử thực sự là xui xẻo đây, bị loại nữ nhân này quán lấy. . ."

Tô Hồng Phi suy tư, lẩm bẩm nói: "Bọn hấn thật sự cắt đứt?" Có thể sao?

"Đúng vậy, ta tận mắt đến, Nguyệt Thiên Dạ đánh lên Tư sư huynh, bị Tư công tử phát hiện sau tự nhiên không thể tha thứ nàng. . ."

Nghe cùng đời trước hoàn toàn khác nhau sự tình, Tô Hồng Phi rốt cục khẳng định cái này Tư Lăng không phải quen mình Tư Lăng, hiển nhiên khá là có đầu óc, biết Nguyệt Thiên Dạ loại kia nữ nhân nhất định phải rời xa.

Đương nhiên, mặc kệ hấn tại sao lại biến thành đáng đáp như vậy, Tô Hồng Phi vẫn là cảm thấy Tư Lăng biến số này vẫn phải là đề phòng, dù sao mình đời trước chính là bị này người giết chết.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Độc nhân

Tư Lăng là bị cắn tỉnh.

Phần tâm bình thường đau đớn nhượng hấn liền thống khổ thân - ngấm đều không phát ra được, bất quá may là ý thức đã kinh khôi phục, cảm giác được trên mặt ướt nhẹp, mơ mơ màng màng mà mở mắt ra, liền nhìn thấy trên gương mặt của chính mình nằm úp sấp cái to bằng nắm tay đỏ ngầu tiểu nhân, này tiểu nhân bên riu rít anh mà khóc lóc bên đem nước mắt nước mũi chảy ở trên mặt hấn.

"Riu rít anh. . . Tư công tử ngơoi nhanh lên một chút tỉnh lại a, Tiểu Hồng rất sợ. . . Riu rít anh. . . Tư công tử, ngơoi đừng chết a, Tiểu Hồng thật sự rất sợ rồi. . ."

Nghe này tiểu nãi bao như thế tiếng khóc, Tư Lăng nhất thời có loại hận sắt không thành thép cảm giác, như vậy đáng yêu lại vô dụng Yêu Liên đúng là thiên địa thai nghén mà sinh, dẫn vô số tu sĩ yêu thú thường đến vỡ đầu chảy máu dị bảo sao? Làm mao hấn không một chút nào cảm thấy nắm giữ nó mà cảm thấy cao hứng đâu?

Bất quá Tư Lăng rất nhanh sẽ phát hiện, kỳ thực ngoại trừ đáng yêu cùng đương ống loa ngoại, Tiểu Hồng muội muội vẫn có tác dụng. Chỉ thấy nó nằm ở chính mình trên gương mặt khóc xong sau, dùng qq tiểu bàn tay lung tung mà xoa xoa mặt, sau đó đưa tay đem bởi vì nằm phục ở trên mặt chính mình gào khóc mà làm méo lá sen đồ trắng, kìm nén miệng, cắn phá chính mình tay nhỏ, sau đó bên đầu đến hấp khí bên đem chảy ra chất lỏng màu đỏ ngón

tay quay về mỗi mình.

Thanh tân thuần túy Mộc Linh chỉ dịch dọc theo yết hầu trượt xuống, Tư Lăng cảm giác được vỡ tan xuất huyết ngũ tạng lực phủ ở Mộc Linh chỉ dịch uẩn những dưới bắt đầu chậm chậm mà khép lại, hiệu quả so với ăn linh đan còn có tác dụng, hơn nữa sẽ không lưu lại đan độc thứ này. Tư Lăng rất nhanh liền rõ ràng đây là Tiểu Yêu Liên chính mình tu luyện mộc linh khí ngưng tụ mà thành Mộc Linh chỉ dịch, nhất thời đối với Tiểu Yêu Liên cử động rất cảm động.

Yêu Liên là thiên địa mà sinh yêu thực, nắm giữ thuần túy nhất Mộc Linh lực lượng, loại này mộc linh khí không chỉ là tu luyện luyện đan thượng phẩm bảo vật, cũng là chữa thương thánh phẩm. Bất quá đáng tiếc chính là, Tiểu Yêu Liên lúc trước bị Trọng Thiên cướp đi thời, nó Mộc Linh lực lượng đều bị Trọng Thiên hấp thu hết, Tiểu Yêu Liên thành cái không có bất kỳ mộc linh khí phổ thông yêu thực. Bất quá may là Tiểu Yêu Liên còn có thể tu luyện, theo Tư Lăng khoảng thời gian này tới nay, Tiểu Yêu Liên vẫn ở ăn linh quả tu luyện, nhưng bởi vì này chỉ quá phế vật, vì lẽ đó tu luyện lâu như vậy, Mộc Linh lực lượng mới tu luyện xuất như vậy tí tẹo. Bây giờ làm cứu Tư Lăng, lại dùng hết.

Tư Lăng lần này bị thương thực sự là nặng chút, ma đầu này tự bạo uy lực so với Nguyên Anh tu sĩ tự bạo từng có chỉ không kịp, Tư Lăng ngũ tạng lực phủ bị hao tổn nghiêm trọng, toàn thân không thể động đậy, nguyên thần cũng chịu đến rất nặng tổn thương, nếu không là cuối cùng hấn dùng còn sót lại hồn lực bảo hộ được thức hải, nói không chắc nguyên thần của hấn đều phải bị này nổ tung phá hủy.

Tư Lăng hiện tại liền há mồm nói chuyện cũng không làm được, chỉ có thể cho Tiểu Hồng truyền âm: "Tiểu Hồng muội muội, đừng khóc."

Nguyên bản cho ăn xong linh dịch lại bắt đầu nằm ngoài Tư Lăng trên mặt khóc Tiểu Yêu Liên nghe được thanh âm này, lập tức vui mừng ngừng đầu lên.

"Tư công tử, người rốt cục tỉnh rồi!" Tiểu Hồng vui mừng nói, bính đến Tư Lăng trên mặt, miệng đánh, một bộ lại muốn khóc lên đến đáng đáp, liền trên đầu lá sen đều có vẻ phờ phạc.

Mặt của mình bị xem là mặt đất giảm cảm giác vẫn đúng là không thoải mái, bất quá xem ở Tiểu Hồng cứu mức của chính mình, Tư Lăng liền cho phép nó đem mặt của mình đương cái ghế ngồi. Nhìn thấy Tư Lăng tỉnh lại, Tiểu Yêu Liên rốt cục thở phào nhẹ nhõm, đỏ ngầu trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra khuôn mặt tươi cười, bất quá chờ nghe được Tư Lăng lời kế tiếp thời, Tiểu Yêu Liên lại chuẩn bị khóc.

"Người đưa tay nhét vào ta miệng thời, nửa tay chưa a. . ." Này nhưng là sát qua nước mắt nước mũi lại sờ qua tóc tay da.

". . ."

Tiểu Yêu Liên khổ bức mà trừng mắt hấn, méo miệng, oa một tiếng lại nằm ngoài trên mặt hấn khóc lớn, một bộ chịu rất lớn oan ức đáng đáp.

Đây thực sự là Mạnh Khương nữ khóc Trường Thành a!

Tuy có Tiểu Yêu Liên Mộc Linh chỉ dịch hỗ trợ, nhưng phân lượng kia quá thiếu, Tư Lăng hay vẫn là bỏ ra ba ngày thời gian thân thể mới năng động đậy.

Ba ngày nay Tư Lăng cảm thấy như một cái thế kỷ như thế dài đằng đặc, đặc biệt đang ở loại này không biết tên nơi nguy hiểm thời, chính mình hoàn toàn là kẻ tàn phế không thể động đậy, năng động Tiểu Yêu Liên lại là cái phế vật không có bất kỳ tác dụng gì, chỉ có thể nằm ở nơi đó suy yếu đến như cái phạm nhân, phỏng chừng liền một chỉ cấp thấp yêu thú cũng có thể giết hấn.

Cho tới Trọng Thiên, nuốt Huyết Phách Châu sau, ở ma đầu tự bạo thời điểm đã kinh hóa thành bóng mờ bàn ở hấn đan điền ngũ say, phỏng chừng là tiêu hóa Huyết Phách Châu đi tới, liền không biết lúc nào năng lực tỉnh.

Nghĩ như vậy thời, Tư Lăng liền cảm thấy được có khó khăn gì tốt nhất không nên mong mỏi con yêu thú kia, còn không bằng dựa vào chính mình, liền xem ra phế vật cực kỳ Tiểu Yêu Liên đều so với con yêu thú kia hữu dụng.

Cảm giác hảo một điểm, Tư Lăng phương đánh giá chính mình vị trí.

Hay vẫn là như thế hắc hồng thế giới, chứng minh hiện tại hấn là ban ngày thời gian, ngoại trừ này cái không biết đi về nơi nào dòng sông, bốn phía là một mảnh mênh mông màu mực thảo nguyên. Dòng sông thủy là màu đen, lưu đến mức rất chậm chậm. Lúc này chính mình nằm ở sông bên bờ, nửa người trên nằm ở trong bụi cỏ, nửa người dưới ngâm ở trong nước. Hơn nữa trong nước thỉnh thoảng mà có món đồ gì ở tề căn thân thể của hấn, tuy rằng có chút đau, nhưng phát hiện chỉ cần một cái liền không có động tĩnh, không có đem thân thể của hấn gào giết dưới khối thịt khá tốt. Hấn lúc trước khi tỉnh lại, cảm giác bị cắn cũng là duyên cớ này.

Tư Lăng dùng thần thức quét qua, kinh ngạc phát hiện căn hấn chính là một loại đầu to ngư, đầu kia chiếm thân thể tứ chi ba thể tích, nắm giữ một miệng um tùm lợi răng. Loại này đầu to ngư chỉ là một giai yêu ngư, căn bản không đáng để lo, nếu là bình thường thời, Tư Lăng căn bản không đưa chúng nó đặt ở đây mắt. Lúc này hấn không thể động đậy, tuy nói Trúc Cơ tu sĩ thể phách bị linh lực tôi luyện quá, sẽ không dễ dàng bị yêu thú cấp thấp gây thương tích, nhưng là tích thiếu thành đa, nếu là lên tới hàng ngàn, hàng vạn thấp yêu thú dâng lên đến, cũng sẽ đối với thân thể của hấn tạo thành không thể tính toán tổn thương.

Nhưng là nhượng hấn kinh ngạc chính là, phạm là cắn quá hấn đầu to ngư đều đầu lệch đi, tại chỗ lật lên cái bụng chết rồi, phía sau xông tới đầu to ngư nhào lên găm nhắm chết đi đồng bạn thi thể, sau đó lại lật lên cái bụng đi đời nhà ma, một lúc sau làm cho trên mặt sông bỗng bành dềm không hết đầu to ngư thi thể, theo dòng nước chậm rãi chảy xuống tung bay đi.

"Tiểu Hồng muội muội, chuyện gì thế này?" Tư Lăng kinh ngạc đến không được, hấn cũng không nhận ra thân thể của chính mình là độc dược, khiến người ta găm một miệng đã chết rồi.

Tiểu Yêu Liên tỉnh lại nổi lên tỉnh thần sau, không lại khóc , nó lúc này ngồi ở Tư Lăng trên ngực, xuyết tay nhỏ nhìn trên mặt sông chết đi yêu ngư, nãi tiếng nãi khí nói: "Là chủ nhân gửi ở Tư công tử ngài trong thân thể một giọt nọc độc, phàm là cắn ngài yêu thú đều sẽ bị chủ nhân độc giết chết."

Tư Lăng trong nháy mắt nói không ra lời, này xem như là bị Trọng Thiên cứu sao? Không phải vậy nhiều như vậy đầu to ngư không phải đem thân thể của hắn găm đi một nửa không thể.

"Tư công tử, ta liền nói chủ nhân độc đối với ngài mới có lợi, ngươi vào lúc này tương tin chưa?" Tiểu Yêu Liên tranh công mà nói.

Tư Lăng lờm một cái, không hề trả lời.

Thác Trọng Thiên phúc, Tư Lăng ngâm mình ở trong sông ba ngày, trong sông những cái kia hung tàn khát máu trong nước yêu thú không còn dám đến ăn hán, như những cái kia tương đối cao giai rắn nước loại yêu thú, vẫn ẩn núp ở một bên mắt nhìn chằm chằm, bất quá chúng nó linh trí tương đối cao, biết lúc này này nhân loại tu sĩ xưng danh Độc Nhân, vì lẽ đó cũng không có nhào lên đem Tư Lăng cắn chết.

Theo thân thể dần dần chuyển biến tốt, Tư Lăng dùng thần thức quan sát bên trong thân thể thân thể, tổn hại nội tạng khép lại tốc độ không sai, tổn thương gân mạch cũng bị một linh khí uẩn dưỡng, Trọng Thiên như trước đoàn thân thể ở hán đan điền trên ngủ say, nó ở lại thân thể mình lý giọt kia nọc độc là một giọt Inku màu xanh thủy châu, chất chứa ở gân mạch bên trong, cũng không có cùng thân thể của hắn dung hợp huyết nhục. Bất quá ý này độc nhỏ phách tính, nếu là mình muốn hấp thu, phỏng chừng sẽ bị độc tính của nó đốt cháy mà chết, vì lẽ đó Tư Lăng sát nhìn xuống, liền không để ý tới. Nếu là nó nguy hiểm, tìm một cơ hội đưa nó bài ra ngoài thân thể là tốt rồi.

Tư Lăng cũng từ Tiểu Hồng nơi đó hiểu rõ chính mình hôn mê tình huống, cư lúc đó tỉnh táo Tiểu Hồng báo cho, hắn té xuống lưu sông sau, liền bị cái kia mạch nước ngầm cuốn vào đáy sông trong nước xoáy, sau đó mang vào sông dưới đáy giường một dòng sông ngầm, tiếp theo chính là một mảnh tối tăm không mặt trời dưới nền đất sông bồng bênh.

Tiểu Hồng lúc đó thấy tình huống không đúng, sợ Tư Lăng ở hôn mê ở bên trong nước nghẹt thở mà chết, phé vật lại vô dụng Tiểu Hồng muối muối ở phát hiện khóc thiên khóc mà đều vô dụng sau, chỉ có thể cố gắng nghĩ ra cái biện pháp, miễn miễn cường cường mà dùng chế tạo một cái dùng Mộc Linh lực lượng ngưng tụ mà thành quang phao đem Tư Lăng đầu gói lại, nhưng hắn không đến mức bởi vì thủy áp nghẹt thở mà chết. Tư Lăng ở bên trong nước ám đạo nhẹ nhàng một ngày thời gian, mới bị phun ra, liền đến nơi này, sau đó lại theo dòng sông mà đẩy đến nơi này.

Mà Tiểu Hồng thật vất vả tu luyện ra một điểm mộc linh khí đang bảo vệ Tư Lăng lại cứu Tư Lăng trong, hoàn toàn không có , lại đến khổ cực tích lũy .

Nghe xong Tiểu Yêu Liên tự thuật, Tư Lăng trong lòng có chút cảm động, quyết định sau đó muốn đối với Tiểu Hồng muối muối lại khá một chút, nó muốn ăn cái gì linh quả dù cho gặp nguy hiểm chính mình cũng hội tận lực đi cho nó hái đến.

Chờ thân thể có thể nhúc nhích , Tư Lăng mau mau bò dậy, ly khai trần đầy đầu to ngư thi thể lòng sông. Này chết đi ngư thi quá hơn nhiều, này thủy bị nhiễm đến hắc hồng hắc hồng, toà ra mùi máu tươi nồng nặc, rất thử thách hán khứu giác.

Tư Lăng một thân chật vật nhìn mệnh mông thảo nguyên, trong lòng cũng có chút mờ mịt, không biết đại ca thế nào rồi, nên không có sao chứ? Sông bờ bên kia cung điện kia tuy rằng lộ ra quý dị, nhưng năng lực xây ở cầm cố ma đầu sơn động đối diện trong, hắn là có nó chỗ đặc thù, cho nên lúc đó hắn mới sẽ trực tiếp đem đại ca đưa đến trong cung điện.

Nghĩ, Tư Lăng từ trong bao tử vật lấy ra Tư Hàn cho hắn Truyền Âm phù, sau đó phiên muộn phát hiện, ở bên trong không gian này, dĩ nhiên hạn chế truyền âm

"Tư công tử, chúng ta muốn đi nơi nào?" Tiểu Yêu Liên oa ở Tư Lăng vạt áo nơi hỏi, hai tay vịn tà khâm, từ xa nhìn lại thật giống như Tư Lăng ở vạt áo trong nhét vào chỉ tiểu con rối người như thế.

Tư Lăng vuốt cằm, suy nghĩ một chút nói rằng: "Cự ly ba tháng kỳ hạn chỉ còn dư lại thời gian mười ngày, tự nhiên là tìm ra miệng, ta cũng không muốn bị giam ở đây hai mươi năm sau đó bị bí cảnh xóa bỏ!"

Tiểu Yêu Liên hồ đồ mà "À" lên một tiếng.

Tư Lăng đi ly dòng sông một đoạn lộ trình, phát hiện lấy cái này tình hình thân thể của chính mình thực sự là không chịu nổi, quyết định tu dưỡng một ngày tái xuất phát.

Tư Lăng chọn một mảnh trống trải mặt đất nghỉ ngơi, đầu tiên là đem đã kinh thu thập đủ yêu hồn Cửu Chuyển Linh trận lấy ra ở xung quanh bày một cái bảo vệ trận pháp, rất hài lòng phát hiện này Cửu Chuyển Linh trận quả thực như Pháp Lăng nói là cái có thăng cấp công năng trận pháp, bởi vì hắn thu thập đại thể là năm, sáu giai yêu thú, vì lẽ đó trận pháp này hiện tại cấp bậc là lục giai, ở Minh Hà thành dùng đã kinh thừa sức .

Tư Lăng đơn giản ăn ít thứ, lại sẽ mấy viên linh quả cho Tiểu Hồng sau, liền bắt đầu đánh toà tu luyện.

Sau một ngày, hồn lực khôi phục hơn nửa, bất quá thân thể thương không thể làm gì khác hơn là đại khái, chịu đến xung kích nguyên thần còn có chút bất ổn, nhưng cũng không ảnh hưởng hành động của hắn. Tư Lăng không muốn lại ở lại nơi như thế này, chung quanh hắc hồng một mảnh, khiến lòng người thật không vui, hơn nữa lên lút còn ẩn núp đông đảo nguy hiểm ma vật, nếu không là biết nơi này mà ảo cảnh một chỗ, hắn đều muốn coi chính mình lưu lạc đến Ma giới .

Thu hồi linh trận, Tư Lăng đem Tiểu Yêu Liên nhét vào trong lồng ngực, lại sát nhìn xuống đan điền, phát hiện Trọng Thiên còn đang ngủ say, liền không

tiếp tục để ý, lấy ra một thanh linh kiếm, hướng về thảo nguyên một đầu khác bay đi.

Như vậy bay một ngày, Tư Lăng rốt cục bay ra thảo nguyên, xa xa là một mảnh cao to núi non chập chùng.

"Lẽ nào ta thật sự không trên đất cung phạm vi?" Tư Lăng hỏi nghi hoặc một chút mà nhìn này chập trùng dãy núi màu đen.

Tiểu Yêu Liên oa ở trong lòng ngực của hắn gặm linh quả, nghe được Tư Lăng, hỏi đáp: "Tư công tử, chúng ta còn ở cung điện dưới lòng đất lý rồi. Bất quá ta lúc trước nghe chủ nhân nói, chỗ này bí cảnh là Thượng Cổ nhân tu cùng ma tu đồng thời mở ra, nhân tu xây dựng Thiên Cung, mà ma tu liền xây dựng Địa Cung, hơn nữa cái này ma tu là cái lợi hại đại năng, chọn dùng không gian áp súc thuật, đem một cái tiểu thiên thể giới nam nhập bên trong cung điện dưới lòng đất, cho nên cung hoàn cảnh mới hội nhiều như vậy biến hoá. Chúng ta tuy rằng ở đây đi rồi rất lâu, nhưng kỳ thực vẫn ở cung điện dưới lòng đất trong phạm vi."

Sau khi nghe xong Tư Lăng bỗng nhiên tỉnh ngộ, cảm giác mình tựa hồ nghe đến ghê gớm bí ẩn. Nhân tộc cùng Ma tộc từ xưa tới nay không phải nằm ở phía đối lập sao? Loại này hợp tác mở ra bí cảnh hành vi lại tính là gì? Đây hoàn toàn lật đổ hắn vừa biết đồ vật. Hay là ở xa xôi Thượng Cổ thời kỳ, Tu Tiên Giới thế cuộc kỳ thực cũng không giống hiện tại rõ ràng, phỏng chừng Ma tộc cùng nhân tu trong lúc đó quan hệ là khá là hòa hoãn, thậm chí là hữu hảo vắng lai đi.

Nếu biết nơi này hay vẫn là Địa Cung phạm vi, Tư Lăng liền không giống con ruồi không đầu giống như chuyển loạn, bắt đầu đi tìm Địa Cung xuất khẩu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Ma thú

Tư Lăng nguyên vốn là muốn một hơi bay qua sơn mạch một bên khác, ai biết Tiểu Yêu Liên lại phát hiện mấy thứ Thượng Cổ thời kỳ mới có linh quả linh thảo, hơn nữa là chỉ có loại này âm hắc hoàn cảnh mới có thể dựng dựng ra đến linh quả linh thảo, quán quít lấy Tư Lăng đi giúp nó hái đến.

Xét thấy Tiểu Hồng muội muội hi sinh chính mình thật vất vả tu luyện ra một điểm mộc linh khí cứu mình, Tư Lăng tuy rằng không có thời gian, nhưng hay vẫn là dung túng nó, mang theo linh kiếm trực tiếp trên, khiêu chiến thủ hộ linh quả mạnh mẽ ma vật, coi như làm đoán luyện chính mình.

Ở trong núi du xoay chuyển hai ngày, thu hoạch không ít linh quả sau, Tư Lăng nhìn dưới xa xa cao to sơn mạch, tàn nhẫn tâm lấy ra một tờ ngũ phẩm thần hành hồn phù đập ở trên người, tiếp tục vượt núi băng đèo.

Sau một ngày, bọn hắn rốt cục đến sơn mạch một đầu khác, dưới chân núi có một toà màu đen cung điện.

Lúc này cự ly bí cảnh đóng thời gian chỉ có năm ngày.

Mặc dù là ngờ ngờ ngạc ngạc mà bị cuốn vào Thượng Cổ tu sĩ động phủ trong, nhưng gặp đại ca sau, đại ca cũng đem hắn bản thân biết tự nói với mình. Bí cảnh mở ra thời gian chỉ có ba tháng, ở thời hạn đến lúc đó có thể bóp nát lúc trước được tám kia ngọc bài liền có thể ly khai, tám kia ngọc bài không chỉ là cá nhân thân phận tín tức chứng minh, trong đó hay vẫn là ly khai bí cảnh truyền tông bài. Bất quá sớm là trước hết ly khai Thượng Cổ tu sĩ động phủ mới được, ở đây coi như bóp nát ngọc bài cũng vô dụng, bên trong có cấm chế cấm chỉ truyền tông.

Tư Lăng cũng từ đại ca nơi đó biết được, ở chỗ này Thượng Cổ tu sĩ trong động phủ, mỗi cái bên trong cung điện dưới lòng đất đều có bày truyện đưa đi trận pháp, nếu là muốn ly khai, chỉ cần tìm được truyền tông trận là được.

Đến nơi này sau, Tư Lăng trái lại không vội ly khai, ở sườn núi dưới tìm cái bằng phẳng trống trải địa phương, bày lên trận pháp sau, Tư Lăng chậm rãi lấy ra dụng cụ nấu ăn cùng ở trong núi săn giết ma thú, sau đó đốt một tấm hỏa phù, bắt đầu lại bảo lại lược lại nướng, một lúc sau, hương vị phân tán.

Tiểu Yêu Liên ngồi ở Tư Lăng đối diện, ôm một viên so với thân thể của chính mình còn muốn đại linh quả gặm.

Này linh quả tên là Ma Tâm Quả, là vào lần này ở trong dãy núi tìm được, bề ngoài xem ra rất giống giới trần tục trong hắc bố lông, màu tím đen bì, cắn một cái sau là màu vàng nhạt phần thịt quả, giòn giòn ngọt ngào, có chút tuyết lê mùi vị. Còn nó có tác dụng gì, Tiểu Hồng muội muội nói rồi, tu luyện tấu hòa nhập ma tu sĩ ăn nó có trấn định tác dụng. Tư Lăng trong nháy mắt đại hi, coi như bảo vệ Ma Tâm Quả thụ ma thú xấu đến không thể nhìn lợi hại đến mức nhượng hắn đau đầu, hắn cũng đừng cảm đi tới cùng với triền đầu, Tiểu Hồng mang theo cái hầu bao lớn bằng túi chứa đồ nhân cơ hội đi hái linh quả, chờ Tiểu Hồng hái xong sau, Tư Lăng ở trên người dán trương Liễm Tức phù liền nhắc lên phần ở đầu cành cây trên Tiểu Hồng mau mau chạy trốn, lưu lại quay về quang thịnh thạch cây ăn quả ma thú tức giận không thôi.

Hai người liền như vậy hợp tác không kể hờ, đem Tiểu Hồng phát hiện đặc biệt linh quả đều hái đi rồi, cũng bởi vậy đắc tội rồi trong ngọn núi rất nhiều

ma thú.

Đương nhiên, cũng có lúc thất thủ, bất quá khi đó Tư Lăng biết không phải là đối thủ, đánh không lại liền chạy, mà Tiểu Yêu Liên tuy rằng thèm ăn trông mà thèm, nhưng càng nhát gan, cũng nhát gan lại gọi Tư Lăng đi hái, cũng chỉ có thể nước mắt lưng tròng theo sát Tư Lăng ly khai, làm hại Tư Lăng không tên loạn hồ thẹn một cái.

Thế giới này rõ ràng là lấy Ma giới đến bố cục, trong không khí ẩn chứa linh khí cùng ma khí, lẫn nhau đan xen vào nhau, nhưng lại khiến người ta năng lực cảm giác rõ ràng. Nơi này có ma vật, ma thú, ma đầu, tuy rằng cũng có chút yêu thú số lượng cũng rất ít, nhưng cũng có đơn không có nhân hình Ma tộc người. Mấy ngày qua, Tư Lăng thấy rõ nhiều nhất chính là ma thú, ma thú cùng yêu thú tựa hồ cũng không hề có sự khác biệt, đều có thể tu luyện, vượt qua thiên kiếp sau cũng năng lực hoá hình, duy nhất không giống chính là thuộc tính đi, yêu thú hấp thu linh lực tu luyện, ma thú hấp thu ma khí tu luyện.

"Tư công tử, ngài không phải vội vã ly khai sao?" Tiểu Yêu Liên găm linh quả hỏi.

Tư Lăng nhìn nó một chút, thấy nó như con chuột như thể đem một viên ma quỷ quả găm nhắm xong, Tư Lăng trong lòng cũng có mấy phần đau lòng không muốn, ở bí cảnh ly thu thập được linh quả giống rất nhiều, hơn nữa đều là ngoại giới không có, bất quá số lượng nhưng là có hạn, dù sao linh quả muốn sinh trưởng kết quả cũng là cần có mấy trăm đến mấy vạn năm thời gian không thôi. Tuy rằng không muốn, bất quá Tư Lăng đối với Tiểu Yêu Liên cùng Trọng Thiên nhưng xưa nay hào phóng, chưa từng có hạn chế quá Tiểu Yêu Liên sức ăn, nó muốn ăn bao nhiêu đều theo nó, căn bản chưa hề nghĩ tới phải đem những cái kia linh quả chiếm làm của mình.

Ở phương diện khác xem nói, cũng là Tư Lăng như vậy dung túng tùy ý thái độ mới sẽ làm Tiểu Yêu Liên chăm chú cùng xác định hẳn. Mà Tiểu Yêu Liên lúc đó ở Tư Lăng bị thương thời, không chút do dự mà đem chính mình thật vất vả tu luyện đến giọt cuối cùng một linh khí ngưng tụ thành linh dịch nuốt hẳn, cũng có nguyên nhân này đi.

"Lại gấp cũng phải ăn cơm đi? Đói bụng chiến đấu sẽ rất chịu thiệt." Tư Lăng nói, đem hỏa trên nướng này bán con ma thú trở mình tiếp tục nướng.

Tiểu Yêu Liên chớp dưới con mắt, đem ăn xong phần thịt quả hột thu hồi đến, lại từ bên cạnh bày đặt một bàn linh quả trong đĩa đến khác một viên màu đỏ rực vô ngoại linh quả găm. "Tư công tử, còn có thể rất nguy hiểm sao?"

Nghe ra nó trong lời nói sợ sệt, Tư Lăng thở dài, nói rằng: "Tiểu Hồng muội muội, ngại làm sao như vậy nhát gan? Chúng ta người tu tiên, vô luận là ở đâu lý nguy hiểm đều sẽ không thiếu, sợ sệt vô dụng, chỉ có thể dũng cảm đối mặt, kiên quyết không rời mà tiếp tục đi, biết chưa?"

Tiểu Yêu Liên về mặt đau khổ, gặm trái cây tốc độ chậm lại, nhúc nhúc mà nói: "Nhưng là Tiểu Hồng thật sự rất sợ. . ."

Luộm một cái, Tư Lăng không xen vào nữa nó, nhìn về phía trước cung điện nói rằng: "Trong thân thể ta hồn lực còn chưa khôi phục, đợi thêm một ngày chờ ta hồn lực khôi phục sau chúng ta liền đi ra ngoài đi. Không biết tại sao, ta luôn cảm thấy có loại dự cảm xấu, muốn chuẩn bị đầy đủ mới được."

Nghe được Tư Lăng lời này, Tiểu Yêu Liên lo lắng hơn, bất quá lại sợ Tư Lăng trách cứ chính mình nhát gan, chỉ có thể cổ cái bánh bao mặt yên lặng gặm linh quả.

Rất nhanh mà, thịt nướng đều làm tốt, năng cũng bảo hảo, trong không khí đồ ăn mùi thơm câu đến phụ cận ma thú rục rạc rục rịch, nhưng bởi vì trận pháp yểm hộ căn bản không tìm được căn nguyên, chỉ có thể ở trận pháp ngoại du chuyển. Tư Lăng đem phiền hảo thịt nướng bày ra ở trước mặt, trừng mắt chúng nó một lúc, phát hiện không động tĩnh gì sau, chậm rì rì mà đem hết thịt nướng thu hồi đến, chỉ chờa chính mình ăn phân nhi.

Liền thịt nướng đều không thể đem hảo chỉ thêm ăn yêu thú câu dẫn ra, chứng minh nó xác thực tiến vào giấc ngủ trong không cách nào tỉnh lại.

Lại đã tọa một ngày, Tư Lăng mở mắt ra, trong mắt lộ ra vẻ vui thích. Bái Tiểu Yêu Liên một linh khí ban tặng, không chỉ chữa trị vết thương trên người, hơn nữa hấp thu giọt kia linh dịch sau, Tư Lăng tu vi tiến thêm một bước, Trúc Cơ sơ kỳ hàng rào đánh vỡ, chính thức vào Trúc Cơ trung kỳ, mà (Luyện Hồn Quyết) cũng rốt cục tu luyện đến tầng thứ tư.

"Tư công tử, ngại tiến vào Trúc Cơ trung kỳ rồi?"

Tư Lăng mỉm cười mà hướng gác đêm Tiểu Yêu Liên gật đầu.

Tiểu Yêu Liên méo xệch đầu, có chút không hiểu nói: "Tại sao Tư công tử ngài lên cấp thanh thể như vậy tiểu đầu? Tiểu Hồng thấy rất nhiều tu sĩ lên cấp thanh thể rất lớn." Thanh thể quá nhỏ, cảm giác rất yếu a.

Tư Lăng trên mặt cứng đờ, sau đó nhìn một chút, rốt cục không nhìn được đem Tiểu Yêu Liên kéo lại đây chà đạp khuôn mặt nhỏ của nó.

Tại sao thanh thể tiểu? Không cần phải nói chính là Tư Lăng chính mình nguyên nhân. Đầu tiên là bộ thân thể này linh căn bởi vì tổ mạch đan nguyên nhân đã biến thành thủy hỏa song linh căn, xoang loại hình, cùng thiên tài căn bản không mọc câu, loại này loại hình song linh căn muốn lên cấp rất chậm, mà lên cấp sau cũng không có loại kia biến dị linh căn cùng ngũ linh căn giống như thanh thể hùng vĩ, bởi vì những cái kia đều cần ở lên cấp trong hấp thu nguồn linh lực khổng lồ, Tư Lăng bản thân cũng không cần. Thứ yếu là Tư Lăng nguyên thân ở kiếp trước đã kinh tu luyện trăm năm, linh hồn trong mang theo hồn lực, hồn lực lượng đã có Nguyên Anh tu sĩ lượng, bất quá nhưng giới hạn ở thân thể tu vi vì lẽ đó cũng không hiện ra.

Bị ép nhét vào bộ thân thể này sau, Tư Lăng phát hiện mình cũng không phải là không có chỗ tốt, hồn lực chỉ cần tích lũy nhất định lượng sau, hồn thể rất nhanh thì sẽ lên cấp, căn bản không có cái gọi là tâm ma thứ này, trước mặt thể làm thiện quỷ tu hành thời gần như. Mà thân thể tu vi khi chiếm được đầy đủ linh lực sau, cũng sẽ theo lên cấp, bất quá nhưng hội sản sinh tâm ma, muốn đánh vỡ hàng rào cũng là không dễ. Bất quá hồn lực muốn tích lũy vô

cùng khó khăn, không có như linh thạch thứ này có thể hấp thu, chỉ có thể dựa vào chính mình từng giọt nhỏ tích lũy, quá trình này vô cùng chậm chạp.

Có thể nói, hồn thể tu luyện tới trình độ nhất định thời sẽ mang chuyển động thân thể tu vi theo vào, thân thể tu vi đi tới sau, hồn thể tu vi cũng sẽ theo cùng tiến lên đi. Nhưng Tur Lăng buồn phiền chính là, bất luận loại nào muốn lên cấp đều rất khó khăn, thủy hỏa song linh căn cũng rất phiền phức a.

Kiểm tra dưới tình huống thân thể sau, lại đi liếc nhìn nhìn ẩn núp ở linh hồn trong đoàn kia quang, phát hiện vẫn là không có gì thay đổi, lại đi nhìn nhìn nhưng đoàn thành một đoàn ngũ ở đan điền trên yêu thú, đều không có phát hiện biến hóa gì đó sau, Tur Lăng liền không tiếp tục để ý, thu thập đồ đạc chuẩn bị tiến vào cung điện.

Tur Lăng mới vừa vừa hiện thân, đang chuẩn bị lấy ra phi kiếm thời, liền cảm giác được vài đạo hơi thở mạnh mẽ xuất hiện, dùng thần thức vừa nhìn, mười mấy con khí tức cường đại ma thú chính hướng về bên này chạy tới, tốc độ vô cùng nhanh, mấy tức lý chính mình chỉ có vạn mét xa.

Tur Lăng sắc mặt đại biến, tự nhiên phát hiện có chỉ xấu đến đời mạng ma thú chính là thù hộ Ma Tâm Quả ma thú, đây là báo thù đến rồi sao? Hay là muốn đoạt lại linh quả?

"A a a —— Tur công tử làm sao bây giờ? Những ma thú kia kết bạn tìm đến chúng ta muốn linh quả rồi! ! Ta không muốn còn cho chúng nó a a nha! ! Có thể hay không ăn chúng ta a! !" Nhất gan Tiểu Yêu Liên nhất thời nước mắt loạn tiêu .

Tur Lăng không rảnh khinh bỉ nó, nhắc lên sợ sệt đến run lấy bảy Tiểu Yêu Liên, hướng về trên người dán trương Liễm Tức phù, mất mạng bình thường mà hướng về dưới chân núi cung điện chạy đi, lúc này chỉ hận mình là một người làm mao chỉ có hai cái chân tốc độ không bốn cái chân nhanh. . .

*****

Cự ly Huyền Thiên bí cảnh đóng còn có một ngày thời gian, Thượng Cổ tu sĩ động phủ trước xuất hiện một cái cả người vết máu bóng người.

Nhìn thấy hấn xuất hiện, những cái kia canh giữ ở động phủ chuẩn bị trước làm một vỏ lớn tu sĩ rúc rịch, như vậy chặt vật xuất hiện, tuyệt đối là trải qua một phen khổ cực chiến đấu, phỏng chừng là gặp phải cái gì dị bảo . Tuy rằng cơ duyên là đối phương, nhưng nếu là sản hấn suy yếu thời điểm cướp được tay, cũng coi như là chính mình , chuyện như vậy ở trong giới tu tiên cũng không hiếm thấy.

Tur Lăng mới vừa đứng lại, liền cảm giác được còn ở lại động phủ trước tu sĩ ánh mắt không có ý tốt, mang theo tham lam cùng huyết tinh. Bất quá hấn cũng không e ngại, nếu là bọn họ dám đi lên thương chính mình, tuyệt đối sẽ phụng trả lại. Tur Lăng giả vờ như không có chuyện gì xảy ra tìm cái địa phương hơi làm nghỉ ngơi chờ đợi thời gian, bên đem dính vết máu tóc đẩy ra, những thứ này đều là những ma thú kia huyết, cùng những ma thú kia quyết tử đấu tranh nhượng trên người hấn còn lưu lại một loại uy nghiêm đáng sợ sát ý.

Đồng thời thần thức quét về phía xung quanh, nhưng có chút thất vọng phát hiện nơi này không có người quen thuộc, phỏng chừng không phải đã kinh lý khai , chính là còn lưu ở trong động phủ. Mà những người này sợ đi ở đây, sợ là muốn ở chỗ này kiếm lợi đến rồi, thấy người tu sĩ nào suy yếu hoặc tu vi thấp đến cái cướp đoạt.

Đột nhiên cảm giác được vài đạo mang theo nồng nặc sát khí sát khí không hề che giấu chút nào mà rơi vào trên người mình, Tur Lăng thần thức quét qua, đương nhìn rõ ràng ba người kia khuôn mặt thời, vì vì sùng sốt một chút.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Xung đột

Xung đột

Này ba cái đang dùng một loại mang theo nồng đậm sát khí tham lam ánh mắt nhìn mình chằm chằm nam Tu Tur lăng có ấn tượng, chính là lúc trước tiến vào bí cảnh trước làm sợ Truyền Sơ năm cái trên mặt mang thương ba tu sĩ. Mà Tur Lăng sở dĩ hội đối với bọn họ ấn tượng như vậy sâu sắc, cũng là bởi vì trên mặt bọn họ loại kia khủng bố vết thương.

Ba tháng trôi qua, trên mặt bọn họ vết thương cùng lần đầu gặp gỡ thời không có thay đổi gì, như trước là màu đen da thịt ngoại phiến, còn chảy máu mủ, làm cho người ta một loại vô cùng cảm giác không thoải mái. Loại này vết thương khiến người ta cảm thấy năng lực ở trên người bọn họ lưu lại loại này vết thương đồ vật không đơn giản, liền không biết là cái gì gây thương tích .

"Tur công tử, bọn hấn chính ở đánh chúng ta ý đồ xấu!" Tiểu Yêu Liên chiến chiến mà truyền âm, "Bọn hấn vết thương trên mặt trên bám vào đồ vật nhượng ta cảm giác rất không thoải mái."

Tur Lăng sững sờ, hỏi: "Tiểu Hồng muội muội, ngươi có thể cảm giác được cái gì?"

"Ân, ta thấy bọn hắc vết thương trên mặt trên trần ngập màu đen sát khí, sát khí thật là đáng sợ. . ." Cảm giác được Tiểu Yêu Liên run cầm cập dưới, tiếp tục nói: "Bọn hắc nhất định là gặp phải thứ rất đáng sợ, những cái kia sát khí chính ở ăn mòn máu thịt của bọn họ, chờ máu thịt của bọn họ đều bị ăn mòn sau, liền sẽ biến thành không có lý trí xác chết di động."

Tiểu Yêu Liên tuy rằng rất nhát gan xem ra cũng vô dụng, nhưng Tur Lăng nhưng là tin tưởng phán đoán của nó, dù sao loại này trời sinh dị bảo, lại là tinh khiết yêu thực, đối với một ít tà ác đồ vật nhận biết rất nhạy cảm.

Đối với ba người kia, Tur Lăng để lại quyết tâm mắt, bên nghỉ ngơi bên cảnh giác, đồng thời nhìn chăm chăm Thượng Cổ tu sĩ động phủ lối vào, muốn nhìn một chút đại ca có thể hay không từ bên trong xuất đến. Nếu không là chỗ này bí cảnh có đặc thù cấm chế cấm chỉ sử dụng Truyền Âm phù, Tur Lăng cũng không cần khổ cực như thế mà thủ ở chỗ này đợi, đã sớm đi tìm cái địa phương bí ẩn bên tu tức bên chờ bí cảnh mở ra, sau đó đi ra ngoài .

Tur Lăng chỉ ngồi một chút, rốt cục có người ra tay rồi. Ngoài ý muốn, này ba cái sát khí nhất trọng nam nhân dĩ nhiên chỉ là nhìn, mà trước tiên là một nam một nữ, mà đối phương ra tay nguyên nhân, là bởi vì nhìn thấy Tur Lăng thương thế rất nặng đáng đáp, bình kiếm lợi tâm tư liền ra tay.

Tur Lăng thoát đi Địa Cung thời, bị mười mấy con mạnh mẽ ma thú truy sát hai ngày mới hiểm hiểm địa tìm tới truyền tống trận xuất đến, bằng thực lực bây giờ của hắc không có bị mười mấy con cao giai ma thú xé ra cũng coi như là hắc may mắn, lần này thoát thân, trong bao trữ vật dùng để cuối cùng bảo mệnh hồn phù hoàn toàn dùng xong.

Địa phương diện nổ tung thời, Tur Lăng thân thể cũng lui cách xa trăm mét, mắt lạnh nhìn ra tay hai cái tu sĩ. Bọn hắc là một nam một nữ, nam tướng mạo âm nhu, trong thần sắc mang theo vẻ ngoan lệ, vừa nhìn liền biết là cái hung tàn độc ác người. Nữ tướng mạo xinh đẹp quyến rũ, mặc áo đỏ, để trần hai chân, tay chân trên đều buộc vào tiểu linh coong, nhẹ nhàng loáng một cái lục keng keng vang vọng.

Tur Lăng mắt lạnh nhìn bọn họ, trên mặt vẻ mặt lãnh lãnh đạm đạm.

"Yêu, này tiểu ca dài đến thật tuần tú." Nữ tử che môi cười duyên một tiếng, sóng mắt truyền lưu lộ ra một cái vô cùng mê người vẻ mặt, đầu độc biết dùng người không nhìn được hướng về nàng tới gần."Công tử, có thể nguyện cùng ta thân mật?"

Tur Lăng cảm giác được này nhu mị tiếng tuyến trong đầu độc, liền rõ ràng cô gái này tu luyện chính là một loại mị thuật, bất quá đối phương mới Trúc Cơ tu vi, đối với hắc thực sự là không có ảnh hưởng gì lực, hơn nữa đời trước làm một trăm năm nữ quý, đối với nữ nhân có sức đề kháng, phỏng chừng coi như sản sinh tâm ma cũng không cần làm xuất giết muội tử chứng đạo sự tình đến.

"Thập Nương, tiểu tử này trưởng thành như vậy, ngươi xác thực hắc không phải nữ giả nam trang?" Một bên nam tu cổ quái nói rằng, hắc không chỉ tướng mạo âm nhu, âm thanh càng là lãnh lãnh đến khó mà tin nổi.

"Làm sao biết chứ? Này tiểu ca vừa nhìn chính là cái mà địa đạo đạo nam nhân, dài đến như vậy mỹ lệ nam nhân, thật thật là làm cho ta tâm can run rẩy, rất nhớ thương thức dưới mùi vị như thế nào." Tên là Thập Nương nữ tu yêu mị mà liếm hạ thần giác, hồng nhạt cái lưỡi trượt đi, phối hợp với mị công, tại chỗ nhượng những cái kia vây xem nam tu khó - dưới bắt đầu bành trướng.

Nghe nói như thế nam tu thâm trầm nở nụ cười, nói rằng: "Sợ là nhân gia không lọt mắt ngươi. Ngươi nhìn, hắc đều không nhìn tới ngươi, phỏng chừng đợi lát nữa cũng sẽ không quá nghe lời."

"Này ** hữu liền để hắc nghe lời không phải thành ?" Thập Nương cười quyến rũ, có ý riêng.

"Đúng là như thế."

"Bất quá tuyệt đối đừng lộng bỏ ra mặt của hắc a, ta còn muốn ném thử hắc mùi vị đây."

Muốn muốn đánh cướp còn khiến cho như vậy đường hoàng, nhượng Tur Lăng trong lòng thực sự không thích, cảm giác bọn hắc đang tương mình coi thành đũa ngọc như thế.

Tur Lăng cũng không để ý tới bọn hắc, vẫn dùng thần thức đầy đặc mà chú ý bốn phía, đương trong thần thức phát hiện này nam tu dựa vào nói chuyện thời cơ xoay tay một cái, đem một thứ hương về chính mình đan đến, Tur Lăng trực giác gặp nguy hiểm, nghiêng người né qua, đồng thời ngưng xuất linh lực đem nắm ở trong tay. Nhìn kỹ bên dưới vật kia như một cái thêu tuyến giống như tế, chỉ tay trường, toàn thân hiện trong suốt thủy sắc, nếu không phải là mình thần thức mạnh mẽ, vẫn đúng là không thể phát hiện nó, bị nó đánh lên người tuyệt đối không cách nào nhận ra được thứ này mà trúng chiêu.

Đương bị linh lực bao vây lấy thời, Tur Lăng liền biết vật này là một loại ký sinh yêu trùng, hắc ở một quyền yêu trùng sách tranh trong xem qua, nó cấp bậc cũng không cao, nhưng cũng là một loại rất phiền phức tiểu đồ vật, chỉ cần tu sĩ không cẩn thận tiếp xúc được nó, nó thì sẽ như giòi trong xương giống như tiến vào tu sĩ trong thân thể, làm sao cũng không cách nào đem loại bỏ, mà nó yêu thích ký sinh ở tu sĩ trong não vực, hút tu sĩ linh lực mà sống, thậm chí quấy rầy tu sĩ tư tưởng hành động, sử tu sĩ thành vì chúng nó khôi lỗi.

Thứ này muốn ở hoàn cảnh đặc định trong mới có thể thai nghén, bình thường chỉ có yêu trùng cóc mới có, mà yêu trùng cóc là Ngự Trùng Môn sơn môn vị trí, là hết thảy ngự sử yêu trùng tu sĩ yêu thích đi địa phương, loại này ký sinh yêu trùng bình thường cũng chỉ có Ngự Trùng Môn tu sĩ mới biết làm sao bồi dưỡng bắt giữ.

Tur Lăng cười gằn, coi như người đàn ông này là Ngự Trùng Môn môn nhân thì lại làm sao? Dám đến phạm liền có chuẩn bị tâm lý.

Nghĩ Tư Lăng không chút do dự mà dùng linh hỏa thiêu chết cái kia ký sinh yêu trùng.

Ký sinh yêu trùng vừa chết, này nam tu trên mặt dâng lên một luồng không bình thường ửng hồng, yết hầu ừng ực một tiếng nuốt vào vọt tới trong miệng huyết, âm chấp lạnh lẽo mà nhìn Tư Lăng.

"Ai nha, Âm đại ca, người con sâu nhỏ dĩ nhiên chết ở này tiểu ca trong tay." Thập Nương hết sức kinh ngạc mà nói, đồng thời trong lòng cũng có mấy phần cảnh giác. Âm Kiên ký sinh yêu trùng lợi hại nàng nhưng là biết đến, dùng để đánh lén chưa từng có thất bại qua, chỉ có Nguyên Anh tu sĩ mới có thể phát hiện loại này trùng quỷ tích, lại không nghĩ rằng hôm nay dĩ nhiên có người năng lực tự tay giết Âm Kiên yêu trùng, hơn nữa hẳn chỉ là cái Trúc Cơ tu sĩ.

Đồng thời bàng quan trong tu sĩ cũng hơi kinh ngạc, Âm Kiên danh tiếng bọn hắn là nghe qua, nghe nói là Ngự Trùng Môn trong một vị Nguyên Anh trưởng lão đệ tử, nhưng cũng là cái hung tàn hạng người, xưa nay yêu bắt nạt nhỏ yếu, yêu thích cướp người bảo vật, rất nhiều nhỏ yếu tán tu đều là chết vào hắn tay. Mà Âm Kiên càng khiến người ta sợ sệt chính là hắn một tay ngự trùng chiến đấu công phu, cổ quái kỳ lạ sâu đều có, khiến người ta khó lòng phòng bị rất nhiều tu sĩ tổng hội không hiểu ra sao mà hắn đạo, bị chết vô cùng oan uổng. Vì lẽ đó bình thường tu sĩ như bị hắn nhìn chăm chăm, nếu không phải là có bảo mệnh pháp bảo bảo đảm chính mình không được hắn đạo, cái khác rất sớm bỏ chạy, tuyệt đối sẽ không cùng hắn chính diện đối đầu.

Có thể hiện tại tu sĩ này dĩ nhiên năng lực đang không có người phát hiện tình huống dưới phát hiện Âm Kiên yêu trùng, khiến người ta lại cũng không cách nào xem thường cho hắn, nhất thời rục rạc rục rịch tâm tất hơn nữa. Có thực lực tu lực bình thường có lực chấn nhiếp, khiến người ta không dám tùy tiện ra tay cướp đoạt.

Âm Kiên nuốt vào chiếc kia phân phê huyết, vỗ một cái linh thú túi, một đám mỡ chi đại yêu phong xuất hiện, vây quanh Âm Kiên bay lượn, phát sinh ong ong tiếng vang.

Thập Nương thấy Âm Kiên lập tức lấy ra một mảnh yêu phong liền biết hắn là xoa phát hỏa, yên nhiên hướng Tư Lăng cười nói: "Tiểu ca, người giết Âm đại ca tâm can bảo bối, lần này có thể thăm, mau mau đến tỷ tỷ nơi này, tỷ tỷ cho người cầu xin tha nói không chắc có thể làm cho Âm đại ca buông tha người." Nói hướng Tư Lăng liếc mắt đưa tình, lại rất rất nài nỉ ngạo nhân song phong.

Cái gì tỷ tỷ, kêu bà nội còn tạm được!

Tư Lăng trong lòng lăm lăm, tu tiên giả bề ngoài bất luận nhiều năm nhẹ, nhưng cốt linh nhưng lừa gạt không được người, cô gái này tu đều sáu mươi vài, còn không thấy ngại đối với hắn tự xưng tỷ tỷ. Nữ nhân này phỏng chừng là ăn qua Trúc Nhan Đan mới có thể ở hơn sáu mươi tuổi Trúc Cơ kỳ duy trì mười mấy tuổi thiếu nữ đáng đáp.

Tư Lăng cũng không để ý tới bọn hắn, âm thầm ở toàn thân ngưng tụ một tầng bạc cương hồn lực bảo vệ mình, chuẩn bị ra tay làm kinh sợ những này kẻ liều mạng, nhưng bọn hắn biết chính mình cũng không phải tốt như vậy thường.

"Hừ, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!" Âm Kiên hung tàn nở nụ cười, há mồm hô quát một tiếng, đám kia yêu phong vù mà một thanh âm vang lên liền hướng Tư Lăng mà đi.

"Dừng tay!"

Một tiếng khê khê tiếng vang lên, sau đó là một cái hỏa long bao phủ tới, đem những cái kia yêu phong cuốn lên đốt cháy. Này hỏa long rõ ràng không phải phổ thông hỏa, toả ra Kim Đan tu sĩ uy thế linh hỏa, vì lẽ đó những này yêu phong rất nhanh liền bị đốt thành bụi.

Mọi người quay đầu lại, liền nhìn thấy ra tay chính là chẳng biết lúc nào xuất hiện ở động phủ trước một cô gái áo đỏ. Nàng lúc này cả người chật vật, tương tự là vết máu loang lổ, nhưng cũng không tổn hại vẻ đẹp của nàng, trái lại nhiều hơn một loại yêu diễm vẻ đẹp. So với Thập Nương mị đến trong xương xinh đẹp, này cô gái áo đỏ nhưng là một loại kiều ngạo lãnh diễm, bất dung người xâm phạm, cũng làm cho nam nhân phát lên một luồng chinh phục cảm.

Nguyên bản thể chờ tức phát dự định lại làm một cuộc Tư Lăng sững sờ dưới, sau đó có loại không nói gì cảm, này Nguyệt Thiên Dạ đến xem náo nhiệt gì?

Chưa cho mọi người thời gian phản ứng, Nguyệt Thiên Dạ xoay tay lấy ra một cái màu đen roi, này roi vung một cái, một đạo bóng roi như xà giống như đánh về phía Thập Nương, chỉ thấy Thập Nương hét thảm một tiếng, thân thể bay ra ngoài. Người ở chỗ này rất nhanh liền phát hiện Thập Nương mặt nhiều một cái đầm máu bóng roi, toàn bộ người co quắp mà ngã trên mặt đất không ngớt.

"Dám khi nhục ta nam nhân, chết không hết tội!" Nguyệt Thiên Dạ lạnh rên một tiếng, lại lạnh lùng mà nhìn về phía Âm Kiên, roi lại một lần nữa văng ra ngoài.

Âm Kiên tự biết không phải là đối thủ, nhấc lên trên đất thân - ngâm không ngừng nữ tu mau mau thoát thân mà đi. Nguyệt Thiên Dạ cười gằn, lại hướng bọn hắn phương hướng ly khai quăng lưỡng tiên, bóng roi như hai cái ánh xà truy đuổi mà đi, Âm Kiên thấy chạy không thoát, liền đem nhưng kêu thảm thiết không ngớt Thập Nương hướng về này bóng roi ném đi, sau đó không lâu ở đây tu sĩ cũng nghe được một đạo tiếng kêu thê thảm đột nhiên ngừng lại, trong lòng đều là sợ hãi.

"Thần Ảnh Tiên!"

Không biết có ai kêu một tiếng, nhất thời đối với cái kia rơi lộ ra tham lam biểu hiện.

Thần Ảnh Tiên nhưng là Thượng Cổ thời kỳ di lưu lại đỉnh cấp dị bảo, mọi người chỉ từng nghe nói thanh danh của nó, nhưng lại không biết nó có hay không còn tồn tại thế gian này, nhưng không nghĩ ở hôm nay đi nhiên từ một cái nữ tu nơi này nhìn thấy Thần Ảnh Tiên. Bực này lực sát thương cường hãn dị bảo mọi người cũng nghĩ ra được, thậm chí không tiếc làm ra chuyện giết người đoạt bảo đến.

Nguyệt Thiên Dạ hiển nhiên cũng biết chính mình cử động câu dẫn xuất những người này lòng tham, cười lạnh, đồng thời lấy ra mười hai thanh toà ra Bảo khí tức linh kiếm tạo thành một cái kiếm trận, trực tiếp oanh rơi mất cách đó không xa một toà sơn phong, phương ở mọi người sợ hãi trong ánh mắt ung dung thông thả mà đem Thần Ảnh Tiên thu hồi, khinh bỉ mà liếc nhìn bọn hắn. Nàng cái gì cũng không nhiều, chính là dị bảo nhiều, bất quá là cái Thần Ảnh Tiên thôi, như lại lấy ra những thứ đồ khác, sợ là nhượng bọn hắn tại chỗ bạo mù quáng.

Biết tạm thời nổi lên kinh sợ tác dụng nhưng những người này không dám ở đây động thủ sau, Nguyệt Thiên Dạ rất hài lòng, xoay chuyển ánh mắt, dịu dàng hai mắt liền rơi vào Tư Lăng trên người, từ một cái lãnh diễm cao quý nữ nhân trong nháy mắt đã biến thành cái quyến rũ mê người thiếu nữ, muốn nói còn lưu.

"Tư Lăng. . ."

Tư Lăng nhưng không để ý đến nàng, yên lặng nhìn động cửa phủ, chờ nhà hắn đại ca xuất hiện. Không chờ một lúc thời gian, động phủ trước lại xuất hiện mấy cái tu sĩ, Tiêu Trắc tự nhiên cũng thật chặt đi theo Nguyệt Thiên Dạ bên người, nhưng không thấy Dung Hoán Thiên bóng người. Tư Lăng mặc dù có chút kỳ quái Dung Hoán Thiên vì sao không có theo Nguyệt Thiên Dạ, nhưng không có quan tâm kỹ càng.

Đối với Tư Lăng không nhìn, Nguyệt Thiên Dạ nhất thời lúng túng mà cắn vào môi, trong mắt lướt qua một chút tức giận, thế nhưng càng buồn bực hơn nhượng Tư Lăng lộ ra như vậy chờ đợi về mặt người đến. Bất kể là ai, nàng muốn giết này người!

"Thiên Dạ, chúng ta tới trước một bên nghỉ ngơi đi." Tiêu Trắc lại đây khuyên nhủ, đồng thời đằng đằng sát khí mà nhìn Tư Lăng một chút, thầm nghĩ sớm muộn có một ngày muốn giết người đàn ông này.

Bởi vì Nguyệt Thiên Dạ xuất hiện, vốn định cướp đoạt Tư Lăng tu sĩ nhìn thấy Tư Lăng cũng là có đồng bạn —— tuy rằng hắn cũng không để ý tới này người đồng bạn, nhưng cũng tất cướp đoạt Tư Lăng tâm, chăm chú nhìn chăm chăm khác một ít từ động phủ xuất đến tán tu, kế hoạch làm sao đoạt bọn hắn.

Theo thời gian trôi qua, mọi người đang đợi bí cảnh mở ra ly khai nơi này, mà động phủ trước lại có hơn mười người tu sĩ xuất đến.

Tư Lăng nhìn thấy Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong chờ người lần lượt xuất hiện ở động phủ trước cửa thời, trong lòng đột nhiên có chút sốt ruột, đại ca tại sao vẫn chưa ra?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Mất tích

Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong dậm dấp cùng dạng chặt vật, không cần thận xem bên dưới, Tô Hồng Phi vẫn như cũ dịu dàng thông dong, cũng không có bị thương, Liễu Thành Phong một mặt vẻ hưng phấn, gánh này thanh màu đen trọng kiếm, cả người lộ ra tràn đầy khí sát phạt.

Liễu Thành Phong hướng về động phủ trước xung quanh nhìn lướt qua, nhìn thấy cùng Tiêu Trắc ngồi cùng một chỗ nghỉ ngơi Nguyệt Thiên Dạ, ánh mắt khẽ động, sau đó nhìn thấy Tư Lăng thời, trên mặt lộ ra thiếu niên người đặc biệt trong sáng thuần túy nụ cười, bính lại đây, nụ cười ánh mặt trời xán lạn, nói rằng: "Tu tiểu đệ, ngươi tới lúc nào ? Cũng đi vào chứ?"

Rực rỡ như vậy khuôn mặt tươi cười thực đang dạy người khó có thể sinh yếm, Tư Lăng trở về cái nụ cười nhàn nhạt, chú ý tới hắn tu vi bây giờ, trong lòng có mấy phần kinh ngạc, vừa nãy nhìn hắn xuất khí đến một thân chưa liễm tận sát khí, biết hắn tất nhiên cũng có cơ may của chính mình, mới có thể trong khoảng thời gian ngắn đột phá Trúc Cơ.

"Mới ra đến không lâu. Liễu đạo hữu, có thể hay không hỏi một chút, các người có thể có nhìn thấy đại ca ta."

Liễu Thành Phong kinh ngạc nói: "Tư sư huynh còn chưa hề đi ra sao?"

Tư Lăng lắc đầu, "Ta không biết, ta cũng là ngày hôm nay mới từ động phủ xuất đến, vẫn chờ ở chỗ này cũng không gặp đại ca ta." Lê nào đại ca còn lưu ở cung điện dưới lòng đất trong? Hoặc là. . . Còn ở cung điện dưới lòng đất trong tìm kiếm tự mình? Nghĩ đến khả năng này, Tư Lăng trên mặt

ngọt biến hoá.

Lúc này, chú ý tới bọn hắc nói chuyện Tô Hồng Phi đi tới, nói rằng: "Có thể hay không là Tư sư huynh đã sớm xuất đến rồi, ở một nơi nào đó nghỉ ngơi chờ đợi động phủ mở ra đi ra ngoài?"

Tư Lăng nhìn phía nàng, từ khi lần trước ở Minh Hà trong thành Tô Hồng Phi có ý định giao hảo, Tư Lăng trên mặt cũng tiếp nhận rồi thành ý của nàng, còn đại gia trong lòng nghĩ như thế nào mà, liền mỗi người một ý.

Thấy hỏi không ra cái gì, Tư Lăng liền không hỏi nữa, tiếp tục quan tâm từ động phủ trong xuất đến tu sĩ. Tư Lăng luôn có chút tâm thần này nọ, cảm thấy đại ca nếu là xuất đến, không thể sẽ rời đi, phỏng chừng hội ở lại chỗ cũ chờ mình, hạo xác nhận hẳn có mệnh khỏe hay không đi. Nghĩ đến chính mình lúc đó bị thương Lạc Hà thời, cuối cùng nhìn thấy đại ca kinh ngạc đến khó có thể tin ánh mắt, Tư Lăng đột nhiên sinh ra một loại mình làm sai chuyện cảm giác.

"Tư công tử, ngài đừng loạn tưởng, có thể ngài đại ca chỉ là bị chuyện gì trì hoãn dưới, rất nhanh liền sẽ ra tới." Cảm giác được hắc thất lạc tâm tình, sẵn sóc Tiểu Hồng muội muội cũng mềm giọng nhuyển khí mà an ủi.

Tư Lăng miễn cưỡng nở nụ cười dưới, vẫn là tâm thần không yên.

Theo thời gian trôi qua, xuất hiện ở động phủ trước tu sĩ càng ngày càng nhiều, mà Tư Lăng sắc mặt cũng càng ngày càng trầm.

Đương Thiên Tông phái Đại sư huynh Đường Lâm Nhiên xuất hiện thời, động phủ trước Thiên Tông phái đệ tử đều vây lại, sôi nổi hướng về hắc thăm hỏi. Đường Lâm Nhiên mỉm cười đáp lại, chỉnh hợp hiện hữu đệ tử, phát hiện ít đi rất nhiều đệ tử, không cần phải nói hẳn là đã tổn rơi vào bí cảnh trong, trong lòng không khỏi nặng nề chút.

"Ồ, Tư sư đệ còn chưa xuất đến sao?" Nhìn lướt qua sau, phát hiện không có Tư Hàn bóng người, Đường Lâm Nhiên kinh ngạc hỏi.

Thiên Tông phái thế hệ tuổi trẻ đệ tử trong, hắc coi trọng nhất Tư Hàn, đối với vị sư đệ này kỳ vọng cũng rất cao, phỏng chừng sau đó không lâu, vị sư đệ này tu vi chẳng mấy chốc sẽ siêu việt chính mình, nói không chắc chính mình còn muốn cung kính mà gọi hẳn một tiếng "Sư thúc".

Tiến vào động phủ trước, Đường Lâm Nhiên từng đã phân phó đến nơi này sư đệ muội, ly khai động phủ sau, nhượng bọn hắc ở động phủ trước tập hợp cùng rời đi bí cảnh, mà Tư Hàn là cái thứ nhất xong qua động phủ cửa lớn Cửu Chuyển Luân Hồi Huyền Trận người, lấy năng lực của hắc, thời điểm như thế này hẳn là cũng xuất đến rồi.

Nghe được Đường Lâm Nhiên, Tư Lăng sự chú ý lập tức dời đi đã qua.

Thiên Tông phái đệ tử nghe được hắc, hai mặt nhìn nhau, sau đó đều lắc đầu nói chưa thấy Tư sư huynh.

Đường Lâm Nhiên nhíu mày, nhìn phía động phủ phương hướng, nói: "Còn có chút thời gian, có thể là bị chuyện gì trì hoãn, chúng ta chờ một chút."

Mọi người đều gật đầu tán thành, từ những này Thiên Tông phái đệ tử thần sắc có thể nhìn lên ra Đường Lâm Nhiên ở Thiên Tông phái trong cực đặc nhân tâm.

Chỉ có Nguyệt Thiên Dạ nhưng là ước gì Tư Hàn trực tiếp ở bí cảnh lý ngã xuống, này liền ít đi cá nhân ngăn cản ở nàng cùng Tư Lăng trong lúc đó.

Tư Lăng trong lòng sốt ruột vượt thịnh, tâm không ở yên mà nhìn bốn phía.

Thời gian đi được rất nhanh, nhưng Tư Lăng nhưng cảm thấy mỗi một phút mỗi một giây đều dài đằng đẳng.

Mãi đến tận bạch một tiếng thanh vang, bí cảnh giữa bầu trời xuất hiện mỹ lệ hào quang, đóng ba tháng bí cảnh lần thứ hai mở ra.

Ở đây các tu sĩ sôi nổi bóp nát ngọc bài ly khai bí cảnh, bí cảnh mở ra thời gian chỉ có một phút, chỉ cho bọn họ một phút thời gian ly khai, một phút sau bí cảnh đem đóng, muốn lại mở ra chỉ có thể chờ đợi đến cái kế tiếp hai mươi năm.

Tư Lăng bất an đã kinh thực tế hóa.

"Tiêu sư đệ, nguyệt sư muội, Tô sư muội, các người trước tiên mang sư đệ các sư muội ly khai." Đường Lâm Nhiên phân phó nói: "Ta chờ một lát nữa Tư sư đệ."

Thiên Tông phái đệ tử trong lòng cũng có chút bận tâm Tư Hàn, nhưng đối với Đại sư huynh mệnh lệnh không có vi phạm, đều đáp một tiếng là.

"Đại sư huynh, chúng ta đi trước, người mà lại cẩn thận." Tiêu Trắc nói với Đường Lâm Nhiên, trong lòng cũng hi vọng Tư Hàn bình an trở về, có Tư Hàn ở bên ngăn cản, Tư Lăng liền không có cách nào cùng hắc thưởng Thiên Dạ.

Bất quá trong chớp lát, hiện trường chỉ còn dư lại Tư Lăng cùng Đường Lâm Nhiên hai người.

Đường Lâm Nhiên hướng về Tư Lăng đi đến, thấy hắc mắt ba ba nhìn chăm chăm động cửa phủ, xem ra tâm không ở yên, không khỏi hơi nhíu mày. Nơi này là bí cảnh nơi sâu xa, nguy cơ trùng trùng, lên lút không biết bao nhiêu lợi hại yêu thú ẩn núp nhìn bọn hắc chăm chăm, sợ ý một chút liền có thể năng lực ở đây tổn lạc, hắc trạng thái như thế này thực sự là không thể làm. Bất quá Tư Lăng loại biểu hiện này cũng thể hiện xuất một loại trọng tình trọng

nghĩa hảo phẩm chất, nhưng Đường Lãm Nhiên trong lòng khen ngợi, phải biết tu tiên giả nghịch thiên mà đi, vì cơ duyên vì trường sinh, có lúc liên sư môn gia tộc trường bối bằng hữu đều có thể vứt bỏ phản bội, vì lẽ đó Thiên Tông phái ở thu đệ tử nội môn thời, bình thường muốn coi phẩm chất lại nhìn tư chất mới hội trình trọng thu vào nội môn, bọn hắn đem sẽ trở thành môn phái hi vọng. Cái này cũng là Thiên Tông phái có thể trở thành là Tây Cảnh đệ nhất đại phái nguyên nhân.

Tư Lãng là Thiên Tông phái dự định đệ tử nội môn, hắn có như thế phẩm chất, Đường Lãm Nhiên tự nhiên tâm vui.

"Tư đạo hữu, không cần phải lo lắng, tin tưởng Tư sư đệ năng lực, không có cái gì có thể làm khó hắn." Đường Lãm Nhiên an ủi.

Vị đại sư này huynh không hồ là Thiên Tông phái thủ tịch đại đệ tử, dày rộng nhân đức, thận trọng không mất ôn hòa, cực năng lực động viên lòng người. Tư Lãng tiếng lòng vì từng, gật gật đầu, đồng thời cũng cảm kích hắn không có ngay đầu tiên lý khai, bởi chính mình lưu lại nơi này các loại.

Một phút thời gian thực sự rất nhanh, mắt xem thời gian liền muốn đến, Tư Lãng tâm như rơi xuống hầm băng, chặt chẽ trừng mắt Thượng Cổ tu sĩ động phủ cửa lớn, đầu trống rỗng mất cảm giác.

Đường Lãm Nhiên nhíu mày lại, sau đó lấy ra ngọc bài, nói với Tư Lãng: "Tư đạo hữu, thời gian đã đến, chúng ta nhất định phải đi ra ngoài."

Tư Lãng không hé răng.

Đường Lãm Nhiên nhìn bí cảnh sắc trời, hào quang liền muốn biến mất, trong lòng biết bí cảnh rất nhanh liền đóng, dù như thế nào, hắn nhất định phải đem Tư Lãng mang đi ra ngoài, liền vội xúc mà nói rằng: "Tư đạo hữu, ta tin tưởng Tư sư đệ tất nhiên không có chuyện gì, chúng ta hay vẫn là đi ra ngoài trước đi."

Trốn ở Tư Lãng trong tay áo Tiểu Yêu Liên cũng gấp đến giờ chân, nó không muốn bị vây ở bí cảnh hai mươi năm, ai biết này bí cảnh pháp tắc có thể hay không bởi vì bọn họ là người ngoại lai mà đem sự tồn tại của bọn họ xoá bỏ, vội vã truyền âm nói: "Tư công tử, nhanh lên một chút đi ra ngoài rồi, có thể Tư đại ca chờ ở bên ngoài chúng ta đây."

Tư Lãng ánh mắt sáng ngời, rốt cục khôi phục một chút tinh thần, đối với Đường Lãm Nhiên gật đầu, ở bí cảnh đóng trước một khắc, bóp nát ngọc bài, cùng Đường Lãm Nhiên đồng thời biến mất ở chỗ cũ.

Lại là một trận trời đất quay cuồng truyền tống, Tư Lãng phương đứng lại thời, liền phát hiện phía trước cách đó không xa tiếng âm âm không ngừng, có người ở đấu pháp.

"Chuyện gì xảy ra?"

Đường Lãm Nhiên trầm mặt hỏi, rất nhanh liền phát hiện phía trước chính ở đấu pháp người trong có bản môn phái đệ tử, chính là hiện nay danh tiếng nhất thịnh Nguyệt Thiên Dạ.

Bí cảnh trước đang đợi Đường Lãm Nhiên xuất đến Thiên Tông phái đệ tử nhìn thấy hắn, sôi nổi tiến lên gọi "Đại sư huynh", Đường Lãm Nhiên ánh mắt quét về phía chờ đợi ở nơi đó sư đệ sư muội, đếm đếm, lần này tiến vào bí cảnh tổn hại mười lăm môn phái đệ tử, nhưng hắn thực sự là đau lòng khổ sở.

"Đại sư huynh, là Nhạc Hải phái Kim Đan trưởng lão Lưu Hải Uy tiên bối đột nhiên làm khó dễ, muốn giết Nguyệt sư tỷ làm chết ở Nguyệt sư tỷ thủ hạ nhi tử Lưu Kỳ báo thù."

Nghe nói như thế, Đường Lãm Nhiên mắt lộ ra uẩn nộ, cũng không phải phẫn nộ Lưu Hải Uy, mà là nhằm vào Nguyệt Thiên Dạ cách làm. Nguyệt Thiên Dạ giết Lưu Kỳ việc này hắn là biết đến, ba tháng trước ở bí cảnh mở ra thời gian, Lưu Hải Uy cùng Nguyệt Thiên Dạ đối đầu, tuyên bố muốn giết Nguyệt Thiên Dạ vì con trai báo thù, bất quá khi đó bí cảnh mở ra, bị đến chủ trì mở ra bí cảnh công việc các phái Nguyên Anh trưởng lão ngăn lại, sau đó thả nói, nếu là Nguyệt Thiên Dạ từ bí cảnh xuất đến, tất sẽ đích thân giết nàng.

Lúc đó Lưu Kỳ là mao phạm Nguyệt Thiên Dạ, nhưng không đạt tới đáng chết mức độ. Có thể Nguyệt Thiên Dạ không chút do dự giết mao phạm nàng người, tuy rằng lập uy, nhưng cũng làm cho Thiên Tông phái cùng Nhạc Hải đề ra khoảng cách, đây mới là Đường Lãm Nhiên không cho phép địa phương. Nguyệt Thiên Dạ quá liều lĩnh, loại này "Nếu người phạm ta, ta sát người" tâm tư, tuy rằng sát phạt quả quyết, đến nhất thời sáng khoái, nhưng không thể làm, đối với sự tu hành bất lợi, không nói hội sản sinh tâm ma, tương lai khi độ kiếp, nhất định so với thường nhân nhiều rất nhiều không tương tượng nổi nguy hiểm khó khăn.

Đường Lãm Nhiên dẫn dò sư đệ muội môn ở chỗ này chờ đợi, hắn tự mình đi ngăn lại hai người, tất không thể nhân Nguyệt Thiên Dạ nguyên nhân, sư Nhạc Hải phái cùng Thiên Tông phái thất hợp.

Tư Lãng nhìn thấy phía trước chiến đấu chỉ là liếc mắt nhìn, liền đem thần thức thả ra ngoài, không thể chờ đợi được nữa mà ở trong đám người sư tử tầm. Loại này trắng trợn không kiêng dè hành vi vô cùng nguy hiểm, may là những cái kia chủ trì bí cảnh mở ra Nguyên Anh tu sĩ ở bí cảnh mở ra sau liền hàng hiệu mà rời đi, lúc này không có Nguyên Anh tu sĩ ở, tự nhiên cũng không cách nào phát hiện Tư Lãng cùng tu sĩ không tương xứng thần thức mạnh mẽ, tránh khỏi gây nên sự hoài nghi của bọn họ.

Thần thức dày đặc mà quét một lần sau, Tư Lãng tâm lần thứ hai chìm xuống.

Không có phát hiện đại ca bóng người.

Lấy đại ca đối với hán quan tâm, nếu là hán ly khai bí cảnh, dù như thế nào đều sẽ chờ ở tại chỗ xác nhận hán an toàn mới sẽ rời đi.

Lẽ nào. . . Đại ca chưa hề đi ra?

Ý nghĩ này nhượng Tư Lăng sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch như tờ giấy, trong lòng không tên có loại cảm giác sợ hãi.

Lúc này, một đạo kinh hi giọng nữ vang lên: "Quá tốt rồi, Tư đạo hữu, người bình an vô sự."

Tư Lăng máy móc mà nhìn lại, liền nhìn thấy Truyền Sơ cùng Pháp Lăng từ nơi không xa hướng chính mình đi tới, mặt của hai người trên đều lộ ra nồng đậm vui sướng, tuy rằng chặt vật chút, nhưng tu vi của hai người đều có đột phá, Pháp Lăng thậm chí đã đạt đến Luyện Khí kỳ Đại viên mãn, Trúc Cơ ngay trong tầm tay, có thể thấy được hán lần này thu hoạch không ít.

Tư Lăng vì vi tính lại, hướng hai người vuốt cằm nói: "Ta không có chuyện gì, các người thì sao?"

Truyền Sơ mặt mày đều là vui sướng, lộ ra một cái ngại ngùng nụ cười, cao hứng nói: "Chúng ta chỉ là chịu một ít thương, cũng không chuyện gì."

Pháp Lăng cũng mỉm cười mà phụ họa, cao hứng cùng Tư Lăng bắt chuyện, giản lược mà nói ra trải nghiệm của chính mình, nhưng không hề nói mình đạt được cơ duyên gì, cái này cũng là trong giới tu tiên mọi người ngầm hiểu ý sự tình, ngoại trừ sư môn trưởng bối, không có người biết cái này giống như ngọc mà nói cho người khác biết chính mình đạt được cơ duyên gì.

Lúc đó Tư Lăng bị này quái lạ màu đen con lóc quét chạy, Pháp Lăng cùng Truyền Sơ xác thực lo lắng, hai người cho rằng Tư Lăng là bị con lóc quét đến này môn sau, cho nên lúc đó liền vội vàng từ cánh cửa kia đi vào, bắt đầu rồi bọn hán thăm dò. Nhưng là mãi đến tận bọn hán trải qua tầng tầng khó khăn ly khai nơi đó, vẫn không có tìm tới Tư Lăng hình bóng, làm hại bọn hán đều cho rằng Tư Lăng đã xảy ra chuyện gì sao. Hiện tại nhìn thấy hán bình an vô sự, lưỡng trong lòng người đều cao hứng vạn phần. Trải qua lần này bí cảnh hành trình, ba người tuy rằng còn không xưng được có thể mọc tim mọc phổi tri kỷ trình độ, nhưng đối với lẫn nhau nhân phẩm đều có chút hiểu rõ, cảm thấy có thể thâm giao, cũng coi như là trở thành bằng hữu.

"Tư công tử, sắc mặt của người không được, nhưng là xảy ra chuyện gì?" Truyền Sơ tâm tư cẩn thận, rất nhanh phát hiện Tư Lăng dị dạng.

Tư Lăng sắc mặt vẫn như cũ trắng xám đến lợi hại, trong lòng bi thống, nhẹ giọng nói rằng: "Đại ca ta chưa hề đi ra. . ."

Nghe nói như thế, hai người đều trầm mặc.

Bọn hán tự nhiên rõ ràng lời này đại biểu có ý gì, nếu không là bất hạnh ngã xuống ở bí cảnh, như vậy chính là có chuyện gì xảy ra không kịp bóp nát ngọc bài ly khai, bị vây ở bí cảnh lý. Coi như nhất thời còn sống sót, nhưng không lâu nữa tuyệt đối sẽ bị bí cảnh xoá bỏ. Nghe nói Thượng Cổ tu sĩ ở mở ra chỗ này bí cảnh thời, bọn hán gia nhập một loại nào đó pháp tắc, phạm là không thuộc về bí cảnh vốn có chúng sinh, đang đóng trong thời gian ngưng lại ở bí cảnh trong, rất nhanh thì sẽ bị bí cảnh xoá bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Bản mệnh linh bài

Ở Tư Lăng cùng Truyền Sơ Pháp Lăng lúc nói chuyện, phía trước cách đó không xa bởi vì Đường Lãm Nhiên can thiệp, chiến đấu ngưng hán, hai phe đều ngừng tay, nhưng khiến người ta bất ngờ chính là, song phương đều đang bị thương.

Nguyệt Thiên Dạ bị thương không ngạc nhiên, dù sao Lưu Hải Uy là Kim Đan kỳ tu sĩ, cao hơn nàng một cảnh giới, đối phó cái khu khu Trúc Cơ tu sĩ tự nhiên không có bất ngờ, phần lớn thời gian một cảnh giới chỉ kém có thể hoàn toàn ngọt ngào đối phương. Nhưng là đối với Nguyệt Thiên Dạ dĩ nhiên có thể bị thương Kim Đan tu sĩ, đồng thời đem hán làm cho như vậy chặt vật, ngược lại giáo người ở chỗ này kinh ngạc, mấy người thậm chí nghĩ đến, hán là Nguyệt Thiên Dạ ở Huyền Thiên bí cảnh lý được cơ duyên to lớn, mới như vậy hung mãnh lợi hại?

Nghĩ đến khả năng này, một ít tu sĩ ánh mắt lấp loé, nhìn về phía Nguyệt Thiên Dạ ánh mắt không hề che giấu chút nào tham lam, hiển nhiên đã kinh động dị tâm.

Lưu Hải Uy sắc mặt hết sức khó coi, núp ở tay áo bào đã hạ thủ lại trường vừa đau, hắc hồng một mảnh, vô cùng khủng bố, hiển nhiên là bị thương không nhẹ. Từ khi bí cảnh mở ra sau, hán liền ở bí cảnh trước đội ba tháng, chính là vì cho con chết thâm báo thù, nhưng hán chưa từng có nghĩ đến chỉ là một cái Trúc Cơ kỳ nữ tu dĩ nhiên có bản lãnh này có thể bị thương chính mình, như ngày khác làm cho nàng trưởng thành, tương lai còn không biết hội lưu lại cái gì mầm tai hoạ, yêu nữ này tuyệt đối không lưu lại được! Đáng trách mình lúc này nàng đạo bị thương không nhẹ, không thể chém giết trước mặt mọi người nàng làm nhừ tử báo thù!

Lưu Hải Uy biết hôm nay không cách nào giết nữ nhân này làm nhĩ tử báo thù, sợ là lại tiếp tục trì hoãn thương thế chuyển biến xấu sau hán cũng sẽ chết. Ở Đường Lâm Nhiên điều hòa lại, Lưu Hải Uy trên mặt một bộ lạnh lùng vẻ mặt, nhưng cũng mượn cơ hội thuận pha dưới, duy trì chính mình Kim Đan tu sĩ tôn nghiêm, biểu thị tạm thời buông tha Nguyệt Thiên Dạ, nhưng nhĩ tử cừu không thể không báo, Thiên Tông phái nhất định phải cho Nhạc Hải phải một câu trả lời thỏa đáng.

"Cái gì giao cho?" Tiêu Trạc đỡ bị thương Nguyệt Thiên Dạ, mắt lộ ra sát cơ, cười lạnh nói: "Đừng nói ngươi đưa con trai kia phẩm hạnh thấp kém không biết làm nhục bao nhiêu thiếu nữ tu, này phiên là chết chưa hết tội, coi như ngươi thật muốn làm con trai của ngươi báo thù, ngươi xác định mình có thể giết đến chúng ta?" Nói, mắt lộ ra khinh bỉ xem thường.

Kim Đan tu sĩ thì lại làm sao, chỉ cần bọn hán liên thủ, như thường có thể đem hán chém giết.

Nghe được Tiêu Trạc trào phúng, ám chỉ chính mình vừa nãy suýt chút nữa bại bởi cái Trúc Cơ kỳ nữ lưu hạng người, Lưu Hải Uy trên trán nổi lên gân xanh, ánh mắt oán độc di đến Tiêu Trạc trên người. Thấy bọn họ cử chỉ thân mật, đối với người phụ nữ kia không hề che giấu chút nào quan tâm, liền biết hai người quan hệ không ít, có thể ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người bên trong, liền kết thành đạo lữ phu thê cũng không có bọn hán như vậy trước mặt mọi người thân mật, thực sự là bại phôi bầu không khí, thấp kém không thể tả.

"Tiêu sư đệ!" Đường Lâm Nhiên quát mắng một tiếng, nén giận ánh mắt liếc nhìn mặt lạnh không nói Nguyệt Thiên Dạ.

Tiêu Trạc đối với vị đại sư này huynh cũng có mấy phần kính trọng, liền ngậm miệng, nhưng ánh mắt lại khiêu khích mà nhìn Lưu Hải Uy.

Lưu Hải Uy giận dữ cười, nói liên tục ba tiếng "Hảo" chữ, sau đó hận nói: "Xem ở Đường hiền chất mặt mũi, ta hôm nay liền buông tha tiểu bối này, bất quá sự tình sẽ không liền như vậy bỏ qua, một tháng sau Nhạc Hải phải sẽ đích thân tới cửa đi lấy lại công đạo."

Nói, phẩy tay áo bỏ đi.

Thấy trò hay kết thúc, ở đây tu sĩ cũng theo lý khai, phần lớn người ánh mắt lóe lên nhìn Nguyệt Thiên Dạ, bất quá sợ ở Thiên Tông phái chư vị đệ tử cùng Đường Lâm Nhiên đều ở, biết không chiếm được lợi ích, liền không cam lòng rời đi, nhưng đại đa số người ánh mắt đã kinh nhìn chằm chằm Nguyệt Thiên Dạ, dòm ngó nàng cơ duyên, chỉ tiếc Nguyệt Thiên Dạ tập trung vào Thiên Tông phái môn hạ, không hiểu động tay.

Các tu sĩ dứt quãng mà lý khai, rất nhanh mà, nguyên bản dày đặc địa phương chỉ còn dư lại không tới trăm người.

Đường Lâm Nhiên trầm mặt, liếc nhìn tương nhượng đồ cùng nhau Tiêu Trạc cùng Nguyệt Thiên Dạ, thái dương gân xanh co rúm dưới, liền dời ánh mắt, nhìn phía phía sau Thiên Tông phái đệ tử, ánh mắt đảo qua đứng ở Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong trong lúc đó Lý Thanh Ly, lúc này nàng thùy mặt, phảng phất không nhìn thấy Tiêu Trạc cùng Nguyệt Thiên Dạ hai người, cũng không bằng đi vắng giống như nhìn thấy Tiêu Trạc lại như chỉ vui sướng chìm nhỏ bình thường nhào tới.

Âm thầm gật đầu, xem ra này một chuyển bí cảnh hành trình, tiểu sư muội cũng đã trưởng thành, không lại sa vào nam nữ yêu, chăm chú tu hành mới là đạo lý.

Đường Lâm Nhiên chinh hợp ở đây đệ tử, chuẩn bị xuất phát về Thiên Tông phái.

Cách đó không xa, Truyền Sơ cùng Pháp Lăng cũng không có theo những tu sĩ kia cùng rời đi, mà là bồi tiếp trầm mặc Tư Lăng, sắc mặt của hán rất trắng bạch, nhưng vẻ mặt lạnh lùng.

"Tư đạo hữu." Đường Lâm Nhiên đi tới.

Tư Lăng nhìn về phía hán, vuốt cằm nói: "Đường đạo hữu."

"Tư đạo hữu, Tư sư đệ sự tình ta hội mau chóng bẩm báo sư môn, đến lúc đó hội thỉnh cầu sư môn trưởng bối đi thăm dò xem Tư sư đệ Bản Mệnh Linh Bài, nếu là linh bài vô sự, tin tưởng Tư sư đệ có khác kỳ ngộ, tất nhiên sẽ không có chuyện gì."

Nghe được Đường Lâm Nhiên, Tư Lăng ảm đạm con mắt trong nháy mắt sáng lên, hán suýt chút nữa quên đại ca là Thiên Tông phái coi trọng nhất đệ tử nội môn, trong sư môn nhất định bảo lưu có hán Bản Mệnh Linh Bài. Bản Mệnh Linh Bài còn có tu sĩ một giọt tinh huyết, nếu là tu sĩ tử vong. Bản Mệnh Linh Bài thì sẽ vỡ vụn. Tuy rằng không biết Tư Hân đi nơi nào, nhưng chỉ cần xác nhận hán Bản Mệnh Linh Bài vô sự, phỏng chừng hán chỉ là bị nhốt ở nơi nào thôi, một ngày nào đó sẽ xuất hiện.

Tư Lăng tỉnh lại, cảm kích nói: "Vậy thì phiền phức Đường đạo hữu."

Tư Lăng cùng Đường Lâm Nhiên trao đổi Truyền Âm phù sau, Liễu Thành Phong đi tới, ánh mặt trời thiếu niên đại liệt liệt mà vỗ vỗ bờ vai của hán nói: "Tư tiểu đệ, ngươi yên tâm đi, ta cũng sẽ giúp ngươi bất cứ lúc nào chú ý Tư sư huynh Bản Mệnh Linh Bài, có chuyện gì nhất định sẽ cái thứ nhất thông báo ngươi."

"Tư công tử, ta cũng sẽ giúp ngươi chú ý." Lý Thanh Ly lộ ra nụ cười vui vẻ, cũng bảo đảm đạo. Tư Hân đối với nàng có ân cứu mạng, nàng tự nhiên cũng không hy vọng Tư Hân có chuyện.

Tô Hồng Phi dịu dàng mà cười, ánh mắt thâm thúy, cũng vuốt cằm nói: "Yên tâm đi, Tư sư huynh nhất định sẽ không có chuyện gì!"

Tư Lăng ánh mắt cùng nàng vừa chạm liền tách ra, tuy rằng không biết Tô Hồng Phi vì sao như vậy chắc chắn đến phảng phất tiên đoán tương lai giống như vậy, nhưng Tư Lăng không tin địa tướng tin lời của nàng. Từ sơ lần gặp gỡ lên, Tô Hồng Phi liền cho hắn một loại rất cảm giác kỳ quái, sâu không lường được, mà nàng lúc đầu đặc biệt chăm thái độ đối với chính mình cũng làm cho hắn kỳ quái, tuy rằng hiện tại hai người nhìn như hữu hảo ở chung, nhưng một loại nào đó cảm giác quái dị nhưng quanh quẩn ở trong lòng khó có thể bài khiển, làm cho Tư Lăng đối với nàng chú trọng mấy phần.

Cách đó không xa Nguyệt Thiên Dạ nhìn bị mọi người vây ở trung tâm Tư Lăng, đặc biệt nhìn thấy Lý Thanh Ly đối với Tư Lăng lộ ra nụ cười vui vẻ, còn có cái kia Truyền Sơ nhìn kỹ Tư Lăng ánh mắt, Tư Lăng nhìn lại Tô Hồng Phi thời về mặt, đều nhượng trong lòng nàng vừa chua xót lại sấp, dĩ nhiên sản sinh một loại nàng xưa nay xem thường đồ kị tâm tình, vô cùng khó chịu.

"Thiên Dạ, ngươi nói Tư sư huynh thật sự. . ." Tiêu Trắc có chút chần chờ hỏi.

Nguyệt Thiên Dạ cười lạnh một tiếng: "Bí cảnh trong nguy hiểm vô số kẻ, nếu là thật bị vây chết ở bên trong ngược lại tốt." Nàng ước gì Tư Hàn mau mau chết, nếu không là Tư Hàn từ trong làm khó dễ, Tư Lăng cũng sẽ không cùng nàng sinh khoảng cách, hai người biến thành loại này gặp lại không quen biết tình cảnh. Rõ ràng gần ngay trước mắt người yêu, nhưng lại cũng không chiếm được hắn chăm chú thăm tình nhìn chăm chú. Trước đây không có mất đi thời, chỉ cảm thấy chuyện đương nhiên, khi mất đi sau, nhưng tìm như bị đao cắt, phát hiện mình như thế nào cũng không bỏ xuống được người đàn ông này.

Có thể nói, bởi vì Tư Hàn nhúng tay, làm hại nàng cùng Tư Lăng lúc này hình thành người dung giống như vậy, làm cho nàng đối với Tư Hàn vô cùng căm ghét, bất quá nhưng không đạt tới hận mức độ, cho nên mới không cách nào ra tay với hắn giết hắn.

Một lúc sau, Đường Lãm Nhiên mang theo Thiên Tông phái đệ tử lên phi thuyền ly khai.

Biết Tư Hàn sau khi mất tích sắc mặt cũng rất không tốt Tư Nam lại đây cùng Tư Lăng gặp mặt một lần, cũng theo Thiên Tông phái người cùng rời đi .

"Tư đạo hữu, chúng ta cũng đi thôi."

Truyền Sơ đưa nàng phi hành pháp bảo tiểu phạm thuyền tung đến, ra hiệu Tư Lăng cùng Pháp Lăng cùng tiến lên đi.

Như vậy, hai mươi năm một lần Huyền Thiên bí cảnh hành trình rốt cục hạ màn kết thúc.

*****

Hai ngày sau, bọn hắn về đến Minh Hà thành.

Ở ngoài thành một chỗ rừng cây nhỏ trước rơi xuống phi thuyền sau, Truyền Sơ cũng không có đem tiểu phạm thuyền thu hồi, mà là đối với hai tên nam tử nói rằng: "Tư đạo hữu, Pháp đạo hữu, ta muốn rời khỏi, chúng ta liền như vậy sau khi từ biệt."

Tư Lăng cùng Pháp Lăng đều là sững sờ, Pháp Lăng hỏi vội: "Truyền đạo hữu, ngươi đây là muốn đi nơi nào? Không trở về Minh Hà thành sao?"

Truyền Sơ hướng Pháp Lăng ngại ngần mà nở nụ cười dưới, nói rằng: "Ta lần này đi bí cảnh mục đích chính là vì tìm kiếm Dưỡng Hồn Thảo tới cứu một vị trưởng bối, hiện tại Dưỡng Hồn Thảo đã kinh tìm được, muốn mau sớm lấy về cứu người. Tư đạo hữu, Truyền đạo hữu, lần này có thể được đến hai vị trợ giúp ta vô cùng cảm kích, đây là ta cho các ngươi thù lao."

Nói, đem hai cái túi chứa đồ đưa tới.

Tư Lăng cùng Pháp Lăng đều không có thu, nếu là lúc trước còn chưa quen thuộc thời, bọn hắn phỏng chừng hội nhận lấy, có thể hiện tại đã đem Truyền Sơ xem là bằng hữu, hai người đàn ông nói cái gì cũng sẽ không thu. Truyền Sơ ảo bất quá bọn hắn, chỉ có thể coi như thôi, đồng thời trong lòng quyết định sau đó hai người gặp nạn, nói cái gì cũng phải giúp trợ bọn hắn.

Đối với Truyền Sơ ly khai, Pháp Lăng biểu hiện rất không muốn, về mặt có chút cô đơn, điều này làm cho Tư Lăng vô cùng giật mình. Pháp Lăng làm cho người ta cảm giác chính là cái đậm bạc lạnh lùng, trước sau nhẹ nhàng nhàn nhạt người, đối với phản ứng gì đều rất cặn, có thể hiện tại nhưng. . .

Tư Lăng suy tư, xem ra lần này bí cảnh hành trình, hai người sản sinh rất thâm hậu cảm tình, Tư Lăng trong lòng tự đáy lòng mà vì bọn họ cảm thấy cao hứng, chính là không biết lần này ly biệt sau, hai người này lúc nào mới có thể gặp lại. Phỏng chừng Pháp Lăng cùng Truyền Sơ đều nghĩ đến điểm này, vì lẽ đó về mặt đều có chút buồn bã không muốn.

Trước khi rời đi, Truyền Sơ suy nghĩ một chút, rốt cục lấy dũng khí nói: "Tư đạo hữu, Pháp đạo hữu, ta, ta không phải Tây Cảnh người, ta này phiên là về Trung Ương đại lục. . . Ngày khác hữu duyên, phỏng chừng chúng ta hội ở Trung Ương đại lục gặp lại."

Hai người đàn ông đối với kết quả này đều không kinh hãi đến mức nào nhạ, lúc trước xem Truyền Sơ sử dụng phi hành pháp bảo thời, hai người đều suy đoán xuất một hai.

"Tư đạo hữu, Pháp đạo hữu, trân trọng."

Truyền Sơ cùng hai người nói lời từ biệt sau, lại liếc nhìn Pháp Lăng, sau đó tiến vào tiểu phạm thuyền, tiểu phạm thuyền rất nhanh liền biến mất ở trong tầm mắt.

Pháp Lăng đứng hồi lâu, vẫn nhìn tiểu phạm thuyền biến mất phương hướng. Sau khi lấy lại tinh thần, rốt cục phát hiện Tư Lăng còn ở bên cạnh bồi tiếp

chính mình, trắng rõ tuần tú trên mặt có chút không tự nhiên, bất quá rất nhanh khôi phục bình thường.

Hai người không nói gì, lấy ra phi kiếm hướng về Minh Hà thành mà đi.

Tiến vào Minh Hà thành sau, cùng Pháp Lăng nói lời từ biệt, Tư Lăng liền hướng về chính mình thuê tòa nhà đi đến.

Xa cách ba tháng nhà hoàn toàn không có thay đổi, Tư Lăng mới vừa lấy ra ngọc giản mở cửa thời, sát vách môn vừa vặn, một cái nhũ nhận trung niên nam tu đi ra, nhìn thấy Tư Lăng ánh mắt hơi sáng dưới, liền lại cười nói: "Đạo hữu trở lại?"

Tư Lăng nhưng là nhớ tới này nam tu ngầm đối với mình YY, trong lòng ác cảm như trước không giảm, lạnh nhạt mà cùng với bắt chuyện một tiếng, liền tiến vào gia tộc.

Trong nhà có bảy trận pháp, còn có một chút khá là sinh hoạt tính loại nhỏ trận pháp, có hút bụi hiệu quả, vì lẽ đó coi như ba tháng không trụ người, nhà cũng không có tro bụi thứ này.

Về đến chỗ an toàn, Tiểu Yêu Liên từ Tư Lăng tay áo bò xuất đến, ngồi ở tiểu trên khay trà, nhìn Tư Lăng lấy ra mấy viên Truyền Âm phù dờ ra.

Những này Truyền Âm phù phân biệt là Đường Lãm Nhiên, Liễu Thành Phong, Lý Thanh Ly, Tô Hồng Phi cho, xem như là biểu đạt bọn hắn thiện ý một loại phương thức. Thiên Tông phái lộ trình khá xa, phòng chừng còn muốn thời gian nửa ngày mới đến Thiên Tông phái sơn môn, khoảng thời gian này hẳn nhất định phải chờ đợi.

Tư Lăng lại lấy ra đại ca cho hắn Truyền Âm phù, không ngoài ý muốn mà hoàn toàn không có động tĩnh. Truyền Âm phù tuy rằng đưa tin thuận tiện, nhưng cũng không phải vạn năng, vẫn có không gian cùng cự ly hạn chế, không ở cùng một chỗ không gian, hoặc là cự ly quá xa, căn bản là không có cách truyền âm.

Thiên rất nhanh liền đen, Tư Lăng không có tâm tình ăn đồ ăn, đúng là Tiểu Hồng muội muội đói bụng đến phải cái bụng ục ục mà kêu, nước mắt lưng tròng mà nhìn Tư Lăng, nhưng bởi vì Tư Lăng sắc mặt không được, nhát gan Tiểu Yêu Liên đói bụng gần chết cũng không dám mở miệng hướng về Tư Lăng muốn ăn. Cuối cùng hay vẫn là Tư Lăng chính mình phát hiện Tiểu Hồng ánh mắt ai oán, xem nó đánh đánh cái bụng, nói rồi tiếng xin lỗi sau, vội vàng từ trong bao trữ vật lấy ra một bàn linh quả đặt lên bàn nhượng nó tự cái gặm.

Khoảng thời gian này, Tư Lăng cũng kiểm tra dưới trong đan điền yêu thú, không ngoài ý muốn mà nó nhưng đang say giấc nồng, liền không biết lúc nào tỉnh lại. Tư Lăng có chút bức thiết mà hi vọng nó tỉnh lại, hảo cùng nó thương lượng một chút chuyện của đại ca, nhượng đối với bí cảnh hiểu khá rõ Trọng Thiên suy đoán một tý đại ca nơi đi. Chỉ tiếc, Trọng Thiên khí tức nhưng không ổn định, phòng chừng còn ở tiêu hóa Huyết Phách Châu sức mạnh.

Không biết qua bao lâu, đột nhiên trong đó một viên Truyền Âm phù có động tĩnh, Tư Lăng tay run lên, suýt chút nữa không nắm vững.

"Tư đạo hữu, người ở sao?" Đường Lãm Nhiên thanh âm trầm ổn truyền đến.

Tư Lăng mau mau trả lời: "Ồ, ờ."

"Tư đạo hữu, ta đã xem Tư sư đệ mất tích việc bẩm báo Chương môn, Tư sư đệ sư phó thanh Ngọc sư tổ tự mình đi kiểm tra Tư sư đệ Bản Mệnh Linh Bài, Tư sư đệ Bản Mệnh Linh Bài rất hoàn chỉnh, không có chuyện gì."

"Thật sự?" Tư Lăng vui vẻ nói.

"Chính xác trăm phần trăm." Đường Lãm Nhiên thanh âm trầm ổn cũng nhiễm phải một chút ung dung, lại nói tiếp: "Thanh Ngọc sư tổ tự mình cho Tư sư đệ tính một quẻ, Tư sư đệ chuyến này cát hung khó liệu, nhưng nhưng sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng, nói không chắc còn có đại cơ duyên, nhượng chúng ta không cần phải lo lắng, chỉ đợi hắn bình an trở về liền có thể."

"Thanh Ngọc tiền bối có thể có nói đại ca ta lúc nào có thể trở về đến?"

"Cái này. . . Cũng không xác định."

Tuy rằng không biết đại ca lúc nào có thể trở về, nhưng Tư Lăng rốt cục an tâm, vội vàng hướng Đường Lãm Nhiên biểu thị lòng biết ơn sau, đóng Truyền Âm phù.

Tuy rằng không biết hiện tại đại ca ở nơi nào, nhưng chỉ cần hắn bình an liền được, đây là hắn đi tới thế giới này sau cái thứ nhất vô điều kiện quan tâm chính mình người, cũng là huyết thống chí thân huynh đệ, chỉ nguyện hắn bình an vô sự.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Không gian của Tiểu Yêu Liên

Biết đại ca không có việc gì sau, Tư Lăng an dưới một trái tim, lúc này mới có tâm tình làm những chuyện khác.

Tư Lăng đem trong phòng cấp thấp trận pháp triệt hồi, đem đã kinh có thể sử dụng Cửu Chuyển Linh trận bày lên, tin tưởng có Cửu Chuyển Linh trận ở, toà này tòa nhà không nói vững như thành đồng vách sắt, nhưng Nguyên Anh kỳ trở xuống tu sĩ cũng đừng hòng xông tới.

Tư Lăng đầu tiên là dùng ba ngày thời gian củng cố tu vi. Lúc đó ở bí cảnh lý lên cấp thực sự là bất đắc dĩ, sau đó cũng bởi vì thời gian cấp bách, căn bản không có thời gian củng cố tu vi.

Củng cố tu vi sau, Tư Lăng lại luyện tập (Luyện Hồn Quyết) tầng thứ tư Pháp Quyết, chờ cảm thấy gần như sau, Tư Lăng phương rút ra không đến bất đầu thu dọn này một chuyển bí cảnh hành trình được đồ vật.

Tư Lăng lật lên túi chứa đồ, yên lặng tính toán chính mình đoạt được đồ vật: Cực kim chế ra thành hoàng kim quan một cái, Quỷ Mặc Ngự yêu đan một viên, Hắc Vân Thạch làm ra vương tọa một tấm, bạch màu tím thiên hỏa một đoàn, địa hỏa một đoàn, một ít pháp khí, yêu thú cấp cao thi thể mười mấy con, linh quả linh thảo vô số.

Mặc dù nói, cùng với những cái khác cùng tiến vào bí cảnh tu sĩ so với, Tư Lăng thu hoạch lần này thực sự là ít đến đáng thương, hơn nữa hắn còn lãng phí thời gian một tháng ở Vô Tận Hành Lang lý chạy đi, sau đó lại bỏ ra gần hai mươi ngày thời gian bị vây ở Địa Cung, vì lẽ đó có thể được tìm được bảo vật cũng không nhiều. Bất quá Tư Lăng là cái thấy đủ người, những thứ đồ này mỗi một dạng đều đối với hắn hữu dụng, trong lòng đã kinh thật cao hứng.

Tư Lăng cẩn thận mà đem hai đám phong ấn tại trong tinh thạch Dị Hỏa bắt được trong tay quan sát, tuy rằng cách tinh thạch, cũng có thể cảm giác được Dị Hỏa uy lực, này hai đám Dị Hỏa bất luận cái nào một đoàn lấy ra đi tuyệt đối nhượng vô số tu sĩ điên cuồng. Bất quá Tư Lăng nhưng chưa hề nghĩ tới muốn độc chiếm nó, trong lòng đồng thời cũng có chút tiếc nuối, hắn khi đó nghĩ chờ lý khai bí cảnh sau, ở một cái chỗ an toàn đem này hai đám Dị Hỏa giao cho đại ca, ai biết đại ca hội mất tích đây. Bất quá tuy rằng đại ca không ở, nhưng Tư Lăng hay vẫn là quyết định trước tiên đưa chúng nó thu cẩn thận, chờ đại ca trở về sau lại giao cho hắn, tuyệt đối không thể để cho Trọng Thiên này tham ăn gia hỏa thôn phệ.

Đem Dị Hỏa thu cẩn thận sau, Tư Lăng lại lười biếng gây cái kia cực kim làm ra hoàng kim quan. Cực kim thứ này hiện tại đã kinh rất khó tìm, thành trong truyền thuyết cực phẩm luyện khí tài liệu, dùng nó đến làm bản mệnh pháp bảo không chỉ có thể tăng cường pháp bảo tính năng, còn năng lực tăng cường pháp bảo cứng rắn độ. Tư Lăng dự định chờ mình Kết Đan sau đó, bắt đầu chế tác bản mệnh pháp bảo, còn muốn chế tác ra sao bản mệnh pháp bảo, còn phải nghĩ một hồi.

Tư Lăng bỏ ra một ngày thời gian, cẩn thận mà dùng linh kiếm đem khảm nam ở vương miện trên Huyền Thạch lấy xuống, vuốt màu sắc sắc sỡ mỹ lệ Huyền Thạch, Tư Lăng trong lòng mừng rỡ, đưa nó luyện hóa sau, trực tiếp đem thu được trong đan điền dùng linh lực vận chuyển, sau đó nếu là gặp phải ảo thuật ảo trận loại này đồ vật, Huyền Thạch đều có thể nhìn thấu, nhượng hắn không đến mức được huyền tương mê hoặc.

Sau đó lại kiểm tra tấm kia vương tọa, Tư Lăng là sau đó mới biết nó là dùng ít ỏi Hắc Vân Thạch làm ra, có thể thấy được này Thiên Cung chủ nhân xa hoa. Hắc Vân Thạch cùng dạng là luyện khí một loại cực phẩm vật liệu, có trở ngại cách thần thức tác dụng, dùng nó đến chế tạo pháp bảo càng là năng lực ngăn cách khí tức, là phần trợ ăn con cộp thứ tốt. Tư Lăng đưa nó thu hồi, quyết định sau đó muốn rèn đúc bản mệnh pháp bảo thời, muốn dùng trên Hắc Vân Thạch.

Tư Lăng cảm thấy Quỷ Mặc Ngự yêu đan, yêu đan lý đầy đủ hồn lực nhượng hắn không nhìn được nhắm mắt lại lộ ra một mặt hưởng thụ vẻ mặt. Biết rồi Quỷ Mặc Ngự yêu đan tác dụng sau, Tư Lăng đối với quý tu tu hành cùng tu luyện tài nguyên đều hết sức cảm thấy hứng thú, cân nhắc có thời gian đi quý tu chi thành —— Quý Vực nhìn một cái.

Tư Lăng ở kiểm tra đồ vật thời điểm, Tiểu Yêu Liên cũng hỗ trợ đem chồng chất vào linh quả phân loại, to bằng nắm tay tiểu thân thể hắc hươu hắc hươu mà vận chuyển so với mình thể tích còn muốn đại linh quả, xem ra rất khôi hài vừa đáng yêu.

Đương Tư Lăng đem một ít từ bí cảnh trong thiên cung được pháp khí thu hồi khi đến, liền nhìn thấy thăm trên chồng đến giống như núi nhỏ cao linh quả lý, một cái người tí hon màu đỏ như chỉ cần lao con kiến nhỏ như thể cố gắng làm việc, tuy rằng không có đồ mồ hôi như mưa, nhưng thấy đến nó cố hết sức vận chuyển so với thân thể mình còn muốn đại linh quả, Tư Lăng trong lòng dâng lên mấy phần nghiến ép công nhân tội ác ý nghĩ.

Lần này ở bí cảnh trong thu hoạch đến nhiều nhất liền chúc linh quả cùng linh thảo loại này đồ vật, những này đại thể là dựa vào Tiểu Hồng truyền thừa phát hiện, rất nhiều đều không làm tu sĩ biết, cho nên liền nghĩ Tư Lăng. Bất quá bây giờ nhìn lại, căn bản không phải tiện nghi Tư Lăng, mà là Tiểu Hồng chính mình đồ ăn, vì lẽ đó hiện tại mới biết cái này giống như mặc cho lao mướn cho nguyện mà thu dọn chính mình đồ ăn, Tư Lăng đều không xen tay vào được.

Tư Lăng tồn ở một bên, hồi dò những này linh quả chủng loại. Trong đó rất có bao nhiêu đặc thù tác dụng linh quả bị Tư Lăng mặt khác dùng hộp ngọc bọc lại, như vậy năng lực bảo tồn đến càng lâu. Như tu sĩ ở lên cấp thời năng lực loại bỏ tâm ma Ma Sa Quả, cùng tu luyện tẩu hỏa nhập ma thời trấn định dùng Ma Tâm Quả loại hình có tác dụng lớn nơi linh quả, Tư Lăng chỉ cho Tiểu Hồng mấy viên, cái khác đều cất đi.

Tư Lăng cho Tiểu Hồng muội muội một chỉ hầu bao lớn bằng túi chứa đồ, không gian bên trong chỉ có thập lập phương, bất quá trang Tiểu Hồng muốn ăn linh quả thừa sức.

Đem linh quả phân loại trang hộp sau, Tư Lãng chọn một ít hồng thích ăn linh quả phóng tới trong ví cho nó, còn lại chính mình trước tiên thu hồi đến, chờ Tiểu Hồng sau khi ăn xong lại cho nó.

"Lại nói, người toàn thân trơn, đến cùng đem túi chứa đồ để ở nơi đâu a?" Tư Lãng đem cầm xanh tại trên mặt bàn, tò mò đem Tiểu Yêu Liên từ trên xuống dưới, tiền tiền hậu hậu mà xem toàn bộ, nhìn ra nguyên bản liền đỏ ngầu Tiểu Yêu Liên càng đỏ.

Tư xưng là có một viên nhuyễn muội từ tâm Tiểu Yêu Liên tức đến nổ phổi mà dậm chân, nãi tiếng nãi khí mà kháng nghị nói: "Tư công tử, mời ngài đừng bất lịch sự Tiểu Hồng, Tiểu Hồng sau đó có thể hội làm một cô gái đây."

Tư Lãng khoe miệng vừa kéo, đó là chuyện sau này, hiện tại bất quá là cái không có giới tính yêu thực thôi, hần đều không có đi sờ hai chân của nó nhìn có người hay không loại bộ phận sinh dục quan đây.

Nếu là Tiểu Hồng muội muội biết Tư Lãng loại này mang theo nghiên cứu tính hèn mọn ý nghĩ, không phải khóc không thể.

Ở Tư Lãng tùy ý động viên mấy lần sau, Tiểu Hồng mới tiết lộ nói: "Tiểu Hồng có Hồng Liên không gian, bất quá rất nhỏ, chỉ có lưỡng thước vuông đại." Nói, tiểu vùng tay lên, Tiểu Hà bao biến mất không còn tăm hơi, sau đó lại đột nhiên xuất hiện.

"Ai, sức mạnh của chính mình mở ra không gian sao?" Tư Lãng cân nhắc, tựa hồ đang một ít Tu Tiên Giới thư tập giới thiệu quá, những cái kia phi thăng lên giới đại năng quả thật có thể hư không mở ra một cái bên người mang theo không gian, bất quá không gian này vô cùng vô bổ, ngoại trừ năng lực bên người mang theo cùng thả vật còn sống ngoại, gặp nguy hiểm thời chính mình nhưng không thể trốn vào đi, cảm giác còn không có giới từ không gian hữu dụng, bình thường đại năng cũng không hội phí cái kia khí lực đi mở ích loại này vô dụng không gian.

Tiểu Hồng tuyệt đầu ngón út, méo xệch đầu nói: "Không biết, Tiểu Hồng tu luyện xuất mộc linh khí sau, nó liền chính mình sản sinh."

Thực sự là mơ hồ Tiểu Yêu Liên.

Tư Lãng sờ sờ nó đầu nhỏ, liền không hỏi thêm nữa.

Tiểu Yêu Liên sợ hãi mà nhìn Tư Lãng, không có nói cho Tư Lãng chính là, nó Hồng Liên trong không gian chỉ cần có đầy đủ mộc linh khí, có thể thả vật còn sống, tự thành một cái không gian, cùng những cái kia đại có thể mở mang không gian không giống nhau, chính nó cũng có thể vào.

Thu dọn hảo từ bí cảnh đoạt được đồ vật, Tư Lãng lại sẽ đại ca lúc trước cho hần túi chứa đồ móc ra ngoài, thần thức quét qua, nhìn thấy bên trong sáng lấp lánh linh thạch thời, mi hơi khỏe mắt ẩn không giấu được ý cười, khoảng chừng có một triệu linh thạch, có thể đi mua một chiếc phi thuyền nhỏ thay đi bộ. Tư Lãng biết chính mình sẽ không ở Minh Hà thành ngọc quá lâu, sau đó muốn đi địa phương rất nhiều, vì lẽ đó mua máy bay thay đi bộ là tất yếu.

Nghĩ, Tư Lãng thở dài. Đại ca hiện tại không biết ở phương nào, Trọng Thiên cũng chẳng biết lúc nào mới có thể tỉnh lại, không thể hỏi dò nó liên quan với bí cảnh sự tình, Tư Lãng trong lòng có chút nặng nề. Bất quá rất nhanh liền lên tinh thần đến, bất kể như thế nào, tu luyện vẫn không thể hạ xuống.

Trước đây làm ra làm linh phù cùng hồn phù ở này một chuyến bí cảnh hành trình dùng xong, nhất định phải chế ra một ít mới được. Còn có chế tạo bùa thuật ở tiến vào bí cảnh trước đã kinh thâm ngộ ngũ phẩm chế tạo bùa thuật, nhưng còn không có quen thuộc, cũng nhiều lắm luyện tập.

Những ngày kế tiếp, Tư Lãng một bên tu luyện một bên luyện tập ngũ phẩm chế tạo bùa thuật, rất nhanh mà ngũ phẩm linh phù có thể làm được 90% tỷ lệ thành công, mà ngũ phẩm hồn phù tỷ lệ thành công cũng đạt đến 50%.

Hai tháng sau, Tư Lãng thu được Liễu Thành Phong truyền âm, hần đã kinh đi tới Minh Hà thành, ước Tư Lãng đến từ lâu đi uống linh rượu.

Tư Lãng vui vẻ ứng yêu.

Tư Lãng đi tới Văn Hương từ lâu thời, Liễu Thành Phong đã kinh đến nơi đó, chính mang theo một bình linh rượu uống một mình tự uống.

"Xin lỗi, ta đến muộn." Tư Lãng lễ phép tính mà xin lỗi.

Liễu Thành Phong như trước là này phó sáng khoái chàng trai đáng đáp, vô tình hướng hần phát phát tay, đưa tới điểm tiêu nhị muốn mấy ấm linh rượu cùng một ít bánh hiệu món ăn sau, ở xung quanh bày một đạo Tinh Âm Chú sau, bắt đầu cùng Tư Lãng đối ẩm.

Liễu Thành Phong nhân phẩm này được không sai, là cái đáng giá kết giao hướng về người. Đừng xem hần một bộ không tâm cơ thiếu niên dạng, có lúc nói chuyện cũng không trải qua đại nào làm cho người tức giận, nhưng ở Thiên Tông phái lý người hần duyên nhưng là tốt nhất, liền Tư Hàn loại kia một lòng tu luyện cuồng nhân cũng cùng hần có mấy phần giao tình. Vì lẽ đó cùng Tư Lãng sản sinh tình bạn cũng không kỳ quái, tuy rằng vẫn là Liễu Thành Phong chính mình tập hợp tới được.

Lần này Liễu Thành Phong ước Tư Lãng xuất đến uống rượu cũng là hần nhân rồi tẻ nhạt, về Thiên Tông phái bề quan tu luyện hai tháng sau, thật vất vả mới hạ sơn một chuyến, nghĩ đến ở tại Minh Hà trong thành Tư Lãng, liền yêu hần xuất đến rồi.

"Ngày hôm trước xuất quan thời, ta theo Đại sư huynh đồng thời tiến vào cấm địa đại điện, đến xem Tư sư huynh Bản Mệnh Linh Bài, nhưng hoàn hảo vô khuyết, người cứ yên tâm đi." Liễu Thành Phong uống rượu rất dừng cảm, có loại thiếu niên người cố ý học đại nhân đáng đáp.

Tư Lãng loan loan môi, lộ ra một cái cực thiện nụ cười, chân thành mà nói tiếng cảm ơn.

Liễu Thành Phong lại đột nhiên kinh ngạc mà nhìn hần, ở Tư Lăng nghi hoặc mà nhú mảy hỏi dò thời, đột nhiên che trái tim, gương mặt tuấn tú nổi lên hiện một chút đỏ ửng, lớn tiếng hét lên: "Tư tiểu đệ, người này về ngoài thực sự là quá có lực sát thương, sau đó hay vẫn là đừng cười, huynh đệ ta không chịu nổi a! Không trách Nguyệt sư tỷ đối với người như vậy chấp nhất, nếu không là ta biết người là mà địa đạo đạo nam nhân, ta đều muốn động tâm."

Nghe được tên Nguyệt Thiên Dạ, Tư Lăng nguyên vốn có chút thả lỏng mặt bàn.

Liễu Thành Phong tự biết nói sai, mau mau dời đi đề tài, lại nói: "Tư tiểu đệ, người trải qua mấy ngày nay đều đang bế quan chứ? Nói vậy cũng không biết Nhạc Hải phái Kim Đan tu sĩ Lưu Hải Uy tiền bối không tên chết thảm ở động phủ mình sự tình."

Tư Lăng nhú mảy, nghĩ lại liền muốn đến hai tháng trước, Huyền Thiên bí cảnh đóng sau, Lưu Hải Uy bị Nguyệt Thiên Dạ trọng thương trước khi rời đi đặt dưới, nói một tháng sau Nhạc Hải phái sẽ đích thân tới cửa lấy lại công đạo. Lưu Hải Uy biết cái này giống như đặt lời hung ác cũng là có chỗ dựa, phụ thân của hần nhưng là Nhạc Hải phái Nguyên Anh trưởng lão một trong. Tôn nhi bị người chém giết, tổ phụ nói cái gì cũng muốn đi đòi cái công đạo. Nhưng ai biết một tháng còn chưa tới, Lưu Hải Uy liền không hiểu ra sao mà chết ở chính mình trong động phủ.

Nghe được tin tức này, Tư Lăng trực giác là Nguyệt Thiên Dạ dưới sát thủ, bắt quá rất nhanh lại bài trừ khả năng này.

Tư Lăng sợ dĩ bài trừ Nguyệt Thiên Dạ dưới sát thủ là bởi vì lấy Nguyệt Thiên Dạ tu vi bây giờ, căn bản không thể ẩn vào một môn phái, đồng thời ở không kinh động bất kỳ người tình huống dưới, ẩn vào một tên Kim Đan tu sĩ động phủ giết một cái Kim Đan tu sĩ.

"Nghe nói lúc đó Lưu tiền bối là ở chính mình trong động phủ đóng dưỡng thương, động phủ trước có bày cấm chế, bình thường tu sĩ căn bản là không có cách thần không biết quỷ không hay mà ẩn vào đi giết chết hần." Liễu Thành Phong dùng một loại khó mà tin nổi âm thanh nói: "Hơn nữa Nhạc Hải phái người phát hiện Lưu tiền bối Bản Mệnh Linh Bài vỡ vụn thời, liền mau mau đi thăm dò xem, bắt quá đã kinh chậm một bước, có người nói Lưu tiền bối thân thể trước không có bị thương, hần nguyên nhân cái chết là bị người đem nguyên thần trừ lấy ra sau đó giết chết."

Tư Lăng nhú mảy, trực giác chuyện này không đơn giản, có thể đem tu sĩ nguyên thần trực tiếp trừ lấy ra giết chết, đầu tiên cái kia người nhất định phải so với Lưu Hải Uy tu vi cao hơn một cái giai đoạn, thứ yếu là ở Lưu Hải Uy không có bất kỳ phản kháng thời, mới có thể hoàn chỉnh không tổn hao gì đem nguyên thần của hần rút ra.

"Nhạc Hải phái có phản ứng gì?" Tư Lăng hỏi.

Liễu Thành Phong thở dài, "Lưu tiền bối phụ thân cho rằng hung thủ là Nguyệt sư tỷ, hồi trước đi tới sơn môn đến cật vấn." Cẩn thận mà liếc nhìn Tư Lăng, thấy hần vẻ mặt lạnh nhạt, phương tiếp tục nói: "Nguyệt sư tỷ đương nhiên phủ nhận, hơn nữa đại gia cũng cho rằng lấy Nguyệt sư tỷ tu vi bây giờ là không cách nào thần không biết quỷ không hay mà sát hại một tên Kim Đan tu sĩ. Vì việc này, Thiên Tông phái cùng Nhạc Hải đề ra khoảng cách. Lễ nào thật sự như Tô sư tỷ nói tới, Nguyệt sư tỷ chính là cái sự cố thể chất, tới chỗ nào đều sẽ sinh sự?"

Nghe được câu nói sau cùng, Tư Lăng nhú mảy, trong lòng rất tán đồng Tô Hồng Phi. Hần hiện tại là người cô đơn hoàn toàn không gánh nặng, cho nên đối với hai môn phái quan hệ vỡ tan sự tình không cái gì cảm tưởng, thấy hần một mặt buồn phiền, không biết làm sao khuyên, liền yên lặng mà bồi tiếp hần uống rượu. Không đa nghi lý đúng là cảm thấy chuyện này phỏng chừng cùng Nguyệt Thiên Dạ không thể tách rời quan hệ, coi như không phải Nguyệt Thiên Dạ, hay là cũng là cùng Nguyệt Thiên Dạ có quan người ra tay.

Liễu Thành Phong chỉ là thờ dài một chút, rất nhanh lại khôi phục này phó chàng trai sáng khoái, lại cùng Tư Lăng tán gẫu nổi lên chuyện khác.

Hai người uống một cái buổi chiều rượu, thấy sắc trời gần như sau, Liễu Thành Phong liền cáo từ về Thiên Tông phái.

Mất tiền hần rời đi sau, Tư Lăng suy nghĩ một chút, chuyển tới Pháp Lăng trận pháp điểm đến xem hần, nhưng không ngờ trận pháp điểm dĩ nhiên đóng cửa, sát vách một gian bán linh phù điểm lão bản thấy thế, tốt bụng mà nói cho Tư Lăng, tiệm này đã hiết nghiệp một tháng, cũng không biết ông chủ đi nơi nào, rất nhiều người tới cửa đến mua trận pháp tu sĩ đều không tìm thấy người.

Tư Lăng cảm tạ vị kia lòng tốt báo cho ông chủ sau, liền rời khỏi, trong lòng nhưng có chút bận tâm Pháp Lăng hướng đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Bí mật của Tô Hồng Phi

Liễu Thành Phong cùng Tư Lăng phân biệt sau, đi tới một chuyển thông thành bùa chú điểm, tướng môn dưới sư đệ sư muội làm ra linh phù giao cho

trong cửa hàng người phụ trách sau, phương chậm rãi về sự môn.

Về đến Thiên Tông phái thời, sắc trời đã kinh chậm, Liễu Thành Phong nhìn một chút chân trời đêm mờ mờ chưa mờ sắc trời, trong sáng giữa hai lòng mây nhem nhảm phải một chút sầu lo. Nhớ tới sáng nay đi bá kiển sư phụ thời, sư phụ nói sư tỷ bị thương sự tình, nguyên bản khi đó là trực tiếp đi tới sư tỷ động phủ muốn nhìn một chút tình huống, có thể lại phát hiện bên trong không có đáp lại, Truyền Âm phù cũng không có động tĩnh, nhưng hấn thực tại lo lắng.

Muốn thôi, Liễu Thành Phong lấy ra phi kiếm, bay thẳng đến Tô Hồng Phi động phủ phương hướng bay đi.

Nửa đường, gặp phải một thân chật vật ẻo oải Tiêu Trắc, Liễu Thành Phong ngừng lại, một mặt kinh ngạc nói: "Tiêu sư huynh, người làm sao chật vật như vậy? Người mới từ cấm địa trở lại sao?" Tiêu Trắc tới được phương hướng đúng là Thiên Tông phái cấm địa.

Cái gọi là cấm địa là Thiên Tông phái trong một chỗ tiểu hoàn cảnh xung hô, nghe nói nơi đó là mấy triệu năm trước Thiên Tông phái khai sơn tổ sư gia tự tay làm hậu người chế tạo tu luyện nơi, bình thường Trúc Cơ đệ tử muốn tới luyện chính mình, có thể hướng về sư môn xin một viên thân phận ngọc giản chứng minh liền có thể đến cấm địa đi, hội ở nơi đó được không tương tượng nổi kết quả.

Nhìn thấy Liễu Thành Phong, Tiêu Trắc nguyên vốn có chút tối tăm về mặt ung dung mấy phần, gật đầu nói: "Đúng, Liễu sư đệ mới vừa bế quan xuất đến?"

"Àn, ngày hôm trước mới ra đến." Liễu Thành Phong lộ ra một cái ánh mặt trời nụ cười, nói rằng: "Tiêu sư huynh, ta nghe nói Nguyệt sư tỷ cùng Nhạc Hải phái sự tình, Nguyệt sư tỷ nàng không sao chứ?"

Nói đến đây sự, Tiêu Trắc nguyên bản có mấy người về hoàn sắc mặt lại trở nên vô cùng gay go, không khỏi nhớ tới một tháng trước Nhạc Hải phái Nguyên Anh tu sĩ tới cửa đến đòi lễ phải đã thương Nguyệt Thiên Dạ sự tình, không thể bảo vệ nữ nhân mình yêu thích nhưng hấn thống khổ vạn phần, cũng làm cho hấn ý thức được tu vi của chính mình hay vẫn là quá thấp, thêm vào tự từ khi biết Nguyệt Thiên Dạ sau, tri hoàn tu hành, vì lễ đó một tháng qua mới hội như vậy cố gắng đi cấm địa mài giũa chính mình.

"Người Nguyệt sư tỷ bị thương nghiêm trọng, hiện tại chính bế quan chữa thương."

Sau khi nghe xong, Liễu Thành Phong vội vàng hỏi: "Nguyệt sư tỷ không có sao chứ?" Tuy rằng nghe nói Nguyệt Thiên Dạ bị thương sự tình, nhưng nghe nói nàng nhưng lợi hại đến mức năng lực từ Nguyên Anh tu sĩ vừa đánh trúng chạy trốn, nhưng hấn đối với Nguyệt Thiên Dạ lợi hại có cái nhận thức.

"Yên tâm, rất nhanh sẽ không có chuyện gì."

Hai người lại hàn huyên một hồi, Tiêu Trắc nói rằng: "Liêu sư đệ, có thể không lâu nữa ta sẽ rời đi sư môn đến ngoại rên luyện, đến lúc đó. . ." Do dự một chút, chung quy đem nhưng Liễu Thành Phong hỗ trợ chăm sóc một chút Nguyệt Thiên Dạ nuốt trở lại. Hấn biết, so với chính mình sư đệ người tốt duyên, Nguyệt Thiên Dạ nhưng bởi vì một ít nguyên nhân ở Thiên Tông phái nhân duyên cũng không được, Tiêu Trắc biết là những cái kia người hiện tại không trả nổi giải Nguyệt Thiên Dạ làm người nguyên cớ, nếu là bọn họ cũng đều biết Nguyệt Thiên Dạ luyện đan luyện khí lợi hại, còn không nịnh bợ tới?

Lần này bí cảnh hành trình, Nguyệt Thiên Dạ chọc Nhạc Hải phái tu sĩ, nhưng Tiêu Trắc sư phụ thấy đồ đệ mình bị Nguyệt Thiên Dạ đầu độc đến vì năng sinh vì năng chết, thực sự không phải việc tốt, nhưng nghĩ tách ra bọn hấn. Liền Tiêu Trắc sư phụ hi vọng hấn đi ra bên ngoài rên luyện một phen, Tiêu Trắc không cách nào phản đối sư phụ an bài, Nguyệt Thiên Dạ bị thương nghiêm trọng, phỏng chừng muốn một năm nửa năm mới có thể khôi phục, chính mình nếu không ở, còn không biết những cái kia nhìn Nguyệt Thiên Dạ không vừa mắt đệ tử làm sao bắt nạt nàng đây.

Cùng Tiêu Trắc tách ra sau, Liễu Thành Phong tiếp tục hướng Tô Hồng Phi động phủ bay đi, chỉ chốc lát sau liền đến.

Động phủ trước có bày trận pháp, Liễu Thành Phong thử dưới, phát hiện trận pháp so với trước đây lợi hại, hấn là Tô sư tỷ bày trận trình độ lại tăng lên duyên cớ.

Truyền Âm phù như trước không cách nào tìm tới người sau, Liễu Thành Phong suy nghĩ một chút, vô cùng quang côn bước vào trong trận pháp.

Trong động phủ, nhưng là không có một bóng người.

Sau đó không lâu, không gian khẽ nhúc nhích, một cái người xuất hiện ở động phủ trong.

Tô Hồng Phi còn chưa đứng vững, liền không chống đỡ được mà phun ra miệng huyết, sắc mặt xám xịt mà phục ngã ở trên giường, miễn cưỡng ngồi xếp bằng xong, nuốt một viên chữa thương linh đan sau, phương ngồi xuống bắt đầu chữa thương.

Tô Hồng Phi này vừa đã tọa chính là năm ngày năm đêm, sau năm ngày thương thế mới khá một chút, nhưng sắc mặt vẫn là trắng xám đến lợi hại, một bộ tinh huyết hao tổn nghiêm trọng đáng đáp.

Cảm giác được tinh huyết hao tổn một nửa, Tô Hồng Phi cười khổ một tiếng, không nghĩ tới cái kia long hội như vậy khó đối phó, thật không biết trước thế Nguyệt Thiên Dạ là như thế nào năng lực thu phục Thần Long thành vì chính mình yêu sủng. Bất quá nghĩ đến Nguyệt Thiên Dạ trên người cái kia thần kỳ không gian mang theo người, liền vạn năm linh dịch đều cảm được xuất đến, cũng không ngạc nhiên. Thần huyết mạch của rồng cao quý đến đâu, nhưng cũng là lợi thế chủ, ở tại năng lực cung cấp cho mình vạn năm linh dịch địa phương, tin tưởng cũng là cam tâm tình nguyện. Mà nàng chỉ có ở Huyền Thiên bí cảnh trong được một cái Thượng Cổ tu sĩ luyện chế giới từ không gian, ngoại trừ năng lực trang vật còn sống trồng linh thảo ngoại, liền không có cái gì thần kỳ công năng, giới từ không gian tuy rằng rất lớn, nhưng cũng không thể coi là đất tự do, chó trách con thần long kia không muốn sủng sỏ.

Thần Long là một loại cao ngao chủng tộc, nếu không là nó bị Nguyệt Thiên Dạ bị thương nghiêm trọng, nàng vẫn chưa thể nhân cơ hội đưa nó thu vào giới tử không gian lý. Mấy ngày nay, nàng liền ở tại giới tử không gian lý cùng con thần long kia đấu trí so đùng khí, nỗ lực chà đạp nó nhưng nó thương trên thương, nếu Thần Long không muốn cúi đầu, như vậy liền đánh tới nó đồng ý cúi đầu mới thôi.

Thật vất vả chỉ còn dư lại nửa cái khí Thần Long rốt cục không có cách nào phản đối, nàng mới có thể nhân cơ hội khế ước nó, thế nhưng khế ước thời gian, Thần Long nhưng đưa ra điều kiện, nếu là nàng không đáp ứng, liền mạng Long Đan tự bạo nó cũng không đáp ứng cùng nàng khế ước, Tô Hồng Phi bất đắc dĩ chỉ có thể đáp ứng rồi. Mà Thần Long đưa ra điều kiện chính là, đợi nàng phi thăng lên giới thời, muốn dẫn nó cùng phi thăng lên đi, khi nàng thành tiên thời, liền muốn cùng nó giải trừ khế ước quan hệ.

Bởi vì trước đánh đến quá hung, giới tử không gian nơi bị hư hao đến không ra hình thù gì không nói, cũng làm cho nàng bị thương nghiêm trọng, tinh huyết bị Thần Long nuốt ăn hơn nửa, nói cho biết tạo thành nàng hiện tại đáng dấp kia, phỏng chừng phải nuôi tới mấy năm mới có thể đem tổn thất tinh huyết bổ về.

Muốn thời, Tô Hồng Phi mất lộ ra kiên nghị, bất kể như thế nào, nàng nhất định phải trở nên mạnh mẽ, mạnh đến bất kỳ người đều không thể tả hữu vận mệnh của nàng! Đặc biệt Nguyệt Thiên Dạ, trước thế nàng cùng những người đàn ông kia gia tăng ở trên người mình si nhục khôn khó, nàng không nói muốn từng cái trả về cho nàng, nhưng cũng đừng hòng muốn nàng như trước thế như vậy mặc bọn họ xấu xí.

Rốt cục giải quyết Thần Long sự tình sau, Tô Hồng Phi phương có tâm tình để ý tới cái khác. Lấy ra Truyền Âm phù, mấy ngày này có mấy cái người liên lạc nàng, mà làm cho nàng giật mình chính là Liễu Thành Phong truyền âm: "Sur tỷ, người không ở à? Ta bị vây ở người động phủ trong trận, nhanh tới cứu ta đi ra ngoài, không phải vậy sur đệ ta liền chết đói."

Tô Hồng Phi mau mau dùng thần thức hướng về trong trận pháp nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy một mặt vô vị mà ngồi xồm ở trong trận thiếu niên, cổ cái bánh bao mặt nói lảm bảm, ngược lại không như hần nói nhanh phải chết đói đáng dấp.

Đương Liễu Thành Phong rốt cục được thả ra thời, nhất thời oan ức, vốn là muốn lên án về mặt đang nhìn đến Tô Hồng Phi đáng về thời, hóa thành giật mình đau lòng.

"Sur tỷ, người làm sao làm thành đáng dấp như vậy? Người khi nào bị thương? Có nghiêm trọng không?"

Tô Hồng Phi lắc đầu, ánh mắt ôn hòa mà nhìn từ chính mình trong bao trữ vật tìm kiếm linh đan thiếu niên. Có thể nói, trở lại cõi đời này sau, làm cho nàng mang trong lòng cảm kích người ngoại trừ sư phụ ngoại, chính là người tiểu sư đệ này. Đòi trước tuy rằng chết sớm, nhưng hay là nàng không cam lòng oán hận làm cho nàng lưu lại ở nhân gian thần niệm nhìn thấy rất nhiều nàng chết rồi sự tình.

Sư phụ thu nhận giúp đỡ cha mẹ đều tổn rồi lại phía sau trở thành cô nhi nàng, đồng thời ở vị hôn phu phản bội thời, tự mình đi Trung Ương đại lục vì nàng lấy lại công đạo. Mà tiểu sư đệ ở biết nàng từ vong chân tướng thời, thay đổi cái đáng dấp, một lần tẩu hỏa nhập ma sau đã biến thành một cái chỉ biết là tàn sát Sát Ma, nhưng vẫn là ghi nhớ nên vì nàng báo thù, cuối cùng chết ở Nguyệt Thiên Dạ chờ nhân thủ trong, bất quá nương Nguyệt Thiên Dạ bọn hần trả giá trả giá nặng nề.

Muốn thời, Tô Hồng Phi đột nhiên nhớ tới một chuyện, vội vàng từ trong bao trữ vật cầm cùng một viên nắm đấm to bằng hạt châu màu đỏ, đưa cho Liễu Thành Phong, nói rằng: "Sur đệ, đây là ta từ bí cảnh trong tìm được Tịnh Hóa Châu, có thể tịnh hóa trên người người sát khí, người nhanh lên một chút đưa nó luyện hóa."

Liễu Thành Phong giật mình nhìn nàng, hần tu luyện phương thức cùng những tu sĩ khác không giống, đi chính là sát lục chi đạo, sức chiến đấu so với cùng cấp tu sĩ cao hơn một giai, khiêu chiến vượt cấp xưa nay không là vấn đề. Bất quá mỗi lần chiến đấu sau, cả người sát khí to khắp không đi, dần dần mà hóa thành sát khí lưu lại ở trong thân thể.

Theo tu vi của hần càng cao, lưu lại sát khí càng nhiều, đương sát khí dật mãn thời, thì sẽ bắt đầu ăn mòn thân thể của hần cùng linh thức, mang đến không thể dự tính tác dụng phụ. Nếu là hần không cách nào áp chế sát khí, nhanh chóng có một ngày hội tẩu hỏa nhập ma, trở thành bị sát khí khống chế Sát Ma, không lại có chính mình bản tâm.

Nếu là có Tịnh Hóa Châu ở, chỉ cần mỗi lần sản sinh sát khí bị Tịnh Hóa Châu tịnh hóa, từ nay về sau sát khí cũng sẽ không bao giờ trở thành hần mầm họa.

"Sur tỷ. . ." Liễu Thành Phong lảm bảm kêu một tiếng, không biết nên nói cái gì. Không cần phải nói, này Tịnh Hóa Châu nhất định là sư tỷ trải qua ngàn khó hiểm trở mới tìm được, lại không nghĩ rằng nàng hội vì chính mình tìm tới.

Tô Hồng Phi mỉm cười mà xoa nhẹ dưới đầu của hần, nhẹ giọng nói: "Sur đệ, sau đó sát khí sẽ không trở thành sự uy hiếp của người, hảo hảo tu luyện, không nên. . ." Lại làm chuyện điên rồi.

Liễu Thành Phong tiếp nhận Tịnh Hóa Châu, cảm động trát đi trong mắt hơi nước, kéo tay của nàng nói: "Sur tỷ, người đối với ta so với cha mẹ ta cũng còn tốt. Ta hội hảo hảo tu luyện, sau đó có ai dám bắt nạt người, ta giúp người bắt nạt trở lại."

Tô Hồng Phi mặt đen lại, cảm tình chính mình ở sư đệ trong lòng địa vị liền dường như hần cha mẹ như thế? Bất quá cha mẹ liền cha mẹ, lấy tâm lý của nàng tuổi tác, đương cha của hần nương thừa sức.

Sư tỷ đệ hai còn nói một chút nói, biết sư đệ hôm nay hạ sơn đi tìm Tử Lăng uống rượu thời, Tô Hồng Phi sừng sốt một chút, nhìn nói phải cao hứng sư đệ, trong mắt có chút phức tạp, bất quá nhưng không cái gì. Thế giới này đã cùng nàng đã từng trải qua có chút không giống, không thể lại dựa cả vào trong ký ức đến suy đoán.

Trước tiên không nói Tư sư huynh mất tích thời Tư Lăng biểu hiện ra lo lắng không làm giả, đòi trước nàng nhưng là biết Tư sư huynh sau khi mất tích, "Tư Lăng" còn từng nói với Nguyệt Thiên Dạ, nếu là Tư sư huynh vĩnh viễn mất tích là tốt rồi, sẽ không có người trở lại trở ngại bọn hắn. Bất quá may là mười năm sau, Tư sư huynh trở lại, còn hắn mười năm này bên trong đi nơi nào, chỉ có trong sư môn mấy một trưởng bối mới biết, khi đó nàng vừa vặn đến xem sư phụ, trùng hợp nghe sư phụ nói Tư sư huynh mười năm này dĩ nhiên là lưu lạc đến Ma giới đi tới, mà hắn không chỉ bình an trở lại, còn tu luyện đến Kim Đan kỳ, nếu không là thiên tư tung hoành hạng người, sao có thể ở Ma giới loại kia ở nhân tu bất lợi nơi, còn năng lực tu luyện đến Kim Đan kỳ.

Đối với người thân cận, Liễu Thành Phong xưa nay không phải cái giấu đi trụ nói, tiếp theo lại sắp tới ngày đến chuyện đã xảy ra từng cái báo cho, nghe được Nguyệt Thiên Dạ từ Nhạc Hải phái Nguyên Anh tu sĩ vừa đánh trúng chạy trốn, Tô Hồng Phi cũng không có cái gì kỳ quái, Nguyệt Thiên Dạ trên người chuyện đã xảy ra đúng là cùng đòi trước xê xích không nhiều, mà nàng cũng biết Lưu Hải Uy chết cũng không phải Nguyệt Thiên Dạ đã hạ thủ, mà là cái kia bán yêu Đồ Mục.

Có thể nói, toàn bộ Tây Cảnh, tu là tới cao chính là cái kia bán yêu, đây là một cái mầm họa, Tô Hồng Phi vẫn tránh khỏi cùng Đồ Mục đối đầu. Bất quá chuyện này, cũng đã trở thành đón lấy một dây chuyện phát sinh ngòi nổ, làm cho nàng thực tại có chút lo lắng.

Nói tới gần như sau, Tô Hồng Phi liền nhượng hắn trở lại luyện hóa Tĩnh Hóa Châu.

Chờ Liễu Thành Phong sau khi rời đi, Tô Hồng Phi lại tĩnh dưỡng mấy ngày, phương tiếp tục tiến vào giới tử trong không gian tìm cái kia bởi vì bị thương mà thoi thóp Thần Long, thật vất vả khế ước nó, cũng không thể nhượng nó chết ngay bây giờ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Văn đại sư

Cùng Liễu Thành Phong gặp mặt sau, lại quá một tháng, Tư Lăng rốt cục thu được Pháp Lăng tin tức.

Là Pháp Lăng tự động liên lạc hắn, nói cho hắn, hắn Trúc Cơ, xin hắn đi uống rượu chúc mừng.

Tư Lăng sửng sốt, làm sao một cái hai cái đều yêu thích mời hắn uống rượu? Tuy rằng trong lòng có chút buồn cười, nhưng Tư Lăng nhưng vui vẻ ứng yêu.

Hay vẫn là Văn Hương từ lâu, đưa rượu tới được điểm tiêu nhị xem thêm Tư Lăng hai mắt, trí nhớ của hắn vô cùng tốt, tự nhiên nhớ tới này trong vòng một hai năm Tư Lăng liên tiếp cùng người khác nhau đến từ lâu đến uống rượu, cũng coi như là khách quen, đại để kỳ quái chính là làm sao mỗi hồi hắn bởi người đều không giống nhau đi.

Pháp Lăng là chỉ một Phong Linh căn, tư chất không sai, nếu không là hắn say mê ở trận pháp, ít tu luyện, hắn là sớm là có thể Trúc Cơ. Từ lúc từ Huyền Thiên bí cảnh sau khi trở lại, phong chừng là mở ra tổ phụ mất tích chi mê, tâm không lo lắng, liền bắt đầu bế quan xung kích Trúc Cơ. Hắn là một tháng trước Trúc Cơ thành công, sau đó lại bỏ ra thời gian nửa tháng củng cố tu vi, sau đó bởi vì phụ thân trở lại lại có việc bận việc một trận, hiện tại mới nhìn chút thời gian đến.

Pháp Lăng làm Tư Lăng rót ra chén rượu, có chút áy náy mà nói: "Nghe sát vách Trần lão bản nói, người đến trong cửa hàng đi tìm ta, lúc đó bởi vì cảm giác được đang sắp đột phá, liền chưa kịp cho người nhận lại, thực sự là xin lỗi."

Tư Lăng nạo dưới mặt, cười đến có chút lúng túng, nói thẳng không liên quan. Kỳ thực là hắn vượt qua, Pháp Lăng tính cách đậm bạc lạnh lạnh, một lòng nhào vào trận pháp trên, đối với giao hữu chuyện như vậy khá là tùy tâm, đại để lúc đó cũng không nghĩ tới hắn sẽ đi tìm hắn đi. Bất quá người như vậy, làm sao cùng giải quyết Dung Hoán Thiên loại người như vậy quen biết đâu? Hơn nữa nhìn giao tình cũng không tệ lắm đáng về.

Liền Tư Lăng liền hỏi.

Pháp Lăng vì cau lại mi, nói rằng: "Ta cùng hắn không quen, bất quá cha ta quen biết hắn, hắn mặt dày dính tới được. Hơn nữa mấy ngày qua ta cũng chưa từng thấy hắn, phong chừng đã kinh không ở Tây Cảnh đi."

Tư Lăng gật đầu, nếu không phải bạn của Pháp Lăng, như vậy sau đó gặp lại muốn đối phó hắn liền ung dung hơn nhiều.

Uống một chút say rượu, Pháp Lăng cùng Tư Lăng nhắc qua đoạn nhật từ muốn đi rèn luyện.

"Có chỗ cần đến sao?" Tư Lãng hỏi.

"Ân, đi Trung Ương đại lục xem một chút đi." Pháp Lãng lạnh nhạt nói, nếu như lơ là trên mặt hắn nhảy lên cao hồng vân, như vậy sẽ cho người cảm thấy hắn đối với rèn luyện chỗ cần đến có cũng được mà không có cũng được, cũng không quan tâm ở nơi nào.

Tư Lãng ở trong lòng cười thầm, sợ là thuận tiện đến xem Truyền Sơ đi.

Sợ hắn thật không tiện, Tư Lãng cũng không nói ra, nhớ tới một chuyện, hỏi vợ: "Ta cũng dự định đi rèn luyện, bất quá thiếu hụt cái phi hành pháp bảo muốn đi mua một cái. Pháp đạo hữu, không biết người có hay không người quen biết bán phi hành pháp bảo?" Tư Lãng muốn đi một cái nhân tình quan hệ, lộng cái tiện nghi lại lợi ích thực tế phi hành pháp bảo, coi như tình ít tiền. Tuy rằng hắn hiện tại có chút tiền, nhưng cũng đều là đại ca cho, nếu là mua phi hành pháp bảo sau, phỏng chừng lại muốn thành nghèo rớt mồng tơi.

"Nếu là muốn hợp ý phi hành pháp bảo, ta không đề nghị người đến những cái kia đại điểm đi mua sẵn có, tìm chuyên môn luyện khí sư đánh làm một cái tốt hơn. Đương nhiên, người như không có thời gian, liền mua sẵn có đi. Nếu là người muốn xác định làm, ta có thể cho người dẫn kiến một tên luyện khí sư." Pháp Lãng đưa ra kiến nghị.

Tư Lãng nhất thời đại hỉ, bất quá Pháp Lãng cũng làm cho hắn suy tư, sau đó lại hỏi dò một vài vấn đề, biết muốn luyện chế ra một cái hảo phi hành pháp bảo, chậm thì ba tháng, nhiều thì một năm không thôi. Hơn nữa nếu là mình có luyện khí vật liệu, chỉ xin mời người hỗ trợ luyện chế, chỉ lấy lấy thù công phí cũng không đắt lắm.

Cân nhắc một chút, Tư Lãng dự định nửa năm sau xuất phát, nhân tiện nói: "Vậy còn là xin mời người luyện chế một cái đi."

"Người định đi nơi đâu?" Pháp Lãng dò hỏi, trong lòng cân nhắc, nếu là Tư Lãng cũng đi Trung Ương đại lục, hai người có cái bạn.

"Ân, ta nghĩ đi Nam Hải. Nếu là có thể, đi một chuyến Sát Hải ngược lại không sai." Tư Lãng nói ra bản thân cân nhắc. Mấy ngày qua, Tư Lãng thường chạy Minh Hà trong thành một ít phố chợ, mua rất nhiều ngọc giản, đem thế giới này hiểu rõ đến rõ ràng hơn thấu triệt, cũng biết Sát Hải lý có rất nhiều Quý Mặc Ngư, Tư Lãng muốn đi nơi nào săn giết Quý Mặc Ngư yêu đan, mà lại nói bất định còn năng lực có không sai thu hoạch đây.

Pháp Lãng trầm ngâm nói: "Nghe nói Sát Hải rất nguy hiểm, bên trong có rất khó đối phó biết bao yêu thú, người phải cẩn thận."

Tư Lãng mỉm cười gật đầu, nhận được hắn quan tâm.

Uống say rượu, Pháp Lãng liền dẫn Tư Lãng tìm kiếm luyện khí sư luyện chế mà hắn cần phi hành pháp bảo.

Pháp Lãng giới thiệu luyện khí chỗ nằm ở thành nam một cái chật chội trong ngõ hẻm, cửa hàng bề ngoài xem ra có chút cổ xưa, nhưng không gian bên trong nhưng không nhỏ, một cái tiểu đồng từ chính đồ mờ hôi như mưa mà chung đánh một khối tinh thiết.

Thấy có người tới cửa, này đồng tử nguyên bản lạnh nhạt, bất quá ở phát hiện Pháp Lãng sau, mau mau thả đồ xuống đến, chạy tới kêu lên: "Pháp ca ca, người làm sao đến rồi?"

Pháp Lãng chỉ vào Tư Lãng nói rằng: "Mang bằng hữu đến tìm sư phụ người luyện chế kiện phi hành pháp bảo. Văn Bảo, sư phụ người ở sao?"

Gọi Văn Bảo đồng tử liếc nhìn Tư Lãng, ánh mắt nhìn chăm chăm Tư Lãng mặt liếc nhìn một hồi lâu, sau đó một mặt bỗng nhiên tỉnh ngộ, thay đổi lúc trước tiểu đại nhân như thế thành thực thận trọng, nặng nề gật đầu nói ở, sau đó nhượng bọn hắn chờ, liền bước nhẹ nhàng bước chân chạy vào cửa hàng hậu viện đi tới.

"Hắn có phải là hiểu làm cái gì?" Tư Lãng có chút không xác định mà hỏi.

Pháp Lãng trì hoãn mà nhìn hắn, lạnh nhạt nói: "Hắn là không đi."

Theo lời này hạ xuống, liền nghe được một câu trung khí mùi phần âm thanh: "Pháp tiểu tử mang vợ tới cửa? Ở nơi nào?"

Một cái gầy gò người đàn ông trung niên vén rèm lên đi ra, Văn Bảo cùng ở phía sau, vẫn là một mặt hưng phấn. Chờ trung niên nam nhân kia nhìn thấy hai người thời, ánh mắt sắc bén mà đánh giá Tư Lãng một chút, dường như muốn nhìn thấu linh hồn của hắn như thế. Người đàn ông trung niên tu vi Tư Lãng không cách nào nhìn ra, điều này làm cho hắn giật mình cực kỳ, mà này xem kỹ ánh mắt giống như hữu hình, ở Tư Lãng theo bản năng mà muốn ngưng tụ hồn lực bảo vệ mình thời, người đàn ông trung niên rốt cục thu hồi ánh mắt, sau đó một cái tát vỗ vào Văn Bảo trên đầu.

"Tiểu tử thú, đó là một nam nhân, làm sao có khả năng là Pháp tiểu tử vợ! Ánh mắt người trường chạy đi đâu?"

Văn Bảo vô cùng đáng thương mà vuốt đầu, con mắt ngậm lấy lưỡng phao lệ, méo miệng nói: "Sư phụ lừa người, đây là Pháp ca ca lần thứ nhất tự mình mang xinh đẹp như vậy người lại đây, tự nhiên là Pháp ca ca người vợ..."

"Còn nói còn nói!" Người đàn ông trung niên không khách khí lại vỗ lưng trán, một mặt hận thiết bất thành cương, này hùng hỉ từ yêu, làm mao tổng không nhận ra đẹp để nam nhân cùng nữ nhân khác nhau đây.

Thấy Văn Bảo thật là đáng thương, Pháp Lãng lên tiếng nói: "Văn đại sư, đừng làm khó dễ Văn Bảo, nó còn nhỏ, không nhận rõ nam nữ giới tính, lớn lên thì sẽ không." Nói, lại chỉ vào Tư Lãng nói: "Đây là bằng hữu ta, gọi Tư Lãng, muốn hướng về ngài đánh làm một cái phi hành pháp bảo."

Nghe được Pháp Lăng xưng này hán tử trung niên làm "Đại sư", Tư Lăng biết hán luyện khí trình độ không kém, mau mau thi lễ nói: "Vân đại sư, lần đầu gặp mặt, ta là Tư Lăng."

Này Vân đại sư lại đánh giá Tư Lăng, thấy hán thái độ đoan chính, ánh mắt thanh minh, lại là bạn của Pháp Lăng, cũng không có làm khó dễ, nói rằng: "Ân, các người theo ta đi vào, đến bên trong phòng nghỉ ngơi nói. Vân Bảo, cho khách nhân pha trà."

Tiểu Vân Bảo hắc một tiếng, như con cá chạch như thế lưu .

Vân đại sư đi ở phía trước, Tư Lăng cùng Pháp Lăng đi ở phía sau, Pháp Lăng cho Tư Lăng truyền âm nói: "Vân đại sư là ta tổ phụ bằng hữu, hán luyện khí trình độ rất tốt, đã đạt Tông Sư cấp biệt, hơn nữa làm người rất tốt, đáng giá kính trọng, sẽ không lăm miệng tham người bí mật, người có yêu cầu gì đều có thể cùng hán nói."

Tư Lăng nghe ra hán ý tứ, hướng hán khẽ mỉm cười. Hán đang có chính mình dự định, mà Pháp Lăng lời này đúng là nhượng hán thở phào một cái, cảm thấy chuyện này đúng là đi đúng rồi.

Pháp Lăng chỉ là bởi Tư Lăng tới được, uống chén trà sau, liền đến cửa hàng lý xem Vân Bảo luyện khí đi tới, đem không gian để cho Tư Lăng cùng Vân đại sư.

"Vân đại sư, phi hành pháp bảo hình thức căn cứ trên thị trường những cái kia kiểu dáng là được , nó công năng, ta hi vọng trọng điểm ở phòng ngự tính cùng tốc độ trên, tốt nhất tốc độ muốn làm hết sức mà nhanh. Ta chỗ này có như thế luyện khí tài liệu, hi vọng ngài luyện chế thời năng thêm vào." Nói, Tư Lăng từ trong bao trữ vật lấy ra một cái màu đen đồ vật.

Vân đại sư trước kia có chút không để ý lắm, bất quá chờ đem vật kia cầm trong tay thời, sắc mặt lập tức thay đổi, rất nghiêm túc xem đồ vật trong tay, ngực đập trùng đến lợi hại, cẩn thận từng li từng tí một hỏi: "Chuyện này. . . Là Hắc Vân Thạch?"

Tư Lăng gật đầu, thấy hán kích động đến tay đều có chút run rẩy, hai mắt lộ ra rất đúng phẩm luyện khí tài liệu cuồng nhiệt, nhưng không có loại kia vẻ tham lam, trong lòng thở phào nhẹ nhõm. Bất quá rất nhanh mà, Tư Lăng lại có chút lúng túng .

Vân đại sư ở kích động qua đi, tỉ mỉ trong tay Hắc Vân Thạch, đem thần thức chìm vào Hắc Vân Thạch trong, vừa nhìn vừa nói: "Rất thuần khiết Hắc Vân Thạch, hoàn toàn không có tạp chất, xem ra là bị người tinh luyện luyện chế quá . . . Bất quá khối này Hắc Vân Thạch, cấp trên hoa văn cùng dáng vẻ, tựa hồ là cái ghế ghế tựa chân chứ?"

Tư Lăng lúng túng gật đầu, có chút thật không tiện. Này Hắc Vân Thạch chính là hán tử này vương tọa trong phi hết đại công phu hóa giải xuất đến, từ khi dự định muốn rời khỏi Minh Hà thành đi rèn luyện sau, liền quyết định muốn mua cái hảo phi hành pháp bảo thay đi bộ, hơn nữa ở bên ngoài cũng muốn làm tác gia như thế nghỉ ngơi sử dụng đồ vật, liền không thể không thận trọng cân nhắc, sau đó nhớ tới Hắc Vân Thạch tác dụng, liền muốn phải đem Hắc Vân Thạch dung luyện đến phi hành Bảo khí trong, năng ngăn cách khí tức phi hành pháp bảo ở từ trình trong càng có tính an toàn.

"Như muốn luyện chế ra phi hành pháp bảo, e sợ chỉ có như thế điểm không được." Vân đại sư yêu thích không buông tay mà nhìn Hắc Vân Thạch nói, "Còn nhiều hơn hai cái như vậy ghế tựa chân mới có thể bao trùm trụ toàn bộ máy bay."

Tư Lăng sau khi nghe xong đỏ mặt đem hai cái hóa giải ghế tựa chân lấy ra, đối đầu Vân đại sư mục quang tự tiểu phi tiểu, lần thứ nhất có loại mất mặt cảm giác.

Vân đại sư rất nhanh liền đồng ý Tư Lăng yêu cầu, hơn nữa bởi vì năng nhìn thấy loại này khó gặp luyện khí tài liệu, Vân đại sư tâm tình thật tốt bên dưới, cho Tư Lăng một cái đối lập tiện nghi giá cả. Bởi Tư Lăng chỉ nhắc tới cung một dạng tài liệu, những tài liệu khác đều muốn Vân đại sư cửa hàng xuất, vì lẽ đó này phi hành pháp bảo giá cả định vì tám mươi vạn linh thạch.

Cái giá này xác thực tiện nghi đến như hàng thông thường , Tư Lăng đi chỗ đó chút trong cửa hàng xem qua thành phẩm đi xa phi hành pháp bảo, giá thấp nhất đều không dưới một triệu linh thạch, mà Vân đại sư ra tay đồ vật đều là tinh phẩm, Tư Lăng có thể nói là lượm cái lợi ích to lớn. Những này hay vẫn là Vân đại sư xem ở Pháp Lăng cùng Hắc Vân Thạch mặt mũi.

Giao nộp tiền đặt cọc sau, Tư Lăng cùng Vân đại sư ly khai phòng nghỉ ngơi về đến cửa hàng lý.

Cửa hàng lý không có khách tới cửa, Pháp Lăng cùng Vân Bảo chính ở chung luyện một khối tinh thiết, hai người vừa nói chuyện bên làm việc, đương đương tiếng không ngừng.

Thấy cảnh này, Tư Lăng ánh mắt lóe lên, nhớ tới chờ mình Kết Đan sau muốn luyện chế ra bản mệnh pháp bảo, không thể thiếu muốn tự mình động thủ luyện chế. Tuy rằng bản mệnh pháp bảo cũng có thể xin mời luyện khí sư luyện chế, nhưng cũng không sánh được chính mình tự mình luyện chế tốt. Bởi cực kim thứ này quá mức ít ỏi, Tư Lăng cũng không dám đại liệt liệt mà đưa nó lấy ra, đến lúc đó phỏng chừng chỉ có thể tự mình động thủ .

Tư Lăng do dự dưới, thành khẩn nói với Vân đại sư: "Vân đại sư, ở trong ba tháng này, ta có thể hay không đến ngài cửa hàng lý đến học tập luyện khí? Ta nghĩ chính mình tự mình luyện chế bản mệnh pháp bảo, cho nên muốn hướng về ngài học tập một tý làm sao luyện khí."

Vân đại sư hơi nhượng mày, không phải thành tâm học luyện khí người hán có thể không giáo. Bên kia Pháp Lăng nhưng lên tiếng nói: "Tư đạo hữu, Vân đại sư có thể không dễ dàng giáo người, người như muốn học luyện khí, có thể cùng Vân Bảo học, đừng xem tuổi tác hán tiểu, nhưng cũng đã xem cơ sở học được gần đủ rồi."

Nghe nói như thế, Vân đại sư liền không lên tiếng . Xác thực như Pháp Lăng từng nói, Vân Bảo tuổi tuy nhỏ, nhưng cũng đem hán giáo học được gần đủ

rồi, trình độ có thể so với những cái kia đại tông môn lý luyện khí sư cao minh hơn nhiều, giáo cái tay mơ này thừa sức. Hơn nữa nhượng tiểu Vân Bảo giáo Tur Lăng, cũng có thể ma ma hấn táo bạo tính tình, nhượng hấn bình tĩnh tính, cũng có cơ sở.

Tur Lăng sững sốt một chút, sau đó nhìn về phía Vân Bảo.

Vân Bảo nguyên bản hơi kinh ngạc, bị Pháp Lăng khẳng định cùng sư phụ ngầm thừa nhận làm cho rất thật không tiện, chờ Tur Lăng dùng tầm kia so với nữ tu xinh đẹp hơn mặt nhìn hấn thời, từ từ đỏ mặt, có chút thẹn thùng nói: "Như Tur ca ca muốn học, ta tự nhiên sẽ đem ta biết đều dạy cho Tur ca ca."

Nhìn thấy tiểu đồ nhi bị Tur Lăng khuôn mặt đẹp thu hút, Vân đại sư khoe miệng vừa kéo, trong lòng lần thứ hai tức giận mắng tiểu đồ đệ không hăng hái.

Sự tình nói xác định sau, Tur Lăng cảm tạ Vân đại sư cùng Vân Bảo, sau đó cho thấy ngày mai bắt đầu sẽ tới cùng Vân Bảo học tập sau, phương cùng Pháp Lăng ly khai.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Học tập luyện khí

Tur Lăng bắt đầu theo Vân Bảo học tập luyện khí.

Bởi vì Tur Lăng đối luyện khí một chữ cũng không biết, có thể nói hoàn toàn là cái tay mơ này, không thể thiếu muốn từ đơn giản nhất rèn luyện bắt đầu học lên. Mà Tur Lăng vô tri cũng làm cho Vân Bảo thỏa mãn một hồi đương sư phụ thụ nghiệp nhiệt tình, vì lẽ đó giáo đến cũng chăm chú, Tur Lăng học được cũng chăm chú, đều đại hoan hỉ.

Tur Lăng cùng Vân Bảo học tập bắt đầu, Vân sư phụ cửa hàng giao cho tiểu Vân Bảo coi chừng, liền cũng không còn xuất đến xem qua một chút, coi như có khách vào cửa, cũng là Vân Bảo đi giao thiệp, xem ra đối với Vân Bảo rất yên tâm, căn bản không sợ tiểu đồ đệ nhằm người con cháu. Vân Bảo nói cho Tur Lăng, sư phụ hấn bình thường là sử dụng bên trong luyện khí phòng, có lúc mười ngày nửa tháng cũng không sẽ ra tới một lần. Như thời điểm như thế này, bình thường không có việc lớn gì không thể đi ồn ào hấn, không sau đó quả rất đáng sợ.

Tur Lăng mới vừa bắt đầu học tập thời điểm, còn có thể cách mấy ngày liền về trong nhà đi rửa mặt nghỉ ngơi thuận tiện cho Tiểu Yêu Liên cho ăn, bắt quá chờ học được càng ngày càng nhiều thời, liền nghỉ ngơi cũng không để ý, cả ngày cả ngày mà oa ở nhỏ nhỏ luyện khí trong phòng, nghiêm túc học tập Vân Bảo dạy đồ vật.

Vân Bảo sư thừa Vân sư phụ, đi con đường là cái ôn chữ. Mà cái này ôn, nói xuôi được tục điểm chính là quen tay hay việc, vững chắc cơ sở, vì lẽ đó Tur Lăng có lúc bị Vân Bảo buộc dùng mấy ngày thời gian lặp lại một động tác cũng có thể, cần phải có đem kỹ xảo đoán luyện tới thuần thục. Tur Lăng biết một miệng không ăn hết cả bàn thức ăn, đối với Vân Bảo yêu cầu nghiêm khắc Tur Lăng không có dị nghị.

Cư Vân Bảo nói từ hấn có ký ức lên liền bắt đầu học luyện khí, tuy rằng học được không dài, nhưng hấn cơ sở công phu vô cùng vững chắc, mà loại này vững chắc, chính là dùng ăn uống vui đùa thời gian xây mà thành, điều này cũng tạo thành tiểu Vân Bảo thận trọng mà đơn thuần tính tình. Vân Bảo đơn thuần cũng làm cho Tur Lăng lòng sinh yêu thích, thường thường đem Tiểu Hồng muối muối trừ lương —— linh quả đem ra đùa hấn. Tiểu Hồng muối muối tìm linh quả tự nhiên đều là tinh phẩm, khởi điểm Vân Bảo cũng không có hứng thú, nhưng ở sau khi ném thử thì sẽ mặt đỏ tiếp nhận rồi Tur Lăng linh quả.

Bởi Tur Lăng cũng không muốn trở thành cái gì luyện khí đại sư, học nó bắt quá là muốn vững chắc hảo cơ sở làm sau đó luyện chế bản mệnh pháp bảo làm chuẩn bị, vì lẽ đó thời gian ba tháng, Tur Lăng ở học xong rèn đúc cùng hòa tan sau, sẽ không có học cái khác cao siêu hơn, những Vân Bảo đó cũng còn không học được.

"Vật liệu muốn nhiều lần rèn luyện, như vậy mới có thể làm hết sức nhiều mà đi trừ vật liệu lý tạp chất, chỉ có vật liệu tinh khiết thiếu tạp chất, luyện tập chế ra pháp bảo cấp bậc mới hội tốt. Đi trừ tạp chất sau, liền có thể bắt đầu hòa tan vật liệu... Tur ca ca người hiện tại đã kinh học hội như thế nào hòa tan, ta liền không nói nhiều, hòa tan sau chính là... Cuối cùng là nhượng Bảo khí thành hình, quá trình này có hai loại phương pháp, phổ thông ý nghĩa trên chính là do khống chế linh lực, đưa nó chế tạo thành chính mình cần pháp bảo đáng đáp. Loại thứ hai chính là sư phụ nói, có thể gia nhập thần thức đến khống chế, bắt quá cái này có chút khó khăn, cần vô cùng tinh vi thần thức khống chế." Vân Bảo cho Tur Lăng tình tế mà nói rõ, mà những này chỉ là lý luận cơ sở, Vân Bảo còn chưa đạt đến động thủ mức độ, bắt quá hấn rèn đúc quá rất nhiều cấp thấp pháp bảo, cũng có chính mình một phần tâm đắc linh hội, tinh tế mà nói dư Tur Lăng nghe.

Tur Lăng nghe được chăm chú, thấy tiểu hài nhi một mặt nghiêm túc đáng đáp, trong lòng khẽ mỉm cười, này xem như là chính mình tiểu sư phụ.

Bốn tháng sau, Vân đại sư cuối cùng từ hấn luyện khí trong phòng xuất đến rồi.

Vân đại sư xuất hiện thời điểm, Tur Lăng đang dùng linh hỏa hòa tan một khối tinh thiết, bởi độ cao tập trung tinh thần, trên mặt bí xuất một tầng vết mờ hôi, gương mặt xinh đẹp bị linh hỏa ánh đến đỏ hồng hồng, đen như mực tóc dài ngổn ngang không thể tả, nguyên bản xuyên đến chính tề quần áo nhiều nếp nhăn mà khoác lên người, tay áo bởi vì nhiệt khí mà tuốt cao tới tay trữu, xem ra chính là một bộ đánh thép hán tử đáng khiếp, căn bản không hình tượng có thể nói.

Vân đại sư nhìn hấn hòa tan khối này tinh thiết, âm thầm gật đầu, xem ra tiểu đồ đệ giáo đến rất chăm chú, thời gian ba tháng người đàn ông này đúng là học được điểm da lông, bất quá ở Đại Sư cấp người xem ra, thủ pháp hay vẫn là thô ráp vô cùng.

Chờ Tur Lăng hòa tan sau khi hoàn thành, xóa đi mờ hôi trên mặt, lúc này mới phát hiện Vân đại sư đứng ở phía sau, mau mau đứng dậy chào.

"Sư phụ, người xuất đến rồi." Vân Bảo cao hứng chạy tới, ngẩng lên khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu hỏi: "Tur ca ca phi hành pháp bảo đã kinh luyện chế hảo sao?"

Nghe ra tiểu đồ đệ trong lời nói thân mật tâm ý, Vân đại sư liền biết này bốn tháng thời điểm Tur Lăng cùng tiểu Vân Bảo ở chung không sai, xem ra tâm tính của người này có thể, mới có thể làm cho mình cảm tiểu đồ đệ tiếp thu. Vân đại sư tuy rằng bốn tháng không có ra mặt, nhưng cũng không phải hoàn toàn hất tay mặc kệ, có lúc hội dùng thần thức xem dưới bên ngoài hai người, đem Tur Lăng biểu hiện nhìn ở trong mắt, quan sát qua một trận sau, biết đây là một phẩm tính không sai thanh niên, Pháp tiểu tử xem bằng hữu ánh mắt so với hấn cha thân thiết.

"Ân, đã kinh có thể."

Sau khi nghe xong, Vân Bảo thả tay xuống trên sống, cao hứng theo Vân đại sư đồng thời tiến vào nội thất.

Nội thất không gian rất lớn, bên trong bày đặt một chiếc cùng Truyền Sơ tiểu phạm thuyền lớn bằng Phi Thiên Thuyền, màu xám bẻ ngoài, cùng phổ thông Phi Thiên Thuyền không khác biệt gì, sẽ không để cho người sản sinh loại kia dè dặt có thể đánh cướp tâm tư, nhưng cũng bên trong có càn khôn, bên trong không gian chọn dùng không gian chổng chất thuật, có mười cái gian phòng, còn có các loại tu luyện phòng, sủng vật phòng, luyện khí phòng loại hình. Căn cứ Tur Lăng yêu cầu, phi hành thuyền không hề lớn, cũng không có năng lực công kích, bất quá năng lực phòng ngự cùng tốc độ phi hành có thể so với những cái kia loại cỡ lớn Phi Thiên Thuyền.

Tur Lăng yêu thích không buông tay mà vượt Phi Thiên Thuyền, Vân đại sư tuy rằng không có vì hấn tí mị giới thiệu Phi Thiên Thuyền các loại công năng, nhưng đi vào bên trong sau cũng rõ ràng có thể cảm giác được nó so với Truyền Sơ này chiếc Phi Thiên Thuyền còn cao hơn đương một ít, từ trong có thể thấy được Vân đại sư rèn đúc trình độ cùng hấn lựa chọn vật liệu đều là vô cùng tốt, tám mươi vạn linh thạch hạ phẩm căn bản là không có cách mua được tốt như vậy phi hành pháp bảo.

Đem Phi Thiên Thuyền nhỏ máu nhận chủ thu sau khi đứng lên, Tur Lăng đối với Vân đại sư cảm tạ một phen, thanh toán tiền thừa sau, Tur Lăng cảm thấy Vân đại sư thiết thời, muốn bồi thường một ít, có thể ở trong bao trữ vật tìm dưới, phát hiện không có cái gì có thể đem ra được đồ vật, không khỏi có chút lúng túng, trong lúc nhất thời không biết nói cái gì tốt.

Vân đại sư nhìn hấn gấp đến độ đỏ cả mặt không biết như thế nào được, phương cười nói rằng: "Được rồi, người là Pháp tiểu tử mang đến bằng hữu, cũng coi như là ta tiểu bối, cho người cái ưu đãi. Nếu là người cảm thấy ta thiết thời, sau đó tìm được cái gì tốt luyện khí tài liệu, người ưu tiên bán cho ta là được."

Tur Lăng mau mau gật đầu, Vân đại sư tu vi sâu không lường được, Tur Lăng phỏng chừng hấn tuyệt đối ở Nguyên Anh bên trên, thậm chí khả năng là cái Hóa Thân tu sĩ, hơn nữa lại là cái Luyện Khí Tông sư, cùng hấn giao hảo có lợi mà vô hại, mà lại nói bất định mấy trăm năm sau, tiểu Vân Bảo cũng sẽ trở thành một đời Luyện Khí Tông sư, sau đó không lo không địa phương chế tạo pháp bảo.

Phi hành pháp bảo luyện chế hảo, Tur Lăng quyết định qua mấy ngày liền muốn xuất phát đi rèn luyện, tự nhiên cũng sẽ không trở lại Vân đại sư luyện khí cửa hàng, điều này làm cho tiểu Vân Bảo cực kỳ không muốn cái này "Đại" đồ đệ, bám vào Tur Lăng tay áo nước mắt lưng tròng mà hỏi: "Tur ca ca sau đó sẽ đến xem ta sao?"

"Ân, hội, ta còn có thể cho Tiểu Bảo mang rất nhiều ăn ngon linh quả." Tur Lăng sờ sờ đầu của hấn.

Cùng Vân đại sư bọn hấn cáo biệt sau, Tur Lăng rốt cục trở lại ba tháng chưa đặt chân tòa nhà.

Mới vừa vào cửa, liền bị một đoàn đồ ngẫu đồ vật đập ngay chính giữa, Tur Lăng đưa tay tiếp được, chỉ thấy này người tí hon màu đỏ ôm chính mình một ngón tay gào khóc khóc lớn.

"Rầu rít anh... Tur công tử người quá xấu, đem Tiểu Hồng một cái người bỏ ở nơi này, vừa đi chính là ba tháng... Tiểu Hồng thật đáng thương thật sợ hãi... Rầu rít anh..."

Tur Lăng thái dương gần xanh co rúm, nhìn xuống đưa nó đánh bay kích động, nén tâm giải thích: "Vân đại sư tu vi rất cao, nếu là mang theo người hàng ngày sống ở đó lý, bảo đảm không cho phép sẽ làm hấn phát hiện người, người liền không sợ hấn đưa người đem ra luyện chế thành pháp bảo?"

Tiếng khóc đột nhiên ngừng lại, Tiểu Yêu Liên có chút nhọc khí nói: "... Tiểu Hồng là yêu thực, không phải luyện khí vật liệu."

"Ai nói? Có sáng tạo luyện khí sư có thể đem luyện đan cùng luyện khí vật liệu dung hợp lại cùng nhau. Huống hồ người nhưng là thiên địa mà sinh dị bảo, đem ra làm luyện khí tài liệu nói không chắc có không tương tượng nổi hiệu quả đây." Tur Lăng đe dọa, hấn nói khả năng này cũng là có ví dụ, có

chút cực phẩm luyện đan vật liệu cũng là cực phẩm luyện khí tài liệu.

Tiểu Yêu Liên quả nhiên không lại khóc tố hấn vút bỏ chính mình ba tháng sự tình , nhưng cũng sợ đến không rõ, xẹt một tý tiến vào ống tay áo của hấn lý không còn dám xuất đến.

Hảo như lại làm bất nạt nhỏ yếu sự tình .

Tư Lăng ngẩng đầu nhìn nóc nhà, sau đó không chịu trách nhiệm mà đem dứt bỏ, bắt đầu kế hoạch lên đón lấy hành trình.

Pháp Lăng ở hai tháng trước đã kinh xuất phát đi tới Trung Ương đại lục, phóng chừng hiện tại hấn là đã kinh đến chỗ ấy . Đại ca như trước không có tin tức truyền đến, Bản Mệnh Linh Bài cũng hảo hảo mà. Thiên Tông phái gần đây cùng Nhạc Hải phái đệ tử tiểu ma sát không ngừng, bởi vì một ít lịch sử di lưu nguyên nhân, do Nguyệt Thiên Dạ gây ra ngòi nổ, Tây Cảnh hai cái thực lực không kém môn phái bắt đầu mình tranh ám đấu. Nghe Liễu Thành Phong nói, Tiểu Trắc lý khai Sơn môn đi rèn luyện , Đường Lãm Nhiên, Nguyệt Thiên Dạ, Tô Hồng Phi chờ người sôi nổi bẻ quan tu luyện. Mà Minh Hà trong thành, bởi con nào đó yêu gây chuyện thị phi yêu thú còn đang ngủ say, làm cho trong thành một phái phồn hoa ôn hòa, những cái kia cùng Thiên Tông phái có cừu oán ma tu cũng không gặp tung tích.

Tư Lăng tỉnh tễ mà sắp tới đến biết đến sự tình hồi tưởng một lần, không có vấn đề gì sâu, nói với Tiểu Hồng: "Tiểu Hồng muội muội, sau mười ngày, chúng ta liền lên đường đi."

Tiểu Yêu Liên dò ra cái đầu, nãi tiếng nãi khí hỏi: "Đi rèn luyện sao?"

"Ừm"

"Còn có hơn một năm Thiên Tông phái liền muốn thu đồ đệ , Tư công tử ngươi không dự định tiến vào Thiên Tông phái sau tái xuất phát sao?" Tiểu Hồng nhắc nhở.

Tư Lăng đưa nó xách xuất đến phóng tới trên bàn, lại cho nó cầm viên linh quả nhìn nó gặm, hỏi đáp: "Đại ca hiện có ở hay không Thiên Tông phái, ta cũng không muốn đi vào, nếu thật sự muốn đi vào, sau đó hội có cơ hội." Từ lúc từ đến (Luyện Hồn Quyết) giải quyết hồn lực tu luyện vấn đề sau, Tư Lăng liền không có lại tiến vào đại tông môn ý tứ, lúc trước Tư Hấn gọi hấn cân nhắc thời điểm, là căn cứ vào đại ca ở Thiên Tông phái, hiện tại đại ca sau khi mất tích, hấn lại mất đi tiến vào Thiên Tông phái tâm tư, nghĩ đến nơi đi rèn luyện một tý, nhìn có cơ duyên gì năng mau chóng tăng cao tu vi.

Tiểu Yêu Liên gật gù, ngược lại Tư Lăng đi nơi nào đối với nó đều không khác nhau, chỉ có dừng dứt đoạn mắt nó linh quả mới tốt. Tư Lăng hiện tại không chỉ là Tiểu Hồng người bảo hộ, hay vẫn là linh quả nhà cung cấp, lý Tư Lăng, Tiểu Yêu Liên còn thật không biết lại tới chỗ nào tìm tới như thế cái không tính toán gốc chủ nuôi .

Tư Lăng bỏ ra mấy ngày thời gian thu dọn chút việc vặt, trước tiên đi mua hai mươi trống không lá bùa, sau đó bắt đầu chế ra một nhóm ngũ phẩm linh phù cùng hồn phù, chờ chênh lệch thời gian không lâu lắm, Tư Lăng cho Liễu Thành Phong truyền âm, nói cho chính hấn muốn rèn luyện sự tình. Liễu Thành Phong sau khi nghe xong tự nhiên oa oa kêu to, ồn ào cũng phải theo cùng đi, bắt quả bị vướng bởi sự phụ hấn ở cấp trên trấn áp, chỉ có thể oan ức mà ở sự môn ngồi xồm xồm meo.

"Tư tiểu đệ ngươi muốn đi nơi nào rèn luyện? Chờ sự tỷ của ta xuất quan , ta cũng phải nằng nằng ta cùng đi rèn luyện, đến lúc đó chúng ta đi tìm người ha." Liễu Thành Phong đại liệt liệt mà nói.

Tư Lăng có chút không nhịn được cười, cảm giác thiếu niên này còn là một tiểu hài tử, chớ trách sự phụ hấn không dám để cho hấn một mình xuống núi môn đi rèn luyện, đến có người mang theo mới được.

"Phóng chừng là đi Sát Hải." Cũng cũng khả năng nửa đường phát hiện cái gì thú vị địa phương sau đó chuyển đạo đi một chuyến. Rèn luyện mà, chính là thích làm gì thì làm, không câu nệ ở địa phương.

Nếu là người thường nghe được hung danh lan xa Sát Hải, đã sớm lo lắng , Liễu Thành Phong nhưng là một trận kinh hi: "Ai nha, Sát Hải nhưng là cái nơi đến tốt đẹp, nơi đó có giết không xong yêu thú, còn có rất nhiều người lợi hại như vậy có thể luyện tập đây! Tư tiểu đệ, ngươi đợi thêm một năm đi, ta dùng thời gian một năm thuyết phục sự phụ ta, sau đó cùng đi với người Sát Hải làm một vỏ lớn."

Tư Lăng buồn cười từ chối , còn năng nghe được Truyền Âm phù đầu kia thiếu niên giọng chân âm thanh.

Cuối cùng Liễu Thành Phong lại yêu Tư Lăng đi uống rượu, nói nên vì hấn tiệc tiễn biệt, Tư Lăng tự nhiên đáp ứng .

Sau mười ngày, Tư Lăng đi mình cư thuê ốc đem ở hai năm nhà thoải tở, sau đó rời đi Minh Hà thành, bắt đầu rồi một quãng thời gian rất dài rèn luyện.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Hoàn thành Phi Thiên Thuyền

Cái gọi là Nam Hải, là Thương Vũ đại lục cực nam nơi này một vùng biển, hải vực rộng lớn vô ngần, không cách nào đo đạc nó phần cuối.

Mà Nam Hải trong, lại có rất nhiều hải đảo, to lớn nhất hòn đảo có thể xem thành một mảnh rộng rãi mậu vô ngần đại lục, nơi đó bị người phạm tặc xưng là ngoại hải nơi, mà Tư Lăng vị trí đại lục chính là Trung Nguyên nội lục. Ngoài ra, Nam Hải trong lại có rất nhiều hải vực, Sát Hải chính là ở vào Nam Hải cực đông giới một chỗ hải vực, có thể nói là hung danh ở ngoại, là trong nước yêu thú cùng sát thú thiên đường.

Từ Tây Cảnh đến Nam Hải, tuy rằng địa thế liền nhau, nhưng nếu cưỡi tốc độ nhanh nhất Phi Thiên Thuyền, cũng cần thời gian nửa năm, bất quá nếu là cưỡi truyền tống trận, thời gian sẽ cực kì mà rút ngắn.

Bởi đại lục trong lúc đó cự ly quá xa, bình thường phồn hoa tu bên trong tòa tiên thành đều sẽ bố trí có hai cái thành thị trong lúc đó truyền tống trận, như vậy liền đại đại giảm bớt tu sĩ chạy đi thời gian, cũng thuận tiện có việc gấp tu sĩ. Bất quá bởi vì phải duy trì truyền tống trận linh thạch cùng tiêu hao vật liệu quá nhiều, vì lẽ đó truyền tống trận thu phí giá cả cũng đối lập mà vô cùng đắt giá.

Tư Lăng đếm trong bao trữ vật linh thạch, nhớ tới truyền tống trận giá cả, nhất thời có chút đau đầu, quyết định hay vẫn là chậm rãi cưỡi phi thuyền đi Nam Hải đi. Ân, thuận tiện đi ngang qua một vài chỗ thời, nếu là Tiểu Hồng muội muội phát hiện chuyện gì ngạc nhiên linh quả, cũng có thể dừng lại đi thu thập linh quả.

Bởi Tư Lăng quyết định muốn đi Sát Hải rèn luyện, mà lại nghe nói Sát Hải trong khó gặp thực vật, càng là không có linh quả thứ này, hơn nữa Tư Lăng cũng không biết sẽ ở Sát Hải tiêu hao bao nhiêu thời gian, vì lẽ đó lo lắng tương lai mình khẩu phần lương thực Tiểu Yêu Liên sản sinh ưu hoạn ý thức, nắm tay quyết định dọc theo con đường này tuyệt đối muốn thu thập được đầy đủ linh quả.

Tuy rằng Tiểu Yêu Liên là bị Trọng Thiên đại gia điều đến, cũng không tính là chính mình sủng vật, nhưng này mềm mại nhu nhu tính cách cùng cũng coi như là có chút tác dụng dị bảo, vì lẽ đó Tư Lăng xưa nay dung túng nó, đối với Tiểu Yêu Liên hợp lý yêu cầu không có không nên, chỉ cần nó phát hiện nó yêu thích linh quả, Tư Lăng đều hội dừng lại cho nó làm ra.

Dọc theo đường đi từ từ phi, Tư Lăng cũng không có lãng phí thời gian, đem Phi Thiên Thuyền không chế giao cho Tiểu Hồng sau, liền bắt đầu bắt đầu tu luyện. Tu luyện gặp phải bình cảnh thời, liền dừng lại thăm ngộ lục phẩm chế tạo bùa thuật, hoặc là luyện tập chế tạo bùa, nhật từ trải qua lại như khổ hạnh tăng như thế. Tuy là như vậy, Tư Lăng nhưng cũng không cảm thấy khó khăn, đời trước trăm năm qua cũng là như vậy, sớm đã đem tâm tính của hắn mài đến vô cùng ôn hòa, chút nào sinh không nổi loại kia tệ nhạt tâm tính đến, điểm ấy đúng là cùng Tư Hàn có thể liêu một trận.

Tiểu Yêu Liên tuy rằng phế vật vô dụng một điểm, nhưng không chế một chiếc Phi Thiên Thuyền hoàn toàn không thành vấn đề, chỉ phải chú ý Phi Thiên Thuyền linh thạch có hay không dùng xong, không cho Phi Thiên Thuyền cùng vắng lai Phi Thiên Thuyền chạm vào nhau đồng thời là được, đối với Tiểu Yêu Liên mà nói, vô cùng đơn giản. Hơn nữa này chiếc Phi Thiên Thuyền bề ngoài quá phổ thông, vừa nhìn chính là loại kia tu sĩ nghèo sĩ dùng, khiến người ta cũng sinh không nổi hứng thú, vì lẽ đó bình thường đạo tặc còn không lọt nổi mắt xanh.

Đương nhiên, chỉ là bình thường đạo tặc không lọt nổi mắt xanh, có chút đầu óc đường về không giống nhau hay vẫn là dễ bắt.

Này thiên, Tư Lăng hiếm thấy xuất đến kiếm ăn, liền nhìn thấy ngồi ở trong đại sảnh bên gặm linh quả vừa chú ý phi thuyền hướng đi Tiểu Yêu Liên.

Tư Lăng bước chân đột nhiên đứng lại, vuốt cằm xem kỹ vẫn là như nắm đấm như vậy đại Tiểu Hồng người, này x quang như thế ánh mắt nhìn ra nhất gan Tiểu Yêu Liên thấp thòm, sợ hãi mà nhìn hắn, ôm linh quả run run run. Nhìn ra Tư Lăng đều thật không tiện bắt nạt nó.

"Tiểu Hồng muội muội, ta hảo như mỗi ngày đều xem ngươi ở ăn cái liên tục, nhưng là đều không thấy ngươi trường vóc dáng đây." Tư Lăng đưa tay ngón trỏ lòng bàn tay sờ sờ đầu của nó.

Tiểu Yêu Liên lập tức phản bác: "Tiểu Hồng ăn linh quả là vì tu luyện, Tiểu Hồng Hồng Liên không gian đã kinh có năm thước vuông lớn hơn nha." Một mặt tranh công về mặt, biểu thị chính mình cũng không phải như vậy phế vật."Vì lẽ đó ăn linh quả cũng không phải vì trường thân thể." Đặc biệt ghi chú rõ.

Tư Lăng gật đầu: "Nguyên lai linh quả là cảm bỏ không gian."

Tựa hồ có chỗ nào không đúng, nhưng Tiểu Yêu Liên lại không nói ra được cái nguyên do đến, chỉ có thể giương mắt nhìn.

Tư Lăng bên lấy ra túi thức ăn lý đã kinh thu dọn hảo yêu thú thịt, lấy thêm ra nướng lò điểm trên linh phù bắt đầu thịt nướng, bên nướng bên cùng Tiểu Yêu Liên tán gẫu."Tiểu Hồng muội muội, ngươi Hồng Liên không gian có ích lợi gì a? Năng thả vật còn sống không? Năng loại đồ vật không?"

"Có thể a." Tiểu Yêu Liên đáp đến vô cùng trôi chảy.

Tư Lăng sửng sốt, hắn bất quá là thuận miệng hỏi thôi, nhưng không ngờ đến hội nghe được đáp án này, nhất thời kinh ngạc có phải hay không. Sau đó lại tỉ mỉ hỏi dưới, biết nó Hồng Liên không gian cùng giới từ không gian như thể năng loại đồ vật sau, Tư Lăng bắt đầu kích động. Hơn nữa nó Hồng Liên không gian đối lập ở giới từ không gian loại kia ngoại giới cùng không gian duy trì nhất trí thời gian tới nói, có vẻ cao cao đường, theo nó tu vi tăng cao, nó còn năng chứa tế không gian lý thời gian lưu động, điều chỉnh thời gian. Hồng Liên không gian tương đương với Yêu Liên tự thân mang theo một cái dị không gian thứ nguyên, độc lập với bất kỳ không gian ở ngoài, không được bất kỳ pháp tắc ràng buộc. Vì lẽ đó ở Hồng Liên trong không gian, Tiểu Yêu

Liên chính là thần, chính là pháp tắc, chính là Thượng Đế, năng chứa tế không gian lý tất cả.

Tư Lăng khởi đầu kích động đến không được, bất quá chờ biết Tiểu Yêu Liên muốn đạt đến năng chứa tế không gian thời gian thời, không biết cần bao nhiêu ngàn tỉ năm sau, liền không còn hứng thú. Lấy Tiểu Yêu Liên này phế vật tư chất, Tư Lăng cảm thấy cùng với đi chờ đợi nó không gian, còn không bằng chính mình có tiền đi mua cái giới từ không gian tới cũng nhanh.

Bất quá Tư Lăng vẫn là ở trên đầu môi tán thưởng Tiểu Yêu Liên, nhượng nó nỗ lực tu luyện, đồng thời đem một ít đặc thù linh quả hột lấy ra phóng tới Tiểu Hồng muội muội trước mặt, chân thành nói: "Tiểu Hồng muội muội, nếu ngươi không gian năng loại đồ vật, ngươi lại như vậy thích ăn linh quả, như vậy liền đem những này hạt giống đều loại đi, chúng nó chính là ngươi khẩu phần lương thực."

Tiểu Yêu Liên ánh mắt sáng lên, không cần Tư Lăng hột du liên vô cùng phấn khởi mà quyết định làm nhà vườn đi tới, đồng thời còn tự xét lại chính mình trước đây làm sao như thế bỗng, dĩ nhiên không nghĩ tới chính mình tự mình đi loại linh quả.

Thấy nó như vậy tích cực phải làm nhà vườn, Tư Lăng chớp mắt một cái, quyết định nhượng Tiểu Yêu Liên lại kiêm chức một tý trại chăn nuôi trăn chủ, đối với nó nói: "Tiểu Hồng muội muội, ngươi chủ nhân như vậy thích ăn yêu thú, chúng ta cũng nắm bắt mấy con yêu thú phóng tới bên trong nuôi dưỡng đi. Sau đó muốn ăn thịt lại không có thời gian đi nắm bắt thời, là có thể ăn ngươi nuôi dưỡng yêu thú."

Tiểu Yêu Liên ngần ra, sau đó yếu ớt nói: "Nhưng là... Hiện tại Hồng Liên không gian chỉ có năm thước vuông lớn, hiện tại... Liên một con yêu thú cũng không cách nào nuôi dưỡng." Sau đó tự ti mà hạ thấp đầu, không cần Tư Lăng phi nhỡ chính mình, Tiểu Yêu Liên liền chính mình phi nhỡ chính mình.

Trầm mặc dưới, Tư Lăng đành xuất một cái tay sờ sờ đầu của nó, nói rằng: "Được rồi, việc cấp bách chính là muốn nỗ lực tu luyện, chúng ta đồng thời cố lên đi." Sau khi nói xong, Tư Lăng lại có chút củ kết liễu, hẳn này có tính hay không là cô vũ Tiểu Yêu Liên hướng về kẻ tham ăn trên đường đi?

Tiểu Yêu Liên lộ ra cái nhuyển muội tử xán lạn nụ cười, rất lớn gật đầu.

Thật tốt hổng!

Tư Lăng cảm khái, chờ yêu thú thịt nướng kỹ, nghe thơm ngát thịt nướng, Tư Lăng lại không nhịn được nhớ tới đều là cùng hẳn thưởng thực Trọng Thiên, hảo như không có người thưởng thực sau, chính mình một cái người ăn thịt nướng luôn cảm thấy không trước đây hương đầy.

Nghĩ như vậy thôi, Tư Lăng quan sát bên trong thân thể đan điền, than đoàn bình thường đen kịt yêu thú nhưng đoàn thành một đoàn trong ngũ mê, cũng không biết lúc nào mới tỉnh. Bất quá nhượng Tư Lăng vui mừng chính là, trên người nó nguyên bản bởi vì hấp thu Huyết Phách Châu mà pháp phòng khí tức chậm rãi hướng tới vững vàng, tin tưởng đương hơi thở của nó hoàn toàn vững vàng thời, hẳn là chính là Huyết Phách Châu hấp thu xong sau, cũng là nó thức tỉnh thời gian.

Chính ăn thịt nướng nghĩ Trọng Thiên lúc nào thức tỉnh thời, đột nhiên Phi Thiên Thuyền xóc nảy một tý, Tư Lăng cùng Tiểu Yêu Liên đồng thời cảnh giác, thần thức ra bên ngoài quét, rất nhanh liền nhìn thấy cách đó không xa một chiếc nhà lớn bằng Phi Thiên Thuyền trôi nổi ở giữa không trung, miễn cưỡng đem con đường của bọn họ chặn lại rồi. Mà so sánh bên dưới, Tư Lăng này chiếc Phi Thiên Thuyền liền có vẻ mê người khéo léo.

"Tư công tử, bọn hắn muốn cướp chúng ta sao?" Tiểu Yêu Liên lo lắng mà hỏi.

Tư Lăng còn không tới kịp đáp, đối phương đã kinh vang lên âm thanh: "Thức thời một chút, giao ra Phi Thiên Thuyền cùng các ngươi túi chứa đồ!"

Theo nói dứt tiếng, Tư Lăng cũng chú ý tới phía trước Phi Thiên Thuyền trên boong thuyền xuất hiện một cái vóc người cao to cường tráng hán tử, một tấm anh tuấn trên mặt một vòng màu đen râu ngắn xử lý đặc biệt bóng loáng mê người, trên người khoác một cái hồng áo choàng, đứng ở nơi đó khí thế như cầu vồng. Nam tử kia khí tức là Trúc Cơ hậu kỳ đỉnh cao.

Tư Lăng rất nhanh liền chú ý đến cái này hồng áo choàng trên vẽ ra một chi bộ xương màu đen đồ án, nhớ tới (Đại Lục Hành Kỳ) trong ngọc giản giới thiệu, rất nhanh liền rõ ràng thân phận của bọn họ.

Những người này là Tu Tiên Giới hung danh ở ngoại giặc cướp Hồng Khô Lâu. Nghe nói Hồng Khô Lâu cái tổ chức này đã kinh tồn tại không biết mấy chục triệu năm, đã trở thành một cái không thể hấn động thế lực, nó cướp đoạt đối tượng bao quát Vạn Tượng, bất quá nhưng rất có nguyên tắc mà không đụng những thế lực lớn kia cùng tông môn đệ tử hạ sát thủ, chỉ cướp đi tài vật, ngược lại nhượng những tông môn kia thế lực lớn không có tàn nhẫn quyết tâm đem Hồng Khô Lâu tiêu diệt. Vì lẽ đó chờ Hồng Khô Lâu cái tổ chức này thế lực càng lúc càng lớn thời, phát hiện đã trở thành một loại uy hiếp sau, những thế lực lớn kia cùng tông môn muốn muốn động thủ trừ đi nó lúc này đã muộn, thêm vào một ít nguyên nhân, liền tùy theo nó tồn tại đến nay.

Nếu cái thế lực này lợi hại như vậy, Tư Lăng cũng không muốn cùng nó đối đầu rước lấy sự chú ý của nó. Bất quá nhượng hắn ngoan ngoãn đứng chịu đòn lại không phù hợp phong cách của hắn. Tuy rằng những này vừa nhìn chính là con tôm nhỏ, phòng chừng cũng không phải Hồng Khô Lâu nhân vật trọng yếu, bất quá thần thức đảo qua sau, phát hiện này chiếc Phi Thiên Thuyền lý có bảy mươi cái tu sĩ, trong đó có bốn mươi Trúc Cơ tu sĩ sau, liền tức cái khác tâm tư.

Nếu không trâu chọc nổi còn không trốn thoát sao?

Vì lẽ đó Tư Lăng quyết định né tránh.

Tư Lăng ngậm một khối thịt nướng, liền hồi phục đối phương cũng lại, trực tiếp thay đổi đầu thuyền, gia tốc chạy trốn.

Những cái kia người khả năng không nghĩ tới một chiếc như vậy phổ thông bình thường Phi Thiên Thuyền đối đầu bọn hán sau còn dám trốn, không khỏi sửng sốt một chút, lẳng qua đi, này nam tu ánh mắt lạnh lẽo âm trầm, nụ cười khát máu, lạnh giọng hạ lệnh: "Truy!"

Tư Lăng cũng muốn thử một chút chính mình này chiếc Phi Thiên Thuyền tốc độ, vì lẽ đó nhìn ra tốc độ của đối phương, không nhanh không chậm mà cùng phía sau Phi Thiên Thuyền duy trì hai ngàn mét cự ly. Kiểm tra kết quả nhượng Tư Lăng rất hài lòng, quả nhiên không hổ là Vân đại sư ra tay tinh phẩm, này chiếc Phi Thiên Thuyền tốc độ đã kinh nãng theo kịp những cái kia loại cỡ lớn Phi Thiên Thuyền, phía sau này chiếc Phi Thiên Thuyền bất quá là phổ thông loại, như thế nào truy được với nó?

Phía sau bọn đạo tặc rất nhanh liền phát hiện chiếc phi thuyền này là phản trư ăn con cộp, liền này nam tu liền hạ lệnh công kích, linh quang pháo xa xa mà đánh tới.

Tư Lăng có thể cảm giác được linh quang pháo nguy hiểm, mau mau tăng nhanh tốc độ, bất quá vẫn bị linh quang phao oanh kích đến đuôi thuyền, Phi Thiên Thuyền lay động không ngừng, Tư Lăng chỉ có thể dùng linh lực che ở lòng bàn chân sử thân thể dán thuyền, sử chính mình không đến mức té ngã.

Tiếp tục tăng nhanh tốc độ đồng thời, Tư Lăng dùng thần thức kiểm tra dưới bị oanh kích địa phương, phát hiện ngoại trừ bị linh quang pháo lưu lại một đạo đen thui vết tích ngoại, cũng không có bị cái khác tổn hại, quả nhiên phòng ngự tính nãng cũng là vô cùng tốt, Vân đại sư cũng không có khi hấn.

Thực sự là nhặt được bảo rồi!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Hồng Khô Lâu

Hồng Khô Lâu

Rõ ràng là một chiếc phổ thông loại Phi Thiên Thuyền, nhưng là kết quả nhưng vượt khỏi dự đoán của mọi người, điều này làm cho đầu lĩnh tên nam tử kia tức giận đến không được.

"Đuổi theo cho ta! Tăng nhanh tốc độ!" Khoác Hồng Khô Lâu áo choàng nam tử hướng lái Phi Thiên Thuyền tu sĩ rít gào.

Thời khắc này hán cảm giác mình bị người khiêu khích, đối phương ngay cả mặt mũi đều không lộ đây, bỏ chạy đến không thấy tăm hơi. Không nghĩ tới tâm huyết của mình dâng lên muốn đi cướp cái tu sĩ nghèo sĩ đến ôn tập một tý cự nghiệp, nhưng là nhìn lầm, bị người mạnh mẽ mà gọt đi mặt mũi, trong lòng một trận nén giận.

"Hầu lão đại, không đuổi kịp a." Một cái cảm dài ra chí nam tu về mặt đau khổ nói, "Này chiếc Phi Thiên Thuyền tuyệt đối là trải qua luyện khí đại sư cải trang, chúng ta Phi Thiên Thuyền chỉ là trung đẳng loại, phòng ngự cùng tốc độ đều không sánh được, liền không biết là người phương nào. . . Ồ, lão đại, phía trước có người."

Theo tu sĩ kia âm thanh hạ xuống, Hầu lão đại cũng nhìn thấy phía trước đột nhiên bóng người xuất hiện, phảng phất xé rách không gian đi ra giống như vậy, đột ngột xuất hiện, sau đó trời nổi đang phi thuyền phía trước.

Liền ở trong lòng mọi người nghi hoặc thời, đã thấy người đàn ông kia một đôi mang theo ý cười con ngươi đen hừng hờ mà ngó nhìn mà đến, nguyên bản con ngươi màu đen trong nháy mắt đặt lên một tầng mộng ảo úy màu xanh lam, từ trong mắt trung tâm bắt đầu, từng vòng lam văn không ngừng ra bên ngoài khuếch tán, biến ảo ra vô số hư tuyến.

Phảng phất bị cặp kia thần kỳ hai mắt hấp dẫn, mọi người đều si ngốc nhìn hán, mãi đến tận này người dương tay lấy ra một cái màu vàng liêm đao, hai tay cầm liêm đao dài hai mét cán dài, liêm đao hướng về hư không vạch một cái, một đạo kim sắc sóng gọn sóng khí lẫn lộn mà đến, mọi người trong mắt nhất thời một mảnh màu máu huyền thiên. . .

. . .

Hầu lão đại một thân chặt vật đứng ở tàn tạ Phi Thiên Thuyền trước, mặt mày xám xịt, nói tới đến chú trọng nhất mỹ cần đều bị đốt một khối cũng không thêm đề ý, tỏ rõ về nham hiểm mà nhìn Phi Thiên Thuyền trong tu sĩ thi thể.

"Hầu lão đại, bọn hán đều chết rồi. . ." Cầm có chí nam tu một mặt sợ hãi nói.

Hầu lão đại mặt âm trầm, hung tàn hỏi: "A Tác, ngươi có thể nhớ rõ vừa mới cái kia nam nhân đáng đáp ?"

"Nhớ kỹ rồi!" A Tác lau máu trên mặt, cắn răng nói: "Hắn dung mạo so với nữ nhân xinh đẹp hơn, trên bả vai ngồi xổm một chỉ màu đen yêu thú ấu tể, ăn mặc một thân màu xanh lam hạ phẩm pháp khí chế ra thành trường bào, sử dụng phù trận vây giết chúng ta người!"

Hầu lão đại gật đầu, nói rằng: "Ta lần thứ nhất bị người như vậy khiêu khích, không giết hắn khó bình cơn này si nhục! Hừ, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám xuống tay với Hồng Khô Lâu, hết thầy chọc Hồng Khô Lâu người đều sẽ phải chịu khổ liệt trả thù. Người đem người đàn ông kia đánh về ra đến đuôi về Thiên Hiểm Cốc, nói cho phụ trách Âm Điện Không trưởng lão, mặc kệ bỏ ra cái giá gì tuyệt đối muốn giết người đàn ông này!"

"Phải!"

*****

Bỏ qua Hồng Khô Lâu Phi Thiên Thuyền sau, Tư Lăng thở phào một cái, đối với Phi Thiên Thuyền kết quả khảo nghiệm hết sức hài lòng.

"Tư công tử, Tiểu Hồng cảm thấy hay vẫn là cười truyền tống trận tương đối an toàn." Tiểu Yêu Liên gặm linh quả nói rằng: "Nghe nói bên ngoài có rất nhiều kiếp trọng, chúng ta này một đường sẽ không đều muốn như vậy bị người cướp chứ?"

Tư Lăng sờ sờ cằm, hồi đáp: "Cười truyền tống trận giá cả quá cao, nếu là trực tiếp cười truyền tống trận đến Nam Hải, ta lại phải biến đổi thành nghèo rớt mồng tơi rồi! Hơn nữa người cũng không thể khi đi ngang qua một ít sơn mạch thời điểm đi hái linh quả."

Tiểu Yêu Liên nhất thời hăm ở muốn khẩu phần lương thực hay là muốn an toàn củ kết trong.

Quả nhiên linh quả là tiểu tử tráo môn. Tư Lăng cười cợt, cảm thấy lần này bất quá là cái bất ngờ, chính mình hẳn là sẽ không xui xẻo như vậy mà liên tiếp gặp phải muốn cướp đạo tặc chứ? Hơn nữa cảm giác được chuyện lần này thuận tụy là trùng hợp, hẳn là trùng hợp gặp gỡ mới nhượng Hồng Khô Lâu người đột nhiên hứng thú thường chính mình thôi.

Bất quá rất nhanh mà, hiện thực lại làm cho Tư Lăng củ kết liêu.

Tư Lăng trước sau nghĩ không ra, Hồng Khô Lâu người làm sao nhìn chăm chăm chính mình, trong vòng một tháng, liền gặp phải Hồng Khô Lâu nhiều lần công kích, hơn nữa bọn hắn công kích thời, còn nói cho Tư Lăng nên vì Hầu lão đại huynh đệ báo thù, nhượng hẳn bé ngoan bó tay chịu trời, bọn hắn hội cho hắn một cái sáng khoái.

Hầu lão đại là ai? Hắn nhận thức sao?

Tuy rằng dựa vào Phi Thiên Thuyền tốc độ chạy trốn, nhưng mỗi lần đều như thế trốn nhượng Tư Lăng trong lòng chà một cái hỏa, mấy lần sau liền rõ ràng nếu như mình không phải là bị người vu oan hãm hại, chính là Hồng Khô Lâu người nhận làm người.

Vì xác nhận bọn hắn là nhận làm người hay vẫn là mình bị vu oan, Tư Lăng có một lần rốt cục lộ diện, từ Phi Thiên Thuyền trong đi ra cùng Hồng Khô Lâu người đối đầu, phát hiện Hồng Khô Lâu người nhìn thấy chính mình thời, này vẻ mặt vô cùng xác định, mà nên thời còn có một cái Hồng Khô Lâu hai khuyết thành viên ngây ngốc hỏi một câu: "Tại sao không có nhìn thấy trên bả vai hắn có yêu thú?"

"Ngu ngốc, hắn sẽ không đem yêu thú thu hồi linh thú túi sao?"

Nghe được bọn hắn hai ngốc như thế đối thoại, Tư Lăng liền biết chính mình khả năng bị người vu oan, có người tập kích Hồng Khô Lâu Phi Thiên Thuyền, sau đó đem vu oan cho hắn. Là trùng hợp vẫn có dự mưu?

Mặc kệ là trùng hợp hay vẫn là dự mưu, vì thuận lợi đến Nam Hải, Tư Lăng lại một lần thoát khỏi Hồng Khô Lâu người sau, khi đi ngang qua một chỗ sơn mạch thời, ở một chỗ vách núi đào cái lùm thời động phủ, đem Cửu Chuyển Linh trận bày lên sau, liền bắt đầu không thiên không nhật mà luyện tập chế ra Ân Thân phù.

Ân Thân phù là lục phẩm linh phù, trước đây Tư Lăng không có tìm hiểu lục phẩm chế tạo bùa thuật thời, bình thường dùng Liễm Tức phù đến thu lại khí tức, tận lực giảm nhạt sự tồn tại của chính mình, đem khí tức hòa vào tự nhiên trong. Mà Ân Thân phù so với Liễm Tức phù chỗ tốt chính là có thể hoàn toàn ẩn giấu bóng người của chính mình, bất quá không phải vạn năng, thần thức tu sĩ mạnh mẽ vẫn là có thể phát hiện sử dụng Ân Thân phù tu sĩ, trừ phi năng hoàn toàn ngăn cách thần thức.

Tư Lăng dự định chế ra Ân Thân phù dùng đang phi thiên thuyền trên, Phi Thiên Thuyền gia nhập Hắc Vân Thạch sau năng hoàn toàn ngăn cách tu sĩ thần thức, nếu như hơn nữa Ân Thân phù, còn lo lắng bị người phát hiện sao? Tin tưởng coi như Hóa Thần tu sĩ đến rồi cũng không cách nào phát hiện, Hắc Vân Thạch nhưng là ngăn cách tất cả thần thức cực phẩm luyện khí tài liệu.

Tư Lăng ngày đêm không ngừng mà luyện tập tìm hiểu, lãng phí vô số lá bùa sau, rốt cục thành công chế ra xuất tồ thứ nhất Ân Thân phù.

Cẩn thận mà nâng tấm linh phù kia, Tư Lăng ánh mắt si mê nhìn mặt trên hoa lệ hoa văn, còn có hoa văn trong như ẩn như hiện linh quang, trong lòng kích động khôn kể.

Nhìn thấy Tư Lăng kích động đáng vẽ, vẫn nhìn Tư Lăng mà chương bình thường luyện tập chế tạo bùa Tiểu Yêu Liên đồng thời cũng thở phào nhẹ nhõm, hỏi: "Tư công tử, người vẫn tốt chứ?" Sẽ không là luyện ngốc hả?

"Ta rất khỏe, đương nhiên rất tốt, cực kì tốt!"

Tư Lăng thuận miệng trả lời, cẩn thận mà đem linh phù thu cẩn thận, sau đó nắm lên phù bút cùng một tờ trống lá bùa, huân trên điều phối hảo yêu thú huyết, lại bắt đầu tiến vào điện cuồng chế tạo bùa hình thức.

Như vậy quá hai tháng, Tư Lăng rốt cục hài lòng mà thả xuống phù bút, cảm thấy có Ân Thân phù, tương lai lại nhiều một tầng bảo đảm.

Mà Tư Lăng không biết chính là, từ Tây Cảnh đến Nam Hải một đoạn này đường, dấn dáp của hắn cũng bị Hồng Khô Lâu thành viên làm cho mọi người đều biết, tuy rằng không biết tên của hắn, nhưng này tương so với nữ nhân còn muốn gương mặt xinh đẹp cùng dám đánh cướp Hồng Khô Lâu sau hoàn thành công chạy trốn can đảm, khiến người ta nói chuyện say sưa một phen, càng nhiều người hoài nghi hắn kỳ thực là cô gái.

Cho nên khi Tư Lăng rốt cục cười Phi Thiên Thuyền đến Nam Hải biên cảnh một toà loại cỡ lớn tu tiên thành thị thời, nhìn thấy trong thành phố trung ương quảng trường trên mạng theo chân dung của chính mình treo giải thưởng bố cáo thời, trợn mắt ngoác mồm một trận.

"Cái này nữ tu thật đáng thương, làm sao sẽ chọc cho trên hung danh ở ngoại Hồng Khô Lâu?"

"Chính là a, Hồng Khô Lâu gần này vạn năm đến làm việc tuy rằng có thay đổi, nhưng thủ đoạn vẫn là cứng rắn bá đạo, chọc nó người chưa từng có kết quả tốt, trực tiếp tổn hại hay vẫn là nhẹ, có chút nhưng là sẽ bị rút hồn luyện pháp chế ra thành khôi lỗi. Nhìn cô gái này tu có được như vậy đẹp đẽ, nhưng là. . ."

"Ai, các người sai rồi, cái này người là nam nhân!"

"Hắn là nữ giả nam trang? Chân dung không nhìn ra hư thực, cũng có thể là nữ nhân đâu?"

...

...

Tư Lăng quýnh mặt, nghe này một đám tu sĩ từ vì hắn chọc Hồng Khô Lâu mà tiếc hận đến vì hắn là nam là nữ tranh không ngớt luận, trong lúc nhất thời cảm giác thực sự là vì diều.

Nhìn thấy chân dung của chính mình thời, Tư Lăng cũng vui mừng chính mình vì lý do an toàn, là dán Ân Thân phù vào thành, do đó cũng tách ra thủ cửa thành tu sĩ kiểm tra, lúc này trên mặt cũng làm nguy trang, chỉ cần tu sĩ không trực tiếp dùng thần thức kiểm tra, không sẽ phát hiện hắn nguy trang. Đương nhiên ở trước mặt mọi người, bất kể là cùng cấp hay vẫn là tu sĩ cấp thấp đều sẽ không đại liệt liệt mà dùng thần thức đi quan sát một cái người, bởi vì dùng thần thức đến kiểm tra người khác là một loại vô cùng không lễ phép hành vi, dễ dàng gọi ra tranh chấp, trừ phi người là tu sĩ cấp cao hoặc là có thể làm được thần không biết quỷ không hay.

Mà Tư Lăng cũng từ này treo giải thưởng bố cáo trong biết, hắn bị người vu oan cướp đoạt Hồng Khô Lâu trong một cái gọi Hắc Thiên Các người Phi Thiên Thuyền, không chỉ phá hủy bọn hắn Phi Thiên Thuyền, còn đem thuyền trên tu sĩ tàn sát tận đất, cuối cùng chỉ còn dư lại Hắc Thiên Các cùng hắn một cái tùy tùng. Mà không may, này Hắc Thiên Các tuy rằng chỉ là cái Trúc Cơ tu sĩ, nhưng là Hồng Khô Lâu đương nhiệm lão đại sủng ái nhất cháu trai, cháu trai bị người bắt nạt, vì lẽ đó gia gia liền muốn làm cháu trai báo thù, thậm chí không tiếc tài lực mua được Tây Cảnh đến Nam Hải vùng này tu tiên thành thành chủ, nhượng bọn hắn ở trong thành dán treo giải thưởng bố cáo.

Tư Lăng nhìn ra cau mày, lại đi hỏi thăm dưới Hắc Thiên Các sự tích, đương nghe được gặp Hắc Thiên Các tu sĩ đối với sự miêu tả của hắn, Tư Lăng liền biết chính mình lần thứ nhất gặp phải muốn cướp chính mình Hồng Khô Lâu Phi Thiên Thuyền trên cái kia râu mép nam chính là Hắc Thiên Các, xem ra khi đó chính mình đào tẩu sau thì có người xuống tay với Hắc Thiên Các, sau đó vu oan cho hắn.

Sẽ là ai vu oan chính mình?

Biết chính mình hiện tại thành Hồng Khô Lâu treo giải thưởng đối tượng, Tư Lăng liền không ở trong thành ở lâu thêm, mua một chút trống không lá bùa sau mau chóng rời đi.

Về đến Phi Thiên Thuyền trên, Tư Lăng nói với Tiểu Yêu Liên: "Tiểu Hồng muội muội, ta bị Hồng Khô Lâu treo giải thưởng."

Tiểu Yêu Liên có nhất thời lo lắng: "Vậy làm sao bây giờ? Chúng ta liền bị người xấu vẫn truy sát sao?"

Tư Lăng nhưng không có nhiều lo lắng, sờ sờ mặt của mình, nói rằng: "Không cái gì, chỉ cần thay cái dấn dáp ai còn năng nhận ra ta? Bất quá Hoán Nhan Đan khó dùng, hơn nữa trực tiếp thay đổi mặt sau đó đại ca không nhận ra ta có thể không được, hay là dùng biện pháp khác đến thay đổi dung mạo đi."

Nghe được hắn, Tiểu Yêu Liên chen miệng nói: "Linh đan không được, có thể dùng ngăn cách thần thức mặt nạ mà."

"Há, người có đề nghị gì?" Tư Lăng nhất thời cảm thấy hứng thú. Tư Lăng không phải là không có nghĩ tới ẩn giấu lên mặt của mình, nhưng ngoại trừ Hoán Nhan Đan ngoại, cũng chỉ có Bách Biến Thủ có thể giúp tu sĩ thay đổi dấn dáp không bị thần thức nhìn ra. Nhưng là dùng Hoán Nhan Đan sau đó mặt liền biến hoá không trở lại, Bách Biến Thủ sinh trưởng địa phương quá phiền phức, cực nhỏ có tu sĩ hội hoa này tâm tư đi bộ tóm nó.

Tiểu Yêu Liên xuyết móng vuốt từ đầu óc truyền thừa tìm kiếm dưới, rốt cuộc tìm được như thế thứ hữu dụng: "Nghe nói Nam Hải trong vùng biển có một loại cây biển yêu thực trái cây măng có thể làm thành mặt nạ, không chỉ có thể thích làm gì thì làm mà thay đổi tu sĩ dung mạo, cũng năng ngăn cách tu sĩ thần thức điều tra, không lộ kẽ hở. Bất quá. . ."

Nghe được "Tuy nhiên" hai người này có chuyển ngoặt ý nghĩa từ, Tư Lăng liền cảm thấy được khả năng dùng đùa .

Tiểu Yêu Liên nhìn hần, nhu nhu mà nói: "Loại này yêu thực rất ít ỏi, sinh trường nơi không hạn, nhưng nó năng giống yêu thú như thế có thể ở đáy biển tự do di động, bình thường rất khó gặp thấy nó."

"..."

Tư Lăng trực tiếp xoay người, nắm tay nói rằng: "Quyết định , một hơi bay đến Nam Hải, sau đó tiến vào Nam Hải hải vực! Liền không tin Hồng Khô Lâu thể lực trải rộng mệnh môn hải vực! Chờ ta ngốc cái mười năm trăm năm sau lại trở về, liền không tin những cái kia người còn bám vào việc này không tha."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Sát Hải

Nam Hải Trung Hải đảo trải rộng, một ít diện tích trọng đại mà lại linh khí sung túc trên hòn đảo hội hình thành một cái phồn hoa thành thị, hấp dẫn vô số tu sĩ. Mà những cái kia căn cỗi hải đảo, hoặc là diện tích khá nhỏ, linh khí thưa thớt hòn đảo, đại thể sẽ trở thành không tên đảo.

Cũng bởi vì Nam Hải hải vực quá to lớn , rất nhiều hòn đảo đều trở thành không tên đảo, có chút ở những cái kia loại cỡ lớn tu tiên thành mua không nổi nhà tu sĩ thì sẽ ở hải đảo trong tùy ý chọn một toà nhìn được hòn đảo ở lại. Mà những cái kia linh khí tốt hơn hòn đảo sớm đã bị người chiếm, nếu là có người vừa ý cái nào nơi linh khí hảo hòn đảo, như vậy chỉ cần đem đảo trên chủ nhân đánh bại đá bay, này đảo liền là của hần rồi. Vì lẽ đó so với Trung Nguyên nội lực tới nói, Nam Hải trong tu sĩ càng tôn trọng bạo lực, vì chút ít sự một lời không hợp đánh tới tới là chuyện thường.

Đi tới Nam Hải sau, Tư Lăng không có nhiều làm dừng lại liền trực tiếp bay đi Sát Hải phương hướng, ven đường trong tự nhiên cũng biết một chút Nam Hải tình huống.

Nam Hải trong thế lực so với Trung Nguyên nội lực hỗn loạn hơn nhiều, loại nhỏ thế lực đếm không hết, mà những thế lực lớn kia cũng không ít, trong đó nhất làm cho người kiêng kỵ thế lực chính là trong truyền thuyết Ân Thế Đảo, đảo trên ở Thương Vũ trong đại lục duy nhất một tên cửu phẩm bùa chú sư, là Thương Vũ trong đại lục cấp bậc cao nhất bùa chú sư.

Nam Hải thế lực khá tạp ở Tư Lăng mà nói cũng mới có lợi, liền không tin Hồng Khô Lâu tay năng đưa đến Nam Hải đến. Bất quá Tư Lăng trong lòng cũng rất phiền muộn, bị Hồng Khô Lâu truy đến chung quanh chạy, nhưng trong lòng hần oa một bụng hỏa, nhạ là cho hần biết là tên khốn kiếp kia hãm hại hần, tuyệt đối muốn cho hần trả giá thật lớn.

Tiến vào Nam Hải sau, Tư Lăng liền đem Phi Thiên Thuyền trên Ân Thân phù yết đi, nhưng Phi Thiên Thuyền duy trì quán tốc hướng Sát Hải bay đi.

Phi Thiên Thuyền lý, Tư Lăng cảm ở Nam Hải một toà tu tiên trong thành mua Nam Hải hải vực địa đồ coi. Nam Hải chi lớn, không người năng công bố, bởi vì Nam Hải trong còn có rất nhiều nguy hiểm hải vực, cũng không thể làm tu sĩ thăm dò xong, mà tám bản đồ này trên hiện ra bất quá là tu sĩ bản thân biết một ít địa vực, dùng không giống màu sắc đánh dấu xuất đến, đồng thời một ít nguy hiểm hải vực hội vẽ lên màu đỏ ghi chú rõ.

Tư Lăng nhìn trên bản đồ tiêu chí Sát Hải vị trí, mặt trên màu sắc là màu đỏ, đại biểu ở tu sĩ trong mắt nơi này cũng là vô cùng nguy hiểm. Tư Lăng biết chính mình hiện tại cân lượng có bao nhiêu, Sát Hải nơi sâu xa có rất nhiều hung thú cùng Sát Thú đều không phải là mình có thể đối phó, liền quyết định do dự khó nhất, từ Sát Hải ngoại vi bắt đầu rèn luyện.

Ở trên mặt biển bay một tháng sau, rốt cục đến Sát Hải bên bờ.

Tư Lăng đem Phi Thiên Thuyền đình đến một chỗ không người trên hòn đảo nhỏ. Nói là tiểu đảo cũng không phải thật rất nhỏ, có ít nhất 10 ngàn mét vuông lớn, hơn nữa đảo trên thực vật cũng không ít. Bất quá không biết là không phải là bởi vì này đảo ly Sát Hải gần duyên cớ, đảo trên thực vật được Sát Hải sát khí ảnh hưởng, đại thể dài đến kỳ dị điểm, đảo trong sinh hoạt yêu thú cũng không ít.

Tư Lăng cẩn thận mà tra xét dưới, phát hiện đảo trên cũng không có thất giai lấy trên yêu thú, liền quyết định ở đây an cái gia, thành vì chính mình ở Nam Hải trong đặt chân nơi.

Bỏ ra một chút thời gian ở một chỗ vách núi đảo cái động phủ, Tư Lăng liền bị Tiểu Yêu Liên mềm nhũn mà năn nỉ đi cưỡng đảo . Tiểu Yêu Liên nhìn thấy đảo trên một mảnh thực vật, trong lòng vui mừng không ngớt, cảm thấy có thực vật địa phương tuyệt đối sẽ có nó thích ăn linh quả, theo Tư Lăng quyết định ở đảo trong tạm thời đặt chân, đã đem đảo trên linh quả hoa vì đồ vật của chính mình.

Bất quá đáng tiếc chính là, đảo trên thực vật đại thể là được Sát Hải sát khí đến biến dị thực vật, căn bản không có Tiểu Yêu Liên tương tượng linh quả, mà mà nên bọn hắn trải qua một cây toả ra mê người mùi hoa thực vật thời, một đoá có mặt người to bằng hoa đột nhiên mở ra một miệng răng nhọn muốn đem bọn hắn nuốt thời, Tiểu Yêu Liên dọa sợ, coi như Tư Lăng dễ dàng giải quyết này đoá thực nhân hoa, Tiểu Yêu Liên hay vẫn là trốn ở Tư Lăng vạt áo trong run lẩy bẩy, không chịu trở ra.

Đối với Tiểu Yêu Liên nhất gan thực sự không triệt Tư Lăng ý tứ ý tứ mà đi dạo xong một vòng sau, liền về đến lâm thời trong động phủ.

Đến đây sau Tiểu Yêu Liên cũng không còn ồn ào muốn đi ra ngoài, chốc lát không cách mặt đất dán Tư Lăng.

Ở trên đảo ở mấy ngày, Tư Lăng đem đảo trên biến dị yêu thực đều nghiên cứu qua sau, quyết định tiến vào Sát Hải.

"Tư công tử, đã kinh một năm, chủ nhân lúc nào tỉnh lại?" Tiểu Yêu Liên oa ở Tư Lăng vạt áo trong hỏi.

Tư Lăng lúc này đứng ở một thanh trên phi kiếm, trôi nổi ở Sát Hải trên mặt biển, nhìn phía dưới lam màu đen nước biển, hững hờ mà đáp: "Nó muốn tỉnh lại thời điểm sẽ tỉnh rồi."

"Ồ. . ." Tiểu Yêu Liên trong thanh âm không nói ra được thất vọng.

Tư Lăng cúi đầu nhìn nó một chút, tự nhiên biết nó đây là ý gì. Ở nhất gan Tiểu Yêu Liên trong mắt, có Thượng Cổ yêu thú huyết thống Trọng Thiên là cái nhân vật mạnh mẽ, chỉ cần có nó ở, an toàn tuyệt đối có bảo đảm, là nó sống yên phận tư bản, cái này cũng là vì sao lúc trước nó không nguyên tắc mà phụng Trọng Thiên là chủ nhân nguyên nhân.

"Được rồi, nó không tỉnh lại đối với chúng ta cũng không có ảnh hưởng gì. Người là thiên địa thai nghén mà sinh dị bảo, tuổi thọ vô hạn, sau đó sẽ gặp phải rất chuyện nguy hiểm cỡ nào tình, người cũng đừng tổng hi vọng người khác, muốn nỗ lực tu luyện chính mình trở nên mạnh mẽ mới là bản lĩnh thật sự!"

Tiểu Yêu Liên hay vẫn là hứng thú khuyết khuyết mà đáp một tiếng.

Tư Lăng lắc đầu, xem ra có vài thứ trời sinh chính là không tiến bộ, nói tới lại nhiều người ta cũng là không nghe lọt.

Nhìn thấy phía trước trên mặt biển xuất hiện một chỉ trong biển yêu thú, Tư Lăng dặn dò Tiểu Yêu Liên chính mình trốn hảo sau, liền điều khiển phi kiếm hướng yêu thú bay đi.

Chiến đấu bắt đầu.

*****

Sát Hải không hổ là trên bản đồ tiêu chí màu đỏ nguy hiểm hải vực, đi tới Sát Hải một năm, chỉ riêng ở Sát Hải ngoại vi khu vực, Tư Lăng liền chịu nhiều lần thương, có một lần nghiêm trọng đến chỉ còn dư lại một hơi, chống ý thức sau cùng về đến Phi Thiên Thuyền trên, dán lên Ân Thân phù sau liền trực tiếp hiết món ăn, nuôi dưỡng hai tháng thương mới tốt.

Bởi trước thế làm thiện quỷ kinh nghiệm, làm cho Tư Lăng biến thành một cái quyết định mục tiêu kiên trì tới cùng người, một năm qua lại như cái Tiểu Cường như thế việt tỏa việt đứng, liên tiếp khiêu chiến trong biển các loại yêu thú, thắng, yêu đan chính là khen thưởng, thua, chỉ có thể hồi lưu lưu trốn về Phi Thiên Thuyền dưỡng thương.

Tiểu Yêu Liên từ khi có một lần ở trong chiến đấu bị lan đến suýt chút nữa sau khi bị thương, liền kiên quyết không lại bởi Tư Lăng cùng đi muốn ăn đòn, nó nhưng Tư Lăng đem Phi Thiên Thuyền đình chỉ Sát Hải trên không, dán lên Ân Thân phù sau, chính mình oa đang phi thiên thuyền lý khổng chế Phi Thiên Thuyền theo Tư Lăng đi tới. Sau đó liền hình thành một loại hình thức, Tư Lăng ở trong biển đánh yêu thú muốn ăn đòn, nếu là thua liền về Phi Thiên Thuyền tĩnh dưỡng, nếu là thắng, tiếp tục tiến lên. Mà mỗi hồi đương linh lực cùng hồn lực đều dùng xong thời, cũng trở về đến Phi Thiên Thuyền trên đã tọa khôi phục, làm cho linh lực cùng hồn lực tăng trưởng tốc độ vô cùng nhanh.

Ở Sát Hải trong, chỉ có Phi Thiên Thuyền là chỗ an toàn nhất, Phi Thiên Thuyền có thể ngăn cách yêu thú thần thức, lại dán lên Ân Thân phù sau, căn bản không có yêu thú năng phát hiện Phi Thiên Thuyền tung tích, trốn ở phía trên đường thương chính là thích hợp nhất.

Theo thời gian trôi qua, Tư Lăng chiến đấu trình độ bị trui luyện càng ngày càng tinh tiến, tu vi cũng có nhìn thấy trưởng. Theo tốc độ này tu luyện tiếp, phỏng chừng không lâu liền năng tu luyện đến Trúc Cơ hậu kỳ. Mà nhưng Tư Lăng mừng rỡ chính là, Sát Hải lý Quỷ Mặc Ngự quả nhiên rất nhiều, này thời gian một năm hẳn phải đến hai trăm viên Quỷ Mặc Ngự yêu đan.

Đối với Tư Lăng mà nói, Quỷ Mặc Ngự yêu đan tác dụng tương đương với linh thạch đối với tu sĩ tác dụng, cũng có thể hấp thu bên trong năng lượng. Bất quá Quỷ Mặc Ngự yêu đan lý hồn lực hàm lượng dù sao không lớn, tương đương với linh thạch hạ phẩm súc hàm linh lực. Tư Lăng cảm giác mình muốn thả lâu dài ánh mắt, nhìn còn có cái gì có thể thay thế Quỷ Mặc Ngự yêu đan hồn lực.

Mãi đến tận Tư Lăng gặp phải Sát Hải trong nghe tên Sát Thú sau, biết chính mình tìm tới so với Quỷ Mặc Ngự yêu đan thứ càng tốt, Sát Thú yêu đan lý phong phú hồn lực tương đương với linh thạch trung phẩm linh lực. Bất quá Sát Thú nhưng là cái khó chơi đồ vật, Tư Lăng lần thứ nhất đối đầu Sát Thú thời, bởi thiếu kinh nghiệm, suýt chút nữa bị Sát Thú một móng vuốt trào thành hai nửa, hay vẫn là Tiểu Yêu Liên bất cứ lúc nào chú ý tình huống, nhanh chóng đem Tư Lăng thu vào Phi Thiên Thuyền mới cứu hắn một mạng.

Sát Thủ là một loại dựa vào sát khí tu luyện yêu thú, chúng nó bề ngoài giống quá trong truyền thuyết Thần thú Kỳ Lân, nhưng so với Kỳ Lân tương mạo càng dữ tợn khủng bố, ngoại diện xem ra như một khối màu xám nhám thạch, không có bộ lông, này lồi lõm trên da che kín rất nhiều như nhuệ thạch giống như nhô ra gai, làn da của nó vô cùng cứng rắn, này nhô ra đâm thủng xấu lực vô cùng mạnh, hơn nữa Sát Thủ đối với tu sĩ pháp thuật có chín thành miễn dịch lực, là một loại vô cùng khó chơi yêu thú.

"Tu công tử, Sát Thủ thật là đáng sợ, ngại thật sự muốn xuống sao?" Tiểu Yêu Liên lo âu nói, nhìn về phía Tư Lăng ánh mắt lại như Tư Lăng là cái không có chuyện gì muốn ăn đòn gia hòa.

Đã kinh chữa khỏi vết thương Tư Lăng nhìn cách đó không xa trên hải đảo một chỉ nằm ở trên nhám thạch tám nắng Sát Thủ, khẳng định gât đầu. Con kia Sát Thủ có dài ba mét cao hai mét, xem ra là một chỉ vị thành niên Sát Thủ. Có thể ở bên trong mắt người, này chỉ Sát Thủ rất đáng sợ, nhưng Tư Lăng trong mắt nhưng là như linh thạch bình thường hấp dẫn người đồ vật.

Căn dặn Tiểu Yêu Liên bất cứ lúc nào chú ý tình huống sau, Tư Lăng ở trên người vỗ một tấm Liễm Tức phù, liền rời khỏi phi thuyền.

Sát Thủ đối ngoại đến khí tức rất mãnh cảm, hơn nữa không phải Sát Hải sinh vật khí tức đều sẽ bị chúng nó coi là kẻ địch, không khác biệt công kích. Mặc dù Tư Lăng lúc này bởi vì liễm thân phù đem khí tức liễm đến nhỏ nhất, vẫn để cho Sát Thủ có cảnh giác. Tư Lăng mới vừa tiếp cận, nguyên bản lười nhác Sát Thủ nhất thời cảnh giới, hướng về hấn chỗ núp phát sinh uy hiếp hí tiếng.

Tư Lăng không còn dám mạo muội đi tới, trốn ở cự ly Sát Thủ mấy ngàn mét xa một khối nhám thạch mặt sau, cùng Sát Thủ so sức kiên trì.

Tư Lăng ẩn núp ba ngày, vẫn không thể nào cùng Sát Thủ rút ngắn khoảng cách, bất quá đúng là quan sát xuất không ít tâm đắc, đối với Sát Thủ có tiến một bước hiểu rõ. Gặp phải này chỉ Sát Thủ cũng coi như là chỉ do trùng hợp, Sát Thủ vui thực sát khí, càng là sát khí nồng nặc địa phương càng nhiều Sát Thủ qua lại. Sát Hải tuy rằng có cái "Sát" chữ, nhưng cũng không phải nơi nào đều có sát khí, hơn nữa sát khí phân bố cũng như linh khí như thể có nùng có nhạt. Toà này diện tích to lớn hải đảo chính là một chỗ sát khí nồng nặc nơi, Tư Lăng mới đến, mới vừa leo lên này cái hải đảo thời liền chịu đến con thứ nhất Sát Thủ công kích, chịu điểm vết thương nhẹ.

Ba ngày thời gian, Tư Lăng chú ý tới này chỉ Sát Thủ yêu thích ở buổi tối sát khí dày đặc nhất thời điểm tu luyện, mà thời điểm như thế này là nó kém nhất phòng bị tâm thời điểm, chính tiện hạ thủ.

Lại một buổi tối đến, Sát Hải buổi tối cùng những nơi khác không có khác nhau, giữa bầu trời như thường có tinh tinh mặt trăng, chính là trên mặt biển hội nhảy lên cao lên sương mù nhàn nhạt, những sương mù này là sát khí ngưng tụ mà thành, đối với tu sĩ thân thể tai hại.

Buổi tối đến một khắc, Tư Lăng tự giác ở toàn thân bao trùm một tầng hồn lực bảo vệ mình không được sát khí ăn mòn, hai mắt nhìn chăm chăm đã kinh tiến vào tu luyện trạng thái Sát Thủ, từ từ tiếp cận, trong tay ngưng tụ thành hai viên hồn lực châm, dự định đưa chúng nó trực tiếp bắn về phía Sát Thủ hai mắt, đây là Sát Thủ trên người duy nhất yếu đuối địa phương.

Ngay khi Tư Lăng chuẩn bị động thủ thời, đột nhiên trên nhám thạch tu luyện Sát Thủ lệ kêu một tiếng, nó bị công kích.

Nhìn thấy xuất hiện ở Sát Thủ bên cạnh bóng người, Tư Lăng con người thu nhỏ lại, chậm rãi thu lại khí tức, nín hơi nhìn cái kia chẳng biết lúc nào bóng người xuất hiện. Liền hấn thần thức cũng không cách nào phát hiện người, tu vi đến cùng cao bao nhiêu?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Trọng Thiên tỉnh

Tư Lăng rất nhanh phát hiện dị dạng, phủ quyết lúc trước suy đoán, bởi vì này đột nhiên xuất hiện nhân thân trên không có tu sĩ khí tức, cảm giác trên lại như là một bộ không có bất kỳ tức giận khôi lỗi, liền tu vi cũng làm cho người không thể tra xét, cho nên mới nhượng hấn không có ngay đầu tiên nhận ra được sự xuất hiện của hấn.

Rất nhanh mà, Tư Lăng liền nhìn rõ ràng cái kia đột nhiên xuất hiện người khuôn mặt, đột nhiên vừa thấy bên dưới, có chút giật mình, dĩ nhiên là cái mặt quen, ở Huyền Thiên bí cảnh trong từng có hai mặt chỉ duyên này mấy cái trên mặt có vết sẹo tu sĩ một trong. Khi đó lần đầu gặp gỡ bên dưới, này năm cái tu sĩ trên mặt đáng sợ vết tích sợ rồi Truyền Sơ muội tử, sau đó sau ba tháng, ở bí cảnh Thượng Cổ tu sĩ động phủ trước nhìn thấy bọn hấn thời, trên người bọn họ sát khí càng dày đặc, Tiểu Yêu Liên còn từng nói bọn hấn khí tức trên người nhượng nó cảm giác khó chịu.

Tư Lăng trong lòng kinh dị cực kỳ, không nghĩ tới bất quá một năm, tu sĩ này trên người dĩ nhiên không cảm giác được sinh giả khí tức, cứng ngắc chất phác về mặt, xem ra lại như là một bộ xác chết di động, hoàn toàn không có sinh giả khí tức gọn sóng. Không khỏi nhớ tới lúc trước Tiểu Yêu Liên. Tiểu Yêu Liên nói vết sẹo của bọn họ trên tràn ngập màu đen sát khí, chính ở ăn mòn máu thịt của bọn họ, đương máu thịt của bọn họ đều bị ăn mòn sau, liền

sẽ biến thành không có lý trí xác chết di động.

Lẽ nào bọn hán hiện tại đã kinh bị sát khí ăn mòn thành xác chết di động ? Ở đây nhìn thấy tu sĩ này, Tư Lăng lập tức nghĩ đến rất nhiều, hẳn là những tu sĩ kia trên người sát khí chính là ở Sát Hải nhiễm phải ? Nhưng là Sát Hải sát khí mặc dù đối với tu sĩ có ảnh hưởng, nhưng cũng là có thể sử dụng linh đan loại bỏ, coi như bị Sát Hải sinh trưởng yêu thú gây thương tích, sát khí cũng là năng loại bỏ ra ngoài thân thể, trừ phi bọn hán gặp phải rất lợi hại đồ vật. Hơn nữa Tư Lăng lúc đó phát hiện, những cái kia sát khí dường như giòi trong xương, là không cách nào loại bỏ, nhiễm phải nó tu sĩ chỉ có thể mặc cho sát khí chậm rãi ăn mòn thân thể cùng thần trí, sau đó biến thành một bộ xác chết di động.

Bởi tình huống không rõ, Tư Lăng cũng không dám mạo hiểm mạo muội dùng thần thức đi tra xét thân thể người nọ, chỉ có thể ẩn núp ở chỗ cũ quan sát hán làm thế nào.

Này người mặc dù coi như như một bộ xác chết di động, nhưng tia không ảnh hưởng chút nào hành động, bị công kích Sát Thú chẳng biết vì sao hết sức kiên kỳ hán, dĩ nhiên ở hán khi tới thời, Sát Thú không ngừng lảng tránh, mà không giống đối đầu Tư Lăng thời như đánh máu gà như thế mà công kích. Này người động tác rất nhuần nhuyễn, rất nhanh mà làm cho Sát Thú không thể không toàn lực công kích hán, mà hán cũng dường như khôi lỗi giống như không cảm giác được mệt hoặc bị thương, bị Sát Thú tra thương vết thương rất nhanh chảy ra dòng máu màu đen.

Rất nhanh mà, này người lấy ra một cái tràn ngập dày đặc sát khí vũ khí, rất nhanh liền đem Sát Thú giết chết, sau đó đem Sát Thú thi thể nâng lên đến, hướng về đảo bên trong mà đi.

Tư Lăng nhìn theo hán ly khai, không có mạo muội theo sau.

Xác định hán sau khi rời đi, Tư Lăng phương đứng dậy về thuyền Thiên Thuyền.

Về đến phi thuyền sau, Tư Lăng cùng Tiểu Yêu Liên nói rồi vừa nảy nhìn thấy, quả nhiên nhìn thấy nhất gan Yêu Liên lập tức thất kinh, vội vã nói rằng: "Tu công tử, loại kia sát khí cùng Sát Hải sát khí không giống nhau, càng thêm tà ác đáng sợ, người nhất thiết phải cẩn thận, không nên cùng bọn họ đối đầu."

Nghe Tiểu Yêu Liên nhắc đi nhắc lại, Tư Lăng chỉ phải đáp ứng, cũng từ bỏ muốn đi đảo trên kiểm tra ý nghĩ, quyết định chuyển tới những nơi khác đi nhìn một cái.

Mấy ngày sau, Tư Lăng đang tĩnh tọa khôi phục linh lực, đột nhiên Phi Thiên Thuyền kịch liệt lay động.

Tư Lăng phút chốc mở mắt ra thật nhanh ly khai phòng luyện công, Tiểu Yêu Liên lao đảo mà chạy tới, mang theo thanh âm nức nở kêu lên: "Tu công tử, không tốt, chúng ta gặp phải Sát Hải đặc biệt bảo lốc biển, làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Bảo lốc biển hội đem tất cả đồ vật xé nát, coi như may mắn chạy trốn, cũng sẽ bị quyền đến không biết tên không gian. . ."

Tư Lăng không để ý đến kêu la Tiểu Yêu Liên, đem nó mò lên nhét vào tay áo trong, thật nhanh điều khiển Phi Thiên Thuyền hướng về bảo lốc biển phát sinh mà phương hướng ngược thoát đi, biên quan chú phía sau do sát khí hình thành lốc xoáy. Lốc xoáy giống như cuồng bạo Hắc Long cuốn sạch lấy ngoài khơi tất cả sinh vật, những cái kia không cẩn thận bị cuốn vào lốc xoáy trong yêu thú rất nhanh bị xé rách thành mảnh vỡ, hơn nữa tốc độ của nó vô cùng nhanh, so với Phi Thiên Thuyền tốc độ còn nhanh hơn không chỉ gấp mười lần.

Tư Lăng cắn răng, linh lực không cần tiền như thế mà đưa vào Phi Thiên Thuyền trong, đem Phi Thiên Thuyền tốc độ tăng cao đến cực hạn, rất nhanh mà trong đan điền linh lực liền khô cạn, vẫn quan tâm Tư Lăng Tiểu Yêu Liên mau mau chuyển một khối linh thạch lại đây nhượng hán nắm chặt hấp thu linh lực.

Chẳng biết lúc nào, Sát Hải bên dưới bầu trời nổi lên bão táp, Phi Thiên Thuyền như mênh mông trong vùng biển một cái thuyền con theo sóng trôi dạt, phía sau lốc xoáy theo sát không ngớt. Lốc xoáy tốc độ đến cùng là quá nhanh, rất nhanh mà liền đem Phi Thiên Thuyền hút vào lốc xoáy trong.

Phi Thiên Thuyền bị hút vào lốc xoáy trong nháy mắt, Tư Lăng lấy một loại cực tốc xuất Phi Thiên Thuyền đem Phi Thiên Thuyền thu hồi, đồng thời ngưng tụ một cái hồn lực phao đem chính mình bảo vệ lại đến. Hồn lực ngấm mình ở lốc xoáy lý xoay chuyển, toàn bộ thể giới trời đất xoay vần, một loại cực hạn sức hút cùng áp lực nhượng Tư Lăng không chịu nổi mà phun ra một ngụm máu.

Tư Lăng cắn răng khổ sở chống đỡ, sợ chính mình hôn mê sau bị lốc xoáy cuồng bạo sát khí xé nát, vẫn cứ không để cho mình hôn mê, một bên hướng về hồn lực phao trong đưa vào lượng lớn hồn lực, một bên hấp thu Quỷ Mặc Ngư yêu đan lý hồn lực bổ sung. Rất nhanh mà, Tư Lăng đã kinh hút sạch một trăm viên Quỷ Mặc Ngư yêu đan, mà hồn lực phao ngoại diện, toàn bộ thể giới một mảnh vận vẹo bụi mông, cho hán biết chính mình còn đang lốc xoáy trong.

Không biết qua bao lâu, Tư Lăng sắc mặt trắng bệch, cảm giác mình cũng sắp muốn không chống đỡ nổi thời, lốc xoáy rốt cục đem hồn lực phao ói ra đi ra ngoài, mà Tư Lăng lúc này cũng chống được cực hạn, cũng lại không chống đỡ được đã hôn mê. . .

*****

Khôi phục thần trí thời điểm, nhập tị chính là một trận huân người chết mùi máu tanh, hơn nữa mùi máu tanh trong còn tràn ngập một loại tanh tưởi.

Tư Lăng mở mắt ra, sau đó đại ra mà nhìn trước mắt khắp núi khắp nơi Sát Thú thi thể, không oán được sẽ như vậy xú, chính mình có thể không phải là nằm ở đồng xác trong sao? Đột nhiên nhìn thấy nhiều như vậy Sát Thú thi thể, Tư Lăng cảm giác được áp lực son đại, đồng thời cũng đối với năng giết chết nhiều như vậy Sát Thú tồn tại cảm thấy hiếu kỳ đồng thời, cũng nhiều phần phòng bị.

"Tur công tử, ngại tình rồi!"

Tiểu Yêu Liên đặc biệt nải nải nhu nhu âm thanh vang lên, sau đó Tur Lãng cảm giác được một đoàn màu đỏ đỏ vật nhảy đến trên gương mặt của chính mình, chảy hần bán mặt nước mắt nước mũi.

Tur Lãng từ từ đẩy lên thân, nhìn chung quanh bốn phía, đây là một không biết tên không gian, tầm mắt cực, ngoại trừ vô số Sát Thủ thi thể ngoại sẽ không có thứ khác, mà phương xa biên giới là một mảnh mờ mịt vụ sắc. Tur Lãng cẩn thận mà dùng thần thức tra xét dưới, phát hiện chỗ này không gian ngoại trừ hần cùng Tiểu Yêu Liên ngoại, sẽ không có những khác vật còn sống, điều này làm cho hần thờ phào nhẹ nhõm, chí ít không cần lo lắng ở chính mình bị thương thời chịu đến không biết tên đồ vật công kích, an toàn có phần bảo đảm.

Thanh tỉnh lại sau, Tur Lãng mới nhìn thấy hướng về trên người mình lau nước mắt nước mũi Tiểu Yêu Liên, nguyên bản là có chút tức giận nó không nói vệ sinh, nhưng thấy nó như vậy lo lắng, làm sao cũng không tức giận được đến, sờ sờ đầu của nó xem như là động viên.

Lần bị thương này rất nghiêm trọng, tuy rằng có hồn lực phao bảo vệ, nhưng thân thể chịu đến cường lực đè ép, ngũ tạng lục phủ cùng gân mạch đều vỡ tan nghiêm trọng, hơn nữa nhất làm cho hần đau đầu chính là, nhân bị thương nguyên có, thân thể bị sát khí ăn mòn, làm cho hần thương càng thêm thương.

Tur Lãng ăn thêm một viên tiếp theo đan dược chữa thương sau, bên chữa thương bên hỏi dò Tiểu Yêu Liên hần hôn mê sau sự tình. Tiểu Yêu Liên mặc dù là cái phế vật lại đáng yêu, nhưng thân thể nhưng là thiên địa thai nghén mà sinh dị bảo, rắn chắc, vì lẽ đó hoàn toàn không có chịu đến một điểm thương tổn, cũng đem quá trình thấy rất rõ ràng.

Cư Tiểu Yêu Liên tự thuật, bọn hần bị lốc xoáy phun ra sau, trùng hợp tiến vào một chỗ ở vào Sát Hải trong vết nứt không gian, ở trong không gian bồng bênh sau một lúc, liền bị vết nứt không gian đưa đến nơi này. Tur Lãng cân nhắc, xem những này Sát Thủ thân thể, phỏng chừng bọn hần còn ở Sát Hải trong phạm vi.

Bỏ ra thời gian nửa tháng, Tur Lãng mới chữa khỏi thương thế, đồng thời rốt cục đem ăn mòn sát khí bài ra ngoài thân thể. Mà Tur Lãng sờ đi hào đến nhanh như vậy, được lợi từ bên trong không gian này vô số Sát Thủ yêu đan. Sát Thủ yêu đan lý ẩn chứa hồn lực tương đương với linh thạch trung phẩm lý linh lực, Tur Lãng chỉ để ý dùng sức mà hấp thu tích lũy hồn lực cũng không cảm thấy lãng phí.

Ở Tur Lãng dưỡng thương thời, chính là do Tiểu Yêu Liên đi đào Sát Thủ yêu đan. Nói thực sự, không gian này không khí thực sự là không được, nghe được lâu khứu giác đều muốn mất cảm giác, Tur Lãng cùng Tiểu Yêu Liên chỉ có thể ngậm lấy lúc trước từ bí cảnh trong được linh thụ lá cây mới khôi phục khứu giác.

Chờ Tur Lãng chữa khỏi thương thế sau, liền tự mình đi thu thập Sát Thủ yêu đan. Những này Sát Thủ cũng không biết là chết như thế nào, chúng nó vết thương trên người đều là thiên kỳ bách quái, vì sao lại bị vứt bỏ tới đây, mà chỗ này không gian thì có ích lợi gì, Tur Lãng hoàn toàn không rõ ràng. Ngược lại không có người, những này Sát Thủ cũng là vô chủ đồ vật, Tur Lãng không ngại kiếm lợi, điên cuồng bắt đầu đào yêu đan, loại này như là trên đất kiếm lợi như thế sự tình khiến người ta vô cùng vui vẻ, coi như Sát Thủ rất xấu, đào yêu đan quá trình rất huyết tính, Tur Lãng đều vui vẻ không thôi.

Đối lập ở Tur Lãng vui vẻ, Tiểu Yêu Liên liền có vẻ lo lắng lo lắng, hỏi: "Tur công tử, chúng ta làm sao đi ra ngoài a?"

Tur Lãng từ một chi Sát Thủ trong thân thể đào ra một viên yêu đan sau, dùng thủy rửa sạch thu vào trong bao trữ vật. Nghe được Tiểu Yêu Liên, Tur Lãng ngẩng đầu nhìn phía phương xa sương mù, thờ dài nói: "Ta cũng không biết, Tiểu Hồng muội muội, ngại nằng nhìn ra đây là nơi nào sao?"

Tiểu Yêu Liên lắc đầu.

Tur Lãng ở dưỡng thương thời điểm, liền đi sương mù biên giới từng điều tra, phát hiện những cái kia sương mù là một lớp bình phong, không chỉ cách trở thần thức, người cũng không cách nào đột phá, Tur Lãng thử nghiệm tính mà công kích quá, phát hiện nó có thể hấp thu Pháp Quyết sau, liền biết công kích vô dụng. Nếu là không cách nào công kích, căn bản là không có cách đột phá, càng không cách nào đi ra ngoài. Có thể nói, Tur Lãng bọn hần bị vây ở chỗ này không biết tên trong không gian.

Tur Lãng vỗ vỗ Tiểu Yêu Liên đầu, an ủi: "Yên tâm đi, chúng ta sẽ không bị vây ở chỗ này cả đời." Vì dò đi Tiểu Yêu Liên sự chú ý, Tur Lãng lấy ra một bàn linh quả cho nó, cười nói: "Có ta bồi tiếp ngại đây, sợ cái gì. Đến, ăn chút linh quả. Ân, Tiểu Hồng muội muội, ngại loại linh quả này mầm sao?"

Tiểu Hồng muội muội là cái đơn thuần nhuyển muội tử, quả nhiên bị dò đi sự chú ý, cao hứng ôm linh quả gặm, "Có vài loại linh thụ đã kinh này mầm nha, ta mỗi ngày đều có cho chúng nó tưới nước. Bất quá có vài loại sinh trưởng tốc độ rất chậm, hiện tại còn không có động tĩnh. Nếu là có linh dịch là tốt rồi, đối trên linh dịch, chúng nó nhất định năng sinh lớn lên rất nhanh."

Tur Lãng cũng cười híp mắt ngồi xuống, lấy ra công cụ bắt đầu làm thịt nướng.

Kể từ khi biết tạm thời không cách nào sau khi rời đi, Tur Lãng liền thanh xuất một khối đất trống, đơn giản bố trí ở làm chỗ đặt chân. Không thể không nói Tur Lãng cùng Tiểu Yêu Liên trong lòng đều là mạnh mẽ, vừa ra đến chỗ này không gian thời, bị không gian lý mùi huân đến suýt chút nữa không phun ra, khẩu vị cũng không được, nhưng mà trải qua một quãng thời gian thích ứng, hiện ở tại bọn hần đôi mắt đầy đất Sát Thủ thi thể, nằng mặt không biến sắc mà ăn đồ ăn, bình luận mỹ thực, phải có gọi là mạnh mẽ.

Tur Lãng rất dùng tâm địa phanh chế đồ ăn, đối mặt ác liệt hoàn cảnh, liền muốn dùng mỹ thực đến nhượng tâm tình khoan khoái, vì lẽ đó hần bây giờ đối với ăn vô cùng đề bụng. May là ở đến Sát Hải trước, bởi vì không biết hội ngộ bao lâu, một đường mà đi tới, hần cùng Tiểu Hồng muội muội một đường thu thập đồ ăn, yêu thú cùng linh quả xếp vào mấy cái túi chứa đồ, Tur Lãng chính mình một cái người ăn năm mươi năm cũng không thành vấn đề —— tiền đề là nơi này không nên nốt lại chính mình năm mươi năm.

Tur Lăng rất nhanh liền nướng kỹ lưỡng bàn thịt nướng, lại luộc hảo một oa gạo linh com, một oa xương sườn cây dưa hồng thang, lấy ra bát đĩa chuẩn bị ăn uống thời, không biết tính sao khóe mắt nháy lên, còn chưa phản ứng thời, một vệt bóng đen đột nhiên xuất hiện, hung tàn mà lao thẳng tới trên bàn này lưỡng bàn thịt nướng. . .

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Tỉnh ngộ

Tur Lăng ngây ngốc nhìn nhào tới hần bữa tối trên hung mãnh ăn uống than đen đoàn như thể yêu thú, trong lúc nhất thời không phản ứng kịp. Đúng là một bên ôm linh quả gặm Yêu Liên phản ứng cực nhanh, phát sinh một tiếng cực kỳ nữ tính hóa tiếng thét chói tai, sau đó to bằng nắm tay tiêu thân thể lăn lại đây, còn không có nhào tới yêu thú trước mặt, liền bị chính ở ăn uống yêu thú một cái đuôi quét đến Tur Lăng trong lòng ngực.

Tiêu chuẩn chỉ nhận ăn không tiếp thu người!

Tur Lăng quýnh nhiên mà tiếp hướng về đầu óc choáng váng Tiểu Yêu Liên, rõ ràng kẻ tham ăn là không trêu chọc nổi.

"Rúu rít anh. . . Chủ nhân người rốt cục tỉnh rồi. . . Rúu rít anh. . ." Tiểu Yêu Liên móc ra một cái khăn tay nhỏ, vui cực mà thề.

Nghe được này tiêu nãi bao như thế âm thanh, Tur Lăng thái dương gần xanh nháy nháy, nhẩn nại đem nó ném ra ngoài kích động, bởi vì hần còn cần ở hỏi dò Trọng Thiên một ít chuyện thời, nhượng nó đương ông lo truyền lời. Bất quá chờ nghe được Tiểu Yêu Liên rất vui mừng mà nói cho hần, chủ nhân của nó đói bụng hổng rồi muốn ăn thịt thời, Tur Lăng mặt không hề cảm xúc mà khúc lên ngón tay đưa nó bắn bay.

Thiệt thời hần mấy ngày nay đến lao tâm lao lực mà tìm linh quả đến chăn nuôi nó, kết quả nhưng không sánh bằng một chỉ chưa từng có chịu trách nhiệm nuôi dưỡng quả nó yêu thú.

Lưỡng bàn thịt nướng căn bản không đủ đói bụng hai năm yêu thú nhét kể rằng, lập tức liền đem thịt nướng ăn xong, sau đó nhảy đến Tur Lăng trước mặt, gào gừ kêu một tiếng.

"Ta nghe không hiểu người đang nói cái gì?" Tur Lăng lạnh lẽo mà nói, quan sát tỉ mỉ đứng ở đơn giản trên bàn com hướng hần nghe rằng yêu thú, phát hiện nó tiêu hóa Huyết Phách Châu sau, hảo như lớn rồi một điểm, so với lúc trước ấu tể đáng vẻ, hiện tại có loại tiến hóa thành một giai yêu thú cảm giác, liền trên lưng này hai đôi dãn vào thân thể lông cánh cũng dài dài ra rất nhiều.

Đương nhiên, liền bề ngoài cùng khí tức xem ra, hay vẫn là chỉ có mười phần lừa dối tính yêu thú cấp thấp, phần trư ăn con cạp chính là loại này loại hình.

Có lẽ là Tur Lăng đánh giá quá lâu, Trọng Thiên đại gia thiếu kiên nhẫn, trực tiếp một móng vuốt nạo đã qua, Tur Lăng cũng không khách khí ngưng xuất hồn lực công kích. Nhất gan Tiểu Yêu Liên mau mau ôm đầu trốn đến một bên, nhìn nhất nhân một yêu đánh cho oanh oanh liệt liệt, từ bên này đánh tới bên kia, đem cách đó không xa Sát Thú thi thể đều bị bọn hần oanh thành mảnh vụn tra.

Đương Trọng Thiên một miệng màu đỏ tím yêu hỏa phun đã qua, những Sát Thú đó thi thể không tới một tức liền trở thành khí thể, nhượng Tur Lăng chấn kinh rồi một cái, xem đề tiêu hóa xong Huyết Phách Châu sau, Trọng Thiên sức mạnh lại thăng một giai, giả lấy nhất thời, tất nhiên sẽ tái hiện Viễn cổ Yêu Hoàng oai —— đây là Tiểu Hồng muội muội khen tặng nó chủ nhân, Tur Lăng cũng không biết có phải là thật hay không.

Tur Lăng mãi đến tận trong thân thể linh lực hồn lực khô cạn, mới bị Trọng Thiên một cái đuôi quét bay đến Sát Thú đồng xác mang theo.

Tính toán một chút thời gian, Tur Lăng trong lòng cũng thoả mãn, không chỉ Trọng Thiên biến hoá lợi hại, trải qua một năm này Sát Hải rèn luyện, chính hần cũng biến hoá lợi hại. Mà Trọng Thiên mới vừa mới xem như là hạ thủ lưu tình, còn bồi tiếp hần đánh một trận, tuy rằng theo Trọng Thiên đương đầu miêu như thế, nhưng Tur Lăng không nhân gia mạnh, vì lẽ đó trong lòng cũng không sinh được lời oán hận, ngay khác chờ hần mạnh mẽ, hần cũng phải đem Trọng Thiên đánh ngã kỳ đến trên người nó làm mưa làm gió, đưa nó đương miêu như thế mà đùa!

Chờ khôi phục một chút khí lực, Tur Lăng không cần Trọng Thiên giục, không nói hai lời liền lấy ra vỡ một cái xử lý tốt yêu thú thịt, giá đến hòa trên nướng —— coi như là sau đó phải hướng về nó hỏi dò sự tình một loại thù lao.

Trọng Thiên dùng thời gian hai năm tiêu hóa Huyết Phách Châu, này thời gian hai năm chưa từng ăn đồ vật, theo lý thuyết loại này huyết thống yêu thú mạnh mẽ mấy chục năm không ăn đồ ăn đều không có chuyện gì, nhưng Trọng Thiên hiển nhiên là một ngoại lệ, lúc này nó đói bụng đến phải con mắt đều tái rồi, nhìn chăm chăm Tiểu Yêu Liên con mắt xanh mượt, ánh mắt kia phảng phất lại như nhìn thấy gì mỹ vị như thế, sợ đến tiêu tử trên đầu là sen dựng thẳng lên, như là bị gió thổi chiết tán, cuống quýt trốn đến Tur Lăng trong tay áo che khuất thân thể của chính mình.

Tur Lăng liên tục nướng mười mấy con yêu thú phương cho ăn no Trạng Thiên cái bụng, nhìn thấy trên đất này chồng xương, Tur Lăng trầm mặc toán trong bao trữ vật đồ ăn, nhiều này chỉ kẻ tham ăn, phòng chừng sống không qua năm mười năm, năng chống đỡ mười năm đều toán may mắn.

Chờ Trạng Thiên ăn uống no đủ, Tur Lăng mau mau vấn đề: "Trạng Thiên, Địa Cung sơn động sụp đổ sau, ta liền cùng đại ca tách ra, sau đó bí cảnh đóng sau, cũng vẫn không thấy đại ca ta xuất đến. Ta vốn cho là đại ca là bị vây ở Huyền Thiên bí cảnh lý, người cũng biết mở ra Huyền Thiên bí cảnh Thượng Cổ tu sĩ đại năng ở bí cảnh trong gia nhập pháp tắc hội xóa bỏ không thuộc về bí cảnh người ngoại lai, bất quá đại ca ta Bản Mệnh Linh Bài cũng không có vỡ tan. . . Trạng Thiên người lợi hại như vậy, nhất định sẽ biết đại ca ta đi nơi nào chứ?" Tur Lăng một mặt nịnh hót khen tặng.

Ăn uống no đủ yêu thú không hề trả lời nó, lười biếng nằm nhoài Tur Lăng bên người, đem bụng nhỏ lật lên đến, sau đó dùng đuôi gãi gãi Tur Lăng tay, Tur Lăng nhất thời ngộ, rất ân cần mà vì nó vỗ cái bụng, rất nhanh mà liền nghe được nó phát sinh một trận sung sướng tiếng ngáy.

Tuy rằng trong lòng lo lắng đến không được, nhưng Tur Lăng biết Trạng Thiên tính tình muốn vượt lông tuốt, không phải vậy nhạ nó không một móng vuốt nạo lại đây chính là phun miệng yêu hỏa lại đây, đến lúc đó hiểu được chịu.

Chờ yêu thú đại gia bị hầu hạ đến thoải mái, mới trở về đáp Tur Lăng nghi vấn.

Trạng Thiên nói cho Tur Lăng, ngày đó ở Địa Cung trong thông đạo dưới lòng đất, nó sớm một bước ly khai nguyên nhân chính là phát hiện nơi đó có cái đi về Ma giới không gian đường hầm, trong lòng biết khác thường liền đi kiểm tra. Cũng bởi vì bị kéo dài một tý, suýt chút nữa nhượng bên trong cung điện dưới lòng đất ma đầu này thức tỉnh. Cur Trạng Thiên giải thích, trong cung điện dưới lòng đất ma đầu là Thượng Cổ tu sĩ đại có thể dùng để trấn áp Huyết Phách Châu Ma giới Thâm uyên trong cao giai ma vật, chỉ cần Huyết Phách Châu bị người khác lấy mất, ma vật hội thức tỉnh giết chết mơ ước Huyết Phách Châu người, may là bởi vì trấn áp Huyết Phách Châu mấy ngàn ức năm, ma vật sức mạnh bị đã tiêu hao gần như, không phải vậy lúc đó ở trong cung điện dưới lòng đất bọn hán cũng phải trở thành ma vật đồ bỏ. Mà Tur Hân ngày đó chưa hề đi ra, phòng chừng là không cẩn thận đi nhầm vào cái kia dẫn tới Ma giới không gian đường hầm.

"Ý của người là nói, đại ca ta khả năng bị cuốn vào đi về Ma giới không gian đường hầm lưu lạc đến Ma giới?" Tur Lăng tổng kết đạo, sau đó trong lòng lại lo lắng, nhân tu đi đến Ma giới tương đương với ma tu ở Tu Tiên Giới địa vị, nhưng là người người gọi đánh.

"Có khả năng này." Tiểu Yêu Liên lan truyền Trạng Thiên ý tứ, "Chủ nhân nói, Huyền Thiên bí cảnh là Thượng Cổ Nhân tộc đại năng cùng Ma tộc đại năng đồng thời luyện chế ra một chỗ bí cảnh, mục đích là vì trấn áp Huyết Phách Châu. Ma tộc đại năng phòng chừng đối với Huyết Phách Châu hoài có lòng dạ khác, mới sẽ ở bên trong cung điện dưới lòng đất lặng lẽ lấy một cái đi về Ma giới không gian đường hầm. Cái kia không gian đường hầm nguyên bản là bị phong ấn, khả năng là quá quá lâu thời gian, phong ấn nói lỏng, mới sẽ làm Tur đại ca không cẩn thận đi nhầm vào."

Tur Lăng suy tư, "Thượng Cổ thời kỳ Ma tộc cùng nhân tộc quan hệ có tốt như vậy sao? Hơn nữa Huyết Phách Châu rốt cuộc là thứ gì, vì sao bị trấn áp ở nơi đó?"

Tiểu Yêu Liên chớp dưới con mắt, hồi đáp: "Tur công tử, Tiểu Hồng trong truyền thừa có ghi chép, Thượng Cổ thời kỳ nhân tu, ma tu, yêu tu tuy rằng các cư một vùng thế giới, nhưng vẫn lai vô cùng nhiều lần, cũng không có thiếu các giới tu sĩ hỗn cư thành thị, quan hệ cũng không có hiện tại như vậy cứng nhắc đối lập. Về phần tại sao trải qua ức ngàn vạn năm sau sẽ biến thành hiện tại đối lập hình thức, Tiểu Hồng cũng không biết. Ai, Tur công tử, chủ nhân nói Huyết Phách Châu vốn là chủ nhân đồ vật, là những tu sĩ kia đoạt đồ vật của nó."

Nghe vậy, Tur Lăng neho mắt lại đánh giá như chỉ ấu miêu như thế lộ ra cái bụng nhượng hán vô yêu thú, trực giác sự tình không đơn giản như vậy, trên miệng nhưng tùy ý nói: "Huyết Phách Châu bị hai giới tu sĩ đại năng liên thủ trấn áp, phòng chừng cũng không phải vật gì tốt. Chẳng lẽ là Huyết Phách Châu chủ nhân chọc chúng nó, vì lẽ đó bị người trấn áp?"

Tur Lăng lời này được Trạng Thiên đại gia một móng vuốt, sau đó hai con không ngoài ý muốn đánh tới đến —— Tur Lăng một phương diện bị đè lên đánh.

Nhìn bọn hán đánh tới đến, Tiểu Yêu Liên mặt mày ủ rũ, trong lòng thở dài, Tur công tử đây rõ ràng là tìm đường chết mà, bót tranh cãi một tí thì sẽ không chịu đòn rồi.

Chờ nhất nhân một yêu thú động xong gân cốt sau, Tur Lăng rốt cục xả trở về đề tài chính, hỏi: "Trạng Thiên a, người hẳn phải biết nơi này là nơi nào chứ?" Lời nói, có đem Trạng Thiên xem là Tu Tiên Giới bách khoa toàn thư ý tứ.

Trạng Thiên ngẩng đầu liếc mắt nhìn, sau đó nhảy đến Tur Lăng trên bả vai liếm liếm móng vuốt, lại sẽ đuôi quẫy ở trên cổ hán.

Tur Lăng mờ mịt, nhìn về phía Tiểu Yêu Liên, Tiểu Yêu Liên lắc đầu, nói rằng: "Chủ nhân không lên tiếng."

Lẽ nào nó cũng không biết?

Tur Lăng cân nhắc, đột nhiên trong lòng hơi lạnh lẽo, chính mình có phải là quá ý lại Trạng Thiên huyết thống truyền thừa? Đến nỗi ở luôn cảm thấy Trạng Thiên hẳn phải biết cái gì.

Nghĩ, không khỏi nhú lên lông mày. Trạng Thiên nắm giữ Thượng Cổ yêu thú huyết thống không sai, nhưng rõ ràng là chỉ ấu thú, nhìn thấy nhận biết đều là đến từ huyết thống truyền thừa thôi, thế giới chi lớn, hẳn là cũng là nó không hiểu đồ vật, này cũng không kỳ quái. Cũng không thể nuôi thành ý lại thói quen của nó, dù sao Trạng Thiên đã từng nhưng là suýt chút nữa thôn phệ chính mình yêu thú.

Tur Lăng hỏi không ra cái đại khái, liền cũng không tiếp tục đề ý. Hần tin tưởng trời không tuyệt đường người, trước tiên tăng cường thực lực lại nói, tổng

hội biết rõ nơi này tất cả. Hơn nữa hiện tại chỗ này không gian còn có đếm không hết Sát Thủ thi thể chờ hấn đi đào yêu đan, bực này tự nhiên kiếm được tiện nghi không chiếm chính là khốn kiếp , trước tiên lượm lại nói.

Tư Lăng mỗi ngày chăm chỉ mà đào yêu đan, coi như một loại tu luyện. Sát Thủ thân thể rất cứng rắn, pháp khí căn bản không mở ra được chúng nó mặt ngoài tầng kia da dẻ, còn muốn dùng tới linh lực cùng xảo kinh, Tư Lăng mỗi ngày đào yêu đan đều học không chế linh lực cùng hồn lực, mỗi khi đưa chúng nó hao xong sau, liền dừng lại đánh toả tu tức khôi phục linh lực cùng hồn lực, nhật từ đơn giản mà khô khan.

Ở Tư Lăng vội vàng đào yêu đan cùng tu luyện thời điểm, Trọng Thiên đại gia mang theo Tiểu Yêu Liên cũng ở không gian lý chung quanh nhảy, bắt quá phần lớn thời gian Trọng Thiên hội chạy đến không gian biên giới sương mù trước tồn ở nơi đó nhìn tầng kia sương mù, có lúc một tồn chính là một ngày, mãi đến tận đối bụng mới hội trở lại giục Tư Lăng đi làm cơm .

Như vậy quá nửa năm, cái này hoàn toàn không có bạch thiên hắc dạ phân chia không gian mới có biến hóa.

Này thiên, Tư Lăng như thường ngày giống như đào yêu đan, Trọng Thiên lại chạy đến không gian biên giới sương mù trước nghiên cứu, Tiểu Yêu Liên ngồi ở Tư Lăng trên vai gặm linh quả, bên cùng Tư Lăng lại nhai nó đương nhà vườn tâm đắc.

Đột nhiên, Tư Lăng cùng Trọng Thiên đồng thời ngừng đầu. Lúc này toàn bộ không gian đều có chút rung động, rất nhanh mà liền thấy không gian trên không phẳng phát mở ra một chỉ thiên nhãn, xuất hiện một khe hở không gian, vết nứt hiện lên một cái huyền ảo vòng xoáy, sau đó vòng xoáy trong có đồ vật xuất hiện, rất nhanh mà, ào ào ào một đồng đồ vật khuynh ngã xuống, từ trời cao nơi mạnh mẽ mà đập đến trên mặt đất. Tư Lăng chạy trời chết, mau mau bay đến không gian biên giới tách ra nện xuống đến đồ vật, rất mau nhìn thanh này ào ào ào một đồng đồ vật chính là Sát Thủ thi thể.

Tư Lăng về mặt trở nên nghiêm túc, ngửa đầu vọng hướng lên phía trên cái kia vết nứt, thấy cái kia vết nứt liền muốn khép lại, Tư Lăng bận bịu lấy ra phi kiếm hướng về trên bay đi.

Lúc này Trọng Thiên cũng nhảy đến Tư Lăng trên bả vai, ngừng đầu nhìn không gian trên vết nứt.

Tư Lăng tốc độ rất nhanh, nhưng mà càng đi lên bay qua cảm giác được một loại to lớn lực cản, ngăn cản hấn tiếp cận này khe hở không gian. Tư Lăng rất nhanh rõ ràng đây là tới tự ở chỗ này không gian sức hút, này trận mạnh mẽ hấp thụ lực nhượng tiến vào chỗ này không gian đồ vật không cách nào ly khai, Tư Lăng cái trán bí xuất mồ hôi châu, thân thể run rẩy, đây loại kia giống như xé nát ngũ tạng lực phủ không gian sức hút, vẫn là cần răng kiên trì hướng về phía trên bay đi.

Nhưng mà, chưa chờ hấn bay đến phía trên, vòng xoáy trong không lại khuynh đảo Sát Thủ thi thể, vết nứt không gian cũng càng ngày càng nhỏ, sau đó cho đến biến mất không còn tăm hơi.

Vết nứt không gian biến mất trong nháy mắt đó, Tư Lăng áp lực suy giảm, đồng thời hấn cũng đạt đến cực hạn, khóe môi tràn ra vết máu, thân thể ngửa ra sau ngược lại, từ linh kiếm trên rơi xuống.

Vừa mới không gian áp lực đem thân thể của hấn cùng gân mạch đè ép đến mức tận cùng, gân mạch nhiều chỗ vỡ tan, tổn thương nghiêm trọng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Luyện Thi Tràng

Tư Lăng từ trời cao rớt xuống, nhân thương thế quá nặng, vốn muốn ngưng tụ linh lực bảo vệ mình, ai biết bởi vì gân mạch vỡ tan, linh lực có chút ngưng trệ, căn bản không kịp . Mắt thấy sắp suất thành thịt nát thời, Trọng Thiên bay tới, sau đó mở ra bốn cánh, trong đó một dực ôm lấy Tư Lăng quần áo, mang theo hấn chậm rãi hạ xuống đất.

Tư Lăng thổ huyết, tiếp một tiếp hấn sẽ chết a?

Tư Lăng nằm ở Sát Thủ thi thể xếp thành đỉnh núi trên, ói ra miệng ứ huyết, phương cảm giác được thân thể khá hơn một chút.

Tiểu Yêu Liên bò đến Tư Lăng trên ngực, lo lắng nhìn hấn, mang theo khắp âm nãi nhu âm thanh hỏi: "Tu công tử người vẫn tốt chứ?"

Ói ra mấy búng máu, Tư Lăng cảm giác tốt lắm rồi, miễn cưỡng bò dậy từ trong bao trữ vật lấy ra mấy viên chữa thương linh đan đương đương đậu như thể ăn đi. Kỳ thực những cái kia cấp thấp linh đan đối với tác dụng của hấn cũng không lớn, mà cao giai linh đan hấn lại không cái kia tiền nhân rồi đi mua, vì lẽ đó không thể làm gì khác hơn là cầm trước đây giữ lại những cái kia cấp thấp linh đan cho đủ số .

Ăn linh đan sau, Tư Lãng đã tọa chữa trị tổn thương gân mạch.

Này vừa đã tọa chính là ba ngày ba đêm.

Tư Lãng mở mắt ra sau, quan sát bên trong thân thể, hơn nửa tổn thương gân mạch đều chữa trị, đón lấy chính là dùng linh lực chậm rãi uẩn dưỡng, tuy rằng đây là chậm chạp nhất một loại chữa thương phương thức, nhưng cũng là bảo đảm nhất một loại phương thức, nếu như tình huống không vội, tu sĩ bình thường đều sẽ chọn dùng phương thức này dưỡng thương. Phải biết linh đan tuy được, nhưng ăn nhiều giải quyết xong sẽ ở tu sĩ trong thân thể sản sinh đan độc, không thể thiếu lại đến ăn bài độc đan, cảm giác lại như là cái chết tuần hoàn.

Trọng Thiên không biết chạy đi nơi đâu, Tiểu Yêu Liên ngồi ở trước mặt ôm một viên linh quả như chỉ thương thử bình thường gặm, nhìn thấy Tư Lãng mở mắt ra, lập tức vui mừng mà ném mất hột, như viên Tiểu Hồng cầu như thế lăn lại đây, tay nhỏ tóm chặt y phục của hắn, kêu lên: "Tư công tử ngài được rồi?"

Tiểu Yêu Liên loại kia xuất phát từ nội tâm chân tâm thực lòng cao hứng nhượng Tư Lãng không nhịn được mỉm cười, đưa tay sờ sờ đầu của nó.

Hiếm thấy Tư Lãng cười đến như vậy nhu hòa, Tiểu Yêu Liên tròn mắt lên nhìn hắn, ở Tư Lãng không rõ thời, tiểu tử đốt ngón tay, nãi tiếng nãi khí mà nói: "Sau đó chờ Tiểu Hồng có thể hoá hình, Tiểu Hồng muốn biến thành Tư công tử bức này tướng mạo cô nương!"

". . . Hay là thôi đi." Tư Lãng mặc mặt nói.

"Tại sao?" Tiểu Yêu Liên bò đến Tư Lãng trên bả vai ngồi, lấy ra một viên linh quả gặm, vừa ăn vừa nói: "Đại gia đều nói Tư công tử này tướng mạo so với nữ tử xinh đẹp hơn, Tiểu Hồng sau đó muốn làm xinh đẹp nhất cô nương, tương lai hoá hình thời muốn biến thành Tư công tử như vậy."

Tư Lãng đứng lên, nhìn chung quanh, bên hồi đáp: "Về ngoài thật xinh đẹp, sẽ bị tà ác tu sĩ nắm bắt đi làm lô đỉnh nha. Người biết cái gì là lô đỉnh sao? Xem về mặt của người liền biết người hiểu được, vì lẽ đó người còn muốn muốn loại này tướng mạo sao?" Cười híp mắt đe dọa.

Tiểu Yêu Liên trong lồng ngực linh quả cũng lại ôm không được, linh quả vội vã mà từ nó trong lồng ngực đi xuống lăn, Tư Lãng tốt bụng mà đưa tay tiếp được, khoe miệng lộ ra một vết cười xấu xa, đe dọa tiểu nãi bao cái gì tuy rằng rất đáng thẹn, bất quá hắn cũng coi như là cho Tiểu Yêu Liên nhắc nhở một chút, lấy nó như vậy nhát gan tính tình, nếu là bị một ít hung cùng cực ác tu sĩ nhìn chăm chăm, phỏng chừng liền tra đều bị người lợi dụng xong, hơn nữa này hay vẫn là gặm một miệng liền có thể tăng cấp dị bào yêu.

"Có thể, có thể, nhưng là. . . Tiểu Hồng thật sự yêu thích Tư công tử mặt mà. . ." Tiểu Yêu Liên nức nở nói, trong thanh âm tràn đầy sợ hãi, rơi vào một loại muốn mỹ mạo hay là muốn an toàn củ kết trong. Làm cái nắm giữ duyên muội tử tâm yêu thực, mỹ mạo giống như là sinh mệnh như thế trọng yếu, nhưng thiên tính nhát gan lại để cho nó sợ sệt bị người nắm bắt đi làm lô đỉnh.

"Người như thế yêu thích, ta miễn phí cho người xem hảo, cho dù tốt về ngoài tin tưởng xem lâu, cũng sẽ chán ngấy." Tư Lãng vô cùng hào phóng mà nói, "Hơn nữa lấy người tư chất, muốn hoá hình còn không biết muốn bao nhiêu vạn năm, hiểu được là thời gian cân nhắc sau này mình muốn cái gì tướng mạo, không vội."

"Ồ. . ."

Nghe được Tư Lãng, Tiểu Yêu Liên rầu rĩ không vui mà đáp một tiếng, xem ra bị đá kích đến quá chừng, nhưng cũng là sự thực, không phản bác được.

Tư Lãng bên nói chuyện với Tiểu Yêu Liên, bên nhìn trước mắt lại xuất hiện sát thi hình thành thi sơn, sau đó đem thân thức ra bên ngoài lan tràn, rất nhanh liền phát hiện Trọng Thiên bóng người, như trước chạy đến không gian sương mù biên giới ngồi xổm—— ai, nó dĩ nhiên hướng về sương mù phun yêu phát hỏa. . .

Toàn bộ không gian đột nhiên trở nên bất ổn, một loại vô hình sóng âm ở trong đầu vang lên ơng ơng, thức hải đều quay cuồng lên, vô cùng khó chịu. Tư Lãng vội vàng ngưng tụ lại hồn lực bảo vệ thức hải, sau đó hướng về Trọng Thiên chỗ ấy bay đi. May là Trọng Thiên chỉ là phun một cái yêu hỏa liền không nữa văng, không phải vậy như không gian này không chịu nổi nó yêu hỏa mà hủy diệt, không gian lý người phỏng chừng cũng sẽ bị không gian chi lực xé thành mảnh vỡ.

Tư Lãng đi tới Trọng Thiên bên cạnh, liếc nhìn bị Trọng Thiên yêu hỏa công kích địa phương, rất kinh ngạc phát hiện những cái kia vô hình sương mù dĩ nhiên xuất hiện một cái tương tự với cháy đen vết tích. Tư Lãng vừa mừng vừa sợ, lẽ nào Trọng Thiên yêu hỏa đối với nơi này có tác dụng khắc chế.

"Trọng Thiên, người đang làm gì? Có phát hiện gì?" Tư Lãng bên nghiêng cứu bên hỏi.

Trọng Thiên nhảy đến Tư Lãng trên bả vai, lười biếng ngáp một cái, nói cho Tư Lãng, nó đói bụng, ăn trước no trả lời nữa.

Tư Lãng nhất thời chỉ có thể nín giận về đến trước đây thu dọn đất trống đi làm cơm.

Đương nhiên, đang nấu cơm trước, Tư Lãng từ trong bao trữ vật lấy ra một mảnh linh điệp ngâm, không phải vậy trong không khí loại kia tanh hôi chi vị thực sự là giáo người khó có thể chịu đựng. Tư Lãng hiện tại rất vui mừng, lúc trước ở Huyền Thiên bí cảnh muốn vượt qua xú đầm lầy thời, thấy Trọng Thiên đặc biệt đi hái loại này điệp tử, căn cứ vào người nghèo kiếm lợi tâm thái, cũng hái được một đám lớn thu. Mà lưu lạc tới nơi này sau, lại một lần nữa chứng minh cùng quen thuộc người quả nhiên là chuẩn bị nhất đầy đủ, miễn với mình bị này không gian mùi vị huân ngát.

Tư Lãng làm một oa dùng gạo linh chưng thành cơm, lại luộc một oa xương linh quả thang, lại nướng bán phần yêu thú thịt, cuối cùng làm một oa thịt kho tàu, hồng lượng mê người nước tương tưới vào cơm tẻ trên, đặc biệt mê người, gạo linh mùi thơm cùng thịt kho tàu mùi thịt vị tương chiếu rọi, càng là dụ

biết dùng người khẩu vị mở ra.

Liên yêu thú đại gia không chút do dự mà vút bỏ thịt nướng, chuyển hướng Tư Lăng đội hào thịt kho tàu đội com đĩa trên, tự mình ôm toàn bộ nồi com cong lên miệng ăn.

Chờ nó ăn xong một oa sau, mắt ba ba nhìn Tư Lăng, ra hiệu trở lại một oa, cặp kia từ hắc sắc yêu đồng tròn vo, xem ra lại như chỉ đáng yêu mèo, người không biết tuyệt đối sẽ bị nó manh đến.

Tư Lăng rất bình tĩnh, mỉm cười nói: "Có thể nói cho ta người vừa này đang làm gì chứ? Không gian này là thời không trong vết nứt không gian, hay vẫn là một cái. . . Giới tử không gian?"

Trọng Thiên hướng Tư Lăng gào gừ một tiếng, vẫn nhìn hai người đầu pháp Tiểu Yêu Liên tận chức mà phiên dịch, "Tư công tử, chủ nhân nói nơi này không phải thời không trong vết nứt không gian, cũng không phải giới tử không gian, mà là người làm mở ra đến không gian. Chủ nhân nói, chỗ này không gian tên là Luyện Thi Tràng, chủ yếu là vì dùng để luyện chế Sát Thú hồn trên người sát khí."

Tư Lăng như có ngộ ra, không oán được hơn nửa năm đó đến, hắn phát hiện không gian biên giới có chút Sát Thú thân thể lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được chậm rãi bị tiêu hao hóa thành bụi bặm biến mất, chúng nó thân thể ngưng tụ sát khí hòa vào bên trong không gian này. Nếu là không gian này là người làm làm ra đến, như vậy bọn hắn lộng nhiều như vậy Sát Thú thì thể dùng tới làm cái gì? Luyện chế sát khí lại dùng để làm gì?

Rất nhanh mà, Tư Lăng nghĩ đến một khả năng —— hiển tế.

Không gian này, bị biến thành một cái luyện thi nơi, những này Sát Thú bị dùng một loại hiển tế hình thức giết chết đầu để ở chỗ này, sau đó nhượng không gian này đem Sát Thú trên người sát khí luyện lấy ra. Bởi vì là hiển tế, vì lẽ đó những cái kia bị luyện hóa xuất đến sát khí so với ban đầu vẫn tinh vững vàng sát khí nhiều hơn một loại tà ác ăn mòn lực lượng. Hay là hắn ở này đảo trên nhìn thấy xác chết di động chính là bị loại này luyện hóa quá tà ác sát khí gây thương tích, sau đó biến thành xác chết di động.

"Tư công tử, chủ nhân nói người chỉ là nhầm lạc nơi này, sẽ không bị không gian luyện hóa, yên tâm đi." Tiểu Yêu Liên cười híp mắt nói, Trọng Thiên xem ở thịt kho tàu đội com đĩa trên, hiếm thấy cùng Tư Lăng kỳ cái tốt.

Tư Lăng bạch nó một chút, không cần nó nói hắn cũng phát hiện nơi này quy luật, chỉ là không biết lúc nào mới có thể ly khai nơi này, hàng ngày đối mặt một đồng thi thể rất khó chịu a.

Sau khi com nước xong, Tư Lăng cầm chuỗi Tiểu Linh kiểm trên đất tro bụi trên bát đầu tà tà về vôi, thời điểm chỗ này luyện thi không gian biến hóa. Phóng chừng chỉ cần trăm năm thời gian, chỗ này không gian lý Sát Thú thì thể luyện hóa xong sau, những cái kia biến dị sát khí năng dụng dực ra một chỉ vô cùng cường đại Sát Ma, đến lúc đó Sát Hải sắp trở thành Sát Ma thiên hạ. Nếu là Sát Ma chỉ chứa ở Sát Hải nơi cũng còn tốt, nếu nó ly khai Sát Hải, đến lúc đó đều sẽ làm Nam Hải cùng Trung Nguyên Tu Tiên Giới mang đến một hồi một trường máu me.

Đương nhiên, những này là Tư Lăng dự tính, nếu là như vậy không gian ở Sát Hải lý cũng không có thiếu, phóng chừng chưa dùng tới thời gian mười năm, Sát Ma liền muốn xuất thế.

"Trọng Thiên, người cảm thấy Sát Hải lý hội có bao nhiêu nơi như vậy không gian đâu?" Tư Lăng suy tư qua đi, hỏi một bên ăn uống no đủ, lật lên cái bụng lười biếng tiêu com yêu thú.

Tiểu Yêu Liên tiến đến Tư Lăng trước mặt nhìn Tư Lăng bồi bồi về vôi, cho bọn họ đương ống loa, "Chủ nhân nói, loại này không gian ở Sát Hải trong hắn là sẽ không ít hơn năm cái, không phải vậy sát khí không đủ, Sát Ma không cách nào trưởng thành. Tư công tử, có phải là người của ma tộc muốn tấn công nhân tộc, vị trí trăm phương ngàn kế ở đây lộng cái luyện thi không gian luyện hóa sát khí?"

"Hắn là đi." Tư Lăng tùy ý nói, nhìn thấy nó run như cây sậy đáng ghét, không khỏi cười nói, "Như vậy sợ sệt làm cái gì? Coi như trời sập xuống không phải còn có người chủ nhân cùng ta đây sao? Hơn nữa người cho rằng Thương Vũ trong đại lục tu sĩ đều là ngồi không sao? Sát Ma muốn xuất thế, tất sẽ khiến cho thiên tương dị dạng, đầy đủ những tu sĩ kia cảnh giác. Tin tưởng đến lúc đó chắc chắn có Hóa Thần kỳ tu sĩ lại đây kiểm tra ngăn cản. Mà hiện giai đoạn mà. . ."

Tư Lăng vuốt cằm, vừa cẩn thận nhìn mình thôi diễn đồ vật, từ khi linh ngộ lục phẩm chế tạo bùa thuật sau, Tư Lăng cũng học được một chút huyền ảo thuật tính toán, tuy rằng rất đơn giản thô ráp, nhưng biết cái đại khái cũng rất có ích.

Lần thứ hai thôi diễn một lần sau, Tư Lăng thu hồi linh kiểm, thoáng nghỉ ngơi một chút, thôi diễn tiêu hao quá nhiều lực lượng tinh thần, não nhân đều cảm giác thấy hơi khó chịu. Bên nghỉ ngơi bên lấy ra một viên linh quả gặm, Tư Lăng nói rằng: "Hiện giai đoạn, ngoại trừ tìm kiếm ly khai chỗ này không gian phương pháp, chính là làm hết sức nhiều mà đào yêu đan!"

"Đào yêu đan có ích lợi gì sao?" Tiểu Yêu Liên cũng gặm linh quả hỏi.

"Hữu dụng a. Đào Sát Thú yêu đan, Sát Thú sát khí sẽ tiêu tan, chỗ này không gian không chiếm được sát khí, Sát Ma trưởng thành thời cũng không đủ sát khí, sẽ dinh dưỡng không đầy đủ, đến lúc đó mà. . . Ha ha ~~~"

Tiểu Yêu Liên run lên, không hỏi lại Sát Ma dinh dưỡng không đầy đủ có hậu quả gì không.

Gặm mấy cái linh quả sau, Tư Lăng đem hột ném mất, sau đó đứng dậy, nắm chặt nắm đấm nói rằng: "Từ hôm nay trở đi, Tiểu Hồng cùng Trọng Thiên đều phải đi cùng với ta đi đào Sát Thú yêu đan, không cho phép lười biếng!"

Nghe vậy, Tiểu Hồng muội muội khổ mặt, chậm rì rì mà không chịu đứng dậy, Trọng Thiên đem đuôi quỳ đến hai lỗ tai trên, coi như không nghe thấy.

Tư Lăng khí kiệt, hai con lười hàng!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Thăng cấp

Sát Hải cực đông chỗ, có một phương hòn đảo, tên Vô Phương Đảo, nghe nói đảo trên gần đây có bảo quang trùng thiên, ít ngày nữa đem có dị bảo xuất thế, trêu đến Nam Hải khắp nơi tu sĩ sôi nổi đi tới.

Liễu Thành Phong trên bả vai gánh một thanh trọng kiếm, thần nhiên cùng sau lưng Tô Hồng Phi. Hắn tướng mạo tuấn lãng, nụ cười ánh mắt trời, một con tóc đen tùy ý dùng một cái đoạn mạng bán buộc ở sau ót, lưng trần bên có mấy lờ tóc đen bắt kham mà buông xuống, tăng thêm mấy phần tung nhiên khí, trong lúc lơ đãng nở nụ cười, loại kia sáng khoái chàng trai ánh mắt trời hiền ngang cùng sạch sẽ khí tức, hình thành một loại khiến người ta muốn ngừng mà không được sức hấp dẫn, trêu đến đi theo nữ tu liên tiếp trộm coi, lòng sinh gợn sóng.

Đi ở phía trước Tô Hồng Phi quét thấy này mấy cái đến từ Nam Hải các thế lực khắp nơi nữ tu quan sát chính mình sư đệ vẻ mặt, không khỏi cười cợt nở nụ cười.

Năm năm trước, Tô Hồng Phi xuất quan sau, tu vi tinh tiến, đã đạt đến Trúc Cơ hậu kỳ, sau đó ở vẫn ngóng trông nàng xuất quan Liễu Thành Phong khuyến khích dưới, quyết định cùng sư đệ đồng thời đến Sát Hải rèn luyện. Sư phụ của bọn họ —— Thiên Tông phái chương giáo chân nhân mấy năm qua bị Liễu Thành Phong cuốn lấy không thể làm gì, Tô Hồng Phi làm việc xưa nay thận trọng, nếu là có nàng ở một bên nhìn, tất nhiên là không cần lo lắng tính tình đơn thuần hiền ngang tiểu đồ từ gặp rắc rối, liền Thiên Tông phái Chương môn phương cho phép bọn hắn đi ra cửa rèn luyện.

Bọn hắn ở Sát Hải rèn luyện ba năm, ngày gần đây đến bởi vì Sát Hải có dị động, gây nên Nam Hải thế lực khắp nơi chú ý, sôi nổi phái đệ tử đi tới kiểm tra. Mà Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi lúc này chính là cùng này mấy cái cùng Thiên Tông phái giao hảo Nam Hải tu sĩ cùng đi tới chỗ này Vô Phương Đảo, kiểm tra đảo trên bảo quang thoáng hiện là chuyện gì xảy ra.

Đột nhiên, Liễu Thành Phong mắt lộ ra nghi hoặc, nhìn phía đảo bên trong nơi sâu xa những cái kia màu sắc mặc thúy thực vật, cùng Tô Hồng Phi truyền âm nói: "Sư tỷ, ta nghe thấy được Nguyệt sư tỷ khí tức. Ân. . . Bên người nàng còn có một cái người rất mạnh mẽ."

Tô Hồng Phi trong lòng rung mình, ánh mắt tối nghĩa. Từ khi cùng con thần long kia ký kết khế ước sau, nàng bề quan năm năm phương xuất quan, xuất quan sau liền nghe nói Nguyệt Thiên Dạ ở ba năm trước mất tích tin tức, tuy rằng Nguyệt Thiên Dạ đang luyện đan luyện khí phương diện là một thiên tài, nhưng tiến vào Thiên Tông phái nhất từ không nhiều, cùng môn phái cảm tình không sâu, môn phái trưởng bối tuy rằng tiếc hận nàng mất tích, nhưng chỉ là phái chút ở bên ngoài rèn luyện đệ tử hỗ trợ tìm ngoại, liền không có cái khác động tác, đúng là không nghĩ tới nàng mất tích mấy năm, nhưng xuất hiện ở đây.

Cho tới Nguyệt Thiên Dạ bên người cái kia mạnh mẽ người là ai, Tô Hồng Phi nhưng là biết đến, cái này người đối với đón lấy Vô Phương Đảo chuyện đã xảy ra còn nổi lên tác dụng nhất định, hết thấy bọn hắn chỉ cần không chọc tới hắn ra tay đối phó chính mình liền hành.

Muốn thôi, Tô Hồng Phi đối với Liễu Thành Phong truyền âm nói: "Sư đệ, mặc kệ này người là ai, người tạm thời ngàn vạn lần đừng muốn cùng hắn động thủ." Chỉ sợ tính tình đơn thuần sư đệ bị này người xúi giục một tý liền động thủ, Tô Hồng Phi có thể không vui sư đệ bị Nguyệt Thiên Dạ chờ người sử dụng như thương.

Ở Sát Hải ba năm rèn luyện, Liễu Thành Phong đã thành thói quen Tô Hồng Phi đem hắn khi con trai như thế quán giáo, tuy rằng có lúc không phục, nhưng vẫn chịu sự môn nữ nhân phái nương đạo lý, bé ngoan nghe lời.

Liễu Thành Phong có thể cảm giác được Nguyệt Thiên Dạ hơi thở của bọn họ toàn bằng hắn này giống như đã thú nghịch thiên khừu giác, chỉ cần ở khoảng cách nhất định bên trong, đều có thể ngủ được đối phương khí tức, căn khí tức phân biệt một cái người. Cư bọn hắn sư phó nói, đây là một loại từ lúc sinh ra đã mang theo thiên phú, nghe nói là Liễu gia huyết thống một loại thiên phú, Liễu Thành Phong cha cũng có thiên phú như thế, chỉ tiếc một ngàn năm trước Liễu gia chọc tới Trung Ương đại lục tu sĩ bị diệt môn, chỉ để lại Liễu Thành Phong phụ thân nhất nhân tránh được này khó. Đáng tiếc chính là, phụ thân của Liễu Thành Phong nhưng vẫn là khó thoát một kiếp, ở Liễu Thành Phong lúc sinh ra đời bị năm đó diệt môn người tìm được giết hắn, trước khi chết đem Liễu Thành Phong giao phó dư bạn bè —— Thiên Tông phái Chương môn, Liễu Thành Phong cũng bị Thiên Tông phái Chương môn thu làm thứ sáu đệ tử thân truyền.

Mà bởi vì không thông hiểu Liễu gia huyết thống Liễu gia trưởng bối có thể chỉ điểm, vì lẽ đó Liễu Thành Phong trong huyết mạch thiên phú chỉ có thể

dựa vào tự mình tìm tòi, quay đầu lại chỉ dẫn vật xuất loại này khá là vô bổ khừu giác nhận biết, thực tại dạy bọn họ sự phụ dờ khóc dờ cười.

Ở giữa sân phát hiện Nguyệt Thiên Dạ bọn hắn ở ngay gần không xa cũng chỉ có Liễu Thành Phong hai người, nhân hai người khí tức ẩn giấu quá được, còn lại tu sĩ vẫn chưa phát hiện, cùng nhau đi tới, chỉ là ám hoảng sợ ở Vô Phương Đảo trong những cái kia bởi vì sát khí mà biến dị thực vật, có chút thậm chí đã kinh tiến hóa thành có trí lực yêu thực, nhưng bọn hắn không thể không càng càng cẩn thận hướng về tiến lên.

*****

Màu xám trong không gian, phóng tầm mắt nhìn tới tất cả đều là chồng chất như núi Sát Thú thi thể, kéo dài mấy dặm, cho đến không gian sương mù biên giới.

Mà chỗ này trong không gian, lúc này một tên thanh y tu sĩ ngồi xếp bằng ngồi ngay ngắn ở trung tâm, hai mắt khép hờ, hai tay bấm quyết, áo bào cùng tóc bởi vì không gian lý mỏng manh linh lực vờn quanh mà nhấc lên.

Cách đó không xa, màu đen yêu thú nhảm chán nằm nhồi bày ra da thú trên mặt đất, chỉ có này ở da thú trên mà đến sượt đi đuôi khả quan xuất nó cũng không bằng bề ngoài giống như đối với trước mắt sự tĩnh thờ ơ không động lòng. Mà yêu thú bên cạnh còn ngồi một cái Tiểu Hồng người, Tiểu Hồng người đỏ ngầu trên khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn ra được nồng đậm lo lắng.

"Chủ nhân, nơi này linh khí như vậy mỏng manh, Tư công tử có thể tăng cấp sao?" Tiểu Yêu Liên lo lắng hỏi.

Trọng Thiên không hề trả lời, bắt quả cái kia đuôi đang đưa tần suất cùng phạm vi đều có vẻ hơi chán chờ.

"Chủ nhân, Tư công tử đã kinh ngồi ở chỗ đó một tháng, ngày hôm nay thật vất vả có chút động tĩnh, năng thành công sao? Nếu là không thành công, chúng ta có phải là còn muốn vây ở chỗ này rất lâu?"

Trọng Thiên méo xệch đầu, đối với Tiểu Yêu Liên gào gừ một tiếng, Tiểu Yêu Liên sau khi nghe xong, tuyết móng vuốt nhỏ nhìn chăm chăm Tư Lăng nhìn một chút, uể oải nói: "Chủ nhân, Tiểu Hồng không nhìn thấy Tư công tử trên người tiềm tàng một loại khác sức mạnh." Lẽ nào nó thật sự như thế phế vật sao?

Trọng Thiên hiển nhiên đã kinh rõ ràng Tiểu Yêu Liên phế vật trình độ, vẫy đuôi một cái, ngồi Tiểu Yêu Liên lạnh không linh đình mà bị cái kia đuôi quét bay ra ngoài, như viên cầu như thế vội vã mà đụng vào cách đó không xa một chỉ Sát Thú trên thi thể.

Tiểu Yêu Liên từ từ bò dậy, tay nhỏ che bị đụng phải cái bao bao đầu, hai mắt súc lên nước mắt, riu rít kêu lên: "Rúu rít anh. . . Chủ nhân. . . Tại sao đánh Tiểu Hồng. . ."

Trọng Thiên nhìn trời, đem đuôi lạng lẽ lui đến cái bụng dưới. Lẽ nào nó muốn hướng về Tiểu Yêu Liên giải thích nó nguyên vốn là muốn an ủi nó, như Tư Lăng bình thường làm như vậy sờ sờ đầu của nó, sau đó bởi vì cường độ khổng lồ chế không đứng, vì lẽ đó đưa nó một cái đuôi quét bay ra ngoài?

Quên đi thôi, như vậy giải thích nhiều tồn nó Thượng Cổ Đại Yêu thú vĩ đại hình tượng a! Sau đó nó nhưng là phải làm Yêu Hoàng Đại Yêu thú, chút chuyện nhỏ này liền không cần chú ý.

Ngay khi hai con vô căn cứ mạnh vật đang bán mạnh thời điểm, bên kia rốt cục có động tĩnh, chỉ thấy trong không gian linh lực tất cả tràn vào Tư Lăng trong thân thể, Tư Lăng khí tức trên người bắt đầu liên tục tăng lên, từ Trúc Cơ trung kỳ hướng về Trúc Cơ trung kỳ đỉnh cao kéo lên, sau đó đánh vỡ Trúc Cơ trung kỳ đỉnh cao hàng rào, cuối cùng dừng lại ở Trúc Cơ hậu kỳ.

Hai con yêu hai mắt sáng quắc mà nhìn chăm chăm Tư Lăng, theo Tư Lăng khí tức kéo lên, trong không gian sát khí bốc lên, tựa hồ muốn công kích cái này cướp đoạt không mỏng manh linh lực người ngoại lai, Tư Lăng phiến tay vờ một cái, đem một bên chuẩn bị kỹ càng yêu đan hấp vào trong tay, bắt đầu liều mạng hấp thu hồn lực.

Sát Thú tuy rằng tướng mạo khó coi, nhưng chúng nó yêu đan nhưng như bóng bóng màu đen dạ minh châu như thế ánh sáng nội liễm, ôn hòa nhu trạch, vào tay man mát, theo yêu đan lý hồn lực bị hấp thu tận đãi, yêu đan đã biến thành phần mạt, sau đó biến mất ở trong không khí, không để lại vết tích.

Mãi đến tận Tư Lăng khí tức bị hồn lực bao trùm, bốc lên sát khí lúc này mới bình ổn lại.

Thấy thế, Trọng Thiên đuôi vui sướng đang đưa, Tiểu Yêu Liên cũng lộ ra cao hứng nụ cười, cười nói: "Tư công tử lên cấp. Bất quá tại sao vẫn là không có lên cấp hạo thanh thể lớn? Xem ra đều không tu sĩ lên cấp cảm giác, hảo không thành tựu cảm đây."

Trọng Thiên lại một cái đuôi sủy đã qua, không ngoài ý muốn đem Tiểu Yêu Liên văng ra ngoài, đồng thời lời giải thích của nó cũng vang lên: Tư Lăng không chỉ là thân thể tu vi lên cấp, hồn thể cũng đồng thời lên cấp, mà này hai loại lên cấp phương thức không giống nhau, hồn lực lên cấp ảnh hưởng thân thể lên cấp, cho nên liền đem lên cấp thanh thể đoạt, trở nên tia không hề bắt mắt chút nào.

Lúc này, Tư Lăng vừa vặn mở mắt ra, cũng nghe được Tiểu Yêu Liên lúc trước đối với sự oán trách của nó, xoay tay hút một cái, đem roi đầu óc choáng váng Tiểu Yêu Liên hút tới trong tay chà đạp dưới, sau đó đối với Tiểu Yêu Liên cười nói: "Tiểu Hồng muội muội, ta lên cấp, chúng ta rất nhanh sẽ năng ly khai nơi này rồi!"

Nghe vậy, Tiểu Yêu Liên không lo được bị chà đạp phải nước mắt lưng tròng, ôm Tư Lăng đầu ngón tay, vui mừng xác nhận: "Thật sự thật sự?"

"Tự nhiên là thật sự!"

"Oh yeah ~~~ "

Đem Tiểu Yêu Liên thả xuống, Tư Lăng đứng lên chậm rãi xoay người, cảm thấy tất cả những thứ này thật không dễ dàng.

Tư Lăng đếm, bắt tri bắt giác, dĩ nhiên đã kinh bị vây ở này phương trong không gian nhanh mười năm .

Thời gian mười năm chuyên tâm tu luyện, (Luyện Hồn Quyết) bị hắn tu luyện đến tầng thứ sáu, hồn lực tích lũy phải vô cùng nhanh, linh lực nhưng là chỉ trên thăng tí xíu. Hết cách rồi, chỗ này không gian lý linh lực vô cùng mỏng manh, làm cho thân thể hắn tốc độ tu luyện vô cùng chậm chậm, đúng là bởi vì Sát Thủ yêu đan trong hồn lực, làm cho Tư Lăng năm giữ cuốn cuộn không ngừng hồn lực hấp thu, hồn lực trưởng phải nhanh, hồn thể sắp đến Nguyên Anh trung kỳ .

Đại khái là hồn thể tu luyện được quá ra sức , coi như nơi này không góp sức, Tư Lăng vẫn là ở cái này linh lực mỏng manh kiên khó nơi, rốt cục tu luyện đến Trúc Cơ hậu kỳ. Cùng dạng mà, Tư Lăng ở lên cấp thời thanh thể nhược phải căn bản không giống lên cấp, lại bị Trọng Thiên cùng Tiểu Yêu Liên khinh bỉ .

Tư Lăng ám nắm tay, chờ hắn Kết Đan thời, hắn nhất định phải lột cái hạ thanh thể lớn xuất đến tức chết này hai con.

Thời gian mười năm, Tư Lăng đem luyện thi không gian lý Sát Thủ yêu đan đều đào sạch sành sanh, Cát Lăng Thái bình thường không có buông tha một chỉ, hơn nữa hàng năm mỗi lần đến một cái thời gian, không gian phía trên thì sẽ mở thiên nhãn, vô số Sát Thủ thi thể khuynh ngã xuống, sau đó bị không gian luyện hóa sát khí. Bất quá đều bị Tư Lăng làm hỏng , làm cho bên trong không gian này sát khí vô cùng mỏng manh, xem ra căn bản không giống cái Luyện Thi Tràng.

Tư Lăng nhìn chung quanh không gian này, ở gần mười năm qua, nhìn ra đều mất cảm giác , nếu không phải là có Sát Thủ yêu đan hấp dẫn hắn, còn có hai con yêu bồi tiếp, phỏng chừng đã sớm không chịu được mà công kích không gian .

Bỏ ra thời gian mười năm, Tư Lăng tăng lên tu vi và tích lũy được rồi hồn lực sau, rốt cục tìm được lý khai nơi này thời cơ.

Trọng Thiên từng nói, không gian này là người làm mở ra đến không gian Luyện Thi Tràng, chuyên môn làm tức sắp xuất thể Sát Ma chuẩn bị biến dị sát khí thúc đẩy Sát Ma trưởng thành, tất cả mọi thứ chỉ có tiến không xuất, bị hút vào những thứ kia chỉ có thể chờ đợi bị không gian tự chủ luyện hóa. Mà Tư Lăng bởi vì là vật còn sống, ở chưa tiêu hao sinh mệnh trước, sẽ không bị luyện hóa. Nhưng là nếu là bị vây ở chỗ này cả đời, không cách nào lên cấp, coi như là tu sĩ sớm muộn có một ngày tuổi thọ tiêu hao hết, sau đó bị nó luyện hóa trở thành không gian lý nuôi dưỡng phần.

Tư Lăng không thể có thể làm cho mình bị vây ở chỗ này cả đời, Trọng Thiên cũng không làm, liền nhất nhân một yêu bắt đầu liên thủ tìm kiếm đi ra ngoài thời cơ.

Chỗ này không gian tuy rằng chỉ có tiến không xuất, nhưng bởi vì là người làm mở ra không gian, chỉ cần bị vây ở bên trong người tu vi so với mở ra không gian tu sĩ lợi hại, cũng giữ không nổi người. Nhưng là mở ra loại này luyện thi không gian người phỏng chừng là Thượng Cổ thời kỳ Ma tộc đại năng, lấy Trọng Thiên cùng Tư Lăng tu vi bây giờ căn bản không thể đem không gian từ nội bộ phá hoại lý khai, Trọng Thiên yêu hỏa mặc dù đối với không gian có phản ứng, nhưng là nhưng không thể hoàn toàn đem không gian phá hoại, ngược lại sẽ vì vậy mà nhượng Không Gian Pháp Tắc cảnh giác, sau đó không thể không cẩn giết uy hiếp không gian tồn tại đồ vật.

Trải qua gần mười năm thời diễn nghiên cứu, Tư Lăng cùng Trọng Thiên rốt cục nghiên cứu lý khai không gian biện pháp.

Tư Lăng đem trong bao trữ vật đồ vật sửa sang lại, sau đó đem Phi Thiên Thuyền lấy ra.

Phi Thiên Thuyền ở giữa không trung cấp tốc phóng to, so với trước kia xám xịt màu sắc, hiện tại Phi Thiên Thuyền thân thuyền trên bị sấm linh dịch yêu thú huyết hóa đầy phức tạp phù văn, từ xa nhìn lại, này phù văn thần bí giống như có sinh mệnh bình thường đang phi thiên thuyền trong lưu động, huyền ảo mỹ lệ, làm cho nguyên bản xám xịt Phi Thiên Thuyền xem ra xa hoa không ít.

Trọng Thiên vòng quanh Phi Thiên Thuyền xoay quanh quyền, thỉnh thoảng mà hướng Tư Lăng gào gừ vài tiếng. Cùng nó ở chung mười mấy năm, tuy rằng nghe không hiểu nó, nhưng không trở ngại Tư Lăng lý giải, vừa nhìn này tiểu đáng đáp liền biết Trọng Thiên đại gia đây là hà hê , biểu thị loại này cao đương hóa mới phù hợp nó đại gia thân phận, lúc trước loại kia phổ thông Phi Thiên Thuyền đáng về nơi nào xứng với thân phận của nó?

Tư Lăng khinh bỉ nó, chẳng lẽ không biết loại này xem ra tao bao cực kỳ bề ngoài sẽ chọc cho đến người khác mơ ước sao?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Sát Ma trái tim

Hàng năm một cái đặc biệt thời điểm, luyện thi không gian thiên nhân thi sẽ mở, sau đó một đồng Sát Thủ thi thể như mưa rơi xuống, bỏ thêm vào không gian này, thuận tiện tiện nghi người nào đó.

Tư Lăng bọn hắn muốn rời khỏi nơi này, cũng chỉ có thể nắm lấy hàng năm một lần vết nứt không gian mở ra thời gian.

Đương nhiên, không gian đặc biệt sức hấp dẫn làm cho không gian lý đồ vật là có tiền vào không xuất, Tư Lăng nếu là muốn ly khai, ngoại trừ bạo lực phá hoại không gian ngoại, chỉ có thể lợi dụng về đặc thù phù văn Phi Thiên Thuyền ly khai.

Phi Thiên Thuyền trên phù văn do Trọng Thiên cung cấp, Tư Lăng phụ trách về đi tới. Mà về Phi Thiên Thuyền linh dịch tự nhiên là Tiểu Hồng muội muội cung cấp một linh khí. Vì về loại này phù văn kiêm phát huy nó tăng cường hiệu quả, đương nhiên không thể chỉ dùng đơn giản yêu thú máu, vì thế Tiểu Yêu Liên tu luyện mười năm một linh khí lại bị hao phí gần đủ rồi, vì thế tiểu lệ bao suýt chút nữa tiêu lệ. Vì nó úy nó, Tư Lăng không thể thiếu đáp ứng ly khai nơi này sau, cho nó tìm tới càng nhiều linh quả bổ thường nó, lúc này mới dừng lại nước mắt của nó.

Về đang phi thiên thuyền trên phù văn cũng không phải hiện tại trong giới tu tiên phù văn, là cổ lão thời kỳ viễn cổ phù văn, từ Trọng Thiên trong truyền thừa tìm ra, đối với cái thời đại này tu sĩ tới nói, quá mức huyền ảo phức tạp, thậm chí vô cùng khó thâm thấu.

Đem Thượng Cổ phù văn về đang phi thiên thuyền trên, có thể nói bọn hắn dùng gần thời gian mười năm đến chuẩn bị.

Đầu tiên, Tư Lăng muốn đẩy diễn lúc trước Thượng Cổ đại có thể mở mạng chỗ này không gian thời gia nhập Pháp Tắc Chi Lực, như thế đẩy một cái diễn cũng bỏ ra hao thời gian mấy năm mới thôi diễn thành công. Thứ yếu là Trọng Thiên muốn từ truyền thừa của nó lý tìm ra cùng chỗ này Không Gian Pháp Tắc tương quan phù văn, đến lúc đó lợi dụng Phi Thiên Thuyền lúc rời đi, sẽ không bị không gian cho rằng là xâm nhập giả mà cắn giết. Lần thứ hai là Tiểu Yêu Liên muốn ăn nhiều linh quả nhiều tu luyện một linh khí, làm về phù văn thời cung cấp linh dịch, nhưng Phi Thiên Thuyền tính năng năng đạt đến tăng cường hiệu quả. Cuối cùng là Tư Lăng nhất định phải gia tăng tu luyện, mau chóng quen thuộc Thượng Cổ phù văn, sau đó hội chế ra.

Khi đó Tư Lăng cũng là không ngủ không ngớt mà luyện tập hơn một năm mới thành công mà đem phù văn hoàn chỉnh mà hội chế ra, xem là công hội họa xuất khi đến, Tư Lăng nhưng là đem trong thân thể hồn lực trừu sạch sành sanh không nói, liền yêu đan đều bị hấp thu hơn một nghìn cái, có thể thấy được về một lần trả giá cao quá to lớn. Tuy rằng hội chế thành công, nhưng lấy Tư Lăng hiện giai đoạn chế tạo bùa năng lực tới nói, Tư Lăng còn không có cái kia năng lực sao tìm hiểu loại này cổ lão huyền ảo phù văn. Tác dụng của nó Tư Lăng tạm thời cũng tìm tòi không xuất đến, Trọng Thiên đứng là từ trong truyền thừa biết nó một số tác dụng, nhưng bởi vì đối với phù văn chưa quen thuộc, vì lẽ đó cũng không nói ra được cái đại khái, chỉ nói cho Tư Lăng nó đối với ly khai chỗ này không gian có trợ giúp.

Tư Lăng hoa mắt mê mẩn mà nhìn Phi Thiên Thuyền trên phù văn, mặc dù là chính mình về đi tới, nhưng mỗi một lần nhìn thấy chúng nó, cũng không nhịn được rơi vào phù văn huyền ảo trong không cách nào tự bắt.

Nhìn thấy Tư Lăng này sắc mặt đáng vẻ, bàn quan Trọng Thiên cùng Tiểu Hồng muội muội đều có chút không chịu được, Trọng Thiên một móng vuốt nạo đã qua, rốt cục nhưng Tư Lăng khôi phục một chút lý trí.

"Tu công tử, chủ nhân hỏi ngươi đã chuẩn bị tốt hay chưa?" Tiểu Yêu Liên nãi tiếng nãi khí hỏi.

Tư Lăng thanh khặc một tiếng, nỗ lực ngay ngắn mặt, nói rằng: "Tiến vào Trúc Cơ hậu kỳ, ta hồn lực so với trước đây mạnh hơn nhiều, hẳn là có thể lái nó."

Ở đây không thể không nói chính là, bởi vì Phi Thiên Thuyền bị về Thượng Cổ phù văn, vì lẽ đó điều động nó nguồn năng lượng thay đổi, tu sĩ linh lực cùng linh thạch đều không có cách nào điều động nó, chỉ có hồn lực mới được. Vì lẽ đó coi như có tu sĩ cường ép đem Phi Thiên Thuyền đoạt đi, cũng không cách nào khống chế nó phi hành. May là mười năm này Tư Lăng từ chỗ này không gian lý được đến khó kể yêu đan, không phải vậy sau đó này chiếc Phi Thiên Thuyền chỉ có thể do hắn đưa vào hồn lực lái, đến lúc đó còn không phiến chết.

Mà Tư Lăng lần này chỉ sợ dĩ như vậy bức thiết lên cấp, là vì tăng cường trong thân thể hồn lực số lượng, muốn đột phá chỗ này không gian sức hấp dẫn thoát đi, nhất định phải có mạnh mẽ hồn lực chống đỡ, không phải vậy sau khi thất bại hậu quả sẽ bị Không Gian Pháp Tắc cắn giết.

"Hào, các ngươi tiền tiến Phi Thiên Thuyền."

Tư Lăng nói rằng, nhưng hai con yêu tiên tiến Phi Thiên Thuyền, sau đó nhìn một chút Phi Thiên Thuyền tạo bao bề ngoài, cảm thấy thấy thể nào làm sao chói mắt, lại dán một tấm dùng hồn lực chế ra thành Ấn Thân phù đưa nó ẩn giấu đi. Tư Lăng như thế làm cũng là căn cứ vào cẩn thận, liền sợ bọn họ đi ra ngoài thời, hội có cái gì bất ngờ phát sinh, nếu là Phi Thiên Thuyền nằm ở ẩn thân trạng thái, cũng nhiều phần an toàn.

Không có chờ bao lâu, sau ba ngày, quen thuộc không gian rung động truyền đến, Tư Lăng ngửa đầu nhìn chăm chăm trên để trống hiện vết nứt không gian, trong vết nứt là vòng xoáy màu đen, sau đó lại bắt đầu quán tính từ vòng xoáy nơi xuất hiện Sát Thủ thi thể sôi nổi khuynh ngã xuống.

Ở không gian vòng xoáy xuất hiện một sát na kia, Tư Lăng tiến vào Phi Thiên Thuyền, sau đó bắt đầu khống chế Phi Thiên Thuyền hướng về vết nứt không gian bay đi, đồng thời một lòng đa dụng, dùng thần thức chú ý không gian biến hóa, chú ý Phi Thiên Thuyền trên phù văn biến hóa, còn muốn tách ra này phẳng phát trời mưa bình thường Sát Thủ thi thể, miễn cho đập đến Phi Thiên Thuyền.

Tư Lăng rất vui vẻ cảm thấy đến về trên phù văn sau Phi Thiên Thuyền biến hóa. Đầu tiên, Phi Thiên Thuyền tốc độ tăng nhanh; thứ yếu, Phi Thiên Thuyền khí tức phát sinh ra biến hóa, dĩ nhiên mơ hồ để lộ ra một loại cùng chỗ này luyện thi không gian tương đồng khí tức, phẳng phát nó không phải

người ngoại lai, mà là không gian lý một phần tử, vì lẽ đó không gian lý sức hấp dẫn không có như dĩ vãng giống như đem Phi Thiên Thuyền như nam châm giống như hút lại; cuối cùng, Phi Thiên Thuyền phảng phất có chính mình ý thức, dĩ nhiên không được hấn đã khống chế.

Tư Lãng trong lòng ngơ ngác, hồn lực cuộn cuộn không ngừng đưa vào Phi Thiên Thuyền trong, hấn lại vẫn có thể cảm giác được Phi Thiên Thuyền tỏa ra một loại sung sướng tâm tình —— này không khoa học a! Phi Thiên Thuyền hiện tại chỉ là kiện trung phẩm Bảo khí, cũng không có đạt đến sản sinh Khí Linh cấp bậc, lúc trước Vân đại sư luyện chế nó thời điểm, sử dụng vật liệu cũng là trong các loại tài liệu, cũng không có sử dụng đỉnh cấp vật liệu luyện chế —— bởi vì Tư Lãng không cái kia tiền mua đỉnh cấp vật liệu đến luyện chế.

Nguyên bản chính ở ăn thịt nướng Trọng Thiên cùng giam lỏng Quả Yêu Liên đột nhiên đều dừng động tác lại, nhìn thấy Tư Lãng một mặt ngơ ngác, Trọng Thiên nhảy đến trên bả vai hấn, vẩy vẩy đuôi, cảm giác được cái gì sau, tựa hồ hướng Tư Lãng lộ ra một cái không có ý tốt nụ cười.

Ở Tư Lãng tê cả da đầu trong, Tiểu Yêu Liên tận chức mà đến làm ông loa, chỉ nghe được nó vui mừng nói: "Tư công tử, quá tốt rồi, bởi vì dùng ta một linh khí về ra họa Thượng Cổ phù văn nhượng Phi Thiên Thuyền không cần đạt đến thiên tiên Thiên Bảo trình độ liền sản sinh linh thức, chờ chúng ta tìm tới càng nhiều đỉnh cấp vật liệu luyện hóa Phi Thiên Thuyền sau, Phi Thiên Thuyền nhất định sẽ sản sinh Khí Linh ~~~ "

Tư Lãng cũng không có cao hứng, bởi vì hấn biết luyện chế Phi Thiên Thuyền vật liệu quá mức phổ thông, hơn nữa cường chế về đi tới phù văn ảnh hưởng, miễn cưỡng đem Phi Thiên Thuyền tăng cao đến nó vật liệu có khả năng chịu đựng cấp bậc, sau đó hay bởi vì Tư Lãng hồn lực đầy hóa, làm cho nó ở nhân duyên trùng hợp bên dưới sản sinh linh thức. Bởi vì thị phi bình thường ở tình huống bình thường tiến hóa đồ vật, lại như hoang đại giống như vậy, chỉ có thần vô hình, làm cho này mặt linh thức căn bản không thể được Tư Lãng người chủ nhân này điều khiển.

Lại như hiện tại, nó trưởng thành cần rất nhiều rất nhiều năng lượng, liền cuộn cuộn không ngừng hấp thụ Tư Lãng hồn lực. Khổ bức Tư Lãng không chỉ cần làm Phi Thiên Thuyền cung cấp hồn lực, còn muốn làm này tham ăn linh thức cung cấp càng nhiều hồn lực, nhất thời muốn chết vừa chết tâm tình đều có.

Nhưng là Tư Lãng coi như muốn dứt bỏ loại này cục diện lúng túng cũng không có cách nào, nếu là hấn thu hồi hồn lực, Phi Thiên Thuyền không được hấn khống chế dẫn đến bại lộ, đến lúc đó sẽ biến thành chỗ này Không Gian Pháp Tắc công kích đối tượng, đến lúc đó bọn hấn toàn bộ cũng phải chơi xong.

Tiểu Yêu Liên cũng nhìn ra Tư Lãng lúc này gian nan, rất tri kỷ mà đem Sát Thủ yêu đan chuyển tới nhượng Tư Lãng hấp thụ. Trọng Thiên cũng thời khắc quan tâm Phi Thiên Thuyền hướng đi, không người nào dám vào lúc này khinh thường bắt cần.

Lúc này, Phi Thiên Thuyền đã kinh dần dần mà tiếp cận vết nứt không gian, Tư Lãng ánh mắt lâm liệt, một bên điên cuồng hấp thụ yêu đan lý hồn lực, một bên khống chế Phi Thiên Thuyền hướng về vết nứt bay đi. Âm một tiếng, Phi Thiên Thuyền rút cục tiến vào vết nứt không gian, may mắn mà tránh thoát luyện thí không gian chỉ lực ràng buộc, nhưng là lại muốn đối mặt nguy hiểm không gian vòng xoáy.

Không gian vòng xoáy là không gian cùng không gian trong lúc đó liên tiếp đường nối, sợ ý một chút liền sẽ bị lạc ở không gian vòng xoáy trong, thậm chí bị không gian vòng xoáy cắn gết, hoặc là bị quuyền đến không biết tên không gian lý.

Tư Lãng cái trán bí xuất mồ hôi tí, từ khi tu tiên sau, thân thể của hấn đã kinh sẽ không giống phạm nhân như thể chảy mồ hôi, nhưng là hiện tại thân nơi nơi như thể này, nhượng hấn không thể không đánh tới hoàn toàn sự chú ý, một khắc cũng không dám thả lỏng. Mà nhượng Tư Lãng lo lắng chính là, Phi Thiên Thuyền sản sinh linh thức sau, không được hấn đã khống chế, ở loại địa phương nguy hiểm này, nó lại vẫn dám không muốn sống mà đầu đá lung tung, nhượng Tư Lãng trong nháy mắt đều có loại xóa bỏ này linh thức kích động.

May là, tuy rằng Phi Thiên Thuyền không nghe lời, nhưng vẫn là vững vàng mà hướng không gian vòng xoáy một đầu khác bay đi, mãi đến tận Tư Lãng cảm thấy bị trừu quang hồn lực đan điện thông khổ không ngớt thời, Phi Thiên Thuyền rút cục lao ra không gian vòng xoáy.

"A, Tư công tử, chúng ta đi ra rồi ~~~" Tiểu Yêu Liên hoan hô.

Tư Lãng tỏ rõ vẻ đại hấn, sắc mặt cũng có chút tái nhợt, khóe môi lộ ra một vệt ý cười. Bất quá chờ nhìn rõ ràng bọn hấn xuất hiện giờ địa phương, nụ cười trên mặt cứng ngắc.

"Tư, Tư, Tư. . . Tư công tử, đó là cái gì?" Tiểu Yêu Liên hét lên một tiếng, vèo một cái trốn đến Tư Lãng trong tay áo.

Tư Lãng trái tim phách oanh phách oanh mà nhảy, nhìn về phía trước này viên màu đen to lớn trái tim, lâm bảm nói: "Không nghi ngờ chút nào, đó là Sát Ma trái tim. . ." Nói, trên mặt lộ ra buồn nôn vẻ mặt.

Quả tim này hình dạng cùng nhân loại không hai trí, nhưng cũng so với lớn hơn không biết mấy trăm lần, trong trái tim diện che kín nhúc nhích mạch máu, lại như là một loại nào đó buồn nôn bò sát loại từng tắc từng tắc mà ngo ngoe, thỉnh thoảng mà còn duỗi ra màu đen tua vòi hướng ra phía ngoài tìm kiếm. Mà nhất làm cho người khó có thể chịu đựng chính là, mặt trên tràn ngập tà ác khí tức, coi như là người của ma tộc trên người cũng sẽ không có loại này tà ác như thế đến làm người chán ghét khí tức.

Tư Lãng cảm thấy, nếu là những này là Ma tộc tác phẩm, người của Ma tộc tuyệt đối là đùa lớn rồi, phỏng chừng là muốn phá hủy toàn bộ Thương Vũ đại lục mới bỏ qua.

Chỉ có Trọng Thiên hai mắt sáng quắc mà nhìn chăm chăm này viên màu đen trái tim, màu tím đen yêu đồng lý lập loè một loại óng ánh ánh sáng, Tư Lãng vừa nhìn liền tê cả da đầu, mau mau cảnh cáo nói: "Mặc kệ ngươi muốn làm gì, chớ liên lụy ta cùng Tiểu Hồng muội muội."

Tiểu Yêu Liên trong lòng tán thành Tư Lãng, trên mặt cũng không dám hé răng, chỉ phải cẩn thận mà trốn ở Tư Lãng trong tay áo.

Trọng Thiên lưu luyện không rời mà thu hồi ánh mắt, sau đó đem môn quay về Tư Lăng, ngạo kiều lên.

Tư Lăng quan sát bọn hắn lúc này vị trí, giật mình phát hiện đây là một chỗ đại thụ thân cây trung tâm, không gian to lớn, xung quanh là như cỏ thụ bình thường sinh trưởng cầu khúc loan nhiều cành cây, hết thảy cành cây đều có ý thức bình thường mà hướng về trên sinh trưởng, sau đó nâng đỡ trung tâm trái tim kia, những cái kia thô to thân cây phẳng phất là truyền dịch quản giống như vậy, hướng về trái tim chuyển vận sát khí.

Tư Lăng cẩn thận mà dùng thần thức ở xung quanh quét dưới, rất nhanh phát hiện nơi này là căn cứ một cái rất cổ lão trận pháp đến bố trí, mà này viên đại thụ chính là liên tiếp những cái kia luyện thi không gian môi giới. Tư Lăng cảm thụ dưới, những cái kia luyện thi không gian dĩ nhiên có mười cái, trừ bọn họ ra ly khai này nơi không gian sát khí không đủ, cái khác không gian đều sản sinh to lớn sát khí, cuộn cuộn không ngừng thua hướng về trái tim kia.

Nếu để cho quả tim này thoái hoá, Sát Hải nguy rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Âm mưu

Chỗ này không gian sát khí quá tà ác, đối với tu sĩ ảnh hưởng rất lớn, Tư Lăng cảm giác được trong đan điền linh lực đều có chút di động, bận bịu liễm trụ tâm thần, sau đó xuất Phi Thiên Thuyền, đem thu hồi.

Nơi này quá mức nguy hiểm, đã kinh sản sinh linh thức Phi Thiên Thuyền khó có thể điều khiển, sợ đến lúc đó nó lại đầu đá lung tung mang đến nguy hiểm, Tư Lăng tạm thời quyết định không cần.

Tư Lăng hướng về trên người mình dán trương Ân Thân phù, sau đó lại đánh giá này viên to lớn trái tim.

Kỳ thực Tư Lăng trong lòng là muốn hủy diệt nó, nó quá nguy hiểm, như nhượng nó thoái hoá thành Sát Ma, hội cho Thương Vũ đại lục mang đến không cách nào tưởng tượng nguy cơ, sinh linh đồ thân chết chỉ đến như thế, đến lúc đó sợ là ngay cả mình ẩn thân nơi cũng không tìm tới. Bất quá nó tuy rằng chỉ là trái tim tạng, nhưng hơi thở của nó quá mạnh mẽ, lấy hắn tu vi bây giờ căn bản là không có cách phá hủy nó, nói không chắc còn có thể đã kinh động nó, đến lúc đó liền đến phiên hắn bị diệt.

Làm sao bây giờ?

Chính suy tư thời khắc, đột nhiên cảm giác được có cái gì hướng về thụ trung tâm đi tới, Tư Lăng mau mau bay đến bên trong góc cẩn thận mà liễm trụ khí tức, rất nhanh mà liền nhìn thấy lõi cây xung quanh những cái kia trong hốc cây đi ra một nhóm về mặt cứng ngắt hoạt tử nhân, mỗi cái hoạt tử nhân đều gánh mấy cái Sát Thủ thi thể. Hoạt tử nhân đi tới trái tim phía dưới trong trận pháp, sau đó đem Sát Ma thi thể quăng đến trong trận pháp một cái trận điểm, Tư Lăng phỏng chừng nơi này chính là những cái kia luyện thi không gian trận lối vào.

Hoạt tử nhân không có thần trí, hoàn toàn được trong cơ thể sát khí điều động, giống như một bộ Khôi Lỗi Nhân. Bất quá so với Khôi Lỗi Nhân, động tác của bọn họ càng thêm linh hoạt. Tư Lăng quan sát một chút, liền phát hiện những này hoạt tử nhân hẳn là bị cáo chế ra, liền không biết không chế bọn hắn chính là Ma tộc người hay vẫn là sự tồn tại của hắn.

Chờ những cái kia hoạt tử nhân sau khi rời đi, Tiểu Yêu Liên cùng Tư Lăng truyện: "Tu công tử, đón lấy làm sao bây giờ?" Trong thanh âm mang theo một loại hi vọng nhanh lên một chút ly khai khẩn cầu.

Tư Lăng liếc nhìn này viên to lớn trái tim, sau đó quả đoán nói: "Cự ly Sát Ma xuất thế còn có một chút thời gian, chúng ta đi ra ngoài trước xem tình huống." Nơi này sát khí trùng thiên, theo Sát Ma trái tim trưởng thành, chắc chắn khác thường tương phát sinh, Tư Lăng liền không tin Thương Vũ trong đại lục những Hóa Thần đồ lão quái không sẽ phát hiện.

Nghe được Tư Lăng quyết định, Tiểu Yêu Liên hầu như vui phát khóc, nó là tình khiết yêu thực, vô cùng không thích loại này tà ác sát khí, đối với nó bản thể có ảnh hưởng. Mà cùng Tiểu Yêu Liên ngược lại, Trọng Thiên xem ra lưu luyện không rời, nếu không là biết bằng nó hiện tại năng lực cũng không phải trái tim đối thủ, phỏng chừng nó đã sớm một miệng yêu hỏa phun đã qua đưa nó luyện hóa thành chính mình đại bổ hoàn.

Coi trọng thiên đáng đáp, Tư Lăng không khỏi có chút cứng đờ hỏi: "Người sẽ không thật sự muốn có ý đồ với nó chứ? Người là yêu thú, nó là Sát Ma, vô dụng với người nơi chứ?"

Trọng Thiên lườm hắn một cái, cảm ba mao đập Tư Lăng mặt, cho rằng hắn là cái không thường thức dân thường. Chờ nghe nó giải thích nói Sát Ma sức mạnh bị luyện hóa sau sẽ trở thành nó đại bổ hoàn thời, Tư Lăng đã kinh thần thò. Đến cùng là ai không thường thức a? Rõ ràng là sự tồn tại của nó quá

quỷ dị, ở đâu là hán không thường thức? Hán có thể chưa từng nghe nói yêu thú năng thôn phệ ma thú ma hạch thăng cấp, bình thường ma thú cùng yêu thú không phải nước giếng không phạm nước sông, từng người tu luyện sao? Hơn nữa loại này tà ác cực kỳ sức mạnh, căn bản là không phải tu sĩ cùng yêu thú năng chịu đựng chứ? Bình thường nhìn chỉ có thể đem hủy diệt.

Cho nên nói, kỳ thực Trọng Thiên giống chính là cái sống nguội không kỳ ?

Ly khai thời gian, Trọng Thiên thừa dịp Tư Lăng không chú ý, lặng lẽ đem một tia yêu hỏa phụ đến Sát Ma trong trái tim. Này sợi màu đỏ tím yêu hỏa vô cùng không nổi bật, như tơ nhện giống như bắt đầu hướng về trái tim mạch máu trong chui vào. . .

*****

Này viên thụ rất khổng lồ, hốc cây bốn phương thông suốt, hơn nữa có rất nhiều hoạt tử nhân, bọn hán bận bịu bận bịu, chỉ có một mục đích, chính là đem giết chết Sát Thủ thi thể vận chuyển đến thụ trung tâm trở thành Sát Ma trái tim chất dinh dưỡng. Tư Lăng đều cẩn thận mà tách ra, tạm thời cũng không muốn cùng hoạt tử nhân đối đầu.

Không biết đi rồi bao lâu, Tư Lăng rõ ràng cảm giác được bọn hán là đi lên phía trên, rất nhanh liền thăm dò rõ ràng địa hình nơi này, Sát Ma trái tim là ở này khóa đại thụ vị trí trung tâm nhất, mà cây này địa hình chia làm năm tầng, chính mình đang đứng ở tầng thứ năm vị trí trung tâm.

Bỏ ra ba ngày thời gian, Tư Lăng mới đi tới tầng thứ ba, nơi này hoạt tử nhân rõ ràng giảm thiểu, mà Tư Lăng cũng dừng tới một chút cẩn thận từng li từng tí một đi tới nhân tu.

Ba nam hai nữ, đều ăn mặc đạo bào màu xanh, mặt trên vẽ một môn phái đồ đằng làm tiêu chí. Tư Lăng nhớ tới loại này đồ đằng là Nam Hải chư đảo trong Huyền Tây Đảo đệ tử phục sức.

Tư Lăng trốn ở một bên, nhìn bọn hán cẩn thận từng li từng tí một mà tiến lên, sau đó một cái nữ tu không cẩn thận phát ra tiếng âm, rước lấy cách đó không xa một cái hoạt tử nhân chú ý, sau đó không chút lưu tình mà bắt đầu công kích.

"Tiểu sư muội cẩn thận!"

Tuy rằng bọn hán rất nhanh liền đem cái kia hoạt tử nhân giết chết, nhưng này tranh đấu âm thanh cũng đưa tới càng nhiều hoạt tử nhân. Nhìn hướng về bọn hán đập tới hoạt tử nhân, mấy cái tu sĩ sắc mặt đều khó nhìn cực kỳ, sôi nổi bắt đầu về phía trước chạy, tựa hồ không muốn cùng những này hoạt tử nhân đối đầu.

Một người dáng dấp anh tuấn nam tu nguyên rủa một tiếng, hận nói: "Những này hoạt tử nhân cảm giác làm sao như thế nhạy bén? Rõ ràng đều không có thần trí."

"Cẩn thận, không nên bị bọn hán trào tổn thương, sẽ bị sát khí ăn mòn."

Một cái khác tu sĩ trên mặt mang theo bi chửa nói: "Bọn hán cũng thật đáng thương, nguyên bản người thật là tốt, lại bị sát khí ăn mòn nguyên thần, chỉ còn dư lại một bộ thể xác, liên luan hỏi cũng không cho phép. Chúng ta môn phái những cái kia ở Sát Hải mất tích đệ tử sợ cũng thành như vậy hoạt tử nhân..."

Nghe vậy không có người nói nữa.

Một bên quan sát Tư Lăng nhạ có suy nghĩ, mãi đến tận những tu sĩ kia sôi nổi chạy xa, Tư Lăng phương cẩn thận mà đi tới, bên đi tới bên suy tư. Xem ra Nam Hải tu sĩ đã kinh phát hiện dị dạng, cho nên mới phải phái những tu sĩ này lại đây kiểm tra. Không biết bọn hán có phát hiện hay không Sát Ma trái tim.

Đi rồi không lâu, lại nghe được chiến đấu âm thanh, chờ nhìn thấy đám người kia, Tư Lăng lấy làm kinh hãi.

Dĩ nhiên là Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong, còn có ba cái không quen biết tu sĩ.

Tư Lăng ánh mắt vút qua mà qua, sau đó dừng lại ở Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi trên người, Liễu Thành Phong lúc này một mặt hưng phấn giờ một cái màu đen trọng kiếm chiến đấu sục sôi, cả người sát khí lăm lăm. Tô Hồng Phi cũng sức chiến đấu không tầm thường, nắm đầm bao bọc một loại sức mạnh khổng lồ đánh tới, hoạt tử nhân nhất thời bị oanh rơi mất nửa người, một mực như vậy bạo lực muội tử nhưng là cái tướng mạo khí chất dịu dàng người, nhìn thực sự là quá vì cùng.

"Tu công tử, cô nương kia tốt. . . Rất mạnh." Tiểu Yêu Liên nhọc nhọc mà phát biểu chính mình ý kiến, hiển nhiên ba quan chú đến tàn phá.

Tư Lăng nhìn trời, đối với nó truyền âm nói: "Vì lẽ đó ngươi sau đó thấy nàng thôi, muốn ngàn vạn cẩn thận." Cũng không phải hết thấy muội tử đều là ôn thuần khả nhân.

Tiểu Yêu Liên lập tức theo tiếng, nó tuyệt đối sẽ cẩn thận.

Tuy rằng ở đây gặp phải Liễu Thành Phong bọn hán thật bất ngờ, nhưng Tư Lăng mới từ luyện thi không gian lý xuất đến, đối ngoại đầu tình huống không hiểu rõ lắm, lúc này cũng không muốn đi cùng Liễu Thành Phong gặp lại, liền dự định rời đi trước nơi đây.

Nhất nhân một yêu truyền âm quyết định rời xa chỗ thị phi này thời, đột nhiên không an phận Trọng Thiên đại gia nhảy ra đi tới, tốc độ nhanh chóng,

nhượng Tư Lăng căn bản không phản ứng kịp. Nó một con đăm vào này chổng hoạt tử nhân trong, một móng vuốt liền nạo chết một cái hoạt tử nhân, vô cùng hung mãnh. Có sự gia nhập của nó, những tu sĩ kia áp lực suy giảm, đối với đột nhiên xuất hiện yêu thú sinh mấy phần cảm kích.

Tư Lăng trên người dán vào lục phẩm Ấn Thân phù, chỉ cần cẩn thận điểm, hoạt tử nhân căn bản sẽ không phát hiện hắn, Tô Hồng Phi chờ người càng không thể phát hiện. Đang chuẩn bị không để ý tới Trọng Thiên trực tiếp rời khỏi thời, nhưng Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi ánh mắt nhượng hắn dừng bước.

"Ai, này không phải Tư tiểu đệ gia yêu thú sao? Tại sao lại ở chỗ này? Lẽ nào Tư tiểu đệ ở phụ cận?"

Tô Hồng Phi tắc nhàn nhạp mà liếc nhìn hắc chỗ ẩn thân, cái kia lạnh lạnh ánh mắt nhượng Tư Lăng trong lòng cảm giác nặng nề, nàng có thể cảm giác được sự tồn tại của hắn, liền dường như lúc trước Yêu Liên khi xuất hiện trên đời, ở chỗ hang núi kia đối phó Điện Diện tu sĩ, Tô Hồng Phi cũng là như vậy dễ dàng nhìn thấu hắc ẩn thân. Tại sao?

Muốn thời Tư Lăng đem Ấn Thân phù thu hồi, sau đó làm làm ra một bộ vừa tới đáng đáp, thấy hoạt tử nhân còn rất nhiều, không nói hai lời tiến lên hỗ trợ.

Có Tư Lăng hỗ trợ, ở đây hoạt tử nhân rất nhanh bị giết sạch rồi, sợ nơi này chiến đấu đưa tới càng nhiều hoạt tử nhân, mấy người vội vội vàng vàng ly khai.

Chờ đến một chỗ an toàn nơi, mọi người phương dừng lại nghỉ ngơi, Liễu Thành Phong cũng cảm thấy có chút hứng thú hỏi: "Tư tiểu đệ ngươi cũng bị trên đảo này bảo quang hấp dẫn đến sao? Ta đến Sát Hải hơn ba năm, có thể một lần đều không có gặp phải ngươi lý."

Mười năm trôi qua, Liễu Thành Phong từ một cái ánh mặt trời thiếu niên trưởng thành tuần lã thanh niên, nhưng vẫn là cái rộng rãi đơn thuần thanh niên, nụ cười sạch sẽ ánh mặt trời, làm cho người ta chán ghét không đứng lên.

Tư Lăng nhàn nhạp cười cợt, không chút biến sắc mà nói: "Đúng đây, không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp phải ngươi." Trong lòng đồng thời đem Liễu Thành Phong phân tích dưới, biết này viên đại thụ sinh trưởng ở trên đảo, hơn nữa Sát Ma trái tim trưởng thành toả ra khí tức bị người biến thành dị bảo xuất thế bảo quang đến làm che giấu.

Xem ra tất cả những thứ này là có người cố ý hành động.

Hai người tự cự sau, Liễu Thành Phong sắp đem Tư Lăng giới thiệu cho này ba cái tu sĩ nhận thức, bọn hắn là Nam Hải Lưu Tiên Đảo tu sĩ, Lưu Tiên Đảo chủ cùng Thiên Tông phái rất có ngọn nguồn, này phiên liền đồng thời hành động. Này ba cái tu sĩ đều là Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, xem ra hắn là cũng là Huyền Tây Đảo trên trẻ tuổi người tài ba, ở lẫn nhau giới thiệu sau, đều không keo kiệt mà cho Tư Lăng một cái hữu hảo nụ cười, nghĩ đến là lúc trước Trọng Thiên xuất hiện giúp bọn hắn một tay, nhượng bọn hắn lòng sinh cảm kích, lưu lại ấn tượng tốt.

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà tiếp nhận rồi, tâm nói Trọng Thiên làm sao có khả năng hội làm việc tốt, tất nhiên là muốn nhạ những chuyện gì mới hội đi giúp bọn họ.

Tiếp theo Liễu Thành Phong lại nhân cơ hội nói tới toà này Vô Phương Đảo tình huống, cười nhạo nói: "Hiện tại toàn bộ Nam Hải tu sĩ đều tới nơi này vội, mục đích chính là vì tức sắp xuất thế dị bảo. Nhưng là ta cảm thấy sự tình khác thường, coi như là dị bảo cũng không thể ở loại sát khí này nồng nặc nơi sinh ra. Hơn nữa nơi này thực sự là quỷ dị vô cùng, trong lòng ta luôn có dự cảm không tốt. . ."

Tư Lăng phụ họa nói: "Àn, ta cũng cảm thấy nơi này có gì đó quái lạ, đặc biệt những cái kia hoạt tử nhân, rõ ràng là bị sát khí ăn mòn thần trí, đã biến thành khôi lỗi nhân tu." Nói, Tư Lăng không chút biến sắc mà nhìn người ở chỗ này một chút, đã thấy Tô Hồng Phi sắc mặt bình tĩnh, tựa hồ tia không hề thấy quái lạ, mà mấy người còn lại đều lộ ra thần sắc suy tư.

"Chúng ta chuyến này là muốn đi đại thụ trung tâm thăm dò tình huống, Tư tiểu đệ, nếu không ngươi cùng chúng ta cùng đi chứ?" Liễu Thành Phong đưa ra mời, Tư Lăng sức chiến đấu không tầm thường, có hắn ở cũng coi như là nhiều cái trợ lực.

Tư Lăng do dự dưới, liền đáp ứng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 82: Ghen tị

Tư Lăng sở dĩ hội đáp ứng cùng Liễu Thành Phong bọn hắn đồng thời hành động, một là muốn xem bọn họ làm sao đối phó này viên Sát Ma trái tim, hai

là Trọng Thiên mãnh liệt yêu cầu.

Liễu Thành Phong mới vừa nói ra thời, Tư Lăng còn không ứng đây, Trọng Thiên liền nằm nhoài đầu hấn trên bắt đầu nạo tóc của hấn, đây là biểu đạt nó mãnh liệt muốn đi theo nguyện vọng, xem tới vẫn là đối với này Sát Ma trái tim chưa từ bỏ ý định. Hơn nữa Tư Lăng tin tưởng nếu là mình từ chối, Trọng Thiên tuyệt đối sẽ một móng vuốt nạo lại đây đem hấn độc ma tủy.

So với Tư Lăng lên đường bình an đi ra, bọn hấn đi vào con đường rõ ràng khó khăn rất nhiều. Đương nhiên Tư Lăng có thể thuận lợi xuất đến cũng là bởi vì có Ân Thân phù quan hệ, hơn nữa chỗ này đại thụ không gian rõ ràng bị người thiết trí rất nhiều cạm bẫy ngăn cản người đi vào, lý khai thật không có cái gì trở ngại. Vì lẽ đó cùng Tư Lăng bỏ ra ba ngày thời gian từ tầng thứ năm đi tới tầng thứ ba so với, bọn hấn muốn từ tầng thứ ba đi tới tầng thứ năm, dùng nhiều gấp ba nhiều thời giờ.

Như vậy đi rồi thời gian mười ngày, mọi người trải qua nhiều lần hoạt tử nhân công kích, rốt cục đến tầng thứ năm lối vào.

Tư Lăng cảnh giác đánh giá bốn phía, càng là tiếp cận đại thụ vùng đất trung tâm, Sát Ma trái tim toả ra tà ác sát khí càng ngày càng nồng nặc, Liễu Thành Phong chờ người rõ ràng cũng cảm giác được, đều mặt lộ vẻ vẻ nghiêm túc, hoàn toàn lật đổ lúc trước dự đoán xuất thể suy đoán.

Đột nhiên, Tô Hồng Phi nhìn phía hốc cây một chỗ đường nổi, thấp giọng nói: "Phía trước có người."

Mọi người lập tức cảnh giác, không tiến thêm nữa. Tuy rằng không biết Tô Hồng Phi làm sao biết, nhưng dọc theo con đường này toàn nhân Tô Hồng Phi nhắc nhở, nhưng bọn hấn tách ra rất nhiều tụ tập tuần tra hoạt tử nhân, mọi người đối với phán đoán của nàng là cực tin phục.

Mấy người vừa định lui lại tìm kiếm một con đường khác, một đạo cạc cạc cười quái dị âm thanh vang lên, một cái mặc áo bào đen bóng người nổi lên.

"Không nghĩ tới người cái bé con dĩ nhiên có thể nhìn thấu ta ẩn thân. Nếu đến rồi, liền đều lưu lại cho Ma thần đại nhân làm chất dinh dưỡng đi!"

Liễu Thành Phong gánh hấn trọng kiếm, đại liệt liệt hỏi: "Người là ai? Giấu giúu điểm điểm không dám lấy bộ mặt thật gặp người, vừa nhìn liền không phải người tốt!"

Tô Hồng Phi sao tay, ôn dịu dàng uyển mà cười nói: "Su đệ, bọn hấn vốn là không phải người tốt, chỉ sợ là vẫn chờ chúng ta tới nơi này đi. Nhìn một cái hấn nói cái gì Ma thần, vừa nghe liền không phải vật gì tốt."

"Su tỷ nói đúng, loại này một thân hắc gia hỏa, vừa nhìn chính là cái không có ý tốt, không oán được liền mặt cũng không dám lộ cho chúng ta xem, có thể gương mặt đó thật sự người không nhận ra đi. Loại này liền mặt cũng không thể thấy gia hỏa, phỏng chừng này Ma thần cũng là người không nhận ra."

"Su đệ, trong lòng người biết là tốt rồi, hà tất nói ra đâu?"

...

...

Su tỷ đệ hai người người một lời ta một lời mà nói tới vui vẻ, người áo đen kia không ngoài ý muốn địa khí phải run, trực tiếp một đạo Pháp Quyết công kích lại đây. Nhìn thấy này màu đen ma khí, Lưu Tiên Đảo tu sĩ giật nảy cả mình, cả kinh kêu lên: "Hắn là ma tu?"

Tư Lăng không chút biến sắc mà nhìn thể su tỷ đệ biểu diễn, đúng là hơi kinh ngạc, bọn hấn đây là muốn làm tức giận ma tu sao?

Quả nhiên, này ma tu cả giận nói: "Làm càn, Ma thần đại nhân nhưng là Thượng Cổ thời kỳ Thần Ma trái tim một trong, há có thể cho phép các người tùy tiện nói xấu? Ta muốn đem bọn người hết thảy đều rút hồn luyện phách, dùng thân thể của các người tế Ma thần đại nhân. Chờ Ma thần đại nhân thoải mái hoá sau khi tỉnh dậy, thế giới này chính là Ma thần đại nhân thế giới. . ."

Liễu Thành Phong né tránh này ma tu công kích, kêu lớn: "Ai nha, người Ma thần đại nhân lúc nào thức tỉnh a? Sau khi tỉnh dậy muốn làm gì?"

"Ồi Ồi. . . Nhanh hơn, cũng sắp, còn có một tháng, Ma thần đại nhân liền muốn thức tỉnh. . ."

Này ma tu đột nhiên cảm miệng, hiển nhiên lúc này mới tỉnh ngộ lại chính mình trong hai cái bé con phép khích tướng, nhất thời giận không nhịn nổi, gào thét một tiếng, mọi người hơi biến sắc mặt, trong thần thức phát hiện lấy bọn hấn nơi này làm trung tâm, bốn phương tám hướng trong hốc cây đi tới từng nhóm một hoạt tử nhân.

"Đi mau!"

Lưu Tiên Đảo tu sĩ dùng mấy viên Phích Lịch đan ở phía trước nổ tung một con đường, đi đầu xông ra ngoài. Này ma tu cũng không tính buông tha nói xấu Ma thần đại nhân người, chỉ huy một đám hoạt tử nhân đuổi theo.

Mọi người vừa chạy vừa giết, còn muốn dự phòng bị hoạt tử nhân trảo thương niền cho bị sát khí ăn mòn thân thể, nhất thời chật vật không ngớt. Hốc cây bốn phương thông suốt, những cái kia bị ma tu gọi tới hoạt tử nhân mỗi khi hội từ một bên hốc cây nhảy ra, đối với bọn họ tiến lên tạo thành cản trở.

Tư Lăng đem hồn lực phúc ở trên người cùng linh kiếm trên, trong tay linh kiếm vung vẩy phải chỉ còn dư lại từng đạo từng đạo ánh kiếm, những cái kia gần người hoạt tử nhân đại thể bị hấn một chiêu kiếm ném lăn, sạch sẽ lưu lại, trừu đến cùng hấn song song chạy Lưu Tiên Đảo tu sĩ liền tiếp xem ra,

một mặt kinh dị. Phải biết những này hoạt từ nhân trải qua Sát Ma sát khí cải tạo sau, như bị rèn luyện một lần thân thể, thân thể độ cứng có thể so với Kim Đan tu sĩ, bình thường pháp khí căn bản là không có cách chặt thương bọn hắn, nhưng không nghĩ đến người này cầm một cái Trung Phẩm Pháp Khí linh kiếm, lại như ở chặt dưa hấu như thế. Hơn nữa. . . Đây kiếm trên che sức mạnh hết sức kỳ quái, không giống như là bất luận một loại nào thuộc tính linh lực.

Hoạt từ nhân càng ngày càng nhiều, hầu như ngăn chặn con đường phía trước, làm cho bọn hắn không ngừng mà chuyển đổi phương hướng, phía sau mà tu lại theo sát không nghĩ, trong lúc nhất thời tất cả mọi người có chút không triệt.

Đột nhiên, oanh tạc một tiếng vang thật lớn, từ một cái trong hốc cây phun ra một đạo linh quang, cái kia linh quang chỗ đi qua, hoạt từ nhân đều như là bị tịnh hóa giống như vậy, tiếng rít một tiếng liền hóa thành một đạo khói đen biến mất.

Ma tu vừa vội vừa tức, hét lớn một tiếng: "Phương nào người?" Nói, vội vàng đem những cái kia liền tiếp đưa tiến lên cho linh quang tiêu diệt hoạt từ nhân thu nạp trở lại.

Lúc này, từ trong hốc cây bay ra hai bóng người, một người trong đó là hồng y như hỏa mỹ lệ nữ tu, một mặt lãnh diễm cao quý, giữa hai lông mày lộ ra một luồng tự lười biếng lại tự thanh sương thần bao hàm, xem ra vô cùng mê người, làm cho nam nhân liếc thấy bên dưới không ai không tâm gọn sóng. Mà nữ tu bên người chính là một cái vóc người cao to cường tráng anh tuấn nam tử, ngũ quan thô lỗ, như đao gọt búa tấp mà thành, lộ ra một luồng dũng mãnh lâm liệt khí. Mà khiến lòng người trong sợ hãi chính là, nam tử kia tu vi nhường người không thể dò xét, tình huống như thế nếu không là hắn không có tu vi, vậy thì là tu vi cao hơn bọn họ xuất không biết mấy cấp, nhường người không thể cảm nhận được. Bất quá này bên ngoài khí tức chứng minh hắn tuyệt đối là cái cường giả, tu vi tuyệt đối là Nguyên Anh bên trên.

Nhìn thấy người đàn ông kia trong nháy mắt, Tô Hồng Phi con người thu nhỏ lại, rất nhanh liền buông xuống mí mắt, miễn cho lộ ra dị dạng.

Tư Lăng cảm giác được người đàn ông kia tựa hồ liếc mắt nhìn hắn, ánh mắt lạnh lùng, lại như bị con rắn độc nhìn chăm chăm như thế, nhường hắn trong lòng bay lên một luồng lạnh giá.

"Nguyệt sư tỷ, người tại sao lại ở chỗ này?" Liễu Thành Phong cao hứng nói, này một mặt kinh hi chính là cái không tâm cơ thiếu niên, khiến người ta không nhìn được muốn đáp lại hắn.

Người đến chính là Nguyệt Thiên Dạ, chỉ thấy nàng hướng Liễu Thành Phong cười cợt, ánh mắt đặt ở Tư Lăng trên người, thấy Tư Lăng vẻ mặt hồ hững mặt lộ ra vẻ âm trầm, rất nhanh liền thu hồi tâm mắt, nói rằng: "Liễu sư đệ, hơi chút lại ôn chuyện, trước hết giết này ma tu lại nói."

Nói Nguyệt Thiên Dạ mở ra tay, một cái quang cầu xuất hiện, sau đó đem quang cầu hướng về trước đánh tới, phàm là bị quang cầu bao phủ hoạt từ nhân lại một lần nữa hóa thành một trận khói đen.

"Nguyệt sư tỷ, người là quang linh căn?" Liễu Thành Phong ngạc nhiên hỏi. Không phải nói chỉ là ngũ linh căn sao? Đây quang linh căn là từng sao sự việc?

Nguyệt Thiên Dạ nói: "Àn, đây là ta tu luyện một loại Tịnh Hóa Pháp Quyết, là tà ác hắc ám ma vật khắc tinh." Đúng là không có nói mình nguyên bản là ngũ linh căn, vì sao lại thêm ra một cái quang linh căn. "Các người đều tự lại đến bên cạnh ta đến, ta đối phó hoạt từ nhân, các người tùy thời giết này ma tu."

Mọi người sau khi nghe xong sôi nổi gật đầu, đồng thời đối phó ma tu. Đây ma tu khả năng không nghĩ tới sẽ xuất hiện một cái tu luyện Tịnh Hóa Pháp Quyết quang linh căn tu sĩ, nhìn thấy hoạt từ nhân sôi nổi từ vong, nhất thời giận tím mặt, không tiếp tục ẩn giấu chính mình, không lờ mờ khí hóa thành một cái ma long hướng về bọn hắn kéo tới.

Mắt thấy này ma long liền muốn đánh về phía Nguyệt Thiên Dạ, chỉ thấy Nguyệt Thiên Dạ bên người nam tử khê hừ một tiếng, giơ tay bắn ra, một đạo linh quang liền đánh tan ma long, linh quang cũng không đình chỉ, trực tiếp đạn hướng này ma tu, ma tu phun ra một cái huyết, thân thể bay thật xa, trực tiếp đụng vào thụ trên tường, hiển nhiên bị thương không nhẹ.

Mọi người kinh hãi mà nhìn nam tử, này ma tu là cái Kim Đan hậu kỳ tu sĩ, không nghĩ tới hắn một cái trong nháy mắt liền đem cái kia nguy hiểm ma long cho đánh tan. Tu vi của hắn đến cùng cao bao nhiêu?

Tư Lăng cũng không che giấu trong mắt kinh ngạc, vừa nãy hắn ra tay sau, rốt cục nhường hắn tìm thấy người đàn ông này nội tình, cái này người dĩ nhiên là Hóa Thân tu sĩ, hơn nữa còn là cái yêu tu. . .

Lúc này, Liễu Thành Phong đã kinh dựa vào ma tu trọng thương thời khắc khi hướng về này ma tu, trong tay trọng kiếm hóa thành ngàn vạn kiếm ý, đem này ma tu chém thành hai nửa. Ma tu nguyên thần vội vàng vàng mà ra bên ngoài bay trốn, lại bị một đạo linh lực hóa thành tay bắt được, sau đó đưa đến Nguyệt Thiên Dạ trước mặt, Nguyệt Thiên Dạ dùng một chiếc lọ đem nguyên thần nhốt lại.

"Ta muốn giữ lại này nguyên thần sưu hồn, lẽ ra có thể từ trong biết Vô Phương Đảo một ít chân tướng." Nguyệt Thiên Dạ đối với mặt lộ ra kinh ngạc mọi người nói, sau đó quay đầu đối với cái kia ra tay giúp đỡ nam tử nói rằng: "Cảm ơn người hỗ trợ."

Nam tử nhìn cách đó không xa Tư Lăng, ánh mắt như xà, khóe môi lộ ra một vệt ý vị không rõ nụ cười, "Nếu như ta muốn ra tay với hắn, người còn có thể hay không cảm ơn ta?"

Nguyệt Thiên Dạ hơi biến sắc mặt, hai mắt lạnh lẽo, cảnh cáo mà kêu một tiếng: "Đồ Mực!"

Nam tử hai tay chấp sau lưng, thu hồi ánh mắt, cuồng ngạo nói: "Bất quá là cái dung mạo so với nữ nhân xinh đẹp hơn nam nhân, xinh đẹp nữa cũng chỉ là một xác tử, trong xem không còn dùng được, người cần gì phải như vậy chấp nhất. Xả hấn thôi!"

Theo hấn dứt lời dưới, Tư Lăng đột nhiên cảm giác được một đạo Hóa Thần tu sĩ uy thế áp bức mà đến, trong nháy mắt ép tới hấn không thờ nổi, ngũ tạng lục phủ đều xoắn thành một đoàn, cực kỳ khó chịu, mau mau ngưng tụ hồn lực khổ sở chống đỡ lại, trong lúc vô tình khoe môi xuất ra vết máu, tình xảo mỹ lệ ngũ quan nhân này một vết vết máu mà thêm mấy phần yêu diễm, khiến người ta hầu như không dám nhìn thẳng.

Đồ Mộc mắt sáng lên, mắt lộ sát khí.

Bởi Đồ Mộc uy thế chỉ nhằm vào Tư Lăng nhất nhân, người bên ngoài tuy rằng không cảm giác được, nhưng cũng biết Tư Lăng tình huống, biết nam tử tu vi sâu không lường được, đều không dám mạnh động. Chỉ có Nguyệt Thiên Dạ mặt lộ vẻ sương lạnh, gần từng chữ: "Người dám dă thương hấn, ta muốn dạy người hồn phi phách tán!"

Nguyệt Thiên Dạ vừa mới nói xong, Tư Lăng đột nhiên cảm giác được trên người uy thế biến mất, sau đó là cái kia gọi Đồ Mộc nam nhân phúc mà vắng miệng huyết, thân hình đều có chút bất ổn mà ngã quỵ trên mặt đất, sắc mặt trong nháy mắt bụi bặm, có thể thấy được bị thương không rõ.

Trong lòng mọi người ngạc nhiên nghi ngờ không ngớt, lẽ nào cái này mạnh mẽ nam tử cùng Nguyệt Thiên Dạ ký kết cái gì khế chú, sinh tử toàn bằng người khác trong một ý nghĩ? Có thể sao? Nguyệt Thiên Dạ hiện tại chỉ là cái Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ.

"Cái này là giáo huấn!" Nguyệt Thiên Dạ nhìn nam nhân ngã quỵ trên mặt đất, vẻ mặt lạnh lẽo hờ hững: "Ta nói rồi, chỉ cần người không có ý đồ với hấn, người muốn làm cái gì ta đều sẽ không ngăn cản người."

Đồ Mộc ngẩng đầu nhìn nàng, mắt lộ ra hung tàn vẻ, sớm muộn có một ngày, hấn muốn nữ nhân này cam tâm tình nguyện mà thư phục cho hấn, sau đó giết nàng yêu mến nhất nam nhân, từ từ đưa nàng dần vật đến chết. . . Còn chưa đem các loại dần vật người ý nghĩ muốn xong, một cái bình ngọc quảng đến trong lòng ngực của hấn, mở ra xem, là một viên chữa thương linh đan.

Đồ Mộc trên mặt nhất thời lộ ra một cái thập phần vi diệu vẻ mặt, một loại tự vui mừng lại tự tới tâm biểu hiện, khiến người ta sờ không được hấn ý nghĩ trong lòng.

Liễu Thành Phong liếc nhìn vẫn không lên tiếng Tô Hồng Phi, miễn cảm phát hiện nàng dị dạng, bất quá hiện tại nhiều người, cũng không tốt hỏi, liền đi quan tâm Tư Lăng.

Tư Lăng hướng hấn lắc đầu ra hiệu chính mình không có chuyện gì, lén lút chăm chú đề lại muốn tiến lên nạo này yêu tu một móng vuốt Trọng Thiên.

Trọng Thiên thuộc tính chính là ngạo kiều kiêu căng gây chuyện thị phi, chính mình bắt nạt Tư Lăng làm cho, người khác bắt nạt Tư Lăng muốn xem đại gia nó cho phép hay không, nhưng lúc này Trọng Thiên phỏng chừng là đánh không lại cái này Hóa Thần kỳ yêu tu, hơn nữa cũng không thích hợp bại lộ Trọng Thiên tồn tại, như bị này yêu tu nhìn chăm chăm hậu quả khó mà lường được. Vì lẽ đó Tư Lăng kiên quyết từ chối Trọng Thiên hiện đang ra tay.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Huyết khế

Mấy người tìm cái đối lập trống trải hốc cây nghỉ ngơi, thuận tiện cũng tìm hiểu một chút Vô Phương Đảo tình huống.

Ở trước mặt mọi người, Nguyệt Thiên Dạ trực tiếp đối với cái kia ma tu nguyên thần suu hồn, lý do là muốn tìm xuất Vô Phương Đảo cùng này khóa đại thụ bí mật, không thể để cho người phạm tục bị lừa bịp, miễn cho nhượng ma tu làm ra càng nhiều đối với Thương Vũ đại lục tai hại sự tình. Nguyệt Thiên Dạ lời ấy hoàn toàn là đứng ở đại nghĩa phương diện, lý do cũng hợp tình hợp lý, vì lẽ đó mặc dù suu hồn một thuật từ xưa tới nay bị các tu sĩ lên án, mọi người cũng đồng ý nàng thành tựu.

Suu Hồn Thuật đối với tu sĩ ảnh hưởng là to lớn, bị suu hồn tu sĩ bình thường hội đối với nguyên thần có tổn thương, khiến cho biến thành không linh trí nguyên thần, cả đời không có khôi phục khả năng, này chính là các tu sĩ không cho phép. Vì lẽ đó nếu là vạn bất đắc dĩ, tu sĩ bình thường sẽ không đồng ý suu hồn.

Tư Lăng tuy rằng không hề rời đi quá lớn thụ, nhưng cũng từ Liễu Thành Phong nơi đó hiểu rõ đến tình huống của nơi này. Nơi đây là ở vào Sát Hải cực Đông Hải vực Vô Phương Đảo, hòn đảo diện tích khá lớn, đảo trên thực vật được đảo bên trong sát khí ảnh hưởng, hoàn toàn biến dị. Hòn đảo trung tâm sinh trưởng một gốc cây đại thụ, cây kia đại thụ diện tích hầu như có thể xem thành một toà đảo trong đảo, chưa từng có ai từng thấy khổng lồ như vậy đại thụ, hơn nữa đại thụ trong còn có rất nhiều hốc cây, đông đảo bị cái gọi là bảo quang hấp dẫn đến tu sĩ sau đó phát hiện có hoạt tử nhân tiến vào

đại thụ trong hốc cây, liền cũng đi theo vào, sau đó lại phát hiện trong hốc cây có động thiên khác.

Liễu Thành Phong bọn hắn cho rằng, nơi này hầu như có thể được xưng là là Sát Hải sát khí dày đặc nhất nơi, hơn nữa nơi đây sát khí cùng Sát Hải hẳn nơi không giống, thậm chí có thể làm cho bị sát khí gây thương tích người biến thành hoạt tử nhân, làm cho trong lòng bọn họ thêm mấy phần lo lắng, rất nhiều đi tới đảo trên tu sĩ đã kinh đã biến thành hoạt tử nhân, thêm vào biến dị thực vật uy hiếp, nhưng bọn hắn càng ngày càng cảm giác được Vô Phương Đảo không đơn giản. Chỉ có Tư Lăng biết những này đều là bởi vì đại thụ trung tâm luyện thi không gian luyện hóa tà ác sát khí cùng Sát Ma bản thân sát khí ăn mòn nguyên có.

Nguyệt Thiên Dạ rất nhanh suu xong hồn, sắc mặt có chút khó coi, nhưng ba cái đến từ Lưu Tiên Đảo tu sĩ trong lòng vì hơi nháy, trực giác việc này không tốt.

Quả nhiên, Nguyệt Thiên Dạ rất nhanh liền đưa nàng suu hồn sau biết đến sự tình trầm giọng nói cho bọn họ biết.

Từ này ma tu nguyên thần cũng biết, mấy vạn năm trước, có một cái bị nhân tu truy sát đến Sát Hải ma tu tới chỗ này, sau đó tiến vào đại thụ sau, phát hiện đại thụ trung tâm lý một viên Thương Cổ thời kỳ Sát Ma trái tim. Sau đó lợi dụng mấy vạn năm, tập kết rất nhiều rót nhập ma đạo ma tu, bắt đầu nghĩ trăm phương ngàn kế phục sinh Sát Ma trái tim, lấy này đến trả thù nhân tu truy sát.

Nghe nói Thương Cổ thời kỳ, Sát Ma là do trong thiên địa sát khí thai nghén mà sinh ma sát. Sát Ma trời sinh khát máu tàn bạo, lãnh khốc vô tình, thấy chúng sinh liền giết, làm cho Thương Cổ thời kỳ gọi ra một hồi một trường máu me. Sau đó Thương Cổ thời kỳ yêu tộc, nhân tộc, Ma tộc đại năng liên thủ, ở tồn rơi xuống mấy chục triệu đỉnh tiêm tu sĩ sắp đem Sát Ma trừ đi. Bất quá nhưng không thể hoàn toàn đem Sát Ma trừ đi, Sát Ma cùng nhân loại không giống, trời sinh nó có ba viên trái tim, chỉ cần trái tim không có bị hủy, liền có thể dựa vào trái tim thoát hoá phục sinh. Trên thời kì cổ này một hồi, mấy tộc tu sĩ chỉ phá hủy Sát Ma một trái tim, còn lại hai trái tim biến mất ở vết nứt không gian trong, những cái kia đại năng cũng không biết là bị không gian vòng xoáy cắn nuốt hoặc là lưu lạc đến vạn ngàn bên trong tiểu thế giới, mặc dù nhiều phương truy tìm, nhưng vẫn chưa có thể tìm tới.

Mà đại thụ trong này viên Sát Ma trái tim phòng chừng là bị vết nứt không gian quyền đến chỗ này trong không gian, lúc đó Sát Ma trái tim nhân bị thương nặng nề đã không có linh trí, chỉ có thể dựa vào bản có thể biết nơi này với mình có lợi trầm ngủ ở nơi này, thuận tiện làm yếm hộ. Tuy rằng chỉ là trái tim tạng, nhưng trời sinh mang theo yêu tà sát khí, nguyên bản Sát Hải dần dần bị sát khí ăn mòn cảm hoá, đã biến thành thật chính là Sát Hải. Mà Sát Ma trái tim cũng cần trường thành phục sinh, vô ý thức sáng tạo với mình có lợi điều kiện, bắt đầu rời từ Thương Cổ thời kỳ đến hiện tại ẩn núp.

Mấy vạn năm trước ma tu ở phát hiện Sát Ma trái tim sau, liền bắt đầu có kế hoạch mà phục sinh Sát Ma, muốn lợi dụng Sát Ma đem Thương Vũ đại lục nhân tu loại bỏ xuất đại lục, nhưng thế giới này biến thành ma tu thiên hạ, đến lúc đó ma tu cũng lại không phải người nào gọi đánh đối tượng.

Bất quá đáng tiếc chính là, năm đó cái kia ma tu chí nguyện tuy rằng lớn lao, nhưng làm sao này ma tu lúc đó bị thương nặng nề, tu vi không được tiến thêm, tuổi thọ giảm thiểu, rất nhanh liền tiêu hao hết tuổi thọ chết đi. Tuy rằng hắn chết rồi, nhưng cũng cho những cái kia ma tu một cái mục tiêu, làm cho càng ngày càng nhiều ma tu bắt đầu gia nhập phục sinh Sát Ma trong kế hoạch.

Hơn nữa nhưng bọn hắn sợ hãi chính là, ma tu kế hoạch mấy vạn năm, hiện tại đã đến ngàn cân treo sợi tóc, thời gian chỉ còn dưới thời gian một tháng, một tháng sau, Sát Ma trái tim liền muốn phục sinh.

"Ngu xuẩn!" Đồ Mộc anh tuấn trên mặt lộ ra lạnh lẽo cười vãn, trong nháy mắt đem cái kia bị suu hồn sau không có thần trí nguyên thần phá hủy.

Nghe được Đồ Mộc, trong lòng mọi người nặng nề, gật đầu tán thành. Những cái kia ma tu muốn lợi dụng Sát Ma đối phó nhân tu, cũng không suy nghĩ một chút xem Sát Ma thứ này bọn hắn có thể điều động sao? Như nhưng nó phục sinh, hậu quả chính là toàn bộ Thương Vũ đại lục tận thế. Hiện tại Thương Vũ đại lục cũng không có Thương Cổ thời kỳ đại năng cường đại như thế, có thể lại một lần nữa dốc hết mấy tộc lực lượng đem trừ đi. Huống hồ hiện tại người, yêu, ma tam tộc tu sĩ nhưng là không chết không thôi đối thủ một mất một còn, các cư một thế giới, nhưng bọn hắn liền hợp lại, có thể sao?

"Đồ tiên bối, Nguyệt đạo hữu, các người có hà kiến giải?" Lưu phương đảo tu sĩ thận trọng hỏi, thái độ khá là cung kính.

Không trách bọn họ hội như vậy kính trọng, Đồ Mộc tu vi sâu không lường được, bọn hắn đã đem hắn xem là tiên bối tới đối xử, đây là tu vi áp chế, chỉ có thể cung kính chờ chi, không dám có chút ý nghĩ. Mà Nguyệt Thiên Dạ lại càng không đạt được, tuy chỉ là cái Trúc Cơ kỳ tu sĩ, nhưng sức chiến đấu không tầm thường, còn có thể gây sát thương lúc đó tồn thương vị tiên bối này cao nhân, dám cùng hắn hờ hợt, khiến người ta cảm thấy nàng càng sâu không lường được, bọn hắn thậm chí cho rằng Nguyệt Thiên Dạ khả năng là lợi dụng pháp bảo đến liếm tu vi tu sĩ cấp cao, tự nhiên không dám lơ đãng.

Đồ Mộc trước tiên một phách cao nhân tiên bối đáng đáp, lạnh như băng không nói lời nào, này mấy cái nhỏ yếu nhân tu còn không đáng hắn để ở trong mắt, chỉ là ánh mắt như có như không mà đuổi theo Tư Lăng, thỉnh thoảng sát ý thoáng hiện.

Mấy người trong, nhất bình tĩnh trấn định chính là Tư Lăng cùng Tô Hồng Phi.

"Đúng vậy, Nguyệt sư tỷ, đây chính là việc quan hệ Thương Vũ đại lục đại sự, chúng ta có muốn hay không thông báo sư môn trưởng bối?" Liễu Thành Phong cũng tập hợp quá tới hỏi, bất quá hắn chỉ hỏi Nguyệt Thiên Dạ.

Nguyệt Thiên Dạ khẽ mỉm cười, thái độ của những người này nghiêm nhiên đưa nàng xem là người lãnh đạo, mà cái này cũng là nàng cố ý tạo thành, đối với nàng kế hoạch kế tiếp có trợ giúp.

"Đây là tất yếu. Mấy vị đạo hữu, nếu đã kinh biết Vô Phương Đảo bí mật, ta nghĩ không cần lại tới thụ trung tâm đi thăm dò nhìn, nơi đó quá nguy hiểm, các người ứng tận mau đi ra, sau đó đem chuyện nơi đây nói cho đạo ngoại người cùng sư môn của các người, khiến người ta chuẩn bị sẵn sàng." Nguyệt Thiên Dạ lời này là đối với Lưu Tiên Đảo tu sĩ nói, sau đó trầm ngâm một chút, rồi hướng Liễu Thành Phong mấy người nói: "Liễu sư đệ, đất này nguy

hiểm, ta cũng không tán thành các người lưu lại." Nói, nhìn Tư Lăng một chút.

Này một chút Tư Lăng không cảm giác, nhưng người ở chỗ này đều biết Nguyệt Thiên Dạ đối với Tư Lăng thái độ mập mờ, cũng nhìn ra được Nguyệt Thiên Dạ muốn phải bảo vệ Tư Lăng ý tứ. Nếu là bình thường có chút huyết tính nam nhân bị cô gái như vậy bảo vệ, sớm liền cảm thấy tự tôn bị thương, xù lông . Nhưng Tư Lăng trong ngoài bất nhất, tuy rằng đương hơn mười năm nam nhân, nhưng còn thật không có loại kia đại nam nhân chủ ý tâm thái, trăm năm thiên quý cuộc đời nhượng hấn rõ ràng, kẻ thức thời mới là tuần kiệt, rồi xa nguy hiểm mới là chính đạo. Nguyệt Thiên Dạ lời ấy chính hợp hấn ý, ước gì cách xa nàng xa.

Vì lẽ đó Tư Lăng không có gì biểu thị, trong lòng cân nhắc, hi vọng tình huống của nơi này mau chóng nhượng Thương Vũ đại lục những Hóa Thần đó lão quái biết, mau chóng đem Sát Ma trừ đi, vạn không được nhượng nó thoát hoá phục sinh.

Liễu Thành Phong suy nghĩ một chút, nói rằng: "Nguyệt sư tỷ, người không đi? Ngoại trừ Sát Ma trái tim, nơi này không phải còn ẩn núp những cái kia ma tu sao?" Riêng là những cái kia ma tu liền đủ tiền vào đại thụ tu sĩ quả chừng .

Liễu Thành Phong này có vẻ như quan tâm nhất thời rước lấy Đồ Mục lạnh lùng thoáng nhìn, ánh mắt kia phảng phất ở xem người chết. Mà Liễu Thành Phong không biết là không phải thân kinh đại cái cho lơ là , đúng là nguyên bản vẫn ngồi đương mộc đầu Tô Hồng Phi vì hơi nghiêng thân, đưa tay đem Liễu Thành Phong kéo qua.

Đồ Mục lúc này mới hải lòng thu hồi ánh mắt.

Thấy cảnh này, Tư Lăng nhất thời rõ ràng . Ai yo, Nguyệt cô nương lại thu phục cái nam ngân rồi! Tiêu Trạc đâu? Đã kinh lui ra vũ đài lịch sử sao?

Nguyệt Thiên Dạ phảng phất không có cảm giác đến Đồ Mục mờ ám, vẻ mặt ôn hòa mà đối với Liễu Thành Phong nói: "Đa tạ Liễu sư đệ quan tâm , ta nghĩ lại tham tra một chút tình huống của nơi này. Hoạt tử nhân đối với ta không có trở ngại, hơn nữa bên cạnh ta còn có Đồ Mục đây. Sát Ma tồn tại quá nguy hiểm , tuyệt đối không thể để cho nó phục sinh." Nói, một mặt về kiên nghị.

Nghe được Nguyệt Thiên Dạ, mọi người cũng nhớ tới lúc trước chiến đấu, nơi như thế này, quang linh căn tu sĩ không thể nghi ngờ là có lợi nhất. Mà nàng cuối cùng cũng làm cho Lưu Tiên Đảo tu sĩ kính nể, bất tri bất giác, đã thắng được đông đảo hảo cảm.

Tô Hồng Phi biết Nguyệt Thiên Dạ tuy rằng dễ dàng đắc tội người, cũng dễ dàng chọc sự tình, nhưng cũng dễ dàng thu mua lòng người, mà nàng tự động ở lại chỗ này, phỏng chừng là có sở cầu.

Ở kiếp trước, Sát Ma xuất thế sự tình cũng huyền ảo oanh oanh liệt liệt, sử Thương Vũ đại lục tu sĩ từ thương nặng nề, không qua đi đến không biết chuyện gì xảy ra, cả tòa Vô Phương Đảo chìm vào Sát Hải đáy biển, Sát Ma phục sinh cũng sống chết mặc bay, những cái kia ở đây Hóa Thần tu sĩ giữ yên lặng, trừ bọn họ ra, không có ai biết lúc đó chuyện gì xảy ra. Tô Hồng Phi lúc đó chỉ là cái Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, bị sự phụ câu ở lại Tây Cảnh, tự nhiên cũng không biết trong đó tình huống.

Bất quá Tô Hồng Phi sống lại tới nay trải qua rất nhiều cùng đời trước không giống sự tình, vì lẽ đó cảm thấy đời trước sự tình chỉ có thể làm cái tham khảo, không thể đem ra làm so sánh. Nàng đúng là muốn nhìn một cái Nguyệt Thiên Dạ muốn làm gì, bất quá bàng quan là tốt rồi, tuyệt đối không cùng lẫn lộn vào. Dù sao Đồ Mục không phải là cái tướng tốt, cái này yêu tu có thể so với bình thường Hóa Thần tu sĩ mạnh hơn nhiều.

Mọi người đều đồng ý Nguyệt Thiên Dạ an bài, bị người quan tâm Tư Lăng cùng dạng không ý kiến.

"Các người đi ra ngoài cẩn thận nhiều hơn. Tư Lăng. . ." Nguyệt Thiên Dạ do dự một chút, nỗ lực bỏ ra cái nụ cười xinh đẹp, nói rằng: "Người cũng cần cẩn thận."

Tư Lăng khóe mắt vi trừu, rất muốn lãnh diễm cao quý mà rên một tiếng biểu thị không hiềm lạ sự chú ý của nàng, bất quá cái kia yêu tu đang dùng một loại sát ý lăm lăm ánh mắt lăng trì chính mình, Tư Lăng thức thời vụ, lập tức miễn cưỡng gạt đầu, sau đó cùng Liễu Thành Phong bọn hấn ly khai.

Xem ra Nguyệt Thiên Dạ vẫn là cái nhân vật nguy hiểm, chỉ cần cùng nàng có dính dáng nam nhân, đều sẽ đem hấn xem là kẻ địch. Tư Lăng trong lòng khổ bức, hấn thật không có muốn làm Nguyệt Thiên Dạ nam nhân ý tứ a, đều từ chối phải như vậy rõ ràng , làm mao nhưng không có người đương thật đâu?

Chờ đi rồi một đoạn đường rất dài sau, Liễu Thành Phong tập hợp lại đây, một mặt đồng tình nói: "Tư tiểu đệ, xem ra Nguyệt sư tỷ cùng người là vô duyên , đừng thương tâm, thiên nhai nơi nào không phương thảo, tin tưởng Tư sư huynh sau khi trở lại, hội cho người tìm một cái càng tốt hơn nữ tu."

Tư Lăng đau răng mà bỏ ra hai chữ: "Cảm ơn."

Thấy thế, Tô Hồng Phi không nhịn được loan loan khóe miệng, cảm thấy hiện ở cái này Tư Lăng cùng đời trước "Tư Lăng" quả thực chính là hai cái người. Bất quá Nguyệt Thiên Dạ giữ gìn Tư Lăng cử động vẫn là trước sau như một, cũng là như vậy vô điều kiện mà giữ gìn, mới sẽ trở thành "Tư Lăng" bùa đời mạng, chỉ hy vọng đời này Tư Lăng có thể sống được lâu một chút, đừng dễ dàng nhượng Nguyệt Thiên Dạ nam nhân thiết kế sát hại .

Lúc rời đi vẫn là cẩn thận từng li từng tí một mà tách ra những thù vạ kia hoạt tử nhân, miễn cho nhượng những cái kia khổng chế hoạt tử nhân ma tu chú ý. Từ này ma tu suu hồn trong có biết, đại thụ lý ma tu tu vi đại thể ở Kim Đan kỳ trên, cao hơn bọn họ xuất một giai, nếu là chính diện đối đầu thực sự là bất lợi.

Đường đi ra ngoài so với đi vào thuận lợi hơn nhiều, đợi được đại thụ tầng thứ ba thời, mọi người phương thờ phào nhẹ nhõm.

Cảm thấy ly phải đủ xa, Tiểu Hồng muội muội lúc này mới cùng Tư Lăng truyền âm: "Tư công tử, chúng ta thật sự đi ra ngoài sao?"

Tư Lăng rất khẳng định mà đáp một tiếng, sau đó bị Trọng Thiên đuổi cuồn dập mặt. Tư Lăng biết Trọng Thiên có chính mình tính toán, nhưng hắn không muốn dính líu, Sát Ma hay vẫn là giao cho những Hóa Thần đó lão quái đi đối phó tốt hơn. Hơn nữa cái kia yêu tu đối với hắn đẳng đẳng sát khí, hắn mới không nên tập hợp đi tới muốn chết.

Sau đó kiên quyết rời xa Nguyệt Thiên Dạ!

"Đúng rồi, Tiểu Hồng muội muội, ngươi biết Nguyệt Thiên Dạ tại sao năng động đọc liên đề này yêu tu bị thương sao?" Tư Lăng có chút không rõ, theo lý thuyết, lấy Nguyệt Thiên Dạ tu vi, đâu có thể nào đi khế ước một cái Hóa Thần kỳ yêu tu? Hơn nữa càng là mạnh mẽ yêu tu càng là không thể chịu đựng cùng nhân loại khế ước trở thành nhân tu yêu sủng, chuyện này với bọn họ là một loại sỉ nhục, có chút tính tình hung hăng yêu thú thậm chí tình nguyện tự bộc lộ yêu đan.

Điều ấy Tiểu Hồng không biết, bất quá Trọng Thiên nhưng một chút thấy rõ.

"Chủ nhân nói, cái kia yêu tu trên người có Nguyệt Thiên Dạ huyết khế. Ân, hẳn là lúc đó yêu tu bị thương rất nặng, sau đó Nguyệt Thiên Dạ mới có thể sẵn hần suy yếu thời kỳ xuống huyết khế. Huyết khế so với phổ thông chủ sủng khế ước càng bá đạo, bị ký xuống huyết khế người chỉ có thể trở thành là ký kết giả nô lệ, Nguyệt Thiên Dạ hoàn toàn là người thống trị, chỉ cần năng động đọc, liền có thể xóa bỏ đi cái kia yêu tu."

Tư Lăng cũng đã từng nghe nói huyết khế, bất quá muốn thành công ký kết huyết khế vô cùng khó khăn, lẽ nào Nguyệt Thiên Dạ liền tốt như vậy, tùy tiện tiện mà gặp phải cái bị thương yêu tu liền thiêm thành công huyết khế? Lại đối với so với mình khổ bức số phận, Tư Lăng chỉ có thể các loại ước ao ghen tị.

Trên thực tế xác thực như vậy, lúc đó Nguyệt Thiên Dạ gặp phải Đồ Mộc thời, Đồ Mộc vừa vặn trải qua hoá hình lôi kiếp. Yêu thú hoá hình lôi kiếp so với người tu đáng sợ hơn nguy hiểm, cuối cùng một tầng cửu thiên trọng lôi Đồ Mộc chỉ lát nữa là phải bị đánh cho hồn phi phách tán, vẫn ẩn núp ở một bên quan sát Nguyệt Thiên Dạ quỷ thần xui khiến dùng năng không gian lý linh dịch cứu hắn một mạng.

Nếu như sự tình chỉ tới đây, cũng không thể nói Nguyệt Thiên Dạ số may, phòng chừng này yêu tu vượt qua lôi kiếp sau, cũng chỉ là đem phần ân tình này ghi nhớ lấy chờ ngày khác lại báo, hoặc là phát hiện Nguyệt Thiên Dạ linh dịch lại lịch đưa nàng giết chiếm làm của mình. Nhưng mà Nguyệt Thiên Dạ ở mở ra năng không gian thời điểm, không gian lực lượng nào đó nhưng thúc đẩy Nguyệt Thiên Dạ trong lúc vô tình cùng yêu tu ký kết huyết khế, sử dụng bán yêu tu báo ân chỉ tâm đã biến thành hận không thể giết chỉ làm nhanh, nhiên đang nhận được huyết khế ràng buộc, căn bản không được thương huyết khế chủ nhân may mắn, vẫn phải cẩn thận bị huyết khế chủ nhân động đọc xóa bỏ.

Tư Lăng không biết những này, chỉ có thể cảm thán Nguyệt Thiên Dạ số may, có cái Hóa Thần kỳ huyết khế yêu tu bảo vệ, hầu như có thể hoành hành Thương Vũ đại lục.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Sự cố chấp của ăn hàng

Bỏ ra thời gian gần mười ngày, rốt cục ly khai đại thụ.

Sở dĩ hội háo như thế nhiều thời giờ, là bởi vì những cái kia ma tu đã kinh rõ ràng tin tức để lộ, vì tranh thủ thời gian, không tiếc điều động cướp giết trong hốc cây tu sĩ, bọn hắn cũng là trải qua tầng tầng khó khăn mới có thể xuất đến.

Tư Lăng trạm đang phi kiếm trên, ngẩng đầu trở về xem, quả nhiên thấy một gốc cây gì so với hòn đảo bình thường đại thụ, kéo dài vạn dặm, đứng lặng ở Vô Phương Đảo trên, từ xa nhìn lại, giống như một toà đảo trong đảo, thậm chí một ít cây làm dày đặc chỗ, hình thành đôi lập trông trải bình đài, trải qua lịch sử trầm tích, đã biến thành thụ trong lục địa, trong đó còn có sinh hoạt rất nhiều yêu thú.

Có chút tu sĩ chính đình chỉ đại thụ trên bình đài, quan sát đại thụ, thỉnh thoảng tiến vào trong hốc cây. Những cái kia ma tu vẫn dừng lại ở trong hốc cây, đối ngoại đầu tu sĩ thật không có nhượng hoạt tử nhân xuất đến truy sát.

"Mấy vị đạo hữu, không biết các ngươi đón lấy có cái gì an bài?" Lưu Tiên Đảo tu sĩ Tần hoài hỏi.

Tô Hồng Phi mỉm cười nói: "Ta vừa nãy đã xem Vô Phương Đảo tình huống truyền quay lại cho sư môn trưởng bối, bọn hắn dặn dò chúng ta ở lại chỗ này chờ đợi một ít ngày. Đến lúc đó nếu là tình huống không đúng, lại rút đi."

Liễu Thành Phong nghe được có thể lưu lại, nhất thời mặt mày hớn hờ, chung quanh cố vọng, đang tìm nghỉ ngơi nơi.

Nghe vậy, Tàn hoài cũng gật đầu nói, "Ta Lưu Tiên Đảo trong trường bối cũng như vậy dặn chúng ta. Xem ra Vô Phương Đảo tình huống không tốt." Dứt lời, thờ dài, giữa hai lông mày có chút sầu lo.

Tô Hồng Phi không nói, tuy rằng nàng biết Sát Ma kết quả, nhưng là đòi trước sự tình cùng hiện tại có xuất ra nhập, trong đầu cũng có chút huyền huyền, chỉ lo một điểm sai lệch nhượng Sát Ma chân chính phục sinh, đến lúc đó bọn hắn toàn bộ đều phải tao ương. Vì lẽ đó, sự môn trường bối nhượng bọn hắn tiếp tục quan sát chờ bọn hắn lại đây thời, Tô Hồng Phi không có phản đối. Như đến lúc đó thật sự gặp nguy hiểm, nàng tự tin có thể trước tiên mang theo tiêu sư đệ thoát đi.

Thấy bọn họ thương lượng hảo sau, Tư Lăng liền nói rằng: "Ta liền không cùng với các ngươi, muốn đi đảo trên nhìn một cái tình huống."

Liễu Thành Phong có chút đáng tiếc, bất quá Lưu Tiên Đảo người nhưng là có thể không thể có chút ít, dù sao Tư Lăng cũng không phải đồng minh tông phái đệ tử, cho bọn họ mà nói chỉ là cái người xa lạ, còn không đạt tới nhất định phải đồng hành mức độ, có ở hay không cũng không muốn khấn. Tô Hồng Phi tự nhiên cũng sẽ không quản việc không đâu, Tư Lăng như thế nào nàng đều sẽ không để ý tới.

Cùng bọn họ nói lời từ biệt sau, Tư Lăng liền hướng về một phương hướng bay đi, bay lưỡng khắc chung phương bay ra đại thụ phạm vi, có thể thấy được đại thụ chỉ đại.

Tìm cái hẻo lánh địa phương, Tư Lăng dùng thần thức hướng về xung quanh quan sát, không có phát hiện người sau, phương lấy ra Phi Thiên Thuyền, sau đó mang theo Trọng Thiên đồng thời tiến vào Phi Thiên Thuyền.

Đến Phi Thiên Thuyền sau, Tư Lăng, Tiểu Hồng, Trọng Thiên đều có loại về nhà cảm giác, từng người hướng về phòng khách sơ pha lớn nhào tới. Sơ pha lại lớn lại mềm mại, nhào tới lý đi toàn bộ mọi người rơi vào đi, hết sức thoải mái.

Chớ trách ba chỉ lúc này sung sướng phải không được, bị vây ở luyện thi không gian mười năm, mỗi một ngày đều có việc chưa làm xong tình, mà lại vì có thể nhanh chóng đi ra ngoài, trừ ăn cơm thời có thể nghỉ ngơi một chút, những thời gian khác bắt đầu bận rộn không ngớt, không có chỗ lát nghỉ ngơi, so với khổ hạnh tăng trả hết nợ khổ, liền vô dụng nhất Tiểu Yêu Liên đều bị phải đi không ngừng mà đào yêu đan, còn phải tiếp tục tu luyện xuất nó mặc linh khí tương lai dùng tốt đến về phù văn. Thật vất vả sau khi ra ngoài, lại là liên tiếp sự tình, trì hoãn hơn một tháng thời gian, hiện tại mới xem như là chân chính thanh tịnh lại nghỉ ngơi.

Ở trên ghế salông lăn vài vòng, Tư Lăng hướng về chính mình gian phòng bước đi, nói rằng: "Ta buồn ngủ, các ngươi ai cũng không cho phép đánh thức ta!"

Hai con yêu chính ở trên ghế salông lăn lộn vừa nghỉ sau khi ra ngoài muốn ăn đồ vật, không ai để ý tới hắn. Tư Lăng vừa nhìn hai con về mặt, liền biết bị kìm nén mười năm hai con lại bắt đầu cân nhắc ăn, chỉ có thể trong lòng hận hận mắng vài câu kẻ tham ăn, liền đi rót cái tắm nước nóng, đem toàn thân mình giặt sạch mấy lần, phảng phất như vậy mới có thể đem luyện thi không gian lý dính vào sát khí cùng xác thối khí rửa sạch sẽ —— dính vào sát khí cái gì tự nhiên là ảo giác của hắn, nhưng luyện thi không gian mùi thực sự là khiến người ta không dám khen tặng, Tư Lăng đến hiện tại vẫn là cảm giác mình chỉ có thể ngâm lấy linh diệp mới có thể hô hấp.

Sau khi tắm xong, Tư Lăng về đến chính mình gian phòng, tương môn khóa lại, sau đó bắt đầu hạnh phúc mà ngủ.

Như vậy ngủ ba ngày ba đêm, Tư Lăng mới đứng dậy. Không thể không rời giường, ngủ tiếp xuống, đối bụng Trọng Thiên liền muốn tạo phản.

Tư Lăng có chút nộ, mắng: "Đều xuất đến rồi, chính ngươi sẽ không tới bên ngoài đi tìm ăn sao?" Hắn lại không phải nó chuyên môn đầu bếp kiêm chủ nuôi, làm mao đối bụng liền muốn tìm hắn?

Tư Lăng rời giường khí lớn, nhưng Trọng Thiên đại gia tính khí so với hắn càng lớn, hơn trực tiếp dùng đuôi cuồng quát hắn, nhất gan vô dụng Tiểu Hồng muội muội sau khi suy tính chủ nhân cùng chủ nuôi cái nào quan trọng hơn, sau đó phát hiện đều rất trọng yếu, liền hai bên không giúp bên nào.

Súng thật đạn thật mà đánh một hồi, Tư Lăng xoa bị Trọng Thiên đuôi đánh hồng cằm, trong lòng nắm tay xin thề nhanh chóng có một ngày phải đem Trọng Thiên đánh ngã, sau đó rời đi Phi Thiên Thuyền đi săn thú. Trong bao trữ vật nguyên vốn có thể cung cấp năm mươi năm trữ hàng bởi vì nhiều cái kẻ tham ăn, thời gian mười năm liền hao xong, nếu là bọn họ không thể tới thời từ luyện thi không gian xuất đến, phỏng chừng Trọng Thiên liền muốn đối bụng.

Tư Lăng nguyên bản là dự định đem Phi Thiên Thuyền thu hồi đến, nhưng là Phi Thiên Thuyền này mặc linh thức nhưng không vui, uốn tới ẹo lui liền mạng chống cự Tư Lăng phải đem nó thu được túi chứa đồ hành vi, thậm chí không tiếc hướng Tư Lăng công kích —— tuy rằng không thể thương tổn làm là chủ nhân Tư Lăng, nhưng cũng làm cho Tư Lăng tích một bụng hỏa khí, cảm thấy một cái hai cái đều không nghe lời. Cuối cùng ở Tư Lăng tức đến nổ phổi trong, Tiểu Yêu Liên xung phong nhận việc, chính mình lưu đang phi thiên thuyền lý khổng chế Phi Thiên Thuyền theo Tư Lăng là được. Bất đắc dĩ, Tư Lăng chỉ có thể đang phi thiên thuyền trên dán một tấm Ân Thân phù, nhượng nó đi theo cùng ở bên cạnh họ.

Vô Phương Đảo trên thực vật bởi vì Sát Ma sát khí đều dị biến, yêu thú mặc dù có chút dị biến, đúng là còn có thể ăn. Tư Lăng trực tiếp đánh lưỡng con yêu thú ấu tể, sau đó tìm một chỗ gò núi nhỏ, kiểm tra tuần sau vậy không có Đại Yêu thú khí tức, liền ngồi xuống bắt đầu thu thập con mồi. Một chỉ trực tiếp ướp muối đến nướng, một chỉ toàn bộ ướp muối sau, đem một ít linh quả, linh thảo, trứng chim loại hình nhét vào trong bụng, sau đó tìm tới một tấm không lồ lá cây đem bao vây lại, lau chút bùn nhão, đem chôn đến đồng lửa phía dưới nê lý, sau đó ở phía trên thắp hỏa, dự định làm yêu thú bán gọi hoa kê —— hoặc là gọi hoa thú? Dù sao cũng thể ăn ngon là được ټ(͡° ͜ʖ ͡°)

Trọng Thiên ngồi xổm ở trên bả vai hắn, thềm nhỏ dải mà nhìn giá trên nướng yêu thú, nhìn thấy Tư Lăng đem lau bùn nhão yêu thú chôn đến trong đất,

liền biết Tư Lăng đây là muốn làm gọi hoa kê , nhất thời hưng phấn phải hai con thịt trảo ôm Tư Lăng đầu gào gào kêu vài tiếng biểu đạt hưng phấn tình.

"Đừng kêu, người muốn đưa tới yêu thú mơ ước người đồ ăn sao?" Tư Lăng nói rằng.

Nhưng mà tiếng nói của hắn vừa ra, liền có đồ vật lại đây .

Yêu thú không đưa tới, nhưng đưa tới cá nhân.

"Ai nha, này không phải Tư đạo hữu sao?" Ngã ngón âm thanh kinh hi cực kỳ."Mười mấy năm không thấy , Tư đạo hữu vẫn như cũ như vậy xinh đẹp như hoa, cũng có vẻ ta có chút già rồi."

Vừa nghe thanh âm này Tư Lăng tâm tình liền không tốt , một cái người từ phi kiếm nhảy xuống, nhảy đến cự ly Tư Lăng chỗ không xa, cười đến vô cùng dập dờn mà nhìn hắn, người không biết còn tưởng rằng hắn đổi diện người đàn ông phát - tình.

Tư Lăng nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, lạnh nhạt nói: "Dung đạo hữu, đã lâu không gặp." Buông xuống trong tròng mắt lướt qua một chút cảnh giới."Dung đạo hữu vốn là so với tại hạ lão, cũng không kỳ quái."

Dung Hoán Thiên phảng phất không nghe thấy hắn trào phúng, đi tới, nhìn thấy Tư Lăng đang nướng thịt, ngược lại có mấy phần hứng thú, nói rằng: "Hiện tại Vô Phương Đảo bởi vì Sát Ma muốn xuất thế sự tình làm cho căng thẳng không ngớt, cũng không nghĩ tới Tư đạo hữu còn có lòng thanh thần ở đây thiêu đốt, Tư đạo hữu quả nhiên không phải người bình thường có thể so với, chứa nào đó bội phục. Ai nha, thật là thơm a, không biết có hay không tại hạ phân?"

Tư Lăng còn không đáp lại, Trọng Thiên đã kinh hướng hắn thử lên rằng đến, nếu không là Tư Lăng cùng nó thỏa thuận quá vạn bất đắc dĩ không cho phép tùy tiện ra tay, đã sớm một móng vuốt nạo đã qua —— làm cái kẻ tham ăn, Trọng Thiên cảm thấy điểm ấy tiểu yêu cầu muốn thỏa mãn chính mình đầu bếp, tuy rằng nó hiện tại cảm thấy móng vuốt rất dương, trong lòng ức đến hoảng.

"Xin lỗi, nó khả năng không muốn." Tư Lăng lý trực khí tráng mà từ chối .

Trọng Thiên phối hợp mà kêu một tiếng, tuy rằng không ai nghe hiểu được, đúng là có thể nghe rõ ràng bên trong tâm ý uy hiếp.

Chỉ là Trọng Thiên hiện tại biểu hiện ra khí tức chỉ là một giai yêu thú, thực sự là khiến người ta phòng bị không đứng lên, Dung Hoán Thiên căn bản không để ở trong lòng, bị Tư Lăng rõ ràng từ chối cũng không nào, ngồi vào một bên cùng Tư Lăng bắt chuyện, thuận tiện nói Vô Phương Đảo sự tình. Rất nhiều tiến vào đại thụ tu sĩ đều biến mất , có thể bình an ly khai tu sĩ cực nhỏ, hơn nữa đều là chút thiên tư xuất chúng đại môn phái đệ tử, bọn hắn vội vàng đem Vô Phương Đảo tình huống tiết lộ về từng người sư môn. Theo bọn hắn bình an trở về, Vô Phương Đảo bí mật cũng thuận theo làm người phạm tặc biết, bất kể là Sát Ma tức sắp xuất thế, hay vẫn là ma tu âm mưu cũng làm cho Thương Vũ đại lục các tu sĩ trong lòng nghiễm nghi, ẩn giấu ở phụ cận Hóa Thần đảo quái cũng sôi nổi hướng về nơi này tới rồi.

Dung Hoán Thiên vừa nói bên thăm dò, tựa hồ đối với Tư Lăng những năm gần đây hành tung hết sức cảm thấy hứng thú. Hơn nữa còn nói rồi mười năm trước Hồng Khô Lâu treo giải thưởng, tuy rằng không có tên tuổi, nhưng này vẽ lên người rõ ràng là hắn.

Tư Lăng làm như không thấy Dung Hoán Thiên thăm dò, đem nướng kỹ thịt nướng phiến hạ xuống phóng tới Trọng Thiên trước mặt, sau đó chính mình cũng phiến một bản, mỹ mỹ mà ăn.

Thấy nhất nhân một yêu ăn được hương, không lọt vào mắt chính mình, cũng không gọi mình đồng thời ăn, Dung Hoán Thiên nụ cười trên mặt có chút không nhìn được, ngay khi hắn mắt ba nhìn Tư Lăng thời, Tư Lăng rốt cục giương mắt nhìn hắn, đang có chút cao hứng đối phương rốt cục không lại không nhìn chính mình thời, lời kế tiếp nhượng hắn nhất thời không nói gì.

"Người làm sao còn ở?" Tư Lăng một mặt kinh ngạc.

Dung Hoán Thiên trong lòng uất ức dưới, rất nhanh khôi phục bình thường, nói rằng: "Hiện tại khắp nơi tu sĩ đều cực kỳ quan tâm này đảo trong đại thụ lý tình huống, Tư đạo hữu có bằng lòng hay không cùng đi nhìn một cái?" Sau đó thờ dài một tiếng, trách trời thương dân mà nói rằng: "Nếu để cho Sát Ma thức tỉnh, đến lúc đó Thương Vũ đại lục nguy rồi, e sợ chúng ta như vậy tu sĩ cấp thấp lại không sinh tồn nơi."

Lời nói đến mức cực kỳ phiền tình, nhưng là Tư Lăng chỉ là chọn dưới mi, thành khẩn đáp lời nói: "Dung đạo hữu hoà giải cực kỳ, việc quan hệ Thương Vũ đại lục sống còn, tại hạ trong lòng cũng cực kỳ thấp thỏm lo âu. Dung đạo hữu nếu quyết định đi tới, như vậy tại hạ ở đây mong ước đạo hữu lên đường bình an."

Nhìn đang giả ngu Tư Lăng, Dung Hoán Thiên cực kỳ không nói gì, bất quá cũng xác định hắn đối với mình có phòng bị, cũng không vui cùng mình đồng hành.

Trong lòng chính cân nhắc làm sao đem người quái đi, Dung Hoán Thiên lại thấy Tư Lăng lấy ra một cái linh kiếm, đem chính nhiên đồng lửa lộng tức, sau đó đào ra mặt đất thiêu đến khô ráo bùn đất, lấy ra một đại đoàn vật đen như mực. Giữa lúc hắn cân nhắc đó là vật gì thời, đã thấy Tư Lăng trực tiếp gõ mở ra nê khối, lộ ra một mảnh bị nhiệt độ cao hồng phải phát quốc hoàng lá cây, một đạo không nói ra được mê người hương vị xông vào mũi, mặc dù nhọt gáy phúc chi muốn không quá chú ý Dung Hoán Thiên cũng không nhìn được hít một hơi thật sâu, cảm thấy yết hầu ướt bọt có chút tràn lan.

"Gào gừ. . ."

Một tiếng no cụ uy hiếp thú vang lên lên, Dung Hoán Thiên nhắc mẩu nhìn tới, liền nhìn thấy con kia đen thui yêu thú một đôi tròn vo thú đồng vô cơ tính

chất nhìn mình chăm chăm, rõ ràng chỉ là cái một giai yêu thú, nhưng trong nháy mắt nhượng hẳn có loại thần hồn bị nhiếp cảm giác, mau mau thủ vững tâm chí, trong lòng kinh hãi không ngớt.

Thấy hẳn thu hồi mơ ước đồ ăn ánh mắt, Trọng Thiên phương hải lòng nhảy đến Tur Lãng nơi đó, duỗi ra móng vuốt nhượng Tur Lãng cầm khăn giúp nó thanh lý trên móng vuốt đầy mỡ, sau đó chăm chú nhìn chăm chăm liêu lĩnh hùng hực nhiệt khí thom ngát gọi hoa thú. Ở Trọng Thiên đại gia trong lòng, Tur Lãng làm đồ ăn đều là nó, ai dám mơ ước nó đồ ăn trực tiếp nhân đạo hủy diệt. Nó trong lòng đã kinh có một cuốn sách nhỏ, cái thứ nhất muốn nhân đạo hủy diệt chính là năm đó ở Thập Vạn Sơn Mạch trong ăn nó một bàn thịt nướng Nguyệt Thiên Dạ.

Tur Lãng đang định đem gọi hoa thú trang bàn, đột nhiên toàn bộ đảo một trận đất rung núi chuyển, một đạo phảng phát đến từ Thâm uyên không tiếng rống giận vang lên, khuynh khắc thời gian chính là di thiên uy thế truyền đến, nhượng trên tay hẳn mất thăng bằng chuẩn bị trang đồ ăn mồm rơi mất, thân thể lắc lắc liên muốn trực tiếp ngã xuống.

Trọng Thiên vội vàng đem Tur Lãng giá trụ, không cho hẳn làm bản chính mình đồ ăn, như vậy liền ăn không ngon.

Mà một bên khác, Dung Hoán Thiên cũng trực tiếp bị này sắc bén uy thế khiến cho nằm nhoài đến trên đất, ngẩng đầu đã thấy đến nguyên bản cũng ngã xuống Tur Lãng lại bị con kia yêu thú cấp thấp điều khiển không có khuynh đảo, nhất thời mất lộ ra ngạc nhiên, chỉ cảm thấy thế giới này huyền huyền.

Cấp thấp yêu thú lúc nào so với Trúc Cơ kỳ tu sĩ còn lợi hại hơn?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Hóa Thần tu sĩ

Không hề có một tiếng động gào thét ở mọi người trong đầu vang vọng, thật lâu không tiêu tan, phảng phát trải qua vô số khó khăn gian nan, giãy giụa vũ hóa lột xác. Mà cái kia nương theo mà đáng sợ hơn uy thế nhưng là vô ý thức khuếch tán ra đến, bao phủ toàn bộ hòn đảo, trong nháy mắt tứ phương tĩnh lặng, lại không một tiếng động.

Cách đó không xa trên không, có mấy bóng người trong nháy mắt mà qua.

Tur Lãng con người thu nhỏ lại, hơi thở của bọn họ nhượng hẳn trong nháy mắt rõ ràng, đó là Hóa Thần tu sĩ.

Hòn đảo trong ngoại trừ biến dị yêu thực cùng đại thụ, phàm là sinh vật đều bị cái kia uy thế khiến cho phục sát đất, không một có thể đứng lên. Như vậy, liền có vẻ này bỗng xuất hiện ở phía trên thập bóng người vô cùng thu hút sự chú ý của người khác, nhượng phía dưới những cái kia không thể không khuất phục ở cao giai cường giả uy thế các tu sĩ mất lộ ra ngạc nhiên cùng sợ hãi.

Này mười cái Hóa Thần tu sĩ không để ý đến đại thụ xung quanh tu sĩ, hai mắt nặng nề mà nhìn chăm chăm đại thụ, lặng lẽ không nói, không lộ thần thức ở đem đại thụ bao phủ, một loại vô hình hiểu ngầm ở xung quanh tỏa khắp. Bọn họ đều đang đợi quan sát tình huống, ai cũng không muốn mạo muội ra tay, dự định nhìn bên cạnh người tình huống lại nói. Tuy rằng tới nơi này trước, bọn họ đã kinh có thỏa thuận, nhưng không có lợi ích thỏa thuận là nhất không đáng tin, mọi việc đều có biến hóa.

Như vậy, liền khổ những cái kia bị uy thế bách phái không nhúc nhích được tu sĩ cấp thấp.

Mà nhượng Tur Lãng mặt đen lại chính là, Trọng Thiên đem hẳn giá trụ ngồi dựa vào ở một bên thụ cái sau, sau đó trực tiếp đánh về phía con kia thom ngát khiêu hóa thú, bắt đầu hải ăn, hoàn toàn không được bất luận ảnh hưởng gì, y nó biểu hiện ra một giai yêu thú khí tức tới nói, như vậy có vẻ vô cùng quái dị.

Quả nhiên, Tur Lãng nhìn tới, liền nhìn thấy Dung Hoán Thiên đại ra vẻ mặt.

Dung Hoán Thiên đã kinh phản ứng không thể, ngây ngốc nhìn con kia đánh vỡ hẳn thường thức nhận thức yêu thú, khó khăn hỏi: "Tur đạo hữu, người yêu sủng. . . Là cái gì giống? Có bán hay không?" Nói, hai mắt lướt qua một đạo âm u lượng ánh sáng.

Tur Lãng còn chưa trả lời, chỉ thấy chính ở ăn đồ ăn Trọng Thiên đột nhiên ngẩng đầu lên, trực tiếp một móng vuốt đập tới, Dung Hoán Thiên toàn bộ người bị đánh bay phải thật xa, liền một cái tránh né động tác cũng không làm được, hơn nữa còn vô cùng khổ bức mà mặt hướng dưới, suýt tỏ rõ về bùn. Hơn nữa Trọng Thiên này một móng vuốt cũng làm cho hẳn bị thương, ngũ tạng lục phủ chấn động, liền khí tức đều có chút bất ổn.

Đây căn bản không phải chỉ yêu thú cấp thấp có thể làm được!

Từ Lăng nhìn trời, xem ra "Yêu sủng" hai chữ này là Trọng Thiên tối kỵ. Cũng là, Trọng Thiên cho rằng cùng nhân loại ký kết khế ước có nhục máu mủ của nó, tuy rằng bởi vì cần dựa vào Từ Lăng hồn lực tu luyện mà đi theo Từ Lăng bên người, nhưng nó vẫn là cao ngạo, xưa nay không cho là mình là Từ Lăng yêu sủng. Dung Hoán Thiên không biết, vì lẽ đó giẫm đạp lỗi không tự biết, bị đánh bay cùng là đáng đời.

Bất quá, làm mao trong lòng cảm thấy Trọng Thiên đập phải hạo đầu? Loại này giàu nứt đổ đổ vách mở miệng liền muốn mua nhân gia yêu sủng người có tiền thực sự là quá đáng ghét có hay không!

Bởi vì cái kia uy thế quan hệ, Dung Hoán Thiên phí đi gần như nửa khắc đồng hồ thời gian mới để cho mình miễn cưỡng xoay người, lúc này Trọng Thiên đã kinh ăn uống no đủ, con kia gọi hoa thú cũng chỉ còn dư lại khung xương. Ăn no Trọng Thiên liếc nhìn Từ Lăng, dùng đuôi quét quét mặt của hắn xem như là lên tiếng chào hỏi, sau đó cũng không quay đầu lại về phía đại thụ phương hướng chạy đi, nhanh không chiếm được một tức liền không thấy bóng dáng.

Trọng Thiên tốc độ quá nhanh, Dung Hoán Thiên căn bản là không có cách nhìn thấy Trọng Thiên ly khai bóng người, nghi ngờ không thôi mà liếc nhìn cẩn thận mà ngồi dựa vào dưới tàng cây Từ Lăng, không nhìn thấy con yêu thú kia bóng người, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, trong lòng đã kinh hiểu ra này con yêu thú cấp một tuyệt đối không chỉ là mặt ngoài đơn giản như vậy, trong lòng bắt đầu cảnh giới, nhìn về phía Từ Lăng ánh mắt sâu thẳm như hồi.

Sau một lát không thấy con yêu thú kia bóng người, Dung Hoán Thiên phương thở phào nhẹ nhõm. Lúc này nhân này không tên uy thế nguyên cớ, đảo trên tu sĩ cùng yêu thú đều chịu ảnh hưởng, bị ảnh hưởng hành động, chính là vô lực phản kháng thời điểm, động động đầu ngón tay liền có thể đem bọn hắn diệt. Giữa lúc Dung Hoán Thiên muốn tìm Từ Lăng tiếp lời thời, đột nhiên giữa không trung xuất hiện một đạo hơi thở mạnh mẽ.

Này uy thế tuy rằng mạnh mẽ, nhưng cũng là Hóa Thần tu sĩ có thể chịu đựng, vì lẽ đó vào lúc này có thể xuất hiện ở đây đều là Hóa Thần tu sĩ.

Lúc này lại là một tên Hóa Thần tu sĩ xuất hiện. Tên kia Hóa Thần tu sĩ khí tức không có thu lại, dĩ nhiên là một tên yêu tu.

"Người là ai?" Một tên trong đó Trung Ương đại lục Hóa Thần tu sĩ hỏi, mắt lộ ra sát ý.

"Đồ Mực!" Ăn mặc trường bào màu bạc Đồ Mực lạnh lùng đáp, một mặt hung hăng: "Người thì là người nào?"

Từ xưa tới nay yêu tu cùng người tu quan hệ tuy rằng không bằng nhân tu cùng ma tu ác liệt, nhưng yêu tu cũng không bị người tu tiếp đãi, đặc biệt yêu tu bản thể là yêu thú, trên người rất nhiều thứ đều là nhân loại luyện đan vẽ bùa tu luyện chí bảo, giết một cái yêu tu đối với nhân loại mà nói vô cùng kiếm lời.

"Đan Lương." Hóa Thần tu sĩ cũng lạnh lùng trả lời, mắt lộ sát cơ.

Mắt thấy hai người sát khí trên người tràn ra, liền muốn đánh tới đến, một tên trong đó trung niên đáng đáp Hóa Thần tu sĩ nói rằng: "Đan đạo hữu, Đồ đạo hữu, này phiên Sát Ma chính gặp phục sinh thời khắc, nếu để cho Sát Ma thoái hoá phục sinh, Thương Vũ đại lục đem không còn tồn tại nữa, sao không liên thủ trước đem Sát Ma ngoại trừ lại nói?"

Đồ Mực nhìn về phía này khuyên bảo tu sĩ, lãnh đạm nói: "Nói vậy vị này chính là Đan Phù Tông Bệ Thần Quân." Chờ đối phương mỉm cười sau khi gật đầu, lại nói: "Tuy rằng ta là cái yêu tu, nhưng cũng là ở Thương Vũ lớn lên, tự nhiên biết Sát Ma nếu là xuất thế hậu quả khó mà lường được, cũng nghĩ đến tận phần lực đưa nó trừ đi, còn Thương Vũ đại lục một cái thái bình."

Nghe được Đồ Mực, Vô Phương Đảo trong tu sĩ đều cảm thấy khó mà tin nổi. Lúc nào trực lai trực vãng yêu tu cũng hiểu được nói loại này về nho nhả? Ngược lại không phải nói yêu tu không khéo léo, nhưng bởi vì bản thể là yêu thú nguyên cớ, bọn hắn xưa nay nghĩ đến so với người tu đơn giản hơn nhiều, hơn nữa thừa hành nhược nhục cường thực quan niệm, vì lẽ đó tất cả lấy thực lực nói chuyện, xem thường ở làm âm mưu thứ này. Có thể nhìn một cái cái này yêu tu, lời nói đến mức dễ nghe cỡ nào, trong đó ngụ ý quay đi quay lại trăm ngàn lần, khiến người ta không chỉ không phản bác được, còn muốn cảm tạ hắn đại nghĩa, chờ trừ đi Sát Ma thời, cũng không thể bởi vì lẫn nhau hiện tại đối lập tức hướng hắn động thủ.

Bởi những này Hóa Thần tu sĩ âm thanh không có hết sức thu lại, vì lẽ đó người trên đảo đều nghe được đối thoại của bọn họ, trong lúc nhất thời mọi người về mặt khác nhau, phảng phất lần thứ nhất thấy được yêu tu loại sinh vật này.

Bất quá rất nhanh mà, mọi người không lại để ý tới yêu tu, bởi vì cái kia uy thế rốt cục thu lại, sau đó là một loại khí tức kinh khủng từ đại thụ trung tâm hướng về tứ phương tràn ngập ra. Tu vi thấp tu sĩ sớm đã sợ vỡ mật sợ, sợ hãi vạn phần.

"Sát Ma liền muốn thoái hoá rồi!" Đan Lương trầm giọng nói.

Lúc này, một tên trong đó Hóa Thần nữ tu nói rằng: "Nhất định phải nhượng đảo trên những cái kia tu sĩ cấp thấp mau chóng rời khỏi nơi đây, không phải vậy hậu quả khó mà lường được." Nàng là Vạn Lưu Tông Hóa Thần tu sĩ, Thiện Thủy Thần Quân, là cái khá là thiện tâm nữ tu, ở Thương Vũ trong đại lục tiếng tăm khá cao, rất được những tu sĩ kia môn kính nể.

Sau khi nghe xong, Bệ Thần Quân gật đầu, sau đó thả ra thần thức, đem Sát Ma liền muốn thoái hoá tin tức nói cho mọi người, đến lúc đó đều sẽ có một hồi ác chiến, nhượng mọi người mau chóng rời xa. Hóa Thần kỳ tu sĩ đầu pháp, hơi một tí chính là các loại hủy thiên diệt địa cao giai phép thuật, tu sĩ cấp thấp thân thể không cách nào gánh nặng, vì lẽ đó bình thường tu sĩ cấp thấp cũng không dám tới gần, miễn cho bị tai vạ tới sau liền nguyên thần cũng trực tiếp bị cắn giết.

Lúc này đảo trên tu sĩ đều có thể nhúc nhích, cảm nhận được đại thụ tàn mát ra khí thế khủng bố, bọn hắn cũng biết nơi đây không phải bọn hắn những này tu sĩ cấp thấp có thể lưu lại, sôi nổi lấy ra các loại phi hành pháp bảo thoát đi, từng đạo từng đạo độn quang trên không trung xẹt qua.

Cự ly đại thụ ước chừng mấy cây số xa xa, Dung Hoán Thiên lau đi khóe miệng huyết, nhìn lấy ra phi kiếm ly khai nam nhân, chỉ thấy người đàn ông kia trạm đang phi kiếm trên, khí định thần nhàn mà hướng chính mình chấp tay, đẹp đẽ phải khiến người ta hoài nghi giới tính khuôn mặt vẫn không có chút nào về mặt, nói tiếng: "Dung đạo hữu, liền như vậy sau khi từ biệt." Liền hướng về đảo ngoại bay đi.

Dung Hoán Thiên cau mày, lấy ra một hạt đan dược chữa thương ăn, cảm giác bị con yêu thú kia chấn thương gân mạch tốt hơn rất nhiều sau, cũng xoay người ly khai. Bất quá hần phương hướng ly khai cùng mọi người ngược lại, là hướng về đại thụ bước đi.

Mới vừa được không cửu, một bóng người hướng Dung Hoán Thiên mà đến.

Đó là một Kim Đan kỳ tu sĩ, đôi mắt chỉ là Trúc Cơ kỳ Dung Hoán Thiên dĩ nhiên cung kính mà hành lễ, thấy Dung Hoán Thiên khí tức bất ổn, cả kinh nói: "Thiếu chủ, ngươi bị thương ?"

Dung Hoán Thiên gật gật đầu, ánh mắt có chút âm lãnh, nói rằng: "Dung Tu, mục tiêu xuất hiện, người đi thông báo Hồng Khô Lô người."

Dung Tu gật đầu, lại hỏi: "Thiếu chủ, đất này nguy hiểm, ngài lại bị thương, ngài cùng thuộc hạ cùng ly khai đi."

Dung Hoán Thiên nhưng từ chối, lại dặn vài câu, hai người hướng phương hướng khác nhau ly khai.

Giữa không trung, dán Ân Thân phù Phi Thiên Thuyền lý, Tư Lăng nhìn Dung Hoán Thiên ly khai bóng người, híp mắt nghĩ đến một chút, liền không chế Phi Thiên Thuyền ly khai Vô Phương Đảo.

Theo cái kia khí tức kinh khủng càng ngày càng mạnh, các tu sĩ tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, rất nhanh mà liền nghe được phía sau vang lên một đạo toả ra kinh người uy thế tiếng âm âm, biết là những Hóa Thần tu sĩ đó động thủ, sợ sệt bị cuốn vào chiến đấu trong tu sĩ tăng nhanh tốc độ. Mãi đến tận cự ly Vô Phương Đảo vạn dặm sau, mọi người phương ngừng lại.

Tư Lăng tốc độ là nhanh nhất, trải qua cải tạo Phi Thiên Thuyền đã không giống với ngày xưa, gì so với những cái kia thượng đẳng Bảo khí máy bay, ngoại trừ này mặt linh thức không quá được không chế ngoại, Tư Lăng đối với này chiếc Phi Thiên Thuyền vẫn tính là thoả mãn. Bất quá Tư Lăng cũng không có đi bao xa, ngay khi cự ly Vô Phương Đảo ngàn dặm nơi dừng lại, trong lòng cân nhắc có muốn hay không nhân cơ hội này đem Trọng Thiên quảng, hần trực tiếp chạy người.

Trọng Thiên một chạy liền không thấy bóng dáng, Tư Lăng tuy rằng không biết nó muốn làm gì, nhưng liền tưởng nó nhìn thấy Sát Ma trái tim hưng phấn cử động, dùng đầu ngón chân muốn cũng có thể nghĩ ra được nó tuyệt đối là muốn đi mò chỗ tốt. Nếu chính nó chạy, Tư Lăng cảm thấy đây là một bỏ qua nó thời cơ tốt. Bất quá lại có chút cù kết, hạo như Trọng Thiên có cái mũi chó, bất luận chính mình chạy bao xa, nó đều có thể tuần vị nói tới.

Ly khai hay vẫn là lưu lại, thật là một vấn đề!

"Tư công tử, chủ nhân đâu? Chủ nhân đi nơi nào?" Tròn vo Tiểu Yêu Liên ôm viên linh quả lăn lại đây, lo lắng vô cùng hỏi.

Chính đang suy nghĩ sùỵ yêu chạy trốn Tư Lăng nhìn thấy Tiểu Yêu Liên, trong lòng thở dài, nơi này còn có một con không phải nhân loại theo dõi hần đây, nếu là hần hiện tại liền chạy, nhượng Trọng Thiên biết, hậu quả chính mình có thể sẽ bị nó cắn mấy cái. Đương nhiên, Tư Lăng có thể mang Tiểu Yêu Liên đồng thời quảng liền không ai theo dõi chính mình, chạy trốn tuyệt đối có bảo đảm. Nhưng kỳ quái chính là, Tư Lăng nghĩ tới muốn bỏ rơi Trọng Thiên không hề bị nó ức hiếp, nhưng cũng từ không nghĩ tới muốn bỏ rơi nhất gan vô dụng Tiểu Yêu Liên, nếu là hần hiện tại đưa nó quảng, phỏng chừng lấy sự nhất gan của nó e sợ hội khóc trời khóc đất, sau đó rất nhanh liền bị người phát hiện trực tiếp nuốt nó thẳng cấp.

"Chính nó chạy. Tiểu Hồng, người biết người chủ nhân muốn làm gì sao?" Tư Lăng đem Tiểu Hồng bắt tới, cười híp mắt dò hỏi.

Tiểu Yêu Liên run lên, rõ ràng Tư Lăng sợ dính lên phiền phức trong lòng, nhưng chủ nhân của nó nhưng yêu thích hướng về phiền phức nơi đó tập hợp, cẩn thận mà nói: "Chủ nhân hần là đi tìm Sát Ma... A ——" hô một tiếng, Tiểu Yêu Liên rơi xuống trên bàn, bởi thân thể quá nhuyễn quá q, tròn vo thân thể còn giống như cầu ở trên bàn đập mấy lần mới mềm nhũn mà gục xuống bàn, trong mắt ngậm lấy lưỡng phao lệ, oan ức mà nhìn Tư Lăng.

Chính vào lúc này, Vô Phương Đảo trên không đột nhiên nhảy lên cao lên đầy trời khói đen, khói đen giống như có thần trí, lăn lộn không ngớt, trong sương phảng phát nốt lại một chi hung thú, thỉnh thoảng mà phát sinh đinh tai nhức óc tiếng gào thét, sau đó khói đen từ từ hướng về bốn phía tỏa khắp, mãi đến tận đem cả tòa đảo bao phủ ở khói đen dưới. Này đạo khói đen giống như một cái thiên nhiên bình trảo, không chỉ nhượng người không thể nhòm ngó đảo trên tình huống, liền thần thức cũng không thăm dò vào được.

Tư Lăng cẩn thận mà không chế phi thuyền tiếp cận, ở cự ly Vô Phương Đảo 500 dặm nơi, nhìn thấy một chút người bóng người, đại thể là đứng ở linh kiếm trên, trong đó dĩ nhiên có Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong, bọn hần đứng ở một thanh dài hai mươi mấy trượng rộng mười trượng đại kiếm màu đen trên, chính là Liễu Thành Phong chuỗi này trọng kiếm.

Liếc mắt nhìn liền không có lại quan tâm, Tư Lăng cùng những tu sĩ kia đồng thời quan tâm Vô Phương Đảo, nhưng là này khói đen không tiêu tan, cái gì cũng không nhìn thấy.

Như vậy quá mấy cái canh giờ, một đạo trắng lóa ánh sáng phá tan khói đen, khói đen trong hét thảm một tiếng, không thể không co rút lại, sau đó dừng lại ở đại thụ trên không trung, hóa thành một đoàn hình dạng dữ tợn nhưng không có mặt quái thú, tà ác màu đỏ thú đồng phủ nhìn đảo trên hơn mười người Hóa Thần tu sĩ.

Lúc này, mọi người mới nhìn rõ ràng Vô Phương Đảo trên tình huống.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Vô đề

Lúc này Vô Phương Đào trên, ngoại trừ này cây đại thụ nhưng đứng lặng ở đảo trung tâm trên, khắp nơi tàn tạ khắp nơi, mặt đất loang loang lỗ lỗ, rất nhiều đảo trên sơn phong bị di làm bình địa, yêu thực cơ hồ bị hủy hoại tận đất. Mà này cây đại thụ tuy rằng cũng bị tổn thương, nhưng vẫn là xanh um, hơn nữa lại vẫn tự động dùng cành cây công kích giữa bầu trời Hóa Thần tu sĩ.

Này đại thụ không biết sống bao nhiêu năm, đã kinh tu luyện xuất linh trí, có thể làm linh thụ. Đáng tiếc chính là, nó còn chưa trưởng thành, vốn nhờ làm Sát Ma sát khí ăn mòn, bị dị đã biến thành yêu thực, trở thành Sát Ma phụ thuộc yêu vật, bị Sát Ma xem là sào huyệt. Nếu để cho nó bình thường trưởng thành, nói không chắc đã sớm hoá hình sau đó phi thăng lên giới, tất sẽ không bị câu ở lại phía thế giới này lý.

Nhìn thấy tình huống này tu sĩ trong mắt hoàn toàn toát ra tiếc hận về, bất quá rất nhanh mà, trong mắt lại toát ra nóng bỏng thần thái, loại này biến dị yêu thực cũng là thượng phẩm vật liệu a, vô cùng hiếm thấy, đưa nó luyện hóa nói không chắc có thể được nó yêu hạch đây.

Tư Lăng giờ tay gõ gõ Tiểu Yêu Liên đầu, không vui nói rằng: "Thu hồi nước miếng của ngươi, nào có cô gái chảy nước miếng?"

Tiểu Yêu Liên mau mau che miệng lại, nhưng một đôi mắt nhưng khát vọng mà nhìn cây kia biến dị đại thụ. Lúc trước Sát Ma không có thoái hoá thức tỉnh thời, này đại thụ xem ra lại như cái sào huyệt, căn bản không có dị dạng khí tức biểu lộ, hiện tại theo Sát Ma thức tỉnh, đại thụ khí tức thay đổi, xem ở đâu là yêu thực Tiểu Hồng muội muội trong mắt, đây là vật đại bổ a.

"Tư công tử ~~~" Tiểu Yêu Liên kéo dài âm thanh, Kiều Kiều mềm mại, nước long lanh mắt to nhìn hấn, một mặt chờ đợi.

Tư Lăng rung mình, mau mau nói rằng: "Ngươi cho rằng ta thường được những Hóa Thần tu sĩ đó? Hai chúng ta cái gộp lại còn chưa đủ bọn hấn một cái tát đập. Hoặc là chính ngươi đi kiếm?"

Tiểu Yêu Liên liền không lên tiếng, chỉ hy vọng chủ nhân của nàng ở giành đồ vật của chính mình thời, có thể thuận tiện đem yêu hạch cho nó mang về.

Hai người mặc dù nói nói, nhưng cũng thật chặt quan tâm Vô Phương Đào tình huống.

Ở này khói đen hóa thành quái thú thời, toàn bộ Vô Phương Đào đồng thời bị một đạo nhân nhật linh quang bao phủ lại, đảo trên Hóa Thần tu sĩ liền thủ đem cả hòn đảo nhỏ đóng kín, chế tạo ra một cái không gian, phòng ngừa Sát Ma chạy trốn.

"Bọn ngươi phạm nhân, dám khi ta, ta tất sát các ngươi!"

Một đạo tức sát âm thanh vang lên, sóng âm tầng tầng đẩy ra, Vô Phương Đào chấn động kịch liệt, đảo ngoại giữa không trung tu sĩ cấp thấp thậm chí cảm giác được toàn bộ màng tai đau đớn không thể tả, hai lỗ tai chảy máu.

Tư Lăng vội vàng đem hồn lực tầng tầng bao lấy chính mình, phương cảm thấy dễ chịu một điểm. Không oán được những tu sĩ kia không dám áp quá gần, quả nhiên quá nguy hiểm.

Vô Phương Đào trên lại là một phen ác chiến, mười một tên Hóa Thần kỳ tu sĩ, vũ lực mạnh nhất chính là yêu tu Đồ Mục, hấn là cùng hấn bản thể có quan. Bất quá nếu bàn về công kích pháp thuật, nhưng là vị kia đệ tu sĩ cùng Đan Lương càng hơn một bậc.

"Sur tỷ, ta thể nào cảm giác cái kia Sát Ma có chút kỳ quái?" Liễu Thành Phong đột nhiên nói rằng, tuy rằng ở bề ngoài là cái lẩm lẩm liệt liệt người, nhưng Liễu Thành Phong cũng có tí mị một mặt.

Nghe vậy, ở đây mấy chục tên tu sĩ đồng thời quay đầu nhìn về phía hấn, muốn nghe một chút hấn kiến giải.

Tô Hồng Phi cau mày quan sát đảo trên tình huống, động tác của bọn họ có chút quá nhanh, bọn hấn căn bản không kịp nhìn rõ ràng liền quá. Bất quá Sát Ma tình huống xác thực rất quái lạ, trầm ngâm nói: "Xác thực như vậy, rất kỳ quái. Từ ma tu trong ký ức cũng biết, Sát Ma thoái hoá sau khi thành công, thân thể là hữu hình, đáng đáp làm ba trạng hình người mà đầu, nhưng là hiện nay thân thể của nó là một đoàn vô hình khối đen, tuy rằng khí tức cường đại, nhưng cũng nhìn có chút không còn dùng được." Nói, trong lòng lại là thở dài, quả nhiên rất nhiều chuyện cùng đời trước có ra vào.

Mọi người cùng dạng không hiểu, chỉ có thể tiếp tục quan sát đảo trên tình huống.

Mà sát dù sao cũng là Thượng Cổ thời kỳ ma sát, tuy rằng hiện tại chỉ có một trái tim, cũng không phải bọn hấn có thể đối phó, mười mấy cái Hóa Thần

tu sĩ liên thủ, vẫn là không có thương bọn hán mấy may, trái lại có mấy vị Hóa Thần tu sĩ đã kinh bị trọng thương, không thể không lui sang một bên nuốt đan dược chữa thương.

Rất nhanh, hiện trường chỉ còn dư lại Đồ Mộc, Đan Lương, Bệ Diệc Huy ba vị tu sĩ cùng Sát Ma triển đấu. Sát Ma mấy phen muốn xông ra hơn mười người Hóa Thần tu sĩ liên thủ chế tạo cấm chế, lại nhất thời không cách nào phá giải, chỉ có thể dựa vào nó bản thể sát khí hóa thành mấy ngàn cái xúc tu, bên công kích đối thủ, bên va chạm cấm chế, muốn mở ra một lỗ hổng.

Sát Ma cũng biết chính mình này phen phục sinh có gì đó không đúng, tuy nói chỉ có một trái tim, nhưng ở loại này linh quang mỏng manh hạ giới Tu Tiên Giới, sự tồn tại của nó không thể nghi ngờ là cường đại nhất, nhưng là khi tỉnh lại nhưng phát hiện mình thoái hoá phải không thành công, phảng phất khuyết ít một chút dinh dưỡng, mỗi khi điều động nơi tìm sát khí, luôn cảm giác đến một luồng vướng víu cảm giác, có món đồ gì phụ ở phía trên, ở nó vô cùng bất lợi. Vì lẽ đó hiện tại nó chỉ muốn rời đi trước nơi này trước tiên tìm cái địa phương kiểm tra tình trạng cơ thể, lại đem đại lực này tu sĩ tàn sát tàn đái chế tạo càng nhiều sát khí cho mình sử dụng. Nhưng là, những này nguyên bản xưa nay không nhìn ở trong mắt giun dế nhưng nhiều lần mà cản trở nó, không giết bọn họ căn bản là không có cách ly khai.

"Không được, nó muốn chạy trốn rồi!" Đã chịu đựng thương bệ cũng huy nhìn thấy Sát Ma bức lui Đồ Mộc chờ người liền hóa thành một đạo khói đen hướng về cấm chế một chỗ bạc nhược điểm bay đi, nhất thời sắc mặt đại biến. Như nhượng Sát Ma ly khai, Thương Vũ đại lực đem sẽ khiến cho một trận một trường máu me.

Trải qua không ngừng công kích, Sát Ma đã đem cấm chế công phá một lỗ hổng, rất nhanh sẽ có thể ly khai.

Nhưng mà, ngay khi Sát Ma muốn nhân cơ hội thoát đi thời, đột nhiên cái kia chỗ hổng nơi sáng lên một đạo trắng xóa thuần khiết linh quang, này linh quang là sát khí khắc tinh, vừa đối mặt bên dưới, Sát Ma thân thể biến mất rồi một nửa, lộ ra bị sương mù bao vây một viên to lớn màu đen trái tim. Tuy rằng rất nhanh liền có sương mù màu đen đem gói lại, nhưng Sát Ma vẫn là bị thương.

"Hồng——" ma sát phát sinh một tiếng thê thảm gào thét, tiếng như lời đình, đình tai nhức óc, đầu to lớn trên cặp kia màu đỏ tươi con mắt trừng mắt phía trước, "Lại là người? Muốn chết!" Sau đó phun ra một miếng sát khí, sát khí kinh vị trí, yêu thực sôi nổi hóa thành khí hết giận thất.

Lúc này mọi người cũng chú ý tới oanh Sát Ma nửa người người, một cái Trúc Cơ kỳ nữ tu? ! Hơn nữa nghe này Sát Ma ngữ khí, hảo như từng thấy nàng?

"Là Nguyệt sư tỷ!" Liễu Thành Phong một mặt kinh ngạc kêu lên, trong lòng cân nhắc, chẳng lẽ lúc trước Nguyệt Thiên Dạ cùng Đồ Mộc ở lại đại thụ lý, còn làm cái gì?

Tô Hồng Phi hai mắt nặng nề, nhớ tới đời trước Vô Phương Đào chìm vào đáy biển sự tình, hẳn là Nguyệt Thiên Dạ cầm một tay?

Vô Phương Đào trên Hóa Thần tu sĩ cũng cùng dạng kinh ngạc không ngớt, dĩ nhiên là cái Trúc Cơ tu sĩ? Lúc trước bọn hán suu tầm một lần, rõ ràng không có phát hiện hơi thở của người này, nàng là làm sao ẩn trốn ở chỗ này? Bất quá khi nhìn thấy Sát Ma bị làm tức giận sau đuổi theo này nữ tu chạy thời, bị thương Hóa Thần tu sĩ đều thờ phào nhẹ nhõm, mau mau nuốt vào đan dược tranh thủ thời gian khôi phục.

Mà lúc này Nguyệt Thiên Dạ ra tay sau, biết chính mình không phải là đối thủ của nó, chỉ có thể chặt vật bắt đầu ở Vô Phương Đào trên chạy trốn tứ phía. Nàng vừa nảy có thể một kích thành công, cũng là bởi vì sản Sát Ma không có phòng bị thời khắc, này tiến vào như muốn lại đắc thủ cũng không phải dễ dàng như vậy. Đối với Sát Ma, ngoại trừ tồn tại đối với nhân loại tu sĩ nguy hại ngoại, nàng cũng là muốn muốn nó ma hạch, có ma hạch, nàng không gian liền có thể thăng cấp, đến lúc đó không gian diện tích hội càng lớn, hơn đối với tu vi của nàng cũng có lợi.

Lấy trên ý nghĩ chỉ là thoáng qua, muốn ma hạch cũng có mệnh, vì lẽ đó hiện nay chuyên tâm thoát thân.

Nguyệt Thiên Dạ tuy rằng tu vi không cao, nhưng pháp bảo thiên kỳ bách quái, tốc độ mô hình pháp bảo không ít, lúc này trên chân giẫm một đóa đám mây như thế máy bay khắp nơi chạy trốn, tốc độ kia dĩ nhiên giáo Sát Ma nhất thời truy nàng không lên, khiến người ta lại là một trận trở mắt ngoác mồm, hảo không kinh sợ.

Rốt cục, Nguyệt Thiên Dạ bị Sát Ma một cái khói đen hóa thành xúc tu quất bay đến bao phủ đảo cấm chế trên, sau đó lại đàn hồi té lăn trên đất, sau đó bị một cái xúc tu đâm xuyên bụng. Giữa lúc Sát Ma muốn giết chết cái này nhờ yếu nhân tu thời, một đạo linh lực hóa thành cự quyền đánh tới, đưa nó giết hướng về Nguyệt Thiên Dạ xúc tu đánh tan. Sát Ma lại một lần nữa tức giận đến tiếng gào như lời, bị những này hạ giới nhờ yếu tu sĩ kích phải hai mắt đỏ lên.

Đồ Mộc mặt trầm như thủy, nhanh chóng đem bởi vì bị thương khí tức yếu ớt Nguyệt Thiên Dạ ôm lấy ném đại thụ, sau đó xoay người đối mặt Sát Ma. Mà kỳ quái chính là, này đại thụ ở Nguyệt Thiên Dạ tiếp cận thời, không chỉ không có công kích nàng, dĩ nhiên đuổi ra hai cái cành cây, đưa nàng tiếp được, sau đó đưa vào một cái trong đó trong hốc cây.

Vô Phương Đào trên ác chiến không ngớt, đông đảo ở Thương Vũ trong đại lực khiến người ta ngược nhìn Hóa Thần lão quái một cái hai cái mà bị thương, thậm chí còn có một tên Hóa Thần tu sĩ tồn lạc, nhượng đảo về ngoài xem tu sĩ trong lòng sợ hãi không ngớt. Hóa Thần tu sĩ là Thương Vũ đại lực cao nhất loại tồn tại, nếu ngay cả bọn hán cũng không thể đối phó Sát Ma, những người khác cũng chỉ có bị giết phân nhai, nếu để cho Sát Ma chạy trốn, Thương Vũ đại lực đem luân ở một mảnh Địa ngục.

Tư Lăng cũng rất lo lắng căng thẳng, cùng Tiểu Hồng nhờ mạnh nước đắng, nói rằng: "Tiểu Hồng muội muội, người chủ nhân đến cùng muốn giấu tới khi nào? Nó lúc nào mới sẽ xuất thủ?" Hiện tại thế cuộc đối với nhân tu bất lợi, Tư Lăng quá sốt ruột, dĩ nhiên căng thẳng đến muốn dựa vào vô căn cứ Trọng Thiên.

Tiểu Yêu Liên thật chặt ôm viên linh quả, cũng là chăm chú trưng trưng, nhu nhu mà nói: "Ta, ta cũng không biết. . . Từ công tử, làm sao bây giờ? Lê nào không người nào có thể giết Sát Ma sao? Chúng ta có thể hay không bị Sát Ma ăn đi?"

"Ta chỉ có thể bị giết, bị ăn sẽ là nguoi, ai kêu nguoi khá là có dinh dưỡng." Từ Lăng tỉnh táo phân tích nói, "Nguoi là Yêu Liên, nhưng là vật đại bổ, tin tưởng Sát Ma cũng sẽ cảm thấy rất hứng thú."

Tiểu Yêu Liên nhất thời đầy mắt nước mắt, thân thể run như kang si.

Bất nạt nhỏ yếu sau tâm tình khá hơn một chút Từ Lăng lại bắt đầu cân nhắc hẳn có muốn hay không hiện tại chạy trốn, có Phi Thiên Thuyền ở, hẳn tin tưởng tốc độ của chính mình không kém. Nhưng là —— làm sao có loại Sát Ma bắt từ, Thương Vũ đại lục đem không đất đặt chân đất lửa thuê a? ! Quên đi, hay vẫn là nhìn lại một chút đi.

Này vừa nhìn, liền nhìn thấy Đồ Mộc bị Sát Ma xả gãy một cánh tay, sau đó đem cánh tay kia nhét vào trong miệng rắc rắc hai lần, nguyên bản suy yếu khí tức mạnh mấy phần.

Mọi người đều kinh, nguyên lai Sát Ma dựa vào thôn phệ liền có thể khôi phục, có phải là sau đó cũng phải như vậy thôn phệ nhân tu? Mà Từ Lăng cũng trong lòng run sợ, nhưng còn không quên đe dọa đã kinh run đến như thế giới tận thế đến Tiểu Yêu Liên: "Xem đi, nếu yêu tu đối với Sát Ma tới nói là đồ bổ, yêu thực hẳn là cũng như thế."

Nhìn thấy tiểu tử quảng linh quả ôm đầu trốn đến tay áo của chính mình lý túng dạng sau, Từ Lăng ngẩng đầu nhìn trời, tỉnh lại chính mình có phải là ở Trọng Thiên chén ép xuống biến thái, dĩ nhiên cảm thấy bất nạt nhỏ yếu rất hăng hái. . .

Mất một cánh tay Đồ Mộc sức chiến đấu nhược không ít, sau đó bị mười mấy cái khối đen xúc tu đem thân thể của hắn đâm mười mấy cái lỗ thủng, Đồ Mộc trọng thương, vết thương bị sát khí cấp tốc ăn mòn. Cùng những cái kia hoạt tử nhân như thế, cũng là bị loại này tà ác sát khí ăn mòn, coi như là Hóa Thần tu sĩ, như trẻ trâu đi, bị sát khí ăn mòn đến tâm mạch, cũng sẽ biến thành hoạt tử nhân.

Ngay khi Sát Ma chuẩn bị đem Đồ Mộc thôn phệ thời, đột nhiên giữa không trung nứt ra một khe hở không gian, đem Đồ Mộc thu vào.

Nhìn thấy Đồ Mộc bị này khe hở không gian thôn phệ, Tô Hồng Phi đột nhiên đứng lên, nhìn chăm chú Đồ Mộc biến mất địa phương, khoe môi lộ ra cười gằn. Quả nhiên là cái trường tình, chống không gian bại lộ cũng phải đem người cứu đi. Lần này, những Hóa Thần tu sĩ đó muốn không nghi ngờ cũng khó khăn.

Ngay khi Đồ Mộc biến mất thời, Sát Ma không để ý tới những Hóa Thần tu sĩ đó, lại một lần nữa hướng về cấm chế chỗ hồng bay đi, dùng hết thấy màu đen xúc tu oanh kích cấm chế, rất nhanh Vô Phương Đảo trên cấm chế biến mất.

Nhưng mà, Sát Ma nhưng không có lập tức ly khai, ở cấm chế biến mất thời, đột nhiên thân thể khối đen bốc lên không thẳng, ngửa mặt lên trời phát sinh một tiếng thống khổ gầm rú, tiếng chấn động vạn dặm, thẳng chống đỡ thức hải, hết thấy trạm trên không trung tu sĩ thất khiếu chảy máu, sôi nổi bị thanh âm kia đánh rơi xuống hải lý. Lúc này, không có người phát hiện, Sát Ma nơi tim, một tia màu đỏ tím yêu hỏa như tinh tinh chi hỏa, thăm thăm sáng lên, trong nháy mắt trở thành liệu nguyên chi thể.

"Đây là cái gì hỏa!" Một tên Hóa Thần tu sĩ ngạc nhiên hỏi.

Không có người trả lời, cũng không biết vì sao Sát Ma lập tức bị một loại màu đỏ tím hỏa bao vây lấy. Này hỏa làm cho người ta cảm giác vô cùng nguy hiểm, liền Hóa Thần tu sĩ cũng không dám tới gần.

Theo hỏa thể càng lúc càng lớn, Sát Ma tiếng hô hóa thành hữu hình lưỡi dao sắc, công kích tất cả mọi người thần thức, mặc dù là Hóa Thần tu sĩ, cũng chỉ có thể khổ sở chống đỡ chống lại.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Không gian phòng xoáy

Không có ai biết Sát Ma trên thân hỏa là chuyện gì xảy ra, làm sao lại đột nhiên xuất hiện, này hỏa tàn mát ra khí tức vô cùng nguy hiểm, nhưng lại không phải bọn hắn biết thiên hỏa cùng địa hỏa, nhưng không người nào dám tiếp cận. Đảo trên ngoại trừ Hóa Thần tu sĩ có thể chống đỡ, những cái kia cấp thấp tu sĩ từng cái từng cái mà bị ma sát sóng âm đánh rơi xuống hải lý sống chết không rõ.

Nhưng mà Sát Ma vừa là Thượng Cổ thời kỳ do thiên địa sát khí thai nghén mà thành ma sát cũng không phải như vậy dễ dàng bị diệt, coi như là thiên

hỏa, cũng chỉ cần lượng lớn mà thiêu cái máy năm mới có thể đem nó diệt. Sát Ma khói đen lẩn lộn, vì diệt đi trên người hỏa, thậm chí không tiếc bỏ quên một bộ phận thân thể, này hỏa theo khói đen lạc ở trên đảo, chỗ đi qua, một mảnh cháy đen bùn đất.

Mắt thấy Sát Ma sắp đem trên người hỏa diệt đi, một đạo hơi thở mạnh mẽ bất ngờ xuất hiện, đảo trên Hóa Thần tu sĩ ngạc nhiên ngẩng đầu, chỉ thấy một cái màu đen to lớn bóng đen phảng phất đột nhiên xuất hiện giống như vậy, rầm triển khai hai đôi to lớn cánh chim, một đôi âm u lục con mắt cúi đầu nhìn Sát Ma, bỗng nhiên há mồm, một đạo màu đỏ tím hỏa xà phun đã qua, lại gia tăng sát trên ma thân hỏa thể.

Mọi người ngờ ngạc, đây là yêu thú gì? Khí tức cường đại như thế, thậm chí nhượng bọn hắn có loại nằm rạp ở mà kích động. Hơn nữa nhìn loại kia hỏa, là yêu thú nào có thể này lợi hại như vậy yêu hỏa?

Này to lớn yêu thú toàn thân đen thui, ngoại trừ hình dạng có thể phân chia mặt cùng thân thể khác nhau ngoại, căn bản không thấy rõ mặt dài đến loại nào đáng sợ. Hơn nữa lúc này nó toả ra khí tức dĩ nhiên cùng Sát Ma không phân cao thấp, khiến người ta nhìn tới một chút liền sợ hãi không ngớt.

Bất quá nhìn thấy này màu đen Đại Yêu thú liên tục phun lửa mãnh thiêu đốt Sát Ma, Hóa Thần tu sĩ trong lòng thở phào nhẹ nhõm, tuy rằng không biết là địch là hữu, chỉ ít lúc này thế cuộc cho bọn họ có lợi.

Lúc này, Vô Phương Đảo 500 dặm ngoại ngoài khơi đột nhiên phá tan, xem này bọt nước, sau đó có to lớn gì đồ vật vọt ra khỏi mặt nước, nước biển sôi nổi hạ xuống, ngoài khơi tích lý bá rồi vang vọng, nhưng phóng tầm mắt nhìn tới, nhưng không có bất kỳ bóng dáng. Một lúc sau, một cái người như là bị món đồ gì trực tiếp ném ra ngoài, cả người trên không trung lẩn lộn vài vòng, sau đó mới rơi xuống khỏi hải, bọt nước tung toé, phát sinh một trận ào ào âm thanh.

Bị chính mình Phi Thiên Thuyền quăng đến trong biển Tư Lăng khổ bức không ngớt, từ trong biển gầy gù từ hải lý Phá Hải mà xuất, mau mau triệu ra một thanh phi kiếm tiếp được chính mình, ướt nhẹp trên mặt một mảnh tức giận mãnh liệt.

Không lâu, lại liên tiếp mà có người từ trong biển Phá Hải mà xuất, chính là những cái kia lúc trước bị Sát Ma tiếng gào đánh rơi xuống hải lý tu sĩ, chỉ thấy bọn họ đại thể sắc mặt bụi bặm, hiển nhiên là bị nội thương không nhẹ. Tư Lăng nhìn một chút, nhìn thấy Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong thời, đáp lễ mạo hiểm mà cùng bọn họ gật đầu ra hiệu, còn có mấy cái tu sĩ không có tới, phỏng chừng là trực tiếp ngắt chết ở trên biển, chờ đợi bọn hắn chỉ có tồn lạc vận mệnh.

"Tư tiểu đệ, ngươi cũng ở? Lúc nào đến?" Liễu Thành Phong sắc mặt trắng bệch, sắc mặt một đôi mắt đặc biệt óng ánh, nhìn thấy Tư Lăng xuất hiện rất kinh ngạc.

Tô Hồng Phi kéo hắn đáp ở một thanh trên phi kiếm, bởi vì Liễu Thành Phong cũng cùng dạng bị thương không nhẹ, lúc này không thể điều khiển chính mình chuỗi này phi kiếm, chỉ có thể dựa vào Tô Hồng Phi chống đỡ lấy.

Tư Lăng gật gật đầu, cũng không trả lời hắn, linh lực ở trên người đi khắp một lần, rất nhanh liền lòng khô rồi chính mình, lại đem tóc sau này vuốt vuốt, xem ra so với người bên ngoài ngăn nắp xinh đẹp, trừu đến người bên ngoài không khỏi nhìn nhiều mấy lần, bởi vì hắn xem ra hoàn toàn không có bị thương. Ở đây ngoại trừ Tư Lăng ngoại, tương tự không có người bị thương chính là Tô Hồng Phi, hai người đều liếc mắt nhìn nhau, sau đó rất có ăn ý dời ánh mắt.

Tuy rằng không có bị thương, nhưng Tư Lăng trong lòng hết sức bất đắc dĩ, hận không thể hành hung Phi Thiên Thuyền một trận. Nguyên bản chết cũng không chịu để cho hắn thu hồi túi chứa đồ thiên phi thuyền bị Sát Ma sóng âm ảnh hưởng, âm âm lạc hải, sau đó không để ý Tư Lăng ý nguyện, đem hắn tung sau đó tự động bị thu vào trong bao tử vật. Còn không có bị thương, là lúc trước Tư Lăng đem hồn lực bao trùm toàn thân, mới tránh được một kiếp. Tư Lăng tương đối hiếu kỳ chính là, Tô Hồng Phi vì sao cũng có thể chống lại Sát Ma sóng âm? Xem ra năng cơ duyên cũng không ít.

Chính cân nhắc, liền nghe được bên cạnh người tiếng kinh hô, Tư Lăng trong lòng căng thẳng, mau mau nhìn tới, phát hiện Vô Phương Đảo thế cuộc đã kinh thay đổi, nhìn thấy con kia to lớn màu đen yêu thú, Tư Lăng mất lệ ra quái lạ.

Những người khác không nhận ra, nhưng Tư Lăng nhưng là biết đây là Trọng Thiên bản thể, so với trước kia chỉ là cái bóng mờ đáng sợ, hiện tại đã kinh có một cái ngưng tụ thân thể, đây là nuốt Huyết Phách Châu sau kết quả. Tuy rằng Trọng Thiên mạnh mẽ nhất định chính mình cũng bị ức hiếp phải không ngóc đầu lên được, nhưng Tư Lăng hiện tại nhưng tự đáy lòng mà hi vọng thực lực của nó có thể đối phó Sát Ma.

Hỏa diễm đốt cháy một trận, Sát Ma rốt cục không chịu được mà bắt đầu công kích, Trọng Thiên không lại phun lửa, xông tới cùng bị thương kham trọng Sát Ma triển khai thịt bác.

Tư Lăng nhìn ra thẳng cau mày, xem ra Trọng Thiên thực lực bây giờ đối phó Sát Ma còn rất miễn cưỡng, hơn nữa này hay vẫn là Sát Ma mấy phiên bị thương kết quả. Bất quá Tư Lăng cũng cảm thấy Trọng Thiên giao hoạt giao hoạt, thừa dịp lương bại câu thương mới nhô ra, tốt như vậy nơi rất nhiều, Sát Ma sức chiến đấu bị tiêu hao không nói, những Hóa Thần tu sĩ đó hiện tại bị thương tự thân khó bảo toàn, sẽ không ở sau lưng đâm dao găm, giải nỗi lo về sau, chỉ đợi nó cầm ma hạch chạy mất dép là được.

Rất nhanh mà, Trọng Thiên trên người liền vết thương đầy rẫy, Trọng Thiên phát sinh một tiếng gầm rú, thấy sát trên ma thân hỏa thể nhỏ, lại văng miệng yêu hỏa đã qua, hơn nữa lần này yêu hỏa lại có chỗ bất đồng, màu đỏ tím yêu hỏa trong mang theo từng tia từng tia hắc ngọn lửa màu tím, ngọn lửa kia dính lên Sát Ma trên người thời, màu tím đen từng tia từng tia hỏa diễm giống như có sinh mệnh giống như rót vào Sát Ma trong sương mù, cuối cùng rót vào trái tim.

Tư Lăng nhìn ra rõ ràng, những cái kia màu tím đen tia diễm là Trọng Thiên độc.

Sát Ma gào thét liên tục, huyết hồng hai mắt trợn trừng, đột nhiên mắng: "Hóa ra là các ngươi loại này độc thú bộ tộc. . . Ngươi tổ tiên có thể chết ở trên

tay ta, ta liền không tin giết không chết một mình ngươi tiểu độc thú! !"

Nghe thanh âm này, có thể tưởng tượng được Sát Ma oán hận.

Nhưng mà mặc kệ nó như thế nào oán hận, này độc đã kinh theo lửa rót vào trái tim, nhưng nó trong lúc nhất thời muốn điều động sát khí cũng có chút gian nan, chỉ có thể cứ liệt giãy dụa.

Lúc trước Tư Lăng bọn hắn từ luyện thi không gian xuất diệt thời, Trọng Thiên liền đem một tia yêu hỏa phụ đến Sát Ma trong trái tim, nó làm phải cẩn thận, hòa diễm lại nhỏ, dĩ nhiên đem Sát Ma giấu diễm đã qua. Lúc trước đại hòa chính là Trọng Thiên trực tiếp điều động Sát Ma trái tim này tia hỏa diễm, mới sẽ làm Sát Ma không có phòng bị chỉ hạ trái tim bị đốt cháy phải đau đớn phi thường, dù sao trái tim nhưng là Sát Ma căn bản, mà hiện nay Trọng Thiên lại đưa nó độc trực tiếp rót vào Sát Ma trái tim trong, đối với thương tổn của nó có thể tưởng tượng được.

Khả năng là Trọng Thiên nham hiểm làm nổi lên Sát Ma oán khí, Sát Ma đột nhiên khí tức tăng vọt, toàn bộ không gian đều vận vẹo.

"Không được, nó muốn tự bạo rồi!"

Đảo trên Hóa Thần tu sĩ nhìn nhau ngơ ngác, sau đó sẽ cũng không kịp nhớ thân thể bị thương, sôi nổi hướng về chạy ra ngoài. Ngoài ra, còn có một chút ma tu từ đại thụ trong hốc cây trốn ra được. Lúc này sự chú ý của mọi người đều phóng tới sát trên ma thân, mặc dù nhìn thấy bọn hắn cũng không ai đi để ý tới.

Theo Sát Ma khí tức biến hóa, Vô Phương Đảo trên vang lên tiếng nổ mạnh, không ngừng có mặt đất lún xuống, cả tòa đảo đều cứ liệt rung động.

Đảo ngoại tu sĩ cũng cảm giác được loại kia muốn xé rách không gian như thế đáng sợ lực phá hoại, cũng sôi nổi thoát đi.

Tô Hồng Phi mang theo Liễu Thành Phong cấp tốc tung một cái phi hành bảo pháp nhảy tới chuẩn bị chạy trốn, Liễu Thành Phong nhưng quay đầu hướng về Tư Lăng nhìn lại, kêu lên: "Tư tiểu đệ, ngươi còn đang làm gì? Đi a!"

Tư Lăng mặt lộ vẻ do dự, cuối cùng cắn răng nói: "Các ngươi đi trước, ta lại đợi lát nữa."

Tô Hồng Phi liếc mắt nhìn hắn, không nói gì, không chế máy bay hướng về Vô Phương Đảo hướng ngược lại bỏ chạy.

Rất nhanh mà, lấy Vô Phương Đảo làm trục tâm vận dậm bên trong lại không có dấu người, Tư Lăng nhưng chỉ là lui ly đến ngàn mét ở ngoài, thần thức đầy đặc mà quan tâm Vô Phương Đảo, Trọng Thiên tuy rằng làm cho Sát Ma muốn tự bộc lộ, thế nhưng nó bị thương nghiêm trọng, uế oải trên đất, máu chảy ồ ạt, nhìn thấy từ trước đến giờ mạnh mẽ Trọng Thiên biến thành đáng sợ kia, nhưng hắn trong lòng thật phức tạp. Tuy rằng vẫn nói muốn đánh đổ nó, nhưng chung đụng được cửu mà lâu, cũng có chút đồng bạn tình nghĩa ở.

"Tư công tử, làm sao bây giờ, chủ nhân bị thương rất nặng, Sát Ma lại cầm lấy nó, nó hiện tại không thể chạy trốn." Tiểu Yêu Liên trốn ở Tư Lăng trong tay áo thò người ra ra bên ngoài nhìn, một mặt lo lắng lo lắng.

Tư Lăng cau mày, trong lúc nhất thời cũng không biết như thế nào cho phải, Sát Ma tự bộc lộ so với Hóa Thần tu sĩ tự bộc lộ còn khủng bố, hắn một cái nho nhỏ Trúc Cơ tu sĩ nào dám đến gần?

Chính vào lúc này, đột nhiên Vô Phương Đảo trên đại thụ phát sinh dị dạng, Tư Lăng thần thức quét qua, không khỏi sửng sốt một chút, phát hiện đại thụ hiện tại biến hóa nguyên nhân là Nguyệt Thiên Dạ.

Lúc này Nguyệt Thiên Dạ chính ở đại thụ trong một chỗ không gian to lớn trong hốc cây thật nhanh đánh từng đạo từng đạo Pháp Quyết, đem cuộn cuộn không ngừng linh lực đưa vào hốc cây phía trên trên vách tường trên một khuôn mặt lớn. Tám kia cự mặt khám nam ở thụ trên vách, giống như là từ thụ trong mọc ra giống như vậy, hai mắt nhắm nghiền, da dẻ là màu xanh, ngũ quan khá cụ khổ tương, theo càng ngày càng nhiều linh lực đưa vào, trên gương mặt đó con mắt rốt cục mờ , sau đó hai mắt xẹt qua một đạo âm u quang, mắt lộ ra giãy dụa, cuối cùng hóa thành một vệt sáng đi vào Nguyệt Thiên Dạ trong mi tâm.

Theo Nguyệt Thiên Dạ cử động, đại thụ bắt đầu rung động, sau đó ở đại thụ nhỏ đi đến biến mất thời, Nguyệt Thiên Dạ cũng biến mất ở tại chỗ.

Tư Lăng trợn mắt lên, trong nháy mắt đó, hắn cảm giác được dị không gian gọn sóng, Nguyệt Thiên Dạ trên người có một cái dị không gian! Hơn nữa vừa nãy nàng cử động là đem đại thụ thu phục mang đi .

Những chuyện này chỉ là trong nháy mắt, Tư Lăng do dự thời gian cũng không nhiều, sau đó cắn răng, không để ý tới Phi Thiên Thuyền từ chối, lên Phi Thiên Thuyền sau tốc độ bay hướng về Vô Phương Đảo.

Vô Phương Đảo trên chung quanh tiếng nổ mạnh không ngừng, đặc biệt mất đi đại thụ sau, phía dưới dĩ nhiên xuất hiện một cái không gian thật lớn vòng xoáy, không gian vòng xoáy to lớn sức hút đem đảo trên tất cả mọi thứ đều hút vào, bị thương Trọng Thiên cùng Sát Ma cũng bị không gian sức hút chậm rãi hấp hướng về không gian vòng xoáy.

May mắn chính là, này đột nhiên xuất hiện không gian vòng xoáy cũng đánh gãy Sát Ma tự bộc lộ, xem như là giải trừ tạm thời nguy cơ.

Phi Thiên Thuyền tốc độ rất nhanh, hướng về Trọng Thiên phương hướng bay đi, lúc này Trọng Thiên cùng Sát Ma đều đã bị không gian vòng xoáy sức hút hút tới cự ly vòng xoáy 500 mét nơi, không gian sức hút càng cường đại rồi, chỉ lát nữa là phải tiếp cận Trọng Thiên, Phi Thiên Thuyền cũng bị không gian kia vòng xoáy sức hút làm cho loạn choạ loạn choạ, Tư Lăng có thể cảm giác được Phi Thiên Thuyền linh thức phát sinh một loại sợ sệt lo lắng

tâm tình, sau đó không để ý tới Tư Lãng mệnh lệnh, cố gắng hướng về chạy ra ngoài.

Tư Lãng trong lòng ngờ ngác, liều mạng lấy ra trong thân thể hồn lực đưa vào Phi Thiên Thuyền đến không chế nó, rất nhanh mà, trong thân thể hồn lực bị lấy ra sạch sành sanh, Tiểu Yêu Liên mau mau đưa đến Sát Thủ yêu đan nhượng Tư Lãng bổ sung hồn lực.

Tư Lãng hai mắt chăm chú khấn nhìn chăm chăm phía dưới động tĩnh, đột nhiên kêu lên: "Mở ra Phi Thiên Thuyền! Tiểu Hồng, đưa người chủ nhân lấy tới."

Tiểu Yêu Liên có chút hoảng sợ, nhưng cũng biết lúc này không phải mềm yếu sợ phiền phức thời điểm, đang phi thiên thuyền sau khi mở ra, liều mạng điều lấy hồn lực đem phía dưới Trọng Thiên một phát bắt được, chỉ lát nữa là phải đưa nó với lên khi đến, Trọng Thiên đột nhiên hướng Sát Ma nạo đi một móng vuốt, móng vuốt một câu lôi kéo, có món đồ gì bị nó kéo ra ngoài.

Vừa vặn liếc xéo thấy này màn Tư Lãng rất bất đắc dĩ, Trọng Thiên người dừng như thế thù dai được không? Phút cuối cùng còn muốn cho người ta một móng vuốt, không thấy tình huống bây giờ nguy cấp vạn phần sao?

Mà lúc này vừa vặn Sát Ma bị không gian vòng xoáy kéo tiến vào, Tư Lãng cũng không kịp nhớ Sát Ma kết cục, đem Trọng Thiên cho tới Phi Thiên Thuyền sau, liều mạng không chế Phi Thiên Thuyền ra bên ngoài không gian vòng xoáy ngược lại nơi bay đi. May là Phi Thiên Thuyền đã kinh sản sinh linh thức, biết sợ sệt, cũng phối hợp Tư Lãng, tránh thoát không gian sức hút, loạn choa loạn choạng mà hướng về đảo ngoại bay đi.

Bởi vì không gian vòng xoáy xuất hiện, Vô Phương Đảo xung quanh nước biển lẫn lộn không ngớt, một đạo một đạo cao trăm trượng sóng biển hướng về Vô Phương Đảo cộ xoát rặng mà đến, Vô Phương Đảo rất nhanh bị nước biển chảy ngược nhấn chìm, Vô Phương Đảo từ từ chìm xuống dưới, chờ nước biển đem Vô Phương Đảo nhấn chìm sau, trên mặt biển xuất hiện một cái vòng xoáy màu đen, rất nhiều trong biển yêu thú xuất hiện ở hiện tại vòng xoáy trong, rất nhanh liền bị vòng xoáy trong không gian chỉ lực cắn giết thành thịt nát.

Nhìn thấy này nơi vòng xoáy, Tư Lãng biết trong lòng vẫn là sợ hãi không ngớt, nếu là không để ý tới nó, không biết nó có thể hay không đem vùng này hải vực hình thành một cái không gian phong bạo khu.

Bất quá rất nhanh mà, Tư Lãng đột nhiên cảnh giác, có ba đạo hơi thở mạnh mẽ hướng về nơi này đến, giây lát liền đến, Phi Thiên Thuyền lúc này không có ẩn thân, hiện nay ẩn thân đã kinh không kịp, Tư Lãng chỉ có thể nhắm mắt xuất Phi Thiên Thuyền.

Khi hần môn đi tới sau, Tư Lãng mới nhìn rõ là ba cái Hóa Thần tu sĩ, chính là lúc trước bị thương tương đối nhẹ mấy cái Hóa Thần tu sĩ, trong đó liền có này Đan Lương cùng Bộ Diệt Hủy.

Ba người chỉ liếc nhìn này chiếc Phi Thiên Thuyền, ánh mắt lóe lên, thấy chỉ là cái Trúc Cơ kỳ tu sĩ từ Phi Thiên Thuyền xuất đến, tiếng lòng vì từng, tuy rằng không biết hần vì sao ở đây, nhưng hiện tại thời gian cấp bách, mấy người không đếm xỉa tới hội hần, về mặt nghiêm túc nhìn dưới mặt biển phương không gian vòng xoáy. Quan sát một trận, ba người nhìn chăm chú một chút, bắt đầu hướng hải dưới vòng xoáy ra tay, xem đáng đáp là phải đem này không gian vòng xoáy đóng kín, miễn cho nó đem mặt khác dị thể giới nguy hiểm sự vật mang tới thế giới này.

Ba người sở dĩ coi trọng như vậy, là bởi vì loại này không gian vòng xoáy bình thường liên tiếp không biết dị thể giới, nếu là bọn họ không thêm để ý tới nhượng nó tồn tại, hội đem dị thể giới đồ vật mang tới, nếu là một ít tiểu đồ vật cũng còn tốt, khả năng cũng sẽ mang đến một gây nên nguy hại thế giới này đồ vật, vì lẽ đó nếu là gặp phải tình huống như thế, cần phải Hóa Thần tu sĩ hợp lực đem đóng kín.

Nguyên lai này sinh trường ở Vô Phương Đảo trên cự dưới cây chính là một chỗ không gian vòng xoáy đường nối, bởi vì đại thụ trấn áp, vì lẽ đó không có người phát hiện, hiện nay đại thụ bị Nguyệt Thiên Dạ lấy đi, không có đại thụ trấn áp, không gian vòng xoáy đem Vô Phương Đảo thôn phệ, ở này hải dưới hình thành một cái không gian vòng xoáy.

Ngay khi ba người hợp lực đóng kín không gian vòng xoáy thời, đột nhiên không gian vòng xoáy có món đồ gì xuất hiện, giống như là núi lửa phun trào, một luồng khí tức mạnh mẽ bỗng nhiên phun trào, mọi người ở đây cấp tốc lùi về sau tách ra thời, phát hiện một bóng người đột nhiên từ không gian vòng xoáy trong vọt ra, sau đó là một cái to lớn màu đen ma long lao ra, cuối cùng còn có một chút lẻ loi lác lác ma thú theo bị không gian vòng xoáy phun ra ngoài.

Ma long toả ra khí tức chỉ là Hóa Thần kỳ, tuy rằng hung hãn, nhưng có thể đối phó. Ba tên Hóa Thần tu sĩ thấy thế thờ phào nhẹ nhõm, sau đó ánh mắt di đến cái kia từ không gian vòng xoáy trong xuất hiện nhân thân trên.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Đại ca trở về

Từ không gian vòng xoáy trong xuất hiện chính là cái ăn mặc đạo bào màu trắng nam nhân, khuôn mặt lạnh lùng, khí chất lạnh lẽo, tuy chỉ là Kim Đan sơ kỳ, lại làm cho ba tên Hóa Thần tu sĩ vì cau lại nổi lên mủ, đặc biệt đương trên tay hắn nắm bắt một đóa điểm màu trắng hỏa liên công kích ma long thời, loại kia thủ pháp cùng hỏa điểm khí tức nhượng bọn hắn lập tức rõ ràng này người dĩ nhiên là cái trời sinh Hòa Linh lộ chứa.

Cái gọi là Hòa Linh lộ chứa chính là loại kia có thể thôn phệ Dịch Hóa sau, dùng linh căn nuôi thành Dịch Hóa, sử Dịch Hóa lần thứ hai biến dị tu sĩ. Người như thể ngàn tỉ người trong cũng khó xuất hiện một cái, nếu là xuất hiện, tất là thiên tư tung hoành hạng người, hết thầy Dịch Hóa sắp trở thành bọn hắn mạnh nhất vũ khí, thậm chí bị bọn hắn thôn phệ sau Dịch Hóa trải qua lần thứ hai biến dị, uy lực càng là hung mãnh vô cùng. Phải biết Dịch Hóa chính là thiên địa thai nghén mà sinh, cực kỳ hiếm có, uy lực vô cùng, những cái kia muốn thôn phệ Dịch Hóa để bản thân sử dụng tu sĩ đều là trải qua muôn vàn gian nguy cực khổ, thậm chí hơi không cẩn thận sẽ bị Dịch Hóa phản phệ, rơi vào thân vẫn nguyên thân diệt kết cục. Vốn là có thể thành công thôn phệ Dịch Hóa có thể là hiếm thấy, nếu như có thể nuôi thành Dịch Hóa khiến cho biến dị, này chính là cơ duyên to lớn, người bên ngoài chỉ có thể ước ao cũng tuyệt đối không làm được.

Mà tên này đột nhiên xuất hiện tu sĩ dĩ nhiên trời sinh mang theo Dịch Hóa loại, mà ngọn lửa kia kinh hắn không ngừng tu luyện đã biến dị, không oán được này ma long đối với nó không thể làm gì.

Ba người xem thôi, tuy rằng khiếp sợ thiên tư của hắn cơ duyên, lúc này lại không muốn ra tay, ngoại trừ bởi vì lúc này chính đến đóng kín không gian vòng xoáy thời khắc mấu chốt, bọn hắn đành xuất không tay đến, lại có thêm bọn hắn cũng muốn nhìn một cái người trẻ tuổi này có thể làm được trình độ nào.

Đại ca? !

Từ Lăng nhìn rõ ràng này từ không gian vòng xoáy trong xuất hiện người thời, suýt chút nữa kinh kêu thành tiếng, bất quá lúc này hay vẫn là nhịn xuống. Từ Hàn đối diện phó ma long, phía sau còn theo rất nhiều ma thú, "lại giả bất thiện", hắn không tốt bỗng mở miệng nhượng hắn phân tâm.

Bất quá, đương cấp kia mắt lạnh lẽo ngó nhìn mà đến, Từ Lăng biết đại ca nhìn thấy chính mình, mau mau nhếch môi hướng hắn ngóc hể hể mà nở nụ cười dưới, lấy biểu đạt chính mình nhìn thấy đại ca kích động cao hứng.

Liếc nhìn chính ở đóng kín không gian vòng xoáy ba người, Từ Lăng quả đoán tiến vào Phi Thiên Thuyền, sau đó khổng chế Phi Thiên Thuyền hướng về Từ Hàn nơi đó bay đi.

Từ Hàn dẫn ma long hướng về xa xa bay đi, hắn hiện tại chỉ là Kim Đan kỳ, đối phó ma long còn có chút miễn cưỡng, mang theo nó bắt đầu ở Sát Hải trên mặt biển lượn tới vòng tròn. Lúc này, Từ Lăng Phi Thiên Thuyền chậm rãi tiếp cận, Từ Hàn liếc nhìn, không để ý đến, thỉnh thoảng mà nắm một đóa hỏa điểm Bạch Liên công kích ma long con mắt, đem hai mắt của nó lộng mù.

Mãi đến tận cảm giác được không gian vòng xoáy sắp đóng kín, này ba tên Hóa Thần tu sĩ đều sẽ rảnh tay xử lý nơi này, Từ Lăng khổng chế Phi Thiên Thuyền tới gần, hô: "Đại ca, tới."

Từ Hàn không lại tiết kiệm linh lực, một cái thật dài hỏa xà đem ma long sau khi bức lui, liền lên Phi Thiên Thuyền, Từ Lăng mau mau khổng chế Phi Thiên Thuyền chạy. Ma long đem Từ Hàn coi là không chết không thôi kẻ địch, cái nào cho phép hắn chạy trốn, trực tiếp đuổi theo. Phi Thiên Thuyền tốc độ rất nhanh, dĩ nhiên cùng ma long vẫn duy trì khoảng cách nhất định, bất quá bị như thế đuổi theo cũng rất khó chịu, Từ Lăng hướng về Phi Thiên Thuyền vỗ trương Ân Thân phù.

Ân thân sau Phi Thiên Thuyền không có tung tích không nói, thêm vào nó vốn là có thể ngăn cách thần thức, nhượng ma long lập tức cũng lại không cảm giác được kẻ địch khí tức, bắt đầu gào thét, phun ra từng khẩu từng khẩu ngọn lửa màu đen chung quanh công kích, giết chết Sát Hải trong vô số không kịp trốn yêu thú.

Từ Hàn thần thức vẫn quan tâm Sát Hải động tĩnh, phát hiện Phi Thiên Thuyền tốc độ thoi, không khỏi sửng sốt một chút, không nghĩ tới nó xem ra chỉ là kiện thượng phẩm phi hành Bảo khí, tốc độ phi hành lại mau đến siêu việt bản thân nó cấp bậc, hơn nữa dĩ nhiên có thể cách trở thần thức tra xét, hắn là cùng Phi Thiên Thuyền trên người những cái kia phù văn có quan đi. Từ Hàn cũng nhìn ra loại này phù văn huyền ảo chỗ, như nhượng Đan Phù Tông người phát hiện. . .

Từ Hàn nhíu mày, vừa nảy liên thủ phong ấn không gian vòng xoáy liền có một cái là Đan Phù Tông Hóa Thần tu sĩ, hắn vừa nảy không ra tay phòng chừng là cảm thấy Từ Lăng chỉ là cái Trúc Cơ tu sĩ, căn bản không có đề ở trong mắt, cái nào nghĩ đến Từ Lăng hội gan to như vậy mà dám ở Hóa Thần tu sĩ dưới mí mắt chạy, nếu là người bình thường sẽ cảm thấy, một cái Trúc Cơ tu sĩ chạy đi đâu được Hóa Thần tu sĩ, mà Trúc Cơ tu sĩ cũng nhất gan ở Hóa Thần tu sĩ mí mắt chạy trốn.

Chỉ có điều trong nháy mắt, Từ Hàn nghĩ đến rất nhiều, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng về bởi vì hồn lực tiêu hao hết mà có chút hư thoát đệ đệ, phát hiện ánh mắt của hắn sau, lộ ra một cái ngốc hể hể nụ cười, thực sự là. . . Hơn mười năm không thấy, vẫn là đứa bé không chịu lớn.

"Đại ca, người mười năm này đi nơi nào? Sẽ không thật sự đi tới Ma giới chứ? Có bị thương không? Ma giới là như thế nào? Người làm sao hội từ nơi nào xuất đến? Con kia ma long là tại sao trở về? Đại ca người đoạt đồ vật của nó sao? Đại ca người hiện tại là Kim Đan tu sĩ, thực sự là quá tốt rồi, ta có phải là phải gọi người chân nhân? Người ở bí cảnh lý biến mất thời điểm, ta thực sự là đâm chết cực kỳ, may là người bình an vô sự. . ."

Dưới sự hưng phấn, Từ Lăng bắt đầu lải nhải mà đề hỏi liên tục, nghĩ đến cái gì liền hỏi cái gì, căn bản không cái Logic tính.

Từ Hàn lạnh lẽo hai mắt thu lại mấy phần ý lạnh, mặc dù coi như vẫn là lạnh như băng, nhưng so với người bên ngoài đến vẫn tính là ôn hòa.

"Ta không có chuyện gì, vẫn ở Ma giới, ma long sào huyết là đường hầm không gian, không cần phải lo lắng." Từ Hàn nói rằng.

"... Đại ca, ngươi có thể nói trường điểm sao?" Tư Lăng nhướn nhướn mà nói, trong lòng tiểu nhân thất ý thể trước khuất, đại ca ngươi cũng không phải trăm mặc ít lời người a, nhiều lời vài chữ sẽ không chết.

Tư Hàn yên lặng nhìn hắn, chờ nhìn ra Tư Lăng sồn cả tóc gáy liền muốn cho hắn quỳ thời, quăng một cái túi đựng đồ cho hắn, không nói một câu liền nhắm mắt lại đánh toà khôi phục linh lực. Từ khi tìm tới đi về nhân giới không gian đường hầm ở ma long sào huyết sau, hắn liền cùng ma long mấy phiên triển đấu, thậm chí cuối cùng xuất khí đến đem ma long mang ra ngoài, trong đó mấy phiên hiểm cảnh, nhượng hắn tiêu hao không ít tinh thần, hầu như tiêu hao hết trong thân thể linh lực.

Tư Lăng thấy hắn đánh toà, rất thức thời im lặng không quấy rầy hắn, nhìn một chút trong lồng ngực túi chứa đồ, đại ca như thế vứt cho hắn, sẽ không là cho hắn lễ vật chứ? Nghĩ như vậy, Tư Lăng nhất thời cảm chuyển động, quả nhiên là có ca đệ đệ là khối bảo a!

Tư Lăng không có vội vàng kiểm tra trong bao trữ vật đồ vật, đem phóng tới một bên, nhượng Phi Thiên Thuyền tự cái tùy ý phi hành sau, liền đi Phi Thiên Thuyền lý cho quyền Trọng Thiên trụ trong phòng xem bị thương Trọng Thiên.

Trọng Thiên lần này bị thương vô cùng nghiêm trọng, bị Tư Lăng cứu lại Phi Thiên Thuyền sau, thân thể khổng lồ liền tự động thu nhỏ lại làm thành niên miêu như thể thể tích, màu đen da lông trên đều là vết thương, còn có từng khối từng khối cù kết huyết khối, lại tạng lại khó coi. Bất quá xét thấy nó "Dũng cảm" mà chọn tới Sát Ma cứu vớt Thương Vũ đại lục hành vi, Tư Lăng quyết định cho nó phát trương người tốt thẻ, hiếm thấy cam tâm tình nguyện mà đưa nó đưa đến trong phòng đầu dưỡng thương. Hôn nữa Tư Lăng cảm thấy, lần này nó không có trực tiếp chạy đến chính mình trong đan điền ngủ say, xem ra tình huống cũng không có như vậy nghiêm trọng đi.

Đi vào trong phòng thời, Tư Lăng liền nhìn thấy trong phòng duy nhất trên một cái giường phủ kín Sát Thú yêu đan, từng viên một to bằng nắm tay yêu đan như trân châu đen giống như vậy, ánh sáng tron bóng, nhìn rất đẹp. Mà những cái kia yêu đan trên, nằm úp sấp một đoàn vật đen như mực, Tư Lăng đột nhiên xem bên dưới, suýt chút nữa không nhận rõ đoàn kia đồ vật là than đá hay vẫn là một đoàn yêu thú.

Tư Lăng hắc tuyến, trực tiếp nằm ở một đồng yêu đan trên toán chuyện gì a? Nó hảo như không có thể hấp thu yêu đan lý hồn lực chứ?

Trước giường cách đó không xa, Tiểu Hồng muội muội thủ ở nơi đó ôm cái linh quả gặm, thấy Tư Lăng đi vào, mừng rỡ hỏi: "Tư công tử, đại ca ngươi đâu?"

"Ồ bên ngoài đánh toà đây." Tư Lăng tập hợp lại đây dùng thần thức kiểm tra Trọng Thiên tình huống, hỏi: "Ngươi chủ nhân thế nào rồi?"

"Không biết." Tiểu Yêu Liên lắc đầu, "Chủ nhân thương đến rất nặng, phòng chừng muốn ngủ rất lâu. Có muốn hay không nhượng chủ nhân về đến trong thân thể của ngươi dưỡng thương? Ồi..." Bị chỉ tay bắn bay Tiểu Yêu Liên rõ ràng đây là Tư Lăng cảm ky, chỉ có thể ủy ủy khuất khuất mà bùng cái trán ngấm lấy lưỡng phao lệ, cũng không dám nữa là chủ nhân mưu phúc lợi.

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc, trong lòng co giật. Cái gì gọi là về đến thân thể của hắn dưỡng thương? Còn thật sự đem hắn đan điền xem là viện dưỡng lão a? !

Tư Lăng dùng thần thức cẩn thận kiểm tra Trọng Thiên thân thể, ngoại trừ da thịt thương ngoại, thân thể nhiều chỗ gân mạch gãy vỡ, chỉ có thể từ từ đem gãy vỡ gân mạch tiếp hảo khôi thông, sau đó mới có thể nhượng chính nó chữa thương. Bất quá, nếu là hắn dùng hồn lực vì hắn khôi thông bế tắc gân mạch, ngược lại có thể làm cho nó nhanh lên một chút được, chỉ tiếc hắn hiện ở trong thân thể hồn lực khô cạn, chỉ có thể đánh toà khôi phục mới có thể giúp nó một tay.

Tư Lăng thu hồi thần thức, đứng dậy chấp tay sau lưng, chậm rãi không một chút nào lo lắng.

Tiểu Hồng suy nghĩ một chút, tập hợp quá tới hỏi: "Tư công tử, đón lấy chúng ta muốn đi nơi nào?" Gặm linh quả nghĩ đến một chút, lại hỏi: "Nếu là cùng đại ca cùng nhau, Tiểu Hồng có phải là còn muốn trốn đi? Không né có được hay không?" Tư đại ca mạnh mẽ như vậy người, Tiểu Yêu Liên không dám hứa chắc nếu là hàng ngày gặp mặt, chính mình sẽ không giáo đối phương phát hiện.

Tư Lăng sững sờ, sau đó đem Tiểu Yêu Liên níu qua, dùng ngón tay đâm đâm nó qq mềm mại thân thể, nói rằng: "Ngươi không sợ đại ca ta đưa ngươi thôn phệ lên cấp sao?"

Tiểu Hồng run lên mấy lần, cẩn thận mà nói: "Tư đại ca xem ra là người tốt... Hắn là sẽ không làm như vậy chứ?" Trong thanh âm cũng có mấy phần khí nhướn.

Nó đi theo Tư Lăng bên người mười mấy năm, Tư Lăng biết rõ đạo tác dụng của nó nhưng vẫn dung túng nó, chưa từng có nghĩ tới muốn thôn phệ nó nhắc tới cao tu vi, vì lẽ đó có lúc nhượng nó khó tránh khỏi cảm thấy nhân tu vẫn có như Tư Lăng như vậy không có tim không có phổi. Nhưng là bây giờ nghe Tư Lăng vừa nói như thế, nó đột nhiên ký từ bản thân nhưng là thể gian hiếm thấy dị bảo, nuốt liền có thể làm cho tu vi tăng lên mấy cấp, ai sẽ như Tư Lăng ngu như vậy mà nuôi nó? Đặc biệt nuôi dưỡng nó sau trừ ăn ra căn bản không thể hỗ trợ cái gì. Quả nhiên là ngốc phải có thể!

Tư Lăng không biết chính mình ở Tiểu Yêu Liên trong lòng đã kinh đánh tới "Kẻ ngu si" nhãn mác, đối với nó hỏi ngược lại trở về cái giống thật mà là giả đáp án: "Ai biết được, ngươi không nên xem thường lòng người món đồ này." Hiếm thấy thâm trầm văn nghệ một cái.

*****

Tư Hàn này đánh toà chính là nửa tháng.

Ở giữa vẫn nom nóp lo sợ mà đề phòng hần Tiểu Yêu Liên thấy hần vẫn không có mở mắt ra, từ nguyên bản phòng bị đến cuối cùng theo Tư Lăng ra ra vào vào, lặc chậm không được, thần kinh rất lớn cái mà lo là mình bị Tư Hàn phát hiện hậu quả. Chỉ có thể nói, này chi Yêu Liên quá vô dụng, bị Tư Lăng nuôi dưỡng phải quá tốt rồi, căn bản không có cái gì cảm giác nguy hiểm, thậm chí còn vui cười hơn hờ mà ôm viên linh quả ngồi vào sô pha lớn trên gầm.

Cho nên khi Tư Hàn khi mở mắt ra, liền nhìn thấy cách đó không xa sô pha lớn trên một đoàn to bằng nắm tay người tí hon màu đỏ, ôm một viên màu xanh linh quả gầm phải không còn biết trời đất đâu, thanh cùng hồng hết sức đáng chú ý. Nhìn thấy hần tỉnh lại, đoàn kia không biết cái gì đồ vật còn dằn dộng mà dùng nải nải nhu nhu âm thanh kêu: "Tư công tử, đại ca ngươi tỉnh rồi."

Tư Hàn mặt không hề cảm xúc.

Trong phòng đầu chính ở thiêu đốt Tư Lăng sau khi nghe xong, trên tay bùng một bàn thịt nướng liền cao hứng chạy ra, nhìn thấy đã kinh mở mắt ra Tư Hàn, hưng cao thái liệt hỏi: "Đại ca ngươi tỉnh rồi? Có muốn ăn hay không thịt nướng?"

Hoàn toàn không có bất kỳ khó chịu nào cảm Tiểu Yêu Liên chen miệng nói: "Tư công tử, chủ nhân cũng sắp tỉnh rồi, ngươi phải cho chủ nhân chuẩn bị kỹ càng thịt nướng nha ~"

Tư Lăng cắt một tiếng, không để ý tới nó, cho rằng hiện tại là đại ca tương đối trọng yếu.

"Cái này là món đồ gì?"

Mãi đến tận Tư Hàn đặc biệt lạnh lạnh âm thanh vang lên, hai cái tùy ý lặc chậm quá mức ngốc khuyết lúc này mới phát hiện sự tình đại cái, nhất thời há hốc mồm, Tiểu Yêu Liên linh quả cũng rơi trên mặt đất, vội vã mà một đường lăn tới Tư Hàn trước mặt, xem ở Tư Hàn trong mắt, hai con đáng đáng phải có nhiều ngốc thì có nhiều ngốc, ngốc phải nhượng hần bắt đầu hoài nghi đệ đệ đến cùng là làm sao bình an tu luyện đến Trúc Cơ hậu kỳ?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Tình huynh đệ

Kim Đan kỳ tu sĩ đã kinh ích cốc, cũng không cần ăn uống, tình cờ ăn uống cũng chỉ là nếm thử mùi vị, liền giống như người bình thường trải nghiệm một tý mỹ thực thôi, ăn phúc sau, rất nhanh sẽ bị linh lực đem tiêu hóa ở không.

Tư Hàn bùng đệ đệ cho hần nướng thịt nướng từ từ ăn, mặt mày lạnh lùng, mặt không hề cảm xúc, nhưng Tư Lăng vẫn là có thể cảm giác được đại ca không thích thực loại này bóng mỡ đồ vật, vì lẽ đó chờ đại ca ăn xong thịt nướng sau, hần không lại đến gần, trái lại ở Tiểu Yêu Liên hết sức không muốn trong ánh mắt, bùng một bàn linh quả phóng tới Tư Hàn trước mặt.

Đây chính là hần lúc trước ở bí cảnh lý thu thập linh quả, bị vây ở luyện thi không gian lý vẫn nhìn ăn, hiện tại liền đem ra hối lộ đại ca.

Tư Hàn ăn xong một bàn thịt nướng sau, cũng nghe xong đệ đệ cùng mình phân biệt mười năm này sự tình, còn có Tiểu Yêu Liên tồn tại là chuyện gì xảy ra, cũng không có truy cứu Tư Lăng ẩn giấu, nhân nhạ nhìn đoan đoan chính chính mà ngồi ở mặt trước tiểu trên bàn trà Tiểu Hồng người, tuy rằng khuôn mặt nhỏ đỏ ngầu, nhưng có thể thấy được nó trên mặt thấp thỏm, lúc đầu bị phát hiện kinh hãi sau khi đi qua, Tiểu Hồng người liền rất thực nữ mà ngồi ngay ngắn ở trước mặt hần, dùng cặp kia trong suốt hồng mắt to ba ba địa nhìn chính mình, loại này chó con cầu thực đáng đáp, nhượng Tư Hàn không khỏi liền tưởng đến người nào đó.

Quay đầu nhìn lên, bên cạnh không phải là cũng có người dùng loại kia chó con tể như thế ánh mắt mắt ba ba nhìn chính mình, phải nói không hổ là hạng người gì nuôi dưỡng ra sao sùng vật sao?

Nghe xong Tư Lăng, Tư Hàn trong lòng ý nghĩ đầu tiên là, này Yêu Liên chính là đệ đệ nuôi dưỡng sùng vật, hơn nữa là đùa với chơi loại kia.

Cho tới ở biết này đoàn khiến người ta căn bản không cảm giác được hơi thở của nó Tiểu Hồng người là nhượng vô số tu sĩ yêu thú đồ xô tới Yêu Liên sau, Tư Hàn về mặt nhưng bất biến, hoặc là bản tính của hần gây ra, căn bản khinh thường ở dùng ngoại vật đến tăng cao tu vi, chỉ có chính mình trải qua muôn vàn nỗ lực tu luyện lên cấp, mới có thể ở trong quá trình cảm ngộ xuất thiên đạo, mới có thể ở này cái vô tận trên đại đạo đi được càng xa. hơn

Cho nên đối với Tư Lăng chỉ là nuôi chi Yêu Liên nhưng chưa như người phạm tục giống như thôn phệ Yêu Liên lên cấp cách làm, Tư Hàn trong lòng là tán thành, bực này dị bảo mặc dù tốt, nhưng đối với sau đó tu hành bất lợi, nuôi chọc cho nhạc liền trở thành.

Tư Lăng cùng Tiểu Yêu Liên cũng không biết ý nghĩ của hần, lúc này chỉ có thể mắt ba ba nhìn hần, muốn hần tỏ thái độ. Mà nhượng Tư Lăng có chút

chột dạ chính là, hẳn còn không có đem thân phận của Trọng Thiên nói cho đại ca đâu, tuy rằng đáp ứng rồi Trọng Thiên không tiết lộ sự tồn tại của nó, nhưng chính nó quý dĩ đặt tại ở nơi đó, Tư Lăng lại không phải ngốc, phỏng chừng đã sớm biết nó trong ngoài bất nhất

Tư Hàn sờ dĩ không hỏi, hẳn là cũng là rõ ràng mỗi người đều có chính mình bí mật cùng cơ duyên, không phải là mình cơ duyên, hẳn sẽ không đi mưu cầu. Trọng Thiên đi theo Tư Lăng bên người, cũng coi như là Tư Lăng chính mình cơ duyên, chỉ cần đối với Tư Lăng vô hại, Tư Hàn cũng sẽ không nhiều nòng. Coi như là huynh trưởng, cũng sẽ không đối với đệ đệ tất cả mọi chuyện bào căn vấn đề.

Phân tích Tư Hàn phương pháp, Tư Lăng có lúc cảm thấy này vị tính cách của đại ca cũng thật là có chút kỳ hoa, cùng Tu Tiên Giới người nhận thức hoàn toàn ngược lại. Đây trong Tu Tiên giới người đều thừa hành giặc cướp pháp tắc, thiên tài dị bảo, có thể cướp được chính là mình cơ duyên, sao quan tâm có phải là đã kinh thuộc về người khác.

Tư Hàn đối đầu hai đôi ba ba địa nhìn chăm chăm con mắt của chính mình, đem nắm thả xuống, thuận theo hai người ý tứ cầm viên linh quả đến ăn, xem như là tiếp thu hai người hối lộ, ăn bọn hắn linh quả sau đó liền cùng bọn họ một đường, tán đồng Tiểu Yêu Liên tồn tại—— đây là Tư đại ca chính mình căn cứ hai cái gốc khuyết về mặt phỏng đoán, chân tướng như thế nào liền không cần phải nói. Chờ cần một cái sau, không khỏi sững sờ một chút, này linh quả dĩ nhiên cùng hắn dĩ vãng ăn có chỗ bất đồng, bên trong ẩn chứa linh lực càng dồi dào thuần túy.

Thấy Tư Hàn về mặt, Tư Lăng lập tức nhiệt tâm giới thiệu: "Đại ca, đây là Tiểu Hồng muội muội chính mình loại linh quả, loại mười năm mới kết liễu như thế tí tẹo, vẫn nhìn ăn đây. Bởi vì là đại ca, nó mới lấy ra. Đại ca, Tiểu Hồng muội muội vẫn là rất hữu dụng đấy." Vì lẽ đó người liền tỏ thái độ đi.

Tiểu Yêu Liên theo mãnh gật đầu, nó cũng biết lúc này việc quan hệ vận mệnh của mình, là bị Tư Lăng tiếp tục nuôi dưỡng vẫn bị Tư Hàn lộng đi làm đại bồ hoàn thôn phệ toàn do hắn một câu nói, vì lẽ đó coi như hết sức không muốn những cái kia linh quả, hay vẫn là nhịn đau nhượng Tư Lăng cầm hối lộ.

Tư Hàn gật đầu, tán đồng lời của đệ đệ, đúng là loại phải một tay hảo linh quả, không phải như vậy vô dụng, nuôi cũng có thể.

Phải Tư Hàn khẳng định sau, Tiểu Yêu Liên vô cùng kích động, tự động đưa nó thu thập linh quả đều lấy ra chồng cho Tư Hàn, một bộ dáng điệu siểm nịnh, nhìn ra Tư Lăng khoe miệng co giật, sau đó đưa nó xách mở, đối chính mình trên.

Tư Lăng nhớ tới ở bí cảnh trong phải đồ vật, vội vàng đem chúng nó lấy ra, đầu tiên là hai đám phong ấn tại trong tinh thạch Dị Hỏa, đưa chúng nó giao cho đại ca, nói rằng: "Lúc đó sự tình quá nhiều, vẫn không có cơ hội giao cho ngươi. Lúc trước không thấy đại ca từ bí cảnh xuất đến, ta lo lắng cực kỳ, nếu không là Thiên Tông phái Đường Lãm Nhiên sư huynh nói đại ca ngươi Bản Mệnh Linh Bài không có chuyện gì, ta thực sự là. . . A, đại ca, đây là đưa cho ngươi."

Tư Hàn tiếp nhận, ngoại trừ ở Địa Cung lấy địa hỏa, còn có một đoàn thiên hỏa, hơi kinh ngạc mà nhìn hắn.

"Thiên hỏa là ta ở trong thiên cung một chỗ cung điện tìm tới, ta nghĩ đại ca ngươi thôn phệ quá Băng Diễm, có thể sẽ cần nó, vì lẽ đó cho ngươi giữ lại." Không phải vậy Trọng Thiên đã sớm nuốt. Tư Lăng biết Trọng Thiên ngoại trừ độc rất lợi hại ngoại, yêu hỏa cũng rất lợi hại, mà yêu hỏa ngoại trừ tu luyện ngoại, cũng cần thôn phệ Dị Hỏa trưởng thành.

Này hoàn toàn là cái niềm vui bất ngờ, mặc dù là Tư Hàn loại này quá mức lạnh tình lãnh tâm người lúc này cũng không nhịn được cao hứng, màu sắc ôn nhuận mấy phần, nói rằng: "Ta xác thực cần, cảm ơn ngươi."

Dị Hỏa bình thường có thể cầu không thể ngộ, cần rất điều kiện hà khắc mới có thể thai nghén, như lúc trước sư môn cho hắn thôn phệ Băng Diễm, hay vẫn là sư môn bảo vật trấn sơn, hay vẫn là không biết mấy đời sư tổ du toàn diện toàn bộ Thương Vũ đại lục sau do vận may run rủi được, có thể làm bảo vật trấn sơn, có thể thấy được nó hi hân độ. Vì lẽ đó hiện tại trừ lúc trước chính hắn tìm được địa hỏa, còn có một đoàn thiên hỏa, tương đương với niềm vui bất ngờ, làm sao không dạy hắn cao hứng.

Mà Tư Lăng bức này không tham hành vi, cũng làm cho Tư Hàn trong lòng cảm xúc rất nhiều, này đoàn thiên hỏa hoàn toàn bù đắp được hắn tặng cho đệ đệ những tu đó luyện vật tư mấy trăm lần. Đối mặt sức mê hoặc như vậy cường thiên hỏa, hẳn dĩ nhiên có thể cam lòng đem tặng, coi như là cha con huynh đệ, khả năng cũng không làm được đi. Nguyên bản chỉ là bởi vì huyết thống mà sản sinh cảm tình, bởi vì tu luyện công pháp mà có về vô cùng đậm bạc, có thể sẽ theo tu vi tăng trưởng mà càng ngày càng đậm bạc, thậm chí đến hoàn toàn tiêu diệt. Nhưng là hiện nay, bởi vì Tư Lăng cử động, nhượng Tư Hàn trong lòng phản cảm tình kia bắt đầu biến hoá nặng.

Tư Lăng gãi đầu một cái, cười khúc khích dưới, lại từ trong bao trữ lấy vật xuất một ít hộp ngọc, bên trong chứa các loại linh quả, nói rằng: "Đại ca, những thứ này đều là Tiểu Hồng tìm tới linh quả, cái này là Ma Sa Quả, ở tu luyện lên cấp thời có thể loại bỏ tâm ma, đây là Ma Tâm Quả, tu luyện tâm hỏa nhập ma thời có thể trấn định tâm hồn, đây là. . . Tiểu Hồng nhận biết rất nhiều linh quả, rất nhiều đều có chỗ cần dùng, đại ca ngươi thu đi."

Tiểu Yêu Liên ôm viên linh quả ở một bên tiếp lời: "Tư đại ca, sau đó Tiểu Hồng gặp lại được hảo linh quả, Tiểu Hồng hội đưa cho ngươi, Tiểu Hồng hội loại rất nhiều linh quả, sau đó linh quả thành thực có thể làm thành rượu trái cây, nghe nói hảo rượu trái cây có thể trong nháy mắt khôi phục linh lực, tăng tiến tu vi đây."

Tiểu Yêu Liên vỗ mông ngựa phải vang, nhưng lại nhượng Tư Lăng cảm thấy chướng mắt, đó là đại ca ta, ngươi hiến cái gì ân cần? Coi như ngươi sau đó muốn làm cái nhuyễn muội tử, nhưng ngươi là yêu, nhân yêu thù đồ a! Liên biểu muốn đánh đại ca chủ ý rồi! Hẳn một lòng tu đạo, sẽ không nhiễm hồng trần tình ái!

Tiểu Hồng không biết Tư Lăng oán thầm, thấy Tư Hàn nhận chính mình linh quả, lại sụt đã qua vài bước, bởi không thấy rõ đường, không cần thận bị trên bàn linh quả vấp ngã, tròn vo thân thể xoay vòng vòng mà lăn đã qua, cả người liền muốn quăng xuống bàn trà thời, một chỉ ôn lương tay đưa nó tiếp được, thả lại trên mặt bàn.

Nga nga nga, Tur đại ca quả nhiên là người tốt! Tiểu Yêu Liên kích động, kiên định sau đó muốn nhiều nịnh hót Tur Hàn quyết tâm

Nói rồi chuyện của chính mình, Tur Lãng lại hỏi Tur Hàn những năm gần đây tình huống, Tur Hàn nhìn hần lo lắng đáp, liền ngắn gọn mà nói rồi chút.

Lúc trước ở Địa Cung ma đầu tự bạo thời, Tur Hàn bị Tur Lãng tự chủ trương quăng tiến vào sông bờ bên kia trong cung điện, tuy rằng miễn ở bị ma đầu tự bạo lan đến bị thương, lại không nghĩ rằng cung điện kia thiết có cấm chế chỉ có tiến không xuất, Tur Hàn lúc đó quan tâm Tur Lãng thương, liền vẫn ở trong cung điện tìm kiếm lối thoát, sau đó mắt thấy cự ly bí cảnh mở ra thời gian càng ngày càng gần, rốt cục tìm được một chỗ đường nói, Tur Hàn cảm giác được hơi thở của "Đạo" khác với tất cả mọi người, trong lòng do dự, không biết có nên hay không đi vào thăm dò, mãi đến tận bí cảnh liền muốn đóng, biết nếu là mình không nữa làm quyết định liền muốn bị ở lại bí cảnh trong đến lúc đó sẽ bị bí cảnh pháp tắc xoá bỏ, liền không do dự nữa mà tiến vào lối đi kia. Nhưng ai biết cuối lối đi nhưng là liền tiếp một thế giới khác, trong không khí ẩn chứa không còn là linh lực mà là ma lực, nhưng hần rõ ràng nơi này là Ma giới.

Đến Ma giới sau, Tur Hàn liền đem hơi thở của chính mình ẩn giấu đi, bắt đầu ở Ma giới bên du lịch bên tìm kiếm về nhân giới đường nói. Năm năm trước Tur Hàn đã kinh tìm tới đi về nhân giới một chỗ đường nói, chỉ là lối đi kia ở vào một cái ma long sào huyết trong, Tur Hàn trong lòng biết y chính mình Trúc Cơ hậu kỳ tu làm căn bản là không có cách cùng ma long liều mạng, liền đem tâm kiếm chế lại, nỗ lực tu luyện. Tur Hàn tính toán dưới, tu luyện đến Kim Đan kỳ sau, có Băng Diễm hộ thân, hần là có thể một xông, vì lẽ đó mới có lúc trước từ không gian vòng xoáy xuất khi đến, bị ma long truy sát tình cảnh.

Tuy rằng Ma giới linh lực mỏng manh đến cơ hồ có thể nói là không có, nhưng ở gian nan như vậy tình huống dưới, vẫn để cho Tur Hàn may mắn mà đột phá Trúc Cơ hàng rào cuối cùng Kết Đan, phải có vị chi thiên tài.

Tur Lãng nghe hần không có chấp trùng tự thuật, mặc dù nói phải nhẹ, nhưng cũng biết gian hiểm trong đó, nếu để cho chính mình rơi xuống Ma giới, phỏng chừng coi như tìm tới về nhân giới đường nói, hay là cũng không đầu lại ma long đi. Trong lòng không khỏi đối với Tur Hàn lại là một phen kính nể, quả nhiên cơ này thiên tài không phải hần loại này phạm nhân có thể so sánh. Sau đó lại cảm thấy bọn hần quả nhiên là một đôi nan huynh nan đệ, một cái bị nhốt Ma giới, một cái bị nhốt luyện thi không gian, quả nhiên là huynh đệ có nạn cùng chịu sao?

Lẫn nhau tự thuật hai người phân biệt sau sự tình sau, Tur Lãng hỏi: "Đại ca, đón lấy ngươi có kế hoạch gì?"

"Tự nhiên là Hồi tông môn bế quan tu luyện." Tur Hàn không chút do dự mà trả lời, hai đám Dĩ Hòa là niềm vui bất ngờ, hần khả năng cần mấy năm thậm chí mấy chục năm khác nhau thời gian bế quan.

Tur Lãng sau khi nghe xong, cảm giác mình hỏi một vấn đề ngu xuẩn, đây quả thật là là Tur Hàn quán hội việc làm, chính liền một tu luyện cuồng nhân. Cũng bởi vì hần bức này liễu kính, tu vi mới hội trưởng phải nhanh như vậy đi.

Tur Hàn cau lại lên lông mày, nhìn về phía Tur Lãng, nói rằng: "Nguyên là muốn rời đi bí cảnh thời, Thiên Tông phái khai sơn môn thu đồ đệ, nhưng người bái vào tông môn, nhưng không ngờ phát sinh nhiều chuyện như vậy." Nói, mi hơi lại tức.

Tur tâm lý hần tự nhiên là muốn đem đệ đệ đặt ở chính mình dưới mí mắt, hảo có thể chiếu ứng lẫn nhau. Hơn nữa lần này gặp gỡ, phát hiện đệ đệ dĩ nhiên sẽ phạm ngốc sau, nhưng hần xưa nay bình thân không gọn sống tâm nhiều loại không đáng kể lo lắng, đặc biệt đệ đệ cùng Yêu Liên tụ lại cùng nhau phát hiện thời hai con đều quá ngu thời, càng là lo lắng. Nếu là đem hần thả ở bên người, xảy ra chuyện gì đều có tông môn che chở, xem ở trên mặt của hần, sư phụ hần cũng sẽ quan tâm một cổ. Còn bái vào tông môn những chỗ tốt khác, đúng là không đáng nhắc tới.

Bất quá, hần cũng biết Tur Lãng trên người bí mật rất nhiều, hần làm đại ca có thể không tính toán, nếu là bái vào tông môn sau, bí cảnh bại lộ độ khả thi tăng lớn, người khác sau khi biết, không biết có thể hay không mơ ước đồ vật của hần mà hạ sát thủ.

Tur Lãng sững sốt một chút, chuyện này hần sớm tám trăm năm liền vớt qua một bên, muốn nhớ lúc đầu chính mình vì giải quyết hồn lực tu luyện nan đề, trăm phương ngàn kế mà muốn bái vào một ít đại môn phái, hiện tại nhưng cảm thấy bái không bái cũng không đáng kể.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Quy Hải Đảo

Cuối cùng có muốn hay không bái vào Thiên Tông phái đề tài sống chết mặc bay, Tur Hàn thấy Tur Lãng một bộ thái độ thờ ơ, suy nghĩ một chút liền không có miễn cưỡng nữa, chờ về đến Tây Cảnh thời lại nói.

Đối với này, Tiểu Yêu Liên du du cùng Tur Lãng kể tai nói nhỏ, nói rằng: "Tur công tử, đại ca thực sự là quan tâm ngươi đây. Làm người đệ, người nên nghe đại ca, chúng ta đều đến Thiên Tông phái đi thôi." Một mặt hồn nhiên chờ đợi về mặt.

Tư Lăng chỉ tay đạn công đưa nó bắn bay, liếc mắt nghe nó, hừ nói: "Đừng tưởng rằng ta không biết ngươi đang suy nghĩ gì, ngươi cho rằng cùng đại ca đồng thời ở tại Thiên Tông phái thì sẽ không gặp nguy hiểm? Thiên Tông phái lý nhưng là có rất nhiều tu sĩ cấp cao, ngươi liền không sợ chính mình không cẩn thận lại như lần này như thế bại lộ? Nói cho ngươi, không phải ai cũng giống như đại ca ta như vậy kỳ hoa, phát hiện ngươi còn không cướp đi trực tiếp thôn phệ tiến giai."

Nghĩ đến khả năng này, Tiểu Yêu Liên nhất thời yên. Mười mấy năm qua theo Tư Lăng đi rèn luyện, nó phát hiện bên ngoài thực sự là quá nguy hiểm, thực sự là muốn tìm cái hòa bình, nguy hiểm hệ số thấp địa phương ở lại mỗi ngày ha ha lĩnh quả các loại thụ, loại này nhật tử mới là thần tiên nhật tử, nếu là Tư Lăng tìm Thiên Tông phái làm chỗ dựa, sau đó có nguy hiểm gì cũng có địa phương dựa vào. Có thể nó cũng sợ Tư Lăng nói sẽ trở thành sự thực.

Tiểu Yêu Liên thở dài, lão khí hoành thu nói: "Nếu là người mọi người như đại ca như vậy là tốt rồi."

Nếu là người mọi người như đại ca của mình như vậy kỳ hoa, Tư Lăng cảm thấy thế giới này chính là thiên tài khắp nơi đi rồi, còn có hấn bức này phạm nhân sinh tồn không gian sao?

Tư Lăng lông mày vì ninh, đưa nó nín qua nặn nặn nó mặt, giả bộ không vui nói: "Ngươi tại sao gọi đại ca ta làm đại ca? Đó là đại ca ta, không phải ngươi! Đại ca ngươi phỏng chừng đã sớm làm người khác tiến giai làm cống hiến đi tới." Yêu Liên đại ca không phải là Yêu Liên sao?

Lại bị Tư Lăng đe dọa Tiểu Yêu Liên run lên dưới, kiên trì nói: "Tư công tử đại ca là người tốt mà, người tốt chính là Tiểu Hồng đại ca."

Tư Lăng trực tiếp buông tay, mặc nó rơi đến trên bàn, sau đó như viên cầu như thế trên dưới đạn một lúc lâu, cả người đều mềm nhũn mà gục xuống bàn. Không mang theo như thế loạn nhận người khác đại ca, này chỉ Yêu Liên quả nhiên là. . . Nhát gan vô dụng lại yêu loạn bầu vịu quan hệ, không oán được bị Trọng Thiên đe dọa một tý liền làm nhân gia thuộc hạ, thiết thời nó hay vẫn là thiên địa dị bảo đây.

Cách đó không xa Tư Hàn từ lúc toà trong mở mắt ra, nhìn thấy chính mình đệ đệ bất nạt Yêu Liên một màn, trong lòng khẽ lắc đầu, quả nhiên là cái tiểu hài tử.

Chính vào lúc này, đột nhiên một vệt bóng đen nhảy lại đây, nhảy đến Tư Lăng trên bả vai, sau đó dùng cặp kia hắc hai con ngươi màu tím nhìn chăm chăm Tư Hàn.

"Chủ nhân, ngươi tỉnh rồi ~" Tiểu Yêu Liên vui mừng nói.

Tất cả mọi người nhìn về phía thần kinh đại cái Tiểu Yêu Liên, nguyên bản thân phận của Trọng Thiên là muốn bảo đảm bí, nhưng là nó câu nói đầu tiên đem tất cả phá hoại. Có thể bị một cây quý giá Yêu Liên gọi chủ nhân đồ vật, có thể bình thường sao?

Tư Lăng một mặt bất đắc dĩ, loại này dễ dàng lâu nhân bánh tính cách, lại vẫn muốn đi theo đoàn người cư, đến lúc đó làm sao chết cũng không biết. Đồng thời trong lòng quyết định sau đó nếu coi trọng nó, đừng làm cho nó đem chính mình bại lộ cho hấn rước lấy mầm họa.

Mà Trọng Thiên phỏng chừng cũng có chút nào Tiểu Hồng không tự giác, trực tiếp một trào đập tới, đem mềm nhũn Tiểu Yêu Liên đặt tại trên bàn, đồ còn lại nhuyển qq tứ chi ở ngoại giẫy giụa, khiến người ta không nhìn được cười.

Tư Lăng suy nghĩ một chút, hướng chính nhìn đại ca của hấn giới thiệu: "Đại ca, đây là Trọng Thiên."

Tư Hàn phản ứng rất bình thản, liếc mắt nhìn liền thu hồi ánh mắt.

Trọng Thiên phản ứng cũng rất bình thản, lại nhảy về Tư Lăng trên bả vai, dùng đuôi quét hấn, ra hiệu chính mình đói bụng.

Nhớ tới trước nó cùng Sát Ma chiến đấu bị trọng thương, tuy rằng nó có mục đích của chính mình cùng tư tâm, nhưng cũng coi như là ngăn cản Sát Ma đào tẩu nguy hại Thương Vũ đại lục, vì lẽ đó Tư Lăng lúc này đứng là không nói hai lời liền đem trước nướng kỹ thịt nướng bùng ra nhượng nó điền cái bụng, sau đó chỉ lên giá nướng loại hình bắt đầu thịt nướng, đối với Trọng Thiên muốn ăn khiêu hóa kê hoặc là gọi hoa thú loại hình, xin lỗi, nơi này là Phi Thiên Thuyền, không tiện lòng.

"Ngươi không sao chứ?" Tư Lăng dò hỏi. Vẫn ngủ hơn nửa tháng mới tỉnh, có thể thấy được lần này thương thật nặng.

Trọng Thiên hai cái móng vuốt ấn lại mâm biên giới ăn tương hung tàn, không đếm xỉa tới hội Tư Lăng chỉ có thể dùng đuôi quét quét tay của hấn xem như là đáp lại.

Chờ Trọng Thiên ăn uống no đủ, Tư Lăng theo thói quen vì nó vò cái bụng, bên cùng đại ca thương lượng đón lấy hành trình.

"Đại ca, hiếm thấy đến Nam Hải một chuyến, nếu là không không có thời gian, chúng ta đi Nam Hải một ít hòn đảo nhìn một cái náo nhiệt, lại về Tây Cảnh, ngươi nhìn có thể được?"

Tư Hàn không ý kiến, Trọng Thiên cùng Tiểu Hồng chỉ cần có ăn càng không ý kiến, ngược lại bất luận Tư Lăng đi nơi nào, chúng nó đều đi theo, đi nơi nào đều không khác biệt rồi.

Phát hiện mình ở đây vẫn còn có quyết đoán quyền, Tư Lăng nhất thời cảm giác mình nguyên lai địa vị như vậy siêu nhiên, bất quá chờ nhìn thấy Trọng Thiên bất nản mà biểu thị muốn tuốt cảm thời, Tư Lăng rất mau trở lại quy hiện thực, chính mình rất sao chính là cái bảo mẫu, phụ trách ăn uống, còn có phụ trách tuốt mao.

Lộ trình liền như thế xác định .

Lúc này, Phi Thiên Thuyền đã kinh bay đến Sát Hải biên giới. Phi Thiên Thuyền sản sinh linh thức sau, chợt bắt đầu ngao kiêu lên, căn bản không thích bị người không chế phi hành, mãi đến tận Tư Lăng uy hiếp nếu như nó không nghe lời liền đem nó nhốt phòng tối hơn nữa là một đời hắc thời, phương bắt đắc dĩ mà tiếp thu Tư Lăng khống chế, bất quá nó cũng là có tính khí, vì lẽ đó ở Tư Lăng nói muốn rời khỏi Sát Hải thời, nó là ly khai , nhưng phương hướng nhưng là mình lựa chọn, nhiều đường xa hay vẫn là nhiều gần đường đều theo nó tự cái cao hứng.

Lại phi hành mấy ngày, Phi Thiên Thuyền xuất Sát Hải.

Phương xuất Sát Hải không lâu, liền nhìn thấy một toà thật to hòn đảo, tên là Quy Hải Đảo, bởi vì đảo trong linh khí dồi dào, vì lẽ đó mặc dù tới gần Sát Hải, hay vẫn là trở thành một toà phồn hoa tu tiên đảo thành.

Bởi hiện đang phi thiên thuyền bề ngoài cực kỳ tao bao, thân thuyền trên những cái kia phù đường nhân là dùng Mộc Linh dịch vẽ ra, căn bản là không có cách che lấp, sợ rước lấy phiền phức, Tư Lăng căn bản không muốn đem hiện ra ở trước mặt người. Vì lẽ đó ở cự ly Quy Hải Đảo mấy trăm dặm nơi, Tư Lăng đem thu hồi trong bao trữ vật, lại sẽ Tiểu Yêu Liên nhét vào trong tay áo, mang theo Trọng Thiên theo Tư Hàn đồng thời điều khiển phi kiếm tiến vào đảo.

Tiến vào đảo thời mỗi người muốn giao năm khối linh thạch hạ phẩm, Tư Lăng vì cau lại mi, cảm thấy này tiến vào đảo phí cũng rất quý giá.

"Hai vị là lần đầu tiên tới Quy Hải Đảo chứ?" Thủ đảo tu sĩ thấy Tư Lăng vẻ mặt một bộ hiểu rõ đáng đáp, giải thích: "Chúng ta Quy Hải Đảo là cự ly Sát Hải gần nhất hải đảo, rất nhiều ra vào Sát Hải tu sĩ đều sẽ tới bổ sung vật tư, vì lẽ đó thể nghiệm ngặt quản lý, vì lẽ đó thu phí muốn quý một điểm, đây là chúng ta Đảo chủ định ra." Nói đến Đảo chủ, tu sĩ kia một mặt tôn kính vẻ mặt.

Tư Lăng biểu thị hiểu rõ, nộp mười khối linh thạch sau, lại cùng tu sĩ kia hỏi dò chút đảo trên tình huống, phương ly khai.

Quy Hải Đảo vô cùng lớn, so với được với Tây Cảnh những cái kia có tiếng đại tu tiên thành , nơi này linh khí so với Tây Cảnh linh khí còn sung túc, đặt mình trong trong đó, phảng phất lỗ chân lông đều muốn thư giãn ra, không oán được Thương Vũ đại lục người luôn nói Tây Cảnh linh khí mỏng manh, là cái chưa khai hóa nơi, nơi đó tu sĩ dừng mảnh loại hình.

Đảo trong thành thị xây dựng phải khá là lùn, khả năng là cùng mỗi lần mười năm một lần yêu thú triều có quan. Mỗi lần mười năm tháng thứ nhất thủy diệu nhật thời, thì sẽ có vô số trong nước yêu thú công kích mỗi cái hòn đảo, một ít thực lực mạnh mẽ hòn đảo có thể xin mời cao giai Trận Pháp Sư đến thiết trí cao cấp trận pháp có thể bình an vượt qua yêu thú triều, nhưng là một ít không thực lực không tài lực mời không nổi cao giai Trận Pháp Sư thiết trí bảo vệ trận pháp, chỉ có thể lấy nhân lực đi đối kháng yêu thú triều , khi đó cả hòn đảo nhỏ kiến trúc thực vật loại hình đều hội bị phá hỏng nghiêm trọng.

Đảo trong tu sĩ xác thực rất nhiều, đại đa số tu sĩ trên người sát khí rất nặng, nghĩ đến là mới từ Sát Hải xuất đến.

Bọn hắn đầu tiên là đến trong thành một cái khách sạn xác định hai gian phòng, thanh toán ba ngày tiền thuê nhà sau, Tư Lăng liền biểu thị muốn đến bên ngoài đi đi dạo. Tư Hàn không thích cùng người lần tới lần lui, lựa chọn ở lại trong khách sạn đánh toà nghỉ ngơi, hơn nữa toà này đảo linh lực vô cùng sung túc, Tư Hàn muốn mượn cơ hội này cùng cố dưới tu vi.

Biết tính cách của hắn, Tư Lăng cũng không miễn cưỡng, mang theo hai con yêu vui rạo rực mà ra ngoài .

Trong thành phần Đông Tây Nam Bắc trong năm cái khu, trung ương khu là toàn bộ đảo linh khí dày đặc nhất nơi, làm Đảo chủ chỗ ở, Đông phương kém hơn, linh lực yếu kém nhất là bắc khu, nơi đó bị thiết trí thành phố xá.

Tư Lăng tràn đầy phấn khởi mà đi dạo, sau đó cuống đến bắc khu một cái đầu đầu cũng có quán nhỏ buôn bán đường phố, ánh mắt đảo qua những cái kia bán vật phẩm, đều là chút Sát Hải đồ vật, phòng chừng bọn hắn đều là từ Sát Hải mang ra đến đồ vật, nhiều là các loại yêu thú bì cùng yêu đan.

Tư Lăng hiện tại lại không thiếu linh thạch dùng, cuống lên nhai đến vậy không luống cuống. Nguyên nhân là lúc trước Tư Hàn cho hắn một cái túi đựng đồ, bên trong linh thạch số lượng suýt chút nữa không thiếu mùi con mắt của hắn . Còn linh thạch là đánh chỗ nào đến, Tư Hàn nói là ở Ma giới kiếm, nghe được Tư Lăng suýt chút nữa muốn phóng đi Ma giới kiếm linh thạch. Bất quá chờ nghe được Tư Hàn sau khi giải thích, Tư Lăng chỉ có thể yên yên mà từ bỏ ý nghĩ này.

Kỳ thực rất tốt giải thích, Ma giới sinh vật tu luyện cần thiết chính là ma khí cùng ma tinh thạch, linh thạch tác dụng cũng không lớn, một ít đi nhằm vào Ma giới tu sĩ thân tồn sau, bọn hắn lưu lại đồ vật ngoại trừ cực nhỏ một ít ngoại, cái khác Ma giới chúng sinh không dùng được, như linh thạch loại này sẽ theo liền đặt để ở một bên . Mà những cái kia phi pháp ra vào hai giới tu sĩ cùng Ma giới người giao đổi đồ vật thời, đều là lấy vật dịch vật nhiều lắm, vì lẽ đó linh thạch liền có vẻ vô dụng . Mà cư Tư Hàn nói, hắn vì tìm kiếm về nhân giới đường nói, đi nhằm vào rất nhiều ma thú mạnh mẽ sào huyệt, phát hiện rất nhiều ma thú vật sưu tập, trong đó có đêm không hết linh thạch, giết những cái kia truy sát chính mình ma thú sau, cảm thấy bày đặt cũng đáng tiếc, liền đưa chúng nó thu gom đều mang đi .

Cho nên nói, đại ca mặc dù có thể ở linh khí mỏng manh Ma giới Kết Đan, hay là dùng linh thạch tích tụ ra đến sao?

Trong bao trữ vật không chỉ có linh thạch, còn có rất nhiều Ma giới đặc sản, bất được chợ đêm đi bán đấu giá tuyệt đối có thể bán cái giá trên trời. Ma giới trong tồn tại rất nhiều người giới tu sĩ cần tu luyện vật liệu, chỉ tiếc hai giới trở mặt, vắng lai phiền phức, vì lẽ đó nếu là có Ma giới đồ vật lưu lạc đến nhân giới, đều có thể bán cái giá trên trời.

Tư Lăng hiện tại không thiếu linh thạch, vì lẽ đó cũng không nghĩ tới phải đem đại ca cho đồ vật của chính mình cầm bán, đúng là hiện đang muốn mua những thứ gì chính mình cũng có tiền mua.

Đi dạo một vòng, Tư Lăng mua chút vật ly kỳ cổ quái, loại này không có cố định nơi sạp hàng không có bảo vật gì, tuy rằng nghe nói có chút than chủ không biết hàng, rất nhiều người có thể ở đây đào đến dị bảo, nhưng Tư Lăng cảm giác mình cũng cùng dạng là cái không biết hàng, muốn đào cái bảo cũng không tới phiên hắn, vì lẽ đó chỉ có thể đành hoàng mà lượn ít thứ mua, mãi đến tận đi tới cuối ngã tư đường thôi, vẫn yên tĩnh Tiểu Yêu Liên đột nhiên hưng phấn cho hắn truyền âm.

"Tư công tử, phía trước phía trước, cuối cùng sạp hàng, nơi đó có một hạt giống, nhanh lên một chút mua lại." Tiểu Yêu Liên ở tay áo của hắn lý nhảy tới nhảy lui, một bộ gấp đến độ không được đáng đáp.

Tư Lăng đối với nó xưa nay dung túng, thấy nó như vậy cấp thiết cũng không phí lời đi thẳng tới cuối cùng sạp hàng trước.

Bán hàng rong chủ nhân là cái chán nản nam tu, tu vi dĩ nhiên là Kim Đan kỳ, tế mắt chứa mắt dài, một mặt chán chường tương, tàn mạn mà ngồi dưới đất, trong tay mang theo cái bầu rượu, thỉnh thoảng mà hớp một cái linh rượu. Tư Lăng nghe thấy dưới, này linh mùi rượu đạo rất thơm, linh lực nhưng không tính thuần, chỉ có thể coi là hạ phẩm linh rượu.

Nhìn thấy có khách đến cửa, tu sĩ kia lập tức quét qua chán chường, nhiệt tình chiêu đãi Tư Lăng, "Vị tiểu hữu này muốn muốn cái gì? Ta chỗ này có rất nhiều niên đại lâu đời đồ vật, bảo đảm nhượng người giặt này cả mình, không uống chuyển này."

Lời này có tự biên tự diễn chi hiềm, hơn nữa làm cái tiền bối đối với hắn cái này Trúc Cơ tu sĩ cũng rất nhiệt tình điểm. Tư Lăng mỉm môi cười cợt, bắt trí một từ, bắt đầu theo Tiểu Yêu Liên yêu cầu, ở sạp hàng trên tìm kiếm.

Dường như than chủ nói, những thứ kia xác thực niên đại lâu đời, nhưng nếu muốn cho người giặt này cả mình liền miễn, rất xem thêm đều là không cái gì dùng đồ vật nhiều. Tư Lăng chọn chọn kiểm kiểm, sau đó từ một khối ở vàng yêu thú bì dưới lay xuất một hạt mỡ chỉ đại hạt giống, vỏ ngoài là màu nâu xám, xem ra thực sự là không đáng chú ý, hơn nữa xem nó màu sắc, xem ra lại như hạt xấu loại, loại không sống loại kia.

Thấy Tư Lăng cảm thấy hứng thú, tu sĩ kia lại nhai mà giới thiệu: "Tiểu hữu người thực sự là hảo ánh mắt, viên mầm mộng này là ta ở một chỗ Thượng Cổ tu sĩ trong động phủ tìm tới, tuy rằng không biết nó là cái gì linh thảo hạt giống, nhưng nó lại hết sức cứng rắn, làm sao cũng không cách nào cho nó tạo thành thương tổn, xem ra hẳn là không phải vật phạm. Đạo hữu người muốn sao? Người nếu là muốn, một trăm khối linh thạch giá rẻ bán cho người. . ."

Tư Lăng tâm mắt di đến than chủ trên người, mặt không hề cảm xúc mà nhìn hắn, mãi đến tận tiếng nói của hắn càng ngày càng nhỏ, mới nói: "Mười khối linh thạch, ta mua!"

Than chủ nhất thời khổ mặt, vốn cho là cái này hình dáng giống nữ nhân như thể nam nhân nộn miễn cưỡng, vừa nhìn chính là cái không trải qua thể thể gia đệ tử, hẳn là hảo hót du, ai biết vừa mở miệng liền giết cái giá rẻ, vốn định biện vài câu, nhưng hắn dùng tâm kia đẹp để phải thể gian hiềm thấy mặt nhìn mình chằm chằm, coi như hắn không thích nam sắc, cũng có chút không chịu nổi a.

"Tiểu hữu, đây cũng quá thấp, lại thêm điểm đi." Than chủ nhục nhục địa đạo, "Cũng phải cho ta điểm mua rượu tiền chứ?"

Tư Lăng ánh mắt di đến rượu của hắn ẩm trên, hiểu rõ mà gật gù, ở hắn cao hứng muốn lộ ra khuôn mặt tươi cười thời, lại cúi đầu xem sạp hàng trên vật phẩm, phiên vài tờ tùy ý quyền cùng nhau cũ nát giấy bằng da dê, phát hiện mặt trên dĩ nhiên là sản xuất linh rượu phương thuốc, có thể yêu thú này bị rách rách rưới rưới, lại như khăn lau như thế, nhượng hắn có chút không quá tự tin điều này có thể ừ a cái gì tốt rượu đến sao?

Mặc kệ có thể hay không, Tư Lăng đem năm tấm giấy bằng da dê lấy ra, mặt không hề cảm xúc mà đối với than chủ nói rằng: "Lại phụ trên này năm tấm giấy bằng da dê, ba mươi khối linh thạch."

"Không được! Những này cất rượu phương thuốc nhưng là ta tổ truyền lưu lại, giá trị biện pháp hay, một tấm hai mươi khối linh thạch, tuyệt đối không thể thiếu."

Tư Lăng trong lòng tựa như cười mà không phải cười, hỏi: "Tiền bối xưng hô như thế nào?"

Than chủ sừng sốt một chút, đề tài này dời đi phải cũng quá nhanh, nhưng hay vẫn là đành hoàng nói: "Khúc Vô Từ."

"Hóa ra là Khúc tiên bối, xem ra nhà các người đúng là cất rượu. Được rồi, ta mua những này cất rượu phương thuốc, một trăm khối linh thạch, hạt giống này coi như làm là tặng phẩm đi."

Than chủ xem xét nhìn, này hạt giống tuy rằng cứng rắn độ khiến người ta kinh ngạc, nhưng loại mấy chục năm cũng không gặp nó nảy mầm quá, phỏng chừng đã kinh biến thành xấu loại, đương tặng phẩm không đáng kể. Mà những này cất rượu phương thuốc đúng là tổ truyền, bất quá là hắn tùy tiện tìm trương giấy bằng da dê sao chép đi tới, không biết bán bao nhiêu trương, hai mươi khối linh thạch hạ phẩm một tấm xem như là kiếm lời, có một lần có cái tàn nhẫn tu sĩ trực tiếp năm khối linh thạch một phần phương thuốc lấy đi mười tấm, tức gần đến hắn hầu như thổ huyết, trở lại mau mau lại lực viết một trăm phần xuất đến.

Cho rằng làm thịt cái oan đại đầu than chủ rất sáng khoái đồng ý, trong lòng cười không ngừng Tư Lăng quả nhiên là cái không có gì từng trải thể gia công tử, không làm thịt hắn thực sự là có lỗi với chính mình a.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Những rượu

Cáo biệt không có một chút nào tiền bối phong độ than chủ, Tư Lăng bên hướng về khác một cái bán các loại vật thập đường phố, bên cùng Tiểu Yêu Liên truyện âm

"Tiểu Hồng muội muội, hạt giống ta mua cho ngươi hảo, ngươi có thể nói cho ta nó là cái gì hạt giống sao?" Tư Lăng sờ dĩ như vậy thống khoái mà làm cho người ta tề, cũng là căn cứ vào đối với Tiểu Hồng tín nhiệm, hiếm thấy nó hưng phấn như thế, phỏng chừng không phải cái gì phổ thông đồ vật, nhiều phở điểm linh thạch cũng không quan trọng lắm, ngược lại hiện tại hần cái khác không nhiều, liền linh thạch nhiều nhất.

Khả năng là được vật mình muốn, Tiểu Yêu Liên cao hứng ở hần trong tay áo nhảy nhót, sáng khoái trả lời: "Há, là Xích Cẩm La Thụ hạt giống rồi."

Tư Lăng một mặt mê hoặc, "Xích Cẩm La Thụ? Đó là cái gì?"

"Tư công tử sau đó thì sẽ biết." Tiểu Yêu Liên hiếm thấy đánh tới bí hiểm.

Lần thứ nhất nhìn thấy Tiểu Hồng như vậy hưng phấn, Tư Lăng càng ngày càng cảm thấy Xích Cẩm La Thụ tuyệt đối không phải vật phàm, bất quá hiện tại còn chỉ là hạt hạt giống, đều không nảy mầm đây, vì lẽ đó mặc dù không phải vật phàm, Tư Lăng cũng không lớn bao nhiêu hưng phấn.

Rất nhanh mà, Tư Lăng xoay chuyển rất nhiều cửa hàng, bỏ sung chút thượng vàng hạ cám đồ vật, nhưng Tư Lăng cảm giác mình quả thực không giống cái tu tiên giả, trái lại như trong thế tục muốn bận tâm củi gạo dầu diêm phàm nhân. Như linh quả gạo linh gia vị liệu thứ này hần dĩ nhiên cũng phải đến mua một đồng bày đặt, hơn nữa còn muốn chọn lựa kiểm, lấy ra nhất tốt đẹp. Đây là Trọng Thiên ăn lại đầu của hần nhất định phải hần mua, xem ra là nhớ mãi không quên năm đó ở luyện thi không gian lý ăn được cơm thịt kho tàu, chỉ tiếc Tư Lăng khi đó mua gạo linh không nhiều, ăn nửa năm liền không còn, nhưng Trọng Thiên vô cùng oán niệm. Sau đó là một ít chế tạo bùa đồ vật, cuối cùng Tư Lăng đi tới một gian chuyên môn bán các loại luyện khí tài liệu cửa hàng.

Phi Thiên Thuyền bè ngoài quá tào bao, Tư Lăng đã sớm quyết định phải tìm một ít thượng phẩm luyện khí tài liệu đưa nó bè ngoài luyện chế một lần, đem những cái kia phù văn che giấu. Đương nhiên, hần cũng muốn đem Phi Thiên Thuyền lại luyện chế một lần, nhưng cấp bậc của nó nói lại, bởi vì Phi Thiên Thuyền sản sinh linh thức, vì lẽ đó lần thứ hai luyện chế, cần một ít đỉnh cấp luyện khí tài liệu. Bất quá đỉnh cấp vật liệu cũng không phải như vậy dễ tìm, coi như có, cũng sẽ không bắt được loại này trong cửa hàng tiền lời.

Tư Lăng chọn điểm rất lớn, nhưng bên trong vô cùng có chút ngổn ngang. Thấy hần tới cửa, đã có điểm tiểu nhị lại đây chiêu đãi, vì hần giảng giải, Tư Lăng khách khí từ chối. Ngày đồng nghiệp cũng không tính toán, ngược lại đi bắt chuyện cái khác khách nhân.

Tư Lăng cùng Vân Bảo học hơn ba tháng luyện khí, trong đó cũng nhận thức rất nhiều luyện khí tài liệu, vì lẽ đó cũng không đặc biệt cần người ở bên giải thích. Tư Lăng nhìn một lần, phát hiện quả nhiên không có đỉnh cấp vật liệu, mà thượng phẩm cũng chỉ có mấy thứ, yết giá vô cùng quý. Xoay chuyển ánh mắt, Tư Lăng nhìn về phía trong ngăn kéo bày ra mấy thứ chứa ở trong bình chất lỏng màu đen, là một loại hải yêu túi mật lý mực nước, có vô cùng cường ăn mòn tính, thoáng dính lên một điểm, liền có thể đem vật thể màu sắc thay đổi. Không biết có thể hay không lấy nó đến dung luyện ở Phi Thiên Thuyền lý che nó bè ngoài phù văn.

Cẩn nhắc dưới, Tư Lăng đem này mấy bình hải yêu mực nước đều mua, về đi nhìn thử một chút có thể hay không dùng nó đem Phi Thiên Thuyền tào bao bè ngoài biến hoá cái màu sắc.

Mất thấy sắc trời tối lại, Tư Lăng liền dẹp đường về khách sạn.

Về đến khách sạn thời, nhìn thấy khách sạn trong đại sảnh một ít đang dùng thiện tu tiên giả, Trọng Thiên lại bắt đầu dùng đuôi quyền cổ của hần, Tư Lăng thấy nó đầu dương phải cao cao nhìn chằm chằm nhân gia đồ trên bàn, một bộ vẻ hiếu kỳ, suy nghĩ một chút gọi tới điểm tiểu nhị đưa ba người phần rượu và thức ăn đến trong phòng của hần, đặc biệt ghi chú rõ hết thấy món ăn đều muốn thịt món ăn, sau đó không nhìn người bên ngoài kỳ quái vẻ mặt, liền lên lầu.

Mới vừa mở cửa, liền nhìn thấy Tư Hàn ngồi ở trước bàn uống trà, vẻ mặt hồ hững lạnh lẽo, không có một chút nào tâm tình.

"Đại ca làm sao?" Làm sao không đánh toà tu luyện?

"Ồn ào."

Tư Lăng bưng tỉnh, chỗ này khách sạn ở vào khu náo nhiệt, khó tránh khỏi hội ồn ào một điểm, cười nói: "Đại ca yên tâm, ta hơi chút ở chúng ta trụ này hai gian phòng trước đều bày lên trận pháp, cách âm hiệu quả không sai."

Tur Hàn liếc mắt nhìn hần, sau đó gật gù.

Tur Lãng tuy rằng cảm thấy đại ca xem chính mình này một chút rất kỳ quái, nhưng cũng vui cười hớn hở, nếu là Pháp Lãng biết hần bán cho Tur Lãng trận pháp ở người nào đó nơi đó cho rằng cách âm hiệu quả rất tốt, nhất định phải hành hung hần không thể.

Điểm tiêu nhị rất nhanh liền đem Tur Lãng điểm rượu và thức ăn đưa tới, xếp đầy một bàn.

Tur Lãng, Trọng Thiên, Tiểu Hồng ba chỉ ngồi vào trước bàn, Tur Lãng nhìn về phía ngồi ở một bên khác đại ca, hỏi: "Đại ca người có ăn hay không?"

Tur Hàn liếc nhìn những cái kia rượu và thức ăn, rượu là linh rượu nhưng cũng chỉ là hàng giá rẻ, món ăn nhiều là yêu thú thịt làm, thịt lý ẩn chứa nhân nhạ linh khí, ăn có thể tăng cường trong thân thể linh lực, nhưng hiệu quả rất ít, thực chỉ vô dụng, còn muốn dùng linh lực tiêu hóa, liền lắc đầu.

Thấy Tur Hàn lắc đầu, Tur Lãng biết hần đã kinh ích cốc cũng không gọi nữa hần, cùng Trọng Thiên bắt đầu hưởng về thức ăn trên bàn tiến công. Tổng cộng có tứ dạng món ăn, mỗi lần dạng đều ăn trước một điểm ném thử mùi vị, sau đó phát hiện ngoại trừ con kia diêm cục cầm kê ngoại, cái khác thịt nướng cùng nõ tô thịt đều không có mình làm phải ăn ngon. Đảo mắt nhìn lên, Trọng Thiên xưa nay hung tàn ăn tương đều thu lại rất nhiều, một bộ vô vị đáng đáp, ngửi một cái, trực tiếp nhào tới con kia diêm cục cầm kê trên, hai ba ngụm liền ăn xong, chưa hết thòm thèm mà liếm liếm miệng, sau đó hưởng Tur Lãng án móng vuốt.

Tur Lãng biết nó đây là ghi nhớ này chỉ diêm cục kê, nhưng là hần sẽ không làm a. Ở Tur Lãng biểu thị chính mình sẽ không thời, Trọng Thiên trực tiếp một trào nạo đến, chỉ lát nữa là phải vũ lực áp bức, Tur Lãng vô cùng tự giác nói: "Đừng đánh, làm hỏng gian nhà chúng ta không chỉ cần bồi tiền, còn có thể bị đuổi ra đảo, đến lúc đó người muốn ăn nữa diêm cục kê sẽ không có."

Trọng Thiên thu hồi tiểu thịt trào, nhưng một đôi mắt nhìn chăm chăm Tur Lãng, ô ô kêu hai tiếng. Biết rõ đạo này bản thể là chỉ Đại Yêu thú, nhưng lúc này bộ này làm nũng tiểu dạng vẫn để cho Tur Lãng cảm thấy mạnh, nói rằng: "Được rồi, ta ngày mai hội đi nhà bếp học trộm, học được làm cho người ăn."

Trọng Thiên thỏa mãn, liền Trọng Thiên thực đơn lý lại nhiều như thể diêm cục kê.

Hưởng qua món ăn, Tur Lãng lại ném trái dưới linh rượu, so với trước đây ở Tây Cảnh Văn Hương từ lâu lý rượu thuần hậu rất nhiều, nhưng bên trong ẩn chứa linh lực cũng rất thiếu, chỉ có thể coi là hạ phẩm.

Nói đến linh rượu, Tur Lãng liền nhớ tới chính mình ngày hôm nay mua năm tám cát rượu phương thuốc, sau đó đối với Tiểu Yêu Liên nói: "Tiểu Hồng, chúng ta đến cất rượu đi." Lúc trước nhìn thấy này than chủ uống rượu thời, hần đã nghĩ từ bản thân khả năng nhường linh rượu, cũng không phải hần rượu ngon, mà là hảo linh rượu có thể cực nhanh mà khôi phục linh lực, hiệu quả rất tốt, hơn nữa Tiểu Yêu Liên có cái Hồng Liên không gian, có thể trồng cây tin tưởng cũng có thể cất rượu.

Tiểu Yêu Liên chính ngồi xổm ở Tur Hàn bên người không vị trên gặm linh quả, sau khi nghe gật gù, hỏi: "Tur công tử, những này phương thuốc lý vật liệu cũng đầy đủ rồi sao? Người là muốn nhường loại nào linh rượu?"

Tur Lãng mở ra một tấm giấy bằng da dê nhìn một chút, gật đầu nói: "Tấm này phương thuốc lý dùng vật liệu đều là linh quả, người thu gom linh quả chủng loại lý đều có, đỡ phải chúng ta đi tìm vật liệu." Hần cũng không phải lung tung chọn, đương nhiên phải tuyển chút mình đã từng thấy linh quả chủng loại nhiều phương thuốc. Thấy Tiểu Yêu Liên một mặt không tình nguyện, Tur Lãng nói tiếp: "Yên tâm đi, ta lần thứ nhất nhường, trước tiên thử nhường mấy đàn, sẽ không lãng phí người linh quả. Hơn nữa sau đó ta không phải cũng sẽ đi cho người hái sao? Lo lãng cái gì."

Được Tur Lãng bảo đảm, Tiểu Yêu Liên mới lộ ra khuôn mặt tươi cười, lại đi Tur Hàn bên kia sụt đã qua mấy lần. Tur Hàn nguyên bản chính nhắm mắt cùng trong cơ thể Băng Diễm câu thông, cảm giác được Yêu Liên động tác, mở mắt ra nhìn nó một chút, thấy nó hưởng chính mình cười đến vô cùng tính trẻ con ngây thơ, liền không tiếp tục để ý.

Mà hoàn toàn sụt ngồi trên Tur Hàn đùi ở một bên bảo đặt tại Tiểu Yêu Liên kích chuyển động, nó dĩ nhiên đụng tới Tur đại ca quần áo, quá kích động ~~~ nếu như có thể ở phía trên lăn một vòng liền càng được rồi hơn ~~~

Chờ sau khi com nước xong, Tur Lãng nhường điểm tiêu nhị đem đồ vật lui lại, sau đó đem Cửu Chuyển Linh trận lấy ra bố trí kỹ càng sau, cùng Tur Hàn thương lượng nói: "Đại ca, nơi này linh khí sung túc, thích hợp tu luyện không bằng nhiều ở mấy ngày lại đi chứ?"

Tur Hàn suy nghĩ một chút, cảm thấy ở nơi nào đều là tu luyện, liền không có ý kiến.

Tur Lãng sở dĩ muốn dừng lại mấy ngày, là muốn giải quyết Phi Thiên Thuyền vấn đề, những cái kia phù văn nhưng là phiền phức, phải nghĩ biện pháp đưa nó ẩn giấu đi, không phải vậy sau đó nhưng là cái phiền toái lớn. Nghĩ, đem ngày hôm nay mua được này hạt giống lấy ra đưa cho Tiểu Hồng: "Tiểu Hồng muội muội, đây là người muốn hạt giống. Đại ca, người biết Xích Cẩm La Thụ là cái gì thụ sao? Tiểu Hồng muội muội nói này hạt giống là Xích Cẩm La Thụ hạt giống, nhìn đáng đáp như xấu loại, cũng không biết có thể hay không loại phải sống."

Tur Hàn cũng là lần đầu tiên nghe nói loại này thụ danh tự, lắc đầu biểu thị không từng nghe đã nói. Trọng Thiên đúng là biết, chỉ tiếc nó bây giờ nói Tur Lãng nghe không hiểu, Tiểu Yêu Liên lại hữu tâm đã ách mê, hai huynh đệ không chiếm được đáp án, liền không tiếp tục để ý.

*****

Ngày thứ hai bắt đầu, Tur Hàn cửa phòng liền vẫn giam giữ, biết chính mình đại ca là cái tu luyện cuồng nhân, Tur Lãng cũng không đi ồn ào hần, bắt

chuyện Tiểu Hồng đồng thời ở thiên thính lý cất rượu.

Trọng Thiên đối với cất rượu không có hứng thú, nằm nhài ở một bên sụy đuôi lười biếng nhìn bọn họ bận việc.

"Tiểu Hồng mười mười, đem những này linh quả như thế chuẩn bị ba mươi, muốn rửa sạch sẽ khô thủy nha."

Một tiếng dẫn dò, Tiểu Yêu Liên rất nhanh sẽ chuẩn bị thỏa cầm cố, tốc độ vô cùng nhanh, hơn nữa những này linh quả hái xuống sau đều là đặt ở nó Hồng Liên không gian bên trong, không biết không gian kia có chỗ đặc thù gì, hảo như linh quả thả ở nơi đó càng lâu, linh quả lý linh khí càng sung túc.

Tư Lăng đem củ nát giấy bằng da dê mở ra, ấn lại trình tự đem linh quả như thế như thế mà để vào trong bình, lại thả một chút phối liệu, nhìn không có cái gì dê sót, liền bắt đầu phong đàn. Tư Lăng lần này chỉ nương ba đàn linh rượu, bởi vì là thí nghiệm, không biết hiệu quả như thế nào, vì lẽ đó cũng không dám nhiều nương, miễn cho lãng phí Tiểu Hồng linh quả, nó không phải tiêu lệ không thể.

Cái bình phong hảo sau, Tư Lăng nương Tiểu Yêu Liên đem cái bình thu cẩn thận, phân phó nói: "Người đưa chúng nó chôn đến người không gian trong đất bùn, chúng ta một tháng lại lấy ra ném thử xem. Ai, đúng rồi, này hạt giống người gieo xuống sao? Nó thật sự có thể nảy mầm sao? Lúc nào có thể nảy mầm a?"

Tiểu Yêu Liên đem vỏ rượu thu hồi nó không gian lý, nói với Tư Lăng: "Ngày hôm qua liền gieo xuống, còn nó lúc nào nảy mầm, Tiểu Hồng cũng không biết đây."

Thấy hỏi không ra cái gì, Tư Lăng liền không hỏi nữa.

Chờ Tiểu Hồng từ nó không gian xuất đến, Tư Lăng lại mang theo nó cùng Trọng Thiên ra ngoài, đi khách sạn phân phối luyện khí phòng, nộp ba ngày tiền thuê, liền chui vào bắt đầu dẫn vật Phi Thiên Thuyền. Chỉ là nương Tư Lăng phiên muộn chính là, hải yêu mực nước căn bản là không có cách dung luyện đến Phi Thiên Thuyền lý, nguyên nhân là vật liệu đẳng cấp không đủ cao, Phi Thiên Thuyền không chấp nhận.

Mới dẫn vật một ngày, Tư Lăng liền mất tối sầm lại xuất đến rồi, đi lui tiền thuê sau, liền hướng về trên người dân truong Ân Thân phù, chạy đến khách sạn trong phòng bếp nhìn trộm nhân gia đầu bếp làm thế nào diêm cục kê, ở giữa Trọng Thiên ý vào tốc độ nhanh ăn vụng nhân gia hảo mấy con gà, làm cho khách sạn nhiều lần không cách nào đứng giờ cho khách nhân mang món ăn, rước lấy phiền toái không nhỏ.

Nhìn mấy lần sau, Tư Lăng nhớ kỹ cách làm, phương ly khai nhà bếp, thuận tiện đem đương Hoàng Thử Lang nghiệm Trọng Thiên xách đi, không phải vậy khách sạn chương quỹ liền muốn đi xin mời Kim Đan tu sĩ tới bắt tặc.

Như vậy quá năm ngày, Tư Lăng rốt cục mở ra cửa phòng của hắn, Tư Lăng liền biết bọn hắn muốn rời khỏi.

Bất quá, đi kết liễu tiền thuê nhà sau, hai huynh đệ đang chuẩn bị lúc rời đi, nhưng gặp phải kiện không hề lớn sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Bị coi trọng

"Chậm đã! Không cho phép đi!"

Mới vừa kết liễu tiền thuê nhà đang chuẩn bị lúc rời đi, đột nhiên một thanh âm vang lên. Tư Lăng hai huynh đệ cho rằng là làm người khác, vì lẽ đó không có cảm giác mà hướng về khách sạn đi ra ngoài, mãi đến tận bọn hắn mới vừa đi tới cửa trước, liền bị một đạo đột nhiên xuất hiện màn nước đương ở đường đi.

Tư Lăng sửng sốt một chút, Tư Hàn lạnh lùng quay đầu lại, nhìn về phía khách sạn đại sảnh nơi trên một cái bàn ngồi ba tên nữ tu, một tên trong đó là cái mặc áo tím Kim Đan kỳ nữ tu, dài đến thanh lệ xuất trần, tướng mạo cực kỳ xuất sắc, một đôi đôi mắt đẹp dịu dàng cảm động, nhân nhật nhìn sang, phảng phất chất chứa vạn ngàn tình ý, khiến người ta say mê. Còn lại hai tên đều là Trúc Cơ nữ tu, một lục y một áo hồng, cũng đều là cười khanh khách mà nhìn bọn hắn, trong thần sắc mang theo người bề trên quán có ngạo mạn.

Lúc này, Tư Lăng cũng ý thức được bọn hắn bị người chặn đường, tương tự nhìn lại nhìn sang, tự nhiên cũng phát hiện ba người kia.

Ba người kia nhìn thấy Tư Lăng nhìn lại, đều là sửng sốt một chút, trong mắt lướt qua một vệt kinh diễm, sau đó hai tên Trúc Cơ nữ tu nhìn chăm chú một chút, không khỏi phát sinh lạnh lạnh tiếng cười.

"Tứ Thường tỷ tỷ con mắt thật lợi, vị đạo hữu này như vậy dung mạo, muội muội đều suýt chút nữa xem sững sờ sao." Lục y nữ tu hoạt bát mà nói.

"Liên nữ tử cũng khó có thể so với khuôn mặt đẹp, không oán được Tứ Thường tỷ tỷ hội nhìn tôi." Áo hồng nữ tu ám muội mà nói."Chúc mừng tỷ tỷ lại phát hiện một vị hảo ca ca."

Tứ y nữ tu oán trách nhìn hai người một chút, đứng dậy hướng bọn hắn đi tới.

Trong khách sạn người hiển nhiên nhận thức này ba tên nữ tu, chờ nghe được các nàng đối thoại, nhất thời rõ ràng, đều là một bộ chờ xem cuộc vui đáng đáp.

Tư Lăng trong lúc nhất thời còn không ý thức được nhân gia nói người là hắn, chờ đột nhiên phát hiện bên người đột nhiên đồ lên băng sương hơi lạnh, không khỏi run lập cập, theo bản năng mà nhìn phía chính mình đại ca, thấy hắn vẫn là một bộ lạnh như băng vẻ mặt, nhưng Tư Lăng nhưng cảm thấy đại ca nổi giận, sau đó mới nhớ tới, này ba người phụ nữ nói dĩ nhiên là hắn!

Giời ạ a, hắn lại bị nữ nhân thấy vừa mắt rồi! Ngốc có thể hay không muốn cướp hắn chứ?

"Hai vị đạo hữu, lần đầu gặp mặt, ta là Vệ Tứ Thường." Kim Đan kỳ nữ tu thấy Tư Hàn tu vi cùng là Kim Đan kỳ, khách khí mấy phần, nhưng thái độ nhưng là cư ngạo.

Tư Hàn nhìn về phía nàng, âm thanh thanh lạnh lạnh lạnh, không có một chút nào nhân khí, "Chuyện gì?"

Vệ Tứ Thường cũng còn tốt, nhưng này hai cái Trúc Cơ kỳ nữ tu nhưng miễn cưỡng mà rung mình một cái, không tên mà cảm thấy rất lạnh. Phải biết Trúc Cơ sau đó, đối với nóng lạnh cảm giác bình thường đã kinh có miễn dịch, nhưng không nghĩ lúc này dĩ nhiên cảm thấy lạnh, chờ đối đầu nam tử cặp kia mắt lạnh lẽo, hai người mau mau cúi đầu, cung kính trong mang theo một chút kính nể, là đối với tu sĩ cấp cao kính nể, bất quá nghĩ đến thân phận của các nàng, rất nhanh lại ưỡn ngực ngẩng đầu, một mặt vẻ ngạo mạn.

Đều là Kim Đan kỳ Vệ Tứ Thường nhưng có thể cảm giác được đối với phương ngoại tiết hàn khí, tầm mắt của nàng cuối cùng từ Tư Lăng mặt đi đến cùng mình cùng cấp nam tử trên, thấy rõ hắn tướng mạo sau, lại có hay không sững sờ, thầm nghĩ ngày hôm nay không biết đi rồi cái gì tốt vận, liên ngộ hai cái cực phẩm nam nhân. Trước mắt nam tử tướng mạo tuấn lãng phi phàm, khí chất mát lạnh như sương, ngạo như Thương Sơn bên trên từng bách, ninh chiết không loan, có thể nhìn ra là cái cực kỳ tự luật nam tử, xem ở trong mắt nàng, này một bộ không dính một hạt bụi bạch bào, nhưng không biết tại sao nhiều loại cảm dục khí tức, tiếng lòng đều có chút xúc động. Hai người đàn ông đứng chung một chỗ mỗi người có đặc sắc, tuy rằng Trúc Cơ kỳ cái kia dung mạo xuất sắc tuyệt luân, nhưng cái này lạnh lẽo nam nhân cùng hắn đứng chung một chỗ không kém chút nào, hơn nữa mơ hồ làm cho người ta một loại cảm giác nguy hiểm, nhưng trong lòng nàng nhiều hơn mấy phần cảnh giác.

Phóng chừng nam nhân trước mắt thực lực sau, Vệ Tứ Thường ít đi chút ngạo mạn, che môi cười nói: "Hai vị đạo hữu có lẽ, không biết hai vị xưng hô như thế nào?"

Tư Hàn nhàn nhạt nhìn nàng một cái, trực tiếp cất bước rồi đi.

Tư Lăng có chút há hốc mồm, bất quá nhớ tới Liễu Thành Phong nói, chính mình vị đại ca này ở Thiên Tông phái lý cũng là như vậy, xưa nay sẽ không dừng lại nghe người ta phí lời, động tác này vô cùng bình thường, chính là kéo cừu hận điem. Muốn thôi, Tư Lăng đuổi theo sát.

Vệ Tứ Thường khuôn mặt tươi cười cứng ở trên mặt, trong nháy mắt, nàng phảng phất cảm thấy khách sạn trong đại sảnh người đều dùng loại cười nhạo vẻ mặt nhìn mình, đây là nàng này tu tiên hơn 200 năm đến xưa nay chưa bao giờ gặp sự tình, đừng nói nàng hay vẫn là Quy Hải Đảo Đảo chủ muội muội, ai thấy nàng không lễ nhượng tam phần.

"Các ngươi thật là to gan, lại dám không nhìn Tứ Thường tỷ tỷ!"

Lục y nữ tu thanh quát một tiếng, một cái màu xanh lục roi quăng lại đây.

Tư Lăng đưa tay nắm lấy thời, một vệt bóng đen thoán quá, mọi người còn chưa thấy rõ, liền nhìn thấy tên kia lục y nữ tử kêu thảm một tiếng bay ra ngoài, trên mặt nhiều mấy cái máu me đầm đìa vết cào, tỏ rõ vẻ máu tươi vô cùng sẫm người. Mọi người kinh hãi, bọn hắn dĩ nhiên không có thấy rõ nàng là bị cái gì gây thương tích.

Cô gái áo hồng tiến lên đỡ lấy lục y nữ tử, trong mắt một mảnh không dám tin tưởng, còn có tức giận, "Lại dám ở Quy Hải Đảo hại người, không thể tha thứ!"

"Muốn chết!"

Vệ Tứ Thường mắt lộ âm mai, dương tay chính là một loạt mũi tên nước đầm tới.

Tư Lăng đang chuẩn bị tiếp chiêu đây, trước mắt nhưng xuất hiện một đạo bóng trắng, chỉ thấy hắn đại ca kia tùy ý vung tay, liền đem mũi tên nước cản lại, sau đó một loạt băng tiễn cùng dạng phụng trả lại, băng tiễn khí chất mạnh mẽ lạnh lẽo, Vệ Tứ Thường tư thế ưu nhã tránh thoát, bất quá trên gương mặt không thể tránh khỏi mà xuất hiện một đạo vết máu.

"Người dám dẫm thương ta?" Vệ Tứ Thường một mặt khiếp sợ dạng, trong mắt âm mai càng sâu, cắn răng, lại cũng không kiên trì, lập tức là mấy cái thủy long đạn kéo tới.

Kim Đan tu sĩ tốc độ xuất thủ kỳ quái, Tư Hàn đem một bên ngắn người đệ đệ xách mở, tự cái tiến lên, vừa ra tay chính là ngắn viên hàn khí uy nghiêm đáng sợ băng châm thế như chẻ tre phá tan đối phương thủy long đạn.

Lúc này, bọn hắn đầu pháp cũng hấp dẫn trên con đường này tu sĩ, đều vây quanh ở cách đó không xa nhìn, một mặt hưng tai nhạc họa, chờ nhìn thấy Tư Lăng tướng mạo thời, lại một mặt bỗng nhiên tỉnh ngộ về mặt, có chút vừa tới đảo trên không hiểu những cái kia người vì sao như vậy hưng phấn, tự nhiên hỏi, sau đó Quy Hải Đảo dân bản địa rất nhiệt tâm mà giải thích. Một bên quan chiến Tư Lăng nghe được Quy Hải Đảo cư dân giải thích thời, không khỏi mặt đen lại.

Giới a a, cái kia Vệ Tử Thường dĩ nhiên là thật sự nhìn tới hắn này túi da, đang muốn đem hắn lộng đi làm Quy Hải Đảo Đào chủ nam sủng tranh công đây.

Này Vệ Tử Thường nghe nói là Quy Hải Đảo Đào chủ Vệ Quan Nhai muội muội, nhân năng lực xuất chúng, xưa nay phải Đào chủ yêu thích. Đương nhiên, nàng cũng không phải Quy Hải Đảo chủ em gái ruột, mà là một cái nhận dưới muội muội thôi. Nghe nói Quy Hải Đảo Đào chủ thích nhất việc làm chính là loạn nhận muội muội, sau đó đem chính mình thu phục hải đảo tứ cho các nàng quản lý, vì lẽ đó này Nam Hải trong, Vệ Quan Nhai hải đảo nhiều vô số kể, muội muội cũng không biết bao nhiêu mà đếm.

Vệ Quan Nhai loạn nhận muội muội cũng không quan trọng lắm, nhưng Vệ Quan Nhai là người đàn ông, hơn nữa có cái khiến người ta lên án tật xấu là, người này hảo nam phong, nhưng lại vô cùng xoi mói, không phải dung mạo người kiệt xuất sẽ không liếc mắt nhìn. Hắn những cái kia muội muội làm làm hắn vui lòng, thấy đẹp để nam tu đều hội sử biện pháp đem thu phục, sau đó đưa đến Đào chủ trong phủ, chờ hắn ngày nào đó tâm huyết dâng trào đến thời vừa vận hưởng dụng.

Tư Lăng rất xui xẻo mà vừa vận gặp phải Vệ Tử Thường, hắn bộ này dung mạo đúng là xuất sắc, ở cái này tướng mạo phổ biến xuất sắc trong Tu Tiên giới, đừng nói nam nhân, chính là những cái kia nữ tu cũng cực nhỏ có so với được với, chỗ trách sẽ bị Vệ Tử Thường một chút chọn trúng.

Tư Lăng mặt đen lại, trong gió ngổn ngang, nguyên lai hắn còn có thể sẽ bị lộng đi làm nam sủng.

Mà lúc này, chính ở đối phó Vệ Tử Thường Tư Hàn tự nhiên cũng nghe được vây xem tu sĩ đối thoại, mặt lạnh lẽo bày lên một tầng thanh sương, ả có huyền ảo đồ hình ẩn hiện, sau đó hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào dưới, Vệ Tử Thường bị một đóa hỏa diễm Bạch Liên kích thương, kêu thảm một tiếng, vừa nãy ỏi ra huyết đây, lại là một tòa băng sơn trực tiếp đem người áp trên đất, nếu không là hạ thủ lưu tình, người đều phải bị đè ép, mà lúc này cũng bị nào đó vị đại ca ngược phải thổ huyết không thôi.

Tư Hàn ra tay vô cùng trọng, tổn thương người sau, tay áo bào vung lên, mặt lạnh lùng ly khai, liếc mắt nhìn đối phương đều xem thường.

Tư Lăng nhìn lại nhìn thấy ba nữ oán độc về mặt, mí mắt chớp chớp, đuôi theo sát nhà hắn đại ca bước chân.

Nhìn thấy đại ca ngược người, hơn nữa là không phể tí tạo sức lực mà ngược một cái cùng hắn cùng cấp tu sĩ, Tư Lăng có chút áp lực son đại, đại ca thực sự là đại sát khí a, hắn hay vẫn là theo đại ca bước chân đi thôi. Không chỉ có Tư Lăng như vậy nghĩ, nhìn thấy này huyết tinh quá trình Tiểu Hồng muội muội cũng như vậy nghĩ, đối với Tư Hàn càng nịnh nọt, chỉ có Trọng Thiên một mặt xem thường, sùsù đuôi biểu thị ngược người loại này việc đại gia nó cũng biết, hơn nữa nó yêu nhất ngược người ~

Quy Hải Đảo lý không cho đầu pháp, mỗi lần có phát sinh tranh đấu tu sĩ đều sẽ bị Quy Hải Đảo thủ đảo thị vệ trừng phạt, thường thường không chết cũng muốn lột da, mà lúc này không chỉ có người ở đảo trong quang minh chính đại mà đầu pháp, hơn nữa còn ngược đảo chủ của bọn họ muội muội, Quy Hải Đảo thị vệ nhất thời nổi giận, phát động người đi nắm bắt người.

Chỉ tiếc Tư Hàn động tác quá nhanh, ngược người liền đi, ở Quy Hải Đảo thủ đảo thị vệ đuổi theo thời, bọn hắn đã kinh xuất đảo, chờ thị vệ theo đuổi theo ra đảo thời, đã kinh không gặp người hình bóng.

Tư Lăng ngồi ở đã kinh ẩn thân Phi Thiên Thuyền lý, nhìn bên ngoài Quy Hải Đảo tu sĩ ở trên mặt biển bay tới bay lui suru tầm, không khỏi vỗ vỗ ngực. Này Quy Hải Đảo thực sự là vô cùng bạo tay, thủ đảo tu sĩ đều là Kim Đan kỳ, có thể thấy được hải đảo thực lực hùng hậu, vị kia gọi "Vệ Quan Nhai" Đào chủ càng là không bình thường.

Bất quá, bọn hắn làm như vậy sợ là đem Quy Hải Đảo làm tức giận, hay vẫn là mau mau chạy đi.

"Chúng ta hay vẫn là đi nhanh một chút đi, Quy Hải Đảo tu sĩ sẽ không giảng hoà." Nhát gan Tiểu Yêu Liên lo lắng mà nói, sau đó lại có nghi vấn: "Tư công tử, vừa nãy này ba cái cô nương là muốn đem người nắm bắt đi làm này cái gì Đào chủ nam sủng sao?"

Tư Lăng hắc tuyến, cảm giác Tiểu Yêu Liên hảo như cũng bị dạy hư. Mà lúc này, theo Tiểu Yêu Liên vấn đề, bên kia sương lạnh vừa nặng, đông phải Tư Lăng run lập cập, thầm nghĩ đại ca hàn khí càng nặng, sau đó không ai không hội tu luyện thành cái băng nhân?

Lúc này, Tư Hàn một mặt nghiêm túc nhìn chính mình đệ đệ, nói rằng: "Sau đó đối với nữ nhân cẩn thận một chút, muốn tìm song tu đạo侶. . ." Suy nghĩ một chút, nói: "Nhượng ta đồng ý phương hành." Cũng làm tốt này ngốc đệ đệ đem trấn, đỡ phải bị nữ nhân lừa.

Nghĩ, tầm mắt đảo qua ngốc đệ đệ mặt, chính hắn không có cảm giác, hôm nay mới biết nguyên lai ngốc đệ đệ này tướng mạo ở bên trong mắt người dĩ nhiên là cực kỳ xuất sắc, sẽ cho người sinh ra dị tâm, sợ ý một chút sẽ bị những cái kia tu sĩ cấp cao lộng đi làm nam sủng loại hình.

Kính lần này sự tình, làm cho Tư Hàn bởi vậy sản sinh một loại chấp niệm, mặc dù sau đó bởi vì tu luyện công pháp thất tình lục dục càng ngày càng đậm bạc bởi vậy hội quên rất nhiều chuyện, cũng tuyệt đối kỳ được bản thân có cái khiến người ta bận tâm đệ đệ, nên vì đệ đệ trình tiết trần, không cho tùy tiện nam nữ tu sĩ tu đem hắn lộng đi làm nam sủng.

Nói thế nào đến cái này tới ? Tư Lăng có chút lúng túng, nhưng hay vẫn là biểu thị mình là một nghe đại ca nói đệ đệ, chỉ là trong lòng ám tỏ tào nói: Song tu đạo lữ cái gì, hần là nên tìm nam nhân hay vẫn là nữ nhân?

"Đại ca vừa nãy như vậy tức giận, là bởi vì bọn họ muốn nhượng Tư công tử đương nam sủng sao?" Hồn nhiên Tiểu Yêu Liên tò mò hỏi, "Đại ca, nam sủng không được chứ?" Đang đứng ở học tập nhân loại tất cả phong tục tập quán Tiểu Yêu Liên kỳ thực còn có rất nhiều thứ không hiểu.

Tư Hàn hồ hững gật đầu, hiềm thấy đáp lại nói: "Huynh đệ của ta há có thể thư phục ở một người đàn ông bên dưới! Cũng không làm bất kỳ người nam sủng!" Trong thanh âm tràn đầy ngạo nhiên khí khái, không làm bất cứ sự vật gì thỏa hiệp.

Cho nên mới phải giận dữ đem người ngược phải thổ huyết không ngừng sao?

Tư Lăng thấy đại ca một đôi mắt lạnh lẽo nhìn mình chăm chăm, nhớ tới trước đây Nguyệt Thiên Dạ theo sát không nghỉ hành vi, Nguyệt Thiên Dạ loại kia nữ ngựa giống phương pháp, không phải là muốn cho hần khi nàng nam sủng sao? Lập tức suyết chút nữa chỉ thiên xin thề mình tuyệt đối sẽ không thư phục ở bất kỳ nam nhân bên dưới, cũng không đi làm người nam sủng, phương nhượng đại ca thu hồi loại kia lạnh như băng thâm trầm ánh mắt.

Phi Thiên Thuyền tốc độ rất nhanh, rất nhanh liền thoát khỏi Quy Hải Đảo tu sĩ, ở Nam Hải trên không bay qua.

Tư Lăng cảm thấy Thương Vũ đại lục rất lớn, sau đó hần tách ra Quy Hải Đảo, cũng không tin còn sẽ gặp phải này ba nữ, vì lẽ đó trả thù chuyện như vậy hần là cũng sẽ không gấp mặt lên chứ? Nghĩ, thanh tĩnh lại, sau đó lại sờ sờ mặt của mình, trong lòng có chút buồn bực, tầm mắt không tự chủ được mà đi đến bên ngoài vùng biển vô tận trên.

"Trọng Thiên, Tiểu Hồng muội muội, chúng ta đi đây biển thám hiểm đi." Tư Lăng đột nhiên nói.

Lời này vừa nói ra, Trọng Thiên hưng phấn, lập tức nhảy đến đầu hần trên gào gào gọi một mặt đồng ý, đánh nhau nó thích nhất, Tiểu Yêu Liên khổ mặt.

Thấy Tư Hàn nhìn về phía mình, Tư Lăng vô cùng thông minh giải thích: "Đại ca, người nhìn ta khuôn mặt này, hay vẫn là thay đổi dung mạo làm việc thuận tiện chút. . . Tiểu Hồng muội muội nói Nam Hải nơi biển sâu có một loại yêu thực trái cây có thể chế ra thành mặt nạ, có ngăn cách tu sĩ thần thức hiệu quả, ta nghĩ đi nhìn một cái xem có thể hay không tìm tới."

Tư Hàn sau khi nghe xong, suy tư.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Thiên Diện mặt nạ

Một tháng tiếp cận, Tư Lăng năm thì mười họa mà mang theo Trọng Thiên đến đáy biển đi bên tìm kiếm Tiểu Yêu Liên nói tới yêu thực —— Chúc Tâm Quả. Chỉ là này Chúc Tâm Quả hội di động, sao có thể dễ dàng gặp gỡ, đúng là bởi vì Trọng Thiên này yêu gây sự tính tình, vừa đến đáy biển liền xông tới trắng trợn chơi nháo, thường xuyên liên lụy phải Tư Lăng bị đáy biển yêu thú truy sát. Số lần hơn nhiều, Tư Lăng bất kể là chiến đấu hay vẫn là chạy trốn kỹ có thể đều tăng tăng dâng lên, cũng coi như là một loại tu hành.

Theo càng ngày càng tiếp cận Nam Hải ngoại hải, nhưng Tư Lăng vẫn không có tìm tới Chúc Tâm Quả, không khỏi có chút ừ ừ.

Ngay khi Tư Lăng cảm giác mình sau đó không thể làm gì khác hơn là đẩy khuôn mặt này hành sự cẩn thận thời, một vị thờ ơ lạnh nhạt hồi lâu huynh trưởng đại nhân đột nhiên ném cho Tư Lăng một tấm không nhìn ra chất liệu mặt nạ màu trắng, vào tay ôn lương, tình tế xoa xoa thời, này nhần nhụi xúc giác phảng phất có cái gì tiến vào đầu óc, khiến lòng người huyền rung động, mau mau tập trung ý chí, nguyên bản ánh mắt mê ly trở nên thanh minh.

Lúc này Tư Hàn lạnh lạnh như băng âm thanh vang lên, "Này mặt nạ tên là Thiên Diện, là Thượng Cổ thời kỳ luyện khí đại sư Thiên Cơ Tôn giả luyện chế, nắm giữ giả có thể thích làm gì thì làm biến ảo khuôn mặt, khuyết điểm duy nhất là tâm chí không kiên định giả, dễ dàng bị đầu độc, thần hồn thất thủ, cho đến tẩu hỏa nhập ma."

Tư Lăng nghe được trước vài câu thời, trong lòng vui mừng không ngớt, chờ sau khi nghe đến giải thích thời, trong lòng kinh sợ một hồi, bất quá rất nhanh phản ứng lại, chính mình vừa nãy mặc dù có chút dị dạng, đến cùng bảo vệ tâm thần không được đầu độc. Vì lẽ đó đại ca đây là thử thách hần, mà hần hợp lệ, mới mở miệng giải thích?

Nghĩ, Tư Lăng hai mắt sáng quắc mà nhìn chăm chăm đối diện ngồi xếp bằng ở trên bờ đoàn nam tử.

Tư Hàn như ước nguyện của hắn, từ tốn nói: "Đưa nó luyện hóa ."

Sau khi nghe xong, Tư Lăng mừng rỡ vạn phần, cảm kích nói: "Đại ca, cảm ơn ngươi."

Lúc này, một bên giam linh quả Yêu Liên chen miệng nói: "Đại ca, đã có Thiên Diện mặt nạ, vì sao lúc trước không cho Tư công tử? Hắn mấy ngày nay cùng chủ nhân tìm Chúc Tâm Quả tìm đến mức rất khổ cực đây, thường bị hải lý yêu thú niện phải chung quanh chạy." Một bộ người nào đó thật đáng thương về mặt.

Tư Hàn nhắm mắt lại, không nói gì.

Mà Tư Lăng vào lúc này lại phản ứng lại , nhất thời nước mắt giàn giụa, đại ca ngươi đây là chơi ta đây, xem ta bị hải lý yêu thú đuổi theo chung quanh tán loạn chơi rất vui sao? Hay vẫn là ngươi đưa nó xem là một loại tu hành ?

Có Thiên Diện mặt nạ, Tư Lăng nhất thời cảm thấy sinh hoạt thực sự là mỹ hảo, đem luyện hóa sau, cái thứ nhất biến ảo chính mình đại ca đáng đáp, chạy quá đại ca trước mặt hưng phấn nói: "Đại ca, xem như vậy như không giống ngươi?"

Tư Hàn nhìn ngốc đê đê đầy mặt của mình lộ ra loại kia ngốc khuyết nụ cười, trầm mặc một chút, trực tiếp đưa tay đem người nào đó đầu di cái phương hướng, mắt không gặp không tình.

"Đại ca mới sẽ không cười đến như vậy ngốc đây." Tiểu Yêu Liên thành thực đạo.

Trọng Thiên chính ở giam một cái Yêu La Quả, đuổi sүй phải vô cùng vui vẻ, hiển nhiên cũng là tán đồng Tiểu Yêu Liên.

Tư Lăng then quá thành giận, hơi suy nghĩ đem mặt biến ảo thành chính mình, sau đó đem Tiểu Yêu Liên chi tay đạn công bắn bay .

Nhìn bọn hắn đang đùa nháo, Tư Hàn hơi suy nghĩ, nói rằng: "Tư Lăng, lại đây."

Tư Lăng ngoan ngoãn đã qua, ngồi vào Tư Hàn trước mặt.

Tư Hàn lấy ra hai cái vỏ chỉ đại hạt châu màu trắng, nói rằng: "Đây là Linh Hồn Châu, đem tinh huyết nhỏ đến bên trong, nếu là có chuyện có thể cảm nhận được, đến lúc đó cũng có thể cứu ngươi một mạng. Ngươi đem một giọt tinh huyết nhỏ đến bên trong."

Tư Lăng nháy mắt, nhìn về phía Tư Hàn, gật gù, cảm quả trong đó một viên, nhỏ một giọt tinh huyết ở phía trên, làm cho nguyên bản màu nhũ bạch linh châu đã biến thành màu đỏ tươi. Khi hắn còn đang nghiên cứu thời, Tư Hàn cũng nhỏ một giọt tinh huyết ở trong tay mình Linh Hồn Châu lý, sau đó để nó đưa cho Tư Lăng, chính mình cảm nhỏ có Tư Lăng tinh huyết Linh Hồn Châu.

Đây là. . .

Tư Lăng mím mím miệng, muốn đem loại kia cảm giác khác thường mân xuống, nhưng cảm giác thấy hơi thất bại, này cảm giác khác thường xung kích phải tiếng lòng của hắn có chút rung động, liền con mắt đều nhiệt nhiệt. Thấy Tư Hàn nhìn sang, mau mau nhếch môi hướng hắn cười cợt, sau đó đem Linh Hồn Châu tỉ mỉ mà thu cẩn thận.

*****

Lại quá mấy ngày, bọn hắn đến Nam Hải ngoại hải khu vực, nơi này hòn đảo vô cùng dày đặc, mà lại một ít loại cỡ lớn trên hải đảo linh khí dồi dào, thậm chí một ít hải đảo trong linh khí có thể so sánh với Trung Ương đại lục . Bởi nơi này ở lại tu sĩ nhiều, yêu thú bình thường không dám tới phạm, làm cho phương viên mấy phần mười phòng trong không loại cỡ lớn yêu thú.

Tư Lăng nhìn na na dày đặc hòn đảo, không biết đi đâu cái được, quay đầu nhìn về Tư Hàn.

"Đi Lưu Tiên Đảo." Tư Hàn nói rằng, thấy ba chỉ đồng thời nhìn về phía mình, giải thích: "Lưu Tiên Đảo cùng Thiên Tông phái giao hảo, sư tôn dặn dò ta đi nơi nào một chuyến."

Nghe vậy nhất nhân lưỡng yêu không ý kiến.

Tìm cái địa phương bí ẩn đem Phi Thiên Thuyền thu hồi, Tư Lăng cùng Tư Hàn cùng hướng về Lưu Tiên Đảo bay đi.

Lưu Tiên Đảo cũng không phải ngoại hải to lớn nhất hòn đảo, chỉ được cho trung đẳng loại hòn đảo, bất quá đảo trên linh khí so với Tây Cảnh tới nói hay vẫn là rất nồng nặc.

Nộp nhập đảo phí, Tư Hàn bay thẳng đến đảo trong Đảo chủ phủ bước đi, đưa ra Thiên Tông phái nhãn hiệu, thủ vệ rất sáng khoái nhượng bọn hắn đi vào, đồng thời phái cá nhân dẫn bọn hắn đến tiếp đón thánh.

Đảo chủ phủ rất lớn, bọn hắn đi rồi hầu như lưỡng khắc chung có thừa, mới vừa tới một chỗ đại sảnh, nơi này là Đảo chủ phủ một chỗ chuyên môn tiếp đón khách nhân địa phương.

Mới vừa vào đi, liền nhìn thấy trong đại sảnh còn có mấy người, hơn nữa dĩ nhiên là người quen.

"Tur tiểu đệ!" Liễu Thành Phong kêu lên, chờ nhìn thấy Tur Lăng bên người Tur Hàn, hai mắt trừng trừng, "Tur sư huynh, ngươi làm sao cũng ở?!"

Tô Hồng Phi cũng đi tới, cùng Tur Hàn thì lễ, chân tâm thực lòng mà nói rằng: "Tur sư huynh, chúc mừng ngươi Kết Đan, sau đó chính là Tur sư thúc."

Nghe được Tô Hồng Phi, Liễu Thành Phong lúc này mới phát hiện Tur Hàn tu vi tiến vào một giai, nhất thời thẩm nhủ trong lòng không ngớt, quả nhiên là tên biến thái, mất tích hơn mười năm, dĩ nhiên có thể ở thời gian ngắn như vậy Kết Đan, thật nên nói không hổ là sư môn xem trọng thiên tài sao? Hơn nữa bằng cảm giác của hắn, Tur sư huynh hiện tại tuy rằng chỉ là Kim Đan kỳ sơ kỳ, nhưng e sợ so với cùng cấp tu sĩ mạnh hơn, liền không biết hắn điểm mấu chốt ở nơi nào, sau đó hay vẫn là bớt trêu chọc hắn vi diệu.

Dẫn dắt Tur Lăng bọn hắn tới được Lưu Tiên Đảo tu sĩ thấy bọn họ nhận thức, cũng nở nụ cười, đem người giao cho trong đại sảnh Tàn hoài sau, liền rời khỏi.

Hiếm thấy ở đây gặp phải, Liễu Thành Phong không thể chờ đợi được nữa mà hỏi dò Tur Lăng lúc đó Sát Ma tự bộc lộ thời hắn đi nơi nào, mất lộ ra thân thiết. Tur Lăng tự nhiên không thể nói thật, liền nói mình cũng tìm cái phương hướng đảo tẩu, đi vòng chút đường xa mới tới đây, ở nửa đường trên gặp phải đại ca loại hình. Còn Tur Hàn này hơn mười năm đi nơi nào, Liễu Thành Phong không lá gan này hỏi.

Mà Liễu Thành Phong bọn hắn sở dĩ ở đây, là ứng Tàn hoài chờ người mời được nơi này dưỡng thương, nuôi dưỡng một tháng, hiện tại thương thế đã kinh hảo, đang chuẩn bị lộ khai.

Nói rồi lẫn nhau sau đó, Tur Hàn nhìn về phía Tàn hoài, nói rằng: "Ta có việc muốn thấy các ngươi Đảo chủ, không biết các ngươi Đảo chủ có ở đó không?"

Tàn hoài biết Tur Hàn là Thiên Tông phái Thanh Ngọc Chân Quân đệ tử nhập thất, mà đảo chủ của bọn họ cùng Thanh Ngọc Chân Quân nhưng là nhiều năm bạn tốt, Tur Hàn cầu kiến tự nhiên có thể đi thông báo, nhưng mà tiếc nuôi chính là, bọn hắn Đảo chủ hiện tại cũng không ở, thăm bạn đi tới, muốn hơn tháng mới hội trở lại.

"Tur tiền bối có thể có khẩn cấp việc?" Tàn hoài khách khí hỏi.

Tur Hàn gật đầu, "Sư tôn ta giao cho ta một thứ, dặn ta tự tay giao cho quý đảo Đảo chủ."

Tàn hoài sau khi nghe xong, nhân tiện nói: "Không bằng Tur tiền bối trước tiên ở trên đảo ở lại có thể được? Ta tận lực nhượng mấy vị sư huynh đi liên lạc Đảo chủ, đưa ngươi truyền đạt."

Tur Hàn gật đầu, nói câu phiền phức.

Thấy Tàn hoài đi an bài nơi ở, Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi lại đây, hướng về Tur Hàn cáo từ.

"Các ngươi nhưng là phải về sư môn?"

Hai người nhưng cho đáp án phủ định, Liễu Thành Phong cười nói: "Tur sư huynh, Thanh Ngọc sư tổ hẳn là có nói cho ngươi, còn có thời gian năm năm Trung Ương đại lục Thông Thiên Tháp sắp mở ra, này mỗi lần năm mươi năm vượt qua mở ra, chỉ cho phép Kim Đan kỳ tu sĩ tiến vào, ta cùng sư tỷ dự định trước tiên đi Trung Ương đại lục, sau đó tìm cái địa phương bế quan tu luyện, ở trong vòng năm năm xung kích Kim Đan kỳ, hảo tiến vào Thông Thiên Tháp."

Tur Hàn biết chuyện này, mấy ngày trước cùng ở Thiên Tông phái sư phụ dùng Truyền Âm phủ trò chuyện, sư phụ có nói cho hắn, nhượng hắn tạm thời không cần về sư môn, trước đem ở Huyền Thiên bí cảnh được địa hóa luyện hóa thôn phệ, hảo tăng lên Băng Diễm cấp bậc cùng tu vi lại tiến vào Thông Thiên Tháp.

Muốn thôi, Tur Hàn nhìn về phía đệ đệ, kế hoạch này không đuổi kịp biến hóa, xem ra đệ đệ là không có cách nào bái vào Thiên Tông phái. Như vậy cũng được, trên người hắn bí mật nhiều, khó bảo toàn sẽ bị trong sư môn những lão quái kia phát hiện, hắn hiện tại còn chưa đủ cường đại, không bảo vệ được hắn.

Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong cùng bọn họ cáo biệt sau liền rời đi, mà Tur gia hai huynh đệ cũng vào ở Tàn Hoài an bài địa phương.

Từ khi nghe được Thông Thiên Tháp sự tình sau, Tur Lăng thì có chút phản chấn, Trọng Thiên cũng bái hắn gào gào kêu, có người nói có thể leo lên Thông Thiên Tháp tầng thứ chín người, đem được Thông Thiên Tháp khen thưởng, này nhưng là cái vô cùng hấp dẫn người khen thưởng.

Thông Thiên Tháp là Thượng Cổ thời kỳ đại năng luyện chế ra đến Thần khí, bên trong đã sản sinh Khí Linh, do Khí Linh chương quản thủ hộ Thông Thiên Tháp. Thông Thiên Tháp tổng cộng có chín tầng, tiến vào Thông Thiên Tháp người muốn từ tầng thứ nhất bắt đầu đăng tháp rèn luyện, mỗi lần thành công leo lên một tầng, liền phải nhận được như thế khen thưởng, khen thưởng bất nhất, đoán xem người vận khí, nếu là thất bại, thì sẽ bị khiển đuổi về tầng thứ nhất. Thông Thiên Tháp mỗi lần năm mươi năm mở ra một lần, chỉ cho phép Kim Đan kỳ tu sĩ tiến vào, mỗi lần đến Thông Thiên Tháp mở ra thời gian, Thương Vũ đại lục các nơi Kim Đan tu sĩ đều hội tập hợp Trung Ương đại lục Thanh Vân Phong, chuẩn bị đăng tháp.

Đương nhiên, Thông Thiên Tháp nếu làm Thần khí, cũng không có nghĩa là không thể nhận phục, vì lẽ đó mỗi lần Thông Thiên Tháp mở ra, Kim Đan tu sĩ đều ôm leo lên tầng thứ chín thu phục Khí Linh đem Thông Thiên Tháp cư làm đã có mục đích, đến lúc đó trong tháp bảo vật đều là chính mình. Chỉ tiếc chính là, này ngàn vạn năm qua, tuy rằng có rất nhiều người thành công leo lên tầng thứ chín, nhưng nhưng không có một người có thể thành công thu phục Thông Thiên Tháp Khí Linh. Tuy rằng không có thu phục, nhưng leo lên tầng thứ chín tu sĩ được khen thưởng nhưng là vô cùng phong phú, thường

thường không uống chuyển này.

Hiểu rõ Thông Thiên Tháp sự tình sau, Tư Lăng đương nhiên phải đi, vì lẽ đó việc cấp bách, muốn ở trong vòng năm năm tu luyện đến Kim Đan kỳ.

"Tư công tử, thời gian năm năm đủ sao?" Tiểu Yêu Liên sầu lo mà nói, "Người tư chất hiện tại cũng không ra sao, thời gian năm năm nếu như không thể Kết Đan, vậy chúng ta không phải là không thể đi vào?"

Tiểu Hồng muội muội làm Tư Lăng tư chất nắm bắt cuồng lên.

Tư Lăng đưa nó bắn bay, cả giận nói: "Ta có như vậy kém cỏi sao? Thời gian năm năm đầy đủ rồi! Trong vòng năm năm, ta tuyệt đối sẽ Kết Đan!" Nắm tay xin thề, một bộ nhiệt huyết sôi trào dạng.

Trọng Thiên ngồi xổm ở Tư Lăng trên bả vai, duỗi ra móng vuốt vỗ vỗ Tư Lăng đầu, biểu thị chống đỡ hấn. Đương nhiên muốn chống đỡ, Tư Lăng nếu là không thể Kết Đan tiến vào Thông Thiên Tháp, nó cùng Tiểu Hồng muội muội cũng không vào được.

Tư Hàn tốt bụng mà đem xoay tròn bay ra ngoài Tiểu Yêu Liên tiếp được để lại trên mặt bàn, Tiểu Yêu Liên riu rít khóc lóc Tư Lăng tàn bạo, ôm lấy Tư Hàn một đầu ngón tay nói xong là đại ca được, Tư Lăng nếu là không thể Kết Đan, nó hãy cùng đại ca đồng thời tiến vào Thông Thiên Tháp, bởi vì Thông Thiên Tháp lý nhưng là sinh trưởng rất nhiều linh quả, nó tuyệt đối muốn đi.

Xem nó này phó vô dụng đáng đáp, không cần Tư Lăng ra tay, Trọng Thiên liền nhảy qua đi đưa nó bái kéo qua, dùng móng vuốt hướng nó căng tròn bụng nhỏ một đám, thân thân thể yếu đuối mềm mại q Tiểu Yêu Liên nhất thời khô tàn ở trên bàn sống dở chết dở. Trọng Thiên cảm thấy rất khá chơi, lại nhiều đám mây lần.

Tư Lăng trợn mắt ngoác mồm, cả kinh kêu lên: "Trọng Thiên, người đùa giỡn Tiểu Hồng muội muội!"

Trọng Thiên xoay chuyển quá đầu, méo xệch đầu, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc mà nhìn Tư Lăng, gào gừ kêu một tiếng, ra hiệu Tư Lăng cũng đi đám mây lần, chơi rất vui. Tư Lăng ngờ vực, cũng đưa tay đi đám đám, nhìn thấy nước mắt lưng tròng q bản tiểu nhân, nhất thời có loại sét đánh cảm giác —— quá mạnh, lại đám mây lần.

Tư Hàn nhìn bị này hai con chơi Tiểu Hồng, trong lúc nhất thời chỉ có thể phiết quá mặt đương không thấy.

Cuối cùng hay vẫn là Tư Lăng sẽ bị chơi khóc Tiểu Yêu Liên phùng tới tay trong lòng hồng, hơn nữa đáp ứng ngày mai liền đi ra bên ngoài cho nó hái rất nhiều linh quả, mới đưa nó hồng đình. Tư Lăng lau mồ hôi, tiểu khóc bao khóc phải rất sâu người, bất quá cũng coi như rất dễ dụ.

Hồng hào Tiểu Yêu Liên sau, Tư Lăng mau mau làm chính sự.

"Đại ca, người cũng sẽ đi đăng Thông Thiên Tháp chứ?" Tư Lăng sụt đến đại ca hấn nơi đó hỏi, thấy hấn gật đầu, lại hỏi: "Vậy kế tiếp chúng ta kế hoạch một chút đi."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: Thủy Sâm Đảo

Thủy Sâm Đảo là ở vào Nam Hải ngoại cạnh biển duyên một hòn đảo, đảo trên sinh trưởng các loại linh thảo Linh Mộc, hải đảo diện tích vô cùng lớn, từ không trung nhìn xuống, hải đảo hiện câu hình dạng, đảo trên rừng rậm dày đặc, chỉ ở hướng đông nam dựng lên thành thị. Mà này cái hải đảo ở ngoại trong biển nhưng là vô cùng nổi danh, một trong số đó là trên hòn đảo đích linh thảo Linh Mộc khắp nơi, hơn nữa phổ biến niên đại khá lớn, không nói ngàn năm linh thực linh dược thậm chí hơn vạn năm đều có, hấp dẫn vô số tu sĩ đổ xô tới.

Chỉ là đáng tiếc chính là, Thủy Sâm Đảo Đảo chủ là cái tinh thông trận pháp cao giai Trận Pháp Sư, ở cả tòa đảo trong bày một cái bát giai trận pháp, bình thường tu sĩ là không thể dễ dàng ra vào, khiến người ta chỉ có thể quay về đảo trên những cái kia quý giá đích linh thảo Linh Mộc chảy nước miếng.

Thủy Sâm Đảo hải cảng trước, thủ đảo tu sĩ thấy một tên thanh y tu sĩ ngư kiếm mà đến, lập tức tinh lại lên tinh thần, đem ngăn lại, chờ nhìn rõ ràng này thanh y tu sĩ dụng mạo thời, đều là sững sờ, mắt lộ ra kinh diễm vẻ. Qua một lúc lâu mới bảo vệ tâm thần, thấy đối diện sắc mặt lạnh lạnh, một mặt không vui nhìn bọn hấn, không khỏi có chút lúng túng, làm cho đối phương nộ tiến vào đảo phí dụng mười khối linh thạch sau, cho hấn một tấm thông hành bài.

Này thanh y tu sĩ trên bả vai ngồi xổm chỉ yêu thú cấp thấp, thấy hấn tiếp nhận thông hành bài, còn hiếu kỳ mà duỗi ra móng vuốt đi đụng vào dưới, rất nhanh bị thanh y tu sĩ đem nhấn hiệu cất đi.

"Như vậy dung mạo. . . So với Hàng Ương công tử còn muốn xuất sắc mấy phần, nếu là Đảo chủ nhìn thấy, e sợ. . ."

"Quên đi thôi, Hàng Ương công tử nếu là nhìn thấy người này, tuyệt không thể để cho hắn sống sót, miễn cho Đảo chủ lại muốn đi tình biệt ly." "

Hai người âm thanh rõ ràng trượt vào trong tai, nghe được đã đi xa. Tư Lăng trong lòng có loại dự cảm xấu, sờ sờ mặt, quyết định lần tới hay vẫn là đổi khuôn mặt đi.

"Tư công tử, bọn hắn đang nói người đây." Tiểu Yêu Liên truyền âm nói.

"Ta biết." Tư Lăng bên đáp lời bên quan sát Thủy Sâm Đảo trên thành thị, phỏng chừng là cái này đảo chủ nhân bài xích người ngoại lai, vì lẽ đó so với ngoại hải cái khác hải đảo thành thị đến, nơi này cũng có vẻ nhỏ rất nhiều.

"Tư công tử, chúng ta lúc nào đi trong rừng rậm hái linh quả a?"

"Không vội, chờ ta thăm dò rõ ràng tình huống lại nói."

Tiểu Yêu Liên nhất thời chỉ có thể thất vọng ở Tư Lăng trong tay áo lẩn qua lẩn lại.

Nói đến bọn hắn sở dĩ hội tới nơi này, cũng là có nguyên nhân. Mười ngày trước Tư Lăng cùng Trọng Thiên một cái hưng phấn vì lẽ đó không cẩn thận đem đáng yêu Tiểu Yêu Liên chơi đến khóc, vì hồng đình nó, Tư Lăng không thể thiếu đáp ứng dẫn nó đi hái linh quả. Mà được vui đòi tiền Tiểu Yêu Liên ở cầm thụ Hạ Nam hái linh thực phân bố địa phương sau, đưa ra nó muốn Thủy Sâm Đảo trên linh quả. Tư Lăng lúc đó một hơi đáp lại nó, nhưng mà đợi giải Thủy Sâm Đảo là nơi nào sau, suyết chút nữa muốn đổi ý, cuối cùng chỉ có thể xoa bóp mũi nhận.

Liên Tư Lăng ngày thứ hai liền cáo biệt đại ca mang theo hai con yêu ly khai Lư Tiên Đảo, ngồi Phi Thiên Thuyền lại đây, bay thời gian mười ngày mới tới đây. Mà Tư Hàn nhưng là ở lại Lư Tiên Đảo trung đẳng chờ Lư Tiên Đảo Đảo chủ.

Quên đi, mau mau hái, hái được sau Hàn đại ca đồng thời bế quan tu luyện đi.

Như vậy nghĩ, Tư Lăng mục tiêu mình xác đi tìm gian khách sạn ở lại, rất bàn tay lớn bút mà nộp một tháng tiền thuê nhà.

Thủy Sâm Đảo lấy linh thảo Linh Mộc chờ nổi danh, vì lẽ đó trong khách sạn rượu và thức ăn đều lấy linh thực làm chủ, làm được còn ăn rất ngon, hơn nữa còn vô cùng hội phối hợp, làm thức ăn chay có thể trình độ lớn nhất mà đem linh thảo trong linh lực ở lại trong thức ăn, ăn phúc sau có thể cảm giác được linh lực hàm lượng vô cùng cao, có thể so với nuốt linh đan tốt lắm rồi, không oán được nhiều người như vậy mộ danh mà đến.

Tư Lăng ăn được vô cùng hương, còn đặc biệt điểm chén linh quả tráp cho Tiểu Hồng muội muội, nhưng nó cao hứng cực kỳ, chỉ có không thịt không vui Trọng Thiên khổ ép, nó không yêu gặm cỏ a. Thấy hai con ăn phải cao hứng, Trọng Thiên đại gia táo bạo .

"Nhấn nại một tý, chờ tiến vào rừng rậm sau, ta liền làm cho người thịt nướng cùng gọi gà trống." Tư Lăng động viên nói, "Hơn nữa người cũng không muốn Tiểu Hồng muội muội khóc hồng rồi chứ?"

Trọng Thiên xoay người, dùng mộng quay về Tư Lăng tỏ vẻ khinh thường, nào có yêu thực hội khóc xấu? Này người càng ngày càng ngốc thiếu mất.

"Tư công tử, Tiểu Hồng mới sẽ không khóc xấu đây." Tiểu Yêu Liên ôm chỉ nhỏ nhỏ chén rượu bên uống linh quả bên kháng nghị.

Tư Lăng chỉ là cười cợt, đưa tay sờ sờ nó trên đầu lá sen.

Chờ sắc trời dần dần tối lại, Tư Lăng hướng về trên người vỗ một tấm Ân Thân phù, lại đem chính mình trụ gian phòng bố trí thành bế quan tu luyện đáng đáp, sau đó mang theo Trọng Thiên cùng Tiểu Hồng lặng yên xuất khách sạn, hướng về thành tây chạy đi.

Rất nhanh mà liền ra khỏi thành, Tư Lăng đứng ở rừng rậm trước, vỗ vỗ ống tay áo, nói rằng: "Tiểu Hồng muội muội, xuất đến làm việc."

Tiểu Yêu Liên khoan ra, Tư Lăng đưa nó phụng tới tay trong lòng, chỉ thấy nó tuyết móng vuốt nhìn rừng rậm phương hướng.

Thủy Sâm Đảo trong, không chỉ đảo trên bày trận pháp, thậm chí đảo trong này một cánh rừng mà mang cũng bày trận pháp, ngoại trừ đảo trong một ít thị vệ, những người không có liên quan không vào được. Mà Tư Lăng lúc này đánh chủ ý chính là ẩn vào đi, sau đó hái được bên trong linh quả.

"Tư công tử, phía đông nam là cái ảo trận."

Tư Lăng vừa nghe, liền nở nụ cười, ảo trận tốt! Nếu là sát trận loại hình hắn còn chưa chắc chắn có thể bảo đảm mình có thể an toàn thông qua, thậm chí có thể sẽ kinh động đảo trong thị vệ, nếu là ảo trận, này liền không cái gì lo lắng.

Tư Lăng theo Tiểu Yêu Liên chỉ thị, hướng về hướng đông nam bước đi, bóng người trực tiếp đi vào ảo trận trong.

Tiến vào ảo trận trong nháy mắt, Tư Lăng liền đem vận chuyển trong đan điền Huyền Thạch, có Huyền Thạch ở, tự nhiên là một đường thông suốt, chờ tiến vào rừng rậm một sát na kia, linh khí nồng nặc phả vào mặt, Tư Lăng hầu như muốn thân - ngâm xuất đến, đồng thời cũng rõ ràng này đảo vì sao có thể thai nghén nhiều như vậy cao giai linh thảo linh thực, hơn nữa bất kể là niên đại hay vẫn là cấp bậc đều tương đối cao, có như thể linh khí nồng nặc, tùy tiện cấp thấp linh thảo cũng có thể dài thành thượng đẳng phẩm chất.

"Tư công tử, nhanh lên một chút, Tây Nam mười dặm phương hướng có khóa Tuyệt Chu Quả! Ai nha, trăm dặm phương hướng còn có một gốc cây Trường Sinh Quả. . ." Kích động đến toàn thân càng vinh quang tột đỉnh Tiểu Yêu Liên hưng phấn kêu, quả thực vội vã không nhịn nổi.

Tư Lăng tốt tính mà đáp lời, nghe theo chỉ thị của nó hướng về Tây Nam phương hướng bay đi.

*****

Tư Lăng ở trên đảo sừng sờ nửa tháng, hầu như bán đảo linh quả đều gặp tặc, may là Tiểu Yêu Liên bản thân là yêu thực, không làm được đuối tận giết tuyệt việc, chỉ hái những cái kia thành thực linh quả, thậm chí hái xong sau, cũng tốt bụng mà đem chính mình tu luyện ra một ít mộc linh khí phân cho những cái kia cao giai linh quả thụ, mỗi khi nhìn ra Tư Lăng lắc đầu không ngớt.

"Người mộc linh khí nhiều như vậy, mau mau lộng mấy bình linh dịch cho ta đi." Tư Lăng da mặt rất dày mà đưa tay đòi hỏi.

Tiểu Yêu Liên nhưng vội vàng lắc đầu, "Chỉ có một chút, không thể cho, cho sẽ không có, Hồng Liên không gian lý linh thụ liền không thể sinh trưởng." Thấy Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà nhìn mình, Tiểu Yêu Liên có chút sợ hãi mà nói rằng: "Chúng ta nếu hái được chúng nó trái cây, đương nhiên phải tặng lại ít thứ cho chúng nó, chỉ có một chút mộc linh khí, có thể trợ chúng nó dài đến càng tốt hơn, rất nhanh sẽ có thể tu luyện xuất linh trí, sau đó chúng nó liền có thể hoá hình."

Tư Lăng sau khi nghe xong, rơi vào trầm tư, thế giới này, có đòi lấy liền muốn có trả giá, chỉ một mực đòi lấy, nuôi thành lòng tham không đủ tập tính, có thể sẽ thương tổn sự vật căn bản, cuối cùng thường thường dẫn đến chính là vật chủng tuyệt diệt, ai ngờ bao nhiêu Thượng Cổ linh thảo linh thụ ngay khi nhân loại ức ngàn vạn năm tùy ý đòi lấy trong tuyệt diệt. Tiểu Yêu Liên loại hành vi này tuy rằng cảm giác rất Thánh Mẫu, nhưng cũng chưa thường không phải một loại thiện hạnh, cho hậu nhân lưu lại một phần tu luyện vật tư.

Thiên chi đạo, tồn có thừa mà bỏ không đủ. . .

Tư Lăng đạo tâm đột nhiên có sở tiến ích, nhất thời có tin mừng mặt mày tung bay, nâng lên Tiểu Yêu Liên ở nó trên khuôn mặt nhỏ nhắn mạnh mẽ hôn miệng, sau đó thả đã kinh mắc cỡ bốc khói tiểu tử đi tiếp tục hái linh quả, chính mình tắc ngồi trên mặt đất, mỉm cười mà nhìn Trọng Thiên ở trong rừng cây niệm thú truy cầm, hồng hồng bé ở cạnh cây nhảy nhót tung bừng mà hái linh quả, thời khắc này tâm tính vô cùng ôn hòa.

Lại quá một ngày, bọn hắn thay đổi một chỗ.

Vì không cho Thủy Sâm Đảo trên tuần đảo tu sĩ phát hiện dị dạng, vì lẽ đó Tư Lăng sau khi đi vào, đối với những cái kia cao giai đích linh thảo chạm cũng không chạm thử, còn mỗi lần cách mấy ngày liền chuyển sang nơi khác hái linh quả, đi vào nửa tháng, đúng là không có bị người phát hiện.

Này thiên, Tư Lăng thả ra thần thức ở xung quanh coi, hắn thần thức so với tu vi khổng lồ, phạm vi bao phủ vô cùng rộng rãi, có tình huống thế nào thường thường có thể sớm làm chuẩn bị cẩn thận. Mà hôm nay, lại phát hiện cách đó không xa trong rừng cây tựa hồ có tình huống.

Trọng Thiên cũng phát hiện, này chỉ bị muợn xấu yêu thú như một làn khói chạy tới, Tư Lăng chỉ có thể hướng về trên người võ trang Ân Thân phù, đem Tiểu Yêu Liên nhét về trong tay áo, mau mau theo tới. Chờ gần rồi sau, mới phát hiện hóa ra là bốn cái nam tu vây công một tên bị thương nữ tu, tên kia nữ tu dài đến đúng là thanh lệ thoát tục, coi như lúc này một thân chật vật nhưng không yếm phong hoa, ăn mặc vô cùng mộc mạc, xem ra chính là cái cùng nữ tu, cũng không biết này mấy nam nhân vây công nàng muốn làm gì, nhìn bọn họ ra tay phương thức, cũng chưa chắc là muốn giết nàng, tựa hồ chỉ là vì chế phục nàng.

Tư Lăng không có quản việc không đâu, chỉ là yên tĩnh quan sát tình huống.

Rất nhanh mà, này nữ tu bị trọng thương nằm nhoài ngã xuống đất, bốn tên nam tu xa xa đứng.

"Tịch cô nương, ngươi là chạy không thoát công tử lòng bàn tay, sao không bé ngoan theo chúng ta trở lại?" Một người trong đó nam nhân khuyên nhủ.

Bị thương rất nặng nữ tu cắn chặt hàm răng, hận nói: "Ta tình nguyện chết cũng không nên làm cái nam sùng lô đỉnh! Buồn nôn chết rồi!" Nói, còn đây về khinh bỉ, chỉ là trong mắt càng nhiều chính là tuyệt vọng.

Mấy nam nhân thấy thế, sợ nàng thật sự chết đi, tận tình khuyên nhủ mà khuyên: "Làm sao sẽ là lô đỉnh đâu? Hàng Ương công tử rất được Đảo chủ yêu thích, địa vị cao cả, chỉ cần ngươi dẫn hắn cùng hắn song tu, ngươi sau đó cũng không cần lại như vậy trốn trốn tránh tránh. Ngươi hẳn phải biết, ngươi thuần âm thân thể, nhưng là đồng đảo tu sĩ tranh cướp mục tiêu, nếu là ngươi theo Hàng Ương công tử, Hàng Ương công tử có thể bảo đảm ngươi không lưu lạc làm mọi người tranh cướp đối tượng. . ."

Nghe xong một trận, Tư Lăng rõ ràng, ngạc nhiên nhìn tên kia gọi Tịch Nhược Tầm nữ tu, nguyên lai cô gái này tu dĩ nhiên là cái thuần âm thân thể, quả thực là nam tu sĩ thiên nhiên đồ đại bổ a, không oán được sẽ bị này Hàng Ương công tử nhìn tới mắt, loại thể chất này quả thực là thượng đẳng lô đỉnh chi chất, nam nhân cùng với hoan hay, hay nơi vô cùng. Loại này thuần âm thân thể vô cùng hiếm thấy, ngàn một triệu người trong cũng khó xuất hiện một cái, mỗi lần xuất hiện một cái, vận mệnh đều là vô cùng bi thảm, đều hội bị trở thành những cái kia tu sĩ cấp cao lô đỉnh, là nam nhân đều hội động lòng trông mà thèm.

Nói đến Hàng Ương công tử, Tư Lăng không khỏi có chút cách ứng, lúc trước nghe được này hai cái tu sĩ thời, trong lòng hắn có dị dạng, liền ở trên đảo hỏi thăm dưới, sau đó bị chán ghét. Bởi vì này Hàng Ương công tử chính là trong truyền thuyết có vô số muội muội cùng hòn đảo Vệ Quan Nhai nam sùng một trong, mà hòn đảo này trên thực tế là Vệ Quan Nhai đảo một trong, hắn vô cùng sùng ái Hàng Ương này nam sùng, đem cả tòa đảo giao cho Hàng Ương quản lý.

Tư Lăng nguyên bản là không muốn quản việc không đâu, nhưng việc này nhưng có điểm muốn phá hoại này Hàng Ương công tử chuyện tốt . Hơn nữa hẳn cũng không chịu nổi nữ nhân bị như vậy khi nhục, đặc biệt này Tịch Nhực Tầm lại là cái kiên cường, trong mắt có thù chết chứ không chịu khuất phục quyết tâm, cứu một cứu cũng sẽ không thiếu khối thịt.

Đang chuẩn bị ra tay đây, đột nhiên một trận tiếng kêu thảm thiết vang lên, một vật bóng đen như là ma xẹt qua, này bốn tên Trúc Cơ tu sĩ dĩ nhiên không hề phòng bị bên dưới, liền bị giết .

Nguyên bản đang chuẩn bị cùng những người này liều mạng đánh cuộc Tịch Nhực Tầm cũng ngây người , nàng dĩ nhiên không nhìn thấy là ai giết những người đó. Nghĩ như vậy thôi, không khỏi có chút bận tâm sau một khắc chết chính là mình, chết từ từ không bằng lại sống sót, nếu không là thật sự bị bức ép đến tuyệt cảnh, ai muốn ý chết đâu? Tu tiên giả nghịch thiên mà đi, phạm là có một tia hi vọng, tuyệt đối sẽ không xem thường từ bỏ sinh mệnh.

Rất nhanh, Tịch Nhực Tầm liền phát hiện giết bốn người kia "Người" —— dĩ nhiên là một chỉ yêu thú cấp thấp?

Tịch Nhực Tầm không khỏi có chút sợ hãi, nhìn con kia như ấu tể như thể khéo léo mê người yêu thú chậm rãi hướng chính mình đi tới, luôn cảm giác sau một khắc nó móng vuốt sẽ đem chính mình xé nát, mãi đến tận nó cách chính mình xa năm trượng dừng lại, trái tim của nàng hầu như đình chỉ.

Cách đó không xa ần thân quan sát Tư Lăng nhìn thấy Trọng Thiên mạo muội ra tay, ngoại trừ kinh ngạc ngoại còn có chút tức giận, như vậy bại lộ không tốt sao? Hay vẫn là. . . Cô gái này tu thân trên có nó sờ cầu đồ vật?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Huyền Linh Minh Hỏa

Tịch Nhực Tầm không biết con yêu thú này đến cùng muốn làm gì, vẫn nom nớp lo sợ. Tuy rằng từ hơi thở của nó cũng biết đây chỉ là một chỉ yêu thú cấp thấp, căn bản không đáng để lo, nhưng là nó lúc trước dễ như ăn cháo mà chém giết bốn tên Trúc Cơ tu sĩ hành vi, không để cho nàng dám mạnh động.

Ở cái này tu tiên thế giới, như nàng loại này gia tộc nhỏ xuất thân nữ tu vốn là không có cái gì bảo đảm, sau đó lại bị người nhìn thấu thuần âm thân thể, chỉ có thể từng bước cẩn thận, thận trọng từng bước, hơi bất cẩn một chút thì sẽ rơi vào thân tồn đạo tiêu kết cục, nàng đi được vô cùng khổ cực, nhưng cũng không muốn dễ dàng buông tha này cái sinh mệnh. Này cái thông thiên chi đạo, bất luận bao nhiêu gian nan, nàng đều muốn tiếp tục đi.

Một lát sau, thấy nó nhìn chăm chú chỉ là chính mình túi chứa đồ, cũng không có ý muốn giết nàng, Tịch Nhực Tầm đầu tiên là thở phào nhẹ nhõm, rất nhanh liền sắc mặt thay đổi. Nàng có thể có thể biết nó muốn cái gì , điều này làm cho nàng vô cùng giấy dựa, vật này mặc dù là nàng trong lúc vô tình được, có thể đối với mình vô cùng hữu dụng, nếu để cho nó, nàng có thể không vận may này khi sẽ tìm đến .

Chỉ do dự mấy tức, ở yêu thú kia thiếu kiên nhẫn trước, Tịch Nhực Tầm đã có quyết đoán. Nàng xưa nay là cái có quyết đoán, xưa nay sẽ không do dự thiếu quyết đoán, con yêu thú này nếu không có lấy tính mạng mình ý tứ, mà lại vừa nãy giết bốn người kia cũng coi như cứu nàng một mạng, giải nàng khỏi hận trong lòng, tiện lợi làm thù lao cho nó hảo .

Tịch Nhực Tầm lập tức không do dự nữa, từ trong bao trữ vật lấy ra một cái hộp ngọc, đưa nó phóng tới trên đất, hỏi: "Người là không phải là muốn vật này?" Thấy hai mắt của nó toả sáng, Tịch Nhực Tầm liền biết chính mình thắng cuộc .

Trọng Thiên đi tới, điều lên con kia hộp ngọc, vô cùng ngao mạn mà nhìn nàng một cái, sau đó hướng về rừng cây chạy trốn, thoáng qua liền không thấy bóng dáng, không để cho nàng tùy vào thăm giết mình tốc độ của nó, riêng là tốc độ như thế này liền không phải tầm thường yêu thú có thể làm được, may là vừa nãy nàng không do dự quá lâu.

Tịch Nhực Tầm tâm tình buồn lòng, cả người hầu như tê liệt trên mặt đất, cảm thụ dưới vết thương trên người, không khỏi cười khổ. Kéo thương thế kia, nếu là không nhanh lên một chút ly khai, sớm muộn sẽ bị Hàng Ương công tử người tìm tới, đến lúc đó không phải chết chính là lưu lạc làm lô đỉnh vận mệnh, muốn nàng đương này Hàng Ương công tử lô đỉnh còn không bằng vừa chết. Có thể hiện nay nàng cũng không có cái gì chữa thương thứ tốt, kéo thương thế kia với mình vô cùng bất lợi.

Giữa lúc nàng nghĩ chạy trốn con đường thời, một cái bình ngọc từ đằng xa quăng lại đây, Tịch Nhực Tầm kinh ngạc mà nhìn về phía trước rừng cây, chẳng phát hiện bất cứ thứ gì, chỉ có thể đem nhặt lên, nghi ngờ chờ mở ra bình ngọc, một loại thuần hậu hương tửu đập tới, chen lẫn linh khí nồng nặc, chỉ cần chỉ nghe một tý, liền tinh thần sáng khoái, phảng phất liền năm xưa vết thương cũ cũng hao mấy phần, dĩ nhiên là tốt nhất linh rượu, hơn nữa này linh rượu cùng nàng biết đến những cái kia không giống, ngoại trừ có thể khôi phục linh lực ngoại, tựa hồ đối với trị liệu thương thế cũng cùng dạng hữu dụng.

Lẽ nào. . . Là con yêu thú kia chủ nhân biếu tặng ? Tịch Nhược Tâm rõ ràng , như vậy quý dị mà yêu thú mạnh mẽ, tất nhiên có lợi hại chủ nhân, cho nên mới có như vậy quý giá linh rượu.

"Đa tạ tiền bối cứu giúp, cùng với tặng văn bối linh rượu!" Tịch Nhược Tâm nhìn thương, cung kính về phía yêu thú phương hướng ly khai quỳ lạy.

Một trận gió biển thổi quá, trong rừng cây không có tiếng vang. Tịch Nhược Tâm hoàn toàn không thèm để ý, tầm mắt chuyển qua này tứ bộ thi thể, mím mím môi, Tịch Nhược Tâm đứng dậy, dùng hỏa đem thiêu huỷ sau, liền nhanh nhanh rời đi.

Tịch Nhược Tâm sau khi rời đi, Tư Lăng cũng theo ly khai, đồng thời mang theo đầy bụng hoài nghi cùng kinh ngạc.

Chờ đến chỗ an toàn, Tư Lăng ngồi trên mặt đất, nhìn Trọng Thiên hai cái móng vuốt thật chặt ôm hộp ngọc, hảo như ở ôm bảo bối gì như thế, Tư Lăng đem chính mình hoài nghi hỏi lên: "Hộp ngọc này lý chính là món đồ gì? Còn có người làm sao đưa nàng linh rượu ? Đây chính là bỏ thêm Tiểu Hồng muội muội Mộc Linh dịch linh rượu, ta đều không nỡ lòng bỏ uống đây!" Nói đến đây cái, liền đầy bụng oán khí, phải biết hẳn chỉ có một vỏ linh rượu, này phá gia chi tử đưa tới sẽ đưa nửa vỏ, muốn đau lòng chết hẳn sao?

Lần thứ nhất nhường linh rượu thời điểm, Tư Lăng ẩn lại từ Khúc Vô Từ nơi đó mua được phương thuốc nhường, chỉ nhường ba đàn. Những cái kia phương thuốc cũng không tính quý, vì lẽ đó Tư Lăng cũng chỉ là ôm nhường nhường xem tâm thái, nhưng mà chờ rượu nhường sau khi ra ngoài, Tư Lăng mới phát hiện Khúc Vô Từ lúc đó cũng không có lừa gạt mình, những này cất rượu phương thuốc đúng là tổ truyền hẳn lưu lại, ừ ra đến linh rượu so với trên thị trường tốt. Đương nhiên, này cũng không phải ngạc nhiên, nhượng linh rượu biến thành thành trân phẩm chính là Tiểu Yêu Liên ở đem vỏ rượu chuyển tới Hồng Liên không gian chôn vào lòng đất thời, nó nhất thời hiểu kỳ bỏ thêm nhỏ Mộc Linh dịch đi vào, nguyên bản những cái kia linh quả vốn là phẩm chất là tốt rồi, cất rượu phương thuốc cũng không sai, lại bỏ thêm Mộc thuộc tính linh dịch, quả thực là đem tính hoa tăng lên mấy cái đẳng cấp.

Một tháng sau, chờ Tư Lăng kiểm tra nhìn chính mình nhường linh rượu thời, quả thực há hốc mồm .

Bởi vì này ba đàn linh rượu Khai Phong thời, phá vào mặt khí tức quả thực không tầm thường, hiểu là lạnh nhạt như Tư Hàn, lúc đó cũng chia chút tâm tư lại đây, hai mắt mờ sáng. Tư Lăng có thể không tin mình có bọc này thần kỳ cất rượu kỹ có thể có thể ừ ra như vậy siêu phẩm chất linh rượu, sau đó hỏi dò mới biết Tiểu Yêu Liên dĩ nhiên ở trong đó lường đàn trong các nhỏ một giọt Mộc Linh dịch, miễn cưỡng tăng cao chúng nó đẳng cấp, đem đã biến thành quý giá rượu thuốc , chữa thương hiệu quả so với linh đan cũng còn tốt.

Mà này đàn không có thêm Mộc Linh dịch linh rượu đúng là khá là bình thường, bất quá hay vẫn là so với trên thị trường mua khá hơn một chút, nghĩ đến là Khúc Vô Từ cất rượu phương thuốc không sai, Tư Lăng có chút hối hận lúc đó không có đem hết thảo phương thuốc đều mua lại .

Này niềm vui bất ngờ nhượng Tư Lăng quả thực cao hứng không cách nào tự bát, sau đó bị thương cũng không tiếp tục lo lắng không có chữa thương linh đan dùng, này linh rượu đã kinh có thể thay thế . Bởi vì Tiểu Hồng linh dịch là chính nó nhọc nhằn khổ sở tu luyện ra, số lượng không nhiều, vì lẽ đó Tư Lăng coi như muốn nhiều nhượng linh rượu cũng không được, cho nên đối với loại này siêu cấp bậc linh rượu càng ngày càng coi trọng, cho đại ca một vỏ sau, chính mình thu gom một vỏ.

Nhưng là Trọng Thiên này phá gia chi tử, dĩ nhiên nhượng hẳn phân nửa vỏ linh rượu cho này nữ tu, hẳn là tư - xuân nhìn tới nhân gia ? Lại nói yêu nhân này thù đồ, một có tiền đồ a thân!

Tiểu Hồng cũng hiểu kì mà nhìn Trọng Thiên, Trọng Thiên lúc này còn hạnh phúc mà ôm hộp ngọc, nhìn một chút, thấy Tư Lăng trên mặt không có khó chịu, phương sang khoải báo cho.

Nguyên lai Trọng Thiên từ này nữ tu chỗ ấy đạt được đồ vật dĩ nhiên là Huyền Linh Minh hóa, loại này Dị Hóa có thể so với bình thường thiên địa Dị Hóa càng khó thai nghén, càng hiếm hoi hơn, căn bản không phải thể giới này có thể dựng dục ra đến, là quý giới lý đồ vật, hơn nữa còn là quý giới nơi sâu xa nhất trải qua mấy trăm tỷ năm mới có thể dựng dục ra như thể nhỏ nhỏ một đoàn, nhượng hết thấy Hóa thuộc tính tu sĩ yêu thú đều vô cùng trân trọng mà thêm. Trọng Thiên không nghĩ tới có thể ở trên cái thể giới này nhìn thấy Huyền Linh Minh hóa, quả thực là giúp nó đại ân, vì lẽ đó một cái cao hứng bên dưới, ra tay tự nhiên hào phóng .

"Tư công tử, chủ nhân không phải nói người rất đáng ghét cái kia Hàng Ương công tử sao? Vì lẽ đó cho linh rượu cô nương kia, làm cho nàng mau chóng chữa khỏi thương, thoát được rất xa, mới có thể đánh này Hàng Ương công tử mặt mũi." Tiểu Yêu Liên thay giải thích, sau đó phát biểu chính mình ý kiến, "Này Hàng Ương công tử cũng là nam sùng, làm việc nhưng như vậy độc ác, quả nhiên nam sùng thứ này đều là không tốt, Tư công tử người có thể muốn nghe đại ca, đừng đi làm người ta nam sùng a."

Sau khi nghe xong, Tư Lăng mặt đen lại, lại không biết được làm sao cùng không rảnh thể sự Tiểu Yêu Liên giải thích, chỉ có thể tự cái phiền muộn mà cảm miệng.

"Người đánh toán lúc nào luyện hóa nó?" Tư Lăng hỏi, nếu được Huyền Linh Minh hóa, hơn nữa này không phải những Dị Hóa đó có thể so với, không phải dĩ vãng một miệng nuốt là có thể.

"Chủ nhân nói, dự định chờ người bế quan xung kích Kim Đan thời điểm, cũng đồng thời bế quan, phải tìm cái chỗ an toàn." Tiểu Yêu Liên thay truyền lời.

Tư Lăng gật đầu tỏ ra hiểu rõ , sau đó đứng lên nói: "Hảo , chúng ta cũng phải nhanh một chút đi rồi, tin tưởng chuyện ngày hôm nay này Hàng Ương công tử rất nhanh sẽ biết, nếu là hẳn phong tỏa Thủy Sâm Đảo, chúng ta nhưng là đi không được ."

Tiểu Hồng nhất thời lệ chạy vội, nó linh quả còn không hái xong đây, còn có bán đảo linh quả đây. . .

*****

Thủy Sâm Đảo Đảo chủ phủ nơi sâu xa, một phương sương trắng lượn lờ trong ao nước, ôn hòa Ngọc Liên ở bên trong nước mờ rộng đáng người, cái ao bốn phía là điêu khắc các loại hoa văn hình tròn cây cột, màu trắng cung sa vờn quanh, từ từ sương trắng, từ xa nhìn lại, giống như tiên cảnh.

Bỗng nhiên, nước ao tầng tầng dạng mờ, một bộ trắng rõ duyên dáng thân thể vọt ra khỏi mặt nước, một con ướt nhẹp mái tóc dài màu đen dính ở mặt một bên, một chi tay thon dài như ngọc từ từ đem trên mặt phát sau này phù sơ, lộ ra một tấm tinh xảo ngọc chất dung mạo, óng ánh thủy châu theo này người bằng phẳng trắng rõ lồng ngực đi xuống, nhẹ mà nhỏ vào trong ao.

Lúc này, bên cạnh ao xuất hiện bốn tên ăn mặc hương sắc cung trang tỷ nữ, chờ trong ao người giẫm sương trắng mà đến, các thị nữ mau tới trước cầm mềm mại sạch sẽ khăn lụa vì hấn sát thí nghiệm trên người thủy châu, xoa xoa đến nam tử như ngọc bóng loáng không chút tí vết da thịt, các thị nữ không khỏi đỏ mặt.

Nam tử nhìn thấy tỷ nữ xinh đẹp trên mặt hồng hà, môi mông phác họa ra một cái mỹ lệ độ cong, ngón tay hững hờ mà xoa nắn bán lộ bộ ngực mềm, nhẹ vò chậm niệp, trên đến thị nữ kia đàn miệng khẽ nhếch, phát sinh kiều mị ngâm nga tiếng, nam tử hứng thú càng cao hơn, tay chậm rãi dưới di, ngón tay khẽ nhúc nhích, từ đai lưng của nàng trượt vào nàng bụng dưới, đi tới đào nguyên bí trước động. . .

Bên cạnh ao trình diễn sống sắc sinh hương động tác phiến, xung quanh tỷ nữ mặt đỏ như ráng, nhưng vẫn là cung kính mà canh giữ ở chỗ cũ, không dám nhìn nhiều, mãi đến tận hai người âm thanh đã kinh hiết, nam tử phát sinh mang theo giọng mũi gọi cảm âm thanh, tỷ nữ phương đã qua vì hấn thanh lý trên người vết tích, sau đó đem ra y phục vật vì hấn mặc.

Chờ nam tử phủ thêm một cái ngăn năm ngọc tằm ti chế ra thành ánh trắng trường bào thời, lại có vài tên tỷ nữ đi vào, trong tay nâng đủ loại linh quả linh rượu, nam tử ngồi ở bên cạnh ao Quý Phi trên giường nhỏ, tỷ nữ đem cái đĩa rượu ngon cái chén cung kính mà phóng tới trên tay nam tử.

Giữa lúc nam tử tao nhã thích ý mà hưởng thụ rượu ngon thời, một tên nữ tu vội vội vàng vàng đi vào, lo lắng nói: "Công tử, đuổi bắt Tịch Nhượng Tầm bốn cái tu sĩ bản mệnh linh hồn nát."

Được gọi là "Công tử" nam tử thích ý không ở, âm u lạnh ánh mắt nhìn chăm chăm đến bẩm báo nữ tu, lạnh giọng hỏi: "Đều chết rồi? Tịch Nhượng Tầm chạy trốn?"

Này nữ tu vì khẽ run dưới, như thực chất nói: "Đúng, bắt quá thuộc hạ có thể khẳng định Tịch Nhượng Tầm lúc này còn không có chạy ra đảo. Công tử, chúng ta có thể phong đảo truy tra."

Nam tử hừ một tiếng, trong mắt độc ác chợt lóe lên, "Đều là rác rưởi, bốn người còn nắm bắt không được một cái Trúc Cơ kỳ nữ tu, chết rồi đáng đời! Mang bốn công tử ngọc bài đi phát sinh thông cáo, Đào chủ trong phủ đệ tử làm phản, bốn công tử muốn tập nã kẻ phản bội, hiện tại toàn đảo phong tỏa."

Nữ tu cung kính mà đáp một tiếng, tiếp nhận nam tử truyền đạt ngọc bài, khom người ly khai.

Đội nàng sau khi rời đi, nam tử nhưng sắc mặt không có một chút nào quay lại, tức giận ở trong mắt áp ủ, rốt cục không nhận được cầm trong tay cái chén khí lưỡng ở trên đất, cắn răng nghiêng lợi nói: "Như nhượng bốn công tử biết là ai phá hoại ta chuyện tốt, ta không phải cho hấn biết nhạ kết cục của ta!"

Trong thanh âm tất cả đều là âm sát tàn nhẫn ý, sợ đến xung quanh hầu hạ tỷ nữ cảm như hén.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Thiên Diệp Tử La Thảo

Thủy Sâm Đảo hộ đảo đại trận đột nhiên khởi động, cả tòa đảo trên tu sĩ đều có chút không hiểu ra sao, nương theo mà đến chính là các loại suy đoán cùng khủng hoảng, phải biết này đảo trong thay quyền Đào chủ Hàng Ương công tử nhưng là cái có quyết đoán, hơi không hợp hấn ý, chính là giết không tha, một mực sau lưng của hấn chỗ dựa là Vệ Quan Nhai, này càng là làm việc vô kỵ chủ nhân, vì lẽ đó người bình thường đều không muốn chọc Hàng Ương công tử.

Mà điều này cũng làm cho Thủy Sâm Đảo lối làm việc hơi có chút tàn nhẫn tàn khốc, ở Nam Hải một vùng rất nổi danh, cho dù đảo trên linh thảo linh thực khắp nơi, tầm thường tu sĩ bình thường cũng không gặp qua đến, trừ một chút gan lớn cùng ôm may nắm tâm thái, còn lại chính là những thế lực lớn kia đệ tử.

Nghe nói Đào chủ phủ có kẻ phản bội trốn tránh, lấy Hàng Ương công tử tính khí, đến lúc đó còn không biết Thủy Sâm Đào trong thị vệ hội làm xảy ra chuyện gì, làm cho trong thành những tu sĩ kia trong lúc nhất thời người người tự nguy, liền hành động cũng cẩn thận rồi mấy phần, nguyên bản náo nhiệt đường phố cũng có vẻ vắng ngắt.

Mà lúc này, chính ở hải linh quả Tư Lăng tự nhiên cũng nhìn thấy hộ đảo đại trận mờ ra, nhất thời có chút khổ não, bất quá công việc trên tay cũng liên tục, chờ đem trên cây quen linh quả lấy xuống sau, đem khác trên một cái cây Tiểu Hồng cùng ở trong rừng bắt nạt yêu thú Trọng Thiên cũng gọi trở lại.

"Phòng chừng này Hàng Ương công tử đã phát hiện Tịch Nhược Tầm chạy trốn, đón lấy tuần tra sẽ rất nghiêm mật, chúng ta cũng về thành trước đi." Tư Lăng một nện hoà âm, bắt dung hai con yêu lại lẫn lộn gây sự.

Tiểu Yêu Liên nhất thời nước mắt lưng tròng, Trọng Thiên con người chuyển động, hướng Tư Lăng bọn hắn kêu một tiếng, như một làn khói liền chạy, nhanh đến mức Tư Lăng đều không phản ứng lại. Hạnh sau một lúc lâu lại chạy trở lại, đồng thời ngoài miệng điều một cây cỏ ngàn cái lá cây, mặt trên sinh trưởng ba viên điểm lệ màu đỏ tím Tiểu Quả đích linh thảo, ném cho Tiểu Yêu Liên.

Tiểu Yêu Liên kinh ngạc cực kỳ, hai mắt tròn lên viên viên, "Là Thiên Diệp Tử La thảo, này đảo lý dĩ nhiên hội có loại này linh thảo?" Tuy rằng kinh ngạc, nhưng Tiểu Yêu Liên tốc độ rất nhanh mà đem linh thảo thu vào Hồng Liên không gian, chuẩn bị mạnh mẽ không e dè trồng, đây chính là thứ tốt.

Tư Lăng còn không có hỏi loại này là cái gì linh thảo đây, liền phát hiện cách đó không xa truyền đến âm thanh, thủ hộ linh thảo tu sĩ ở Trọng Thiên phá hoại bảo vệ linh thảo cấm chế thời, liền phát hiện linh thảo bị trộm thiết, chính nhanh chóng chạy tới muốn cầm hung thủ. Hơn nữa những tu sĩ kia vẫn còn có Kim Đan tu sĩ, Tư Lăng vội vàng hướng về trên người võ trang Ân Thân phủ, tận lực thu lại khí tức, mò lên Tiểu Yêu Liên liền chạy, Trọng Thiên nhảy đến trên bả vai hắn, thân nhiên mà liếm liếm chính mình móng vuốt nhỏ, tức giận đến Tư Lăng suýt chút nữa muốn đưa nó ném ra ngoài.

Lúc nửa đêm, Tư Lăng bí mật về chính mình thuê khách sạn gian phòng, trong phòng vẫn là duy trì đáng đáp ban đầu, hắn bày xuống cảnh giới trận pháp không có bị xúc động, một tháng qua không có người đến qua.

Mặc dù là nửa đêm, nhưng đảo trên vẫn là đèn đuốc sáng choang, thỉnh thoảng có tuần đảo tu sĩ vội vã mà qua, huyền não đảo trên ngoại lai tu sĩ tâm hoảng hoảng, liền sợ bị Thủy Sâm Đào người tìm lý do đem bọn hắn đánh chết, nếu không là cái gì thể lực lớn đệ tử, Thủy Sâm Đào có thể không quản người có đúng hay không vô tội, khó chịu như thường chém giết, Hàng Ương công tử hung hăng đến mức hoàn toàn không đem những tán tu này hoặc thể lực nhỏ tu sĩ để ở trong mắt.

Tư Lăng thần thức lặng yên lan tràn, rất nhanh liền đem trong thành tình huống thăm dò.

Những cái kia đảo trong thị vệ từ thành nam bắt đầu từng nhà tìm tòi, hiện tại không chỉ cần tìm tòi tác kẻ phản bội, còn có muốn lùng bắt trộm linh thảo giả.

Nghe nói Thủy Sâm Đào một cây cao giai linh thảo bị người trộm thời, trong thành người trực giác không tin, đảo trong trận pháp tầng tầng, coi như là trồng các loại linh thảo linh thực rừng rậm, ngoại trừ bày xuống đại trận ngoại, còn có chuyên môn tu sĩ cấp cao trấn thủ, cái nào có thể dễ dàng khiến người ta trộm linh thảo? Có thể cái này bất ngờ hay vẫn là phát sinh, xem đảo lý nghiêm mật tình trạng báo động, phòng chừng bị trộm tuyệt đối là vô cùng hi hân cao giai linh thảo.

Mọi người sôi nổi đoán được không phải cái nào tặc gan to như vậy, có thể ở trộm linh thảo sau toàn thân trở ra, lần này nhưng là đập Thủy Sâm Đào bảng hiệu, này ví dụ vừa ra, phòng chừng sau đó lại hội bốc lên một đám muốn đến trộm linh thảo linh quả người, không sợ tặc đến trộm, chỉ sợ trộm ghi nhớ, đến lúc đó Thủy Sâm Đào lại muốn náo nhiệt một trận.

Mà mọi người suy đoán một cái nào đó trộm linh thảo tặc lúc này chính nhàn nhã ở trên giường đánh lán, hoàn toàn một bộ không thật không rành thể sự tiểu yêu thú đáng đáp, Tiểu Yêu Liên ngồi ở một bên hỏi dò nó, "Chủ nhân, Thiên Diệp Tử La thảo Tiểu Hồng đã kinh gieo xuống, còn có một tháng liền có thể thành thực, đến lúc đó dùng nó tới làm chi? Có muốn hay không nhường linh rượ?"

Trọng Thiên kêu gào một tiếng, Tiểu Yêu Liên lập tức kinh ngạc nói: "Hóa ra là cho Tư công tử chuẩn bị? Chủ nhân người thật tốt, Tư công tử như vậy tư chất, Tiểu Hồng cũng chính lo lắng chỉ có thời gian năm năm hắn có kịp hay không Kết Đan lý. Lần này có Thiên Diệp Tử La thảo, Tiểu Hồng cũng cảm thấy không thành vấn đề rồi!"

Trọng Thiên hết sức hài lòng, duỗi ra thịt móng vuốt vỗ vỗ Tiểu Yêu Liên đầu làm khen thưởng, lại không nghĩ rằng thân thân thể yêu kiều nhu tiểu tử bị một móng vuốt đánh bay, Tư Lăng tay mất lạnh lẽo mà đưa nó tiếp được.

"Cảm ơn Tư công tử." Tiểu Yêu Liên cười đến ngọt ngào, hiện tại tâm tình thật tốt, vì lẽ đó cũng không tính toán mình bị đánh bay sự tình.

Tư Lăng đan nó một tý, hỏi: "Thiên Diệp Tử La thảo có ích lợi gì? Làm sao ta trước đây xem đích linh thảo sách tranh trong không nhìn thấy loại này linh thảo giới thiệu?"

Từ khi đi tới thế giới này, Tư Lăng vẫn cố gắng phong phú thế giới này tri thức, bất quá đáng tiếc chính là, những cái kia thị trường trên mặt phố thông tư liệu đến cùng không sánh được đại môn phái, hắn có thể biết cũng chỉ là chút da lông thôi, nếu là Tư Hàn ở, tuyệt đối sẽ biết loại này trong truyền thuyết đích linh thảo, bản thân nó giá trị đầy đủ làm người điên cuồng, nhưng không nghĩ tới cho con yêu thú điều đi rồi.

Tiểu Yêu Liên xuyết móng vuốt, nãi tiếng nãi khí mà nói rằng: "Tư công tử, Thiên Diệp Tử La thảo trái cây tu sĩ ăn có thể trợ giúp lên cấp, tỷ như Tư công tử người, coi như tư chất phế vật, chỉ cần có Thiên Diệp Tử La quả, lẽ ra có thể ở trong vòng năm năm Kết Đan. Tư công tử thực sự là quá tốt rồi, lần này liền không cần lo lắng đến lúc đó không thể Kết Đan tiến vào không được Thông Thiên Tháp." Tiểu Yêu Liên tự đáy lòng mà vui mừng, sau đó

lại bị thẹn quá thành giận Tư “cha mẹ áo com” cho đạ bay.

Lại bắt nạt đều là làm tư chất như hấn nhược kê Tiểu Yêu Liên, Tư Lăng vượt cảm gặt đầu, "Không trách ngoại diện phản ứng như thế lớn, loại này linh thảo phòng chừng vô cùng khó bồi dưỡng, nhưng không nghĩ nhược Trọng Thiên trộm. Bất quá ta ở trên đảo lâu như vậy, cũng không có cảm giác đến Thiên Diệp Tử La quả khí tức, Trọng Thiên là làm sao phát hiện?" Bình thường cao giai linh thảo hội có hơi thở của chính mình tiết lộ ra ngoài, hấp dẫn vô số cường đại yêu thú cùng nhân tu tiến hành tranh cướp, nhưng hấn ở trong rừng cây sừng sờ lâu như vậy, nhưng không có phát hiện.

Trọng Thiên nhất thời ngao kiêu mà thẳng lên đầu, một mặt đắc ý tương. Kỳ thực nó cũng là ở đuôi theo Cẩm Truy Thú thời trong lúc vô tình xông tới đó, Thiên Diệp Tử La quả xung quanh bị bày lên cảm chế dày đặc, ngoại trừ Hàng Ương công tử bản thân, liền tuần đảo tu sĩ cũng không cách nào tiếp cận. Trọng Thiên tự nhiên cũng nhìn ra trông mà thèm, hấn cũng sẽ không phá trận, từ khi phát hiện bụi linh thảo này bắt đầu, trải qua mấy ngày nay, mỗi ngày đều trừu một chút thời gian dùng yêu hóa từng điểm một phá hoại trận pháp, lại sợ bị Hàng Ương công tử phát hiện, vì lẽ đó tiến triển rất chậm chạp. Cho tới hôm nay, bảo vệ Thiên Diệp Tử La thảo trận pháp đã kinh bị Trọng Thiên yêu hóa công phá phải gần như, thấy Tư Lăng muốn rời khỏi, vì lẽ đó hoặc là không làm, trực tiếp bạo lực phá hoại bảo vệ trận pháp, đem này cây khiến người ta thèm nhỏ dãi không ngọt đích linh thảo điều đi.

Tư Lăng không nói gì, mấy ngày qua hấn vẫn cảm thấy Trọng Thiên có việc ẩn giấu chính mình, không nghĩ tới nó ngược lại tại hạ thật lớn một bàn kỳ, Thiên Diệp Tử La thảo quý giá như thế, này Hàng Ương công tử nhất định bị tức gần chết, huyền não hiện tại Thủy Sâm Đảo lý cảnh giới càng ngày càng nghiêm ngặt, cũng không biết lúc nào mới có thể ly khai.

Tư Lăng đoán không sai, nguyên bản Tịch Nhược Tầm chạy trốn đã kinh nhược Hàng Ương tích một bụng khí, chờ biết hấn coi trọng Thiên Diệp Tử La thảo bị trộm thời, lập tức tức giận đến trực tiếp giết đến bẩm báo tu sĩ. Hấn hiện tại là Kim Đan hậu kỳ, nguyên bản là dự định chờ Thiên Diệp Tử La thảo thành thực thời, dùng nó đến Kết Anh, có Thiên Diệp Tử La quả, nhất định có thể bình an mà Kết Anh, nhưng ai biết ngay khi linh thảo sắp thành thực thời, lại bị trộm rồi!

Hàng Ương công tử tức đến nổ phổi, chính mình tự mình đi trong rừng kiểm tra, phát hiện bảo vệ Thiên Diệp Tử La thảo trận pháp là bị bạo lực phá hoại, lại kiểm tra một hồi xung quanh vết tích, có hỏa đốt cháy vết tích, lập tức liền đưa mắt khóa chặt Hỏa Linh Căn tu sĩ cùng Hỏa thuộc tính yêu thú trên.

Dĩ nhiên khiến người ta ở dưới mí mắt đánh cắp hấn đích linh thảo, lại để cho mình coi trọng lô đỉnh chạy, Thủy Sâm Đảo lần này có thể nói là bộ mặt mất hết, Hàng Ương từ khi ba trên Vệ Quan Nhai sau, khi nào như thế mất mặt quá, nghiêng răng nghiêng lợi xin thẻ, tuyệt đối phải đem Tịch Nhược Tầm cùng trộm linh thảo người nắm về rút hồn luyện pháp.

Hùng đồng thời, Thủy Sâm Đảo thị vệ rất nhanh liền tới đến Tư Lăng vị trí khách sạn, khách sạn chương quỹ tự mình mang người phía trước vang lên Tư Lăng môn.

Ở chương quỹ trong lòng, vị khách nhân này từ khi một tháng trước liền vẫn bế quan, chưa từng có từng đi ra ngoài, miễn cưỡng lãng phí một số lớn linh thạch, cảm giác người rất ngốc. Phải biết Thủy Sâm Đảo bởi linh khí nồng nặc, đảo trên được tức giá cả cũng là giá trên trời, tu sĩ bình thường muốn bế quan cũng sẽ không chạy tới nơi này bế quan, cái được không đủ bù đắp cái mất.

"Tần tổng quản, khách bên trong từ khi một tháng trước đầu túc ở đây, có thể chưa từng có từng đi ra ngoài, ngài nhìn. . ."

Được gọi là Tần tổng quản nữ nhân nhưng không hề bị lay động, lạnh như băng nói rằng: "Công tử hiện nay tâm tình không tốt, ta tuyệt đối không thể bỏ qua bất kỳ dấu vết gì. Lưu chương quỹ, xin khuyên người cẩn thận một ít, nếu để cho chúng ta phát hiện cái gì, người cũng không cần ở đảo lý ở lại."

Lưu chương quỹ trong lòng một kinh sợ, mau mau cười bồi. Này Tần tổng quản tuy rằng tướng mạo bình thường, năng lực cũng không xuất chúng, nhưng cũng là Hàng Ương công tử trong tay đại tướng, như làm cho nàng ở trước mặt công tử nói cái gì, chứ nói mình không thể ở trên đảo ngốc, phỏng chừng liền mệnh cũng không còn. Có lúc hấn cũng có chút oán giận, này Hàng Ương công tử ý vào Đảo chủ sùng ái tùy ý làm bậy, thủ đoạn tàn khốc tàn nhẫn, hoàn toàn không đem bọn hấn loại này tu sĩ cấp thấp đương người xem, làm cho Thủy Sâm Đảo danh tiếng càng ngày càng xú, cũng làm cho rất nhiều đảo trên cư dân không thể không rời đi.

May là, khách bên trong không có khó khăn hấn, ở hấn lên tiếng thời, liền mở cửa.

Sáng sớm gió biển xuyên qua, mới vừa tỉnh ngủ thời còn chưa thu dọn quá tóc đen ngồn ngang mà buông xuống ở sau lưng, trắng rõ ôn hòa da thịt như trên hảo ngọc tùy, tinh xảo không chút tì vết dung nhan giống như này cửu thiên mà đến tiên nhân, khiến người ta si mê khó ức, mãi đến tận đối phương mặt không hề cảm xúc mà nhìn mình, loại kia lạnh lẽo vẻ mặt phương nhược trước cửa hai người có chút lúng túng phục hồi tinh thần lại.

Tần tổng quản hô hấp chợt tắc nghẽn nửa vơi, trong lòng một mảnh chấn động. Nàng vẫn cho là Hàng Ương công tử dung mạo đã đúng là tuyệt sắc, nhưng chưa nghĩ tới thể gian này còn có so với Hàng Ương công tử còn mỹ lệ hơn nam nhân, nếu là người đàn ông này xuất hiện ở Đảo chủ trước mặt, nơi nào còn có Hàng Ương công tử hôm nay vị trí? Chỉ là đáng tiếc chính là, hiện tại Hàng Ương công tử đã trở thành Thủy Sâm Đảo thay quyền Đảo chủ, ép tới bọn hấn đám người kia phản kháng không được.

Như vậy dung mạo quá mức xuất chúng nam nhân, Hàng Ương công tử xưa nay tự phụ dung mạo của mình nhất tuyệt, nếu là phát hiện người đàn ông này, tuyệt đối sẽ không buông tha, nhất định sẽ ngay đầu tiên đem hấn ngoại trừ. Bất quá Tần tổng quản nhưng không muốn cho Hàng Ương công tử cơ hội này, nàng còn muốn chờ xem Hàng Ương công tử có một ngày thất sủng sau, bị những cái kia mang trong lòng oán hận tu sĩ rút hồn luyện pháp mà chết đây.

Tần tổng quản vẫn chưa nhược thị vệ phía ngoài lại đây, chỉ là nhàn nhạt nhìn Tư Lăng một chút, lại vào bên trong kiểm tra một chút trong phòng, ngoại trừ một chỉ yêu thú cấp thấp ngoại, không có bất kỳ người, lấy thêm ra một cái kiểm tra linh căn đoán linh cầu, mặt không hề cảm xúc mà nhìn mặt trên hồng cùng lam đan xen linh quang, ngoài miệng lại nói: "Người này là thủy linh căn, cũng không phải công tử muốn tìm Hỏa Linh Căn tu sĩ, không cần để ý

tới biết."

Tư Lăng trong lòng hơi kinh ngạc, trên mặt nhưng vô cùng bình tĩnh.

Lưu chương quỹ cũng nhìn thấy này đoán linh cầu trên hai loại màu sắc đan xen, rõ ràng là thủy hỏa song linh căn, nhưng Tần tổng quản nếu nói như vậy nên có chính mình dự định, liền cũng giả vờ không biết, hướng Tư Lăng khách khí cười cợt, mang theo Tần tổng quản hướng về dưới một cái phòng bước đi.

Tư Lăng tướng môn đóng, cân nhắc một chút, liền rõ ràng này Tần tổng quản ý tứ, trong lúc nhất thời thật không biết chính mình khuôn mặt này là chuyện tốt hay vẫn là tai họa. Nếu là hấn tiến vào đảo thời đối khác một tấm khá là bình thường mặt, e sợ vị kia Tần tổng quản bình thà giết lầm không thể buông tha nguyên tắc, trực tiếp đem hấn bắt được Đảo chủ phủ đi. Thế nhưng hấn khuôn mặt này quá yêu nghiệt, Tần tổng quản vì mình tiểu tư tâm, mở mắt nói mò, trực tiếp đem con nào đó tặc liền như vậy thả.

Chờ Tần tổng quản mang theo trong khách sạn hai cái Hòa Linh Căn tu sĩ lý khai, Tư Lăng lại chạy đi tìm Lưu chương quỹ, cho thấy chính mình có việc gấp, hỏi dò Thủy Sâm Đảo khi nào có thể mở ra hộ đảo đại trận nhưng bọn hấn những này ngoại lai người rời đảo, xét thấy Tần tổng quản lúc trước hành vi, Lưu chương quỹ ngược lại không muốn sử cái gì ý đồ xấu, trầm ngâm dưới, liền nói rõ sự thật.

"Mỗi tháng giữa tháng, hội có một ít thế lực lớn đệ tử lên đảo đến thái cầu linh thảo linh quả, Hàng Ương công tử không dám đắc tội bọn hấn, đến lúc đó công tử có thể theo bọn họ cùng rời đi." Chương quỹ mật mờ cho cái kiến nghị.

Tư Lăng cảm kích cùng hấn nói cảm ơn, đem chính mình quan trở về nhà từ lý, quyết định đợi thêm nửa tháng

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Rời đảo

Nửa tháng sau, Thủy Sâm Đảo nghênh đón thập mấy người khách, bắt quá hộ đảo đại trận như trước không có mở ra, thay quyền Đảo chủ Hàng Ương công tử chỉ phái Tần tổng quản lại đây, dùng hấn ngọc bài mở ra đại trận nhưng bọn hấn đi vào, nhưng chưa thả ra ngoài một cái người.

Lúc này bị vây ở Thủy Sâm Đảo nửa tháng ngoại lai tu sĩ trong lòng không khỏi sinh ra chút hiếu kỳ, bọn hấn muốn hướng về Thủy Sâm Đảo kháng nghị loại này giam cầm hành vi, nhưng Hàng Ương nhưng là cái hung hăng vô kỵ, dám khiêu chiến hấn uy nghiêm, đều bị tại chỗ chém giết, sau lần đó lại cũng không có người dám đi kháng nghị, đúng là có một ít cũng không có thể lý khai thế lực lớn đệ tử, Hàng Ương công tử không dám đắc tội, khiến người ta khách khí tiếp đón, bị đồng ý một chút chỗ tốt sau, liền rất nể tình mà không hề rời đi, thấy những này thế lực lớn đệ tử đều không hề rời đi, làm cho hơn nửa người bắt đắc dĩ mà ngậm miệng lại. Mà các loại thủ đoạn cũng khiến mọi người lần thứ hai coi trọng lên Thủy Sâm Đảo bị trộm đích linh thảo đến, đều suy đoán này bị trộm đích linh thảo đến cùng là cái gì cấp bậc, có thể làm cho Hàng Ương như vậy vô cùng bạo tay.

Tư Lăng gần đây đều oa ở trong khách sạn, tu luyện về bữa chơi lưỡng yêu, nhàn nhã tự tại, Thủy Sâm Đảo linh khí dồi dào, nửa tháng đã toạ so với được với ở bên ngoài ba tháng.

"Tư công tử, nghe bên ngoài người nói, hôm nay tới mười mấy cái tu sĩ." Cùng Trọng Thiên đồng thời đến bên ngoài hồ đồ Tiểu Yêu Liên trở lại báo cáo.

Trọng Thiên tính tình vốn là bá đạo khiêu thoát, yêu gây sự sinh sự, Tư Lăng trước đây còn câu nó, nhưng lần này lại hết sức thánh phụ khoan dung mà cho phép hấn đến bên ngoài đi hồ đồ, chỉ cần không bị người phát hiện là được, có tin mừng Trọng Thiên ngày ngày đều ra bên ngoài chạy, có lúc thậm chí đem Tiểu Hồng đồng thời tiện thể đi ra ngoài. Tư Lăng tuy rằng không biết chúng nó đi đã làm gì, nhưng thỉnh thoảng mà nghe được trên đường tu sĩ nhỏ giọng nói Hàng Ương công tử ngày hôm nay lại không tên tức rồi thời, liền biết này hai con yêu đi hãm hại này Hàng Ương công tử.

Hãm hại phải tốt!

Tư Lăng cười híp mắt, nhiều lần không chút nào ngăn lại Trọng Thiên ý tứ. Trọng Thiên rất cường đại, cũng không phải hấn bây giờ có thể không chế, may là Trọng Thiên muốn trở nên mạnh hơn, nhưng là cần phải mượn hấn hồn lực tu luyện, như vậy mới nhượng hấn nắm Trọng Thiên nhược điểm. Trước đây vì không cho Trọng Thiên gây phiền toái cho mình, vì lẽ đó hấn cùng Trọng Thiên làm ước định, ở nhân loại tu tiên thành thị, như không có hấn cho phép, Trọng Thiên không được làm bừa cho hấn gây phiền toái. Đi tới Thủy Sâm Đảo sau, mấy ngày nay Trọng Thiên cũng nhịn gần chết, cho nên đối với Tư Lăng đột nhiên phóng túng, cũng không thêm để ý hấn là có ý gì, trực tiếp chạy đi chơi cái sáng khoái, hơn nữa nó yêu thích khiêu chiến cường giả, liền này Hàng Ương công tử thăm.

Ngoài ra, Trọng Thiên ở bên ngoài đi dạo, đem Tiểu Yêu Liên sao mang đi ra ngoài, tương đương với nhiều hai cái thám tử, thuận tiện Tư Lăng bất cứ lúc nào hiểu rõ đảo trên tình huống. Mà thôi Trọng Thiên thực lực bây giờ, người trên đảo cũng còn không có phát cùng quá chúng nó.

Nghe được Tiểu Yêu Liên báo cáo, Tư Lãng lập tức thu cần thận chính ở họa phù, lại hỏi dò chút tình huống, bắt đầu suy tư.

Lần này đến Thủy Sâm Đảo mười mấy người phân biệt là đến từ Nam Hải năm cái thế lực lớn tu sĩ, trong đó liền mấy Hàm Châu Đảo, Phi Vân Đảo lưỡng đảo thế lực là cường hãn nhất, cái khác ba cái đảo hơi thứ một ít. Mà chọn mua linh thảo linh quả loại này nhân kém, xưa nay là do tu sĩ cấp thấp đến làm, vì lẽ đó mấy đảo đến đệ tử tu vi đều không cao, có người nói mỗi lần tới Thủy Sâm Đảo đều muốn ngưng lại mấy ngày lại đi.

Lấy trên những thứ này đều là đoàn người đều biết sự tình, vì lẽ đó Tiểu Yêu Liên không cần hỏi thăm liền có thể biết, Tư Lãng sau khi nghe xong, đem Trọng Thiên gọi trở về, chờ bóng đêm giáng lâm, khách sạn người tương đối ít thời, Tư Lãng đi trả phòng.

Trả phòng thời là Lưu chương quỹ tự mình đến làm, từ khi nhìn thấy Tần tổng quản đối với Tư Lãng việc này trên dương thịnh âm suy sau, trong lòng hẳn cũng mơ hồ mà có cái ý nghĩ. Lưu chương quỹ là Thủy Sâm Đảo nguyên dân, từ khi ra đời liền ở tại Thủy Sâm Đảo, đối với Thủy Sâm Đảo cảm tình là những cái kia người ngoại lai không cách nào so với. Có thể từ khi Hàng Ương công tử bị Đảo chủ nhận lệnh làm thay quyền Đảo chủ sau, Thủy Sâm Đảo danh tiếng càng ngày càng xú, kết kè thù càng ngày càng nhiều, làm cho bọn hắn những này dân bản địa cũng không dễ chịu, trong lòng sinh ra sớm oán khí.

Lưu chương quỹ biết Tư Lãng phải làm gì, muốn muốn mấy ngày qua Đảo chủ trong phủ thỉnh thoảng tồn lạc tu sĩ, trong lòng cũng sinh ra chút oán khí cùng sợ hãi, tiện lợi làm không biết. Bất quá chờ Tư Lãng sau khi rời đi, Lưu chương quỹ chiêu đến mình một cái tâm phúc, dặn vài câu, đi làm cái liên Tư Lãng cũng không nghĩ tới an bài, xảo diệu mà đem Tư Lãng hành tung xóa đi.

Tư Lãng không biết Lưu chương quỹ những việc làm, ly khai khách sạn sau, liền đi tới một cái khá là bí mật địa phương, hướng về trên người vỗ một tấm Ân Thân phù sau, liền bắt đầu đi cắm điểm.

Cắm điểm hai ngày, Tư Lãng cuối cùng chọn trúng Kim Lân đảo một người tu sĩ, nhân làm tu sĩ này tu vi cùng thân hình đều cùng mình nhất kết hợp lại, biến ảo làm dáng dấp của hắn không dễ dàng bại lộ chính mình.

Nhập dạ sau, Tư Lãng duy trì ẩn thân trạng thái, ở ngoài sân tiếp tục cắm điểm, Trọng Thiên mang theo Tiểu Hồng dễ dàng tách ra trong khách sạn cảnh giới trận pháp, lặng yên không một tiếng động mà lưu tiến vào, rất nhanh mà, trên bệ cửa sổ xuất hiện cái Tiểu Hồng người hướng chính mình vẫy tay, Tư Lãng trong lòng biết thành công, cười từ trước cửa sổ nhảy tiến vào, chờ nhìn thấy trong phòng tình huống thời, không khỏi quynh.

"Trọng Thiên ngươi làm gì? Không cần thiết bối hấn chứ?"

Tên kia bị đánh lên Kim Lân đảo tu sĩ lúc này cả người tròn nằm trên đất, hai mắt nhắm nghiền, mặc cho người ta xếp đặt cái hèn mọn tư thế. Nắm giữ nhuyễn muội từ tấm Tiểu Yêu Liên đã kinh hai tay che mắt trốn ở một bên, nãi tiếng nãi khí mà giải thích: "Tu công tử, chủ nhân nói nhượng người nhanh lên một chút đối y phục của hắn."

Tư Lãng trều khỏe miệng, nhìn một chút Trọng Thiên sứa phải hoan đuôi, xem ra làm loại này chuyện trộm gà trộm chó nó đúng là thuận buồm xuôi gió, không oán được mới vừa bắt đầu chính hắn muốn hành động thời, Trọng Thiên tranh nhau đoạt mất.

Tư Lãng đem Kim Lân đảo tu sĩ y phục mặc trên, sau đó lấy ra Thiên Diện mặt nạ, biến ảo ra tu sĩ kia dáng dấp.

Trong nháy mắt, Tư Lãng có chút hoảng hốt, cảm giác mình nguyên thần phảng phất bị hút vào một cái thần kỳ trong không gian, các loại thần kỳ hình ảnh nhanh chóng mà qua, đắm vào não nhân có chút đau đớn, quá một lát phương khôi phục bình thường.

Ngoại trừ lần thứ nhất đem mặt nạ luyện hóa sau hắn biến ảo đại ca của mình dáng dấp thời chưa từng xuất hiện cái gì bất ngờ, sau đó bắt đầu, mỗi lần biến ảo thời đều sẽ có như vừa nảy dị dạng. Tư Lãng mới bắt đầu thời còn có chút hoảng sợ, coi chính mình không có chịu đựng được Thiên Diện mặt nạ thử thách, sau đó nghe xong đại ca giải thích mới biết hóa ra là chính mình tu vi bây giờ không đủ, còn không cách nào chân chính nắm giữ Thiên Diện mặt nạ. Đây Thiên Diện mặt nạ là Thượng Cổ luyện khí đại sư sử dụng tốt nhất nhất vật liệu luyện chế, tự nhiên không phải loại kia phổ biến mặt hàng, ngoại trừ có thể thay đổi tu sĩ dung mạo ngoại, còn có khác tác dụng, chỉ tiếc từ khi nó hiện thế bắt đầu, không biết trải qua nhiều Thiếu chủ nhân, cũng thử thách bao nhiêu tâm lý người ta, nhưng cuối cùng không một người có thể đem tác dụng của nó phát huy đến mức tận cùng trái lại được nó phản phệ.

Cái này cũng là Tư Lãng ở bất đắc dĩ tình huống dưới, cũng không quá đồng ý sử dụng Thiên Diện mặt nạ nguyên nhân. Mà đại ca cũng nói rồi, quá nhiều lần mà biến ảo thành người khác dung mạo, dễ dàng mất bản tâm, tuy rằng khuôn mặt này là phiên toái một chút, nhưng cũng là chính mình, không cần thiết như người nhất gan quý như thế trốn trốn tránh tránh.

Tư Lãng nghe được nội lưu đầy mặt, đại ca lúc đó loại kia đem hắn xem là nhi tử đến răn dạy ngữ khí tính thân mã a?

Quên đi, nghe đại ca đi, Tư Lãng cũng cảm giác mình không cần thiết như người nhất gan quý như thế đem chính mình khuôn mặt này ẩn đi, tu tiên giả nghịch thiên mà đi, trên đường vốn là khó khăn tầng tầng, đâu có thể nào thuận buồm xuôi gió không có tí tẹo nguy hiểm?

Cẩn thận kiểm tra không có không thích hợp sau, Tư Lãng đem trên mặt đất nam nhân trói gô, sau đó thừa dịp bóng đêm đem hắn ném đến ngoài thành một chỗ trong hốc núi, hơn nữa vô cùng nham hiểm mà không lưu hắn một cái y phục vật, túi chứa đồ tự nhiên cũng bị lột sạch. Mà Trọng Thiên độc tủy rằng không có đem hắn giết chết, nhưng hôn mê trên mười ngày nửa tháng hoàn thành không thành vấn đề.

Sau khi trời sáng, cửa phòng bị vang lên, vang lên một tên nam tu âm thanh, là Kim Lân đảo một tên tu sĩ khác.

"Vi sư đệ, ngươi chuẩn bị xong chưa? Chúng ta phải về Kim Lân đảo."

Tur Lãng hai ngày nay đã sớm thăm dò rõ ràng tình huống , lập tức cũng không vội, háng giọng nói: "Trần sư huynh, ta hảo ." Nói, đi ra ngoài.

Ngoài cửa nam tu tên là Trần Liệt, cùng Tur Lãng hiện tại đóng vai Vi Thường Xuân khá là quen thuộc, thấy Tur Lãng xuất đến, lập tức cười nói: "Vi sư đệ hôm nay làm sao như vậy chậm? Hân là tối qua. . ." Nói mặt lộ vẻ ám muội về.

Tur Lãng trong lòng lúng túng, này tính chuyện gì a, tối qua nếu không là Trọng Thiên đi vào đêm này Vi Thường Xuân mê đi , này đang muốn đi trong thành chiêu cái nữ tu tới chơi cái suốt đêm đây, bởi vì này Hàng Ương công tử là cái song đầu cá, lại là cái sông nguội không ky, vì lẽ đó đảo trên thanh lâu doanh nghiệp phát triển được hết sức tốt, những cái kia nữ tu đều bị điều - giáo phải giống như trời sinh vưu vật, không biết hấp dẫn bao nhiêu ngoại diện tu sĩ quyến luyến không muốn về.

Tuy rằng trong lòng hết sức xem thường Vi Thường Xuân, nhưng trên mặt hay vẫn là lộ ra một cái nụ cười bi ối, quả nhiên Trần Liệt cũng cùng dạng lộ ra một cái phở rờ ràng về mặt, như vậy liền ứng phó rồi đã qua.

Tur Lãng theo Trần Liệt đồng thời cùng mặt khác những cái kia hòn đảo tu sĩ tập hợp, sau đó do Thủy Sâm Đảo một tên quân sự dẫn bọn họ đến cảng tập hợp. Phi Vân Đảo cùng Hàm Châu Đảo tu sĩ mặt lộ vẻ ảm nộ, hiển nhiên là vô cùng không thích Thủy Sâm Đảo loại này giống như là giám thị hành vi, bất quá bởi vì bọn họ cần Thủy Sâm Đảo đích linh thảo linh quả luyện đan, cho nên mới phải nhịn nén bọn họ.

Tần tổng quân vội vã mà đến, thần thức ở mười mấy cái tu sĩ trên người đảo qua, tuy rằng rất nhanh, nhưng cử chỉ này đều nhượng người ở chỗ này cảm giác mình chịu đến sỉ nhục, mỗi người trên mặt tức giận, kiều ngạo chút sớm đã sắc mặt tái xanh, ánh mắt bất thiện nhìn Tần tổng quân.

Không có phát hiện cái gì dị dạng, Tần tổng quân lấy ra một viên ngọc bài, đem đại trận mở ra một đạo miệng, nhượng bọn họ ly khai.

Giữa lúc bọn họ xuất đảo sau, ước mơ phi hành một canh giờ, phát hiện phía sau có một đám Thủy Sâm Đảo thị vệ đuổi lại đây.

"Chậm đã, không cho đi!"

Tur Lãng trước tiên coi chính mình bại lộ , bất quá phát hiện những thị vệ kia ánh mắt là nhìn bên cạnh mang Tinh Đảo một tên nữ tu, liền cùng người bên cạnh như thể làm bộ không biết.

Thị vệ thấy trên mặt mọi người có bị quấy rầy sau tức giận, mau mau giải thích: "Các vị đạo hữu xin tha thứ, Hàng Ương công tử nói hán phát hiện chúng ta đảo trên kẻ phản bội xen lẫn trong các người trong nhân cơ hội thoát đi, nhượng chúng ta đưa nàng nắm bắt trở lại."

Thị vệ vừa mới nói xong, xông tới mặt chính là mười mấy tám hung hăng phù một tiếng vang ầm ầm nổ tung, sau đó một bóng người tiến vào một cái Phi Thiên Thuyền chạy trốn, Thủy Sâm Đảo thị vệ tuy rằng bị nổ thành mặt mày xám xịt, nhưng cũng phản ứng rất nhanh mà đuổi theo.

Tur Lãng cảm thấy này chạy trốn nữ tu có chút quen mắt, rất nhanh liền phát hiện là một tháng trước bởi vì Huyền Linh Minh hỏa bị Trọng Thiên cứu Tịch Nhược Tầm, xem ra cô nương kia cũng là cái không đơn giản, Tur Lãng suy đoán trên người nàng hẳn là cũng có có thể ngăn cách tu sĩ thần thức mặt nạ loại hình đồ vật, mới có thể tránh được Tần tổng quân lục soát.

Ở đây mấy người thấy thế, trong lòng cũng biết là chuyện gì xảy ra , những người này nhưng là đều nghe qua Thủy Sâm Đảo trong Đảo chủ phủ xuất kẻ phản bội cùng linh thảo bị trộm sự tình, liền không biết cô gái này tu có phải là trộm linh thảo giả. Mọi người tuy rằng muốn đi nhìn một cái tình huống, nếu như có thể sản lượng bại câu thương kiếm lợi tốt nhất, bất quá nghĩ đến Hàng Ương công tử thủ đoạn, mọi người liền tức này tâm.

Trần Liệt là một người thông minh, căn bản không muốn đi dính líu, cùng ở đây những tu sĩ kia sôi nổi cáo từ sau, liền dẫn Tur Lãng ly khai.

Như vậy phi hành một ngày, đến một toà linh khí trung đẳng hòn đảo, tên là mưa bụi đảo, đảo trên có xa gần nghe tên mỹ thực, trở thành phụ cận rất nhiều tu sĩ yêu quang lâm nơi. Tur Lãng có muốn thưởng thức mưa bụi đảo đặc sắc, thuyết phục Trần Liệt đến đảo trên đi nghỉ ngơi một đêm.

"Trần sư huynh, phiền phức người trước tiên đi khách sạn đánh hai cái gian phòng, ta đi trên đường nhìn một cái, mua cho người tốt hơn ăn trở lại." Tur Lãng chịu khó mà nói, một bộ vô cùng thềm đáng đáp.

Trần Liệt sau khi nghe xong bất đắc dĩ lắc đầu, liền do hán đi.

Cùng Trần Liệt tách ra sau, Tur Lãng giả vờ giả vịt mà đi mưa rất nhiều mưa bụi đảo trên đặc sắc ăn vặt, sau đó trực tiếp ly khai mưa bụi đảo, lại phi hành mấy cái canh giờ, phương ở một cái trên hoang đảo ngừng lại, đem mặt biển áo trở lại, lại sẽ Tiểu Yêu Liên cùng Trọng Thiên vậy gọi ra đến.

Trọng Thiên nhìn gần chết, vì ảm giấu hơi thở của nó, nó bị thu vào Tiểu Yêu Liên Hồng Liên không gian, Tur Lãng biết Hồng Liên không gian có thể nuôi dưỡng yêu thú, lúc đó còn lên lút nở nụ cười một chút, đánh đổi là bị Trọng Thiên nạo một móng vuốt. Trọng Thiên vừa ra tới liền nằm nhàoai Tur Lãng trên bả vai, móng vuốt vỗ đầu của hán, muốn ăn Tur Lãng vừa này ở mưa bụi đảo mưa đặc sắc sắc đẹp.

"Chỉ có biết ăn thôi, còn có thể làm gì. . ."

Tur Lãng nói thầm hai tiếng, nhưng hay vẫn là đêm này chồng ăn lấy ra, ném cho nó sau, lại lấy ra Truyền Âm phù, cùng đại ca truyền âm, nói cho chính hán ly khai Thủy Sâm Đảo .

Chương 98: Kết Đan

Nam Hải, Bích Đan Đảo, Thiên Thanh Phong.

Bích Đan Đảo làm Nam Hải ngoại hải to lớn nhất một hòn đảo, đảo trên bình nguyên sơn mạch tung hoành, không giống với cái khác hòn đảo, này đảo lên thành thị đông đảo, mà thành thị ở ngoài ngọn núi trong linh khí phân bố bất nhất, nhưng đa số linh khí nồng nặc nơi, bị đảo trên người quản lý thống nhất đem ích làm động phủ, trở thành Bích Đan Đảo thuê cho ngoại lai tu sĩ tu luyện sử dụng tự do động phủ, thu lấy nhất định tiền thuê, trở thành hòn đảo này thu vào một trong. Cũng bởi vậy địa linh lực dồi dào, vì lẽ đó xưa nay tiền thuê không rẻ, có thể thuê lại nổi bình thường là xuất thân giàu có tu sĩ.

Mà ngày hôm nay Thiên Thanh Phong cùng ngày xưa không giống nhau, người chung quanh đều cảm giác được hôm nay lượng lớn linh lực bị thiên Thanh Phong cướp đoạt, phụ cận trong động phủ tu luyện tu sĩ cũng không còn cách nào bình tĩnh lại tâm tình tu luyện, sôi nổi đi ra ngoài kiểm tra, rất nhanh liền phát hiện trong thiên địa linh lực phảng phất có ý thức giống như điên cuồng tràn vào thanh thiên phong bán phong trong trong một cái động phủ.

"Đây là. . . Muốn Kết Đan rồi!"

Có người nói một câu, bất quá lúc này cũng không có ai để ý, bởi vì tình huống như thế đã kinh rất rõ ràng, bọn hắn chỉ là thật chặt nhìn chăm chăm linh lực điên cuồng tràn vào phương hướng, trong lòng các loại ước ao đổ kị, còn có chút không nói ra được phức tạp tư vị. Tu đạo một đường, gian nguy cực kỳ, mỗi một giai đều là một cái to lớn bậc cửa, rất khó vượt qua, mà mỗi lần vượt qua một giai, đều cần trải qua ngàn khó vạn hiểm cùng thời gian dài tích lũy, còn có trong quá trình các loại hung hiểm cùng bất ngờ. Mà người ở chỗ này, đại thể là bị vây ở Trúc Cơ hậu kỳ hồi lâu vẫn chưa thể nhìn ra hàng rào Kết Đan, làm cho bọn hắn mỗi hồi nhìn thấy bốn phía trong động phủ tổ chưa che mặt tu sĩ Kết Đan thời, đều mang theo một loại phức tạp tâm tình bàng quan, đồng thời cũng muốn đang quan sát trong thâm thấu đạo của chính mình, để cho mình có thể sớm ngày Kết Đan.

Lúc này nhìn thấy thiên địa linh khí càng ngày càng điên cuồng tràn vào động phủ, mọi người đều biết lộ trình đầu người chính đến Kết Đan then chốt, đang cố gắng xung kích hàng rào. Bình thường Kết Đan thời gian không giống nhau, có người dài có người ngắn, y mọi người tư chất cơ duyên mà xác định, những người này cũng không biết bên trong người cần muốn thời gian bao lâu mới có thể Kết Đan thành công, vì lẽ đó đều có làm thời gian dài chuẩn bị tâm lý.

Bất quá, này Kết Đan cần linh khí có phải là quá nhiều?

Sau một ngày, ở đây tu sĩ không nhìn được cô, cũng không phải ảo giác của bọn họ, nguyên bản chỉ có thể ngờ ngờ cảm giác được thiên địa linh khí điên cuồng tràn vào động phủ, hiện tại này linh khí tựa hồ muốn chất hóa như thế mà liều mạng ngưng tụ, cuối cùng Thiên Thanh Phong xung quanh tu sĩ đều ngồi không yên, cảm thấy có phải là Bích Đan Đảo trong hết thấy linh khí đều dừng tới đây, liền muốn hình thành mất trần có thể thấy vụ trạng. Mà cách đó không xa trên chín tầng trời, tựa hồ ẩn có lôi minh vang lên tiếng gió, đây là Kết Đan thiên tượng.

Là cái gì người Kết Đan lợi hại như vậy?

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đều không nhìn được trong lòng ngơ ngác, hơn nữa như vậy động tĩnh lớn, nhượng bọn hắn hoài nghi bên trong Kết Đan người có phải là phải đem cả tòa đảo trong linh khí đều cướp đoạt xong.

Ngay khi toàn bộ Bích Đan Đảo tu sĩ đều bị hấp dẫn lại đây thời, người chung quanh nhìn thấy trong đó còn có Bích Đan Đảo vài tên quân sự thời, ánh mắt thu nhỏ lại, rất nhanh liền chuyển đi tầm mắt, thăm nghĩ không quân bọn họ tới nơi này có mục đích gì, ngược lại Kết Đan lại không phải bọn hắn, hay vẫn là dừng dính lú. Mà trong những người này, một tên trong đó ăn mặc đạo bào màu trắng nam tử đứng ở Thiên Thanh Phong trước cách đó không xa, hai mắt chăm chú khẩn mà nhìn chăm chăm động phủ phương hướng, Thanh Hàn như băng hai con mắt giống như có thể xuyên thấu vụ trạng linh khí, trầm mặc tư thái lại làm cho người không thể lơ là.

Cách đó không xa vài tên tu sĩ rất sớm đã phát hiện người đàn ông này bóng người, chờ phát hiện trên người nam nhân kia biểu lộ cường hãn Kim Đan hậu kỳ khí tức, cả kinh lập tức thu hồi ánh mắt. Bất quá nhìn thấy càng ngày càng nhiều người hướng về nơi này tụ lại đây, thuê lại ở Thiên Thanh Phong xung quanh tu sĩ trong lòng đều không nhìn được bòn chòn, có chút hoài nghi này khổng lồ trận thế ngốc có thể hay không hấp dẫn người lại đây, muốn nhiều loạn bên trong người Kết Đan chứ?

Nhưng mà, ngay khi linh khí sắp ngưng tụ thành chất lỏng trạng tràn vào động phủ thời, đột nhiên linh khí lấy mất trần có thể thấy hình thái, phảng phất trong nháy mắt ngưng trệ, không tiến thêm nữa. Sau đó không lâu, mọi người có thể cảm giác được nguyên bản điên cuồng ngưng tụ linh khí bắt đầu chậm rãi tản ra, không lại tràn vào động phủ, cuối cùng, linh khí rút cục hoàn toàn tản đi, Thiên Thanh Phong lại khôi phục lúc trước bình tĩnh.

Liền như thế kết thúc?

Người ở chỗ này hai mặt nhìn nhau, không lẽ như vậy thiên tượng, liền như thế không nói tiếng nào mà kết thúc?

Sau đó thì sao? Bên trong người đến cùng Kết Đan thành công hay chưa? Vì sao một điểm khí tức cũng không có tiết lộ ra ngoài?

Nghĩ như vậy thôi, đã có mười mấy đạo thần thức hướng về động phủ tìm kiếm, lại phát hiện thần thức ở động phủ trước bị ngăn cản, động này phủ bị bố trí cách trở thần thức cảm chế, hoàn toàn nhường người không thể cảm giác bên trong rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, liền bên trong người đến cùng có hay không Kết Đan thành công cũng không cách nào nhận biết.

Này không khoa học a!

Mặc kệ bên ngoài người làm sao củ kết, chỉ ít trong động phủ Tư Lăng lúc này là không tâm tư để ý tới, chỉ có thể ngáy ngốc quan sát bên trong thân thể đan điền.

Kết Đan Kết Đan, có tên tư nghị, kết chính là Kim Đan, nhưng là hần trong đan điền đầu này viên kim trong trở nên trắng đỏ vật là thần mã a? Kim đan của người khác không phải vàng rực rỡ sao? Làm sao hần Kim Đan là kim trong trở nên trắng màu vàng nhạt trắng? Lẽ nào hần Kim Đan dinh dưỡng không đầy đủ? Này không khoa học!

Bất quá hần cũng không củ kết quá lâu, mới vừa thành Kim Đan, cảnh giới còn không ổn, cần tiến một bước củng cố, vì lẽ đó chỉ có thể đem nghị vấn đề ở một bên, bắt đầu đã tọa cùng cố cảnh giới.

Như vậy quá mười ngày, Tư Lăng mới mở mắt ra, phát hiện có ba con mắt nhìn mình chằm chằm.

Tư Lăng ngẩn ngơ, hỏi: "Đại ca, ngươi tại sao lại ở chỗ này? Ngươi xuất quan rồi?"

Tư Hàn bế quan địa phương là ở một toà khác sơn phong, y tu vi tới chọn chọn linh khí dày đặc động phủ, khi đó Tư Hàn đã là Kim đan sơ kỳ, cần tu luyện nồng độ linh khí so với Tư Lăng càng sâu, vì lẽ đó hai huynh đệ không phải ở một cái động phủ, hơn nữa tự bế quan tới nay, Tư Lăng đã kinh có bốn năm không có nhìn thấy đại ca.

Tư Hàn không hề trả lời, Tiểu Yêu Liên ôm Cừu Chuyển Linh trợn trợn bàn, hùng hục mà đại hồi đáp: "Tiểu Hồng thấy đại ca ở ngoại diện, liền phóng to ca đi vào, không có nhường đại ca đợi lâu nha." Ngắc đầu manh manh mà cười, một mặt "Nhanh khích lệ ta ba" đặc ý về mặt.

Tư Lăng không để ý đến nó, trái lại trợn mắt lên nhìn ngời ở trong động phủ Tư Hàn, rõ ràng phát hiện hần khí tức trên người đã biến hoá, lại kêu lên: "Không thể nào, mới năm năm, đại ca ngươi liền tu luyện đến. . . Kim Đan hậu kỳ!" Còn có nhường hay không phạm nhân môn sống a!

Tư Hàn gạt đầu, nói rằng: "Àn, luyện hóa địa hóa sau, liền một lần xung kích đến Kim Đan hậu kỳ."

Vì lẽ đó còn có một đoàn thiên hóa không luyện hóa sao? Nếu là cùng nhau luyện phát hóa thiên hóa, lẽ ra có thể một lần phá tan Nguyên Anh hàng rào, thành anh chứ?

Tư Lăng đã kinh không muốn cùng chính mình thiên tài đại ca khá là, cảm thấy coi như mình nắm giữ chỉ một Hỏa Linh Căn tuyệt hảo tư chất, khả năng cũng là không sánh bằng đại ca tốc độ tu luyện, tương đối nhiều, đến lúc đó chỉ có thể tự ti thôi.

"Rất tốt, chỉ dùng bốn năm liền Kết Đan." Tư Hàn dành cho một vị mới vừa trở thành Kim Đan chân nhân ngốc đệ đệ lấy khẳng định, quả nhiên thấy ngốc đệ đệ lại bắt đầu cười khúc khích, còn có chút thật không tiện.

Tư Lăng dùng nắm đấm chặn lại bờ môi thanh khặc một tiếng, lần này Kết Đan, hần hoàn toàn là bằng dựa vào chính mình, không có lợi dụng bất kỳ linh đan linh quả phụ trợ, không oán được Tư Hàn hội dành cho khẳng định. Nguyên bản Trọng Thiên từ Thủy Sâm Đảo trộm đến Thiên Diệp Tử La quả là cho Tư Lăng Kết Đan dùng, Tư Hàn cũng biết, bất quá hần cảm thấy dùng để Kết Đan quá lãng phí, có thể lưu đến thành anh hoặc Hóa Thần thời dùng đều có thể, có thể tăng cường mấy tầng tỷ lệ thành công.

Tư Lăng cũng là như vậy nghĩ tới, vì lẽ đó ở đại ca nói ra sau, lập tức đáp ứng rồi, huyên nào Tiểu Yêu Liên thực sự nắm bắt gấp, liền Trọng Thiên lúc đó cũng không coi trọng hần có thể Kết Đan, cuối cùng thấy Tư Lăng không chịu dùng, Trọng Thiên cảm tức nạo hần một móng vuốt sau, liền tiến vào Tiểu Yêu Liên Hồng Liên không gian, đem Tiểu Yêu Liên khổ cực dùng mộc linh khí bồi dưỡng xuất đến Thiên Diệp Tử La quả găm phải chỉ còn dư lại một viên lưu loại tiếp tục loại, tùy hứng phải nhường Tư Lăng rất muốn trực tiếp đem cái móng của nó đập nát.

Chính muốn nói cái gì thời, Tiểu Yêu Liên âm thanh lại vang lên: "Tư công tử ngươi lúc trước Kết Đan thời điểm, tạo thành nào động rất đáng sợ đây, ta thấy đại ca ở bên ngoài cho ngươi hộ pháp."

Tư Lăng trầm mặc dưới, ngắc đầu hướng đối diện chứa sắc lạnh leo nam nhân mỉm cười nói: "Đại ca, cảm ơn ngươi."

Tư Hàn không nói gì, chỉ là đứng lên, nhường hần tiếp tục tu luyện, một tháng sau xuất phát đi Trung Ương đại lục.

Chờ Tư Hàn sau khi rời đi, Tư Lăng liền bắt đầu kiểm tra chính mình Kết Đan sau thu hoạch. Đầu tiên vượt qua một cảnh giới, thân thể cứng rắn độ so với Trúc Cơ kỳ thời còn tốt hơn gấp trăm lần, thần thức cũng tăng lên một cảnh giới, bây giờ hần thần thức dĩ nhiên có thể cùng Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ sánh ngang, làm cho nguyên thần cùng nhục thể tu vi lại có chút không tương xứng, sau đó chỉ có thể tăng mạnh nhục thể tu vi. Tu luyện (Luyện Thần Quyết) thăng đến tầng thứ bảy, linh thể trong hồn lực càng ngày càng nồng nặc, hiện tại hần có thể dễ dàng đem hồn lực ngưng tụ thành một trăm đem hồn lực kiếm, sức chiến đấu rất lớn tăng cao.

Bất quá, lại nhìn kim trong trở nên trắng Kim Đan, Tư Lăng có chút bận tâm, này màu sắc thực sự là lật đổ hần nhận thức, đáng giá an ủi chính là, Kim Đan to nhỏ cùng bình thường tu sĩ không có khác nhau, vì lẽ đó cũng không đến mức dinh dưỡng không đầy đủ phải quá nghiêm trọng đi.

Lộ không rõ đây là vì sao, Tư Lăng đem Trọng Thiên kêu đến, nguyên vốn là muốn cùng nó nói mình Kim Đan dị dạng, nhưng là há mồm sau, lại cảm thấy Trọng Thiên khả năng không hiểu, hơn nữa còn hội bộc lộ ra lai lịch của chính mình, vì lẽ đó ngậm miệng lại. Bất quá cù kết liễu một phen sau, Tư Lăng cuối cùng vẫn là nói cho nó biết, ngược lại Trọng Thiên chỉ phải bị thương thời chạy đến hắc trong đan điền chữa thương, tổng sẽ phát hiện, hắc hiện tại cùng Trọng Thiên là quấn vào một cái thắt trên châu chấu, Trọng Thiên không cách nào ly khai hắc, cũng coi như là đối với mình hiện tại một loại bảo đảm.

Ngoài ra, Kết Đan thời dị dạng hắc cũng là biết đến, cần thiết linh lực đã kinh đạt đến một cái khủng bố lượng, đều siêu việt bình thường tu sĩ Kết Đan thời cần, nhưng hắc càng ngày càng hoảng sợ.

Trọng Thiên nghe được Tư Lăng, cũng cảm giác được hiểu kỳ, lay trong truyền thừa ký ức, sau đó chỉ có thể cho Tư Lăng một cái thương mà không giúp được gì về mặt.

Lao thẳng đến Trọng Thiên xem là Tu Tiên Giới "Bách khoa toàn thư" Tư Lăng cũng có chút há hốc mồm, hắc không nghĩ tới Trọng Thiên hội làm như vậy giòn mà tỏ vẻ không biết, đang chuẩn bị nói lúc nào, Trọng Thiên nhưng nhảy đến hắc bàn lên hai chân, nói cho hắc, ngược lại không có chỗ xấu, không cần để ý tới biết.

"Cái gì gọi là không có chỗ xấu?" Tư Lăng nheo mắt lại.

Tiểu Yêu Liên thay đáp: "Chủ nhân là ý nói, Tư công tử người Kim Đan màu sắc tuy rằng cùng người bên ngoài không giống, nhưng cũng không so với bọn họ kém, thậm chí càng mạnh hơn." Thấy Trọng Thiên ngáp một cái hơi không kiên nhẫn đáng đáp, lại tiếp tục thay truyền đạt ý của nó: "Tư công tử, người lúc trước Kết Đan thời không phải cần đại lượng linh khí sao? Linh khí này cũng có thể theo kịp tu sĩ Hóa Thân thời lượng."

Tư Lăng gật đầu, nhớ tới Kết Đan thời dị dạng, trong lòng đột nhiên động một cái, đột nhiên có chút rõ ràng vì sao cần như vậy số lượng lớn. Bất luận cái nào một cánh giới tăng lên, đều cần bị đủ lượng lớn linh khí, mà hắc Kết Đan thời, những cái kia linh khí ngoại trừ bổ tức Kim Đan, còn muốn đem chuyển hóa thành hồn lực bổ sung hắc hồn thể.

Tư Lăng có chút ngoác mồm là lưỡi, sau đó thăm dò tính mà đem linh lực ở trong thân thể đi khắp một lần, linh lực sau cùng quy nạp đan điền sau, rõ ràng mà nhìn thấy ngoại trừ một phần ba linh khí súc nhập đan điền sau, có khác hai phần ba linh khí hóa thành màu trắng hồn lực, tương tự súc lưu ở trong đan điền, hai loại màu sắc khí thể nhưng nước giếng không phạm nước sông, lại có thể sống chung hòa bình. Tư Lăng lúc này mới phát hiện một cái không được sự tình, hắc dĩ nhiên có thể mang linh lực chuyển hóa thành hồn lực, sau đó nếu là gặp phải hồn lực khô cạn thời, không cần bởi vì không cách nào đúng lúc dùng yêu đan bổ sung hồn lực mà gờ chân, chỉ cần đem linh lực chuyển hóa thành hồn lực là tốt rồi.

Đây là Kết Đan chỗ tốt sao?"

Tìm hiểu được sau đó, Tư Lăng bình tĩnh, quả nhiên như Trọng Thiên nói, không có chỗ xấu, không cần phải lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Đánh lén

Một tháng sau, Tư gia huynh đệ ly khai Bích Đan Đảo

Từ khi bốn năm nhiều trước hắc từ Thủy Sâm Đảo xuất khi đến, Tư Hàn đã kinh ly khai Lưu Tiên Đảo, đi tới Nam Hải to lớn nhất hòn đảo Bích Đan Đảo, dự định bế quan luyện hóa Dịch Hồn, nghe nói Tư Lăng ly khai Thủy Sâm Đảo, liền dẫn dò hắc liên tục tiếp đi tới Bích Đan Đảo, thuê cái linh khí dồi dào động phủ, bắt đầu xung kích Kim Đan.

Bỏ ra thời gian bốn năm, rốt cục Kết Đan, hiện nay cự ly Thông Thiên Tháp mở ra còn có thời gian mười tháng, từ Nam Hải đến Trung Ương đại lục, cười Phi Thiên Thuyền nhanh nhất muốn cũng sáu tháng, vì lẽ đó hiện lại xuất phát thời gian vẫn tính rất đầy đủ, không cần không có thời gian.

Mới ra đảo không lâu, hai người lập tức phát hiện mặt sau có mấy nhóm người theo dõi. Ngoài ra, Tư Lăng còn cảm giác được một cái người xa xa chue ở phía sau, hơn nữa này người liếm tức phương thức vô cùng cao minh, nếu không là hắc thần thức mạnh mẽ, còn chưa chắc chắn phát hiện.

Suy nghĩ một chút, Tư Lăng cuối cùng cùng Tư Hàn nói rằng: "Đại ca, có người theo dõi chúng ta."

Tư Hàn về mặt chưa biến hoá, chỉ là nhàn nhạt gật đầu, hiển nhiên là trong lòng đã sáng tỏ.

Hai người vẫn hướng về bắc bay đi, lần này cười chính là Tư Hàn Phi Thiên Thuyền, so với Tư Lăng này chiếc bè ngoài tao bao đến đám mù người nhân cầu Phi Thiên Thuyền, này chiếc Phi Thiên Thuyền có vẻ rất phổ thông, cái này cũng là Tư Lăng chỗ cao hứng.

Mặt sau những cái kia người vẫn theo mười ngày.

Tư Lăng ngược lại bội phục bọn hắn hảo tính nhẫn nại, đồng thời cũng biết bọn hắn từ khi ly khai Bích Đan Đảo thời, cũng đã bị người phát hiện. Ngang đầu nhìn mắt trước sau vị nhưng bất động mà đánh toà huynh trưởng đại nhân, kỳ thực càng hắn là bội phục chính là định lực của hắn, hoàn toàn không có đem những cái kia người nhìn ở trong mắt, hờ hững nơi chi, không làm bất cứ chuyện gì động một mí. Phóng chừng nếu là những cái kia người chỉ là vẫn theo, không có quấy rầy đến hắn, nhà hắn đại ca căn bản sẽ không để ý tới, nhưng bọn hắn theo thôi, nếu là bọn họ muốn ra tay...

Tư Lăng còn chưa nghĩ ra hậu quả, liền lại phát hiện phía trước có mai phục.

Nguyên bản lười biếng nằm thoải mái nhắm mắt trên ôm một hạt yêu đan Trọng Thiên lập tức phản chấn, nhảy đến Tư Lăng trên bả vai, hai trảo ôm đầu của hắn, gào gào kêu.

Tư Lăng nghe không hiểu nó thú ngữ, lúc này lại nghe được Tiểu Yêu Liên khiếp khiếp nói: "Tư công tử, chủ nhân nói muốn đi ra ngoài..."

Lúc này còn ở Nam Hải bên trên, phụ cận là một mảnh mênh mông hải vực, chỉ có vạn mét ở ngoài có một chỗ hoang đảo. Tư Lăng liếc nhìn nhưng như con yêu thú ấu tề như thể Trọng Thiên, hắn bé quan tu luyện thời gian bốn năm xung kích Kim Đan, Trọng Thiên cũng bỏ ra thời gian hơn ba năm đem Huyền Linh Minh hóa hoàn toàn luyện hóa thôn phệ, nó yêu hóa màu sắc từ màu đỏ tím đã biến thành từ màu trắng, khí tức càng ngày càng đáng sợ, liền hắn cũng biết không rõ Trọng Thiên tu vi bây giờ. Bây giờ xem nó một bộ nóng lòng muốn thử đáng đáp, Tư Lăng suy nghĩ một chút, cũng không ngăn lại, rất sáng khoái thả nó đi ra ngoài gieo họa những cái kia người.

Tư Lăng biết bọn hắn vì sao theo dõi chính mình, cũng biết những tu sĩ này nhiều là Nam Hải các cái thế lực phái tới tu sĩ, bởi vì hắn Kết Đan thời thiên tượng quá mức dị thường, linh khí cần lượng quá mức khổng lồ, vì lẽ đó những người này ở hiếu kỳ sau khi, hội nghị hoặc hắn có phải là có cái gì pháp bảo nghịch thiên hoặc là tu tập chính là cái gì nghịch thiên công pháp loại hình. Pháp bảo động lòng người, như vậy bị nhìn chăm chăm cũng không gì đáng trách, Tu Tiên Giới thừa hành chính là giặc cướp pháp tắc, cướp được chính là mình cơ duyên. Bất quá nhưng Tư Lăng lo lắng chính là, sau đó nếu là đại đạo thành công, thành anh Hóa Thần thời, cũng cần không lộ như vậy linh khí, cũng không biết đi đâu tìm tìm thăng giai địa phương tốt? Lẽ nào hắn muốn đi chiếm cứ một cái linh mạch đến làm tiến giai tác dụng?

Như vậy nghĩ, đều cảm giác mình phóng chừng là xa xỉ nhất người. Trước đây cảm thấy khi lên level thanh thể không đủ hùng vĩ, bị Trọng Thiên Tiểu Hồng cười nhạo rất lâu, phát thể sau đó nhất định phải lột cái hạo thanh thể lớn xuất đến. Chờ rốt cục lấy cái hạo thanh thể lớn sau khi ra ngoài, lại phát hiện này thanh thể cũng quá hùng vĩ, đã vượt qua bình thường trình độ, không biết đối ý có thể hay không?

Tư Lăng cân nhắc một trận, quyết định sau đó lột cái Tụ Linh Trộn nhìn tác dụng, không được lại dùng linh thạch trên đỉnh, liền không được như dùng tới một cái linh mạch linh thạch lượng còn không được!

Đương nhiên, quyết tâm rất tốt, nhưng linh thạch nhưng là cái ngành thương, xem ra kiếm lấy linh thạch là việc cấp bách. Liền không tin bót ăn bót mặc bán linh phù linh rượu còn kiếm lời không tới!

"Tư công tử, chủ nhân đi ra ngoài..."

Tiểu Yêu Liên âm thanh đem Tư Lăng chạy trốn càng ngày càng xa dòng suy nghĩ kéo trở lại, trong nháy mắt đã kinh không gặp Trọng Thiên bóng người, Tư Lăng cũng không để ý, tiếp tục dùng thần thức giám thị phía sau những cái kia theo dõi người.

Lúc này, phía trước đột nhiên phát sinh một trận đất rung núi chuyển tiếng nổ mạnh, sau đó là một đóa phóng lên trời đám mây hình nấm ở Nam Hải trên không nhảy lên cao, này kinh người nổ tung dư âm thậm chí lan đến ngàn dặm ngoại Phi Thiên Thuyền, toàn bộ thuyền đều lay động. Mà loại kia sóng khí, khiến người ta từ đáy lòng hồi hộp, bức này lực phá hoại, hầu như so với được với Hóa Thần tu sĩ lực phá hoại.

Ổn định thân hình sau, Tư Lăng trợn mắt ngoác mồm mà nhìn trở thành một vùng đất cằn cỗi hoang đảo, mặc dù nói là hoang đảo, chỉ là bởi vì đảo trên không có bất luận cái gì linh lực mới xưng là hoang đảo, nên có thảm thực vật loại hình không ít, có thể bây giờ nhìn lại, đây mới là xứng danh hoang đảo.

P phía sau những cái kia theo dõi người hiển nhiên cũng bị kinh đến, dĩ nhiên đình chỉ theo dõi, chờ Phi Thiên Thuyền bay khỏi quá này nơi hoang đảo, những tu sĩ kia sôi nổi đã qua tra xét là nguyên nhân gì khiến phát sinh vừa nãy như vậy hùng vĩ nổ tung.

Tư Lăng dùng thần thức tra xét dưới, phát hiện còn có một người tiếp tục chui sau lưng bọn họ xa xa mà theo, chính là cái kia nắm giữ cao minh liếm tức thuật tu sĩ, dĩ nhiên có thể đem toàn thân khí tức liếm tận, liền Tư Hàn cũng không cách nào phát hiện. Chỉ tiếc chính là, chỉ liếm khí tức lại không có thể ắn thân, lại đang không có bất luận cái gì che lấp vật phương nam trên không, không phải vậy Tư Lăng vẫn đứng là không cách nào phát hiện hắn.

Tư Lăng buông xuống mí mắt, coi như không có phát hiện.

Rất nhanh mà, Trọng Thiên trở lại, một bộ hài lòng đáng đáp, nhảy lại đây nằm thoải mái Tư Lăng bàn lên chân trái tim, kiên trì cái bụng ra hiệu muốn vuốt mao.

"Người làm cái gì?" Tư Lăng đâm dưới nó nằm mại cái bụng, ở nó xù lông liền muốn một móng vuốt nạo lại đây thời, mau mau xoa xoa, phương nhưng nó nghĩ ngợi hóa.

Mấy năm qua này, Tư Lăng thường thường yêu làm ra sự tình chính là khiêu chiến Trọng Thiên đại gia cực hạn, tuy rằng kết quả đều bị Trọng Thiên đánh

đập một trận, nhưng cũng không phải không chỗ tốt, trí thiếu thâm dò rõ ràng như thế nào có thể ở Trọng Thiên xù lông đánh trước hấn lần thứ hai vượt lông. Mà Tư Lăng loại này kiên nhẫn tinh thần, cũng làm cho Tiểu Yêu Liên sùng bái không ngớt, càng ngày càng theo sát Tư Lăng bước chân đi.

Trọng Thiên thích ý mà kêu một tiếng, đuôi sụy phải vô cùng vui vẻ, gào gừ gào gừ mà kêu.

"Chủ nhân nói, nó đi thử nghiệm nó yêu hòa lợi hại trình độ, vừa nãy là yêu hòa áp súc thành ngàn lần sau nổ tung hiệu quả." Tiểu Yêu Liên tận chức mà giải thích.

Lúc này, Tư Hàn mở mắt ra nhìn chăm chăm Trọng Thiên, Trọng Thiên lười biếng phui hấn một chút, vỗ vỗ Tư Lăng tay, ra hiệu hấn đừng có ngừng. Tư Lăng một bên kinh ngạc một bên từ từ cho nó vượt lông, suy tư Trọng Thiên yêu hòa cùng đại ca Băng Diễm so với, loại nào hòa khá là lợi hại, hai năm qua, bọn hấn đều luyện hóa Dịch Hóa, liền không biết hiệu quả thế nào rồi, xuất quan sau, hấn cũng chưa từng thấy đại ca ra tay đây.

Dùng thời gian một tháng, bọn hấn ly khai Nam Hải, hướng về Trung Ương đại lục bay đi.

Tư Lăng dùng thần thức cảm ứng, phía sau theo dõi người vẫn còn, bắt đầu có chút bội phục hấn kiên trì.

Thời gian dài đằng đặc, Tư Hàn không phải đã tọa chính là thám ngộ công pháp, hoàn toàn đem tu luyện cuồng nhân biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn, trái lại Tư Lăng sẽ không có như vậy liều mạng, hấn lại bắt đầu cùng Tiểu Yêu Liên đồng thời cất rượu.

Tiểu Yêu Liên là cái cần lao hảo nhà vườn, ăn vô số linh quả sau, nó Hồng Liên không gian có người nói đã kinh có một ngàn mét vuông lớn, bên trong đủ loại các loại linh quả thụ, bị nó hộ lý phải vô cùng tinh thần, đã kinh kết quả nhiều lần quả, mà duy nhất trong ruộng thuốc chỉ có đơn mà loại Thiên Diệp Tử La thảo, hơn nữa bởi Trọng Thiên tùy hứng phá hoại, vì lẽ đó hiện tại Thiên Diệp Tử La thảo chỉ có hai cây, đều còn ở sinh trưởng, muốn kết quả chỉ có thể chờ đợi Tiểu Hồng cái nào thời nhiều đội điểm Mộc Linh dịch mới được.

Hiện tại Tư Lăng cất rượu cần linh quả đều là từ Tiểu Hồng không gian lý lấy ra, thu hoạch hảo, Tiểu Yêu Liên rốt cục không dễ giận như vậy, sau đó phát hiện Tư Lăng nhường linh rượu hiệu quả cũng không thể so gặm linh quả kém, trái lại tích cực cùng Tư Lăng đồng thời cất rượu.

Tư Lăng lần này nhượng thập đàn, nhượng Tiểu Hồng hướng về trong đó năm đàn các nhỏ một giọt linh dịch, đưa chúng nó vui vào Hồng Liên không gian lý sau, lại để cho nó đem bốn năm trước hấn nhượng năm vô rượu lấy ra. Thả bốn năm rượu, thời gian đầy đủ, có vẻ càng thuần mùi thơm càng lâu dài, coi như không thích uống rượu Tư Hàn cũng uống nhiều mấy chén.

"Đại ca, này linh rượu thật là thơm, ta đi làm bàn món ăn, chúng ta đến đối ẩm mấy chén đi." Tư Lăng một mặt sáng lấp lánh mà nhìn đại ca hấn.

Trọng Thiên lập tức nâng trào đồng ý, nhảy đến Tư Lăng trên đầu lay tóc của hấn biểu thị muốn ăn, Tiểu Yêu Liên lân tới Tư Lăng nơi đó ôm đầu ngón tay của hấn, kêu la: "Tur công tử, Tiểu Hồng muốn ăn linh quả sa lát ~ muốn ăn muốn ăn muốn ăn ~"

Hai con làm ẩm ỉ phải lợi hại, không đợi đại ca phản ứng, Tư Lăng chỉ có thể đáp ứng rồi, sau đó thâm thâm tính lại chính mình không nên nói ra, rượu lấy hai con kẻ tham ăn. Nguyên bản tiến vào Kim Đan kỳ sau đã kinh ích cốc, nhưng Trọng Thiên cùng Tiểu Hồng đều là cái kẻ tham ăn, Tư Lăng bị hai con quần quít lấy làm ăn, sau đó chính mình tâm chí không kiên, cũng theo ăn, liền như trước kia không có gì khác biệt, căn bản không nhìn ra hấn đã kinh ích cốc.

Nhìn Tư Lăng cầm công cụ xuất đến bắt đầu bận bịu bận bịu, Tư Hàn hiềm thấy thả lỏng chính mình, cũng lại đây ngồi ở trong đó một cái nhuyễn điểm trên, cầm một bàn Tiểu Hồng đặc biệt cống hiến xuất đến linh quả, dùng linh lực biến ảo ra một cái linh lực đao, bắt đầu tước bì.

Phi thuyền phòng khách bị bố trí đến mức rất xanh hoá, trên đất bày ra màu xanh lục điện thảo, sờ lại nhu lại nhuyễn, ngồi ở trong đó, phảng phất đưa thân vào sườn núi trên cỏ, vì lẽ đó mỗi lần Tư Lăng ở đây thật nường đều đặc biệt có cảm giác. Mà hiện nay, nhìn thấy vẫn đối với ăn không thêm để ý đại ca dĩ nhiên quả đến giúp đỡ tước linh quả, Tư Lăng chán kinh rồi.

Đại ca ngươi thùng sao? Ngươi hay là đi ngồi đi, như ngươi vậy đệ đệ áp lực son đại ai.

Tiểu Hồng nhưng cảm động đến nước mắt lưng tròng, ôm một viên linh quả nói: "Quả nhiên đại ca hiểu rõ nhất Tiểu Hồng..." Sau đó lại hùng hục mà tiến vào nó Hồng Liên không gian đi hái linh quả.

Tư Hàn nhìn trong gió ngồn ngang đệ đệ, cặp mắt liếc nhìn trong tay linh quả, linh lực tiểu đao ở phía trên tìm mấy lần, mở ra tay sau, một viên linh quả như hoa sen biện bình thường nở rộ, lộ ra bên trong hoàn chỉnh hột, sau đó nhìn về phía còn đang đại ra người nào đó, hỏi: "Như vậy có thể được?" Hấn nhớ tới là muốn cắt thành khối.

"... Hành..."

Tuy rằng đại ca hiềm thấy tham dự vào nhượng Tư Lăng kinh sợ một cái, bắt quá bữa cơm này Tư Lăng nhưng làm được khá là phong phú, Trọng Thiên muốn các loại ăn thịt, Tiểu Yêu Liên linh quả sa lát, cuối cùng còn có một vô linh rượu, hai người lưỡng yêu vây ở trên bàn ăn được miệng đầy nước mỡ.

Như vậy lại được rồi một tháng sau, bọn hấn rốt cục tiến vào Trung Ương đại lục biên giới khu vực, ở một chỗ tên điều chưa biết son mạch dừng lại.

Sở dĩ ở đây dừng lại, là bởi vì Tiểu Yêu Liên phát hiện phía dưới có thứ tốt, chính lẫn lộn gây sự yêu cầu Tư Lăng dẫn nó xuống, Tư Lăng bị nó mài đến thiếu kiên nhẫn, không thể làm gì khác hơn là khẩn cầu mà nhìn về phía đại ca. Tư Hàn bị hai đôi chó con cầu thực như thế con mắt ba ba địa nhìn chăm chăm, sắc mặt không hề thay đổi, nhưng đồng ý ở đây đình mấy ngày.

Lưu lại đại ca ngốc đang phi thiên thuyền trên, Tư Lăng mang theo Tiểu Yêu Liên cùng Trọng Thiên từ Phi Thiên Thuyền trên nhảy xuống, rơi xuống một chỗ sườn núi. Sườn núi địa thế trống trải, hướng về phương xa nhìn tới, có thể nhìn thấy một từng từng thấp bé lùm cây, lùm cây lý tưởng thoáng mà dò ra một viên lông xù đầu, đáng yêu cực kỳ. Đây là ngũ giai Phi Thiên Miêu, một loại bề ngoài đáng yêu nhưng vô cùng hung tàn yêu thú, hơn nữa đối với kẻ địch yêu thích quần áo, vô cùng đoàn kết.

Ngũ giai yêu thú tương đương với tu sĩ Kim đan sơ kỳ, Tư Lăng lập tức cảnh giác, ở đám kia lông xù Phi Thiên Miêu nhào tới đối với hắn quần áo trước, mau mau chạy.

Ly khai Phi Thiên Miêu địa bàn, Tư Lăng nhượng trốn ở hắc trong tay áo Tiểu Yêu Liên chỉ đường.

Tư Lăng đi được không tính nhanh, hơn nữa mỗi khi trải qua quá một nơi phát hiện có linh quả thời, đều sẽ dừng lại hái, một bộ hoàn toàn không không có thời gian đáng về, xem ra cũng rất không cảnh giác tính.

Ngay khi Tư Lăng khom lưng hái sinh trưởng ở trên mặt đất địa linh môi thời, đột nhiên một cái màu xanh lục dây leo như xà ảnh giống như đập tới đến thẳng hắc sau gáy.

Ấn núp ở trong bóng tối người thấy thế, trong lòng vui vẻ, chỉ lát nữa là phải đem này người trọng thương thời, lại phát hiện dây leo bắn trúng này người đầu thời, này người nhưng biến mất rồi, này một chỗ địa linh môi trên, phiêu lửng lơ bay bổng nằm một tờ linh phù.

Người đến con người thu nhỏ lại, lập tức rõ ràng chính mình đánh lên người sớm có cảnh giác. Cảm giác phía sau gặp nguy hiểm, phản ứng cũng là cực nhanh, thân hình vội vàng thối lui, trong nháy mắt ly khai tại chỗ, một đoàn áp súc màu trắng chùm sáng kích trên đất, tiếng nổ mạnh qua đi, trên đất xuất hiện một cái hố to.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Bị thương

Liên tiếp màu trắng chùm sáng đuổi theo thân ảnh của người nọ mà đi, tiếng ầm ầm không ngừng, mặt đất bị nổ thành loang loang lỗ lỗ.

Tư Lăng ánh mắt bắt giữ thân ảnh của người nọ, từ thân hình xem là người đàn ông, càng xem càng cảm thấy ở nơi nào từng thấy, chỉ là trên mặt hắc đeo một cái huyền sắc mặt nạ, thần thức dĩ nhiên không cách nào xuyên thấu mặt nạ phân biệt xuất hắc hình dáng, nhượng Tư Lăng thực sự là có chút cảm tức, đồng thời càng ngày càng cẩn thận, trong tay ngưng tụ áp súc gấp trăm lần hồn lực đạn liên tục không ngừng đập tới.

Này người tuy rằng bị truy phải vô cùng chật vật, nhưng cũng nhưng có thừa lực phản kích, một hạt đậu phụ đại hạt giống hướng về Tư Lăng bắn nhanh mà đến, ở giữa không trung cấp tốc mọc rễ nảy mầm sinh trưởng, sau đó hóa thành lít nha lít nhít yêu màu xanh lục dây leo giương nanh múa vuốt về phía Tư Lăng đập tới.

Tư Lăng vốn cho là một cái linh hỏa có thể đem đốt cháy, nhưng ai biết này yêu đẳng thực sự là quái lạ, dĩ nhiên không nhìn Kim Đan tu sĩ Đan Hỏa, trong đó một dây leo cái nhân cơ hội chăm chú cuốn lấy cánh tay của hắn. Tư Lăng kinh hãi, ngưng tụ một cái hồn lực kiểm dùng sức mà chém mấy lần sắp đem chi chém đứt, lúc này lại có khác biệt dây leo cuốn lấy hai chân.

Này dây leo trường sinh năng lực quả thực là nghịch thiên, chém còn có thể sinh trưởng, tốc độ vừa nhanh, căn bản chặt không xong, Tư Lăng chỉ có thể lấy ra hồn lực lại ngưng tụ mười mấy thanh hồn lực kiểm tạo thành một cái kiếm trận giảo giết chúng nó.

"Tư công tử, đây là Thiết Giáp Đằng, sinh trưởng ở yêu giới, vô cùng cứng rắn, phổ thông linh kiếm không cách nào chém đứt nó, chỉ có Dị Hỏa mới có thể đem nó thiêu hủy." Tiểu Yêu Liên tận chức mà giải thích.

Tư Lăng trong lòng rung mình, hồn lực hóa thành thân thể một đạo mỏng manh đem thân thể bảo vệ, xung quanh là mấy chục thanh dùng hồn lực hóa thành quang kiếm đem giương nanh múa vuốt Thiết Giáp Đằng chém đứt.

Tư Lăng đang bận việc thời, này người cũng bị một đoàn hồn lực đạn bắn trúng ngực, phun ra một cái huyết, khí tức trở nên uể oải uể oải suy sụp, lúc này nhìn thấy Tư Lăng tuy rằng bị Thiết Giáp Đằng cuốn lấy, nhưng này chút không nhìn ra thành tựu năng lượng hóa thành quang kiếm dĩ nhiên có thể đem được xưng yêu giới cứng rắn nhất Thiết Giáp Đằng chém đứt, trong lòng tràn đầy khiếp sợ. Nhìn này mười mấy chuỗi khí tức xa lạ quang kiếm, hai mắt lộ ra vẻ tham lam, trong lòng đã kinh nhận định người này hẳn là tu tập cao giai công pháp, mới có thể ở Kết Đan thời làm ra như vậy hùng vĩ thanh thế. Nếu là hắn đem đoạt tới. . .

Như vậy, không kiêng dè nữa, lại là mấy viên Thiết Giáp Đằng hạt giống ném qua đến, hóa thành mấy cây giương nanh múa vuốt dây leo, này người điều

Khiến Thiết Giáp Đẳng, muốn đem Tư Lăng vây giết.

Sẽ ở đó người chuyên tâm đối phó Tư Lăng thời, đột nhiên cảm giác được trên mặt có cái gì bị bóc ra từng mảng, mắt thường mơ hồ mà bắt lấy một cái mơ hồ bóng đen, lại nhìn chăm chú nhìn lên, phát hiện rơi vào phía trước chính là chỉ màu đen yêu thú ấu tể, mà nó ngoài miệng ngậm một cái nhìn rất quen mắt huyền sắc mặt nạ, không khỏi hướng về trên mặt một màn, mặt nạ dĩ nhiên không gặp , trên mặt hơi kinh hãi, rất nhanh liền trấn định lại.

"Triệu Thanh!"

Nhìn thấy tầm kia mang theo kinh dị bình thường mặt, tuy rằng mười mấy năm không thấy, nhưng Tư Lăng hay vẫn là một chút nhận ra được, không khỏi lấy làm kinh hãi, lúc này cũng hiểu được , Triệu Thanh này không phải thứ tốt, dĩ nhiên cướp được trên người hắn đến rồi. Năm đó Yêu Liên khi xuất hiện trên đời, ở Thập Vạn Sơn Mạch lý Triệu Thanh phần tư ăn con cộp, không biết ám sát bao nhiêu tu sĩ đoạt bao nhiêu túi chứa đồ, sau đó bị Trọng Thiên thiết kế bị một đám tu sĩ truy sát thời, hắn lúc đó cùng sau lưng Triệu Thanh cũng coi như là kiếm không ít tiện nghi, nhưng cũng thấy rõ này người bản chất. Vào lúc này Triệu Thanh cùng dạng là cự nghiệp trọng thảo, cướp được trên người hắn đến rồi.

Tư Lăng trong lòng rung mình, nghĩ đến Triệu Thanh trên người còn có một mặt nghịch thiên Diệt Thần Kính, chuyên môn công kích tu sĩ nguyên thần, bị nó công kích sau tu sĩ nguyên thần bị hao tổn, lý trí hoàn toàn không có, không có bất luận cái gì năng lực phản kháng mà tùy ý đối phương chém giết. Muốn thôi, hồn lực đã kinh lị nhả lị nhứt mà đem nguyên thần bảo vệ lại đến.

Quả nhiên, Triệu Thanh thấy Tư Lăng sức chiến đấu không tầm thường sau, không dám coi khinh hắn, xoay tay một mặt khéo léo tấm gương xuất hiện ở lòng bàn tay, tế lên Diệt Thần Kính, mặt kính thẳng hướng Tư Lăng mà đi.

"A ——"

Tư Lăng kêu thảm một tiếng, nguyên thần phảng phất bị xé rách, một loại khó có thể dùng lời diễn tả được đau đớn nhượng hắn đau đến không muốn sống, chỉ muốn lẫn lộn đây đấy. Rất nhanh liền thất khiếu chảy máu, sắc mặt thanh bạch, khí tức yếu ớt. Thấy Triệu Thanh trên mặt mang theo mỉm cười hướng chính mình đi tới, Tư Lăng nhìn xuống thống khổ, lại ngưng tụ mười mấy chuỗi hồn lực kiểm công kích Triệu Thanh.

"Bạo!"

Mười mấy chuỗi hồn lực kiểm nổ tung, này uy lực nổ tung nhượng Triệu Thanh phế phủ lần thứ hai bị thương, lại phun ra một ngụm máu, sắc mặt trở nên bụi bặm. Triệu Thanh thấy đối phương vẫn còn có dư lực công kích chính mình, lấy làm kinh hãi, hắn biết Diệt Thần Kính lợi hại, nếu là người bình thường, lúc này bị Diệt Thần Kính công kích, đã sớm mất đi lý trí mặc người giết , nhưng là này người nhưng nhưng có thừa lực đánh trả, lẽ nào là Diệt Thần Kính sức mạnh tấn công yếu đi ? Rất nhanh mà, Triệu Thanh phủ quyết ý niệm này, Diệt Thần Kính uy lực hắn thí nghiệm vô số lần , liền Nguyên Anh tu sĩ cũng quá nó đạo, trong lòng rõ ràng, tất nhiên là này nhân tu tập công pháp quá mức quý dị nguyên cố, tất nhiên có môn đồ gì có thể bảo vệ nguyên thần.

Nhất định phải được nó!

Triệu Thanh mất lộ ra sát ý, chống trọng thương thân thể đứng dậy, đây là lần thứ nhất có người đem hắn bị thương nặng nề như vậy, không giết hắn thực sự khó tiêu mỗi hận trong lòng. Đang chuẩn bị đem đã chịu đựng thương kẻ địch chém giết thời, đột nhiên trong lòng vì kinh sợ, liền thấy một chỉ màu đen yêu thú nhảy qua đi vắng đoàn yêu hỏa, trong nháy mắt đem Thiết Giáp Đẳng thiêu thành mảnh vụn, mấy tức cây Thiết Giáp Đẳng bị diệt phải sạch sành sanh.

Triệu Thanh trong lòng sợ hãi, không còn dám coi khinh con yêu thú này, loại kia khiếp đảm cảm giác nguy hiểm nhượng hắn xoay người bỏ chạy.

Trọng Thiên lại không chịu nhượng hắn chạy trốn, một đoàn yêu hỏa phun tới, đốt Triệu Thanh tóc, mắt thấy yêu hỏa liền muốn đem hắn trọng thương, đã thấy Triệu Thanh ở yêu hỏa thiêu đến trên người thời, đột nhiên thân thể hướng về lòng đất chìm, trong nháy mắt người đã cách xa ở lòng đất mấy ngàn mét ở ngoài , muốn là lợi dụng sức địa thành thốn pháp bảo chạy trốn.

Trọng Thiên không vui mà dùng móng vuốt đánh Triệu Thanh biến mất địa phương, bần đất tung toé, thấp giọng gầm thét lên.

*****

"Tư công tử, Tư công tử. . . Ô ô ô. . . Tư công tử người đừng chết a, nhanh lên một chút mở mắt ra rồi. . ."

Tư Lăng miễn cưỡng mở mắt ra, nhìn thấy nằm ngoài trên mặt chính mình khóc phải một cái nước mắt một cái nước mũi Tiểu Yêu Liên, không khỏi méo xệch miệng lên tiếng nói: "Đừng. . ." Đem nước mắt nước mũi chảy ở trên mặt ta a!

Nghe được âm thanh, Tiểu Yêu Liên vui mừng ngẩng mặt lên, không chờ Tư Lăng nói cái gì, liền hét lớn: "Đại ca, Tư công tử tỉnh rồi!"

Lúc này, một tấm biểu hiện lạnh lùng gương mặt tuần tú xuất hiện ở mi mắt, Tư Lăng này mới nhìn rõ mình đã về đến Phi Thiên Thuyền , đại ca đang ngồi ở giường trước lạnh như băng nhìn hắn. Lúc này lồng ngực một tảng, một đoàn màu đen yêu thú ngồi ở ngực hắn, đuôi ở ngực hắn trên mài tới mài lui, một bộ "Đại gia rất không cao hứng" vẻ mặt.

"Đại ca. . ." Tư Lăng nhọc nhọc mà kêu một tiếng, phát hiện mình đã kinh về đến Phi Thiên Thuyền trên.

Khi đó nguyên thần bị trọng thương thời, Tư Lăng cũng cùng dạng trọng thương Triệu Thanh, sau đó thực sự là không chịu được nữa hôn mê, không nghĩ tới tỉnh lại trở về đến nơi này, nghe Tiểu Hồng giải thích, lúc đó hắn hôn mê sau, nguyên bản hắn là đang phi thiên thuyền Tư Hàn trùng hợp chạy tới, đem hắn chuyển về Phi Thiên Thuyền.

Lúc đó Tư Hàn đang phi thiên thuyền trong đánh toà, cảm giác được son mạch phía dưới có dấu pháp gọn sóng, rất nhanh liền phát hiện là Tư Lăng cùng nhất nhân dấu pháp, đối thủ tuy rằng cũng là Kim Đan kỳ, nhưng so với Tư Lăng nhưng yếu đi chút, đệ đệ sức chiến đấu Tư Hàn là hiểu, căn bản không cần lo lắng, liền chưa từng có đi. Tuy rằng trong lòng quyết định phải bảo vệ đệ đệ, Tư Hàn phương pháp nhưng là nuôi thả thái độ, nhượng đệ đệ làm hết sức nhiều mà tham gia chiến đấu, cũng nên làm một loại tu hành, chỉ có chính mình mạnh mẽ, mới sẽ không bị người tùy ý bắt nạt. Có thể rất nhanh mà, lại phát hiện Tư Lăng Linh Hồn Châu bất ổn, có nguy hiểm đến tính mạng, phương đuổi tới.

Tư Hàn vẻ mặt rất lạnh lùng, nói rằng: "Nguyên thần của ngươi bị hao tổn nghiêm trọng, Tiểu Hồng cho ăn ngươi uống nó linh dịch, bắt quá nhưng không thể lập tức khôi hân, mấy ngày nay hao hao tinh dưỡng."

"Ồ. . ." Tư Lăng nột nột mà đáp một tiếng, cảm giác đại ca hiện tại sắc mặt lại như kết liễu một tầng sương giống như, liên thanh âm cũng lạnh đến mức như muốn đi băng tra tử, làm hại hân cái gì cũng không dám nói.

Thấy hân tỉnh rồi, Tư Hàn lại kiểm tra một lần, phát hiện thân thể của hân cũng không có bị thương gì, phương thờ phào nhẹ nhõm.

Lúc này, Tiểu Yêu Liên sụt lại đây, nước mắt lưng tròng mà nằm ngoài Tư Lăng trên mặt, nhu nhu mà nói: "Tư công tử, ngươi yên tâm đi, Tiểu Hồng mỗi ngày đều sẽ làm ngươi uống linh dịch, tốt như vậy phải nhanh." Sau đó vừa khóc: "Ồ ô ô. . . Tư công tử xin lỗi, nếu không là Tiểu Hồng muốn xuống, ngươi cũng sẽ không bị thương. . . Ô ô ô. . ."

Tư Lăng bị nó khóc phải buồn bức mắt tập trung, không thể thiếu an ủi: "Không có chuyện gì, ai biết theo dõi chúng ta chính là Triệu Thanh đây, hân này Diệt Thân Kính quả lợi hại, chúng ta cũng là khó lòng phòng bị." Nói, rồi hướng Tư Hàn nói: "Đại ca, sau đó nhìn thấy Triệu Thanh phải cẩn thận một ít, hân có một mặt Diệt Thân Kính, chuyên môn công kích nguyên thần, rất nhiều tu sĩ chính là chết thảm ở hân Diệt Thân Kính dưới."

Nguyên thần là tu sĩ căn bản, coi như thân thể bị hủy, chỉ cần nguyên thần bất diệt đều có thể đoạt xá sống lại hoặc là một lần nữa đắp nặn một thân thể. Vì lẽ đó phần lớn thời gian, nguyên thần bị thương so với thân thể bị thương phiền toái hơn, hơn nữa càng khó chữa trị. Thành thật mà nói, lần thứ nhất ném trái bức này cực hạn thống khổ, nhượng Tư Lăng trong lòng cũng phát tung, may là lúc đó hân đúng lúc dùng hồn lực đem nguyên thần bảo vệ lại đến, nếu không mình hiện tại coi như không có tồn lạc, cũng khả năng bị trọng thương thành phế nhân.

Nghe được Tư Lăng, Tư Hàn lông mày nhíu dưới, sau đó gạt đầu, sờ sờ trán của hân, nói rằng: "Ta biết, ngươi cũng cẩn thận, hân nếu đã kinh nhìn chăm chăm ngươi, tất sẽ không lại buông tha ngươi. Lần tới nếu là nhìn thấy, mà lại đem hân chém giết thôi."

Như sương sát ý đang phi thiên trong thuyền lan tràn, Tư Lăng cảm giác được mi đột nhiên lạnh, vuốt tay lần mò, dĩ nhiên kết liễu một tầng sương, mau mau kêu một tiếng: "Đại ca." Thấy hân đờ đờ sát khí mà nhìn mình chăm chăm, vội vàng nói: "Ta biết rồi, lần sau như gặp phải hân, ta hội giết hân."

Tư Hàn buông xuống mắt, lắc đầu nói: "Ngươi không cần động thủ." Nói, lại liếc mắt nhìn hân, liền không tiếp tục nói nữa.

Tư Lăng bị hân nhìn ra không hiểu ra sao, chính muốn nói cái gì thời, Tiểu Yêu Liên ôm một cái giống như nó cao chiếc lọ lại đây, ô ô mà nói rằng: "Tư công tử, ngươi ngày hôm nay linh dịch còn không uống đây."

Hiếm thấy Tiểu Hồng lớn như vậy phương, Tư Lăng tự cũng không khách khí, uống nửa bình Mộc Linh dịch, nhất thời cảm thấy thân thể một trận nhẹ nhàng khoan khoái, như mỗi ngày chiếu cái lượng này uống vào, nguyên thần được tắm bổ, bất quá nửa tháng lẽ ra có thể khôi phục.

"Tiểu Hồng muội muội, cảm ơn ngươi a." Thấy nó như vậy ngoan, Tư Lăng tâm trở nên mềm mại, sờ sờ đầu của nó, nói rằng: "Tiểu Hồng muội muội, ta không thể cùng ngươi xuống tìm thứ ngươi muốn, không biết ngươi muốn tìm món đồ gì?"

Tiểu Yêu Liên sợ hãi mà nhìn hân, trong lòng phỏng chừng còn ở hồ thẹn, cắn tay nhỏ nãi tiếng nãi khí mà nói: "Phía dưới ở giữa dãy núi băng trong hồ, sinh trưởng một cây Băng Liên, đây là năm Thánh Liên một trong, có thể gặp không thể cầu." Nói lại khổ sở mà cúi thấp đầu, "Nguyên vốn là muốn đi lấy đến loại đến không gian lý, chờ nó thành thực kết hạt liền cho đại ca sử dụng, nhưng là. . ."

Tư Lăng hai mắt sáng lấp lánh mà nhìn nó, lập tức mẫn huyết phục sinh, tựa hồ cảm thấy thân thể cũng không như vậy hư nhược rồi, hưng phấn hỏi: "Thật sự thật sự? Nghe nói Thánh Liên sinh trưởng địa phương bình thường là linh khí vô cùng nồng nặc nơi, nhưng ta không có cảm giác tới đó có cái gì khí tức gọn sóng a? Hơn nữa toà son mạch này linh khí cũng rất mỏng manh, có thể hay không là ngươi tính sai?" Nói xong lời cuối cùng, lại có chút hoài nghi.

Bị người hoài nghi mình lão bản hành, Tiểu Yêu Liên có chút không vui, rầu rĩ nói: "Nơi đó có một đạo thiên nhiên ảo trận đem Băng Liên khí tức che giấu, không phải vậy Băng Liên đã sớm kêu người đào đi rồi. Tiểu Hồng là Yêu Liên, có thể cảm giác được hết thấy linh thực khí tức, nó lừa gạt không được Tiểu Hồng."

Tư Lăng hưng phấn phải liền muốn nhảy lên, sau đó bị chính mình đại gia bình tĩnh mà dậm trở lại, liền thấy Tư Hàn nhìn Tiểu Yêu Liên, nói rằng: "Ta cùng ngươi cùng đi lấy."

Tư Lăng vừa nghe không làm, bái trụ hân nói: "Đại ca đại ca, ta cũng muốn đi, cho ta mấy ngày thời gian ta chữa khỏi thương thế, ta. . ." Âm thanh biến mất ở cặp kia băng trong con ngươi, chỉ có thể ngoan ngoãn nằm lại trên giường căn chặn.

Rủi rít anh, mặt đơ cái gì thật là đáng sợ! Sau đó hân cũng không tiếp tục trang bức phần mặt đơ rồi!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Băng Liên

Ở Tur Hàn cùng Tiểu Hồng thỏa thuận xuất phát thời, Trọng Thiên điều đến rồi một tấm mặt nạ ném cho Tur Lãng.

Tur Lãng nhận ra đây là Trọng Thiên từ Triệu Thanh này lột ra đến mặt nạ, lật tới nhìn một chút, không biết dùng cái gì vật liệu làm ra, dĩ nhiên có thể ngăn cách thần thức, so với Thiên Diện mặt nạ đến, nó tự nhiên xem như là chết mặt, mang lên mặt không thể biến ảo đáng đáp, bất quá nhưng cũng coi như là kiện vật hi hân, sau đó muốn làm chuyện xấu liền có đất dụng võ, Tur Lãng không chút khách khí mà vui lòng nhận.

"Người ở đây dưỡng thương, ta cùng Tiểu Hồng đi tìm Băng Liên." Tur Hàn nói rằng.

Tur Lãng nhưng không muốn, mau mau đứng dậy, nói rằng: "Đại ca, ta mới vừa uống linh dịch, cảm giác tốt lắm rồi, ta và các người đồng thời vào núi mạch, đến lúc đó ta ở ngoại diện cho các người cảnh giới, ta sẽ không đi vào."

Bình thường cao giai linh vật bên người đều sẽ có các loại mơ ước cường đại yêu thú hoặc là phối hợp yêu thú, như Băng Liên bọc này Thánh Liên, càng là yêu thú môn yêu nhất, Tur Lãng chỉ sợ này phương băng trong hồ tiềm tàng yêu thú mạnh mẽ, hẳn ở một bên bảo vệ, cũng có thể giúp đỡ điểm bận bịu.

Tur Hàn suy nghĩ một chút, liền không có từ chối.

Xuất ra Phi Thiên Thuyền sau, Tur Hàn liền đem Phi Thiên Thuyền cất đi, sau đó hướng Tiểu Yêu Liên chỉ địa phương bay đi.

Băng Liên vị trí hồ là cái quanh năm kết băng băng hồ, ở trong dãy núi tâm, phụ cận là một mảnh mênh mông tuyết sắc, tình cờ có thể nhìn thấy trên đất có yêu thú lưu lại vết chân, rất nhanh liền bị son trong kính phong thổi bay hoa tuyết nhấn chìm.

Tiến vào Kim Đan kỳ sau, đã kinh nóng lạnh bất xâm, loại này mênh mông tuyết sắc đúng là không cảm giác được lạnh, hai người điều khiển phi kiếm, như vậy bay nửa ngày, phương đi tới ở giữa dãy núi băng hồ, mặt hồ đều đã kết liễu băng, từ tầng băng nhìn xuống, có thể nhìn thấy tầng băng dưới có sắc thái sắc sỡ ngư thần nhiên tới lui tuần tra mà qua.

Tur Lãng dùng thần thức hướng về hồ dưới thăm dò, hồ này nhìn tuy rằng không lớn, nhưng chiều sâu nhưng không thể đánh giá, càng đến phía dưới, liền thần thức cũng có thể cảm giác được loại kia run rẩy lạnh lẽo, cuối cùng chỉ có thể bắt đặc dĩ đem thần thức thu hồi.

Nơi này cũng không có chỗ đặc biệt gì, liền linh khí cũng cùng những nơi khác giống như vậy, nếu không là Tiểu Yêu Liên khẳng định Băng Liên liền ở trong hồ, Tur Lãng đều muốn hoài nghi. Loại này không cái gì đặc sắc địa phương, từ thiên không bay qua tu sĩ xưa nay sẽ không dư thừa nhìn tới một chút, phỏng chừng cũng là như thế, cho nên mới không người nào có thể phát hiện hồ này trong dĩ nhiên có khác càn khôn.

"Đại ca, hồ nước này rất sâu, bên trong không biết có món đồ gì, người mà lại cẩn thận." Tur Lãng nhủ lại mi căn dặn, sau đó lại sẽ Tiểu Yêu Liên bắt tới, hỏi: "Tiểu Hồng muội muội, người nhìn hồ này đều kết băng, hồ phía dưới lạnh đến mức liền thần thức cũng không chịu nổi, này Băng Liên trường có thể ở nơi nào?"

"Băng Liên vốn là cực hàn đồ vật, sinh trưởng địa phương cũng rét căm căm cực kỳ, vì lẽ đó hồ này dưới mới có thể so với bình thường nơi còn lạnh, Băng Liên liền sinh trưởng ở đáy hồ nhất hàn nơi." Tiểu Yêu Liên nài tiếng nài khí mà giải thích, nhìn thấy Tur Lãng lo lắng, vỗ ngực nói: "Yên tâm đi, nếu là Tur công tử tự cái xuống, Tiểu Hồng còn muốn lo lắng, nếu là đại ca, Tiểu Hồng liền không lo lắng."

"Tại sao?" Tur Lãng nheo mắt lại.

Tiểu Yêu Liên không biết nguy hiểm sắp tới, ngây thơ nói: "Bởi vì đại ca là biến dị băng linh căn tu sĩ, tu tập công pháp vừa vặn có thể thích ứng bên trong cực hàn chỉ khí, còn có Băng Diễm làm phụ trợ, mà Tur công tử người không thể được. . . Ôi!"

Đem Tiểu Yêu Liên nhất chỉ thần công bán bay sau, Tur Lãng sụt đến bên cạnh đại ca, nói rằng: "Đại ca, người nhất định phải cẩn thận a." Hắn luôn cảm thấy có chút bất an, tu vi đến trình độ nhất định sau, đối với nguy hiểm có mấy phần nhận biết, vì lẽ đó hắn tin tưởng chính mình nguy hiểm linh cảm.

Tur Hàn hồ hững gật đầu, ra hiệu Tur Lãng đi tìm một chỗ trốn hảo chờ hắn xuất đến, liền dẫn miễn cưỡng muốn đi theo Trọng Thiên đồng thời phá tan tầng băng, nhảy xuống trong hồ. Dọc theo con đường này Tiểu Yêu Liên đã đem giao cho đồ vật đều giao cho rõ ràng, vì lẽ đó Tur Hàn cũng không cần dẫn nó xuống, lấy Yêu Liên bản thể cũng không chịu nổi hồ dưới rét căm căm.

Thấy bọn họ ly khai, Tur Lãng liền ở băng hồ phụ cận tìm cái địa thế hơi cao nơi đào cái son động, đem Cửu Chuyển Linh trận bày lên sau, liền vào bên trong đầu ngó ngó thuận tiện làm tiến vào trong hồ Tur Hàn cảnh giới, để ngừa bất ngờ phát sinh.

Đại lãnh thiên, uống nước nóng thoải mái nhất . Từ Lăng đi bằng hồ trên gỗ phá tầng bằng, bắt được mấy cái dài rộng ngư, đem đầu cá chặt hạ xuống lược thang, ngư thịt yếm làm ngư bài. Chờ thang lược hảo , thả chút đề vị linh quả linh thảo, sau đó ngồi xồm ở trước son động, nâng thang mỹ mỹ mà uống.

"Tiểu Hồng, ngươi biết hồ này sâu bao nhiêu sao?" Từ Lăng ngâm căn hương thảo hỏi.

Tiểu Yêu Liên lắc đầu, "Ta chỉ có thể cảm giác được Băng Liên ở nơi đó, nhưng không có cách nào biết trong hồ sâu bao nhiêu." Nhìn sắc trời một chút, từ không gian lý lấy ra một cái bình ngọc ôm tới, nói rằng: "Từ công tử, nên uống linh dịch ."

Từ Lăng táp ba dưới miệng, đem nửa bình từ linh dịch uống vào, có thể cảm giác được bị thương nguyên thần lại ngưng tụ mấy phần, linh dịch quả nhiên là đồ tốt."Tiểu Hồng, ngươi linh dịch này có bao nhiêu?"

Tiểu Yêu Liên nhất thời cảnh giác nhìn hấn, nhìn ra Từ Lăng trong lòng cảm giác khó chịu, lười biếng nói rằng: "Yên tâm, ta không thương ngươi sinh mạng, chỉ là muốn hỏi một chút ngươi mỗi ngày phải cho ta uống nửa bình, ngươi linh dịch đủ sao? Có thể hay không ngươi cây ăn quả không linh dịch rót?" Theo Từ Lăng, linh dịch này các thứ nhưng là cao đương hóa, cũng chỉ có này chỉ Yêu Liên cam lòng đem linh dịch cảm dội thụ. Bất quá linh dịch là chính nó tu luyện chiêm được, vì lẽ đó Từ Lăng xưa nay không đương đồ vật của chính mình, nó cảm dội thụ cũng không cảm thấy đáng tiếc.

Điểm ấy chính là Từ Lăng đáng quý chỗ, không phải đồ vật của chính mình, sẽ không sản sinh tham niệm, tâm tư tương đối thấu triệt sạch sẽ, điều này cũng cùng hấn kiếp trước làm nửa đời thiện quý có quan.

Tiểu Yêu Liên nghe được hấn là quan tâm chính mình, nhất thời có chút vui mừng, nhu nhu mà nói rằng: "Từ công tử bị thương , liên không cần linh dịch dội linh thụ , chờ Từ công tử hảo lại nói." Sau đó xuyết móng vuốt, sợ hãi mà nhìn Từ Lăng, hỏi: "Từ công tử thật sự không trách Tiểu Hồng hại ngươi bị thương sao?"

Từ Lăng đưa nó vơ vét lại đây xoa nắn trện, làm cho nó cười khanh khách phía sau đưa nó thả xuống.

Từ Lăng này nhất đẳng, liền dội thời gian nửa tháng.

Đương phát hiện bằng hồ có động tĩnh thời, Từ Lăng bận bịu ra khỏi son động, ở bên hồ nín thở ngưng thần dễ ứng phó đột phát tình hình, rất nhanh mà liền nhìn thấy một thân chật vật Từ Hàn cùng Trọng Thiên phá băng mà xuất, Trọng Thiên một tấm mao mặt nhìn không ra sắc mặt như thế nào, nhưng Từ Hàn nhưng là sắc mặt tái nhợt, hiện ra màu xanh đen, xem ra phảng phất là bị thương.

"Đại ca!" Từ Lăng bận bịu lại đây đỡ lấy hấn, rất nhanh liền cảm giác được huynh trưởng đem thân thể một nửa trọng lượng đều áp ở trên người hấn, nhất thời không lo được cái gì, vội vàng đem hấn phủ đến trong son động chữa thương. Trọng Thiên mệt mỏi theo sát trên.

Tiến vào son động sau, Từ Hàn liền trực tiếp ngồi xuống, uống Tiểu Yêu Liên cho linh dịch sau, nhắm mắt lại đánh toà chữa thương. Mà Trọng Thiên nằm trên mặt đất bày ra yêu thú bì trên, miêu như thể lông xù hai lỗ tai xơ xác bơ phờ mà buồn xuống. Từ Lăng hướng về nó đầu sỏ, phát hiện Trọng Thiên lúc này lạnh như băng, có thể thấy được ở trong hồ cũng không hơn gì.

"Trọng Thiên, uống chút nước nóng, ta làm cho ngươi thịt nướng." Xét thấy Trọng Thiên cực khổ rồi, Từ Lăng vô cùng hiền lành mà cho nó lộng ăn.

Trọng Thiên bị thương cùng tu sĩ không giống, nó ngoại trừ ngũ chữa thương, còn muốn ăn đồ ăn bổ sung trong cơ thể năng lượng, thật không biết là yêu thú nào giống, như vậy quái lạ.

Từ Lăng bên cho Trọng Thiên lộng ăn bên hỏi thăm bọn họ ở hồ dưới xảy ra chuyện gì, Trọng Thiên ăn ít thứ sau có tinh thần, mới trở về đáp Từ Lăng nghi hoặc.

Này bằng hồ sâu không lường được, bọn hấn xuống sau dùng ba ngày thời gian mới đến đáy, mà nước trong hồ đã kinh hiện sền sệt trạng , vô cùng lạnh giá, liền Trọng Thiên như vậy Đại Yêu thú cũng không chịu nổi. Băng Liên liền sinh trưởng ở đáy hồ một chỗ sền sệt trong thủy vực, bọn hấn nguyên bản là muốn trực tiếp đào Băng Liên, ai biết Băng Liên bên dĩ nhiên ẩn núp một chỉ mạnh mẽ bằng hệ yêu thú, đã tiếp cận Hóa Thần kỳ, nếu không là Trọng Thiên liên thủ với Từ Hàn, căn bản là không có cách tiêu diệt nó, tuy rằng thắng lợi sau cùng , nhưng nhất nhân một yêu đồng thời bị trọng thương.

Từ Lăng nghe được hải hùng khiếp vía, lại liếc nhìn Từ Hàn, thấy sắc mặt của hấn không có vừa nãy như vậy đáng sợ sau, phương an tâm mấy phần.

Trọng Thiên ăn đồ vật sau, rồi hướng Từ Lăng tiết lộ cái tin tức, sau đó liền rơi vào ngủ say.

Từ Lăng cảm giác thấy hơi mộng ảo, nhìn phía Tiểu Yêu Liên, hỏi: "Tiểu Hồng muội muội, ngươi từng nói Thánh Liên sinh trưởng địa phương bình thường là linh khí vô cùng nồng nặc nơi, này Băng Liên nhưng là trực tiếp sinh trưởng ở một cái linh mạch trên, dựa vào rút lấy linh mạch mà sinh, thật không?"

Tiểu Yêu Liên vui mừng gật đầu, "Chủ nhân là nói như vậy, Tiểu Hồng nguyên lai cũng kỳ quái đây, xem ra trong hồ cái kia thiên nhiên ảo trện không chỉ có ẩn giấu Băng Liên khí tức, liền linh mạch khí tức cũng ẩn giấu ."

Xác nhận tin tức này sau, Từ Lăng nhất thời có loại trên trời rơi đĩa bánh đập trúng cảm giác của chính mình, này bất ngờ chi tài làm đến quá kỳ quái , hấn thật sự hảo không chân thực cảm a.

Bất quá Từ Lăng hay vẫn là kiểm chế lại cơn hưng phấn này, bảo vệ Từ Hàn cùng Trọng Thiên, chờ bọn hấn thương hảo lại nói.

Dùng ba ngày thời gian, Từ Hàn cùng Trọng Thiên song song tỉnh lại.

Trọng Thiên vừa tỉnh lại liền lập tức sẽ ăn, Tư Lăng đã sớm chuẩn bị, hai ngày nay sản bệnh chữa thương thời điểm, hắn đi đánh mấy con yêu thú lại nướng lại luộc, đặt ở trong bao trữ vật, chờ Trọng Thiên tỉnh rồi liền có thể ăn. Mà Tiểu Yêu Liên lúc này hùng hục mà chạy tới, đem một bình linh dịch đưa cho Tư Hàn, Tư Hàn lúc này thương gần như khôi phục, lắc đầu từ chối nó hào ý, nhưng Tiểu Yêu Liên rất thất vọng, trên đầu lá sen đều không ánh sáng long lấp, nhìn ra Tư Lăng khỏe mắt cơ giết không ngớt.

"Đại ca, ngươi cảm thấy thế nào? Thương hao sao?" Tư Lăng quan tâm hỏi.

"Àn, đã kinh không có gì đáng ngại."

Tư Hàn nói, từ trong bao trữ vật đem một phương hộp ngọc lấy ra, đương hộp ngọc sau khi mở ra, một đạo nồng nặc bí nhập tâm tỳ thánh khiết liên hương ở bên trong hang núi tràn ngập ra, nếu không là bên trong hang núi có trận pháp ngăn cách, này mùi tuyệt đối sẽ truyền tới bên ngoài, không biết hấp dẫn bao nhiêu yêu thú hướng về này mà đến.

Đó là một cây giống như tượng băng như thể hoa sen, toàn thân óng ánh long lanh như bông tuyết, hoa sen đã nở rộ, liên dưới rễ cây bộ phận còn dính chút trù trạng giao trạng vật. Ly phải gần rồi, Tư Lăng có thể cảm giác được Băng Liên tản mát ra hàn khí, không khỏi run lập cập.

Tư Hàn đem hộp ngọc đưa cho Tiểu Yêu Liên, ra hiệu nó loại đến Hồng Liên không gian lý.

"Đại ca yên tâm đi, Tiểu Hồng hội cẩn thận loại, thời gian một năm có thể để cho nó thành thực." Tiểu Yêu Liên vỗ bộ ngực nói.

Tư Hàn gật đầu, rồi hướng Tư Lăng nói: "Hò dưới có một cái linh mạch, ta quan sát, linh mạch lý đã kinh dụng dục ra vạn năm ngọc tủy."

Linh mạch chính là thiên địa linh khí trải qua thời gian dài tích lũy mà hình thành, bất quá cũng không phải mỗi lần cái linh mạch đều có thể dụng dục ra ngọc tủy, bình thường làm linh mạch tinh hoa ngưng tụ mà thành, cực kỳ ít ỏi, hiệu quả nhưng là tuyệt hảo, chỉ một giọt, là có thể chống đỡ trên linh thảo mấy trăm năm ở trong thiên địa hấp thu linh khí tổng, mỗi lần có vạn năm ngọc tủy xuất thế, đều sẽ bị khắp nơi tu sĩ thường phá đầu.

Đây tuyệt đối là cái vui mừng thật lớn, Tư Lăng đều có chút bối rối, chưa từng có như vậy cảm giác mình nguyên lai còn có số mệnh thứ này —— người xác định này số mệnh không phải đại ca, mà người chỉ là dính quang thôi?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đô Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Sư huynh muội

Băng trong hồ nguy hiểm lớn nhất chính là bảo vệ Băng Liên con kia băng hệ yêu thú, bất quá bị Tư Hàn cùng Trọng Thiên liên thủ chém giết sau, đúng là không có nguy hiểm gì, vì lẽ đó lần này dưới băng hồ đi lấy vạn năm ngọc tủy Tư Hàn dẫn Tư Lăng đi theo.

Trải qua mười mấy ngày tu dưỡng, thêm vào mỗi ngày quán nửa bình từ Mộc Linh dịch, Tư Lăng bị thương nguyên thần đã kinh hao, chờ Tư Hàn cùng Trọng Thiên vết thương trên người gần như khôi phục sau, bọn hắn liền cùng xuống.

Tư Lăng trong miệng ngâm lấy Tị Thủy Châu, vẫn chìm xuống ba ngày, mới vừa tới đáy hồ. Có lẽ là Băng Liên bị lấy đi nguyên cơ, đáy hồ tuy rằng hay vẫn là một mảnh rét căm căm khí, đến cùng không có trước kia nguy hiểm, Tư Lăng chỉ cảm thấy lạnh thôi, ngược lại có thể tiếp thu, liền yếu đuối Yêu Liên cũng có thể thích ứng. Đương nhiên, loại này lạnh giá độ yêu thực nồng nhiều cũng sẽ bị đông cứng thương, vì lẽ đó đến đáy hồ sau, Tiểu Yêu Liên liền cùng Trọng Thiên đồng thời tiến vào nó Hồng Liên không gian.

Này cái linh mạch rất dài, Tư Hàn phỏng chừng như cung cấp Thiên Tông phái đảo lấy, có thể đào trăm năm.

Tư Lăng nghe hắn giải thích, liền nhìn hắn, hỏi: "Đại ca phải đem phát hiện linh mạch hiến cho sư môn?" Có chút quy củ Tư Lăng là biết đến, nếu là môn hạ đệ tử phát hiện linh mạch báo cho sư môn, nhất định phải trọng thưởng. Bất quá lòng người đều là lòng tham không đủ, nếu là phát hiện linh mạch khoáng tinh nguyên chính mình đào, ai muốn ý vì sư môn không biết khen thưởng giao ra? Đương nhiên, này có cái tiền đề, nếu là linh mạch khoáng vị trí quá rõ ràng, lại bị người bên ngoài biết, hoặc là bên cạnh có cái gì yêu thú mạnh mẽ bảo vệ, không thể không giao ra liền khác nói rồi.

Tư Hàn nhưng là lắc đầu, hắn ngưng mắt suy nghĩ một chút, nói rằng: "Sau đó tự có tác dụng, trước tiên bày đặt thôi."

Dứt lời, hai huynh đệ từng người lấy công cụ, bắt đầu cẩn thận mà đào lấy linh mạch trong vạn năm ngọc tủy.

Linh mạch mặc dù là chôn ở đáy hồ, nhưng trên mặt hồ có thiên nhiên cấm chế cách ly hồ nước, cũng thuận tiện bọn hắn làm việc. Vạn năm ngọc tủy xem

ra là màu nhũ bạch linh dịch, so với linh dịch sền sệt rất nhiều. Vạn năm ngọc tủy rất khó phải, vì lẽ đó phân lượng cũng không nhiều, hai người các loại dùng hơn một Bào Bình đưa chúng nó xếp vào lường chiếc lọ, từng người thu gom một bình.

Như vậy đại cơ duyên, coi như là cha mẹ anh chị em thầy trò, nếu là tâm chí không kiên giả, tất nhiên sẽ vì thế trở mặt thành thù, bực này sức mê hoặc quá to lớn, lòng người thực sự là không chịu nổi thử thách. Nhưng mà Tư Lăng từ khi tới thế giới này lên, mấy lần ba phiên phải Tư Hàn cứu giúp che chở, lại biết hẳn tính cách chi kỳ hoa, dần dần mà nhận định vị huynh trưởng này, vì lẽ đó có vật gì tốt chính mình hội nhớ hẳn, căn bản không ngại cùng hẳn phân hưởng, coi như gặp phải cơ duyên to lớn, cũng đồng ý nói cho biết dư hẳn biết. Còn Tư Hàn nghĩ như thế nào, Tư Lăng tuy rằng không biết, nhưng cũng biết ở này cái tàn khốc trên đại đạo, Tư Hàn là trị giá được bản thân tín nhiệm.

Từ từ đường tu tiên, bên người phải một người thân đi theo, Tư Lăng cảm thấy hài lòng, không cầu cái khác.

Thu rồi vạn năm ngọc tủy sau, liền bắt đầu đào linh thạch, linh thạch này phẩm chất phân bố không giống, mặc dù nhiều là linh thạch hạ phẩm, nhưng tới gần Băng Liên sinh trưởng nơi, phẩm chất càng cao, liền Cực Phẩm Linh Thạch cũng có, nhưng Tư Lăng cái này liền linh thạch thượng phẩm đều không có sờ qua nhà quê thực tại mở rộng tầm mắt, cầm ở trong tay cười ngây ngô đã lâu.

Hai người rờn rã bận việc một tháng, liền thu tay lại, mà lúc này cũng bắt quá chỉ đào như muối bỏ bể, căn bản không tính số lượng. Bất quá hai người đều cảm thấy đào đủ chính mình dùng là được, cái khác chờ sau này cản trở lại đào, ngược lại linh mạch ở lại đây lại chạy không được, hà tất lúc này lãng phí thời gian đi đưa chúng nó đều đào.

Đương liền Cực Phẩm Linh Thạch đều sờ qua sau, người nghèo đến đâu cũng sẽ sản sinh mất cảm giác cảm, Tư Lăng từ vừa mới bắt đầu kinh hi đến hiện tại coi như không đánh cược, ở Tư Hàn nói bọn hắn hẳn là đi rồi thôi, không chút do dự mà xoay người theo đại ca ly khai băng hồ.

Thời gian một tháng, Trọng Thiên cùng Tiểu Hồng đều nhịn gần chết, vừa về tới Phi Thiên Thuyền, hai con liền bắt đầu khóc lóc om sòm lẫn lộn, Tư Lăng không thể thiếu bị hai con đá vào làm ăn, mà Tư Hàn bình chân như vại mà ngồi xuống, đem ở băng trong hồ chém giết con kia bằng hệ yêu thú yêu đan lấy ra tí mĩ.

Liền hai con yêu cũng dám nô dịch chính mình, nhưng Tư Lăng trong lòng thầm hận không ngọt, bất quá miêu thấy đại ca nhìn chăm chăm yêu đan dày đặc khí lạnh đáng sợ, Tư Lăng liền yên, quả nhiên yêu đều hiểu phải khi thiện sợ ác.

Tư Lăng tính toán một chút thời gian, nguyên bản có thập tháng chạy đi đến Trung Ương đại lục trong Thông Thiên Tháp vị trí Hạc Truy Sơn, ở đây trì hoãn hầu như thời gian nửa tháng, nếu là còn lại ngồi Phi Thiên Thuyền chạy đi, thời gian mặc dù có thừa đủ, lại có vẻ quá vội vàng. Suy nghĩ một chút, liền cùng đại ca thương lượng dưới, bọn hắn ngồi truyền tống trận đến Trung Ương đại lục, cũng bớt đi thời gian nửa năm chạy đi, hơn nữa hiện tại không thiếu linh thạch, làm sao cũng phải để cho mình thoải mái một điểm.

Tư Hàn không ý kiến, hai người liền thỏa thuận đến phụ cận tu tiên thành đi cưới truyền tống trận đến Hạc Truy Sơn phụ cận thành thị.

Hai ngày sau, bọn hắn đi tới Nam Tiên Thành, nơi này vẫn tính là Trung Ương đại lục khu vực biên giới, vì lẽ đó thành thị cũng không lớn, hai người nộp bốn khối linh thạch lệ phí vào thành sau, liền thẳng đến phủ thành chủ, truyền tống trận thiết trí ở trong phủ thành chủ. Cưới truyền tống trận cần thiết linh thạch tuy rằng to lớn, nhưng cũng là bởi vì bố trí truyền tống trận cùng giữ gìn truyền tống trận cần vật liệu vật tư vô cùng to lớn, cũng chỉ có phủ thành chủ có cái kia năng lực bố trí, đương nhiên, tiền lời cũng là không sai.

Hai người đi tới phủ thành chủ phòng khách, liền thấy đến đại sảnh lý đã kinh đến rồi mười mấy người, vừa nhìn liền biết là đang đợi sử dụng truyền tống trận đến thành thị khác đi, lại xem tu vi của bọn họ, nhiều là Kim Đan tu sĩ, ngoại trừ mấy cái tân tu, những người còn lại đều là môn phái đệ tử.

Lúc này những người này đều ở từng người quan sát đối phương, nhìn thấy có người đi vào, sôi nổi nhìn sang, nhìn thấy một người trong đó thời, không khỏi lộ ra kinh diễm vẻ, bất quá rất nhanh mà liền ở phát hiện một gã khác nam tu là Kim Đan hậu kỳ tu sĩ thời, sợ hãi thu hồi ánh mắt.

Tư Lăng đi tới thu phí nơi, đối với tên kia phụ trách thu phí nam tu sĩ nói rằng: "Xin chào, chúng ta muốn ngồi truyền tống trận đi Minh Nguyệt Thành."

Này thu phí công nhân viên là cái Trúc Cơ tu sĩ, nhìn thấy bọn hắn mau mau cung kính mà đứng dậy, nói rằng: "Mỗi người hai ngàn khối linh thạch."

Tư Lăng cũng không nhiều lời, trực tiếp lấy bốn ngàn khối linh thạch hạ phẩm xuất đến, tu sĩ kia thấy hắn ra tay cũng không hàm hồ, cũng không có hiềm quý, nhất thời trên mặt dần theo một chút ý mừng, nghĩ đến là đã từng có tu sĩ ghét bỏ cái giá này quá đắt, huyền não lẫn nhau rất khó coi, bọn hắn những người này chỉ là phụng thành chủ mệnh lệnh làm việc, căn bản không thể làm chủ, vì lẽ đó rất dễ dàng bị những tu sĩ kia làm khó dễ.

"Các người xin chờ một chút, truyền tống trận mỗi lần truyền tống hai mươi người, chờ người đến đủ là có thể xuất phát."

Tư Lăng gật đầu, cùng đại ca đứng ở một bên chờ đợi, Trọng Thiên vẫn như cũ đứng ở trên bả vai của hắn, đồng nhìn nhìn tây nhìn một cái, một bộ không an phận đáng sợ, bất quá nhưng không có đi quấy rối.

Lúc này, lại tới nữa rồi một đôi nam nữ. Hai người này đều là hình dạng khí chất thượng thừa, nam tuấn tú phi phạm, khí chất cao nhã ôn hòa, vừa nhìn chính là xuất từ cái nào thế gia đệ tử. Nữ xinh đẹp xinh đẹp, ăn mặc một bộ ngẫu hà sắc tiên nữ quần, tao nhã như tiên, hai người đứng chung một chỗ vô cùng hợp sãn. Đương nhiên, những này chỉ là bề ngoài xem ra, từ này nam tu một đôi thỉnh thoảng lấp lánh kim quang con mắt cũng biết đây là một thành công tính nam nhân, mà nữ tu tuy rằng mỹ lệ xinh đẹp, nhưng mi ẩn có kiêu căng vẻ, một bộ xem thường người đáng sợ.

Bọn hắn cũng cùng dạng muốn cưới truyền tống trận đi Minh Nguyệt Thành, ở trong đó nam tu đi tìm công nhân viên giao tồn thời gian, này nữ tu tác ngạo mạn mà đảo qua người trong đại sảnh, tầm mắt quét qua Tư Hàn mặt thời dừng lại, chờ quét đến Tư Lăng thời, nhất thời trợn to mắt, hai mắt chăm chú khấn mà nhìn chăm chăm Tư Lăng.

Giao xong linh thạch nam tu quay đầu lại nhìn thấy dáng dấp của nàng, vi vi nhưn mày: "Hứa sư muội, làm sao ?" Tiếng nói của hắn thanh nhã như ngọc thạch chạm vào nhau, vô cùng êm tai.

Này Hứa sư muội ánh mắt si ngốc nhìn chằm chằm Tư Lăng, có chút thất thần nói: "Kỷ sư huynh, cái này người hảo nhìn quen mắt. . ."

Này Kỷ sư huynh sau khi nghe xong quét Tư Lăng một chút, nhìn thấy dáng dấp của hắn thời cũng là sùng sốt một chút, rất nhanh liền khôi phục hờ hững, nói rằng: "Đọc theo con đường này Hứa sư muội đúng là gặp phải rất nhiều nhìn quen mắt nam tử." Trong giọng nói có nhàn nhạt trêu chọc mùi vị.

Này Hứa sư muội bị lời này tức giận đến trừng mắt lên, lệ trừng mắt Kỷ sư huynh, cắn răng nói: "Cái này người không giống, thật sự nhìn rất quen mắt! Còn có, ngươi đừng nói lung tung nói xấu ta, không phải vậy ta muốn nói cho cha ta biết ngươi bắt nạt ta!"

Nghe được đối thoại của bọn họ, Tư Lăng không nhìn được nhìn bọn hắn một chút, này Hứa sư muội phát hiện tầm mắt của hắn, hướng hắn nở nụ cười xinh đẹp, mặt xinh đẹp trùng trùng trên nhiễm phải một chút hồng hà.

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà thu hồi ánh mắt, cứ thế không nhìn thấy này Hứa sư muội đột nhiên trở nên âm mai ánh mắt phần nộ.

Chính vào lúc này, lại tới nữa rồi một người tu sĩ, rốt cục tập hợp đủ hai mươi người, phụ trách truyền tống trận công nhân viên vội vàng đem bọn hắn mang tới bên trong một gian phòng, lúc này bên trong đã có ba tên tu sĩ chính ở kiểm tra truyền tống trận, nhìn thấy bọn hắn đi vào, liền biết cũng là muốn cưỡi truyền tống trận khách nhân, sôi nổi lại đây bắt chuyện.

Hai mươi người dựa theo những tu sĩ kia dẫn dò, đứng ở truyền tống trận lý, chờ chủ trì truyền tống trận tu sĩ lộng được, một trận linh quang đột nhiên mà lên, mọi người chỉ cảm thấy thân thể phảng phất bị đè ép giống như vậy, hơi không cẩn thận liền muốn bị một loại sức hấp dẫn vấy đi ra, bất quá đoàn người đều nhớ xuất phát trước những tu sĩ kia nói, không thể manh động, miễn cho truyền tống trận xảy ra sai sót đến lúc đó không biết truyền tống đến chỗ nào.

Không biết qua bao lâu, thân thể buông lỏng, ngưng mắt vừa nhìn, liền phát hiện bọn hắn đã kinh đến một nơi xa lạ, chính là Minh Nguyệt Thành phủ thành chủ phòng khách.

Tư Lăng hai người nhưng không có dừng lại, tiếp tục cưỡi truyền tống trận đến cái kế tiếp thành thị, như vậy liên tục vượt lên rồi vài cái thành thị, bọn hắn rốt cục ở Tầng Ngọc Thành trong dừng lại.

Giống như Tư Lăng ở Tầng Ngọc Thành trong dừng lại còn có thể nói Tư Lăng nhìn quen mắt sư huynh muội.

Này Hứa sư muội thấy bọn họ cũng là ở trong tòa thành này dừng lại thời, nhìn về phía Tư Lăng ánh mắt có chút thay đổi, trên mặt lộ ra một chút đỏ ửng, hướng về Tư Lăng đi tới.

Tư Hàn lạnh lùng nhìn nàng một cái, xoay người liền ra khỏi thành chủ phủ.

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc theo sát trên, kiên quyết theo sát đại ca bước tiến đi, không trêu chọc nữ nhân.

". . ."

"Đáng ghét!" Hứa phiên nhiên tức giận đến bộ ngực một cổ một cổ, cảm thấy cái kia mạo mỹ dị thường nam nhân thực sự là không rõ phong tình.

Kỷ trường ca trên mặt mang theo tao nhã nhả nhả mỉm cười, thanh thuần tú tú đáng dấp vô cùng đáng chú ý, nhưng xuất khẩu nhưng có chút độc ác: "Hứa sư muội, nhân gia không hẳn biết thân phận của ngươi, hơn nữa dung mạo so với ngươi còn muốn mạo đẹp, làm sao hội phản ứng ngươi đâu?"

Hứa phiên nhiên cứng ngắc dưới, ánh mắt vì lợi, cả giận nói: "Ta nơi nào đắc tội ngươi muốn như vậy bản thi ta?" Sau đó không chờ hắn nói xong, lại làm nổi lên khoe môi trào phúng mà cười, "Hắn là còn đang suy nghĩ ngươi phụ nữ kia? Nàng bất quá là lỗi ngươi một tý miễn cho ngươi té xuống phong nhai, ngươi liền yêu nàng? Kỷ sư huynh, như ngươi vậy xứng đáng vị hôn thê của ngươi sao?"

Kỷ trường ca nhủ lên mi, toàn bộ người xem ra có chút u buồn, nói rằng: "Hứa sư muội, nói không nên nói lung tung, cẩn thận họa là từ miệng mà ra."

Thấy Hứa Phiên Nhiên một bộ cái gì cũng không sợ kiểu rất đáng dấp, Kỷ Trường Ca ánh mắt một lợi, nhưng trên mặt nhưng cười, ôn thanh nói: "Hứa sư muội hẳn là nhìn tới vừa này người công tử kia? Bất quá ta cũng cảm thấy người công tử kia rất nhìn quen mắt, tựa hồ đang nơi nào gặp. . . Đứng rồi, mười mấy năm trước Hồng Khô Lâu treo giải thưởng về lên người không phải là hắn sao?" Nói, chính mình cũng giật mình phi thường.

Hứa Phiên Nhiên trong lòng hơi kinh, chính ở phạm mê gái đầu óc đột nhiên tỉnh thần lại đây, đưa tay kéo lấy Kỷ Trường Ca, ly khai phủ thành chủ phòng khách, vội vã đến một chỗ chốn không người, phương nhẹ giọng lại nói: "Ngươi gọi lớn tiếng như vậy làm gì? Ta cảnh cáo ngươi, không cho phép đi cho Hồng Khô Lâu người mặt báo."

Kỷ Trường Ca nở nụ cười, hắn cười vô cùng ôn hòa, khiến người ta như gió xuân ấm áp. Ngay khi Hứa Phiên Nhiên trừng mắt muốn phát hỏa thời, hắn ung dung thông thả mà kéo dài nàng kéo lấy tay của chính mình, tiếc nuối nói rằng: "Hứa sư muội, thật đáng tiếc nguyện vọng của ngươi muốn thất bại, như vậy tướng mạo xuất sắc người, như là gặp một lần, vẫn đúng là khó quên, trong lòng người người nghĩ đến đã bị người nhận ra được, chẳng mấy chốc sẽ bị Hồng Khô Lâu nhìn chằm chằm, khả năng chẳng mấy chốc sẽ bị chém giết."

"Phi, ta còn không thích hắn đây, cái gì người yêu." Hứa Phiên Nhiên cả giận nói, sau đó cắn móng tay, lông mày tức phải chặt chẽ, nói rằng: "Kỷ sư

huynh, có thể hay không đi nhắc nhở hần một câu? Hồng Khô Lâu không phải người tốt lành gì, này treo giải thưởng phóng chừng chỉ là muốn phát tiết thôi, ta xem người công tử kia, mi vũ can can tịnh tịnh, cũng không giống như là cấp độ kia thích giết chóc người."

Nghe nói như thế, Kỳ Trường Ca trong nháy mắt có chút kinh ngạc, hoài nghi trước mắt người cũng không phải cái kia xưng tên kiêu rất tùy hứng Hứa Phiền Nhiên, trong lòng không khỏi hơi trầm xuống, hỏi: "Người thật sự yêu thích hần?" Hồi thôi, trong lòng có chút lo lắng, lần này là hần nghe theo sự môn mệnh lệnh mang Hứa Phiền Nhiên ra ngoài, nếu thật sự làm cho nàng tùy tiện thích ai, Chưởng môn cũng mặc kệ hần không không vô tội, trước đem hần trị tội.

Hứa Phiền Nhiên đỏ mặt, cúi đầu không nói.

Trong nháy mắt, Kỳ Trường Ca có loại muốn đánh chết này mê trai nữ nhân kích động.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: Đa Bảo Các

Tur Lăng không biết chính mình đi rồi này đối sư huynh muội sự tình, đang cùng Tur Lăng cất bước ở Tầng Ngọc Thành trong.

Tầng Ngọc Thành xem như là Trung Ương đại lục số một số hai tu tiên thành, trong thành môn phái thế gia san sát, bên trong có Hóa Thần tu sĩ tọa trấn, không người dám ở đây sinh sự khiêu khích, một mảnh phồn hoa náo nhiệt.

Mà hai người sở dĩ lựa chọn ở đây dừng lại, chính là vì đến Tầng Ngọc Thành lý Đa Bảo Các lý muốn tìm tìm một ít thượng đẳng tài liệu luyện khí. Sở dĩ vào lúc này muốn tìm vật liệu, cũng là vì luyện chế bản mệnh pháp bảo. Phàm là tu sĩ tu luyện đến Kim Đan kỳ thời, vượt qua một cảnh giới, xa không phải Trúc Cơ kỳ có thể so với, xem như là chân chính bước vào tu đạo chi đồ, liền muốn bắt đầu cân nhắc luyện chế chính mình bản mệnh pháp bảo.

Bản mệnh pháp bảo dùng tu sĩ đan điền uẩn dưỡng, cùng tu sĩ nguyên thần cùng một nhịp thở, mạnh mẽ bản mệnh pháp bảo bình thường năng lực tu sĩ tăng cường mấy tầng sức chiến đấu, thậm chí khiêu chiến vượt cấp cũng không là vấn đề. Hơn nữa coi như bị người bên ngoài được bản mệnh pháp bảo, bọn hần cũng không cách nào sử dụng, như muốn mạnh đến nỗi cướp đi, uy lực mất giá rất nhiều, cái được không đủ bù đắp cái mất, so với cái khác phổ thông pháp bảo uy lực lớn nhiều, người bình thường vô cùng chú trọng.

Tur Lăng hiện tại đã kinh Kết Đan, có thể bắt đầu luyện chế chính mình bản mệnh pháp bảo .

Bất quá nhượng Tur Lăng kinh ngạc chính là, Tur Hàn lại vẫn không có bản mệnh pháp bảo, hỏi dò bên dưới, mới biết hần còn không có tìm đủ chế tác bản mệnh pháp bảo vật liệu. Nghĩ đến cũng là, Tur Hàn tiến giai tốc độ quá nhanh, từ Ma giới xuất khi đến chính là Kim Đan sơ kỳ, chờ luyện hóa địa hỏa sau, lập tức lên đến Kim Đan hậu kỳ, ở giữa căn bản không có thời gian đi thu nạp vật liệu.

"Đại ca, không biết ngươi muốn tìm tìm cái gì vật liệu?"

Tur Hàn trầm ngâm một tiếng, mới nói: "Còn thiếu khác biệt, như thế là Băng Phách Thạch, như thế là Tinh Thổ."

Tur Lăng sau khi nghe xong, cũng nhíu mày lại, này Băng Phách Thạch hần là nghe qua, tuy rằng không tính là cực phẩm vật liệu, nhưng lại hết sức khó tìm, cái nhân này Băng Phách Thạch là ở Cực Thiên Chi Địa rét căm căm bên dưới vạn năm không thay đổi sông băng bên trong dựng dục ra đến băng tinh thạch, trên thị trường rất khó tìm, trừ phi Tur Hàn tự mình đến Cực Thiên Chi Địa đi tìm, Cực Thiên Chi Địa chi đại chi hàn không phải bình thường tu sĩ khó có thể tưởng tượng, mà lại nơi đó có mạnh mẽ băng hệ yêu thú, hơi không cẩn thận chính là một đi không trở lại, vì lẽ đó tiên ít có tu sĩ đồng ý đến cấp độ kia rét căm căm ác liệt nơi đi tham bảo, tự nhiên cũng ít có người có thể tìm được Băng Phách Thạch.

Mà Tinh Thổ thứ này, vậy thì càng khó tìm hơn , hầu như là tuyệt tích đồ vật, không biết đại ca muốn chế tác ra sao pháp bảo mới cần dùng đến loại này trong truyền thuyết vật liệu.

Tầng Ngọc Thành là cái thành phố lớn, nơi này nổi danh nhất chính là Đa Bảo Các, nghe nói bên trong phong phú toàn diện, cái gì cũng có, hơn nữa đều là thượng phẩm, chỉ cần có linh thạch ở đây đều có thể mua được. Ngoài ra, còn có Địa Hạ Hắc Thị, nếu thật sự có Băng Phách Thạch, chỉ cần có linh thạch đều có thể lấy được tay. Linh thạch bọn hần hiện tại không thiếu, liền khuyết vận khí.

Hai người rất nhanh liền đến Đa Bảo Các, là một gian cổ kính lâu nhỏ, có bảy tầng lầu, nhìn khéo léo linh lung, kỳ thực nhưng bên trong có càn khôn, lợi dụng không gian chôn cất thuật kiến tạo, bên trong không gian nhưng là quá lớn. Cửa nhà trên có một bảng hiệu, dâng thư "Đa Bảo Các" ba chữ, kiểu chữ cứng cáp mạnh mẽ, hùng hồn bá đạo, nghe nói thư người là một tên Hóa Thần tu sĩ, thư pháp trong rót vào chính mình một tia thần thông, tu sĩ tâm thường chỉ liếc mắt nhìn phảng phất bị chấn nhiếp tâm chí, một lát phương khôi phục như cũ.

Tư Lăng nhìn này ba chữ, chỉ là hoàng hốt dưới, liền ánh mắt thanh minh, xác định tình lại nhìn, phía trước cái kia đã kinh đi vào Đa Bảo Các đạo bào màu trắng người không phải Tư Hàn là ai? Lẽ nào hắn một chút cũng không được ảnh hưởng?

Ngay khi Tư Lăng cảm khái đại ca quả nhiên là một thiên tài thời, nhưng lại không biết nhìn thấy bọn hắn biểu hiện tự nhiên mà đi vào Đa Bảo Các một ít tu sĩ trên mặt khó nén kinh dị, ám đoán bọn hắn là hà phe thế lực đệ tử, tâm chí chí kiên, khiến người ta kính phục. Phải biết Hóa Thần bên dưới tu sĩ tiến vào Đa Bảo Các thời, đều bị ba chữ kia thử thách tâm chí, thậm chí từng có tâm chí không kiên già, ở trước mặt mọi người làm ra chuyện cực kỳ mất thể diện đến, sau đó cũng không dám nữa bước vào Đa Bảo Các một bước. Mà hai người này chỉ là Kim Đan kỳ, nhưng có thể như không có chuyện gì xảy ra đi tới, có thể thấy được bản lĩnh không bình thường.

Đa Bảo Các đồng nghiệp thấy hai người tiến vào, trên mặt mang theo khách khí mỉm cười tiến lên bắt chuyện, nhiệt tình lại khiến người ta bất giác chán ghét. Nghe nói Đa Bảo Các Các chủ là cái khiến người ta tâm tắc lấy làm kỳ lạ phi thường người, làm người cũng cực kỳ bốn cột, nếu là tới cửa chỉ khách có thể ung dung tiến vào Đa Bảo Các, hợp nhượng các lý đồng nghiệp nhiệt tình chiêu đãi, nếu là bị thử thách trụ tu sĩ coi như cuối cùng tiến vào Đa Bảo Các, bên trong người cũng lười lý giải hắn, coi như người nâng một đồng linh mạch quá tới mua đồ, tâm tình khó chịu cùng dạng không mua cho người.

Khi đến trên đường Tư Lăng đã kinh dò nghe Đa Bảo Các sự tình, tâm trạng bất giác buồn cười, xem ra này Đa Bảo Các Các chủ là cái rất lập độ hành người, nhất không nói thể gian này quy tắc.

Trừ bọn họ ra ngoại, Đa Bảo Các lâu một chỉ có mấy cái khách nhân, mà lại bên cạnh đều có các lý tu sĩ tiếp khách, phục vụ vô cùng chu đáo.

"Lưỡng vị công tử không biết muốn mua chút gì." Đa Bảo Các tu sĩ một mặt ý cười mà hỏi, mặt mày trong hơi có phải sắc, khoe khoang ở Đa Bảo Các mạnh mẽ, bên trong đúng là phong phú toàn diện, vật phẩm kỳ đa, mà lại nhiều là thượng phẩm, hàng bình thường sắc nơi này đều không có, bình thường tu sĩ đi vào đối với bọn họ cũng phải khách khí mấy phần.

"Băng Phách Thạch." Tư Hàn giản lược mà nói.

Này đồng nghiệp nụ cười trên mặt nhất thời cứng ngắc, người xem một trận buồn cười, yên lặng mà nhìn Tư Hàn, trong lòng có chút oan ức, vị khách nhân này xem ra lạnh như băng, thật hội làm cho người ta xuất nan đề.

"Vị công tử này, thực sự là xin lỗi, bản điểm năm gần đây không có thu mua đến Băng Phách Thạch." Đồng nghiệp nhượng nhượng mà nói.

"Ồ, không phải nói Đa Bảo Các phong phú toàn diện, chỉ cần có linh thạch liền có thể mua được vật mình muốn sao?" Tư Lăng cười hỏi.

Này đồng nghiệp càng oan ức, "Chúng ta Đa Bảo Các quả thật có này nói chuyện, Băng Phách Thạch cũng không phải là không có, mà là chúng ta Các chủ không không đi tìm đây."

Giọng điệu này cũng thật là ngông cuồng, xem ra Đa Bảo Các hậu trường xác thực không giống nhau, không đúng vậy không thể an an ổn ổn mà ở loại này thành phố lớn sinh tồn, nghe nói những cái kia loại cỡ lớn tu bên trong tòa tiên thành đều có Đa Bảo Các chi nhánh đây.

Tư Hàn nhíu nhíu mày, cũng không có miễn cưỡng, liền Băng Phách Thạch cũng không có, phỏng chừng Tinh Thổ lại càng không có, liền không hỏi lại, nhìn về phía Tư Lăng.

Tư Lăng hiểu ý, cầm viên Ngọc Đồng đưa cho hắn, nói rằng: "Đây là thứ mà ta cần, đều ký ở phía trên, không biết các người trong cửa hàng có thể có?"

Đồng nghiệp tiếp nhận Ngọc Đồng đặt ở cái trán đụng vào, rốt cục lộ ra tự tin khuôn mặt tươi cười, "Tuy rằng có hai loại nơi này không có, bất quá chúng ta Đa Bảo Các ở vào Phi Phượng thành, lâm hạ thành đúng là có, chỉ là muốn tìm chút thời gian điều lại đây, hơn nữa giá cả cũng không rẻ."

Nghe vậy Tư Lăng trên mặt lộ ra vẻ vui thích, những tài liệu này là hắn muốn thu tập đến luyện chế bản mệnh pháp bảo vật liệu, có liền càng được rồi hơn, đỡ phải hắn muốn khắp nơi tìm kiếm. Hắn kế hoạch Thông Thiên Tháp đóng sau, liền tìm cái địa phương chuyên tâm luyện chế bản mệnh pháp bảo, thuận tiện cũng đem này tạo bao Phi Thiên Thuyền luyện chế một phen, đem bề ngoài cho sửa lại. Đương nhiên, hắn hiện tại còn không biết muốn chế tác cái ra sao bản mệnh pháp bảo được, chỉ là mơ hồ có cái khái niệm, có thể trước tiên đem chính mình hợp ý tài liệu luyện khí đều thu thập, nếu là có chưa dùng tới, chờ về đến Tây Cảnh, cũng có thể đưa cho Vân đại sư cùng Vân Bảo, không uổng công tiểu Vân Bảo tí mĩ giáo dục chính mình một hồi.

"Các người như muốn từ những thành thị khác điều lại đây, cần phải bao lâu thời gian?" Tư Lăng dò hỏi.

Này đồng nghiệp vô cùng thông minh, cười nói: "Nếu là khách nhân không có thời gian, chúng ta có thể dùng truyền tống trận đi lấy, mấy ngày liền đến, nếu là không không có thời gian, liền trì hơn nửa tháng, giá cả cũng đối lập hơi rẻ."

Tư Lăng rõ ràng, cần lộ phí nha. Tư Lăng suy nghĩ một chút, bọn hắn hiện tại không cần chạy đi, Tăng Ngọc Thành cự ly Hạc Truy Sơn bất quá là chừng hai tháng lộ trình, nếu là cười truyền tống trận càng nhanh, hơn thời gian rất đầy đủ. Bất quá hay vẫn là cùng đại ca thương lượng dưới, liền nói rằng: "Chúng ta ở chỗ này chờ nửa tháng, đến lúc đó tới lấy thôi."

Đồng nghiệp gật đầu rõ ràng, nhượng bọn hắn chờ chốc lát muốn đi lấy Tư Lăng mua đồ vật, thuận tiện tri kỷ mà hỏi thăm bọn họ là phải tiếp tục đến trên lầu nhìn. "Trên lầu còn có thật nhiều không xuất thế hiếm quý, lưỡng vị khách nhân có thể đi tới nhìn một cái, nếu là nhìn ra trong, cũng có thể mua lại, ngại như chọn phải hơn nhiều, chúng ta còn có thể đánh gãy biếu tặng một ít tiểu đồ vật."

Tư Lăng nghe được buồn cười, nhìn phía huynh trưởng, thấy hắn gật đầu, nhân tiện nói: "Chúng ta trước tiên đi lên lầu nhìn một cái."

"Được rồi, không quá nhiều bảo các có quy tắc, Kim Đan tu sĩ ở năm tầng dừng lại, mời các người thứ lỗi."

Tư Lăng vì hơi nhủi mũi, một lát mỉm cười gật đầu, cũng không biết này nở nụ cười nhường này điểm tiểu nhị có chút ngất vui sướng, trong lòng không nhịn được suy đoán này người có phải là ăn cái gì Mỹ Nhan Đan loại hình, bực này dung mạo đã kinh thuộc về cấp độ yêu nghiệt.

Hai người từ lâu một hướng về trên cuống, không thể không thần phục Đa Bảo Các phong phú, không hổ là "Đa Bảo", người xem hoa cả mắt, phàm là linh đan pháp bảo trận pháp các loại tài liệu các loại chờ đều có, mỗi lần dạng đều là tinh phẩm, giá cả không không phải, không phải tu sĩ bình thường khó có thể có cấp độ kia tài lực mua.

Hai người vẫn cuống đến đệ tứ lầu, lầu bốn thời rất ít người, cũng chỉ có ba tên tu sĩ cùng một tên Đa Bảo Các điểm tiểu nhị.

Này ba tên tu sĩ là hai nam một nữ, một người trong đó là hắc thang mặt trung niên nam tu, một người dáng dấp đoan chính nam tu, một cái là tư thái xinh đẹp nữ tu, bọn hắn nguyên bản chính nghe điểm tiểu nhị giới thiệu trưng bày ở ngăn tủ trên một môn pháp bảo, thoáng nhìn có người tới, ngừng đầu tùy ý liếc mắt một cái, chỉ một chút liền sững sờ, sau đó tỏ rõ vẻ mừng rỡ.

"Tư đạo hữu!" Tên kia hắc thang mặt trung niên nam tu kêu một tiếng, đi nhanh lên lại đây.

Tư tiên giả ký ức rất tốt, Tư Lăng cũng một chút tức nhận ra ba người này thân phận, chính là mười mấy năm trước Huyền Thiên bí cảnh mở ra thời, hắn ở trong đám lấy gặp phải Tấn Tu Minh tu sĩ, phân biệt là Hắc Khi, Trương Đức, Mạnh Phi Yến.

"Hắc đạo hữu, Trương đạo hữu, Mạnh đạo hữu, thực sự là quá khéo, các người tại sao lại ở chỗ này?" Tư Lăng cũng bao hàm cười yếu ớt chào hỏi.

Ba người nhìn thấy Tư Lăng không giống dĩ vãng mặt đơ mặt đều là hơi kinh ngạc, bất quá ở Huyền Thiên bí cảnh thời Tư Lăng đã cứu bọn hắn một mạng, vì lẽ đó mặc kệ hắn trở nên như thế nào, ba người đều không thêm để ý, lúc này thấy đến hắn tất nhiên là vô cùng mừng rỡ.

Hắc Khi nói rằng: "Chúng ta đến Đa Bảo Các mở mang tầm mắt, thuận tiện giúp chúng ta Phó minh chủ hỏi thăm như thế tài liệu luyện đan."

Tư Lăng gật đầu, không có hỏi thăm bọn họ muốn đánh nghe cái gì tài liệu luyện đan, lại cùng bọn hắn giới thiệu bên cạnh mình huynh trưởng, ba người nghe nói tên Tư Hàn, đều là sợ hãi cả kinh, hỏi: "Tư tiên bối dĩ nhiên là người huynh trưởng?" Một bộ vẻ mặt khó mà tin được.

Tư Lăng nghi hoặc mà nhìn bọn hắn, đã thấy Hắc Khi hơi ngưng ngừng mà cười cợt, áy náy nói rằng: "Tư tiên bối tên Tây Cảnh ai không biết ai không hiểu, chúng ta nhưng là vô cùng kính ngưỡng, không nghĩ tới sẽ là Tư đạo hữu người huynh trưởng." Trong mắt có bất dung sai biện ước ao cùng cảm khái.

Tư Hàn tên ở Tây Cảnh xem như là cái thần tượng cực nhân vật, là Thiên Tông phái ngàn năm bên trong nhất có hi vọng phi thăng lên giới đệ tứ, hơn mười năm trước Huyền Thiên bí cảnh đóng thời Tư Hàn chưa từng xuất hiện, không biết bao nhiêu người thở dài trong lòng một đời thiên tài tồn lạc, lại mơ hồ cao hứng Thiên Tông phái tồn tại một tên đệ tứ thiên tài, nhưng chưa muốn mới thời gian mười mấy năm, hắn không chỉ điểm phát hiện, hơn nữa đã kinh là Kim Đan hậu kỳ, xem tình huống này, Kết Anh là chuyện sớm hay muộn, không phụ danh thiên tài, trong lòng không khỏi có chút ước ao tư chất cùng số mệnh.

Mà như nhân vật như vậy là Tư Lăng huynh trưởng, có Tư Hàn che chở, cũng biết Tư Lăng ngày sau thành tựu cũng không nhỏ, mấy người lúc trước liền bởi vì Tư Lăng ân cứu mạng nguyện cùng hắn kết giao, hiện tại biết hắn huynh trưởng là ai sau, càng muốn.

Sau khi nghe xong Tư Lăng cười cợt, trong mắt có bất dung sai biện đắc ý, trong lòng cũng có vinh yên, so với người khác khích lệ chính mình còn cao hứng hơn.

Thấy hắn vừa cười phải mặt mặt ngọc khuyết dạng, Trọng Thiên nhìn không được trực tiếp nạo hắn một móng vuốt, tuy rằng không có xuất huyết, nhưng đau đến khản, nhường Tư Lăng không khỏi đối với nó trợn mắt nhìn, ai biết Trọng Thiên ngạo kiều mà phui hắn một chút, xoay người, đem móng vuốt quay về hắn, không lại để ý tới hắn.

Mấy người thấy con yêu thú kia mờ ám, đều chỉ là liếc nhìn liền không có quan tâm. Tự một chút nói sau, Hắc Khi cũng hỏi dò Tư Lăng làm sao tới nơi này, Tư Lăng cũng không ẩn giấu, đơn giản đem bọn hắn phải tìm "Băng Phách Thạch" cùng "Tinh Thổ" nói ra.

Nghe vậy, Hắc Khi ba người đều nhìn về Tư Hàn, vừa nghe hai thứ đồ này liền biết là Tư Hàn cần thiết, phỏng chừng là dùng để chế bản mệnh pháp bảo đồ vật, tuy rằng rất hiếm có, nhưng chỉ là biến dị băng linh cần tu sĩ vừa vặn cần thiết, người bên ngoài đạt được tác dụng cũng không lớn. Hắc Khi suy nghĩ một chút, nói rằng: "Này Tinh Thổ phỏng chừng khó tìm, bất quá Băng Phách Thạch ta ngược lại thật ra biết nơi nào có."

"Thật sự?" Tư Lăng mừng rỡ hỏi.

"Đúng thế." Hắc Khi cũng không ẩn giấu, nói rằng: "Chúng ta đến Tàng Ngọc Thành đã có chừng hai tháng thời gian, nghe nói nửa tháng nữa chính là chợ đen mỗi năm một lần buổi đầu giá, chúng ta ba ngày trước phải biết rồi chợ đen năm nay bán đầu giá thượng phẩm danh sách, trùng hợp ở phía trên nhìn thấy Băng Phách Thạch."

Chương 104: Linh chủng

Nghe nói Hắc Khi, Tư Lăng cao hứng không ngớt, trong lòng đã kinh quyết định nhất định phải đem Băng Phách Thạch đập xuống đến, lập tức bắt đầu hỏi dò này chợ đen buổi đầu giá công việc.

Hắc Khi hữu tâm cùng hai người giao hảo, tự cũng không ần giấu, nói rằng: "Chợ đen buổi đầu giá một năm tổ chức một lần, mỗi lần tổ chức thành thì đều không giống nhau, ở tổ chức trước một tháng, hội rộng rãi phát một tấm màu đen thiệp mời, chỉ có năm hắc thiệp người phương có thể đi vào hội trường. Bất quá này hắc thiệp cũng không phải tốt như vậy lộ, chợ đen làm việc rất có vài phần thần bí, nó buổi đầu giá tuy rằng không tính bí mật, nhưng người bình thường cũng không cách nào dễ dàng tìm được phương pháp đi vào, chúng ta mặc dù có thể biết được, cũng là chịu chúng ta Tán Tu Minh Phó minh chủ chi ích."

"Này phải như thế nào có thể lấy được hắc thiệp?"

"Hiện nay hắc thiệp phỏng chừng đã kinh phát xong, muốn phải lấy được không phải đơn giản như vậy." Hắc Khi khẽ mỉm cười, "Nếu là Tư tiên bối cùng Tư đạo hữu không chê, ta chỗ này có một tấm hắc thiệp, có thể mang năm người đi vào, đến lúc đó chỉ là phiền phức các người ra về ta Tán Tu Minh đệ tử."

Sau khi nghe xong, Tư gia huynh đệ rõ ràng, tấm này hắc thiệp là chợ đen phân phát Tán Tu Minh thiệp mời, cho phép mang bốn cái đệ tử cùng đi tới, cũng coi như là bảo tiêu hộ vệ một loại.

Tư Hàn thoáng suy tư, liền gật đầu đồng ý.

Tư Lăng trên mặt mang theo nụ cười, nếu huynh trưởng đã kinh đáp ứng, hẳn tự cũng không ý kiến.

Thấy thế, Hắc Khi hết sức cao hứng, sau đó lại cùng bọn hắn nói một chút buổi đầu giá tình huống, nhân còn có chuyện, lẫn nhau trao đổi Truyền Âm phù sau, phương cùng Tư Lăng đạo đường rời bỏ Đa Bảo Các.

Đạt được Băng Phách Thạch tâm tích, Tư Lăng hai người cũng không có tâm tình lại đi đạo, đến lầu một đi trước tiên thanh toán Tư Lăng mua vật liệu linh thạch, còn lại khác biệt vật liệu chỉ là nộp tiền đặt cọc, chờ chúng nó điều lại đây sau lại đem còn lại phó xong. Tư Lăng mua đồ vật không coi là nhiều, nhưng cũng là một bút đại giao dịch, phải này điểm tiêu nhị cao hứng không ngớt, chỉ là trừu thành tựu bù đắp được hắn một năm tiền lời. Tư Lăng kiểm tra thương phẩm không có sai sót sau, ở điểm tiêu nhị nhiệt tình khuôn mặt tươi cười trong ly khai Đa Bảo Các.

Mọi việc đã định, hai người liền đi trong thành tìm một cái khách sạn, muốn hai gian phòng hảo hạng làm tạm thời nghỉ chân nơi.

Đi vào trong phòng, Trọng Thiên nhảy đến trên giường đánh cái lăn, vỗ cái bụng biểu thị đói bụng, Tiểu Yêu Liên cũng từ Tư Lăng trong tay áo bò xuất đến, ôm viên linh quả bắt đầu gặm. Tư Lăng không thể thiếu lại phải gọi khách sạn tiểu nhị đưa tới com canh, sau đó đóng cửa phòng lại, hai huynh đệ liền ngồi xuống nói chuyện.

Lúc trước ở ngoại diện, có lời gì cũng khó nói, vì lẽ đó Tư Lăng hiện tại mới đưa lúc trước ở Huyền Thiên bí cảnh làm sao cùng Hắc Khi bọn hắn kết bạn trải qua nói cho Tư Hàn. "Đại ca, xem ra Hắc Khi ở Tán Tu Minh trong địa vị không bình thường, lúc trước hắn còn rất nhiệt tâm mà mời ta gia nhập Tán Tu Minh, bất quá khi đó ta cho rằng hội gia nhập Thiên Tông phải, cho nên liền từ chối."

Tư Hàn gật đầu, suy tư nói: "Tán Tu Minh tuy rằng trải rộng Thương Vũ đại lục, nhưng lại hết sức phân tán, tự nhiên là muốn cùng các nơi đại môn phái giao hảo. Thiên Tông phái ở Tây Cảnh là đệ nhất môn phái, Hắc Khi bọn họ cùng Thiên Tông phái giao hảo có lợi mà vô hại, bất quá là nhắc tay chi lao sự tình, bọn hắn cũng không phải chú ý bang một cái. Ta đoán, Hắc Khi ba người cũng là muốn đi Thông Thiên Tháp, đến lúc đó nếu có cái gì bất ngờ phát sinh, cũng có thể thêm cái bằng hữu hỗ trợ."

Tư Lăng mỉm cười, hắn cũng là như vậy nghĩ tới, cho nên lúc đó cũng không từ chối Hắc Khi hảo ý của bọn họ.

Nửa tháng sau, buổi đầu giá đúng hạn mà tới.

Buổi đầu giá tổ chức thời gian ở buổi tối, đang cùng Hắc Khi bọn hắn hội họp trước, Tư Lăng trước tiên đi Đa Bảo Các lấy cuối cùng khác biệt vật liệu, phó xong còn lại linh thạch thời, hai người hướng về thành tây bước đi, ở thành tây một gian khách sạn cùng Hắc Khi ba người hội họp.

Chợ đen tuy rằng gọi chợ đen, cũng không phải thật sự không thấy được ánh sáng, chỉ là nghe nói chợ đen chủ nhân là cái thích làm gì thì làm, yêu thích khiêu chiến thế gian quy tắc, vì lẽ đó lấy như thế cái khiến người ta hiểu lầm danh tự thôi. Bọn hắn hàng năm tổ chức buổi đầu giá không có cố định nơi, bình thường ở trong thành cho thuê một cái sân đầu giá mà dùng để làm hội trường. Lần này buổi đầu giá là ở Tầng Ngọc Thành bản kế hoạch sân đầu giá tổ chức, lúc chạng vạng, bản kế hoạch sân đầu giá trước đã kinh tụ tập đông đảo linh thú xe, có thể thu được hắc thiệp đều là thế lực khắp nơi tu sĩ, ngẩng đầu mà bước mà từ linh thú xe hạ xuống.

Đều là có tiền ngân a!

Nhìn những cái kia trên eo lơ lửng cái ngọc bội đều là thượng phẩm pháp khí tu sĩ, Tư Lăng ở trong lòng cảm thán như thế, lại nhìn một cái bọn hán, dĩ nhiên phải dựa vào bên người mới có thể mưu cái tiêu chuẩn đi vào, Tư Lăng không khỏi làm chính mình đại ca oan ức .

Tư Lăng tế tế quan sát, phát hiện sàn bán đấu giá bên còn có cái cửa nhỏ, không giống với những cái kia ở cửa hội trường xếp hàng chờ đi vào tu sĩ, trong đó mấy cái về mặt căng ngao tu sĩ ung dung từ cửa nhỏ đi vào, căn bản không cần như bọn hán như vậy tốn xếp hàng, mà lại xem này thủ vệ tu sĩ ăn cần đáng đáp, liền biết bọn hán lại lịch không bình thường, cái này cửa nhỏ hẳn là thuộc về quý khách đường nói loại kia.

Ngay khi Tư Lăng đánh giá những cái kia người thời, phát hiện một đám người tùy theo một tên Nguyên Anh tu sĩ dẫn đường hướng đi cửa nhỏ, trong đó có hai cái người là nửa tháng trước gặp sư huynh muội. Có lẽ là phát hiện Tư Lăng đánh giá ánh mắt, người sư muội kia một trong nữ tu nhìn sang, phát hiện là Tư Lăng thời, mặt cười sinh ngát, vừa mừng vừa sợ, hướng hẳn lộ ra xinh đẹp nụ cười.

Tư Lăng mau mau thu hồi ánh mắt, thấy rốt cục đến bọn hán đi vào , liền đi theo vào, không lại quay đầu.

Sàn bán đấu giá diện tích vô cùng lớn, bởi chợ đen mời tới tu sĩ đều có thân phận người, lí do sẽ trận bị thiết kế thành phòng khách loại hình, không có loại kia công chúng vị trí, để bảo vệ khách hàng tư mật, cái này cũng là mọi người yêu thích chợ đen tổ chức buổi đấu giá nguyên nhân, từ trên nhìn xuống, sàn bán đấu giá do đông đảo phòng khách lần lượt làm thành một vòng, sân khấu ở trung tâm.

Hắc thiếp trên có phòng khách phòng hào, Hắc Khi rất nhanh liền tìm tới thiếp mời trên phòng khách, mấy người sau khi tiến vào, liền nhìn thấy trong phòng khách có cái bàn trà, trên khay trà bày đặt linh trà cùng linh quả điểm tâm loại hình đồ vật, phòng khách đối diện sân khấu tưởng là một mặt trong suốt pha lê, có thể để cho bọn hán nhìn thấy sân khấu.

Theo càng ngày càng nhiều người vào sân, đợi được buổi đấu giá bắt đầu trước mười phút, đến người cũng gần như , trên sân khấu truyền đến tiếng chiêng trống.

"Các vị đạo hữu, hoan nghênh đi tới chợ đen ở Tầng Ngọc Thành tổ chức buổi đấu giá, ta là chủ trì lần đấu giá này hội người bán đấu giá." Một cái trung niên tu sĩ đứng ở trên sân khấu hướng bốn phương tám hướng phòng khách mỉm cười, coi tu vị, dĩ nhiên là cái Nguyên Anh tu sĩ, có thể thấy được chợ đen gốc gác sự hùng hậu. Mà tên này Nguyên Anh tu sĩ không chỉ là người bán đấu giá, cũng coi như là trong hội trường tọa trấn tu sĩ, ở mọi người không nhìn thấy địa phương, còn phân biệt có vài tên Nguyên Anh tu sĩ tọa trấn, trừ phi là Hóa Thần tu sĩ, không phải vậy không người nào dám tại chỗ đoạt bảo hoặc là phá hoại buổi đấu giá quy củ.

"Vị này chính là chợ đen Nguyên Anh trưởng lão Khâu Viễn Sơn, ở chợ đen địa vị rất không bình thường." Hắc Khi bắt đầu cùng Tư Lăng hai người giải thích lên chợ đen một ít bên trong - mạc, cũng là trong cái vòng này có thể dễ dàng hỏi thăm được tin tức.

Người bán đấu giá nói một chút buổi đấu giá quy củ sau, phương bắt đầu tuyên bố buổi đấu giá bắt đầu, do một tên ăn mặc vô cùng xinh đẹp mỹ lệ nữ tu nâng một cái bày ra màu đỏ gấm vóc khay xuất đến, mặt trên bày đặt muốn bán đấu giá vật phẩm.

Buổi đấu giá quy củ, bình thường phía trước đồ vật đều là khá là phổ thông, then chốt vật phẩm mới ở cuối cùng biểu hiện, cho nên đối với phía trước vật phẩm mọi người quan tâm độ không cao, giá tiền cũng phải chăng, càng gần đến mức cuối, kinh hi mới càng nhiều. Bất quá chợ đen so với cái khác bán đấu giá đến có vẻ cao cấp hơn, bán đấu giá vật phẩm đều là thứ tốt, khiến người ta đồ xô tới, vì lẽ đó bán đấu giá lúc bắt đầu, đấu giá người liền vô cùng nhiều, giá cả từ một cái cực rẻ con số nhảy đến làm người khó có thể tưởng tượng độ cao.

Tư Lăng nhìn ra sạ thiệt, nếu không là bọn hán đào linh mạch, hẳn đến hiện tại còn là một người nghèo, căn bản không cái kia sức lực tham gia đấu giá. Bất quá phía trước đồ vật tuy được, cũng không phải là mình cần, không kiên trì xem mọi người tranh cướp, quay đầu hỏi dò Hắc Khi Băng Phách Thạch bán đấu giá vị trí xếp hạng mấy vị.

"Ta nhớ tới, hẳn là ở chính giữa. Băng Phách Thạch tuy rằng khó tìm, nhưng nhân chỉ thích hợp biến dị bằng linh căn tu sĩ sử dụng, vì lẽ đó cần người không nhiều, cũng sẽ không có bao nhiêu người tham dự đấu giá, Tư đạo hữu không cần phải lo lắng." Hắc Khi mỉm cười nói.

Tư Lăng gật đầu, yên tâm hơn nửa, bắt đầu quan sát bán đấu giá, cũng nên trường điểm kiến thức.

Đấu giá được thứ chín kiện vật phẩm thời, trên sân khấu nữ tu nâng lên chính là một cái bình thủy tinh chứa hai hạt linh chủng, màu đỏ rực xác ngoài, dường như muốn nổi lửa như thế, khiến người ta hoa mắt mê mẩn, kinh người bán đấu giá giới thiệu, này hai hạt hạt giống là ở ngàn Diễm Hỏa sơn trong tìm được linh chủng, kinh chuyên gia giám định giám định, đây là cao giai linh thụ hạt giống, tuy rằng phán định không xuất là cái gì linh thụ, nhưng hạt giống lý ẩn chứa vô cùng tinh khiết hỏa linh lực. Này hai hạt linh chủng giá quy định là 20 ngàn linh thạch hạ phẩm, mỗi lần tăng giá không dưới một ngàn linh thạch.

"Tư công tử, nhanh lên một chút đập xuống, nhanh lên một chút đập xuống." Tiểu Yêu Liên ở Tư Lăng trong tay áo lẩn qua lẩn lại mà kêu la.

Tư Lăng nghe người chung quanh báo giá, bởi vì không biết là cái gì linh thụ hạt giống, vì lẽ đó đấu giá tu sĩ so với lúc trước thiếu, mấy người bất quá là bởi vì linh thạch nhiều lắm hốt hoảng, mà muốn mua đến xem nhìn là món đồ gì thôi. Tư Lăng bên quan sát vừa hỏi: "Chúng nó là cái gì linh chủng?"

Tiểu Yêu Liên có vẻ rất vui mừng, nài tiếng nài khí mà nói: "Là thứ tốt nga, chúng nó là Hỏa Diễm Thụ hạt giống, hỏa diễm quả lý ẩn chứa vô cùng tinh khiết hỏa linh lực, ăn một viên hỏa diễm quả có thể bù đắp được Tư công tử ngươi đã tọa một tháng linh lực ."

Đúng là thứ tốt, có thể cấp tốc khôi phục linh lực, hơn nữa ăn nhiều cũng có thể tích lũy linh lực, Tư Lăng trong lòng mừng rỡ, lập tức quyết định đập

xuống , thấy đã kinh tranh giá đến mười vạn, mau mau ra tay thêm vào một ngàn.

"101,000 linh thạch."

"105,000 linh thạch."

"Mười một vạn linh thạch."

"115,000 linh thạch."

. . .

Chờ cao lên tới mười lăm vạn linh thạch thời, rốt cục chỉ còn dư lại ba người đấu giá, ngoại trừ Tư Lăng, hai người khác trong có một nam một nữ.

"Mười sáu vạn linh thạch." Một đạo lười biếng giọng nam kêu lên.

Tư Lăng nhìn tới, nhìn thấy chủ nhân của thanh âm là chéch đối diện một chỗ trong phòng khách một tên xanh ngọc sắc cầm phục nam tử, tướng mạo đẹp trai phi phàm, ung dung quý khí, bên người đi kèm hai tên yêu mị nữ tu, chính bác cây nho cho hắn ăn, khắp nơi lộ ra một luồng ám muội phong lưu khí tức.

"Mười bảy vạn linh thạch." Một đạo giọng nữ kêu lên, thanh âm chất chứa uyển chuyển, vô cùng êm tai.

Tư Lăng vừa nhìn, dĩ nhiên là tên kia mấy lần ba phiên đối với hắn mặt đỏ nữ tu, không khỏi tâm tình vi diệu.

"Mười tám vạn linh thạch." Tư Lăng cũng tăng giá.

Nghe được tiếng nói của hắn, hai người kia đồng thời nhìn sang, xanh ngọc sắc cầm bào nam tử nhìn thấy Tư Lăng, ánh mắt lóe lên, sau đó hướng hắn khẽ mỉm cười, nụ cười tràn ngập thành thực nam nhân mị lực, khiến người ta thay đổi sắc mặt. Mà Hứa Phiền Nhiên ở phát hiện cùng mình tranh giá người là Tư Lăng thời, mặt lại đỏ lên, lại lộ ra vui mừng nụ cười, bên cạnh Kỳ Trường Ca có thể nhìn thấy nàng nắm lên nắm đấm, đây là kích động biểu hiện, không khỏi mặt lộ ra trào phúng.

"Hai mươi vạn linh thạch." Cầm bào nam tử một hơi bỏ thêm 20 ngàn.

Lúc này Hứa Phiền Nhiên không hé răng, mọi người thấy nàng mặt đỏ dửng dáp, có cái gì không hiểu, nhất thời đều nhìn phía Tư Lăng bên này phòng khách, sau đó hiểu rõ ở tâm.

Tư Lăng không quản bọn họ thấy thế nào chính mình, đồng thời tăng giá: "Hai mươi lăm vạn linh thạch."

Chỉ là hai hạt không biết cái gì giống linh chủng, hai mươi lăm vạn linh thạch giá tiền này quá cao, mấy người xem Tư Lăng ánh mắt không phải xem ngốc khuyết chính là xem phá gia chi tử, sau đó cũng đồng thời nhìn phía này cầm bào nam tử, muốn nhìn một cái lần này cần thêm giá bao nhiêu. Đây cầm bào nam tử nhưng là tùy ý nở nụ cười, ăn nữ tu đưa tới môi bên cây nho, ngậm miệng không nói, hiển nhiên đã kinh từ bỏ tranh giá .

Hai hạt hỏa diễm quả linh chủng bị Tư Lăng lại còn đấu giá được.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 105: Hung hăng

Rất nhanh liền có chợ đen công tác giả đem Tư Lăng đấu giá đồ vật đưa ra, ở nghiệm xong thật giá sau, Tư Lăng cũng ngoan ngoãn đào linh thạch trả tiền, chợ đen công tác giả mặt tươi cười mà lui ra.

Đối với Tư Lăng dĩ nhiên hoa một số lớn linh thạch đi đấu giá hai hạt không biết giống linh chủng, Hắc Khi mấy người cũng cảm thấy Tư Lăng có chút phá sản, bất quá nhìn hắn đào linh thạch thời không lắm lưu ý về mặt liền biết nhân gia xuất thân giàu có, lại ngắm nhìn từ đây đến chung không lộ vẻ gì Tư Hân, phải, vị này thực sự là Lã Vọng buông cần, căn bản bất động một mị, nhất thời cảm thấy ngộ . Lâm Thiên Tông phái đệ tử thiên tài, lại có như vậy một cái mạnh mẽ sư phó, hội khuyết linh thạch dùng sao? Nhân gia thân gia phong.

Như vậy, đối với Tư Lăng phá sản hành vi, Hắc Khi ba người liền bình tĩnh , vì lẽ đó đón lấy Tư Lăng tiếp tục phá sản cũng không có gì đại phản ứng .

Trọng Thiên nhảy lại đây, dùng móng vuốt bát này hai hạt Hòa Diễm Thụ hạt giống, xem đáng đắt kia manh vô cùng liền biết nó cũng thích vô cùng Hòa Diễm Thụ. Tư Lăng có thể hiểu được, Hòa Linh Căn tu sĩ cùng Hòa thuộc tính yêu thú đối loại này tính khiết Hòa thuộc tính linh quả thật sự không cách nào chống cự a.

Sợ nó không nhận được đem hai hạt quý giá cực kỳ linh chủng cho gãm, Tư Lăng vội vàng đem hai hạt linh chủng thu hồi, sau đó sẵn người không chú ý thời điểm đem linh chủng cho Tiểu Yêu Liên thu vào nó Hồng Liên không gian, Tiểu Yêu Liên vui mừng phải ở hẳn trong tay áo lẫn lộn cử động, nhượng Tư Lăng lòng ngứa ngáy mà không nhận được đưa nó đâm mấy lần.

Mà lúc này, thứ mười kiện vật phẩm đã kinh bị người đập xuống, trên sân khấu nữ tu đã kinh nâng lên thứ mười một kiện vật phẩm.

Sau đó đấu giá có mấy thứ thứ tốt, một cái là ở dị bảo lý đứng hàng thứ thứ chín mười tám tên Từ Kim Đình, bị Đan Phù Tông người đập phải, sau đó là một bình Trú Nhan Đan, suýt chút nữa bị cướp làm lộ, nhỏ nhỏ một hạt Trú Nhan Đan dĩ nhiên đấu giá được một triệu linh thạch, có thể thấy được nữ tu đối này có bao nhiêu điên cuồng, còn có một chút cao giai đích linh thảo cùng tài liệu luyện khí, khiến người ta mở mang tầm mắt.

Ở giữa Tư Lăng lại một lần nữa ra tay đấu giá một nhánh Thượng Cổ phù bút, tên là Mặc Vân, Tư Lăng thường thường họa Linh Phù cùng Hồn Phù, tiêu hao không ít phù bút, luôn luôn ham muốn mua chi khá là sẵn thuận lợi phù bút, nhưng là nhìn đa số cảm thấy không hợp ý. Mà lần này chợ đen đấu giá này chi phù bút là Tư Lăng vừa nhìn liền hai mắt tỏa ánh sáng, chờ người bán đấu giá bắt đầu tuyên bố giá quy định thời, Tư Lăng rụt rè một chút, liền cùng mọi người đồng thời tranh giá.

Tư Lăng lại một lần nữa lấy mạng tính áp đảo giá cả đấu giá được phù bút, rốt cục gây nên buổi đấu giá lý người chú ý, không khỏi hơi kinh ngạc Tán Tu Minh khi nào như vậy giàu nứt đổ đổ vách, bất quá cũng có một chút cùng Tán Tu Minh người quen biết phát hiện Tư Lăng cũng không phải Tán Tu Minh người, xem ra là mượn Tán Tu Minh thế vào. Mặc dù là dựa thế người, nhưng Tư Lăng ra tay phóng khoáng hào phóng, hay vẫn là ở trong lòng mọi người lưu lại ấn tượng.

Đương nhiên, ấn tượng sâu nhất chính là Đan Phù Tông người.

Đan Phù Tông lần này dẫn dắt môn hạ đệ tử tới tham gia chợ đen mỗi năm một lần buổi đấu giá Nguyên Anh tu sĩ là Đan Phù Tông Chương môn sư đệ Nguyên Phong, Hứa Phiền Nhiên làm Đan Phù Tông Chương môn thiên kim, cũng cực kỳ được Nguyên Phong sủng ái. Lúc này nhìn thấy Hứa Phiền Nhiên hai lần đối đầu cái kia tướng mạo dị thường mạo lệ nam tu liền lui tránh cử chỉ, làm sao không biết tiểu tâm ý của cô bé, trên mặt tuy rằng không hiện ra, nhưng trong lòng đã đem đối phương tỉ mỉ mà nhìn mấy lần, chỉ lo Hứa Phiền Nhiên đã nhìn lầm người.

Kỷ Trường Ca trên mặt mang theo ôn nhã nụ cười, mỉm cười nhìn buổi đấu giá trên tranh giá mọi người, trong mắt xẹt qua một phần châm chọc, thấy xưa nay kiều rất tùy hứng Đại tiểu thư hai lần né tránh cử động, trong lòng liền tục cười lạnh, trên mặt nhưng cực kỳ cùng nhã nói: "Su mười, ta nhớ tới người không phải luôn luôn ham muốn mua một nhánh thuận lợi phù bút sao? Ta nhìn này chi Mặc Vân phù bút rất tốt."

Hứa Phiền Nhiên không nói, vẫn là si ngốc nhìn chăm chăm chính mặt không hề cảm xúc mà cùng người tranh giá Tư Lăng, liền cái ánh mắt cũng phụng nọ.

Kỷ Trường Ca cười khanh khách mà nhìn nàng hãm sâu đáng đắt, trong lòng thán cười, quả nhiên là nữ nhân a. . .

Tư Lăng không biết sản bán đấu giá lý chứng tâm ý của người ta, chính đánh giá này chi Mặc Vân phù bút, trong đầu tràn ngập vui sướng, không hồ là Thượng Cổ Luyện Khí Sư luyện chế, dĩ nhiên là một nhánh thượng phẩm Bảo khí, xác thực so với hẳn dĩ vãng nhìn thấy phù bút cao cấp hơn nhiều.

Lúc này, người bán đấu giá âm thanh vang lên: "Các vị, này trong bình ngọc là một hạt Kết Anh đan, tin tưởng không cần tại hạ nói các người hẳn phải biết tác dụng của nó chứ?"

Lời này vừa nói ra, toàn trường vắng lặng, nóng rực con mắt chăm chú mà nhìn chăm chăm trên sân khấu cái kia nhỏ nhỏ bình ngọc, hận không thể trực tiếp đem cư làm đã có. Ở đây cũng có thật nhiều Nguyên Anh tu sĩ, tuy rằng bọn hắn không dùng tới, nhưng có thể đấu giá trở lại cho môn phái cùng gia tộc vẫn bởi sử dụng a.

Tư Lăng ánh mắt hừng hực một tý liền không để ý, bởi vì hắn có Thiên Diệp Từ La thảo bực này cấp độ truyền thuyết từng đích linh thảo, so với Kết Anh đan dùng tốt hơn nhiều, muốn tiền giai so với đan dược còn có tác dụng, căn bản không cần phải lo lắng. Bất quá Tư Lăng hay vẫn là quay đầu nhìn về phía Tư Hàn, hỏi dò hắn có cần hay không, Tư Hàn hiện tại đã là Kim Đan hậu kỳ, chẳng mấy chốc sẽ Kết Anh.

"Không cần, dựa vào ngoại vật tiến giai chung hạ xuống thừa." Tư Hàn lạnh nhạt nói.

Này lời nói đến mức thực sự là hào khí ngất trời, Tư Lăng này nào tàn phần ở trong lòng phát cỡ hò reo mà ủng hộ, trong lòng cũng sinh ra một luồng hào hùng, đấu với trời đấu với người ta, mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời.

Nhưng Hắc Khi ba người nhưng có điểm muốn lệ chạy vội, giới a đây là muốn đã kích bọn hắn những người phạm tục a, cũng không phải người nào đều là thiên tài, bao nhiêu người kẹt ở Kim Đan hậu kỳ khó có thể vượt qua cái kia hàng rào, thậm chí nhân tiêu hao hết tuổi thọ tồn lạc tu sĩ từ cô chi kim không biết mấy. Nếu là có Kết Anh đan, xung kích Nguyên Anh thời nhiều mấy tầng nắm chắc, cũng không phải người nào đều có thể như Tư Hàn như vậy ngao nhiên mà nói ra những lời này.

Hắc Khi ba người cũng muốn này Kết Anh đan, rốt cục không nhận được gia nhập đấu giá hàng ngũ, bất quá ở giá cả lên tới năm triệu linh thạch thời, Hắc Khi không được lui ra tranh giá, trên mặt mang theo thâm thâm tiếc nuối.

Cuối cùng Kết Anh đan bị Trung Ương đại lục tứ đại môn phái một trong Xích Dương tông người lấy ngàn vạn linh thạch đầu giá đi, sợ ở hách Dương tông thế lực, tuy rằng không cam lòng, nhưng cũng không có ai dám biểu đạt bất mãn. Hơn nữa Xích Dương tông vừa ra tay chính là ngàn vạn linh thạch, cũng rung động thật sâu ở người ở chỗ này, không hổ là Thương Vũ trên đại lục siêu cho đại môn phái, chính là nhiều tiền phái khiến người ta mê tít mắt.

Tư Lăng trong lòng cũng cực kỳ chấn động, bất quá rất nhanh liền thoải mái. Trung Ương đại lục linh khí sung túc, linh mạch rất nhiều, nơi này giá hàng đổi lập ở Tây Cảnh chờ linh khí mỏng manh nơi cao hơn vài lần không chỉ, không nhưng đối với chờ mà nói, đi tới Trung Ương đại lục sau, Tư Lăng mới xem như là biết Tây Cảnh ở Trung Ương đại lục tu sĩ trong mắt, hãy cùng cái thâm sơn cùng cốc chỗ man di mọi rợ gần như. Như hắn đối người nói mình đến từ Tây Cảnh, những cái kia người xem ánh mắt của hắn lập tức cùng cái nhà quê không khác nhau.

Buổi đầu giá rất cực tiến vào trung đoạn tiêu cao trào, Băng Phách Thạch bị đặt ở cái thứ nhất bán đầu giá, trên sân khấu nữ tu nâng một cái bày ra màu đỏ tơ lụa bỏ khay, mặt trên là một đoàn to bằng nắm tay toả ra hàn khí âm u băng tuyết, từ này nữ tu hơi hơi run rẩy hai tay cũng biết nàng bị băng tuyết toả ra hàn khí ảnh hưởng cực sâu, chờ rất cực đem khay phóng tới trên đài, nữ tu mau mau lùi về sau vài bước.

"Các vị, tin tưởng mọi người đều biết đây là sinh ra từ Cực Thiên Chi Địa sông băng dưới Băng Phách Thạch. Băng Phách Thạch làm vạn niên hàn băng thai nghén Băng Phách tinh hoa, cực kỳ hiếm có. . ." Người bán đầu giá liền Băng Phách Thạch nói rồi một đồng cực kỳ phấn tình, thành công gây nên sán bán đầu giá trong người sự chú ý, cái này cũng là buổi đầu giá một loại thủ đoạn, khẩu tài vô cùng tốt người bán đầu giá có thể mang một cái trung phẩm Bảo khí nói thành thượng phẩm, đồng thời khiến người ta cam tâm tình nguyện mà đào linh thạch đầu giá. Chợ đen người bán đầu giá khẩu tài là vô cùng tốt, không chờ hắn cảm miệng, người ở chỗ này bị hắn một lời nói nói tới rục rã rục rịch.

Tư Lăng cũng không khỏi thâm thâm bị thuyết phục, Băng Phách Thạch hắn là tình thế bất buộc, vốn cho là cần người không nhiều, có thể bị người bán đầu giá như thế kích động, khả năng cần trải qua một hồi cực kỳ ác liệt tranh giá. Cũng may là lúc trước đào linh mạch, hiện tại không bao giờ thiếu linh thạch, không phải vậy bọn hắn vẫn đứng là chỉ có thể khô ngồi ở chỗ này trừng mắt.

"Đây là mấy năm qua chúng ta chợ đen lần thứ nhất bán đầu giá Băng Phách Thạch, giá quy định làm năm mươi vạn linh thạch, mỗi lần tăng giá không dưới 10 ngàn linh thạch."

"Sáu mươi vạn linh thạch."

Người bán đầu giá vừa mới nói xong, liền có tu sĩ không thể chờ đợi được nữa mà gọi giá.

Tư Lăng cùng Tư Hàn ngồi cùng một chỗ, quan sát, những cái kia gọi giá đều là một ít thế lực nhỏ, vì lẽ đó giá tiền này kéo lên cực kỳ cẩn thận, liền rõ ràng còn có rất nhiều người ở quan sát, chờ cuối cùng ra tay.

Hắc Khi cũng rõ ràng trong đó đạo đạo, nhìn giá cả kia liên tục tăng lên, trong lòng cũng có chút làm Tư Lăng hai người sốt ruột, có thể quay đầu lại nhìn lên, nhân gia hai huynh đệ bình tĩnh cực kỳ, trong đó Tư Lăng còn rảnh rỗi cảm linh quả đến đùa yêu thú đây, bất quá con yêu thú kia cũng không cảm kích, trực tiếp một móng vuốt nạo đã qua.

"Sáu triệu linh thạch."

Nghe được này đạo quen thuộc lười biếng giọng nam, Tư Lăng nhìn tới, lại là cái kia xanh ngọc sắc cầm bào nam nhân, coi khí độ quần áo, nghĩ đến thân phận không bình thường. Tư Lăng vừa tới Trung Ương đại lục, hiện tại là hai mắt tối thui, làm sao biết ai với ai, cho nên liền hỏi thăm tới Hắc Khi: "Hắc đạo hữu, ngươi biết này người là ai sao?"

Hắc Khi nhìn tới, mặt lộ vẻ hiểu rõ, giải thích: "Hắn là Thu gia thiếu chủ, tên là Thu Mộ Quy, là Thu gia này một đời nhất nhân vật xuất sắc. Đây Thu gia cùng Hoắc gia, Tịch gia, Kỳ gia, Tề gia cùng lệ Trung Ương đại lục năm gia tộc lớn, cùng tứ đại môn phái cộng đồng chủ quản toàn bộ Trung Ương đại lục. Không nghĩ tới năm nay chợ đen buổi đầu giá đến rồi nhiều như vậy đại nhân vật, xem ra chúng ta chỉ có thể tham gia chút náo nhiệt thôi." Nói, mặt lộ vẻ tiếc nuối.

Tư Lăng suy tư, hỏi: "Hắn là băng linh căn?"

"Không phải, có người nói hắn là biến dị Lôi Linh căn, sức chiến đấu không tầm thường, hội tham dự đầu giá, phỏng chừng là vì hắn bạn tốt Kỳ Trầm Mị, Kỳ Trầm Mị là Kỳ gia người, là khó gặp biến dị băng linh căn, cùng Tư tiên bối như thế." Chính là không biết hai người này đối đầu, ai lợi hại hơn đâu?

tìm hiểu tình hình sau Tư Lăng liền không hỏi nữa, hắn là ghé con mới sinh không sợ cạp, đối Trung Ương đại lục hai mắt bôi đen, căn bản không biết Thu gia thế lực khủng bố đến mức nào, vì lẽ đó thấy Thu Mộ Quy tham dự tranh giá sau, cũng bắt đầu tranh giá, mà nhân Thu Mộ Quy ra tay, nguyên bản còn gọi giới người sôi nổi tức tiếng, cuối cùng chỉ còn dư lại mấy cái nỗ lực gắng gượng chống cự. Mà lúc này, Băng Phách Thạch tranh giá đã kinh thăng đến tám triệu linh thạch.

"Ngàn vạn linh thạch." Tư Lăng hô, mà đối ngoại diện một đám người đánh giá, khuôn mặt hồ hững, không sợ chút nào.

Lập tức bỏ thêm hai triệu linh thạch, khiến người ta không khỏi ngược lại trều miệng khí, sôi nổi nhìn về phía ra giá người, chờ phát hiện Tư Lăng thời, không khỏi lại là sững sờ. Tư Lăng này về ngoài quá mức yêu nghiệt, người bình thường nhìn thấy hắn thời, đầu tiên chú ý chính là da hắn tương, sau đó mới hội quan tâm cái khác.

Thu Mộ Quy hiển nhiên cũng sững sốt một chút, ánh mắt thật sâu nhìn Tư Lăng mặt, sau đó lại quét về phía hắn ngực, hiển nhiên ở giám định có bọc này dung mạo người là nam là nữ. Ánh mắt kia quá rõ ràng, Tư Lăng trong lòng tức giận, trên mặt càng ngày càng không vẻ mặt, nhưng cũng cắn chặt giá cả, tia không lộ một phân.

Thu Mộ Quy vì vì nhũu mây, hiển nhiên Tư Lăng như vậy phương pháp nhượng hân không nhanh, lúc trước xem ở hân này thư hùng khó biện khuôn mặt đẹp trên đưng là không để ý, hiển tại bị người như vậy đuổi, lấy thân phận của hân chưa từng gặp được? Trong lòng sát ý vì hiển, chưa từng suy nghĩ nhiều, lại phát hiện một đạo nguy hiểm tầm mắt quét tới, Thu Mộ Quy trong lòng hơi lạnh lẽo, rất nhanh liền tìm ra tầm mắt chủ nhân, đối đầu một đôi lạnh lẽo mắt lạnh lẽo.

Mắt lạnh lẽo chủ nhân chỉ là liếc mắt nhìn hân, lại đưa mắt thu hồi. Thu Mộ Quy trong lòng hơi kinh, như vậy hai con mắt hân hết sức quen thuộc, bạn tốt Kỳ Trầm Mi là biến dị băng linh căn, một thân hơi lạnh lạnh lẽo âm trầm, thất tình lục dục đậm bạc, lại hết sức nguy hiểm. Lại xem người đàn ông này, so với Kỳ Trầm Mi đến, hân tuổi còn trẻ dĩ nhiên đã kinh là Kim Đan hậu kỳ, thâm trầm mệnh mỏng, cảm giác đều là Kim Đan hậu kỳ Kỳ Trầm Mi còn hơi kém mấy phần.

"20 triệu linh thạch." Người bán đầu giá kích động kêu lên: "Còn có người ra giá sao?"

Không trách hân kích động như thế, cái giá này xa xa đã kinh siêu việt Băng Phách Thạch bản thân giá trị, nếu không là hôm nay có cái không biết đánh từ đâu tới tu sĩ dính líu, này Băng Phách Thạch không thể thiếu bị Thu gia thiếu chủ giá rẻ đập đi, những người khác tuy rằng muốn, nhưng đại thể bán đầu giá Thu gia một bộ mặt, sẽ không cùng hân tranh đoạt, đến lúc đó giá cả cũng không như ý, cái nào muốn cái này chưa từng gặp tu sĩ hội như vậy vô cùng bạo tay, vẫn cứ đem giá cả nhắc tới 20 triệu linh thạch.

"Thiếu chủ?" Sinh đôi tỷ nữ một trong dịu dàng mà kêu một tiếng nhắc nhở, âm thanh nhu mì cực kỳ.

Thu Mộ Quy thật sâu nhìn phía chếch đối diện phòng khách, ánh mắt ở này đối huynh đệ trên người đánh giá, sau đó nhắm hai mắt, biểu thị đã kinh từ bỏ.

"20 triệu linh thạch ba lần, Băng Phách Thạch do hai mươi bảy hào phòng khách lại còn." Người bán đầu giá tuyên bố.

Những người còn lại thấy thế, giật mình không thôi, cũng thâm thâm bội phục Tư Lăng dũng khí, lại dám cùng Thu gia đoạt đồ ăn trước miệng hổ, hân chẳng lẽ không sợ Thu gia cho hân đứng đầu ăn sao?

Hắc Khi dám người đã trong gió ngổn ngang, nhìn về phía Tư gia huynh đệ ánh mắt không khỏi mang theo tìm kiếm suy nghĩ sâu sắc, coi như là Trung Ương đại lục đại môn phái đệ tử, cũng không cách nào dễ dàng lấy ra 20 triệu linh thạch đến.

Thanh toán linh thạch sau, công tác giả đem Băng Phách Thạch cho Tư Hàn, thấy Tư Hàn đem nhận lấy sau, Tư Lăng lúc này mới quay đầu nhìn về phía Hắc Khi ba người.

Ba người bị hân như thế vừa nhìn, trong lòng vì nhảy, rất nhanh liền trấn định lại.

Tư Lăng khẽ mỉm cười, nói rằng: "Hắc đạo hữu, Mạnh đạo hữu, Trương đạo hữu, ngày hôm nay đa tạ các ngươi." Sau đó ở tầm mắt mọi người góc chết, Tư Lăng phân biệt đưa cho đồ vật đã qua cho ba người, "Đây là một điểm tâm ý, đa tạ các ngươi hỗ trợ, hơi chút buổi đầu giá sau khi kết thúc, chúng ta liền không cùng các ngươi cùng đường."

Tuy rằng không biết Tư Lăng đưa cái gì, nhưng nghĩ đến không phải vật phạm, ba người trong lòng cũng biết ý của hân. Hân vừa nãy đang đầu giá hội trên hung hăng đầu giá hành vi, không khỏi sẽ khiến cho mấy người mơ ước, thêm vào lần này lại còn thưởng Băng Phách Thạch cũng coi như đặc tội rồi Thu gia, vì lẽ đó chờ buổi đầu giá sau khi kết thúc, liền sẽ trực tiếp ly khai nơi đây. Mà đưa ba người đồ vật, cũng có nhượng bọn hân hỗ trợ độ sức tâm ý.

"Tư đạo hữu khách khí." Mạnh Phi Yến nói cười xinh đẹp, chuyện này bọn hân khắp nơi lấy Hắc Khi làm chủ, cực kỳ ít nói, lúc này đúng là hiếm thấy mở miệng, cười tươi như hoa, nói rằng: "Chỉ cần về đến Tây Cảnh sau, Tư đạo hữu rảnh rồi đến Tấn Tu Minh đến cùng tỷ tỷ tụ tụ liền hành, tỷ tỷ nhưng là ngóng trông cùng Tư đạo hữu giao lưu một tỷ tu luyện tâm đắc đây." Mỹ lệ dung nhan, nữ nhân nào không thích xem? Mạnh Phi Yến đối Tư Lăng ấn tượng tốt vô cùng, lúc này đúng là hiếm thấy trên ghẹo.

Tựa hồ bị đùa giỡn, Tư Lăng có chút lúng túng, bất quá có thể nghe được xuất Mạnh Phi Yến hảo ý, có chút quẫn bách mà đáp lại.

Đúng là Tư Hàn nhìn về phía Mạnh Phi Yến, nhìn ra nàng không khỏi thẳng tắp sống lưng thấp thòm trong lòng bất an thòi, phương thu hồi ánh mắt. Mạnh Phi Yến trong lòng thở phào nhẹ nhõm, có chút buồn bực này vị này Tây Cảnh thiên tài số một loại kia xem kỹ đánh giá ánh mắt, nhìn tựa hồ khá có thâm ý.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 106: Tiên khí

Tuy rằng Băng Phách Thạch đấu giá bởi vì Tư Lăng gia nhập mà vỗ cái giá trên trời, bất quá đón lấy còn có rất nhiều thứ tốt, vì lẽ đó mọi người rất nhanh liền dời đi tầm mắt.

Băng Phách Thạch vừa đã đến tay, Tư Lăng tâm tình khoan khoái, liền không lại quan tâm đón lấy đồ vật. Tính toán một chút trên người linh thạch, mấy ngày qua mua này mua nọ, cũng đã qua một nửa, còn có một nửa kê bên người, suy nghĩ một chút, đợi được cái kế tiếp thành thị thời điểm, còn muốn đi mua một ít cao cấp tài liệu luyện khí, vì lẽ đó đón lấy đấu giá, hẳn không dự định lại ra tay.

Tư Lăng như vậy làm việc cũng là có nguyên nhân, ở đây mọi người ngoại trừ số rất ít, đều là xuất phát từ Trung Ương đại lục môn phái gia tộc, đối chợ đen buổi đấu giá trên vật phẩm tình thế bất buộc, lúc trước nếu không là Tư Lăng hoành hành nhúng một tay, Băng Phách Thạch đã sớm rơi vào Thu gia thiếu chủ tay, làm sao nhượng cái tên điều chưa biết tu sĩ cho đập đi rồi. Thu Mộ Quy nhìn tuy rằng không phản ứng, nhưng Thu gia hiểu được là người giúp bọn họ thiếu chủ liệu lý dám đoạt đồ ăn trước miệng hồ người nào đó. Tư Lăng rõ ràng điểm ấy, mới đến, quyết định hay vẫn là thu lại một ít, làm người đừng quá kiêu ngạo, liền bắt hòa bọn hắn đoạt.

Tuy rằng Tư Lăng không dự định đoạt, nhưng lúc trước này 20 triệu linh thạch cũng đủ khiến người ta chấn động một cái, vì lẽ đó đón lấy đấu giá, người ở chỗ này mỗi lần gọi giá đều sẽ không tự chủ được mà giảo hướng về Tư Lăng, thấy hắn mặt không hề cảm xúc mà nhìn không phản ứng, trong lòng thất vọng cực kỳ, liền chợ đen người bán đấu giá hết sức thất vọng, hận không thể Tư Lăng lại giàu nứt đổ đổ vách một cái, lại thúc đẩy một lần giá trên trời. Mà những đại môn phái kia đệ tử ở đấu giá chính mình coi trọng đồ vật thời, cũng cực phòng bị như thể cái giàu nứt đổ đổ vách gia hóa tới quấy rối, vì lẽ đó trong lúc nhất thời đoàn người tâm tình đều rất hồi hộp.

Nhưng là, ai biết này dĩ nhiên không lại ra tay, làm hại tâm tình của bọn họ trong lúc nhất thời lên lên xuống xuống, thực sự là hận không thể cắn hắn một cái, này mặt cũng dài phải cực yêu nghiệt, căn cũng rất đẹp. Chờ liên tục mấy lần sau, liền phát hiện nào đó giàu nứt đổ đổ vách chủ nhân tựa hồ không quyết định ra tay rồi, không khỏi sôi nổi suy đoán, lẽ nào là linh thạch rốt cục xài hết?

Mặc kệ mọi người như thế nào suy đoán, Tư Lăng vị nhưng bất động, chỉ tình cờ vui đùa một chút Trọng Thiên, ở Trọng Thiên xù lông trước mau mau vuốt lông, nhìn ra Hắc Khi chờ người khoe miệng co giật không ngớt, rất muốn nói như thể chơi pháp hội đem yêu sùng chơi xấu.

Đợi rất lâu rồi, rốt cục đến buổi đấu giá cuối cùng then chốt vật thương thức, chỉ thấy trên sân khấu nữ tu cẩn thận một chút mà nâng khay tới, khay trên dùng một khối có thể ngăn cách thần thức hắc vân bố che kín, vì lẽ đó mọi người căn bản không biết bên trong là món đồ gì. Chợ đen vì hấp dẫn người, vì lẽ đó ở phát thiếp mời thời, không có đem cuối cùng nười cái vật tên vật phẩm chữ viết ở trong danh sách, tự nhiên đại gia cũng không biết lần này then chốt vật phẩm là cái gì.

Mọi người ở đây thẳng lên cái cổ sáng quắc mà nhìn chăm chăm khay trên đồ vật thời, người bán đấu giá rốt cục đem hắc bố vén ra một góc, nhất thời một loại mệnh mong uy thế ở sân bán đấu giá trong chảy đi xuất đến, tuy rằng chỉ là trong nháy mắt, nhưng người ở chỗ này chớ không khiếp sợ.

Đây là Tiên khí!

Mọi người nhìn nhau ngơ ngác, vì sao thượng giới Tiên khí hội rơi vào hạ giới?

Trong lúc nhất thời, sân bán đấu giá lý lộ ra một loại yên tĩnh quái dị. Bọn hắn tuy rằng nghe được phong thanh chợ đen chủ nhân được một cái Tiên khí, nhưng không ngờ nguyên lai dĩ nhiên là thật sự, hơn nữa chợ đen dĩ nhiên cam lòng đem lấy ra đấu giá.

Tư Lăng trong lòng cũng khiếp sợ, thấy Trọng Thiên hai mắt sáng quắc mà nhìn chăm chăm này bị hắc vân bố che lại Tiên khí, nhất thời một trận tê cả da đầu, chỉ lo nó ghi nhớ trên sau đó ép buộc chính mình đi tham dự đấu giá, thứ này phi thường phiền phức, đại gia rõ ràng trong lòng, vì lẽ đó kết quả tốt nhất là do năm gia tộc lớn hoặc tứ đại môn phái tiếp thu tốt nhất, những người khác căn bản là không có cách bảo vệ nó, lại mê người không có mệnh sử dụng cũng uổng công.

Không chỉ Tư Lăng xem phải hiểu, người ở chỗ này cũng xem phải hiểu, chợ đen sở dĩ lấy ra đấu giá, cũng là muốn đem này khoai lang bóng tay ném ra ngoài cho tứ đại môn phái cùng năm gia tộc lớn tiếp nhận, nhượng chợ đen miễn ở bị họa, chợ đen thế lực mặc dù không tệ, nhưng so với tứ môn năm gia lâu đời lịch sử, hoàn toàn không đủ để bảo vệ Tiên khí.

Mặc kệ trong lòng mọi người nghĩ như thế nào, cuối cùng đấu giá bắt đầu rồi, người ở chỗ này ra tay đều rất cẩn thận, bất quá giá tiền này nhưng kéo lên phải cực kỳ cấp tốc.

Tư Lăng đem Trọng Thiên kìm ở chính mình trên đầu gối, mặt ngoài nhìn một bộ chủ nhân cho sủng vật vuốt lông ấm áp có yêu tình cảnh, trên thực tế nhưng là Tư Lăng nỗ lực trấn áp Trọng Thiên, đồng thời cho Tiểu Hồng truyền âm, nhượng nó thông báo chủ nhân của nó, nếu là dám ở chỗ này sinh sự, sau đó đừng nghĩ theo hắn ăn thịt.

Trọng Thiên ở Tiên khí cùng ăn thịt trong bồi hồi củ kết liễu một trận, sau đó hướng về ăn thịt thỏa hiệp. Khả năng là bởi vì này lựa chọn quá lo lắng, Trọng Thiên mệt mỏi mà nằm ngoài Tư Lăng trong lồng ngực, hoàn toàn không nhắc lên được sức lực đến.

. . . Thực sự là chỉ không chí khí kẻ tham ăn!

Tuy rằng khinh bỉ Trọng Thiên không chí khí, nhưng Tư Lăng trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm, cho nó tuốt tuốt mao, lúc này mới có tâm tình hướng về Tiểu Hồng hiểu rõ Trọng Thiên đối Tiên khí cảm thấy hứng thú nguyên nhân.

"Tiên khí lý có tiên khí, đối chủ nhân mà nói, là vật đại bổ." Tiểu Yêu Liên đơn giản trực tiếp nói.

Tư Lăng: ". . ." Quả nhiên lại là đồ bổ sao? Kỳ thực hay vẫn là cùng "Ăn" có quan chứ?

Cuối cùng Tiên khí bị tứ đại môn phái trong Xích Dương Tông đập đi, nhìn Xích Dương Tông vị trí phòng khách, mọi người hai mắt sáng quắc, không biết trong bụng đánh ý định gì. Cũng bởi vì Tiên khí ra trận, vì lẽ đó ánh mắt của mọi người rốt cục từ trên người Tư Lăng chuyển tới Tiên khí trên, chờ buổi đấu giá kết thúc, Xích Dương Tông tu sĩ ngay đầu tiên ly khai, mọi người nhìn chăm chăm Xích Dương Tông tu sĩ phương hướng ly khai, ánh mắt lấp lánh không yên.

Ở Xích Dương Tông tu sĩ chân trước mới rời khỏi Tầng Ngọc Thành, nghe nói chân sau thì có các đạo nhân mã trong bóng tối đuổi tới, một tháng sau liền truyền ra Xích Dương Tông ở chợ đen trong lại còn đấu giá được Tiên khí giữa đường bị nhân kiếp đi tin tức, trong lúc nhất thời mỗi người nói một kiểu, tuy rằng không biết là Xích Dương Tông là vì dòi đi Thương Vũ trên đại lục ánh mắt của mọi người tự biên tự diễn xuất đến tiết mục hay vẫn là Tiên khí đương thật sự bị nhân kiếp đi, bởi vì không người có thể chứng thực, thêm nữa Xích Dương Tông địa vị đặt tại ở nơi đó, cũng không có ai dám lên môn đi chất vấn, cuối cùng Tiên khí sự tình sống chết mặc bay.

Đương nhiên, những chuyện này hiện tại không có quan hệ gì với Tư Lăng.

Ly khai buổi đấu giá sau, Tư Lăng cảm giác được có mấy nhóm người chính đang giám sát bọn hắn, cùng Tư Hàn liếc mắt nhìn nhau, đồng thời như không có chuyện gì xảy ra mà cùng Hắc Khi ba người cáo biệt.

Cùng Hắc Khi bọn hắn tách ra sau, Tư Lăng hai người cũng không có vội vã ly khai, trái lại đến trong thành tìm gia khách sạn ở lại.

Tư Lăng cuộn lại chân ngồi ở trường trên giường nhỏ, thấy ở giữa tiểu bàn trà trên mặt bàn trà cụ, gõ hai lần, đối chính ôm này hai hạt Hòa Diễm Thụ linh chủng Tiểu Yêu Liên kêu lên: "Tiểu Hồng muội muội, người nơi đó có hay không trên trà ngon đẹp, lấy chút đến pha trà."

Nguyên bản chỉ là tùy tiện hỏi một chút, ai biết Tiểu Yêu Liên dĩ nhiên thật sự lấy ra một bình trà xuân xuất đến, lá trà đều là mềm nhất Diệp Tâm Nhi, bích lục bích lục, mặt trên linh khí so với mình trước đây uống mấy khối linh thạch một lượng hàng giá rẻ tốt hơn quá nhiều, quả thực là xa hoa phẩm.

Tư Lăng bắt được một nhúm nhỏ đến lược, chờ giặt sạch một lần sau, lại đi trong ấm trà nhỏ một giọt linh dịch, đến lúc đó một trận mùi thơm ngát nức mũi, khiến người ta say sưa không ngớt.

Luộc trà ngon sau, Tư Lăng ngã tư chén trà, nụ cười đáng yêu mà nói: "Đại ca, mời uống trà."

Tư Hàn vì hơi cong môi dưới, phù tu chấp chén, nhẹ khửu một miệng, nhắm hai mắt dư vị, lại mở mắt lý trong mắt xét qua một vệt tinh quang, phương từ từ thưởng thức. Tư Lăng chính mình cũng nâng chén trà lên từ từ phẩm, Tiểu Yêu Liên cùng Trọng Thiên hai con yêu cũng có phần, bất quá Trọng Thiên chỉ uống một hớp liền không có hứng thú, Tiểu Yêu Liên nâng cái cùng nó đầu lớn bằng chén trà, rất thực nữ mà uống, chỉ tiếc chén trà ở nó mà nói quá to lớn, mặc kệ làm sao thực nữ đều lộ ra một luồng khôi hài ý vị, nhưng Tư Lăng phun cười không ngớt.

Một chén trà sau, Tư Lăng cùng Tư Hàn đều có chút dư vị, không khỏi hỏi: "Tiểu Hồng muội muội, này trà tên gọi là gì, người từ nơi nào mua?"

Thấy hai người yêu thích này trà, Tiểu Yêu Liên hết sức cao hứng, giơ lên khuôn mặt nhỏ, nãi tiếng nãi khí mà nói: "Này trà gọi Xuân Sơn Xuân Vũ, Tiểu Hồng chính mình loại, chính mình hái, không gian lý có rừng rã một gốc cây đây, đại ca yêu thích nơi này còn có." Nói, lại cầm một bình trà xuất đến. Theo Tư Lăng từ Tây Cảnh chạy đến Nam Hải, đến địa phương rất nhiều, trong đó cũng phát hiện rất nhiều thứ tốt, Tiểu Yêu Liên đều thu hồi đến loại đến chính mình không gian bên trong.

Tư Lăng bĩu môi, hóa ra là tiểu tử muốn làm hắn vui lòng đại ca mới loại, thật là khiến người ta tức giận.

"Đại ca, Xích Dương Tông đạt được Tiên khí, có thể nói là ôm đồm phiền phức, người nói bọn hắn có thể giữ được Tiên khí sao?" Tư Lăng từ từ phẩm trà bên trò chuyện buổi đấu giá trên sự tình.

Tư Hàn hờ hững nói: "Nếu bọn hắn tự nguyện ôm đồm dưới cái phiền toái này, hẳn là cùng chợ đen có giao dịch, mà lại xem đi, bất quá nửa tháng, Tiên khí nhất định sẽ mất tích."

"Ai, tại sao?" Tư Lăng có chút ngốc.

Tư Hàn liếc mắt nhìn hắn, tựa hồ có hơi bất đắc dĩ đáng đáp, bất quá cũng không ghét bỏ chính mình ngốc đệ đệ, giải thích: "Xích Dương Tông mặc dù là tứ đại môn phái một trong, nhưng cùng với những cái khác ba đại giữa các môn phái quan hệ cũng không phải như vậy chặt chẽ, còn có năm gia tộc lớn đối tứ đại môn phái đầu giường giường mắt hổ, Xích Dương Tông muốn bảo vệ chính mình, cần phải tìm đồng minh. Chợ đen thế lực tuy rằng không có tứ môn năm gia lớn, nhưng ở Trung Ương đại lục cũng bất dung khinh thường, Xích Dương Tông ngày hôm nay bán chợ đen một bộ mặt, cùng chợ đen cài đặt quan hệ, đối với bọn họ ngày sau đều mới có lợi. Bất quá này Tiên khí quá nhận người mất, Xích Dương Tông tự nhiên không muốn trở thành bia ngắm, vì lẽ đó nhất định phải nhượng này Tiên khí ở mất tích, nhượng ánh mắt của mọi người không để ý nữa bọn hắn."

Tư Hàn tuy rằng một lòng tu luyện không quan tâm tục sự, có thể ở bên trong môn phái coi như hắn không quan tâm, tình cò cũng sẽ nghe được chút đôi câu vài lời, sự phụ cũng từng cùng hắn giảng giải quá Thương Vũ trong đại lục các môn các phái sự tình, so với Tư Lăng cái này được chẳng hay chớ gia hỏa tới nói, hay vẫn là cụ có nhất định ánh mắt.

Bên uống trà bên trò chuyện, hai người vô cùng thích ý, đặc biệt nghe đại ca lãnh lạnh trầm thấp tiếng tuyên nói cho hắn thuật Thương Vũ trên đại lục các

đại môn phái, màng tai đều nhuyễn —— đại ca xưa nay mặc có từng nói nhiều lời như vậy, thực sự là kiếm lời có hay không!

Tư gia huynh đệ ở trong khách sạn thân nhiên thương thức trà, thích ý cực kỳ, bên ngoài người giám sát trong lòng khá là phiền muộn, nhưng cũng không dám dịch ra một chút, miễn cho người ở chính mình dưới mí mắt biến mất.

Như vậy theo dõi nửa tháng, trong khách sạn người vẫn không có động tĩnh, cũng vẫn không hề rời đi, những cái kia giám thị tu sĩ cũng không nhận được táo bạo, trực giác không đúng. Khi hần môn rốt cục không nhận được đi tra xét thời, lại phát hiện giám thị đối tượng dĩ nhiên không biết lúc nào ly khai khách sạn, hơn nữa lặng yên không một tiếng động, hoàn toàn không có dấu vết mà tìm kiếm.

Bất đắc dĩ, mọi người chỉ có thể sôi nổi trở lại bám bảo dư tự các chủ nhân.

****

Nguyên Phong nghe được môn hạ đệ tử báo cáo, trong lòng hơi kinh ngạc, sau đó nhìn về phía cháu gái, cười nói: "Phiên Nhiên, lần này yên tâm đi, xem ra này hai huynh đệ vẫn còn có chút bản lĩnh."

Hứa Phiên Nhiên nheo mắt lại, cười đến cực kỳ vui vẻ, ôm Nguyên Phong cánh tay làm nũng nói: "Đa tạ Nguyên thúc sư hỗ trợ."

Nguyên Phong dung túng mà cười cợt, nhìn Hứa Phiên Nhiên mỹ lệ khuôn mặt, trong lòng thở dài, tiểu nha đầu dĩ nhiên cũng bắt đầu luyến ái, tuy rằng lo lắng lo lắng, bất quá may là này đối huynh đệ hành tung lộ lữ không cố định, muốn gặp phải cũng khó, hần là không cần quá lo lắng.

Kỷ Trường Ca nhìn hai người chuyển động cùng nhau, trên mặt mang theo ôn văn nhĩ nhĩ nụ cười, trong lòng nhưng cân nhắc Tư gia huynh đệ sự tình.

*****

Thu Mộ Quy nghe gia tộc đệ tử báo lại, lông mày tức phải chặt chẽ, hỏi: "Người có thể chú ý tới khách sạn ra vào người?"

"Thiếu chủ, này gia khách sạn chuyện làm ăn vô cùng tốt, mỗi ngày dòng người lượng không có một trăm cũng có tám mươi, tới tới đi đi, coi như mỗi người đều nhìn chăm chăm, cũng có thể sẽ hỗn ở trong đó nhân cơ hội ly khai. Thuộc hạ suy đoán, hần là bọn hần có cái gì thay đổi dung mạo pháp bảo, mới có thể che dấu tai mắt người, lặng yên không một tiếng động mà ly khai."

Thu Mộ Quy đứng là tán thành điểm ấy, sở dĩ khiến người ta nhìn chăm chăm Tư gia huynh đệ, một trong số đó là đối này Băng Phách Thạch cũng không muốn từ bỏ, thứ hai là trong đó đệ đệ Tư Lăng này quá mức xuất sắc dung nhan, hần làm Tư gia thiếu chủ gần trăm năm qua cái gì sắc đẹp chưa từng gặp, nhưng cũng cảm thấy này Tư Lăng khuôn mặt đẹp đúng là hiếm thấy, trong lòng cũng động mấy phần ý nghĩ.

Đương nhiên, còn có này ca ca cũng là cực kỳ xuất sắc, coi cốt lĩnh dĩ nhiên bốn mươi chưa tới đã kinh là Kim Đan hậu kỳ, thuộc về thiên tư trác tuyệt hạng người, hần đứng là muốn chiêu lãm bọn hần làm Thu gia khách khanh trưởng lão, đối Thu gia cũng coi như nhiều một phần trợ lực.

Chính trầm ngâm, liền thấy thuộc hạ có chút thần sắc chần chờ, trong lòng khẽ nhúc nhích, nói: "Có cái gì liền nói tiếp."

"Thiếu chủ, này đối huynh đệ một trong đệ đệ ta trước đây gặp." Thấy hần kinh ngạc, lại nói: "Hơn mười năm trước, Hồng Khô Lâu phát sinh treo giải thưởng trên bức họa người chính là Tư Lăng."

Sau khi nghe xong, Thu Mộ Quy thực tại kinh ngạc, lúc trước Hồng Khô Lâu xác thực đem chuyện này làm cho sôi sùng sục, bất quá hần luôn luôn không thích Hồng Khô Lâu tác phong làm việc, vì lẽ đó tuy rằng nghe xong tin tức nhưng không có quan tâm, nhưng không nghĩ Hồng Khô Lâu treo giải thưởng người dĩ nhiên là Tư Lăng.

Thu Mộ Quy khẽ mỉm cười, "A, Hưu Thiên Các lúc đó có thể bị người sai phải cực thâm, trong ảo thuật không tự biết, đem treo giải thưởng làm cho Trung Ương đại lục đều là, bất quá mấy năm lại phát hiện hóa ra là mình bị người động chân động tay trong ảo thuật, cũng rốt cuộc nhớ không rõ lúc đó xảy ra chuyện gì. Ta xem là có người muốn muốn hãm hại này Tư Lăng, liền không biết hần đắc tội với ai."

Thu Mộ Quy mặc dù là năm gia tộc lớn thiếu chủ, nhưng ngầm cùng Hồng Khô Lâu cũng là có vãng lai, đối Hưu Thiên Các sự tình so với những người khác biết được nhiều, nhớ tới Hưu Thiên Các bị người sai một trận, trong lòng không tên sung sướng, liền đối đối Tư Lăng cũng tăng mấy phần hảo cảm.

Bất quá, Băng Phách Thạch hần hay vẫn là muốn phải quay về, làm quà sinh nhật đưa cho bạn tốt Kỷ Trầm Mi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Kéo cừu hận

Hạc Truy Sơn dưới có một thành, tên là Hạc Lâm Thành, cái nhân nơi đây mang sản xuất nhiều Tiên Hạc nghe tên.

Ngoài ra, cũng bởi vì Thông Thiên Tháp ở vào Hạc Truy Sơn trên, làm cho Hạc Lâm Thành Tiên Hạc xa gần nghe tên. Thông Thiên Tháp tuy rằng ở vào Trung Ương đại lục, cũng không thuộc về ở bất kỳ bên nào thế lực, trăm nghìn vạn năm đến, không một người có thể thu phục Thông Thiên Tháp. Khí Linh, làm cho nó không được nhiệm vụ người điều động. Nhân Thông Thiên Tháp nguyên nhân, vì lẽ đó Hạc Lâm Thành cũng không thuộc về bất kỳ bên nào thế lực quân hạt chi thành, trong thành trật tự so với cái khác tu tiên thành thị đến, càng đem nhược nhục cường thực bốn chữ này giải thích phải vô cùng nhuần nhuyễn.

Gần một tháng qua, Hạc Lâm Thành vô cùng náo nhiệt, bởi vì Thông Thiên Tháp mỗi lần năm mươi năm một lần tức sắp mở ra, Thương Vũ trên đại lục khắp nơi tu sĩ tập hợp ở đây, chờ đợi Thông Thiên Tháp mở ra hậu tiến nhập. Đồng đạo tu sĩ đến sau, đều sẽ chọn ở Hạc Lâm Thành bên trong nghỉ ngơi, làm tốt tiến vào Thông Thiên Tháp nghỉ ngơi dưỡng sức. Mà mỗi lần đương thời điểm như thế này, Hạc Lâm Thành lý khách sạn nhà ở căng thẳng, giá cả cũng là nhanh chóng dâng mạnh, người bình thường vẫn đứng là trụ không nổi khách sạn.

Người hơn nhiều, tùy theo mà đến xung đột cũng nhiều. Vì lẽ đó, các loại mâu thuẫn một hơn nhiều, Hạc Lâm Thành thường xuyên sẽ xuất hiện cãi vã đấu pháp hiện tượng, có lúc một ngày mấy chục cộc xung đột việc cũng có thể.

Một tiếng vang ầm ầm nổ vang, Tứ Lãng lông mày nhảy nhảy, trên tay Mặc Vân bút nhưng không chút nào đình trệ, nước chảy mây trôi, đến lúc cuối cùng một bút phần kết, một vệt màu trắng linh quang sáng lên, một tấm lục phẩm Hồn Phù đã kinh hoàn thành.

Tứ Lãng nâng Hồn Phù đem thần thức chìm vào phù trong phù đường, nhắm mắt lại dùng thần thức từ từ phác họa một lần, thần thức đến mức, có thể cảm giác được phù văn lý ẩn chứa sức mạnh khổng lồ, so với bình thường lục phẩm Linh Phù còn nhiều hơn gấp mấy chục lần uy lực, có thể thất phẩm Linh Phù đánh đồng với nhau. Đây chính là Hồn Phù cùng Linh Phù khác nhau, ngoại trừ hần, không người nào có thể họa xuất loại này Hồn Phù.

Đem thần thức thu hồi, Tứ Lãng trên mặt lộ ra thoải mái vẻ mặt. Lục phẩm chế tạo bùa thuật đã kinh thông thức ăn, chờ Thông Thiên Tháp hành trình sau khi kết thúc, Tứ Lãng quyết định bắt đầu thâm thấu thất phẩm chế tạo bùa thuật. Đã qua thời gian mười lăm năm, hần chạy ngược chạy xuôi, thêm nữa còn muốn tu luyện, vì lẽ đó vẫn không có thời gian luyện tập chế tạo bùa, hiện tại mới thâm thấu lục phẩm, so với tưởng tượng trong chậm hơn nhiều. Theo tu vi tăng cao, gặp phải nhân sự cũng thuận theo càng thêm nguy hiểm, lục phẩm Linh Phù uy lực nhỏ rất nhiều.

Lại liên tục vẽ vài tờ Hồn Phù, Tứ Lãng phương thu rồi bút.

Chờ hần đem trong phòng trận pháp thu hồi, đánh thuê phòng vừa nhìn, trong sân cũng không gặp Trọng Thiên cùng Tiểu Yêu Liên bóng người, nghĩ đến hai con đi ra bên ngoài quậy đi tới. Tuy rằng lúc này đặt chân ở Hạc Lâm Thành, nhưng Tứ Lãng cũng không lo lắng bọn hần, Trọng Thiên là cái quý tinh quý tinh, Tiểu Yêu Liên lại có nó Hồng Liên không gian kẻ bên người, một gặp nguy hiểm liền trốn vào đi, người bên ngoài vẫn đứng là lấy nó không thể làm gì.

Tứ Lãng chạy đến sát vách trước phòng, gõ gõ môn, rất màn trập liền mở ra. Tứ Lãng hướng về người mở cửa cười nói: "Đại ca, ta mới vừa họa một chút phù, cho ngươi." Nói, từ trong bao trữ vật đem chính mình hai tháng này đến họa 100 tấm Hồn Phù lấy ra.

Từ khi hai tháng trước, bọn hần liền đến đến Hạc Lâm Thành, sau đó ở trong thành trong khách sạn vô cùng bạo tay địa tô một gian khu nhà nhỏ để ở, vừa đến không thích cùng người chen, thứ hai làm việc cũng tương đối dễ dàng, ba đến thanh tịnh.

Tứ Hần nhìn về phía này điệp Linh Phù, rất nhanh liền phát hiện trong đó huyền bí, xem ra mặc dù là lục phẩm Linh Phù, nhưng dùng thần thức quét qua mới biết đây căn bản không phải lục phẩm Linh Phù, mà là một loại khác cao cấp hơn bùa chú, hơn nữa so với lục phẩm Linh Phù cao cấp hơn, này 100 tấm con số tuy rằng không coi là nhiều, nhưng ở bên ngoài cũng không hiếm thấy, hơn nữa còn là bên trong có can khôn Linh Phù.

Thấy hần nhìn sang, Tứ Lãng có chút ngượng ngùng nói: "Đây là ta tự học, hội cũng không nhiều, Ân Thân phù cùng Liễm Tức phù, Hòa Viêm phù cùng hung hăng phù liền này mấy thứ, ta cũng không biết Thông Thiên Tháp có cái gì huyền bí, cho ngươi chuẩn bị bất cứ tình huống nào."

Sau khi nghe xong, Tứ Hần không nói gì đem nhận lấy, sau đó đưa tay đặt ở trên bả vai hần, cực kỳ nam nhân mà vỗ vỗ.

Tứ Lãng trong lòng cực kỳ cao hứng, lại nói: "Đại ca, còn có thời gian nửa tháng liền đến Thông Thiên Tháp liền mở ra thời gian, ta nghĩ đi Hạc Lâm Thành lý mua hai con Tiên Hạc, sau đó cũng hảo có cái công cụ thay đi bộ." Cười Tiên Hạc a, cảm giác lại như tiên nhân chân chính như thế, nhiều phong cách a! Tứ Lãng bắt đầu YY.

Tứ Hần thấy hần hai mắt tan rã, liền biết hần không biết thần du tới chỗ nào, lập tức không dài dòng, trực tiếp ra ngoài phòng.

Thấy thế, Tứ Lãng há to miệng, chờ hần đi tới cửa viện quay đầu lại lạnh lùng mà nhìn mình ra hiệu hần đuổi tới thời, mới biết từ trạch đại ca lại muốn cùng hần cùng đi mua Tiên Hạc!!

Ôi cho ăn, đại ca ngươi không phải yêu thích đương trạch nam sao? Làm sao đột nhiên thay đổi chủ ý? Đệ đệ chân tâm không chịu nổi a!!

Tứ Lãng mau mau đuổi theo, mới ra cửa viện, một vệt bóng đen đập tới, Tứ Lãng nhanh chóng ra tay bắt, bóng đen kia một móng vuốt nạo đến, hai chân giẫm một cái, đem hần bắt giữ tay đá xuống, cuối cùng vững vàng mà ngồi xổm trên bả vai hần, một chỉ Tiểu Hồng người cũng cực lưu loát mà tiến vào nó ống tay trong.

"Tur công tử, chúng ta trở lại ~" nãi tiếng nãi khí âm thanh nhuyễn nhu nhu mà nói, "Các người muốn đi nơi nào?"

Tur Lăng liễm tụ, ung dung cùng sau lưng Tur Hàn. Tur Hàn con mắt cực tiêm, đã sớm phát hiện đập tới bóng đen là Trọng Thiên, vì lẽ đó không để ý đến, tùy theo nhất nhân một yêu giao phong.

"Chúng ta dự định đi trong thành nhìn một cái, đi mua hai con Tiên Hạc trở lại làm thú cưỡi." Tur Lăng hỏi đáp.

Xuất khách sạn sau, liền nhìn thấy trên đường người đến người đi, khách sạn cách đó không xa có một chỗ quảng trường, người nơi nào đầu chen chúc, tựa hồ chuyện gì xảy ra. Không cần đặc biệt đi hỏi thăm, liền nghe nói nơi đó phát sinh xung đột, tựa hồ muốn đánh tới đến rồi.

Hạc Lâm Thành trị an không được, chuyện như vậy lúc nào cũng có thể phát sinh, vì lẽ đó Tur Lăng cũng không có để ở trong lòng. Hai huynh đệ đi qua thời, Tur Lăng tò mò liếc mắt nhìn, liền đem này hai đội xung đột nhân mã thu vào đáy mắt, đột nhiên quay lưng bọn hắn nhất nhân bỗng nhiên xoay người, một tấm lĩnh diễm lệ nhan đập vào mi mắt, liền song phương đều choáng váng.

"Tur Lăng!" Nguyệt Thiên Dạ vừa mừng vừa sợ mà kêu một tiếng.

Tur Lăng trong lòng kêu khổ, cẩn thận mắt liếc, quả nhiên thấy chính mình đại ca trở nên âm u về mặt, đây là duy nhất chỉ có đối mặt Nguyệt Thiên Dạ mới hội có dáng dấp, xem ra lúc trước "Tur Lăng" làm Nguyệt Thiên Dạ liên mệnh cũng không nên hành vì ở Tur Hàn trong lòng lưu lại cực sâu khắc sâu ấn tượng, làm cho hắn mỗi lần thấy một hồi liền bức mình trên một hồi. Phòng chừng ở Tur Hàn trong lòng, Nguyệt Thiên Dạ người này đã kinh bị đánh vào danh sách đen.

Từ khi Huyền Thiên bí cảnh cắt đứt sau, Tur Lăng nhân cơ hội cùng nàng rũ sạch quan hệ, vì lẽ đó lúc này thấy diện cũng không gì về mặt, liền ánh mắt cũng lười cho một cái, liếc nhìn Nguyệt Thiên Dạ đối diện này bốn tên nam nữ, bốn người kia ăn mặc hào hoa phú quý, nghĩ đến thân phận không bình thường, tựa hồ lấy vì bọn họ cùng Nguyệt Thiên Dạ là một nhóm, lúc này chính sắc mặt khó coi mà nhìn bọn hắn.

Phát hiện hai đạo thâm đặc không quen tầm mắt, Tur Lăng xoay chuyển ánh mắt, nhưng nhìn thấy đi theo Nguyệt Thiên Dạ bên người Tiêu Trạc cùng từng có gặp mặt một lần Kỷ Trường Ca, Kỷ Trường Ca tựa hồ đối với Nguyệt Thiên Dạ gọi lại hắn cực kỳ kinh ngạc, đang dùng một loại xem kỹ ánh mắt lặng yên đánh giá hắn.

"Người cùng nàng là một nhóm?" Đối diện một tên tướng mạo hơi bình thường nữ tu trầm giọng hỏi.

Tur Lăng nhàn nhạt nhìn nàng một cái, còn chưa phản ứng, đã có một đạo lạnh lẽo thanh âm rét lạnh vang lên: "Không phải!"

Mọi người ngẩn ra, ánh mắt tùy theo di đến mở miệng Tur Hàn trên người, chỉ một chút trong lòng liền cảnh giác. Vừa nãy nhân Nguyệt Thiên Dạ chỉ chú ý Tur Lăng nhất nhân, vì lẽ đó ánh mắt của bọn họ đều chỉ chú ý Tur Lăng, lại nhân Tur Lăng tướng mạo quá mức mỹ mạo, không cần thận liên quên người bên cạnh. Có thể trên thực tế, Tur Hàn nhưng là cái cực có tồn tại cảm người, nói phương mở miệng, mọi người cũng không còn cách nào lơ là hắn, trong lòng tự dung nhiều loại cẩn thận—— đây là gặp phải cường giả thật cẩn thận.

Tur Hàn lạnh lùng phui Nguyệt Thiên Dạ một chút, ánh mắt lạnh lùng phi thường, sau đó trực tiếp ly khai.

Nhưng mà, liền như thế một chút, nhưng Nguyệt Thiên Dạ trong lòng lúng túng đến cực điểm, so với Tur Lăng cùng nàng cắt đứt còn muốn cho nàng cảm thấy si nhục. Đó là một loại hoàn toàn coi thường ánh mắt, phảng phất nàng cái này người ở trong mắt hắn, bất quá là hạt nhỏ bé phải không cần lưu ý bụi bặm, bất luận trước thế hay vẫn là kiếp này, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám dùng loại ánh mắt này nhìn nàng!

Sát ý trong lòng lóe lên mà tồn, Nguyệt Thiên Dạ hàn mặt cười nhìn theo Tur Lăng đi theo Tur Hàn ly khai, trong lòng đã đem Tur Hàn định nghĩa làm nhất định phải trừ đi mục tiêu. Có hắn ở, nàng vĩnh viễn không cách nào cùng với Tur Lăng!

Tur Lăng khước miệng vi trừu, lại một lần nữa thấy được chính mình đại ca kéo cừu hận bản lĩnh, trong lòng bất đắc dĩ, đuổi theo sát ly khai chỗ thị phi này.

Thấy Tur Lăng hai người ly khai, cùng Nguyệt Thiên Dạ đối địch bốn người kia trong lòng thở phào nhẹ nhõm, đem sự chú ý đầu chur ở Nguyệt Thiên Dạ chờ nhân thân trên.

"Tur sư huynh!" Tiêu Trạc đột nhiên kêu một tiếng, thấy Tur Hàn dường như không nghe thấy giống như rời đi, mặc dù biết hắn ở Thiên Tông phái thời cũng thường như vậy không coi ai ra gì, nhưng Tiêu Trạc vẫn cảm thấy vô cùng thật mất mặt, lửa giận trong lòng kéo lên, không nhịn được muốn ra tay thời, Nguyệt Thiên Dạ nhưng đem hắn ngăn lại.

Tiêu Trạc lạnh cười nói: "Thiên Dạ, Tur sư huynh cùng chúng ta đồng môn, lúc này đồng môn sư huynh đệ bị người đánh tới cửa, làm làm sư huynh, không phải hắn là ra tay giúp đỡ sao?"

Này lời nói đến mức đường hoàng, nhưng người ở chỗ này lại biết đây là Tiêu Trạc muốn đem Tur Hàn kéo xuống nước đến.

Quả nhiên, này bốn tên nam nữ nhìn về phía Tur Hàn ánh mắt cực kỳ không quen.

Mà Tur Hàn cũng không để ý tới, đám người vây xem bị vươngong bởi trên người hắn khí tức lạnh như băng không tự chủ được mà tránh ra đạo thời, thông dong ly khai, liền về cái đầu cũng kéo kiệt, căn bản không cho bọn họ đáp lại cơ hội, liền như thế biến mất rồi. Mà căn cứ vào nguyên nhân nào đó, thậm chí không có người ra tay ngăn lại hắn.

". . ."

Mọi người á khẩu không trả lời được, này đã từng mở miệng nữ tu cũng dùng một loại ngớ ngẩn mục chỉ nhìn Tiêu Trắc, nhìn ra hân đầy bụng ức khí, quyết định chờ về đến sư môn sau, nhất định phải đi Hướng chương môn cáo trạng.

Mà theo Tư Lăng cùng rồi đi Tư Lăng dùng thần thức cẩn thận mà tra xét một phen, rất nhanh liền biết cùng Nguyệt Thiên Dạ phát sinh xung đột bốn người có lai lịch lớn, dĩ nhiên là Trung Ương đại lục năm trong đại gia tộc Hoắc gia đệ tử. Tư Lăng trong lòng cảm thán, Nguyệt Thiên Dạ không hổ là người chuyên gây họa, này gây rắc rối kéo cừu hận bản lĩnh thực sự là gạch thẳng, tiến vào cái thành cũng có thể cùng năm gia tộc lớn người giang trên.

Tư Lăng cũng không muốn dính líu Nguyệt Thiên Dạ sự tình, trong lòng đã sớm quyết định chủ ý rời xa Nguyệt Thiên Dạ, vì lẽ đó mới vừa rồi không có đề ý tới là nhất tốt đẹp. Chỉ là trong lòng vẫn là có chút bất an, lấy Nguyệt Thiên Dạ sát phạt quả quyết lại duy ngã độc tôn tâm tính, sợ là vừa nãy chính mình đại ca đưa nàng đắc tội chết rồi, sau đó còn không biết làm sao trả thù đây.

Ở Tư Lăng củ kết lo lắng thời, Tiểu Yêu Liên cùng Tư Lăng truyền âm, "Tư công tử, kỳ thực... Nguyệt Thiên Dạ sẽ cùng Hoắc gia người đối đầu, là chủ nhân xử giục." Lập tức Tiểu Yêu Liên đưa nó cùng Trọng Thiên đến trên đường loạn cuồng, sau đó gặp phải Nguyệt Thiên Dạ chờ người vào thành, Trọng Thiên trong bóng tối thiết kế, nhượng Nguyệt Thiên Dạ cùng Hoắc gia đối đầu nói một lần.

Trọng Thiên một kích thành công, phát hiện Nguyệt Thiên Dạ thần thức vô cùng mạnh mẽ, sợ bị nàng phát hiện dị dạng, chỉ có thể mang theo Tiểu Hồng rút lui. Vừa nãy trải qua thời, nhìn thấy bọn hân liền muốn đánh tới đến, Trọng Thiên nhưng là mừng rỡ không được.

Tư Lăng bước chân dừng lại, sau đó như không có chuyện gì xảy ra mà tiếp tục tiến lên, quay đầu nhìn về phía lười biếng ngồi xổm ở trên bả vai hân Trọng Thiên, trong lòng có chút buồn cười vừa bất đắc dĩ, con yêu thú này không khỏi cũng quá thủ dai, đều quá mười mấy năm, còn đem Nguyệt Thiên Dạ coi là cái đinh trong mắt, tìm thời cơ chung quy phải hãm hại nàng một cái. Suy nghĩ một chút, Tư Lăng nói rằng: "Ta biết ngươi lợi hại, bất quá Nguyệt Thiên Dạ nhưng không thể coi thường, ngươi tự cái cẩn trọng một chút, nếu là ngày nào đó bị nàng nắm bắt đi lột da đào yêu đan, ta có thể không có năng lực cứu ngươi."

Trọng Thiên cao ngạo mà liếc mắt nhìn hân, vô cùng xem thường dánh đáp, Tư Lăng cũng hừ một tiếng, Trọng Thiên ở trở nên mạnh mẽ thời, Nguyệt Thiên Dạ cũng ở trở nên mạnh mẽ. Hơn nữa Nguyệt Thiên Dạ cơ duyên rất nhiều, nguyên bản là ngũ linh căn tư chất hạ đẳng, trong thời gian ngắn ngửi tu luyện tốc độ dĩ nhiên có thể cùng đan linh căn không phân cao thấp, hiện tại đã là Kim đan sơ kỳ đỉnh cao, có thể thấy được chỗ kinh khủng.

Một đường không nói chuyện, rất nhanh liền đến Hạc Lâm Thành trong Tiên Hạc viên.

Tiên Hạc viên là Hạc Lâm Thành trung cấp môn bồi dưỡng bán Tiên Hạc địa phương, diện tích vô cùng lớn, các loại loại hình Tiên Hạc đều có. Đương nhiên, ngoại trừ Tiên Hạc ngoại, cũng có cái khác yêu thú cùng linh thú, chỉ là đều thuộc về mang vào.

Lúc này Tiên Hạc viên lý khách nhân rất nhiều, đại thể là nữ tính thành viên. Kỳ thực Tiên Hạc tốc độ phi hành mặc dù nhanh, nhưng cũng chỉ thích hợp khoảng cách ngắn phi hành, đường dài hay vẫn là phi hành pháp bảo tốt hơn. Bất quá cười Tiên Hạc phi hành, trên không trung tư thái ưu mỹ, xem ra vô cùng phong cách, nữ tu môn đều yêu thích, một ít yêu trang bức nam tu cũng hảo cái này. Còn Tư Lăng, cũng thuộc về yêu trang bức một loại đi.

"Lưỡng vị khách nhân, xin hỏi các ngươi muốn mua cái gì giống Tiên Hạc?" Tiên Hạc trong vườn một tên tiếp dẫn khách nhân quân sự khách khí tiến lên hỏi dò.

Tư Lăng hỏi cái rất trắng mực đích vấn đề, một mặt kinh ngạc nói: "Tiên Hạc cũng chia giống sao? Xem ra không phải đều giống nhau sao?" Nói ánh mắt quét về phía trong vườn này một kiểu Tiên Hạc, cảm giác đều là giống nhau, chính là béo gầy già trẻ không giống thôi.

Này quân sự bất đắc dĩ cười cợt, lại là một cái không thường thức, bất quá hân cũng quen rồi, không phải Hạc Lâm Thành người, đều có loại này bệnh chung, cho rằng Tiên Hạc chính là Tiên Hạc, nơi nào còn phân cái gì giống loại hình.

Ngay sau đó quân sự không thể thiếu phải cho Tư Lăng phổ cập một tý Tiên Hạc tri thức, giống không nhiều, mấy trăm giống thôi, sau đó hỏi hân muốn loại nào giống Tiên Hạc.

Tư Lăng bị nhiều phải có chút ngất, theo bản năng nói: "Muốn hai con tốc độ nhanh nhất Tiên Hạc."

Quân sự rõ ràng, đem bọn hân mang tới một người trong đó vườn, bên trong là một đám tư thái tao nhã Tiên Hạc chính ở trong vườn biểu diễn chính mình duyên dáng thân thể, thỉnh thoảng mà có Tiên Hạc ở giữa không trung bay lượn, bất quá bởi vì xung quanh có cấm chế nguyên nhân, đều không thể bay ra ngoài. Tư Lăng nhìn tới nhìn lui, cảm thấy những tiên hạc này đều rất cao ngạo tự yêu mình.

"Những tiên hạc này làm Tật Phong Hạc, là hết thấy Tiên Hạc trong tốc độ nhanh nhất người tài ba, không biết ngài yêu thích con nào?"

Tư Lăng liếc nhìn nhìn, trong lòng có chút khó khăn, nhìn đều giống nhau, con nào đều không khác nhau.

Muốn thôi, Tư Lăng cúi đầu nhìn về phía Trọng Thiên, nói rằng: "Trọng Thiên, ngươi giúp ta đi chọn hai con khỏe không?" Trọng Thiên là Thượng Cổ Đại Yêu thú, huyết thống vô cùng cao cấp, đối linh thú cùng yêu thú nắm giữ mạnh mẽ nhận biết, nhượng nó chọn Tư Lăng rất yên tâm.

Này quân sự thấy Tư Lăng nhượng chỉ yêu thú cấp thấp ấu tể chọn, mi tâm nhảy nhảy, vẻ mặt có chút miễn cưỡng.

Trọng Thiên nhưng một chỉ đều không coi trọng, dùng móng vuốt gãi gãi Tư Lăng, ra hiệu Tư Lăng chú ý một cái khác vườn, lý nơi này cũng không xa, nhưng này vườn nhưng không có một khách hàng, hơn nữa bị cấm chế dày đặc vậy.

Mười mấy năm làm bạn, tuy rằng quan hệ phức tạp, nhưng nhất nhân một yêu nhưng là rất có hiểu ngầm, Tư Lăng lập tức hiểu ý, giả vờ giả vịt mà nhìn một chút, nói rằng: "Ài, ta nghĩ chọn chỉ tốc độ nhanh nhất Tiên Hạc cho Trọng Thiên chơi, bất quá xem ra nó không thích. Nếu là muốn chọn cho nó, đương nhiên muốn chọn cái nó dễ ý, không biết các người nơi này có còn hay không những khác có thể giới thiệu?"

Nghe nói như thế, công việc kia giả lòng mày nhảy đến lợi hại hơn, trên trán treo lên hắc tuyến, hắc hay vẫn là lần đầu tiên nghe nói có người muốn cho mình yêu sủng mua chỉ Tiên Hạc cho nó chơi đùa.

Giữa lúc công việc kia giả làm khó dễ thời, Tư Lăng chỉ vào cách đó không xa vườn, hỏi: "Không biết này viên lý Tiên Hạc là cái gì giống? Có thể đi nhìn một cái sao?"

Công việc kia giả nhìn về phía Tư Lăng chỉ ánh mắt, trên mặt lộ ra vẻ khó khăn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Khôi điều

Quản sự làm khó dễ hồi lâu, thấy Tư Lăng kiên trì, phương nói rằng: "Khách nhân, nơi đó đầu nuôi dưỡng không phải Tiên Hạc, mà là một ít bại hoại."

"Ai? Bại hoại? Xấu đến mức nào?" Sau khi nghe xong, Tư Lăng gật đầu, không oán được nơi đó cấm chế tầng tầng đầy.

Vừa nhìn về mặt của hắn, quản sự còn không dư vị tới đây chứ, Tư Hàn đã kinh biết chính mình đệ đệ lại vờ ngơ ngẩn, nói một cách đơn giản, một loại nào đó quán tính đầu óc không xoay chuyển được đến, không khỏi đưa tay vỗ xuống đầu của hắn, thấy hắn không hiểu ra sao mà quay đầu lại xem chính mình, Tư Hàn lặng lẽ.

Quản sự rất nhanh rõ ràng Tư Lăng ý tứ, khóe mắt co giật dưới, mới nói: "Bên trong thả chính là một ít không cách nào áp xuất đến Tiên Hạc trứng, đều là chút hồng ròi trứng."

". . ."

Tư Lăng yên lặng mà nhìn quản sự, quản sự cũng nghiêm túc nhìn lại hắn, sau đó một tiếng xì tiếng vang lên, Tư Lăng nổi nóng mà lôi một cái con nào đó yêu đuôi, tự nhiên nhượng Trọng Thiên xù lông trực tiếp nạo một móng vuốt đã qua. Tư Lăng cũng không cam lòng yếu thế mà đánh trả.

"Khách nhân. . ."

Nhìn thấy chính đang bận việc nhất nhân một yêu, quản sự mặt đen lại, trong lòng cũng có mấy phần kinh ngạc, yêu thú này vẫn đúng là hung tàn, nào có yêu sủng như vậy đề lên chủ nhân đánh? May nhờ người chủ nhân này lòng tốt, không phải vậy con kia yêu sủng đã sớm bởi vì công kích chủ nhân được khế ước phản phệ.

Tư Hàn cũng không đề ý tới này hai con, đối quản sự nói: "Chúng ta muốn đi nhìn một cái, có thể không?"

Quản sự làm khó dễ dưới, ở Tư Hàn trực tiếp một túi linh thạch sụy lại đây thời, nào có cái gì không thể, bận bịu vui vẻ mà dẫn bọn họ đến bên kia không người trông coi vườn. Trong vườn quả nhiên không có Tiên Hạc hình bóng, bên trong hoàn toàn yên tĩnh, trên đất rải rác rất nhiều Tiên Hạc trứng, đại thể là màu sắc xám trắng, không bằng những cái kia sống sót Tiên Hạc trứng toả ra trắng loáng ôn hòa ánh sáng lộng lẫy, vườn xung quanh thiết cấm chế, muốn đi vào cần phải tìm thủ viên quản sự lấy ra khai cấm chế ngọc bài, này quản sự để cho hai người chờ, liền đi tìm người cầm ngọc bài.

Rất nhanh mà, này quản sự trở lại, còn mang về một người đáng đáp hiền lành trung niên nam tu, tu sĩ kia chính là chương quản này vườn ngọc bài người, đánh giá Tư Lăng hai người một chút, hỏi: "Bên trong đều là bại hoại, không áp ra Tiên Hạc, các người muốn tiến vào đi làm cái gì?" Xem ở quản sự cùng này nam tu trong mắt, Tư Lăng lúc này hành vi chính là người ngốc nhiều tiền, thực sự là nhượng bọn hắn cảm thấy kỳ quái.

Tư Lăng nhử mày, khẽ mỉm cười, nói rằng: "Ta yêu thú nếu yêu thích, quản nó là hảo trứng hay vẫn là bại hoại." Một bộ đại cường hào giàu nứt đổ đổ vách đáng đáp.

Tư Hàn mặt không hề cảm xúc mà sụy đã qua một túi linh thạch, trung niên kia nam tu trong mắt lướt qua mấy phần tham lam, liền không tiếp tục nói nữa, trực tiếp cầm ngọc bài mở ra cấm chế, nhượng bọn hắn đi vào chọn bại hoại.

Tư Lăng không nhìn bọn hắn xem ngọc b ánh mắt, mang theo Trọng Thiên đi vào quay một vòng, ánh mắt nhìn phía vườn tận cùng bên trong một ngọn núi giả, Tư Lăng đến gần một điểm thời, có thể cảm giác được này quản sự cùng nam tu căng thẳng ánh mắt, trong lòng biết khác thường, bất quá lúc này

thời cơ không đúng, liền như không có chuyện gì xảy ra làm bộ không phát hiện, sau đó ở Trọng Thiên ra hiệu dưới, đem hai cái lẻ loi mà nằm ở góc tường xám trắng vô trùng trừng nhặt lên.

Quần sự cùng trung niên nam tu thấy hẳn thật sự chọn hai viên bại hoại, trong lòng thực tại có mấy phần kinh ngạc, bọn hắn còn tưởng rằng hẳn cảm giác được giả son sau đồ vật, cho nên mới phải trăm phương ngàn kế muốn đi vào. Nếu bọn hắn không có phản ứng, hẳn là không biết giả son sau sự tình, việc này liền không dùng tới báo cho viên chủ nghe xong.

Tư Lăng dùng linh thú túi đem hai viên trứng bọc lại, chỉ vào này lưỡng túi linh thạch nói rằng: "Những linh thạch này coi như thưởng các ngươi, có thể đủ?"

Sau khi nghe xong, hai người cười rộ gật đầu, đầu chỉ đủ, lại đi mua hai con thành niên Tiên Hạc đều thừa sức.

Chọn hảo trứng, hai người liền không lại ngưng lại, trực tiếp ly khai.

Ly khai Tiên Hạc viên sau, Tư Lăng nói rằng: "Đại ca, giả son mặt sau có đồ vật, bất quá mặt trên bày cách trở thần thức cảm chế, ta cảm giác không rõ ràng."

Tư Hàn suy tư, nói rằng: "Lúc đó xem về mặt của bọn họ, tựa hồ cũng cực kỳ căng thẳng các ngươi tiếp cận nơi đó."

"Ân, ta cũng cảm giác được. Như chỉ là dùng để thả bại hoại vườn, hẳn là không cần cảm chế dày đặc vây quanh, cảm giác những cái kia bại hoại thả ở nơi đó là vì che dấu tai mắt người." Nghĩ đến một chút không biết là món đồ gì, Tư Lăng nhún vai một cái, nói rằng: "Quên đi, ngược lại việc không liên quan đến chúng ta tình, đi về trước đi."

Hai người không tiếp tục nói nữa, cũng không có đồ gì muốn mua, liền trực tiếp về khách sạn.

Đóng cửa lại sau, Tư Lăng đem hai viên trứng lấy ra, gõ gõ xám trắng vô trùng, nói với Trọng Thiên: "Trọng Thiên, ngươi cảm thấy này hai viên trứng thật sự còn sống sót?"

Trọng Thiên lườm hắn một cái, dùng móng vuốt vỗ mặt bàn bất mãn mà kêu một tiếng, tựa hồ khá là tức giận Tư Lăng đối với nó nghi vấn.

"Tư công tử, chủ nhân nói trong đó một vẫn còn sống sót, bất quá khí tức rất yếu ớt, không nữa nhanh lên một chút áp xuất đến, liền muốn thật sự thành bại hoại." Tiểu Yêu Liên đi tới, chỉ vào khá là nhỏ quả trứng kia, mặt khác đại đó chỉ là chân chính chết trứng.

Tư Lăng cảm thấy kinh ngạc, sau đó phát hiện Trọng Thiên này còn rất giảo hoạt, bởi vì hắn lúc trước nói cho này quần sự nói muốn chọn hai con Tiên Hạc đến cho nó chơi, vì không đưa tới này quần sự chú ý, vì lẽ đó thật sự chọn hai con trứng đồng thời, cũng không làm người khác chú ý. Xem ra trước đây trực lai trực vãng yêu thú ở nhân gian sống đến mức lâu, cũng học được sái tâm kế.

Rõ ràng sau, Tư Lăng cũng không lại củ kết chuyện này, sờ sờ cằm, đem trong con kia tiểu trứng bắt đến Trọng Thiên trước mặt, chuyện đương nhiên mà nói rằng: "Trọng Thiên, nhanh lên một chút ngồi trên đến áp trứng đi."

Trọng Thiên rít gào một tiếng, trực tiếp một móng vuốt nạo lại đây, đè lên Tư Lăng đánh no đòn.

Tiểu Yêu Liên ôm đầu kêu lên: "Chủ nhân Tư công tử các ngươi đừng đánh rồi! Tư công tử, chủ nhân là nam tính yêu thú, thai sinh, không phải trứng sinh, không cách nào áp trứng a!"

Thấy nhất nhân một yêu lại đánh tới, Tư Hàn nhìn một chút, liền trực tiếp tiến vào gian phòng, tùy theo bọn hắn nhào.

Chờ Tư Lăng y phục trên người bị đốt một nửa, nửa kia bị xé thành từng cái từng cái sau, Trọng Thiên phương hàm hừ mà buông tha Tư Lăng. Tư Lăng cũng thờ hồng học, đọc thâm quân tử báo thù mười năm không muộn, hẳn hiện tại tốt xấu có thể ở Trọng Thiên nơi đó sống quá mười chiêu, đón thêm lại lệ, sau đó nhất định có thể đánh thắng nó.

Chờ Tư Lăng thay đổi một bộ quần áo sạch sẽ sau, rót ấm Xuân Sơn Xuân Vũ bên uống vừa hỏi: "Nếu Trọng Thiên không thể áp, vậy này trứng muốn làm sao áp?"

Trọng Thiên còn ở chú ý vừa này Tư Lăng gọi nó áp trứng sự tình, tức giận mà tồn ở một bên trừng mắt Tư Lăng, như nợ đánh Tiểu Lăng tử cạn nửa xuất cái gì xâm phạm nó Đại Yêu Thú Tôn nghiêm sự tình, không ngại lại đè lên bàn đánh một trận.

"Đương nhiên là Tư công tử ngươi áp rồi!" Tiểu Yêu Liên chuyện đương nhiên mà nói, sau đó bị mặt không hề cảm xúc mà Tư Lăng chỉ tay đạn công bắn bay.

"Áp cái gì áp? Ta cũng là thai sinh, hơn nữa là nam nhân!" Tuy rằng tim bên trong là nữ nhân, nhưng nỗ lực học đương mười mấy năm nam nhân, hẳn hiện tại đã kinh dần dần không coi mình là nữ nhân.

Tiểu Yêu Liên cái kia oan ức, nếu không là Tư Hàn đóng cửa lại trạch tu luyện, nó đều muốn lệ chạy tới tìm an ủi. Đừng xem Tư Hàn lạnh như băng không có tình người, nhưng cũng là nhất dễ nói chuyện, Tiểu Yêu Liên cảm thấy Tư Hàn so với Tư Lăng ôn nhu hơn nhiều, chỉ ít đại ca xưa nay sẽ không giống như Tư Lăng xấu đều là đưa nó bắn bay.

Cuối cùng, này trứng hay vẫn là do Tư Lăng đến áp.

Cái gọi là ấp trứng, liền không giống gà mái ngồi ở trứng trên ấp là được , cũng không giống những cái kia yêu thú trứng, chỉ cần đặt ở linh thú trong túi, chủ nhân thỉnh thoảng mà lấy ra thua chút linh khí là được , hoặc là cũng có người chuyên môn dùng linh thạch thiết cái Tụ Linh Trận nhượng chúng nó hấp thu được rồi linh lực, liền một cách tự nhiên mà phá xác mà xuất . Bởi này chỉ trứng tần sắp tử vong, chỉ còn dư lại một hơi , vì lẽ đó muốn một luồng làm khí mà vì chúng nó chuyển vận năng lượng, trực tiếp ấp xuất đến.

Ở Tur Lăng dự định chuyển vận linh lực thời, Trọng Thiên lại ngăn cản hắn, nhượng hắn trực tiếp chuyển vận hồn lực.

"Người chắc chắn chứ?" Tur Lăng nghiêm mặt nói. Thế giới này, hắn ngoại trừ Trọng Thiên, còn không phát hiện có ai hoặc yêu thú nắm giữ hồn lực loại sức mạnh này.

Trọng Thiên lười biếng cúi đầu, một bộ khăng định bất quá vẻ mặt.

Tur Lăng nhú nhú mày, kỳ thực trong đáy lòng, hắn đối này chỉ trứng lý nội dung là cực kỳ chờ mong, có thể làm cho Trọng Thiên nhìn tới mất đồ vật tất nhiên là không bình thường. Hơn nữa hắn cũng dùng thần thức từng điều tra mấy lần, căn bản không cảm giác được sức sống, nếu không là Trọng Thiên kiên trì, hắn vẫn đúng là sẽ không bỏ linh thạch mua thứ này trở lại, coi như linh thạch nhiều cũng không phải như vậy hoa pháp. Nghĩ đến nhà hắn đại ca này cường hào hành vi, Tur Lăng thì có chút đau răng.

Suy nghĩ một chút, Tur Lăng không do dự nữa, đem trứng chộp vào trong tay, sau đó bắt đầu từ từ đưa vào hồn lực. Hồn lực tiến vào trứng lý sau, phảng phất rốt cục có liên hệ, Tur Lăng từ từ có thể cảm giác được một loại sinh mệnh khí tức, sau đó là yếu ớt mạch bác nhảy lên, tựa hồ là có món đồ gì bị kích thích tỉnh rồi, sau đó bắt đầu tham phần mà hấp thu lên năng lượng.

Nửa ngày sau, Tur Lăng mặt có chút tái nhợt, đây là hồn lực tiêu hao hiện tượng, bắt đắc dĩ, hắn không thể làm gì khác hơn là đem trong đan điền mặt khác một phần ba linh lực chuyển thành hồn lực, tiếp tục chuyển vận hồn lực.

Như vậy quá một ngày, Tur Lăng cũng xuất đến rồi, ngồi ở một bên lãnh đạm nhìn, chỉ cần Tur Lăng có không đúng hắn lập tức sẽ ra tay.

Mà lúc này, này chỉ trứng không còn nữa lúc trước xám trắng như chết đáng dấp, toàn bộ trứng thân trơn bóng trơn bóng, toả ra oánh oánh ánh sáng long lanh, cực kỳ chói mắt, liền ngay cả Tur Lăng cũng hiếm thấy thay đổi sắc mặt mà miết đến một chút.

Tur Lăng sắc mặt nhưng có chút khó coi, hắn cảm giác được linh hồn có món đồ gì rục rà rục rịch, căn bản không được chính mình khống chế. Lúc này, Trọng Thiên tựa hồ cũng cảm giác được cái gì, cung đứng dậy thể nhẹ nhàng gầm gừ, một bộ diện với thiên địch cảnh giác đáng dấp. Tiểu Yêu Liên lần đi rất xa, cũng có chút sợ sệt đáng dấp.

Ngay khi Tur Lăng sắc mặt càng ngày càng trắng xám thời, trứng rốt cục không lại tham phần mà hấp thu hồn lực, Tur Lăng trong lòng nhẹ đi, lấy vì chúng nó rốt cục hấp thu được rồi thời, ai biết một chút bạch quang trực tiếp từ hắn mi tâm bắn ra đi vào trứng trong, sau đó bá kỳ một tiếng, vỏ trứng nứt .

Tur Lăng liền ngu ngốc như vậy mà nâng quả trứng kia, sợ hãi mà nhìn mình trong thức hải xoay vòng vòng mà vòng tới vòng lui đoàn kia bạch quang, cuối cùng khá là tự tại mà ở tại trong biên ý thức của hắn bất động . Này đoàn bạch quang thực sự là rất tinh tường bất quá, đây là dẫn đến hắn đi tới thế giới này đoàn kia bạch quang, sau đó ở Tur gia cấm địa thời, hắn suýt chút nữa bị mới vừa thức tỉnh Trọng Thiên găm một nửa linh hồn thời, cũng là này đoàn bạch quang đem Trọng Thiên đánh đuổi. Nhưng là nó không phải vẫn ẩn núp ở linh hồn của hắn nơi sâu xa sao? Tại sao đột nhiên chạy đến thức hải đi tới?

Ở Tur Lăng nghĩ mãi mà không ra thời, quả trứng kia bị một cái ướp nhẹp đầu đỉnh mở, mở to một đôi hung quang trong vắt mắt cá chết, hướng Tur Lăng "Lú lo" mà kêu. Đây là một chỉ màu lông xám xịt chim nhỏ, xem ra căn bản không giống Tiên Hạc, không nhìn ra là cái gì giống, hơn nữa muốn hồn lực đến ấp, xem ra cũng không phải kẻ tốt lành gì.

Tur Lăng trong lòng thất vọng có thể tưởng tượng được, cũng không biết nó ở tên gì, bất quá Tiểu Yêu Liên hiển nhiên là cái thông thú ngữ, lập tức vui mừng mà đến phiên dịch .

"Tur công tử, nó nói 'Nuông, ta đói', nhượng người chuẩn bị cho nó ăn đây."

Tur Lăng lại một lần nữa mặt không hề cảm xúc mà đem xuân thật được phần Tiểu Yêu Liên bắn bay .

Tur Lăng ánh mắt vì diệu mà nhìn chăm chăm chính mình ngu ngốc đệ đệ, nhìn hắn thẹn quá thành giận đáng dấp, tựa hồ cảm thấy khá thú vị.

"Lú lo ~~~" tiểu bụi điều hướng Tur Lăng kêu, vụng về từ vỏ trứng lý bò ra ngoài, dùng còn non nớt ướp mở Tur Lăng lòng bàn tay, lại một trận lú lo mà kêu, biểu thị chính mình đói bụng, muốn ăn cơm.

Một trận rối ren sau, Tur Lăng đem linh quả áp thành quả tráp đặt ở trong cái mâm nhượng bụi điều ăn. Mà nhượng hắn uất ức chính là, làm mao này chỉ bụi điều vẫn cứ muốn dính ở trên người hắn a? Hắn thật sự không phải nó mụ mụ a.

Mấy người vậy cùng nhau, nhìn chăm chăm tiểu bụi điều, sau đó bắt đầu thảo luận tiểu bụi điều giống. Tur Lăng trước tiên xem đại ca, thấy hắn lắc đầu vừa nhìn về phía Tiểu Yêu Liên, Tiểu Yêu Liên cùng dạng lắc đầu sau, chỉ có thể nhìn hướng về Trọng Thiên.

"Trọng Thiên, này nếu là người tuyền, người hắn phải biết nó là cái gì giống chứ?" Tur Lăng đầy cỏi lòng hi vọng mà hỏi, này chỉ bụi điều ăn hắn trong đan điền hồn lực, hiện tại hồn lực khô cạn, muốn khôi phục như cũ ít nhất muốn ba ngày, làm sao cũng phải biết rõ nó giống không thể.

Trọng Thiên vây quanh tiểu bụi điều xoay chuyển một lúc, ở tiểu bụi điều hung quang trong vắt mà trùng mắt về phía nó thời, một trảo đập tới, tiểu bụi điều đầu vùi vào trong cái mầm dính một đầu nước trái cây, sau đó thê thâm mà lú lo kêu, hai mắt phao lệ quần tới Tư Lăng trên người.

Tư Lăng không ngẩng nhìn trời, hoá ra đây là hải tử bị bắt nạt hiểu rõ sau tìm mụ mụ cáo trạng nhíp điệu a.

Trọng Thiên cuối cùng cho một cái đáp án: Đây là con hoang hàng! Không phải không thể làm gì khác hơn là điều!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Bốn loại huyết thống

Tuy rằng áp xuất đến chính là một chi Tiểu Hôi điều, hơn nữa một mặt hung tương thực sự không phải kẻ tốt lành gì, nhưng cũng là dùng chính mình một thân hồn lực mới áp xuất đến, vì lẽ đó Tiểu Hôi điều một cách tự nhiên mà thành Tư Lăng đám người chuyển này trong một thành viên, đồng thời cũng coi như là Tư Lăng "Nhi tử". liền gọi là vô năng tính người giao tận nào thấp sau, cho Tiểu Hôi điều lấy cái vô cùng chuẩn xác cũng vô cùng tọa danh tự: Tiểu Hôi.

Tiểu Hôi điều là cái có huyết thống có chí khí điều, tự nhiên không thích loại này cùng "Tiểu Cường" như thế phổ thông danh tự, kháng nghị một phen, liền Tư Lăng sửa lời nói, chờ nó lớn rồi, có thể thay cái danh tự, liền gọi: Đại Hôi.

Tiểu Hôi điều lập tức thất ý thê trước khuất, Trọng Thiên đập móng vuốt đồng ý, Tiểu Yêu Liên vui rạo rực mà nghĩ, rốt cục có người đồng bạn.

Trong đan điền linh lực cùng hồn lực trừu không sau, Tư Lăng cần tốn đã tọa khôi phục, liền đem vừa ra đời Tiểu Hôi điều giao cho Tiểu Yêu Liên chăm sóc, chính mình chạy đi bế quan. Tư Hân thấy không sao rồi, tự nhiên theo thói quen trạch tu luyện, liền trong phòng khách cũng chỉ còn sót lại ba chỉ không bị người quân yêu thú yêu thực.

Như vậy quá mấy ngày sau, lớn rồi một điểm Tiểu Hôi điều rốt cục không chịu được đói bụng không chịu ăn nữa Tiểu Yêu Liên dốc lòng chuẩn bị linh quả trấp, bắt đầu nhìn chăm chăm Trọng Thiên thịt nướng, đồng thời vô cùng hung tàn dám cùng Trọng Thiên kêu gào cướp đồ ăn.

Trọng Thiên là ai vậy? Vậy thì là cái ngạo kiều lại thô bạo chủ nhân, họ thực là bản năng, liền Nguyệt Thiên Dạ ăn nó một bàn thịt nướng đều quyết định cừu hận một đời một kiếp, nơi nào cho phép người một chi con hoang chim nhỏ đến thường nó đồ ăn? Liền Trọng Thiên không chút khách khí mà đem dăm đến cướp đồ ăn Tiểu Hôi điều một móng vuốt đánh bay.

Tiểu Hôi điều tuy rằng bản tính hung tàn, nhưng làm sao vừa mới phá xác, nằm ở anh trẻ nhỏ thời kì, nơi nào hoành được Trọng Thiên? Chỉ riêng thê tích tới nói, Trọng Thiên đặt mộng cũng có thể đè ép nó. Vì lẽ đó mấy ngày qua, Tiểu Hôi điều đập phá kết quả chính là bị Trọng Thiên mọi cách dẫn dắt, nhưng nhưng lại không biết có phải là thật hay không sức sống quá ngoan cường, dĩ nhiên là việt tóa việt dừng.

Hai con đánh nhau kết quả không ngoài ý muốn trở thành oan gia đối đầu, lẫn nhau thấy ngứa mắt, liền này liền khổ Tiểu Yêu Liên, nhát gan lại đáng yêu Tiểu Yêu Liên không cách nào ngăn cản hai con hung tàn hàng, mỗi lần chỉ có thể tồn ở trong góc cần khăn mặt nước mắt lưng tròng, trong lòng hô hoán đang lúc bế quan Tư Lăng. Tuy rằng Tư Lăng tình cờ thời điểm đều là đưa nó bắn bay, nhưng cũng là bọn hắn đám người kia cùng yêu liên hệ cùng nhau nhân vật then chốt, đặc biệt loại này cần cái xui xẻo hàng đi điều giải mâu thuẫn thời điểm, nên Tư Lăng ra trận.

Ở Tiểu Yêu Liên thiên hô vạn hoán trong, Tư Lăng rốt cục mặt mày hồng hào mà xuất quan.

Tư Lăng mở cửa phòng thời điểm, liền nhìn thấy nắm giữ một viên hiền lành nhuyển muội tử tâm Tiểu Yêu Liên chính cho Tiểu Hôi điều chuẩn bị linh quả trấp, ai biết con kia từ nhỏ liền một mặt hung tương Tiểu Hôi điều phiến lên xám xịt cánh trực tiếp đem này chậu linh quả trấp đập bay, sau đó hướng Tiểu Yêu Liên một trận lú lo mà kêu, hiểu thú ngữ sẽ hiểu nói là như vậy: Lão tử muốn ăn thịt, muốn ăn thịt, muốn ăn thịt! Ăn thịt! Thịt! ! Thịt! !

Tiểu Yêu Liên về mặt đau khổ, vẫn là tốt tính mà giải thích: "Tiểu Hồng là Yêu Liên, sẽ không làm thịt nướng"

"Lú lo thu!" Vậy ai hội làm? !

"Chỉ có Tư công tử hội làm, nhưng là Tư công tử đang lúc bế quan."

"Lú lo thu!" Mụ mụ không ở, người đi làm!

"Tiểu Hồng quá nhỏ, không xê dịch nổi khối lớn thịt, cũng sợ hóa. . ."

"Lú lo thu!" Thật vô dụng! Rác rưởi!

"Tiểu Hồng. . . Tiểu Hồng. . . Ô oa oa oa. . . Tiểu Hồng rất hữu dụng rồi, Tiểu Hồng không phải rác rưởi. . ." Khóc phải một cái nước mắt một cái nước mũi Tiểu Yêu Liên.

"Lú lo thu. . ." Chỉ có rác rưởi mới hội đều là khóc, đừng khóc rồi. . .

"Tiểu Hồng. . . Cũng không muốn khóc mà, nhưng là người nói tới thật quá mức rồi, Tư công tử đều gọi khen Tiểu Hồng là cái hảo nhà vườn, trồng cây cắt rượu một tay hảo thủ. . . Rút anh. . ."

"Thu. . ." Chỉ cần người không khóc, cái gì cũng tốt. . .

Nhìn khóc thành lệ bao Tiểu Yêu Liên, bị tiểu lệ bao nói khóc liền khóc làm cho một mặt khí nhược mà gục xuống bàn phờ phạc Tiểu Hôi điều, còn có một bộ đại gia dạng đoàn ngồi dưới ánh mặt trời Trọng Thiên, Tư Lăng trong lòng không khỏi thở dài nói: Những ngày tháng này thực sự là con mẹ nó hài hòa a!

"Khắc, các người đang làm gì?" Tư Lăng rốt cục lên tiếng nhắc nhở ba chị yêu.

Nghe được tiếng nói của hắn, sắp chết Tiểu Hôi điều cùng Tiểu Yêu Liên đều vô cùng kích động, Tiểu Hôi điều trực tiếp quạt hai đôi Tiểu Mao cánh hướng về Tư Lăng hung ác bay đến đụng vào trong lồng ngực của hắn, một trận lú lo mà kêu. Tiểu Yêu Liên cũng nhảy xuống bàn, nhào tới lôi Tư Lăng ông quần, tiểu lệ hướng về Tư Lăng kể ra nó đối Tư Lăng tưởng niệm tình.

Chỉ có Trọng Thiên lười biếng ngồi dậy, nhảy đến Tư Lăng trên bả vai, sau đó xem thường mà liếc nhìn chỉ có một đôi Tiểu Mao sí Tiểu Hôi điều, nó nhưng là có lưỡng hai cánh, so với nó còn nhiều một đôi đấy. Bất quá bình thường đem cánh thu được trong cơ thể, vì lẽ đó không nhìn thấy thôi.

Chính nằm ngoài "Mẹ" trên người cầu xoa xoa Tiểu Hôi điều phảng phất cảm giác được Trọng Thiên khinh bỉ, tăng tăng tăng mà bò đến Tư Lăng một bên khác vai, hướng Trọng Thiên hung tàn mà lú lo kêu, Trọng Thiên gào gừ hai tiếng đáp lại, sau đó lại là một trận lú lo.

Trong lúc nhất thời, tiếng khóc, gào gừ tiếng, lú lo tiếng không dứt bên tai, bị ba chị yêu dán Tư Lăng cảm giác đầu đều lớn rồi, nhất thời quát một tiếng, "Đừng âm ỉ, không phải vậy liền toàn bộ đều đi ra ngoài."

Liền, Tư Lăng hiếm thấy phách khí trắc lậ một cái, vẫn đứng là đè ép ba chị, hết thấy âm thanh đều ngừng.

Sau một lát, Tư Lăng bệ vệ mà ngồi xuống, cho mình rót ấm Xuân Sơn Xuân Vũ, sai âm áp mặt trời, thỏa mãn mà nâng chén trà phẩm linh trà, cảm thấy những ngày tháng này thần tiên cũng không sánh được thích ý.

Tiểu Yêu Liên bắt đầu cùng Tư Lăng báo cáo trải qua mấy ngày nay nó cực khổ, tuy rằng chỉ nói là chuyện của chính mình, nhưng Tư Lăng cũng từ bên trong hiểu được nó không dễ dàng, quả nhiên là cô gái so với hai cái chị có thể làm dữ so đừng khi con trai tới nói, khá là tỉ mỉ vừa cực khổ sao? Liền Tư Lăng dành cho càng vất vả công lao càng lớn Tiểu Yêu Liên lấy yêu cổ vũ, nhưng nó không ngừng cố gắng! (Tiểu Hồng: >__

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Mây nổi bốn phía

Hạc Truy Sơn dưới, mây nổi bốn phía.

Hạc Lâm Thành tuy rằng ở vào Hạc Truy Sơn dưới, nhưng còn có một đoạn lộ trình, từ Hạc Lâm Thành đến Hạc Truy Sơn, điều khiển linh kiếm, phải cần bán ngày.

Tư Lăng vừa tới Hạc Truy Sơn dưới, liền bị sơn trước này chen chúc đám người sợ hết hồn, này lít nha lít nhít người, hầu như quát Thương Vũ đại lục khắp nơi tu sĩ.

"Tư sư huynh, Tư tiểu đệ!"

Hai người phương đứng lại, liền nghe được một đạo kinh hi kêu to tiếng, nghe được này tiếng "Tư tiểu đệ" liền biết là ai.

Tư Lăng nhìn tới, liền nhìn thấy cùng dạng điều khiển linh kiếm mà đến Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi. Hai người lúc này đã là Kim đan sơ kỳ khí

tức, khí chất so với dĩ vãng biến hóa không lớn, Tô Hồng Phi vẫn như cũ dịu dàng thông dong, Liễu Thành Phong sáng khoái như thiếu niên, khí thế nhưng càng ngày càng phóng đảng bất kham.

Liễu Thành Phong đem Tư Lăng làm bằng hữu, ở đây gặp phải tất nhiên là cao hứng cực kỳ, mà Tô Hồng Phi trên mặt cũng mang theo cười yếu ớt, tuy rằng trong lòng có bí mật thành công tính, nhưng là cái cực thận trọng người, nhìn về phía Tư Lăng ánh mắt cũng càng có xu hướng vững vàng, ít đi dĩ vãng thâm đặc thận trọng. Tư Lăng trong lòng kinh ngạc, trên mặt nhưng chưa toát ra mây may.

"Tư tiểu đệ, ngươi cũng là Kim Đan chân nhân, thực sự là chúc mừng." Liễu Thành Phong cười đánh về Tư Lăng vai, rất nhanh bị một trận phần nộ lú lo tiếng đánh gãy, ngạc nhiên nhìn ngói xôm ở Tư Lăng trên bả vai con kia tiểu phi chim nhỏ, hỏi: "Tư tiểu đệ, đây là ngươi thu yêu sủng? Cái gì giống chim nhỏ? Ân, xám xịt, thật đáng yêu."

"Lú lo thu ~ "

Nghe được này một trận sung sướng lú lo tiếng, Tư Lăng mặt đen lại, một câu "Đáng yêu" liền đem nó thu mua, này chi điều có phải là quá tự yêu mình? Hơn nữa này Liễu Thành Phong thâm mỹ quan cũng rất quý dị, dĩ nhiên cho rằng một đoàn xám xịt lại mọc ra hung tương điều đáng yêu. Tư Lăng vỗ vỗ Tiểu Hôi điều, khinh miêu đậm định mà nói rằng: "Ta cũng không biết nó là cái gì giống, nhìn đáng yêu liền mang theo."

Tiểu Hôi điều nghe được "Mẹ" cũng khen nó đáng yêu sau, càng đặc ý, hướng ngói xôm ở Tư Lăng một mặt khác vai Trọng Thiên thu cái liên tục, khoe khoang tâm ý không cần nói cũng biết. Trọng Thiên liếc mắt một cái, đại gia hân vô cùng bình tĩnh mà trực tiếp một cái đuôi quét qua, Tiểu Hôi điều bị quét bay, ở giữa không trung một trận tức giận lú lo kêu, rất nhanh mà lại quạt đôi Tiểu Hôi phiến bay trở về, bay thẳng đến Trọng Thiên vồ tới, không ngoài ý muốn lại bị Trọng Thiên một cái đuôi quăng bay đi.

"Ai nha ai nha, thật thú vị, Tư tiểu đệ ngươi liền thu cái sủng vật cũng như vậy thú vị đây." Liễu Thành Phong cũng là cái yêu gây chuyện thị phi chủ, lúc này xem hai con đánh đến hoan, rất vui vẻ.

Tô Hồng Phi cũng hơi kinh ngạc, lúc trước nhìn thấy Tư Lăng hai bên vai ngói xôm một cầm một thú, lại nhìn trên mặt hân mang theo như có như không nụ cười, đồng thời cùng hân vẫn cảm ghét huynh trưởng như hình với bóng, Tô Hồng Phi rốt cục ý thức được, cái này người đã kinh không phải là mình đời trước cừu hận cái kia người.

Đời trước thời Tư Lăng chán ghét chính mình yêu nghiệt dung mạo, hận không thể cả ngày mang cái mặt nạ đem mặt che khuất, chưa từng như vậy cười quá? Đời trước Tư Lăng đối Nguyệt Thiên Dạ thâm tình không hồi, cảm ghét huynh trưởng Tư Hàn, mỗi lần thân hãm hiểm cảnh, Tư Hàn lần lượt xuất thủ cứu giúp, hân đều là cảm ghét phi thường, hận không thể này người từ đây không xuất hiện mới được, thì lại làm sao sẽ cùng hân bình tĩnh như vậy mà đi chung với nhau, hai huynh đệ hầu như như hình với bóng? Đời trước Tư Lăng bên người cũng không có này lưỡng con yêu thú, vẫn ẩn ở trong bóng tối theo Nguyệt Thiên Dạ, làm sao như vậy giống như ly Nguyệt Thiên Dạ rất xa, thậm chí bởi vì Nguyệt Thiên Dạ đối Tư Hàn bất lợi mà đoạn tuyệt với nàng?

Như mỗi một loại này, làm cho nàng ý thức được cái này Tư Lăng đã kinh không phải là mình đời trước gặp phải cái này. Lại nhìn hân cùng sư đệ Liễu Thành Phong trò chuyện với nhau thật vui, kết làm tri kỷ bằng hữu, Tô Hồng Phi tuy rằng trong lòng vẫn là có đinh điểm phòng bị, nhưng không muốn gò bó Liễu Thành Phong tình tình cùng quần thúc hân giao hữu.

Vì lẽ đó, đối với Tư Lăng cái này người, chỉ cần hân vẫn như vậy không đến trêu chọc nàng không làm thương hại sư đệ, nàng đồng ý buông hạ đối cừu hận của hân.

Tư Lăng không biết Tô Hồng Phi trong lòng lịch trình, hai con yêu nường Tư Lăng cảm thấy mất mặt, đem lại một lần bị đánh bay sau bay trở về Tiểu Hôi điều một phát bắt được, trực tiếp nhét vào lĩnh thú trong túi, đỡ phải lại đi khiêu khích. Trọng Thiên thấy bạch nhãn lang không ở, một bộ người thắng tư thế ngói xôm ở Tư Lăng trên bả vai, còn tâm tình rất tốt mà cầm đuôi quần quít lấy Tư Lăng.

Đúng vào lúc này, đột nhiên xa xa truyền đến một tiếng Thanh Dương chim hót Phượng lịch tiếng, trong lòng mọi người chấn động, nội tâm không tên sợ hãi, ngẩng đầu nhìn tới, liền nhìn thấy chân trời một chi màu sắc huyền lệ đại chim bay đến, đầu gà, cầm yến, cổ rắn, vĩ sau màu sắc rực rỡ trường vũ đặc biệt điểm lệ, một đạo uy thế đập tới, khiến lòng người sinh ngược nhìn.

"Đây là Phượng Hoàng? !" Có người thất thanh kêu sợ hãi.

Hạc Truy Sơn dưới người khiếp sợ nhìn từ phương xa bay tới Phượng Hoàng, trong lòng tràn ngập chấn động cùng tham lam, Phượng Hoàng chính là trong truyền thuyết Thần thú, bách điều chi vương, Thương Vũ đại lục chỉ là hạ giới một cái cấp thấp vị diện, nơi nào có thể dựng dục ra Phượng Hoàng bậc này cao giai Thần thú? Hiện nay phát hiện lại có Phượng Hoàng tồn tại, làm sao không trêu đến mọi người lòng sinh tham niệm.

Bất quá rất nhanh mà, liền có người thức xuất này Phượng Hoàng cũng không phải thật sự là Phượng Hoàng.

"Đây là hỏa hoàng, cũng không phải Phượng Hoàng." Đến từ La Thiên môn một tên Kim Đan tu sĩ giải thích: "Này hỏa hoàng hân là Phượng Hoàng chi nhánh một loại giống, tuy có Phượng Hoàng huyết thống, nhưng cũng không Phượng Hoàng oai. Mà lại Phượng Hoàng tính cách cao thượng, không phải sương sớm không âm, không phải nộn trúc không thực, không phải ngàn năm Ngô Đồng không tề, như thế nào chịu trở thành mấy cái tu sĩ vật cười đồ vật?" Nói, trong lời nói hơi có ý giễu cợt.

Theo tu sĩ kia giải thích, mọi người đã phát hiện hỏa hoàng trên lưng còn có ba người, đều là bỗng nhiên tỉnh ngộ, trên mặt bất giác lộ ra đáng tiếc vẻ mặt. Không quá hoàng cũng là hiếm thấy linh thú, một thân là bảo, ừng có một con hỏa hoàng cũng là một cái cực kỳ uy phong hiển hách việc. Muốn thôi, mọi người đều hai mắt sáng quắc mà nhìn hỏa hoàng trên lưng người, muốn nhìn một cái đến cùng là nhân vật phương nào có thể điều khiển hỏa hoàng chạy đi mà đến, tuy rằng phong cách phải đòi mạng, nhưng cũng kéo cừu hận vô cùng, cừu phủ tâm thái cổ kim đều có.

"Ồ, là Nguyệt sư tỷ cùng Tiểu sư huynh, còn có không nhận ra người nào hết nam nhân!" Liễu Thành Phong kinh ngạc nói rằng.

Mà Tô Hồng Phi ánh mắt đang nhìn đến ba người kia thời, trong lòng hơi chấn động động, ánh mắt tối nghĩa mà nhìn ba người kia trong một cái trong đó nam nhân, sau đó yểm dưới mí mắt, không để cho mình toát ra dị dạng.

"Ta đã thấy hần, hảo như là họ Kỷ đi." Tư Lăng nói rằng, không khỏi nhớ tới cái kia sợi thứ hướng chính mình mặt đỏ Hứa sư muội, không khỏi có chút ác hân.

"Kỷ?" Liễu Thành Phong vì cau lại lên lông mày.

Không cần thiết nói, Nguyệt Thiên Dạ như vậy phong cách mà cười hỏa hoàng ra trận, thực sự là kéo cừu hận vô cùng, nhưng nàng nhưng không một chút về sợ hãi, từ hỏa hoàng trên lưng nhảy xuống, nét mặt biểu lộ long lanh nụ cười, vuốt ve hỏa hoàng đầu, sắp đem hỏa hoàng thu hồi linh thú trong túi.

Rất nhanh mà, liền có một ít xuất từ danh môn tu sĩ đi tới cùng Nguyệt Thiên Dạ trò chuyện, trong lời nói nói ngoại vi vòng quanh hỏa hoàng chuyển, thậm chí có người muốn ra giá hướng về Nguyệt Thiên Dạ mua.

Bên kia náo nhiệt vô cùng, cùng Tư Lăng mấy người cũng không liên hệ, Nguyệt Thiên Dạ long trọng lên sàn, không tới trong chốc lát tên của nàng đã truyền khắp tứ phương, nhân nàng xung quanh chật ních Trung Ương đại lục danh môn đại phái đệ tử, vì lẽ đó vẫn chưa có thể phát hiện trong đám người Tư Lăng chờ người, mà Tư Lăng tự nhiên cũng sẽ không ngạc nhiên mà chạy tới cùng bọn hần đến cái quen biết nhau.

Nhìn Nguyệt Thiên Dạ phong quang ra trận, nhìn lại một chút con kia hỏa hoàng, Tư Lăng không khỏi muốn từ bản thân Tiểu Hôi, điều so với điều thực sự là tức chết người, con kia hỏa hoàng cũng không phải thuần khiết Phượng Hoàng sau đó, Tiểu Hôi có người nói còn có bốn loại huyết thống đây, nhưng là xâm xít một đoàn, nơi nào nhìn ra được cái gì không được huyết mạch? Muốn nó trưởng thành thành vật cười, còn không biết phải chờ tới năm nào tháng nào đây.

Đang muốn lẩm, bên cạnh một đạo tiếng cười khê vang lên, có người nói: "Sách, lần này danh tiếng đều bị bọn hần cướp đi."

Thanh âm này thật quen thuộc, Tư Lăng ngẩng đầu nhìn tới, cùng chủ nhân của thanh âm đứng rồi vững vàng, không khỏi khoe miệng vừa kéo.

"Tư đạo hữu, ngươi cũng tới." Dung Hoán Thiên lắc một cái ngọc phiến cười nói, nụ cười như trước dập dòn cực kỳ, sau đó lại hướng Liễu Thành Phong mấy người này chào hỏi, quang minh chính đại mà ra lại đây.

Tư Lăng cùng Tô Hồng Phi đều là ánh mắt tối nghĩa mà nhìn hần, hai người đều có chút bài xích đáng đáp, sau đó phát hiện lẫn nhau về mặt, không khỏi nhìn nhau, sau đó lại rất có ăn ý dời tầm mắt.

Dung Hoán Thiên tuy rằng cùng Liễu Thành Phong cao hứng nói chuyện, tầm mắt nhưng vẫn chú ý Tư Lăng, đem hai người về mặt thu hết đáy mắt, không khỏi dùng cây quạt che môi, trong mắt lướt qua một chút âm u quang.

"Dung đại ca, Nguyệt sư tỷ ở nơi đó đây, ngươi làm sao không qua đi?" Liễu Thành Phong là cái thành thực oa, "Ngươi trước đây không phải đuổi theo Nguyệt sư tỷ chạy sao?" Hần nhưng là nhớ tới ở Huyền Thiên bí cảnh thời, Dung Hoán Thiên đối Nguyệt Thiên Dạ sống chết có nhau đáng đáp, ẩn tượng thực sự là sâu sắc, thêm vào Tô Hồng Phi hữu tâm hướng dẫn, trong lòng nghiễm nhiên cho rằng Dung Hoán Thiên đối Nguyệt Thiên Dạ đã tình rết sâu nặng.

Dung Hoán Thiên bị lời này sắc một cái, sau đó có chút thất ý nói: "Việc này một lời khó nói hết a! Nói rất dài dòng. . ."

"Vậy thì nói tóm tắt!"

Dung Hoán Thiên lại một lần bị ghen tị, sau đó quyết định không để ý tới cái này thực thành oa, muốn tìm Tư Lăng tự thoại, đảo mắt đã thấy một đôi mắt lạnh lẽo nhìn mình chăm chăm, làm sao cũng bước không ra bước đi kia, hần thực sự là không muốn bị cái này lạnh như băng nam nhân lại dùng Pháp Quyết chi đồng hầu hạ, thần hồn bị thương tư vị cũng không hơn gì, lúc đó hần tỉnh dường nửa tháng phương tốt.

Dần dần, tập trung tất cả ở Hạc Truy Sơn dưới tu sĩ càng ngày càng nhiều, Tư Lăng còn nhìn thấy một chút có mấy mặt chi duyên người quen, Thiên Tông phái môn hạ vài tên Kim Đan đệ tử, Hắc Khí, Mạnh Phi Yến, Tịch Nhược Tâm, Khúc Vô Từu các loại, thậm chí ngay cả rất lâu không gặp Truyền Sơ dĩ nhiên cũng ở.

"Tư đạo hữu!" Truyền Sơ kinh ngạc kêu lên, bận bịu hướng hần đi tới.

Mười mấy năm không thấy, Truyền Sơ hay vẫn là này phó ngại ngùng nhuyển muội tử đáng đáp, Tư Lăng hướng nàng khê mím cười, nói rằng: "Nguyên lai ngươi cũng tới, có thể thấy được Pháp đạo hữu?"

Nói đến Pháp Lăng, Truyền Sơ trên mặt mang chút đà hồng, mím môi môi cười nói: "A Lăng hần còn chưa Kết Đan, vì lẽ đó không thể tới, hiện nay hần về Tây Kính xung kích Kim Đan, nói chờ Kết Đan sau đó tìm ta."

Sau khi nghe xong, Tư Lăng không ngoài ý muốn nói: "Truyền đạo hữu cùng Pháp đạo hữu. . ."

Truyền Sơ ngại ngùng mà cười cợt, gật đầu nói: "Ta cùng A Lăng ở trường bối dưới sự chủ trì đã ở mười năm trước kết làm song tu đạo lữ, chỉ là rất đáng tiếc khi đó vẫn không thể liên lạc trên Tư đạo hữu, nhượng người tới tham gia chúng ta khánh lễ."

Mười năm trước hắn còn bị vây ở luyện thi không gian đây, Truyền Âm phù căn bản là không có cách liên lạc ngoại diện, tự nhiên liên lạc không được. Bất quá Tư Lăng vẫn là cười nói: "Vậy thì chúc mừng các người, tuy rằng rất đáng tiếc không tham ngộ cùng các người khánh lễ, bất quá này quà tặng nhưng sẽ không thiếu." Nói tìm dưới chính mình thứ đáng giá nhất, ngoại trừ vạn năm ngọc tủy chính là mình nhường linh rượu. Vạn năm ngọc tủy hắn cũng không dám tùy ý lấy ra, nhưng này linh rượu nhưng là không sai, không chỉ có thể mau chóng khôi phục linh lực, còn có chữa thương hiệu quả, vô cùng hữu dụng.

Ngay sau đó Tư Lăng đưa một vò linh rượu cho nàng, Truyền Sơ mỉm cười nhận lấy, vẫn chưa ghét bỏ Tư Lăng chỉ đưa đàn linh rượu, chờ nàng ở Thông Thiên Tháp trong bị thương gặp nạn thời, mới biết này linh rượu là cỡ nào hiếm thấy đồ vật.

Chính nói, đột nhiên nghe được một trận tiếng ầm ầm vang lên, mọi người không khỏi hướng về phương xa nhìn lại, đã thấy Nguyệt Thiên Dạ cùng một cái nữ tu đánh, hơn nữa cái kia nữ tu chính là Tư Lăng lúc trước còn nghĩ tới quá người —— vị kia mấy lần đối với hắn mặt đỏ nữ tu Hứa Phiên Nhiên.

"Làm sao?" Tư Lăng hỏi.

Liễu Thành Phong mắt thấy quá trình, giải thích cho hắn nói: "Là cái kia Đan Phù Tông Hứa Phiên Nhiên muốn hướng về Nguyệt sư tỷ mua nàng hóa hoàng, Nguyệt sư tỷ không chịu, hai người một lời không hợp liền đánh tới đến rồi. Ai nha, cái kia cùng Nguyệt sư tỷ đồng thời đến họ Kỳ nam nhân dĩ nhiên là Đan Phù Tông đệ tử, cùng Hứa Phiên Nhiên là sư huynh muội, nhưng hắn nhưng không giúp sư muội hắn, trái lại trách cứ nàng kiêu mạn vô lễ, đoạt người đồ vật, loại này sư huynh. . ."

"Hắn gọi Kỳ Trường Ca."

Chính bát quái nói kính Liễu Thành Phong sững sờ, xoay mặt nhìn về phía lên tiếng Tô Hồng Phi, thấy sắc mặt nàng hồ hững, không khỏi bật thốt lên: "Sư tỷ, Kỳ Trường Ca không phải cha mẹ người vì người đính vị hôn phu sao?"

Nghe vậy, ở đây tất cả mọi người đều xoay đầu lại nhìn về phía Tô Hồng Phi, trong mắt khó nén kinh ngạc. Bọn hắn đều không mất mặt, tự nhiên nhìn ra được Kỳ Trường Ca nhìn về phía Nguyệt Thiên Dạ ánh mắt tràn đầy tán thưởng, ngôn ngữ thân mật, vì Nguyệt Thiên Dạ liền chính mình sư muội đều hợp phải quát mắng, có thể thấy được chờ Nguyệt Thiên Dạ không bình thường.

Tô Hồng Phi phảng phất không nhìn thấy người bên ngoài ánh mắt, nhàn nhạt gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Tiến vào tháp

Chỉ riêng dung mạo mà nói, Hứa Phiên Nhiên cùng Nguyệt Thiên Dạ không phân cao thấp, nhưng nếu luận khí chất, Nguyệt Thiên Dạ lãnh điểm cao quý, Hứa Phiên Nhiên tiếu đáng yêu, mỗi người mỗi vẻ. Hai người đều là như hoa cô gái xinh đẹp, liền ngay cả đấu pháp thời chiêu số cũng cực kỳ ưu mỹ, giống như một bộ bức tranh, nhưng bằng quan một ít người thanh niên trẻ nhìn ra trong lòng gào gào gọi.

Rất nhanh mà, liền có người đứng ra đến ngăn cản hai người đánh nhau.

Đứng ra người không phải người khác, chính là Thu gia thiếu chủ Thu Mộ Quy cùng một tên lạnh lùng anh tuấn nam nhân, Kỳ gia thiếu chủ Kỳ Trầm Mi. Kỳ Trầm Mi thủ đoạn cực kỳ bạo lực, trực tiếp băng ở hai người pháp bảo, đem vỡ thành băng tra, nhưng hai nữ đồng thời đối với hắn tròn mắt nhìn.

Thu Mộ Quy làm năm gia tộc lớn một trong Thu gia thiếu chủ, khí chất tương mạo đều là thượng thừa, mày kiếm mắt sao, ngũ quan đẹp trai, khí chất cao quý ung nhã, vừa mới xuất hiện liền trên đến ở đây nữ tu môn mặt cười sinh hà. Thêm nữa bên cạnh hắn Kỳ Trầm Mi lạnh lạnh như kiếm, khí chất như tuyết, là Kỳ gia trẻ tuổi nhất có uy vọng đệ tử, tuấn nam tổ hợp càng là mắt sáng, trong lúc nhất thời dĩ nhiên trở thành nơi đây chói mắt nhất tồn tại.

"Nguyệt cô nương, vị này chính là Đan Phù Tông Chương môn ái nữ Hứa Phiên Nhiên Hứa cô nương, nếu có hiểu lầm gì đó chỗ, hay vẫn là trước tiên nói rõ ràng động thủ nữa tốt." Thu Mộ Quy lạnh nhạt nói, đồng thời cũng chỉ ra thân phận của Hứa Phiên Nhiên, nhưng Nguyệt Thiên Dạ đừng tùy ý đắc tội người.

"Là người?" Nguyệt Thiên Dạ thấy là hắn, một bộ bất ngờ đáng đáp. Xoay chuyển ánh mắt, nhìn thấy bên cạnh hắn Kỳ Trầm Mi thời, trong lòng vì vì đau buồn, về sau rất nhanh liền biết này Kỳ Trầm Mi vì sao không để cho nàng thoải mái, này toàn thân như tuyết khí chất không giống như Tư Hàn sao.

"Chính là tại hạ." Thu Mộ Quy lại cười nói.

Hai người lúc trước có duyên gặp mặt một lần, khi đó Nguyệt Thiên Dạ ở Trung Ương đại lục lang bạt, có một lần bị cuốn vào hai môn phái tranh cãi bên trong, mà này hai môn phái trùng hợp là phụ thuộc vào Thu gia phụ thuộc môn phái, Thu Mộ Quy bị phái lại đây xử lý việc này, khi hắn đến thời, liền nhìn thấy Nguyệt Thiên Dạ sát phạt quả quyết mà chém giết hai phái Chuồng môn, sau đó ở hai môn phái đệ tử cảm hận sợ hãi trong ánh mắt tao nhã thông dong ly khai, để lại cho hắn ấn tượng cực sâu sắc, từ đây chú ý tới cái này ở Trung Ương đại lục trung hưng hăng mà đi nữ tu, cũng biết tên của nàng.

Nguyệt Thiên Dạ có được cực đẹp, hồng y như lửa, tính cách cuồng quyền, ninh chiết không loan ngoa khí, cực kỳ cảm động, làm cho nam nhân phát lên một loại chinh phục muốn. Thu Mộ Quy lần đầu gặp gỡ thời, trong lòng quả thật có chút ý nghĩ, bất quá lúc này thấy đến Nguyệt Thiên Dạ phía sau hai tên nam tử, một ôn nhã một hào hoa phú quý, cùng Nguyệt Thiên Dạ hơi có thân mật, trong lòng liền biết cô gái này trọng tình mà lại trường tình, trong lòng tức giận không thích.

"Thu thiếu chủ, ngươi muốn làm này cùng sự lão?" Hứa Phiền Nhiên lạnh cười hỏi.

Thu Mộ Quy nụ cười bất biến, "Nguyệt cô nương, Hứa cô nương, cũng không phải tại hạ muốn ngăn cản các ngươi, chỉ là này Thông Thiên Tháp rất nhanh liền muốn mở ra, này phương người tới đông đảo, nếu là ngộ thương người khác thực sự không tốt."

Nghe nói Thu Mộ Quy lời này, ở đây một ít tán tu đều đối với hắn đầu lấy thân mật ánh mắt, cực cảm kích hắn hiểu ý. Dù sao bọn hắn là không môn không phái tán tu, như bị dính líu vào chỉ có thể thân tiếng xui xẻo thôi, cũng không dám cùng Đan Phù Tông người đối đầu. Những người khác thấy Thu Mộ Quy hai ba lần liền thu mua lòng người, trong lòng đúng là than thở Thu gia thiếu chủ giỏi tính toán.

Hứa Phiền Nhiên tuy rằng kiêu rất tùy hứng, nhưng tính cách trung cũng có mấy phần sáng sủa, tuy rằng câu giận Nguyệt Thiên Dạ không chỉ không chịu đem hóa hoàng bán cho nàng còn nói năng lỗ mãng, nhưng Thu gia thiếu chủ phân lượng cũng làm cho nàng né tránh mấy phần.

Nguyệt Thiên Dạ tuy rằng tự tin có thể toàn thân trở ra, nhưng Thông Thiên Tháp đem khai, nàng cũng không muốn tái sinh sự tình, như vậy cũng thuận pha mà xuống.

Chỉ là, hai nữ trong lúc đó cừu nhưng là kết làm.

Hai người trừng mắt Kỳ Trầm Mi sau các loại ly khai, Thu Mộ Quy nhìn phía theo Nguyệt Thiên Dạ mà đi Kỳ Trường Ca, trong mắt lộ ra trào phúng. Hắn tuy cùng Kỳ Trường Ca chưa đã gặp mặt mấy lần, nhưng cũng nghe qua tên của hắn, hắn là Đan Phù Tông Chuồng môn dưới trưởng đệ tử, cũng là Đan Phù Tông trẻ tuổi người tài ba, lại vì cô gái trách cứ đồng môn sư muội, khoanh tay đứng nhìn, không biết vốn là không phải cái thông minh, hay là thật làm ái tình tròng hôn đầu nam nhân.

Một hồi hóa hoàng gây nên phân tranh tiêu di sau, tới rồi Hạc Trùy Sơn người cũng càng ngày càng nhiều, khiến người ta lú lù.

Đột nhiên, lại là một trận thú vang lên lên, mọi người nhìn tới, đã thấy bầu trời phương xa trung, hai con một sừng Kỳ Lân thú kéo một chiếc tinh xảo xe ngựa mà đến, xe ngựa xung quanh có tám tên mạo mỵ nữ tử từ ngự kiếm mà đi, ăn mặc cung trang, lụa mỏng váy dài, sung sướng mê mị, vô cùng xa hoa, khiến người ta không khỏi suy đoán là người phương nào như vậy xa hoa đội hình.

Một sừng Kỳ Lân thú cũng không phải là Thượng Cổ Thần thú Kỳ Lân, trong cơ thể Kỳ Lân huyết thống vô cùng mỏng manh, căn bản không coi là Kỳ Lân. Đương nhiên, tuy rằng nó cũng không phải Kỳ Lân, nhưng cũng là cực kỳ khó tìm yêu thú, lại bị người như vậy sai khiến tới kéo xe, thực sự là phung phí của trời, khiến người ta đối người trong xe ngựa càng ngày càng hiếu kỳ.

Xe ngựa sau khi hạ xuống, hai con một sừng Kỳ Lân thú văng cái phì mũi, tám tên mạo mỵ nữ tử xếp hàng ngang, đứng hầu ở trước xe ngựa, khom người nói: "Công tử, Hạc Trùy Sơn đã đến, cung thỉnh công tử xuống xe."

Một chi tay thon dài như ngọc chỉ xốc lên màu trắng cung sa, một tên tóc đen như vân dung mạo như tiên cô gái xinh đẹp ung dung xuống xe, sau đó cung kính đứng ở trước xe, dùng Thanh Linh uyển chuyển âm thanh cung kính mà nói rằng: "Xin mời công tử xuống xe."

Nguyên lai này dung mạo như tiên nữ tử dĩ nhiên chỉ là cái tỷ nữ, hắn là người trong xe càng là bất phàm?

Lần này ra trận nhân vật so với Nguyệt Thiên Dạ càng phong cách, càng tao bao, phô trương càng xa hoa, đã thành làm Hạc Trùy Sơn trước một cảnh, tất cả mọi người đều ánh chừng cái cổ muốn nhìn một cái trong xe công tử là cỡ nào tuyệt sắc.

Mọi người ở đây mỗi mắt chờ mong trung, một tên ăn mặc hàng sắc trường bào eo đeo hoàn bội nam tử xuất đến, thân hình thon dài kính sáu, có phong lưu quyền rũ phong thái, một tấm tú lệ tinh xảo mặt so với nữ nhân càng hơn một bậc, này toàn thân khí thế, vừa mới ra trận liền đoạt ánh mắt mọi người, đúng là cái phong thái kiệt xuất hạng người, so với ở đây những cái kia danh môn đại phái đệ tử không chút nào thê sắc.

Người công tử kia nhìn chung quanh bốn phía, đối với mình trở thành vạn chủng chủ mục vô cùng tự đắc, duyên dáng môi đỏ vì hơi vênh lên lên.

"Là Nam Hải Thủy Sâm Đảo Hàng Ương công tử."

Có người thờ nhẹ một tiếng, người nghe được giật mình, cũng có không nhìn được Hàng Ương công tử giả, thì sẽ hỏi dò bên cạnh người, trong lúc nhất thời cực kỳ náo nhiệt. Nghe nói Hàng Ương công tử là người phương nào sau, nguyên bản còn đối này hai con một sừng Kỳ Lân thú ôm ấp lòng tham người mau mau thu hồi ánh mắt, đây tuyệt đối là cái không thể nhạ chủ, ai để người ta dựa vào đó hoa cúc bâng trên cái núi dựa lớn đây.

Mà Trung Ương đại lục một ít cùng Nam Hải có vắng lai môn phái cũng sôi nổi đã qua cùng Hàng Ương công tử hàn huyên.

"Hàng Ương công tử? Chưa từng nghe tới, hắn dung mạo so với bất quá Tư tiểu đệ? Giả vờ giả vịt!" Liễu Thành Phong vuốt cằm nói, "Bất quá này bốn

con một sừng Kỳ Lân đúng là hảo hảng, trong huyết mạch của nó có một tia Kỳ Lân thú máu, tinh luyện ra sau đúng là vật đại bảo."

Liễu Thành Phong lời này được ở đây người tán đồng, bất quá xem Tư Lăng ban khuôn mặt, Tư Hàn lạnh như băng nhìn sang ánh mắt, không ai dám ở trên mặt phụ họa.

Tư Lăng co quắp mặt tò mò đánh giá mắt này Hàng Ương công tử, nghĩ đến năm năm trước ở Thủy Sâm Đảo hành động, còn có Tiểu Yêu Liên Hồng Liên không gian lý này cây Thiên Diệp Tử La thảo, trong lòng khả khả cười không ngừng, cũng coi như là chính mình lượm cái tiện nghi. Nghe nói Hàng Ương là cái tính toán chi li người, tính cách cực kỳ tàn bạo, tuyệt đối không thể để cho Hàng Ương biết Trọng Thiên chính là trộm hãn linh thảo tiểu thảo.

Mọi người ở đây chờ đợi trung, thời gian lặng yên rồi biến mất.

Một toà bảy tầng Kim Sắc Bảo Tháp ở Hạc Trùy Sơn trên đỉnh xuất hiện, trên núi mây mù nhiều, bảo tháp linh quang lấp lánh, khiến người ta hoa mắt mê mẩn.

Nhưng mà, cũng không có người vội vã bay lên, phảng phất đều ở quan sát.

Tư Lăng nhìn này ở trong mây mù như ẩn như hiện Thông Thiên Tháp, trong lòng cũng kích động phi thường, bất quá thấy không có người vội vã đi vào, trong lòng có mấy phần kinh ngạc, căn cứ vào cẩn thận cùng không muốn ra danh tiếng, cũng không muốn mạo muội tiến lên. Chính kỳ quái thời, liền nhìn thấy rất cục có vài tên nóng ruột tu sĩ bay về phía Thông Thiên Tháp, nhưng ở cự ly Thông Thiên Tháp trước cửa mười trượng xa thời, bị một đạo vô hình cấm chế đàn hồi bay khỏi, trọng thương ngã xuống đất.

Nhìn thấy tình cảnh này, mọi người vẻ mặt lấm liếm, trong lòng càng cẩn thận.

Tư Lăng lúc này mới hiểu vì sao không có người vội vã đi vào, cái nhân Thông Thiên Tháp Khí Linh nguyên cơ. Thông Thiên Tháp đã tu luyện xuất Khí Linh, mà Khí Linh không có chủ nhân, vô chủ người quản thúc, liền có vẻ cực hoạt bát nghịch ngợm, tính tình quái lạ, mỗi lần Thông Thiên Tháp mở ra, tiến vào Thông Thiên Tháp người chỉ cần được Khí Linh tán đồng phương có thể đi vào, nếu là không thể tán đồng, liền như phía trước vài tên tu sĩ như vậy bị cấm chế đàn hồi đi ra ngoài. Mà khiến người ta trào tào náo phỉ chính là, ai biết một chỉ quái lạ Khí Linh là như thế nào tán đồng tu sĩ? Linh căn, tướng mạo, tư chất, tu vi. . . Căn bản không có dấu vết mà tìm kiếm, khiến người ta sầu chết tâm, cũng đối với nó vừa yêu vừa hận!

Vì lẽ đó, mỗi hồi tụ tập ở Hạc Trùy Sơn dưới tu sĩ Vento, nhưng nhưng không phải người nào đều có thể đi vào, có thể đi vào giả có một phần mười đã may mắn, mọi người tại chỗ đều không muốn mất đi cơ hội này, bình thường tiến vào thời hết sức cẩn thận, có mấy cái ném đá dò đường giả phương tốt.

Đang lúc này, Nguyệt Thiên Dạ cùng Thu Mộ Quy, Kỳ Trầm Mi bóng người từ trong đám người xuất hiện, ba người trực tiếp bay về phía Thông Thiên Tháp, không chậm trễ chút nào mà hướng đi Thông Thiên Tháp cửa lớn, Tiêu Trạc, Kỳ Trường Ca, Hàng Ương, Hứa Phiến Nhiên chờ người không cam lòng yếu thể đi theo mà lên, thấy những người này đều không có bị cấm chế bắn bay, mọi người đại hỉ, đoàn người bắt đầu rối loạn lên, càng ngày càng nhiều người bay về phía Thông Thiên Tháp.

Nhìn một lúc sau, Tư Lăng mấy người cũng hành động.

Lúc này đã có một nửa người thử nghiệm đi vào, bị Thông Thiên Tháp cấm chế bắn bay người có chín phần mười, bất quá này một phần mười giả đã chúc đồng đạo.

Tư Lăng đi theo huynh trưởng phía sau, ở cự ly Thông Thiên Tháp cửa lớn có mười trượng xa thời, trong lòng cũng có mấy phần thấp thòm, sợ chính mình cũng như những tu sĩ kia như thể bị Thông Thiên Tháp cấm chế như quảng đồng cát như thể quảng, chờ dẫm lên mười trượng cự ly cái kia tuyến, trong lòng vì vui, không chậm trễ chút nào mà theo phía trước diện huynh trưởng.

Ai nha nha, quả nhiên theo đại ca sau đó, vận may này cũng biến thành hảo, nguyên lai hãn quả nhiên là cái rất có số mệnh người a!

Tư Lăng thần thức sau này quan sát, nhìn thấy Liễu Thành Phong, Tô Hồng Phi, Truyền Sơ, Dung Hoán Thiên đều vượt qua mười trượng cự ly, không khỏi bối bối, thầm nghĩ liền Dung Hoán Thiên bậc này mặt hàng đều có thể bị Thông Thiên Tháp Khí Linh tán thành, chính mình có lý do gì không bị tán thành? Xem ra này cũng không phải vận khí.

Chính đang miên man suy nghĩ trung, cửa lớn đã gần ngay trước mắt, Tư Hàn quay đầu lại liếc mắt nhìn hãn, sau đó cất bước đi vào cửa lớn.

Tư Lăng mi hơi hơi tức, chính nghi hoặc đại ca này một chút hàm ý, chân đã giẫm nhập cửa lớn, thân hình loáng một cái, phát hiện mình xuất hiện ở một chỗ Vô Biên Hải diện trung, phóng tầm mắt nhìn tới, mệnh mệnh vô bờ trên mặt biển, cách đó không xa là một toà trôi nổi giữa không trung màu xanh lục hòn đảo, đảo trên Yên Hà tựa như nằm mộng, hình như có tiên nữ trên chín tầng trời hạ phàm mà đến, này Yên Hà trung, truyền đến như tiên nhạc giống như Thanh Linh tiếng cười, bay tới một trận mê huyền mùi vị, hít sâu một cái, khiến người ta không khỏi lộ ra dục tiên dục tử biểu hiện.

Tư Lăng tuy rằng cảm thấy mùi vị đó vô cùng mê người, tâm thần lại hết sức tỉnh táo, không bị mê hoặc, thậm trọng mà đánh giá này hòn đảo, không có đúng lúc đi tới, xoay chuyển ánh mắt, phát hiện cách đó không xa có một cái người lẳng lẳng mà huyền đứng ở hòn đảo trước, này hàng sắc áo bào, như vân tóc đen, phong lưu thân thể, đều như trong lòng nháy một cái.

Quả nhiên, đương này người quay mặt lại thời, là một tầm tự vui không phải vui, tự sân không phải sân tình xảo dụng nhan, cặp kia ẩn tình thủy mâu lúc này mê mông si nhiên, hoàn toàn không tiêu cự, nãi đến tận đối đầu Tư Lăng mặt, đột nhiên các loại ràng buộc bị đánh vỡ, trong tròng mắt về mặt nhất thời thanh minh, sau đó dùng một loại ăn thịt người ánh mắt hung ác trừng mắt Tư Lăng mặt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Ma Thiên Kinh Vũ Cầm

Không biết tại sao, ở này người trợn lên giận dữ nhìn chính mình trong nháy mắt, Tư Lăng có loại chột dạ cảm.

Có thể không chột dạ sao, hắn mang theo hai con yêu trộm đi đến nhân gia đảo đi hái được bán đảo linh quả không nói, Trọng Thiên này ngao kiêu hàng còn trộm nhân gia quý giá nhất Thiên Diệp Tử La thảo, vì lẽ đó đối mặt người mất của, đều là có chút chứng khí hư. Đương nhiên, nhượng hắn chứng khí hư chính là, này người ánh mắt quá hung tàn, hại hắn trước tiên cho rằng hắn biết chân tướng.

Bất quá, Tư Lăng rất nhanh liền phát hiện sự tình cũng không phải như hắn lúc đầu nghĩ tới như vậy, loại này ước ao ghen tị ánh mắt, phải đem mặt của hắn đánh thành tro tra ánh mắt muốn ồn ào cái nào giống như?

Người này chính là này Hàng Ương công tử, Tư Lăng nghe qua hắn rất nhiều đồn đại, còn chạy đến nhân gia đảo trên ngang ngược, nhưng lần này là lần thứ nhất cùng hắn đối đầu.

Hàng Ương công tử tu vi đã là Kim Đan hậu kỳ Đại viên mãn, chỉ lát nữa là phải Kết Anh, tu vi trên Tư Lăng cùng hắn đối đầu rất chịu thiệt, bất quá như chỉ bằng vào vũ lực, vậy thì khó nói.

Hai người xa xa đối lập, Tư Lăng mặt không hề cảm xúc —— gặp phải chính mình không thích sự tình, Tư Lăng luôn yêu thích trang bức phần mặt đơ, lén lút đã kinh chuẩn bị bất cứ lúc nào ra tay.

"Tu công tử, cái này người thật đáng ghét, hắn đồ kị dung mạo người đẹp hơn hắn." Tiểu Yêu Liên cho Tư Lăng truyền âm, nãi tiếng nãi khí âm thanh lại như cái không hiểu chuyện tiểu hài tử đồng ngôn đồng ngữ: "Tu công tử, hắn nhất định sẽ ra tay với người, chúng ta tiên hạ thủ vi cường, đem hắn ẩu đi."

Tư Lăng quýnh nhiên, "Tiểu Hồng muội muội, cô gái không nên cả ngày gọi đánh gọi giết." Tiểu Yêu Liên không phải ngóng trông thực nữ sao? Tại sao gần đây trở nên hung tàn?

"Đôi không có ý tốt người, muốn như gió thu cuốn hết lá vàng như thế vô tình, không thể tâm nhuyển." Tiểu Yêu Liên lão khí hoành thu mà nói: "Tiểu Hối chính là nói như vậy!"

Hóa ra là con kia hung điều dạy hư Tiểu Yêu Liên! Tư Lăng cảm thấy, phỏng chừng có như thế hung tàn một cảm một thú theo, Tiểu Yêu Liên khả năng duy trì không được nhuyển muội tử tâm.

Hàng Ương công tử làm sao không biết Tư Lăng trong bóng tối cảnh giác, cười khẩy, thu hồi ánh mắt, duy trì lúc trước tư thế ngược nhìn toà kia trôi nổi ở giữa không trung màu xanh lục hòn đảo, sau đó hướng về trên bay đi. Tư Lăng theo sát phía sau, bên dùng thần thức ở phụ cận bắn phá, tặng lại tin tức nhượng hắn vì vi nhũ mảy, này mệnh môn hải vực xem ra dĩ nhiên như một bể nước đọng, căn bản không một chút sinh mệnh dấu hiệu, thần thức cuối cùng hướng về màu xanh lục hòn đảo tìm kiếm, nhưng ở cự ly hòn đảo mấy trượng thời bị món đồ gì văng ra.

Ở không biết sự tình trước mặt, Tư Lăng bình thường đều sẽ rất cẩn thận.

Hàng Ương công tử hai mắt phát trầm, ở lại chốc lát, rốt cục ngự kiếm tiến vào màu xanh lục hòn đảo.

Tư Lăng biểu thị mình là một tôn kính tiền bối hảo hậu bối, chậm lại một phút mới đi vào, vì thế Trọng Thiên có chút mất hứng dùng móng vuốt vỗ đầu của hắn, Tiểu Yêu Liên cũng lăm lăm vài tiếng Hàng Ương công tử nói xấu, hai con yêu đều tán thành nghĩ một lúc nếu là Hàng Ương công tử động thủ, đồng thời đem hắn đánh thành tro tra.

Không có bất kỳ cản trở, rất thuận lợi mà tiến vào màu xanh lục hòn đảo. Đảo trên một mảnh thanh sơn Tú Thủy, phương xa Yên Hà chỗ cung điện như ẩn như hiện, cung điện nơi sâu xa, có một loại vô cùng hấp dẫn người đồ vật, từ vị giác, khứu giác, thính giác, xúc giác trung, không không vào, khiến người ta không nhịn được rục rạc rục rịch. Tư Lăng nhìn lướt qua, cũng không nhìn thấy Hàng Ương công tử bóng người.

Tư Lăng cất bước, hướng Yên Hà nơi cung điện bước đi.

Vừa tới cửa cung điện trước, liền có mấy chục tên ăn mặc váy dài lưu vân tiên nữ quần nữ tử từ bên trong cung điện đi ra, Hoàn phi Yến sáu, xinh đẹp tuyệt hoàn, nói cười xinh đẹp mà đi tới, chen chúc Tư Lăng hướng về cung điện bước đi, này mềm mại trắng nõn tay ở trên người hắn chung quanh xoa xoa, dùng trước ngực hai đám cao thẳng đầy đặn mềm mại sượt hắn, mị thái bộc phát, khiến người ta sinh ra dục vọng, làm trò hề.

Tur Lăng không khách khí đem liền muốn gỡ bỏ hần quần áo nữ nhân đẩy ra, đồng thời Trọng Thiên cũng một móng vuốt sắp sửa sờ người đàn bà của chính mình nạo mấy cái vết máu.

Hung tàn hai con làm cho khiếp sợ những nữ nhân kia, bất quá chỉ có trong nháy mắt lại khôi phục bình thường, nói cười xinh đẹp mà chen chúc Tur Lăng tiến vào cung điện.

Trong cung điện lại là một phen cảnh tượng, có thể nói là rượu thịt tri lâm, một cung điện lửa - nữ a, trắng toát quả thể a, thực sự là nam nhân thiên đường có hay không! Tur Lăng trong lòng có chút ức tụy, quả nữ thần mã, kéo đến tận một cung điện, rõ ràng là ở trào phúng hần trong ngoài bất nhất, đối mặt những nữ nhân này, làm một trăm năm nữ quý hần ngành không đứng lên a qaq

Trọng Thiên là cái hung tàn hàng, thấy đám kia quả nữ như sói đối nhìn thấy dương như thể nhào tới, quả đoán xuất kích, hung tàn mà một móng vuốt nạo đã qua, một đường huyết nhục bay tán loạn, tiếng kêu thảm thiết không ngừng, còn lại nữ tử hoa dung thất sắc, nhưng chỉ có thể nhắm mắt trên, thực sự là quá chuyên nghiệp .

Tuy rằng biết rõ đạo những khả năng này không phải thật sự, nhưng Tur Lăng vẫn là cảm thấy rất hung tàn có hay không!

Đương nhiên, Tur Lăng chính mình cũng không tư cách quái Trọng Thiên, chính hần cũng là cái hung tàn hàng, những cô gái kia từ đầu đến chân, liền ngay cả một sợi tóc tia đều dật một loại cực hạn mê hoặc, dụ khiến người mất đi tự mình, cùng các nàng cùng nhạc, chìm đắm ở mảnh này nam nhân thiên đường trung, không xen vào nữa Thiên Địa Thương Mang, thương hải tang điền.

Tur Lăng tay nắm một thanh bạch lăng, trực tiếp đem nhào tới lửa - nữ quét bay, mở một đường máu tiến lên.

Xong qua một cái cung điện sau, Tur Lăng đi vào bên trong một chỗ cung điện, hay vẫn là một đám lửa - nữ, bất quá này quần lửa - nữ chất lượng so với ngoại điện đại điện muốn cao chất lượng. Đối mặt đám kia như hổ như sói mà nhào lên muốn áp đảo hần oox lửa - nữ, Tur Lăng nội lưu đầy mặt, hần tựa hồ có hơi rõ ràng thấp thiên thấp Linh khí muốn làm gì , coi như muốn thử thách nam nhân định lực, cũng biểu muốn lộng một cung điện người phụ nữ tới thử thách hần a, hần không chịu đựng nổi a.

Liền kể xong mấy cái cung điện sau, Tur Lăng phát hiện càng đi vào trong, những nữ nhân kia chất lượng càng là cao cấp, thường thường chỉ là đứng ở nơi đó, đã kinh mị thái này sinh, khiến người ta khó có thể kiềm chế, liền Trọng Thiên này chỉ yêu đều có chút không chịu nổi , giả chết như thể oa ở Tur Lăng trên bả vai, dùng đuôi quyền lên che khuất con mắt, nhượng Tur Lăng đi đối phó.

Này có tính hay không giết muội chứng đạo đâu? Tur Lăng có chút vô căn cứ mà nghĩ, nghe nói một ít nam tu, vì theo đuổi này vô tình đại đạo, chỉ có thể nhẫn tâm giết muội chứng đạo. Hần hiện tại cũng coi như là lòng dạ độc ác một cái.

Rõ ràng có thể cảm giác được những cái kia cực hạn mê hoặc, nhưng Tur Lăng thần trí rất tỉnh táo, có loại cảm giác khó hiểu, tựa hồ nơi này tất cả mọi thứ, thử thách chính là nam nhân chân chính, hần cái này trong ngoài bất nhất căn bản không được tí tẹo ảnh hưởng.

Tur Lăng loại ý nghĩ này ở gặp phải Hàng Ương công tử thời, được chứng minh.

Hàng Ương công tử kiên trì đến cái cuối cùng cung điện, rốt cục bị đánh gục , sống xuân cung ngay khi trước mặt trình diễn. . .

Tur Lăng quýnh mặt không đành lòng thấy mục, tuy rằng có chút thương con mắt, nhưng không thể phủ nhận này giao chồng lên nhau trình diễn động tác phiến một nam một nữ đều là mỹ nhân, này muốn - tiên - muốn - chết mị thái, đồ mờ hồ trần trẻ cực hạn, rất có vẻ đẹp. . .

Đột nhiên, nguyên bản chìm vào ** trung nam nhân đột nhiên trừng mắt, một loại như xà bình thường âm hàn ánh mắt ác độc chăm chú quán quít lấy Tur Lăng, trong mắt có xấu hổ cùng cừ hận, phảng phất chính hần sẽ biến thành như vậy là Tur Lăng hại.

"Tur công tử, hần đối mặt của ngươi chấp niệm thật sự thật sâu a!" Tiểu Yêu Liên một trận thán phục, "Nguyên bản hần đã chịu đựng đến không gian này Linh khí mê hoặc khống chế, mất đi lý trí, nhưng không ngờ nhìn thấy mặt của ngươi sau, hần lập tức tỉnh táo . Lúc trước ở đảo ngoại cũng là như vậy, hần chịu ảnh hưởng, ngươi vừa ra hiện, hần liền lập tức khôi phục bình thường ."

Tur Lăng nhện xuống sờ mặt của mình kích động, thật không biết nên cười khuôn mặt này dĩ nhiên có khiến người ta từ hư vọng trung tỉnh táo bản lĩnh, hay vẫn là cười vị này Hàng Ương công tử đối dung mạo chấp nhất, nghe nói hần xưa nay căm ghét so với mình dài đến mạo mỹ người, bất luận nam nữ, chỉ cần gặp phải tất nhiên phải đem chỉ trảm giết.

Tur Lăng thấy hần không thể động đậy, nghĩ đến còn được khống chế, xoay người liền rời khỏi tầm mắt của hần phạm vi, ở trong cung điện bắt đầu tìm kiếm.

Tur Lăng trực tiếp một chiêu kiếm giải quyết nhào tới nữ nhân, xuyên qua to lớn cung điện, nhìn thấy này trời nổi ở giữa không trung một đoàn bạch quang, trong lòng kích động phi thường, đây chính là Thông Thiên Tháp vượt ải khen thưởng . Tur Lăng phi thân tiến lên, đem đoàn kia ánh sáng xanh lục chộp vào trong tay, quang mang rút đi, nhìn rõ ràng đó là một cái Tuyết Cầm, không dây đàn, lạnh lẽo như lưu thủy cầm trên người có khắc một loạt thời kỳ viễn cổ văn tự, kinh Trọng Thiên phiên dịch, này cầm tên là Ma Thiên Kinh Vũ Cầm.

Này cầm chính là dẫn đến không gian này đối nam nhân triển khai ở khắp mọi nơi dụ nhân, này là lướt cầm âm, rải rác ở bên trong vùng thế giới này, tạo thành một tấm ở khắp mọi nơi vòng, trở thành cực hạn mê hoặc, khiến người ta đánh mất thần trí, tùy ý ** chương không thân thể. Đương Ma Thiên Kinh Vũ Cầm bị Tur Lăng đạt được, này có mặt khắp nơi tà âm rốt cục dừng lại, toàn bộ thế giới trở nên thanh minh.

Ngay khi Tur Lăng đạt được Ma Thiên Kinh Vũ Cầm thời, phía sau truyền đến một đạo nham hiểm kêu gào tiếng:

"Dừng tay, đó là ta!"

Một cái sắc bén phong đao hướng hấn kéo tới, Tư Lăng vội vàng thối lui tách ra, mặc cho phong đao đi vào phía sau cung tường trung, xoay người lại nhìn thấy ăn mặc một thân hàng sắc áo bào Hàng Ương công tử nộ nhìn mình lom lom, hai tay vì lung, có phong tiếng hú như ầm như hiện, bất cứ lúc nào chuẩn bị nhào lên.

"Gào gừ!" Trọng Thiên chiến ý tràn đầy mà kêu.

"Tư công tử, đánh hấn!" Tiểu Yêu Liên kêu gào đạo.

Tư Lăng khoe miệng co giật, Tiểu Yêu Liên chân tâm bị dạy hư a.

Hàng Ương công tử hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm Tư Lăng mặt, này ánh mắt cừu hận phảng phất Tư Lăng cùng hấn có cái gì giết phụ đoạt thể mối thù, nói rằng: "Tiểu bối, đêm này thanh cảm cho ta, ta liền không giết ngươi!" Hấn là Kim Đan hậu kỳ Đại viên mãn tu vi, căn bản không đem một cái Kim đan sơ kỳ tu vi người để ở trong mắt.

Lời này nghe thật tốt cười, Tư Lăng hảo chính lấy mà đem Ma Thiên Kinh Vũ Cầm thu được trong bao trữ vật, nhướn mày nói: "Hàng Ương công tử vừa này không phải rất sáng khoái sao? Làm sao nhanh như vậy liền kết thúc, sẽ không là. . ." Một mặt kinh ngạc, "Không xong rồi chứ?"

Lần thứ nhất bị người như vậy nghi vấn, Hàng Ương công tử hầu như thổ huyết, nếu không là này người đạt được Ma Thiên Kinh Vũ Cầm nhượng này trận rượu thịt trì lâm biến mất, hấn còn không biết muốn khi nào mới có thể kiếm thoát cấp độ kia quần cảnh, tuy rằng thân thể sáng khoái cực kỳ, nhưng hao tổn lại hết sức đại. Nhưng là hấn nhưng không cách nào cảm kích Tư Lăng, bị cái này so với mình dài đến còn muốn mạo mỹ nam nhân nhìn thấy loại kia vẻ khôn ngoan, đã làm cho hấn sinh ra sát tâm. Mà cái này Ma Thiên Kinh Vũ Cầm, hấn tình thế bất buộc.

"Ta muốn giết ngươi!"

Hàng Ương thanh quát một tiếng, hai cái do lốc xoáy hướng Tư Lăng kéo tới, nổ đến mặt đất nổ tung, cung điện chung quanh loạn thạch bay tán loạn.

Này lốc xoáy uy lực quá to lớn, Tư Lăng không dám gắng đón đỡ, chỉ có thể dựa vào tốc độ tránh thoát, bên cạnh cung tường bị nổ đến nát tan, sau đó ở Hàng Ương lại ra tay thời, phát tay ngưng tụ năm mươi đem hồn lực kiếm, hướng Hàng Ương bay đi, vậy nhốt hấn sau sẽ hồn lực kiếm làm nổ.

Hàng Ương xuất kỳ bất ý mà bị làm nổ hồn lực kiếm nổ bay, ngũ tạng lục phủ chịu đến xung kích, miệng phun máu tươi, nhìn về phía Tư Lăng ánh mắt càng ngày càng hung tàn. Hấn so với người đàn ông này cao hơn hai cái cảnh giới nhỏ, dĩ nhiên bởi vì khinh địch bị hấn nhân cơ hội đắc thủ, trong lòng phải có gọi là tức giận, tay giương lên, một cái Phong Long gào thét mà xuất, đến thẳng Tư Lăng mặt.

Viễn trình giao chiến là Tư Lăng nhược điểm, bất quá lúc này chỉ có thể nhắm mắt lên, một đạo hồn lực ngưng tụ thành độn bài đỡ cái kia Phong Long, Tư Lăng không chịu nổi loại kia xung kích, trực tiếp bị đánh bay xuất 100 mét, thân thể mạnh mẽ mà đụng vào trên vách tường.

Hàng Ương cười gằn, chịu hấn Phong Long một đòn, liền không tin này người còn không bị thương, chính cười, nhưng khiếp sợ phát hiện ngã xuống đất nhân mã trên nhảy nhót tung bùng mà bò dậy, khoe miệng mang theo một tia vết máu, một mặt cảnh giác nhìn hấn, lại là năm mươi đem hồn lực kiếm ngưng tụ, hướng chính mình đâm tới.

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ mạnh không ngừng, nhưng không giống lúc trước lập tức làm nổ năm mươi đem hồn lực kiếm, mà là mười thanh mười thanh mà nổ tung, xung kích tuy rằng nhỏ đi, nhưng cũng làm cho hấn luống cuống tay chân. Hàng Ương tách ra nổ tung loạn lưu, nhìn thấy Tư Lăng cầm trong tay linh kiếm hướng chính mình đập tới, khoe miệng lộ ra một nụ cười gằn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Quân ẩu

Hàng Ương khoe môi lộ ra một nụ cười gằn, chờ đối phương tự chui đầu vào lưới. Nhưng mà, sẽ ở đó trương nhượng hấn căm ghét không ngớt dung mạo áp sát thời, đột nhiên một luồng khiếp đảm do nhưng mà lên, lệnh trong lòng hấn rung mình, không lo được xông tới mặt kẻ địch, hiểm hiểm địa tách ra tả phía sau nguy hiểm, cảm giác được trên mặt bị món đồ gì cắt ra.

Mà lúc này, Tư Lăng kiểm cùng dạng vung dưới, cắt ra này hàng sắc trường bào, cắt lấy một cái tay áo.

Hàng Ương đột nhiên lui lại, tay hướng về trên mặt một màn, đầy tay huyết, này chất lỏng màu đỏ kích thích hấn tâm, nhất thời đen như mực hai con mắt hoàn toàn đỏ ngầu sắc, tinh xảo mặt vận vẹo dữ tợn, ánh mắt ác độc nhìn chăm chăm Tư Lăng trên bả vai con kia màu đen yêu thú, "Dĩ nhiên. . . Lại dám tổn thương ta mỹ lệ mặt. . ." Bất ổn tiếng rung, có thể biết đối phương không cách nào bình tĩnh tâm tư.

Ầm ầm ầm!

Hàng Ương bạo phát, không lồ Phong Linh lực bao phủ bốn phía, chính tòa cung điện phảng phất không thể tả phụ trọng mà rung động. Tư Lăng bị này mạnh mẽ linh áp cùng phong bạo làm cho chung quanh chật vật né tránh, lúc này trong lòng cũng hi vọng hấn lại tảo bạo điểm, tiêu hao nhiều hơn chút linh lực. Bất quá, hấn lần đi hay vẫn là rất hồ ly, bất đắc dĩ ở dựng thẳng lên một cái hồn lực trảo bảo vệ mình miễn ở bị này ác liệt đao gió vết cắt. Hơn nữa theo thời gian trôi qua, Tư Lăng có thể cảm giác được liên trong không khí bất động phong đều đã biến thành vũ khí của hấn, đã không lo được có phải là lãng phí hồn lực, vì chính mình chế tạo một mảnh an toàn bình phong.

Nhìn thấy Tư Lăng liên tiếp né tránh sự công kích của hấn, Hàng Ương mâu sắc thâm trầm, các loại Pháp Quyết không nên linh lực tự mà hướng về Tư Lăng đập tới, tu vi của hai người tuy rằng chỉ là hai cái cảnh giới nhỏ, nhưng cũng là không thể đánh đồng với nhau, chỉ ít giữa hai người linh lực tích lũy liên không thể giống nhau. Tư Lăng cũng lần đi có chút tảo bạo, cắn răng, đem Trọng Thiên ném đi ra ngoài, trên tay cũng không hàm hồ mà đáp lễ.

Tư Lăng từ trong đáy lòng khinh bỉ hấn, này còn có phải đàn ông hay không a, như thế chú trọng dung mạo, hơn nữa lại không phải là không có linh đan chữa trị dung mạo, cần phải như vậy cuồng loạn sao? Chính liên một cái giới nam. Hơn nữa lại nhượng hấn như vậy phát rò xuống, không gian này cũng bị hấn lộn sụp.

Trong lòng nghĩ, động tác trên tay nhưng không hàm hồ, phát hiện linh lực của hấn hao tổn phải gần như sau, Tư Lăng điều động trong cơ thể hết thấy hồn lực, chế tác một trăm chuỗi hồn lực kiếm, đem tạo thành một cái sát trận, không muốn sống bình thường hướng về Hàng Ương phóng đi.

Hàng Ương liên tục cười lạnh, trong lòng sát ý ngập trời, hai tay ngưng tụ phong tuyến, chuẩn bị dành cho Tư Lăng một đòn trí mạng.

Hai người tốc độ đều là cực nhanh, nhưng mà nhanh nhất hay vẫn là Trọng Thiên, gào thét một tiếng, phun ra một miệng yêu hỏa, thừa dịp đối phương khiếp đảm tránh né thời, một móng vuốt nạo đã qua, nham hiểm mà ở đối phương trọng như sinh mệnh trên khuôn mặt thiêm vài đạo đâm máu dấu móng tay. Lúc này Tư Lăng hồn lực kiểm tạo thành kiếm trận đã gần ngay trước mắt, kiếm trận đem Hàng Ương nhốt ở bên trong, liên này phong tuyến cũng đồng thời nhốt lại, lưỡng loại sức mạnh chạm vào nhau nổ tung, uy thế chấn động thiên.

Tư Lăng bị đánh bay ra ngoài, đứng lúc ở giữa không trung dừng lại, ngăn chặn trong cổ họng tỉnh ngọt, trừng mắt nổ tung qua đi địa phương, cung điện phá hủy một nửa, chỉ có một cái cả người đâm máu nam nhân khó khăn mà đứng thẳng, tú lệ ngũ quan đã kinh bị huyết ô bao trùm, không nhìn ra nguyên lai tú tịch mỹ lệ, chỉ có này ngạo nhiên đáng người xem ra có mấy phần khí thế.

Sấn hấn bệnh đòi mạng hấn!

Tư Lăng không cho hấn thả ra yêu sủng trợ chiến công phu, lại xông lên trên, trực tiếp một quyền đem hấn đánh phi, Trọng Thiên gào gào kêu hưng phấn gia nhập vây đánh trung, hai chân đạp đã qua, ở trên người đối phương nhảy nhót mấy lần, mỗi một lần cũng làm cho Hàng Ương bị thương nội tạng lại trọng thương một hồi. Hai người một yêu bắt đầu rồi không quy tắc đánh lung tung, nhân song phương linh lực đều hao tổn phải gần như, hoàn toàn không có năng lực sử dụng nữa Pháp Quyết pháp bảo, vì lẽ đó lúc này là xem quả đấm của người nào khá là ngạnh.

"Lú lo thu ~ "

Một đoàn xám xịt đồ vật bay ra, gia nhập vây đánh trung, trong lúc nhất thời cảm phi thú nhảy, hảo không náo nhiệt. Ba chỉ đánh một chỉ, Tư Lăng hoàn toàn chiếm thượng phong, bốc lên nắm đấm như đánh đồng cát như thế, quần quýt lấy nhau bốn con, xem ra căn bản không giống cao ngạo tu tiên giả, trái lại như những cái kia giới trần tục lý du côn lưu manh.

"Dừng tay. . ."

Thanh âm yếu ớt biến mất ở một cái chính diện chụp lên hấn mặt nắm đấm trung, Tư Lăng nhìn này đã kinh không nhìn ra nguyên bản tướng mạo mặt, trong lòng biết chính mình đem đối phương đẩy vào như vậy tuyệt cảnh, tuyệt đối sẽ không buông tha chính mình, liên không muốn để lại dưới hậu hoạn, vẫy tay một cái linh kiếm ở tay, liền muốn đem trực tiếp giết chết.

Con người kịch liệt co rút lại, Hàng Ương trừng mắt giờ linh kiếm sát ý lăm lăm nam nhân, đây là lần thứ nhất bị người bức bách đến đây, trong lòng hận cực, ngón tay thủ sẵn mặt đất, nắm ngón tay mạnh mẽ mà xuyên - tiến vào sàn nhà cứng rắn trung, sẽ ở đó linh kiếm hạ xuống thời, lòng bàn tay lý sớm đã chuẩn bị kỹ càng trí mạng linh phiêu đã kinh đánh ra.

Nhưng mà, cục diện lưỡng bại câu thương không tới kịp xuất hiện, Tư Lăng cảm giác được linh kiếm ở cự ly đối phương trái tim chỉ có mấy tác cự ly thời, không gian đột nhiên một trận vận vẹo, cảnh tượng đã kinh thay đổi, trước mắt là một mảnh mênh mông rừng rậm, cùng phong húc nhiên, nhắc lên hấn vết máu loang lổ tay áo.

". . ."

Tư Lăng thần thờ mà nhìn trước mắt cổ thụ che trời, ánh mặt trời âm áp từ dày đặc thụ hơi si rơi xuống, rơi vào lỗ - lộ ra mặt đất thô ráp rễ cây trên, khô héo dây leo từ trên cây khô buông xuống, ở trong gió nhẹ nhàng phấp phới, ướt át mặt đất, mọc ra rêu xanh thân cây, không khí trong lành, xa xa thình thoảng mà truyền đến vài tiếng chim hót thú hống, vô cùng yên tĩnh.

"Đây là... Thông Thiên Tháp tầng thứ hai?" Tư Lăng có chút không hiểu ra sao, rõ ràng hắn thiếu một chút là có thể giết chết Hàng Ương, ai biết lại bị quăng tới nơi này, trong lòng cảm thấy thực sự là có chút đáng tiếc. Tuy nói hắn trước đây là cái thiện quỷ, không thích giết chóc, bắt quả cũng không phải là không có động thủ một lần, đối phương đều muốn giết mình, sao có thể ngốc đứng làm cho người ta giết? Kỳ thực bất kể là làm quỷ hay vẫn là tu tiên, nhục nhục cường thực là tuyên cô bất biến chân lý.

Phát hiện tụ giác có chút trọng, Tư Lăng cúi đầu, liền nhìn thấy Tiểu Hôi điều ngậm hắn tụ đặt tại giữa không trung trong nhà lác lư, hiển nhiên vừa nãy chuyển đổi địa điểm thời, Tiểu Hôi điều chỉ kịp ngậm y phục của hắn mới không có bị bỏ xuống, còn Trọng Thiên đại gia, đã kinh vững vàng mà chiếm lấy bờ vai của hắn vị trí.

Tiểu Yêu Liên từ Tư Lăng tay áo trung bò ra ngoài, oa đến Tư Lăng vạt áo lý, liếc nhìn nhìn bốn phía, nói rằng: "Tu công tử, ngươi được Thông Thiên Tháp Linh khí cho phép đến tầng thứ hai."

Nghe vậy, Tư Lăng vì cau lại lên mi, "Lẽ nào Thông Thiên Tháp Linh khí không cho phép người ở tháp lý sát nhân?" Vì lẽ đó ngay khi hắn muốn giết chết Hàng Ương thời, đúng lúc đem hắn đã lấy đi.

Cái vấn đề này ba chỉ yêu đều không có thể trở về đáp, Tư Lăng nghĩ không ra sau cũng đem thả ra, tìm cái rộng rãi hốc cây bày lên Cửu Chuyển Linh trận, mang theo ba chỉ yêu đồng thời coi như tạm thời nghỉ chân chỗ.

Từ trong bao trữ vật lấy ra chứa linh rượu bình ngọc, Tư Lăng uống nửa bình từ linh rượu, cảm giác thương thể đang chậm chậm khôi phục sau, trên mặt không khỏi lộ ra ý cười, sau đó bắt đầu đánh toả khôi phục linh lực.

Sau một ngày, Tư Lăng thu thập xong đồ vật tiếp tục lên đường.

Mảnh này vô biên vô hạn rừng rậm là Thông Thiên Tháp tầng thứ hai, so với tầng thứ nhất thời, tầng thứ hai này tựa hồ người tương đối nhiều, đi rồi nửa ngày đường, cũng cảm giác được vài cỗ khí tức, bất quá Tư Lăng đều cẩn thận mà tách ra, không cùng bọn họ chính diện đối đầu. Tư Lăng cảm thấy như Hàng Ương cũng tới đến tầng thứ hai, phòng chừng giống như hắn tìm địa phương chữa thương khôi phục, Tư Lăng hiện tại tuy rằng không ngại hắn, nhưng cũng không muốn công khai đối đầu hắn, chỉ lo hắn ẩn ở trong tối mà tìm cơ hội đánh lên mình.

Tư Lăng cũng hiểu rõ đến tiến vào Thông Thiên Tháp sau, tháp lý mọi người đều ở Thông Thiên Tháp Linh khí giám thị dưới, hành động không gạt được nó. Mà khi tu sĩ tiến vào Thông Thiên Tháp tầng thứ nhất thời, sẽ bị tùy cơ di đưa đến một cái tu di không gian, ở tu di không gian lý đạt được nơi đó một thứ sau, liền có thể thông qua trên tầng thứ hai. Tùy cơ chuyển đến mỗi cái tu di không gian nhân số bất nhất, có chút Tiểu Không Gian nhiều thì có hơn ngàn người, chậm thì có nhất nhân. Mà không cách nào đạt được trong Tiểu Không Gian đồ vật người, cũng không có trực tiếp đào thải, còn có một cơ hội, sẽ bị chuyển đến một không gian khác, tiếp tục chiến đấu.

Thông Thiên Tháp tầng thứ hai là một mảnh dày đặc rừng rậm, cùng tầng thứ nhất không giống, tầng này lý, mọi người muốn ở dày đặc trong rừng rậm tìm được tầng thứ ba lối vào, mới có thể đến tầng thứ ba đi. Còn lối vào ở nơi nào, không có ai biết, chính mình tìm đi.

Tư Lăng không có vội vã tìm lối vào, mà là bị Tiểu Yêu Liên lôi kéo đi tìm linh quả ==

"Tu công tử, Thông Thiên Tháp quả nhiên là Thượng Cổ chi bảo, nơi này linh quả đều là khó gặp giống, ngươi sẽ không lỗ ~~~" Tiểu Yêu Liên cười híp mắt nói.

Tư Lăng trên tay ngưng xuất một cái hồn kiếm đem lên lút ấn núp đánh lên yêu thú đâm thủng, tức giận nói rằng: "Vâng vâng vâng, ta không chịu thiệt, ngươi cân trọng một chút, lại có yêu thú lại đây."

Vùng rừng rậm này tuy rằng bảo nhiều, nhưng yêu thú cũng nhiều, hơn nữa có chút là có Thượng Cổ yêu thú huyết thống, vô cùng khó chơi. Trọng Thiên cùng Tiểu Hôi hai con hiếu chiến cảm thú đã sớm khắp nơi đuổi theo thú truy cầm nhảy nhót đi tới, nơi nào quần người có đứng hay không muốn hái linh quả, bắt đắc dĩ, Tư Lăng chỉ có thể lưu lại bảo vệ nhà vườn Tiểu Yêu Liên.

"Hồng ——"

Đột nhiên một luồng thâm trầm thú hồng vang lên, không chịu nổi này sọi uy thế, Tư Lăng trực tiếp rơi trên mặt đất, kinh hãi mà nhìn phương xa.

Tiểu Yêu Liên đứng là không có chuyện gì, từ trên cây nhảy đến Tư Lăng trên người, vui mừng nói: "Tu công tử, là Thượng Cổ thời kỳ tồn tại Trường Sinh Quả, ăn có thể tăng cường hai trăm năm ngày mừng thọ, có người muốn trộm hái Trường Sinh Quả, chọc giận Trường Sinh Quả phối hợp thú, chính đánh tới đến rồi."

Chờ này uy thế thu hồi sau, Tư Lăng từ mặt đất bính lên, vỗ vỗ dính vào trên y phục bần, xem nó hưng phấn đáng đáp, hỏi: "Ngươi có phải là rất muốn Trường Sinh Quả?"

"Ân, muốn!" Tiểu Yêu Liên gật đầu như đảo toán, "Tiểu Hồng tu luyện cần rất nhiều linh quả, linh quả càng cao cấp hơn càng tốt."

Tư Lăng khoe miệng vừa kéo, không oán được nó như vậy thích ăn linh quả, mỗi lần gặp phải cao giai linh quả linh thảo liền không buông tha, này hội cũng muốn chết muốn sống mà muốn tiến vào Thông Thiên Tháp đến.

Tư Lăng quyết định đi nhìn một cái, nhìn có thể hay không nhân cơ hội kiếm cái tiện nghi.

Thôi một tiếng trạm gác ngấm, cách đó không xa một chỉ xám xịt Tiểu Hôi chim bay trở lại, Trọng Thiên cũng không biết đánh cái nào nhảy ra đến đứng yên ở trên bả vai hần, Tiểu Hôi điều tự nhiên không cam lòng yếu thế mà chiếm cứ Tư Lăng một bên khác vai. Tư Lăng nguyên vốn là muốn phải tiếp tục đem Tiểu Hôi thu hồi linh thú trong túi, cuối cùng bị nó kiên quyết từ chối, như Tư Lăng thật sự phải đem nó thu hồi, nó liền khốc lóc om sòm lăn lộn, huyền não hần thực đau đầu, cuối cùng cùng nó ước pháp tam chương sau, rốt cục cho phép nó ở ngoại diện.

Này tiếng thú hồng uy thế thực sự quá mức ác liệt, cảm giác lại như sắp hoá hình yêu thú, đúng là hấp dẫn vô số tu sĩ đi tới. Tư Lăng gần đây kết thù nhiều điểm, lại không muốn chính diện đụng với Nguyệt Thiên Dạ, liền ở trên người dán trương Ân Thân phù, lặng yên theo sau.

Chờ đi tới chỗ cần đến sau, Tư Lăng đột nhiên cảm thấy chính mình này Ân Thân phù thực sự là dán đúng rồi.

Nguyệt Thiên Dạ, Thu Mộ Quy, Kỷ Trường Ca, Liễu Thành Phong, Tô Hồng Phi, Hứa Phiền Nhiên. . . Các loại gặp người đều ở.

Tư Lăng xem xét nhìn, làm sao chưa thấy đại ca? Lễ nào đại ca đã kinh xông qua tầng thứ hai đi tới tầng thứ ba?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Cửu vĩ huyết hồ

Trường Sinh Quả phối hợp yêu thú là một chỉ cấp mười Cửu Vĩ Huyết Hồ, chỉ kém tới cửa một cước là có thể tiến vào thập nhất giai hoá hình.

Mọi người thấy Trường Sinh Quả thụ dưới Cửu Vĩ Huyết Hồ, đều cảm giác được một trận vương tay chân, đừng nói cấp mười yêu thú đã tương đương với nhân tu Nguyên Anh hậu kỳ, lại nói Cửu Vĩ Huyết Hồ nhưng là Thượng Cổ thời kỳ Đại Yêu thú một trong, sức chiến đấu phi phàm, nghe nói truyền lưu đến nay đã kinh tuyệt diệt, lại không Cửu Vĩ Huyết Hồ huyết mạch lưu truyền tới nay.

Nhìn con kia Cửu Vĩ Huyết Hồ phía sau chín cái ở giữa không trung giương nanh múa vuốt đỏ như máu sắc đuôi, trong lòng mọi người hơi lạnh lẽo, lại một lần nữa một lần nữa đánh giá Thông Thiên Tháp Khí Linh, liền Cửu Vĩ Huyết Hồ bức này nhân vật mạnh mẽ đều bị cảm cố ở nơi như thế này làm Thông Thiên Tháp sử dụng, có thể tưởng tượng được lúc trước luyện chế ra Thông Thiên Tháp đại năng là như thế nào lợi hại. Bất quá những cái kia đã là Thượng Cổ thời kỳ sự tình, hiện tại thân ở chỗ này, mới biết Thông Thiên Tháp vì sao này mấy ngàn ức vạn năm tới nay, chưa từng có nhất nhân có thể làm cho Thông Thiên Tháp nhận chủ, cho dù người kinh tài tuyệt đỉnh, thượng có thể lấy chỉ là Kim Đan kỳ tu vi nhưng cao ngạo Thông Thiên Tháp Khí Linh nhận chủ?

Tư Lăng xa xa mà quan sát, Trường Sinh Quả thụ cực kỳ cao to, cành lá xum xuê, trên cây mang theo mấy chục viên hồ lô màu xanh trạng trái cây, xa xa mà liền khác thường hương bay tới, vô cùng mê người. Cửu Vĩ Huyết Hồ thân thể to lớn nằm ngang dưới tàng cây, hẹp dài ánh mắt đỏ như máu khát máu mà nhìn cách đó không xa nhóm người kia loại, một loại xem giun để bình thường ánh mắt, chín cái đỏ như máu máu sinh nhật tương đương cực kỳ, trong nháy mắt liền đem tiếp cận tu sĩ quét bay.

Lúc trước phát hiện Trường Sinh Quả thụ thời, mọi người cũng không nhìn thấy Cửu Vĩ Huyết Hồ, mãi đến tận bọn hần nỗ lực đi hái trên cây Trường Sinh Quả thời, cửu vĩ huyết vĩ không biết từ nơi nào xuất hiện, trực tiếp đem người một cái đuôi quét chết, lúc trước Cửu Vĩ Huyết Hồ phát sinh này tiếng thú hồng, ý đang đe dọa kinh sợ đám to gan mồm ước Trường Sinh Quả thụ người, ai biết nhưng hấp dẫn càng ngày càng nhiều người đi tới.

Mọi người thấy Cửu Vĩ Huyết Hồ, trong lòng bán là phiên muộn bán là khát vọng. Hai trăm năm tuổi thọ cực kỳ hấp dẫn người, đặc biệt ở đây một ít nguyên thọ đã kinh không nhiều tu sĩ, nếu như có thể thêm ra hai trăm năm tuổi thọ, nhượng bọn hần có thời gian tiếp tục tu luyện xung kích Kết Anh, mà không phải bị ai mà nhìn mình tiêu hao hết tuổi thọ giệt hóa. Hơn nữa Trường Sinh Quả hay vẫn là một loại luyện chế Hóa Thân Đan trung vô cùng trọng yếu vật liệu, có thể vì chính mình môn phái tranh thủ một viên cũng được lợi vô cùng.

"Nguyệt cô nương, chúng ta đến hợp tác như thế nào?" Thu Mộ Quy nhìn về phía Nguyệt Thiên Dạ, đưa ra hợp tác.

Nguyệt Thiên Dạ ánh mắt từ Cửu Vĩ Huyết Hồ di đến trên người hần, vì hơi nhíu mày, hơi lãnh ngạo hỏi: "Người có bản lĩnh gì?"

Lời này thực sự là hung hăng, Thu Mộ Quy không đáp, đã có vài tên đi theo Thu Mộ Quy mà đến Thu gia đệ tử trợn mắt nhìn, khiển trách: "Không rất đúng thiếu chủ vô lễ!"

Nguyệt Thiên Dạ hơi nhíu mày, bình tĩnh không sợ, Kỷ Trường Ca nhảy tới trước một bước, đứng ở Nguyệt Thiên Dạ bên người biểu thị đối với nàng chống đỡ. Nguyệt Thiên Dạ hài lòng liếc mắt nhìn hần, lại nhìn phía Thu Mộ Quy, về mặt thanh ngạo phóng đảng, căn bản chưa đem hần Thu gia thiếu chủ thân phận để ở trong mắt, nếu là luận đơn đả độc đấu, nàng căn bản không e ngại hần mấy may.

Thu Mộ Quy nhượng Thu gia đệ tử lui ra, về mặt chưa biến hoá, duy trì hài lòng phong độ, gương mặt đẹp trai trên vẫn như cũ duy trì hoàn mỹ nụ cười,

nói rằng: "Không thử một chút Nguyệt cô nương làm sao mà biết không được chứ?" Nói, mở ra bàn tay, một đoàn bị áp súc thành to bằng nắm tay Từ Lôi xuất hiện trong tay, toả ra khí tức nguy hiểm.

Đĩ nhiên là Cửu Trọng Từ Lôi? Nguyệt Thiên Dạ trầm ngâm mà nhìn hần, một lát gật đầu.

Lúc này, lại có mấy phe nhân mã lại đây, hi vọng gia nhập kế hoạch của bọn họ, liền chán ghét Nguyệt Thiên Dạ Hứa Phiên Nhiên cũng cau mày, bắt đầu đi mà bị trong sự môn người kéo gia nhập. Trường Sinh Quả ai đều muốn, nhưng tiền đề là trước đem Cửu Vi Huyết Hồ trừ đi, đến lúc đó lại phân phối.

Thấy bọn họ bắt đầu đạt thành thỏa thuận, Liễu Thành Phong cau mày, muốn nói lại thôi, cuối cùng có chút tức giận trừng trước sau đứng ở Nguyệt Thiên Dạ bên người Kỷ Trường Ca một chút, nhỏ giọng mà nói với Tô Hồng Phi: "Sư tỷ, loại kia thay đổi thất thường, là loi ong bướm nam nhân không xứng với ngươi, chờ về sư môn sau, chúng ta nắm bảo sư phó, nhượng lão nhân gia người tự mình đứng ra tìm Kỷ gia giải trừ hôn ước đi, nhượng hần yêu ai hãy cùng ai đi, chúng ta không hiếm lạ hần!" Có chút nghiêng rằng nghiêng lợi.

Tô Hồng Phi khoe môi cong lên, cười đến cực kỳ dịu dàng thanh tú, sáng khoái nói: "Quân vừa vô tâm ta liền hừ, trở lại liền nắm bảo sư phó đi." Trong lòng vì hơi thờ dài, kỳ thực nàng nhớ tới, mười tuổi trước, cha mẹ chưa tồn lạc thời, cha mẹ cùng Kỷ gia phu thê quan hệ vô cùng hay, hay đến không nhận được cho hai cái vừa ra đời hài tử định ra mệnh ước, tương lai kết làm đạo lữ. Khi đó nàng cũng cùng Kỷ Trường Ca kinh thường gặp mặt chơi đùa cùng tu luyện, trong lòng nhận định hần sẽ là sau này mình đạo lữ trợ phu, cả viên tâm đều hệ ở trên người hần.

Nhưng mà mười tuổi sau, cha mẹ bởi vì dị bảo mà chọc phiền phức, bị người hại chết, cha mẹ ở trước khi chết đưa nàng thác phụ dư sư phó. Sau khi cha mẹ mất, nàng bị sư phó mang về Tây Cảnh, từ đây cùng Kỷ Trường Ca lại không liên hệ. Đòi trước là nàng ngốc, cho rằng Kỷ Trường Ca cũng như nàng bình thường tâm tâm niệm niệm mà ghi nhớ lẫn nhau, đợi nàng Kim Đan thành công sau, liền đi Tây Cảnh tìm hần. Nhưng ai biết chờ đợi cho nàng chính là hần có người yêu khác, chỉ đem chính mình xem là muội muội. Khi đó kinh ngạc, thống khổ, không cam lòng, cửu hận các loại tâm tình đưa nàng nhấn chìm, vì người đàn ông, nàng cùng Nguyệt Thiên Dạ đối đầu, thật chặt truy ở sau lưng nàng muốn trả thù nàng, làm rất nhiều tìm đường chết sự tình, liền đón lấy không ngoài ý muốn mà bị Nguyệt Thiên Dạ bên người đám kia hộ hoa sư giả giết chết.

Hiện tại, tái kiến Kỷ Trường Ca, nàng phát hiện mình trong lòng vô cùng bình tĩnh, phẳng phẳng nhìn một cái người xa lạ, cực điểm hướng phúng mà nhìn hần năng lực Nguyệt Thiên Dạ làm được một bước nào, ha ha, nếu không là này bán yêu Đồ Mục bị Nguyệt Thiên Dạ huyết khí áp chế, phỏng chừng lấy yêu thú độc chiếm muốn, như thế nào hội để cho mình coi trọng nữ nhân như vậy ba tâm lưỡng ý? Sợ là tình nguyện giết nàng cũng sẽ không để cho nàng vừa nói yêu chính mình một bên lại yêu những nam nhân khác.

Chỉ tiếc Từ Lăng từ Nguyệt Thiên Dạ hậu cung trung lui ra ngoài, không phải vậy nàng cũng muốn nhìn một cái cái này xa lạ Từ Lăng có thể làm được một bước nào, mà đôi này cùng Từ Lăng quan hệ hết sức tốt Từ Hần có thể làm đệ đệ làm được một bước nào, e sợ khi đó mới hội đặc sắc vô hạn đi.

Nghĩ, Tô Hồng Phi cẩn thận mà ở xung quanh dò xét dưới, không có phát hiện Từ gia huynh đệ hành tung, trong lòng vì hơi có chút đáng tiếc.

Chính vào lúc này, lấy Nguyệt Thiên Dạ cùng Thu Mộ Quy cầm đầu tu sĩ bắt đầu công kích Cửu Vi Huyết Hồ, mấy người gây ra hỗn loạn, mấy người nhân cơ hội tiếp cận Trường Sinh Quả thụ. Ngoài ra, cách đó không xa còn có rất nhiều bàng quan người. Trường Sinh Quả tuy rằng mê người, nhưng tính mạng quan trọng hơn, bọn hần lúc này không động thủ, một là muốn nhìn một cái bọn hần có thể làm được trình độ nào, hai là muốn nhân cơ hội kiếm lợi. Đương nhiên, loại tâm thái này Thu Mộ Quy chờ người tất nhiên là rõ ràng, cười lạnh, liền không để ý tới, hần tin tưởng chỉ cần mình còn sống sót, liền sẽ không có người bắt nạt đến trên người mình, đối với Thu gia, hiện trường người vẫn có mấy phần kiêng kỵ.

Từ Lăng cũng là bàng quan trung một thành viên.

Đối với tuổi thọ hần kỳ thực cũng không có cảm thấy như vậy bức thiết, Kim Đan kỳ có năm trăm năm tuổi thọ, hần hiện tại bốn mươi chưa tới đã Kết Đan, tuổi thọ còn có hơn 400 năm, hần tin tưởng bốn trăm năm bên trong mình tuyệt đối có thể Kết Anh, không lo tuổi thọ tiêu hao hết bất đắc dĩ tọa hóa.

Vì lẽ đó Từ Lăng cũng không muốn cùng những cái kia người cùng đi mạo hiểm, trên thực tế hần phát hiện Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong mấy người cũng chỉ là bàng quan, chỉ có những cái kia tuổi thọ sắp tiêu hao hết tu sĩ cùng thế lực lớn đệ tử mới hội muốn có được Trường Sinh Quả, mang về môn phái không chỉ có thể được môn phái khen thưởng, nói không chắc sau đó luyện thành Hóa Thần Đan còn có thể cầu một hạt.

Cửu Vi Huyết Hồ không then với nó cường hãn huyết thống, chín cái đuôi vô cùng cường hãn, công kích vật lý cùng phép thuật công kích đều có miễn dịch, một đuôi liền có thể quét bay mười mấy người, chín cái vĩ huyết cùng lên một loạt, không người nào có thể lấy lòng được. Yêu thú vốn là thân thể cường hãn, mà Cửu Vi Huyết Hồ bởi vì huyết thống nguyên nhân, căn bản không sợ pháp thuật công kích, cho nên muốn muốn đánh thương nó hoặc tiếp cận nó, thật sự rất khó khăn.

"A, Tiểu Hồng muội muội, ngươi còn muốn muốn Trường Sinh Quả sao?" Từ Lăng lãnh lạnh hỏi.

Tiểu Yêu Liên núp ở Từ Lăng trong tay áo run lên, nhúc nhúc mà nói: "Tư công tử thật sự đánh không lại sao?" Trong thanh âm còn có chút chờ đợi.

Từ Lăng mắt tròn trắng, hoá ra này chỉ tiểu lệ bao theo thói quen bắt hần đương lao lực, "Chuyện rõ ràng rành. Ngươi nhìn, nhiều người như vậy, liền Cửu Vi Huyết Hồ một cộng lòng đều không đánh thương được, ta như đi tới, chỉ có bị quét bay phân nhĩ." Hần mới không đi tìm ngợc đây.

Chính nói, đột nhiên có người kinh hô một tiếng: "Tầng thứ ba miệng đường hầm ở Trường Sinh Quả thụ trung!"

Trong nháy mắt ồ lên, những cái kia nguyên bản duy trì bàng quan người cũng không còn cách nào trấn định, đều tê cả da đầu mà nhìn con kia Cửu Vi Huyết Hồ, đỏ như màu máu đại hồ ly lại như một toà trần ngập khí tức từ vong núi cao, khiến người ta có thể lấy phần cang.

Tur Lăng thu hồi xem kịch vui tâm tình, lồng mày tức phải chặt chẽ, mím mím môi, biết chính mình cũng không tránh khỏi, thừa dịp không người chú ý thời điểm, đem Ân Thân phủ xé ra.

Người ở chỗ này sắc mặt đều khó coi, nguyên bản chính ở chiến đấu người cũng lui trở lại, sẽ không tiếp tục cùng Cửu Vĩ Huyết Hồ chết khát. Khiến người ta kỳ quái chính là, Cửu Vĩ Huyết Hồ thấy bọn họ lui xuống đi, liền lại nhàn nhã nằm ở Trường Sinh Quả thụ dưới, tựa hồ chỉ cần bọn hắn không mơ ước Trường Sinh Quả thụ, cái khác nó đều không thèm để ý, cũng không sẽ chủ động phát động công kích.

Tình huống như thế mọi người có chút hiểu ra, e sợ này chỉ Cửu Vĩ Huyết Hồ là Thông Thiên Tháp đặc biệt an bài ở đây, trở thành tầng thứ hai qua cửa cản trở, chỉ cần có thể giết cửu vĩ hồ, liền có thể thông qua. Đương nhiên, nếu là không thể giết chết Cửu Vĩ Huyết Hồ, có thể làm cho nó tự động nhường đường, cũng là có thể. Giết chết Cửu Vĩ Huyết Hồ không thể, như vậy chỉ có nhượng Cửu Vĩ Huyết Hồ để đạo.

Nguyệt Thiên Dạ chờ người rơi vào trầm tư, hiện giai đoạn đã kinh không phải đơn thuần vì trường sinh quả, còn muốn có thể thông qua cửu vĩ hồ ngăn cản, đến Trường Sinh Quả thụ dưới.

Liễu Thành Phong cảm giác được có người đến đến lúc đó, xoay mặt nhìn lên, nhất thời lộ ra cái đại đại khuôn mặt tươi cười, nói rằng: "Tur tiểu đệ, ngươi cũng tới rồi."

Tur Lăng đáp một tiếng, quay đầu cùng Tô Hồng Phi gật đầu hỏi thăm.

Nguyên bản chỉ là rất biết điều mà ra trận, ai biết chính suy tư làm sao qua cửa Nguyệt Thiên Dạ đột nhiên quay đầu, vui mừng nhìn sang, khoe miệng khê nhúc nhích, trầm thấp mà hô một tiếng, lãnh ngạo về mặt vì liêm, dùng một loại nhu tình tự thủy ánh mắt nhìn hắn. Mà nàng đáng đáp kia nhưng là vô cùng quý dị, khiến lòng người trung run lên. Từ khi đi tới Hạc Truy Sơn thời, Nguyệt Thiên Dạ liền hào phóng dị thái, đã thành làm trong đám người tiêu cự nhân vật, hơi có một chút dị dạng, đều hội làm người khác chú ý, theo ánh mắt của nàng, mọi người nhìn thấy Tur Lăng.

Liền Tiểu Lăng tử nôi danh.

"Là ngươi!" Hứa Phiền Nhiên vừa mừng vừa sợ, trực tiếp bay tới, rơi xuống Tur Lăng trước mặt, dùng một loại e lệ biểu hiện nhìn hắn, lại có chút tay chân luống cuống.

Tur Lăng khôi phục mặt đơ mặt, không nói gì.

"Ta, ta Hứa Phiền Nhiên, ngươi tên là gì?" Hứa Phiền Nhiên lớn mật mà hỏi, hỏi xong sau lại đỏ cả mặt.

". . . Tur Lăng." Tur Lăng thần thờ mà nói, trong lòng có chút không chịu nổi.

Đan Phù Tông đệ tử nhìn bọn hắn này tùy hứng kiêu rất Chương môn thiên kim lúc này này tỏ rõ về e lệ đáng đáp, giật mình cực kỳ, trong lúc nhất thời cũng mặc có chuyện.

Đan Phù Tông ở Trung Ương đại lục tiếng tăm rất lớn, mọi người nhìn thấy Hứa Phiền Nhiên đáng đáp, làm sao không biết tâm tư của nàng, hơi giật mình, lại cảm thấy Tur Lăng thực sự là số may, như có thể trở thành là Đan Phù Tông Chương môn con rể, đời này quyền lợi nữ nhân danh tiếng ba thu rồi.

Thu Mộ Quy nhủ mày, đối này ngược lại không ngoài ý muốn, chợ đen buổi đầu giá trên, Hứa Phiền Nhiên khi đó mấy lần tránh né mũi nhọn liền biết nàng coi trọng cái này mạo mỹ dị thường nam nhân. Mà Tur Lăng xuất hiện cũng làm cho hắn nhớ tới Băng Phách Thạch, trong lòng cân nhắc, tìm cái thời cơ muốn hướng về Tur Lăng mua lại Băng Phách Thạch. Nguyên bản hắn là muốn không từ thủ đoạn nào cũng phải đem Băng Phách Thạch cầm về, bất quá nếu Đan Phù Tông Chương môn ái nữ coi trọng người đàn ông này, mua nàng một bộ mặt cũng không thường không thể. Như vậy, liền tất đối phó Tur Lăng trái tim.

Chỉ có Nguyệt Thiên Dạ sắc mặt trong nháy mắt trở nên tái nhợt cực kỳ, nham hiểm mà nhìn Hứa Phiền Nhiên cùng Tur Lăng, một loại bị phản bội cảm giác nhục nhã cảm thấy ở trong lòng tràn ngập, hận không thể tại chỗ đem hai người chém giết mới có thể tiêu mối hận trong lòng. Về sau nhìn thấy Tur Lăng đối Hứa Phiền Nhiên yêu để ý tới hay không đáng đáp, trong lòng phương đánh tan mấy phần ức khí, chỉ là nhìn về phía Hứa Phiền Nhiên ánh mắt giống như vật chết.

Chỉ có Liễu Thành Phong không biết gì cả, hướng Tur Lăng nháy mắt, cùng hắn truyền âm nói thẳng hắn điểm ngộ không cạn, lúc nào xin hắn uống song tu rượu mừng loại hình.

Tur Lăng khoe miệng vì trừu, làm như không nghe thấy, nhìn phía Trường Sinh Quả thụ phương hướng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Đấu hồ

Tư Lăng biết điều ra trận đã biến thành kiêu căng, mặc dù có chút thu hút sự chú ý của người khác, nhưng ở người ở chỗ này mà nói, bất quá là cái khúc nhạc dạo ngắn, rất nhanh liền bỏ qua không đề cập tới.

Hiện tại, lực chú ý của chúng nhân đặt ở Cửu Vĩ Huyết Hồ trên người, trước mắt cần làm chính là như thế nào có thể tiêu diệt Cửu Vĩ Huyết Hồ, được Trường Sinh Quả đồng thời tiến vào tầng thứ ba. Nhưng mà cấp mười Cửu Vĩ Huyết Hồ có thể nói là ngồi xuống khó có thể phân cang núi cao, lấy hiện trường người tu vi, căn bản là không có cách chính diện đối đầu.

Lâm Thu gia thiếu chủ Thu Mộ Quy xưa nay quen thuộc chương khổng đại cục, đối người ở chỗ này nói rằng: "Các vị đạo hữu, xem ra lúc trước biện pháp không thể thực hiện được, nếu là không ngoại trừ Cửu Vĩ Huyết Hồ, e sợ chúng ta không người có thể đi vào Thông Thiên Tháp tầng thứ ba." Thấy trên mặt bọn họ lộ ra suy tư về mặt, Thu Mộ Quy khẽ mỉm cười, lại nói: "Bất quá mọi người cũng không nên lo lắng, Cửu Vĩ Huyết Hồ tuy rằng lợi hại, nhưng còn chưa hoá hình, tin tưởng chỉ cần chú ý ở đây đạo hữu đồng tâm hiệp lực, tất nhiên có thể trừ đi nó."

Lúc này, Hoắc gia một tên nữ tu trầm ngưng nói: "Thu thiếu chủ, nếu là chân chính muốn cùng Cửu Vĩ Huyết Hồ chính diện đối đầu, lấy chúng ta tu vi bây giờ, có lẽ sẽ lưỡng bại câu thương."

Nghe được thanh âm này, Tư Lăng nhìn tới, nhớ lại vị này nữ tu chính là ở Hạc Lâm Thành thời, cùng Nguyệt Thiên Dạ phát sinh xung đột Hoắc gia đệ tử, tên là Hoắc Noãn Ngọc, cũng là Hoắc gia trẻ tuổi người tài ba, lần này Thông Thiên Tháp mở ra, Hoắc gia chính là do nàng mang đội tiến vào tháp.

"Hừ, Hoắc đạo hữu đây là tự hạ mình đâu hay vẫn là xem thường chúng ta?" Nguyệt Thiên Dạ mở miệng nói, vẻ mặt lãnh ngạo cực kỳ, "Nếu là các ngươi sợ, tự thôi lui xuất, đội chúng ta giết Cửu Vĩ Huyết Hồ sau, trở lại kiếm lợi hại." Trong lời nói chữ chữ châm chọc, không khách khí chút nào mà lacerate Hoắc gia mặt mũi.

Một lời nói tới Hoắc Noãn Ngọc sắc mặt tái nhợt, Hoắc gia đệ tử cũng cùng dạng trợn lên giận dữ nhìn Nguyệt Thiên Dạ. Tuy rằng ở Hạc Lâm Thành thời người hai phe mã xung đột sống chết mặc bay, nhưng cũng coi như là kết làm cừ, Nguyệt Thiên Dạ là cái thù dai, tuy rằng một thân một mình thế đơn lực bạc, nhưng hồn nhiên không sợ, thừa hành ta ninh phụ người trong thiên hạ, tuyệt không nhượng người trong thiên hạ phụ ta nguyên tắc, làm việc không khỏi dễ dàng đắc tội ở người.

Thấy thế, có người cười trên sự đau khổ của người khác có người bắt đắc dĩ, cuối cùng Thu Mộ Quy đứng ra điều giải, phương không có nhượng Nguyệt Thiên Dạ cùng Hoắc Noãn Ngọc lại đánh tới đến.

"Xem Nguyệt cô nương tự tin như thế, không biết có hà cao kiến?" Thu Mộ Quy dò hỏi.

Nguyệt Thiên Dạ ánh mắt liếc nhìn trong đám người Tư Lăng, rất nhanh thu hồi nhãn thần, nói rằng: "Ta chỗ này có một bộ lợi hại trận pháp, bất quá bày trận thời cần thời gian, nếu là các ngươi tin được ta, có thể giúp ta tranh thủ thời gian bày trận."

Mọi người sau khi nghe xong, liền lại hỏi dò là trận pháp gì, Nguyệt Thiên Dạ tự nhiên nhìn ra được những người này ngoại trừ hiếu kỳ ngoại, còn có một loại tìm kiếm, muốn đào ra bản thân là bài tẩy, trong lòng vì cười, nàng là bài tẩy nhiều nữa, coi như xá một bộ trận pháp cũng không có gì.

"Trận pháp này chính là Tỏa Yêu Kinh Lôi Trận, phạm là yêu thú, án phạm bị nhốt lại, mặc cho là có thông thiên chui xuống đất bản lĩnh, cũng khó trốn ra được." Đón lấy, lại sẽ trận này một ít đặc điểm cùng cần một trăm tên tu sĩ trợ giúp bày trận sự tình nói một lần, nghe tới ngoại trừ cần hoa chút thời gian, thì cũng chẳng có gì khó khăn.

"Nguyệt đạo hữu, không biết này bày trận cần muốn thời gian bao lâu?" Có tu sĩ hỏi.

"Không nhiều, một ngày liền có thể."

Thấy Nguyệt Thiên Dạ nói tới tự tin, đáy lòng của mọi người coi như hoài nghi, cũng không thể trực tiếp biểu hiện ra. Tiếp đó, mọi người bắt đầu thương nghị kế hoạch, hiện tại đi tới tầng thứ hai tu sĩ tổng cộng có hơn một vạn người, số lượng mặc dù nhiều, nhưng ở Cửu Vĩ yêu hồ nơi đó hoàn toàn không đáng chú ý, ngoại trừ một trăm người hỗ trợ Nguyệt Thiên Dạ đồng thời bày trận ngoại, còn cần lấy ra người đến hộ pháp, phân phối xuống, người thực sự không coi là nhiều.

Tư Lăng cùng Liễu Thành Phong chờ người bị phân đi tuyển đầu chống đỡ Cửu Vĩ Huyết Hồ công kích, trong đó còn có một chút tán tu, có thể từ trung nhìn ra này hoàn toàn là những đại môn phái kia đệ tử chủ ý, Thu Mộ Quy mặc dù có lòng muốn bán Hứa Phiên Nhiên một cái được, nhưng hẳn cũng không thể cùng những đại môn phái kia cường ép đối đầu.

Mà lệnh Đan Phù Tông đệ tử tâm tình không vui chính là, Hứa Phiên Nhiên này điều ngoa cô nương dĩ nhiên tự nguyện theo Tư Lăng đồng thời đến tuyển đầu đi, những Đan Phù Tông đó đệ tử suyết chút nữa cho nàng quý, cuối cùng khuyên nói không chừng vị này nữ nãi nãi, chỉ được phân mấy cái đệ tử lại đây bảo vệ nàng.

Thiết trận nhốt lại Cửu Vĩ Huyết Hồ ý nghĩ rất tốt, thế nhưng Cửu Vĩ Huyết Hồ cũng không phải cái ngu ngốc, làm sao cho người thời gian thiết trận vây chết chính mình làm cho đạo? Nó tuy rằng còn chưa hoá hình, nhưng Thượng Cổ Đại Yêu thú huyết thống nhượng nó linh trí cực cao, tự nhiên cũng rõ ràng những người này dự định, nhất thời giận không nhịn nổi, chín cái đỏ như màu máu hồ vĩ bay loạn, đem dựa vào phải tương đối gần tu sĩ đều quét bay.

Tư Lăng hiềm hiềm địa tách ra cái kia hồ vĩ, cảm giác này quét tới kinh phong, âm thầm lau mồ hôi, đồng thời cũng âm quan sát bốn phía, phát hiện đại

thể tu sĩ đều là lấy quấy rầy cừu vĩ hồ làm chủ, nhưng sẽ không thật sự cảm tính mạng của chính mình đi bác, Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong cũng là lùi một bước để tiến hai bước, sư huynh muội hai rất có ăn ý đối phó một cái hồ vĩ, tà công hữu kích, hợp tác không hề hờ.

Trọng Thiên đứng ở Tur Lãng trên bả vai, móng vuốt dương dương rất muốn đi tới làm một cuộc, bất quá nó cũng không phải cái chịu thiệt chủ nhân, cũng không muốn cho những tu sĩ này mở đường, vì lẽ đó chỉ là thành thật ở ngồi xỏm ở Tur Lãng trên bả vai, đúng là Tiểu Hôi điều liên khá là đơn giản bạo lực, tổng hội nhân cơ hội vô tới muốn cản cừu vĩ hồ đuôi, rất nhanh sẽ bị một cái đuôi quét bay, làm cho Tur Lãng vội vàng đem nó mò trở lại, bất dung nghi vấn mà đem thu hồi linh thú túi đi.

Theo mấy cái canh giờ đã qua, mọi người đều mặt lộ vẻ mệt mỏi, linh lực cũng đã tiêu hao gần đủ rồi, Tur Lãng chờ người phương bị thể đổi lại. Mà này nửa ngày bên trong, có chín thành tu sĩ bị cừu vĩ hồ quét bay, chỉ có vẹn vẹn mấy người không có bức này đãi ngộ, trong đó Tur Lãng, Tô Hồng Phi, Liễu Thành Phong chính là trong đó mấy người.

Tur Lãng lấy ra linh rượu mạnh mẽ mà quán nửa bình, phương cảm giác khá hơn một chút, khỏe mắt dư quang nhìn phía một bên sắc mặt trắng bệch Hứa Phiên Nhiên, Tur Lãng suy nghĩ một chút, lấy ra một cái bình ngọc vớt cho nàng, lạnh nhạt nói: "Vừa mới đa tạ Hứa đạo hữu, đây là tạ lễ."

Lúc trước Tur Lãng suýt chút nữa bị Cừu Vĩ Huyết Hồ đuôi rút trúng thời, chính là Hứa Phiên Nhiên cô nương này phấn đấu quên mình mà tiến lên thế hấn đỡ một đòn, toàn bộ mọi người bị trừ phải thật xa, nội thương nghiêm trọng. Tuy rằng cảm thấy nàng quản việc không đâu, bất quá chỉ có thể lĩnh cái này tình, này một bình tử linh rượu xem như là thù lao.

Hứa Phiên Nhiên trên mặt lộ ra một cái cực kỳ nụ cười xinh đẹp, sắc mặt tuy rằng trắng xám, nhưng thêm mấy phần nhu nhược vẻ đẹp, nhìn Tur Lãng lãnh đạm mặt, nói rằng: "Ta là tự nguyện, Tur đạo hữu không cần để ở trong lòng." Một bộ không oán vô hồi đáp, người xem đặc biệt đau răng.

". . ."

Tur Lãng lần thứ nhất cảm giác được nguyên lai có người so với hắn còn muốn ngốc b, vị này Hứa cô nương đến cùng coi trọng hắn cái gì a? Lại nói cùng lần này tính ra, bọn hắn mới gặp mặt ba lần chứ? Lẽ nào là hắn đương nam nhân lâu, vì lẽ đó đã cùng nữ nhân có sự khác nhau, không cách nào lý giải nữ nhân ý nghĩ?

Thoáng đánh toà nghỉ ngơi một chút, Tur Lãng chờ người lại bị không trâu bắt chó đi cày bình thường đi đối phó cừu vĩ hồ.

Cừu Vĩ Huyết Hồ tuy rằng lợi hại, nhưng nó lại không chịu địch bước ly khai Trường Sinh Quả thụ nửa bước, cũng không chịu thương tổn Trường Sinh Quả thụ, vì lẽ đó rất nhiều chiêu số không sử dụng ra được, liền làm cho bọn hắn hơi chiếm thượng phong. Nhưng là vừa quán như vậy, những tu sĩ này ngay khi trước mặt nó bày trận đối phó chính mình, như thế nào chịu nhượng bọn hắn bày trận thành công, không thể thiếu muốn phá hoại Nguyệt Thiên Dạ chờ người bày trận, mà Tur Lãng chờ người cũng chỉ có thể ở mặt trước chặn cướp. Theo Tòa Yêu Kinh Lôi Trận bố trí đến cuối cùng, Cừu Vĩ Huyết Hồ rốt cục không nhịn được, không lo được những cái kia đánh lên tu sĩ, trực tiếp cừu vĩ quét ngang, Ầm Ầm Ầm, giữa không trung tu sĩ như lưu tinh như thế bị quét bay phải thật xa.

Tur Lãng nhìn này phổ thiên cái địa mà đến đỏ như máu đuôi dài, trong lòng biết lúc này nếu không trốn, thì sẽ bị thương thật nặng, nếu là né, này bố trí trận pháp liền đã trắng xe cát, nhất thời trong lòng buồn bức không thôi. Hắn không có cấp độ kia liệu mình làm người tinh thần, nhưng lại biết như hắn lúc này chạy, Thông Thiên Tháp bên trong tu sĩ tuyệt đối sẽ không buông tha hắn, bọn hắn chiếm đại nghĩa, bất cứ lúc nào có thể mang hắn diệt.

Tồn tại cùng với hắn một khu vực còn có mấy cái tu sĩ, trong đó Liễu Thành Phong Tô Hồng Phi đều ở, lúc này, tất cả mọi người làm ra quyết định, hai tên tu sĩ sắc mặt thâm biến, trực tiếp xoay người trốn ra phía ngoài đi, mà bọn hắn hành động này, rơi vào rất nhiều trong mắt người, đều là hai mắt cừu hận mà trừng mắt bóng người của bọn họ, dường như muốn đem bọn hắn lao lao nhớ kỹ, sau đó gặp phải tuyệt đối phải đem chi giết chết.

Liễu Thành Phong rút ra hấn trọng kiếm, quát quát một tiếng, trọng kiếm cấp tốc biến thành cự kiếm, ngăn cản này cuồng phi đuôi dài; Tô Hồng Phi song quyền phảng phất khuấy lên thiên địa linh khí, này ngưng tụ một mảnh uy thế kinh người khí tuyến, thế như chẻ tre, quét về phía này đè xuống màu máu đuôi dài, có khác hai tên tu sĩ đồng thời cũng lấy ra các loại pháp bảo khổng chế chúng nó lấy chống đối Cừu Vĩ Huyết Hồ.

Tur Lãng ngưng tụ lại mấy chục chuỗi hồn lực kiếm, ở Cừu Vĩ Huyết Hồ trên đầu phương nổ tung, nổ đến Cừu Vĩ Huyết Hồ thất khiếu chảy máu.

Tur Lãng phát hiện, hồn lực mặc dù đối với yêu thú lực sát thương vô cùng to lớn, nhưng đối phó với những Thượng Cổ đó yêu thú, uy lực nhưng giảm rất nhiều, xem ra hồn lực cũng không phải vạn năng.

Ầm ầm ầm!

Chín cái đỏ như màu máu đuôi dài đồng thời quét tới, uy lực vô cùng, tất cả mọi người đều bị trừ bay ra ngoài, ở giữa không trung phun ra máu tươi, thương thế rất nặng.

Tur Lãng cảm giác được ngũ tạng lực phù đều lệch vị trí, ho ra một ngụm máu tươi sau, mau mau lấy ra linh rượu quán một chỉnh bình, nhú lại mi nhìn về phía này cuồng hóa Cừu Vĩ Huyết Hồ, xung quanh rất nhiều như cùng hắn bình thường bị thương tu sĩ.

Đột nhiên, một đạo réo rất tiếng đàn vang lên, Cừu Vĩ Huyết Hồ động tác trở nên trì trệ.

Mọi người nhìn tới, liền nhìn thấy giữa không trung, một tên ăn mặc nguyệt quần dài trắng nữ tu ngồi xếp bằng ở một tòa toả ra màu trắng ánh quang to lớn Bạch Liên trên, hai tay bát trong lòng ngực một cái Ô Mộc cầm, tiếng đàn hóa thành đạo đạo Pháp Quyết, quấy rầy Cừu Vĩ Huyết Hồ thần trí.

Này đánh đàn nữ tử chính là La Thiên trong cửa một tên âm tu, tên là Bạch Cầm Âm.

Tur Lăng thấy thế, trong lòng khẽ nhúc nhích, tay giương lên, một cái toàn thân trắng như tuyết Ngọc Cầm xuất hiện ở trong tay, cảm thân không huyền, xem ra quái dị cực kỳ.

Đàn này chính là ở Thông Thiên Tháp tầng thứ nhất thu hoạch phải Ma Thiên Kinh Vũ Cầm, còn chưa nhận chủ, vì lẽ đó Tur Lăng trong lúc nhất thời cũng không có thể nhớ tới nó đến. Đương nhiên, hắn không quen âm luật cũng là một người trong đó, vì lẽ đó được cái này cảm thời, căn bản không có đem để ở trong lòng, nguyên là dự định chờ ly khai Thông Thiên Tháp sau, lại tìm cái thời gian đến nghiên cứu.

Mắt thấy Bạch Cầm Âm có chút không chống đỡ được, Tur Lăng ôm Ma Thiên Kinh Vũ Cầm, đem hồn lực ngưng tụ ở năm ngón tay trên, hồn lực hóa thành dây đàn, boong boong không hề có một tiếng động cảm âm vang lên, không có bất kỳ âm luật có thể nói cảm âm hóa thành sắc bén âm nhận, công kích về phía Cửu Vĩ Huyết Hồ, Tur Lăng thậm chí có thể nhìn thấy này âm nhận như thực thể, công kích về phía Cửu Vĩ Huyết Hồ thức hải . .

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Hai cực

Bởi vì chiến đấu duyên cớ, Cửu Vĩ Huyết Hồ Ly thân hình dâng mạnh, ở tu sĩ trước mặt, nghiêm nhiên một ngọn núi nhỏ tự cự hồ, cả người đỏ như màu máu, đầy mắt màu đỏ tươi, phảng phất liền trong không khí đều tràn ngập màu máu, chín cái màu máu đuôi dài giương nanh múa vuốt, như nhập chốn không người, không người có thể chịu hoàn.

Nhưng mà, hết thấy người phát hiện, ở vốn sẽ phải tránh thoát Bạch Cầm Âm tiếng đàn quấy rầy Cửu Vĩ Huyết Hồ lại đột nhiên hành động trở nên chậm chạp, liền này hẹp dài Hồ Ly mâu cũng biến thành lơ mơ cực kỳ, liền ở bọn hắn nghi ngờ không thời, này chín cái đuôi lại bắt đầu cuồng quét cuồng - đánh, nhưng là kiên trì không tới một lúc, lại ngưng trệ hạ xuống.

Bởi Ma Thiên Kinh Vũ cầm không có dây đàn, sở dĩ có không người nào có thể nghe nơi thấy này là lướt cảm âm, mà cảm âm khóa chặt chỉ là Cửu Vĩ Huyết Hồ đến công kích, càng không người phát hiện Cửu Vĩ Huyết Hồ dị dạng nguyên nhân, duy nhất rõ ràng chuyện gì xảy ra chỉ có phía sau bị cao to bụi cỏ che giấu trụ Tur Lăng, lúc này mọi người đều quan tâm chiến hình, không có người phát hiện hắn cử động.

Tur Lăng trên trán bí xuất mồ hôi tí, trên mặt bắp thịt thỉnh thoảng mà co giật dưới, lộ ra vô tận thống khổ.

Chớ trách Tur Lăng hội như vậy, không nói Ma Thiên Kinh Vũ cầm là một cái do Ma tộc đại năng làm ra khả năng không chế nguyên thần ma cầm, nguy hiểm dị thường, hơn nữa Tur Lăng bản thân liền không thông âm luật, càng không có tìm tòi quá Ma Thiên Kinh Vũ cầm sử dụng, hoàn toàn là dựa vào trực giác làm việc, còn chưa nhận chủ Ma Thiên Kinh Vũ cầm như thế nào chịu nghe nói? Đương tiếng thứ nhất cảm âm vang lên thời, Ma Thiên Kinh Vũ cầm trải qua bắt đầu rồi đối với người sử dụng phản không chế, muốn đem người sử dụng không chế làm con rối của mình.

Chính vào lúc này, Nguyệt Thiên Dạ vui sướng âm thanh vang lên: "Các vị đạo hữu, Tòa Yêu Kinh Lôi trận đã bố trí xong. Thu thiếu chủ!"

Bị điểm đến danh tự Thu Mộ Quy dĩ nhiên rõ ràng, trong nháy mắt ra hiện tại Tòa Yêu Kinh Lôi trận mắt trận trước, trên tay ngưng tụ một đoàn xi xỉ vang vọng Cửu Trọng Tử Lôi chuyển đi, toàn bộ đại trận lấy mắt trận làm trung tâm, phát sinh tiếng sấm nổ, sau đó sấm sét màu tím dẹt thành một chiếc võng khuếch tán ra đến, hướng về Trường Sinh Thụ dưới Cửu Vĩ Huyết Hồ nhanh đi.

Ở mọi người sốt sắng mà quan tâm đại trận thời, Tur Lăng rốt cục lấy ý chí kiên cường lực tránh thoát Ma Thiên Kinh Vũ cầm không chế, tùy theo đưa nó thu hồi trong bao trữ vật, đột nhiên đứng dậy.

Không có Ma Thiên Kinh Vũ cầm cảm âm ảnh hưởng, Cửu Vĩ Huyết Hồ rốt cục tỉnh táo, mà lúc này trải qua đã muộn, Tòa Yêu Kinh Lôi trận dĩ nhiên đưa nó nhốt lại, kêu to một tiếng, Cửu Vĩ Huyết Hồ chỉ có thể không cam lòng bị vây ở Tòa Yêu Kinh Lôi trận trong, không cách nào tránh thoát ra, trở mặt mà nhìn những tu sĩ kia hướng về nó sở thú hộ Trường Sinh Quả nhào tới.

Không có Cửu Vĩ Huyết Hồ cản trở, hết thấy người ngay đầu tiên hướng về Trường Sinh Thụ phi vút đi, cao to Trường Sinh Thụ trên, những cái kia tốc độ nhanh nhất tu sĩ ngay đầu tiên cướp được một gốc cây Trường Sinh Quả, nhưng không cách nào lại lấy viên thứ hai liền bị đi về tầng thứ ba lối vào truyền tống trận đưa ly.

Tur Lăng đến thời, Trường Sinh Quả trải qua bị phía trước tu sĩ một đánh mà quang, chỉ còn dư lại một gốc cây cây ăn quả, chỉ có thể phiền muộn mà bị tầng thứ ba lối vào truyền tống đi.

Hơi nóng phả vào mặt cát vàng, chói mắt mặt trời, suýt chút nữa nhượng Tur Lăng mê con mắt.

"Tư công tử, chúng ta đến tầng thứ ba." Thấy không có người sau, Tiểu Yêu Liên lại bò ra đến, vui mừng mà nói.

Tư Lăng khục một tiếng, run chân mà ngã vào bị mặt trời sái đến ** cay cát vàng trên, lấy ra linh rượu lại quán một bình, linh rượu không chỉ có thể trị liệu thân thể thương thế, càng khả năng khôi phục khô cạn linh lực, thực sự là thứ tốt. Một bình tử rượu xuống, rốt cục cảm giác tốt lắm rồi.

"Tiểu Hồng mười mười, xin lỗi, ta không có giúp người cướp được Trường Sinh Quả." Tư Lăng có mấy phần hổ thẹn, biết Tiểu Yêu Liên có bao nhiêu yêu Trường Sinh Quả.

Ai biết Tiểu Yêu Liên căn bản không thèm để ý, trái lại ngây thơ mà hướng hân cười, tay nhỏ giương lên, một viên so với thân thể của nó còn muốn lớn mấy lần hồ lô trạng quả trám từ lót ở nang dưới móng mặt, bị nó mà nói: "Chủ nhân thấy những cái kia người đều đang bận rộn, liên bang Tiểu Hồng hái được rất nhiều Trường Sinh Quả, có mười mấy viên đây."

"..."

Trong nháy mắt đó, loại kia đặc biệt rất muốn mắng cha đồ phá hoại tâm tình nháo cái nào giống như?

Tư Lăng rất đau "bi" mà thu hồi ánh mắt, nhắm mắt làm ngơ. Một đồng lớn người nhọc nhằn khổ sở mà đánh quai qua cửa, con yêu thú này nhưng như cuồng chính mình hậu viện như thế đã chạy đến chỗ cần đến đem mọi người mơ ước Trường Sinh Quả trộm hái được, này Trường Sinh Quả vốn là con số liên thiếu, không đủ một trăm, ở đây tu sĩ vạn mấy người, liên nhất nhân một viên đều không được chia, một mực nhưng giáo này con yêu một cái liên chiếm mười mấy viên, thực sự là... Thiệt thòi hân mới vừa rồi còn hổ thẹn chính mình bởi vì bị thương tốc độ quá chậm, không pháp tượng Nguyệt Thiên Dạ đám người ngay đầu tiên liên xông tới đánh Trường Sinh Quả. Bất quá ngẫm lại những cái kia người cùng mình như thế nhọc nhằn khổ sở mà chiến đấu, cuối cùng liên một viên Trường Sinh Quả cũng mò không được, đây lòng liên cân bằng.

Nghỉ ngơi một lát sau, thương hảo một nửa, còn lại đến tìm nơi chỗ an toàn đánh toà khôi phục, Tư Lăng quyết định trước tiên tìm một nơi nghỉ ngơi, sờ nữa tác rõ ràng này tầng thứ ba hoàn cảnh.

Cũng không biết không gian này mặt trời là từ nơi nào làm ra đến, ánh mặt trời thực sự là quá độc ác, nóng biết dùng người không chịu được. Tư Lăng dùng dính thanh thủy khăn mặt xoa xoa mồ hôi trên mặt cùng cát vàng, trong lòng có chút ngạc nhiên nghĩ ngợi.

Theo lý thuyết tiến vào Kim Đan kỳ sau đó, tu sĩ thân thể trải qua nóng lạnh bắt xâm, nhưng là ở nơi như thế này, hân nhưng như cái phạm nhân như thế, bị mặt trời sái đến mồ hôi nóng không ngừng, hoa mắt chóng mặt, thấy thế nào đều có vấn đề. Hơn nữa không chỉ là hân, liên Trọng Thiên cùng Tiểu Hồng đều bị sái đến có chút không chịu nổi, Tiểu Hồng là yêu thực, Trọng Thiên là mang mao yêu thú, đều là sợ nóng thể chất a.

Vì không sái thành người khô, Tư Lăng lên đỉnh đầu ngưng tụ một mặt thủy kính, cảm giác phương khá hơn một chút.

Phóng tầm mắt nhìn tới, từ từ cát vàng vô biên vô hạn, phương xa mơ hồ có thể thấy được một đồng chồng cồn cát ngoại, toàn bộ thế giới đều không có những thứ đồ khác. Tư Lăng cảm thấy, những cái kia tiến vào tầng thứ ba tu sĩ nhất định cũng ở mảnh này trong sa mạc, chỉ là địa phương quá to lớn, vì lẽ đó hiện tại không nhìn thấy người thôi.

Đi rồi sau một ngày, thiên rất cực đen, nhưng người không ứng phó kịp chính là, nhiệt độ đột nhiên dưới hàng, toàn bộ sa mạc gió lạnh gào thét, không gian lạnh đến mức khả năng ngưng kết thành băng. Cùng ban ngày khô nóng như thế, buổi tối lạnh giá đồng dạng khả năng ảnh hưởng tu sĩ thân thể, Tư Lăng không thể không đề chuẩn bị trước hảo tạm thời nghỉ ngơi trụ sở.

Tư Lăng núp ở dùng cát vàng xếp thành sa bảo lý, không gian không tính đại, có chừng hai mươi mét vuông đại, cao hai mét, đây là ở phát hiện nhiệt độ đột nhiên biến hóa thời, vội vàng làm ra đến nghỉ ngơi không gian, phân tán cát vàng là dùng sinh trưởng ở Tiểu Yêu Liên Hồng Liên không gian lý một loại khả năng bí ra như từng trập như thế có cường lực dính tính keo thụ chất lỏng dính hợp cùng cỏ, làm cho vách tường cứng rắn cực kỳ, dùng Linh kiểm dùng sức mà phách cũng phách không ra, hân là có thể chống đối buổi tối hàn đông cùng gió to.

Không gian tuy rằng tiểu, nhưng nghiêm nhiên như cái ngũ tạng đầy đủ nhà bạt, mặt trên rải ra một tấm vô cùng to lớn hỏa viêm bảo da, mềm mại mà ấm áp, mặc dù là lột ra đến da, nhưng nhưng mang theo hỏa viêm bảo đặc tính, toả ra ấm áp nhiệt độ, ngồi ở phía trên phẳng phát ngồi ở một tấm thảm điện trên. Trên đỉnh đầu nạm hai viên giới trần tục dạ minh châu, toàn bộ không gian có như bạch nhật —— dạ minh châu là trước đây thu gom, tuy rằng hiện tại có tiền, vẫn không có cam lòng ném mất, hiện tại vừa vặn thả trên công dụng. Còn lại cái bàn các thứ đầy đủ, bên trong góc đây cái kệ bếp, mặt trên điều khiển một miệng nồi sắt, táo trong miệng thiếu đốt cấp thấp hỏa phù, oa trên thang ừng ực ừng ực mà lẫn lộn, toả ra nồng đậm hương vị. Kệ bếp bên cạnh trên giá, điều khiển một con chính khảo đến màu vàng óng Bạch Nha Trư con non, hương vị đã phiêu đến thật xa.

Một cảm một thú ngồi xổm ở kệ bếp trước, lưỡng con mắt mất đi ba địa nhìn giả nướng trên Bạch Nha Trư, lúc này đúng là có chí cùng mà đình chiến, không có ở Tư Lăng vội vàng cho chúng nó làm cơm tối thời, còn muốn bị làm dữ so đừng khí hai con huyền não vị đau.

Quả nhiên đồ ăn là hết thấy kẻ tham ăn khắc tinh, thiên cổ bất biến đạo lý.

Chờ Bạch Nha Trư nướng kỹ sau, Tư Lăng hai tay tung bay, dễ như ăn bánh liền phiến ra một chậu thịt nướng, đem đẩy lên Trọng Thiên trước mặt.

Trọng Thiên vô cùng đại gia dạng mà điều khối thịt nướng, sau đó đem dăm to gan thân cái cổ lại đây trộm thịt Tiểu Hôi điều một móng vuốt đánh bay, Tiểu Hôi điều lẫn lộn toàn bộ dán trên tường, sau đó từ từ từ mặt tường hoạt roi trên mặt đất.

"Lú lo thu! !!"

Nghe được thê thảm tiếng kêu, Tư Lăng chếch thủ nhìn từ dưới đất bò dậy Tiểu Hôi điều hung trong mắt chứa lệ mà nhào tới, một con quần tới trong

lòng ngực của hắn, vô cùng đáng thương lú lo kêu.

Tư Lăng đưa nó xách tới một bên, nói rằng: "Người còn tiểu, không thể ăn quá nhiều thịt, ta làm cho người canh thịt, chờ người lại lớn lên một điểm, là có thể cùng Trọng Thiên đồng thời ăn thịt."

Tiểu Hôi điều sau khi nghe xong, lại một trận lú lo mà kêu, vô cùng bị phần đáng đáp. Tư Lăng biểu thị chính mình nghe không hiểu tiếng chim, vì lẽ đó không đề ý đến.

Đem một chậu đặc biệt làm Tiểu Hôi lược thang phóng tới Tiểu Hôi điều trước mặt, Tư Lăng chính mình tắc nâng một bát nóng hồi xương thang uống một hớp, nhất thời mẫn xi lưu hương, một luồng uất thiếp cực kỳ âm áp từ trong dạ dày nhảy lên cao, phảng phất hết thấy lạnh giá đều xua tan.

Giải quyết sau bữa cơm chiều, Tư Lăng cũng không có đứng lúc nghỉ ngơi, mà là lấy ra mười mấy tấm lục phẩm linh phù, bắt đầu ở sa bảo xung quanh bố cái trước giữ ấm trận, miễn cho nửa đêm nhiệt độ tiếp tục dưới hàng, ngay cả mình đều phải bị đông thành băng côn. Cũng không biết này Thông Thiên Thập làm sao có thể làm ra loại này biến thái địa phương, nóng thời nóng đến mức tận cùng, lạnh thời lạnh đến mức tận cùng, một mực tu sĩ mạnh mẽ thân thể dĩ nhiên đối với loại này cực lạnh cực nóng không miễn dịch lực, chỉ có thể như cái phẩm nhân như thế lợi dụng ngoại vật điều kiện phòng thủ giữ ấm.

Bố trí xong giữ ấm trận sau, toàn bộ không gian đều trở nên như mùa xuân bình thường ấm dung dung, Tư Lăng lại lấy ra một tờ hậu ẩm da thú làm ga trải giường, sau đó gối xuống trên nóc nhà dạ mình châu, bình yên mà lui đến âm áp trong chăn ngủ. Đồng thời, ba con yêu cũng chui vào, mỗi người chiếm lấy Tư Lăng vai hai bên địa phương.

Tu sĩ cũng không phải là không cần ngủ, nếu là quanh năm không phải nghỉ ngơi, tinh thần phương diện hội vô cùng gay go, bất quá đúng là có thể dùng đánh toả để thay thế ngủ. Nhưng mà cũng không phải hết thấy tu sĩ đều là khổ hạnh tăng, có lúc cũng sẽ tưởng tượng phẩm nhân như thế nằm xuống đến ngủ cái thoải mái cảm thấy. Đặc biệt Tư Lăng hiện tại thương còn chưa khôi phục, càng cần phải giấc ngủ đến khôi phục tinh thần.

Nửa đêm thời, Tư Lăng có thể cảm giác được ngoại mặt nhiệt độ dưới hàng đến lợi hại, dùng thần thức ra bên ngoài tham, phát hiện thế giới bên ngoài trải qua đã biến thành một mảnh cứng rắn băng sa, thậm chí có thể cảm giác được thần thức phảng phất đều phải bị đông thương như thế, nếu không là hắn bố trí rất nhiều đồ vật giữ ấm, dùng bất định hiện tại toàn bộ người đã kinh đông cứng. Hiểu là như vậy, hay vẫn là có thể cảm giác được trong không khí lạnh giá, lui đang ở chắn lý cũng lạnh đến mức không được.

Trở mình, Tư Lăng lại nhắm mắt lại lại ngủ dưới, có cứu chuyên yêu linh trận ở, khả năng ngăn cách Hóa Thần tu sĩ trở xuống thần thức, chỉ muốn không gian này không xuất hiện Hóa Thần kỳ lấy trên nhân vật nguy hiểm, Tư Lăng đúng là không cần lo lắng này sa bảo hội bị phát hiện.

Vừa cảm giác đến sau khi trời sáng, mặt trời mọc.

Mặt trời mọc trong nháy mắt đó, băng sương cấp tốc tan rã, hơi nước bốc hơi lên, bất quá mấy giây, toàn bộ thế giới từ băng Thiên Tuyết mà biến thành chói chang đại mạc.

Tư Lăng nhìn này hai cực biến hóa, trong lòng chấn động có thể tưởng tượng được, trong lòng mơ hồ cũng có chút rõ ràng Thông Thiên Thập tầng thứ ba là cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 117:: Khúc Vô Tử

Tư Lăng nhớ được bản thân ở một bộ tên là (Thương Vũ đại lục tạp đàm luận) đại lục thư từ trên xem qua một cái tên là Man Hoang nơi giới thiệu, này lý ngày đêm khí hậu chia làm hai cực, trú cực nóng, dạ cực hàn, khí hậu vô cùng ác liệt, ngoại trừ thân thể mạnh mẽ yêu thú, cực nhỏ có tu sĩ đồng ý ở tại Man Hoang nơi trong, khó có thể thích ứng này lý khí hậu.

Mà Thông Thiên Thập tầng thứ ba ngày đêm khí hậu biến hóa cùng Man Hoang nơi khí hậu cực kỳ tương tự, bất quá cũng có sự khác biệt, bởi vì ở Thông Thiên Thập lý, tu sĩ mạnh mẽ Kim Đan kỳ thể chất, mặt đối với nơi này cực lạnh cực nóng, cũng không có cách nào thích ứng, trái lại có thể cảm nhận được này một loại cực nóng cùng cực hàn, thực sự là một loại dẫn vật, cũng không biết Thông Thiên Thập làm sao làm ra loại này biến thái đồ vật đến thử thách người.

Mặt trời vừa mới bay lên không lâu, Tư Lăng trải qua một thân mồ hôi nóng, không thể không đem Thủy linh lực ở trên người đi khắp một lần, rất nhanh liền nhẹ nhàng khoan khoái. Vì để cho chính mình dễ chịu điểm, Tư Lăng thậm chí không tiếc tiêu hao linh lực đem một tầng Thủy linh lực bao trùm ở da dẻ mặt ngoài, cũng nên làm luyện tập vận dụng linh lực.

Hoạt bát yêu thú cũng đối với loại này khô nóng không có cách nào, Tiểu Hôi lần thứ nhất cam nguyện tiến vào Linh thú trong túi tránh né này khô nóng, Tiểu Yêu Liên chui vào nó Hồng Liên không gian lý, chỉ có Trọng Thiên một mối mà ngồi xỏ ở Tư Lăng trên bả vai.

Từ từ cát vàng, phảng phất không có giới hạn, Tư Lăng ngự kiếm tận hành, như vậy bay gần như sau một ngày, rốt cục nhìn thấy bóng người.

Một cái người ngự kiếm hướng hấn cuồng phi mà đến, phía sau là một mảnh cuộn cuộn bụi mù. Chờ gần rồi thời, Tư Lăng phát hiện này cuộn cuộn bụi mù là một con to lớn màu đen bát cước con nhện cấp tốc bốn ba thời nhấc lên, con nhện phía sau phản búng không lồ trên có mấy đạo tinh mục đích màu trắng vân vân, vì lẽ đó loại này con nhện lại gọi Bát Cước Vân Văn Tri Chu, là một loại độc tố vô cùng phách liệt độc con nhện, chỉ cần dính lên nó một điểm nọc độc, coi như là Kim Đan tu sĩ thân thể khả năng trực tiếp trúng độc mà chết.

Lúc này Bát Cước Vân Văn Tri Chu tám cái chân dài ở ** cay cát vàng trên cát bước, vô cùng mềm mại cấp tốc, căn bản không được này ** khí hậu ảnh hưởng, thỉnh thoảng mà phun ra một cánh tay bình thường thô to nhện công kích phía trước tu sĩ, to nhện đánh vào cát vàng trên, phát sinh một tiếng vang ầm ầm, toàn bộ cát vàng bay múa đầy trời.

"Vị đạo hữu này, nhanh lên một chút giúp đỡ! !" Này ngự kiếm bay tới tu sĩ xa xa mà phát hiện Tư Lăng bóng người, hô to gọi nhỏ.

Tư Lăng mâu sắc hơi trầm, rất nhanh liền nhớ lại cái này hướng chính mình hô to gọi nhỏ không điểm hình tượng nam tu, dĩ nhiên là quy hải đảo trên bán cho hấn nhượng linh rượu phương thuốc nam tu Khúc Vô Từ, trước đây thấy hấn thời, liền cảm thấy hấn không một điểm tiền bối dạng, hiện tại Tư Lăng Kết Đan, Khúc Vô Từ xem ra vẫn là Kim Đan trung kỳ, còn bị này Bát Cước Vân Văn Tri Chu truy đến chặt vật như vậy.

Thấy bọn hấn càng ngày càng gần, Tư Lăng căn bản không để ý tới hấn, ngự kiếm hướng về một đầu khác bay đi.

Nhượng Tư Lăng thâm hận chính là, Khúc Vô Từ kẻ này dĩ nhiên cũng theo hấn chạy, nói rõ dính trên hấn, đồng thời còn ở phía sau tích lý bá rồi nói cái liên tục.

"Vị đạo hữu này, chúng ta lại gặp mặt, thực sự là quá khéo, người là này vừa tới tầng thứ ba đến chứ? Không trách đây, nếu là ở chỗ này quá người, hấn phải biết mảnh này trong sa mạc rắn độc bò cạp độc độc con nhện chờ con kiến rất nhiều, mà lại khắp toàn thân đều là kịch độc, coi như là Kim Đan kỳ tu vi, chỉ cần bị nó độc dính lên, cũng muốn đi đi nửa cái mạng. Hơn nữa chúng nó đều có một cái cộng đồng đặc biệt, nếu là phát hiện không phải chúng nó tộc loại, chết cũng phải đuổi, mãi đến tận mặt trời xuống núi thời, nhiệt độ cấp tốc biến hóa, mới hội thối lui, đến lúc mặc dù giải nguy cơ, nhưng nếu không có đúng lúc chuẩn bị kỹ càng chống lạnh công tác, buổi tối cũng sẽ bị đông cứng chết, vì lẽ đó bình thường phát hiện các loại độc trùng yêu thú, nhất định phải đồng tâm hiệp lực, đồng thời tiêu diệt —— dát! !"

Khúc Vô Từ âm thanh đột nhiên ngừng lại, chờ đem trong miệng đồ vật phun ra thời, phát hiện là một viên như nước trong veo linh quả, sau đó lại sẽ linh quả nhét vào trong miệng, này ẩn chứa linh khí thanh tân nước trái cây giảm bớt khô nóng mang đến miệng khô lưỡi nóng.

Nhìn thấy hấn hành động này, Tư Lăng lặng lẽ, lại một lần nữa biết được vị đại thúc này da mặt dày, xem ra căn bản không giống cái Tu tiên giả, trái lại như những cái kia giới trần tục lý cực không biết xấu hổ phạm nhân, căn bản không cái chính hình. Bất quá Khúc Vô Từ lời này cũng nhắc nhở hấn, mất thấy mặt trời sắp xuống núi, buổi tối đến, không thể thiếu muốn tìm địa phương quá đêm.

Tư Lăng rất nhanh liền có chủ ý, nói với Khúc Vô Từ: "Khúc đạo hữu, ta giúp người giải quyết này con Bát Cước Vân Văn Tri Chu, người đưa người gia tổ truyền cất rượu phương thuốc tặng ta có thể được?"

"Không được!" Khúc Vô Từ gọi dậy đến, "Đó là ta Khúc gia tổ truyền bảo bối, sao có thể tùy tiện biếu tặng người khác?"

Tư Lăng khinh bỉ nói: "Đừng nói đến như vậy đại nghĩa lắm nhien, đều sẽ tổ truyền bảo bối sao chép mấy trăm tấm lấy ra đi bán, còn nói gì bảo bối? Ta ra tay vì người giải quyết phiền phức, người không phải hấn là có chút biểu thị sao? Ít nhất cũng phải cho cái thù lao đi, chúng ta đây là công bằng giao dịch, lẫn nhau ai cũng không nợ ai. Hay vẫn là..." Tư Lăng nhẹ nhàng mà nói, "Khúc đạo hữu người muốn chờ đến chính mình linh lực khô cạn, sau đó bị Bát Cước Vân Văn Tri Chu trực tiếp cắn chết?"

Tuy rằng không biết Khúc Vô Từ trải qua cái gì, nhưng Tư Lăng như thế nào không có phát hiện linh lực của hấn trải qua kẻ bên khô cạn, chống đỡ không được bao lâu, vì lẽ đó ở phát hiện hấn thời, mới hội liều mạng mà xông lại muốn đem hấn lôi xuống nước đồng thời đối phó Bát Cước Vân Văn Tri Chu, vì chính mình tìm được tia thoát thân không gian.

So với Khúc Vô Từ đến, Tư Lăng hôm nay mặc dù hao chút linh lực ngự nóng, nhưng cũng chưa động thủ một lần, trong đan điền linh lực dồi dào, hơn nữa như muốn đối phó Bát Cước Vân Văn Tri Chu, lại không phải không phải tự mình ra tay không thể.

Đột nhiên, Khúc Vô Từ bên người cát vàng bị một cái kéo tới thô to to nhện bắn trúng, cát vàng như nước biển bình thường nổ tung như thế, đầy trời cát vàng đem hấn quay đầu đầu mặt mà lâm vũng vàng, toàn bộ mọi người thành bùn cát người. Mắt thấy này to nhện lại hướng công kích mình mà đến, Khúc Vô Từ lần đi phi thường chặt vật, lại cũng không kịp nhớ vì chính mình mưu tính nhiều chút chỗ tốt, oa oa kêu, "Được rồi được rồi, ta đáp ứng cho người ta Khúc gia tổ truyền cất rượu phương thuốc làm thù lao! !"

Vừa dứt lời, một thanh Linh kiếm ôm lấy phía sau hấn cổ áo đem hấn xả ly to nhện công kích, sau đó là một tổ ba mươi tám linh phù tạo thành tiểu sát trận hướng cấp tốc chạy tới Bát Cước Vân Văn Tri Chu bay đi, sát trận đem Bát Cước Vân Văn Tri Chu nhốt ở bên trong, Tư Lăng bỗng nhiên lùi về sau, quát một tiếng "Bạo", toàn bộ sát trận muốn nổ tung lên, nhấc lên xung quanh cuồng sa trùng thiên, uy thế kinh người.

Điên không rượu ngây ngốc nhìn những cái kia toả ra lục phẩm khí tức ba mươi tám linh phù liền như thế nổ tung, nhất thời trong lòng một mảnh thịt đau, gọi thẳng Tư Lăng phá sản, đồng thời cũng rõ ràng bị chính mình kéo xuống nước người đàn ông này là cái người có tiền, dĩ nhiên cam lòng dùng quý giá

cực kỳ lục phẩm linh phù tạo thành cái tiểu sát trận nhốt lại Bát Cước Vân Văn Tri Chu, sau đó làm nổ toàn bộ sát trận. Nguyên bản lục phẩm linh phù uy lực trải qua không tầm thường, lại sẽ ba mươi tám lục phẩm linh phù tạo thành một cái sát trận, coi như là đơn giản nhất sát trận, nhưng đã gia tăng rồi gấp đôi uy lực, đem Bát Cước Vân Văn Tri Chu nổ thành mảnh vụn tra.

Tư Lăng không nhìn Khúc Vô Từu xem cường hào như thế ánh mắt, đi tới, ở một đồng trong máu thịt lay ra một viên yêu đan, dùng thủy trùng rửa sạch sẽ sau, đem thu vào trong bao trữ vật.

Chờ Tư Lăng thu cẩn thận tất cả những thứ này, rồi cực nhìn về phía Khúc Vô Từu, Khúc Vô Từu bị cặp kia đẹp để đôi mắt đẹp vừa nhìn, nhất thời có chút đau "bi" cục khẩn, mất đi ba địa nhìn hân.

"Vị đạo hữu này, quen biết thì có là duyên, còn không biết xưng hô thế nào." Khúc Vô Từu này trương mang theo chán chường tướng đại thúc mặt lộ ra một cái lấy lòng về mặt, xem ra lại như loại kia không đủ tư cách tiểu cả chốn.

"Tư Lăng."

"Ai, Tư đạo hữu, tên này thật là là sản nguoi, danh xứng với thực a..."

"Khúc đạo hữu, thù lao!" Tư Lăng đánh gãy hân lại nhai, có thể thiếu kiên nhẫn nghe cái quanh năm đặt tại quán vỉa hè hồ khản, hân nhất định là khản bất quá hân, neho mắt lại nhìn Khúc Vô Từu này trương chán chường mặt, nghi ngờ hỏi: "Hay vẫn là Khúc đạo hữu muốn quyet nợ?"

Khúc Vô Từu khoe miệng vì đánh, lúc này tình huống với mình bất lợi, đương nhiên sẽ không tự tìm đường chết, mau mau cười nói: "Làm sao biết chứ? Chỉ là ta túi trữ vật bị người đánh cắp, đồ vật bên trong cũng không còn, những cái kia cất rựu phương thuốc tự nhiên cũng không gặp. Ai, đừng nóng giận, tổ truyền cất rựu phương thuốc ta luôn luôn là ghi vào trong đầu, sẽ không quên, chỉ cần tìm một chỗ nghỉ ngơi, chờ ta khôi phục linh lực, đến lúc đó có thể lấy lại cho người thu lại một phần."

Tư Lăng đột nhiên phát hiện Khúc Vô Từu loại này người nhìn như tản mạn vô lý đầu, kỳ thực là nhất khôn khéo bất quá, dăm ba câu liền đem hân lôi xuống nước đến, mắt thấy mặt trời xuống núi, nguy hiểm buổi tối đến, dùng cái thích hợp bất quá lý do lại trên chính mình. Chỉ là... Hân là dễ dàng như vậy nhượng người chiếm tiện nghi sao?

Đương mặt trời rơi xuống bình địa sa này một bên, cuối cùng một tia sáng biến mất, toàn bộ sa mạc lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được thật nhanh kết băng, rét căm căm giáng lăm, gió lạnh gào thét.

Ấm áp sáng sủa sa bảo lý, Khúc Vô Từu dùng một loại tám tắc lấy làm kỳ lạ ánh mắt nhìn Tư Lăng, cảm thấy cái này tướng mạo mỹ dị thường nam nhân thực sự là cái hội hưởng thụ sinh hoạt, nhìn một cái này địa trên phố chính là toả ra nhiệt lượng hóa viêm báo da, này kệ bếp trên đôn chính là thơm ngát nước nóng, hóa trên giá khảo chính là toàn bộ Bạo Nha Trư... Không gian nho nhỏ lý, ngũ tạng đầy đủ, liền trên nóc nhà, còn có giới trần tục trong dạ minh châu đến chiếu sáng! Khúc Vô Từu xưa nay không biết, nhượng tu sĩ xem thường dạ minh châu nguyên lai cũng khả năng phái được với công dụng, có cái gì so với loại này nguy hiểm quý dị địa phương trong, có so với thứ này dễ dàng hơn?

"Gào gì!"

"Lú lo thu! !"

Hai tiếng uy hiếp âm thanh vang lên, Khúc Vô Từu trong lòng cả kinh, phát hiện Tư Lăng bên người ngồi xổm một yêu một cầm vô cùng nguy hiểm mà nhìn mình chăm chăm, mà nguyên nhân là hân vừa này nhân suy tư đến quá mê muội, không cẩn thận nhìn giá nướng trên thơm ngát thịt nướng thất thần...>__

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118: Ốc đảo

"Ta đi tới Thông Thiên Tháp tầng thứ ba có chừng mấy ngày thời gian, ngay khi ngày hôm trước rất xui xẻo mà bị người cướp đoạt túi trữ vật. Cái kia cướp ta túi trữ vật người thực sự là cái đệ tiện vô liêm sỉ, dĩ nhiên ở sau lưng đánh lén, nếu không là ta phản ứng nhanh, tuyệt đối sẽ bị giết, hơn nữa hân có một mặt vô cùng tà môn tám gương, bị này chiếc gương chiếu đến người, nguyên thần bị thương lại không sức phản kháng. Nguyên bản cùng ta đồng thời đến tầng thứ ba còn có mấy cái đồng bạn, nhưng đều chết thảm ở này người tám gương dưới, chỉ có ta một cái người trốn thoát. Trên người món đồ gì đều không có, đặc biệt đến buổi tối thời, trên người ngoại trừ bản mệnh pháp bảo, không có những vật khác, nơi này khí hậu cũng vô cùng tà môn, bất luận ban ngày đêm tối muốn bình an chịu đựng qua đi, tiêu hao rất nhiều linh lực, thật vất vả đến ngày hôm nay, không nghĩ tới lại gặp phải Bát Cước Vân Văn Tri Chu..."

Nói đến đây, Khúc Vô Từ hầu như không nhìn được khuôn mặt một cái lông chưa xốt lẹ, người xui xẻo thời uống nước lạnh cũng sẽ nhét kẽ răng, trong lòng càng là hận cực kỳ đánh hẳn túi trừ vật người. Nếu là thời điểm khác, đánh liền đoạt, chỉ có thể tự than thở một tiếng chính mình tài nghệ không bằng người, kiếm về một cái mạng trải qua tính hảo. Nhưng là loại này cực hàn cực nóng nói, tu sĩ mạnh mẽ thể chất không còn tác dụng thời, vậy sẽ phải dựa vào công cụ phụ trợ chống lạnh kháng nóng a, lập tức cái gì đều đoạt, nhượng hẳn sống thế nào?

Loại này thử thách tu sĩ thể chất nóng lạnh thực sự là quá đáng ghét, đáng ghét hơn chính là đoạt hẳn túi trừ vật tiêu tử, sau đó gặp phải tuyệt đối muốn đem đánh thành tro tra mới khả năng giải mỗi hận trong lòng.

Khúc Vô Từ hãy còn nghiêng răng nghiêng lợi, Tư Lăng nhưng cảm thấy này đoạt Khúc Vô Từ người sao quen thuộc như vậy đây, tuyệt bức là Triệu Thanh không giải thích. Triệu Thanh là cái yêu ở phía sau đánh lên đánh lên kiếm lợi, Khúc Vô Từ gặp phải hẳn thực sự là xui xẻo, bất quá khả năng từ Triệu Thanh ngay dưới mắt chạy trốn, thuyết minh vị đại thúc này tâm kế và khí vận đều là không sai.

Hiểu rõ ngọn nguồn sau, Tư Lăng liền không có cái khác hứng thú, chờ uống xong nước nóng sau, Tư Lăng lấy ra một viên trống không thể ngọc ném cho hẳn, nói rằng: "Thù lao."

"..."

Ở Khúc Vô Từ mở miệng trước, Tư Lăng tiếp tục nói: "Hi vọng Khúc đạo hữu nói lời giữ lời, không phải vậy đêm nay khả năng người lại muốn lĩnh hội một lần ngoại mặt cực hàn đêm."

Nghe ra hẳn hội lưu chính mình ở đây qua đêm, Khúc Vô Từ lập tức thu hồi tâm địa gian xảo, bắt đầu đem tổ truyền cất rượu phương thuốc ghi chép đến trống không trong ngọc giản. Dùng một canh giờ, Khúc Vô Từ mới ghi chép xong, đem giao cho Tư Lăng.

Tư Lăng đem thể ngọc đặt ở mi tâm, thần thức quét qua, nhìn thấy bên trong mười mấy phần cất rượu phương thuốc, trong lòng thoả mãn. Từ khi thường thức đến lĩnh rượu chỗ tốt, Tư Lăng liền đặc biệt mà quan tâm những cái kia cất rượu phương thuốc, cũng ở những chỗ khác mua vài phần cất rượu phương thuốc, phát hiện những cái kia khá một chút cất rượu phương thuốc không phải quý đến người chết, chính là phương pháp phối chế căn bản không sánh được từ Khúc Vô Từ này lý bán tinh diệu, làm cho Tư Lăng vẫn ghi nhớ Khúc Vô Từ trên tay còn lại phương pháp phối chế, sớm biết lúc trước liền hẳn là dùng nhiều điểm linh thạch toàn bộ đều mua. Đương nhiên, từ nơi này cũng có thể thấy được Khúc Vô Từ cũng coi như là chịu thiệt, những cái kia cất rượu phương thuốc rất tốt, chỉ tiếc Khúc gia không có danh tiếng gì, hàng này lại là cái sâu rượu lại hàng, trực tiếp đem tổ truyền đồ vật làm Thành Liêm giới hàng thông thường tùy tiện kiếm lời điểm linh thạch, liền trực tiếp như vậy tùy ý lượng lớn bán, bán nhiều lắm, ai cũng đưa chúng nó đương thành hàng thông thường.

Thu cẩn thận phương thuốc sau, Tư Lăng quay về này lười biếng dựa vào sa tường chuẩn bị ngủ đại thúc nói: "Hào, người có thể đi ra ngoài."

"..."

Nhìn hẳn một bộ "Dĩ nhiên qua cầu rút ván, người thực sự là quá vô tình" về mặt kinh ngạc, Tư Lăng nhướn mày, chậm rì rì mà nói: "Ta không quen cùng người khác sống chung một chỗ, mà lại ngày hôm nay cứu người một mạng, đã không nợ người, ngoại mặt cái kia nhỏ hơn một chút sa bảo người có thể ở đi vào, ta dùng linh phù bày giữ âm trận, lạnh bất tử người." Nhưng cũng sẽ không âm đi nơi nào là được rồi.

Sau khi nghe xong, Khúc Vô Từ an tâm, cảm thấy quả nhiên người khuôn mặt đẹp cùng tâm địa là thành ti lệ thuận. Nhưng là, khi hẳn rầm vui vẻ mà đến bên ngoài một cái khác diện tích khá là nhỏ sa bảo thời, nhất thời bị phần, đây chính là cái phối thô sa phòng a, giới a liền khối đệm đều không có a, lẽ nào hẳn muốn trực tiếp nằm trên sa lon ngủ?

Chờ đem mặt dày đến mượn yêu thú bị Khúc Vô Từ đuổi đi, Tư Lăng đem cửu chuyển linh trận bày lên, cách trở bên ngoài hết thấy âm thanh sau, Tiểu Yêu Liên mới từ Tư Lăng trong tay áo bò ra ngoài, nhất nhãn tam yêu không gánh nặng mà ngủ.

Ngày thứ hai, mặt trời mọc sau, vẫn là cùng ngày hôm qua không khác biệt khô nóng khí trời.

Tư Lăng mục tiêu là tìm tới đi về tầng thứ tư miệng đường hầm, tự nhiên là muốn tiếp tục lên đường. Khúc Vô Từ tiễn mặt cùng sau lưng Tư Lăng, dự định cùng sau lưng Tư Lăng kiếm cái tiện nghi, đối với Thông Thiên Tháp tầng thứ tư, Khúc Vô Từ tự nhiên cũng muốn đi.

Tiến vào Thông Thiên Tháp sau, mỗi lần xông qua một tầng thời, liền có thể được đến như thế Thông Thiên Tháp dành cho khen thưởng, càng đi chỗ cao, phần thưởng càng tinh kỳ ít ỏi, cũng thúc đẩy tiến vào tháp tu sĩ coi như bị Thông Thiên Tháp ngược đến sông không bằng chết, nhưng cũng cần rằng làm sao cũng không chịu từ bỏ. Như Tư Lăng ở tầng thứ nhất thời, qua cửa được khen thưởng chính là này thanh Ma Thiên Kinh Vũ cầm, tầng thứ hai qua cửa sau, được chính là một viên cao giai linh thảo hạt giống, tầng thứ ba, còn không biết phải nhận được tương thưởng gì đây.

Bất quá đang hỏi Khúc Vô Từ sau, Tư Lăng rất nhanh liền biết chính mình ở tầng thứ nhất thời được Ma Thiên Kinh Vũ cầm là cái bất ngờ, nếu không là hẳn người nam này thân nữ tâm người bị tùy cơ chuyển đến này lý, bình thường nam nhân bình thường tuyệt đối không cách nào ở ở tình huống kia như hẳn như vậy thuận lợi lấy đi Ma Thiên Kinh Vũ cầm, cho nên mới phải làm cho nó vẫn ngưng lại ở nơi đó, trăm nghìn vạn năm đến không một người có thể thuận lợi đưa nó lấy đi, cuối cùng bị Tư Lăng lượm cái tiện nghi, không thể không bị Thông Thiên Tháp đương thành qua cửa khen thưởng. Còn đến tầng thứ hai thời, Tư Lăng muốn thuận lợi thông qua tầng thứ ba thời, mới có qua cửa khen thưởng ra đến, dựa vào này loại suy, mỗi lần thông qua một tầng sau, mới hội phát thưởng lẹ.

Xem ra Ma Thiên Kinh Vũ cầm xác thực không phải vật phẩm, chó trách Hàng Ương cũng muốn nó, Tư Lăng quyết định kinh sau muốn đem Ma Thiên Kinh Vũ cầm làm ép đáy hòm pháp bảo, làm đòn sát thủ tốt nhất.

"Ý của ngươi là nói, trải qua có mấy cái người đến Thông Thiên Tháp tầng thứ tư ?" Tư Lãng ở cát vàng trên ngực kiểm phi hành, hồi phía sau cái kia da mặt dày đuôi.

"Đúng." Khúc Vô Từ đến tầng thứ ba thời gian so với Tư Lãng sớm mấy ngày, đối với nơi này tình huống hiểu khá rõ, "Đi về tầng thứ tư lối vào ở này giữa sa mạc duy nhất ốc đảo trong, bất quá này lý có rất nhiều loại cỡ lớn yêu thú độc trùng nghị lại, có thể khó đối phó. Lúc đó nếu không là tiểu tử kia chơi đánh lén, ta hẳn là cũng có thể tới tầng thứ tư đi tới, trái lại nhượng hãn nhanh chân đến trước." Nói, lại là một trận tức giận bất bình.

Tư Lãng suy nghĩ một chút, hỏi: "Ngươi biết có ai đến tầng thứ tư ?"

Khúc Vô Từ là cái đầu óc linh hoạt, vừa nghe là biết đạo Tư Lãng ý tứ, suy nghĩ một chút lúc đó nhìn thấy, nhân tiện nói: "Ta đến thời điểm, này lý trải qua loạn lén, vừa vận nhìn thấy có cái lạnh như băng nam nhân cuối cùng biến mất ở lối vào, dùng một mặt tường băng đem những cái kia yêu thú nhốt lại."

Tư Lãng trong lòng hơi động, "Là ăn mặc đạo bào màu trắng sao?"

"Không phải." Khúc Vô Từ thấy hãn mất lộ mừng rỡ, không khách khí đánh vỡ hãn hi vọng, "Nghe người bên ngoài nói, hẳn là Kỳ gia người, gọi Kỳ Trầm Mi."

Sau khi nghe xong, Tư Lãng bữu môi, nghĩ lại lại nghĩ, Kỳ Trầm Mi đều đến tầng thứ tư đi tới, phỏng chừng Đại ca cũng đến tầng thứ tư.

Tư Lãng quyết định không lại loạn cuồng, hướng về giữa sa mạc ốc đảo mà đi, hãn muốn đến Thông Thiên Tháp tầng thứ tư đi.

Bỏ ra hai ngày thời gian, mới đến chỗ cần đến. Xa xa mà, Tư Lãng cùng Khúc Vô Từ ngừng lại, ẩn núp ở ốc đảo cách đó không xa, quan sát này phiến diện tích không nhỏ ốc đảo.

Ốc đảo lý có một mặt hồ nước nhỏ, xung quanh có rất nhiều đang uống Thủy Tề tức yêu thú, hơn nữa đều là chút tám, cửu giai yêu thú cấp cao, xác thực rất vương tay chân. Bất quá so với tầng thứ hai thời con kia Cửu Vĩ Huyết Hồ đến, những này yêu thú có vẻ nhược làm lộ, nhưng là không chịu nổi nhân gia số lượng đông đảo a, nơi nào chịu nhượng bọn hãn những này người ngoại lai đến ốc đảo đi, đàn phàm tiếp cận ốc đảo tu sĩ, đều sẽ bị chúng nó đương thành kẻ xâm lấn, không khác biệt công kích. Ngoài ra, còn có này sa mạc đặc biệt độc vật ẩn núp ở sa dưới giương giương mắt hổ, nhượng người khó lòng phòng bị.

Tư Lãng rất nhanh phát hiện dường như hãn bình thường đối với ốc đảo có ý đồ tu sĩ không ít, cách đó không xa đồng cát trên, liền ẩn núp vài tên tu sĩ, nhìn thấy bọn hãn đến thời, liền có ra hiệu bọn hãn đồng thời hợp tác.

Tư Lãng hí hí mắt, nhận ra những này là Hoắc gia đệ tử, trong đó có mấy lần cùng Nguyệt Thiên Dạ phát sinh xung đột Hoắc Noãn Ngọc. Tư Lãng cũng phát hiện một cái cực kỳ quái lạ tình huống, tựa hồ chỉ nếu là có điểm danh khí nữ tu, tất nhiên muốn cùng Nguyệt Thiên Dạ phát sinh điểm xung đột, kết làm cái thù hận; chỉ cần có điểm danh khí nam tu, tựa hồ cũng muốn đối với Nguyệt Thiên Dạ khác mắt chờ đợi... Đây là cái gì kỳ quái thể giới?

"Tư đạo hữu, không bằng chúng ta hợp tác đi." Hoắc Noãn Ngọc đề nghị. Nàng cũng coi như là một nhân vật, biết rõ đạo Nguyệt Thiên Dạ cùng Tư Lãng quan hệ ám muội, địch ta không rõ, nhưng nhưng lựa chọn hợp tác với hãn.

Hợp tác đúng là nhất biện pháp tốt, còn có nửa ngày thời gian liền trời tối, bọn hãn nhất định phải trong khoảng thời gian này chạy tới ốc đảo trung ương đi, này lý có một mảnh sinh trường sum xuê quy tức thảo, đi về tầng thứ tư đường nối là ở chỗ đó. Nếu là nói riêng về quy tức thảo, đây chính là luyện chế ngưng Hồn đan trọng yếu vật liệu, thiên kim khó cầu, là các luyện đan sư yêu nhất, hơn nữa hay vẫn là một đám lớn trải qua trường thức ăn quy tức thảo, chỉ cần một cây lấy ra đi, cũng có thể bán cái mấy triệu linh thạch.

Chi tiết chính là, quy tức thảo bên cạnh còn có giương giương mắt hổ phối hợp yêu thú —— cấp mười Hồ Dục Xà, kịch độc cực kỳ, há mồm liền có thể phun ra một miệng khói độc, khắp toàn thân đều là độc, nếu là tu sĩ không cẩn thận dính lên, da thịt trực tiếp hội thối rữa. Mà Hồ Dục Xà kịch độc nhưng là quy tức thảo chất dinh dưỡng, quy tức thảo thành thực sau, trở thành Hồ Dục Xà lên cấp dinh dưỡng phẩm, có thể nói là làm bạn tương sinh, thiếu một thứ cũng không được.

Vì lẽ đó, con đường này trên vô cùng nguy hiểm, cùng người bên ngoài hợp tác còn khả năng nhiều mấy phần tự tin.

Tư Lãng trầm ngâm một chút, liền đáp ứng cùng Hoắc Noãn Ngọc đám người hợp tác, vì không ở chính giữa đồ đối với đồng bạn ném đá giấu tay, đồng thời lấy tám ma lên thế, tạm thời kết làm đồng minh. Ngoại trừ Tư Lãng ngoại, Hoắc Noãn Ngọc cũng liên hợp vài bát tu sĩ, không chỉ có đệ tử của những đại môn phái kia, còn có một chút tán tu.

"Chúng ta tra xét qua, ốc đảo lý sinh hoạt không xuống một trăm loại yêu thú, ngoại trừ bên trong hồ nước tâm là cộng đồng nguồn nước, mỗi một loại yêu thú đều có địa bàn của chính mình, người bên ngoài nửa điểm càn cự không được." Hoắc ám hương phân tích nói: "Chúng ta muốn đến ốc đảo trung tâm đi, có mấy cái đường có thể lựa chọn, bất quá ta kiến nghị từ phía tây hòa dã lý địa bàn đi tới, hòa dã lý số lượng mặc dù nhiều, nhưng cũng là một loại nhát gan yêu thú, chỉ cần chúng ta biểu hiện ra tuyệt đối vũ lực, chúng nó không dám dễ dàng trên chọc."

Này cái đề nghị hết sức tốt, tất cả mọi người không có lý do gì từ chối, quả nhiên là cái hữu dụng hữu mưu nhân vật, Nguyệt Thiên Dạ tuy rằng cũng không sai, nhưng cũng ít đi hoắc ám hương loại kia trầm ôn trọng trải khí độ, có vẻ quá mức kiêu ngạo hung hăng, coi như là đề nghị cũng như là ở ra lệnh, nhượng người từ trong lòng không thoải mái.

Thương nghị hảo sau, mọi người liền xuất phát, nhất định phải ở trời tối hạ nhiệt độ trước đến ốc đảo trung tâm đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119: Đôi lập

Giữa bầu trời, mặt trời chói chang.

Nhiệt độ cao cho này quần xura nay cao cao tại thượng Tu tiên giả mang đến rất lớn ảnh hưởng trái chiều, trên thực tế tu tiên sau đó, ngoại giới nóng lạnh đối với tu sĩ ảnh hưởng trải qua rất ít, có thể bỏ qua không tính. Vì lẽ đó bọn hắn cũng quen rồi, nhưng ai biết đều tu luyện đến Kim Đan kỳ, lại đột nhiên phát hiện bọn hắn hiện tại hãy cùng cái phạm nhân như thế, đối với nóng lạnh đều không triệt. Liên phảng phất nhọc nhằn khổ sở nửa đời, một buổi đánh trở về trước giải phóng, trong lòng mọi người đều táo bạo không ngớt, gọi Ạ Thông Thiên Tháp người không nên lãnh khốc như vậy vô tình có được hay không.

Mồ hôi nóng tự cái trán chảy ròng ròng đi xuống, đi vào quần áo trong, thổi tới bão cát dính che ở da dẻ ở bề ngoài, mang đến từng trận đánh chán khó chịu. Ngoài ra, nhiệt độ cao nhiệt độ cũng cho thân thể của bọn họ mang đến mặt trái ảnh hưởng, trí thiếu đầu óc so với bình thường xơ cứng không ít, liên tục kiểm phi hành cũng như là một loại cực hình.

Thế nhưng hiện tại không người nào dám oán giận loại khốc hình này, ở nghị định kế hoạch sau, do Hoắc Noãn Ngọc chờ mấy cái sức chiến đấu cường hân tu sĩ ở trước dẫn đường, cái khác người lặng yên đuôi tới, đội ngũ hiện hình quật đi tới, như vậy nếu có đột phát sự tình phát sinh thời, khả năng càng tốt hơn mà dành cho bên cạnh đồng bạn viện trợ.

Ẩn vào Hỏa Dã Ly địa bàn sau, tất cả thuận lợi đến khó mà tin nổi. Hỏa Dã Ly là một loại bát giai yêu thú, hơn nữa năng lực sinh sản cực mạnh, một cái Hỏa Dã Ly địa bàn thì có hàng vạn con hỏa ly nghỉ lại, nếu là đoàn kết cùng nhau, sức chiến đấu hết sức kinh người, thêm vào Hỏa Dã Ly vương là một con cấp mười yêu thú, căn bản không người nào dám tới phạm. Đáng tiếc chính là, Hỏa Dã Ly vương bình thường không dễ dàng xuất hiện, mà hỏa ly môn là gan lại quá nhỏ, chỉ cần xông vào chúng nó địa bàn người ngoại lai thực lực vượt qua chúng nó, Hỏa Dã Ly chỉ có con đường trốn, căn bản sẽ không nghĩ đến đoàn kết lên kháng địch.

Hoắc Noãn Ngọc chỉ có điều là nắm một cái cao giai pháp quyết ném qua, Hỏa Dã Ly môn liền sợ đến không thấy tăm hơi.

Đương nhiên, Hỏa Dã Ly không thấy bóng dáng sau cũng không phải thuận buồm xuôi gió, bởi vì hạt cát dưới còn ẩn núp độc con nhện bò cạp độc các thứ, nghe thấy được tu sĩ khí tức, dồn dập từ dưới nền đất bò ra đến, quay về bọn hắn chính là một trận đầu đá lung tung.

Các loại pháp quyết pháp bảo bay tán loạn, mọi người kìm nén một luồng khí, rất nhanh liền đem xâm chiếm các loại độc trùng oanh thành mảnh vụn.

Đi qua Hỏa Dã Ly địa bàn sau, cự ly ốc đảo trung tâm quy tức thảo chỉ còn dư lại một nửa lộ trình, mà này một nửa lộ trình trong, bọn hắn muốn đi ngang qua hai loại yêu thú địa bàn, phân biệt là Huyết Nghĩ cùng Biên Bức Thử. Huyết Nghĩ tốt hơn đối phó, chỉ cần ngự kiếm phi hành bay qua là được, nhưng này Biên Bức Thử vô cùng khó chơi, nhìn thấy người tu lại như sói đói nhìn thấy thịt, từng con từng con ngược cổ nhìn chăm chăm phi ở giữa không trung tu sĩ, hơn nữa chúng nó kết hợp thử loại cùng dơi loại đặc điểm, không chỉ có là khoan đất một tay hảo thủ, hơn nữa trên lưng còn có một đôi dơi như thế cánh, mở ra hai cánh hướng bọn hắn bay tới, giương một miệng trăng toát lợi răng liền muốn hướng về tu sĩ trên người cắn.

Tư Lăng đem hồn lực bao trùm ở linh kiếm trên, quay về đập tới Biên Bức Thử chém xuống một kiếm đi, đưa chúng nó chém thành hai nửa. Cùng Tư Lăng ngược lại chính là, bên cạnh tu sĩ linh kiếm căn bản phách không ra này Biên Bức Thử cứng rắn thân thể, thậm chí bị Biên Bức Thử nhân cơ hội gặm một cái, này sắc nhọn hàm răng đem đâm máu dây lưng thịt đồng thời cắn đi, tước cũng không tước liền nuốt ăn.

Tư Lăng lại xoay xoay mấy kiếm đem bay tới Biên Bức Thử như chặt rau cải trắng như thế đưa chúng nó chém giết, loại này chiến tích tự nhiên giáo xung quanh tu sĩ giật mình không tin, nhìn này linh kiếm trên bao trùm năng lượng màu trắng, đều là động lòng phi thường, nhưng đoán không ra đây là cái gì có thể lượng.

Tư Lăng quang minh chính đại mà nhượng bọn hắn nhìn, từ khi Kết Đan sau, khả năng là có sức lực, hắn trải qua không kiêng kỵ ở trước mặt người sử dụng hồn lực, liền để bọn hắn đem hồn lực đương thành cao giai công pháp hảo.

Biên Bức Thử thân thể cứng rắn phi thường, rất khó đưa chúng nó chém giết, hàm răng càng là lợi khí, tre già măng mọc mà bay lên, cắn bị thương không ít tu sĩ, liền đối cũng tổn rơi xuống vài tên tu sĩ. Chờ rốt cục ly khai Biên Bức Thử địa bàn thời, bọn hắn đám người chuyển này xem ra đều là chặt vật phi thường, mà không có bị thương cũng chỉ có hai, ba người.

Tư Lăng bình yên mà ngồi ở một bên, lấy ra một bình linh rượu từng miếng từng miếng mà uống khôi phục linh lực, nơi như thế này, không thích hợp đánh toà khôi phục linh lực, chỉ có thể dựa vào đan dược các thứ, hơn nữa hơi chút còn có một con cấp mười Dực Xà muốn xoay, nhất định phải đem thân thể trạng thái tăng lên tới tốt nhất tình hình. Ngoại trừ Tư Lăng ngoại, cái khác người cũng là dành thời gian chữa thương kiểm soát ăn bù linh đan các thứ đến

khôi phục dọc theo con đường này tiêu hao linh lực.

"Tur đạo hữu, người rượu này..." Khúc Vô Từ xoa xoa tay, mắt đi ba địa nhìn chăm chăm Tur Lãng trên tay bình rượu, mũi tàn nhẫn mà đánh ngửi hương tửu.

Dọc theo con đường này, Khúc Vô Từ như chỉ theo đuôi như thế cùng sau lưng Tur Lãng, tuy rằng cũng chịu chút thương, nhưng đến cùng không nghiêm trọng. Mà này một chuyến cũng làm cho hắn biết được Tur Lãng lợi hại, không phải là chỉ có dung mạo cùng tu vi, nhớ tới lần thứ nhất gặp mặt thời, Tur Lãng mới từ sát hải ra đến, liền biết hắn là loại kia chú trọng thực tiễn cùng kinh nghiệm tu sĩ, vì lẽ đó càng ngày càng nhượng hắn kiên định theo Tur Lãng quyết tâm.

Tốt xấu chính mình cất rượu phương thuốc cũng là này vị cho, suy nghĩ một chút, Tur Lãng từ trong bao trữ vật cầm một bình không có gia nhập linh dịch linh rượu ném cho hắn.

Khúc Vô Từ mạnh mẽ ực một hóp, trên mặt lộ ra say sưa vẻ mặt, hắn là cái không rượu không vui, kiếm lời đến linh thạch đều cầm mua rượu, nhân sinh cao nhất hưởng thụ chính là uống rượu uống đến chết, thực sự là không giống Tu tiên giả. Nhưng là rất khổ rồi chính là, Khúc gia mặc dù là lấy cất rượu lập nghiệp, nhưng đến hắn này một đời thời, đã xuống dốc không nói, hắn thậm chí không có di truyền đến tổ tông chút nào cất rượu thiên phú, cuối cùng chỉ có thể đem Khúc gia cất rượu phương thuốc giá rẻ bán đi. Này hay vẫn là hắn lần thứ nhất uống chính mình Khúc gia cất rượu phương thuốc sở nhượng linh rượu, quả nhiên không phải những cái kia hàng thông thường có thể so sánh, điều này làm cho hắn quyết định sau đó muốn giao hảo Tur Lãng, kiếm lời tiền sau cùng này vị mua điểm linh uống rượu.

Đột nhiên phát hiện một đạo thâm đặc tầm mắt, Tur Lãng ngẩng đầu nhìn tới, phát hiện là Hoắc Noãn Ngọc, tuy rằng không biết nàng nhìn mình chăm chăm làm cái gì, vẫn lễ phép tính mà gật đầu hỏi thăm.

Hoắc Noãn Ngọc rụt rè mà về lấy một cái khá là lạnh nhạt mỉm cười, sau đó đứng dậy hướng về Tur Lãng nơi này đi tới.

Hoắc Noãn Ngọc là tìm đến Tur Lãng tiếp tục hợp tác, cùng Khúc Vô Từ như thế, Hoắc Noãn Ngọc cũng tại vừa nãy đối phó Biên Bức Thử thời biết được Tur Lãng đáng sợ kia sức chiến đấu, cũng không giống một ít thể môn phái tu sĩ bình thường chỉ có tu vi không có kinh nghiệm, ở loại địa phương nguy hiểm này, kinh nghiệm càng phong phú, sống sót xác suất càng cao, mới khả năng đi được càng xa hơn.

Tur Lãng nghe Hoắc Noãn Ngọc phân tích Hồ Dục Xà sinh hoạt tập tính cùng nhược điểm cùng kế hoạch kế tiếp, lại một lần nữa cảm khái nữ nhân này thật là một thành công tính có mưu lược, như không có Nguyệt Thiên Dạ loại kia không hợp lý tồn tại, nàng phỏng chừng ở lúc đầu liền khả năng hào quang rực rỡ, mà không phải như hiện tại, phảng phất làm cái gì đều bị Nguyệt Thiên Dạ áp một đầu.

Chỉ nghĩ nơi lương khắc chung, Hoắc Noãn Ngọc liền tuyên bố xuất phát.

Cự ly mặt trời hạ sơn chỉ có nửa canh giờ, bọn hắn chờ không được.

Hồ Dục Xà là một loại có xà đầu hồ thân thể cùng một đôi cánh ưng yêu thú, xem ra vô cùng quái dị, nhưng hết sức lợi hại, đặc biệt nó độc không ai dám coi khinh, phun ra một miệng khói độc, trong phạm vi mười dặm cây cỏ đều khô, không ai sống sót. Vì lẽ đó ở tiến vào Hồ Dục Xà địa bàn sau, bọn hắn phát hiện trên đất chỉ có thừa thối một ít cỏ khô, □ mặt đất chính là bùn đất cùng sỏi, so sánh bên dưới, có vẻ phương xa này một vùng dài đến xanh tươi ướt át quy tức thảo vô cùng quái dị, cũng chỉ có lấy độc khí làm nuôi dưỡng phần quy tức thảo khả năng thích ứng hoàn cảnh như vậy.

Tiến vào Hồ Dục Xà địa bàn sau, Tur Lãng phát hiện Trọng Thiên thập phần hưng phấn, tựa hồ liền nghiêm trời nóng khí cũng không thể ngăn cản nó đất đỏ tâm tình.

Rất nhanh Tur Lãng liền biết nó tại sao lại như vậy hưng phấn, vị đại gia này hiển nhiên là nhìn chăm chăm Hồ Dục Xà, muốn Hồ Dục Xà yêu đan. Hồ Dục Xà yêu đan là nó khắp toàn thân độc nhất đồ vật, mà Trọng Thiên vừa vận bị Sát Ma xưng là "Tiểu độc thú", cho nên mới đối với nó cảm thấy hứng thú, đem coi là một loại đại bổ hoàn.

Làm tự chủ —— hơn nữa là bị ép, Tur Lãng không thể thiếu nên vì nó mưu tính, may là Hoắc Noãn Ngọc kế hoạch trong, Tur Lãng cũng là công kích chủ lực một trong, vì lẽ đó ngược lại bớt đi rất nhiều phiền phức.

*****

Hình thù kỳ quái cao to bãi đá bên trong, ẩn giấu hứa phức tạp hơn đường nối cùng động đá, mà động đá lý sinh sống rất nhiều hắc ám sinh vật, hơi không cẩn thận sẽ bị chúng nó chụp mỗi tận đất, làm cho ở bãi đá trong bốn ba tu sĩ đều đánh tới hoàn toàn cẩn thận.

Một đạo bóng người màu trắng trôi nổi ở bãi đá trên không, lạnh lẽo hờ hững mắt lạnh lẽo bắn khoả bãi đá, thần thức lan tràn, đem phương viên trăm dặm nơi bãi đá đều bao phủ ở thần thức bên dưới, nhượng ẩn giấu ở bãi đá trong người có loại không chỗ che thân cảm giác.

Đột nhiên, phía trên người ánh mắt vi ngưng, ngón tay bấm quyết, một đóa điểm màu trắng hoa sen hướng về bãi đá trong ném tới, hòn đá vỡ toang, đá vụn bay khắp nơi xạ, khiến cho ẩn giấu trong đó người chật vật nhảy ra đến, điều động linh kiếm hướng về xa xa bỏ chạy.

Triệu Thanh nghiêm mặt liều mạng mà trốn, trên mặt tái nhợt không có một chút hồng hào, cặp kia bình thường trong ánh mắt hiện lên dày đặc tơ máu, xem ra tựa hồ bị thương không nhẹ, mà nhượng hắn nghĩ không ra chính là, vì sao này vị tây cảnh thiên tài lại đột nhiên ra tay với chính mình. Lẽ nào là nên vì đệ đệ hắn báo thù? Này cùng tình báo không hợp, này vị không phải luôn luôn chỉ chuyên tâm tu luyện, không để ý tới bất kỳ thế tục việc sao? Hơn nữa hắn cảm giác trên này hai huynh đệ tựa hồ không có như vậy sâu sắc giao tình chứ?

Mấy ngày qua, Triệu Thanh trải qua vô cùng thâm khổ, pháp bảo đem hết, cũng không cách nào thoát đi này người truy sát, thậm chí ngay cả Diệt Thần kính đều lấy ra, lại phát hiện đối phương sớm đã có chuẩn bị, căn bản sẽ không nhượng hấn có cơ hội xuất thủ, trái lại mấy lần tam phiên bị hấn tổn thương. Nếu không là hấn chạy trốn thủ đoạn tuyệt vời, phỏng chừng liền muốn ngã xuống ở này nam nhân tay bên trong.

Bởi vậy, Triệu Thanh cũng coi như là biết được tây cảnh đệ nhất thiên tài thực lực, thực sự là —— khủng bố. Hấn thậm chí không cách nào dự đoán, hấn điểm máu chốt ở nơi nào, người đàn ông này nhượng hấn lần đầu tiên trong đời cảm giác được cái gì gọi là sợ hãi.

Đột nhiên, Triệu Thanh trong lòng kêu một tiếng nát, thân thể đi xuống phương bãi đá ngã xuống đi. Phía sau là một cái do băng điểm ngưng tụ thành hóa tiên, trực tiếp đem thân thể hấn quật tới.

Đương hóa tiên đụng tới thân thể thời, này một loại đau thực sự là khó có thể dùng lời diễn tả được, phảng phất đau đến sâu trong linh hồn. Tan nát cõi lòng. Nghe nói tu sĩ như bị băng điểm gây thương tích, nguyên thần đều tổn, không có một trăm năm nuôi dưỡng không trở lại. Hơn nữa gay go chính là, còn cần một viên thất phẩm ngưng Hồn đan tá lấy trị liệu, càng là cao giai linh đan, càng là khó làm, có linh thạch cũng không mua được.

Triệu Thanh kêu thảm một tiếng, lại cũng vô lực ngự sử linh kiếm, thân thể đi xuống phương bãi đá hạ đi, đồng thời cái kia điểm màu trắng hỏa tiên lại một lần công kích mà đến.

Ngay khi hấn coi chính mình chắc chắn phải chết thời, một con ưu mỹ trắng rõ tay đem hấn xách trụ, một cái màu đen trường tiên đem vậy sẽ phải đánh ở trên người hấn hóa quất trật, thậm chí bóng roi đã qua, nhắc lên một trận ác liệt cương phong, kinh động thiên hạ.

Triệu Thanh uể oải mà nhìn đem hấn ném đến linh kiếm trên lãnh điểm nữ nhân, nữ nhân này từng cùng hấn từng làm giao dịch, bọn hấn hợp tác vô cùng vui vẻ, hấn ở nàng nơi này kiếm lời không ít linh thạch. Bất quá nữ nhân này nhưng là cái nguy hiểm nữ nhân, cùng nàng làm giao dịch có thể, nhưng hấn xưa nay không dám cùng nàng vượt qua được gần, sợ bị bên người nàng những cái kia hộ hoa sứ giả cho xé ra.

Bất quá, lúc này Triệu Thanh đúng là muốn nhìn xem nữ nhân này cùng tây cảnh đệ nhất thiên tài đối đầu sau, ai mạnh ai yếu, hoặc là lưỡng bại câu thương cũng không sai.

Bãi đá trên không, nam tử mặc áo trắng cùng cô gái áo đỏ đối lập, phong nhắc lên hai người tay áo, sung sướng đề mê, tuần nam mỹ nữ tổ hợp, vô cùng hấp dẫn người nhìn cầu, mà giữa bọn họ loại kia ác liệt sát khí phảng phất thực chất giống như vậy, liền phía dưới bãi đá cũng không chịu nổi mà đỏ nát.

"Ta rất sớm trước đây đã nghĩ giết ngươi." Nguyệt Thiên Dạ nói một cách lạnh lùng nói: "Nếu không là ngươi, Tư Lăng dùng cái gì hội như vậy cùng ta tách ra?"

Tư Hàn vẻ mặt chưa biến hoá, chỉ là cặp kia mắt lạnh lẽo hình như có băng điểm nhảy lên, nhàn nhạt mở miệng: "Ngươi không xứng với hấn!"

Nguyệt Thiên Dạ hai mắt phát lạnh, cười gằn nói: "Đánh huynh trưởng danh nghĩa, khắp nơi làm khó dễ ngăn cản, cũng chỉ là một câu nói này? Ngươi thực sự là làm người ta ghét có biết hay không?"

"Là lời ông bươm!" Tư Hàn âm thanh vẫn là chưa biến hoá, "Nhục người tự nhục!"

"Ngươi —— "

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Võ tan

"Tư đạo hữu, cẩn thận, " Hoắc Noãn Ngọc kêu một tiếng.

Tư Lăng toàn thân che một tầng mỏng manh hồn lực bảo vệ da dẻ không bị khói độc gây thương tích, tay lý kiếm vẫn ra từng đạo từng đạo kiếm hoa, nghe được Hoắc Noãn Ngọc nhắc nhở, eo loan thành một cái khó mà tin nổi độ cong, hiểm hiểm địa tách ra Hồ Dục Xà phun ra mà đến nước bọt. Này nước bọt kích sau lưng hấn cát đá trên, phát sinh xì xì trận âm thanh, những cái kia cát đá trong nháy mắt đen thui hòa tan, hiện trường lưu dưới một cái hố to.

Thật là độc,

Mọi người thấy thôi, ánh mắt khê biến, hành động càng ngày càng cẩn thận rồi.

Tur Lăng cùng Hoắc gia vài tên tu sĩ phối hợp, sao bọc lại canh giữ ở quy tức thảo cái khác Hồ Dực Xà. Bọn hắn muốn làm chính là kiềm chế lại Hồ Dực Xà, đưa nó cầm cố ở một chỗ, thuận tiện thanh ra một con đường, không cho khói độc của nó khuếch tán. Người ở chỗ này tuy rằng có Giải Độc đan, nhưng đan được cấp bậc không cao, cũng không thể hoàn toàn giải Hồ Dực Xà độc rắn, vì lẽ đó mọi người ở đối đầu Hồ Dực Xà thời không khỏi có chút bó tay bó chân.

Hồ Dực Xà lạnh lẽo hai mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm phía dưới tu sĩ, sau lưng một hai cánh nhưng nó có thể ở lại ở giữa không trung, càng cho ở đây các tu sĩ tăng thêm độ khó, mỗi hồi có người muốn lên lút tiềm gần quy tức thảo phụ cận thời, đều hội phun đi một miệng nọc độc, dính vào nọc độc tu sĩ tuy rằng sẽ không trong nháy mắt mất mạng, nhưng là cả người thũng nát, đau đến không muốn sống. Đối đầu Hồ Dực Xà không tới thời gian một phút, thì có vài tên tu sĩ bởi vì muốn thừa dịp đoàn người kiềm chế Hồ Dực Xà chạy vào quy tức thảo mà bị Hồ Dực Xà nọc độc sát hại, như vậy cũng tức một chút người muốn nhân cơ hội kiếm lợi tâm tư.

Mắt thấy mặt trời liền muốn xuống núi, Hoắc Noãn Ngọc không khỏi bắt đầu lo lắng lên, nàng dùng một cái quán quanh phát hỏa điểm trường tiên một roi đánh ở Hồ Dực Xà trên người, xuất hiện một đạo da tróc thịt bong vết thương, có thể thấy được cái kia hỏa tiên không giống bình thường, Hồ Dực Xà bị đau, nổi điên lên, bắt đầu không muốn sống mà công kích lên.

Tur Lăng thấy thế, đem hồn lực phúc đến linh kiếm trên, bỏ về phía Hồ Dực Xà một bên cánh, bị phụ gia hồn lực kiềm uy lực hung mãnh, như chặt đậu hũ giống như đem con kia cánh bỏ xuống. Không còn cánh chống đỡ, Hồ Dực Xà thân thể lệch đi, hí từ giữa không trung rơi xuống ở quy tức thảo trước.

Hồ Dực Xà phản nộ, phun ra đỏ tươi thiết lưỡi, ối chao đót vài tiếng, vài tên không đề phòng tu sĩ lại bị nọc độc công kích, thừa dịp mọi người hỗn loạn thời, Hồ Dực Xà cái cổ trưởng thô, tựa hồ đang áp ụ cái gì.

"Nó muốn đem hết thủy nọc độc hóa thành khói độc, này khói độc vừa ra, phạm vi có thể quét phương viên ngàn dặm." Hoắc Noãn Ngọc cả kinh kêu lên: "Nó muốn cùng chúng ta đồng quy vu tận!"

Mắt thấy mặt trời liền muốn xuống núi, lại có Hồ Dực Xà một bộ muốn đồng quy vu tận tư thế, mọi người không khỏi nóng lòng lên, như ở trời tối chỉ phía trước không kịp chạy tới tầng thứ tư đi, ai biết này ốc đảo lý những cái kia nguy hiểm yêu thú độc trùng có thể hay không thừa dịp tu sĩ chống lại cực hàn thời cơ đến công kích? Muốn biết Thông Thiên Tháp tầng thứ ba trong, ngoại trừ mảnh này ốc đảo ở buổi tối thời sẽ không kết băng, những nơi khác đều là sông băng vạn dặm. Đương nhiên, tuy rằng sẽ không kết băng, nhưng nhiệt độ cũng thấp đến mức đáng sợ, mà những cái kia yêu thú cũng vô cùng mạnh mẽ, ở lại ốc đảo trong qua đêm trái lại so với ở trong sa mạc qua đêm còn nguy hiểm hơn mấy phần.

Mọi người lại cũng không kịp nhớ cái khác, dồn dập sử dụng pháp bảo công kích, mắt thấy Hồ Dực Xà cái cổ trưởng thô vài lần, trong lòng mọi người càng ngày càng lo lắng, thậm chí có chút người trực tiếp xông vào quy tức thảo trong, nhưng trong nháy mắt bị Hồ Dực Xà nọc độc công kích bỏ mình.

Tur Lăng neho mắt lại, dương tay lấy ra một tổ linh phù tạo thành một cái phù trận đem Hồ Dực Xà nhốt lại, phù trận là đơn sơ nhất khôn thủ trận, bình thường thời điểm căn bản là không có cách nhốt lại cấp mười yêu thú, chỉ là Hồ Dực Xà lúc này bị thương nghiêm trọng, khả năng nhốt lại nó thời gian ba cái hô hấp, bất quá này thời gian ba cái hô hấp cũng đầy đủ, lưỡng tức chạy tới Hồ Dực Xà trước mặt, một tức dùng để chém xuống Hồ Dực Xà đầu lâu, sau đó lấy ra Hồ Dực Xà yêu đan, vọt thẳng tiến vào quy tức thảo, dùng kiếm liên thảo mang nê đào lên một mảnh quy tức thảo.

Phát hiện Hồ Dực Xà liền như thế bị chém giết, mọi người kinh ngạc một tý, nhìn thấy Tur Lăng vọt vào quy tức thảo trong, lại cũng không kịp nhớ cái khác, trực tiếp vọt vào, chỉ kịp nhổ lên một cây quy tức thảo thân hình liền biến mất ở giữa.

Hoắc Noãn Ngọc mang theo Hoắc gia đệ tử cũng vọt tới, nàng học Tur Lăng động tác, trực tiếp dùng hỏa tiên liên nê mang thảo đồng thời chép lại quán lấy, thân thể biến mất theo ở tầng thứ ba trong.

*****

Đứng vững thân thể sau, Tur Lăng thủ xem trước một chút chính mình thế giới đang ở là ra sao, chỉ hi vọng không nên như tầng thứ ba như vậy hổ cha.

Phóng tầm mắt nhìn tới, vô biên vô hạn bãi đá, hình thù kỳ quái, chiều cao bất nhất.

Vậy cũng là là so với tầng thứ ba xong chưa? Tur Lăng nghĩ, đem này liền nê mang thảo đồng thời chặt bỏ một từng quy tức thảo ném cho Tiểu Yêu Liên nhưng nó thu vào nó Hồng Liên không gian, sau đó mở ra lòng bàn tay nhìn tầng thứ ba qua cửa khen thưởng, là một khối huyền màu xanh kim loại bài, biên giới miêu tả phức tạp phù văn, bài ở giữa hoa văn càng là phức tạp kỳ quái, chỉ liếc mắt nhìn, liền cảm giác đầu có chút choáng váng, không thể không đưa nó thu hồi đến, chờ rảnh rồi lại lật xem.

Lúc này, Trọng Thiên gãi gãi Tur Lăng, không nói nó nói Tur Lăng liền biết nó muốn làm gì, tròn tròn mắt, từ trong bao tử vật đem cái viên này Hồ Dực Xà yêu đan lấy ra ném cho nó.

Trọng Thiên ôm cái viên này yêu đan ngửi một cái, sau đó a ô một miệng đem nuốt vào bụng lý, liền nằm nhoài trên bả vai hắn nhắm mắt luyện hóa đi tới.

Lúc này, bên cạnh không gian vặn vẹo dưới, Khúc Vô Từ này mở lớn thúc mặt ra hiện tại trước mắt, nhìn thấy Tur Lăng lý, nhất thời đại hỉ, liền muốn chạy tới.

"Tur đạo hữu, quá tốt rồi, chúng ta lại cùng nhau, tiếp tục đồng thời nỗ lực qua cửa đi Thông Thiên Tháp tầng thứ năm đi!"

Hoá ra này đại thúc là dính trên chính mình, đem chính mình coi là qua cửa tiên phong rồi! Tur Lăng không thêm để ý hắn, đang chuẩn bị lý khai thời, đột nhiên về mặt trở nên nghiêm túc, ngóng nhìn phương xa, này lý có người ở đầu pháp, hơn nữa có thể cảm giác được quen thuộc sống linh lực.

Là Đại ca!

"Tư công tử, là cái kia Nguyệt Thiên Dạ cùng Đại ca đánh tới đến rồi." Tiểu Yêu Liên linh giác vô cùng nhạy cảm, chỉ cần gặp tu sĩ, đều có thể phân chia linh lực của bọn họ gọn sóng.

Tư Lăng hơi biến sắc mặt, ở trong lòng hấn Đại ca tuy rằng lợi hại, nhưng Nguyệt Thiên Dạ nhưng là cái vận khí rất tốt người, không chỉ là luyện khí sư hay vẫn là luyện đan sư, pháp bảo ra hết, khó lòng phòng bị. Hơn nữa nhượng Tư Lăng kiêng kỵ chính là, Nguyệt Thiên Dạ lòng dạ cực nhỏ, không nói có cừu oán tất báo, mà là gấp đôi còn gấp mười lần, thà rằng chính mình phụ tận người trong thiên hạ, cũng hưu giáo người trong thiên hạ phụ nàng, nếu là nàng cảm thấy người phụ nàng, cũng không biết sẽ làm ra cái gì điên cuồng sự tình đến. Cái này cũng là vì sao lúc trước đi tới nơi này cái thể giới thời, Tư Lăng chậm chạp không thể cùng Nguyệt Thiên Dạ chặt đứt tiền nhậm cùng nàng quan hệ, chuyện như vậy nhất định phải có cái thời cơ, phương hảo làm việc.

Hiện nay, Nguyệt Thiên Dạ cùng Đại ca đối đầu, Tư Lăng chỉ lo Đại ca chịu thiệt, không chút nghĩ ngợi mà hướng về chiến trường bay đi.

Khúc Vô Từu thấy thế, cũng vội vàng đuổi theo.

Chờ Tư Lăng khẩn vội chậm vội rốt cục đến hiện trường thời, giữa không trung một trắng một đỏ hai bóng người triển đấu cùng nhau, màu trắng băng điểm cùng các loại màu sắc pháp quyết bạo liệt ra, giữa bầu trời một mảnh năm màu rực rỡ màu sắc, xem ra mỹ lệ dị thường, nhưng này thanh uy nhưng dạy người không dám dễ dàng tiếp cận, phụ cận bãi đá bị oanh thành mảnh vụn tra, xuất hiện từng cái từng cái không bằng phẳng hố to.

Lúc này giữa không trung, hai người nhất nhân sử dụng băng điểm ngưng tụ thành trường thương, nhất nhân sử dụng cái kia vô cùng nổi danh thần ảnh tiên, khí thế như cầu vòng, trên người hai người đều xuất hiện vết thương, về mặt khí thế đến xem bị thương không nghiêm trọng lắm.

Tư Lăng nhìn chung quanh một chút, phát hiện cách đó không xa vậy xem còn có một chút người, trong đó có Triệu Thanh cùng Kỷ Trường Ca, Tiêu Trạc, Thu Mộ Quy, Hứa Phiền Nhiên đám người. Vì vì nhú lên lông mày, Tư Lăng biết những này người ngoại trừ đi theo Nguyệt Thiên Dạ Kỷ Trường Ca đám người chuẩn bị chỉ cần có không đúng, đúng lúc ra tay, cái khác người mà, bất quá là muốn xem bọn hấn lưỡng bại câu thương sau hảo kiểm lợi.

Tư Lăng trong lòng cười gằn, hai mắt hơi lạnh lẽo, dưới chân giẫm linh kiếm bay qua, giờ kiếm đỡ phía sau đánh lên Tư Hàn cái kia bóng roi, thuận lợi đem này bóng roi vậy đi ra, bóng roi có như linh xà, lặc đến phía dưới bãi đá trong, hòn đá ầm ầm nổ tung.

"Tư Lăng!" Nguyệt Thiên Dạ đột nhiên thu tay lại, sắc mặt khó coi mà trừng mắt hấn.

Tư Lăng cười lạnh một tiếng, tay áo bỗng bành, đứng ở Tư Hàn bên người, hai mắt hàm băng.

"Đại ca, ngươi không sao chứ?" Tư Lăng nghiêng thủ nhìn phía bên người nam nhân, đối đầu cặp kia bình tĩnh không lay động hấn mâu, xem ra là không có chuyện gì.

Tư Hàn nhìn ngó hấn, vừa nhìn về phía đối diện Nguyệt Thiên Dạ, tựa hồ rõ ràng hấn cử động, cặp kia mắt lạnh lẽo hơi lộ ra vẻ hài lòng, liếc nhìn Nguyệt Thiên Dạ ánh mắt có không nói ra được trào ý.

Nguyệt Thiên Dạ tự nhiên cũng nhìn ra được Tư Hàn trong mắt ý tứ, sắc mặt khó coi hết sức khó coi, lại nhìn Tư Lăng vừa đến liền quan tâm Tư Hàn, hoàn toàn đem chính mình phớt đến một bên. Nếu là lấy trước, hấn đã sớm bỏ xuống tất cả hướng chính mình chạy tới, khi nào hội như vậy đem chính mình quên?

Hai người xa xa nhìn nhau, Nguyệt Thiên Dạ từ lúc đầu ngạc nhiên đến trầm mặc, sau đó có chút chờ đợi mà nhìn hấn, nhưng mà ánh mắt kia lại đang đối phương lạnh lẽo về mặt chậm rãi trở nên âm u.

"Tư Lăng, ngươi thay đổi..." Nguyệt Thiên Dạ thờ dài một tiếng, tựa hồ có vô hạn khổ não, "Ngươi từng nói, ngươi hội vẫn bảo vệ ta, không sẽ cùng ta tách ra, ai cũng không thể ngăn cản chúng ta cùng nhau, coi như là thân nhân của ngươi cùng gia tộc, cũng không thể."

Tư Lăng lặng lẽ, trong lòng co giật, rất muốn đập chết trước đây "Tư Lăng", đến cùng để lại cho hấn phiền toái gì a? Xem Nguyệt Thiên Dạ đáng đáp kia, vốn là chỉ cần hấn nói nhảm, nàng lập tức trở mặt vô tình, đem hấn này phản bội nàng nam nhân chém giết. Đương nhiên, Tư Lăng trong lòng kỳ thực muốn nhất khinh bỉ chính là trước đây "Tư Lăng", này phải có nhiều xoa thiêu mới hội ngay cả mình huyết thống liên kết người thân cũng không nên? Thậm chí ở hấn lưu lại trong trí nhớ có biết, trước đây "Tư Lăng" là vận phản chán ghét sợ sệt Đại ca Tư Hàn, căn bản không nhìn Tư Hàn từ nhỏ đến lớn đối với hấn quan tâm cử động.

"Cũng không phải ta thay đổi, mà là ngươi thay đổi." Tư Lăng lạnh nhạt nói: "'Ta' từng nói, chỉ cần ngươi tâm bất biến, chúng ta liền vĩnh viễn cùng nhau."

Nguyệt Thiên Dạ hơi biến sắc mặt, không tự chủ được mà nhìn phía Tiêu Trạc đám người, do dự dưới, nói rằng: "Ở trong lòng ta, ngươi là đặc biệt nhất, không có người có thể thay thế." Đúng vậy, trong lòng nàng, Tư Lăng là cái thứ nhất trú tiến vào nàng đáy lòng nam nhân, cũng là ban đầu đối với nàng hảo nam nhân, hảo đến liền mệnh cũng không nên, làm cho nàng rất được cảm động.

Chỉ là, "Tư Lăng" đối với nàng tốt, đối với nàng đặc biệt, đưa nàng làm hư, cho rằng "Tư Lăng" đưa nàng để ở trong lòng nhất vị trí trọng yếu là chuyện đương nhiên. Nếu là "Tư Lăng" không có tồn mệnh, tin tưởng hội vẫn như cũ đối với nàng tốt.

Tư Lăng tuy rằng rõ ràng nàng ý tứ, nhưng trong lòng vẫn là cảm thấy không thoải mái, làm trước đây "Tư Lăng" thờ dài trong lòng. Cảm tình đều là độc nhất vô nhị, nếu là đối phương không cách nào dành cho giống như mình duy nhất, không nên cũng được, lại không phải thật sự nhục đến muốn đưa

vào một người phụ nữ, tội gì làm oan chính mình?

Nghe được hai người đối thoại, Tiêu Trắc sắc mặt trở nên hết sức khó coi, liền Kỳ Trường Ca trong lòng cũng có chút không thoải mái, nhìn về phía Tư Lăng ánh mắt mang theo ý lạnh. Nhưng mà loại này ý lạnh ở đây bạch y hàn mẫu nam tử lạnh miết khi đến, không tên mà rung mình một cái, trong lúc nhất thời dĩ nhiên không dám cùng chỉ nhìn nhau.

"Tư Lăng, ngươi nên lý giải ta, ngoại trừ ngươi, bọn hắn cũng vì ta trả giá quá, tình ý của bọn họ không thể so ngươi thiếu..."

"Nếu là toàn tâm toàn ý trả giá, nhưng không cách nào được tương đồng báo lại, không nên cũng được." Tư Lăng quyết định sẽ không tiếp tục cùng nàng phí lời, bây giờ dù như thế nào, hắn đều phải cùng Nguyệt Thiên Dạ chặt đứt này lung ta lung tung quan hệ: "Từ ngươi đối với ta Đại ca ra tay bắt đầu, ngươi chính là kẻ thù của ta." Nói, giờ lên linh kiếm.

Nguyệt Thiên Dạ sắc mặt khẽ biến thành âm, yên lặng mà nhìn hắn một lát, vẻ mặt cũng biến thành lạnh lẽo. Nàng là cái cảm được thì cũng buông được, tuy rằng đau lòng đến chết - tức, nhưng có sự kiêu ngạo của chính mình, nhìn Tư Lăng này tương đối đẹp trai không chút gì vết mặt, tàn nhẫn nhẫn tâm, hắn nếu vô tình, nàng liền bắt nghĩa!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 121: Loạn ấu

Tư Lăng vẫn biết, Nguyệt Thiên Dạ là cái kẻ địch mạnh mẽ, nàng lấy thấp kém nhất ngũ linh căn tư chất ở gần gần hai mươi thời kỳ tu luyện đến Kim Đan kỳ, có thể nói là kỳ tài ngút trời. Nàng hội luyện đan luyện khí, trong tay pháp bảo đông đảo, cổ quái kỳ lạ đều có, uy lực vô cùng. Ngoài ra, còn có ẩn giấu không hết đòn sát thủ, đồng kỳ tu sĩ căn bản không phải nàng đối thủ.

Mà lúc này, chỉ cần chính là trong tay nàng cái kia Thần Ảnh tiên chính là như thế lực sát thương cường hãn đỉnh cấp dị bảo, chỉ nghe tên kia chữ, liền đủ để giáo người phạm tục điên cuồng.

Tư Lăng cũng biết, chính mình đối đầu nàng phần thắng không lớn, nhưng không dự định lùi bước.

Ni mã, đều đánh tới người trong nhà trên đầu đến rồi, cũng bởi vì các loại kiêng kỵ mà nhượng nhịn, còn có tính hay không nam nhân (?) a?

Vừa vặn, nhân cơ hội này cùng nàng rũ sạch sở quan hệ, sau đó nàng loại kia tính cách bất luận chọc tới cái nào lợi hại đại năng đều không có quan hệ gì với chính mình, cũng đỡ phải bị nàng liên lụy.

Nguyệt Thiên Dạ vẻ mặt lạnh lẽo, trên tay Thần Ảnh tiên phảng phất có ý thức giống như quán lấy nàng tinh tế mềm mại thủ đoạn, ở nàng phát tay thời, màu đen bóng rọi giống như có linh tính bình thường hướng kẻ địch nhào tới. Tư Lăng nâng kiếm đem này bóng rọi rời ra, hai tay cầm kiếm vùng lặc, một đạo kiếm khí phá không mà đi, chỗ đi qua, phía dưới bãi đá dồn dập nứt toác.

Mấy tức, bóng rọi cùng kiếm khí bay tán loạn, bốn phía khắp nơi bừa bộn.

Nguyệt Thiên Dạ vì vi nhú lên lông mày, lần thứ nhất nhìn thẳng vào lên Tư Lăng trên tay chuôi này linh kiếm, rõ ràng cảm giác chỉ là một cái Hạ phẩm Bảo khí, không đỡ nổi một đòn, nhưng là vì sao ở linh kiếm bao trùm trên một tầng năng lượng màu trắng thời, mũi kiếm sắc bén không thể đỡ, thậm chí làm cho nàng cảm giác được khủng bố sau khi lại diễn sinh một loại khát vọng, hơn nữa trong thân thể không gian từ khi tiến vào Thông Thiên Tháp sau cũng lại không cảm giác được sự tồn tại của nó, bị Thông Thiên Tháp che đậy, có thể vì sao lúc này lại rục rạc rục rịch, rất nhớ hút khô sức mạnh kia.

Nguyệt Thiên Dạ hai mắt rung mình, mặc kệ này sức mạnh là cái gì nếu có thể làm cho nàng cảm giác được không đúng, tất không thể là nó mê muội.

Đột nhiên, rít lên một tiếng tiếng vang lên, Tư Lăng cùng Nguyệt Thiên Dạ nhìn lại, đã thấy Tiêu Trắc bụng đâm máu hai tay té xuống bãi đá, trên tay có thể thấy được thiêu đốt băng điểm.

"Ngươi là có ý gì?" Nguyệt Thiên Dạ nghiêng răng nghiêng lợi hỏi, hai mắt phun lửa, Tiêu Trắc bị thương làm cho nàng tức giận ngập trời. Phải nói, bên người nàng bất luận người nam nhân nào bị thương, trong lòng nàng cũng không tốt được.

Tư Lăng khuôn mặt lạnh lẽo, lạnh nhạt nói: "Hắn muốn chết!" Dám đánh lên thương đệ đệ hắn, tất nhiên là muốn chết. Nói ánh mắt nhìn phía Kỳ Trường Ca cùng Triệu Thanh, tuy rằng không có sát ý, nhưng loại kia băng sát khí dạy người sợ hãi cả kinh.

Kỳ Trường Ca đứng ở Triệu Thanh bên người, thận trọng mà nhìn Tư Lăng, hắn đáp ứng Nguyệt Thiên Dạ bảo vệ cẩn thận Triệu Thanh, tuy rằng trong

lòng không thoải mái, nhưng Nguyệt Thiên Dạ nếu nói Triệu Thanh hữu dụng, tất không thể để cho Tư Hân giết Triệu Thanh.

"Tư công tử, ta đến giúp ngươi!" Hứa Phiền Nhiên ngự kiếm bay tới, huyền đứng ở Tư Lăng bên người, lóe sáng lưỡng hai mắt là một mảnh ái mộ tâm ý.

Tư Lăng trong lòng làm này vội vàng tìm đường chết muối chỉ gọi tao, quả nhiên liền thấy đối diện Nguyệt Thiên Dạ lên con giận dữ, nhìn về phía Hứa Phiền Nhiên ánh mắt như vật chết, nghĩ đến hội nhân cơ hội đem này muối chỉ giải quyết, đỡ phải dăm mơ ước nàng "Hết thấy vật". Nhưng mà nhượng hấn đầu đầu sự tình cũng không ít, thấy Hứa Phiền Nhiên gia nhập chiến đấu, Thu Mộ Quy cũng không biết nguyên nhân gì, dĩ nhiên mỉm cười tiến lên đứng ở Nguyệt Thiên Dạ bên người, biểu thị chống đỡ Nguyệt Thiên Dạ, bên cạnh hấn Thu gia đệ tử tự nhiên lấy thiếu chủ làm chủ.

"Tư đạo hữu, chúng ta đến giúp ngươi!"

Theo này tiếng vang lên, là Hoắc Noãn Ngọc dẫn theo Hoắc gia đệ tử từ bãi đá trong hiện thân, đứng ở Tư Lăng bên người, liền vốn là muốn muốn giết chết tránh thoát Khúc Vô Từ vì Tư Lăng rượu, cũng vuốt mũi đứng dậy.

Phong xuyên lâm mà qua, tay áo bông bành, ào ào vang vọng, trôi nổi ở giữa không trung tu sĩ chia làm hai nhóm đối lập.

Cuối cùng, phía thế giới này không tên thành một loại hỗn chiến, những tu sĩ này nghiễm nhiên trải qua quên đến Thông Thiên Tháp đánh quái thắng cấp mục đích, một lòng chỉ muốn trước tiên giết chết đối phương lại nói.

Tư Lăng cùng Nguyệt Thiên Dạ làm trung tâm chủ lực, hai người một cái nắm tiên một cái cầm kiếm, không ai nhường ai, lực phá hoại hết sức kinh người. Ngoài ra, Hoắc gia đệ tử đối đầu Thu gia đệ tử, Hoắc Noãn Ngọc đối đầu Thu Mộ Quy.

Tư Hân hai mắt nhìn chăm chú quán rồi Kỳ Trường Ca cùng Triệu Thanh, một lòng chỉ muốn giết Triệu Thanh, băng điểm hóa thành đầy trời băng liên mang theo khí tức nguy hiểm đánh về phía Triệu Thanh hai người, Kỳ Trường Ca thượng có sức chống cự, mà Triệu Thanh lại một lần nữa bị băng điểm gây thương tích, trong cơ thể ngũ tạng lục phủ bị thương nghiêm trọng, trở lại một đòn là có thể đòi mạng hấn, nếu không là Kỳ Trường Ca quyết định thật nhanh đem Triệu Thanh mang đi, e sợ này nguy hiểm băng điểm đã đem bọn hấn đốt cháy tận đài.

"Ai nha, bên này hảo nhiệt nháo!"

Vui vẻ âm thanh vang lên thời, mọi người miểu đi một chút, liền nhìn thấy một nam một nữ từ phương xa bay tới, song phương không biết bọn hấn là cái nào phe nhân mã, đều có chút cảnh giác.

"Tô sư muối, Liễu sư đệ, mau tới bang bang chúng ta!" Kỳ Trường Ca né tránh băng điểm công kích, nhìn thấy bọn hấn cao hứng gọi đạo, trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm. Ở Thông Thiên Tháp tầng thứ nhất thời, hấn cùng Liễu Thành Phong bị tùy cơ truyền tống đến một chỗ Tiểu Không Gian, biết rồi Liễu Thành Phong là vị hôn thê Tô Hồng Phi sư đệ sau, tiện lợi thành người mình.

Tô Hồng Phi về mặt hồ hững, hai mắt nhìn chăm chăm cùng ở đánh nhau Tư Lăng cùng Nguyệt Thiên Dạ, trong mắt có dị bóng loáng quá.

Liễu Thành Phong nụ cười trên mặt chưa biến hoá, xem ra lại như cái sạch sẽ sáng khoái chàng trai chói sáng, nhưng mà rút ra sau lưng trọng kiếm, trọng kiếm vung ra, sắc bén kiếm ý đem bốn phía bãi đá tận tất chém thành bột mịn, liền đối Kỳ Trường Ca cũng bị này không lồ kiếm ý gây thương tích, phun ra một ngụm máu tươi, toàn bộ mọi người trở nên uể oải uể oải suy sụp.

Tư Hân nhìn thấy bọn hấn, hơi cảm thấy bất ngờ, tuy rằng Liễu Thành Phong ra tay ở bất ngờ, nhưng cũng có thể hiểu được. Tư Hân liềm vung tay lên, gọi trở về băng điểm, không tiếp tục để ý trọng thương Kỳ Trường Ca, nguyên bản muốn tìm Triệu Thanh, lại phát hiện Triệu Thanh không gặp, mắt lạnh leo đẳng đẳng sát khí, thần thức ở phía dưới bãi đá su tâm một lát không tìm được, liền đi vào bang Tư Lăng.

"Liễu Thành Phong, ngươi..."

Liễu Thành Phong nụ cười bất biến, đầy mắt nhưng mang theo thâm trầm ý lạnh, nói rằng: "Kỳ sư huynh, sư tỷ không được chứ? Vì sao ngươi muốn ruồng bỏ nàng đâu? Chiêu kiếm này, là ta bang sư tỷ giáo huấn ngươi! Chỉ cần có ta ở, ta không cho phép ngươi bắt nạt sư tỷ!"

Kỳ Trường Ca ngạc nhiên, từ từ nhìn về phía Tô Hồng Phi, thấy nàng về mặt hồ hững, một đôi ôn hòa con mắt không đau khổ không vui, liền như thế nhìn hấn. Đột nhiên trong lòng dâng lên một loại khó có thể dùng lời diễn tả được sát ý, Kỳ Trường Ca lão đảo mà đứng lên, nói rằng: "Xin lỗi. Tô sư muối, chúng ta giải trừ hôn ước đi, ta chỉ đưa ngươi đương muối muối."

Tô Hồng Phi đột nhiên cười lạnh một tiếng, "Thật thật không tiện, ta nhưng không nghĩ khi ngươi muối muối! Ta cảm thấy khi ngươi muối muối thật buồn nôn, liền cùng ngươi đính lư quan hệ đều buồn nôn cực kỳ." Nói, từ trong túi chứa đồ móc ra một viên ngọc bội ném cho hấn, nói rằng: "Tin vật còn ngươi, chúng ta hôn ước giải trừ rồi!"

Thấy nàng sáng khoái như vậy, Kỳ Trường Ca không khỏi ngạc nhiên, trong lòng có chút cảm giác khó chịu, nếu là nàng si ngốc triền triền, hấn nói không chắc căm ghét cực kỳ, nhưng là khi nàng sáng khoái như vậy rồi lại trong lòng không thoải mái. Bất quá như vậy cũng được, giải trừ hôn ước ràng buộc, sau đó liền khả năng toàn tâm toàn ý mà yêu Nguyệt Thiên Dạ.

Tiếp được hấn quăng đến khác một viên ngọc bội, Tô Hồng Phi ở trước mặt mọi người đem ngọc bội kia quăng ở giữa không trung, sau đó vung quyền một quyền đem đánh nát.

Từ đây, lại không liên quan!

Đời này, nàng sẽ không lại làm một cái không đáng nam nhân bỏ qua tự mình!

Liễu Thành Phong nhưng vẫn là không cam lòng, trọng kiếm lần thứ hai vung ra, hiện trường mang theo một mảnh bụi mù, hai mắt chăm chú khấn nhìn chăm chăm bị thương không nhẹ Kỳ Trường Ca, trong lòng trải qua cân nhắc hiện tại có muốn hay không đem hấn chém giết.

Tô Hồng Phi nhưng cười lên, trong nụ cười cực kỳ ung dung, nói rằng: "Liễu sư đệ, đi, chúng ta đi giúp Tư sư huynh." Một câu nói, cho thấy thái độ. Kẻ địch kẻ địch, chính là bằng hữu, nàng hiện tại hết sức cao hứng, quả thực là cao hứng cực kỳ, trước thế đối với Nguyệt Thiên Dạ khẳng khái một mực đến đồng ý cùng nam nhân khác đồng thời phân hưởng nàng Tư Lăng dĩ nhiên ở đời này không chỉ không thích Nguyệt Thiên Dạ, còn đối với Nguyệt Thiên Dạ vung kiếm đối mặt, hình như kẻ thù, còn có cái gì so với điều này làm cho nàng cao hứng? Nếu là có thể, nàng muốn đem Nguyệt Thiên Dạ bên người nam nhân từng cái từng cái mà giết chết, để trước thế mình và sư đệ chết thảm mối thù!

Đúng vậy, chỉ cần cho nàng cơ hội!

Kỳ Trường Ca hơi biến sắc mặt, nhìn phía giữa không trung mọc huyết Nguyệt Thiên Dạ, trong lòng không ngừng được lo lắng.

Bởi vì Tư Hàn gia nhập, Nguyệt Thiên Dạ bên này trải qua rơi xuống hạ phong, thậm chí bị băng điểm gây thương tích, nếu không là nàng pháp bảo đồng đảo, khẳng định không phải là bị trọng thương đơn giản như vậy, mà là trực tiếp vẫn mệnh. Như vậy, cũng làm cho Nguyệt Thiên Dạ lòng sinh sát ý, càng hận Tư Lăng lúc này vô tình vô ý.

Ngay khi băng điểm hóa thành đầy trời Bạch Liên muốn đem Nguyệt Thiên Dạ thôn phệ thời, đột nhiên một cái Băng Long gào thét mà đến, đem băng điểm hết mức đánh rơi. Băng Long đi vòng mấy vòng, về đến đây đột nhiên xuất hiện trong tay nam tử.

Kỳ gia Kỳ Trầm Mi!

Tư Lăng trong lòng vì não, nguyên bản liền khả năng chém giết Nguyệt Thiên Dạ, liền nhân vì cái này không hiểu ra sao nam nhân... Hít một hơi thật sâu, Tư Lăng để cho mình bình phục tâm tình, không nên vì Nguyệt Thiên Dạ nam nhân mà táo bạo —— ni mã a, hay vẫn là rất tức giận a, làm mao nữ nhân này khả năng hấp dẫn nhiều như vậy nam nhân vì nàng muốn chết muốn sống? Rõ ràng sẽ không có đặc biệt gì à?

Tư Hàn ánh mắt dời về phía hấn, có thể cảm giác được hấn cùng mình là đồng nhất dạng nhân vật, đều là biến dị băng linh căn, thất tình lục dục nhạt nhẽo, không dễ dàng động tình động dục. Nhưng mà lại có sự khác biệt, hai người tu luyện công pháp không giống nhau, trong cơ thể hấn mang theo Dịch Hỏa băng loại, mà Kỳ Trầm Mi trong cơ thể chính là thiên địa Huyền Băng, đẳng cấp so với băng điểm hơi thấp, người xem ra khá là nhu hòa. Mà lúc này, Kỳ Trầm Mi nhìn về phía Nguyệt Thiên Dạ quan tâm ánh mắt, càng làm cho Tư Hàn rõ ràng hấn động tình tâm.

Kỳ Trầm Mi nhìn Tư Hàn, phát tay có vài Băng Long lần thứ hai đánh tới.

Bởi vì Kỳ Trầm Mi xuất hiện mà giảm bớt áp lực Nguyệt Thiên Dạ nhân làm đối thủ chỉ có Tư Lăng mà thờ phào nhẹ nhõm, nhưng là khi nhìn thấy Liễu Trường Phong cùng Tô Hồng Phi gia nhập thời, trong lòng thập phân rõ ràng thực lực của hai người, lập tức sắc mặt kinh - biến hoá, kêu gào nói: "Dung Hoán Thiên, ngươi còn không ra đến đợi đến khi nào?"

Theo này tiếng quát chói tai, phía dưới dày đặc bãi đá trong một bóng người bay ra, Dung Hoán Thiên có chút áy náy mà hướng Tư Lăng cười cợt, vẫy tay một thanh thiết phiến ở tay, cho thấy hấn thái độ.

Tư Lăng bình tĩnh không sợ, tựa hồ đối với sự xuất hiện của hấn cũng không cảm bất ngờ, càng không ngoài ý muốn sự lựa chọn của hấn. Từ lúc Thập Vạn Sơn Mạch thời, hấn liền phát hiện Dung Hoán Thiên đối với Nguyệt Thiên Dạ ám muội thái độ, còn hấn tại sao lại nhìn chăm chăm chính mình, ngoại trừ lúc mới gặp mặt hấn đối với mình có thể từ Hỏa Viêm Bảo thảo dưới chạy trốn một chuyện cảm thấy hiếu kỳ ngoại, cùng bởi vì Nguyệt Thiên Dạ nguyên nhân. Nguyệt Thiên Dạ cái thứ nhất để ở trong lòng nam nhân thân phận này khả năng đưa tới rất nhiều nguy hiểm.

"Keng" một thanh âm vang lên lên, Liễu Thành Phong trường kiếm đem chuôi này toàn bay tới thiết phiến đánh rơi, thiết phiến về đến Dung Hoán Thiên trong tay, cảm giác được hồ khẩu vì vi tê dại, trong lòng không khỏi lạnh liệt. Trước đây liền khả năng cảm thấy được này Kiếm Tu tiểu tử là cái lợi hại, cũng không nghĩ tới hấn trải qua lĩnh ngộ kiếm tâm ý, dĩ nhiên có thể sử dụng viên mãn kiếm ý, lập tức không lại khinh địch.

Ngay khi hấn muốn chuyên tâm đối phó Liễu Thành Phong thời, ai biết bên cạnh một cái mang theo mạnh mẽ uy lực nắm đấm thẳng kích bề ngoài, dù là Dung Hoán Thiên phản ứng nhanh, vẫn bị này nắm đấm đập đến vai, toàn bộ vai bị oanh thành thịt tra. Dung Hoán Thiên sắc mặt trắng bệch, trong tay thiết phiến cấp tốc phóng to, ngăn trở cái kế tiếp nắm đấm, chính mình mau mau móc ra một cái bình ngọc nuốt thêm một viên tiếp theo sinh cơ đan.

Sư tỷ đệ hai hợp tác, hiểu ngầm mười phần, Dung Hoán Thiên từng bước lùi về sau, cuối cùng bị tràn ngập kiếm tâm ý cự kiếm chém xuống bãi đá, không rõ sống chết.

Một bên khác, Nguyệt Thiên Dạ hai mắt hắc trầm mà nhìn Tư Lăng, hai người trên y phục đều có vết máu, xem ra chật vật không ngớt. Bất quá tương so với, Nguyệt Thiên Dạ bị thương càng nặng, cùng dĩ vãng khắp nơi lang bạt Trung Ương đại lục thời, xem như là bị thương nặng nhất: coi trọng nhất một lần, tư gia song tử quả nhiên không giống suy nghĩ thường, liền hợp lại liền nàng cũng không phải là đối thủ.

Chỉ là, Tư Lăng là thật sự muốn giết nàng sao?

Tư Lăng..

Nguyệt Thiên Dạ khỏe môi nhúc nhích, thương tâm gần chết mà nhìn hấn, ở này thanh linh kiếm vung khi đến, rốt cục về mặt trở nên lạnh, một cái quyền trượng ra hiện tại trên tay, đỉnh tinh thạch lập loè sắc bén tinh mang. Tư Lăng trong lòng một quý, đột nhiên phát lên một loại cảm giác nguy hiểm, trực

giác mở này quyền trượng nguy hiểm, đột nhiên lùi về sau.

Nguyệt Thiên Dạ theo dõi hần, mắt lộ ra tuyệt vọng thống khổ, môi đỏ hé mở, âm thanh lại hết sức kiên định: "Không Gian Cát Liệt!"

Quyền trượng trên tinh thạch đột nhiên lợi mang đại diệu, Tư Lăng phát hiện mình vị trí không gian tan vỡ, tan vỡ không gian đè ép thân thể của hần xương cốt trong máu thịt dơ bẩn, một loại cực hạn thống khổ tự sâu trong linh hồn truyền đến, phảng phất toàn bộ mọi người muốn tan rã biến thành hư vô.

"Tư Lăng!"

Tư Hàn phát hiện đệ đệ nguy cơ thời, không nhìn trước mặt đối thủ, băng điểm hóa Long trực tiếp xuyên thấu Nguyệt Thiên Dạ thân thể, đồng thời Kỳ Trầm Mi Huyền Băng biến thành chi Long cũng trực tiếp đánh vỡ trước mặt linh lực trảo, trực tiếp công kích thân thể của hần. May là, Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi đồng thời tiến lên đem mặt khác mấy cái Băng Long ngăn lại, hai người không bảo lưu nửa hậu chiêu, song song đối đầu Kỳ Trầm Mi.

Nguyệt Thiên Dạ phun ra một ngụm máu, toàn bộ người đi xuống phương rơi xuống, Kỳ Trầm Mi tung một cái Băng Long đưa nàng tiếp được, không đến mức làm cho nàng rơi xuống ở bãi đá phía dưới.

Tư Hàn ním chặt khoe môi tràn ra máu tươi, thân hình lao đảo mà bay qua, đem Tư Lăng truy xuống thân thể vỡ tơi trong lòng ngực, cẩn thận tra xét, phát hiện hần nguyên thần lơ mơ đến sắp tắt thời, trên mặt co giật dưới, lại ho ra một ngụm máu tươi.

Mọi người ở đây đánh đến khó bỏ khó phân thời gian, đột nhiên toàn bộ không gian lay động lên, phía dưới đá tảng rục rạc rục rịch, một loại dọa người nguy hiểm khí tức tràn ra. Mọi người đều có thể cảm giác được loại kia hồi hộp nguy cơ, không khỏi dừng lại chiến đấu, cảnh giác quan sát bốn phía.

Liên ở con mắt nhìn trùng trùng của mọi người trong, phương xa đá tảng giống như từ trong ngủ mê thức tỉnh, hóa thành từng cái từng cái to lớn thạch cự nhân, mà lại mỗi cái thạch cự nhân trên người tỏa ra Nguyên Anh khí tức, nhượng người ở chỗ này sắc mặt đều không dễ nhìn.

"Đi mau!"

Không biết là ai kêu một tiếng, người ở chỗ này lại cũng không kịp nhớ đối thủ chính mình, dồn dập ngự kiếm hướng về thạch cự nhân hướng ngược lại chạy vội, cũng lại không bận tâm thể nào cái khác.

Tác giả có lời muốn nói: Ta cũng không thiện lương! Phạm là mưu toan thương tổn cùng thứ coi ta hết thầy vật người, đều sẽ chịu đến ta nhất nghiêm khắc trừng phạt.

Ta cũng không ngại thơ! Vì lẽ đó tuyệt đối không nên vọng tưởng ngươi sẽ là ta duy nhất. Bởi vì ta có thể muốn ngươi, mà ngươi nhưng nếu không lên ta!

Ta cũng không thẳng thắn! Ngu ngốc mới hội đem chính mình chuyên môn làm các ngươi thiết kế cạm bẫy, như thực địa nói cho các ngươi đi.

Hay là,

Ta xoi mói! Nếu như ngươi không thể đánh động ta đặc chất. Xem ngươi, ta cũng coi rẻ.

Ta tuyệt tình! Vì lẽ đó không cho phép phản bội. Một khi phản bội, chờ đợi ngươi không chỉ là hối hận, còn có thể là tuyệt vọng.

Ta lãnh huyết! Có can đảm khiêu chiến điểm máu chót người, có thể tuyệt đối đừng nhượng ta chơi đến chưa hết hứng!

Bởi vì truyền thuyết,

Vĩnh sinh tồn tại, không phải thống khổ, mà là ở trong thống khổ tìm kiếm này duy nhất cứu rỗi...

Ta cần cứu rỗi?

Không, căn bản là không tồn tại cái gọi là cứu rỗi! Bởi vì không có ai là ai cứu rỗi, có chỉ là chính mình, duy nhất khả năng dựa vào cũng chỉ có chính mình...

Còn có, vĩnh sinh thật sự thống khổ sao?

Mới không! Nếu như cảm thấy thống khổ, không phải là bởi vì ngươi không nghĩ muốn đồ vật, chính là không có năng lực được thứ ngươi muốn. Mà ta, muốn, liền đi được! Vì lẽ đó, ta không cần cứu rỗi!

Này đau "bỉ" vẫn tự, đây chính là hắc ám Mary Sue tự bạch, là nào đó thiên văn văn án, các ngươi nhìn là tốt rồi, chớ nói ra ngoài a.

Khục, từ khi nhìn cái này văn án sau, vẫn muốn viết cái phản hắc ám Mary Sue văn, cảm giác chân chính quá đau "bỉ". Bất quá vẫn không thành công, theo ra tới là cho các ngươi có cái khái niệm, nhìn cái này văn án sau, đột nhiên cảm thấy kỳ thực Thánh Mẫu cùng Mary Sue đều là không sai, hắc ám Mary Sue mới đáng sợ a!

Cho tới Nguyệt Thiên Dạ, kỳ thực ly hắc ám Mary Sue còn có một đoạn cự ly, bởi vì ta thực sự là giả thiết không ra đến rồi, cho nên mới làm ra Nguyệt Thiên Dạ nhân vật như vậy.

Mà Tư Lăng chỉ sở dĩ như vậy chán ghét nàng, chỉ vì hắc cho là mình đệ đệ hắc là được tốt nhất, một phần không có tạp chất cảm tình, mà không phải một phần tam tâm lưỡng ý cảm tình. Chẳng hạn như các người quan trọng nhất người thân, tìm tới bầu bạn là loại kia tam tâm lưỡng ý, không chuyên nhất người, các người có tức giận hay không?

Nữ nhân có năng lực tam phu tứ thị cũng không cái gì, nhưng không phải người nào đều tán đồng, hay là có người theo đuổi duy nhất. Đồng dạng, nếu là nam nhân có năng lực, tam thê tứ thiếp cũng là bình thường, chỉ là cũng sẽ có người mắng ngựa giống, cũng có người không ủng hộ. Lại như TQ cổ đại xã người mặc dù là một thê nhất phu nhiều thiếp chế ra, nhưng cũng bắt phạm có nam nhân chuyên nhất, như Minh triều có tiếng Hoàng Trị Hoàng đế, cũng chỉ có một Hoàng hậu không có bất luận cái gì phi tử. Đương nhiên, cũng có người thích ọt, trọng khâu vị thôi, không có gì.

Khục, nói rồi nhiều như vậy, là nhượng các người không cần ồn ào, đây chỉ là một phần văn, nhìn sáng khoái là được ~~~ đúng không? ^^

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Chữa thương

Hắc ám chật hẹp thạch đạo trong, chỉ nghe nhỏ thấp tiếng nước, mát mẻ phong từ đường nổi thổi tới, nương theo kỳ lạ tiếng khóc, giống như quỷ hồn khóc nỉ non.

Tư Lăng khi tỉnh lại, phát hiện mình nằm ở trong bóng tối động đá lý, dưới thân lót một khối da thú, động đá miệng trước có bố trí trận pháp, ngăn cản trong đường nổi hắc ám sinh vật thứ coi. Rất nhanh liền cảm giác được hai gò má bên sát bên đồ vật, một bên sát bên chỉ lông xù đồ vật, một bên sát bên cái nhuyễn QQ đồ vật, cái cô bị một cái đuôi quần quít lấy. Tu tiên giả ở trong bóng tối có thể coi vật, Tư Lăng rất nhanh liền nhìn rõ ràng chính mình vị trí nơi, còn có sát bên hắc ba con yêu, xem ra tựa hồ là ngủ.

Không cần Tư Lăng lên tiếng, ba con yêu lập tức phát hiện hắc tinh rồi, Tiểu Yêu Liên trực tiếp nằm ở hắc trên khuôn mặt đem nước mắt nước mũi đều tung ở phía trên, Trọng Thiên dùng đuôi ở trên mặt hắc quét tới quét lui tựa hồ đang an ủi đáng thương đến thành phế nhân hắc, Tiểu Hôi vây quanh hắc lú lo réo lên không ngừng, mỗi lần muốn quần tới trong lồng ngực của hắc khóc rống thoi, đều sẽ bị Trọng Thiên một cái đuôi quần bay —— cũng không nhìn một cái người nào đó hiện tại xương đều nát, nơi nào nhận được trụ nó như vậy trực tiếp đánh tới.

Trong lúc nhất thời, động đá lý tiếng khóc lú lo tiếng không ngừng, có vẻ vô cùng náo nhiệt.

Tỉnh lại liền khả năng nhìn thấy này náo nhiệt hình ảnh, Tư Lăng cũng không biết vui hay vẫn là ưu, bất quá đảo không tâm tư quát bảo ngưng lại chúng nó, tỉnh tễ mà cảm thụ thân thể, phát hiện hiện tại bộ thân thể này quả thực lại như phế nhân như thế. Thân thể xương cốt đều nát, gân mạch đa số gãy vỡ, tiện đà ảnh hưởng Kim Đan, trên kim đan cũng xuất hiện vết nứt như là mạng nhện, thậm chí nguyên thần cũng lờ mờ cực kỳ.

Tuy rằng thâm trầm, nhưng khả năng kiểm về một cái mạng Tư Lăng trải qua rất hài lòng. Dích thân thể nghiệm qua, mới biết này "Không Gian Cát Liệt" khủng bố đến mức nào, phạm là bị Thiên Dạ Tinh Thần chi tượng tọa trong người, không một khả năng chạy trốn, lợi dụng không gian pháp tắc, sẽ bị khóa chặt tồn tại hóa thành hư vô, nói một cách đơn giản, tương tự với xoá bỏ, có thể thấy được này thanh quyền tượng khủng bố đến mức nào. Hắc khả năng may mắn kiểm về một cái mạng, một trong số đó là ở phát hiện nguy hiểm thời liền đem hết toàn lực đem hết thầy hồn lực khuynh mấy chống lại quyền tượng oai, thứ hai là Đại ca quyết định thật nhanh, trên đường đánh gãy Nguyệt Thiên Dạ đối với quyền tượng không chế.

"Tư công tử, người cảm thấy thế nào rồi? Không có sao chứ?" Tiểu Yêu Liên khóc một lúc sau, rốt cục khóc thút thít hỏi.

Tư Lăng trong lòng hít một tiếng, không dễ dàng a, này ba con rốt cục chú ý tới hắc. "Toàn thân đều đau, không thể động đậy." Hắc nói, âm thanh khàn khàn đến lợi hại, phảng phất gần đất xa trời lão nhân gia âm thanh.

Tiểu Yêu Liên đánh mếu máo, ôm ra một cái bình ngọc, cẩn thận mà cho hắc dứt nửa bình từ Mộc Linh dịch, thanh tân thuần túy linh dịch trượt vào thực quản, ngấm nhập toàn thân, uẩn nhường huyết nhục gân mạch, thân thể một trận ấm áp, hết sức thoải mái, so với ăn những cái kia cao cấp chữa thương linh đan hiệu quả còn tốt hơn, lại không lo lãng phí lưu lại đan độc.

Mộc hệ vốn là có chữa trị năng lực, Tiểu Yêu Liên tu luyện ra Mộc Linh dịch là tốt nhất chữa thương Thánh phẩm. Bất quá hắc lần này suýt chút nữa liền nguyên thần cũng bị cắt rời, tổn thương nghiêm trọng, muốn tỉnh dưỡng trở lại không biết muốn đến chờ tới khi nào.

"Đúng rồi, đại ca đâu? Chúng ta hiện tại ở nơi nào?" Tư Lăng chỉ có một cái miệng đi năng động.

Nói tự nhiên là Tiểu Yêu Liên đáp, "Vừa nãy có người lại đây, Đại ca đi thăm dò xem tình huống. Chúng ta hiện tại còn ở Thông Thiên Tháp tầng thứ tư bãi đá trong, người mê man tam ngày, ba ngày nay may là có Đại ca vẫn cho ăn người uống Vạn Niên Ngọc Tùy mới bảo vệ nguyên thần của người. Từ công tử người không biết, lúc đó nguyên thần của người lơ mơ đến sắp tắt, Tiểu Hồng thật lo lắng cho..." Nói đến đây, Tiểu Yêu Liên lại nức nở suy nghĩ khóc, nức nở nói: "Nguyệt Thiên Dạ thực sự là quá xấu, nhân ái sinh hận thật là đáng sợ. Nếu không là chủ nhân lúc đó trùng hợp muốn luyện hóa Hồ Dực Xà yêu đan, không phải vậy tuyệt đối muốn đập đánh này nát nữ nhân..."

"Tiểu Hồng muội muội..." Từ Lăng khòe miệng co giắt kêu một tiếng, đến cùng là ai dạy hồng rồi đáng yêu Tiểu Hồng muội muội?

Trọng Thiên ngao kiêu mà hừ một tiếng, biểu thị lời này là nó giáo. Tiểu Hồng càng là lú lo réo lên không ngừng, tuy rằng Từ Lăng nghe không hiểu nó ở tên gì, nhưng tuyệt đối không phải cái gì tốt nói. Xem ra dạy hư thuần khiết Tiểu Hồng muội muội chính là này hai hung tàn hàng. Mà này hai hung tàn hàng biểu thị, nhất định sẽ làm Tiểu Lăng Từ đòi lại bãi, sau đó gặp phải Nguyệt Thiên Dạ, tuyệt đối phải báo thù này.

Từ Tiểu Yêu Liên này lý có biết, ngày đó bởi vì bọn hắn hỗn chiến mới dẫn đến bên trong không gian này Thạch Cự Nhân thức tỉnh, mà lại những cái kia Thạch Cự Nhân mỗi một cái đều có Nguyên Anh kỳ tu vi, người ở chỗ này cao nhất tu vi chỉ là Kim Đan hậu kỳ, tuy rằng chỉ một cảnh giới chỉ kém, nhưng ở uy thế trên những cái kia Thạch Cự Nhân nhưng hoàn toàn có thể áp chế lại bọn hắn, mọi người bắt đầu đi kết thúc hỗn chiến, ai trốn đường này đi tới, thậm chí vì thế nguyên bản còn đánh cho như kẻ thù sống còn người không thể không liên thủ lại.

Từ Lăng nghe được chỉ muốn cười, đặc biệt nghe được Thu Mộ Quy biệt khuất cùng Hoắc Noãn Ngọc liên thủ thời, trong lòng thật muốn khen hay, nhưng ngượng ngùng Hoắc Noãn Ngọc đem này Thu Mộ Quy ngược một trận đi! Bất quá, nghe nói Kỳ Trầm Mi cứu Nguyệt Thiên Dạ đám người, Từ Lăng nhất thời không vui, Nguyệt Thiên Dạ đám người kia thực sự là quá TMD tốt số.

Mà Từ Hàn cũng là mang theo hắn chạy trốn một thiên tài chạy trốn tới chỗ này. Khi đó Từ Hàn cũng bị trọng thương, Từ Lăng càng là chỉ có một hơi ở, sức chiến đấu là số không, căn bản là không có cách cùng Nguyên Anh kỳ Thạch Cự Nhân đối đầu, chỉ có thể biệt khuất chạy trốn. Đây một trốn, liền đến nơi này, rốt cục tìm cái địa phương ẩn trốn đi đường thương.

Ở Từ Lăng tìm hiểu tình hình thời, cảm giác được bên ngoài có người đi vào, Tiểu Yêu Liên xèo một tý chui vào Từ Lăng trong tay áo, Trọng Thiên cùng Tiểu Hồng ngồi xổm ở Từ Lăng bên người nhìn chăm chăm động đả miệng.

Lúc này, trận pháp bị mở ra, tam bóng người đi vào.

Là Từ Hàn cùng Liễu Thành Phong, Tô Hồng Phi.

Liễu Thành Phong bình lại đây, giật mình nhìn nằm ngang Từ Lăng, hỏi: "Từ tiểu đệ người làm sao bị thương như vậy trọng? Nguyệt sư tỷ ra tay cũng thực sự là quá nặng rồi!" Nói, gãi gãi mặt, đáng thương nói rằng: "Quả nhiên nữ nhân loại sinh vật này a, thực sự là thật đáng sợ rồi! Từ tiểu đệ, nghe ta, sau đó hay vẫn là đừng trêu chọc nữ nhân tốt."

Từ Lăng từ trong hàm răng bỏ ra một tiếng cảm ơn, cảm thấy dạ dày vô cùng đau đớn, rất sao mà muốn một cái tát đánh bay tiểu tử này. Người nói lời này trước, không nên đều là sư tỷ trường sư tỷ gần mà gọi, như vậy còn có chút sức thuyết phục.

Tô Hồng Phi cũng sang đây xem xem Từ Lăng, tuy rằng đối với Từ Lăng vẫn là trong lòng có mụn nhọt, bất quá hay vẫn là quan tâm mà hỏi một tiếng: "Từ sư huynh, Từ đạo hữu không có sao chứ?"

"Ừm." Từ Hàn âm thanh lạnh nhạt, đi tới, kéo Từ Lăng tay, dùng linh lực tinh tế tra xét thân thể của hắn, phát hiện những cái kia gãy vỡ gân mạch đã có chút gãy dựng lại lên, xem ra là Tiểu Yêu Liên Mộc Linh dịch rất cục sinh ra tác dụng.

Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi chỉ ở lại một hồi, liền cáo từ ly khai, bọn hắn cũng không có bị thương, không cần trốn đi tinh đường, hiện tại thời gian có hạn, ngoại trừ muốn đi ra ngoài giết Thạch Cự Nhân thu được thạch chi tâm ngoại, còn muốn tìm kiếm tầng thứ năm đường nói lời vào.

Từ Hàn vẫn chưa lưu bọn hắn, bọn hắn ly khai hay không không có quan hệ gì với chính mình. Hơn nữa bọn hắn không ở cũng được, nắm Vạn Niên Ngọc Tùy cho ăn Từ Lăng thời, liền không cần che che giấu giấu.

Từ Hàn dứt Từ Lăng một giọt ngọc tùy sau, đem hắn nâng dậy đến, bắt đầu dùng linh lực vì hắn khơi thông bế tắc gân mạch, những cái kia gân mạch gãy dựng lại thời, hội hấp hối dưới rất nhiều tạp chất dơ bẩn, nhất định phải đưa chúng nó thanh trừ ra đến. Bất quá vậy cũng là nhân họa đắc phúc đi, gãy dựng lại gân mạch mở rộng rất nhiều, đối với hắn sau đó tu hành cực kỳ có lợi.

Như vậy quá nửa ngày, Từ Lăng phát hiện trên người có một nửa gân mạch bị khơi thông, nhất thời đối với Từ Hàn cảm kích không ngớt, quan tâm hỏi: "Đại ca, nghe nói người cũng bị thương, không có sao chứ?"

Từ Hàn ngồi xếp bằng ngồi ở một bên, lạnh nhạt nói: "Trái qua không sao rồi." Sau đó nhắm mắt không nói, dĩ nhiên bắt đầu bắt đầu tu luyện.

Từ Lăng có chút bất đắc dĩ, Đại ca liền không thể nhiều nói hai câu nhưng hắn an tâm sao?

"Từ công tử không cần lo lắng, Đại ca chỉ là nhục thể bị thương, uống Tiểu Hồng linh dịch rất nhanh sẽ hảo. Đúng là người, Từ công tử người lần này bị thương quá nặng, sau đó có thể muốn nỗ lực tu luyện, đừng tiếp tục nhượng người phụ nữ kia làm bị thương."

Nghe được mình bị một con vô dụng phế vật yêu thực tới nói giáo, Từ Lăng không khỏi mặt trợn trắng. Nếu bàn về tu vi sức chiến đấu, hắn tự nhận không thua Nguyệt Thiên Dạ, duy nhất thua nàng, chính là pháp bảo đi. Từ Lăng quyết định, chờ ly khai Thông Thiên Tháp sau, hắn muốn rèn đúc một cái lợi hại bản mệnh pháp bảo mới được.

Như vậy lại quá hai ngày, Tư Lăng trên người gãy vỡ gân mạch đều nổi lên, sau đó bắt đầu xương sinh trường. Cái cảm giác này thực sự là khó chịu, phảng phất có ngàn chỉ kiến tha lâu đầy tổ như thế, vừa ngứa vừa đau, hận không thể trực tiếp trào nát da để xóa xương quên đi. Tư Lăng cắn chặt hàm răng, tròng mắt phía trước, bởi vì Tư Hàn liền ngồi ở một bên bảo vệ, vì lẽ đó có chút thật không tiện kêu ra tiếng, chỉ có thể chính mình kìm nén, một mực ba con không hiểu chuyện yêu thú còn ở đầu độc hấn.

"Tư công tử, chủ nhân nói ngươi đau liền gọi ra đi, ngược lại ngươi không cốt khí đáng đáp chủ nhân cũng đã gặp." Tiểu Yêu Liên cho một cảm một thú truyền đạt ý tứ của chúng nó, "Tiểu Hôi nói coi như ngươi kêu cũng không liên quan, nó vẫn như cũ yêu ngươi nhất..."

"Bé, cảm miệng!" Tư Lăng quả thực muốn đem này ghé vào lỗ tai hấn lại nhai ba con yêu bắn cho đi ra ngoài, cái quái gì vậy chọc người hiền.

Phát hiện hấn tâm tình không đúng, Tiểu Yêu Liên mau ngậm miệng, lại cảm một bình Mộc Linh dịch ra đến, cực kỳ không muốn mà dứt cho Tư Lăng. Khoảng thời gian này hai huynh đệ liên tục bị thương, Tiểu Yêu Liên Mộc Linh dịch xuất huyết nhiều, trải qua số còn lại không có mấy, mỗi lần nắm một điểm ra đến cũng giống như muốn nó mệnh như thế, vì lẽ đó nó gần đây gặm linh quả cũng gặm đến điên cuồng.

Uống linh dịch sau, Tư Lăng cảm giác tốt lắm rồi, yên lặng mà nhẫn nại loại kia thực tâm đau đớn.

Như vậy quá một ngày, xương tốt cục một lần nữa trường hảo, hấn không cần tiếp tục phải như kẻ tàn phế như thế nằm ở trên giường, làm cái gì cũng phải lớn hơn ca ôm tới ôm lui —— tuy rằng chỉ là ôm lấy đến cho hấn khỏi thông gân mạch, nhưng hấn tình nguyện chính mình đứng dậy.

Mộc Linh dịch quả nhiên là thứ tốt, Tư Lăng thân thể hoàn toàn khôi phục chữa trị, hiện nay chỉ còn dư lại nguyên thần vấn đề. Nhưng mà, nguyên thần bị thương nhưng là phiền toái nhất, bề ngoài xem ra tuy rằng không thành vấn đề, nhưng này là nguyên nhân ảnh hưởng hấn tu vi cùng sức chiến đấu, hiện giai đoạn ngoại trừ bề ngoài đi theo Đại ca phía sau, phỏng chừng là không thể làm cái gì.

Tư Hàn đuổi ra một ngón tay điểm ở hấn mi tâm, kiểm tra hấn nguyên thần, mi hơi hơi cau lại lên, Tư Lăng nhưng vô tình cười nói: "Đại ca, ta không có chuyện gì, nguyên thần phải từ từ dưỡng mới khả năng dưỡng cho tốt, hơn nữa có Vạn Niên Ngọc Tùy, sớm muộn hội khôi phục. Bởi vì ta quan hệ, chúng ta ở đây ngưng lại quá lâu, hay vẫn là nhanh đi ra ngoài tìm kiếm tầng thứ năm đường nói đi."

Trọng Thiên sau khi nghe xong, lập tức gào gừ kêu một tiếng, từ hai con người màu đen hàn quang trong vắt, liền Tiểu Hôi cũng lú lo kêu tràn ngập đầu chí, Tiểu Yêu Liên nắm chặt nắm đấm hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang mà gọi nói: "Chuẩn bị xuất phát, tàn sát kẻ địch!"

Nguyên lai ba con là dự định muốn báo thù cho hấn đi tới! Tuy rằng Tư Lăng trong lòng có chút cao hứng, cảm giác mình không có nuôi không chúng nó, tốt xấu cũng nuôi dưỡng ra một ít tình nghĩa, thế nhưng —— Tiểu Hôi người hay vẫn là chỉ ấu trĩ, ngoan ngoãn về Linh thú túi đi! Tiểu Hồng mọi người là chỉ yêu thực, hay vẫn là nhanh trốn đi đi!

Đi ra động đá thời, Tư Lăng nói rằng: "Đại ca, hiện tại thương thế của ta chưa được, nếu là ở trên đường gặp phải Nguyệt Thiên Dạ bọn hấn, hay vẫn là trước tiên tránh một chút đi."

Tư Hàn nhìn về phía hấn, hiển nhiên không đồng ý hấn lời giải thích, "Nguyệt Thiên Dạ bị băng điểm gây thương tích, rất khó khôi phục. Cái khác người không đáng để lo."

Nhưng là Đại ca, người không biết người phụ nữ kia tà môn vô cùng, có rất nhiều thứ tốt đủ khiến nàng trong nháy mắt mất huyết phục sinh a uy.

Tư Lăng trong lòng tuy rằng vẫn là có sự kiêng dè, nhưng quyết định tôn trọng Đại ca, đến lúc đó nói sau đi. Hay là Nguyệt Thiên Dạ cũng không có như vậy thân, bị băng điểm gây thương tích, làm sao cũng sẽ nguyên khí tổn thất lớn, đừng bất định mấy ngày nay cùng núp ở chỗ nào tu dưỡng đây.

Tác giả có lời muốn nói: Hiện tại thời cơ không đúng, hơn nữa địa điểm không đúng, vì lẽ đó Tiểu Lăng Từ là sẽ không như thế nhanh khôi phục nữ thân. Đón lấy tiếp tục thăng cấp đánh quái đánh lên Nguyệt Thiên Dạ đám người ~

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 123: Thạch chi tâm

Nguyệt Thiên Dạ xác thực đang tu dưỡng.

Tư Hàn băng điểm cho nàng lưu lại rất lớn mầm họa cùng phiền phức, lúc đó băng điểm xuyên thấu thân thể của nàng làm cho này bị băng điểm gây thương tích vết thương khó có thể khép lại không nói, thậm chí lưu lại một chút băng điểm chi hóa ở trong cơ thể nàng, lấy một loại vô cùng phách liệt tốc

độ từng bước xâm chiếm phá hoại nòng gân mạch **, ép thẳng tới thức hải, nếu không là nòng không tiếc hi sinh không gian lý linh khí trấn áp, sớm muộn sẽ bị băng điểm thôn phệ nguyên thần mà chết.

Nguyệt Thiên Dạ sắc mặt rất tồi tệ, bất quá so với nàng gay go còn có mấy cái người, như Triệu Thanh, quả thực là chỉ có một hơi ở treo —— hay vẫn là nhờ có Nguyệt Thiên Dạ linh dịch treo, Tiêu Trạc cùng bị băng điểm gây thương tích, hai tay đã phể. Lúc này hôn mê bất tỉnh, Dung Hoán Thiên sắc mặt như đất, nghĩ đến Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong liên thủ nhượng hấn ăn cái thiệt lớn, Kỳ Trường Ca là bị thương so sánh nhẹ người, chỉ là về mặt cũng thật không tốt.

Hắc ám động đá lý, ai cũng không có lên tiếng, đều yên tĩnh hoặc nằm hoặc đã tọa.

Kỳ Trầm Mi đi tới, nhìn xuống Nguyệt Thiên Dạ thương thế, so với mấy ngày trước tốt hơn rất nhiều. Còn này mấy nam nhân, hoàn toàn không có quan hệ gì với hấn, Kỳ Trầm Mi căn bản liền bỏ thí một cái ánh mắt cũng lại, làm đủ kéo cừu hận việc.

Nguyệt Thiên Dạ từ lúc toà trong mở mắt ra, nhìn thấy trước mặt chứa sắc lạnh lẽo nam nhân, ánh mắt lóe lóe. Rõ ràng cũng không giống nhau mặt, nhưng mỗi lần nhìn thấy này nam nhân, tổng hội nhớ tới Tư Hàn, nhớ tới Tư Lăng phản bội, sau đó trong lòng không tên sinh ra một luồng uất ức cảm, dần dần, Tư Hàn thành trong lòng một cái ma chướng, thậm chí có thể sẽ ảnh hưởng đạo tâm của nàng. Cho nên nàng vẫn muốn tìm cơ hội hội đem này người chém giết, chấm dứt hậu hoạn.

"Kỳ đạo hữu, lần này cảm ơn ngươi." Nguyệt Thiên Dạ mỉm cười đạo, nàng có được cực mỹ, giữa hai lông mày lộ ra một luồng quyền cuồng lãnh ngạo vẻ, sáng rực rỡ cảm động, coi như lúc này trắng xám suy nhược, nhưng cũng lộ ra một loại làm người thương yêu tiếc lại muốn làm nhục khí tức, vô cùng câu người.

Kỳ Trầm Mi lạnh nhạt nói: "Xem như là còn ngươi ở tầng thứ ba thời ra tay giúp đỡ." Nói, từ trong bao trữ vật lấy ra một bình đan dược cho nàng.

Kỳ Trường Ca hai mắt ám trầm mà nhìn hấn, dựa lưng vách đá, vẫn chưa lên tiếng. Trái lại là Dung Hoán Thiên vẻ mặt có chút quý dị, trong lòng tất nhiên là không tin Kỳ Trầm Mi, có vẻ quá không sức thuyết phục, trái lại là vì hấn những việc làm tìm cớ.

Nguyệt Thiên Dạ mở ra bình ngọc, một luồng tinh khiết linh khí xông vào mũi, nhượng trong lòng nàng vì được chấn động, dĩ nhiên là một viên bát phẩm Hồi Nguyên đan, nhất tính Kỳ Trầm Mi làm Trung Ương đại lục thế gia đệ tử, bát phẩm Hồi Nguyên đan cũng không thể tùy tiện tiện mà lấy ra. Trong lòng khá được cảm động, nhưng trên mặt nhưng vẫn như cũ mỉm cười nhận lấy.

Chờ Kỳ Trầm Mi sau khi rời đi, Nguyệt Thiên Dạ đem này Hồi Nguyên đan dứt cho Tiêu Trạc, ở ăn vào linh đan sau, Tiêu Trạc hai tay trên bị băng điểm tổn thương thành hai cái trắng toan toát khô tay lấy một loại tốc độ không thể tưởng tượng phục sinh, màu tàn tro biểu bì bóc ra, sinh cơ lưu thông máu hoán cốt, tuy rằng đau đớn cực điểm, nhưng rất nhanh mà, hai tay khôi phục như lúc ban đầu. Tiêu Trạc là cái âm tu, vũ khí lấy tiêu làm chủ, nếu là hai tay của hấn phể bỏ, không thể sử dụng nhạc khí, hậu hoạn vô cùng. Cái này cũng là Nguyệt Thiên Dạ lựa chọn đem đan dược dứt cho Tiêu Trạc nguyên nhân.

Cho tới hiện tại chỉ còn một hơi Triệu Thanh? Nguyệt cô nương biểu thị, xin lỗi, này lại không phải là nàng nam nhân, nàng mới mặc kệ hấn, ngược lại lấy hấn hiện tại thương thế là không thể tiếp tục hành chuyển động, cho hấn treo một hơi, là nhượng hấn sau khi tỉnh lại từ bỏ lần này Thông Thiên Tháp vượt ải hành vi, nhượng Thông Thiên Tháp đem hấn truyền tống về tầng thứ nhất.

Tiến vào Thông Thiên Tháp tu sĩ cũng không phải là không thể từ bỏ, chỉ cần bọn hấn sáng tỏ nói ra từ bỏ, Thông Thiên Tháp hội đem bọn hấn đuổi về tầng thứ nhất, chờ một năm sau Thông Thiên Tháp hoàn toàn đóng sau, liền đem toàn bộ người đều truyền đưa đi. Hơn nữa Thông Thiên Tháp trong tuy rằng khen thưởng phong phú, nhưng cũng nguy cơ trùng trùng, như không có đủ thực lực, thực sự không thích hợp liều mạng.

"Thiên Dạ, thương thế của ngươi..." Kỳ Trường Ca không đồng ý mà nói rằng, hấn đúng là hi vọng Nguyệt Thiên Dạ chính mình ăn Hồi Nguyên đan.

"Tiêu Trạc thương rất nghiêm trọng, cho hấn cũng không sao." Nguyệt Thiên Dạ lạnh nhạt nói, lời này tự nhiên được mới vừa tỉnh lại Tiêu Trạc cảm động.

"A, thực sự là tốt bụng đây."

Nghe được này tiếng quái gỡ, Nguyệt Thiên Dạ liếc Dung Hoán Thiên một chút, trong thần sắc có chút khinh bỉ, sau đó làm bộ từ túi trữ vật —— kì thực là không gian mang theo người lý lấy ra vài cái chứa không gian sản xuất linh dịch bình ngọc đệ cho bọn hấn, nói rằng: "Các ngươi có thể dùng cái này chữa thương, hiệu quả không thể so đan dược kém."

Kỳ Trường Ca cùng Dung Hoán Thiên tiếp nhận, mở ra bình ngọc thời, lập tức đem che lên. Tuy rằng chỉ là trong nháy mắt, nhưng này tinh khiết linh lực, nhưng giáo bọn hấn vì thế mà chấn động, đây là... Linh dịch?

Dung Hoán Thiên vẻ mặt nhiều loại tìm kiếm, coi như là Thu Mộ Quy loại này thế gia con cũng không thể tùy tiện tiện mà lấy ra loại này tinh khiết linh dịch đến, nhìn nàng không để ý chút nào đáng đáp, không chút nào đem những này để ở trong mắt, vậy này liền nói rõ rất nhiều vấn đề. Muốn thôi, Dung Hoán Thiên cười lên, chỉ cần theo nàng, hấn liền không sợ đào không ra bí mật của nàng.

*****

Kỳ Trầm Mi mới ra đến liền nhìn hai tay ôm cánh tay đứng ở động đá trước Thu Mộ Quy, xung quanh là vài tên đồng dạng bị thương Thu gia đệ tử, đều ngồi ở chỗ đó nhắm mắt dưỡng thương, phóng tầm mắt nhìn tới, cũng không gặp Hoắc gia đệ tử, xem ra là trải qua ly khai.

Thu Mộ Quy ở hấn đi tới thời, thuận lợi ở xung quanh bỏ cái kế tiếp phòng nghe trộm cấm chế sau, đi thẳng vào vấn đề, "Trầm Mi, ngươi thật sự đưa

ngươi gia Lão tổ tử đưa cho ngươi bát phẩm về Nguyên Linh đan đưa cho này Nguyệt Thiên Dạ ?" Về mặt đó, quả thực như là xem một cái phá sản ngọc B.

Kỳ Trầm Mi gật đầu.

Thu Mộ Quy về mặt có biến hóa, thật sâu nhìn chăm chú bạn tốt, hỏi: "Ngươi coi trọng nàng ?"

"Không có, chỉ là có chút hảo cảm, nàng rất lợi hại." Kỳ Trầm Mi thành thực mà nói.

"Lợi hại nữ tu không chỉ nàng một cái." Thu Mộ Quy cười gằn nói: "Loại nữ nhân này lợi hại đến đâu cũng không đáng ngươi vì nàng chân thành, nàng không thuộc về bất kỳ nam nhân, chỉ thuộc về có thể vì nàng vô điều kiện đánh đổi mạng sống, đưa nàng coi là duy nhất nam nhân, nếu là hơi có lòng dạ khác, nàng tuyệt đối sẽ nhẫn tâm ngoại trừ, như này Tư Lăng chính là một cái ví dụ. Trầm Mi, nghe ta, cách xa nàng điếm, nàng không đáng ngươi trả giá. Hơn nữa chúng ta Tu tiên giả đi ngược lên trời, tình chi là một loại trong đó tu hành, nếu vì tình một chữ muốn chết muốn sống, đời này cũng đi tới phần cuối." Nói, trên mặt lộ ra một chút coi rẻ, coi rẻ đối tượng tự nhiên là động đả trong này mấy nam nhân.

Kỳ Trầm Mi nhú lên mi, lãnh đạm nói: "Ta không biết."

Thu Mộ Quy nhưng vẫn là không yên lòng, cảm thấy đến này Nguyệt Thiên Dạ có chút tà môn, nam nhân dính lên nàng không phải chuyện tốt đẹp gì, này xui xẻo Tư Lăng chính là ví dụ tử. Hắn cũng không hi vọng người bạn thân này cầm ở Nguyệt Thiên Dạ trên tay, y tư chất hắn, hắn có thể ở này cái trên đại đạo đi được càng xa, hơn thậm chí là phi thăng lên giới.

Đột nhiên, Thu Mộ Quy khóe môi tràn ra trào phúng cười, đối với về mặt lạnh lẽo hờ hững bạn tốt nói: "Nàng đưa ngươi cho Hồi Nguyên đan đưa cho nam nhân khác." Đối với nam nhân mà nói, chuyện như vậy quả thực là cái sỉ nhục. Đương nhiên, Thu Mộ Quy cũng ước gì Nguyệt Thiên Dạ nhiều hơn nữa làm chút loại này nào tàn sự tình, đủ để làm hao mòn bất kỳ nam nhân tâm tư.

Kỳ Trầm Mi lạnh nhạt nói: "Nếu đã cho nàng, chính là nàng, theo nàng xử lý." Nói, nhìn phía thạch đạo ngoại mặt, sau đó đi ra ngoài.

Thu Mộ Quy về mặt khó lường, một lát cười cợt mà cười, giao cho Thu gia đệ tử hảo hảo dưỡng thương, liền cùng đi ra ngoài đối phó ngoại mặt Thạch Cự Nhân thu lấy Thạch Chi Tâm.

*****

Tư Lăng trôi nổi ở giữa không trung, một tổ linh phù xoay tròn quay chung quanh ở bên cạnh hắn, tạo thành một cái đơn giản phù trận.

Phía trước cách đó không xa, màu trắng băng điểm cùng màu đỏ tím yêu hỏa đánh về phía trong đó một con Thạch Cự Nhân, đem nuốt hết, Thạch Cự Nhân này tương giống quá nhân loại thạch trên mặt lộ ra về mặt thống khổ, nhưng không có miệng có thể mở miệng gào lên đau đớn. Rất nhanh mà, Thạch Cự Nhân trên người xuất hiện mạng nhện bình thường vết rách, băng điểm cùng yêu hỏa tất cả thối lui thời, Tư Lăng dương tay một tổ phù trận xèo mà vây lại đem Thạch Cự Nhân vây ở trong trận.

Bạo! Bạo! Bạo! !

Ầm ầm ầm!

Phá tiếng vang lên sau, một trận bụi mù tung bay, chờ bụi mù tan đi, trên đất chỉ còn dư lại một đồng hòn đá, hòn đá trong là một viên hình thoi màu xám trắng tinh thạch. Đây là đá tảng người trên người nhất vật có giá trị, tên là Thạch Chi Tâm, đừng xem nó bề ngoài không đáng chú ý, nhưng là một loại thượng đẳng tài liệu luyện khí, đồng thời hay vẫn là chế tạo khôi lỗi then chốt vật liệu, có thể gấp không thể cầu, Thương Vũ đại lục cực nhỏ khả năng tìm được ra loại vật liệu này. Mà này không gian lý khắp nơi Thạch Chi Tâm chạy loạn khắp nơi, làm sao không nhượng bọn hắn động lòng, người chết vì tiền chìm chết vì ăn, coi như Thạch Cự Nhân so với bọn hắn cao hơn một cảnh giới, cũng không cách nào ngăn cản những tu sĩ này nhiệt tình.

Bất quá Thạch Cự Nhân mặc dù là Nguyên Anh tu vi, nhưng làm sao động tác quá chỉ một, thủ đoạn công kích cũng nghèo, hay vẫn là có dốc hết sức chi chiến.

Tư Lăng bay qua nhặt lên cái viên này Thạch Chi Tâm, về mặt tươi cười mà đem thu được trong bao trữ vật, dự định về tây cánh sau, đưa chúng nó đưa cho Vân đại sư cùng Vân Bảo, cũng hay vẫn là trả lại hắn một món nợ ân tình.

Đây là ngày hôm nay sở sẵn giết đệ hai mươi Thạch Cự Nhân, không thể không nói lấy hai người bọn họ một yêu tổ hợp, thu hoạch này là hết sức kinh người, Tư Lăng băng điểm cùng Trọng Thiên yêu hỏa đem đá tảng cứng rắn xác ngoài đốt cháy rạn nứt, lúc này bị thương chưa lành Tư Lăng một tổ linh phù đã qua phá, liền có thể giải quyết một con Thạch Cự Nhân. Mà Tư Lăng hiện tại tuy rằng không thích hợp động thủ, thế nhưng không có cách nào, hắn cái gì cũng không nhiều, chính là linh phù nhiều, một cái một cái mà tát đi ra ngoài cũng không đau lòng, chính chính là cái phá gia chi tử.

Giải quyết xong phía thế giới này Thạch Cự Nhân, hai huynh đệ liền tiếp tục tiến lên, một bên làm sẽ tìm tìm Thạch Cự Nhân, một bên tìm kiếm đi về tầng thứ năm đường nổi. Vùng thế giới này đều là hình thù kỳ quái bãi đá, vô biên vô hạn, muốn tìm ra đường nổi vô cùng khó khăn. Hơn nữa y trước tiên mấy lần trước qua cửa gặp gỡ việc, Tư Lăng cảm thấy muốn đến đường nổi lối vào bên kia đi vậy là khó khăn tầng tầng.

Trọng Thiên một lần nữa về đến Tư Lăng trên bả vai oa, hưng phấn chờ trận chiến đấu tiếp theo đến. Còn luôn luôn ham muốn tham dự Tiểu Khôi, Tư Lăng không để ý ý nguyện của nó đưa nó nhét về trong bao trữ vật, Tiểu Khôi này thân thể nhỏ bé có thể không đấu lại cứng rắn Thạch Cự Nhân, Tư Lăng lo lắng nó bị thương, liền không nhượng nó ra đến. Còn Tiểu Yêu Liên, không ai chờ mong một con yêu thực có thể làm gì, nó ngoan ngoãn núp ở Tư Lăng trong tay áo ôm viên linh quả hợp.

Từ thạch nói ra đến có tam ngày, hai ngày nay bọn hấn thu hoạch hơn trăm viên Thạch Chi Tâm, không có cách nào, Đại ca cùng Trọng Thiên thu đoạn thực sự là quá bạo lực hung tàn, bị ngành thịt thô Thạch Cự Nhân cũng không đỡ nổi a.

Mấy ngày nay, Từ Lăng cảm giác mình đối với Đại ca ấn tượng lại một lần nữa quét mới, liên thủ với Trọng Thiên Đại ca hảo hung tàn a, không hề có một chút nào loại kia bạch y tung bay bạch liên đầy trời vẻ đẹp, chính liền một giết phơi bạo lực cuồng, Thạch Cự Nhân môn bị chết thực sự là quá thảm! Đương nhiên, có như vậy hung tàn Đại ca, làm đệ đệ mới khả năng như vậy thần nhiên tự tại theo sát ở phía sau kiếm Thạch Chi Tâm

Liên ở bọn hấn hướng về trước thời, đột nhiên nghe được cách đó không xa truyền đến âm âm âm âm thanh, như là Thạch Cự Nhân di động thời giẫm trên đất tiếng vang, giống như trời nắng tiếng sấm giống như vậy, sau đó là các loại phép thuật công kích thời linh lực di động.

Rất nhanh mà, bọn hấn liền nhìn rõ ràng hướng bọn hấn chạy tới năm, sáu cái tu sĩ, phía sau dĩ nhiên là hai mươi mấy Thạch Cự Nhân.

Từ Lăng giật mình kinh sợ, hấn gia Đại ca cùng Trọng Thiên như vậy hung tàn hàng bình thường cũng chỉ dám trêu chọc năm cái Thạch Cự Nhân sau đó mỗi người đánh tan, mà không phải lập tức liền đối mặt hai mươi mấy Thạch Cự Nhân.

Chờ nhìn rõ ràng những cái kia bị Thạch Cự Nhân truy sát tu sĩ, đến, không thể nhắm mắt làm ngơ mà né tránh, dù sao mấy ngày trước nhân gia còn giúp quá người. Những tu sĩ kia chính là Hoắc Noãn Ngọc đám người.

"Tur đạo hữu, mau tới giúp đỡ a này! !" Khúc Vô Từ vừa thấy được Từ Lăng, giống như đói bụng cầu nhìn thấy thịt giống như vậy, hai mắt đều tỏa ánh sáng, cuồng mệnh giống như mà hướng về hấn bay tới.

Từ Lăng không để ý đến hấn, mà là theo Đại ca bước chân đi.

Từ Hàn xác thực cũng không có khoan tay đứng nhìn, Tu Tiên giới tuy rằng có rất nhiều hung tàn huyết tinh pháp tắc sinh tồn, nhưng nhân quả báo ứng xác đáng, có lúc không cho sau đó tu hành trong đồ sinh tâm ma, cũng có một bộ làm người chuẩn tắc, ân tình thứ này là nhất nợ không được.

Có Từ Hàn cùng Trọng Thiên gia nhập, Hoắc Noãn Ngọc đám người áp lực chợt giảm, đặc biệt Từ Hàn bằng điểm cùng Trọng Thiên yêu hòa tổ hợp khả năng sinh ra một loại hết sức kinh người hiệu quả, uy thế như vậy liền Nguyên Anh kỳ người cũng không chịu nổi. Từ Lăng cùng ở phía sau nhân cơ hội ném linh phù, chỗ đi qua, Thạch Cự Nhân bị oanh thành mảnh vụn tra, chỉ còn dư lại một viên hoàn chỉnh Thạch Chi Tâm.

Hoắc Noãn Ngọc lần thứ nhất cảm thấy lúc đó mình lựa chọn đứng ở Từ Lăng bên người là cái vô cùng lựa chọn chính xác —— đương nhiên khi đó bất quá là muốn đánh áp Thu gia cùng Nguyệt Thiên Dạ kiều ngạo thôi, bất quá hiện tại thấy được Từ gia huynh đệ cường hấn, Hoắc Noãn Ngọc cảm thấy hai người này có đủ thực lực nhượng bọn hấn coi trọng.

Sau một canh giờ, hết thầy Thạch Cự Nhân bị tiêu diệt, ngoại trừ Hoắc Noãn Ngọc, Hoắc gia đệ tử tất cả đều một bộ mệt mỏi thảm đáng dấp co quắp ngồi dưới đất, liền Khúc Vô Từ cũng không hình tượng mà nằm ngửa ở một đồng đá vụn. Nhìn chính mình tu sĩ, Hoắc Noãn Ngọc nhú nhú mày lại, đến cùng không có quát mắng bọn hấn như vậy không hình tượng hành vi.

Lúc này, Từ Lăng đi tới, nhất nhân đưa cho một cái xếp vào linh rượu bình ngọc đã qua, linh rượu tự nhiên chỉ là phổ thông linh rượu, không có thảo linh dịch loại kia, nhưng cất rượu sử dụng vật liệu là Tiểu Yêu Liên không gian lý sản xuất linh khí sung túc linh quả, chôn rượu địa phương cũng là Hồng Liên không gian, làm cho mùi rượu càng thuần, bao hàm phảng linh lực phong phú hơn, không phải ngoại mặt từ lâu sở bán linh rượu có thể so sánh.

Hoắc gia tu sĩ cảm giác nửa bình từ linh rượu bụng dưới, hao không linh lực liền khôi phục một nửa, nhất thời đều là một mặt kinh dị, liền Hoắc Noãn Ngọc cũng không thể thiếu lấy tìm kiếm ánh mắt nhìn Từ Lăng.

Từ Lăng nói cười yển yển, nói rằng: "Này linh rượu là ta dùng Khúc đạo hữu tổ truyền phương thuốc sở nhượng, hiệu quả rất tốt. Nếu không là Khúc đạo hữu không có cất rượu thiên phú, phòng chừng này linh rượu hiệu quả vị còn muốn càng trên một tầng."

Liên ánh mắt của mọi người nhìn về phía một mặt chán chường dạng đại thúc Khúc Vô Từ.

Khúc Vô Từ suốt chút nữa đối với Từ Lăng này trương yêu nghiệt mặt chửi âm lên, không mang theo như thế bấy người!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Cái gì nhিপ điệu

Thấy bọn hán nghi ngại đến gần như sau, Tư Lăng phương hồi dò hỏn chiến sau sự tình, chủ yếu nhất chính là, hán muốn biết Nguyệt Thiên Dạ đám người tình huống, hảo có cái chuẩn bị tâm lý.

Hoắc Noãn Ngọc dùng một loại ánh mắt kỳ quái nhìn hán một hồi lâu, mới nói, "Thạch Cự Nhân thức tình thời, chúng ta rất không đúng dịp cùng Thu Mộ Quy đám người cùng nhau, sau đó chúng ta đồng thời trốn đến thạch lộ trình mới tách ra những cái kia Thạch Cự Nhân. Hai ngày trước chúng ta ly khai thời gian, này Nguyệt Thiên Dạ xem ra trải qua không có gì đáng ngại, còn mặt khác một ít người, ngoại trừ cái kia gọi Triệu Thanh, những người còn lại phỏng chừng không có nguy hiểm tính mạng, chỉ là tình huống cũng không tốt lắm."

Sau khi nghe xong, Tư Lăng trong lòng thầm than, quả nhiên Nguyệt Thiên Dạ chính là chỉ đánh không chết Tiểu Cường sao? Điều thương thành như vậy, còn khả năng nhảy nhót tung bùng. Hơn nữa y năng loại kia duy ngã độc tôn hắc ám tâm lý, lần này hán ra tay với năng ở nhìn năng tới là đạo trời không tha sự tình, sau đó như gặp lại, phỏng chừng lại là một hồi sinh liêu chết.

Nói tới chỗ này, Khúc Vô Từ tức giận bất bình nói: "Cái kia Triệu Thanh thực sự là đáng ghét, lúc trước chính là hán giết đồng bạn của ta đoạt chúng ta túi trữ vật. Ta rất xui xẻo mà cùng bọn hán trốn hướng về một phương hướng, ở động đá lý, nếu không phải là có Thu gia thiếu chủ Kỳ Trầm Mi cùng Nguyệt Thiên Dạ đám người ngăn, ta tuyệt đối muốn giết hán."

Tư Lăng dùng một loại đồng tình vẻ mặt nhìn hán, sau đó hỏi: "Người túi trữ vật nắm trở lại sao?"

Khúc Vô Từ đột nhiên khả khả cười lên, sau đó cùng Tư Lăng truyền âm nói: "Tự nhiên nắm trở lại, hơn nữa cũng thuận tiện đem hán túi trữ vật thuận đi rồi."

Kỳ thực lúc đó Nguyệt Thiên Dạ đám người thương thương tàn tàn, so với mà nói, khắp toàn thân từ trên xuống dưới chỉ hao hết linh lực Khúc Vô Từ thực sự là quá may mắn, tuyệt đối khả năng nhất nhân một mình đấu mấy người bọn hán. Mà lúc trước hán đã sớm nhận ra Triệu Thanh chính là ở tầng thứ ba thời đoạt hán túi trữ vật người, nguyên vốn là muốn trực tiếp bảo thủ, bắt quả bởi vì Nguyệt Thiên Dạ lúc đó quá dũng mãnh, vẫn che chở Triệu Thanh vì lẽ đó thức thời vụ mà chưa từng có đi đòi lại túi trữ vật, ai biết một cái sai mất, Triệu Thanh liền biến mất rồi, hận cho hán nện ngực giậm chân không ngớt. Sau đó theo Hoắc Noãn Ngọc đám người chạy trốn tới bãi đá phía dưới thạch đạo trong, mới phát hiện Triệu Thanh bóng người, thấy Triệu Thanh bị thương như vậy trọng, tự nhiên muốn đi giẫm một cước thuận tiện cầm lại túi trữ vật.

Nói tới chỗ này, không thể không nói một tý Thu Mộ Quy đám người thái độ, bởi vì Nguyệt Thiên Dạ kiên trì muốn bảo vệ Triệu Thanh, Thu Mộ Quy thờ ơ lạnh nhạt, Kỳ Trầm Mi rõ ràng đứng ở Nguyệt Thiên Dạ bên kia, khổ bức Khúc đại thúc cuối cùng chỉ có thể lui lại mà cầu việc khác, cho thấy phải về bị Triệu Thanh cướp đi túi trữ vật. Yêu cầu này không quá mức, đúng là không có người ngăn lại, mà lại Triệu Thanh còn ở hôn mê, hán ý kiến căn bản không trọng yếu. Khúc Vô Từ là cái chán chường yêu rượu đại thúc, kỳ thực còn có một môn tuyệt sống, có thể nói Tu Tiên giới Vô Ảnh Thủ —— thông tục giảng chính là cái Diệu Thủ Không Không tiêu tiêu, bắt quả hán này người rất có nguyên tắc mà không làm cấp độ kia ăn cắp việc thối —— trộm rượu không tính trộm. Liên Khúc Vô Từ ở cầm lại chính mình túi trữ vật thời, thuận tiện đem Triệu Thanh túi trữ vật cho thuận đi rồi, lúc đó không có người phát giác.

Nghe vậy, Tư Lăng lấy làm kinh hãi, trong lòng biết lấy Triệu Thanh những năm gần đây chung quanh đánh cướp dòng dõi khá dồi dào, hơn nữa có rất nhiều thứ tốt, chỉ riêng này một mặt Diệt Thần kính cũng làm người ta đổ xô tới. Tuy rằng đối với này chiếc gương có chút động lòng, bắt quả không phải đồ vật của chính mình, cũng không sinh ra ý tưởng gì. Tư Lăng tâm thái hòa bình cùng, đối mặt như vậy chỉ bảo cũng không có sinh ra cái gì sát nhân đoạt bảo tâm tư đến, không thể không nói trước thế thiện quỷ xử sự phương thức cùng đời này Đại ca kỳ hoa tư tưởng dưới ảnh hưởng, mới tạo nên hán bây giờ như vậy ôn hòa tâm thái, tự có một phen xử sự chuẩn tắc.

Thấy hán sắc mặt có trong nháy mắt kỳ quái, Khúc Vô Từ không khỏi hỏi: "Tư đạo hữu, người làm sao?"

Tư Lăng nghiêm túc nói: "Không cái gì, chỉ là nghe được bọn hán quá không được, ta liền an tâm."

"..."

Hảo như nói rồi cái câu chuyện cười vô vị như thế, người chung quanh đều không phản ứng, nhưng Tư Lăng có chút thất bại.

Lúc này, đại gia linh lực cũng khôi phục đến gần đủ rồi, dồn dập chuẩn bị xuất phát.

Lần này, Tư Lăng bọn hán vẫn là cùng Hoắc Noãn Ngọc đám người hợp tác, còn đoạt được đồ vật, các lao các đến.

Không thể nghi ngờ, Tư gia huynh đệ sức chiến đấu không tầm thường, chỉ cần bọn hán cần trọng một chút, sẽ không đưa thân vào nguy cơ trong, căn bản không cần cùng bọn hán liên thủ hợp tác. Hoắc Noãn Ngọc rõ ràng điểm ấy, sở dĩ nói ra hợp tác thời, không có yêu cầu đoạt được đồ vật cái gì năm mười : năm mười, ai giết đá tảng người, Thạch Chi Tâm chính là ai, vô cùng công bằng.

Đường trên, Tư Lăng lại đây cùng Hoắc Noãn Ngọc giao thiệp, hỏi: "Hoắc đạo hữu, đối với tầng thứ năm đường nói lối vào, không biết người có cái gì kiến giải?"

Hoắc Noãn Ngọc trầm ngâm phía dưới nói: "Ta cảm giác được hướng tây bắc này lý có không giống bình thường sóng năng lượng, có thể đường nói lối vào ở nơi đó cũng khó nói."

Tư Lăng rõ ràng đây là Hoắc Noãn Ngọc bán mặt mũi của chính mình mới biết cái này giống như đề điểm, lấy Hoắc Noãn Ngọc thân phận, tất nhiên có gia tộc trưởng bối cho môn hạ đệ tử tình anh một ít liên quan với Thông Thiên Tháp tư liệu, tuy rằng nghe nói Thông Thiên Tháp mỗi một lần mở ra sau sở vượt ải độ khó phương thức không giống, nhưng cũng có đầu vết đề lần theo, bọn hán sư môn trưởng bối phỏng chừng đã sớm cho tiểu bối lái qua tiểu tảo, vì lẽ đó mỗi lần Tư Lăng còn ở như con ruồi không đầu như thế chuyển loạn, nhân gia đã sớm tìm tới phương hướng chuẩn bị đánh quái thắng

cáp.

Mọi người liền không nói nhảm nữa, trực tiếp hướng về hướng tây bắc bay đi.

Như vậy quá nửa tháng, Tur Lãng cùng Hoắc gia người triệt để mà quen thuộc lên, kể cả Khúc Vô Từu này đại thúc cũng thành Tur Lãng linh rượu trung thực khách hàng, không có linh thạch mua thậm chí đồng ý cùng sau lưng Tur Lãng làm miễn phí lao lực —— đây rốt cuộc có bao nhiêu yêu rượu a! Không oán được cha mẹ hắn nên vì hắn gọi là "Không rượu", bản ý là nhượng hắn trong số mệnh không rượu, ai biết hắn nhưng một mực không thể làm gì khác hơn là này trong chén đồ vật.

Đương nhiên, cũng chỉ giới hạn ở Tur Lãng cùng bọn hắn, Đại ca vẫn là trầm mặc ít lời, lạnh như băng nửa ngày bính không ra một chữ, nhưng không thể phủ nhận Tur Hàn phần cứng —— dung mạo cùng phần mềm —— năng lực đều là tuyệt hảo, rất nhanh liền bắt lại này đội trong duy hai nữ tu trong một tên Hoắc gia đệ tử phương tâm.

Đây là muốn có đại tẩu nhíp điệu sao?

Tur Lãng tâm tư lung lay ra, trừng lớn hai mắt nhìn Đại ca lạnh như băng đem Thạch Cự Nhân oanh thành mảnh vụn tra giải cứu ra tên kia Hoắc gia nữ tu, sau đó trực tiếp xoay người ly khai, lưu lại nhân gia cô nương nhìn bóng lưng của hắn hồng hà đầy mặt, lại ngọt ngào lại thất lạc.

Tur Hàn đi tới, nhìn thấy góc dáng đáp của đệ đệ, theo thói quen ngẩng đầu vỗ vỗ đầu của hắn, mang theo hắn đón nhận một cái khác Thạch Cự Nhân..

Được rồi, đại tẩu cái gì quả nhiên là hắn tự cái nghĩ quá nhiều, lấy đại ca hắn cách tu luyện này cuồng nhân cùng trạch nam, ở này cái thông thiên trên đại đạo, chỉ thích hợp một cái người cất bước, hắn cũng tưởng tượng không ra như vậy lạnh như băng Đại ca như Nguyệt Thiên Dạ những người đàn ông kia giống như vậy, thả xuống nam nhân tôn nghiêm, làm một người phụ nữ muốn chết muốn sống —— chỉ là giấu lại đều cảm thấy phát tởm không ngót.

Theo càng tiếp cận hướng tây bắc, gặp phải đá tảng người càng ngày càng nhiều, nhượng bọn hắn tốc độ phi hành rõ ràng chậm không ít, thậm chí đương gặp phải hàng trăm hàng ngàn Thạch Cự Nhân thời, đến, cái gì cũng không cần nghĩ đến, mau mau thoát thân đi thôi.

Tur Lãng cảm thấy này Thông Thiên Tháp cũng thật là biến thái, một tầng so với một tầng độ khó đại, thật là khiến người ta áp lực sơn đại a.

Hoắc Noãn Ngọc đột nhiên ngừng lại, mang theo mọi người phi đến phía dưới bãi đá trong chui vào, coi bốn phía không có hắc ám sinh vật sau, phương hướng về nơi sâu xa bước đi.

Tur Lãng đi ở bên cạnh đại ca, đem thần thức cẩn thận mà kéo dài ra đi, bao trùm trong vùng khu vực rộng mấy trăm dặm. Ở đây người trong, hắn thần thức là mạnh nhất, có thể cùng Nguyên Anh hậu kỳ so với. Bất quá nguyên thần bị thương chưa lành, thần thức bao trùm phạm vi cũng giảm đi, bao trùm địa phương nhỏ rất nhiều, nhưng cũng đầy đủ.

Hắc ám đường nối quanh co khúc khuỷu, lít nha lít nhít, dẫn tới rất nhiều nơi, hơn nữa có một vài chỗ ẩn nấp vô cùng nguy hiểm hắc ám sinh vật, Tur Lãng đều cẩn thận mà tách ra, đại khái đi nhanh bán ngày, Tur Lãng thần thức rốt cục khóa chặt một cái to lớn động đá, đó là tầng thứ năm đường nối lối vào, bất quá động đá lý có một cái rất nhân vật nguy hiểm.

Bị này sợi mạnh mẽ uy thế hồi hộp dưới, may là thần thức chỉ dừng lại ở cửa động không có lại vào bên trong tra xét. Cẩn thận mà thu hồi thần thức, Tur Lãng buông xuống mí mắt, yên tĩnh theo người nhà họ Hoắc.

Lúc này, Hoắc Noãn Ngọc âm thanh vang lên: "Các vị đạo hữu, từ con đường này lại đi mấy cái canh giờ, chúng ta hẳn là có thể tới chỗ cần đến."

Mọi người tinh thần đại chấn, trải qua đến tầng thứ tư, mắt thấy liền có thể tới tầng thứ năm, làm sao không cao hứng?

Bất quá Tur Lãng lại không cảm thấy cao hứng bao nhiêu, hắn hiện tại thương thế chưa lành, không thích hợp chiến đấu, tình huống đối với chính mình thực sự là bất lợi.

Giữa lúc hắn cau mày nghĩ có phải là muốn từ bỏ về Thông Thiên Tháp tầng thứ nhất chờ Đại ca thời, một con ôn mát tay vỗ xuống đầu của hắn, Tur Lãng lập tức rõ ràng Đại ca ý tứ, nhượng hắn dừng lại bắt đầu vờ ngơ ngẩn -

_||_ hắn thật không có vờ ngơ ngẩn, bất quá là thức thời vụ không muốn liên lụy Đại ca đương bảo mẫu thôi.

Tiếp tục đi nhanh mấy cái canh giờ, càng ngày càng tiếp cận này nơi động đá, lúc này Hoắc Noãn Ngọc ngừng lại.

Hắc ám trong đường nối, chỉ có thủy châu nhỏ thấp tiếng vang, có vẻ cực kỳ rõ ràng, cũng lộ ra một luồng căng thẳng quý dị cảm.

"Này lý có một cái rất nhân vật mạnh mẽ." Hoắc Noãn Ngọc trầm mặc nói.

Mọi người hô hấp đều rất nhẹ, không có người trả lời.

Một lát, Hoắc Noãn Ngọc nhìn người ở chỗ này, đặc biệt Hoắc gia mấy tên đệ tử, nói rằng: "Mặc kệ như thế nào, ta hay vẫn là hi vọng các ngươi khả năng bảo vệ tính mạng của chính mình."

Chính vào lúc này, phía trước có gấp gáp phong thanh lưu động, trong lòng mọi người rung mình, dựa vào uốn lượn đường nối đem thân hình của chính mình ẩn giấu đi, mặc kệ người tới là người phương nào, cùng ở đều không thích hợp phát sinh xung đột, nếu là thức tỉnh động đá trong này nhân vật nguy

hiểm, ở bọn hần mà nói thực sự bất lợi.

Rốt cục những tu sĩ kia rốt cục đến, bất quá cũng như bọn hần giống như vậy, xa xa mà liền ngừng lại, không còn dám dễ dàng tới gần.

Tur Lăng miếu đi một chút, phát hiện tổ này hợp rất tạp, trong đó có Đan Phù tông tu sĩ còn có Liễu Thành Phong đám người, xem ra Liễu Thành Phong cùng Đan Phù tông người hợp tác rồi.

So với Thu gia, Hoắc gia cùng Đan Phù tông quan hệ không tệ, lập tức Hoắc Noãn Ngọc cũng không lại trốn, đi ra ngoài cùng bọn hần hội họp. Hơn nữa hiện tại phía trước có không biết nhân vật nguy hiểm, nhiều hơn chút người liền nhiều hơn chút sức mạnh, Hoắc Noãn Ngọc là cái xách đến thanh người, làm việc hiện ngang lưu loát, ở Tur Lăng trong mắt, đây chính là cái rất có ngy tỷ phong độ nữ nhân.

Ở hai phe tu sĩ hội họp thời, Hứa Phiên Nhiên nhìn thấy Tur Lăng thời, vui mừng nhảy lại đây, nhỏ giọng hỏi: "Tur đạo hữu, ngươi không sao chứ?" Lúc đó trong hỗn loạn, nàng nhưng là rõ ràng mà nhìn thấy Tur Lăng bị Nguyệt Thiên Dạ chuỗi này quyền trượng gây thương tích, xem tình huống là vô cùng nghiêm trọng, mấy ngày qua vẫn đang lo lắng đây.

Tuy rằng này muội chỉ trắng mắt đến tổng không thấy rõ thế cuộc, ở Nguyệt Thiên Dạ trong mắt chính chính là cái tìm đường chết, nhưng Tur Lăng nhưng cảm thấy nàng kiều man đến đáng yêu, xem ra điều ngoa tùy hứng, nhưng điều ngoa đối tượng đều là Tur Lăng đồng dạng kẻ đáng ghét, không khỏi đối với này muội chỉ có mấy phần ấn tượng tốt.

"Ta không sao rồi, đa tạ Hứa đạo hữu quan tâm." Tur Lăng lại cười nói.

Nhìn thấy nét cười của hần, Hứa Phiên Nhiên cả khuôn mặt lại bạo hồng lên, liền ngớ ngẩn cũng có thể cảm giác được nàng hiện tại cả người màu phấn hồng tán tnh.

Tình cảnh này, rước lấy một chút người hiếu kỳ chú ý, Tur Lăng nguyên bản cảm thấy không cái gì, nhưng là khi hần nhìn thấy xưa nay không chú ý tục vụ Đại ca một bộ quan sát tương lai đệ muội vì diệu về mặt, nhất thời áp lực son đại.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Bấy người rất sáng khoái

Hắc ám trong lối đi, tổng cộng có hơn 300 tên tu sĩ, so với lúc đi vào nhân số, xem như là như muối bỏ bể, nhân số giảm mạnh, có thể thấy được Thông Thiên Tháp vượt ải cũng không dễ dàng. Đương nhiên, không bài trừ còn có rất nhiều người ở thứ hai thứ ba tầng bồi hồi, thậm chí này tầng thứ tư, còn có rất nhiều người ở ngoại đối mặt phó đá tầng người.

Hiện nay, lại là một cửa ải khó.

Lần này tiến vào Thông Thiên Tháp Đan Phù tông mang đội đệ tử tên là Hà Tiêu, là một tên Kim Đan hậu kỳ tu vi tu sĩ, cùng Kỳ Trường Ca như thế là Đan Phù tông trẻ tuổi rất có uy vọng Chương môn đệ tử, tuy rằng chỉ là Kim Đan kỳ cùng động đá nơi sâu xa cái kia tồn tại không cách nào so với, cũng coi như là vóc dáng thấp lý cao to.

Hà Tiêu là cái khuôn mặt tươi cười ngênh người thanh niên tu sĩ, tướng mạo thanh tú, cười lên thời phảng phất trên mặt mỗi một tắc da thịt đều ở cười, nhưng người sinh ra hảo cảm trong lòng. Hà Tiêu cười híp mắt đem dẫn Tur Lăng tiểu sư muội xả xoay người lại một bên, lại dùng một loại cực có thâm ý ánh mắt nhìn Tur Lăng một chút, phương cùng Hoắc Noãn Ngọc đám người thương lượng lên kế hoạch kế tiếp.

Tur Lăng lặng lẽ, xem ra vị sư huynh này là cái rõ ràng người, nói rõ không muốn chính mình tiểu sư muội cùng hần dính lứu quan hệ. Cũng là, Nguyệt Thiên Dạ lúc trước triển lộ thủ đoạn cùng cường hần vũ lực, còn có loại kia không chiếm được liền hủy diệt ý muốn sở hữu, mặc dù bọn hần hiện tại không có quan hệ gì, tin tưởng chỉ cần cùng hần dính lứu quan hệ nữ tu, Nguyệt Thiên Dạ đều sẽ lòng sinh sát ý. Hà Tiêu là một người thông minh, tự nhiên không muốn chính mình tiểu sư muội bị Nguyệt Thiên Dạ nhìn chằm chằm.

Cuối cùng quyết định nhượng Hà Tiêu cùng một tên đồng dạng là Kim Đan hậu kỳ tu sĩ cùng đi động đá nơi sâu xa tham xem tình huống.

Qua nửa ngày, hai người trở lại, trong bóng tối, hết thấy mọi người khả năng nhìn thấy hai người sắc mặt khó coi, trong lòng không khỏi hơi hơi hợp một chút, trong lòng biết động đá nơi sâu xa tồn tại cực kỳ lợi hại, cửa ải này phỏng chừng lại muốn bỏ đi rất nhiều người, có chút nhát gan tu sĩ, trong lòng trải qua nghĩ có muốn hay không từ bỏ về Thông Thiên Tháp tầng thứ nhất.

"Các vị, bên trong động đá có một cái linh đằm, trong đó trải qua dựng dục ra Thủy linh châu." Hà Tiêu ngọt ngào âm thanh nói.

Bốn phía lặng lẽ, phảng phất liền hồ hấp cũng bất động. Thủy linh châu, đây là thủy linh căn tu sĩ chỉ bảo, một viên Thủy linh châu trong ản chứa nồng nặc Thủy linh lực đủ có thể trợ giúp thủy linh căn tu sĩ tu vi được tiến nhất giai, tu luyện lúc đó có Thủy linh châu phụ trợ, tu luyện tốc độ nhanh hơn gấp đôi không thôi. Ngoại trừ Thủy linh châu ngoại, chỉ nói riêng này một đảm linh tuyền liền đầy đủ hấp dẫn người. Bất quá, người ở chỗ này đều không phải ngu ngốc, cũng không có bị Thủy linh châu mê mẩn tâm trí, bởi vì bọn hắn biết, thông thường loại này thiên địa sở sinh Linh Trì xung quanh tuyệt đối sẽ có yêu thú lợi hại bảo vệ, người thường không thể dễ dàng tiếp cận, bằng không đều sẽ nghênh đón tàn khốc công kích.

Quả nhiên, rất nhanh mà, một người khác tán tu nói tiếp: "Bất quá linh trong đảm có một cái Hồng Long thủ hộ, đáng được ăn mừng chính là, Hồng Long bởi vì muốn tiến giai, lúc này đang đứng ở hôn mê trong."

Hiện trường một mảnh quý dị yên tĩnh, chỉ có Tô Hồng Phi ánh mắt lóe lên, rất nhanh liền liếm dưới mí mắt không nói.

Tư Lăng trong lòng bị chấn động mạnh, đối với Thủy linh châu có chút khát vọng, bất quá nghĩ đến linh đảm trong Hồng Long, liền xi hơi. Ai biết hắn không ý nghĩ gì, trái lại là xưa nay nhất gan sợ phiền phức Yêu Liên có ý nghĩ.

"Tư công tử, thật nhiều thủy linh dịch nha, Tiểu Hồng muốn ~~~" Tiểu Yêu Liên cho Tư Lăng truyền âm, "Chỉ cần có thủy linh dịch, Hồng Liên không gian rất nhanh hội thăng cấp, đến lúc đó Tư công tử muốn bao nhiêu Mộc Linh dịch đều không liên quan."

Nghe được này bị bô truyền âm, lại như cái đáng yêu hài tử đối diện đại nhân khóc lóc om sòm lẫn lộn bán manh cầu giống như vậy, khiến lòng người sinh thương tiếc, hơn nữa còn hiểu được dụ chỉ lấy tình, rất nhiều rất nhiều Mộc Linh dịch thực sự là khiến lòng người động không ngừng. Nhưng là Tư Lăng vừa nghĩ tới linh đảm trong Hồng Long, không khỏi run lập cập. Quên đi thôi, lại sùng hài tử cũng phải nhìn rõ ràng hiện thực, lượng sức mà hành, hắn hiện tại là cái thương hoàn, không thích hợp chiến đấu, cũng không đầu lại Hồng Long a.

Thấy Tư Lăng bên này thờ ơ không động lòng, Tiểu Yêu Liên nhất thời yên. Tư Lăng chính cho rằng nó trải qua từ bỏ thời, đột nhiên cảm giác được Trọng Thiên không gấp rồi!

"Trọng Thiên đâu?" Tư Lăng giật mình hỏi, trong đầu có dự cảm không tốt.

"... Chủ nhân, chủ nhân đi tìm bên trong Hồng Long." Tiểu Yêu Liên áp a áp ứng địa đạo.

Thực sự là tìm đường chết a! Tư Lăng trong lòng nghiêng răng nghiêng lợi, Trọng Thiên đại gia hành động này không phải nói rõ muốn đi tìm đường chết sao? Nó tuy rằng có Thượng Cổ đại yêu thú huyết mạch, nhưng hiện tại chỉ là chỉ con non, nơi nào liễu được Hồng Long?

Mà trong đường nói chính đang thương nghị làm sao giấu diếm được hôn mê Hồng Long tiến vào tầng thứ năm tu sĩ đột nhiên sắc mặt, Tiêu Hà kinh hô: "Gay go! Có người tỉnh lại Hồng Long!" Nói, ánh mắt sắc bén ở trong đám người quét một lần, phát hiện nhân số cũng không có không bao lâu, không khỏi hơi nghi hoặc một chút, chẳng lẽ còn có mặt khác một nhóm người?

Bất kể là ai tỉnh lại Hồng Long, mọi người biết không cách nào lại nghĩ một cái kế hoạch tỉ mỉ, mọi người dồn dập hướng về động đá chạy đi.

Tư Lăng làm bộ vô tri mà cùng mọi người hướng về động đá chạy đi, đồng thời trả lời đại ca hắn nghi vấn: "Trọng Thiên đi vào, Hồng Long đúng là Trọng Thiên làm tỉnh lại." Trọng Thiên biến mất, Tư Hàn cũng là ngay đầu tiên biết.

Tư Hàn hiếm thấy trầm mặc dưới, Trọng Thiên lớn mật cùng gây rắc rối bản lĩnh hắn cũng là rõ như ban ngày, vì lẽ đó cũng không kỳ quái. Suy nghĩ một chút, Tư Hàn đối với hắn truyền âm nói: "Hơi chút không nên rồi bỏ ta bên người."

Tư Lăng sờ sờ mũi, hơi ngượng ngùng mà đáp một tiếng. Đại ca quả nhiên đem hắn đương thành cái cản trở, kỳ thực hắn không có như vậy nhọc rồi.

Đây là một cái diện tích vô cùng đại động đá, cao tới mấy ngàn trượng, ở giữa có một cái linh đảm, này một tiểu đảm linh sóng nước quang liễm diễm, toả ra nồng nặc Thủy linh lực. Lúc này, linh đảm trên không một cái màu đỏ Long trôi nổi ở phía trên, thân thể kịch liệt vận vẹo, tựa hồ chính bị cái gì to lớn thống khổ, như hỏa diễm bình thường vậy ánh sáng lộng lẫy lúc sáng lúc tối, màu sắc không ngừng biến hóa.

Mọi người tuy rằng không biết Hồng Long lúc này tại sao lại như vậy, bất quá từ khí tức trên có thể phán đoán Hồng Long khí tức bất ổn, không chút tí vết hấn cố.

Người ở chỗ này trong nháy mắt làm ra phản ứng, thừa dịp Hồng Long không chút tí vết hấn cố thời, dồn dập nhắm phía linh đảm—— linh đảm chính là dẫn tới tầng thứ năm đường nối. Quả nhiên, ở mọi người tiến vào Hồng Long khả năng công kích phạm vi thời, Hồng Long cũng không có phản ứng, nên có người cái thứ nhất nhảy vào linh đảm thời, Hồng Long tuy rằng có phản ứng, nhưng chỉ là trừng mắt một đôi khổng lồ con mắt, trong mắt chảy ra huyết lệ, phần nộ phi thường.

Tư Lăng đang đến gần linh đảm thời, cảm giác được vai một tảng, biết là Trọng Thiên trở lại, bất quá không cho hắn phản ứng, liền bị người một cước đạp tiến vào linh đảm, đang bị truyền tống trước, nghe được một tiếng ôm theo long uy gào thét:

"Nhân loại đáng chết, chết tiết độc thú, lại dám trộm ta Thủy linh châu cùng linh dịch..."

*****

Tư Lăng ngồi sập xuống đất, ngơ ngác mà nhìn trước mặt nham màu xanh vách tường, sau đó sờ sờ cái móng, trong lòng có loại vi diệu cảm giác—— Đại ca dĩ nhiên đạp cái móng của hắn...

Lúc này, Tiểu Yêu Liên từ Tư Lăng trong tay áo bò ra đến, hùng hục mà hướng Trọng Thiên chạy tới, Trọng Thiên nhảy xuống Tư Lăng vai, trong miệng ngậm một cái Bát Bảo bình, đem Bát Bảo bình ném cho nó, cao to chiếc lọ không ngoài ý muốn đem thân thân thể yêu kiều như Tiểu Yêu Liên đẩy ngã trên mặt đất, nửa ngày nó không đứng lên, này riu rít tiếng kêu nhưong Tư Lăng quỳnh quỳnh có thần, đưa tay giúp đỡ một cái.

Tư Lăng đánh giá hoàn cảnh chung quanh, phiền muộn phát hiện đây chính là cái nhà đá, bốn phương tám hướng đều là tường đá, hoàn toàn mà đem hấn vây ở chỗ này. Ở toàn bộ nhà đá điều tra một lúc, phát hiện hoàn toàn không có đường sau, Tư Lăng chỉ có thể tạm thời ở chỗ này cái trống rỗng địa phương.

Tầm mắt chuyển qua Tiểu Yêu Liên ôm Bát Bảo bình trên, xem nó một mặt vui rạo rực, tự nhiên biết bên trong trang chính là thứ tốt, không khách khí đưa nó vơ vét lại đây, mở ra chiếc lọ, xông vào mũi chính là thanh tân thủy linh dịch khí, trong nước còn chìm nổi một hạt trong suốt Thủy linh châu.

Tư Lăng đem trong suốt Thủy linh châu lấy ra ở trên tay thường thức, đem Bát Bảo bình cho Tiểu Yêu Liên. Không cần giải thích cũng biết, Trọng Thiên đây là trộm Hồng Long thủy linh dịch cùng Thủy linh châu, xem nó một mặt vô tình đem Bát Bảo bình ném cho Tiểu Yêu Liên, liền biết vật này nó không dùng tới. Còn tại sao lại đi trộm, phỏng chừng là móng vuốt ngứa, hoặc là Tiểu Yêu Liên làm nũng dẫn ra nó làm là chủ nhân này gây thần kinh.

Bát Bảo bình không giống với bình thường bình ngọc, không gian bên trong vô cùng đại, xem này một bình tử linh dịch, phỏng chừng này một cái đầm linh dịch đều đi tới một phần mười đi. Không oán được Hồng Long giận dữ, một bộ muốn giết người đáng đáp, Trọng Thiên cũng thật là không khách khí a.

Tư Lăng từ trong bao trữ lấy ra trương ghế nhỏ ngồi xuống, lại vơ vét một viên linh quả nhân nhả gặm, bắt đầu hỏi dò Trọng Thiên móng vuốt ngứa sau sở làm ra sự tình.

Chỉ có thể nói, là cái kia Hồng Long xui xẻo, nó đang đứng ở tiền giai trong, rơi vào hôn mê trạng thái, Trọng Thiên này chính là cái nham hiểm hàng, trực tiếp đem chính mình độc cho Hồng Long nuốt một điếm—— hấp thu Hổ Dực Xà yêu đan sau, Trọng Thiên độc lại lợi hại mấy phần, hoàn toàn khả năng đẩy ngã một cái Long. Thêm vào Hồng Long khi đó căn bản không có chuẩn bị, mới sẽ làm Trọng Thiên như vậy dễ dàng đánh lén. Này độc tính vô cùng bá đạo, Hồng Long tuy rằng ở độc xâm vào thân thể trong nháy mắt tỉnh táo, nhưng thân thể lại bị ổn định, chỉ có thể trơ mắt mà nhìn đánh lén kẻ thù của nó cầm cái Bát Bảo bình trộm nó Thủy linh châu cùng linh dịch.

Ở bọn hấn đi vào thời điểm, Hồng Long đang cùng trong cơ thể độc làm đấu tranh, phân tâm không, vì lẽ đó chỉ có thể trơ mắt mà nhìn bọn hấn tiến vào linh đầm.

Tư Lăng nâng cằm, suy tư mà nói rằng: "Trọng Thiên nguoi độc đối với Hồng Long tới nói, cũng không phải trí mạng, đúng không?"

Trọng Thiên ngạo kiều mà quay đầu không nhìn hấn.

Tiểu Yêu Liên đạt được thủy linh dịch, lúc này tâm đóa hoa tránh đi, tự động cho chính mình âu yếm chủ nhân giải thích, "Tư công tử, Long ** vô cùng cường hãn, phép thuật cùng độc vật không cách nào dễ dàng thương tổn chúng nó **, chủ nhân độc có thể làm cho nó mất đi hành động trải qua tính rất lợi hại, phỏng chừng quá một phút sau, Hồng Long đem độc bài trừ ra ngoài thân thể liền không sao rồi."

Tư Lăng ồ một tiếng, trong lòng cảm khái, xem ra là bọn hấn lượm cái món hời lớn, nhờ có Trọng Thiên mới không cần cùng Hồng Long trực tiếp đối đầu. Bất quá, bọn hấn cũng coi như là đắc tội rồi Hồng Long, nói vậy Hồng Long hội càng ngày càng cừ hận người tu đi. Ngoại trừ bọn hấn này một nhóm người ngoại, phía sau những tu sĩ kia liền muốn xui xẻo rồi, phần nộ Hồng Long hội cho bọn hấn một bài học.

Chuyện này quả thật là bẫy người mà, hơn nữa cái thứ nhất khả năng bị hỏ đến sẽ là Nguyệt Thiên Dạ cùng Thu Mộ Quy đám người.

Suy đoán ra cái kết luận này sau, Tư Lăng toàn bộ mọi người sáng khoái.

Trọng Thiên đại gia trực bạch nói cho Tư Lăng, quả thật có ý này, đại gia nó không phải là cái không đầu óc yêu thú, mấy ngày qua vẫn không có gặp phải Nguyệt Thiên Dạ đoàn người, nhưong nó vô cùng ức tụy, vì lẽ đó trước khi đi, muốn cho Nguyệt Thiên Dạ đám người thêm chút phiền phức.

Trọng Thiên độc tuy rằng không thể hoàn toàn giết chết Hồng Long, nhưng cũng có thể làm cho Hồng Long nguyên khí đại thương, bất quá Trọng Thiên có thể không vui đương Thánh Phụ giải quyết Hồng Long thuận tiện những tu sĩ này qua cửa, vì lẽ đó nó đánh lén Hồng Long thời, chỉ dùng đủ khiến Hồng Long một phút không thể động đậy lượng, chờ bọn hấn đi rồi, Hồng Long trải qua bài ra bên trong thân thể độc tố, thêm vào lần này Hồng Long bị hỏ đến như vậy thảm, nhất định sẽ đối với muốn đến tăng thứ năm tu sĩ lạnh lùng hạ sát thủ. Mà Nguyệt Thiên Dạ bọn hấn là tuyệt đối sẽ không liền như thế từ bỏ đẳng Thông Thiên Thấp, đến lúc đó như bọn hấn muốn đi tăng thứ năm, chờ đợi bọn hấn tuyệt đối là một cái phần nộ Hồng Long, đến lúc đó tuyệt đối hiểu được chịu.

Xem ra Trọng Thiên ở trong nhân loại sống đến mức lâu, cũng biến thành nham hiểm giả dối, thật không biết là chuyện tốt hay vẫn là chuyện xấu.

Tư Lăng rất nhanh dứt bỏ có lẽ có tâm tình, nghiên cứu bắt tay trên Thủy linh châu.

Hấn hiện tại là thủy hỏa song linh căn, này Thủy linh châu đối với hấn cũng là hữu dụng, chỉ là như vậy nắm Thủy linh châu, liền có thể cảm giác được một loại thuần túy mà chất phác Thủy linh lực, thân thể lỗ chân lông đều thoải mái thư giãn ra, đúng là cái vô cùng tốt tu luyện công cụ, chỉ cần có Thủy linh châu là phụ trợ, hấn tu luyện tốc độ khả năng nhanh hơn gấp đôi, như vậy chỉ bảo, làm sao không giáo động lòng người.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 126: Di biến

Đem Thủy linh châu thu hồi sau, Tư Lăng lại nhảy ra mới đến khen thưởng, một quyền khúc phổ.

Tư Lăng sờ sờ cằm, trong lòng hoài nghi lẽ nào là Thông Thiên Tháp Khí Linh thấy hấn được này thanh Ma Thiên Kinh Vũ cầm, vì lẽ đó liền đem khúc phổ đưa cho hấn làm qua cửa khen thưởng, muốn thôi, Tư Lăng phiến dưới, sau đó có chút biệt khuất phát hiện, ngoại trừ tò thứ nhất, cái khác đều là trống không.

Yên lặng mà đem khúc phổ thu hồi đến, Tư Lăng nhắm mắt lại bắt đầu đánh toà, linh lực từng lần từng lần một mà ở kinh mạch đi khắp, cuối cùng tụ tập đến trong đan điền, thoải mái Kim Đan, màu vàng nhạt Kim Đan trên vết rách bị linh lực một lần một lần mà chữa trị, theo thời gian trôi qua, vết rách vết tích chậm rãi biến hoá thiên, mãi đến tận biến mất.

Ngoại trừ nguyên thần suy yếu, Tư Lăng Kim Đan cũng đồng dạng bị trọng thương, Kim Đan trên như mạng nhện bình thường vết rách thực sự là nguy hiểm, cái này cũng là vì sao ở tầng thứ tư thời, dù như thế nào hấn cũng không ra tay nguyên nhân. Mà hiện tại, bị nhốt ở một phòng bằng đá hình vuông trong, chẳng biết lúc nào mới khả năng ly khai, Tư Lăng phương bắt đầu quyết tâm chữa thương.

Chờ Tư Lăng khi mở mắt ra, đã qua nửa tháng.

Mở mắt ra sau, vẫn là phong kín nhà đá.

Thấy Tư Lăng mở mắt, ba con yêu đều nhìn sang, Trọng Thiên nhảy đến Tư Lăng trên bả vai, dùng đuôi quét cổ của hấn, Tiểu Khôi nhảy đến một bên khác hướng Tư Lăng liú lo mà kêu, chính ở gần linh quả Tiểu Yêu Liên cũng chạy tới, xem ra hấn chữa thương những này thời gian nhượng ba con nhện gần chết.

Tiểu Yêu Liên bò đến Tư Lăng trên đầu gối, hỏi: "Tư công tử thương thế của ngươi khá hơn một chút sao?"

"Kim Đan trên vết rách biến mất rồi, lại nuôi dưỡng một đoạn tháng ngày, hấn là là tốt rồi." Tư Lăng cười đưa tay vò vò nó đầu nhỏ, nhờ có Tiểu Yêu Liên linh dịch cùng Vạn Niên Ngọc Tùy, lần này mới không có nhượng hấn nguyên khí đại thương.

Tiểu Yêu Liên sau khi nghe xong hết sức cao hứng, đem ăn xong hột vút về không lý, sau đó nói: "Tư công tử, nói cho ngươi một tin tức tốt, từ Hồng Long này lý được Thủy linh dịch Tiểu Hồng đã đem nó cùng Hồng Liên không gian dung hợp, sau đó ngươi không cần tiếp tục phải lo lắng không có Mộc linh dịch dùng."

"Ta không lo lắng, ta lo lắng ngươi là tùy tiện nắm linh dịch cho hoa hoa thảo thảo đức, cho ta một điểm đều như là muốn mạng của ngươi." Vì lẽ đó nhiều hơn nữa Mộc linh dịch cũng không đủ Tiểu Yêu Liên như vậy tiêu xài.

Tiểu Yêu Liên hơi ngưng ngưng mà sờ sờ trên đầu lá sen, sau đó lấy ra một bình Mộc linh dịch cho Tư Lăng, lần này nó đúng là hào phóng, đầy đủ cho một bình lớn, không giống như trước mỗi lần hướng về nó muốn thời, đều là đau lòng đến phảng phát đang đào nó thịt như thế.

Uống nửa bình linh dịch, Tư Lăng đem mặt khác nửa bình thu hồi đến, sau đó đứng dậy ở thạch thất xoay quanh rào cản, bên hỏi Trọng Thiên: "Trọng Thiên, ngươi cảm thấy nơi này hội đem chúng ta quan bao lâu?" Những này thiên hấn ở chữa thương, tin tưởng Trọng Thiên hấn là có phát hiện mới là.

Trọng Thiên gãi gãi mặt, gào gừ một tiếng, Tư Lăng nhìn về phía oa ở hấn vạt áo nơi Tiểu Yêu Liên, nhượng nó thay giải thích.

"Chủ nhân nói, cái này nhà đá là từ bên ngoài mở ra, chỉ cần có người xúc động cơ quan là có thể đi ra ngoài, như không có, chỉ có chờ Thông Thiên Tháp đóng là có thể đi ra ngoài."

Tư Lăng nhất thời một mặt xanh xao, cảm giác mình xấu vận khí phỏng chừng sẽ làm hấn vẫn vậy ở chỗ này mãi đến tận Thông Thiên Tháp đóng, như vậy còn có cái gì ý nghĩa?

Vừa định, đột nhiên phát hiện bên trái tường đá rung động lên, đây là muốn mở ra dấu hiệu?

Tư Lăng kích chuyển động, xem ra vận may của hấn cũng khá, cũng không có như vậy xui xẻo.

Tường đá ở mấy đôi kích động con mắt chú ý dưới âm âm âm mà mở ra, mở ra một nửa thời, một cái người xé lán vào, Tư Lăng tuy rằng kinh ngạc, nhưng nhìn thấy tường đá lại muốn hạ xuống, nhượng hấn không chút gì vết suy nghĩ nhiều, cùng này người sai thân mà qua, ở tường đá liền muốn khép kín thời, vội vàng đi ra ngoài.

Mới ra khi đến, xông tới mặt chính là một cái uy lực hùng hổ linh quang pháo oanh đến, Tư Lăng chặt vật tránh thoát, vung ngược tay lên, một tổ linh phù hướng đối phương đánh tới, tiếng nổ mạnh không dứt bên tai.

Tư Lăng rất nhanh liền nhìn rõ ràng công kích hấn đối tượng, dĩ nhiên là cái Khôi Lỗi Nhân, hơn nữa còn là một Nguyên Anh kỳ Khôi Lỗi Nhân, chớ trách vừa nãy nãy người tình nguyện bị giam ở thạch thất lý cũng không muốn đối mặt nó. Quả nhiên vận may của hắn luôn luôn rất xấu, làm sao có khả năng có tốt như vậy sự tình nhượng hắn đụng với đây.

Linh phù nổ tung chỉ nhượng này Khôi Lỗi Nhân động tác ngưng trệ một tít, sau đó mở miệng lại là một cái linh quang pháo oanh đến, Tư Lăng chỉ được không ngừng né tránh. Lúc này, Trọng Thiên hướng đập tới Khôi Lỗi Nhân phun một cái yêu hỏa, màu đỏ tím yêu hỏa uy thế kinh thiên, này Khôi Lỗi Nhân lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được hòa tan, cuối cùng hóa thành một đồng tro tàn.

Tư Lăng hơi kinh ngạc, không nghĩ tới Trọng Thiên yêu hỏa trải qua lợi hại như vậy, bất quá này ngược lại là một cái cao hứng sự tình.

Trọng Thiên vỗ vỗ Tư Lăng đầu, nhượng hắn tiếp tục chạy đi. Ở đây trải qua hao quá lâu thời gian, Tiểu Lăng Tử không thể lại lười biếng, cũng nhanh điem qua cửa leo lên tầng thứ chín.

Trọng Thiên động tác này có vẻ quá không bình tĩnh, Tư Lăng cân nhắc, chẳng lẽ Thông Thiên Tháp trong có nó muốn đồ vật, cho nên mới phải ở lúc đầu liền vẫn giục hắn nhất định phải Kết Đan đẳng tháp, hiện tại tiến vào Thông Thiên Tháp sau, này rõ ràng so với hắn còn muốn nóng ruột.

Thông Thiên Tháp tầng thứ năm là một toà tầng đá xây thành mê cung, mà trong mê cung kẻ địch chính là vô số khôi lỗi. Dọc theo đường đi, Tư Lăng gặp phải rất nhiều khôi lỗi, ngoại trừ nhân hình còn có hình thú, đều là Nguyên Anh kỳ tu vi, mỗi một bộ khôi lỗi đều là một món tiền bạc, Tư Lăng tuy rằng muốn thu gom một bộ khôi lỗi làm sức chiến đấu, thế nhưng Trọng Thiên ra tay quá nhanh, nhìn thấy khôi lỗi thời liền trực tiếp phun lửa đốt thành cặn bã, Tư Lăng căn bản không có cơ hội ra tay.

Được rồi mấy ngày, Tư Lăng đối với mê cung này có nhất định hiểu rõ, phát hiện mê cung này là hình tròn, đường nối một tầng một tầng mà hướng về ở giữa giảm dần, ở chính giữa địa phương, có một cái truyền tống trận, chính là dẫn tới tầng thứ sáu đường nối lối vào. Mà nhượng người phát diện chính là, mê cung đường nối là hội di động, mỗi lần hơi không cẩn thận, sẽ bị na ly nguyên lai quỷ đạo, lại đến nhọc nhằn khổ sở mà chạy trở lại, lại một lần nữa xoay khôi lỗi qua cửa.

Dựa vào Trọng Thiên yêu hỏa, Tư Lăng dần dần mà tiếp cận mê cung trung tâm, càng đến gần mê cung vị trí trung tâm, xuất hiện khôi lỗi đẳng cấp càng cao, thậm chí có chút khôi lỗi đẳng cấp trải qua áp sát Nguyên Anh hậu kỳ, hơn nữa có chút chế tác khôi lỗi vật liệu liền Trọng Thiên yêu hỏa cũng thiếu không xấu, lúc này Tư Lăng đoàn người chỉ có thể chạy trốn.

Tư Lăng kim nén một hơi, chỉ muốn mau sớm kết thúc này hổ cha tầng thứ năm đến tầng thứ sáu đi.

Rốt cục tiếp cận vùng đất trung tâm, nhảy ra chính là một con cá người mạ vàng sắc giáp vàng khôi lỗi, trên lưng cắm vào hai cái trường thương, ở Tư Lăng tiếp cận thời, trường đánh rút ra vung đến, một đạo nguy hiểm kinh khí chém tới.

Tư Lăng khom người tránh thoát, phía sau vách đá phát sinh ầm ầm ầm âm thanh, uy thế hiển hách, nghe được trái tim của hắn đều chiến mấy lần. Cơ hội cấp bách, Tư Lăng phát tay một tổ hồn phù hướng về giáp vàng khôi lỗi bắn nhanh mà đi, đồng thời Trọng Thiên yêu hỏa cũng như một cái linh xà bình thường công kích về phía màu vàng khôi lỗi.

Giáp vàng khôi lỗi hai tay chấp thương ở trước, há mồm một đạo không hề có một tiếng động sóng âm hét ra, hình thành một cái cái lồng khí chặn lại rồi hồn phù cùng yêu hỏa, hồn phù hóa kiếm, yêu hỏa Hóa Xà, cùng giáp vàng khôi lỗi đối lập, không ai nhượng ai.

Tư Lăng nhìn này trống rỗng, thân hình như một đạo khói nhẹ lấy một loại cực tốc thoáng qua, sau đó đem hồn phù làm nổ ngăn cản giáp vàng khôi lỗi muốn đánh thân trở lại ngăn cản, hướng về trung tâm nơi truyền tống trận nhảy tới, ở trận pháp khởi động biến mất trước, hồn phù nổ tung uy thế quét tới, nhượng hắn cảm thấy trên người một trận đau đớn.

*****

Tư Lăng đưa tay nắm ra hiện tại trước mặt chùm sáng, mở ra vừa nhìn, đây là tầng thứ năm qua cửa khen thưởng, một tấm giấy ó vàng?

Nháo không rõ là món đồ gì, Tư Lăng tiện tay đưa nó thu vào trong bao trữ vật, sau đó quan sát bốn phía hoàn cảnh.

Đây là... Sơn động?

Nhìn phía cách đó không xa đường nối, Tư Lăng suy tư, rất nhanh liền cảm giác được cách đó không xa có người ở dấu pháp, suy nghĩ một chút, Tư Lăng hướng về đường nối bước đi.

Như vậy phi hành một quãng thời gian, rốt cục đến chỗ cần đến.

Một cái rộng rãi trong sơn động, mấy cái tu sĩ chiến thành một đoàn, Tư Lăng từng cái nhìn sang, đều là không quen biết, liền không tiếp tục để ý, ánh mắt nhìn phía gây nên tu sĩ hỗn chiến đồ vật —— một mặt khám nam 卐 bình thường màu sắc tinh thạch vách tường, mặt trên tinh thạch to nhỏ không đều, 卐 ở ngoại ngoại hình tròn vo, toả ra ngọc giống như oánh oánh ánh sáng lộng lẫy, phảng phất trong đêm tối ngôi sao.

Tư Lăng rất nhanh phát hiện Trọng Thiên rực rạch góc đầu dậy, hai mắt nhìn chăm chăm này mặt trên tường tinh thạch, khóe miệng khả nghi mà có vết nước chảy xuống.

"Thật nhiều Thiên Ngọc tinh!" Tiểu Yêu Liên dùng một loại thần phục ngữ khí truyền âm nói: "Tur công tử, đây là yêu thú thích ăn nhất Thiên Ngọc tinh, Tiểu Khôi ăn nó sau, rất nhanh sẽ có thể trưởng thành lên cấp, Tur công tử nhất định không nên bỏ qua a!"

Hóa ra là yêu thú khẩu phần lương thực sao?

Tur Lăng liếc mắt nhìn Trọng Thiên, thấy nó làm nóng người, liền biết vật này nó nhất định là sẽ không bỏ qua. Mà bên trong những tu sĩ kia sở dĩ làm tranh cướp nó không tiếc ra tay đánh nhau, cũng đều là vì bọn hắn yêu sủng. Yêu thú lên cấp không dễ dàng, nếu là dựa vào từ từ tích lũy, thời gian so với người tu muốn dài đằng đặc vài lần không thôi. Thiên đạo là công bằng, giao cho người tu tuyệt đỉnh tư chất cùng ngộ tính, nhưng cũng cho bọn hắn ngắn ngủi tuổi thọ. Mà yêu thú tuổi thọ là nhân loại mấy không chỉ gấp mười lần, thế nhưng lên cấp lại hết sức chậm chạp, vì lẽ đó mỗi một con yêu thú cấp cao thực lực so với cùng cấp người tu cường đại hơn nhiều, dù sao yêu thú tích lũy thời gian thực sự là dài đằng đặc.

Mà này một mặt tường Thiên Tinh ngọc mặc dù nhiều, nhưng số lượng cũng là có hạn, phòng chừng khả năng nuôi nấng mấy con yêu thú liên tục lên cấp mấy cái đẳng cấp, vì lẽ đó người ở chỗ này đều muốn đem chiếm làm của mình.

Trọng Thiên trải qua rục rã rục rịch, hai mắt lộ ra thô bạo tàn nhẫn sắc, dự định đi vào đem những tu sĩ kia đều giết đem Thiên Tinh ngọc chiếm làm của mình.

Nhưng là Tur Lăng lại không chịu làm như thế, một trăm năm thiện quỷ cuộc đời không thể nghi ngờ mang cho hắn vô cùng sâu sắc ảnh hưởng, thậm chí ảnh hưởng hắn cả đời này đạo tâm. Hắn không thích tự dung giết chóc, đối với sát nhân đoạt bảo chuyện như vậy vô cùng chống cự, tình nguyện mình cùng những cơ duyên kia bỏ lỡ cơ hội cũng không muốn vì thế mà dính lên sát nghiệt, tự dung sát nghiệt không chỉ nhượng hắn hồn thể cảm giác không thoải mái, thậm chí liên ảnh hưởng hắn đạo tâm.

Trọng Thiên thấy hắn ngăn cản, tức giận đến trực tiếp một móng vuốt nạo đã qua, ở trên tay hắn lưu lại ba đạo sâu thấy được tận xương vết cào.

Tur Lăng đau đớn cực điểm, vẫn là không chịu buông tay nhượng nó đã qua.

Trọng Thiên khí tức bắt đầu dần dần bất ổn lên, thậm chí phát sinh uy hiếp tiếng gầm nhẹ, trong nháy mắt một loại yêu thú cấp cao uy thế tàn mát ra, toàn bộ sơn động chúng sinh đều chịu đến ảnh hưởng. Tur Lăng mất thăng bằng, trực tiếp ném tới trên đất, nhót lại Trọng Thiên tay cũng cứng ngắc đến cũng không còn cách nào khiến lực.

Trọng Thiên thu được tự do, viên vô cùng hắc hai con ngươi màu tím trùng mắt Tur Lăng, trong mắt nhảy lên màu đỏ tím yêu hòa đồ án, huyền ảo thần bí, rất nhanh biến ảo thành một đôi yêu dị cực kỳ hai con ngươi, không có lý trí chỉ có sát tính, tàn bạo mà nhìn hắn, hai viên sắc bén răng nanh từ trong miệng duỗi ra đến, ần giấu đi hai đôi cánh chim màu đen cũng dần dần triển khai...

Tur Lăng khí tức bất ổn, khó khăn mà chống đỡ lại thân thể, lại một lần nữa rõ ràng một sự thật: Trọng Thiên cũng không phải thuộc về mình yêu sủng, mà là một con vì hắn hồn lực mà ép buộc tính theo sát ở bên cạnh hắn cường đại yêu thú, thậm chí là một con tùy hứng làm bậy yêu thú, không có người có thể mệnh lệnh nó! Quân thức nó!

Trọng Thiên hướng hắn đi tới, thú đồng lập loè yêu dị vẻ mặt, sau đó giơ lên một cái móng vuốt, này như ấu thú bình thường khéo léo đáng yêu móng vuốt nhỏ móng vuốt sắc bén trong nháy mắt biến thành trường đao, lập loè um tùm hàn mang, hướng hắn đan điền vị trí vùng tới, muốn đào ra hắn Kim Đan.

Kim Đan bị đào, chắc chắn phải chết.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127:

Lợi trào sắp đâm vào da thịt thời, đột nhiên ngừng lại, cặp kia yêu dị đồng mâu có trong nháy mắt thanh minh, thối lui yêu dị đồ án, khôi phục thành từ hắc sắc, tựa hồ có hơi hồ đồ đáng đáp, liền như thế ngơ ngác mà nhìn hắn.

Bất quá, rất nhanh mà, lại bị yêu dị đồ án xâm chiếm, yêu quỷ cực kỳ.

"Trọng Thiên," Tur Lăng kêu một tiếng, trong lòng mất nửa đoạn.

Yêu dị thú đồng vô cơ tính chất nhìn hắn, này sắc bén thú trào trong nháy mắt đâm vào da thịt.

Tur Lăng đau đến tay chân co giật lên, hồn lực điên cuồng vận chuyển lên, muốn phản kháng loại này đẳng cấp áp chế, chống lại này hướng Kim Đan áp sát lợi trào.

Sẽ ở đó lợi trào hướng đan điền áp sát nắm Kim Đan thời, đột nhiên tà lý một loạt băng đao đâm tới, khiến cho Trọng Thiên không thể không nhảy ra, dài mà nhón nhẹ móng vuốt ly khai Tur Lăng thân thể thời, thu về thịt lột lý. Lại là một loạt bài dày đặc khí lạnh băng đao kéo tới, Trọng Thiên hí, hai cánh đại triển, gào thét hướng hư không phun ra yêu hỏa.

Một đạo bóng người màu trắng đột nhiên xuất hiện, móng vuốt băng đao ở thân thể người nọ xung quanh xoay tròn, mỗi một chiếc băng đao như hai ngón tay sáp nhập dài ngắn, băng đao tuy rằng ngắn nhỏ, nhưng toả ra khí tức nguy hiểm, nhưng người không dám khinh thường, hơn nữa mỗi một chiếc băng đao trong, phảng phất có bạch điểm sắc hỏa điểm đang lưu động, sản đến này người trường mi nhập tấn, tinh mục điệp điệp, càng hiện ra tuần tú lạnh lẽo, ngông nghênh phong thái.

Này người phát tay, băng đao tạo thành một đạo chặt chẽ tường băng hướng giữa không trung yêu thú công kích mà đi.

Màu đỏ tím yêu hỏa ôm theo hiển hách uy thế không ngừng hướng này người công kích mà đi, bóng người màu trắng như một đạo khói nhẹ giống như không ngừng na di, yêu hỏa mỗi khi ở chạm đến này người áo bào thời, này người đã kinh chuyển qua dưới một chỗ, yêu hỏa chỗ đi qua, tất cả mọi thứ đều bị đốt cháy thành bột mịn biến mất.

Bởi vì này dị biến, làm cho trong sơn động nguyên bản chính ở tranh đấu tu sĩ trong nháy mắt tỉnh táo, ngạc nhiên mà nhìn giữa không trung chiến đấu nhất nhân một yêu thú, này băng điểm cùng yêu hỏa uy thế nhưng người bên ngoài không thể không tránh né mũi nhọn, hết thấy mọi người cảm giác được một loại khiếp đảm nguy hiểm, không dám tới gần mây may, chỉ lo sợ một chút bị cuốn vào bị hại loại hỏa điểm tai vạ tới hải cốt không còn.

Tur Lăng đề xuống yết hầu ngửa ý, bụng bụng phía dưới đầm máu vết thương ngồi dậy, sắc mặt uể oải mà nhìn giữa không trung một người một thú, vẻ mặt vô cùng gay go.

Tuy rằng không biết Tur Hàn làm sao sẽ xuất hiện, nhưng lúc này hắn không thời gian nghĩ nhiều, chỉ cảm thấy này tầng thứ sáu thực sự là quỷ dị cực kỳ, Trọng Thiên đáng đáp kia rõ ràng là bị cái gì đã khống chế tâm trí, mất đi lý trí, đây là xưa nay chuyện không hề có.

Đột nhiên, Tur Lăng chếch thủ, nhìn về phía một bên đột nhiên xuất hiện nữ tu, tuyệt y phục nghệ thuật, ôm ấp một cái Ô Mộc vũ cầm, một đôi dịu dàng đôi mắt đẹp chính thân thiết mà nhìn chăm chú giữa không trung cùng yêu thú chiến đấu Tur Hàn.

La Thiên môn Bạch Cẩm Âm

Tur Lăng ánh mắt lóe lên, rất nhanh liền không lại quan tâm

"Đại ca cẩn thận!"

Tur Lăng sốt sắng mà gọi dậy đến, Trọng Thiên yêu hỏa liền muốn chạm đến Tur Hàn trên người thời, Tur Hàn thân hình bỗng dừng dưới trảm, này yêu hỏa oanh một cái công kích ở này một tường Thiên Ngọc tinh trên, ở hết thấy lòng người đau trong ánh mắt, chính mặt tường đều bị thiêu hủy tận đất, lưu lại hoàn toàn cháy khét màu sắc. Mà ở Thiên Ngọc tinh bị thiêu hủy thời, Trọng Thiên hai con ngươi rút cục khôi phục nguyên bản màu sắc, động tác cũng trì độn mấy phần, lúc này một đóa băng điểm liền trải qua hướng thân thể của nó ném tới..

"Gào —— "

Tur Lăng yểm mắt không đành lòng thấy mục, trong lòng nhưng có loại kỳ lạ sáng khoái cảm —— đáng đời! Nhưng người tâm chí không kiên bị đầu độc, hiện tại bị khổ chứ? Hẳn gia Đại ca băng điểm không phải là loại kia hàng thông thường, đốt người mao vẫn tính là tiện nghi người.

Một lúc sau, Tur Lăng bị thu xếp ở trong sơn động một chỗ sạch sẽ trên tảng đá lớn, trắng xám mặt ăn thêm một viên tiếp theo Sinh Cơ Hoạt Huyết đan, cảm giác được trong bụng lỗ máu từ từ khôi phục sau, lại lấy ra một bình bỏ thêm linh dịch linh tửu uống lên. Bởi vì hiện tại có người ngoài ở đây, vì lẽ đó hắn không dám cười toe toét mà lấy ra linh dịch đến trị liệu.

Tur Hàn đứng ở trước mặt hắn cho hắn đẩy lên một mảnh an toàn thiên địa, đối diện là này mấy cái mới vừa rồi còn đánh cho khó khăn chia lìa tu sĩ, chính cảm kích hướng Tur Hàn nói cảm ơn, nếu không là hắn đứng lúc xuất hiện, bọn hắn những này đồng bạn liền muốn vì một cái có lẽ có ảo giác mà tự giết lẫn nhau, ngẫm lại đều cảm thấy đáng sợ.

"Tur đạo hữu, thực sự là quá cảm tạ người."

"Đúng đấy, nếu không là Tur đạo hữu đứng lúc nhắc nhở, chúng ta còn làm này không tồn tại Thiên Ngọc tinh tranh đấu tự giết lẫn nhau, thực sự là..."

Một câu nói này nói tới mấy cái tu sĩ đều lộ ra một mặt hồ thẹn thần tình, từ bọn hắn trong lời nói cũng biết bọn hắn là một đám quan hệ bạn bè cực tốt, từ tu tiên bắt đầu liền vẫn nâng đỡ đến hiện tại, cảm tình không cần nói cũng biết. Nhưng không ngờ đến đi tới nơi này thời, nhìn thấy này mặt tường Thiên Ngọc tinh, không biết tính sao, liền nổi lên độc chiếm chi tâm, liền nhiều năm tình phần cũng uống cổ, lại muốn đối với bạn tốt lạnh lùng hạ sát thủ.

Ngẫm lại đều nghĩ mà sợ, nếu không là Tur Hàn lúc đó đứng lúc ra tay, phá mê chướng, bọn hắn còn hăm đang cùng bạn tốt liều chết tương giết trong không cách nào tỉnh táo.

"Nơi này có một con cao cấp Huyền Thú." Tur Hàn lạnh nhạt nói, cũng giải thích tất cả.

Nghe vậy, này mấy cái tu sĩ hai mặt nhìn nhau, mồ hôi lạnh mọc đầy sống lưng.

Huyền Thủ là một loại cực kỳ hiếm có : yêu thích yêu thú, chỉ tồn tại trong truyền thuyết yêu thú, không có ai biết chúng nó hình dạng ra sao, nghe nói một con cấp thấp Huyền Thủ có thể đem một toà trăm vạn người tu thành thị vấy chết, nhưng người không cách nào phát giác dị dạng, từ từ ở trong ảo giác tử vong. Mà hiện tại, khổng chế nơi này dĩ nhiên là một con cao giai Huyền Thủ, quả thực không cách nào tưởng tượng, nghĩ đến đương bọn hắn bước vào vùng thế giới này thời gian, trải qua tiến vào Huyền Thủ chế tạo ảo giác trong, thậm chí nhượng bọn hắn sinh ra một loại xung quanh đồng bạn kỳ thực đều là hư ảo, là Huyền Thủ chế tạo ra mê hoặc ý nghĩ của chính mình, đáng sợ hơn chính là, tâm trí yếu đuối người, ở Huyền Thủ mê hoặc dưới, thậm chí hội hoài nghi ý nghĩa sự tồn tại của chính mình, có đó không xác định tự mình Trung Nguyên thần tiêu vong, sát nhân không được vết tích.

Quả nhiên, Thông Thiên Tháp không hô là Thượng Cổ thời kỳ Thần khí, mới có như vậy vô cùng bạo tay, liền Huyền Thủ bức này đồ vật trong truyền thuyết cũng có.

Một đám người mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, không còn dám như mới vào tầng thứ sáu thời như vậy bất cẩn, phảng phất đối với này tất cả xung quanh đều tràn ngập hoài nghi.

Mấy người lại cảm tạ Tư Hàn một phen, liếc mắt nhìn bị Tư Hàn ngăn ở phía sau một người một thú, trong lòng có loại cảm giác cổ quái. Huyền Thủ có cái quen thuộc, nó chỉ mê hoặc nhân loại, đối với làm đồng bạn yêu thú xưa nay đều sẽ không xuất thủ, nhưng là vừa này, cái kia khí tức yêu thú mạnh mẽ tựa hồ bị Huyền Thủ đã khống chế như thế.

Đến cùng là ra sao yêu thú nhượng Huyền Thủ vi phạm bản ý ra tay?

Tư Lăng tự nhiên không biết những tu sĩ kia ý nghĩ, bên đánh toà chữa thương bên khuyh nghe đối thoại của bọn họ, mới hiểu mình và Trọng Thiên ra hiện tại nơi này thời, trải qua tiến vào Huyền Thủ địa bàn, bọn hắn như khối lổ như thê theo Huyền Thủ ảo cảnh an bài hành động, nhất cử nhất động thậm chí ý nghĩ đều theo ảo giác mà động, thực sự là thật đáng sợ. Mà Huyền Thủ ảo giác, đem nhân loại chấp niệm trong lòng ** vô hạn kéo dài, Trọng Thiên thú tính, trong lòng hắn đạo đạo, đều vào lúc này bị vô hạn phóng to, tình nguyện thân tổn hồn tiêu, cũng phải đem kiên trì tới cùng.

Tư Lăng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, trái tim nhảy loạn mấy nhịp.

Không oán được hắn lúc đó dĩ nhiên không sợ chết nhất định phải ngăn cản Trọng Thiên, mà Trọng Thiên cũng không để ý gần đây hai mươi năm làm bạn tình nghĩa hướng hắn hạ sát thủ. Không phải hắn khoe khoang, Trọng Thiên là nuốt hẳn hầu như một nửa hồn thể mới bị hắn tình lại, tuy rằng nó cường đại đến khó mà tin nổi, nhưng nói tóm lại, về tâm trí cùng tư tưởng trên, khi đó Trọng Thiên liền dường như vừa ra đời con non, cái gì đều muốn một lần nữa học tập, hắn lại làm cha lại làm nương mà đưa nó lôi kéo lớn lên, thêm vào Trọng Thiên có Thượng Cổ đại yêu thú huyết mạch, linh trí sớm mở, cùng nhân loại trí lực không khác biệt, cho nên đối với hắn hay vẫn là có như vậy điểm đồng bạn cảm tình tồn tại, như thế nào cũng sẽ không hướng hắn hạ sát thủ.

Muốn thôi, Tư Lăng nhìn về phía tồn ở bên cạnh yêu thú, nguyên bản đen thui bóng loáng mao bị thiêu đến như chỉ chó ghè như thế, thực sự là khó coi cực kỳ, xem ra đáng thương lại buồn cười. Lúc này nó về mặt mặt môi mà đem đầu lút ở hai cái chân trước trên, hai lỗ tai mặt môi mà bẻ, toàn bộ thú cảm giác cũng không tốt, toà ra một loại vô cùng tối tăm khí tức, tình cờ miểu đến ánh mắt mang theo một chút hồ thẹn, đương phát hiện Tư Lăng trông lại tầm mắt thời, lập tức đem đầu chôn ở hai trảo, một bộ không mặt mũi gặp người đáng thương đáng đáp.

Kiều ngạo Trọng Thiên đại gia khi nào từng có loại này đáng thương đáng đáp, lập tức nhìn ra Tư Lăng lại là buồn cười lại là hảo khí.

Đối với ngạo kiều mạnh mẽ Trọng Thiên đại gia tới nói, lại bị chỉ chết tiết Huyền Thủ mê hoặc tâm trí hướng Tư Lăng ra tay, là nó suốt đời sỉ nhục, trong lòng trải qua kế hoạch đem con kia chết tiết Huyền Thủ Tiên giới mười tám giết.

Ngay khi hai con khó chịu thời, này mấy cái tu sĩ trải qua cáo từ ly khai, hiện trường chỉ còn dư lại bạch y như tuyết ôm cảm mỹ nhân.

Thành thật mà nói, hai người đều là bạch y hệ, Tư Hàn lạnh lẽo cấm dục, Bạch Cầm Âm thanh đẹp tuyệt tục, đứng chung một chỗ, thực sự là tuần nam mỹ nữ tổ hợp, không có so với này càng hoàn mỹ hơn. Đáng tiếc chính là, Tư gia ca ca là cái xung hắn tình thương làm giá trị âm đều là một loại khen nam nhân, trong lòng chỉ có tu luyện cùng gốc rễ hai thứ đồ này, mặc người người lại mỹ, ở trong mắt hắn cũng cùng này ven đường tảng đá gần như.

Tư Hàn lạnh lùng nhìn nàng, Bạch Cầm Âm lặng lẽ không nói.

Tư Lăng tò mò liếc mắt nhìn, phát hiện Bạch Cầm Âm nhìn về phía chính mình Đại ca ánh mắt vô cùng u oán, sau đó hít một tiếng, ôm này thanh Ô Mộc cầm cũng đi rồi.

Chờ nàng sau khi rời đi, Tư Hàn nhân cơ hội ở xung quanh bày xuống một lớp cấm chế.

Tư Lăng không tìm được manh mối, chờ đại ca hắn nhìn sang thời, trực giác thẳng tắp sống lưng, liền tóc tia cũng không dám động đậy, liền một bên già chết Trọng Thiên cũng run lên mấy lần, hai con một bộ làm chuyện bày đáng đáp bé ngoan ở Đại ca mạnh mẽ băng sương dưới nom nớp lo sợ mà nhận sai.

Lúc này, thấy không ai sau Tiểu Yêu Liên bò ra đến, giảm bớt không tên không khí sốt sắng.

Tiểu Yêu Liên vừa nhìn đến chủ nhân của nó lúc này bị thiêu đến như chỉ chó ghè mao, nhất thời run lập cập, âm thầm thề sau đó nhạ ai cũng được, tuyệt đối không thể nhạ Tư Đại ca. Sau đó tốt bụng mà lấy ra Mộc linh dịch, cho hai người chữa thương.

Uống Mộc linh dịch sau, Trọng Thiên trên người bị đốt cháy khét da lông một lần nữa dài ra đến, rất nhanh lại khôi phục thành đáng yêu tiểu ấu thú,

mà Tư Lăng thương cũng hoàn toàn hảo. May là lúc đó Tư Hàn tới kịp thời, chỉ là tổn thương da thịt, không có bị đào ra Kim Đan, không phải vậy lúc này phỏng chừng chỉ có thể chờ đợi sau đó đoạt xá sống lại, hoặc là tái tạo thân thể.

"Thương hảo?" Tư Hàn hỏi, đưa tay ra ở hán mi một điểm, ở thân thể hán kiểm tra một lần, phát hiện so với ở tầng thứ tư thời nguyên thần cũng ngưng tụ rất nhiều, hán là mấy ngày này có cẩn thận tu dưỡng quá.

Tư Lăng nhìn hán, ở hán đưa tay thời, đột nhiên phát hiện hơi thở của hán bất ổn, tựa hồ bị thương. Tư Lăng nắm lấy thủ đoạn của hán, dùng linh lực thăm dò, phát hiện Tư Hàn đan điền có tán loạn vết tích, sợ hết hồn.

"Đại ca, người bị thương rồi!"

Tư Hàn cũng không kiêng kị cho hán biết, nói rằng: "Này Huyền Thú rất lợi hại, lúc trước ta vì thoát khỏi nó ảo giác, chịu đến phản phệ."

Nghe vừa nói như thế, Tiểu Yêu Liên vội vã cuống cuồng mà móc ra bình ngọc nhượng Tư Hàn ăn. Suy nghĩ một chút, tay nhỏ vung lên, mấy hạt mỡ chỉ kích cỡ tương đương hạt sen ra hiện tại nó tay nhỏ trong, hạt sen óng ánh long lanh, xảo đoạt thiên công, giống như tượng băng thành. Hạt sen lấy ra thời, không khí chung quanh lập tức hạ xuống được, khiến người ta cảm thấy thấy lạnh cả người.

"Đại ca, đây là băng liên hạt sen, có thể chữa thương." Tiểu Yêu Liên đem đưa cho Tư Hàn.

Vừa nhìn này hạt sen, Tư Lăng liền nhớ lại đây là ở Trung Ương đại lục biên giới băng trong hồ đảo này cây băng liên, không nghĩ tới trải qua ra hạt. Băng liên là Ngũ Thánh liên một trong, đối với băng linh căn tu sĩ cùng yêu thú cực mới có lợi, cũng có thể làm chữa thương dùng, tục ngữ tới nói, chính là đúng bệnh hốt thuốc, hiệu quả so với linh dịch cũng còn tốt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Xù lông

Băng liên là thích hợp nhất băng linh căn tu sĩ, có thể nói là băng linh căn tu sĩ chỉ bảo. Đương nhiên, biến dị băng linh căn tu sĩ như dùng ăn nó, hiệu quả càng tốt hơn.

Này cây băng liên ra hạt sau, tổng cộng kết có hai mươi hạt hạt sen, Tiểu Yêu Liên lưu lại hai hạt hạt sen làm loại, cái khác đều cho Tư Hàn. Dù sao vật này ngoại trừ Tư Hàn ngoại, bọn hán cũng không dùng tới, thậm chí có thể sẽ ngược lại bị theo hàn khí gây thương tích. Băng liên hết thấy tinh hoa đều ở hạt sen lên, hàn khí quá thịnh, bình thường tu sĩ cũng không thể như băng linh căn tu sĩ giống như trực tiếp ăn, phải trải qua cùng những vật khác phối hợp luyện chế qua đi, mới khả năng dùng, hơn nữa hiệu quả cũng không lớn. Bất quá này lá sen cánh hoa sen đều là thứ tốt, dùng để cất rượu gia vị lý cũng có thể, Tiểu Yêu Liên này kẻ tham ăn đã sớm ở ra hạt thời liền đem bóc ra lá sen cánh hoa sen thu hồi đến rồi, dự định rảnh rỗi thời nhượng Tư Lăng đem băng lá sen cùng hoa sen làm mật tương, đến lúc đó nó cùng khả năng ăn một ít.

Cho nên nói, này một đám kỳ thực đều là chút kẻ tham ăn không giải thích!

Tư Hàn ăn hai hạt hạt sen sau, liền nhắm mắt đánh toả chữa thương, đến phiên Tư Lăng ở một bên thủ hộ.

Không có mạnh mẽ băng sơn Đại ca thả hơi lạnh đông người sau, Tư Hàn cùng Trọng Thiên mất to trừng mắt nhỏ. Tiểu Yêu Liên tựa hồ cảm giác được bầu không khí không đúng, vì lẽ đó rất yên tĩnh ôm viên linh quả ở bên gối, thậm chí ngay cả gặm cắn âm thanh đều so với bình thường nhỏ rất nhiều, chỉ lo phá hoại nhất nhân một yêu quý dị bầu không khí chính mình gặp xui xẻo.

Một lát, Tư Lăng hướng Trọng Thiên đưa tay, ở nó cầm tuốt tuốt, yêu thú bản năng nhượng nó theo bản năng mà phát sinh thoải mái tiếng ngáy, chờ phát hiện Tư Lăng lại như nạo con mèo nhỏ như thể nhất thời cứng ngắc, trừng mắt Tư Lăng.

"Người sẽ không còn muốn giết ta chứ?" Tư Lăng nheo mắt lại hỏi.

Nghe vậy, Trọng Thiên nhất thời dùng hai trảo che lại mặt, tựa hồ cảm thấy đó là một loại xấu hổ sự tình, không nhắc nổi đầu lên gặp người. Nó vẫn cho rằng chính mình là chỉ huyết thống cao quý yêu thú, thể gian không có cái gì đáng giá nó thần phục tồn tại, mặc dù là cao cao tại thượng Tiên nhân, đại gia nó mạnh mẽ sau như thường đánh bay. Nhưng là, một cái sơ sẩy, liền như thể ngã xuống đến một con Huyền Thú tay lý, mặt mũi lý từ đều mất hết, đặc biệt chính mình trong lúc vô tình tổn thương Tư Lăng, cũng làm cho nó rất hổ thẹn.

Trải qua gần đây hai mươi năm qua ở chung, Tư Lăng cùng Trọng Thiên trong lúc đó này cũng địch cũng hữu quan hệ trải qua mơ hồ giới tuyến, nhiều hơn một chút vì điều đồng bạn tình. Tiểu Lăng Tử theo Trọng Thiên là vô cùng hữu dụng, lại có hồn lực lại hội làm thịt nướng lại hội vuốt lông, này

Thương Vũ đại lục có thể tìm không ra thứ hai đến rồi, nó nơi nào cam lòng giết hẳn?

Thấy nó phản ứng này, Tư Lăng phù một tiếng cười lên, cười đến Trọng Thiên cảm tức một móng vuốt nạo đã qua, lại như nạo ngứa như thế, này sắc bén đến khả năng trực tiếp xuyên thủng cứng rắn nham thạch móng vuốt lúc này nhưng không có ở trên tay hẳn lưu lại nửa điểm vết tích.

Mà này nở nụ cười, cũng đánh vỡ lúc trước khúc mắc, Trọng Thiên trực tiếp nhảy đến trên bả vai hẳn, dùng đuôi rào cản Tư Lăng cái cổ, cử chỉ này biểu thị nó cùng người thân cận.

Tư Lăng bị này đuôi lặc đến chặt chẽ, suýt chút nữa không thở nổi, trực tiếp dùng sức kéo một cái, Trọng Thiên gào gừ kêu thảm thiết, móng vuốt lay Tư Lăng tóc, hai người hồ nạo lên, một lúc thời gian, nhất nhân một yêu đều bộ lông ngỗng ngang.

Tư Hàn mở mắt ra sau, liền nhìn thấy ngốc đê đê cùng xuân yêu thú thân thiết hoà mình, xem ra chuyện lúc trước trải qua bỏ qua. Tuy rằng trước đây cảm thấy Trọng Thiên là chỉ sâu không lường được yêu thú, trong lòng có mấy phần kiêng kỵ, bất quá trải qua lần này, Tư Hàn đứng là yên tâm mấy phần, một con hoài cựu xuân yêu thú, so với lòng dạ độc ác nữ nhân tốt lắm rồi.

Thấy Tư Hàn tỉnh lại, hai người mới thôi chiến.

"Đại ca, này Huyền Thú..."

Tư Lăng về mặt mạc mạc, nói rằng: "Cái này thế giới, thật thật giả giả, tất cả khả năng đều là hư vọng, người mà lại cẩn thận."

Nghe vậy, Tư Lăng nhủ mảy lại, tâm tình có chút gay go. Hẳn vẫn cho là chính mình nắm giữ Huyền thạch, khả năng nhìn thấu tất cả hư vọng, nhưng Huyền Thú hiển nhiên đẳng cấp quá cao, căn bản không nhượng hẳn nhận ra được tí tạo ảo giác liền bước vào đối phương chế tạo cái tròng trong. Nhưng nếu là đối phương đẳng cấp cao hơn chính mình, Huyền thạch có thể tạo được tác dụng liền nhỏ. Xem ra chiếm cứ ở Thông Thiên Tháp tầng thứ sáu đúng là một con đẳng cấp cực cao Huyền Thú, mới có thể ảnh hưởng tâm trí của hẳn.

Bất quá so với cái khác người đến nói, hẳn vẫn tính là may mắn, chí ít không có mất đi lý trí cùng tự mình, rõ ràng mà biết chính mình đang làm gì, không cần lo lắng một cái sơ sẩy liền tự mình đều phủ định. Mà Tư Hàn cũng là ăn một lần thiệt lớn, mới có thể làm đến mức độ này.

Tư Hàn đi tới Thông Thiên Tháp tầng thứ sáu đã có một tháng, nhưng còn ở phụ cận bồi hồi, có thể thấy được này tầng thứ sáu Huyền Thú thủ đoạn vô cùng lợi hại, hơn nữa còn nhượng hẳn ăn cái thiệt lớn, thậm chí bị chính mình pháp thuật phản phệ bị thương. Chỉ là nhượng người bắt đắc dĩ hoặc không có cách nào chính là, này Huyền Thú xưa nay không lộ diện, bất động thanh sắc cũng làm người ta ăn cái thiệt lớn, nhưng ngay cả rễ mao đều không nhượng người sờ vuốt, coi như muốn giết nó tiết hận cũng không được.

Xem ra hội có rất nhiều người tổn hại ở tầng này lên.

Tư Lăng muốn thôi, nói với Tư Hàn: "Đại ca, trên người ta có Huyền thạch, chỉ cần cẩn thận một ít, vẫn có thể chống lại trụ ảo giác."

Tư Hàn tự nhiên biết Huyền thạch là vật gì, hai con mắt mờ sáng, lập tức trực tiếp đứng lên, nói rằng: "Chúng ta đi tầng thứ bảy!" Ở đây bồi hồi một tháng, Tư Hàn cũng không phải là không có thu hoạch, nơi này thật thật giả giả trong, rất nhiều nơi bị hẳn quen với, cũng biết rồi đi về tầng thứ bảy đường nói lời vào ở nơi nào, chỉ là phải trải qua Huyền Thú bày xuống ảo trận có chút phiền phức.

Tư Lăng tự nhiên đáp ứng, hơn nữa Trọng Thiên hiện tại kim nén một hơi, luôn luôn ham muốn đem Huyền Thú bắt tới sau đó tới cái Tiên giới mười tám giết (Tiên giới mười tám loại huyết tinh giết pháp, sáu xa truyền lưu, truyền thừa của nó lý có loại này tà ác đồ vật), lấy huyết vừa này si nhục.

"Đúng rồi, Đại ca, vừa này vị kia là la Thiên môn Bạch tiên tử chứ? Các người làm sao cùng nhau?" Tư Lăng phảng phất lơ đãng hỏi, muốn biết một chút hẳn gia Đại ca đối với nữ tính cái nhìn.

"Gặp phải, đem nhốt lại nàng yêu đảng đốt, sau đó liền đồng thời."

Tư Lăng lặng lẽ, hẳn có thể như vậy nào bù lý giải: Trùng hợp là gặp phải, sau đó đúng dịp ở đánh quái thời điểm đốt nhốt lại Bạch Cầm Âm yêu đảng, cuối cùng Bạch Cầm Âm thấy hai người có thể chiếu ứng lẫn nhau, liền đề nghị cùng nhau. Mà hẳn gia Đại ca là cái tình thương làm giá trị âm trạch nam kiên tu luyện cuồng, đối với em gái cùng hẳn từ những sinh vật này đều không có hứng thú, căn bản không để ý tới, phía sau có hay không theo cá nhân không đáng kể, chỉ cần không trở ngại đến hẳn là được. Vì lẽ đó ở gặp phải hẳn sau đó, liền không cần cái người ngoài ở miễn cho làm cái gì đều không tiện.

Đáng thương em gái, đối với một khối không thông tình - sự tình vạn niên hàn băng sai trí một mảnh phương tâm.

Bất quá cái này cũng là có thể hiểu được sự tình, nữ tu từ trước đến giờ so với nam tu nhược thế, dài đến mao mĩ một điểm, muốn lo lắng bị cái nào mạnh mẽ nam tu coi trọng làm đi làm đình, dài đến bình thường, không có người lọt nổi vào mắt xanh mắt không nói, làm chút tu luyện vật tư cũng phải lo lắng có thể hay không bị người nhìn chăm chăm tùy tiện sát nhân đoạt bảo. Mà dài đến hảo lại mạnh mẽ nam nhân, xưa nay cũng rất nổi tiếng, là nữ tu môn yêu nhất, nếu như có thể kết thành song tu đạo侶, không chỉ có cái khả năng dựa vào che chở người, tu luyện tốc độ cũng so với nhất nhân tìm tòi mau một chút, còn có thể này dài dài đặc trên đại đạo có người bồi tiếp không đến nỗi quá mức cô quạnh.

Đem Bạch Cầm Âm bài trừ ra đại tẩu hậu tuyển nhân sau, Tư Lăng liền không còn quan tâm.

Đường nói quanh co khúc khuỷu, mà lại có rất nhiều hắc ám sinh vật cùng yêu thực, cho bọn hẳn thêm không ít phiền phức, cuối cùng Trọng Thiên cảm tức, trực tiếp một miệng yêu hỏa phun đi, quán người là động vật hay vẫn là thực vật đều đốt.

Quá mấy ngày sau, tất cả bình thường, chưa từng xuất hiện bất kỳ ảo giác đầu hiệu, đoàn người tâm tình cũng rất bình thường. Có lúc sẽ gặp phải cái khác người, bất quá hai huynh đệ đều có chí cùng mà tách ra. Tình huống bây giờ bọn hắn đều có thể ứng phó, như cùng người kết bạn mà hành, trái lại thành trôi buột, đối với bọn hắn mà nói, thêm cái người xa lạ sau, làm rất nhiều chuyện đều không tiện.

Mấy ngày sau, bọn hắn phảng phất lại trở về ban đầu địa phương, bởi vì chỗ này bên trong hang núi có một đám lớn Thiên Ngọc tinh, ở trong bóng tối, phảng phất chấm nhỏ bình thường toả ra óng ánh ánh sáng lộng lẫy, diệu biết dùng người con mắt sinh ngắt.

Mấy người đứng ở cửa động trước, mặc dù xem hoa mắt, cũng cẩn thận mà không có hành động. Trọng Thiên thậm chí dùng đuôi thật chặt quần Tur Lăng trên cánh tay, toàn bộ đuôi mao đều nở thô một vòng, có thể thấy được nó đối với chuyện lúc trước lưu lại rất lớn bóng tối, mặc dù thêm muốn chết, cũng không dám dễ dàng xông lên đào.

Tur Lăng vận chuyển Huyền thạch nhìn mấy lần, thấy thế nào đều là thật, nhưng hắn trong lúc nhất thời cũng không quyết định chắc chắn được, chỉ lo này Huyền Thủ đẳng cấp quá cao, liền Huyền thạch cũng khả năng đã lừa gạt.

"Đại ca, không nhìn ra dị thường." Tur Lăng bắt đầu đi nói.

Tur Hàn gật đầu, phát tay một loạt băng đao hướng sơn động bắn nhanh mà đi, đánh vào trên vách tường, liền bùn mang Thiên Ngọc tinh đều rút xuống. Tur Hàn xoay tay hút một cái, một khối Thiên Ngọc tinh hút tới tay lý, lật xem một chút, đối với mất đi ba địa nhìn hắn Trọng Thiên khẳng định mà nói rằng: "Là thật sự."

Trọng Thiên nở thô mao trong nháy mắt bị phủ thuận, bất quá vẫn là không có hành động, này đối với xưa nay là cái tiêu chuẩn hành động phái yêu thú tới nói, là một cái cực kỳ hiếm có : yêu thích sự tinh. Tur Lăng nhìn ra có chút buồn cười, bóng ma này cũng quá nặng, thực sự là đáng thương oa.

Biết Thiên Ngọc tinh đối với yêu thú mới có lợi, Tur Lăng đem Tiểu Khôi từ Linh thú trong túi xách ra đến, nhưng chính nó đi kiểm ăn.

Tiểu Khôi điều mới ra đến trả không phản ứng đây, liền bị này nhất sơn động Thiên Ngọc tinh cho thêm mùi điều mất, trong nháy mắt một trận lú lo thu âm thanh vang lên, vô cùng hung mãnh mà nhiên hướng sơn động bay đi, như chỉ chìm gỗ kiến như thể liều mạng mổ trên vách tường Thiên Ngọc tinh.

Tiểu Khôi điều mổ quá vui vẻ, hoàn toàn kích thích Trọng Thiên. Trọng Thiên tuy rằng lo lắng Huyền Thủ lại đột nhiên nhô ra hổ nó, nhưng cũng không đầu lại yêu thú bản năng, cũng nhào tới một móng vuốt đào một viên Thiên Ngọc tinh ném đến trong miệng.

Ở cửa sơn động bày xuống một lớp cấm chế sau, hai huynh đệ cũng lấy ra linh kiếm bắt đầu đào Thiên Ngọc tinh, liền thân thân thể yếu kiểu nhu trừ ăn ra cùng đương nhà vườn tựa hồ liền không có gì tác dụng Tiểu Yêu Liên cũng bị Tur Lăng nắm bắt trắng đĩnh. Không có gì bất ngờ xảy ra, những này Thiên Ngọc tinh chính là tương lai Tiểu Khôi điều cùng Trọng Thiên khẩu phần lương thực cùng tiền giải chí bảo, nhiều đào điểm chuẩn không sai.

Nuôi dưỡng con yêu thú không dễ dàng a, còn muốn nhọc nhằn khổ sở mà cho chúng nó tìm kiếm khẩu phần lương thực, mà cái này lương cũng cái quái gì vậy quý giá.

Hai người tam yêu nỗ lực, trong sơn động Thiên Ngọc tinh số lượng dần dần giảm thiểu. Mà ăn uống no đủ Tiểu Khôi điều trải qua về đến Linh thú trong túi ngủ say, đây là tiền giải đặc thù, tin tưởng nó tỉnh lại lần nữa thời, hội có biến hóa, liền không biết khi đó máu mủ của nó có thể hay không thức tỉnh, nếu là thức tỉnh, lẽ ra có thể từ đặc thù lý biết nó có cái gì thần kỳ huyết mạch đi. Bất quá nhớ tới trên người nó bốn loại huyết thống, Tur Lăng trong lòng lại có chút không dám chắc, đây cũng quá tạp, đến lúc đó sẽ không biến thành cái Tứ Bất Tượng (không ra ngò ra khoai) chứ?

Ngay khi Thiên Ngọc tinh dần dần giảm thiểu thời, đột nhiên hoàn cảnh chung quanh vận vẹo lên, Tur Hàn cùng Trọng Thiên động tác ngừng lại, cảnh giác nhìn bốn phía, mà Trọng Thiên lần thứ hai xù lông, xem ra thô một vòng không thôi.

Tur Lăng rất rất bình tĩnh, nhân có Huyền thạch ở, hắn khả năng nhìn thấy mặt đất chặm rãi dưới hàng, sau đó lộ ra một cái dùng vô cùng đất giá hồng ban thạch lát thành bình đài, này bình đài dần dần mà lên cao.

Bởi vì không biết này bình đài có ích lợi gì, Tur Lăng trước tiên nhắc nhở chính mình Đại ca, lại sẽ Tiểu Yêu Liên thu hồi ống tay lý, Trọng Thiên đứng ở trên bả vai của hắn, cả người đều căng ra đến mức cứng ngắt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đô Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: Huyền thú

Bình đài thẳng đến so với mặt đất cao một trượng thời liền dừng lại, sau đó một ánh hào quang lóe qua sau, xuất hiện một con... Nghi tự thò động vật, hơn nữa hay vẫn là mộng ảo hệ hồng nhật, lòng xù đáng yêu cực kỳ, lại như những cái kia giới trần tục lý đại gia khuê tú nuôi dưỡng tiểu sủng vật.

Tư Lăng = __ =, thò cái gì, có thể làm thành yên huân thỏ hoặc là toàn bộ nướng, hoặc là hấp...

Rất nhanh mà, liền phát hiện này cũng không phải chỉ đơn thuần thỏ, móng vuốt vung lên, không gian vặn vẹo lên, sau đó hoàn cảnh chung quanh hoàn toàn thay đổi, liền hần cũng không thấy rõ hư thực. Tư Lăng trong lòng thẳng mừng cha, này thỏ không khỏi cũng rất lợi hại đi. Tư Lăng không có ngồi chờ chết, trực tiếp cầm trong tay linh kiếm xen vào trên đất, truyền vào hồn lực sau, quát một tiếng: "Bạo!"

Toàn bộ mặt đất bạo liệt ra, xuất hiện một cái đen tối thâm uyên, Tư Lăng suyết chút nữa đảo trồng xuống đi, bị một cái băng tiền đứng lúc quần trên eo đem hần kéo dài trở lại.

Thâm uyên đối diện trên bình đài hồng nhật thỏ thấy Tư Lăng không bị ảnh hưởng, nhất thời hướng Tư Lăng không ngừng giơ chân, lúu ra lúu rúu mà rêu lên không ngừng, khá là tức giận đáng ghét, cặp kia màu phấn hồng con ngươi phản hận mà trừng mắt bọn hần.

Tư Lăng hắc tuyến, ngươi coi chính mình là chỉ chim sẻ sao? Hần là như thỏ như thế gọi!

"Chuyện gì xảy ra?" Tư Hàn hỏi.

Trọng Thiên thật chặt dán vào Tư Lăng, căn bản không có phát hiện bất kỳ dị thường, không khỏi có chút kỳ quái hần cử động.

Ở Tư Hàn cùng Trọng Thiên trong mắt lại là một phen cảnh tượng, Tư Lăng nói tới bình đài bọn hần không nhìn thấy, chỉ nhìn thấy trong nháy mắt bọn hần ra hiện tại một cái mờ mịt trong thế giới, ngoại trừ người ở bên cạnh, tầm mắt chỗ, chỉ có thể nhìn rõ ràng nửa met bên trong đồ vật, liền thần thức cũng bị khóa lại. Mà Tư Lăng sắc mặt nhưng mấy phiên biến hóa, tựa hồ nhìn thấy đồ vật ghê gớm, sau đó không hiểu ra sao mà đem kiếm xuyên đến trên đất, trên mặt đất nổ tung sau, hoàn cảnh lại thay đổi.

Loại này mờ không được đối phương, chỉ có thể hãm ở ảo cảnh trong cảm giác thực sự là quá oan uổng, Trọng Thiên mao lại nổ thò một vòng, hướng về hư không nơi phát sinh uy hiếp tiếng hô.

"Đại ca, con yêu thú kia dài đến hết sức kỳ quái, xem ra như thỏ, bắt quá lỗ tai là tiêm, đuôi như hồ ly vĩ lông xù, thông thể màu phấn hồng, tiếng kêu nhưng như chim sẻ, hơn nữa có thể ở giây lát thay đổi hoàn cảnh."

Tư Hàn sắc mặt có chút biến hóa, hồi lâu nói: "Là con kia Huyền Thú."

Kỳ thực Tư Lăng trong lòng trải qua có mấy phần suy đoán, sau khi nghe xong cũng không có cái gì bất ngờ cảm giác. Nguyên lai đây chính là Huyền Thú a, dài đến xác thực đủ huyền diệu thêm mộng ảo. Còn nó vì sao rốt cục không chịu được nhảy ra, Tư Lăng có thể lý giải, dù sao bọn hần đều chạy đến nó sào huyết lý đào đi nó khẩu phần lương thực, còn khả năng ngồi được mới là lạ, Huyền Thú muốn thăng cấp, cũng là cần Thiên Ngọc tinh, mà này con Huyền Thú khả năng trưởng thành đến mức độ này, phỏng chừng cũng là bởi vì những này Thiên Ngọc tinh nguyên nhân. Hơn nữa bởi vì Tư Lăng có Huyền thạch có thể nhìn thấu ảo giác, chỉ cần bảo vệ bản tâm, tăng cao cảnh giác, thật không có cái gì đáng sợ, vì lẽ đó này Huyền Thú thấy không cách nào thiết kế trên chọc Tư Lăng, mới biết cái này giống như tức giận.

Tư Lăng đo đạc dưới thực lực của chính mình, phát hiện hiện tại ngoại trừ phòng thủ ở ngoài, dĩ nhiên đối với con kia Huyền Thú bó tay hết cách.

Mà Trọng Thiên nghe được Huyền Thú ngay khi nó cách đó không xa địa phương, nhưng bách ở không cách nào nhìn thấy nó, gấp đến độ vô đầu bứt tai, sau đó lay Tư Lăng đầu. Tư Lăng bị nó huyền não không triệt, không thể làm gì khác hơn là nói: "Nó liền muốn ngươi chếch đối diện ba mươi trượng cự ly nơi."

Trọng Thiên nhắm vào mục tiêu, trực tiếp một miệng yêu hỏa phun tới.

Tư Lăng nguyên tưởng rằng ở Huyền Thú không chế thế giới, Trọng Thiên yêu hỏa hần là đối với Huyền Thú không có tác dụng, ai biết này Huyền Thú nhìn thấy yêu hỏa kéo tới, sắc nhọn mà kêu một tiếng, xoay người bỏ chạy, xem ra là hết sức kiêng kỵ Trọng Thiên yêu hỏa.

Đây là cơ hội tốt!

Tư Lăng mau mau lôi đại ca hần —— không để cho hai người ở này tầng tầng ảo giác trong li tán, ngự kiếm đuổi theo, bên chỉ huy Trọng Thiên hướng chạy trốn Huyền Thú phun lửa. Đây một chạy một truy, liền đi tới nửa ngày thời gian, mà Tư Lăng bọn hần ở phía sau vô cùng nhàn nhã, nhìn Huyền Thú bị Trọng Thiên yêu hỏa liên đến lúu ra lúu rúu mà kêu, lửa thiếu mong như thế nhảy đến cao ba trượng, đặc biệt mà có cảm giác thành công —— hần cũng có đuổi theo chỉ yêu thú cấp cao dùng sức niệm một ngày, thực sự là quá khó khăn, hần có cảm giác thành công a ư.

"A, Tiểu Hồng biết rồi, Huyền Thú lúc trước vì sao lại đối với chủ nhân ra tay." Tiểu Yêu Liên âm thanh đột nhiên vang lên.

Nghe vừa nói như thế, Tư Hàn cùng Tư Lăng đều muốn lên Huyền Thú tư liệu, chúng nó mê hoặc người tu tàn sát lẫn nhau, nhưng xưa nay không đứng yêu thú ra tay, nhưng là một mực nhưng ra tay với Trọng Thiên, cái này cũng là lúc trước này nấy cái tu sĩ mê hoặc, cho rằng Trọng Thiên là cái gì nhân vật mạnh mẽ, nhưng Huyền Thú kiêng kỵ phương đánh vỡ nguyên tắc ra tay đối phó.

"Nghe nói Thượng Cổ thời kỳ, chủ nhân tổ tiên cùng Huyền Thú bộ tộc kết làm thù hận, Huyền Thú bộ tộc xin thề chỉ cần gặp phải chủ nhân mạch này yêu thú, đều muốn chém giết tận diệt." Tiểu Yêu Liên giải thích, những thứ đó này là nó từ truyền thừa của chính mình lý tìm tới.

Tư Lăng nhìn hiện tại trải qua hóa thân làm phun lửa Long Trọng Thiên, này yêu hóa mỗi khi đốt tới Huyền Thú cái mông, sau đó Huyền Thú đau đớn bên dưới nhảy đến cao ba trượng nhảy ly tại chỗ, tách ra yêu hóa, điều này cũng làm cho nguyên bản béo mập nộn đáng yêu Huyền Thú trải qua bị yêu hóa thiêu đến đuôi cùng cái mông mao đều không còn, quang thình thịch một mảnh, chính cái rầm rọi đều thiêu đỏ, nhìn đặc biệt mà khôi hài.

"Chúng nó kết làm thù oán gì?" Tư Lăng bát quái hỏi.

Tiểu Yêu Liên chán chừ một lúc, nói rằng: "Tiểu Hồng cũng không biết, trong truyền thừa không có giải thích."

"Này Trọng Thiên biết chưa?"

Trọng Thiên vội vàng thiêu Huyền Thú cái mông, không rảnh phản ứng, bị Tư Lăng hỏi đến phiền, mới gào gừ kêu vài tiếng, lại tiếp tục phun lửa thiêu thỏ cái mông.

"... Chủ nhân nói, bởi vì Huyền Thú thịt ăn rất ngon, lại nộn lại hương, vì lẽ đó nó tổ tiên không nhịn được đem Huyền Thú bộ tộc Tộc trưởng nướng lên ăn, cuối cùng liền kết làm cừu." Tiểu Yêu Liên lững lơ bay âm thanh truyền đến.

"..."

Tư Hàn mặt không hề cảm xúc, không ai biết hần ý nghĩ trong lòng.

Mà Tư Lăng trải qua trong gió ngổn ngang, trong lòng chỉ có một cái ý nghĩ: Này thao trướng chân tướng lịch sử, biểu như thế không hạn cuối có được hay không?

Nghe xong vừa nãy, không biết tính sao, Tư Lăng nhìn chăm chăm phía trước liều mạng thoát thân Huyền Thú, đột nhiên cảm thấy cái mông của nó cùng quang thình thịch đuôi bị thiêu đến trắng trẻo mồm mồm, lại như béo ngậy thịt kho tàu, cùng lỗ quá trư đuôi, nói không chắc thật sự ăn thật ngon —— a phi, đừng cho những cái kia kẻ tham ăn ảnh hưởng, hần ích cốc thật nhiều năm a!

Tư Lăng cảm giác mình tam quan lại bị thế giới tàn khốc này quét mới. Khẳng định, không oán được Trọng Thiên như vậy thích ăn, không ăn một bữa liền thận đến hoảng, nguyên lai có lịch sử căn cứ, chúng nó bộ tộc này không có ích cốc câu chuyện, ăn mới là vương đạo, lượng lớn đồ ăn mới là chúng nó trưởng thành căn bản.

Đuối một ngày, Tư Hàn rõ ràng phát hiện Huyền Thú chính ở hướng về đi về tầng thứ bảy đường nói lối vào chạy, thấy thế, Tư Hàn im lặng không lên tiếng, tùy theo Trọng Thiên tiếp tục phun lửa thiêu Huyền Thú cái mông.

Hồng nhật thỏ cũng không tiếp tục phục lần đầu gặp gỡ thời ngắn nắp xinh đẹp, trên người mao bị thiêu đến một khối hồng một khối hắc, so với lúc trước Trọng Thiên bị Tư Hàn băng điểm thiêu đến như chó ghê tự đáng đáp còn muốn đáng thương, hồng nhật hai mắt ngậm lấy lưỡng phao lệ, cuồng mệnh bình thường chạy trốn một ngày, đối với nó bốn cái tiểu chân ngắn tới nói cực kỳ đáng thương, trải qua một đến thờ hồng học. Nếu không là nó một đường chế tác ảo giác, Trọng Thiên chỉ có thể căn cứ Tư Lăng miêu tả phun lửa, mất rất nhiều chính xác, không phải vậy này con Huyền Thú trải qua bước lên nó tổ tiên con đường bị nướng thành thom ngát thịt nướng ăn đi.

Nhìn thấy Huyền Thú nhảy vào một hang núi, Tư Hàn mau mau lôi đệ đệ đồng thời nhảy tiến vào, quen thuộc truyền tống làm cho bọn hần biết đây là tầng thứ bảy miệng đường hầm.

*****

Hai chân đứng lại sau, Tư Lăng đưa tay nắm trời nổi ở trước mặt chum sáng, đây là tầng thứ sáu qua cửa khen thưởng.

Cũng không có vội vã xem khen thưởng là cái gì, mà là trước tiên quan sát tầng thứ bảy hoàn cảnh.

Thông Thiên Tháp tầng thứ bảy... Khả năng có bao nhiêu người khả năng xông tới nơi này? Phía trước sáu tầng, mỗi người có các độ khó, thậm chí sợ ý một chút liền khả năng lại ở chỗ này tồn lạc, không oán được này trăm nghìn vạn năm đến, khả năng xông đến Thông Thiên Tháp tầng thứ chín, chỉ có số rất ít, mà những cái kia người, hoàn toàn là hạ đẳng người kinh tài tuyệt điểm. Nhưng là, lợi hại đến đâu, cũng không có người khả năng thu phục Thông Thiên Tháp chi Khí Linh.

Mà này tầng thứ bảy, tựa hồ cùng sáu vị trí đầu tầng có chỗ bất đồng, xem ra chính là một bộ giới trần tục thôn xóm đáng đáp, vô cùng yên tĩnh.

Bọn hần lúc này đứng ở cao cao núi trên, phóng tầm mắt nhìn tới, phương xa thấp bé sơn mạch liền miền trùng điệp, dưới chân núi là một mảnh bằng phẳng bình nguyên, bên dưới ngọn núi là che kín nồng đậm về quê mùa nhà ngói, khói bếp lượn lờ. Một cái uốn lượn sông nhỏ chảy qua bình nguyên, tiểu hai bờ sông là dùng mộc lan sách vây quanh các loại cây nông nghiệp, trên đường có Thổ Cầu truy đuổi chạy quá, phát sinh lung trùng tiếng kêu.

Tất cả những thứ này, ninh mật, an lành, nhưng người không khỏi làm nổi lên một loại không tên cảm giác nhớ nhà.

Tư Lăng trong lòng đột nhiên có chút đau buồn, kinh ngạc mà không phản ứng kịp.

Đột nhiên, trên tay lực đạo căng thẳng, Tư Lăng cúi đầu vừa nhìn, suýt chút nữa sợ đến nhảy lên đến, con mắt đều tròn tròn lên: Làm mao hần tự hội Đại ca tay nắm tay a uy —— hảo như khi đó bởi vì sợ ở Huyền Thú ảo cảnh trong lạc đường, cho nên mới vẫn lôi kéo đối phương chứ? =. =

"Nơi này không gặp nguy hiểm." Tư Hàn tỉnh tể cảm thụ một lần, nói như thế: "Rất yên tĩnh."

Tur Lăng gật đầu, sau đó nhìn về phía tay lý đồ vật, là một khối màu vàng đất tinh thạch, Tur Lăng liếc nhìn dưới, lại nhìn phía Tur Hàn này lý, tương tự là một khối màu vàng đất tinh thạch. Nguyên lai khen thưởng là như thế sao?

"Đại ca, chuyện này..."

"Tĩnh thổ!" Tur Hàn lạnh nhạt nói.

"Ai?" Tur Lăng hai mắt mở to, bất thốt lên: "Này không phải Đại ca ngươi phải tìm chế tác bản mệnh pháp bảo vật liệu?" Chờ Tur Hàn gật đầu, Tur Lăng trong lòng trở nên kích động, không chút do dự nào mà đem tinh thổ đưa cho hắn, nói rằng: "Đại ca, ta khối này cũng cho ngươi đi, lưỡng khối tinh thổ được rồi sao?"

Tur Hàn thật sâu nhìn hắn, sau đó đưa tay che ở đệ đệ trên đầu xoa xoa, nói rằng: "Vừa vặn được rồi." Quả nhiên là cái ngọc đệ đệ a, liền thử này đều có thể không chút do dự mà tặng người.

Trên thực tế, Tur Lăng cũng không phải không biết tinh thổ giá trị, loại này trong truyền thuyết trải qua tuyệt tích đồ vật, coi như chỉ có một chút to bằng móng tay lượng, nắm đi ra bên ngoài cũng có thể bán cái giá trên trời. Chỉ là, tinh thổ cho dù tốt, cũng không có người sống sờ sờ được, chế tạo vũ khí lợi hại đến đâu, cũng không có bản thân thực lực cường hãn tốt. Đại ca là hắn lưỡng đời thân nhân duy nhất, người kính trọng nhất, cũng không thể dùng bất kỳ có giá trị vật phẩm đến cân nhắc tồn tại.

Được rồi, Tiểu Lăng Tử đột nhiên phiền tinh, kỳ thực hắn tuyệt bức nhìn không hiểu Đại ca cái ánh mắt kia, trong lòng buồn bức làm mao Đại ca đột nhiên lại vô đầu của hắn a, tốc nguyên bản bị Trọng Thiên bài loạn tung lên, lại cho hắn như thế một vô, hoàn toàn không có hình tượng a.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Thôn trang phàm nhân

Đây là một cái rất yên tĩnh ôn hòa thôn trang, mọi người an cư lạc nghiệp, mặt trời mọc thì làm mặt trời lặn mà tức, đòi đòi kiếp kiếp đều sống lâu ở đây.

Mà hiện tại, trong thôn đến rồi một đôi vô cùng rất huynh đệ khác,

Nói bọn hắn đặc biệt, đầu tiên là có so với nữ nhân dài đến xinh đẹp hơn không chỉ gấp mười lần nam nhân sao, có so với đỉnh núi băng tuyết còn muốn lạnh lẽo nam nhân sao, thứ yếu là, bọn hắn rất lợi hại, coi như là dung mạo so với nữ nhân xinh đẹp hơn đệ đệ, cũng khả năng đồ tay nâng lên té xuống trong rãnh nước lễ thú, này nhưng là mấy trăm thạch trọng đồ vật a, cặp kia như mỹ ngọc giống như tinh tế thủ đoạn đến cùng là làm sao đem lễ thú nâng lên đến, đệ đệ đều lợi hại như vậy, càng không cần phải nói vị kia lạnh như băng dường như đỉnh núi chỉ tuyết Đại ca, đi trong ngọn núi đi một chuyến trở lại, trực tiếp giang về một con đầy đủ thôn của bọn họ hết thấy người ăn một món ăn yêu thú.

Đối với các thôn dân khả năng như vậy nhanh chóng tiếp thu bọn hắn đến, Tur Lăng quần quần có thần mà tỏ vẻ: Quả nhiên là dân dĩ thực vi thiên sao! Hắn gia Đại ca tùy tiện đánh một con dài đến vô cùng như gấu yêu thú ném đến trong thôn rộng rãi trang thượng, sau đó người trong thôn không chút do dự mà tiếp nhận rồi, đồng thời vô cùng nhiệt tình cho bọn hắn an bài nơi đặt chân, biểu thị bọn hắn ở bao lâu cũng không có vấn đề gì.

Như vậy hiểu được hồi lộ lòng người Đại ca đúng là cái kia từ trạch từ trạch đến không thông đạo lý đối nhân xử thế tu luyện cuồng sao? Muốn Tiểu Lăng Tử nói, phải cho Đại ca điểm cái khen a!

Liền bọn hắn không có một chút nào hoài nghi liền bị người trong thôn tiếp nhận rồi!

Buổi tối, Tur Lăng giả vờ giả vịt địa điểm một chiếc ngọn đèn phóng tới đơn sơ trên bàn gỗ, sau đó bắt đầu trải giường chiếu. Thôn này giường chính là một tấm dài ba mét rộng ba mét hồ đất, mà Tur gia hai huynh đệ bị phân phối đến gian nhà cũng chỉ có một tấm hồ to làm giường, vì lẽ đó đêm nay đây chính là bọn hắn giường. Tiểu Lăng Tử biểu thị, đều là nam nhân, ngủ cùng nhau không có gì, bình thường tâm đối xử.

Đem dài ba mét khoan hồ bày sẵn, vỗ vỗ góc viền nệm đem vuốt lên, Tur Lăng chính trực lên eo đối với chính mình trải giường chiếu kỹ thuật biểu thị thỏa mãn thời, ba con yêu trải qua không thể chờ đợi được nữa mà lao tới, măn giường lăn lộn vui chơi, hảo không vui.

Tur Lăng cái trán gân xanh nhảy a nhảy, sau đó một cái tát đập tới, ba con đầu đều bị hắn luân quá, cả giận nói: "Các ngươi khiếm tốn một chút, đừng làm cho những cái kia người trong thôn nghi vấn." Mặc mặc yên tĩnh các thôn dân đối với yêu thú nhận thức nhưng là giai cấp kẻ địch a.

Tiểu Khôi oan ức mà lưu lo kêu, Tiểu Hồng ngoan ngoãn mà ngồi quỳ chân trần địa sẵn sàng đón quân địch, Trọng Thiên khinh thường quay đầu, cho hắn

một cái cái mông bóng lưng.

Tư Lăng cũng đồng dạng ngạo kiều mà hừ một tiếng, lại đề đến thủy tắm rửa xoay xoay.

Đem gian nhà thu thập đến gần như thời, môn một tiếng cọt kẹt bị đẩy ra, tối tăm tia sáng trong, một bộ đạo bào màu trắng băng sương nam tử đi tới.

"Đại ca, người trở lại." Tư Lăng hướng hẳn cười nói.

Tư Hàn nhìn hồ trên này lẫn cùng nhau chơi ba con yêu, này ba con yêu bị ánh mắt của hắn đảo qua thời, rõ ràng cứng ngắc dưới, sau đó rất tự chủ lẫn tới trong hầm đầu chỉ chiếm từng điểm một phương, không dám như đang đối mặt Tư Lăng thời làm càn. Quả nhiên đều là một đám chỉ biết bắt nạt kẻ yếu tòa hàng! Còn có Trọng Thiên người không phải lãnh điểm cao quý ngạo kiều cuồng duệ khốc phách điều lão tử thiên hạ đệ nhị ai dám đệ nhất sao? Thông sao người cũng theo đồng thời thêm?

Tàn nhẫn mà oan ba con một chút, Tư Lăng bắt đầu cùng hẳn gia tìm hiểu tin tức trở lại Đại ca nói chính sự.

Thối tất ngọn đèn, hắc ám đối với tu sĩ tới nói cũng không ảnh hưởng, hai huynh đệ song song nằm đến rất lớn rất dài giường trên, kiên cũng kiên, bên cạnh còn oa một cảm một thú một yêu thực, bầu không khí thực sự là quá tươi đẹp có hay không!

Tư Lăng quần quần có thần mà cảm giác này không phải một cái giường, mà là một cái chứa đựng hết thấy vật chủng thần kỳ Tiểu thế giới.

Tuy rằng trong lòng rất quần thoát, nhưng Tư Lăng về mặt kiềm âm thanh đều rất bình thường, nhỏ giọng hỏi: "Đại ca, thế nào? Nơi này là chuyện gì xảy ra?"

Kỳ thực tìm hiểu tình huống chuyện như vậy vốn nên là do tướng mạo yêu nghiệt, nụ cười ánh mặt trời, tính khí ôn hòa Tư Lăng đi làm, nhưng khả năng là bởi vì khuôn mặt này quá yêu nghiệt, các thôn dân nhiều là nói nói liên quay về mặt của hắn chờ ra mặt đỏ đi tới, cuối cùng không có cách nào, chỉ có thể nhượng bằng son lên. Nhắc tới cũng nhượng người bị thương chính là, rõ ràng trầm mặc ít lời bằng son không phải hỏi thăm sự tình hảo đối tượng, thế nhưng một mực các thôn dân chính là ăn bộ này, đối mặt bằng son thời, tuy rằng sợ hãi dưới, nhưng rất nhanh mà liền thảo thảo bắt tuyệt.

Tư Lăng cảm giác có chút tâm một không yêu.

Nơi này là Thông Thiên Tháp tầng thứ bảy, thành thật mà nói, y Tư Lăng một đường giết quái thăng cấp kinh nghiệm, cảm thấy càng đi lên nguy hiểm hệ số càng cao, ở xong qua tầng thứ sáu ăn cái thiệt lớn thời, hẳn đều có chuẩn bị tâm lý tầng thứ bảy chờ hẳn lại là một vấn đề khó. Nhưng là —— Thông Thiên Tháp một mực không như thế làm, trực tiếp hiện hiện tại trước mặt bọn họ chính là một cái hòa bình yên tĩnh làng nhỏ, hơn nữa trong thôn thôn dân vừa nhìn chính là không có chút nào linh lực người bình thường, nhượng hẳn trước tiên hoài nghi mình có phải là rơi vào ảo cảnh.

Ăn qua một lần thiệt thời, Tư Lăng càng ngày càng cẩn thận, ngay đầu tiên liền khởi động Huyền thạch quan sát. Nhưng là bất luận nhìn thế nào, này đều là một cái cùng giới trần tục như thế rất bình tĩnh an hòa làng nhỏ, không có một chút nào ảo cảnh vết tích.

Đối với bọn hắn đột nhiên đến, người trong thôn cũng là cực kỳ kinh ngạc, lại như vậy xem người ngoài hành tinh như thế đối với bọn hắn chỉ chỉ chỏ chỏ xỉ xào bàn tán. Bởi vì tình huống không rõ, hai người cũng thu lại hơi thở của chính mình, như cái người bình thường như thế đi vào làng, gặp trưởng thôn. Tiếp đó, chính là lập thân thế, thôn dân rất chất phác, đối với bọn hắn lập lạc đường đi nhầm vào cứ không chút do dự liền tin, thậm chí rất nhiệt tình mà lưu lại bọn hắn —— đương nhiên này còn cùng Tư Hàn hỏi lộ này một con đều là thật yêu thú có quan.

Bất quá, bất luận thôn này làm sao yên tĩnh, cũng không phải trọng điểm. Nơi này là Thông Thiên Tháp tầng thứ bảy, không thể hội đơn giản như vậy, mà đến Thông Thiên Tháp tầng thứ tám đường nối lối vào then chốt, hẳn là cùng thôn này có quan. Liền hai huynh đệ quyết định trước tiên ở lại, thăm dò rõ ràng tình huống lại nói.

"Nơi này không cảm giác được chút nào linh khí gọn sóng, hoàn mỹ đến không có kẽ hở." Tư Hàn nói rằng, trong bóng tối, thanh lạnh âm thanh tựa hồ hòa vào bóng đêm, thêm vài tia nhu hòa, "Ta hỏi qua, trong thôn không có Tu tiên giả, những này người đời đời kiếp kiếp đều ở trong thôn, chưa bao giờ từng rời đi. Hơn nữa làng bị một sức mạnh không tên bảo vệ, trong ngọn núi yêu thú không cách nào tiếp cận làng." Dừng dưới, lại nói: "Hay là, chúng ta cũng không cách nào thương bọn hắn may may."

Tư Lăng phản ứng cực nhanh, "Hắn là Thông Thiên Tháp Khí Linh ở bảo đảm hộ bọn hắn!"

Tư Hàn nhàn nhạt đáp một tiếng, "Như tất cả những thứ này không phải ảo giác, xác thực như vậy."

Tư Lăng cảm thấy vương tay chân, nếu là Thông Thiên Tháp thật sự ở bảo vệ thôn này, tình hình đối với bọn hắn những tu sĩ này có thể bất lợi. Khả năng đi tới nơi này đều là Kim Đan kỳ tu sĩ, hơn nữa là chút tư chất kiệt xuất thiên chi kiêu tử, làm quen rồi cao cao tại thượng Tu tiên giả, căn bản không đem phàm nhân để ở trong mắt, một cái không hài lòng tùy tiện một cái tiểu phép thuật liền có thể sát nhân vô hình. Ở Tu tiên giả trước mặt, phàm nhân yếu đuối đến gì so với con kiến, không đỡ nổi một đòn, từ chưa nhượng bọn hắn để ở trong mắt. Bình thường tu sĩ nếu thật có thể xông tới đây, phỏng chừng sẽ trực tiếp sử dụng Tu tiên giả thủ đoạn đến ép hỏi những thôn dân này, nếu là những người phạm tục dám phản kháng, tùy tiện bộc lộ tài năng liền đủ bọn hắn được. Nhưng là, đương những người phạm tục bị Thông Thiên Tháp bảo vệ, như bọn hắn thật dám động thủ, đến lúc đó xui xẻo đúng là bọn hắn những tu sĩ này.

Đánh không được chửi không được, vẫn chưa thể gây nên sự hoài nghi của bọn họ, nhiệm vụ này vô cùng có khó khăn. Án Tư Lăng tới nói, hẳn khá là yêu thích cảm kiểm đi sáng khoái sáng khoái nhanh mà chặt một hồi, cũng không muốn oa ở đây cùng các thôn dân học làm ruộng.

Nghĩ rõ ràng then chốt sau, Tư Lăng quyết định ở chưa thăm dò rõ ràng tầng thứ bảy là làm gì thời, tạm thời ngủ đông làm một người người bình thường.

Lại thảo luận một lúc sau, hai huynh đệ phương nhắm mắt ngủ.

Ngày thứ hai, thiên chưa lượng thời, liền vang lên to rõ gà gáy tiếng, tùy theo mà tới là lưng trông tiếng chó sủa.

"Trời đã sáng!"

"Trời đã sáng!"

"Nên lên làm việc rồi!"

Trần ngập phần chấn tiếng kêu vang lên, Tư Lăng ngẩng đầu nhìn tới, liền nhìn thấy sát vách nhà hàng xóm đại gia đại thẩm tiểu tử ở trong sân tinh thần chấn hưng mà kêu, trong sân có gà mái ục ục kêu mang theo một đám con gà con ở bãi cỏ trong mỏ, hiện ra một bộ vô cùng yên tĩnh hương dã hình ảnh.

"Thường đại thúc, Thường đại tẩu, Thường đại ca, sớm a." Tư Lăng cách sân lan sách cùng bọn hắn chào hỏi.

Mỹ lệ hơi hột đều là nổi tiếng, này sáng sớm liền khả năng nhìn thấy triều dương trong mỹ nhân cười lúm đồng tiền như hoa, để cho lòng người bị được, Thường đại tẩu cùng nhị tử Thường Sơn đều vô cùng nhiệt tình mời Tư gia huynh đệ đến nhà bọn họ đồng thời ăn điểm tâm, lý do là bọn hắn này lý không có tồn lương, phòng chừng là không có cách nào làm bữa sáng.

Tuy rằng trải qua ích cốc, bất quá nếu hiện tại muốn hòa vào thôn này lý, đương nhiên phải biểu hiện như cái phạm nhân. Hai huynh đệ đều không có chối từ, rửa mặt một phen sau, liền đã qua. Còn ba con yêu, Tiểu Khôi bị bắt vào Linh thú túi, Tiểu Yêu Liên trốn ở Tư Lăng trong tay áo, Trọng Thiên nguy trang đến mức như chỉ gia miêu như thế ngồi xỏm ở Tư Lăng trên bả vai, trừng mắt viên vô cùng con mắt biểu thị chính mình thật biết điều.

Bữa sáng là rất có nông gia đặc sắc thanh chúc ăn sáng cùng bánh bao hàm trứng.

Tư Lăng ăn được rất thơm, đúng là Tư Hàn cảm Thường đại thẩm nhét đến hàm trứng sừng sờ.

Không giống với rất nhanh liền nhập diễn Tư Lăng, Tư Hàn sinh ra ở tu tiên thế gia, tự ăn vật chính là linh cốc gạo linh Linh thú thịt cùng thiên tài địa bảo, không gì không giới trí đặc biệt, hoàn toàn không có dùng ăn quá loại này không chứa chút nào linh khí đồ vật, hơn nữa trứng vịt muối cái gì cũng quá nông nhà, làm một cái cao cao tại thượng Tu tiên giả biểu thị, loại này thần vật hắn chưa từng ăn chưa từng thấy a.

Bất quá Tư Hàn sừng sờ chỉ là trong nháy mắt, rất nhanh liền mặt không hề cảm xúc mà liền bánh bao nhả nhận ưu nhả ăn lên, nhượng vốn cho là hắn ăn không quen vật này muốn khách khí một tý Thường đại thẩm ghen một tý.

Tư Lăng coi như không nhìn thấy, liền nâng bát húp cháo trống rỗng muộn nở nụ cười dưới, đột nhiên phát hiện mình nguyên lai cũng hiểu được băng sơn tâm tư.

Ăn xong bữa sáng sau, muốn công tác.

Nhìn Thường đại thúc truyền đạt liêm đao, hai huynh đệ trầm mặc. Đây là muốn đi cắt hạt thóc ý tứ ư?

Tư Lăng triển mắt nhìn đi, này một đám lớn vàng rực rỡ hạt thóc, rõ ràng ràng mà nói cho bọn hắn, lúc này là kim thu thời tiết, chính là thu hoạch mùa, đầu lướt qua một đoạn câu: Trời thu đến, trời thu đến, dưới đất hạt thóc quen, nông dân bá bá bắt đầu thu gặt..

= O = nguyên lai bọn hắn nhọc nhằn khổ sở mà xông đến tầng thứ bảy thời, là vì đến làm ruộng nông dân sao? Bất kể là đời trước cùng đời này, hắn đều không có làm qua nông dân a!

Sau đó Tư Lăng yên lặng mà nhìn hắn gia này toàn thân áo trắng dường như này trên đỉnh núi bạch tuyết giống như không nhiễm trần tục khí Đại ca trầm mặc mà liếc nhìn liêm đao, đưa tay vỗ vỗ đệ đệ vai, nói rằng: "Làm rất tốt, ta đi săn thú cho các ngươi thêm món ăn."

Tư Lăng quần nhiên, bên này Thường đại thúc sau khi nghe xong, nhưng cười nói: "Như vậy rất tốt, đêm nay đại gia lại có có lộc ăn." Trong ngọn núi yêu thú đối với bọn hắn mà nói thực sự quá nguy hiểm, bọn hắn bình thường thời điểm là sẽ không tới trong ngọn núi đi, sở ăn ăn thịt đều là do chính mình lý nuôi dưỡng gà vịt trừ các loại.

Sau đó Tư Lăng nhìn hắn gia bạch y bông bông như "Trích Tiên" Đại ca liền như thế thần nhiên đi rồi, trong lòng bên trong lưu đầy mặt: Hắn cũng muốn đi trong ngọn núi đánh yêu thú a a a ! Đại ca biểu đi, xin người tiền thể trên ngóc đệ đệ đi!

"Tiểu Tư, người Đại ca người không sai, tuy rằng nhìn người lạnh một chút, nhưng là cái nóng lòng. Không biết hắn cưới vợ không có, trong thôn chúng ta có rất nhiều cô nương tốt, người chịu khó lại hội nắm giữ, làm việc là một tay hảo thủ, tư thái hảo môn lớn khả năng sinh... Nếu là không chê, đại thẩm hôm nào cho các người giới thiệu cô nương tốt..." Thường đại thẩm vô cùng nhiệt tình nói, một trận đi rồi đi rồi, nghe lại như cái tu ông.

Tư Lăng: = O = Đại ca là từ trạch kiếm tu luyện cuồng, sẽ không cưới cái thôn cô!

Trọng Thiên dùng đuôi quần lấy đầu, nằm ngoài Tư Lăng trên bả vai cười lớn không ngớt.

Tinh thần tiểu tử Thường Sơn tiến đến Tư Lăng trước mặt, vuốt cằm đánh giá mặt của hắn, sau đó tầm mắt từ hắn bằng phẳng bộ ngực đến cái cổ đến hầu kết đến đỉnh đầu của hắn, tiếc hận mà nói: "Làm sao không phải cái cô nương đâu? Vốn cho là đến rồi cái trong lòng cô nương, ai biết..." Lại là một

trận thất vọng thở dài.

Tư Lãng: = __ =! Lao tư là nam nhân thực sự là xin lỗi a! !

Sau đó, Tư Lãng gánh liềm đao, bé ngoan theo Thường gia ba thanh đến trong ruộng đi thu gặt hạt thóc. Bọn hấn mới đến, không có chính mình ruộng đất, cũng không có chính mình tồn lương, trời thu quá, chính là mùa đông, không có tồn lương mới dạng sống qua? Liền người trong thôn tốt bụng, nhượng bọn hấn lấy lao lực thu được lương thực, bọn hấn bang người trong thôn làm việc, người trong thôn phân bọn hấn một ít lương thực dư qua mùa đông, nhượng bọn hấn không đến nỗi đến lúc đó đói bụng.

... Kỳ thực bọn hấn không ăn cũng không liên quan, coi như chỉ xuyên kiện áo đơn cũng sẽ không lạnh đến a!

Chạng vạng, Tư Lãng một thân bần kiêu thảo tiết theo Thường gia toàn gia đẩy xe bò vận chuyển đánh hao lúa về gia, ở trên đường lớn gặp phải một tay gánh một con hình dáng giống lang yêu thú Tư Hàn, vẫn như cũ là bạch y bông bành, lạnh như băng, coi như là loại này chất phác làng nhỏ cũng che giấu không được hấn trác tuyệt phong thái, Tư Lãng phát hiện ven đường trong rất nhiều tay mang theo rổ các cô nương mặt hồng hồng mà nhìn thông dong đi tới Đại ca.

Lớn lên đẹp trai lại có năng lực hàng ngày ăn thịt nam nhân là thôn cô môn yêu nhất a có hay không!

Trái lại chính mình, một thân bần cùng thảo tiết, vạt áo quần tơi trên eo, tay áo tuột đến trên cánh tay, không nên quá nông phu rồi!

Nhìn thấy Tư Hàn gánh một con yêu thú trở lại, tự nhiên được các thôn dân đại đại khen, đêm nay lại có thịt ăn, xem ra này lạc đường huynh đệ năng lực không sai, không có bị trong ngọn núi yêu thú làm bị thương, còn khả năng đánh yêu thú trở lại thêm món ăn, đúng là cái hảo thủ, lưu lại bọn hấn không chịu thiệt.

Tư Hàn đi tới đệ đệ bên người, liếc nhìn hấn nông phu trang phục, âm thanh bình thản thanh lạnh: "Ngày hôm nay cực khổ rồi."

Tư Lãng biệt khuất nhìn hấn, nói rằng: "Đại ca, ngày mai chúng ta thay đổi đi, ta cũng muốn đi săn thú." Đổi đi đổi đi, Đại ca người như thế yêu đệ đệ, đến phiên người lưu trong thôn, do đệ đệ đi đánh yêu thú.

Tư Hàn sờ sờ đầu của hấn, lời nói ý vị sâu xa: "Người còn tiểu!" Vì lẽ đó bé ngoan đi làm ruộng đi.

"Đúng đấy đúng đấy, tiểu Tư dung mạo người quá yêu kiều, chuyện như vậy hay vẫn là do người Đại ca tới làm đi." Thường Sơn phụ họa nói, nhìn thấy Tư Lãng này trương yêu nghiệt mặt, liền không vui hấn chạy đến nguy hiểm trong ngọn núi đi, ngoại một thương tổn được khuôn mặt này thùng sao làm?

Thường đại thúc cùng Thường đại thẩm cũng mỉm cười phụ họa, đều đạo Tư Đại ca người không sai, hiểu được bảo vệ đệ đệ, không cho tuổi nhỏ đệ đệ đi mạo hiểm, là cái hảo ca ca.

Tư Lãng: = O = Đại ca, ta trải qua năm gần bốn mươi, không nhỏ oa!

Trọng Thiên lại một lần nữa dùng đuôi cuốn lấy đầu cười lớn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Cầu huyết ý nghĩ

Bận rộn mấy ngày, lúa thu xong, sau đó đến vườn trái cây trong hái hoa quả.

Tuy rằng mỗi ngày mặt hướng đất vàng bói hướng thiên địa cát cát cát, bất quá điểm ấy công tác cường độ đối với Kim Đan tu sĩ thể chất mà nói, căn bản không coi là cái gì, chính là mỗi lần đến thu công thời điểm, cả người lại là bần lại là thảo, cùng cái nông phu tự, không có cái gì hình tượng có thể nói. Tuy rằng một cái hút bụi thuật thì có thể làm cho chính mình làm cho sạch sành sanh, nhưng Tư Lãng nghĩ tạm thời đều muốn xen lẫn trong thôn dân trong làm một người phạm nhân, liền đành hoàng mà nhượng bần thảo tiết dính vào trên người, sau đó tối về thời, sai khiến hấn gia Đại ca cho hấn nấu nước tắm rửa, này cảm giác thật sự không nên quá sáng khoái.

Nói đến, trong thôn này căn bản không có tí tẹo linh lực, ở tại nơi này cũng đừng muốn tu luyện cái gì, không thấy hấn gia từ trạch từ trạch tu luyện cuồng Đại ca cũng sẽ không tiếp tục trạch ở trong phòng, trái lại mỗi ngày đều muốn vào núi một chuyến sao? Bất quá ra làng sau, đảo có thể cảm giác được linh lực di động, mà sơn trong linh lực đặc biệt nồng nặc, mới có thể dựng dục ra rất nhiều yêu thú cấp cao.

Trọng Thiên ở ngày thứ nhất theo Tư Lăng đi trải nghiệm một lần đương nông phu sau, liền bỏ quên hẳn thay đổi theo Tư Hàn đi sơn trong niên thứ truy cầm, chơi đến không còn biết trời đất đâu, trong ngọn núi có một nửa yêu thú đều gặp nó độc trào, trêu đến một đám yêu thú tiếng oán than dậy đất.

Lại bỏ ra hai ngày hái được bán vườn hoa quả, Tư Lăng quả đoán trốn, mỹ kỳ danh nhật cùng Đại ca đồng thời vào núi lý cho đại gia sẵn thú thêm chút ăn thịt. Đối với quyết định của hắn, các thôn dân lo lắng lo lắng, chỉ lo này trương mỹ mỹ mặt bị yêu thú trào bỏ ra thũng sao làm. Tư Lăng hầu như tan vỡ, dài đến quá tốt cũng là cái sai, người mọi người đưa người đương thành thủy tinh em bé, chỉ lo khuôn mặt này bị phá hỏng —— kỳ thực coi như hoa bỏ ra cũng không quan trọng lắm, linh lực khả năng chữa trị a thân, thật sự không cần quá lo lắng.

Một mặt Tư Lăng ở các thôn dân lo lắng lo lắng trong, một buổi sáng sớm theo sát hắn gia Đại ca ra làng. Mà hắn gia này như băng sơn tuyết liền như thể băng thanh ngọc khiết Đại ca bùng một bộ bảo vệ đệ đệ hảo ca ca đáng đáp, đối với liên tiếp căn dặn hắn muốn chiếu cố đệ đệ các thôn dân bảo đảm, nhất định sẽ bảo vệ tốt đệ đệ, sẽ không để cho hung tàn yêu thú trào Hoa đệ đệ mặt! !

= O = rõ ràng hắn cũng rất lợi hại a, một tay khả năng nâng lên lê thú, làm mao các thôn dân chỉ căn dặn Đại ca bảo vệ hắn mà không phải hắn bảo vệ đại ca đâu? Đây là làm mao a?

"Đương nhiên là bởi vì Tư công tử ngài dài đến quá yêu kiều, xem ra cũng nhược đập chết, nhưng nhiệt tình thiện lương các thôn dân không yên lòng a." Tiểu Yêu Liên miệng thiếu mà đáp. Ra làng sau, không có người ngoài, Tiểu Yêu Liên tăng tăng tăng mà bỏ đến Tư Lăng lòng dạ trước oa, không chút khách khí mà đối với Tư Lăng nghi vấn thô tào nói.

Đối với thành thực Tiểu Yêu Liên, Tư Lăng cũng đồng dạng không chút khách khí mà chỉ tay đạn công đưa nó bắn bay.

Đến trong ngọn núi, này xống tới mặt linh khí nồng nặc nhưng Tư Lăng cảm giác được cả người lỗ chân lông đều thư giãn ra, tắm rửa ở linh khí gột rửa trong, thân thể được tinh hóa, lâu không gặp cảm giác nhưng toàn thân hắn lâng lâng. Quả nhiên, quen thuộc trong không khí linh lực, đương ngực ở một cái hoàn toàn không có linh lực địa phương, thật sự nhưng người rất không quen.

"Đại ca, chúng ta đi nơi nào?" Tư Lăng tinh thần chấn hưng mà hỏi, làm nóng người, một bộ chuẩn bị làm một vỏ lớn.

Tư Hàn liếc mắt nhìn hắn, trong lòng biết hắn ức đến tàn nhẫn, cũng không có ngăn cản hắn, chỉ nói: "Đừng đến sơn trong nơi sâu xa đi liền có thể."

Tư Lăng tinh tế cảm thụ một phen, đột nhiên lỗ chân lông thụ, một loại như có như không uy áp mạnh mẽ từ nơi sâu xa phô tiết mà đến, tuy không có đặc biệt mà nhằm vào chính mình, nhưng uy thế như vậy vẫn là nhưng người hồi hộp, không dám sinh ra bất kỳ cái gì ý niệm phản kháng. Xem ra Tư Hàn những này thiên đối với hoàn cảnh của nơi này cũng mò gần đủ rồi, biết sơn trong nơi sâu xa có một cái nhân vật nguy hiểm, lấy bọn hắn thực lực bây giờ, thực sự khó có thể ngăn trở, không bằng tách ra.

Không chỉ Tư Hàn kiêng kỵ, liền Trọng Thiên cái này lão tử thiên hạ đệ nhị yêu thú cũng hết sức kiêng kỵ, đành hoảng theo sát bọn hắn, không sinh ra đi trêu chọc ý nghĩ. Điều này làm cho Tư Lăng hiếm thấy vui mừng một cái.

Giữa lúc Tư Lăng cân nhắc sơn trong nơi sâu xa nguy hiểm là lúc nào, Tiểu Yêu Liên thanh âm vui sướng vang lên: "Tư công tử, nhanh lên một chút, này lý có rất nhiều thứ tốt ~ "

Kìm nén mấy ngày Tiểu Yêu Liên cũng làm nóng người, chuẩn bị làm một vỏ lớn. Có thể làm cho nó xưng là thứ tốt, tự nhiên là thứ tốt thật sự. Tiểu Yêu Liên linh quả loại hảo, hắn cũng có thể hưởng dụng, vì lẽ đó Tư Lăng rất hào phóng mà thỏa mãn nó, dẫn nó đi hái linh quả. Thông Thiên Tháp là Thượng Cổ Thần khí, bên trong có rất nhiều ngoại mặt khó gặp linh quả linh thảo, chỉ cần gặp phải, đều không khách khí lấy xuống một ít thu được Tiểu Yêu Liên Hồng Liên không gian lý trồng cây. Đề báo đáp lại, Tiểu Yêu Liên rất hào phóng mà cho những cái kia linh quả thụ cùng linh thảo một ít mộc linh khí, nhưng chứng nó sinh trưởng đến càng mau một chút.

Quả nhiên, có đòi lấy có báo lại, không có thương tổn được thiên cùng, này một cử chỉ vô tâm dĩ nhiên được sơn trong vạn vật chi linh khẳng định, nhưng bọn hắn một đường đến đúng là tường an vô sự.

Đánh một Thiên Yêu thú, phát tiết một trận, Tư Lăng cảm giác tốt lắm rồi, tới gần lúc chạng vạng, tà dương nhuộm đỏ đầy khắp núi đồi thoi, Tư Lăng đánh một con chất thịt khá là nộn nhũ lợn núi, tiện tay một giang hai huynh đệ liền hạ sơn.

Nhũ lợn núi là một loại cùng giới trần tục trư hình thái tương tự yêu thú, bất quá trư mà, tự nhiên lực công kích khá là nhỏ, chỉ là khả năng toả ra một loại ** vị đến mê hoặc kẻ địch, nhưng người không cần thận ở giữa chiều. Nếu là lấy chất thịt tới nói, chúng nó thịt trong ngâm lấy một loại **, ăn lên lại nộn lại hương, vị vô cùng tốt, là các thôn dân cùng Trọng Thiên yêu nhất a. Chỉ là đáng tiếc chính là, ** trư rất khó gặp được, ngày hôm nay hay vẫn là Trọng Thiên không biết từ nơi nào tìm được, đưa chúng nó chạy tới nhưng Tư Lăng một chiều kiếm quả quyết, sau đó đáng yêu mắt to nhìn Tư Lăng, biểu thị đêm nay muốn ăn thịt nướng.

Trọng Thiên đại gia biểu thị: Đêm nay có hương hương thịt ăn, nha da ~(≥▽≤)/~

Đương bọn hắn sắp đến làng thời điểm, các thôn dân cũng đã thu công, đi ngang qua thôn dân dồn dập lại đây chào hỏi, nhìn thấy Tư gia huynh đệ trên tay từng người gánh một con yêu thú, dồn dập lại đây ăn mừng. Người nơi này đối với lương thực vô cùng quý trọng, bất luận cái gì lương thực, đều biểu hiện ra một bộ cảm ơn đáng đáp, đối với có năng lực vào núi săn thú Tư gia huynh đệ, cũng vô cùng có hảo cảm.

Có thể nói, mấy ngày qua, Tư Lăng đi giúp thôn dân làm lụng cùng Tư Hàn mỗi ngày một con yêu thú giang trở lại cho đại gia thêm món ăn, ở thôn dân trong lòng độ thiện cảm tăng tăng tăng mà trưởng, đã đem bọn hắn đương thành người mình.

Hai huynh đệ đang chuẩn bị gánh nhũ lợn núi đến chính giữa thôn quảng trường cho trưởng thôn phân phối thời, đột nhiên phát hiện trong không khí có

chút dị thường, hai người đồng thời nhìn phía ngoài thôn một chỗ núi, này lý xuất hiện mấy cái bóng người.

"Trường thôn, hảo như lại có người lạc đường đến chúng ta trong thôn." Thường Sơn giọng nói lớn mà kêu.

Tư Lăng: = O = nguyên lai ở trong mắt bọn họ, hết thấy người tới chỗ này đều là lạc đường tới được sao?

Tuổi già trường thôn tuy rằng bồi có chút đà, nhưng thân thể hết sức tốt, con mắt có thần, trên tay chống cần đàn làm bằng gỗ thành quả tửu đầu rỗng, bước đi chậm rì rì, nói chuyện cũng chậm rì rì, phản ứng càng là chậm rì rì, chậm rì rì đến nhượng người phát điên.

Nhìn thấy núi trên những cái kia người hướng về làng bay lượn mà đến, chút nào không có bất kỳ che dấu nào đáng đáp, nhượng những này chất phác thôn dân vừa nhìn liền biết bọn họ cùng chính mình không đồng loại.

Tư gia huynh đệ liếc mắt nhìn nhau, cũng hồ hững tự nhiên mà theo sau.

Từ bọn hắn xuất hiện thời, Tư Lăng liền nhìn rõ ràng này tứ nam ba nữ, Nguyệt Thiên Dạ, Kỳ Trường Ca, Thu Mộ Quy, Kỳ Trầm Mĩ, Hoắc Noãn Ngọc, Liễu Thành Phong, Tô Hồng Phi, trong lòng không khỏi hơi kinh ngạc, xem ra những này mọi người là vận khí không tệ, mới khả năng ở đây sao nhanh thời gian xông đến tầng thứ bảy đến. Bất quá, đối với Nguyệt Thiên Dạ cùng Thu Mộ Quy xuất hiện, Tư Lăng trong lòng là đề phòng.

Đám người kia cũng nhìn thấy Tư Lăng đám người, ánh mắt hơi kinh ngạc, sau đó nghĩ rõ ràng trong đó then chốt thời, rất nhanh liền có biến thành huyền.

Nguyệt Thiên Dạ lúc đầu nhìn thấy Tư Lăng thời, ánh mắt sáng ngời, chờ nhớ tới lúc trước đối địch thời, liền thu lại vẻ mặt một bộ lạnh như băng, cuồng ngạo cao quý đáng đáp.

Còn chưa đối đầu, trong không khí trải qua tràn ngập một loại động một cái liền bùng nổ sát ý.

Mà sát ý khởi nguồn... Tư Lăng răng rắc rắc quay đầu, nhìn ngó áo trắng như tuyết chính mình Đại ca, nhìn lại một chút hồng y như lửa Nguyệt Thiên Dạ, hai người trầm mặc đối diện ánh mắt xem ra lại thâm tình lại sát phạt quả quyết, bên cạnh tất cả mọi người đã biến thành hai người làm nền.

Không biết tính sao, Tư Lăng đột nhiên sinh ra một loại Nguyệt Thiên Dạ yêu hắn gia Đại ca yêu đến thâm trầm cầu huyết ý nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đô Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Quá tan vỡ

Ở loại này căng thẳng bầu không khí dưới, chậm rì rì trường thôn rốt cục mang theo các thôn dân đến.

Mà này quần cao cao tại thượng Tu tiên giả đều theo thói quen đứng đang phi kiếm trên, nhìn từ trên cao xuống mà nhìn xuống này quần nhỏ bé phàm nhân. Không quái bọn hắn như vậy lãnh diễm cao quý, thực sự là những này người đều là sinh ra ở trong giới tu tiên, càng là Tu Tiên giới mỗi cái danh môn đại phái ra đệ tử, thiên tư ngang dọc, từ nhỏ liền hơn người một bậc, đừng nói đối mặt như giun dế phàm nhân, chính là đồng môn sư huynh đệ trong, bọn hắn cũng là cao cao tại thượng, ngạo thị quần hùng. Phàm nhân ở bọn hắn mà nói, tựa như này trên đất con kiến, không phải một cái thứ bậc tồn tại, cùng bọn hắn về mặt ôn hòa trái lại là chuyện khó mà tin nổi, càng đừng nói là cùng bọn hắn làm bạn.

Vì lẽ đó ở phát hiện trong thôn này đều là chút phàm nhân thời, phản ứng đầu tiên là căn bản không có đề ở trong lòng.

Bất quá, cũng có tâm sự xoay chuyển nhanh, Nguyệt Thiên Dạ cùng Thu Mộ Quy đám người rất nhanh liền phản ứng lại, y Thông Thiên Thập biến thái, theo lý tới nói hẳn là sẽ không ở tầng thứ bảy tùy tiện an bài chút phàm nhân đến thử thách bọn hắn chứ? Tuyệt đối không có như vậy đơn giản.

Nghĩ như thế, liền dồn dập từ linh kiếm hạ xuống, đứng ở trường thôn trước mặt.

Tư Lăng trong lòng cười thầm, tuy rằng những này người đầu óc xoay chuyển cực nhanh, liền nhưng là không kịp. Mà Tư Hàn chỉ là tùy ý nhìn bọn hắn một chút, thu hồi lạnh lẽo tầm mắt, liền xoay người ly khai, hướng về bọn hắn ở tạm nhà bước đi.

Tư Lăng hướng muốn mở miệng Liễu Thành Phong gật đầu một cái xem như là chào hỏi, liền chậm rãi cùng sau lưng Tư Hàn hướng về trong thôn đi, căn bản không lo lắng những này cao cao tại thượng quen rồi Tu tiên giả hội sẽ không làm thương tổn thôn dân sự tình —— chỉ cần bọn hắn có bản lĩnh này có thể tồn thương.

Tư Lăng vừa đi vừa cân nhắc, xem những này người đáng đáp, phỏng chừng ở tầng thứ sáu thời trải qua không thể nào tượng tượng được thử thách, vì lẽ

đó mỗi người xem ra đều có chút mặt mày xám xịt, so với lúc trước bọn hắn còn thảm, sẽ không có thiếu bị con kia dài đến cùng thò tự Huyền Thủ dẫn vật. Cao cấp Huyền Thủ không phải là tốt như vậy đối phó, bất quá bọn hắn khả năng bình an đi tới nơi này tầng, chứng minh bọn hắn hay vẫn là có thực lực cùng vận khí. Trong lòng có chút đáng tiếc Nguyệt Thiên Dạ chịu Tư Lăng băng điểm sau, dĩ nhiên nhanh như vậy liền nhảy nhót tung bừng, trong lòng khó tránh khỏi sinh ra một loại Nguyệt Thiên Dạ lại như này đánh không chết Tiểu Cường ý nghĩ.

Về đến trong phòng sau, Tiểu Yêu Liên chui ra, nói với Tư Lăng: "Tư công tử, Nguyệt Thiên Dạ lại tới nữa rồi." Bà nội nhu nhu âm thanh có bất mãn. Tiểu Hồng muội muội hiện tại còn ghi nhớ ở tầng thứ tư thời, Nguyệt Thiên Dạ đối với Tư Lăng dưới sát thủ, thực sự là ác độc cực điểm, này một chiêu Không Gian Cát Liệt, rõ ràng muốn đem Tư Lăng nguyên thần đồng thời phá hủy, nhân ái sinh hận cũng không nên như vậy nhẫn tâm a.

Tư Lăng dùng nỗ lòng bàn tay sờ sờ nó trên đầu lá sen, thờ dài nói: "Thôn này không thích hợp động thủ, coi như chán ghét nàng cũng không có cách nào."

Tiểu Yêu Liên không khỏi có chút ừ ừ, cái này cũng là vì sao vừa này Tư Hàn cùng Trọng Thiên cũng không hề động thủ nguyên nhân, nếu là ở đây động thủ, bọn hắn trải qua mấy ngày nay nỗ lực liền uổng phí. Tầng thứ tư một trận chiến, bọn hắn đã trở thành kẻ địch, tuy rằng vẫn chưa tới không chết không thôi mức độ, nhưng cũng không cách nào sống chung hòa bình, gặp mặt đánh một chiếc hay vẫn là tiểu, sau đó như Nguyệt Thiên Dạ có tí tẹo dị động, Tư Hàn như thường hội không chút do dự mà đưa nàng đánh giết.

Khoảng thời gian này đến, Tư Lăng cùng các thôn dân hỗn quen, trong lòng lúc ẩn lúc hiện có loại dự cảm, đây là Thông Thiên Tháp dành cho một loại thử thách, mà thử thách đối tượng chính là những này không có một chút nào linh lực tu vi thôn dân, chỉ có thông qua thử thách, mới có thể biết đi về tầng thứ tám đường nối lối vào.

Ngẫm lại đều cảm thấy cảm giác khó chịu, làm quen rồi cao cao tại thượng Tu tiên giả, khi nào sẽ nghĩ tới có một ngày bọn hắn cũng đối với phạm nhân có sở cầu thời điểm, loại này chênh lệch thực sự là nhượng người khó có thể tiếp thu. Xem ra, vậy cũng là một loại đối bản tính thử thách đi.

Mặt trời đi vào sơn bên kia thời, Thường Sơn âm thanh vang lên đến.

Tư Lăng mở cửa đi ra ngoài, liền nhìn thấy Thường Sơn tay lý mang theo một khối dùng thảo thẳng buộc vào thịt đứng ở lý ba trước, nhìn thấy bọn hắn ra đến, liền cười nói: "Tiểu Tư, đây là các ngươi ngày hôm nay đánh trở lại nhũ lợn núi thịt, trưởng thôn đưa nó phân, đây là phần của các ngươi, ta cho các ngươi mang tới."

Tư Lăng liếc nhìn, vội vàng nói: "Thường đại ca, huynh đệ chúng ta không quá hội làm cơm, ngày hôm nay vẫn như cũ cùng các ngươi cùng nhau ăn cơm được không? Chờ ta học được sau đó lại mình làm." Phạm nhân ăn ngũ cốc hoa màu, Tư Lăng tạm thời đem chính mình đương thành phạm nhân, vì lẽ đó một ngày tam môn ăn đều không có hạ xuống.

Mấy ngày qua, Tư gia huynh đệ đều là đến Thường gia quýt cơm, đem trong thôn phân đến thịt đều cho bọn hắn gia, vì lẽ đó Thường Sơn sau khi nghe xong liền một miệng đáp lại, đem thịt xách về chính mình nhà bếp. Nhà bếp phía trên ống khói trên khói bếp lượn lờ trên thăng, vừa nhìn liền biết là Thường đại phẩm ở làm cơm tới, Tư Lăng thật biết điều cảm thấy mà quá đi hỗ trợ, Tư Hàn vác lấy tay, chậm rãi đi theo đệ đệ phía sau.

Nhìn thấy bọn hắn lại đây, Thường đại phẩm cũng không khách khí chỉ khiến bọn hắn làm việc vặt, Tư Lăng chọn rau xanh tước khoai tây bì, Tư Hàn lấy đao thiết thịt, đem thịt cắt thành đại tiểu đều đều miếng thịt, Thường đại phẩm ở một bên điều nước tương, Thường Sơn tuốt tay áo làm nướng lò. Đúng vậy, thuận theo Trọng Thiên này kẻ tham ăn tâm tư, Thường đại phẩm đêm nay muốn làm nướng sở trường thịt nướng.

Tư Lăng đối diện nhà bếp cửa lớn mà ngồi, cầm trong tay khoai tây tước bì, phía trước chậu gỗ bên trong một ít chờ chọn đi lão Diệp rau xanh, ngẩng đầu liền có thể nhìn thấy bên ngoài tình cảnh, một chút liền có thể vọng đến làng bên kia núi ngồi nghỉ ngơi này mấy cái người, xem ra này không có một người có thể được đến trưởng thôn cho phép vào thôn, liền xưa nay cực có nhân duyên Liễu Thành Phong cũng không thể bằng khuôn mặt tươi cười đi vào, nhìn hắn chống kiếm ngồi ở Tô Hồng Phi bên người, đáng đáp quả đáng thương.

---- nhìn tới, quên Nguyệt cô nương phức tạp tới tâm ánh mắt cùng Kỷ Trường Ca đối địch tâm mắt, Thu Mộ Quy cùng Hoắc Noãn Ngọc đám người tựa hồ vô cùng giật mình ở hai người bọn họ tu sĩ dĩ nhiên giúp đỡ cái phạm nhân làm việc nhà, một mặt đại ra thần thò, sau đó ghét bỏ bọn hắn làm mất đi tu sĩ tôn nghiêm—— biểu như thế không chịu nổi, hắn đều đương mấy ngày nông phu, chuyện như vậy thực sự là bé nhỏ không đáng kể a. Còn oan ức Liễu Thành Phong xem xong hành động của bọn họ sau, tuần làng mặt lộ ra hứng thú vẻ mặt, Tư Lăng cảm thấy đứa nhỏ này trẻ nhỏ dễ dạy, phỏng chừng hẳn là rất nhanh liền có thể được đến thôn dân tán đồng vào thôn lý đến đây đi.

"Tiểu Tư a, những cái kia người là người người quen biết sao?" Thường đại phẩm bên ướp muối miếng thịt bên dò hỏi.

Thiết xong thịt Tư Hàn ngồi vào đệ đệ bên người tiểu ghế con trên, nhìn hắn nhặt rau động tác, sau đó lạnh như băng bắt đầu lượm căn rau xanh bắt đầu dần vật lên, tuy rằng vẻ mặt rất chính kinh, nhưng động tác này—— Đại ca ngươi hay vẫn là bé ngoan ngồi đi, đừng gieo vạ lương thực, Thường đại phẩm sẽ tức giận.

"Ân, có mấy cái là nhận thức." Tư Lăng nói như thế, ngừng mang bảo lưu.

Thường đại phẩm sau khi nghe xong thờ dài, đúng là nhanh mồm nhanh miệng Thường Sơn mở miệng nói: "Tiểu Tư a, những này người ánh mắt thái độ thật không được, ngươi tuyệt đối đừng học bọn hắn a. Ta nghe trong thôn lão nhân nói a, mỗi lần cách năm mươi năm, sẽ có một ít người lạc đường đến trong thôn chúng ta đến, rất nhiều người thái độ cũng không tốt, động bát động mà liền muốn giết người, may là có thần minh phù hộ, bọn hắn không cách nào ở trong thôn động thủ, không sau đó gặp phải Thần linh xử phạt..."

Từ Thường Sơn lái nhai trong, Tư Lăng rốt cục khẳng định thôn này chịu đến Thông Thiên Tháp bảo vệ, Tu tiên giả đi tới nơi này, không thể đối với người trong thôn ra tay, như không có trưởng thôn đồng ý, thậm chí ngay cả vào thôn cũng không được, sẽ bị một loại sức mạnh vô hình bài xích đi ra

ngoài. Trong lòng không khỏi vui mừng lúc trước đi tới tầng thứ bảy thời, hấn bị này yên tĩnh lặng gây nên một loại không tên sầu tư, muốn trang B trải nghiệm một tý loại cảm giác đó, liền dùng hai chân hướng về trong thôn đi, thái độ xem như là ôn hòa, lại nhân Tư Hàn yêu thủ hồi lộ, rất nhanh liền được các thôn dân hoan nghênh vào thôn.

Tư Lăng trong lòng có chút chua xót, hiện tại bọn hấn có thể được đến thôn dân tán thành, còn có hấn mấy ngày qua mỗi ngày đều giúp bọn hấn thu lúa hái hoa quả, Tư Hàn mỗi ngày giang một con yêu thú trở lại cho người cả thôn thêm món ăn có quan. Thành thật mà nói, quen thuộc tu sĩ cao cao tại thượng thân phận, đột nhiên muốn làm chuyện như vậy, đối với bọn hấn xung kích là rất lớn.

Mà Nguyệt Thiên Dạ đám người mới đến, cũng không biết loại sự tình này, vì lẽ đó đang đối mặt những thôn dân này thời khó tránh khỏi bùng tu sĩ cái giá, cùng người trong thôn nổi lên xung đột, sau đó bị thôn dân không chút khách khí mà bài xích. Tuy rằng Nguyệt Thiên Dạ đám người rõ ràng thôn dân là tầng thứ bảy then chốt, nhưng là trong lúc nhất thời thả không ngừng, lại không muốn lấy lòng cái đường như giun để bình thường phạm nhân, liền như thể cương.

Tư Lăng có chút cười trên sự đau khổ của người khác, mặc dù có chút có lỗi với Liễu Thành Phong cùng Hoắc Noãn Ngọc, nhưng là nhìn thấy lãnh diễm cao quý Nguyệt Thiên Dạ cô nương bị chậm rì rì trường thôn như vậy lạc mặt mũi, muốn phải tức giận sát nhân lại bị pháp thuật đàn hồi thời, thực sự là cao hứng cực kỳ, nhìn liền nhac a.

Khả năng Tư Hàn cùng Trọng Thiên cũng cùng hấn một cái ý nghĩ, Trọng Thiên nằm ngoài đầu hấn trên, nhìn ngoài thôn núi trên tu sĩ, thỉnh thoảng mà hưng phấn gào gào kêu dùng móng vuốt bài tóc của hấn, Tư Hàn xưa nay mãn thắng khỏe môi cong lên mấy millimet.

Sau khi ăn xong cơm tối, thiên liền đen, từng nhà sáng lên ngọn đèn.

Về đến bọn hấn làm thời nơi ở, hai huynh đệ chính thương lượng ngày mai kế hoạch thời, đột nhiên Thường Sơn chạy tới, nói cho thôn bọn họ trường xin mời bọn hấn đã qua.

"Trường thôn tìm chúng ta có chuyện gì sao?" Tư Lăng kinh ngạc hỏi.

Thường Sơn ha ha cười, một mặt thần bí nói: "Tự nhiên là chuyện tốt rồi!" Sau đó một cái tát đánh vào trên bả vai hấn, nói rằng: "Tiểu Tư sau đó có thể nếu muốn ta a. Ai, xem nhiều người này trương mỹ mỹ mặt sau, ta sau đó phỏng chừng không cưới được người vợ, trong thôn cũng không có trường như vậy đẹp để cô nương a. A nương nói đúng, này tâm mắt cao quả nhiên không phải chuyện tốt, sớm biết không nên hàng ngày quay về người khuôn mặt này, đưa ta bình thường thuần khiết tâm mắt a..."

Tư Lăng mặt đen lại mà nhìn này gấu hải tử thao thao bất tuyệt mà đi rồi, tâm nói người không cưới được người vợ cùng hấn không có đóng chứ? Hấn nhưng là nam nhân, biểu muốn đối với nam nhân mặt có hy vọng xa vời a.

Đầy ánh sao cùng những cái kia núi trên tu sĩ rất ánh mắt, Tư gia huynh đệ thân nhiên đi tới trường thôn gia, bị con trai của thôn trưởng nghênh tiến vào từ đường.

Từ đường không có đặc biệt gì, cùng giới trần tục thôn trang từ đường. Chậm rì rì trường thôn ngồi ở trong từ đường một cái băng trên chậm rì rì uống trà, hai người đi vào một quãng thời gian, mới chậm rì rì mà hỏi thăm một chút, lại chậm rì rì mà chiêu đãi bọn hấn ngồi xuống, chậm rì rì mà mở miệng.

Loại này chậm pháp, nếu là nóng ruột người không phải tan vỡ không thể.

"Ta biết các người muốn đi nơi nào... Ta cũng biết các người muốn làm gì... Ta biết các người cùng chúng ta không giống... Ta biết các người....." Tình lược một số.

"..."

Tư Lăng quần quần có thần mà nghe trường thôn chậm rì rì mà nói một câu dừng lại mấy lần, nghe được suýt chút nữa tan vỡ. Đúng là Tư Hàn lúc này biểu hiện ra trách nam kiêu tu luyện cuồng không gì sánh được tính nhẫn nại, hồ hững lạnh lẽo mà ngồi ở chỗ đó nghe chậm rì rì trường thôn lải nhải hấn "Biết".

Chờ trường thôn rốt cục đem hấn muốn nói lời nói xong, chậm rì rì mà đứng, chậm rì rì mà đi tới từ đường tận cùng bên trong tế tự trước đài, chậm rì rì mà đưa tay chạm hướng về trong đó một cái giá cắm nến, giá cắm nến quẹo trái chuyển quẹo phải chuyển không biết vài vòng sau, từ đường ở giữa xuất hiện một cái đi về lòng đất lối vào.

"Đây chính là các người muốn đi địa phương." Trường thôn chậm rãi nói.

Tư Lăng kích chuyển động, hơi thở này, đúng là đi về tầng thứ tám lối vào. Hơn nữa còn bày cái cách linh trận, nguyên lai làng sở dĩ hoàn toàn không có một chút nào linh lực di động, là bởi vì này cách linh trận nguyên nhân.

Bất quá Tư Lăng hai người không có động, chỉ là nhìn về phía trường thôn.

Chậm rì rì trường thôn hướng bọn hấn lộ ra một cái rất chậm rất chậm nụ cười, hỏi: "Cao hứng chứ?"

"... Thật cao hứng." Tư Lăng khoe miệng vì trù, không nhịn được nói rằng: "Nếu như trường thôn người nói chuyện làm việc nhịp điệu khả năng nhanh một chút, ta hội càng cao hứng."

Trưởng thôn từ từ gõ gõ sau lưng mình phần eo địa phương, nói rằng: "Hết cách rồi, người lão, tinh lực theo không kịp đi ~ "

"..."

Tư Lăng suy nghĩ nửa mặt huyết mà nhìn hấn, người bây giờ nói chuyện tốc độ không phải rất bình thường sao? Biểu cho rằng hấn không nhìn thấy người này nứt ra khóe miệng này ác liệt nụ cười.

Tư Hàn vỗ vỗ bị cái phàm nhân lưng gát ngực đệ đệ đầu, cùng trưởng thôn chấp tay bái tạ, sau đó mang theo tan vỡ trong ngực đệ đệ đồng thời nhảy xuống phòng dưới đất.

Ở bóng người của bọn họ biến mất trong nhảy mất đó, ngoài thôn núi trên, ánh mắt của mọi người ngưng.

Mặc dù trấn định như Thu Mộ Quy cùng Kỳ Trầm Mĩ, đều không nhìn được nhìn về phía trưởng thôn gian nhà, ánh mắt lấp lánh không yên.

"Ai, Tư tiểu đệ cùng Tư sư huynh đến tầng thứ tám." Liễu Thành Phong một mặt hưng phấn, trong lòng rất vui vẻ, bởi vì Tư Hàn nhưng là bọn hấn Thiên Tông phái đệ tử, nhượng hấn cùng có vinh yên."Bọn hấn sẽ không là cái thứ nhất đến tầng thứ tám người chứ? Thật đúng vậy, Thông Thiên Tháp thí nghiệm làm sao như thể biến thái? Người nơi này cũng rất không thông tình đạt lý, lẽ nào thật sự muốn chúng ta đi bang bọn hấn làm không sống được..." Bắt đầu nói liên miên cần nhả lên.

Tô Hồng Phi bắt đầu đi liếc mắt nhìn hấn, thấy sư đệ góp lại đây cầu an ủi cầu xoa xoa, đưa tay ở đầu hấn trên vỗ vỗ. Khả năng xông đến tầng thứ bảy đến nằng trải qua hải lòng, có đi hay không tầng thứ tám cũng không đáng kể. Làm cho nằng cười trên sự đau khổ của người khác chính là Nguyệt Thiên Dạ, đời trước nghe nói Nguyệt Thiên Dạ là cái thứ nhất xông đến Thông Thiên Tháp tầng thứ chín người, tuy rằng nằng cuối cùng không có thu phục Thông Thiên Tháp Khí Linh, nhưng nghe sư môn trưởng bối nói, Nguyệt Thiên Dạ ở đây được cơ duyên lớn lao, làm cho nằng ở sau đó chống lại Ma tộc trong chiến tranh, chiếm hết tiên cơ.

Nhưng là hiện tại, bởi vì nhiều cái Tư Lăng, Nguyệt Thiên Dạ vận mệnh hoàn toàn bị quấy rầy. Tầng thứ tư một trận chiến, Nguyệt Thiên Dạ bị thương rất nặng, hiện tại tuy rằng dưỡng cho tốt, nhưng cũng trì hoãn hành trình, bị Tư gia huynh đệ đánh đập được tiên cơ. Hơn nữa nằng tin tưởng, y Tư Hàn tư chất tâm tính, phỏng chừng có thể so sánh bất kỳ người đi được càng xa hơn.

Bất luận đời trước hay vẫn là đời này, Tư Hàn đều là cái không thể đo đếm nhân vật.

Nguyệt Thiên Dạ cắn môi đỏ, ánh mắt bất chấp, trong lòng hết sức không cam lòng.

Ở đây tu sĩ đều là gia tộc lớn trong môn phái thiên chi kiêu tử, coi như giao tình thâm hậu như Thu Mộ Quy cùng Kỳ Trầm Mĩ, cũng bởi vì ra tự không giống gia tộc lẫn nhau trong lúc đó hay vẫn là có cạnh tranh, bọn hấn đều muốn tránh một hơi, hi vọng chính mình là cái thứ nhất đến Thông Thiên Tháp tầng thứ chín. Nghe nói cái thứ nhất đến Thông Thiên Tháp tầng thứ chín người, có thể được đến Thông Thiên Tháp khen thưởng một cái Tiên khí, này đối với hạ giới người mà nói, là kiện vô cùng chuyện có ý nghĩa, cũng là một cái dương danh Thương Vũ đại lục cơ hội, có thể nói là được cả danh và lợi, nhượng người ngóng trông.

Nhưng là, liền ở bọn hấn kìm nén một hơi thời điểm, lại bị một đôi tên điều chưa biết huynh đệ cho đoạt tiên cơ, làm sao không nhượng bọn hấn khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 133: Hồn Hồn châu

Đây là một mảnh không nhìn thấy phần cuối chốn hỗn độn.

Đây là một mảnh nguy cơ trùng trùng chốn hỗn độn, trong thiên địa chỉ có vô cùng vô tận bụi mông ve.

Nơi này có một loại vô ảnh vô hình vô dáng không chỗ nào không vào màu xám bóng mờ, hơi không cẩn thận thì sẽ bị chúng nó đoạt đi tâm trí, thôn phệ tu sĩ nguyên thần, thân thể thành vì chúng nó khôi lỗi.

Loại này màu xám bóng mờ tên là phệ ảnh, là tồn rơi vào chốn hỗn độn lý tu sĩ linh hồn sở biến ảo hung vật. Chúng nó không có cảm tình, không có ý thức, chỉ biết là giết chóc cùng thôn phệ, chúng nó đồ ăn chính là sinh giả linh hồn, mà tu sĩ mạnh mẽ nguyên thần hấp dẫn nhất chúng nó đồ vật.

Tư Lăng sắc mặt nghiêm túc, cảnh thận mà nhìn hư không nơi, chỉ lo chính mình đồ vào một chỗ, bị những cái kia nguy hiểm phệ ảnh đánh lên.

Bỗng dưng, lòng bàn tay ngưng tụ một đoàn linh hỏa, công kích về phía bên trái một đạo màu xám bóng mờ, này bóng mờ bị linh hỏa công kích sau, hóa thành một cái hồ hết rít gào khô lâu hình dạng, sau đó biến mất vô hình. Mà vẫn ngồi xổm ở Tư Lăng trên bả vai Trọng Thiên cũng ở phát hiện phệ ảnh thời, phun ra một miệng yêu hỏa đem giết chết.

Nói thực sự, những này phệ ảnh chỉ là một đoàn màu xám bóng mờ, không có hình dạng, mờ ảo như khói như sương, thường xuyên cùng chỗ này không gian lý màu xám bồi cảnh hòa làm một thể, nếu không phi thường cẩn thận một chút, tuyệt đối sẽ bị ẩn nấp mà màu xám trong khu vực phệ ảnh thôn phệ tồn lạc, mà này vô cùng vô tận phệ ảnh, càng khiến người ta ứng phó đến tâm lực giao thất.

Ở cái địa phương nguy hiểm này, hai huynh đệ nhất thường việc làm là đem phần lưng giao cho đối phương, dựa lưng vào nhau đối phó phệ ảnh, không dám có chút thư giãn, lâu dài như vậy tiếp tục kiên trì, coi như tu sĩ một năm nửa năm không cần nghỉ ngơi ngủ, tinh thần trên cũng sẽ cảm giác được vô tận uể oải, vô cùng khó chịu.

Ở lại một lần tiêu diệt phệ ảnh thời, rốt cục thờ phào nhẹ nhõm. Tuy rằng trong đan điền linh lực trải qua tiếp cận khô cạn, nhưng hai người nhưng không có trực tiếp ngồi xuống đánh toả khôi phục, mà là lựa chọn dùng linh thạch bổ sung linh lực sau, lại cẩn thận mà tiến lên.

Đây là Thông Thiên Tháp tầng thứ tám, là một mảnh nguy hiểm chốn hỗn độn. Bọn hắn đi tới nơi này trải qua một tháng, một tháng này chưa từng có chỗ lát nghỉ ngơi quá, thậm chí ngay cả một khắc cũng không có thả lỏng quá, đặc biệt có lúc không cẩn thận xông vào một đám phệ ảnh địa bàn thời, này phệ ảnh cái địa màu xám bóng mờ thực sự là nhượng người tê cả da đầu.

Trải qua lúc mới đầu luống cuống tay chân sau, hai người phát hiện linh hỏa là phệ ảnh khắc tinh, ngộ hỏa liền chết, liền không chút khách khí mà thả một cái hỏa. May là Tư Lăng là thủy hỏa song linh căn, Trọng Thiên có yêu hỏa, mà Tư Hàn mặc dù là biến dị băng linh căn, nhưng thôn phệ băng điểm sau, băng điểm cũng là một loại thiên địa biến dị Dị Hỏa, đối phó phệ ảnh hoàn toàn không thành vấn đề, thậm chí lực sát thương là Tư Lăng linh hỏa gấp mấy chục lần.

Trải qua mấy ngày này tìm tòi, bọn hắn cũng biết này chốn hỗn độn cũng không phải ở khắp mọi nơi phệ ảnh, tình cờ cũng có nhiều chỗ chỉ có số ít phệ ảnh, tùy tiện hai lần liền biến mất rồi. Nhưng đại thể địa phương đều là thành đàn phệ ảnh, đoán xem vận may của người có được hay không, có hay không đi thích hợp.

Đi rồi nửa ngày, tầm mắt nhìn thấy chỗ vẫn là một mảnh màu xám khu vực, hoàn toàn không có cái khác màu sắc.

Tư Lăng đột nhiên ồ một tiếng, hai mắt sáng quắc mà nhìn màu xám khu vực nơi sâu xa.

Tư Hàn nghiêng thủ nhìn hắn một chút, thấy hắn mắt lộ ra kinh dị, trong lòng khẽ nhúc nhích, hỏi: "Làm sao?"

Tư Lăng cảm thụ dưới, vui mừng nói: "Đại ca, chúng ta rất nhanh sẽ khả năng đến đi về đệ cửu đường nói lối vào. Bất quá... Này lý tựa hồ có hơi quái lạ, ta thần thức bị cái gì chặn lại rồi."

Lại cẩn thận mà cảm thụ sau một lúc, Tư Lăng chỉ có thể từ bỏ mà thu hồi thần thức. Bất quá chờ hắn phản ứng lại sau, liền nhìn thấy hắn gia Đại ca loại kia ánh mắt lạnh như băng —— tuy rằng này ánh mắt cùng bình thường không có gì khác nhau, như thể không nhiệt độ, nhưng là không biết tính sao, đột nhiên có chút chột dạ lên.

Đại ca a, xin người biểu như thể nhìn chăm chăm không chớp mắt mà nhìn chăm chăm người xem, áp lực sơn đại a!

"Ta không cảm giác được." Tư Hàn lạnh nhạt nói, ánh mắt vẫn là không có dời mắt của hắn.

Nghe vậy, Tư Lăng biết hắn nghi vấn, suy nghĩ một chút nói rằng: "Đại ca, ta thần thức so với thường nhân tương đối mạnh mẽ, hết thảy khả năng sớm cảm giác được."

Nghe xong lời giải thích của hắn, Tư Hàn dời ánh mắt, cũng không có lại tra cứu nguyên nhân trong đó. Nói như vậy, thần thức cùng tu vi là đối ứng với nhau, ra sao tu vi liền cùng ra sao thần thức xứng đôi. Liền giống với như một cái đựng nước lọ chứa, tu vi là lọ chứa, thủy là thần thức, lọ chứa lớn bao nhiêu, liền khả năng trang bao nhiêu thủy, nhiều hơn nữa thủy là không cách nào áp súc nhét vào lọ chứa lý. Vì lẽ đó cực nhỏ hội có người có thể ở tu vi hạn chế dưới, có thể đem thần thức tu luyện đến so với tu vi còn cường đại hơn, trừ phi có cái gì bí pháp đặc thù.

Tiểu Lăng Tử xem ra sẽ không có cái gì bí pháp đặc thù, hơn nữa tu vi chỉ là Kim đan sơ kỳ, nhưng hắn nhưng có thể so với Kim Đan hậu kỳ Tư Hàn càng sớm hơn phát hiện tình huống, thuyết minh hắn thần thức tuyệt đối so với tu vi càng mạnh mẽ hơn.

Thấy hắn không có lại hỏi dò, Tư Lăng trong lòng thờ phào nhẹ nhõm. Tuy rằng hắn cũng không muốn ẩn giấu Đại ca, nhưng là như muốn đem tình huống của chính mình nói rõ ràng, đây là không thể. Coi như muốn thoáng tiết lộ, dù như thế nào đều không thể đem lời nói đến mức viên mãn, đến lúc đó không thể thiếu muốn nói dối nói đến tu bổ, một cái lời nói dối lại cần rất nhiều lời nói dối đến bổ sung, tuần hoàn đến đáp lại, không để yên không còn, như vậy còn không bằng không nói.

Mỗi người đều có bí mật của chính mình, tuy rằng phát hiện, nhưng Tư Hàn cũng không có tra cứu, như vậy liền bỏ qua.

Trọng Thiên thấy hai huynh đệ cái trầm mặc chạy đi, xem xét nhìn, sau đó đuổi ra móng vuốt vỗ vỗ Tư Lăng đầu, nhượng đều là dễ dàng ở Đại ca trước mặt xảy ra vấn đề Tiểu Lăng Tử lên tinh thần đến, ngược lại hắn thỉnh thoảng mà phạm cái ngốc hành vi mọi người đều biết, Tư Đại ca quen thuộc hoàn toàn không có để ý.

Như vậy lại được rồi mấy ngày đường, bọn hắn dần dần mà tiếp cận nhượng Tư Lăng cảm giác dị thường địa phương, này cự ly trải qua rất gần rồi, Tư

Hàn cũng có thể cảm giác được trong đó dị thường, vì vì chọn dưới mi.

"Trọng Thiên, phun lửa!" Tur Lăng chỉ vào phía trước sền sệt hơi ảnh, những thứ này đều là phệ ảnh, khả năng bị nhiều như vậy phệ ảnh bao quanh vây nhốt bất động bất động, coi như có người tìm tới cửa đều thờ ơ không động lòng, tuyệt đối có dị thường.

Trọng Thiên dùng cặp kia từ con mắt màu đen liếc mắt nhìn hấn, một bộ hấn là gốc B về mặt.

Tur Lăng cắn răng, nói rằng: "Một con Khiếu Hóa Thú." Đối phó kẻ tham ăn, hay dùng nó yêu nhất đồ ăn dụ dỗ nó.

Trọng Thiên vẫn như cũ khinh bỉ, tâm nói một con gọi hoa thú đã nghĩ đem đại gia nó phải, nó mới không như vậy vô dụng.

"Hai con Khiếu Hóa Thú."

Lần thứ hai khinh bỉ, Tiểu Lăng Tử ngơ ngác khả năng kéo kiệt đến đâu một điểm sao?

Tur Lăng cắn răng, "Ba con!"

Tuy rằng có vẻ xiêu lòng, nhưng Trọng Thiên vẫn như cũ uy vũ bất khuất.

Tur Lăng khí vui vẻ, ngoài cười nhưng trong không cười mà nói: "Bốn con, không phải vậy —— sau đó ngơ ngác thực đơn lý, một con cũng không có!"

Trọng Thiên rốt cục thoả mãn, nhảy đến trước mặt bọn họ, lồng ngực nhô lên, sau đó hé miệng, màu đỏ tím yêu hỏa phun ra, hóa thành một cái uy thế kinh người hỏa long xông thẳng mà đi. Những cái kia màu xám bóng mờ ngộ hỏa liền diệt, trước khi chết biến ảo thành hồ hết khô lâu hình, tựa hồ hết sức thông khô.

Ở Trọng Thiên hỏa long mở ra một con đường thời, hai người trực tiếp vọt vào.

Thời gian giành giật từng giây, không cho chần chờ chút nào.

Hai người bên xông về phía trước, bên không chế linh hỏa đem xung quanh bị kinh động mà mãnh liệt đập tới phệ ảnh giết chết, thả hỏa Trọng Thiên có chút ưỡn oải mà ngồi xồm ở Tur Lăng trên bả vai COS trầm tư giả.

Đan điền linh lực lại bắt đầu khô cạn, nhưng là con đường này nhưng không có nhìn thấy phần cuối, nhưng Tur Lăng không khỏi có chút lo lắng. Cẩn rằng, một bên điên cuồng hấp thu linh thạch trong linh lực, một bên phóng hỏa giết chết xung quanh phệ ảnh, linh lực không ngừng trôi đi lại không ngừng hấp thu, thế nhưng tốc độ hấp thu rõ ràng không sánh được trôi đi tốc độ, này vừa ra vừa vào, đan điền bắt đầu khô cạn, cuối cùng dĩ nhiên cảm giác được đau đớn lên.

Tur Lăng sắc mặt không khỏi bắt đầu trắng bệch, thời khắc này khắc sâu biết được chính mình cũng không phải nắm giữ cái này thế giới người sở không có hồn lực chính là vô địch, chỉ ít dưới tình huống này, hồn lực không cách nào đối với những này phệ ảnh tạo thành bất cứ uy hiếp gì thời, chính là vô dụng. Nguyên bản bởi vì nắm giữ hồn lực mà có chút tự đắc kiêu ngạo tâm tình trở nên nghiêm nghị, cũng bắt đầu thả xuống loại kia không tên đắc ý kiêu ngạo, lấy thẳng thần bình thường ánh mắt đối xử cái này chân thực mà nguy hiểm thế giới.

Ngay khi Tur Lăng linh lực khô cạn thời gian, đột nhiên sau lưng một đạo linh lực hóa thành cự chường đem hấn nâng đỡ, lôi hấn hướng về tiền lên, mấy tức rốt cục ly khai này ở khắp mọi nơi phệ ảnh vị trí, ra hiện tại trước mắt chính là một mảnh trống trải khu vực, toàn bộ không gian màu sắc đều rõ ràng lên, không còn là vô tận màu xám khu vực, liền những cái kia nguy hiểm hung vật cũng bị cô lập ra đến.

"Đại ca..." Tur Lăng chậm chậm kêu một tiếng.

Tur Hàn ánh mắt thu hồi, nhìn phía hấn mặt tái nhợt, vì vì tức dưới lòng mảy, nói rằng: "Nơi này không có phệ ảnh, có thể hơi làm nghỉ ngơi một chút." Dừng dưới, lại nói: "Tu hành là không chừng mực, tất cả đều là hư vọng, chỉ có thủ vững bản tâm, tự mình mạnh mẽ, mới khả năng đặt chân ở thế bất bại, thiết không thể kiêu ngạo tự mãn!"

"... Ta biết rồi."

Thời khắc này, Tur Lăng khiêm tốn tiếp thu. Bất luận đời trước làm thiện quỷ hay vẫn là đời này trở thành Tu tiên giả, hấn đều là một thân một mình tìm tòi đi tới. Trên con đường này, đi rồi rất nhiều đường vòng, xa so với thường nhân khó khăn, thậm chí từ xưa tới nay chưa từng có ai giáo hội hấn nên làm như thế nào, không có người dùng tiền bối hoặc trưởng giả thân phận ngữ khí nhắc nhở hấn thiết không thể kiêu ngạo tự mãn, liễu lĩnh tiền lên, cái gì mới là quan trọng nhất.

Đầu đường như muốn nổ tung như thế, đan điền linh khí khô cạn, nhưng hấn suy yếu đến không đỡ nổi một đòn, cái cảm giác này thực sự là thật đáng sợ. Nếu không là người ở bên cạnh là Tur Hàn, Tur Lăng thậm chí liền cảm giác mình khả năng lúc nào cũng có thể sẽ lạc vào hiểm địa, mệnh không khỏi chính mình làm chủ.

Chờ Tur Lăng từ lúc toà trong mờ mắt ra, liền nhìn thấy vẫn như cũ thẳng tắp sống lưng đứng ở một bên thủ hộ nam nhân, trong lòng không khỏi cảm thấy ấm áp, đứng dậy, đối đầu hấn tuân vọng mà đến lạnh lẽo mắt lạnh lẽo, tuy rằng không có một chút nào ấm áp, lại làm cho hấn cảm thấy vô cùng ấm áp.

"Đại ca, ta hảo."

Tư Hàn gật đầu, nhìn về phía cách đó không xa.

Tư Lăng cũng thuận theo nhìn tới, rất nhanh liền rõ ràng vì sao những cái kia phệ ảnh lít nha lít nhít mà quần tụ phía bên ngoài khu vực không chịu ly khai. So với này một mảnh vô biên vô hạn màu xám khu vực, nơi này bị một loại sức mạnh vô hình cách ly ra một cái hơi xám trắng không gian, trung tâm nơi giữa không trung nổi một viên màu xám Hỗn Độn châu. Hỗn Độn châu chính là chốn hỗn độn trong ngưng tụ mấy ngàn ức năm Hỗn Độn khí mới ngưng tụ mà thành tinh hoa, bên trong năng lượng tuy rằng bạo - loạn cực kỳ, nhưng cũng là tu sĩ cùng yêu thú vật đại bộ, cũng là những này phệ ảnh khả năng tồn tại cội nguồn sức mạnh, chúng nó khả năng dựa vào này viên Hỗn Độn châu đến tu luyện.

Một lát, Tư Lăng dưới tầm mắt di, nhìn thấy đứng ở Hỗn Độn châu trước cách đó không xa màu đen yêu thú, một mặt thêm nhỏ dài ba thước về mặt nhìn chăm chăm Hỗn Độn châu, khoe miệng tựa hồ có sáng lấp lánh thủy miêng sinh ra, phảng phất đó là cực kỳ mỹ vị. Hơn nữa nhìn nó bộ kia thức, đã đem Hỗn Độn châu coi như là chính mình hết thấy vật, căn bản không cho phép bất kỳ người tiếp cận.

Tư Lăng suy tư, xem ra Trọng Thiên tâm tâm niệm niệm muốn tới nơi này mục đích, chính là vì này viên Hỗn Độn châu đi. Nó là yêu thú vật đại bộ, Trọng Thiên nếu có thể thôn phệ nó, thì có thể tiến giai.

Tư Lăng méo xệch miệng, không để ý đến Trọng Thiên cùng này viên Hỗn Độn châu, tầm mắt chuyển qua hỗn hỗn châu phía dưới truyền tống trận, nhìn rõ ràng thời, không khỏi sùng sốt một chút.

"Đại ca!" Tư Lăng kêu một tiếng.

Tư Hàn mặt không hề cảm xúc mà nhìn sang.

"Đại ca, truyền tống trận này chỉ cho phép một cái người tiến vào." Tư Lăng bình tĩnh mà nói.

Này lại là một cái thử thách, đối với lòng người thử thách.

Thông Thiên Tháp tầng thứ chín chỉ cho phép một cái người leo lên, chỉ cho phép một cái người thu được Thông Thiên Tháp tán thành, cho phép một cái người được Tiên khí, chỉ cho phép một cái người được cả danh và lợi, dương danh toàn bộ Thương Vũ giới.

Tiên khí quá mê người, mỗi lần có một cái xuất thế, đều có thể gây nên toàn bộ đại lục quan tâm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Từ bỏ

Nhìn truyền tống trận, Tư Lăng về mặt bình tĩnh trong lòng giận dữ. Thông Thiên Tháp Khí Linh thực sự là dùng tâm hiểm ác a, bất kể là ai leo lên tầng thứ chín, một người khác trong lòng đều sẽ không thoải mái đi, này không phải hi vọng nhân gia huynh đệ tương tàn sao,

Dị bảo động lòng người, bất kể là ai, nhọc nhằn khổ sở mà xông đến tầng thứ tám, mất thấy liền có thể tới tầng thứ chín, chỉ cần hướng về trước vài bước, liền khả năng Tiên khí ở tay, được cả danh và lợi, danh dương Thương Vũ giới, thời điểm như thế này, coi như là người thân đồng môn, đều khó mà lựa chọn chứ?

Nếu như lúc này Thông Thiên Tháp Khí Linh ra hiện tại trước mặt, Tư Lăng tuyệt bức muốn phun nó một mặt huyết, nhưng nó cho người ra loại này nan đề, liền không thể cùng tiến lên sao? Đánh hổ còn anh em ruột đây, biểu như thế không có tình người a thân!

Nội tâm cực kỳ hoan thoát Tiểu Lăng Tử vô cùng bình tĩnh mà nói xong nói sau, liền không có động tác. Mà đáng về ấy, nói rõ chờ chính mình Đại ca làm quyết định.

Kỳ thực chỉ dùng một giây đồng hồ không tới thời gian, Tư Lăng liền quyết định chủ ý, tất cả lấy Đại ca làm chủ. Tuy rằng Tiên khí rất động lòng người, được cả danh và lợi rất mê người, nhưng đối với hiện tại là cái tán tu mà nói Tư Lăng tới nói, cũng không phải chuyện tốt đẹp gì. Trước tiên không nói hấn bảo đảm không giữ được trụ Tiên khí, lại nói một cái tên điều chưa biết tán tu dương danh Thương Vũ giới sau, không phải ngại người mất nhượng người muốn thu thập sao?

So với hấn đến, chỉ ít Đại ca ở Tây Cảnh nhưng là thanh danh hiển hách, lại có Tây Cảnh đệ nhất đại phái Thiên Tông phái làm chỗ dựa, Thiên Tông phái gốc gác tuy rằng không sánh được Trung Ương đại lục tứ môn sáu gia, nhưng cũng không thể khinh thường, làm sao đều so với hấn người cô đơn cường đi.

Tư Hàn suy tư, sau đó nghiêng thủ nhìn về phía người bên cạnh, thanh lạnh như sương âm thanh hỏi: "Muốn Tiên khí sao?"

Tư Lăng trừng mắt, ý tứ gì?

Tư Hàn không có nói nhảm nhiều, giờ tay vỗ vỗ đầu của hắn, nói rằng: "Ta đi tới, ngươi mà lại chờ!"

"Được!"

Tiểu Lăng Tử trả lời quá nhanh, này "Hảo" chữ phảng phất không trải qua đầu như thế, nhanh đến mức nhượng Đại ca băng sơn mặt có trong nháy mắt vỡ tan.

Nói chuyện trước muốn quá đầu a thân! Quả nhiên là cái gốc đệ đệ sao?

Nghe được hắn không chút do dự trả lời, cặp kia mắt lạnh lẽo lộ ra mấy phần mềm mại. Dường như Tư Lăng sờ sờ cân nhắc, chính là Tư Hàn đảm chiêu lự. Gốc đệ đệ cũng không thích hợp cùng người tranh đấu, càng không thích hợp trở thành nhân vật nổi tiếng, hơn nữa bí mật của hắn rất nhiều, bên người lại có gì đó quái lạ yêu thú yêu thực, dễ dàng lôi kéo người ta hoài nghi, không bằng không có tiếng tăm gì, thường thường an An Tu luyện, mãi đến tận đại đạo thành công phi thăng lên giới, tắc nhiều mấy phần an toàn. Là lấy, dương danh sự tỉnh mà lại do hắn đến, gốc đệ đệ đến lúc đó nắm Tiên khí tới chơi là được.

Nhìn này đạo bóng người màu trắng biến mất ở trong Truyền Tống Trận, Tư Lăng sờ sờ cằm, này mới phản ứng được, hắn gia Đại ca sẽ không là bắt được Tiên khí sau đưa cho hắn chứ? Ai nha, Tiên khí da, hảo kích động, không biết khả năng bán bao nhiêu linh thạch ~\((\geq \nabla \leq) /\sim

YY một chút sau, Tư Lăng rốt cục phân ra chút tâm tư cho một mặt thêm nhỏ dãi mà nhìn chăm chăm Hồn Độn châu Trọng Thiên, suy nghĩ một chút, đi tới nó bên người.

Lúc này, Trọng Thiên quay đầu liếc mắt nhìn hắn, sau đó không có báo trước trực tiếp biến thân, biến ảo thành một con thân thể khổng lồ Thượng Cổ yêu thú, đại yêu thú khí tức lại không che lấp, này dài mười mấy mét bốn cánh mở rộng ra đến, phát sinh một tiếng chất phác uy nghiêm thú hồng, sau đó mở ra miệng lớn, đem trôi nổi ở giữa không trung Hồn Độn châu một miệng nuốt tiến vào.

= O = liền như thế nuốt mị? Hồn Độn châu bạo loạn sức mạnh rất nguy hiểm a thân!

Ngay khi Hồn Độn châu bị thôn phệ trong nháy mắt, vùng không gian này không có Hồn Độn châu trấn áp, những cái kia yên tĩnh vây ở xung quanh phệ ảnh đột nhiên bạo động, mà này cách ly phệ ảnh màu xám trắng khu vực cũng bởi vì Hồn Độn châu biến mất màu sắc vỡ vụn thành từng mảnh, dày đặc màu xám lấy một loại mất thường tốc độ rõ rệt đem mảnh này an toàn xám trắng khu vực ăn mòn, phổ thiên cái địa phệ ảnh điên cuồng áp bức mà đến, tầm mắt sở đến chỗ, hình thành một loại nồng nặc hóa không ra màu xám.

Tư Lăng nhìn ra hải hùng khiếp vía, tê cả da đầu. Hắn thiết tưởng quá Hồn Độn châu bị lấy đi sau kết quả, nhưng không nghĩ tới biết cái này giống như kinh người, hắn là vui mừng Trọng Thiên lúc trước nên được tính tình, mãi đến tận Tư Hàn lên tầng thứ chín sau mới đưa nó thôn phệ sao? Nếu là đi tới tầng thứ tám người lòng tham, muốn muốn lấy đi hồn hồn châu sau trở lên tầng thứ chín, nói không chắc căn bản không này cơ hội tiến vào truyền tống trận liền bị phệ ảnh nuốt.

Tình huống như thế liền gọi chơi quá độ, một mực nuốt Hồn Độn châu sau, Trọng Thiên lại hóa thành ấu thú đáng đáp nhờ vả đến hắn trong đan điền đi luyện hóa, chỉ còn Tư Lăng đối mặt này từng tắc từng tắc ép sát phệ ảnh.

Lúc này Tư Lăng không lại tiết kiệm linh lực, trực tiếp thả ra ba con hỏa long đem vồ giết mà đến phệ ảnh tiêu diệt, rốt cục hồ lên câu kia từ bỏ.

Trong nháy mắt sau, phổ thiên cái địa màu xám bóng mờ cũng lại không nhìn thấy, trước mắt là một cái đại điện đáng đáp, hơn nữa trong đại điện có rất nhiều bị thương tu sĩ, nhìn thấy hắn xuất hiện thời, chỉ là tùy ý liếc mắt một cái, rất nhanh liền thu hồi tầm mắt.

Tư Lăng rất nhanh phản ứng lại, đây là Thông Thiên Tháp tầng thứ nhất, hắn nói ra từ bỏ trong nháy mắt, liền bị Thông Thiên Tháp truyền tống trở về tầng thứ nhất, cũng coi như tránh thoát phệ ảnh thôn phệ. Mà ở đây những tu sĩ này, hắn là cũng là dường như hắn bình thường trên đường từ bỏ sau bị đuổi về tầng thứ nhất tu sĩ, ở Tư Lăng mới vừa đứng lại thời, khả năng nhìn thấy bên người còn có rất nhiều tu sĩ bị đuổi về tầng thứ nhất, vì lẽ đó hắn bị đưa trở lại đảo không cái gì lôi kéo người ta chú mục đích.

Đây là một cái vô cùng to lớn đại điện, vọng không tới phần cuối, coi như chứa đựng mấy triệu người cũng không có vấn đề gì. Người nơi này quá nhiều, Tư Lăng cũng không thể nào quan tâm, chọn chỗ vắng người, liền ngồi xuống, chờ đợi kết quả.

Cự ly Thông Thiên Tháp đóng thời gian còn có hai tháng, tựa hồ cũng không có người chú ý tới, lúc này, đã có người leo lên tầng thứ chín, khả năng rất nhanh mà Thông Thiên Tháp liền muốn sớm đóng. Thông Thiên Tháp tuy rằng mỗi lần mở ra lúc đó có một năm này nhượng người vượt ải đăng tháp, bất quá nếu là có người khả năng sớm đến tầng thứ chín, Thông Thiên Tháp cũng sẽ sớm đóng.

Nghe đến cái thứ nhất leo lên tầng thứ chín chính là chính mình Đại ca, Tư Lăng không nhịn được trong lòng rung động, không ngừng được hưng phấn cao hứng. Ngược lại chỉ cần không phải Nguyệt Thiên Dạ cùng nàng nam nhân leo lên tầng thứ chín, bất kể là ai hắn cũng có cao hứng, đương nhiên là chính mình Đại ca, hắn hội càng cao hứng.

Đột nhiên, Tư Lăng cảm giác được một đạo oán độc tầm mắt như giòi trong xương giống như đinh ở trên người, này tầm mắt quá xích quả, muốn lơ là cũng không có cách nào. Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà ngẩng đầu nhìn tới, rất nhanh liền tìm tới tầm mắt chủ nhân, chính một mặt oán độc mà trừng mắt hắn, một bộ hận không thể giết cho sưng đáng đáp. Thấy hắn phát hiện mình, này người lộ ra một cái dữ tợn vụn vụn cười gằn, này trương tình xảo

mặt trong nháy mắt bị vụn vụn thần sắc dữ tợn phá hoại tận đải.

Ai nha, này không phải là bị hấn đánh thành đầu heo Hàng Ương công tử sao?

Bởi vì tâm tình vô cùng tốt, vì lẽ đó Tư Lăng không keo kiệt mà khẽ nâng cằm, cho cái xà môi nụ cười. Đương nhiên, ở oán hận trong mắt người của hắn, đây là xích quả quả khiêu khích a, lập tức tức giận đến Hàng Ương công tử biệt đỏ mặt, sau đó dĩ nhiên một ngụm máu phun ra ngoài.

Tư Lăng kinh ngạc, quá thời gian lâu như vậy, Hàng Ương công tử thương còn không có đường cho tốt sao? Quá khổ rồi chứ?

Tư Lăng nhưng lại không biết, Hàng Ương bị hấn hồn lực bị thương rất nặng, hồn lực đối với yêu thú cùng tu sĩ thương tổn so với linh lực chế tạo thương tổn còn gai góc hơn, sau đó tuy rằng miễn cưỡng đè nén xuống, bất quá kéo bị thương thân thể tiếp tục vượt ải, rất nhanh lại thêm mới thương, thương thể kia càng thêm thương, nhưng Hàng Ương cuối cùng chỉ kiên trì đến tầng thứ tư, liền từ bỏ bị Thông Thiên Tháp đuổi về tầng thứ nhất.

Lấy hấn Kim Đan hậu kỳ tu vi, dĩ nhiên chỉ có thể xông đến tầng thứ tư, mặc kệ nói thể nào đều là một loại si nhục. Mà này si nhục chính là Tư Lăng mang cho hắn, làm sao không nhượng hấn oán hận? Lấy hấn trọn mắt tất báo tính cách, Tư Lăng trải qua lên hấn danh sách đen, không chết không thôi loại kia. Nếu không là hiện tại đang ở Thông Thiên Tháp tầng thứ nhất không thích hợp động thủ, hấn sớm đã đem này người đánh giết.

Tư Lăng đối với Hàng Ương quan tâm cũng không nhiều, nếu biết cái này đã trở thành kẻ địch rồi, sau đó cẩn thận chính là, lúc cần thiết, hấn cũng sẽ không lòng dạ mềm yếu. Thu hồi tầm mắt, Tư Lăng yên lặng quan sát xung quanh tu sĩ, cũng cùng với những cái khác người như thể mỗi lần có tu sĩ bị truyền tống về tầng thứ nhất thời, hội cho cái ánh mắt đã qua, nhìn là không phải là mình người quen biết. Đừng nói, này nhìn qua sát, vẫn đúng là phát hiện rất nhiều người quen, liền Tiêu Trắc, Dung Hoán Thiên, Triệu Thanh đám người cũng ở trong đó.

Tiêu Trắc bọn hấn hiển nhiên cũng đã sớm phát hiện hấn, lúc này chính một mặt âm trầm nhìn hấn, liền xưa nay da mặt dày yêu hướng về bên cạnh hấn góp Dung Hoán Thiên cũng bởi vì lúc trước ở tầng thứ tư thời hấn lựa chọn đứng ở Nguyệt Thiên Dạ bên người mà thật không tiện lại đây, bất quá đúng là còn khả năng như không có chuyện gì xảy ra mà hướng hấn cười cợt, xem như là chào hỏi —— đây rốt cuộc dày bao nhiêu da mặt mới có thể làm đến mức độ này?

Nhìn thấy Tư Lăng bị truyền tống về tầng thứ nhất, Tiêu Trắc trong lòng tự nhiên là các loại cười trên sự đau khổ của người khác, tuy rằng hiện tại không biết người ở phía trên xông tới chỗ nào, nhưng ở cự ly Thông Thiên Tháp đóng còn có hai tháng Tư Lăng liền bị truyền đưa trở lại, có thể thấy được không có thể kiên trì đến cuối cùng, Thông Thiên Tháp tầng thứ chín tự nhiên cũng không có duyên với hấn, chuyện này với hấn mà nói đúng là một tin tức tốt.

Đương nhiên, Tiêu Trắc nhất hy vọng có thể leo lên tầng thứ chín người là Nguyệt Thiên Dạ, nếu là Nguyệt Thiên Dạ thu được Tiên khí, mượn Tiên khí oai, đến lúc đó muốn ngoại trừ Tư gia huynh đệ còn không là dễ như trở bàn tay?

Tư Lăng mới vừa ngồi vững không lâu, Khúc Vô Từ liền nhảy lại đây, dùng một loại ánh mắt u oán nhìn hấn, nói rằng: "Tư đạo hữu, ngươi thực sự là thật là độc ác a, lập tức liền không gặp người." Hấn nguyên vốn còn muốn dựa vào Tư gia huynh đệ thể đồng thời vượt ải đây.

"Muốn oán liền oán Thông Thiên Tháp, ta cũng không biết bị nó tùy cơ truyền tống tới chỗ nào." Tư Lăng thực là cầu sự tình.

Khúc Vô Từ lại bị nghẹn ở.

"Tư đạo hữu."

Tư Lăng ngẩng đầu, nhìn thấy đi tới truyền soup rau thịt, hướng nàng khẽ mỉm cười, ra hiệu nàng ngồi xuống. Khúc Vô Từ thấy thế, hướng Tư Lăng nháy mắt, một mặt âm mưu về. Tư Lăng ngay cả xem hấn cũng lại, tùy theo hấn tùy tiện YY.

Truyền soup rau thịt ngại ngại mà cười cợt, không có cự tuyệt ngồi ở Tư Lăng bên người, trạng không hề để ý mà liếc nhìn những cái kia đối với Tư Lăng lộ ra địch ý người, sau đó nói: "Tư đạo hữu, thực sự là quá cảm tạ ngươi, nếu không là ngươi đưa ta linh từ, ta..."

Tư Lăng giơ tay ngăn lại nàng đón lấy, rất hào phóng nói: "Nếu là ngươi yêu thích, chờ ta nhiều nhượng một ít, chờ nữa ngươi mấy đàn."

Sau khi nghe xong, truyền soup rau thịt mặt trứng có chút hồng, liền tục xua tay nói không cần. Tư Lăng linh từ quá thần kỳ, không chỉ có thể cực kỳ nhanh chóng độ mà khôi phục linh lực, còn có chữa thương tác dụng, mà lại hiệu quả cũng không thua linh đan, so với linh đan được, sẽ không ở bên trong thân thể lưu lại đan độc. Này linh từ quý giá như thế, sợ là không dễ chế riêng cho, nàng sao được lại hướng về Tư Lăng đòi hỏi?

Đối với bằng hữu, Tư Lăng đúng là hào phóng, hơn nữa cất rượu cũng không phải hấn, là Tiểu Yêu Liên. Tiểu Hồng muội muội chỉ cần có rảnh rồi liền cất rượu, cần bản không phí thời gian nào. Hơn nữa truyền soup rau thịt tâm tính phẩm đức cũng không tệ, là cái đáng giá thâm giao người, Tư Lăng đương nhiên sẽ không lưu ý như vậy mấy cái bình linh từ.

Một bên nghe được bọn hấn nói chuyện Khúc Vô Từ một mặt ước ao ghen tị về mặt, Tư Lăng nhượng những cái kia linh từ hấn cũng rất nhớ muốn a, nhưng là Tiểu Lăng Từ hẹp hòi đến đòi mạng, mỗi lần bán linh từ cho hấn đều là hạn lượng, liền không thể nhiều bán điểm sao? Hơn nữa vào lúc này, liền linh thạch đều không muốn, liền trực tiếp muốn đưa người gia muội chỉ linh từ, lẽ nào là bởi vì muội chỉ bán đầu giá manh, khá là nổi tiếng sao? Kỳ thực hấn cũng sẽ bán manh a! !

Tư Lăng bị Mỗ vị đại thúc làm cho sắc mặt biến thành màu đen, rất muốn nói, thân ngươi này không mua đi manh, mà gọi là bán ngu! !

Giữa lúc Khúc đại thúc không cần mặt mũi mà quán quít lấy Tư Lăng muốn linh từ thời, đột nhiên, Thông Thiên Tháp bên trong hết thấy tu sĩ nghe được

một đạo âm thanh uy nghiêm ở trong đầu vang lên: Lần này Tiên khí người đoạt được —— Tur Hàn!

Sắc mặt của mọi người bỗng nhiên đại biến, thậm chí có người mờ mịt chung quanh: Tur Hàn là ai? Không phải tứ môn sáu gia người, hoàn toàn chưa từng nghe nói cái này người!

Ở này tiếng thông cáo sau, chưa cho người phản ứng lại cơ hội, lại là một thanh âm tiếp theo mà đến: Thông Thiên Tháp sắp đóng!

Hết thấy người khi phản ứng lại, chỉ cảm thấy thân thể nhẹ bẫng, người đã ở Thông Thiên Tháp ở ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Đại ca khí phách chếch lậu

Hạc Truy sơn dưới, dòng người phun trào.

Hết thấy bị bắn ra Thông Thiên Tháp người đều theo bản năng mà nhìn phía Hạc Truy sơn đỉnh, muốn nhìn xem cuối cùng ra tháp chính là nhân vật phương nào.

Bởi vì cuối cùng này ra tháp người chính là cái thứ nhất leo lên Thông Thiên Tháp tầng thứ chín, mà lại được Tiên khí người,

Thông Thiên Tháp cửa lớn chậm rãi mở ra, một cái nam tử mặc áo bào trắng hoàn nhiên đi ra, đạo bào màu trắng sấn đến quanh người hần hàn khí như băng, hai con mắt như sương, nhàn nhạt trông lại, này bình tĩnh nhàn nhàn hồ hững về mặt, giống như này vô tình vô dục Cửu Thiên tiên nhân, mạnh mẽ khó lường.

Hạc Truy sơn dưới chân tu sĩ ngược nhìn trên đỉnh núi nam nhân, ở loại kia ánh mắt lạnh như băng dưới, bỗng phát lên một loại như giun dế giống như nhỏ yếu cảm giác.

Này không phải cái dễ đối phó nam nhân,

Ở người đàn ông kia đi ra bảo tháp thời, trên đỉnh núi bảo tháp từ từ quy về trên đỉnh ngọn núi, mây mù nhiều thời gian, biến mất không còn tăm tích, mãi đến tận cái kế tiếp năm mươi năm, bảo tháp lại khai, mây nổi bốn phía.

Bất quá hiện tại không có người đối với Thông Thiên Tháp quy ẩn mà thất lạc, mọi người đều nhìn chăm chăm không chớp mắt mà nhìn chăm chăm người đàn ông kia, ánh mắt tham lam mà nhìn trên tay hần Tiên khí. Nhưng mà chưa cho bọn hần nhìn rõ ràng, Tiên khí loáng một cái, trải qua bị người thu, sau đó này người thân hình nhảy lên, hướng về bên dưới ngọn núi bay lượn mà đến.

Lúc này, có chút người đã kinh phản ứng lại, dồn dập bay lên giữa không trung, chặn lại này người đường.

Tur Hàn dừng lại, gánh vác bắt tay, nhàn nhạt nhìn về phía này quần mắt nhìn chăm chăm tu sĩ, đối với loại này trắng trợn mà nói rõ đến cướp đoạt người không có chút nào sợ sệt, về mặt thanh lạnh, trên người hần khí tiết ra ngoài, cũng không biết là ở Thông Thiên Tháp rèn luyện thời còn chưa thu hồi, hoặc là quên thu hồi, làm cho những cái kia lý đến tương đối gần người rất vui vẻ cảm thấy đến này tận xương lạnh lẽo hần ý, lông mày mi mắt đều treo lên mỏng manh sương lạnh.

Khả năng là Tur Hàn trên người tiết ra ngoài hàn khí quá đông người, làm cho những này người biết này không phải cái dễ chọc chủ nhân, ở chưa thăm dò rõ ràng tình huống thời, không có tùy tiện ra tay.

"Xin hỏi đạo hữu quý tính?" Một người trung niên tu sĩ trên mặt khách khí mà hỏi, một đôi mắt nhưng lộ ra yêu dị vẻ, làm cho nguyên bản vẫn tính anh tuấn tướng mạo nhiều hơn một loại Âm Tà vẻ.

Này mở miệng tu sĩ là đến từ Ngự Trùng môn tu sĩ Âm Tà, Ngự Trùng môn xưa nay làm việc hung hăng vô kỵ, do hần đến đánh trận đầu chính là thích hợp nhất, vì lẽ đó người ở chỗ này đều không có lên tiếng. Những cái kia đến từ tứ phái sáu gia đệ tử, lấy Thu Mộ Quy, Hoắc Noãn Ngọc đám người dẫn đầu, đương nhiên sẽ không ở đây tùy tiện ra tay lấy lạc nhân khẩu thực, vì lẽ đó vào lúc này, liền tùy vào nóng ruột Ngự Trùng môn tu sĩ ra tay trước.

Trong đám người, Nguyệt Thiên Dạ khóe môi ngậm lấy ý cười nhàn nhạt, lạnh lẽo ngạo nhiên, phảng phất ở xem một hồi trò hay, trong lòng là ước gì Ngự Trùng môn người không chịu thua kém điểm, có thể đem Tur Hàn trực tiếp trọng thương, nàng không ngại đi kiếm cái tiện nghi. Bất quá, Nguyệt Thiên Dạ để lại cái tâm nhãn, trong bóng tối su tâm Tur Lăng bóng người, nàng không tin Tur Hàn bị vây nhốt Tur Lăng có thể nhận được không ra tay.

Nghe xong, mi hơi hơi tức, trong lòng đối với Tư Lăng đối với Tư Hàn coi trọng vô cùng hậm hực.

Một bên khác, cũng có rất nhiều nhận thức Tư Hàn người lo lắng không ngớt, đặc biệt những cái kia đến từ Thiên Tông phái đệ tử. Bọn hắn lần này tham dự Thông Thiên Tháp vượt ải cũng không có nhiều người, lại có mấy cái ở Thông Thiên Tháp lý tổn rơi xuống, nhân thủ không đủ, nhưng bọn hắn khó tránh khỏi đáng về nóng nảy.

"Sư tỷ, hơi chút như tình thế không đúng, chúng ta liền đi giúp Tư sư huynh đi!" Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi truyền âm nói.

Tô Hồng Phi vẻ mặt nghiêm túc gật đầu, trong lòng cũng có chút lo lắng, hồi ức đời trước nghe nói sự tình, đời trước Thông Thiên Tháp mở ra thời, nàng căn bản không có Kết Đan, tự nhiên không có đến Trung Ương đại lục, tất cả sự tình đều là nghe người bên ngoài nói. Khi đó cái thứ nhất leo lên tầng thứ chín người là Nguyệt Thiên Dạ, ra tháp sau bị Ngự Trùng môn người vây nhốt người cùng là Nguyệt Thiên Dạ, Ngự Trùng môn Âm Tà tuy rằng tính cách không được, nhưng cũng là có thực lực, chơi đến một tay hảo tròng, đem Nguyệt Thiên Dạ làm cho quá chừng, nghe nói sau đó Nguyệt Thiên Dạ sử dụng một cái sắt chiêu mới khả năng phá vòng vây mà ra, bất quá cuối cùng nhưng bị thương nặng nề, trả giá cao không tiền.

Hiện tại, đến phiên Tư Hàn, tuy rằng Tư Hàn rất lợi hại, nhưng Tư Hàn không giống Nguyệt Thiên Dạ pháp bảo đông đảo, cổ quái kỳ lạ đều có, khó tránh khỏi làm cho nàng lo lắng hẳn sẽ bị Âm Tà sâu gây thương tích, cuối cùng không cách nào phá vòng vây.

"Tư Hàn!"

Nghe nói Tư Hàn trả lời, trong lòng mọi người xoay một cái, lần thứ hai nhận định đây chỉ là cái không có gì bối cảnh tu sĩ, nếu không là cái tán tu, hẳn là chỉ là đến từ xa xôi môn phái nhỏ đệ tử, không đáng để lo.

Kỳ thực cũng không trách những này người biết cái này giống như nghe, Tư Hàn mới vừa ở Tây Cảnh hào quang rực rỡ không lâu, ngay khi Huyền Thiên Bí Cảnh thời mất tích mười năm, thật vất vả sau khi ra ngoài, lại ra hiện tại sát trên biển không, bởi vì Sát Ma việc thanh hết rồi hiện trường, căn bản không có ai biết hắn trở về. Sau đó vì lần này Thông Thiên Tháp hành trình, lại là không có tiếng tăm gì tu luyện, mãi đến tận Thông Thiên Tháp mở ra phương xuất hiện. Ở giữa an phận thủ đã, trách đến không được, chưa bao giờ gây sự sinh sự, hoàn toàn không giống Nguyệt Thiên Dạ dám người đi tới Trung Ương đại lục sau, liền một đường trương dương quá cảnh, làm sao kéo cừu hận làm sao đến, rất nhanh liền xông xung tên tiếng.

Mà nghe nói qua Tư Hàn danh tự nhiều người là đến từ Tây Cảnh, tất nhiên là đối với Tư Hàn cái này Tây Cảnh đệ nhất thiên tài danh tiếng nghe nhiều nên thuộc, bất quá bọn hắn nhưng không có mở miệng nhắc nhở. So với Trung Ương đại lục tu sĩ, bọn hắn tự nhiên đối với đồng dạng đến từ Tây Cảnh Tư Hàn tác nhiều hơn mấy phần thân thiết, xem như là nửa cái đồng hương, vì lẽ đó bọn hắn làm sao có khả năng ở này đương miệng nói cho bọn hắn Tư Hàn lai lịch? Đừng nói, lần này leo lên Thông Thiên Tháp tầng thứ chín đệ nhất người cũng không tiếp tục là Trung Ương đại lục tu sĩ mà là ra ở bọn hắn Tây Cảnh, là Trung Ương đại lục tu sĩ khinh bỉ chỉ điểm rất người Tây Cảnh, nhưng đến từ Tây Cảnh tu sĩ đều cảm thấy hãnh diện, xem bọn hắn còn dám hay không khinh bỉ chúng ta Tây Cảnh linh lực mỏng manh, đều là một đám nhà quê có thể lừa gạt.

Vì lẽ đó, ở nhận thức Tư Hàn người giữ yên lặng dưới, mọi người liền cho rằng đây là một không có bối cảnh có thể bắt nạt đối tượng. Nếu không có chỗ dựa bối cảnh, tin tưởng được Tiên khí cũng không thủ được, không bằng giao cho bọn hắn.

"Tư đạo hữu, chúc mừng ngươi, lần này ngươi là leo lên Thông Thiên Tháp tầng thứ chín đệ nhất người."

"Đa tạ!" Tư Hàn từ tốn nói, vẻ mặt chưa biến hóa, tựa hồ không nhìn thấy những này người mơ hồ hình thành vây quanh tư thế như thế.

Lại đồng dài một phen sau, Âm Tà cho thấy ý đồ đến, hẳn muốn cùng Tư Hàn giao dịch, đòi lấy chuỗi này Tiên khí.

Tư Hàn lạnh lùng nhìn hắn, cũng không nói lời nào.

"Tư đạo hữu là người thông minh, hẳn phải biết nên làm như thế nào chứ? Tư đạo hữu danh tiếng không hiện ra, bảo đảm không giữ được trụ Tiên khí còn là một vấn đề, không bằng giao cho chúng ta Ngự Trùng môn. Chúng ta Ngự Trùng môn cũng không chiếm Tư đạo hữu tiện nghi, đồng ý dùng trong môn phái bồi dưỡng Vạn Niên Cổ Vương cùng Tư đạo hữu trao đổi."

Âm Tà vừa nói, mọi người ồ lên, Ngự Trùng môn vì được Tiên khí, không tiếc lấy ra bọn hắn môn phái trấn bảo một trong Vạn Niên Cổ Vương cùng với trao đổi, xem ra là tình thế bất buộc. Đương nhiên, lấy Tiên khí oai, hoàn toàn không phải một con vạn năm cổ trùng có thể so sánh với, Trung Ương đại lục những cái kia danh môn đại phái cái nào không có một hai kiện Tiên khí làm bảo vật trấn phái? Có Tiên khí, cũng khả năng trấn nhiếp mấy phần.

Tư Hàn nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, lạnh lùng nói: "Không đổi!"

—— Tiên khí nhưng là phải đưa cho ngốc đệ đệ chơi đùa, làm sao có khả năng đi đổi chỉ không có gì tác dụng buồn nôn sâu?

Không biết tính sao, Âm Tà cảm giác được chính mình phảng phất từ này nam nhân cặp kia không có gì tâm tình mát lạnh lẽo trong nhìn ra khinh bỉ ý vị, tâm tình hơi có chút gay go, sắc mặt khẽ biến thành trầm, hướng phía sau làm thủ hiệu, cười gằn nói: "Nếu Tư đạo hữu rượu mời không uống muốn uống rượu phạt, lão phu không thể làm gì khác hơn là động thủ."

Trong nháy mắt, Âm Tà bên người xuất hiện mấy chục Ngự Trùng môn tu sĩ, bọn hắn hô quát một tiếng, cấp tốc bày ra một cái trận, trong tay bấm quyết, sau đó là lít nha lít nhít các loại hình dạng yêu trùng xuất hiện, đem xung quanh vây quanh đến gió thổi không lọt, toàn bộ thiên không đều tối lại, nhưng người hoài nghi có phải là phương viên vạn dặm bên trong yêu trùng đều bị gọi tới đây.

Nhìn thấy nhiều như vậy yêu trùng, nhưng người không khỏi tê cả da đầu, mà bị vây ở trung tâm Tư Hàn bóng người trải qua không nhìn thấy, này dày đặc yêu trùng vây lại đến mức như chỉ to lớn kén.

Mọi người ở đây hoảng sợ thối, đột nhiên ầm một tiếng vang lên, kén lớn một mặt bị màu trắng trong suốt hòa điểm nở ra một cái miệng lớn, một cái áo bào màu trắng nam nhân thông dong đi ra, mỗi lần đi một bước, dưới chân chính là một mảnh hỏa liên lan tràn, có thể nói là bộ bộ sinh liên. Nay đây trời hỏa liên dần dần mở rộng, đem bảo vệ ở chính giữa, lấy một loại như bề cảnh khô oai đánh về Ngự Trùng môn tu sĩ cùng yêu trùng, nhất thời tiếng kêu thảm thiết cùng yêu trùng đốt cháy khét xì xì tiếng không ngừng.

Chưa cho Ngự Trùng môn người phản ứng, Tư Hàn hai tay giương lên, hai cái Băng Long gào thét mà ra, đến thẳng đối diện Âm Tà bề ngoài.

Âm Tà sắc mặt tái nhợt, vẫy tay lại là một đám oánh màu tím yêu trùng, số lượng tuy rằng tương đối ít, nhưng này toả ra khí tức so với lúc trước yêu trùng tới nói cao cấp không ít.

Tư Hàn đưa tay chụp một cái, một cái băng điểm ngưng tụ thành hỏa tiên ở tay, bóng roi sủy quá, những cái kia yêu trùng trực tiếp bị oanh thành mảnh vụn.

Lần này, Âm Tà rốt cục phát hiện này lửa khói lợi hại, dĩ nhiên là chuyên khắc yêu tà đồ vật thiên địa Dị Hỏa, yêu trùng đưa lên hoàn toàn là cho đối phương thiêu đốt chơi đùa.

Thấy hấn ung dung hướng chính mình đi tới, Âm Tà cắn răng, vỗ một cái túi trữ vật, một bàn tay đại màu tím sâu xuất hiện trước mặt, này sâu mở ra tràn đầy răng nhọn miệng, phun ra một đạo màu tím mực nước, trong không khí tràn ngập một luồng khó nghe mùi, một ít phản ứng chậm một chút người nghe thấy được này mùi thối, thất khiếu chảy máu, trải qua độc khí công tâm, linh lực tận lực, hoàn toàn không động thủ năng lực, chỉ có thể mặc cho người xấu xé.

Tư Hàn cũng biết này con sâu lợi hại, sắc mặt khê biến thành hàn, không lưu tay nữa, hai con mắt đột nhiên khóa lại Âm Tà, mâu trong huyền ảo đồ án hốt hiện, bất quy tắc đường nét không ngừng biến ảo, dường như muốn đem người linh hồn đều hút vào trong đó.

Âm Tà chỉ cảm thấy đầu một mội, ánh mắt tan rã, toàn bộ mọi người đại ra, sau đó đầu lâu phóng lên trời, không có đầu thân thể cụt hững ngẫ xuống, từ giữa không trung rơi xuống.

Bảng quan người ngờ ngác chung quanh, căn bản không biết Âm Tà vì sao đột nhiên cũng không nhúc nhích mà mặc người chặt bỏ đầu, nhìn phía này giữa không trung áo trắng như tuyết nam nhân thời nhiều loại ý sợ hãi cùng sát ý.

Đây là một sự uy hiếp, chỉ ở nói cho mọi người, dám đến đánh Tiên khí, tới một người giết một người, đến hai cái giết một đôi!

Cái này người, thực sự là quá lợi hại, là cường địch! Nếu là có thể, tuyệt đối không thể để cho hấn sống sót ly khai!

Liên ở trong lòng mọi người dao động thời, một chiếc vẻ ngoài vẻ thần bí huyền ảo phù văn Phi Thiên Thuyền đột nhiên xuất hiện, ở hết thấy người phản ứng trước, Phi Thiên Thuyền lấy một loại tốc độ cực nhanh bay qua đến, đem Tư Hàn thu vào, sau đó cái kia phong cách cực kỳ Phi Thiên Thuyền vào một cái bay vào tầng mây, lóe lên chính là ngàn dặm xa.

Mất thấy Phi Thiên Thuyền tức sắp biến mất, Hạc Trùy son dưới tu sĩ này mới phản ứng được, dồn dập lấy ra Phi Hành Khí đuổi theo.

Nếu là danh môn thế gia đệ tử thu được Tiên khí, bọn hấn khả năng còn không như vậy kích động, dù sao trong giới tu tiên lấy cường làm đầu, những cái kia thế gia đại phái thực lực cường hãn, ít có người dám đánh bọn hấn chủ ý. Hơn nữa tứ phái sáu gia trong lúc đó kiểm chế lẫn nhau, hai phe đều có kiêng kỵ, hình thành một loại cân bằng, bất kể là môn phái nào đệ tử đạt được Tiên khí, trên mặt đều sẽ cho nấy phần mặt mũi, cẩn thận làm việc.

Bất quá, như chi là cái tên điều chưa biết tu sĩ được, bọn hấn liền không có gì hay kiêng kỵ. Tuy rằng này người biểu hiện ra thực lực cường hãn, nhưng Tiên khí đầy đủ đánh động lòng người, một ít kẻ liều mạng căn bản không dự định từ bỏ.

Mỗi lần Thông Thiên Tháp đóng thời, có cái quy định bất thành văn, phạm là từ bảo tháp ra đến người bất kể là ai thu được Tiên khí, Nguyên Anh kỳ lấy trên tu sĩ không thể tùy tiện ra tay cướp giật dị bảo, không có Nguyên Anh kỳ lấy trên tu sĩ ra tay, cuối cùng bất kể là ai cướp được, cũng không tính là quá mức. Bọn hấn tin tưởng coi như không có Nguyên Anh tu sĩ hỗ trợ, coi như xa luân chiến cũng có thể đem cái tên điều chưa biết tu sĩ đánh nằm nhòai.

Vì lẽ đó, mọi người truy đến tia không chậm trễ chút nào, hoàn toàn đem lúc trước này điểm ý sợ hãi bỏ xuống.

Nhưng là —— đó là thân mã Phi Thiên Thuyền, bề ngoài màu sắc kỳ quái không nói, cái quái gì vậy tốc độ quá nhanh đi?

Đuổi ba ngày ba đêm sau, mọi người trong lòng không khỏi OOOX nằng cái liên tục, bọn hấn truy đắc lực kiệt, nhưng là này Phi Thiên Thuyền vẫn ổn tốc đi tới, chút nào không đem bọn hấn để ở trong mắt, thậm chí tình cờ còn khả năng nửu lường nửu thân thuyền, lấy đó khinh bỉ.

Chương 136: Kiểm kê phần thưởng

Trên thực tế, nhưng người muốn chết Phi Thiên Thuyền căn bản không nghe Tư Lăng mệnh lệnh, dọc theo con đường này đều là nó tự cái tự ý làm chủ tiến lên, Tư Lăng sờ lên tác dụng chính là cho nó cung cấp hồn lực, đồng thời bởi vì Tư Lăng buông lời uy hiếp, nó mới cùng phía sau đuổi theo tu sĩ duy trì nhất định cự ly, thỉnh thoảng mà khinh bỉ một tý tốc độ của bọn họ quá chậm loại hình.

Có cái tự mình sinh ra linh thức, mà lại không được chủ nhân quản giáo Phi Thiên Thuyền cũng rất nháo tâm a.

Tư Lăng trước kia còn có chút bận tâm mà thời khắc chú ý phía sau tình huống, nghĩ nếu là thực sự không được, liền lấy ra Ân Thân phù nhân cơ hội trốn đi. Bất quá rất nhanh phát hiện những tu sĩ kia Phi Hành Khí tốc độ căn bản là không có cách cùng chính mình này chiếc Phi Thiên Thuyền so với, liền yên lòng, bắt đầu quan tâm một bên đánh toà Tư Hàn, thấy sắc mặt hắn xám trắng, gân xanh nổi lên, phảng phất có sâu ở trong đó bò sát, trong lòng có chút lo lắng.

Lúc trước chiến đấu trong Âm Tà cuối cùng lấy ra con kia yêu trùng là Yêu Trùng cốc lý độc tính xếp hàng trước thập kích độc chi trùng, Tư Hàn lúc trước không cẩn thận hút vào nó phun ra độc khí, tuy rằng đúng lúc đem Âm Tà chém giết, nhưng là cũng dẫn độc nhập thể, may là Tư Lăng lúc đó dòm ngó đúng thời cơ đúng lúc đem hắn mang về Phi Thiên Thuyền, bằng không hậu quả khó mà lường được. Bởi vì này độc phách liệt phi thường, có thể khiến người ta trong nháy mắt độc khí công tâm, đánh mất sức chiến đấu, chỉ có thể suy nhược mà mặc người xâu xé.

Tư Lăng trước kia ở trong đám người ngủ đông, làm chính là sợ có người trong bóng tối đánh lén, chính mình cũng chuẩn bị cẩn thận một hai. Đúng như dự đoán, ở Âm Tà lấy ra con kia độc trùng thời, miễn cảm phát hiện rất nhiều tu sĩ không sợ trúng độc sau, một ít người trong bóng tối rục rã rục rịch, dự định ở bọn hắn lưỡng bại câu thương thời ra tay kiếm lợi. Tư Lăng tự nhiên không cho phép chuyện như vậy xuất hiện, đúng lúc lấy ra Phi Thiên Thuyền, mang theo hắn gia Đại ca trước tiên chạy.

Về đến Phi Thiên Thuyền sau, Tư Hàn sắc mặt xám xịt, độc khí công tâm, phun ra một cái nhuộm thành màu tím huyết, sau đó ở uống xong Tiểu Yêu Liên cung cấp Mộc linh dịch sau, liền bắt đầu đánh toà giải quyết trong cơ thể độc.

Này độc khí vô cùng phách liệt, chỉ là hút vào tí xíu, khiến khả năng phá hủy thân thể các loại sinh cơ, Mộc linh dịch cũng chỉ có thể tạm thời áp chế, không cách nào trực tiếp trừ tận gốc. Tư Hàn lúc này đánh toà, dự định đem trong cơ thể độc bức đến một chỗ, sau đó lợi dụng bạch điểm đưa chúng nó trực tiếp thiêu huỷ. Có thể nói, Tư Hàn hiện tại là trực tiếp cùng trong cơ thể như bệnh khuẩn thể giống như cấp tốc lan tràn độc tính làm đấu tranh, một cái sơ sẩy, có thể sẽ bị độc tính phản phệ.

Cái này cũng là Yêu Trùng cốc độc trùng chỗ lợi hại, này lý có đáng sợ nhất độc nhất yêu trùng, nếu không là dựa lưng Yêu Trùng cốc, nho nhỏ Ngự Trùng môn mọi người nơi nào sẽ để ở trong mắt, như thế nào sẽ làm bọn hắn lớn lối như thế?

Này đánh toà, chính là mười ngày thập đêm.

Ngày thứ tám thời điểm, Phi Thiên Thuyền liền hết tốc độ tiến về phía trước đem phía sau lần theo người bỏ rơi. Xét thấy Phi Thiên Thuyền tạo bao bề ngoài, Tư Lăng ở bỏ rơi truy binh thời, không đề ý nó kháng nghị, trực tiếp dán lên Ân Thân phù biến mất hành tung, sau đó cường chế mệnh lệnh nó hướng về Tây Cảnh bay đi. Phi Thiên Thuyền khởi đầu không vui, uốn tới ẹo lui, một bộ lãnh diễm cao quý đại gia dạng, Tư Lăng cũng xem được rồi loại này đại gia dạng. Trọng Thiên hắn là đánh không lại, thế nhưng một chiếc Phi Thiên Thuyền cũng muốn ở trước mặt lãnh diễm cao quý? Liền trực tiếp uy hiếp nó muốn đưa nó hủy đi một lần nữa luyện hóa sau, Phi Thiên Thuyền mới không cam lòng không muốn mà hướng về Tây Cảnh phương hướng phi hành.

Đem Phi Thiên Thuyền trao tác giao cho Tiểu Yêu Liên sau, Tư Lăng vẫn canh giữ ở Tư Hàn bên cạnh, dự định nếu có chuyện gì chính mình phụ một tay. Như thế một thủ, chính là mười ngày thời gian. Mà ở ngày thứ chín thời, Tư Hàn vẻ mặt ảm đạm bắt đầu chuyển biến tốt, nghĩ đến đã đem trong cơ thể độc tính hóa đi. Xem thôi, trong lòng không khỏi cao hứng lên.

Là lấy chờ Tư Hàn khi mở mắt ra, liền nhìn thấy bên cạnh một mặt cười khúc khích đệ đệ.

"Đại ca, ngươi hảo sao?" Tư Lăng mừng rỡ hỏi.

Tư Hàn gật đầu, sau đó nghĩ tới điều gì, từ trong túi chứa đồ lấy ra một thứ ném cho hắn.

Tư Lăng tiếp được thời, rất nhanh liền phát hiện đây là Tiên khí a —— một mặt to bằng lòng bàn tay nghi tự hình bầu dục tám gương Tiên khí, mặt kính dùng một loại vô cùng hiếm có chất liệu đánh bóng mà thành, sờ lên có thể cảm giác được nó đặc thù hoa văn, xung quanh khung là điêu khắc hoa văn, đỉnh cao nhất nạm một viên xanh mon mơn bảo thạch, dĩ nhiên là trong truyền thuyết Thiên Nhân Chi Thạch.

Không cần Tư Hàn giải thích liền biết cái này lòng bàn tay vật lớn là Tư Hàn chiếm được Thông Thiên Tháp Tiên khí, nhưng là, nó có tác dụng đâu?

Tư Lăng cẩn thận từng li từng tí một mà nâng nó lên qua lộn lại mà kiểm tra, tuy rằng nó xem ra chỉ là chiếc gương nhưng trong lòng hắn chờ mong đánh chút chiến khẩu, nhưng căn cứ vào đối với Tiên khí kính nể, hay vẫn là đưa nó đương thành bảo bối đối xử, đặc biệt nó sử dụng đặc thù chất liệu, còn có cái viên này Thiên Nhân Chi Thạch cũng làm cho hắn cảm thấy không hổ là Tiên khí, tài liệu này chính là cao cấp, riêng là khu dưới cái này Thiên Nhân Chi Thạch đi bán, liền có thể bán cái giá trên trời.

"Đại ca, này hảo như không phải tính chất công kích cùng phòng ngự tính pháp bảo, nó có ích lợi gì?"

Tư Hàn trầm ngâm dưới, nghiêm túc nói: "Có thể nhóm ngó phương viên vạn dặm bên trong tất cả mọi chuyện."

"..."

Tư Lăng: = O =! ! Cái quái gì vậy lừa dối cảm tình a có hay không! ! Hắn muốn chính là lực sát thương gạch thẳng Tiên khí, mà không phải muốn cái như thủy tinh cầu như thế khả năng nhìn trộm đồ vật! Lẽ nào dùng nó đến nhìn trộm nhân gia yêu tinh đánh nhau sao? Suất! Chức năng này không khỏi quá hèn mọn rồi!

Có lẽ là thấy hắn bị đả kích, Tư Hàn đem nhận lấy, mò trên trên mặt kiếng cái viên này Thiên Nhân Chi Thạch, gõ xuống nói rằng: "Cái gương này gọi Trần thế kính, ngoại trừ có thể nhìn thấy phương viên vạn dặm bên trong tất cả mọi chuyện ngoại, ở kích hoạt cái này Thiên Nhân Chi Thạch sau, hội thu hút tu sĩ nguyên thần nhượng tu sĩ ở bên trong trải qua một phen không tưởng tượng nổi rèn luyện, đối với tâm tình tu luyện rất có ích."

Tư Lăng lần thứ hai = O =, Đại ca ngươi đây là đang đùa ta chứ? Liền không thể một lần nói xong sao?

Cho nên nói, cái gương này vẫn rất có tác dụng, khả năng tăng cao tâm tình tu luyện, là bao nhiêu người phán cũng phán không đến sự tình. Chỉ có tâm tình cùng được với tu vi, mới khả năng mau chóng tiến giai, không cần lo lắng tâm tình bất ổn, ảnh hưởng tu vi, hoặc là tẩu hỏa nhập ma.

"Cho ngươi chơi."

Nghe được này lạnh nhạt âm thanh nói ba chữ này, Tư Lăng có chút áp lực son đại, Đại ca thật sự đem cái gương này cho hắn chơi sao? Kỳ thực cái gương này đối với hắn tác dụng không lớn, nếu là giao cho đại môn phái, dùng để nung môn phái đệ tử đúng là cực đồ tốt, Tư Lăng cảm thấy Tư Hàn mang về Thiên Tông phái tốt hơn, đem Tiên khí giao cho Thiên Tông phái, có Thiên Tông phái tọa trấn, những cái kia mơ ước Tiên khí người cũng không dám như thế danh mục trương đảm trên đất môn đến đánh.

Nghĩ xong, Tư Lăng rất sáng khoái đem trả lại Tư Hàn, đồng thời nói rằng: "Nếu là nó là một cái tính chất công kích hoặc phòng ngự vũ khí, ta còn khá là yêu thích. Nó đối với ta tác dụng không lớn, bất quá đối với Thiên Tông phái tới nói nhưng là cái thứ hữu dụng, Đại ca ngươi hay vẫn là lấy về giao cho sư môn đi." Sau đó cũng có thể đi xoay một tý môn phái điểm~~

Tư Hàn nghiêm túc cẩn thận mà đem hắn nhìn một lần, phát hiện hắn thật sự không muốn, sắp đem chi thu hồi đi.

Lúc này, cho Phi Thiên Thuyền thêm Sát Thủ yêu đan làm năng lượng Tiểu Yêu Liên chạy tới, nhìn thấy Tư Hàn trải qua hảo thời, vừa mừng vừa sợ, trực tiếp lăn lại đây kéo lấy Tư Hàn đạo bảo vật áo, lấy biểu đạt chính mình đối với Tư Hàn lo lắng tình.

Xem ở nó mấy ngày qua vẫn lo lắng phần trên, Tư Lăng không có đem Tiểu Yêu Liên bán bay, bắt đầu cùng Tư Hàn nói tới mấy ngày qua sự tình, cuối cùng tổng kết nói: "Đại ca, chúng ta hiện tại hướng về Tây Cảnh bay đi, lấy Phi Thiên Thuyền tốc độ, nửa năm hẳn là có thể đến Tây Cảnh."

Tư Hàn trầm ngâm một chút, nói rằng: "Trở về sau, chúng ta đều muốn bắt đầu luyện chế bản mệnh pháp bảo, ngươi có thể có địa phương đi?"

Tư Lăng cười cợt, nói rằng: "Những năm này chung quanh đi khắp, nơi nào đều giống nhau, hẳn là đến Minh Hà thành đi thuê cái phòng ở lại đi." Tán tu mà, đi nơi nào không phải như thế.

"Nếu để cho ngươi đi Thiên Tông phái làm một tên Khách khanh Trưởng lão, ngươi có bằng lòng hay không?"

Nghe vậy, Tư Lăng có chút giật mình, đảo mắt nghĩ, liền biết Tư Hàn cũng là trải qua đắn đo suy nghĩ làm quyết định. Hắn hiện tại là Kim Đan tu sĩ, tuy rằng ở Trung Ương đại lục điểm ấy tu vi không coi là cái gì, bất quá ở linh khí mỏng manh Tây Cảnh lý cũng coi như là nhân vật lợi hại, đến tông môn đi làm cái Khách khanh Trưởng lão hoàn toàn không thành vấn đề. Hơn nữa Tư Hàn là Thiên Tông phái Thanh Ngọc chân quân đệ tử, lại là Thiên Tông phái trọng điểm bồi dưỡng đệ tử thiên tài, có hắn tráo chính mình, hoàn toàn có thể thanh thân ổn định mà tu luyện. Đây đối với một cái không có chí lớn hướng về người đến nói, là một cái cực ổn thỏa con đường.

Đương nhiên, đối với Tư Hàn tới nói, đem ngọc đệ đệ thả ở bên người, hắn cũng cảm thấy yên tâm một ít.

Liền Tư Lăng rất nhanh liền đồng ý đề nghị này.

Nói xong việc này sau, Tư Lăng liền bắt đầu cùng Tiểu Yêu Liên đồng thời đem hắn ở Thông Thiên Tháp trong được qua cửa khen thưởng lấy ra kiểm kê.

Tầng thứ nhất khen thưởng: Ma Thiên Kinh Vũ cầm; tầng thứ hai khen thưởng: Một viên cao giai linh thảo hạt giống; tầng thứ ba khen thưởng: Một khối xanh đen sắc kim loại bài; tầng thứ tư khen thưởng: Một quyển khúc phổ; tầng thứ năm khen thưởng: Một tấm giấy ó vàng; tầng thứ sáu khen thưởng: Tinh thổ; tầng thứ bảy khen thưởng: Linh dịch; tầng thứ tám khen thưởng —— từ bỏ, không có.

Ngoài ra, còn có ở tầng thứ hai thu được Trường Sinh Quả, tầng thứ ba thu được Quy Tức thảo, tầng thứ tư thu được Thạch Chi Tâm cùng cái khác lẻ loi tổng tổng linh thảo linh quả loại hình đồ vật, thu hoạch cũng xem là tốt đi.

Linh thảo linh quả cùng linh dịch loại hình đều ném cho Tiểu Yêu Liên xử lý, Tư Lăng đem không biết tên xanh đen sắc nhãn hiệu cùng khúc phổ thu hồi, nghiên cứu lên này trương giấy ó vàng đến cùng là cái nào đồ vật, nhìn tới nhìn lui, đều cảm thấy nó chỉ là tương rách da chỉ, không có gì tác dụng.

"Đây là địa đồ." Tư Lăng đột nhiên nói rằng, đưa cho một tấm lại đây, cái này cũng là hắc thông qua tầng thứ năm thời khen thưởng. Thông Thiên Tháp đưa cho khen thưởng đại thể là tùy cơ, hai huynh đệ đúng là rất có duyên, đều chiếm được đồng dạng một khen thưởng.

Tư Lăng nhận lấy so sánh một chút, phát hiện hai tấm chỉ đại tiểu như thế, bất quá đồng dạng bên trong một mảnh trống không, thực sự không nhìn ra ở đâu là địa đồ. Lúc này bác học Đại ca tiếp tục cho vô tri đệ đệ phổ cập tri thức: "Đây là một loại dùng Ân Thú da lông làm địa đồ, chỉ có thu thập hoàn chỉnh hết thấy địa đồ, ghép lại với nhau mới hội cho thấy đến. Xem ra miếng bản đồ này lại lịch không đơn giản, địa đồ chủ nhân mới hội dùng Ân Thú da lông làm địa đồ."

Ân Thú loại này yêu thú khả năng ẩn thân, không muốn để cho người phát hiện thời, coi như trải qua trước mặt người người cũng không biết. Chúng nó số lượng ít ỏi, trải qua có mấy vạn năm chưa từng nghe qua loại này yêu thú xuất hiện, coi như ở Thượng Cổ thời kỳ, cũng cực nhỏ có tu sĩ khả năng bắt lấy chúng nó, có thể tưởng tượng được có thể sử dụng Ân Thú da lông làm địa đồ người, có bao nhiêu xa xỉ.

"Lẽ nào là bản đồ kho báu!" Tư Lăng vui mừng hỏi.

Nhìn hắc hai mắt tỏa ánh sáng, làm nóng người hận không thể lập tức đi tìm bảo vệ mặt, Tư gia Đại ca không chút do dự mà gọi nước lạnh: "Có thể là Thông Thiên Tháp cố ý chọc ghẹo người đồ vật."

"..."

Tư Lăng nhất thời một cảm thấy không yêu, tâm nói Đại ca người biểu ban cái băng sơn mặt nói câu nói như thế này a, đệ đệ áp lực sơn đại có hay không!

Hai người thu dọn từng người được khen thưởng sau, dùng tam thiên thời nghỉ ngơi, nhượng căng thẳng gần một năm thần kinh lỏng lẻo ra một tý, liền lại bắt đầu ở Phi Thiên Thuyền trong các loại tu luyện, không hổ là huynh đệ, kỳ thực đều là tu luyện cuồng đi.

Tư Lăng trước tiên kiểm tra Linh thú trong túi vẫn còn đang ngủ say Tiểu Khôi điều, lại nhìn vẫn như cũ đem hắc đan điền đương thành viện dưỡng lão phách trăm miền Trọng Thiên, phát hiện chúng nó đều không có tỉnh lại dấu hiệu sau, lại đi dẫn dò Tiểu Yêu Liên hỗ trợ thao tác Phi Thiên Thuyền, nhìn chăm chăm nó không cho nó lại chơi hoan thoát chạy sai con đường, liền tiến vào Phi Thiên Thuyền trong một gian phòng, ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, lấy ra này thanh Ma Thiên Kinh Vũ cầm.

Ma Thiên Kinh Vũ cầm đẳng cấp chẳng lành, chạm vào như thường vật, nghe nói là Thượng Cổ thời kỳ Ma tộc đại năng sở luyện chế một cái ma cầm, phối hợp chuyên môn khúc phổ, khả năng ở vạn dặm ở ngoài thu lấy tu người nguyên thần, nhiều loạn tâm chí, nếu là phối hợp chuyên môn khúc phổ, uy lực vô cùng, khó có thể đánh giá.

Bất quá nó mặc dù là một cái ma cầm, nhưng không thuần chỉ có thể là Ma tộc người mới có thể sử dụng, chỉ cần đưa nó nhận chủ luyện hóa, nhân loại tu sĩ như thường có thể sử dụng. Từ cái này ma cầm liền có biết ở Thượng Cổ thời kỳ trong Tu Tiên giới, các người trong tộc mới xuất hiện lớp lớp, là như thế nào kinh tài tuyệt đỉnh, hơn nữa Nhân tộc, Ma tộc, Yêu tộc trong lúc đó cũng không giống hiện tại như vậy, lẫn nhau căm thù, cả đời không qua lại với nhau. Cur Trọng Thiên cùng Tiểu Yêu Liên từng nói, khi đó tam giới liên hệ, tam giới giao du bình thường, thậm chí thông hôn, vô cùng tự do, mà không giống hiện tại, Nhân tộc hoặc Ma tộc đến đối phương địa bàn, chỉ có một chữ: Giết!

Điều nghĩ một hồi Thượng Cổ thời kỳ những cái kia các tộc đại năng cùng các loại bảo vật, Tư Lăng sờ sờ cầm trên người chữ, phương liễm quyết tâm thần, bắt đầu đem cái này ma cầm nhỏ máu nhận chủ.

Rốt cục nhận chủ sau, Tư Lăng sắc mặt có chút tái nhợt, nguyên nhân là Ma Thiên Kinh Vũ cầm dĩ nhiên trải qua sinh linh thức, vì thức tỉnh, này linh thức ở ngo ngoe ngắc ngắc trong găm hắc mấy giọt tinh huyết. Bất quá Tư Lăng trong lòng cũng nhiều hơn mấy phần mừng rỡ, tuy rằng chỉ là một vệt hồ đồ linh thức, không chế được hảo, đúng là khả năng tăng cường này cầm uy lực. Bất quá như muốn tu luyện thành Khí Linh, đản này hiện tại đẳng cấp còn chưa đủ, thêm nữa Tư Lăng không phải âm tu, phỏng chừng lấy Tiểu Lăng Tử này khổ rồi nhạc cầm, Ma Thiên Kinh Vũ cầm linh thức không biết năm nào tháng nào mới khả năng tu luyện thành Khí Linh \ (_) /

Đem Ma Thiên Kinh Vũ cầm nhận chủ sau, Tư Lăng tràn đầy phấn khởi mà lấy ra này bản khúc phổ, bắt đầu luyện tập lên, thao luyện đến quen, sau đó cũng coi như là nhiều tăng cường một môn kỹ năng, ở đấu pháp trên liền không sợ những cái kia khó lòng phòng bị âm tu công kích nguyên thần của chính mình ~

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 137: Một đường đánh trở lại

Boong boong boong ——

Một loại vô ảnh vô hình đáng sợ sóng âm vang lên, này không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung âm thanh giống như thế gian này nguy hiểm nhất khó nghe nhất âm thanh, trong nháy mắt nứt toác vạn vật, chính chiếc Phi Thiên Thuyền đều kịch liệt lay động lên, mất đi ẩn thân công năng, ở giữa không trung hiện ra hiện ra thân hình.

Nguyên bản chính ở cho Phi Thiên Thuyền tăng thêm Sát Thủ yêu đan Tiểu Yêu Liên nhào oành một tiếng ngã trên mặt đất, sau đó bị nhanh chân người đi tới nhắc lên, lại không ngừng không nghỉ mà hướng về đáng sợ kia sóng âm khởi nguồn nơi bước nhanh mà đi.

"Âm" một tiếng vang thật lớn, môn bị người đá văng, Tư Lăng kinh ngạc mà nhìn ra hiện tại cửa tóc dài ngổn ngang nam tử mặc áo trắng, có chút ngăn người mà nhìn hấn sắc mặt tái nhợt, giật mình nói, "Đại ca, người bị thương, " lẽ nào tu luyện đến tẩu hỏa nhập ma ?

"Không có!" Tư Hàn nói mà không có biểu cảm gì.

"Tư công tử, người đang làm gì a?" Tiểu Yêu Liên bị bỏ trong thanh âm có tức giận.

Tư Lăng nhìn chăm chú nhìn lên, liền nhìn thấy bị hấn gia Đại ca xách ở trong tay Tiểu Yêu Liên, nhưng thấy nó trên đầu lá sen như bị gió thổi chiết tán như thể dựng thẳng lên, bình thường tình huống như thế chính là Tiểu Yêu Liên bị kinh sợ sợ hãi đến biểu hiện, nhưng Tư Lăng có chút kỳ quái, lẽ nào là ai dọa bọn hấn ?

Nhìn thấy hấn một bộ không hiểu ra sao về mặt, Tư gia Đại ca sắc mặt tái nhợt, mặt không hề cảm xúc, Tiểu Yêu Liên suyết chút nữa một hơi không kịp thở, chỉ vào Tư Lăng một bộ nói không ra lời đáng đáp.

Lúc này Tư Lăng ngồi xếp bằng ở bên cửa sổ cảm án trước, án trên bày đặt một cái tuyết xanh ngọc không huyền cảm, cảm bên bày đặt một quyển mở ra cảm phổ, cảm án bên cạnh phản lưu hương, đàn hương niếu nhiên, vô cùng có ý cảnh. Bất kể là ai nhìn thấy như vậy tuyệt mỹ nam tử một bộ áo bào rộng cảm y ngồi ngay ngắn cảm án trước, nhỏ dài tú kỳ mui ngón án đặt ở dây đàn trên, đều cảm thấy đây là một bộ cực mỹ hình ảnh, thường tâm dễ nghe, nhưng người không đành lòng khuấy rối.

Nhưng là xông tới nhất nhân một yêu nhưng không có một chút nào kinh diễm cảm giác, song song trừng mắt vô tội Tiểu Lăng Từ.

Ở cặp kia hàn mục đích nhìn chăm chú dưới, Tư Lăng không tên mà có chút chột dạ lên, bận bịu chính kinh nguy ngồi, cười nói: "Đại ca, ta đang luyện tập cảm phổ đây, các người muốn không nên tới ngồi một chút?"

Tư Hàn đi tới, ở chỗ bên cạnh trên ngồi xuống, thuận tiện điều trị một 卍 bên trong mãnh liệt tán loạn linh lực, sau đó tiếp nhận Tư Lăng truyền đạt xuân sơn xuân vũ trà uống một hớp, ẩn chứa linh lực nồng nặc nước trà trượt vào thực quản, động viên hỗn loạn tâm thần. Đồng dạng, Tiểu Yêu Liên cũng được một chén tiểu số một linh trà.

Mới vừa ngồi xuống, Tiểu Yêu Liên liền không thể chờ đợi được nữa mà nói: "Tư công tử, người có thể hay không không lại muốn luyện? Thanh âm này thực sự là thật đáng sợ, liền Phi Thiên Thuyền đều không chịu được mất đi ẩn thân, thuyền lý cũng có rất nhiều thứ đều tan vỡ, còn có Đại ca nguyên bản tu luyện đến hảo hảo, cũng bị đàn của người âm làm cho suyết chút nữa phản phệ..."

Nghe Tiểu Yêu Liên kể ra, Tư Lăng kinh hãi đến biến sắc, mau mau nhìn về phía Tư Hàn, thấy hấn lúc này sắc mặt khôi phục hồng hào, phương yên lòng. Bất quá, hấn cũng có chút bất ngờ, cảm thấy Tiểu Yêu Liên nói tới quá khuếch đại, không nhận được phản bác: "Ta rõ ràng là quay về cảm phổ luyện cảm, vừa không có làm thêm chuyện khác."

Tiểu Yêu Liên ghen dưới, trừng mắt cảm án trên này thanh cảm.

Tư Hàn ánh mắt vi ngưng, tương tự ti mi dưới trên bàn cảm, rất nhanh liền phát hiện này không phải vật phạm, sau đó ánh mắt chuyển qua góc đệ đệ trên người, một lát nói rằng: "Sau đó như muốn luyện cảm, đến địa phương không người luyện đi."

Liền xưa nay không quản sự Đại ca đều nói như vậy, Tư Lăng không thể không thận trọng lên. Đồng thời trong lòng cũng có chút không hiểu ra sao, hấn thật sự chỉ là ẩn lại từ Thông Thiên Tháp này lý được khúc phổ luyện tập, không có làm chuyện vớ vẩn, sẽ không có chuyện gì a? Hơn nữa trải qua không ngừng luyện tập, hấn rốt cục có thể cùng Ma Thiên Kinh Vũ cảm này mật linh thức cấu kết, tin tưởng chỉ cần nhiều hơn nữa luyện tập, chính mình cảm kỹ nhất định có thể cùng cảm trong linh thức đồng bộ, đến lúc đó uy lực càng trên một tầng.

Bất quá chờ Tư Lăng dùng linh thức ở Phi Thiên Thuyền trên nhìn một lần sau, mới biết đạo vì sao Tư Hàn cùng Tiểu Yêu Liên phản ứng lớn như vậy, ngoại trừ gian phòng này, Phi Thiên Thuyền lý hết thấy vật thấp đều nứt toác, liền Phi Thiên Thuyền linh thức cũng không biết trốn đến nơi đâu đi tới, không giống bình thường như vậy nghịch ngợm, thường xuyên đến khuấy rầy chính mình.

Lẽ nào đây là chính mình sở đan cảm âm tạo thành ?

Tư Lăng có chút kích chuyển động, nguyên lai hấn còn có âm tu tiềm chất, có phải là như hấn có thể đi học tập âm tu kỹ xảo, thêm vào Ma Thiên Kinh Vũ cảm, cùng cấp bên trong khó có địch thủ?

"Tư công tử, ngài còn không rõ sao?" Tiểu Yêu Liên không nhận được giới nước lã, không cần nhìn liền biết người nào đó hiểu lầm rồi, làm một con thành thực ngoan ngoãn Yêu Liên, nó không thể không tàn nhẫn mà đánh gãy Tiểu Lăng Từ ảo tưởng: "Ngài thực sự là không có nhạc cảm, này lung ta lung tung tiếng đàn quả thực là ở tàn phá vạn vật, hơn nữa đàn này hiệu quả, Tư công tử, ngài cảm âm quả thực là hung khí, lực sát thương quá mạnh mẽ."

"..."

Tư Hàn thấy hán một mặt thần thờ thần tình, cảm thấy không thể đánh kích quá nặng, mặt không hề cảm xúc mà mở miệng nói: "Không sai, có thể công lúc bất ngờ, có quy mô lớn lực sát thương, không người nào có thể chịu đựng."

"..." Đại ca, kỳ thực này thật sự không phải an ủi!

Tư Lăng chỉ có thể thở dài, phần nộ mà cùng bọn hán bảo đảm, sau đó như muốn luyện tức thì, hán tuyệt đối sẽ tìm cái địa phương không người, sẽ không còn như vậy xuất kỳ bất ý, nhưng bọn hán bị kinh sợ. Bất quá, thật sự có nghiêm trọng như thế sao? Hán chỉ là nhạc cảm không mạnh, nhưng cũng không sẽ đạt tới hiệu quả như thế chứ? Hơn nữa hán không phải trải qua có thể cùng cảm trong linh thức câu thông sao?

Rất nhanh mà, Tư Lăng liền phát hiện nguyên nhân. Hán nhạc cảm xác thực giống như vậy, xướng thủ ca nhiều nhất chỉ là ngũ âm không hoàn toàn, còn không đạt tới thật sự tàn phá người thánh lực mức độ, nhưng là Ma Thiên Kinh Vũ cảm không phải là vật phẩm, đầu tiên nó là một cái ma cảm, thứ yếu nó đối với đàn góp người nhạc cảm yêu cầu cực cao. Có thể một mực hán chỗ ngập phải ruồi dĩ nhiên tình lại Ma Thiên Kinh Vũ cảm trong linh thức, này linh thức vẫn còn hồ đồ vô tri giai đoạn, đối với tình lại chủ nhân của nó cực kỳ thân cận, ở Tư Lăng biểu diễn lúc đó có nó phối hợp, liền nguyên bản chỉ là chút đi điều âm sắc liền hiển hiện ra một loại vô cùng hung tàn uy lực đến.

... Nguyên lai ngũ giác người không tốt, phối hợp đem ma cảm hội nhượng thế giới vạn vật đều tan vỡ sao? = O =! Tiểu Lăng Tử biểu thị một cảm thấy không yêu rồi!

Không thể ở Phi Thiên Thuyền trong luyện tập Ma Thiên Kinh Vũ cảm, Tư Lăng chỉ có thể tu luyện dừng, chế tạo bùa thuật trải qua tìm hiểu đến lục phẩm linh phù, thất phẩm chế tạo bùa thuật, hiện giai đoạn còn không cách nào hiểu thấu đáo, chỉ có thể trước tiên bày đặt. Sau đó là (Luyện Hồn quyết) đã tu luyện đến tầng thứ bảy, tầng thứ sáu xem ra cũng là xa xa khó với. Cuối cùng Tư Lăng chỉ có thể đã tọa tích lũy hồn lực, thuận tiện luyện tập hồn lực phao sử dụng.

Như vậy lại quá ba tháng, còn có hai tháng liền đến Tây Cảnh thời, bọn hán ở một tòa tu tiên thành trước dừng lại, dự định vào thành mua chút trống không linh phù thuận tiện đi hỏi thăm dưới tin tức.

Không ngoài ý muốn, Tư Hàn danh tự trải qua truyền khắp toàn bộ Thương Vũ đại lục, danh tiếng vang xa hậu quả, mọi người rất nhanh liền đem xuất thân của hán cùng tương ứng môn phái đều đào móc ra, rất là nhượng người nói chuyện say sưa một phen. Hơn nữa rất nhiều người biết hán đến từ Tây Cảnh Thiên Tông phái sau, đồn dập ở mỗi cái đi về Tây Cảnh tu bên trong tòa tiên thành trước truyền tông trận ẩn nấp, dự định Tư Hàn như lộ diện, liền đi đánh Tiên khí. Đồng thời dọc theo đường trên cũng có rất nhiều mai phục tu sĩ, đều là đối với Tiên khí có ý đồ tâm người.

Ngoài ra, Tư Hàn ở Hạc Truy sơn chém xuống giết Âm Tà, nhượng Ngự Trùng môn cực kỳ phần nộ, Ngự Trùng môn trải qua rơi xuống Tuyệt Sát Lệnh, phái sai đệ tử trong môn ở trên đường cướp giết Tư Hàn. Hiện tại Ngự Trùng môn đệ tử cũng đồn dập chạy tới Tây Cảnh, mục đích ở giữa đường trong cướp giết Tư Hàn, thuận tiện đem Tiên khí cướp đến tay.

Dùng Thiên Diện mặt nạ biến ảo dung mạo ở trong thành quay một vòng sau, Tư Lăng liền về đến Phi Thiên Thuyền, nhũ mây đến chật chội.

Ngự Trùng môn người không đáng để lo, phiền phức chính là những cái kia đủ loại yêu trùng, Ngự Trùng môn người đều là chơi đến một tay hảo sâu, nghe nói trong đó còn có rất nhiều điều tra loại hình yêu trùng, sợ y một chút tiết lộ hành tung, sau đó sẽ nhượng chỉ kỳ quái sâu bám thân —— đến, đến liền làm yêu trùng khỏi lỗi đi.

Hiểu rõ Yêu Trùng cốc lợi hại sau, Tư Lăng đối với Ngự Trùng môn người nhiều hơn mấy phần cảnh giác, quyết định ở về đến Tây Cảnh trước, đại gia hay vẫn là ngoan ngoãn ngồi ở Phi Thiên Thuyền trên đi. May là bọn hán cùng không không có thời gian, không cần phải tu bên trong tòa tiên thành cười truyền tông trận, hành tung đúng là khả năng bảo mật.

Cho tới về đến Tây Cảnh sau, này lý chính là Thiên Tông phái địa bàn, Ngự Trùng môn người nếu dám ở Tây Cảnh động thủ, còn phải xem Thiên Tông phái dẫn không đồng ý rồi! Nếu như bọn hán dám tìm hán gia Đại ca phiền phức, Tư Lăng tuyệt đối muốn dẫn Trọng Thiên đi hồ chết bọn hán.

Ngay khi Tư Lăng sắp xếp đến tiếp sau phát triển thời, Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi rốt cục tỉnh lại.

Kỳ thực ở Thông Thiên Tháp tầng thứ bảy thời, Tiểu Khôi có tỉnh lại quá, khi đó nhìn cũng không có gì thay đổi, Tư Lăng lo lắng nó tiến giai không thành công, lại đứt nó rất nhiều Thiên Ngọc tinh, làm cho Tiểu Khôi tiếp tục ngủ say. Vào lúc này sau khi tỉnh lại, rốt cục có biến hóa.

Phi không chỉ gấp mười lần bụi điều nhảy đến Tư Lăng trước mặt trên bàn một trận lú lo thu mà kêu, sau đó nhếch lên phi cái móng, này lý có mấy cái màu sắc điểm lệ lông dài, xem ra có chút giống Phượng Hoàng vũ.

Lẽ nào Tiểu Khôi có Phượng Hoàng huyết thống?

Tư Lăng có chút giật mình, ở Tiểu Khôi há hê cách cách mà góp lại đây khoe khoang thời, một phát bắt được nó đuôi tí m, trêu đến bụi điều cho rằng hán muốn bắt chính mình mao, thê thảm vô cùng kêu.

"Lú lo thu —— thu..."

Một con thú trào trực tiếp vỗ tới này trên đầu, rốt cục ngăn lại bụi điều tiếng kêu thê thảm.

Tiểu Khôi tròn mắt nhìn, trừng mắt con kia so với mình còn muốn còn nhỏ rất nhiều lần màu đen yêu thú, một bộ ở trên cao nhìn xuống bề ngạo cao ngạo

dạng, sau đó tức giận hóa thân làm chim gõ kiến, dùng cứng rắn ướm mỏ Trọng Thiên, bất quá rất nhanh bị Trọng Thiên sắc nhọn móng vuốt nạo trở lại. Miệng không được sau, Tiểu Khôi lại bắt đầu phun lửa, này ngọn lửa màu đỏ rực tuy rằng khi tức còn có chút yếu, nhưng tuyệt đối là Thần thú Phượng Hoàng linh hóa.

Tur Lăng lần này thực sự là kinh hỉ phi thường, không nghĩ tới chính mình lúc trước hội ập ra một con có Phượng Hoàng huyết thống bụi điều đến!

Cao hứng trong Tiểu Lăng Tử không có quân hai con làm dữ so dùng khí yêu thú, cùng Tiểu Yêu Liên cùng Đại ca đàm luận lên.

"Đại ca, người nói Tiểu Khôi có phải là dinh dưỡng không đầy đủ a? Vì sao hay vẫn là xám xịt đâu? Chỉ có cái mông trên nhiều mấy cái Phượng Hoàng vũ, không chỉ có không có thêm gấm thêm hoa, trái lại xem ra càng khó coi hơn, còn không bằng toàn thân xám xịt đây." Tur Lăng thô tào nói.

Tur Hàn không có tiếp lời, hần cảm thấy, mọi việc chỉ cần cùng chính mình này ngốc đệ đệ dính líu quan hệ, đều sẽ hướng về một cái thập phần vi diệu phương hướng phát triển, vì lẽ đó một con quý dị bụi điều hoàn toàn không có gì, hần trái qua bình tĩnh.

"Tur công tử, Tiểu Khôi có bốn loại huyết thống, đây chỉ là thức tỉnh rồi trong đó một loại, cho nên mới phải là loại này hình thái đi." Tiểu Yêu Liên thực sự cầu thị nói.

Tur Lăng càng xoắn xuýt, "Lẽ nào nó bốn loại huyết thống đều sau khi thức tỉnh, toàn bộ đặc thù đều sẽ cho thấy đến? Này... Không phải rất quý dị?" Vậy cũng rất khó coi chứ? Quả thực là phá hoại Phượng Hoàng huyết thống, còn không bằng chỉ có một loại huyết thống đây. Hơn nữa huyết thống như vậy tạp, năng lực có thể hay không mất giá rất nhiều?

Tur Hàn bình tĩnh uống trà, ngược lại chỉ cần ở ngốc đệ đệ bên người, lại chuyện quái dị đều là bình thường.

Tiểu Yêu Liên nhu nhu một chút, cũng không nói, trong lòng phỏng chừng cảm thấy như vậy Tiểu Khôi kỳ thực rất xấu, cùng nó nghiệp dư nhuộm muội tử thẩm mỹ quan không hợp.

Chờ Trọng Thiên lại sẽ Tiểu Khôi đề ở phía dưới cuồng đánh sau, Tur Lăng rốt cục tốt bụng mà đã qua đem điều mặt xung phù đến như bánh màn thầu bụi điều giải cứu ra, Tiểu Khôi điều được chủ nhân cứu giúp, trong lòng chính cảm động dùng nó to mọng thân thể quần tới Tur Lăng trong lòng ngực lý, lại nghe được Tur Lăng nói: "Tiểu Khôi a, người hiện tại hần là có thể mang người phi được chưa? Xem người này thể chất, gọi người Tiểu Khôi cũng không thích hợp, người có muốn hay không thay đổi tên gọi Đại Khôi?"

"..."

Bụi điều trực tiếp nằm trên đất nằm ngay đó, lấy đó kháng nghị.

Trọng Thiên cùng Tiểu Yêu Liên cười đến thẳng lăn lộn, Tur Hàn cũng giờ giờ lên khóe môi, tiếp tục bình tĩnh uống linh trà.

Biết bụi điều sau đó huyết thống thức tỉnh thời còn có thể dài đến càng to lớn hơn sau, Tur Lăng liền quyết định hiện tại tiếp tục gọi nó Tiểu Khôi đi, hơn nữa trị giá phải cao hứng chính là, Tiểu Khôi điều biến thành Đại Khôi điều, hiện tại đúng là có thể mang người phi hành, tốc độ nhanh hơn Tiên Hạc một ít, sau đó nếu như có thể tiến giai, tốc độ sẽ nhanh hơn.

Quan tâm xong Tiểu Khôi điều, Tur Lăng lại quan tâm Trọng Thiên.

Thôn phệ Hỗn Độn châu sau, Trọng Thiên tựa hồ không có thay đổi gì, xem ra vẫn là một bộ tiểu yêu thú con non đáng đáp, liền khí tức cũng chỉ là chi yêu thú cấp thấp. Đương nhiên, đây chỉ là phong ấn thể, nếu là khôi phục thành nó bản thể, thân thể của nó càng ngày càng không lồ, cư Trọng Thiên nói, hiện tại nó bản thể thuộc về yêu thú trong thiếu niên giai đoạn, lưỡng hai cánh đã có dài hai mươi mét, tốc độ phi hành càng nhanh hơn, hơn nữa nó yêu hóa cũng mơ hồ có đột phá dấu hiệu.

Tìm hiểu tình hình sau, Tur Lăng hoàn toàn không có để ở trong lòng, tốc độ nhanh có tác dụng quái gì, lại không chịu mang người phi hành, cũng không phải hần vật cười, vẫn là nghe lời Tiểu Khôi khá là hữu dụng.

Tur Lăng lấy ra một khối Thiên Ngọc tinh đúc cho Tiểu Khôi, sờ sờ nó xám xịt đầu chim, ôn nhu nói rằng: "Tiểu Khôi người phải nhanh lên một chút lớn lên, sau đó chủ nhân xuất hành phải dựa vào người, có thể so với Trọng Thiên hữu dụng hơn nhiều."

Được khẳng định Tiểu Khôi một trận đất đỏ mà lú lo kêu, điều mắt biệt hướng về Trọng Thiên, trong lòng đắc ý, nó quả nhiên so với con kia hắc nhào nhào yêu thú hữu dụng nhiều ~

Trọng Thiên lay viên Yêu La quả găm, khinh bỉ mắt bụi điều: Ngốc điều mới sẽ thích bị người cười, không tí tạo Thần thú cao ngạo!

Quá hai tháng sau, Phi Thiên Thuyền rốt cục tiến vào Tây Cảnh.

Tiến vào Tây Cảnh sau, Tur Lăng liền thu hồi Phi Thiên Thuyền, cùng Tur Hàn đồng thời ngự kiếm phi hành.

Cho tới vì sao không ngồi nữa Phi Thiên Thuyền, dùng Tur Hàn tới nói, bọn hần đều cần rèn luyện, như vậy nhiều luyện tập hảo đối tượng, liền đừng lãng phí.

Vì lẽ đó tiến vào Tây Cảnh sau, từ Tây Cảnh biên giới đến Thiên Tông phái này một đoạn đường, bọn hần là một đường đánh trở lại, rất nhanh liền đánh ra hung tàn danh tiếng, nhượng Tây Cảnh Trung Nguyên bản đối với Tiên khí rục rục rịch rịch giặc cướp không bao giờ còn dám dễ dàng ra tay. Thậm chí

bọn hấn cũng liền thủ đối phó rồi mấy nhóm đến từ Ngự Trùng môn tu sĩ, Dịch Hóa là tất cả yêu tà đồ vật khác tinh, yêu trùng cũng không ngoại lệ, Tư Hàn băng điểm cùng Trọng Thiên yêu hóa, Tiểu Khôi Phượng Hoàng linh hóa đều có thể đem những cái kia yêu trùng thiêu đến không còn manh giáp.

Như vậy lại quá một tháng, bọn hấn rốt cục đến Thiên Tông phái sơn môn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 138: Khóc duệ điều

Tư Hàn trở về, làm cho cả Thiên Tông phái đều chấn động.

Thủ sơn môn đệ tử ở xác nhận Tư Hàn thân phận sau, nói chuyện đều không lưu loát, một bộ cung nghênh thần tượng dáng dấp đem hấn đón vào.

Làm Tư Hàn huynh đệ, Tiểu Lăng Tử hoàn toàn dính Đại ca ánh sáng, cũng được Thiên Tông phái đệ tử nhiệt tình hữu hảo khoản đãi. Này sọi nhiệt tình sức lực, nhượng trong lòng hấn chíp bông, cảm thấy đến ánh mắt của bọn họ vô cùng quý dị, liền không nhịn được lại bắt đầu trang B lên, co quắp khuôn mặt, làm sao khóc làm sao duệ làm sao điều làm sao đến.

Liền Thiên Tông phái đệ tử trong lòng cảm khái, không hổ là Tư sư thúc huynh đệ, dài đến chính là so với nữ nhân mỹ lệ, hơn nữa đều là mặt đơ đến hảo có cá tính a. Chỉ là, không biết hấn có hay không có Tư sư thúc lợi hại, thiên tài đệ đệ không phải ai đều có thể đương.

Chớ trách Thiên Tông phái đệ tử như vậy kiêu ngạo, nhìn lại quá khứ, từ khi Thông Thiên Tháp được xuất bản sau, khả năng leo lên tầng thứ chín người lác đác không có mấy, đều là ra tự Trung Ương đại lục tu sĩ. Hơn nữa cũng không phải mỗi lần đều có người có thể leo lên, phạm là đáng quá Thông Thiên Tháp người đều biết đạo, Thông Thiên Tháp mỗi một tầng độ khó không phải người bình thường có khả năng tương tượng, sợ ý một chút thì sẽ tồn lạc ở bên trong. Thậm chí tự Thông Thiên Tháp được xuất bản tới nay, trong vòng mấy trăm năm khả năng có nhất nhân leo lên tầng thứ chín trải qua dạy người chấn kinh rồi. Đại đa số người ở một năm thời hạn đến lúc đó, mới miễn cưỡng đăng đến tầng thứ bảy hoặc tầng thứ tám, cực ít có người có thể làm được. Thế nhưng Tư Hàn một mực nhưng làm được, hơn nữa còn sớm hai tháng liền leo lên tầng thứ chín, đây là xích quả quả mà đánh Trung Ương đại lục những tu sĩ kia mặt mũi, xem bọn hấn còn dám hay không coi khinh Tây Cảnh tu sĩ, nói Tây Cảnh là chỗ man di mọi rợ, ra hết một ít man phu.

Nghe nói trải qua năm trăm năm không có tu sĩ khả năng thành công leo lên tầng thứ chín, Tư Hàn đột nhiên xuất hiện, xác thực giết đến mọi người không ứng phó kịp, đương tin tức truyền quay lại Thiên Tông phái thời, mọi người đầu tiên là bối rối dưới, chờ phản ứng lại cái kia "Tư Hàn" chính là bọn hấn môn phái đệ tử thời, liền thận trọng bình tĩnh Chương môn đều kinh nhảy, quả thực vui mừng đến không bên.

Cũng bởi vì Tư Hàn nguyên nhân, làm cho Thiên Tông phái danh vọng ở Tây Cảnh lần thứ hai tăng lên tới một cái độ cao, tin tưởng sang năm Thiên Tông phái khai sơn sau thu đồ đệ thời, tuyệt đối sẽ bị xé rách ngưỡng cửa.

Tư Lăng nghe này mặt tròn Thiên Tông phái tu sĩ mặt mày hớn hờ giải thích, mới biết đạo một ít, trong lòng cũng vui rạo rực. Kỳ thực đối với cái này Tư Tiên giới, Tư Lăng biết hay vẫn là rất nông cạn, một đi tới nơi này cái thể giới liền bị giam cầm đoán, thật vất vả đi ra ngoài, chính là bị gia tộc đuổi ra khỏi cửa, tuy rằng ở Minh Hà thành lăn lộn mấy năm, nhưng là không có sư môn dẫn dắt cùng tư liệu, đoạt được biết cũng chỉ là chút nông cạn đồ vật, thật vất vả và đi rèn luyện trường tri thức, ai biết lại bị giam ở luyện thi không gian mười năm... Lẽ loi tổng tổng hạ xuống, không phải khổ rồi tuyệt vời.

Tu sĩ kia nói xong Tư Hàn ở Thông Thiên Tháp đại triển thần uy sự tình, lại bắt đầu đối với Tư Hàn ca công tụng đức lên, từ hấn về mặt có thể biết này con trải qua biến thành Tư Hàn nào tàn phẫn, ở trong mắt hấn, Tư Hàn chính là hấn nam thân, không có một trong. Tư Lăng cũng không có thiếu kiên nhẫn, mặt đơ mặt lắng nghe, làm cho đệ tử kia nói tới càng ngày càng hăng hái.

Chờ Tư Hàn từ Lăng Tiêu điện ra đến, liền nhìn thấy chính mình ngốc đệ đệ cùng nhiệt tình sư môn Luyện Khí kỳ đệ tử liền tồn ở trước cửa rộng rãi tràng thượng, hai người một cái nói một cái nghe, con kia màu đen yêu thú nằm nhòai trên đầu hấn lay tóc của hấn, tương tự nghe được say sưa ngon lành, trong mắt thỉnh thoảng mà xẹt qua cười nhạo vẻ, bầu không khí thực sự là đặc biệt hài hòa, lại làm cho người có chút không đành lòng thấy mục.

Làm mao ngốc đệ đệ một cái Kim Đan tu sĩ, có thể đăng hoàng trình trọng mà cùng cái Luyện Khí kỳ tu sĩ đồng thời ngồi xổm ở Thiên Tông phái chương ở lại đại điện trước cửa vui vẻ tán gẫu đầu? Hơn nữa bọn hấn nói này vừa ra tay là có thể quét ngang trăm vạn Kim Đan tu sĩ người đứng là hấn sao? Đèn cùng này lời đồn đãi tin đồn thành cái gì khuếch đại trình độ?

"Tư Lăng!"

Nghe được này tiếng lạnh nhạt như băng âm thanh, tu sĩ kia run lập cập, mau mau đứng lên, cung kính mà gọi nói: "Tư sư thúc." Cùng vừa nãy nước bọt tung tóe dáng dấp có một trời một vực khác biệt.

Tư Hàn về mặt hồ hững, nhân nhặt gậy đầu, nói với Tư Lăng: "Chương môn sư bá nhượng ngươi đi vào."

"Biết rồi." Tư Lăng như không có chuyện gì xảy ra mà sửa sang lại quần áo, đằng hoàng trịnh trọng mà đối với này đồng dạng chính kinh tu sĩ nói rằng: "Thực sự là đa tạ ngươi, không biết ngươi tên là gì?"

Này mặt tròn tu sĩ cung kính nói: "Về Tư tiên bối, văn bối Phó Minh Tâm, gia sư là Đường Lâm Nhiên."

"Há, nguyên lai ngươi là Đường đạo hữu đệ tử, cũng coi như là hữu duyên." Quả thật có duyên, vừa mới Tư Hàn muốn trước tiên đi bái kiến Chương môn, tùy tiện hoán cái đi ngang qua đệ tử lại đây cho Tư Lăng giới thiệu sau Thiên Tông phái tình huống, không nghĩ tới gọi lại người là Đường Lâm Nhiên đệ tử.

Đường Lâm Nhiên ở mười năm trước Kết Đan, trở thành Kim Đan chân nhân, trải qua có thể thu đồ đệ, cái thứ nhất đồ đệ chính là Phó Minh Tâm.

Nghe được Phó Minh Tâm, Tư Hàn không nhịn được nhìn Phó Minh Tâm một chút, đại khái cũng kinh ngạc Đường Lâm Nhiên như vậy dày rộng người đứng đấy, dĩ nhiên thu rồi như thế cái không được điều đồ đệ đi.

Mà bị này nhẹ nhàng một chút quét đến Phó Minh Tâm lại kích chuyển động, nam thần dĩ nhiên cao cao tại thượng mà bỏ thí một cái ánh mắt cho hắn, quá kê động có hay không, mười năm bên trong tuyệt đối không rửa ráy, muốn lưu lại nam thần ánh mắt mùi!

Thấy rõ hắn về mặt Tư Lăng chỉ có thể = O =!

Cùng sau lưng Tư Hàn đi vào Lăng Tiêu điện, Tư Lăng trong lòng có chút sốt sắng, loại này tâm tình sốt sắng tự hồ sợ chính mình ở chính mình Đại ca sư môn trường bối trước mặt hành sai sự tình nhượng Đại ca mất mặt, hơn nữa hắn một khi căng thẳng, thì sẽ theo bản năng mà bày ra trang B mặt đơ mặt, xem ở bên trong mắt người, lãnh điểm cao quý, kiêu ngạo lạnh lùng, không tốt ở chung, nhượng người rất muốn đã kích một phen.

Bất quá Thiên Tông phái Chương môn Thanh Nguyên chân quân nhưng là cái hiền lành Nguyên Anh tu sĩ, cũng không biết có phải là xem ở Tư Hàn mặt mũi, không có bị Tiểu Lăng Tử trang B dạng khí đến, vô cùng thân thiết mà nói: "Nghe Tư Hàn nói, ngươi nguyên trở thành ta Thiên Tông phái Kim Đan Khách Khanh Trưởng lão?"

"Đúng thế." Tư Lăng một mặt nghiêm túc nói, hi vọng địa phương khả năng nhìn thấy chính mình thành tâm, hắn là rất thành tâm mà muốn cùng ở bên cạnh đại ca làm cái tiểu trong suốt hảo hảo tu luyện hàng ngày hướng lên trên.

"Rất tốt." Thanh Nguyên chân quân mỉm cười gật đầu, không nói hai lời liền đáp lại, sau đó tự mình cho Tư Lăng một khối đại biểu Thiên Tông phái Khách Khanh Trưởng lão thân phận Ngọc Bài, thân phận kia ngọc là Thanh Ngọc chân quân chính mình dùng Nguyên Anh tu sĩ linh lực đưa vào tên của hắn, dùng để chứng minh Tư Lăng này Khách Khanh Trưởng lão đảm bảo người là hắn.

Chỉ đơn giản như vậy? Không cần tra tìm xuất thân, cũng không cần lập xuống khế ước? Hơn nữa còn được đến từ Chương môn đảm bảo thư?

Thanh Nguyên chân quân cười nói: "Ta tất nhiên là tin Tư Hàn, những chuyện khác ta sẽ để Chấp Sự Trưởng lão dẫn ngươi đi làm."

Nha nha, nguyên lai đây chính là mặt trên có người chỗ tốt sao?

Đi rồi cửa sau Tiểu Lăng Tử tất nhiên là nghiêm túc nói tạ một phen, sau đó Thanh Nguyên chân quân liền nhượng Tư Hàn đi tìm sư phụ hắn Thanh Ngọc chân quân, Tư Lăng cũng bị một tên Chấp Sự Đường đệ tử mang đi chọn động phủ.

Này Chấp Sự Đường đệ tử cũng khá là tinh ngủ, mang Tư Lăng đi tới Thiên Tông phái phía Đông sơn mạch một vùng, nói với Tư Lăng: "Tư tiên bối, vùng này linh khí là ta phái mấy triệu ngọn núi trong thuộc về trung đẳng nồng độ linh khí, quả thanh liên phong cùng bách hoa phong, chính là Tư sư thúc sở cư Hàn Thủy phong."

Thiên Tông phái cùng Thập Vạn Sơn Mạch liền nhau, môn trong mấy triệu ngọn núi bên miền không đứt, rộng rãi bao la. Trong môn phái ngoại trừ Chương môn sở cư ngọn núi chính Thánh Đình phong ngoại, còn có bảy toà ngọn núi chính, còn lại là to nhỏ không đều ngọn núi, Kim Đan kỳ lấy trên tu sĩ đều có thể được đến một toà độc lập ngọn núi làm địa bàn, to bằng ngọn núi bất nhất, nồng độ linh khí cũng không giống nhau, chỉ nhìn một cách đơn thuần Chấp Sự Đường người an bài. Mà Chấp Sự Đường phân phối cho Tư Lăng ngọn núi gọi Thanh Hà phong, cao tới mấy ngàn trượng, trên đỉnh ngọn núi nơi mây mù nhiều, dưới chân núi có một dòng suối nhỏ cùng một rừng cây nhỏ.

Nhìn thấy phân phối cho mình ngọn núi, Tư Lăng lần thứ hai cảm giác được đi cửa sau chỗ tốt, mặt trên có người thực sự là quá sáng khoái.

Tư Lăng trong lòng thoả mãn, cảm ơn này đệ tử chấp sự sau, lại cảm đàn linh tửu làm ân tình đưa cho hắn. Này đệ tử chấp sự nguyên vốn có chút không để ý lắm, chờ sau khi rời đi lấy ra này đàn linh tửu nhìn lên, nhất thời hơi thay đổi sắc mặt, trong lòng biết này đàn linh tửu giá trị, chờ hưởng qua tác dụng của nó sau, trong lòng không khỏi vui mừng chính mình lúc trước không thiên vị thái độ cho Tư Lăng để lại cái ấn tượng tốt, sau đó như muốn loại này linh tửu, liền có thể sẽ tìm này mới tới Khách Khanh Trưởng lão giao dịch một ít.

Đương nhiên, Tư Lăng đưa ra linh tửu hành vi cũng là làm cho mình linh tửu đánh quảng cáo, Hồng Liên không gian sản xuất linh quả càng ngày càng nhiều, Tiểu Yêu Liên cất rượu thuật tăng tăng tăng mà tăng lên, giấu ở Hồng Liên không gian lý linh tửu đã có mấy ngàn đàn, bọn hắn cũng uống không hết, những cái kia phổ thông linh tửu lấy ra đi bán linh thạch cũng không sai. Đương nhiên, Tư Lăng cũng phát triển các mối quan hệ của mình, sau đó làm Tiểu Yêu Liên thu thập linh quả linh chủng cũng thuận tiện một ít.

Bay đến Thanh Hà sơn trước, Tư Lăng lấy ra đệ tử chấp sự giao cho hắn Ngọc Bài hướng về ngọn núi quảng đi, mang theo hắn gia một cảm một thú một

yêu thực đồng thời tiến vào Thanh Hà sơn trong động phủ. Những ngọn núi lý đã có tiền nhân sửa tốt động phủ, lại như cái phơi thô phòng, có thể y theo mình thích phương thức bố trí. Đương nhiên nếu là không thích, còn có thể chính mình cải biến.

Tur Lăng đối với chỗ ở cũng không xoi mói, coi một lần sau, cảm thấy không có nhu cầu gì cải biến địa phương, dùng một cái hút bụi thuật ngoại trừ trong động phủ tro bụi sau, liền bắt đầu mang theo ba con yêu hào hứng bố trí lên bọn hắn sắp sửa trụ rất lâu thời gian động phủ.

*****

Tur Hàn ở Bách Luyện phong trong động phủ trước dừng lại, động phủ trước trên đất trống đang dùng gió cuốn thuật thanh lý lạc diệp đồng tử nhìn thấy hẳn thời, bận bịu chạy tới, khách khí mà mới lạ mà nói rằng: "Vị tiền bối này, nơi này là Thanh Ngọc chân quân động phủ, còn xin dừng bước."

Tur Hàn mặt không hề cảm xúc mà nhìn hắn, đang muốn mở miệng thời, bên trong truyền đến một đạo quát tiếng: "Hồn tiểu tử còn không tiến vào?"

Này đồng tử trong nháy mắt phong hoá mặt: = O =! Chỉ có đệ tử chân truyền chân quân mới hội gọi hồn tiểu tử, nhưng là cái này lạnh đến trong xương tiền bối cái nào sư thúc a?

Đạo đồng là mấy năm qua mới tới, biểu thị mộc có gập này con băng sơn, đặc tội băng sơn thùng sao làm?

"Vâng, sư phụ."

Tur Hàn vòng qua này đồng tử, hướng về động phủ bước đi.

Đi vào động phủ, Tur Hàn liền nhìn thấy chính mình sư phụ Thanh Ngọc chân quân còn có hai vị sư huynh sư tỷ.

"Sư phụ, Đại sư huynh, Nhị sư tỷ, ta trở lại." Tur Hàn tiến lên hành lễ.

Nhìn thấy mười mấy năm không về tiểu đồ đệ / tiểu sư đệ, Thanh Ngọc chân quân cùng hai vị sư huynh tỷ đều là kinh hỉ vạn phần, Thanh Ngọc chân quân nguyên bản là có chút tức giận đệ tử này dĩ nhiên gan to bằng trời chạy đi Ma giới cấp độ kia nguy hiểm địa phương ngàn ngo chính là mười năm không nói, hơn nữa còn cưỡng ép Kết Đan, vẫn muốn chờ hắn sau khi trở lại muốn hảo hảo giáo huấn hắn một phen, nhưng là hiện tại thấy, phát hiện vui sướng nhiều sinh khí, đặc biệt Tur Hàn cái thứ nhất leo lên Thông Thiên Tháp tầng thứ chín tin tức truyền đến thời, nhượng hắn này làm sư phụ lần có mặt mũi, cảm giác đè ép Thanh Vi chân quân bọn hắn một đầu, khí cũng tiêu đến gần đủ rồi.

"Tur sư đệ, trở lại là tốt rồi." Đại sư huynh Nghiêm Hạo vui mừng mà nói rằng, hắn cũng là biết tiểu sư đệ lưu lạc Ma giới người một trong.

"Tur sư đệ, người tu vi trải qua siêu việt sư tỷ, có thể hay không cho sư tỷ một chút mặt mũi." Nhị sư tỷ Trương Như Hiệp cảm khái mà nói rằng.

Tur Hàn mặt không hề cảm xúc, "Sư tỷ chỉ cần nỗ lực tu luyện, rất nhanh là có thể đuổi kịp."

Trương Như Hiệp trong nháy mắt bị này hàn khí âm u đông đến nổi da gà đều ra đến rồi, không còn dám đùa này băng sơn tiểu sư đệ.

Biết tiểu đệ sư trở lại tất nhiên có rất nhiều lời đối với sư phụ nói, Nghiêm Hạo cùng Trương Như Hiệp cũng thức thời cáo từ ly khai, đem không gian lưu cho bọn hắn.

Chờ đại đồ đệ sau khi rời đi, Thanh Ngọc chân quân phương cẩn thận tỉ mỉ tiểu đồ đệ, lông mày vì vì nhíu lên, kiểm tra dưới thân thể của hắn, phát hiện cũng không có bởi vì tu vi trường quá nhanh căn cơ bất ổn vấn đề, phương yên lòng. Bất quá Tur Hàn khả năng ở ngắn ngủi thời gian mười mấy năm tu luyện đến Kim Đan hậu kỳ cũng làm cho hắn khá là kinh hỉ, hắn xưa nay biết đệ tử này thiên tư trác tuyệt, vạn năm khó gặp, là sáu tên đệ tử trong tư chất tốt nhất, lại không nghĩ rằng hội nghịch thiên đến mức độ này.

Tur Hàn cũng không ần giấu hắn cái gì, đem mười mấy năm qua sự tình từng cái báo cho. Tuy rằng đã có sớm trở lại đệ tử báo cho Thông Thiên Tháp đẳng cấp chuyện đã xảy ra, bất quá Thanh Ngọc chân quân vẫn kiên nhẫn mà thùy nghe, chờ sau khi nghe xong, Thanh Ngọc chân quân phát hiện này đại đồ đệ ngoại trừ ở Ma giới này mười năm, những thời gian khác đều cùng một cái người cùng nhau, hơn nữa cái kia người đối với chính mình này tiểu đồ đệ ảnh hưởng khá lớn, làm cho một người cho tới bây giờ mặc kệ tục vụ trách nam tu luyện cuồng đã biến thành quân gia công.

"Người này đệ đệ xem ra phẩm hạnh cùng tâm tính cũng không tệ." Thanh Ngọc chân quân cảm khái nói, hắn nguyên tưởng rằng bị trục xuất gia tộc người nhất định là phẩm hạnh không tốt, lòng mang oán hận, nhưng là nghe xong Tur Hàn, đảo cảm giác mình lúc trước muốn sai rồi. Liền Dị Hóa như vậy động lòng người đồ vật cũng có thể không chút nào lưu luyến mà tặng cho cần huynh trưởng, rõ ràng chính mình cũng có hóa linh căn, có thể thôn phệ, nên nói hắn gốc sao?

Tur Hàn gật đầu, "Ta đệ đệ tự nhiên không sai."

Mặc dù là mặt không hề cảm xúc, một mặt thanh sương, nhưng là Thanh Ngọc chân quân đều mò thấy đệ tử này tính tình, như thế nào không phát hiện này băng sơn mặt dưới tự hào, không khỏi có chút hắc tuyến.

Lại hồi ký càng đệ tử ở Thông Thiên Tháp sự tình, rốt cục biết được đồ đệ này vì sao có thể trở thành là năm trăm năm qua cái thứ nhất leo lên Thông Thiên Tháp tầng thứ chín đệ nhất người, trong lòng đột nhiên đối với Tur Lăng cái này người hiếu kỳ lên. Trong này như không có này hai huynh đệ giúp đỡ lẫn nhau tín nhiệm lẫn nhau, thậm chí là phía sau cùng đối với Tiên khí cùng được cả danh và lợi mê hoặc thời thẳng thần lưu loát lấy hay bỏ, Tur Hàn tuyệt đối sẽ không nhanh chóng như vậy đơn giản mà leo lên tầng thứ chín được Tiên khí. Đây rốt cuộc phải có nhiều gốc mới hội bỏ qua như vậy cơ hội tốt, đem hết thầy đều tặng cho huynh trưởng?

Thanh Ngọc chân quân đem những này cảm khái để ở trong lòng, quyết định rảnh rỗi lại đi vây xem một tý tiểu đồ đệ gia ngọc đệ đệ, ngược lại người hiện tại trải qua ở Thiên Tông phái, không sợ hấn chạy.

Ngắn gọn mà nói xong chuyện của chính mình sau, Tư Hàn lấy ra này mặt Trần Thế kính, nói rằng: "Sư phụ, cho người."

Đó là Tiên khí a! Coi như Thiên Tông phái như vậy cường hào cũng không có Tiên khí đương môn phái bảo vật trấn sơn đây, nhượng Thanh Ngọc chân quân có chút kích động.

Thanh Ngọc chân quân nỗ lực không chế về mặt, tuy rằng Tiên khí là hiếm thấy, nhưng cũng không có bất luận cái gì tham lam ý nghĩ, nghe xong tác dụng của nó sau, liền biết vật này giao cho sư môn là tốt nhất. Có chút đùa giỡn mà nói rằng: "Người lúc trước không phải nói muốn đem Tiên khí đưa cho người này ngọc đệ đệ chơi sao?" Trong lòng không thể không mừng đồ đệ này thật là một ngọc, còn không biết là cái gì Tiên khí thời liền quyết định tùy tiện tặng người. Bất quá cũng có loại này ca ca ngọc mới hội có loại kia ngọc đệ đệ.

"Hắn không ngọc!" Tư Hàn lạnh lùng nhìn hắn, nói rằng: "Tư Lăng không cần thứ này."

... Vì lẽ đó người gia ngọc đệ đệ thứ không cần thiết mới hội giống như đồ bỏ đi ném cho sư môn sao?

Thanh Ngọc chân quân đột nhiên cảm thấy đồ đệ này thực sự là chương mắt cực kỳ, tiếp nhận Trần Thế kính tùy tiện một đặt, hừ nói: "Hảo, hồn tiểu tử không có chuyện gì liền lăn, đừng ở lão già trước mặt chương mắt."

Tư Hàn không có lăn, thông dong đứng dậy, nói rằng: "Lão già, ta đi rồi."

"Cút!"

Ra động phủ, Tư Hàn nhìn thấy động phủ trước đạo đồng kia khổ bức hề hề mà nhìn mình, tựa hồ sợ sệt chính mình trừng phạt hắn lúc trước vô lễ.

Trực tiếp đi tới.

Đạo đồng đại đại thờ phào nhẹ nhõm, tâm nói vị sư thúc này quả nhiên như nghe đồn trong như thế, vạn sự không chú ý, chỉ cần không tùy tiện khiêu khích hắn, một điểm nho nhỏ xông tới hắn xưa nay sẽ không để ở trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 139: Mỹ nhân và quái điều

Liễu Thành Phong vừa tới Thanh Hà phong dưới, liền nhìn thấy toàn thân áo trắng như tuyết nam nhân, đôi đầu cặp kia mắt lạnh lẽo, theo thói quen tê cả da đầu, có loại xoay người bỏ chạy kích động. Bất quá ở cặp kia mắt lạnh lẽo quét tới thời, lại không dám trực tiếp ở ngay trước mặt hắn chạy trốn, chỉ được nhắm mắt lại đây.

"Aha, Tư sư huynh, người là mới từ Thanh Ngọc sư thúc này lý đến tìm Tư tiểu đệ sao, " Liễu Thành Phong gãi gãi đầu nói, không cần Tư Hàn hỏi liền tự động giao cho, "Ta mới vừa gặp phải Đại sư huynh đồ đệ Minh Tâm tiểu tử kia, hắn nói cho ta các người trở lại, Tư tiểu đệ thành chúng ta Thiên Tông phái Khách Khanh Trưởng lão, ta đang chuẩn bị đi tìm hắn chúc mừng một phen đây."

Nghe vậy, Tư Hàn gãi đầu biểu thị biết rồi, sau đó cùng Liễu Thành Phong đồng thời rơi vào Thanh Hà phong trên động phủ trước trên đất bằng.

Phủ đứng lại, Liễu Thành Phong khẽ ồ lên tiếng, kinh ngạc nhìn về phía động phủ trước này một loạt bài linh quả thụ, hoài nghi mình con mắt bỏ ra, không khỏi lại xoa nhẹ dưới con mắt, phát hiện này trên cây đúng là mang theo đầy rẫy thành thực linh quả, giật mình phi thường. Thanh Hà phong hắn là đã tới, ngoại trừ phong dưới này phiền rừng cây, động này phủ xung quanh không phải một mảnh quang minh thịnh sao? Khi nào đột nhiên thêm ra nhiều như vậy linh quả Linh Thụ ? Tuy rằng nghi hoặc, bất quá Liễu Thành Phong động tác cực nhanh mà nhảy đã qua, hái được một viên linh quả liền dón vào trong miệng, rất nhanh phát hiện này linh quả mặc dù là cấp thấp linh quả thụ, nhưng linh khí sung túc, trong veo cực kỳ, so với ngọn núi chính thuốc Đông y vườn trồng cây linh quả ần chứa linh khí không hề yếu.

"Tư sư huynh, những này sẽ không là Tư tiểu đệ loại chứ? Ta nhớ tới Thanh Hà phong trước đây là không có linh quả thụ." Liễu Thành Phong rằng rắc rắc mà gặm linh quả nói.

Tư Hàn suy tư mà nhìn này vây quanh động phủ trước đất trống trồng cây này bài linh quả thụ, trước tiên liền biết những này cây ăn quả hắn là Tiểu

Yêu Liên tự mình loại, cũng chỉ có một linh khí mới có thể trong nháy mắt thúc cấp thấp linh quả thụ.

Đột nhiên, một vệt bóng đen xẹt qua, thậm chí còn không có nhìn rõ ràng thời điểm, chính ở rằng rắc mà găm linh quả Liễu Thành Phong toàn bộ người bay ra ngoài, rầm một tiếng ngã xuống đất, định thần nhìn lại, một con màu đen yêu thú cao ngạo mà giờ lên đầu trực tiếp đập ở trên mặt hắn, một bộ đánh bại xâm chiếm kẻ địch lãnh chúa biểu hiện.

Theo Liễu Thành Phong bị yêu thú đập ở dưới chân, trong động phủ lại ra đến nhất nháy, nhìn thấy động phủ trước người, đầu tiên là cao hứng nói: "Đại ca người đến rồi, đến xem nhìn ta cùng Tiểu Hồng chúng nó đồng thời bố trí động phủ."

Mất thấy hai huynh đệ liền muốn hướng về động phủ đi đến, Liễu Thành Phong có chút tan vỡ, rốt cục không thể nhận được nữa mà gọi nói: "Này, Tư tiểu đệ, người không thấy ta sao?"

Tư Lăng theo tiếng kêu nhìn lại, nhìn thấy bị Trọng Thiên đập ở dưới chân Liễu Thành Phong, có chút quái nhiên, nói rằng: "Liễu đạo hữu, người làm sao?" Sau đó nhìn thấy trên tay hắn còn cầm găm một nửa linh quả, khá là đồng tình nói rằng: "Liễu đạo hữu, sau đó không có trải qua chủ nhân đồng ý, hay vẫn là không nên tùy tiện ăn thịt người gia động phủ trước linh quả tốt hơn."

Dứt lời, Tư Lăng đem Trọng Thiên kêu trở lại. Ở trước mặt người ngoài Trọng Thiên hay vẫn là rất cho Tiểu Lăng Tư cái này tự chủ mặt mũi, nhảy xuống Liễu Thành Phong mặt, nhảy đến Tư Lăng trên bả vai, nhìn từ trên cao xuống mà bề ngẩng hân, một bộ đại gia thiên hạ đệ nhị ai dám đệ nhất thiên hạ đệ dạng.

"Hai ta ai với ai a, ăn cái linh quả lại làm sao?" Liễu Thành Phong xoa mặt nói, theo Tư Lăng vòng qua động phủ trước cửa cửu chuyển linh trận, bên ngay nhiên đánh giá con yêu thú kia, khí tức chỉ là chỉ yêu thú cấp thấp, nhưng tốc độ này cũng quá nhanh, cảm giác con yêu thú này không đơn giản.

Vấn đề là, hắn thật sự không phải linh quả chủ nhân a, linh quả là Tiểu Yêu Liên loại, mà Tiểu Yêu Liên chủ nhân là Trọng Thiên, chính xác nói đến, linh quả chủ nhân là Trọng Thiên mới đúng. Bất quá Tư Lăng sẽ không cùng Liễu Thành Phong giải thích chuyện như vậy, chỉ nói nói: "Người chỉ cần biết rằng những này linh quả chủ nhân là nó là được, sau đó muốn ăn, nhớ tới đến hồi lộ nó a."

Nghe vậy, Liễu Thành Phong thật buồn bực, hồi lộ một con yêu thú cấp thấp con non tuy rằng rất có thú, nhưng là cũng rất uất ức ai.

Chờ hai người tiến vào động phủ sau, phát hiện này trong động phủ đồ vật tuy rằng thiếu, nhưng bố trí đến mức rất có màu xanh biếc, mà con kia màu đen yêu thú về đến lúc đó, trước tiên chiếm cứ trong động phủ duy nhất một cái giường, xem ra càng to lớn hơn gia.

Tư Lăng xin mời hai người ngồi xuống, lại pha một bình xuân sơn xuân vũ linh trà.

"Tư tiểu đệ, có hay không linh tửu, chúng ta đến uống rượu!" Liễu Thành Phong biểu thị là nam nhân liền hân là uống rượu.

Linh tửu tự nhiên có, Tư Lăng lấy ra một vò Tiểu Yêu Liên nường rượu, không có thả linh dịch loại kia, bất quá chất lượng cũng là thượng thừa. Liễu Thành Phong uống một hớp, nhất thời khen không dứt miệng, lập tức truy hỏi này linh tửu là nơi nào mua. Tư Lăng trên mặt mỉm cười, Liễu Thành Phong như vậy cổ động, nường chính trốn ở hắn trong tay áo ôm linh quả găm Tiểu Hồng muội muội sưng đến phát đỏ rồi, chính thẹn thùng mà lẩn qua lẩn lại đây. Tư Lăng đang định rảnh rồi thời điểm đem linh tửu bắt được Thiên Tông phái chợ trong đi bán, cần phải có người tuyên truyền, Liễu Thành Phong vừa vặn là cái lựa chọn tốt.

Uống một chút say rượu, bắt đầu nói chính sự.

Liễu Thành Phong vào lúc này lại đây, một là nghe nói Tư Lăng hai người về đến Thiên Tông phái dự định lại đây lên tiếng chào hỏi, hơn nữa Tư Lăng như vậy nề tình trực tiếp ngụ lại Thiên Tông phái, làm bằng hữu tự nhiên đến rất hân, thứ yếu là dẫn theo chút tin tức liên quan tới Nguyệt Thiên Dạ lại đây.

Từ khi ở Thông Thiên Tháp tầng thứ tư này một hồi hỗn chiến sau, xả ra rất nhiều chuyện, Tiêu Trạc, Kỷ Trường Ca, Liễu Thành Phong, Tô Hồng Phi đám người trong lúc đó quan hệ đều vỡ tan, lại càng không dùng đàm luận kẻ cầm đầu Nguyệt Thiên Dạ, ở Liễu Thành Phong trong lòng, đã đem nường loại bỏ ra Thiên Tông phái đệ tử phạm vi.

Nói đến Nguyệt Thiên Dạ trêu chọc nam nhân trong, Tiêu Trạc cùng Kỷ Trường Ca cùng quan hệ của bọn họ là thân cận nhất, Tiêu Trạc nhưng là Thiên Tông phái Nguyên Anh Trưởng lão Thanh Dương chân quân cháu trai, tư chất không sai, xưa nay đến sư môn coi trọng, cùng Liễu Thành Phong Tô Hồng Phi đám người xem như là cùng lớn lên. Mà Kỷ Trường Ca là Tô Hồng Phi cha mẹ thuở nhỏ định ra vị hôn phu, bản hân là thân mật nhất người, nhưng yêu Nguyệt Thiên Dạ, giải trừ hôn ước. Mà này một hồi hỗn chiến, đồng thời cũng đem bốn người tình đồng môn đánh nát.

Thông Thiên Tháp đóng sau, Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi cùng mấy cái Thiên Tông phái đệ tử đồng thời về Tây Cảnh, mà Nguyệt Thiên Dạ cùng Tiêu Trạc đám người tại chỗ ly khai, không biết tung tích. Liễu Thành Phong đám người là cười truyền tông trận về Tây Cảnh, đúng là so với Tư Lăng bọn hân đề ba tháng đầu trở lại, bọn hân sau khi trở lại, mới phát hiện Nguyệt Thiên Dạ cùng Tiêu Trạc cũng không có trở lại. Bất quá lấy Nguyệt Thiên Dạ loại kia tính cách, chỉ cần mình mạnh là được, với môn phái gia tộc cũng không coi trọng, phỏng chừng lúc đó ra tay với Tư Lăng thời, cũng đã quyết định thoát ly Thiên Tông phái.

Ở cái này thế giới, phản bội sư môn là khá là nghiêm trọng một chuyện, bình thường người trừ phi vạn bất đắc dĩ, căn bản sẽ không làm ra phản bội sư môn loại chuyện ngu này, hơn nữa đối với Tư Lăng gia tới nói, sư môn là chỗ dựa của bọn họ, đồng thời cũng coi như là cái nhà thứ hai, đối với sư môn cực kỳ coi trọng. Nhưng ở Nguyệt Thiên Dạ trong mắt, sư môn chỉ là nường tạm thời chỗ đặt chân, ly khai cũng cảm thấy không có cái gì, chỉ cần nường có thực lực, nơi nào không thể dừng lại? Sư môn cho nường mà nói trái lại là loại trói buộc.

Liễu Thành Phong tuy rằng không hiểu Nguyệt Thiên Dạ một số kỳ hoa ý nghĩ, bất quá bọn hân về đến Thiên Tông phái sau, phát hiện Nguyệt Thiên Dạ

còn không có trở lại, liền trước tiên tìm tới sư môn trưởng bối, đến cái kẻ ác cáo trạng trước —— kỳ thực này cũng không thể coi là kẻ ác cáo trạng trước, sự thực là như vậy. Tô Hồng Phi tận sức ở cho Nguyệt Thiên Dạ ngọt ngào một đời đầy, khả năng bởi đến Nguyệt Thiên Dạ cơ sẽ tự nhiên không buông tha, lập tức cũng cần kẻ đem Thông Thiên Thập trong sự tình nói rồi, đặc biệt Nguyệt Thiên Dạ cùng Tư Hàn động thủ này đoạn, không chút khách khí mà cho Nguyệt Thiên Dạ an cái tàn sát đồng môn tội danh.

So với Nguyệt Thiên Dạ cái này có đông đảo ẩn giấu ở bề ngoài chỉ là cái luyện đan thuật không sai đệ tử, Tư Hàn cái này bị Thiên Tông phái nỗ lực bồi dưỡng đệ tử thiên tài càng đến bọn hắn coi trọng, vì lẽ đó nghe nói Nguyệt Thiên Dạ ra tay với Tư Hàn sự tình, tự nhiên nhượng Thiên Tông phái Chương môn cùng các trưởng lão tức giận phi thường, trong đó Thanh Dương chân quân ngoại trừ lo lắng cháu trai Tiêu Trắc ngoại, cũng đối với lừa gạt cháu trai Nguyệt Thiên Dạ hận thấu xương.

So với đệ tử tướng tàn, Thiên Tông phái người đều cảm thấy Tư Hàn chém giết Ngự Trùng môn đệ tử việc có vẻ bé nhỏ không đáng kể, nếu là Ngự Trùng môn dám tới gây sự, bọn hắn không phải dám không lo lắng, trái lại làm nóng người chuẩn bị làm một vỏ lớn.

"Chương môn trải qua phát thông cáo, Nguyệt Thiên Dạ không còn là Thiên Tông phái đệ tử, năng nếu là trở lại, sẽ không được lại vào sơn môn." Liễu Thành Phong nhìn Tư Lăng cười đến đầu trộm đuôi cướp, "Lần này Tư tiểu đệ ngươi cũng không cần lo lắng lại bị năng quán lấy ~"

Tư Lăng trực tiếp quán hẳn một vỏ rượu, phương nói rằng: "Ta cùng năng không có gì để nói nhiều, bên người năng nam nhân cũng không ít."

"Xác thực." Liễu Thành Phong sờ sờ trong lòng, có chút khó mà tin nổi nói: "Ta thật không biết Tiêu sư huynh cùng Kỷ Trường Ca là nghĩ như thế nào, này thiên hạ nữ tu đạt được nhiều là, một người phụ nữ đáng giá bọn hắn như vậy sao? Đặc biệt người phụ nữ kia còn rất đa tình... Bất quá ta cũng đã từng nghe nói có một ít rất lợi hại nữ tu thân bên có rất nhiều nam tu đi theo, nhưng là trong tình huống bình thường, này nữ tu nhất định phải rất lợi hại, thứ yếu là sẽ không đặt tại làm ra một bộ tình thâm không thọ đáng đáp, cũng sẽ không ép nhân gia nhất định phải theo năng chứ? Tư tiểu đệ, người thực sự là cực khổ rồi, bởi vì người không chịu như Kỷ Trường Ca như vậy toàn tâm toàn ý theo năng, năng nhưng là đưa người đương thành kẻ địch như thế không chết không thôi." Liễu Thành Phong hiển nhiên cũng nhớ lại khi đó Nguyệt Thiên Dạ suýt chút nữa giết Tư Lăng sự tình, nhất thời đồng tình không ngớt.

Tư Hàn nhú mày lại, mặt không hề cảm xúc mà nhìn Liễu Thành Phong.

Ở thứ ánh mắt này dưới, Liễu Thành Phong lại bị đông cứng đến tâm loạn mắt cân đối, ôm vỏ rượu, nói cho Tư Lăng rảnh rồi lại uống rượu, mau mau rút lui.

Chờ Liễu Thành Phong đi rồi, Tư Lăng một lần nữa pha trên linh trà, Tiểu Yêu Liên cũng bò ra đến.

"Một tháng sau, ta muốn bế quan luyện chế bản mệnh pháp bảo, khả năng cần một năm đến thời gian hai năm." Tư Hàn nói rằng.

Tư Lăng gật đầu, xác thực hẳn là luyện chế bản mệnh pháp bảo, hơn nữa lấy hắn gia Đại ca trạch nam kiêm tu luyện cuồng thuộc tính, về đến địa bàn của chính mình, phòng chừng lại muốn bắt đầu bế quan tu luyện không được xuất bản chuyện.

"Ân, ta nghĩ đi Minh Hà thành một chuyến, đi xem xem Vân đại sư thương lượng với hắn một tý lại luyện chế bản mệnh pháp bảo." Tư Lăng đem chính mình an bài nói rằng.

Hai huynh đệ còn nói một chút nói sau, Tư Hàn phương rồi đi.

Ngày thứ hai, lại có Chấp Sự Đường đệ tử đến tìm Tư Lăng, đi làm chút thủ tục, đem hắn Khách Khanh Trưởng lão thân phận viết tiến vào Chấp Sự Đường ký danh bi lý, sau đó lại sẽ Thiên Tông phái cho Khách Khanh Trưởng lão mười năm cung phụng sớm cho hắn.

Làm tốt thủ tục sau, Tư Lăng phương hạ sơn đi Minh Hà thành.

Từ Thiên Tông phái đến Minh Hà thành, ngự kiếm phi hành cần bán ngày, nếu là cười Tiên Hạc, có thể giảm thiểu một nửa thời gian. Tư Lăng nhớ mãi không quên Tiểu Khôi cái này vật cười, muốn thử một chút nắm giữ Phụng Hoàng huyết thống Tiểu Khôi tốc độ khả năng đạt đến loại nào tốc độ, liền đem Tiểu Khôi từ Linh thú trong túi ôm xuất hiện.

Nuốt Thiên Ngọc tinh tiến giai sau Tiểu Khôi trải qua là ngũ giai yêu thú, tương đương với tu sĩ Kim đan sơ kỳ, hơn nữa bởi vì có Phụng Hoàng huyết thống, so với bình thường ngũ giai yêu thú lợi hại hơn một chút. Yêu thú lên cấp không dễ dàng, Tiểu Khôi sinh ra mới thời gian một năm, như không có Thiên Ngọc tinh, ở yêu thú dài dằng dặc trong cuộc sống, này số tuổi tương đương với nhân loại vừa ra đời trẻ nít nhỏ đây. Mà thân hình của nó lúc này cũng có cao một mét, sau lưng đứng cá nhân hoàn toàn không thành vấn đề.

Tiểu Khôi bị xách sau khi ra ngoài, một trận đất đỏ mà lú lo kêu, thần khí phi thường, cặp kia điều mắt thấy người ánh mắt nhượng người cảm thấy là song mắt cá chết, một mặt hung tướng vô cùng thảo đánh. Đương nhiên, mọi người ở nhìn thấy Tiểu Khôi thời, trước tiên chú ý tới không phải nó hung tướng, mà là nó xem ra to mọng ngốc thân thể, toàn thân xám xịt nhưng ở đuôi trên có mấy cây màu sắc diễm lệ lông đuôi, người không biết hội cho rằng này con ngốc điều tự yêu mình, đi bắt những khác điều mao cầm ở chính mình cái móng trên khoe khoang, quái dị cực kỳ. Nếu là những khác điều trên người nhiều này mấy cây diễm lệ Phụng Hoàng lông đuôi, chỉ có thể thêm gấm thêm hoa, nhưng là Tiểu Khôi này tròn vo to mọng vóc người, thêm trên này mấy cây mao, quả thực chính là kỳ hoa thần nữ quan, thiêm mùi người mắt có hay không?

Đương Tư Lăng nhảy lên Tiểu Khôi lỗi thời, liền bắt đầu hỏi hạn rồi.

Minh Hà thành đến Thiên Tông phái này một đoạn đường trên, thường thường có tu sĩ trải qua, vì lẽ đó dọc theo con đường này, Tư Lăng phát hiện đường đến rất nhiều tu sĩ, hơn nữa quay đầu lại suất là 100%, hết thấy trải qua tu sĩ đều không nhận được quay đầu xem bọn hắn rất lâu, về mặt vi diệu

cực kỳ, nhưng hán đột nhiên cảm thấy chính mình nhọc nhằn khổ sở dùng Thiên Ngọc tinh uy ra đến vật cười căn bản là cái sai lầm, quá mất mặt có hay không!

Một con cái mông trên cắm mấy cây Phượng Hoàng vũ xám xịt phì điều, đã một cái đẹp như Thiên Tiên nam tu phi hành, thành Thiên Tông phái đến Minh Hà thành này một đoạn đường trên kỳ quan, hết cách rồi, này tương phản quá thần triển khai, vì lẽ đó không tới một ngày thời gian này kỳ hoa tổ hợp liền truyền khắp vùng này, sau đó lấy một loại thần tốc truyền quay lại Thiên Tông phái. Thiên Tông trong phái hơn nửa người biết việc này sau, sau đó những cái kia gặp Tư Lăng đáng đáp người rất dễ dàng liền suy đoán dung mạo so với nữ nhân còn mỹ lệ hơn tu sĩ thân phận, lại liền tưởng ngoại hình kỳ hoa bụi điều, nhất thời đều thất ngữ.

Liền Tư Lăng vừa tới Thiên Tông phái liền nổi danh, mà thanh danh này cũng không phải là bởi vì có một cái mới vừa xông Thông Thiên Tháp tăng thứ chín thiên tài huynh trưởng, là lấy một loại vô cùng mất mặt phương thức danh tiếng vang xa.

Trọng Thiên bá Tư Lăng đầu cười đến gần chết, khinh bỉ Tiểu Lăng Tử tự làm tự chịu.

Tiểu Yêu Liên thật không tiện ở Tư Lăng trên vết thương tung muối, vì lẽ đó núp ở Tư Lăng trong tay áo cười đến cả người run.

Tư Lăng mặc mặt ngồi ở Tiểu Khôi trên lưng, chết không chịu thừa nhận chính mình hối hận rồi, hán hán là ngự kiếm lại đây, hoặc là cười Tiên Hạc cũng không sai, hoặc là ở Tiểu Khôi huyết thống hoàn toàn sau khi thức tỉnh, lại đem nó thả ra gặp người mới đúng.

Tiểu Khôi không biết chủ nhân bị phản tâm tình, tốc độ của nó nhanh hơn Tiên Hạc rất nhiều, một canh giờ liền đến Minh Hà thành. Bởi vì có thể mang theo Tư Lăng phi hành tự giác chính mình vô cùng hữu dụng bụi điều một đường vui sướng lưu lo âu, phảng phất sợ người khác không có chú ý tới nó như thế, một mặt đắc ý phi thường, ở tự mình cảm giác hài lòng sau, quyết định sau đó Tư Lăng bắt luận đi đi nơi nào, nó đều muốn vô oán vô hồi mà làm một người hảo vật cười, năm Tư Lăng đến chỗ cần đến.

Đến Minh Hà ngoài thành, Tư Lăng phiết quá mặt không nhìn Tiểu Khôi này phó không vui tiến vào Linh thú túi đáng thương về mặt, vẫn cứ đưa nó thu vào, sau đó quyết định đem chuyện ngày hôm nay quên mất, như không có chuyện gì xảy ra mà sửa sang lại quần áo, thông dong đi vào Minh Hà thành.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: Miên Nhung Đăng

Đối với Tu tiên giả tới nói, thời gian mười mấy năm bất quá là dài đằng đặc tu tiên trong năm tháng ngắn ngủi một quãng thời gian, bẻ cái quan liền đã qua.

Minh Hà thành vẫn như cũ như hán lúc trước ly khai thời như thế, không có gì thay đổi.

Tư Lăng vác lấy tay chậm rãi đi ở Minh Hà thành trên đường phố, đi bộ nhàn nhã, phảng phất giới trần tục lý nhàn nhã phạm nhân, bất quá tình cờ tâm huyết dâng trào thời, đến phố trên đi kê đầu cầu như thế, tự có một phen khác tư vị, tâm tình là từ sở không có ôn hòa. Đương nhiên, lấy hán hiện tại Kim đan sơ kỳ tu vi, người bên ngoài cũng không dám dễ dàng quấy rối, liền trong thành đội chấp pháp đi ngang qua thời, cũng sẽ khách khí né tránh một phen.

Tư Lăng lại một lần nữa cảm nhận được Kim Đan kỳ tu sĩ ở Tây Cảnh địa vị chi cao thượng, không người dám dễ dàng đắc tội. Đương nhiên, cũng bởi vì Tây Cảnh linh khí mỏng manh, nơi này tu sĩ tu vi phổ biến không cao, bất quá sức chiến đấu đều khá là dũng mãnh, đối ngoại thời cũng khá là đoàn kết, coi như là lẫn nhau không quen biết tu sĩ, chỉ cần những nơi khác người dám chạy đến Tây Cảnh gây sự, Tây Cảnh tu sĩ sẽ trực tiếp ôm thành đoàn đến đưa người vào chỗ chết đánh. Những này thứ vị nhận thức là Tư Lăng sau khi rời khỏi đây ở Trung Ương đại lục hành trình thời sâu sắc cảm nhận được, vì lẽ đó cái này cũng là Thiên Tông phái ở biết Ngự Trùng môn người dám trắng trợn mà chạy đến Tư Hàn trước mặt đánh Tiên khí thời, Thiên Tông phái không chỉ có không sợ, một ít kích động chút, đều nâng lên vũ khí liền muốn phóng đi Ngự Trùng môn này lý tìm về bãi.

Trải qua một chỗ từ lâu thời, Tư Lăng đột nhiên dừng bước.

Từ lâu tầng thứ hai trong đại sảnh, một đám tu sĩ đang uống rượu khải hạt dưa tán gẫu bát quái, mà bát quái đối tượng là Minh Hà thành trong tứ đại gia tộc Kha gia, có người nói Kha gia hôm qua phát sinh biến động lớn, Kha gia Tộc trưởng ở trong phòng của chính mình bị người đánh trộm, Kim Đan vỡ tan, một thân tu vi hủy diệt sạch, bây giờ trở nên liền cái người bình thường cũng không kịp, Kha gia cũng bởi vì Tộc trưởng bị thương rơi vào hỗn loạn tung bừng trong. Tuy rằng Kha gia đối ngoại tuyên bố bọn hán Tộc trưởng là cùng lên vào Kha gia thích khách lúc chiến đấu bị thương, tuy thương còn vinh, nhưng là tới qua nhưng có rất nhiều miệng không nghiêm nhân chứng chứng thực, kỳ thực này một biến động lớn là Kha gia tự giết lẫn nhau gây nên, mà kẻ cầm đầu chính là Kha gia nhị gia, Kha gia Tộc trưởng thân đệ đệ.

Cho tới Kha gia nhị gia tại sao lại ác độc như thế mà ra tay giết chết đại ca của mình, này muốn tìm hiểu đến mười mấy năm trước sự tình. Nếu là mười

mấy năm trước ở Minh Hà thành ở qua người nhất định nhớ tới, lúc đó Kha gia ở toàn thành dán treo giải thưởng, treo giải thưởng một con không biết giống cấp bậc yêu thú, làm cho dư luận xôn xao. Khi đó lời giải thích, chính là một con không biết giống màu đen yêu thú đi nhìn trộm Kha gia Tộc trưởng cùng hán tam phu nhân chuyện song tu không nói, còn tưởng là trận dùng một loại bí thuật phong ấn Kha gia Tộc trưởng linh lực thời gian một tháng, nhưng người biết xem được rồi Kha gia chuyện cười.

Đương nhiên, đây là lúc đó mọi người có khả năng tra tìm đến chân tướng, nhưng không ngờ, còn có càng kính bạo chân tướng. Tới qua Kha nhị gia đại nghĩa diệt thân thời, mắt không chế dưới một tiếng hò hét: "Đại ca nguoi cho rằng ta không biết mười bảy năm trước bị con yêu thú đánh vỡ nguoi chuyện tốt thời, cùng nguoi song tu đối tượng cũng không phải tiểu thiếp của nguoi, mà là thê tử của ta nguoi em dâu sao?"

Liền, Kha gia nổi danh.

Ồ ồ ồ, nguyên lai tin tức là như vậy a! Loại này trộm thê mối hận, Kha gia nhị gia có thể chịu đến hiện tại, cũng coi như là nhẫn công được. Kha gia nhị gia cũng có thể cảm tạ con kia không biết tên màu đen yêu thú đánh vỡ việc này, mới khả năng phát hiện thê tử của chính mình vẫn bị trộm, nguyên lai không chỉ mũ xanh mướt, liền giày cũng lục đến kỳ cục, đều muốn biến thành cự lực người. Chuyện như vậy thúc chú nhện thì được thăm thăm cũng không thể nhìn a!

Trong tủ lâu tu sĩ bát quái đến vô cùng vui vẻ, Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà nhìn về phía ngòi xỏm ở trên bả vai hán liếm móng vuốt yêu thú —— này con chính là gọi a Kha gia biến đổi lớn kẻ cầm đầu, hiện tại đúng là một bộ vẻ mặt vô tội, thật làm cho người muốn hô mấy lòng bàn tay.

Thấy hán xem chính mình, Trọng Thiên hắt cảm lên, gào gừ một tiếng, vô cùng đắc ý, biểu thị đại gia nó làm việc tốt yêu.

Tư Lăng vỗ trán, Kha gia bị kịch chỉ là bởi vì Mỗ con yêu thú lúc đó nhàn đến đau "bì" chạy đến các gia đi dạ cuồng, chuyện như vậy có người tin tưởng sao?

Quên đi, này chuyện không liên quan tới hán tình, Tư Lăng coi như không nghe, thông dong mà qua.

Xoay chuyển một chút, rốt cục cuồng đến thành nam cái kia chật chội ngõ nhỏ, đương nhìn thấy này gia bề ngoài cổ xưa Vân thị luyện khí phủ còn ở thời, trong lòng thả lỏng mấy phần, trên mặt không nhìn được nở nụ cười đến.

Đi vào cửa hàng lý, là một cái tuần lãng thanh niên chính đánh ở trần chăm chú nện đánh một khối tinh thiết, tay của thanh niên nghệ rất tốt, khối này tinh thiết trải qua nhiều lần rèn luyện, hàm tạp chất lượng hầu như có thể bỏ qua không tính, bất quá hán cũng không hài lòng, như trước nghiêm túc đập nện, muốn 100% tinh luyện.

Tư Lăng yên tĩnh đứng ở một bên, không có tiến lên mạo muội quấy rối.

Như vậy quá hai canh giờ, thanh niên kia phương dừng lại, lúc này phương phát hiện cửa hàng lý đến rồi người, ngừng đầu nhìn lên, đầu tiên là có chút kinh ngạc, sau đó trên mặt hiện lên đỏ ửng —— lại đem đương thành mạo mỹ như hoa nữ tu, bất quá rất nhanh lộ ra vẻ mặt vui mừng, "Tur ca ca!"

Tuy rằng thanh niên tuần lãng tướng mạo cùng năm đó còn là một tiểu hài tử như thể viên nhu đáng yêu Vân Bảo không có một chút nào giống nhau địa phương, bất quá giọng điệu này đúng là cùng Vân Bảo rất giống nhau, đối với tiểu Vân Bảo cái này giáo dục chính mình mấy cái nguyệt tiểu sư phụ, Tư Lăng hay vẫn là rất cảm ơn, cười nói: "Tiểu Bảo, đã lâu không gặp, nguoi lớn rồi đây."

Không phải là, từ biệt mười mấy năm, tiểu Vân Bảo hiện tại trải qua là hai mươi mấy năm thanh niên, năm tháng không tha nguoi a.

Tư Lăng đến nhưng Vân Bảo hết sức cao hứng, hán cùng Vân đại sư như thể là cái si mê với luyện khí nguoi, quanh năm suốt tháng đều là oa ở này cửa hàng nhỏ từ lý không na oa, chính chính là cái trách nam, cực nhỏ có cái gì giao tiếp, bằng hữu càng là thật là ít ỏi, đều là chút tin tưởng được trưởng bối giới thiệu. Mà Tư Lăng cũng được cho là dựa vào bằng hữu giới thiệu bằng hữu một trong, còn cùng tiểu Vân Bảo học tập mấy cái nguyệt luyện khí, cùng Vân Bảo có nửa cái thầy trò tình nghĩa.

Vân Bảo lập tức đem công tác một đặt, mang theo Tư Lăng tiến vào hậu viện phòng nghỉ ngơi gặp nhau.

Vân Bảo nhớ tới hồi nhỏ thức người không rõ, cho rằng Tư Lăng là Pháp Lăng mang đến cho sư phụ hán nhìn người vợ thời, cũng tao đến đỏ cả mặt, sờ sờ đầu cười khúc khích dưới. Vừa nãy lần đầu gặp gỡ Tư Lăng thời, hán lại theo bản năng mà lấy vì cái này là mỹ lệ nữ tu, bất quá may là Tư Lăng khuôn mặt này mười mấy năm chưa biến hoá quá, cũng mỹ được phần, gặp nguoi cơ bản sẽ không quên, phương nhưng hán không có làm tiếp ra việc ngốc.

Hán huyền một chút sau, Tư Lăng lại sẽ đề chuẩn bị trước hảo lễ ra mắt đưa cho Vân Bảo —— đều là hán ở Trung Ương đại lục thu thập cao cấp tài liệu luyện khí, đối với hiện tại đã biến thành cái cường hào Tiểu Lăng Tử mà nói, không coi là cái gì. Vân Bảo ở kiểm tra Tư Lăng đưa lễ ra mắt thời, tự nhiên là kinh hi dị thường, từng cái điểm đã qua, mỗi lần dạng cũng gọi đến nổi danh chữ, hơn nữa đều là giá cả chết quý chết quý đồ vật, nhưng hán làm sao không cao hứng.

Tư Lăng mỉm cười mà nhìn hán, chờ hán không kích động như vậy sau, phương hỏi: "Tiểu Bảo, sư phụ nguoi đâu?"

"Tur ca ca muốn tìm sư phụ ta? Không khéo sư phụ ở hai năm trước đi ra cửa tìm vật liệu, cũng không biết lúc nào trở lại đây."

Nghe vậy, Tư Lăng không khỏi có chút thất vọng, hán lần này đến trả có rất nhiều vấn đề muốn thỉnh giáo Vân đại sư đây, xem ra là không được.

Tuy rằng Vân đại sư không ở, bất quá khả năng thấy Vân Bảo cũng coi như là thu hoạch một trong, lập tức hai người bắt đầu trò chuyện giết thì giờ. Thời

gian mười mấy năm ở những người tu tiên xem ra rất ngắn, nhưng cũng có rất nhiều lời có thể nói. Vân Bảo tuy rằng cũng coi như là cái trạch nam, ngoại trừ tu luyện chính là luyện khí, nhưng đối với Thương Vũ đại lục một ít đại sự cũng là biết, tỷ như Thông Thiên Tháp mở ra, Tư Hàn leo lên tầng thứ chín việc, đều nghe người ta nói quá, ở biết Tư Hàn chính là Tư Lăng huynh trưởng thời, càng là thần phục liên tục.

Vân Bảo hiện tại chỉ là Trúc Cơ sơ kỳ tu vi, như không phải là bởi vì luyện khí cần, tin tưởng hần tu vi dâng lên trình độ hội càng chậm hơn, bất quá dù vậy, hần hiện tại cũng là lục phẩm luyện khí sư, không chút nào hơn Thiên Tông trong phái những cái kia trong môn phái Luyện Khí phong trong đệ tử tinh anh.

Tư Lăng hướng về Vân Bảo thỉnh giáo chút luyện khí sự tình sau, cũng cùng Vân Bảo nói tới chính mình này chiếc Phi Thiên Thuyền cần thay đổi về ngoài cùng chính mình sắp muốn luyện chế bản mệnh pháp bảo. Nói như vậy, bản mệnh pháp bảo tốt nhất là chính mình tự mình động thủ luyện chế, bất quá cũng có chút người yêu thích tìm kiếm cái luyện khí đại sư hỗ trợ luyện chế, đợi được pháp bảo sắp thành thời, tự mình đi nhỏ máu nhận chủ là được. Đường nhiên, chính mình luyện chế bản mệnh pháp bảo độ khớp hội càng cao hơn.

Tư Lăng mong muốn luyện chế bản mệnh pháp bảo là một loại có thể tùy ý biến hóa hình dạng, đồng thời khả năng 100% dung hợp hồn lực vũ khí, về ngoài cũng không cầu nệ. Từ khi Kết Đan lên liền vẫn ở trong lòng cân nhắc, hiện tại trong lòng đã có đại khái ý tưởng, liền cùng với tương xứng vật liệu cũng tiến đến, hần lúc trước là muốn hướng Vân đại sư lại thỉnh giáo một phen, Vân đại sư không biết lúc nào trở lại, chỉ được thỉnh giáo Vân Bảo.

"Người là nói muốn muốn một loại trên các loại tài liệu thay đổi Phi Thiên Thuyền về ngoài màu sắc?" Vân Bảo trầm ngâm dưới, đột nhiên nhớ tới chính mình sư phụ sớm chút thâm niên thu gom một loại yêu thực chất lỏng, nhượng Tư Lăng chờ một chút chờ lát liền rời khỏi phòng nghỉ ngơi, một lúc sau phùng cái bình thủy tinh đi vào, trong bình chứa một loại thủy mặc trong hiện ra mạ vàng sắc chất lỏng, sền sệt dày đặc, nhẹ nhàng loáng một cái, không nổi sóng gợn, nhưng hội gây nên một loại như sợi tơ chăm chăm lưu động hoa lệ cảm giác.

Chỉ hơi một chút, liền khiến lòng người chiết ở cấp độ kia biết điều xa hoa màu sắc bên trong.

"Kỳ thực ta cũng không biết đây là cái gì yêu thực chất lỏng, sư phụ nói hần đã từng không cẩn thận đi nhầm vào Yêu tộc nơi, ở nơi đó gặp phải một loại sức sống vô cùng cường hãn yêu thực, loại này yêu thực là lấy ký sinh phương thức sinh trưởng, một khi ký sinh thành công, này một khu vực bên trong không còn gì khác vật còn sống. Sư phụ lúc đó hết sức ngạc nhiên, liền thu thập chút nó chất lỏng, hơn nữa loại này chất lỏng có vô cùng cường hãn xâm lược tính, một chút liền khả năng nhuộm dần một cái Thượng phẩm Bảo khí, không phục hồi như cũ bản màu sắc."

Vân Bảo giải thích vừa ra, Tư Lăng liền nghe được Tiểu Yêu Liên thập phần hưng phấn mà cho hần truyền âm: "Tư công tử, đây là Miên Nhung Đẳng chất lỏng, bởi vì nó mãnh liệt xâm lược tính, bất kỳ yêu thực đều không thể cùng nó cùng tồn tại, rất thích hợp dùng ở Phi Thiên Thuyền trên."

Nghe được Tiểu Yêu Liên giải thích, Tư Lăng không nói hai lời, liền đưa ra mua ý nguyện.

"Tư ca ca ra ngoài một chuyến đưa ta nhiều như vậy thứ tốt, vật này ta vẫn không dùng tới, đưa cho người cũng là làm cho." Vân Bảo hơi ngượng ngùng mà nói.

Mười mấy năm thời gian, cái kia thiện lương đáng yêu bé trai vẫn là không có biến hoá, vẫn như cũ như vậy thuần lương hữu hảo, không có nhiễm phải những cái kia Tu tiên giả lương bạc bản tính, nhưng cũng là hiếm thấy nhất tính tình.

Tư Lăng cười nhận lấy, quay đầu lại lại lặng lẽ dặn dò Tiểu Yêu Liên từ nó không gian lấy lấy ra mấy đàn nhỏ linh dịch linh từ đưa cho Vân Bảo. Loại này linh từ không chỉ có là chữa thương Thánh dược, bình thường thiên chức cũng khả năng tăng trưởng linh lực, không phải là cái gì hàng thông thường, tặng người cũng đem ra được.

Lại cùng Vân Bảo tán gẫu một chút liên quan với bản mệnh pháp bảo sự tình sau, Tư Lăng phương rồi đi.

Lúc trở về, Tư Lăng nguyên bản kiên quyết không cưới Tiểu Khôi, bất quá ở Trọng Thiên quá nhiều trong, Tiểu Khôi lần thứ hai lên sân.

Nhìn thấy Tiểu Khôi này phi cuộn cuộn vốc người, nhếch lên điểm lệ lông đuôi, chờ đợi lần thứ hai năm Tư Lăng phi hành ngốc tướng, Trọng Thiên vừa cười đến suýt chút nữa lăn lộn.

Tư Lăng khẳng định, Trọng Thiên rõ ràng là muốn chế giễu, nhìn hần mất mặt.

Giận hướng về đám bên sinh, Tư Lăng trực tiếp ở Trọng Thiên trên đầu oanh một quyền, sau đó nhảy lên Tiểu Khôi trên lưng, mau mau chạy.

"Ào ào ào! !"

Phía sau là một đoàn yêu hỏa trực tiếp công kích mà đến, bị oanh một quyền Trọng Thiên không chút khách khí mà đem Tiểu Lăng Tử cùng Tiểu Khôi đương thành tiểu quái phun yêu hỏa, thiêu đến nhất nhần một yêu gào gào kêu hướng về trước nhảy.

Về đến Thiên Tông phái trước sơn môn, Tư Lăng mặt mày xám xịt mà từ Tiểu Khôi bồi bên trên xuống tới, đầu tiên là cường chế tính mà đem Tiểu Khôi thu vào Linh thú túi, sau đó mới dùng Trừ Trần thuật, Nhu Thủy thuật chờ làm sạch sẽ chính mình, phương lấy ra thân phận Ngọc Bài mở ra Thiên Tông phái sơn môn, trải qua thủ vệ đệ tử kiểm tra sau, thông dong đi vào.

Theo thói quen ở người xa lạ trước mặt trang B Tiểu Lăng Tử đẩy Thiên Tông phái thủ vệ tu sĩ quý dị ánh mắt đi qua, tuy rằng trong lòng lại nói thầm lên những này Thiên Tông phái đệ tử có phải là ăn no không có chuyện làm, đều gặp, vì sao còn như vậy về mặt điệu vi mà chăm chăm nhìn mình, bất quá cũng chỉ là quy với mình làm Tư Hàn đệ đệ đoạt được đãi ngộ, căn bản không có để ở trong lòng.

Cho nên khi nghỉ ngơi mấy ngày sau, Tư Lăng đi Thiên Tông phái luyện khí phong thuê luyện khí phòng dự định luyện chế bản mệnh pháp bảo thời, mới biết đạo nguyên lai mình ở Thiên Tông phái danh tiếng so với hần gia Đại ca này danh thiên tài không hề yếu, hơn nữa thanh danh này là lấy một loại vô cùng mất mặt phương thức nổi danh.

Tư Lăng: = O =! Nhất định là ta nổi danh phương thức không đúng! !

Tác giả có lời muốn nói: Khục, biểu quá chờ mong, lấy Tiểu Lăng Tử dễ dàng trang B mất mặt thể chất, hần bản mệnh pháp bảo cũng là một loại bề ngoài mười phần thần triển khai đồ vật...

Cho tới Đại ca bản mệnh pháp bảo, ta vẫn còn đang suy tư trong, còn chưa nghĩ ra đâu >__

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 141: Không văn hóa thật là đáng sợ

Ở biết Thiên Tông phái hết thầy người đều biết chính mình có một con bề ngoài quả thực có thể nói thần triển khai vật cười bụi điều sau, Tư Lăng quần e rằng ngừng nghẹn, đồng thời hạ quyết tâm ở Tiểu Khôi hết thầy huyết thống thức tỉnh trước, tuyệt đối không đem nó thả ra mất mặt xấu hổ.

Nhưng là có một số việc không phải Tiểu Lăng Tử muốn thũng sao dạng liền thũng sao dạng, chỉ ít Trọng Thiên cảm thấy ở Tiểu Khôi trên người nó khả năng tìm được đại yêu thú ưu việt tồn tại cảm, liền mỗi lần đều quấy rối nhưng Tư Lăng đem Tiểu Khôi thả ra, sau đó nó mang theo Tiểu Khôi ở Thanh Hà phong phụ cận khắp nơi đuổi cầm truy thú, treu hoa ghẹo nguyệt, này một cầm một thú thành công trở thành Thanh Hà phong hai đại trấn phong kỳ bảo —— quá mất mặt có hay không, Tiểu Lăng Tử cảm thấy mặt của hần trải qua nhưng này hai con yêu mất hết.

Loại này mới đến liền làm não động lớn sự tình thực sự không phù hợp Tiểu Lăng Tử tác phong, ở liền Tư Hần cái này trạch nam cũng nghe nói hần mất mặt danh tiếng sau, Tư Lăng cảm thấy không thể như vậy, liền quyết định mau mau bề quan đi, liền không tin vào cái mười năm tám năm, còn có người hội lại nhớ tới chuyện này.

Một tháng sau, Tư Hần chính thức bề quan bắt đầu luyện chế bản mệnh pháp bảo, Tư Lăng cùng Liễu Thành Phong tụ tập cùng một chỗ uống rượu sau, ở trong bao tử vật chuẩn bị mấy năm phần đồ ăn —— làm Trọng Thiên chuẩn bị, cũng thuận theo bề quan.

Thiên Tông phái Luyện Khí phong lý phòng luyện khí thiết bị vô cùng trên đẳng cấp, không chỉ có cung cấp địa hỏa, còn có các loại trận pháp, bên ngoài cũng có tuần tra tu sĩ, hết sức an toàn. Bất quá Tư Lăng hay vẫn là đem cứu chuyên linh trận bày lên, xem như là dự phòng ngoại một.

Tư Lăng lần bề quan này cũng đem Trọng Thiên chờ yêu đều mang vào, đem đã sớm chuẩn bị kỹ càng chứa các loại đồ ăn túi trữ vật giao cho Tiểu Hồng bảo quản, nhưng nó đứng giờ cho Trọng Thiên đầu thực sau, liền bắt đầu rồi công tác.

Tư Lăng trước tiên lấy ra một ít cấp thấp vật liệu luyện tập, chờ cảm thấy độ thuần thực gần như sau, sắp đem Phi Thiên Thuyền cùng Miên Nhung Đẳng chất lỏng lấy ra, bắt đầu nghiêm túc đem hai người dung hợp.

Ba ngày ba đêm sau, Tư Lăng hai mắt chăm chú khấn mà nhìn chăm chăm lơ lửng giữa trời Phi Thiên Thuyền, Phi Thiên Thuyền bị quấn ở một đoàn thúy màu mực trong sương mù, sương mù cuộn cuộn, mắt thường không cách nào nhìn rõ ràng tình cảnh bên trong, bất quá ở thần thức điều khiển dưới, có thể nhìn thấy này thúy màu mực vụ sắc từng điểm từng điểm mà ngấm nhập Phi Thiên Thuyền trong, đem này huyền ảo hoa lệ phù văn từng cái che giấu.

Chính ở thời khắc mấu chốt, cảm giác linh lực có chút không kè, Tư Lăng cau mày, đằng ra một cái tay đến thật nhanh tiếp nhận Tiểu Yêu Liên truyền đạt linh dịch uống đi hơn nửa, chờ trong đan điền linh lực khôi phục hơn nửa sau, gia tăng linh lực phát ra.

Ba ngày qua này, Tiểu Yêu Liên vẫn hầu ở Tư Lăng bên người, phụ trách ở then chốt thời kì Tư Lăng linh lực không kè thời, cho hần ăn linh dịch.

Chờ sương mù dần lác sau, một chiếc khéo léo mê người mới tỉnh Phi Thiên Thuyền ra hiện tại trước mắt, thúy màu mực bề ngoài, chợt có nhọt nhọt lưu sắc chợt lóe lên, lộ ra một loại biết điều xa hoa.

Tư Lăng ánh mắt lăm lăm, bấm một cái thu pháp quyết, vốn muốn tránh thoát Phi Thiên Thuyền bay nhanh đến trong tay hần. Tư Lăng quan sát tỉ mỉ Phi Thiên Thuyền, Miên Nhung Đẳng hần là một loại tương đối cao giai yêu thực, vì lẽ đó nó chất lỏng màu sắc vô cùng đẹp đẽ, loại kia ám trầm thúy màu mực, mạnh mẽ mà kéo cao mấy cái đẳng cấp, nhưng này chiếc Phi Thiên Thuyền xem ra chính là cái cao đương hóa. Đương nhiên, so với lúc trước phong tạo cực kỳ bề ngoài, hiện tại màu sắc tuy rằng xa hoa mất sáng, nhưng vẫn có thể tiếp thu. Tư linh thần thức chìm vào Phi Thiên Thuyền trong, cảm giác được Phi Thiên Thuyền linh thức truyền đến tâm tình chấp chờ, liền biết nó cũng cực thỏa mãn chính mình hiện tại bề ngoài.

Đem Phi Thiên Thuần thu hồi trong bao trữ vật, Tư Lăng quyết định trước tiên nghỉ ngơi một chút lại tiếp tục.

"Tư công tử, cực khổ rồi, đây là dùng thích hi linh bong bóng linh trà, ngài uống một ít để thần." Tiểu Yêu Liên cẩn thận mà ôm cái chứa trà màu vàng linh trà chén trà lại đây.

Tư Lăng nhận lấy, dùng ngón tay trở lòng bàn tay sờ sờ đầu của nó, nói tiếng cảm ơn sau, từ từ uống trà. Xuân son mưa xuân trải qua vô cùng tốt linh trà, lại dùng linh thủy vọt thẳng phao, mùi vị đó càng thêm cam thuần mỹ được, một chén trà xuống, nhưng người không khỏi nhắm mắt lại hưởng thụ chốc lát.

"Tiểu Hồng muội muội càng ngày càng hiền lành ~~~" Tư Lăng không keo kiệt mà tán thưởng.

Tiểu Hồng người trong nháy mắt vinh quang tốt đỉnh, nghĩ đến là thẹn thùng, bất quá xem nó ngắt lấy thời gian kéo túi trữ vật đem Tư Lăng sớm làm tốt thịt nướng loại hình đồ ăn lấy ra bắt đầu đầu ụy nó chủ nhân thời, Tư Lăng nhất thời cảm thấy Tiểu Yêu Liên thật sự rất có nhân thể thuộc tính, chỉ tiếc bây giờ nhìn lên chính là một bàn tay đại Tiểu Hồng người thôi.

Uống linh trà, lại nghỉ ngơi một chút, chờ linh lực khôi phục lại tốt nhất trạng thái sau, Tư Lăng bắt đầu làm luyện chế bản mệnh pháp bảo làm chuẩn bị.

Đang luyện chế bản mệnh pháp bảo trước, muốn đem hết thầy vật liệu lý tạp chất nhiều lần rèn luyện tinh luyện đi chất, nhưng vật liệu khôi phục thật bản. Quá trình này vô cùng tốn thời gian, thêm vào Tư Lăng mong muốn chế tác bản mệnh pháp bảo vật liệu thì có bảy loại, mỗi một loại y chúng nó vật liệu thuộc tính không giống, tinh luyện thời gian không giống nhau, lẽ loi tổng tổng hạ xuống, phỏng chừng cũng phải một thời gian hai năm.

Bản mệnh pháp bảo sơ sẩy không, xưa nay tu sĩ chế tác bản mệnh pháp bảo thời gian bất nhất, có chút luyện khí đại sư luyện chế như thế pháp bảo lợi hại mấy chục năm trăm năm đều đã tiêu hao lên, tuy rằng Tư Lăng cũng không phải muốn luyện chế pháp bảo gì lợi hại, nhưng cũng quyết định cho mình thời gian ba năm.

Tư Lăng theo dự đoán bản mệnh pháp bảo là trực tiếp cùng linh hồn của hắn trói chặt, mà lại là có thể thăng cấp mô hình, có thể cách trở tu sĩ cùng bất kỳ pháp bảo nào tra xét (chính là tặc xưng giả heo ăn hổ mô hình) pháp bảo.

Như muốn dùng cùng linh hồn trói chặt, đầu tiên cần chính là đến từ Quỷ giới nơi sâu xa Thông Linh thạch, này tảng đá ở Trung Ương đại lục thu thập vật liệu thời trùng hợp được ; thứ yếu nếu là muốn nhưng bản mệnh pháp bảo thăng cấp, cần chính là Cực Kim, Cực Kim là truyền thuyết cực cực phẩm tài liệu luyện khí, dùng nó đến chế tác bản mệnh pháp bảo không chỉ có thể tăng cường pháp bảo tính năng, còn khả năng tăng cường pháp bảo cứng rắn độ, có thể nói là có thể gặp không thể cầu, Cực Kim cũng đồng dạng ở Huyền Thiên Bí Cảnh thời được ; lần thứ hai là Hắc Vân thạch, Hắc Vân thạch đồng dạng là một loại cực phẩm tài liệu luyện khí, dùng ở pháp bảo trên khả năng cách trở thần thức tra xét, dùng nó đến chế tạo pháp bảo hoàn toàn khả năng thu lại khí tức, là giả heo ăn hổ thứ tốt; sau đó là mấy loại khác vật liệu, phân biệt có sự khác biệt tác dụng cùng thuộc tính.

Đem hết thầy vật liệu gạt ra, Tư Lăng đầu tiên muốn rèn luyện đi chất chính là cái kia đem từ Huyền Thiên Bí Cảnh lý được cái kia do Cực Kim làm thành Hoàng Kim quan, có lẽ là muốn làm thành Hoàng Kim quan, cũng chưa hề hoàn toàn đưa nó tinh luyện, còn có rất nhiều tạp chất.

Ở động thủ trước, Tư Lăng liếc nhìn bồi ở bên người Tiểu Yêu Liên cùng Trọng Thiên, Tiểu Yêu Liên gặm cái linh quả coi như tu luyện, Trọng Thiên chính nằm nhoài ở một cái tu luyện dùng trên bồ đoàn, hai lỗ tai mềm mại mà buông xuống trên đầu, phảng phất đang ngủ, bất quá từ thân thể hắn trong kinh mạch truyền lưu hồn lực gọn sóng nhưng có biết nó chính ở trong tu luyện.

Tư Lăng khẽ mỉm cười, liền quyết tâm, bắt đầu luyện chế bản mệnh pháp bảo.

*****

Tư Lăng dùng vừa vặn thời gian hai năm, sắp đem bản mệnh pháp bảo luyện chế tốt.

Lại đến lúc mấu chốt, bởi vì linh lực lượng lớn phát ra, Tư Lăng sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng mà tinh thần nhưng độ cao tập trung, hai mắt như đuốc, thần thức tập trung ở màu đỏ tươi đan hỏa trong đốt cháy đoàn kia đồ vật trong, lúc này đoàn kia đồ vật ở hỏa trong kịch liệt lăn lộn, còn chưa thành hình.

Cảm giác linh lực lại có khô cạn xu thế, Tư Lăng kêu một tiếng Tiểu Hồng muội muội, một bên đồng dạng căng thẳng quan tâm Tiểu Yêu Liên bận bịu ôm đến một bình linh dịch đưa cho Tư Lăng.

Chờ linh lực khôi phục đến gần như sau, Tư Lăng nhắm mắt lại, dùng thần thức quan tâm giữa không trung đoàn kia đồ vật, ngay khi nó sắp thành hình trong nháy mắt, đem một giọt tinh huyết nhỏ ở trong đó.

Ầm ầm mà lên trong ánh lửa, pháp bảo rốt cục thành hình.

Hai tay nhanh chóng bấm quyết, từng đạo từng đạo pháp quyết đánh vào này thành hình pháp bảo trên, màu trắng tinh hồn lực tẩm bổ nó, mãi đến tận nó rốt cục ăn được rồi hồn lực, từ đan hỏa trong bay lên mà lên, Tư Lăng đột nhiên trương mắt, quát một tiếng "Thu", đem pháp bảo tóm vào trong tay.

Bản mệnh pháp bảo rốt cục luyện chế thành công rồi!

Tư Lăng uể oải trên mặt không ngừng được vui sướng, xoay tay đưa nó giờ lên trước mặt, chờ nhìn thanh nó hình dạng thời, không khỏi có chút há hốc mồm.

Một bên đã sớm chờ đến thiếu niên nhàn Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi, Tiểu Yêu Liên bận bịu chen lại đây kiểm tra, chờ thấy rõ Tư Lăng trong tay bản mệnh pháp bảo thời, lũ yêu cũng trầm mặc.

"Tư công tử, cái này cùng Thường đại thúc trong nhà gây nhóm lửa hảo như đầu?" Thành thực Tiểu Yêu Liên nói rằng: "Người nhìn này màu sắc hắc mộc mộc, không có điểm ánh sáng lộng lẫ, xem ra lại như căn phở thông mộc còn như thế, còn có nơi này có cái phân nhánh, này trên người lại có chút oai nữu... Chúc mừng người Tư công tử, như vậy bản mệnh pháp bảo nhất định sẽ không để cho người có cướp đoạt **."

"..."

Trải qua Tiểu Yêu Liên sinh động giải thích, Trọng Thiên suy nghĩ chút nữa cười đến đánh hạ, Tiểu Khôi điều cặp kia hung ác điều mắt cũng như mắt tròn trắng như thể cười đến không ngậm miệng lại được.

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà tròn mắt bọn hắn một chút, tuy rằng này bản mệnh pháp bảo bề ngoài tinh thần triển khai điểm, nhưng cảm ở trong tay, mới biết đạo nó so với mình dự đoán còn tốt hơn. Nó có chừng dài một mét, một đầu khác có mang phân nhánh, lại như cái chữ cái Y như thế, cảm giác vào tay cũng không giống bề ngoài xem ra lại như căn đầu gỗ, trái lại có loại ngậm nhập tiếng lòng cảm giác thân thiết.

Tư Lăng đứng lên, cẩn thận mà đem một tia hồn lực truyền vào cái kia gây nhóm lửa trong, trong nháy mắt toàn bộ cơ thể đã biến thành một cái dài hai mét màu trắng linh quang kiêu, này dựng lên bạch quang cực kỳ chói mắt, nhưng không hề phòng bị tam yêu con mắt có chớp lát mù. Tư Lăng trong lòng hơi động, vung côn đã qua, mặt đất âm âm nổ tung, sắc bén vết trắng chém qua, toàn bộ phòng luyện khí đất rung núi chuyển.

Tư Lăng có chút giật mình, sau đó là kinh hãi, tuy rằng bề ngoài khó coi điểm, nhưng cũng cùng mình dự đoán như thế, khả năng biến ảo đại tiểu dài ngắn, mà lại chỉ cần truyền vào một điểm hồn lực, liền khả năng gây nên mấy trăm lần uy lực. Vừa này nho nhỏ này thử một lần, nếu không là phòng luyện khí lý có tầng tầng trận pháp bảo vệ, còn có cửu chuyển linh trận then chốt, tin tưởng toàn bộ phòng luyện khí đều phải bị phá hoại.

Tư Lăng đem hồn lực thu hồi sau, linh quang kiêu biến mất, khôi phục thành lúc đầu gây nhóm lửa khó coi đáng ghét. Bất quá hiện tại Tư Lăng căn bản không chê nó khó coi, trái lại bảo bối vô cùng, vuốt nó có chút bất bình cơ thể, mừng rỡ dị thường.

"Lú lo thu !!!!"

"Gào gào gào !!!!"

Nghe được hai đạo phần nộ tiếng kêu, Tư Lăng lúc này mới chú ý lên này ba con yêu, Tiểu Yêu Liên bị vừa này ánh kiêu ảnh hưởng, bao quanh mà lần tới bên trong góc muốn chết không sống. Tiểu Khôi cùng Trọng Thiên trên người mao chình lệch bất bình, một bộ chịu khổ chà đạp đáng ghét, hai con đều vô cùng phần nộ mà hướng hấn gào thét như sấm. Vừa này Tư Lăng thí nghiệm thời, hai con bởi đang cười nhạo này bản mệnh pháp bảo bề ngoài xem ra quá khờ, chưa kịp né tránh, liền bị biến thành linh quang kiêu linh quang cắt đi trên người bộ lông, đồng một khối tẩy một khối cực kỳ khó coi.

Tư Lăng phì một tiếng cười lên, lúc này đến phiên hấn cười nhạo này hai con.

Một lát, đem hai con yêu động viên sau, Tư Lăng lại sẽ phá hoại nghiêm trọng phòng luyện khí hơi hơi sửa sang lại, nhưng nó không đến nỗi xem ra quá thê thảm, tiếp theo sau đó thí nghiệm này còn gây nhóm lửa các loại thuộc tính tác dụng, rất nhanh phát hiện nó còn có thể ở đưa vào hồn lực nhiều ít biến ảo thành các loại hình dạng: Trường kiếm, đoản kiếm, trường tiên, ngắn tiên, hình tròn, hình bầu dục... Ai nha, không có không làm được, chỉ có không nghĩ tới.

"Tư công tử, người bản mệnh pháp bảo tên gọi là gì?" Nhưng có chút choáng váng Tiểu Yêu Liên hỏi.

Tư Lăng chính suy tư thời, Trọng Thiên trực tiếp án móng vuốt, Tiểu Yêu Liên đàn độn mà phiên dịch: "Chủ nhân nói, liền gọi gây nhóm lửa."

"... Điều này cũng rất không văn hóa." Tư Lăng khinh bỉ nó, "Không văn hóa thật là đáng sợ, đáng sợ hơn chính là còn ra đến mắt mắt xấu hổ!" Sau đó không nhìn xù lông Trọng Thiên, suy tư chớp lát, trực tiếp đánh nhịp nói: "Liền gọi biến hình!" Nó có thể biến ảo thành bất kỳ hình dạng, gọi biến hình chuẩn xác bất quá.

"Nhưng là Tiểu Hồng vẫn cảm thấy gọi nó gây nhóm lửa thích hợp nhất." Tiểu Yêu Liên thành khẩn nói rằng, bên cạnh là hai con yêu phụ họa "Gào gào" cùng "Lú lo" tiếng kêu.

Tư Lăng không nhìn chúng nó, đem biến hình thu vào trong đan điền dùng hồn lực uẩn dưỡng, sau đó thu dọn đồ đạc, ly khai ở lại: sững sờ hai năm phòng luyện khí.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Nữ lưu manh

Bởi vì Luyện Khí Thất phá hoại nghiêm trọng, trước khi rời đi, Tư Lăng phải đến Luyện Khí phong đại điện đi phó tiền bồi thường dùng, trả Luyện Khí Thất Ngọc Bài, sau đó trước tiên liền bay đi Hàn Thủy phong.

Hàn Thủy phong tuy rằng cự ly Thanh Hà phong chỉ có hai cái phong cự ly, nhưng so với bốn mùa thường thanh Thanh Hà phong, Hàn Thủy phong vô cùng có đặc sắc, hơn nữa là phương viên mấy trăm ngọn núi trong duy nhất băng tuyết hàn phong. Hàn Thủy phong dưới có một phương hàn đàm, hàn khí uy nghiêm đáng sợ, Trúc Cơ tu sĩ tiếp cận có thể cảm giác được nó thấu xương hàn khí, nếu là không cẩn thận hạ tiến vào hàn đàm, tuyệt đối sẽ bị hàn khí gây thương tích. Hàn Thủy phong sườn núi bắt đầu là hướng thọ không thay đổi tuyết động, sơn mây mù nhiều, tuyết trắng mênh mông, xa xa nhìn tới, càng là riêng một ngọn cờ, trở thành vùng này bạch phong.

Xa xa mà, liền nhìn thấy Hàn Thủy phong, Tư Lăng ở trên da thịt che kín bạc gang một tầng hồn lực ngăn cách hàn khí, trực tiếp bay đi tới.

Bản mệnh pháp bảo luyện chế hảo, Tư Lăng muốn cũng ghi nhớ Tư Hàn, không biết bản mệnh pháp bảo có hay không luyện chế tốt. Không tới đến trên núi động phủ trước, lại phát hiện bên trong không có người, chỉ có thể quay lại. Đường trên, trải qua Bách Hoa phong thời, gặp phải Tư Hàn Nhị sư tỷ Trương Như Hiệp, Tư Lăng không thể thiếu dừng lại cùng đối phương chào.

Trương Như Hiệp là cái khá là sáng rực rỡ anh khí nữ tu, trang phục trung tính, nhưng không che giấu nổi này vóc người bốc lửa, tương tự tính cách cũng như nam tử như thế không câu nệ tiểu tiết, thậm chí ở ở phương diện khác vô cùng cụ có nam nhân đặc sắc. Từ khi biết được Tư Lăng cái này người thời, Trương Như Hiệp vẫn đối với vị tiểu sư đệ này ngốc đệ đệ cực cảm thấy hứng thú, đặc biệt hai năm trước Tư Lăng nổi danh phương thức, càng làm cho nàng hơn nộ nụ cười đầy đủ nửa tháng, lại nhân lưỡng phong cự ly gần gũi, cách thiên kém năm mà liền chạy đi tìm Tư Lăng chế giễu, mãi đến tận Tư Lăng bế quan luyện chế bản mệnh pháp bảo.

Hai người hàn huyền một chút, Tư Lăng lại bị Trương Như Hiệp ép buộc tính mà đưa nàng thập đàn linh tửu, sau đó phương tốt bụng mà nói cho Tư Lăng nói: "Người từ Hàn Thủy phong tới là muốn tìm tiểu sư đệ chứ? Tiểu sư đệ bản mệnh pháp bảo còn chưa luyện chế được, nghe sư phụ nói bản luyện chế bản mệnh pháp bảo có chút khó khăn, khả năng cần thời gian ba năm "

Tư Lăng cũng không ngoài ý muốn, lúc trước nghe nói Tư Hàn tìm kiếm những cái kia đỉnh cấp vật liệu liền biết không phải cái gì thứ đơn giản, hơn nữa Tư Hàn lại có cái cường hào sư phụ ở sau lưng chống đỡ, chính mình cũng là cái ngạo khí mười phần, tự nhiên muốn luyện chế như thế tốt nhất. Tư Lăng lại khách khí mà cùng Trương Như Hiệp nói cảm ơn, ở nàng muốn mở hoàng kang chơi lưu manh thời, mau mau lưu về Thanh Hà phong.

Vùng này mấy cái phong, liên tục ở Thanh Ngọc chân quân vài tên đệ tử, Tư Lăng khả năng phân tới đây, xem ra cũng là có cấp trên thụ ý, mặc dù là Khách Khanh Trường lão thân phận, nhưng bởi vì Tư Hàn nguyên nhân, cũng trực tiếp chia làm Thanh Ngọc chân quân này một phái người. Lâm tử lớn hơn, cái gì điều đều có, chim nhỏ cũng là muốn phân bang kết phái, cùng lý, đại đệ trong môn phái hoàn toàn không thể nào làm được tương thân tương ái người một nhà, trong môn phái cũng là có phân chia thế lực.

Thời gian hai năm, Thanh Hà phong không có thay đổi gì, động phủ trước linh quả mọc hài lòng, bất quá xem chúng nó đầu cành cây trên linh quả số lượng, xem ra thường có người lại đây ăn vụng, liền không biết có phải là Liễu Thành Phong này gấu hài tử.

Về đến động phủ, Tư Lăng một lần nữa đem cửu chuyển linh trận bày lên, sau đó lại bắt đầu bắt đầu tu luyện.

Hai năm luyện khí, Tư Lăng cũng là có thu hoạch, mỗi khi linh lực tiêu hao sạch sẽ, sau đó đã tọa khôi phục thời, trong đan điền linh lực có sở dâng lên, làm cho bản một lần vọt tới Kim đan sơ kỳ đỉnh cao. Mà Tư Lăng cũng muốn sản cái này thời cơ, một lần phá tan Kim đan sơ kỳ đỉnh cao hàng rào, tu luyện đến Kim Đan trung kỳ.

Sau đó, Tư Lăng lại bắt đầu dài đến mười năm bế quan.

*****

Tư Lăng mở mắt ra, liền nhìn thấy trôi nổi ở trước mặt đưa tin bài, đây là Thiên Tông phái khẩn cấp truyền triệu đệ tử lệnh bài.

Đưa tay đưa nó tóm vào trong tay, thần thức dò vào kiểm tra, đưa tin bài lý đại khái ý tứ là truyền triệu Thiên Tông phái trong hết thấy Kim Đan kỳ lấy trên đệ tử cùng Khách Khanh Trường lão đến Thánh Đình phong Lăng Tiêu điện, triệu mở cuộc họp khẩn cấp.

Ngay sau đó Tư Lăng không thể không kết thúc bế quan, đem đang cùng Trọng Thiên đánh thịt nướng Tiểu Khôi tái về túi trữ vật, mang theo vẫn như cũ không có cái gì tiến bộ Trọng Thiên cùng Tiểu Yêu Liên cùng đi ra động phủ, hướng về Thiên Tông phái Chương môn vị trí Thánh Đình phong bay đi.

Đi tới Lăng Tiêu điện thời điểm, bên trong trải qua đến rồi bán điện người, Tư Lăng tỉ mỉ phát hiện bầu không khí có chút trầm ngưng, những cái kia Thiên Tông phái Nguyên Anh Trường lão vẻ mặt rất nghiêm túc, Kim Đan tu sĩ cũng cẩn thận mà trò chuyện, tựa hồ thật sự phát sinh chuyện gì đó không hay. Tư Lăng hướng về trong đám người nhìn một lần, liền nhìn thấy đứng ở Chương môn bên người Liễu Thành Phong một mặt hưng phấn hướng bản phát tay, Tô Hồng Phi cũng hướng bản gật đầu hỏi thăm. Tư Lăng gật đầu làm đáp lại, rất nhanh nghe được Trương Như Hiệp kêu to tiếng, nàng đứng ở Thanh Ngọc chân quân bên người, ra hiệu bản đã qua.

Suy nghĩ một chút, Tư Lăng không có chối từ.

Thanh Ngọc chân quân bên người ngoại trừ đại đệ đồ đệ Nghiêm Hạo, nhị đồ đệ Trương Như Hiệp, tứ đồ đệ Vu Tuyết ngoại, liền không có cái khác người.

Tư Lãng cho Thanh Ngọc thật Quân Hành thì lẽ sau, lại khách khí từng cái cùng mấy người chào, sau đó ở Trương Như Hiệp ra hiệu dưới, đứng ở bên người nàng, nhỏ giọng hỏi: "Trương đạo hữu, ta đại ca đâu?"

Nghe vậy, Trương Như Hiệp u oán mà liếc mắt nhìn hắn, nói rằng: "Tiểu sư đệ đang lúc bế quan, chính là khẩn yếu thời kì, vì lẽ đó Chương môn sư bá miễn hẳn lại đây cùng biết."

Cái gì khẩn yếu thời kì khả năng ở loại này hiển nhiên việc quan hệ môn phái đại sự thời điểm, miễn hẳn xuất quan? Tư Lãng trong lòng hơi lạnh lẽo, không nhin được suy đoán nói: "Lẽ nào... Đại ca chính đang trùng kích Nguyên Anh?"

Trương Như Hiệp trên mặt tươi cười, cười toe toét mà vỗ bờ vai của hắn nói rằng: "Không hồ là tiểu sư đệ huynh đệ, chính là thông minh!"

Tư Lãng vì vi nhú lên lông mày, này có thể hay không quá cấp thiết? Năm mươi tuổi Nguyên Anh tu sĩ... Trải qua không thể dùng thiên tài để hình dung, coi như ở Trung Ương đại lục cũng ít thấy. Nghĩ xong, trong lòng không khỏi có chút lo lắng, nguyên vốn còn muốn hỏi chút gì, phát hiện đại điện đã kinh biến đến mức yên tĩnh.

Thiên Tông phái Chương môn Thanh Nguyên chân quân vẻ mặt nghiêm túc, nhìn trong đại điện tu sĩ, chậm rãi mở miệng nói: "Chư vị, ngày hôm nay triệu đại gia tới đây, là có một cái chuyện khẩn cấp phải nói cho đại gia, đã chiếm được chứng thực, người của Ma tộc ra hiện tại Thương Vũ đại lục."

Lời vừa nói ra, ngoại trừ trải qua sớm biết được Nguyên Anh tu sĩ, hết thảy Kim Đan tu sĩ sắc mặt đều sợ hãi đại biến.

Không quá vài phút phản ứng mãnh liệt như thế, ở trong ý thức của bọn họ, từ xưa tới nay Ma tộc cùng Nhân tộc chính là không chết không thôi kẻ địch, Ma tộc tàn nhẫn dễ giết, mà Ma giới nghe nói sinh tồn hoàn cảnh ác liệt, tài nguyên khuyết thiếu, vẫn đối với Nhân tộc nơi giường giường mất hờ. Bất quá bởi vì hai giới có thiên nhiên cấm chế tách ra, làm cho hai giới vẫn tương an vô sự. Nhưng là vào lúc này, Ma tộc đột nhiên xuất hiện, lẽ nào là cấm chế bị mở ra?

Thanh Nguyên chân quân âm thanh trầm ngưng, ở cái này có thể chứa đựng hơn vạn người bên trong cung điện vang lên: "Trước tiên cùng đại gia nói một chút chúng ta phải đến tình báo, từ hai mươi năm trước bắt đầu, Thương Vũ đại lục các nơi liên tiếp xuất hiện một đám mang điệp hình mặt nạ tu sĩ, nghe nói, này quần điệp mặt tu sĩ thủ đoạn nham hiểm tàn khốc, khắp nơi cướp giết các phái đệ tử tinh anh, ta Thiên Tông phái những năm này ra ngoài chấp hành nhiệm vụ tồn lạc tu sĩ cũng có bao nhiêu chết thảm ở trong tay bọn họ. Sau đó trải qua điều tra, phát hiện những này điệp mặt tu sĩ dĩ nhiên là ẩn núp ở trong đại lục Ma tộc khổng lồ, chỗ cần đến tiêu diệt các phái đệ tử tinh anh, suy yếu các phái sức mạnh. Quảng thời gian trước, Bắc Địa xuất hiện quy mô lớn ma vật xâm lấn, cướp giết ta tu sĩ nhân tộc, Tây Cảnh cùng Bắc Địa so với lĩnh, nếu là bắc lộ đất lạc, Tây Cảnh cũng đồng dạng không cách nào chi lo thân mình."

Nghe xong Thanh Nguyên chân quân giải thích, trong lòng mọi người hơi lạnh lẽo, đồng thời rõ ràng bọn hắn ngày hôm nay được vui tới đây mục đích.

Quả nhiên, đón lấy Thanh Nguyên chân quân liền nói ra môn phái an bài cùng mệnh lệnh, vì phòng ngừa người của Ma tộc hỗn vào môn phái, Thiên Tông phái quyết định đóng sơn môn, chỉ có nắm giữ môn phái phân phát đặc thù bài mới có thể ra vào. Mà Thiên Tông phái làm Tây Cảnh đệ nhất đại phái, là hết thảy môn phái phong hướng tiêu, ở tình huống như vậy, Thiên Tông phái làm ra bất kỳ quyết định gì đều sẽ ảnh hưởng đến Tây Cảnh mỗi cái môn phái quyết định, vì lẽ đó Thiên Tông phái cho môn phái đệ tử rơi xuống một cái cường chế tính mệnh lệnh, hết thảy Kim Đan kỳ tu sĩ mỗi lần hai người tạo thành một đội, dẫn dắt năm tên Trúc Cơ kỳ đệ tử đến Tây Cảnh cùng Bắc Địa biên giới phòng thủ ma vật xâm lấn, hoặc là có thể đến Bắc Địa đi săn giết ma vật, đồng thời ngoại trừ trải qua trà trộn vào Tây Cảnh trong người của Ma tộc.

Tư Lãng mặc dù là Thiên Tông phái Khách Khanh Trưởng lão, thế nhưng tiếp thu Thiên Tông phái cung phụng, tự nhiên cũng đến ra phần khí lực, bất quá không giống Thiên Tông phái đệ tử là trực tiếp được cấp trên an bài, làm Khách Khanh Trưởng lão, có thể tự do lựa chọn chính mình muốn tổ đoàn đội, làm phần mềm hack gia nhập.

Cuối cùng, lại nói một chút chú ý sự tình hạnh, hội nghị phương kết thúc.

Chờ hội nghị kết thúc, Nguyên Anh tu sĩ bị lưu lại, người còn lại ly khai chờ đợi sư môn dưới phát mệnh lệnh.

Liễu Thành Phong ở Lăng Tiêu điện trước cửa kiếp rơi xuống Tư Lãng, ôm lấy bờ vai của hắn nói: "Tư tiểu đệ, ta dự định cùng sư tỷ đồng thời hành động, ngươi có muốn hay không gia nhập chúng ta?"

Tư Lãng đang muốn nói chuyện, Liễu Thành Phong tay liền bị người nắm, ở Liễu Thành Phong gào gào kêu đau thối, Trương Như Hiệp sờ sờ Liễu Thành Phong gương mặt tuần tú, cười híp mắt nói: "Liễu tiểu đệ đệ, cái này không thể được, Tư đệ đệ là muốn cùng chúng ta một tổ đâu ~"

Liễu Thành Phong đáng thương đi ba địa nhìn hắn, gọi nói: "Trương sư tỷ, không đợi như thế cướp người!"

"Ta chính là cướp người người có thể làm sao? Tiểu đệ đệ chưa đủ lông đủ cánh đây, cũng dám cùng lão nương cướp người!" Nói, đưa tay ở hắn bụng dưới tam giác mà sờ soạng một cái, mười phần lưu manh tướng.

Liễu Thành Phong hoảng sợ nhảy ra, thẳng lên cái cổ liền gọi: "Nói vậy, ta mao đã sớm trường đủ!"

"..."

"..."

Tư Lăng trong gió ngổn ngang mà nhìn xù lông Liễu Thành Phong, tâm nói người trọng điểm có phải là tính sai, nguyên lai tiểu tử này thuộc tính là hai gốc sao?

Tô Hồng Phi cũng thâm cảm thấy mất mặt, không muốn khi con trai như thế nuôi dưỡng sư đệ tiếp tục mất mặt xấu hổ cho nữ nhân khác đùa giỡn, bận bịu đã qua đêm hân kéo lấy, lễ phép cùng Nghiêm Hạo, Trương Như Hiệp, Vu Tuyết đám người cáo từ, liền kéo nhưng muốn gọi hiệu Liễu Thành Phong tẩn nhanh rồi đi.

Trương Như Hiệp thổi tiếng huýt sáo, rõ ràng là cái vốc người nóng nảy anh khí cô nương, nhưng về mặt đó nhưng mười phần lưu manh, lại một lần quét mới Tiểu Lăng Từ hạn cuối. Chờ tâm mắt của nàng chuyển tới Tư Lăng trên người thời, Tư Lăng sợ hãi cả kinh, chỉ lo nàng hồn vui lòng mà cũng đối với tự mình động thủ động cước chơi lưu manh.

"Tư đệ đệ, sắp tới tỷ tỷ trong lòng ngực đến ~ "

"..."

Nghiêm Hạo quay đầu, không đành lòng lại nhìn hai sư muội này phó dụ đồ đảng hoàng nam lưu manh tướng, đúng là nghiêm mặt, không nhịn được nói rằng: "Nhị sư tỷ, được rồi, tiểu sư đệ biết người đùa giỡn hân huynh đệ hội tức giận."

Thấy xưa nay cứng nhắc sư muội lên tiếng, Trương Như Hiệp chỉ có thể thu lại lên lưu manh, sau đó mấy người mang theo Tư Lăng ly khai ngọn núi chính, bay đi Thanh Ngọc chân quân Bách Luyện phong thương lượng chuyện kế tiếp.

Sở dĩ tiện thể trên Tiểu Lăng Từ, cũng là Thanh Ngọc chân quân cùng đệ tử đối với Tư Hàn chăm sóc, bọn hân đều là biết Tư Hàn coi trọng người huynh đệ này, Tư Hàn không ở thời, đương nhiên phải chăm sóc mấy phần. Hơn nữa Tư Lăng lúc này cũng muốn biết Tư Hàn tình huống, liền ngoan ngoãn theo bọn hân cùng đi.

Tư Lăng bế quan năm năm, rốt cục toại nguyện mà tu luyện đến Kim Đan trung kỳ. Đây ở giữa, vẫn chưa từng sinh ra môn, là lấy cũng không biết Tư Hàn luyện chế hảo bản mệnh pháp bảo, sau đó liền trực tiếp bế quan, chuẩn bị đem cuối cùng một đoàn Dị Hỏa luyện hóa.

Ở đây không thể không nói một tý Tư Hàn thể chế, không chỉ có linh căn là khó gặp bằng linh căn, thể chế càng là hiếm thấy Hỏa Linh lộ chứa, trời sinh có thể sử dụng linh căn nuôi thành Dị Hỏa. Đương nhiên, bằng là thủy tiến hóa, vốn là thủy hỏa tương xích, bằng cùng hòa cũng tương tự không thể hòa vào nhau, mặc dù là hiếm thấy Hỏa Linh lộ chứa thân thể, linh căn nhưng là biến dị bằng linh căn, căn bản không thể dùng linh căn nuôi thành Dị Hỏa, hoàn toàn có thể quên cái này phần mềm hack. Nhưng là một mực Tư Hàn ở bái vào Thiên Tông phái thời, Thanh Ngọc chân quân phát hiện hân Hỏa Linh lộ chứa thân thể, liền sinh ra một cái ý nghĩ, suy tư rất lâu, tướng môn phái bảo vật trấn phái bằng diễm lấy ra nhượng Tư Hàn thôn phệ. Tư Hàn cũng không phụ hân kỳ vọng, trải qua chín hiểm một đời sau thành công thôn phệ bằng diễm, làm cho linh căn lần thứ hai biến dị, có bằng diễm áp chế, hấp thu nhiều hơn nữa Dị Hỏa cũng không thành vấn đề.

Nguyên bản mười năm trước ở luyện hóa đoàn kia từ Huyền Thiên Bí Cảnh được địa hỏa thời, liền để hân tu vi một lần từ Kim Đan sơ kỳ vọt tới Kim Đan hậu kỳ, hiện tại luyện hóa Tư Lăng đưa cho hân đoàn kia thiên hỏa, vọt thẳng kích Nguyên Anh căn bản không thành vấn đề, thậm chí không cần Kết Anh đan.

Đương nhiên, xung kích Nguyên Anh cần thời gian không giống nhau, Tư Hàn hiện tại đến then chốt thời kì, cũng không biết quá trình này cần phải bao lâu thời gian, vì lẽ đó ở biết Tư Hàn sắp muốn xung kích Nguyên Anh thời, Thanh Ngọc chân quân thực sự là vừa mừng vừa sợ, chỉ lo xuất hiện cái gì bất ngờ, vẫn ở bên thủ hộ đề ngừa ngoại một.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Xuất phát

Đến Thanh Ngọc chân quân động phủ, nhân Thanh Ngọc chân quân còn chưa trở lại, Nghiêm Hạo ba người liền ở trong phòng khách ngồi chờ đợi, Trương Như Hiệp lấy ra từ Tư Lăng chỗ ấy đánh cướp đến Xuân Sơn Xuân Vũ, tự tại mà pha lên trà đến, không chút nào loại kia nghiêm túc chờ đợi sư phụ trở về chính kinh đáng đáp.

Tư Lăng nhất thời quần đến không được, tâm nói Thanh Ngọc chân quân môn hạ đệ tử quả nhiên không tầm thường, liền ngay cả xem ra rất đoan trang thực nữ Vu Tuyết cũng cuộn lại chân ngồi ở Nghiêm Hạo bên người, bốc lên một gốc cây linh đào dứt cho Nghiêm Hạo, thuận tiện nói một câu: "Ta thấy chúng ta sát vách toà kia phong lý loại rất nhiều linh quả, hương vị không sai, liền hái được một chút, Đại sư huynh, hương vị không sai chứ?"

Liền Tư Lăng rất nhanh rõ ràng Thanh Hà phong trên linh quả không chỉ có Liễu Thành Phong ghi nhớ, đồng thời còn có Thanh Ngọc chân quân môn hạ

đệ tử ghi nhớ.

Quả nhiên, Đại ca các sư huynh sư tỷ đều không phải người bình thường.

Thanh Ngọc chân quân môn hạ có sáu tên đệ tử thân truyền, ngoại trừ Nghiêm Hạo cùng Trương Như Hiệp, Vu Tuyết ở một tháng trước xuất quan, mà tam đồ đệ cùng năm đồ đệ ở ngoại rèn luyện không có vội trở lại, mà Tư Hàn tắc đang bế quan, vì lẽ đó lần này đi tham gia hội nghị chính là này ba tên đồ đệ. Đương nhiên, hiện tại Bắc Địa tuy rằng ma vật hoành hành, cũng không phải lập tức có thể chạy đến Tây Cảnh đến triệt dã, tình thế không có như vậy nghiêm túc, mà lại lại có Trung Ương đại lục sáu gia tộc lớn nhất tứ đại môn phái kháng, Tây Cảnh tạm thời vẫn tính là an toàn, Thiên Tông phái cũng không cần dốc toàn bộ lực lượng, mà là nội môn đệ tử chân truyền chỉ điểm một nửa. Như Thanh Ngọc chân quân môn hạ có sáu tên đệ tử chân truyền, ba tên vàng mệnh xuất sư môn liền có thể. Hiện nay có hai tên đệ tử ở ngoại, liền trực tiếp dùng đưa tin cùng bọn hắn, còn lại tùy tiện lại phái một hai tên đệ tử đi ra ngoài liền được rồi.

Tư Lăng ngồi ở bên cạnh, uống linh trà nghe ba người thương lượng ai mang đội đi ra ngoài, cuối cùng thương lượng kết quả là hiệu chiến Trương Như Hiệp cùng đoàn trang thực nữ Vu Tuyết đồng thời dẫn dắt đệ tử đi Tây Bắc biên giới, Nghiêm Hạo làm bọn hắn Đại sư huynh, ở sư phụ vội vàng làm tiểu sư đệ Kết Anh hộ pháp thời, hỗ trợ quản lý sư môn công việc.

Kết quả này tự nhiên không phải ba người cùng nhau thương nghị, mà là hai vị sư muội quyết định, Nghiêm Hạo này vị thân trọng thành thật Đại sư huynh hoàn toàn bị hai vị sư muội nắm mũi dẫn đi. Nhìn Nghiêm Hạo bất đắc dĩ lại dung túng về mặt, Tư Lăng không khỏi suy đoán có phải là làm Đại sư huynh người đều thân trọng tin cậy mà lại phải có một viên rộng rãi bao dung tâm, mới có thể chứa đến dưới phía dưới những cái kia làm âm ỉ lại không nghe lời sư đệ sư muội hổ. Đường Lắm Nham là như vậy, Nghiêm Hạo cũng là như thế.

Tư Lăng nguyên vốn là muốn hỏi Tư Hàn tình huống, nhưng là thấy bọn hắn sư huynh muội ba người lú ra lú rú chính mình chen miệng vào không lọt, nếu là xen mồm, đôi mắt chính là so với nam nhân còn muốn nam nhân Trương Như Hiệp, chỉ có thể phiên muộn mà ở bên cạnh uống linh trà. Trọng Thiên oa ở trên bả vai hắn, đồng tình ở trên mặt hắn xoa bóp móng vuốt lấy đó an ủi.

Rất nhanh mà, Thanh Ngọc chân quân trở lại.

Nghiêm Hạo bị hai cái cười híp mắt sư muội không trâu bắt chó đi cày, đưa các nàng thương lượng kết quả nói cho Thanh Ngọc chân quân.

Thanh Ngọc chân quân con mắt một tà, quay về đại đồ đệ liền mắng: "Liền ngươi hãy thành thật, tùy theo các nàng bắt nạt! Hai cái tiểu nha đầu phiền từ cùng ra ngoài, dài đến lại đẹp đẽ, ngoại một bị người bắt nạt đến lúc đó ngươi sẽ khóc đi. Hơn nữa ngươi nhẫn tâm nhượng sư muội của ngươi môn đối mặt như vậy xấu xí ma vật sao?"

"Sư phụ..." Nghiêm Hạo bị mắng khá là bất đắc dĩ, hắn cũng không vui hai cái sư muội cùng ra ngoài a, nhưng là các sư muội quá hung tàn, hắn trấn giữ không được a! Chỉ đành phải nói: "Nghe nói Tam sư đệ cùng Ngũ sư đệ từ Đông Châu vội trở lại, có bọn hắn tướng sấn hẳn là không quan trọng lắm." Đây là lúc trước Trương Như Hiệp đem ra khoan hãn tâm.

Trương Như Hiệp chỉ tay một cái, chỉ vào bên cạnh ngoan ngoãn trang bối cảnh Tư Lăng nói: "Sư phụ quên sao, chúng ta còn có Tư đệ đệ đây. Hẳn là chúng ta Khách Khanh Trường lão, tất nhiên là bang chúng ta. Tư đệ đệ, ngươi hội cùng với tỷ tỷ chứ?"

Tư Lăng gật đầu, ở Trương Như Hiệp đem hắn từ Liễu Thành Phong chỗ ấy ngăn lại thời, trong lòng cũng cân nhắc một chút bọn hắn thành tựu, liền biết bọn hắn động tác này đồng dạng là xem ở Tư Hàn mặt mũi chăm sóc hắn, ngược lại đều muốn đi ra ngoài, cùng bọn hắn đồng thời hành động ngược lại cũng không tồi. Trương Như Hiệp xem ra tuy rằng không giống cô gái, nhưng nhân phẩm của nàng là đáng giá người tin nhiệm.

Thanh Ngọc chân quân ánh mắt nhìn sang, Tư Lăng theo bản năng mà thẳng tắp sống lưng, phát hiện hắn uy thế như có như không mà đem hắn cùng Trọng Thiên bao phủ, trong lòng hơi lạnh lẽo. Quả nhiên không hổ là Nguyên Anh tu sĩ, bất luận Trọng Thiên bây giờ nhìn lên như thế nào nhỏ yếu vô hại, vẫn còn có chút hoài nghi.

Đương nhiên, Tư Lăng cảm thấy đến Thanh Ngọc chân quân xem ánh mắt của chính mình có mấy phần dị dạng, từ lần thứ nhất gặp mặt thời hắn liền phát hiện, khi đó lấy đây là chính mình ảo giác, nhưng là liền với mấy lần đều cảm giác được thời, Tư Lăng lại không cách nào cho rằng ảo giác. Bất quá Thanh Ngọc chân quân từ không từng nói mình, Tư Lăng tự nhiên cũng không tốt hỏi cái gì, chỉ là trong lòng miễn không được hội suy nghĩ nhiều.

May là Thanh Ngọc chân quân cũng không phải thật sự muốn làm gì, cái kia tìm kiếm uy thế rất nhanh liền thu hồi, đối với lưỡng người nữ đệ tử nói rằng: "Các ngươi tiểu sư đệ gia huynh đệ dung mạo so với hai người các ngươi còn muốn mạo mỹ như hoa đây, đi ra ngoài khủng sợ các ngươi cũng phải giúp hắn chặn sắc lang!"

Tư Lăng: = O = !! Biểu nói tới như thế bạch a, trưởng thành như vậy hắn cũng không quá yêu thích có được hay không!

Trương Như Hiệp cùng Vu Tuyết Tâm có buồn bã, bất quá vẫn là kiên định nói: "Sư phụ không phải lo lắng chúng ta hai người phụ nữ đồng thời hành động không được chứ? Tư đệ đệ chỉ ít là nam nhân, liền không cần để ý hắn tướng mạo rồi."

Một tổ từ không bình thường thầy trò mấy cái lăm lăm một lúc sau, Thanh Ngọc chân quân hay vẫn là đáp ứng rồi nhượng hai cái nữ đồ đệ đồng thời mang đội đi ra ngoài, coi như làm là rèn luyện hảo. Sau đó thu đến đại đồ đệ cẩn thận ở căn dặn hắn muốn thường xuyên chú ý phía dưới sư huynh đệ, có tình huống thế nào lập tức đi trợ giúp loại hình.

Chờ Thanh Ngọc chân quân thật vất vả dừng lại uống trà thời, Tư Lăng nhân cơ hội hỏi: "Chân quân, ta Đại ca hiện tại thế nào rồi?"

Tư Hàn hiện tại cũng không ở hắc Hãn Thủy phong trong, bởi vì chuyện xảy ra quá đột nhiên, mà lại Kết Anh là kiện đại sự, Thanh Ngọc chân quân đem

hắn đưa đến Thiên Tông phái phía sau núi một chỗ cấm địa trong, này cấm địa có tầng tầng cấm chế bảo vệ, chỉ cho phép Nguyên Anh kỳ Trưởng lão nắm đặc thù Ngọc Bài đi vào, người bên ngoài căn bản liền cấm địa ở nơi nào cũng không biết, càng không cần phải nói xông vào.

Nghe được Tư Lăng, Nghiêm Hạo mấy người cũng khá là quan tâm.

"Còn chưa có động tĩnh." Thanh Ngọc chân quân đảo không keo kiệt nói cho bọn hắn tình huống, "Phòng chừng còn muốn một quãng thời gian, các ngươi không cần lo lắng, nên làm gì liền làm gì, có vì sự ở đây." Trên mặt nói tới ung dung, trong lòng nhưng có chút lo lắng, trong lòng cũng là không nhịn được mắng đồ đệ này cuồng mệnh tu luyện, có một số việc muốn tiến lên dần dần, coi như có cảm giác nguy hiểm, cũng không phải như vậy không coi mình là sự việc.

Tư Lăng coi như lại không yên lòng, cũng chỉ có thể yên tâm, an ủi mình có Thanh Ngọc chân quân hộ pháp, nên thuận lợi. Hơn nữa hắn cũng cho Tư Hàn rất nhiều linh quả linh tửu, tiến giai, phòng tâm ma, phá tâm ma linh quả đều có, liền không tin còn khả năng phát sinh cái gì bất ngờ.

Mấy người lại thương lượng một chút sự tình, xác định ở sau mười ngày xuất phát, dồn dập cùng Thanh Ngọc chân quân cáo từ ly khai.

Tư Lăng cùng Trương Như Hiệp bọn hắn cáo từ sau, trực tiếp về đến Thanh Hà phong động phủ.

Tiểu Yêu Liên từ Tư Lăng trong tay áo bò ra đến, có chút lo lắng hỏi: "Tư công tử, chúng ta thật sự muốn đi đối mặt những cái kia liên ma thú cũng không đáng xưng là xấu xí ma vật sao? Có thể hay không không đi?" Nhất gan Tiểu Yêu Liên bất luận quá bao nhiêu năm, vẫn như cũ không dài bao nhiêu lá gan, từ khi nghe được Thiên Tông phái chương môn nhân tuyên bố chuyện này thời, toàn bộ yêu cũng không tốt.

"Đây là tự nhiên, coi như là rèn luyện đi." Tư Lăng đã có chuẩn bị tâm lý, vì lẽ đó khả năng bình thường tâm đối xử, hơn nữa có chút nóng lòng muốn thử: "Chỉ là trốn ở trong động phủ tu luyện, lại như nhắm mắt làm liều, tu vi hội trì trệ không tiến."

Hiếu chiến Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi đều án móng vuốt biểu thị chống đỡ Tư Lăng ngôn luận, dồn dập "Lú lo" "Gào gào" kêu phụ họa, xem chúng nó về mặt, hận không thể làm nóng người liền đi làm một vỏ lớn.

Thấy nó vẫn là lo lắng lo lắng, liền thích ăn nhất linh quả cũng không gặm, Tư Lăng không thể thiếu an ủi: "Yên tâm đi, có chúng ta ở đây, tuyệt đối sẽ không nhượng người rơi vào trong lúc nguy hiểm, người liền an tâm theo đi!"

Tiểu Yêu Liên oán thầm, cũng là bởi vì có các người, nó mới lo lắng a! Nếu là có Đại ca ở thật tốt, Đại ca mới không giống này ba con như vậy ngốc, gặp chuyện liền xông về phía trước hùng hục!

Bất luận Tiểu Yêu Liên như thế nào ở trong lòng đối với Tư Hàn thiên hô vạn oán, Tư Hàn lúc này đều sẽ không ra đến, mà Tư Lăng cũng không biết nó oán thầm, đón lấy mười ngày thời gian, hắn bắt đầu liệu mạng về linh phủ, họa đến nhiều nhất chính là lục phẩm linh phủ cùng hồn phủ, tình cờ nhân phẩm đại lúc bộc phát, cũng khả năng họa ra một tám thất phẩm linh phủ, bất quá thất phẩm hồn phủ nhưng chưa từng có từng thành công.

Đương nhiên, trong thời gian này không thể quên Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi khẩu phần lương thực.

Trọng Thiên khẩu phần lương thực ngoại trừ Thiên Ngọc tinh cùng linh quả, món chính vĩnh viễn là thịt thịt thịt, không có thịt biểu thị không vui! Vì lẽ đó nó tự cái tự mình đến phụ cận núi rừng trong săn giết rất nhiều yêu thú trở lại nhượng Tư Lăng sớm làm thành thom ngát thịt nướng đặt ở trong bao trữ vật tồn. Tuy rằng Tiểu Yêu Liên trải qua này mấy chục năm tu luyện, Hồng Liên không gian đã có 1 vạn mét vuông đại, nhưng lại muốn trồng cây lại muốn loại linh thảo, căn bản đáng không ra dư thừa không gian đến nuôi dưỡng một đám yêu thú làm dự trữ lương. Trọng Thiên biết Tiểu Yêu Liên phế vật trình độ, vì lẽ đó căn bản không chờ mong nó không gian, còn không bằng tự lực cánh sinh, sớm làm chuẩn bị cẩn thận.

Cho tới Tiểu Khôi, cũng là cái hung mãnh ăn thịt tính động vật, tương tự không có thịt không vui, này con lại không yêu ở tại Linh thú trong túi tu luyện tiêu hao thời gian, mỗi khi yêu thích cùng Trọng Thiên đánh thực, kết quả không giành được tổng bị Trọng Thiên đánh đến đầu chìm đều sưng lên gấp đôi không ngừng, nhưng vẫn là nhạo này không đối phương. Mà ở Trọng Thiên điều - giáo dưới, Tiểu Khôi đồng dạng đi tới kẻ tham ăn con đường.

Vì lẽ đó Tư Lăng cũng thật là muốn một trận bận việc, xem ra tốt nhất phái chính là nhất gan đáng yêu có thể đương nhà vườn Tiểu Yêu Liên.

Mười ngày đã đến giờ thời, Tư Lăng đem hết thấy gia đương hướng về túi trữ vật cùng Tiểu Yêu Liên Hồng Liên không gian một thả, liền rời khỏi, xem ra vô cùng lưu manh.

Tư Lăng đầu tiên là cùng Trương Như Hiệp, Vu Tuyết đám người đến Bách Luyện phong đi tới bái biệt Nghiêm Hạo —— Thanh Ngọc chân quân trải qua đi tới phía sau núi cấm địa, sau đó mới bay về phía Thánh Đình phong, ở Lăng Tiêu điện trước rộng rãi tràng thượng dừng lại.

Thiên Tông phái không hổ là Tây Cảnh đệ nhất môn phái, gốc gác thâm hậu, chỉ có thân ở trong đó mới biết bên ngoài đồn đại Thiên Tông phái thực lực chỉ là cái mơ hồ khái niệm, bày ở ngoài sáng thực lực chỉ là Thiên Tông phái cho phép người ngoài biết, trên thực tế nội môn ăn gấu bao nhiêu thực lực, ngoại trừ Chương môn, không có người rõ ràng. Lần này tổng cộng có một trăm tên Kim Đan đệ tử phân năm mươi tổ mang đội ra sơn, còn có hơn mười người Kim Đan Khách Khanh Trưởng lão gia nhập, này một thế lực, ở Tây Cảnh thế lực trong, trải qua đầy đủ nhượng người liếc mắt, chỉ có giàu nứt đổ đổ vách cường hào Thiên Tông phái mới cảm được ra đến.

Thanh Nguyên chân quân đứng ở Lăng Tiêu điện trước, nói rồi chút cổ vũ, sau đó nhượng môn hạ đại đệ tử Đường Lãm Nhiên tự mình đem đi ra ngoài sơn môn lệnh bài phân phát cho hết thấy Kim Đan đệ tử.

Đường Lãm Nhiên quân lệnh bài giao cho Tư Lăng thời, cười nói một tiếng "Bảo trọng".

Tư Lăng gật đầu đáp lễ, nói tiếng cảm ơn.

Nhận lệnh bài sau, mọi người liền bắt đầu xuất phát.

Ra Thiên Tông phái sơn môn sau, Trương Như Hiệp trực tiếp tung một chiếc Phi Thiên Thuyền, ba người bọn họ kể cả năm tên Trúc Cơ kỳ cùng tiến lên Phi Thiên Thuyền.

Này chiếc Phi Thiên Thuyền là Trương Như Hiệp, chất lượng tự nhiên không sánh được Tư Lăng này chiếc, bất quá so với bên trên thì không đủ so với bên dưới có thừa, ở những người khác xem ra trải qua là không sai trung đẳng loại Phi Thiên Thuyền, bên trong có ba mươi mấy gian phòng, trụ trên tám người thừa sức. Y này chiếc Phi Thiên Thuyền tốc độ, từ Thiên Tông phái ra phát đến Tây Cảnh cùng Bắc Địa biên giới, cũng phải thời gian một tháng, một tháng này mọi người liền ở Phi Thiên Thuyền lý tu luyện, làm sắp đến chiến đấu nuôi dưỡng tinh sức nhuệ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: An Túc Hoa

Một tháng sau, bọn hắn đến Tây Cảnh cùng Bắc Địa biên giới Phi Thiên thành, ở Phi Thiên thành hết thầy môn phái đệ tử hội hợp.

Phi Thiên thành ở vào Tây Cảnh cùng Bắc Địa biên giới, trong thành sinh sống hai cái địa vực tu sĩ, lại nhân vị trí địa lý, xưa nay lưu động nhân khẩu rất nhiều, là tây cùng bắc trong lúc đó nhất đại một cái tu tiên thành. Mà hiện tại, dĩ vãng toà này người đến người đi tu tiên thành lúc này lại thành Tây Cảnh đối mặt từ Bắc Địa mà đến ma vật đệ một chiến tuyến, cao cao trên tường thành chung quanh nhiễm phải vết máu, trong thành trải qua mở ra hộ thành đại trận. Đại trận ở ngoài, tường đồ vách xiêu, máu chảy thành sông, người tu huyết cùng ma vật huyết hỗn cùng nhau.

Ngoại trừ Thiên Tông phái tu sĩ, Tây Cảnh rất nhiều môn phái cũng phái sai đệ tử lại đây trợ giúp, Phi Thiên thành lý căng thẳng uể oải bầu không khí, cũng bởi vì bọn hắn đến có sở giám sát.

Lần này Thiên Tông phái mang đội người là Thanh Nguyên chân quân người thứ hai đệ tử Tần Ngô, ở Thiên Tông phái địa vị chỉ đứng sau Đại sư huynh Đường Lâm Nhiên. Tần Ngô là cái thời khắc trên mặt mang theo nụ cười nam tu, nhân xưng tiểu diện hồ, Kim Đan trung kỳ tu vi, tuy rằng tu vi không phải nơi này cao nhất, nhưng cũng là cái tâm tư cẩn thận rất có lòng dạ người, ở đối ngoại giao thiệp trên, hắn là lựa chọn tốt nhất, rất dễ dàng đem người vòng vào hắn cái tròng không tự biết.

Đi vào Phi Thiên thành sau, bọn hắn bị liền tiến cử phủ thành chủ, Phi Thiên thành thành chủ từng lên tự mình ra nghênh tiếp, vô cùng cảm tạ bọn hắn phía trước trợ giúp. Tần Ngô cùng từng lên hàn huyên vài câu sau, liền dẫn Thiên Tông phái đệ tử đến phủ thành chủ an bài khách viện nghỉ ngơi.

Chậm một chút, Trương Như Hiệp cùng Vu Tuyết đến gõ vang Tư Lăng cửa phòng, nói cho hắn Phi Thiên thành thành chủ ở trong phủ thành chủ đại đại tại yến hội, làm hết thầy đi tới Phi Thiên thành các phái tu sĩ đón gió tẩy trần, thuận tiện thương thảo đón lấy an bài công việc.

"Nhất định phải đi sao?" Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà hỏi.

Trương Như Hiệp đang muốn mở miệng, Vu Tuyết nhanh chóng nói rằng: "Tự nguyện làm chủ, có thể đi có thể không đi."

Lúc này, Trương Như Hiệp một tay khoát lên nàng sư muội trên bả vai, không thể chờ đợi được nữa mà mở miệng nói: "Ài, Tư đệ đệ nếu là không có chuyện gì, cùng tỷ tỷ cùng đi lộ lộ mặt đi, vừa vặn có thể đi sát sát Hồng Tiên môn đám kia tự cao tự đại nữ nhân mặt mũi, làm cho các nàng biết, cái gì mới là Thiên Tiên mỹ nhân. Các nàng cùng Tư đệ đệ so với, quả thực là một đám dong chi tục phấn, tục không chịu được, còn không thấy ngại chạy đến thương ánh mắt của người khác, quyền rũ có chủ nam nhân!" Trương Như Hiệp há mồm chính là một trận phách lý bá rồi, trong lời nói nói ngoại tất cả đều là bản thù Hồng Tiên môn nữ tu.

Vu Tuyết lúng túng, nàng nguyên vốn là muốn một cách uyển chuyển mà ám chỉ Tư Lăng, không cần để ý sư tỷ, nhưng là sư tỷ quá đứng đắn, hoàn toàn không cho nàng ngăn lại cơ hội.

Nghe xong Trương Như Hiệp, Tư Lăng làm sao không rõ ràng này đối với sư tỷ muội chạy đến tìm hắn nguyên nhân, lúc trước mới vừa dàn xếp lại không lâu, nhân đến phát chán lại chạy đến phủ thành chủ giã điểm Trọng Thiên trở lại nói Thiên Tông phái đệ tử cùng Hồng Tiên môn phát sinh tranh chấp, cuối cùng tuy rằng ở hai đội người điều giải dưới sống chết mặc bay, nhưng hai môn phái người đều tức giận đến tàn nhẫn. Hắn không có Trọng Thiên loại này lòng thanh thản, biết xung đột sống chết mặc bay, liền không lại quan tâm.

"Làm sao?" Tư Lăng trôi chảy hỏi một tiếng.

Trương Như Hiệp tất nhiên là không buông tha cái này bố trí Hồng Tiên môn cơ hội, trong lòng biết lấy Tư Lăng bức này tương mạo, quả thực là Hồng Tiên môn đám kia đâm phụ môn yêu nhất, chỉ lo chính mình một cái không chú ý, Tư đệ đệ liền cho Hồng Tiên môn cái nào nữ tu trực tiếp mạnh. Vì không cho tiểu sư đệ xuất quan sau có cơ tìm bọn hắn phiền phức nói bọn hắn không có bảo vệ cẩn thận hắn huynh đệ, Trương Như Hiệp đương nhiên phải làm hảo vận toàn chuẩn bị, tuyệt đối không thể để cho mạo mỹ như hoa Tư đệ đệ rơi vào Hồng Tiên môn đám kia nữ tiên tay.

Tư Lăng trước đây liền nghe nói qua Hồng Tiên môn là cái toàn môn phái đều là nữ tu môn phái, trong môn phái đệ tử đại thể là tu tập môn trong một loại đặc biệt song tu công pháp, đệ tử trong môn đều là loại kia trình tiết quan niệm khá là bạc nhược nữ tu, thông thường như vừa ý cái nào nam tu, sẽ dùng mọi cách thủ đoạn đến một đoạn nước sương nhân duyên, thông qua nam nữ giao hoan tăng cường thực lực. Hồng Tiên môn tuy rằng cũng không xưng được cái gì tà môn ma đạo, nhưng ở đạo thống trên, vẫn là rơi xuống thừa, làm đồng đạo chính nghĩa nhân sĩ sở khinh bỉ, đương nhiên nhất khinh bỉ chính là có chút Hồng Tiên môn đệ tử thường xuyên trên chọc có chủ nam nhân.

Mà hôm nay Thiên Tông phái cùng Hồng Tiên môn phát sinh xung đột nguyên nhân là Hồng Tiên môn một vị Tiên tử hướng về Thiên Tông phái một tên nam tu nhiều quảng mấy cái mỹ nhân đùa giỡn mấy câu nói, nhạ này nam tu sư muội, liền liền ồ ào, cuối cùng do một cái nhỏ nhỏ cãi nhau suýt chút nữa trên lên tới hai phái đấu tranh trên. May là Tàn Ngô cùng Hồng Tiên môn Phi Vũ Tiên tử đều biết thời điểm như thế này hai phái không thích hợp trở mặt, ngăn lại trận này xung đột.

Chỉ là, xung đột tuy rằng bình, nhưng Thiên Tông phái nữ tu môn nhưng là triệt để mà nào lên Hồng Tiên môn nữ tu, trong lòng bất chấp: Chúng ta Thiên Tông phái nam nhân cũng là các người khả năng quyến rũ sao? Dám quyến rũ sư huynh của ta (sư đệ), bói y phục của các người ném đến ma vật chông đi nhượng các người quyến rũ ma vật!

Nghe rõ ràng là xảy ra chuyện gì thời, Tư Lăng khước miệng vừa kéo, không biết nói cái gì tốt. Hắn đời trước là nữ nhân, tự nhiên biết nữ nhân trong lúc đó chiến tranh có thể nặng có thể nhẹ, không tới đến cái này thế giới sau, thấy được những người tu tiên vũ lực trị giá, coi như là nữ nhân cũng không thể khinh thường, lực phá hoại đồng dạng là gạch thẳng, cần bản không muốn cùng lẫn lộn vào, lập tức từ chối, quyết định an an phận phận mà ở trong phòng hảo hảo tu luyện.

Nghe được Tư Lăng quyết định, Vu Tuyết thở phào nhẹ nhõm, Trương Như Hiệp nhưng là không nói ra được thất vọng, nàng còn không hề từ bỏ đem Tư Lăng mọc ra đi tòa Hồng Tiên môn nữ tu điểm khí dự định, cảm thấy chỉ cần Tiểu Lăng Tử vừa ra mã, một cái đình hai, quét ngang Hồng Tiên môn muội chỉ không giải thích!

Chờ hai người sau khi rời đi, Tư Lăng tiếp tục vừa nãy chưa họa xong phù, hoàn toàn không có đem chuyện này để ở trong lòng.

Nhập dạ, phù thành chủ trong đại sảnh đèn đuốc huy hoàng, ăn uống linh đình.

Phòng khách ngoại, tuần tra thị vệ đi qua ánh trắng như thủy đình viện, không có phát hiện dị dạng, liền rời khỏi tiếp tục tuần tra.

Tư Lăng sở ở lại khách viện ly phòng khách chính rất xa, hoàn toàn không được trong đại sảnh không khí náo nhiệt ảnh hưởng, ở dạ minh châu chiếu rọi xuống, về mặt nghiêm túc vẽ một tấm lục phẩm hồn phù.

Đột nhiên, trong không khí bay tới một trận như có như không ngọt ngào mùi hoa, nguyên bản trôi chảy phù bút bỗng một trận, sắp thành công hồn phù bốc lên một làn khói xanh, tấm bùa này thành thất bại phẩm.

Tư Lăng tức giận nhìn ngoài cửa sổ, ần ần bởi vì hút vào này ngọt ngào mùi hoa mà có chút hỗn độn đầu, trước tiên ngừng thở, lấy ra một hạt Giải Độc đan nuốt vào. Mà nguyên bản nhằm chán nằm ngoài trên bàn dùng móng vuốt bắt dạ minh châu chơi Trọng Thiên lập tức như hít thuốc lắc như thể nhảy người lên, như một làn khói từ mở rộng cửa sổ nhảy ra ngoài.

Tư Lăng cảm giác đầu thanh minh sau, cũng thuận theo từ cửa sổ nhảy ra ngoài.

Chờ Tư Lăng chạy tới một chỗ sân thời, phát hiện giữa sân bồn hoa lý nhiều một đóa to bằng lòng bàn tay óng ánh trắng nõn hoa, nó không diệp không hành, cánh hoa tầng tầng lớp lớp, trực tiếp ở trên đất mọc ra một đóa hoa, ở trắng nõn dưới ánh trắng, thánh khiết mỹ lệ, toả ra mê người ngọt ngào mùi hoa.

Xoay chuyển ánh mắt, Tư Lăng nhìn phía xa xa, một vệt bóng đen xuất hiện, đã thấy là Trọng Thiên điều căn mộc cảnh trở lại, mộc cảnh một đầu khác mang theo một con so với thân thể hắn đại gấp ba ma vật. Này ma vật trải qua chết rồi, từ từ chi trên xem như một cái người, nhưng là này như khô kiệt như thể vóc người cùng này so với thân thể còn muốn đại gấp ba đầu, lại như cái dị dạng. Không thể nghi ngờ, từ trên người nó khí tức hắc ám có thể cảm giác được, đây là chỉ cấp thấp ma vật.

Trọng Thiên trực tiếp đem nhánh cây kia ném lên mặt đất, chạy đến trong sân cái ao đi tẩy miệng, phi phi phi thổi tiếng nước có biết nó có bao nhiêu ghét bỏ này xấu xí ma vật, muốn không phải vì mang trở lại cho Tiểu Lăng Tử kiểm tra, tại chỗ liền đem thân thể của nó trực tiếp một miệng yêu hỏa diệt.

Tư Lăng vốn là muốn dùng hộp ngọc đem đóa hoa kia bọc lại, nhưng ai biết này hoa lý thổ sau, dĩ nhiên cấp tốc khô héo, chỉ kịp dùng Băng Động Thuật đóng băng một mảnh sắp khô héo cánh hoa. Tư Lăng học Trọng Thiên đáng đáp, dùng cành cây mang theo con kia xấu xí ma vật thi thể mang về bọn hắn trụ trong sân.

Về đến trong phòng, Tư Lăng tự nhiên là đến biết rõ tình huống. Này hoa hắn không quen biết, bất quá Tiểu Yêu Liên nhưng là nhận thức, là ra tự Ma giới thâm uyên một loại hoa, tên là An Tức hoa, rơi xuống đất nở hoa, lý thổ tức khô, hội toả ra một loại ngọt ngào mùi hoa, nhượng nhân thần trí độn hỗn, rơi vào hỗn mê bên trong. Người của Ma tộc dùng thứ này tới đối phó người tu, mặc dù có chút bỉ ổi, nhưng hiệu quả nhưng là vô cùng tốt, loại này hoa cực ít có người nhận thức, một cái sơ sẩy thì sẽ nó nói.

Nhìn này đóa trái qua khô héo An Tức hoa, Tiểu Yêu Liên trong lòng có chút đáng tiếc, loại này tiêu vào Ma giới tuy rằng thông thường, nhưng Thương Vũ đại lục cũng không có, hơn nữa hay vẫn là chế tác An Thần linh đan một vị thuốc, nó giới thực hoàn toàn có thể che lại loại kia thấp hèn thủ đoạn, dùng nó tới đối phó người tu thực sự là xa xỉ.

"Tư công tử, chủ nhân nói, nó đến thời điểm, chính là này con ma vật canh giữ ở An Tức hoa bên cạnh, sau đó nhìn thấy chủ nhân đến, lập tức chìm xuống đất chạy trốn, bất quá nó chỉ là Ma giới lý một loại thổ thuộc tính tiểu ma vật, không có sức chiến đấu gì, chỉ cần khóa chặt khí tức của bọn nó, rất dễ dàng bắt được chúng nó." Tiểu Yêu Liên thay truyền lời.

Tư Lăng nhủ lên mi, từ nơi này có thể được vài dạng tin tức, xem ra Phi Phượng thành mặc dù có trận pháp bảo vệ, cũng không nhất định an toàn, dĩ nhiên nhưng ma vật trà trộn vào đến rồi. Không, hay là có Ma tộc trong người trà trộn vào đến rồi, làm ra ma vật.

Mãi đến tận nửa đêm, tiệc rượu mới lạc. Tư Lăng trước tiên đem Tần Ngô cùng Trương Như Hiệp đám người mời tới chính mình gian phòng, đem này đóng băng cánh hoa cùng ma vật thi thể cho bọn hắn, thuận tiện nói ra chính mình lúc trước hiểu biết.

Tần Ngô là một người thông minh, tương tự từ An Tức hoa cùng tiểu ma vật trong suy đoán đến rất nhiều tin tức, sắc mặt nhất thời có chút khó coi, trầm mặt nói rằng: "Phi Phượng thành trong nhất định có người của ma tộc trà trộn vào đến rồi, xem ra gần đây Phi Phượng thành lý biến mất tu sĩ cùng chúng nó có quan." Dứt lời, Tần Ngô hướng Tư Lăng chấp tay tạ, nói rằng: "Tư đạo hữu, nhờ có người phát hiện chuyện này, không phải vậy hậu quả khó mà lường được."

Tư Lăng cười cợt, chỉ nói câu trùng hợp.

Mặc kệ trùng hợp hay vẫn là cái gì, Tần Ngô lúc này lại là tin tưởng đây là thực lực của hắn, không hổ là Tư gia song tử, có như vậy xuất sắc huynh trưởng, đệ đệ tự nhiên cũng không kém.

Tần Ngô đem An Tức hoa cùng ma vật thi thể đồng thời thu, căn dặn bọn hắn phải cẩn thận sau, liền đi ra ngoài.

Tuy là nửa đêm, còn chưa nghỉ ngơi người rất nhanh phát hiện phủ thành chủ thủ vệ tăng mạnh gấp đôi, thậm chí một ít góc nhỏ đều muốn nhiều lần tuần tra mấy lần, không buông tha bất luận một nơi nào, cũng rất nhanh phát hiện mấy đóa An Tức hoa. Nghĩ đến là ẩn núp ở trong thành Ma tộc biết hôm nay Tây Cảnh các phái đệ tử đến, muốn nhân cơ hội suy yếu sức mạnh của bọn họ, mới biết cái này giống như cấp thiết động thủ, nhưng không ngờ đến đêm nay còn có người không có đi tham gia tiệc rượu, trái lại có lòng thanh thản oa ở trong phòng vẽ bùa, phương phát hiện ma tu âm mưu.

Chờ Tần Ngô ly khai, Trương Như Hiệp mau mau hỏi dò Tư Lăng có hay không đạo, dù sao cũng không ai biết dĩ nhiên hội có ma vật trà trộn vào đến gieo vào An Tức hoa, không cẩn thận đạo cũng là tình có thể duyên. Trương Như Hiệp nhưng là rất hồi hộp Tiểu Lăng Tử, nếu là Tiểu Lăng Tử ít đi sọi lòng, tiểu sư đệ xuất quan sau trách cứ năng không có giúp hắn xem trọng đệ đệ làm sao bây giờ?

"Ta không có chuyện gì, đa tạ Trương sư tỷ quan tâm."

Bảo đảm chính mình không sau đó, Tư Lăng cho hai người pha trên linh trà, hỏi dò đêm nay tiệc rượu đoàn người thương nghị kết quả, còn có đón lấy an bài công việc.

"Nguyên bản là kế hoạch ngày mai chúng ta muốn ra khỏi thành đi săn giết ma thú, bất quá đêm nay ra chuyện như vậy, từng thành chủ phỏng chừng hội đóng cửa thành, bài tra trong thành người, chúng ta chờ đợi chính là." Vu Tuyết tình táo phân tích nói.

Quả nhiên, sáng sớm hôm sau, từng thành chủ liền trực tiếp hướng về toàn thành phát ra mệnh lệnh, đóng cửa thành, mọi người không được đi vào, sau đó phái ra trong thành hết thầy thị vệ bắt đầu ở trong thành trắng trợn mà lục soát lên.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Oan gia ngõ hẹp

Ở Phi Thiên thành triển khai khí thế hùng lực lục soát Ma tộc hành động thời, Tư Lăng vẫn là oa ở trong phòng tu luyện vẽ bùa, Trọng Thiên hoàn toàn không coi mình là người ngoài, toàn bộ phủ thành chủ như nhập chốn không người, rất nhanh liền đem thăm dò, nhân đến không có chuyện gì thời, cũng theo cùng đi lục soát người của ma tộc.

Cũng bởi vì Tư Lăng một lòng tu luyện, trạch đến không được, đúng là bót đi rất nhiều phiền phức —— này phiền phức là Thiên Tông phái tập thể nữ tu môn cho hắn đưa tới, nguyên nhân là ở Thiên Tông phái nữ tu cùng Hồng Tiên môn nữ tu giảng trên sau đó, vì đã kích Hồng Tiên môn nữ tu, mạo mỹ như hoa liền nữ nhân cũng mặc cảm không bằng Tiểu Lăng Tử liền trở thành Thiên Tông phái nữ tu môn chiến thắng pháp bảo. Dương vẫn tự hào với mình tài

mạo song tuyệt Hồng Tiên môn nữ tu phát hiện các nàng thậm chí ngay cả người đàn ông cũng không sánh bằng thời, tuyệt đối là một loại xích quả quả làm mất mặt, Thiên Tông phái nữ tu môn cũng chờ Tiểu Lăng Tử đi đánh những cái kia Hồng Tiên môn nữ tu mặt mũi.

Tư Lăng đang nghe nói hai môn phái tranh cãi kéo lên chính mình sau, chỉ có thể = O = mặt, bất luận Trương Như Hiệp như thế nào mê hoặc, càng ngày càng mà không nghĩ ra cửa.

Phi Thiên thành hành động rất cấp tốc, từ trong cũng có thể thấy được từng lên vị thành chủ này ở Phi Thiên thành lý uy tín, bất quá tam thiên thời, liền tra ra Ma tộc người hành tung, chỉ là đáng tiếc chính là, bởi vì này Ma tộc người hết sức giáo hoạt, cuối cùng vẫn để cho người cho chạy trốn. Đương nhiên, người tuy rằng chạy trốn, nhưng trải qua lần này lục soát, cũng coi như là quét sạch ả núp ở trong thành những cái kia ma vật.

Ở bọn hắn đến Phi Thiên thành ngày thứ năm, Tư Lăng rốt cục bao quần áo chân thành theo sát Trương Như Hiệp bọn hắn ra thành, bắt đầu quét sạch xâm chiếm Tây Cảnh ma vật.

Mặt trời chiều ngã về tây, màu đỏ rực tà huy chênh chếch chiếu ở chiến tràng thượng ra sức đấu giết nhân thân trên.

Tư Lăng trong tay cầm "Biển Hình" biến ảo trường kiếm, kiếm trên vết trắng lấp lánh, ánh kiếm lướt qua, phát sinh âm thanh này tiếng vang, những cái kia xấu xí ma vật phơi bày quét trên đất. Quả nhiên sử dụng bản mệnh pháp bảo so với bình thường pháp bảo tiện tay, coi như không sử dụng hồn lực, một chiêu kiếm vùng quá, hiệu quả cũng vô cùng không sai. Hơn nữa hồn lực không chỉ là yếu thủ khắc tinh, cũng là ma vật khắc tinh, lực sát thương so với linh lực lớn hơn nhiều lắm.

Tư Lăng tuy rằng chăm chú giết ma vật, nhưng cùng lúc cũng quan sát bốn phía, liên lo lắng những cái kia giáo hoạt ma vật hội ả núp ở bên cạnh giấu đồng bạn thì thể đến đánh lén. Quả nhiên, liền thấy cách đó không xa một con ả núp ở đồng bạn thì thể dưới ma vật đột nhiên nổi lên công kích một tên Thiên Tông phái đệ tử, Tư Lăng sững sờ đã qua, "Biển Hình" biến ảo một cái trường tiên đem này người eo cuốn lấy cuốn đi, nhưng con kia ma vật vô huyệt, sau đó nhân cơ hội dùng hồn lực ngưng tụ thành kiếm đem chém giết.

"Ta, cảm ơn Tư tiên bối." Đệ tử kia kết nối lập ba địa nói, nhìn màu đỏ rực tà dương quang trong mỹ đến khó có thể hình dung người, trải qua siêu việt giới tính mỹ lệ, chấn động lòng người. Không khỏi có chút mặt đỏ, đột nhiên có chút rõ ràng trong môn phái các sư tỷ muội vì sao đối với hắn khuôn mặt này tin tưởng như vậy, liền ngay cả thân là nam nhân, hắn cũng có chút không chịu nổi.

Chờ mặt trời rơi vào sơn bên kia sau, ngày hôm nay sắp giết trải qua kết thúc.

Trương Như Hiệp cùng Vu Tuyết, Tư Lăng ba người đồng thời dùng đan hỏa đem trên mặt đất ma vật hủy thi diệt tích, sau đó ở phụ cận ở giữa núi rừng chọn cái đối lập trống trải địa phương, bày lên trận pháp, nhưng năm tên Trúc Cơ kỳ đệ tử nghỉ ngơi, mà ba người tắc ngồi cùng một chỗ bắt đầu thảo luận lên ngày hôm nay chiến đấu tình huống.

Đi tới biên cảnh đã có hai tháng có thừa, này hai tháng, ma vật phảng phất không cần tiền như thế cuốn cuốn không ngừng từ Bắc Địa vọt tới, mang theo một loại không phá Tây Cảnh thể không quay đầu lại khí phách. Cùng ma vật giao chiến mấy lần, bọn hắn liền nắm giữ nhất định quy luật. Những này ma vật đều là Ma giới cấp thấp tiểu ma quái, thực lực tương đương ở người tu Luyện Khí kỳ đến Trúc Cơ kỳ không giống nhau, rõ ràng là Ma tộc phái tới tuyển đầu tiên bìa đỡ đạn, chết bao nhiêu đều là không đáng tiếc. Mà mỗi lần một trăm ma vật trong, thường sẽ xuất hiện vừa đến hai cái trung giai ma vật, trung giai ma vật thực lực tương đương ở người tu Kim Đan kỳ. Đến nay mới thôi, bọn hắn gặp phải cao giai nhất ma vật chính là Kim Đan hậu kỳ, cũng vẫn không có gặp phải quá Nguyên Anh kỳ.

Ở gặp phải con kia Kim Đan kỳ ma vật sau, bọn hắn phát hiện tu vi càng cao ma vật, bất kể là thân thể hay vẫn là ngũ quan càng giống như người, chỉ có màu đen da thịt cùng người có tu sở khác nhau. Hơn nữa Kim Đan kỳ ma vật sức chiến đấu rõ ràng cao hơn người tu Kim Đan kỳ, gặp phải con kia Kim Đan hậu kỳ ma vật thời, ba người liền thủ cùng bỏ ra một quãng thời gian mới đem giết chết.

Bọn hắn lần này tới săn giết ma vật, thuận tiện ngưng năm tên Trúc Cơ kỳ đệ tử, vì lẽ đó bình thường ở phát hiện trung giai ma vật thời, liền do ba người bọn họ trên, đem năm tên Trúc Cơ đệ tử bảo vệ trong đó, thể cũng được khoảng thời gian này tới nay này một đội người phương thức chiến đấu.

"Nhị sư tỷ, ta phát hiện gần đây mấy ngày, trung giai ma vật càng ngày càng nhiều." Vu Tuyết là cái vô cùng cẩn thận nữ tu, rất nhanh liền suy đoán ra cái đại khái, "Có phải là Ma tộc có cái gì dị động?"

Trương Như Hiệp nhìn bảo vệ ngoài trận tình cờ đi qua ma vật, rơi vào trầm tư. Vì bảo vệ năm tên Trúc Cơ đệ tử, bình thường đến lúc đó sau, thì sẽ rào cản ra một chỗ bố trí trên bảo vệ linh trận lấy cung nghỉ ngơi, nhưng đoàn người khôi phục linh lực, giảm bớt áp lực. So với năm tên Trúc Cơ đệ tử, ba người bọn họ đều là Kim Đan kỳ, ngược lại không hội cảm giác được nhiều mệt.

"Tứ sư muội, người nói, có phải là Bắc Địa hoàn toàn bị Ma tộc đã khống chế?" Trương Như Hiệp đột nhiên hỏi.

"Có khả năng này."

Nghe các nàng phân tích, Tư Lăng cũng không nhịn được nói rằng: "Ta tương đối hiểu kỳ chính là, Bắc Địa nếu là cái thứ nhất xuất hiện ma vật địa phương, có phải là này lý có liên kết hai giới đường nói? Nếu là không có, Ma tộc vì sao chọn Bắc Địa làm cứ điểm dần dần làm khó dễ? Bắc Địa linh khí chỉ cao hơn Tây Cảnh một ít, nhưng cũng cao không đi nơi nào, tu luyện tài nguyên thậm chí không sánh được Đông Châu. Nếu là thật sự muốn cướp giật tài nguyên, bọn hắn có thể trước tiên lựa chọn Đông Châu động thủ." Tư Lăng buông xuống mí mắt, không có nói đúng lắm, mấy ngày nay hắn vẫn phát hiện phụ cận ả núp cao giai hơi thở của ma thú, hơi thở kia như ẩn như hiện, nhưng vẫn xa xa theo bọn hắn, vừa không có trực tiếp ra tay, nhưng trong lòng hắn không ngừng được lo lắng.

Ma vật cùng ma thú đồng dạng là Ma giới sinh vật, thể nhưng so với ma vật loại này xấu xí sinh vật, ma thú có vẻ cao cấp hơn một ít, tu luyện tới trình độ

nhất định thời, cũng có thể hóa hình thành người, cao giai ma thú ở Ma giới địa vị cũng không kém, thậm chí cùng người của Ma tộc không cái gì khác nhau. Mà ma vật coi như tu luyện đến cao giai ma vật, chúng nó vẫn là ma vật, bề ngoài có ma vật đặc điểm, vẫn là xấu xí không thể tả.

Từ khi Ma tộc ở Thương Vũ đại lục sau khi xuất hiện, mọi người chỉ biết là Bắc Địa ma vật hoành hành, đảo chưa có nói ra hiện ma thú, nhưng là hiện tại xuất hiện ma thú là chuyện gì xảy ra?

Cuối cùng không có thảo luận ra cái nguyên do đến, bất quá việc này Trương Như Hiệp bọn hắn đều để ở trong lòng, những ngày sau đó ngẫm cảnh giác.

Đương nhiên, cùng Tư Lăng lo lắng không giống, Trọng Thiên cũng đồng dạng phát hiện này con ma thú, nếu không là nó ẩn giấu quá được, Trọng Thiên đã sớm xông tới hảo hảo đánh một chiếc. Trọng Thiên theo Tư Lăng ra đến, lại như thông khí phạm nhân, nó hiện tại có sức lực, căn bản không sợ người bên ngoài phát hiện dị dạng, ở đoàn người giết chết ma vật thời, đại gia nó một miệng yêu hóa phun đi, hết thấy ma vật đều thành mảnh vụn tra, dùng mãnh sức chiến đấu thắng được Trương Như Hiệp bọn hắn tán thành.

Ở có cùng chung kẻ địch tình huống dưới, mọi người thông thường hội đối với đồng bạn khá là khoan dung, mình biết có vấn đề, cũng sẽ theo bản năng mà trước tiên bày đặt.

Quá mấy ngày, bọn hắn đột nhiên nhận được Thiên Tông phái phát tới tin tức, nhượng các đệ tử chú ý "Điện Điện" tập kích.

Cái gọi là "Điện Điện" chính là những cái kia đeo Điện Diện cụ tu sĩ, cũng là ma tu ở Thương Vũ đại lục Kiến lập một tổ chức, chuyên môn đến hồ Thương Vũ đại lục các phái đệ tử tinh anh. Trương Như Hiệp cùng Vu Tuyết là Tây Cảnh đệ nhất đại phái Thanh Ngọc chân quân môn hạ đệ tử thân truyền, tự nhiên cũng rất nhanh hơn "Điện Điện" săn bắt danh sách.

Trương Như Hiệp cười gằn, đối với Ma tộc nàng không có một chút nào hảo cảm, Điện Điện người dám tới, cô nài nài cũng không sợ chiến.

Sợ năm tên Trúc Cơ đệ tử có chuyện, Trương Như Hiệp trước đem bọn hắn đuổi về Phi Thiên thành, nhượng bọn họ cùng Phi Thiên thành tu sĩ đồng thời trấn thủ Phi Thiên thành, chỉ cần Phi Thiên thành không phá, ma vật muốn đi vào Tây Cảnh không phải là như vậy dễ dàng. An bài xong người sau, ba người bọn họ tiếp tục ở biên cảnh khu vực du đãng.

Những này tiểu ma vật hoàn toàn là bia đỡ đạn, Kim Đan tu sĩ vừa ra tay là có thể đưa chúng nó đánh thành tro tra, khá là có tính khiêu chiến chính là những cái kia trung giai chí cao giai ma vật.

Đương hơn mười người mặt đeo bán Điện Diện cụ tu sĩ đột nhiên tập kích thời điểm, Trương Như Hiệp uy phong lẫm lẫm đứng ở phía trước nhất, một bộ nữ hán tử xông lên trước đánh đáp, vậy tay chính là một cái đại sát chiêu, ngọn lửa rừng rực bao phủ vùng thể giới này, mỗi một sợi hỏa trong ẩn chứa một loại Dị Hỏa uy năng, hình thành một mảnh Địa ngục hỏa hải.

Tư Lăng hơi kinh ngạc, không nghĩ tới Trương Như Hiệp cũng trên người chịu Dị Hỏa, trải qua mấy ngày nay, Trương Như Hiệp ra tay chưa từng có dùng Dị Hỏa, chỉ là bình thường linh hỏa, nhưng này lực sát thương đã bắt phạm. Bất quá nghĩ đến nàng là biến hóa Dị Hỏa linh căn, mà lại khả năng bị Thanh Ngọc chân quân coi trọng thu làm môn hạ, tự nhiên cũng là thiên tư ngang dọc hạng người.

Tư Lăng trước đây ở Thập Vạn Sơn Mạch trong cùng Điện Diện người giao thủ quá, biết thủ đoạn của bọn họ, cũng sớm nói cho Trương Như Hiệp các năng, vì lẽ đó Trương Như Hiệp có sở đề phòng, một tay ra liền có hai tên Điện Diện tu sĩ bị ngọn lửa đốt cháy mà chết.

Ngay khi Trương Như Hiệp cùng Điện Diện người lúc giao thủ, Tư Lăng đột nhiên trong lòng vì quý, một mặt hồn lực tạo thành vòng bảo hộ nhảy lên cao mà lên, đem ba người bảo vệ trong đó, lúc này một đạo màu đen ma khí kéo tới, bắn trúng hồn lực trảo, làm cho toàn bộ hồn lực trảo đều kịch liệt bắt đầu dập dờn.

"Chuyện gì xảy ra?" Vu Tuyết kinh hỏi.

Tư Lăng vẻ mặt hơi lạnh lẽo, nói rằng: "Vu sư tỷ, ngươi đi giúp Trương sư tỷ!" Chờ Vu Tuyết gật đầu, Tư Lăng sắc mặt lạnh lùng, tiến lên nghênh tiếp, ra tay chính là một tổ lực phẩm bạo liệt hồn phù hướng về hư không đập đi tới, toàn bộ núi rừng đất rung núi chuyển, cũng đem ẩn thân người chấn động ra đến.

Một cái ma tu, còn có một con ma thú.

Này ma tu là cái hình dung khô cằn trung niên nam tử, toàn bộ người xem ra không có tí tẹo huyết nhục, chỉ còn dư lại một miếng da bọc lại xương, thực sự là cực kỳ khó coi, chỉ xem bề ngoài liền biết đây là một tên do người tu rót nhập ma đạo ma tu. Coi tu vi dĩ nhiên đã là Kim Đan hậu kỳ đỉnh cao, rất nhanh liền muốn Kết Anh. Này ma tu nhìn chằm chằm Tư Lăng một lát, sau đó cạc cạc cười lên, tỏ rõ vẻ vẻ hưng phấn, lại không lúc trước bị Tư Lăng bức ra đến chật vật.

"Thực sự là quá may mắn, không nghĩ tới thượng thiên như vậy quan tâm ta, nhượng ta trước tiên gặp phải ngươi..." Ma tu âm thanh rất khó nghe, như bị người bóp lấy cái cổ con vịt.

"Ngươi biết ta?" Tư Lăng trả lời một câu, lén lút nhưng ngưng tụ hồn lực bất cứ lúc nào công kích.

"Ta tất nhiên là không quen biết ngươi, bất quá Thiếu chủ của chúng ta nhận thức ngươi là được rồi!"

Tư Lăng rất nhanh liền nhớ tới ở Huyền Thiên Bí Cảnh lý hai lần bị hắn phá hoại chuyện tốt tên kia Ma tộc nam tu, hảo như bên cạnh hắn tùy tùng chính là

gọi hán "Thiếu chủ", e sợ ở Ma giới trong là vị thân phận không thấp quý tộc. Khi đó hán hai lần lợi dụng không gian quyền sách chạy trốn thời, xem ánh mắt của chính mình nhưng là hận thấu xương, không hoài nghi chút nào nếu là gặp gỡ, tuyệt đối sẽ bị đối phương trà thủ.

Thực sự là oan gia ngõ hẹp a.

Tư Lăng trong lòng giả mù sa mưa mà hít một tiếng, sau đó dưới chân giẫm một cái, "Biển Hình" biến ảo làm một đem linh quang kiếm, trực tiếp bỏ tới.

Đồng thời Trọng Thiên cũng gào gào kêu, gia nhập phun yêu hóa hành lệ, mục tiêu chính là này con ma thú, chuẩn bị đem đánh xuống nướng lên ăn. Đối với Trọng Thiên đại gia tới nói, rốt cục xuất hiện cái có tính khiêu chiến đối thủ, tuyệt bức muốn cho bọn hán ném thủ yêu hóa lợi hại!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Không gian quyền trục

Kim Đan tu sĩ ra tay, hơi một tí dời núi lấp biển, uy thế kinh người, quả thực chính là phá hoại hoàn cảnh đại sát khí, hơn nữa một con đũa lửa yêu thú, hiện trường quả thực chính là một mảnh Địa ngục.

Đối diện ma tu không nghĩ tới người này năng lực hội như vậy kỳ quái, đột nhiên không phòng bị bên dưới ăn cái thiệt lớn, nhất thời mình Bạch thiếu chủ từng nói, gặp phải này người thời, tuyệt đối không thể khinh địch, muốn bọn hán cẩn thận này người năng lực, này kiếm trên vết trắng xem ra lại như là quang linh căn linh lực, nhưng là tiếp xúc dưới phát hiện, căn bản không có quang linh căn nhu hòa chữa trị, ắn chứa khí tức so với màu đen ma khí càng thêm tàn bạo hại người, chế tạo ra lực sát thương vô cùng cường hãn.

Ma tu thu hồi lúc trước sự coi thường, phát tay chính là đạo đạo màu đen ma khí, hóa thành đầy trời đao gió quất đến. Tư Lăng nghênh chiến mà lên, kiếm trên vết trắng đảo qua, cùng đao gió chạm vào nhau, hai loại năng lượng tụ hợp, phát sinh âm âm âm tiếng nổ mạnh.

Ở Tư Lăng cùng ma tu lúc giao thủ, Trọng Thiên cũng đã khóa chặt này con ma thú. Con ma thú này thân hình vô cùng to lớn, giống như hổ, có chừng dài năm mét cao hai mét, toàn thân đen kịt, trên đầu có một nhánh hiện ra kim loại màu sắc sừng cong : khúc ngoặt, giác tiêm vô cùng sắc bén, vũ khí là đao gió. Cùng cao to uy mãnh ma thú so với, Trọng Thiên này thân thể nhỏ bé quả thực lại như là cái chuyện cười lớn, này ma thú một móng vuốt liền có thể đưa nó đè ngã. Bất quá trên thực tế, tình hình hoàn toàn nghịch chuyển, Trọng Thiên tốc độ quá nhanh, hơn nữa vô cùng nham hiểm mà chuyên chọn ma thú trên người mao nhiều địa phương phun lửa, đưa nó thiêu đến gào thét không ngớt, nhưng vẫn không cách nào khóa chặt kẻ địch, bị một con tiểu yêu thú chơi đến xoay quanh.

Bên này động tác quá to lớn, không cẩn thận liền tai vạ tới Trương Như Hiệp bọn hán bên kia, Trương Như Hiệp không thể không mang theo Vu Tuyết hai người tránh đến xa một chút, cũng nhân cơ hội giải quyết những này Điệp Diện tu sĩ. Hai người liên thủ, trong lúc nhất thời đúng là chiếm thượng phong.

Rất nhanh mà, Tư Lăng bên kia lại bắt đầu ở thế yếu, này ma tu là Kim Đan hậu kỳ tu sĩ, ma lực đầy đủ, kinh nghiệm chiến đấu phong phú, tự nhiên không phải Tư Lăng có thể so sánh. Tư Lăng vẫn ý thức được chính mình khuyết điểm, quá trẻ, lịch sự tình không đủ, kỹ xảo chiến đấu cũng không đủ thuần thực, không có chuyên môn sư phụ chỉ điểm, đều dựa vào tự mình tìm tòi, ở chế địch kỹ xảo trên khó tránh khỏi hạ xuống tiểu thừa, vì lẽ đó hán vẫn tìm cơ hội tới luyện chính mình, chỉ là đến cùng thời gian hay vẫn là quá ngắn.

Tư Lăng ánh mắt vì ngưng, chém động tác một tà, ở này ma tu cười gần phát mở kéo tới hồn lực kiếm thời, đột nhiên móc ra một tổ lục phẩm hồn phù liền đập tới, này vô cùng cường hào hành vi tự nhiên dạy người sai không kịp đề phòng, ngoại trừ những cái kia Trung Ương đại lục chân chính có nội tình thể môn phái đệ tử, còn có ai khả năng ra tay chính là mấy tổ mấy tổ lục phẩm hồn phù oanh đến, quả thực không nên quá cường hào!

Lục phẩm hồn phù uy lực thắng so với thất phẩm linh phù, tại chỗ nổ đến này ma tu mặt mày xám xịt, cũng nhìn ra Trương Như Hiệp cùng Vu Tuyết trọn mắt ngóac mồm, nếu không là hiện tại thời cơ không đúng, Trương Như Hiệp thật sự muốn hai tay phùng mặt làm hò hét trạng: Nì mã này không khoa học a, xem ra như vậy mạo mỹ như hoa Tư đệ đệ thùng sao có thể như vậy hung tàn đâu? Hần là nhượng tỷ tỷ đến bảo vệ hán mới đúng!

Lúc này, Trọng Thiên trải qua phóng hỏa đem con ma thú kia mao đốt rụi, đặc biệt cái móng khối này, quang thành thạch một mảnh, hồng nộn bóng bóng, xem ra rất khôi hài, cũng làm cho này con ma thú trong lòng cảm thấy cái quái gì vậy uất ức, thẹn quá thành giận bên dưới, ức thiên phát ra một trận rống giận rung trời, mở ra miệng lớn chính là uy lực kinh người tăng lớn đao gió kéo tới.

Này ma tu nhìn thấy chính mình ma sừng bị như vậy sỉ nhục, quả thực là lên cơn giận dữ, ra tay càng ngày càng sắc bén.

Đang lúc này, Trọng Thiên nhào tới, sắc nhọn mà trường móng vuốt từ thịt thịt lột trong dò ra, vung trao liền ở ma thú trên thân thể cắt ra một đạo sâu thấy được tận xương vết thương, thừa dịp ma thú bị đau thời điểm, Trọng Thiên nhào tới cắn vào ma thú cái cổ, này móng vuốt thật sâu xen vào ma thú

trên đầu, ma thú giầy dựa một lát, từ từ từ vong.

Mà ma thú từ vong cũng làm cho ma tu chịu đến ảnh hưởng, một ngụm máu phun ra ngoài, sắc mặt có chút ửng oải, nhưng nhìn về phía Tư Lăng ánh mắt nhưng hận không thể giết hẳn, khàn giọng mà gọi nói: "Ta thay đổi chủ ý, ta muốn giết các ngươi! ! Lại đem các ngươi thì thể mang về cho thiếu chủ!"

Trọng Thiên giết này con ma thú sau, về đến Tư Lăng trên bả vai, liếm móng vuốt, nhìn từ trên cao xuống mà bề ngỗ ma tu, một mặt xem kẻ ngu si về mặt. Trọng Thiên bề ngoài xem ra rất đáng yêu, khinh bỉ người về mặt xa không có Tiểu Khôi làm được như vậy thành công, bắt quả ở mắt đi ma sùng ma tu trong mắt, trải qua đầy đủ kéo cừu hận.

Cảm giác được hồn lực đã tiêu hao gần như thời, Tư Lăng bận bịu nhân cơ hội móc ra một bình linh tửu trút xuống, sau đó tránh thoát gào thét mà đến lốc xoáy, nhưng không ngờ phía sau còn có một cái lốc xoáy giáp công, Tư Lăng không tránh kịp, mạnh mẽ mà đã trúng một đòn, này cắn giết sức mạnh nhưng hận bên trong phổi bị thương, oa một cái phun ra một ngụm máu.

Nhìn xuống đau nhức, Tư Lăng liên tiếp biến ảo bước tiến né tránh lốc xoáy truy sát, liều mạng cho mình quán linh tửu, phát tay lại là mấy tờ hồn phù ném qua ngăn cản ma tu khi gần.

Này ma tu cười lạnh nhìn hẳn, phảng phất ở xem một cái sắp chết giầy dựa người, đang chuẩn bị ngưng tụ ma lực đem Tư Lăng trực tiếp giết khi chết, đột nhiên con kia màu đen yêu thú cung đứng dậy thể hướng hẳn đập tới, tốc độ kia quá nhanh, còn chưa né ra một cánh tay dĩ nhiên mạnh mẽ bị đối phương dùng móng vuốt xé đoạn. Cảm giác được thân thể trong nháy mắt ma thú, phát hiện cụt tay trên nhiều hơn một loại độc tố, kinh hãi đến biến sắc, mau mau ngưng tụ ma lực niệm phong lại này độc khí lan tràn.

Mà lúc này, Tư Lăng đem "Biến Hình" biến ảo thành một cái thuẫn bài ngăn trở quyền tích mà đến lốc xoáy, sản này ma tu bị thương thời điểm, đem ẩn giấu một trăm chuỗi hồn lực kiếm nhanh bắn xuyên qua.

"Bạo bạo bạo!"

Đất rung núi chuyển qua đi, là này ma tu bị nổ thành tàn tạ thân thể, rõ ràng bị thương rất nặng, liền nhúc nhích cũng mất công sức.

Này ma tu một đôi mắt tròn lên rất lớn, che kín tơ máu, nhìn lại giờ này thanh quang kiếm chém xuống một kiếm nam tu, cắn răng, vỗ một cái túi trữ vật, một tấm không gian quyền trực xuất hiện.

"Không được, hẳn muốn chạy trốn!" Vu Tuyết gọi nói.

Tư Lăng vùng kiếm đã qua, mục tiêu là này trương không gian quyền trực, nguyên vốn là muốn trực tiếp đem không gian quyền trực phá hoại, ai biết ma tu nhưng liều mạng sức mạnh cuối cùng chống đỡ chiêu kiếm này, sau đó trên mặt lộ ra một vết tươi cười quái dị, từ trên mặt đất đột nhiên xuất hiện một đôi bùn đất ngưng tụ thành tay đem Tư Lăng kéo lại, chưa cho hẳn thoát ly cơ hội, không gian kia quyền trực cũng thuận theo nổ tung, dĩ nhiên miễn cưỡng xé rách không gian, Tư Lăng kể cả này ma tu đồng thời bị không gian cuốn vào.

"..."

Trương Như Hiệp cùng Vu Tuyết còn đến không kịp quá đi cấp cứu, liền bị không gian quyền trực nổ tung thời dư uy đánh bay, này dư âm chấn động đến mức hai người phé phủ chấn động, khí huyết dâng lên.

Chờ nổ tung đã qua, hai người mau mau bò người lên bay nhanh lại đây kiểm tra, hiện trường khắp nơi bừa bộn, rừng cây sơn mạch bị san bằng, nơi nào còn có Tư Lăng cùng ma tu bóng người.

Trương Như Hiệp trái tim vì vì rung động dưới, trong nháy mắt có loại tê cả da đầu cảm giác, trầm giọng nói: "Sur muội, không gian quyền trực nổ tung sau, hội đem người mang tới chỗ nào?"

Vu Tuyết lắc đầu: "Ta cũng không biết, nên cùng không gian quyền trực định vị địa điểm có chỗ bất đồng đi, thậm chí có thể sẽ nhượng người ở đường hầm không thời gian trong lạc lối. Đương nhiên, tình huống khá một chút, rất nhanh liền có thể không gian đường hầm trong ra đến. Quyền trực này chỉ là cấp thấp không gian quyền trực, uy lực cũng không lớn, hẳn là sẽ không đem Tư đạo hữu truyền tống đến quá địa phương xa."

Trương Như Hiệp nhất thời đầy cõi lòng hi vọng mà nhìn nàng, "Ý tứ là, Tư đệ đệ khả năng bị truyền tống địa phương không xa?"

Vu Tuyết khuôn mặt co giật dưới, không có đánh vỡ chính mình sự tự lừa mình dối người.

Trương Như Hiệp nhìn những cái kia Điện Diện người thì thể nghiêng rằng nghiêng lợi một lúc sau, phương nói rằng: "Sur muội, tiểu sư đệ nếu là thành công Kết Anh, hẳn là rất nhanh liền sẽ xuất quan, đến lúc đó... Không có tìm được Tư đệ đệ chúng ta hay vẫn là dừng về sư môn đi."

Vu Tuyết nhíu lại mi suy nghĩ một chút, trong lòng hơi ưu tư, gật đầu đồng ý.

*****

Bắc Địa, Thiên Long quật.

Màu đen đá cẩm thạch xây thành cao to trong cung điện, ăn mặc xinh đẹp hơn mười người nữ tử ở ở giữa cung điện uyển chuyển nhảy múa, lụa mỏng mạn vũ, bên hông kim linh đỉnh đương, nũ eo đặt tại mỏng, xoay tròn trong nháy mắt lụa mỏng bay lượn, nũ tính huyền bí chỗ như ẩn như hiện, liễu tâm

hồn người.

Phía trên cung điện, hai tên nam tử mặt đối mặt ngồi, bọn hắn bên cạnh ai ngồi ăn mặc vũ nữ trang phục nữ tu, trên bàn bày rượu tiên nước thánh kỳ trân dị quả.

Chính đang thưởng thức ca vũ một tên nam tử đột nhiên đẩy ra đang dùng bộ ngực đầy đặn đè ép cánh tay hắn nữ tu, nghiêm nghị nhìn đối diện đẹp trai nam tử, nói rằng: "Thiếu chủ, Tề Lâm chết rồi."

Nghe vậy, người thiếu chủ kia vẻ mặt lạnh lùng, hỏi: "Ai giết chết?"

"Híc, không biết đây." Sáng khoái trả lời xong, nam tử lại cả lơ phát phơ mà ý ngồi trở lại bày ra mềm mại yêu thú bì chỗ ngồi, uống nữ tu đưa tới bên môi cực phẩm linh tửu,捏 lại hai con mắt lóe qua dị dạng ánh sáng.

Người thiếu chủ kia cười gằn nói: "Bất kể là ai giết chết, dám phá hoại bản tọa chuyện tốt, bản tọa nhượng hắn sống không bằng chết."

"Tề Lâm phụng mệnh ẩn núp đến Tây Cảnh tìm hiểu tin tức, hắn ẩn thân bản lĩnh là cực mạnh, liền ở Nguyên Anh tu sĩ mí mắt dưới cũng khả năng thông dong thoát đi, chết rồi xác thực đáng tiếc." Nam tử một mặt tiếc nuối nói, trong tay chuyển động ngọc chén, sau đó suy tư mà nhìn về phía đối diện nam tử, nói rằng: "Thiếu chủ, ngài phải Tề Lâm đi Tây Cảnh nhưng là phải tìm tìm người nào?"

Nghe vậy, người thiếu chủ kia sắc mặt khẽ biến thành lạnh, trong mắt đã dẫn theo mấy phần tức giận, Nguyên Anh sơ kỳ uy thế ép thẳng tới đối diện nam tử, mãi đến tận này nam tử sắc mặt có biến hóa mới thu hồi uy thế, lạnh lùng nói: "Đây không phải ngươi phải biết sự tình." Nghĩ đến trong trí nhớ người đàn ông kia, trong lòng hận không thể đem này trương so với nữ nhân còn mỹ lệ hơn mặt trứng nhân đạo hủy diệt, lại đem này người rút hồn luyện pháp, thi thể ném đến bên trong ao máu uy ác ma.

Nhìn ra hắn lạnh nhạt dưới lửa giận, nam tử mặc dù hiểu kỳ vô cùng, nhưng cũng biết chắc là vào lúc này lại chọc giận hắn sinh khí, chỉ là trong lòng khá là đáng tiếc không có sớm tìm Tề Lâm xác nhận một tý. Bất quá, Tề Lâm là ai giết chết, hắn đúng là biết, Tề Lâm ở trước khi chết, dùng cuối cùng một điểm sức mạnh khởi động trên người chứa kính, đem giết chết hắn người khuôn mặt tặng lại trở lại nhượng hắn nhìn thấy.

Đương nhìn thấy trong gương này trương bên môi nhuộm vết máu có vẻ càng ngày càng yêu dị tuyệt sắc kinh thể dung nhan, vẫn là không nhận được trái tim vì quý, kinh diễm vạn phần, sau đó khi phản ứng lại không nhận được thần phục vạn mệnh trùng hợp. Hắn đúng là không nghĩ tới sẽ là hắn... Nếu là hắn, có thể đem Tề Lâm bức đến mức này cũng không phải kỳ quái.

Bất quá, xuất phát từ tư tâm, hắn vẫn là đem chuyện này ẩn giấu, chỉ hi vọng này người khả năng may mắn mà chạy trốn bạo - loạn không gian đường hầm, nếu là như thế chết rồi, hội mất đi rất nhiều lạc thú.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 147: Quỷ giới

Các loại không quy tắc hư tuyến nhanh chóng tiếp cận lại trong nháy mắt rồi xa, hội tụ thành một loại vận vẹo mà ngổn ngang hồng sắc đường nét, không có bất kỳ quy tắc nào khác có thể nói.

Từ Lăng hai mắt chăm chú khản mà nhìn chằm chằm đường phía trước, chỉ lo chính mình một cái không chú ý, bởi vì đó làm này nhanh chóng đánh tới hồng sắc hư tuyến sinh ra ý sợ hãi không nhận được bước sai một bước, đợi chờ mình đều sẽ là bị bạo - loạn không gian chỉ lực trực tiếp cắn giết. Từ Lăng nhớ tới, không gian quyền trực nổ tung sức mạnh xé ra không gian, bọn hắn mới vừa bị hút vào không gian đường hầm thời, còn chưa phản ứng lại, bị thương mà tu không có bất kỳ phản kháng mà va tiến vào không gian kia đường hầm trong giấu diếm vòng xoáy, toàn bộ người bị hút vào không quy tắc trong không gian, trong nháy mắt hư vô biến mất.

Kim Đan hậu kỳ tu sĩ cường độ thân thể đang đối mặt không gian chỉ lực thời, coi như đầu hũ như thế yếu đuối, liền trong nháy mắt bị không gian chỉ lực cắn giết thành bột mịn, không để lại một tia vết tích.

Tình cảnh này tự nhiên nhượng hắn sợ hết hồn, nguyên bản tâm tình hồngбет lại nghiêm nghị mấy phần, cẩn thận bên trong lại thêm hoàn toàn tinh thần, thiết không thể bước sai một bước.

Ma tu gặp phải nhượng Từ Lăng đánh tới hoàn toàn tinh thần, thậm chí không dám ở nơi này loại địa phương chữa thương, chỉ có thể qua loa mà uống một bình Mộc linh dịch, nhượng linh dịch chậm rãi tắm bổ bị thương thân thể, chống một hơi, dự định ly khai này không gian đường hầm sau sẽ tìm cái chỗ an toàn chữa thương.

Trọng Thiên nằm nhoài trên bả vai hần, đuôi rào cản ở Tư Lăng trên cổ, như nam châm bình thường cố định lại thân thể, cũng biết lúc này Tư Lăng phân tâm không, vì lẽ đó mấy ngày qua nó vẫn an phận thủ đã ở ngòai xỏm ở Tư Lăng trên bả vai, thậm chí không có ồn ào nháo muốn ăn đồ ăn, quả nhiên này con dĩ vãng thường nháo một ngày không ăn đói bụng đến phải hoảng là chơi hần đây, này không phải có thể nhin được sao?

Tư Lăng không biết này cái không gian đường hầm thông hướng nào, trước đây tuy rằng nghe nói qua, cực hạn phá hoại sức mạnh xé ra không gian đường hầm không ổn định, nhân phẩm không tốt, tiến vào không gian đường hầm sau nếu là gặp phải không gian phong bạo, đều chơi xong đi, ngược lại mười tám năm sau lại là một cái hảo hán; nhân phẩm hảo, không gian đường hầm tuy rằng không ổn định, thế nhưng lệch khỏi không gian phong bạo, chỉ cần người có thể thuận lợi đi ra, ly khai không gian đường hầm sau, mặc dù ra hiện tại Quý giới nơi sâu xa, còn có tia sống sót cơ hội.

Tư Lăng nhân phẩm hiển nhiên cũng khá, không gian đường hầm tuy không ổn định, nhưng ít ra không có gặp phải không gian phong bạo.

Ở không gian đường hầm lý không nghĩ không nghĩ ngơi chính đi rồi nửa tháng, rốt cục nhìn thấy ngoại trừ huyền ảo đường nét cùng hồng sắc, phía trước xuất hiện thuần túy một điểm bạch quang.

Bạch quang là chỗ này không gian đường hầm phần cuối.

Tư Lăng kích chuyển động, trong lòng lại một lần nữa cảm thấy đến nhân phẩm của chính mình cùng vận khí cũng khá.

Trọng Thiên cũng rất kích động, nếu không là biết Tư Lăng phân tâm không, đã sớm bái đầu của hần gào gào kêu.

Nhìn này bạch quang càng lúc càng lớn, Tư Lăng ổn định tâm tình kích động, bước chân nhưng duy trì nguyên bản tần suất, mãi đến tận này không nhìn thấy hư thực bạch quang đang ở trước mắt, Tư Lăng hơi chớp một con mắt, tuy không biết một cước vượt qua sau thế giới là như thế nào, nhưng ít ra không thể so với không ổn định không gian đường hầm kém.

Tư Lăng vững vàng mà bước ra này bước.

...

Nhìn xung quanh hoang vu bụi bặm hoàn cảnh, Tư Lăng khoan mi soi lệ, lại một lần nữa ý thức được chính mình số mệnh thật sự không được, thật không tốt! Lẽ nào hần số mệnh món đồ này ở đời trước xuyên qua trước bị ác quỷ giam?

Hoang vu màu xám hoang sơn dã lĩnh không có một tia người sống khí tức, xa xa nhìn tới, liền thiên không cũng là ngọt ngào màu xám, người xem tâm tình cũng ngọt ngào lên, này vừa nhìn vô tận bình nguyên nơi hiện màu tàn tro trắng, tràn ngập nhân nhạ bụi thất bại khí, không có một ngọn cỏ, không một tia sinh khí, càng khiến lòng người sầm đến hoang.

Tiểu Yêu Liên là cảm giác đầu tiên đến hoàn cảnh mang đến không thoải mái, lay Tư Lăng vạt áo, trốn ở bên trong một môi mà nói: "Tư công tử, đây là địa phương nào? Tiểu Hồng cảm thấy rất không thoải mái, nơi này thật không tốt."

Trọng Thiên điểm lên đầu tò mò nhìn hoàn cảnh chung quanh, như là ở xác nhận nơi này là nơi nào.

Tư Lăng tay lý cảm hiện gây nhóm lửa hình dạng "Biến Hình", mà như vậy "Biến Hình" xem ra lại như một cái phổ thông gây, ở không thâm vào hồn lực biến ảo nó hình dạng thời, trực tiếp ngăn cách che dấu hơi thở, bất kể là ai cũng sẽ không biết nó là một cái bản mệnh pháp bảo vũ khí, tuy rằng bề ngoài xem ra quần người điếm, nhưng thường thường khả năng xuất kỳ bất ý, công người chưa sẵn sàng, làm được tiên phát chế nhân. Lúc này Tư Lăng hai tay chính mình buông xuống, xem ra không hề phòng bị, kỳ thực cả người đều nằm ở bị chiến trạng thái, chỉ cần một có tình huống liền có thể lập tức công kích.

Ở nhất nhân lưỡng yêu đều đang nghi ngờ nơi này là nơi nào thời, đột nhiên phát hiện cách đó không xa từ dưới nền đất khoan ra một vết màu trắng bóng dáng, khả năng phát hiện bóng người của bọn họ, này màu trắng bóng dáng như hít thuốc lác như thế nhanh chóng hướng về nơi này bay tới, chờ gần rồi thời, Tư Lăng phát hiện đây là một cái cấp thấp quý tu, liền thân thể đều không có tu luyện ngưng tụ, trắng bệch sắc mặt trắng bệch, một đôi ửng hồng con ngươi, xem ra không có ý tốt.

Tuy rằng không có ý tốt, nhưng Tư Lăng nhưng cảm thấy vô cùng thân thiết, thật giống như nhìn thấy đồng loại như thế.

Bởi vì tâm tình tốt, Tư Lăng ở tránh thoát cái kia quý tu công kích thời, cũng không có trước tiên giết hần, mà là dùng linh lực hóa thành một sợi dây thừng, trực tiếp đem hần bó thành bánh chưng.

Này quý tu cũng rốt cuộc biết Tư Lăng là không dễ chọc, đồ mất lướt qua vẻ sợ hãi, liền thân thể cũng hư ảo mấy phần, cũng có thể nhìn thấy thân thể hần phía dưới bụi đất hình dạng.

Tư Lăng tận lực để cho mình xem ra vẻ mặt ôn hòa, hỏi: "Xin hỏi nơi này là nơi nào?"

"Hoang Dã Chi Lâm." Quý tu đang hoảng mà trả lời, nhìn toả ra sinh giả khí tức Tư Lăng, không nhin được thêm thêm chính mình môi, linh hồn của người này toả ra mùi vô cùng nực nẻ, nếu như có thể nuốt linh hồn của hần, hần tu vi nhất định khả năng càng trên một tầng,, nói không chắc có thể trực tiếp Trúc Cơ.

Đột nhiên, quý tu hét thảm một tiếng, đau đến toàn bộ mọi người trên đất bắt đầu lăn lộn, linh hồn hảo như bị hỏa thiêu dầu phanh như thế, chỉ muốn vừa chết tránh được loại khốc hình này.

"Trọng Thiên!" Tur Lãng kêu một tiếng, có chút khiếp sợ ở Trọng Thiên thủ đoạn, dĩ nhiên chỉ là hư điểm một cái, này quý tu liền dường như muốn bị rút hồn luyện pháp như thể thống khổ. Hắn tuy rằng nhìn ra cái này quý tu đối với linh hồn hắn về tham lam, nhưng đời trước không ít gặp phải đối với chính mình thiện quý hồn thể mơ ước ác quý, nhìn đến mức quá nhiều, tự nhiên không có cảm giác gì.

Bất quá cái này thể giới quý tu cùng đời trước không giống, đời trước ác quý hiền lành quý trong lúc đó giới hạn rõ ràng, lại như trắng cùng đen, quang cùng ám, không thể điều hòa. Mà nơi này quý tu đều không hề khác gì nhau, tương tự là nhược nhục cường thực, chỉ cần tu vi cao, không có thiện ác phân chia, chỉ có sự phân chia mạnh yếu.

Trọng Thiên hừ một tiếng, móng vuốt vung lên, này quý tu mở hời đầm đĩa mà nằm trên đất, suy yếu đến không cách nào nhúc nhích, trong mắt tất cả đều là vẻ sợ hãi, tự nhiên cũng không còn dám mơ ước trước mắt cái này mỹ vị cực kỳ linh hồn.

Sau đó, Tur Lãng lần thứ hai câu hỏi thời, này quý tu cũng không dám nữa có ý đồ gì, đều đang hoảng mà giao cho.

Nghe được quý tu nói nơi này là Quý giới thời, Tur Lãng lần thứ hai vì chính mình vô địch môi cảm khái một tiếng, quả nhiên hắn không nên đối với chính mình số mệnh ôm bất kỳ hi vọng. Cự quý tu nói, nơi này là Quý giới Hoang dã Chi Lâm, là một cái không có bất luận hơi thở của sự sống nào hoang dã, nơi này ngoại trừ như bọn hắn loại này cấp thấp quý tu hội tình cờ đến tìm vận may ngoại, không có quý tu hội đồng ý đến nơi như thế này, liền quý quái đều không vui đến.

Tur Lãng đối với Quý giới nhận thức là từ Minh Hà thành trong nhà sách lý giới thiệu đại lục các loại địa vực thể ngọc biết, bên trong đều là nói sơ lược, không có cái gì thứ hữu dụng, vì lẽ đó lúc mới bắt đầu, thật không biết nơi này là Quý giới.

Đầu tiên, muốn tìm cái chỗ an toàn chữa thương, sau đó sẽ đi tìm hiểu tin tức, nghĩ cách ly khai Quý giới về đến Thương Vũ đại lục.

Nghĩ xong, Tur Lãng nhìn về phía này quý tu, này quý tu là cái cực kỳ tuổi trẻ gầy yếu nam tử, trước khi chết hẳn là tuổi không lớn lắm, mà hẳn lúc này tu vi là Luyện Khí bảy tầng, nhỏ yếu cho hắn tùy tiện nhắc giờ tay liền khả năng diệt.

Là muốn đem hắn giết hay vẫn là giữ lại sử dụng đây?

Khả năng là nhìn ra Tur Lãng tâm tư, này quý tu hoảng sợ trừng lớn đỏ mắt, gọi nói: "Tiền bối, đừng, đừng giết ta, ta biết có thể ẩn giấu sinh giả khí tức phương pháp, thậm chí nói cho người về nhân giới đường nói! !"

Thấy hắn như thể thức thời, Tur Lãng cực kỳ thoả mãn, vẫn là dùng linh lực hóa thành thanh đem hắn cột, như chơi đùa như thể phiêu ở giữa không trung, chính mình lôi kéo linh lực thành một bên khác, sau đó từ trong bao trữ vật lấy ra này chiếc Phi Thiên Thuyền hướng về không trung ném đi, liền trực tiếp lên Phi Thiên Thuyền.

Lên Phi Thiên Thuyền sau, Tur Lãng đem này quý tu tùy ý một thả, sau đó không Cố Phi Thiên Thuyền linh thức không tình nguyện tâm tình, trực tiếp ở thân thuyền trên võ trượng Ấn Thân phủ đem ấn thân. Nơi này là Hoang dã Chi Lâm, những cái kia lợi hại quý tu cùng quý quái đều sẽ không đặt chân nơi đây, tạm thời là cái chỗ an toàn, hơn nữa Phi Thiên Thuyền có che đậy thần thức công năng, lại ẩn thân, hắn liền không tin những cái kia quý tu có thể tìm được hắn!

Về đến Phi Thiên Thuyền, không nói Tur Lãng, chính là Trọng Thiên cùng Tiểu Yêu Liên đều ung dung không ít, đặc biệt Tiểu Yêu Liên, nó vốn là yêu thực, đối với sinh mạng khí tức mẫn cảm nhất, nhưng là hoang dã chi trong rừng đầy rẫy một loại tử khí, khiến cho không có một ngọn cỏ, nhất là thực vật sở cảm ghét.

Tur Lãng dùng tam thiên thời đả tọa chữa thương, dùng linh lực tắm rửa bị thương phế phủ cùng kinh mạch, sau đó lại dùng mười ngày thời gian cẩn thận mà củng cố một tỷ tu vi, quyền đương thả lỏng nghỉ ngơi.

Một tháng sau, Tur Lãng mặt mày hồng hào mà xuất quan. Ở không gian đường hầm thời gian nửa tháng, chốc lát không được thả lỏng, này so với cùng ma vật liên tục chiến đấu thời gian mấy tháng còn mệt hơn.

Tur Lãng lúc đi ra, liền nhìn thấy Trọng Thiên đại gia lười biếng nằm nhào ở đại sảnh trên ghế salong, trước mặt bày đặt một chậu phiến hảo thịt nướng, đuôi vui sướng qua lại đong đưa, tiết lộ chủ nhân vui vẻ tâm tình. Mà Tiểu Yêu Liên ôm viên linh quả ngồi ở một bên ghế, ở Trọng Thiên ăn xong thịt nướng sau, sẽ tự động cho nó thêm trên thịt nướng, chính chính là cái hiền lương thực đức nhân thể biểu hiện, hoặc là nói, thật là một có ánh mắt hảo thuộc hạ a. Mà Tiểu Yêu Liên thịt nướng tự nhiên là Tur Lãng trước đây nhân rồi thời sự trước tiên làm tốt, đem gửi ở Tiểu Yêu Liên này lý, Trọng Thiên nếu là muốn ăn liền đi tìm nó muốn, vì lẽ đó Tiểu Yêu Liên hiện tại không chỉ làm nhà vườn, còn phụ trách cho lưỡng con yêu thú đầu thực.

Tur Lãng nhìn một chút, phát hiện Tiểu Khôi không có như dĩ vãng như thể được thả ra, hắn có chút âm u mà phân tích, e sợ Trọng Thiên sợ Tiểu Khôi sau khi ra ngoài cùng nó đánh thịt nướng, vì lẽ đó quyết định vẫn để cho nó ngoan ngoãn ở Linh thú túi mẽ, không chỉ có thể tu luyện, còn khả năng bớt đi một chút thức ăn.

Nhìn thấy hắn xuất hiện, Tiểu Yêu Liên vui mừng mà lần lại đây, ngẩng đầu nhuyển nhu nhu hỏi: "Tur công tử, ngài hảo sao?"

Tur Lãng đưa tay đầm đầm đầu của nó, cười nói: "Tự nhiên hảo. Đúng rồi, cái kia quý tu đâu?"

"Chính ở quan hắn phòng gian nhỏ đây." Tiểu Yêu Liên chỉ vào Phi Thiên Thuyền trong một gian đặc thù bố trí quá tu luyện thất nói rằng.

Tur Lãng kinh ngạc hỏi: "Quan hắn làm cái gì?"

"Chủ nhân nói hần chương mất, hồng rồi khẩu vị của nó cùng muốn ăn, trực tiếp nhốt phòng tối." Vẫn như cũ rất thành thực Tiểu Hồng muội muội nói như thế.

Tư Lăng khoe miệng co giật, liền ở luyện thi không gian như vậy xứ địa phương đều có thể mặt không biến sắc mà chụp mỗi, một cái nho nhỏ quý tu khả năng ảnh hưởng tâm tình của nó sao? Chỉ sợ là này quý tu lúc trước loại kia quay về linh hồn của hần chảy nước miếng đáng dấp chọc giận nó, cảm giác mình hết thấy vật gặp phải mơ ước, mới sẽ tức giận mà đem người nhốt phòng tối đi.

Như thế một suy đoán, nhất thời trong lòng lại có chút khó chịu, ám nắm tay xin thề, chờ hần sau đó lợi hại, chính là phong thủy thay phiên chuyển thời điểm, tuyệt đối muốn cười ở Trọng Thiên trên đầu đánh nó cái đầu đầy bao!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Quét mới hạn cuối

Tư Lăng đi tu luyện trong phòng đem con kia quý tu đề chạy ra ngoài, sau đó phát hiện này quý tu một tháng qua có vẻ như sinh hoạt đến không sai, nguyên vốn có chút tan vỡ khí tức không chỉ có vững vàng, hơn nữa tu vi còn tăng lâu một chút.

Tư Lăng nhíu mày, hỏi lại trốn đến hần trong tay áo Tiểu Yêu Liên, "Tiểu Hồng muội muội, các người cho hần đầu đã ăn sao?"

Vì lý do an toàn, Tiểu Yêu Liên ngoại trừ Tư Lăng ngoại, cũng không mong muốn ở trước mặt bất kỳ người nào tiết lộ chính mình, coi như đây là một con nhỏ yếu đến có thể tùy tiện bóp chết quý tu cũng như thế, vì lẽ đó vào lúc này chính trốn đến hần trong tay áo. "Àn, lúc trước thấy hần khí tức bất ổn, hao như bị thương, liền cho hần một ít mộc linh khí, bất quá chủ nhân nói, rất lãng phí, vì lẽ đó Tiểu Hồng không có cho quá nhiều."

Sau khi nghe xong, Tư Lăng không nhịn được cười lên, Tiểu Yêu Liên là đem quý tu coi như thực vật như thế tùy tiện cho mộc linh khí hảo trợ hần nhanh lên một chút nở hoa kết quả từ sao? Tuy rằng cảm giác thấy hơi buồn cười, bất quá nghĩ đến mộc linh khí chữa trị năng lực, ngược lại không kỳ quái, quý tu cùng người tu tuy rằng tu hành phương thức không giống nhau, nhưng bản nguyên nhưng là như thế. Hơn nữa Trọng Thiên bình thường là mặc kệ Tiểu Yêu Liên làm sao sử dụng nó tu luyện đến mộc linh khí, lúc này đúng là quân thúc lên, e sợ còn ở tính toán quý tu mạo phạm chuyện của bọn họ, quả nhiên là cái hẹp hòi lại thù dai, lại như cái tiểu hài tử như thế, không thể dễ dàng đắc tội.

Trọng Thiên nhìn thấy này quý tu bị đề chạy ra ngoài, đuôi ở trên ghế salông dùng một cái quăng dưới, này dùng âm thanh dọa này quý tu sợ hãi đến suýt chút nữa nhảy lên đáng dấp, Trọng Thiên đại gia hải lòng thử nhe răng, phảng phất ở đùa nhỏ yếu sùng vật như thế, thực sự là quá ác liệt. Chẳng biết vì sao, nhìn thấy nó này đại gia dạng, Tư Lăng liền cảm thấy ngứa tay, không nhịn được vỗ một cái, rất nhanh liền được Trọng Thiên một móng vuốt nạo đến.

Này quý tu giật mình nhìn đối với nạo một người một thú, nhưng thấy này cực kỳ xinh đẹp nam nhân như không có chuyện gì xảy ra mà sẽ bị nạo bị hư hao từng cái từng cái tay áo liềm đến phía sau thời, trải qua đại ra, thậm chí có chút tan vỡ —— hần đến cùng là nhạ ra sao quý đệ người tu a a? Một điểm đều không có trong truyền thuyết Kim Đan tiền bối nên có cao linh chi hoa hình tượng! Sớm biết này một người một thú như thế quý đệ, coi như bởi vì bị thương thần trí mơ hồ, hần cũng tuyệt đối không đến chiêu nhạ bọn hần! !

"Người nói người biết ẩn giấu sinh giả khí tức phương pháp cùng về nhân giới đường nói?"

Nghe được đối phương thanh âm bình tĩnh, quý tu về mặt hơi thu lại, mau mau gặt đầu, biểu thị mình tuyệt đối không nói láo.

Quý giới tự nhiên là quý tu môn địa bàn, ngoại trừ quý tu ngoại, còn có các loại loại hình quý quái cùng cương thi, mà những thứ đồ này đều có một cái đặc điểm, chính là không có sinh giả khí tức, trái lại trên người có chứa người chết đặc biệt tử khí cùng sát khí, thậm chí sinh giả huyết nhục mới mẻ cùng sạch sẽ linh hồn, là bọn hần thích nhất đồ ăn. Cái này cũng là vì sao lúc đó Tư Lăng vừa ra hiện, này quý tu liền khả năng phát hiện, không muốn sống như thế mà nhạo tới. Rất nhiều không cần thận lưu lạc đến Quý giới người tu, nếu là không đủ mạnh mà lại không có đúng lúc ẩn giấu lên khí tức, quả thực như một khối mỹ vị thịt mỡ, hấp dẫn Quý giới hết thấy sinh vật bất cứ lúc nào nhào tới cắn một cái.

Tư Lăng đương nhiên sẽ không coi chính mình hiện tại vô địch rồi, Quý giới ngoại trừ giá rẻ quý tu, còn có rất nhiều nhân vật mạnh mẽ, có thể không phải là mình có thể đối phó, cần trọng một chút chuẩn không sai.

"Ta biết có một loại trái cây khả năng ẩn giấu sinh giả khí tức, tên là Mỹ Nhân Khô Lâu quả, sinh trưởng ở Tử Vong Sâm Lâm lý, chỉ cần có thể tách ra Mỹ Nhân Khô Lâu Phong, liền khả năng hái được, ăn một viên mỹ lệ khô lâu quả, thời hạn có hiệu lực là mười ngày thời gian." Quý tu nom nớp lo sợ mà trả lời, sau đó dừng lại, nhìn đối diện cái kia xinh đẹp như nghệ thuật nam nhân, nuốt ngụm nước bọt, nói rằng: "Cho tới đi về nhân giới đường nói... Nó ở Quý Vương thành trong."

Tur Lăng nhàn nhạt nhìn hần, trên ngón tay nhảy lên một tia hồn lực, nói rằng: "Ta không thích có người ở trước mặt ta chơi âm mưu."

Nghe ra hần trong lời nói sát khí, quý tu vội vàng nói: "Tiền bối, cũng không phải là vấn đề chơi âm mưu. Chỉ là... Vấn đề chỉ muốn muốn cái sống sót cơ hội."

Sau khi nghe xong, Tur Lăng trong lòng hơi động, nhìn về phía hần quý khí âm trầm mặt, cảm giác được loại kia người yếu đối với cường giả trời sinh sợ hãi thân phục bản năng, nhưng lại muốn thu được khát vọng sinh tồn. Hần cũng từng nhỏ yếu quá, cẩn thận từng li từng tí một mà gây dựa cầu sinh, nỗ lực tu luyện, nỗ lực trở nên mạnh mẽ, bất quá là không muốn để cho những cường giả kia tùy tiện tiện một câu nói Chúa Tể chính mình sinh tử cùng vận mệnh.

Ngay khi quý tu thấp thỏm trong lòng bất an nghĩ chính mình có phải là chọc giận hần, lại nghe thấy hần nhàn nhạt hỏi: "Tư Vong Sâm Lâm ở phương nào?"

Đây là muốn ý bỏ qua cho mình?

Quý tu trong lòng vui vẻ, vội hỏi: "Nó cự ly Hoang Dã Chi Lâm không xa, hướng về đông phương hướng."

Tur Lăng lập tức dùng thần thức cùng Phi Thiên Thuyền linh thức liên lạc, nhượng nó hướng về phía đông bay đi, rồi đi trước Hoang Dã Chi Lâm. Ngày linh thức khá là nghịch ngợm, là cái tùy hứng chủ nhân, ở Tur Lăng cho phép một đồng chỗ tốt sau, mới hướng về phía đông bay đi.

Chỉ thị xong Phi Thiên Thuyền sau, Tur Lăng hít mắt nhìn về phía này quý tu, đột nhiên hỏi: "Người một giới cấp thấp quý tu, như thế nào hội hiểu được này hai loại đồ vật?" Bất hần đương kể ngu si đây, lúc trước vì bảo mệnh, vội vàng bên dưới năm hai thứ này làm thủ đoạn bảo mệnh, liền có thể biết bình thường quý tu tuyệt đối không biết này hai loại đồ vật, mới hội làm mạng sống dựa vào.

Quả nhiên, nghe được Tur Lăng, quý tu cứng ngắc dưới, rất nhanh liền đang hoảng nói: "Ta, ta cũng không phải là chết rồi đến Quý giới quý tu, mà là ở Quý Vương thành trong sinh ra, ta vị trí gia tộc ở Quý Vương thành trong có chút thế lực, có thể biết rất nhiều chuyện."

Nói như vậy, này đảo có thể giải thích, bất quá hần nghe nói nếu là sinh ra ở Quý giới dân bản địa, tu vi bình thường có thể so với chết rồi trực tiếp trở thành quý tu tu vi cao, thân thể cũng khá là ngưng tụ, không giống hiện tại này phó bạch thăm thăm khinh thường đột nhiên đáng đáp, linh hồn đều là phiêu. Điều này cũng đem chính mình khiến cho quá thảm chứ?

Phảng phất là nhìn ra Tur Lăng trong mắt ý tứ, cái này gọi là Lâm Dương quý tu chậm chậm mà giải thích, hần vốn là ở Quý Vương thành Lâm gia bang chi chi tử, sau đó bị cái khác quý tu ám hại, mất đi tu vi không nói, còn bị gia tộc đuổi ra ngoài, cuối cùng vì bảo mệnh, chỉ có thể lưu lạc đến Hoang Dã Chi Lâm phụ cận thành thị, dựa vào đến Hoang Dã Chi Lâm kiếm chút người bên ngoài bỏ ở nơi này không nên tài nguyên tu luyện.

Điều này cũng rất chán nản.

Tur Lăng cảm thấy này quý tu thân thể ngạnh làm sao cùng chính mình nguyên chủ như vậy như đâu? Ngoại trừ hần không có như nguyên chủ như vậy bị coi thường mà vì cô gái biến thành lần này trận ngoại, mất đi tu vi bị gia tộc đuổi ra ngoài những chuyện này... Loại này cùng là thiên nhai xui xẻo người cảm giác thùng sao phá? May là mình còn có cái mệnh mẽ lại tự bệnh Đại ca có thể làm an ủi sao? = =

Nhìn này đen đủi gia hỏa, Tur Lăng đem câu kia "Người cũng vì cái giống cái sinh vật đem chính mình cho phế bỏ?" nuốt trở lại, mặc dù là Nguyệt Thiên Dạ đem chính mình phế bỏ sự tình không phải là mình làm, nhưng nói ra hảo như rất lạc mặt mũi.

Tur Lăng cũng không quản này đen đủi Lâm Dương, vẫn như cũ đem hần dùng linh lực thẳng buộc ném phòng gian nhỏ lý, nhượng Phi Thiên Thuyền cấp tốc đi tới. Không biết Thương Vũ đại lục tình hình thế nào rồi, Đại ca thành công Kết Anh không có, còn có này ma tu trong miệng thiếu chủ cũng làm cho hần có chút cảm giác nguy hiểm, sợ hần nếu là biết Đại ca tẩm tích, sẽ đi hay không gây phiền phức... Muốn lo lắng sự tình quá nhiều, Tur Lăng không có lòng thanh thản ở Quý giới cuống.

Hoang Dã Chi Lâm rất lớn, hiểu là này chiếc gia tri qua đi Phi Thiên Thuyền, vẫn như cũ dùng thời gian nửa tháng mới ra Hoang Dã Chi Lâm

Ra Hoang Dã Chi Lâm sau, Tur Lăng đem Lâm Dương để chạy ra ngoài, nhượng hần chỉ đường. Lúc này, Tur Lăng không có lại ràng buộc hần, mà là trực tiếp ở hần trong thức hải gieo xuống chính mình một tia thần thức, chỉ cần hần có lòng dạ khác, lập tức có thể thông qua này sợi thần thức đem hần xóa bỏ. Phương thức này theo Tur Lăng, hoàn toàn là loại si nhục tính phương pháp, nhưng là rồi lại là an toàn nhất phương pháp, hoàn toàn ngăn chặn đối phương phản bội khả năng.

Cũng bởi vì Tur Lăng động tác này, Tiểu Yêu Liên rốt cục không cần ẩn núp, quang minh chính đại mà ra hiện tại Lâm Dương trước mặt.

Lâm Dương tuy rằng có thể tùy tiện hành chuyển động, nhưng vẫn là cẩn thận từng li từng tí một, đều là ly Trọng Thiên xa xa, oa ở trong góc, đem chính mình đương thành bối cảnh như thế, gắng đặt tới Trọng Thiên trực tiếp đem hần quên rồi. Lâm Dương tuy rằng không biết gặp phải này quần hung tàn gia hỏa là phúc hay vẫn là họa, nhưng bản năng cầu sinh nhượng hần theo bản năng mà phục tùng Tur Lăng an bài, cũng đang âm thầm quan sát này nhất nhân một yêu phương thức làm việc, để mưu cầu ở cuối cùng khả năng tránh được một mạng.

Không nói Lâm Dương tâm tư, chạy đi trong lúc, Trọng Thiên căn bản không có oan ức ý của chính mình, vẫn như cũ nháo muốn Tiểu Lăng Tử cho nó làm tốt ăn, khả năng là mấy ngày này ức đến tàn nhẫn, thịt nướng rán thịt kho luộc thịt chưng thịt nộm thịt cục thịt các loại đều muốn thưởng một lần, may là trong bao trữ vật thả đầy đủ sinh thực, không phải vậy ở loại này khắp nơi là quý tu cùng quý quái địa phương, nó muốn ăn thịt cũng không triệt. Tur Lăng vừa dùng ánh mắt oan nó bên ở vũ lực bức bách dưới đi theo, được thả ra Tiểu Khôi tuy rằng cảm thấy chủ nhân thật đáng thương, nhưng kể

tham ăn bản tính nhưng nó tạm thời lui lên đầu chim, nửa tiếng không hàng mà chờ ăn.

Liên tục theo con đường này, Lâm Dương tròn mắt ngoác mồm mà nhìn này một người một thú một chim một yêu thực nhân nhả ăn ăn uống uống, xem ra căn bản không có lưu lạc Dị giới quần bách, trái lại lại như là đến Quý giới du lịch như thế, có lúc hứng thú vừa đến, vẫn vui vẻ mà chạy xuống Phi Thiên Thuyền, cùng sơn dã quỷ quái đánh một trận lấy đó từng du lịch qua đây quá.

Tam quan bị lật đổ, hạn cuối bị quét mới rồi!

Đến cuối cùng, Lâm Dương bình tĩnh, thậm chí có lúc còn khả năng từ đám người kia bên mép thập điểm lậu, cùng sau lưng bọn họ còn khả năng nhặt được rất nhiều quý quái quý đan, này có thể so với mình ngày xưa làm Lâm gia chỉ giờ tý chiếm được tu luyện tài nguyên còn muốn phong phú, cũng làm cho Lâm Dương quyết định cùng xác định bọn hắn.

Theo Tiểu Lăng Tử có thịt ăn, Lâm Dương không chút do dự mà bỏ qua chính mình làm quý tu tôn nghiêm.

Từ Lăng bọn hắn tự nhiên cũng không thêm để ý Lâm Dương kiếm lậu hành vi, bọn hắn tình cờ khi đi ngang qua một ít không người núi rừng thời, một đường giết tới, mục đích là vì nung chính mình, đặc biệt ở biết đi về nhân giới đường nói là ở Quý Vương thành thời, Từ Lăng trong lòng có cảm giác gấp gáp, không chút nào dám thả lỏng chính mình, nếu kinh nghiệm chiến đấu không đủ là ngạnh thương, hắn liền cùng các loại hung tàn quý quái tranh đấu tích góp kinh nghiệm. Mà làm người tu, quý đan hảo như không có tác dụng gì, Từ Lăng cũng không ngại Lâm Dương cùng ở phía sau kiếm lậu đào quý đan hành vi, bất quá những cái kia sinh trưởng ở Quý giới hoa hoa thảo thảo thật là tốt đồ vật, có chút hay vẫn là nhân giới không thông thường tài liệu luyện đan, luyện khí tài liệu cũng không ít, những này đều muốn thu lên, mặc kệ cầm bán hay vẫn là tặng người cũng có thể.

Một tháng sau, bọn hắn rốt cục đi tới Từ Vong Sâm Lâm.

Quý giới Từ Vong Sâm Lâm là một mảnh màu xanh đen rừng rậm, những cái kia cao to cây cối màu sắc lò mờ, phảng phất sắp muốn khô giống như chết, coi như là đầu cành cây mềm nhũn nhũn nhũn cũng lộ ra lò mờ màu xanh. Mà vùng rừng rậm này sở dĩ gọi Từ Vong Sâm Lâm, cái nhân bên trong vùng rừng rậm này không chỉ có các loại hung tàn quý quái cương thi, mặt đất trong còn sinh ra một loại đối với quý tu cùng người có tu ảnh hưởng cực lớn khối độc, tu vi không đủ quý tu bình thường không dễ dàng tiến vào.

Bởi Từ Vong Sâm Lâm trong cây rừng dày đặc, bọn hắn chỉ có thể thu hồi Phi Thiên Thuyền, bộ hành đi tới.

Huyết nhục mới mẻ quá hấp dẫn người, Từ Lăng lại không thể thiếu ở chính mình cùng Trọng Thiên ngang trên đập trên Liễm Tức phù, đem sinh giả khí tức liễm đến thấp nhất, chỉ cần không tới gần bọn hắn mười mét bên trong, bình thường rất khó khứu nghe ra hơi thở của bọn họ.

Từ Lăng nhìn về phía Lâm Dương, hỏi: "Người có thể vào sao?"

Lâm Dương có chút sợ hãi mà nhìn Từ Vong Sâm Lâm, nuốt ngụm nước bọt, này dày đặc rừng rậm nơi sâu xa phảng phất như một con phệ người quái thú lúc nào cũng có thể đoạt đi tính mạng của chính mình, nhưng là vào lúc này hắn không thể lùi bước, nhất định phải hoàn thành cái này nhiệm vụ, chứng minh chính mình giá trị, mới sẽ không trở thành con ròi.

Hít một hơi thật sâu, Lâm Dương nói rằng: "Tiền bối, ta có thể!" Nói, từ trong bao trữ vật móc ra một chiếc lọ, đổ ra hai hạt đan dược, nói rằng: "Đây là chuyên môn khắc chế Từ Vong Sâm Lâm độc khí Giải Độc đan, là ta trước đây ở Lâm gia được, ăn một hạt khả năng chống đỡ một tháng." Nói, chính mình ăn trước một hạt, mới đưa này hai hạt đưa cho Từ Lăng.

Từ Lăng tiếp nhận một hạt, dùng thần thức kiểm tra một lần, phát hiện không có vấn đề mới ăn.

Trọng Thiên trực tiếp dùng đuôi quét ra này hạt Giải Độc đan, hất cầm lên, một bộ đại gia rất duệ không cần bực này phạm vật vẻ mặt.

Quả nhiên cuồng duệ khốc phách điều đến nhưng người muốn quần ẩu một trận a!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 149: Quý cương thi

Tuy rằng có Giải Độc đan, nhưng một ít vấn đề nhỏ vẫn là rất khó giải quyết, tỷ như những cái kia giấu ở trong rừng cây con sâu nhỏ, quả thực là ở khắp mọi nơi, sợ ý một chút, liền muốn bị chúng nó đing trên một miệng. Thêm thân thể huyết nhục mới mẻ chính là cái mục tiêu sống, mười mét bên trong cự ly gặp phải sâu, không một không rục rà rục rịch.

Điều này làm cho Tư Lăng càng ngày càng kiên định tuyệt đối muốn lấy được Mỹ Nhân Khô Lâu quả.

Vì phòng ngừa mình bị ấn núp ở trong rừng cây các loại Quỷ giới chi trùng gặm một miếng, Tư Lăng đem hồn lực bên ngoài, hình thành một cái bán kính làm nửa mét hồn lực trảo, như không có chuyện gì xảy ra mà ở trong rừng cây xuyên qua.

Hồn lực trảo là (Luyện Hồn Quyết) trong một hạng cơ bản nhất kỹ năng, trải qua thời gian dài tu luyện, Tư Lăng trải qua khả năng phân phát như thường, mà lại còn thăm dò ra như thế nào sử dụng nhỏ nhất hồn lực đánh đối đầu lên nhất đại không gian, thành quả tự nhiên là không sai, liền Trọng Thiên cũng không lại giống như vừa nãy tiến vào rừng rậm thời liền tiếp quấy đuôi xua đuổi sâu.

Lâm Dương không nhịn được liếc mắt nhìn lại một chút, trong lòng càng ngày càng cảm thấy cái này nhân tu rất quái lạ.

Tiến vào rừng rậm sau đó không lâu, bọn hắn gặp phải một đám quỷ con kiến, loại này quỷ con kiến bề ngoài là màu xanh đen, cùng rừng rậm màu sắc hòa làm một thể, phần bụng không lồ trên có một cái mặt quỷ. Chúng nó bình thường yên tĩnh ngủ đông ở trên mặt đất, hơi không cẩn thận chẳng mấy chốc sẽ lơ là chúng nó tồn tại. Quỷ con kiến chỉ có to bằng nắm tay, thân thể cứng rắn độ giống như vậy, khẩu khí cùng cầm trên vô cùng sắc bén, mỗi lần gặp phải con mồi, lại như này phô thiên cái địa hoành trùng giống như vậy, yêu thích lấy lượng thù thắng, từ không có con mồi khả năng chạy trốn chúng nó lần theo.

Mà giờ khắc này, toả ra mới mẻ huyết nhục khí tức Tiểu Lăng Từ thành quỷ con kiến môn con mồi, từ từ từ dưới nền đất, bụi cỏ, lá cây bò ra ngoài, hình thành một vòng vây, đem Tư Lăng đám người vây quanh lên.

"Đi Mỹ Nhân Khô Lâu quả sinh trưởng địa phương phải trải qua quỷ con kiến địa bàn sao?" Tư Lăng hỏi dò một bên Lâm Dương.

Lâm Dương cả người cứng ngắc, nguyên bản tu luyện đến không như vậy chết bạch sắc mặt lại khôi phục cấp thấp quỷ tu thanh bạch, mạnh mẽ mà ngừng lại xoay người chạy trốn kích động, khó khăn gạt đầu, nói rằng: "Đúng vậy, ta xem qua Từ Vong Sâm Lâm địa đồ, đây là con đường duy nhất tuyến." Miễn cưỡng đè xuống cảm giác sợ hãi sau, lại nói: "Loại này quỷ con kiến động tác vô cùng nhanh, nước bọt trong có chứa đối với các người nhân tu tai hại tử khí, tuyệt đối không thể nhượng chúng nó cắn được."

Tư Lăng gạt đầu, sau đó thân thiết vô cùng nhìn về phía trên bả vai Trọng Thiên, xưa nay mặt đơ mặt nở nụ cười, ôn ôn hòa hòa mà nói: "Trọng Thiên, nên ngời lên sân khấu."

Tiểu Lăng Từ này phó nịnh nọt đáng đáp rất lớn thỏa mãn Trọng Thiên đại gia lòng hư vinh, từ Tư Lăng vai nhảy xuống, sau đó nhô lên lồng ngực, hướng phía trước đường phun ra một miệng yêu hỏa, này màu đỏ tím yêu hỏa mang theo một loại nguy hiểm thiên uy, chỗ đi qua như bề cảnh khô, đem quỷ con kiến liên quan thực vật đều thiêu thành mảnh vụn tra, phía trước xuất hiện một mảnh cháy đen thổ địa.

Lâm Dương tiểu đồng bọn ngây người, sau khi lấy lại tinh thần trong nháy mắt làm cái quyết định: Con yêu thú này tuyệt đối không thể nhẹ, còn phải tận lực lấy lòng!

Tuy rằng yêu hỏa rất lợi hại, thế nhưng quỷ con kiến vẫn chưa liền như vậy lùi lại, trái lại lại từ từ mà tụ lũng lại đây, bổ sung bị Trọng Thiên yêu hỏa mở ra chỗ trống vị trí, tiếp tục đem bọn hắn vây quanh.

"Chúng nó không sợ sao?" Tư Lăng kinh ngạc hỏi, hỏa là tất cả thực vật cùng yêu vật, quỷ quái khác tính, hẳn cho rằng chỉ cần thể hiện ra tuyệt đối vũ lực, những này quỷ con kiến hội bởi vì sợ mà triệt lui.

Lâm Dương cười khổ nói: "Quý con kiến chỉ nhận con mồi, coi như chỉ còn dư lại một hơi, cũng sẽ không triệt ly."

Nguyên lai cũng là một đám kẻ tham ăn.

Tư Lăng gạt đầu tỏ ra là đã hiểu, suy nghĩ một chút, trực tiếp dùng hồn lực ngưng tụ thành dây thừng đem Lâm Dương trói chặt, ở quỷ tu thần thờ trong, thân hình trải qua động, hẳn cùng Trọng Thiên hai người xung ở mặt trước phóng hỏa xông ra một con đường, Lâm Dương như chơi đùa như thế phiêu ở bọn hắn phía sau. Mặc dù nói, tốc độ của hắn xác thực chậm có thể khinh bỉ, thế nhưng cũng biểu đem hắn đương thành điều như thế phiêu a!

Lâm Dương biểu thị: o(>_

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 150: Mỹ nhân khô lâu ong

Tuy rằng không có cách nào, nhưng Tư Lăng hiển nhiên cũng không nghĩ như thế lui lại, mãi đến tận bị quỷ cương thi đánh bay ra đi, chỉ có thể nuốt hận bại lui.

Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi đồng dạng bị đánh bay.

Lâm Dương tiểu đồng bọn lại ngây người, đột nhiên phát hiện này quỷ cương thi màu đen móng vuốt trở nên thật dài, công kích mà đến, nghiêm nhiên chính là một con cao giai quỷ cương thi.

Thấy con kia quỷ cương thi giương nanh múa vuốt mà đập tới, Tư Lăng không thể không nắm lên hai con yêu đồng thời dùng hồn lực thăng quán lấy Lâm Dương, lao nhanh mà chạy, phía sau là quỷ cương thi điên cuồng đuổi theo không muốn, mãi đến tận bọn hắn chạy ra quỷ cương thi địa bàn, ở trên người cuồng đập Liễm Tức phù cùng Ân Thân phù, mượn năng lực rừng cây che lấp hành tung, mới miễn cưỡng mà bỏ rơi con kia quỷ cương thi.

Cấp tốc ở xung quanh bày lên cửu chuyển linh trận, Tư Lăng mới lòng vẫn còn sợ hãi mà ngồi xuống, mồ hôi theo khuôn mặt lướt xuống, hỗn hợp trên mặt vết máu, mang đến một chút đầm nhò, lúc này căn bản không thèm để ý hình tượng thứ này. Lâm Dương hay vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy này hung tàn ba người tổ như vậy đáng đập chết vật, tự nhiên không dám hàng một tiếng, ngoan ngoãn lui ở trong góc đương bối cảnh, trong lòng đồng thời an ủi mình, mặc dù mình rất yếu lại bị đương điều phiêu, chỉ ít thoát thân thôi khắc mấu chốt, đối phương không có đem hắn bỏ xuống.

Nghỉ ngơi nửa ngày, Tư Lăng lấy ra linh tửu bổ sung linh lực, vừa nhìn hướng về bên cạnh hai con bị đá kích một cảm một thú, bụi điều to mọng thân thể co lại thành đoàn quả cầu thịt, có thể thấy được lần này bị đá kích đến quá chừng, mà Trọng Thiên cũng đem đầu chôn đến nằm trên mặt đất hai tai, một bộ không mặt mũi gặp người chán chường đáng đập.

Bọn hắn hay vẫn là lần thứ nhất thoát được như vậy không cam lòng.

Tư Lăng liếc mắt nhìn, cuối cùng ánh mắt xác định ở Trọng Thiên bụng trên, này lý có một cái sâu thấy được tận xương vết thương, là lúc trước ngăn trở quỷ cương thi truy tập thời, bị quỷ cương thi móng vuốt cắt ra địa phương. Quỷ cương thi thi độc phách liệt cực kỳ, liền Kim Đan tu sĩ dính lên cũng khả năng trong nháy mắt mất mạng, nhưng là vào lúc này, quan sát bên dưới, phát hiện vết thương kia trên dòng máu là màu đỏ sẫm, không có tí tạo dấu hiệu trúng độc.

Mơ mơ hồ hồ mà, Tư Lăng nhớ tới lúc trước ở sát hải cùng Thông Thiên Tháp, Sát Ma cùng Hồng Long đều từng tức đến nổ phổi mà hướng xấu chúng nó chuyện tốt Trọng Thiên gào thét "Độc thú", chính mình cũng từng từng trải qua Trọng Thiên chi độc chỗ lợi hại, quả nhiên là khiến độc tổ tông sao? Không oán được không lọt mắt Lâm Dương Giải Độc đan, Tử Vong Sâm Lâm lý độc khí không chỉ có đối với nó không có ảnh hưởng, trái lại ở nó mà nói là một loại đồ bổ.

Tư Lăng suy tư thời điểm, phát hiện chủ nhân bị thương Tiểu Yêu Liên trải qua bắt đầu bận tít tít, tận chức mà ôm cái cùng thân thể hắn như thể cao bình ngọc nhỏ một giọt Mộc linh dịch ở trên vết thương, sau đó tay nhỏ che ở trên vết thương, thanh tân mộc linh khí qua đi, vết thương trải qua khép lại.

Nhìn Tiểu Yêu Liên bận bịu bận bịu mà cho đoàn người chữa thương, Tư Lăng đột nhiên cảm thấy Tiểu Hồng muội muội tuy rằng đảm nhỏ hơn một chút, nhưng cũng là rất hữu dụng, không chỉ có thể trồng cây loại thảo cất rượu, còn khả năng đương thầy thuốc cho người chữa thương, hẳn là cho nó khen thưởng lấy đó cổ vũ.

Nhìn hai con chán chường đáng đập, Tư Lăng không thể thiếu muốn an ủi chúng nó gây nên chúng nó đau chí, nói rằng: "Hào, các ngươi đều lên tinh thần đến. Tiểu Khôi, ngươi còn tiểu, đánh không lại cũng không cái gì, đến, ăn khối Thiên Ngọc tinh." Lấy ra một viên Thiên Ngọc tinh nhét vào bụi cỏ chim lý, Tư Lăng đối một con khác thú khích lệ, "Bất quá là chỉ quỷ cương thi mà, ngươi lại không sợ nó độc, liền không tin chúng ta cùng tiến lên, vẫn đánh không lại nó!"

Trọng Thiên tự thức tỉnh tới nay, vẫn đi theo Tư Lăng bên người, căn bản không đem Thương Vũ giới tất cả để ở trong mắt, mấy chục năm qua, chưa từng có một lần như lần này bị đuổi theo đánh nhưng không thể làm gì. Lúc trước coi như là đối mặt Sát Ma thời điểm, bởi vì dựa vào chính mình độc, còn chiếm thượng phong, nhưng là hiện tại, quỷ cương thi căn bản không sợ nó độc, thân thể giống như tường đồng vách sắt, không có một chút nào kẻ hở, cuối cùng rơi vào bị đối phương đuổi theo đánh mức độ, ở nó mà nói, này đã kích phải có gọi là sự nghiêm trọng.

Tư Lăng biết ý nghĩ của nó, vỗ vỗ đầu của nó, phóng khoáng mà nói, "Nghĩ một lúc chúng ta lại đi khiêu chiến, liền không tin vẫn tìm không ra kẻ hở đánh bất bại nó! !"

"Lú lo thu! !" Khôi phục đầu chí Tiểu Khôi cao giọng phụ họa.

Trọng Thiên run run người trên mao, đem móng vuốt hướng về trước nhún một cái, cũng gào mà kêu một tiếng, trong mắt khôi phục đầu chí.

Bọn hắn đều không phải gặp nạn trở ra giả, Tu tiên giả vốn là đi ngược lên trời, mỗi một bước đều khó khăn tầng tầng, nếu là ở đây lùi bước, sau đó mỗi khi gặp phải khó khăn đều lựa chọn lùi bước, còn như thế nào theo đuổi đại đạo? E sợ liền đạo tâm cũng bất ổn, cuối cùng bị vô tình Thiên đạo cho phủ quyết, tu luyện một đường chỉ có thể ngừng ở đây.

Đương nhiên, biết rõ đạo đánh không lại nhưng vẫn là ở nhắm mắt trên, đều là một đám ngốc B.

Lúc này Lâm Dương dùng một loại xem ngốc B ánh mắt nhìn tam chi khôi phục đầu chí hung tàn hàng, không nhịn được ngắt lời nói: "Tiền bối, con kia quỷ cương thi trải qua tu luyện thành cao giai quỷ cương thi, tương đương với Nguyên Anh hậu kỳ tu vi, y chúng ta thực lực bây giờ, là đánh không lại nó."

Nghe vậy, nhất nhún tam yêu đồng thời nhìn về phía hắn, sau đó hưng phấn.

"Gào gào gào! !" Còn không có cùng Nguyên Anh kỳ đánh qua, nhất định không buông tha! Trọng Thiên án móng vuốt.

"Lú lo thu! !" Tuyệt đối muốn đem Nguyên Anh đánh đổ! Tiểu Khôi cùng án móng vuốt.

"Hóa ra là Nguyên Anh, không trách lợi hại như vậy!" Tư Lăng vẫy vẫy móng vuốt, cảm thấy đây là một lần hiếm thấy thí luyện, ở nhân giới trong cũng không có Nguyên Anh kỳ tu sĩ đồng ý bởi chính mình đối luyện.

Lâm Dương: "... " Hẳn đến cùng theo một đám thần mã hung tàn hàng? Hiện tại hồi hận rồi có thể hay không?

Nghỉ ngơi một chút, thân thể điều chỉnh đến tốt nhất trạng thái sau, mấy người lại chạy về con kia quý cương thi địa bàn. Bất quá lần này bọn hắn không có mạo muội xông vào, mà là phía bên ngoài quan sát.

Lâm Dương nhìn bọn hắn, trong lòng đột nhiên sinh ra một loại ước ao tâm tình, hay là chính là loại này không có gì lo sợ kiên định chấp nhất, mới khả năng ở vô tình trên đại đạo đi được càng xa hơn. Hắn cảm thấy, cái này gọi Tư Lăng nhân tu, hội so với mọi người mong muốn đi được càng xa, hơn hắn tương lai, thậm chí không chỉ có là phi thăng lên giới đơn giản như vậy.

Mấy ngày kế tiếp, ba con hung tàn hàng quả thực lại như đánh không chết Tiểu Cường như thế, liên tiếp đi khiêu khích con kia quý cương thi, sau đó bị đối phương truy đến gần rừng rậm xông loạn, tuy rằng ngàn cân treo sợi tóc, đại thương tiểu thương không ngừng, bất quá sức chiến đấu cũng bắt đầu tăng tăng tăng mà tăng lên, ngay cả chạy trốn kỹ thuật đã gia tăng rồi. Tư Lăng thậm chí cảm thấy, hay là sau đó đối mặt mình Nguyên Anh tu sĩ, chưa chắc không thể ở thủ hạ bọn hắn an toàn mà chạy khả năng.

Nguyên Anh kỳ quý cương Thi thần trí không cao, trí lực chỉ có trẻ con trình độ, tự nhiên không biết đám người kia hàng ngày đến khiêu khích nó mục đích, chỉ là mỗi lần đều tuân bản năng truy giết bọn hắn, nhưng đáng tiếc mỗi lần đều bị đối phương chạy trốn, nhưng nó tức giận không ngớt. Thậm chí cũng bắt đầu xuất hiện bị thương tình huống.

Như vậy trải đầu nửa tháng, mắt thấy Giải Độc đan dược hiệu kỳ hạn sờ còn lại không có mấy, Lâm Dương cũng bắt đầu lo lắng lên, mỗi ngày cùng sau lưng bọn họ xem ba con bị quý cương thi ngược, vừa lo lắng lại là kính nể, đây rốt cuộc muốn cường hãn bao nhiêu thần kinh mới khả năng tự động góp đi tìm tìm ngược a? Nhưng hiệu quả nhưng là hiển nhiên dịch thấy, có lúc, liền hắn đều không thể không bội phục nghị lực của bọn họ.

Bất quá, ngày hôm nay hiển nhiên không giống.

Đương nhìn thấy bị Trọng Thiên yêu hóa cùng Tiểu Khôi Phượng Hoàng linh hóa hợp lực cuốn lấy quý cương thi mạnh mẽ mà đã trúng Tư Lăng đương ngực một chiêu kiếm, nguyên bản cứng rắn cực kỳ da thịt dĩ nhiên nứt ra rồi một cái vết thương thoi, Lâm Dương quả thực không dám tin tưởng, liên tưởng nửa tháng này đến này vài con biểu hiện, rất nhanh sẽ phát hiện mỗi lần Tư Lăng trong tay này thanh quang kiếm đều sẽ quay về cùng một nơi chặt, liên tục chém nửa tháng, rốt cục đem đối phương chặt tổn thương.

Quý cương thi bị thương trong nháy mắt, trong mắt tròn đen thối lui, yếu đuối hai mắt không có bất luận cái gì bảo vệ, lúc này hai viên hồn lực châm bắn vào hai mắt của nó, đi vào yếu đuối đầu lâu trong, quý cương thi đầu trực tiếp muốn nổ tung lên, cao ba mét thân thể âm âm ngã xuống đất, Trọng Thiên nhào tới, đem quý cương thi trở nên mềm mại bụng quất mở, đào ra nó nội đan, đem trong nội đan thi độc hấp thụ.

... Dĩ nhiên thật sự nhượng bọn hắn làm được rồi!

Lâm Dương tiểu đồng bọn lần thứ hai kinh ngạc đến ngây người.

Thấy Trọng Thiên hấp thụ xong, Tư Lăng đám người không lại ngựa nhớ chuông, thật nhanh xuyên qua quý cương thi địa bàn, một cái địa bàn chỉ có một con quý cương thi, bất quá quý cương thi vừa chết, chẳng mấy chốc sẽ có mới quý cương thi lại đây chiếm địa bàn, đến lúc đó không thể thiếu lại là một phen trải đầu, hay vẫn là đi trước vì diệu.

Hai ngày sau, bọn hắn rốt cục đến Mỹ Nhân Khô Lâu quả vị trí.

Mỹ Nhân Khô Lâu quả sinh trưởng ở một chỗ khe núi, toàn bộ khe núi đều là sinh trưởng tươi tốt Mỹ Nhân Khô Lâu quả thụ, xa xa nhìn tới, bắt mắt nhất chính là đỉnh đầu cành cây trên màu đỏ rực trạch trái cây, mỗi lần viên trái cây hiện mỡ chi đại, đỏ tươi sắc biểu bì trên có một cái khô lâu mặt, dường như hoa hướng dương như thế, hết thấy khô lâu mặt đều hướng về mặt trời phương hướng nứt ra miệng, phảng phất đang hấp thụ tinh hoa nhật nguyệt giống như vậy, không nói ra được quái dị.

Mỹ Nhân Khô Lâu quả thụ là một loại ôn hòa vô hại thực vật, bất quá nó phối hợp thú Mỹ Nhân Khô Lâu Phong nhưng là một loại khó chơi quý phong. Mỹ Nhân Khô Lâu Phong bản tính vô cùng hộ thực, Mỹ Nhân Khô Lâu quả là chúng nó đồ ăn, có thể xúc tiến chúng nó lên cấp, khiến cho chúng nó tuyệt đối không cho phép bất cứ sinh vật nào cướp đoạt Mỹ Nhân Khô Lâu quả. Mỹ Nhân Khô Lâu Phong mỗi lần chỉ có to bằng nắm tay trẻ con, bụng trong có một cái cùng Mỹ Nhân Khô Lâu quả như thế khô lâu mặt, hơn nữa cấp thấp nhất ong thợ dĩ nhiên toả ra Trúc Cơ kỳ khí tức, những cái kia ong đực thậm chí toả ra Kim Đan kỳ khí tức.

Tư Lăng một đám người trốn ở cự ly khe núi cách đó không xa trong rừng cây, đem khí tức yểm đến thấp nhất. Nhìn những cái kia ở mỹ nhân khô lâu trên cây lít nha lít nhít bay lượn Mỹ Nhân Khô Lâu Phong, Tư Lăng trước mắt có chút biến thành màu đen, này một tổ Mỹ Nhân Khô Lâu Phong, ít nhất có mấy trăm ngàn chỉ không ngừng, ý tứ chính là nói, bọn hắn lập tức muốn đối mặt mấy trăm ngàn cái Trúc Cơ tu sĩ cùng Kim Đan tu sĩ..

Lúc này bạo lực cũng không cách nào.

Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi hai con hung tàn hàng nhìn thấy tình cảnh này, lập tức án móng vuốt biểu thị, trực tiếp một cái hỏa thiêu chúng nó, sau đó Mỹ Nhân Khô Lâu quả chính là bọn hắn rồi!

Tư Lăng phủ quyết cái này vô căn cứ đề nghị, "Trước tiên không nói nhiều như vậy Mỹ Nhân Khô Lâu Phong có thể hay không ngay đầu tiên thiêu chết chúng nó, nếu là sớm quấy nhiễu chúng nó, chúng ta cùng nơi chơi xong đi. Hơn nữa nếu là thiêu đốt Mỹ Nhân Khô Lâu quả làm sao bây giờ? Chúng ta cũng không biết muốn ở Quỷ giới ngốc bao lâu, này Mỹ Nhân Khô Lâu quả tự nhiên là thu thập càng nhiều càng tốt."

Lần này, Lâm Dương không có đề nghị gì, dù sao Mỹ Nhân Khô Lâu Phong quả thực là có thể gọi là một loại hộ thực đến bệnh trạng quý phong, nếu là bị chúng nó phát hiện có ai dám đoạt đồ ăn trước miệng hổ, tuyệt đối muốn cùng này người không chết không thôi, đặc biệt chúng nó tốc độ cực nhanh, trôn đến chân trời góc biển cũng phải đem kẻ địch đưa vào chỗ chết, là một loại đặc biệt thù dai quý phong, bình thường người cực không muốn chiêu chọc giận chúng nó.

Tư Lăng nhìn chăm chăm này phiền khe núi, mục tiêu đã ở trước mặt, nhượng hắn rút lui có trật tự là không thể, nhưng nếu trực tiếp trên, càng là không thể. Nếu là đánh lên... Tư Lăng nhìn phía Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi, nói rằng: "Trọng Thiên, Tiểu Khôi, không bằng như vậy đi, các ngươi đi đem Mỹ Nhân Khô Lâu Phong dẫn đi, ta cùng Tiểu Hồng muội muội đi hái cây ăn quả, các ngươi cảm thấy cái phương pháp này có được hay không?"

Trọng Thiên một móng vuốt nạo đến, sáng tỏ nói cho hắn, loại này kéo cừu hận phương pháp nát thối, nó kiên quyết không làm bia đỡ đạn!

Tiểu Khôi cũng cảm thấy này đề nghị không được, hướng Tư Lăng lú lo mà kêu kháng nghị.

Hai con không chịu hợp tác, Tư Lăng cũng không thể ép buộc chúng nó tiếp thu, trong lúc nhất thời cũng có chút vô đầu bứt tai.

Lúc này, hiểu ý Tiểu Hồng muội muội mở miệng, "Tư công tử, ngươi tại sao không cần Ma Thiên Kinh Vũ cầm đầu?"

"Ài?" Tư Lăng trong lúc nhất thời có chút ngốc.

Lâm Dương có chút không rõ, bất quá bị ma âm thúc tàn quá Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi sắc mặt thay đổi, này trải qua quá mức thống khổ, nhượng chúng nó muốn quên cũng không quên được, không khỏi dùng một loại nguy hiểm ánh mắt nhìn chăm chăm dám to gan đưa ra loại này hung tàn chủ ý Tiểu Yêu Liên.

Tiểu Yêu Liên xem không hiểu này hai tám thú mặt cùng điều trên mặt hung ác vẻ mặt, tiếp tục thành thực mà nói rằng: "Ngài quên rồi sao, Ma Thiên Kinh Vũ cầm cầm âm vốn là có chứa mộng ảo và tà âm, nắm giữ sâu độc huyền công năng, bất quá Tư công tử ngài âm cảm không được, niền cưỡng đem hảo hảo mà tà âm đã biến thành bạo - loạn cực kỳ năng lượng, vừa ra tay liền khả năng trong nháy mắt nổ một cái đỉnh núi, những này Mỹ Nhân Khô Lâu Phong tự nhiên cũng không là vấn đề rồi ~ "

Tư Lăng sau khi nghe xong, mừng rỡ, sờ sờ Tiểu Yêu Liên QQ thân thể, hưng phấn nói: "Tiểu Hồng muội muội ngươi thực sự là quá thông minh, ra ý kiến hay!" Nếu không là Trọng Thiên chúng nó vẫn phản đối hắn luyện tập Ma Thiên Kinh Vũ cầm, tựa hồ liên Đại ca cũng không chịu nổi đáng đáp, Tư Lăng đều muốn quên cái này cầm, rốt cục có thể để cho nó lại thấy ánh mặt trời rồi ~ (≥ ∇ ≤) ~

Trọng Thiên & Tiểu Khôi: (_ _) # ý đồ này không có chút nào được! Chúng nó tình nguyện đi làm bia đỡ đạn kéo cừu hận!

Sau đó, không thể thiếu muốn chi tiết kế hoạch một phen.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 151: Quân ẩu cùng quân thiêu

Tư Lăng ngồi trên mặt đất, đem Ma Thiên Kinh Vũ cầm đặt bàn lên song trên đầu gối, con mắt chăm chú mà khóa lại khe núi trong quần phong.

Tiểu Yêu Liên oa ở Tư Lăng lòng dạ trước, tay nhỏ bái vật áo của hắn, trên khuôn mặt nhỏ nhắn có chút bất an, từ mặt bên nhìn lại, phảng phất trước ngực cổ cùng nơi, nhanh nhẹn chính là cái đẹp cực kỳ nữ nhân.

Lâm Dương thần thờ mà nhìn nhượng đoàn Tiểu Hồng người mọc ra cái duyên dáng bộ ngực hình dạng nam tu, nếu không nhìn hắn hầu kết, này nhanh nhẹn chính là cái mỹ lệ nữ tu, không khỏi lại một lần nữa trong gió ngồn ngang, kém một chút lơ là tình huống trước mắt.

Lúc này Tiểu Khôi điều cùng Trọng Thiên làm làm tiên phong, trải qua ả núp ở khe núi trước, chúng nó cũng không dám cách xa quá gần, miễn cho đã kinh động quần phong, đến lúc đó đã trảng xe cát.

Kế hoạch lần này, là do Tư Lăng đánh đàn quấy rầy Mỹ Nhân Khô Lâu Phong, Tiểu Khôi cùng Trọng Thiên đi hái Mỹ Nhân Khô Lâu quả, thuận tiện có thể bắt vài cây trở lại nhượng Tiểu Yêu Liên ở nó Hồng Liên không gian thí nghiệm loại, liền không lo lắng sau đó Mỹ Nhân Khô Lâu quả không đủ dùng. Còn Tiểu Yêu Liên cùng Lâm Dương hai cái hoàn toàn bị lơ là, căn bản không có lệ nhập sức chiến đấu trong.

Kỳ thực Tư Lăng cũng có chút căng thẳng, bởi nhạc cảm không được, ít luyện tập, hắn cũng lo lắng cho mình không cách nào tựa như khổng chế sóng âm ở một cái trong phạm vi, vì Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi tranh thủ thời gian. Lấy hắn hiện tại tu vi, tự nhiên không thể dùng Ma Thiên Kinh Vũ cảm khổng chế toàn bộ khe núi Mỹ Nhân Khô Lâu Phong, chỉ có thể vòng ra một cái phạm vi, vì chúng nó tranh thủ mấy tức thời gian, lấy Trọng Thiên tốc độ của bọn họ, mấy tức thời gian cũng đủ.

Dựa theo ước định, bọn hắn tuyển lựa phương hướng là khe núi hướng đông bắc, này trong tuy rằng cũng là hướng dương, bất quá so với hướng đông nam Mỹ Nhân Khô Lâu quả mà nói cây thưa thớt rất nhiều, tự nhiên Mỹ Nhân Khô Lâu Phong cũng ít rất nhiều, đồng thời cự ly tổ ong có một đoạn cự ly, có cái gì đột phát tình hình, cũng năng lực Trọng Thiên chúng nó tránh lấy chạy trốn thời gian.

Tất cả chuẩn bị sắp xếp sau, Tư Lăng đem hồn lực ngưng ở trên ngón tay, thần thức thâm nhập cảm thân trong, cùng cảm trong linh thức câu thông, hai tay ở phía trên kích thích, một loại vô hình không hề có một tiếng động bạo - loạn sóng âm bắn ra, bao trùm khe núi hướng đông bắc hướng lên trên không bay lượn quần phong, Trúc Cơ kỳ Mỹ Nhân Khô Lâu Phong thân thể bị cảm âm công kích thời, trong nháy mắt thân thể nổ tung hóa thành một vũng sương máu.

Mà Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi cũng trong nháy mắt nhào tới, bắt đầu thủ đoạn ác độc tối quái.

Loại kia khó nhịn bạo - loạn sóng âm không chỉ có nhượng Mỹ Nhân Khô Lâu Phong chịu ảnh hưởng, liền Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi cũng chịu đến chút hạn chế, động tác so với bình thường chậm rất nhiều, may là trước đó Tư Lăng trải qua chia ra làm chúng nó lấy cái hồn lực trảo bảo vệ thần thức của bọn họ không bị ảnh hưởng, chỉ là không có được ưu đãi quý tu liền thâm, chỉ cảm thấy hai lỗ tai nổ vang, toàn bộ đầu đều nổ tung ra, trong nháy mắt nhào mà không nói, mơ mơ màng màng, cuối cùng đã rõ ràng rồi tại sao này một thủ một cảm sẽ như vậy phản đối người nào đó dùng cảm.

Quả thực là khó nghe ma âm, nhượng người tâm tình bạo loạn đến muốn giết người.

Vén vén mấy tức thời gian, xung quanh Mỹ Nhân Khô Lâu Phong rốt cục phản ứng lại, tức giận hướng về hướng đông bắc hướng về nhào tới, bất quá mỗi khi ở tiến vào vòng xác định phạm vi thời, Trúc Cơ kỳ Mỹ Nhân Khô Lâu Phong trực tiếp bị giết hết, Kim Đan kỳ cũng chịu đến ảnh hưởng, thân thể trực tiếp truy xuống.

Mất thấy càng ngày càng nhiều Mỹ Nhân Khô Lâu Phong xông lại, Tư Lăng sắc mặt cũng bắt đầu khó xem ra, chỉ có điều mấy tức thời gian, nhưng bởi muốn đối phó quá nhiều Mỹ Nhân Khô Lâu Phong, lại muốn phân tâm quan tâm Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi, cảm thấy có chút lực bất tòng tâm, sóng âm không cách nào lại khổng chế càng ngày càng nhiều bay vào hướng đông bắc hướng về quần phong.

Thời gian giành giật từng giây, Tư Lăng cũng không ham nhiều, thấy chúng nó lập tức bóc một mảnh, bện bện truyền âm nói: "Đi!"

Sau khi nghe xong, Tiểu Khôi vô cùng nghe lời mà hướng về khe núi ngoại môn, Trọng Thiên nhưng có chút tức giận đem công kích nó vài con Mỹ Nhân Khô Lâu Phong vùng móng vuốt nạo chết, sau đó sẽ trộn mất tất báo mà phun một miệng yêu hỏa ở quần phong dày đặc nhất nơi, thiêu đến quần phong phát sinh sắc bén tiếng ông ông.

Tư Lăng hai mắt chăm chú khăn mà nhìn chăm chăm trở về chạy hai con yêu, miễn lực đánh đàn, vì chúng nó mở đường, chờ chúng nó ra khe núi sau, rốt cục không nhịn được phẫn nộ rung động vắng miệng huyết, không lo được thương thế lập tức nhảy người lên vẫy tay thu hồi Ma Thiên Kinh Vũ cảm, dùng hồn lực thẳng cuốn lên trên đất quý tu, nhất nhân lưỡng yêu hướng về khe núi tương phương hướng ngược chạy như điên, phía sau là một đám lít nha lít nhít Mỹ Nhân Khô Lâu Phong tức giận truy kích.

Lâm Dương thật vất vả tỉnh táo, mở mắt liền nhìn thấy phía sau cái môn phần nộ truy kích đàn ong, nhất thời toàn bộ người cũng không tốt, chỉ muốn khóc rờn rờn mà tỏ vẻ, hắn thật sự không muốn làm điều phiêu, đặc biệt cái môn phía sau còn có một đám đáng sợ Mỹ Nhân Khô Lâu Phong thời, đem hắn phiêu ở giữa không trung, quả thực chính là cái mục tiêu sống, kéo cừu hận đối tượng.

Lúc này thoát thân thời khắc mấu chốt, đáng thương quý tu tâm tư không ai để ý tới, nên vui mừng chính là, Tiểu Lăng Tử vẫn luôn không có đem hắn làm con cò thí đẩy ra ngoài đình cừu hận, hắn cũng chỉ có thể ký hy vọng vào làm Kim Đan tu sĩ, người nào đó khả năng chạy nữa nhanh lên một chút, không phải vậy thật sự cũng bị Mỹ Nhân Khô Lâu Phong một miệng chập ở cái môn lên. Coi như hiện tại không có tu luyện xuất thân thể, nhưng quý phong phong châm thương tổn cũng khả năng tác dụng đến linh hồn trên a.

Như vậy chạy trốn năm ngày năm đêm, Mỹ Nhân Khô Lâu Phong nhưng kiên nhẫn mà truy ở phía sau, tuy rằng số lượng ít đi, nhưng lưu lại đều là tinh hoa, chỉ chỉ đều là Kim Đan kỳ lấy trên tu vi, Tiểu Lăng Tử cũng có chút tiêu không chịu nổi, may là có Trọng Thiên thỉnh thoảng mà phun lửa thiêu một thiêu, vì hắn tranh thủ chạy trốn thời gian.

Ở trong rừng cây nhảy nhót tung bưng mấy ngày, dày đặc rừng cây vô cùng ảnh hưởng tốc độ, tuy rằng muốn chạy trốn đến không trung, bất quá chuyện này quả thật chính là cái mục tiêu sống, này Tử Vong Sâm Lâm trong hung vật không biết phạm đã, ngoại không cần thận trải qua mỡ mỡ hung vật địa bàn, cuối cùng làm sao chết cũng không biết, hoàn toàn không thể được, vì lẽ đó hay vẫn là ngoan ngoãn ở trong rừng rậm nhảy đi.

"Tiền bối, tiền bối!"

Nghe được Lâm Dương trọng đánh máu gà tiếng kêu, Tư Lăng trong lòng biết hắn tất nhiên có việc vừa mới hội mở miệng, hỏi vội: "Làm sao ?"

"Phía trước phía tây nam hướng về, có một toà thiên nhiên núi lửa đang hoạt động, có thể lợi dụng núi lửa bỏ rơi Mỹ Nhân Khô Lâu Phong."

Lâm Dương nói chuyện, Tư Lăng lập tức giây hiểu, xoay chuyển cái phương hướng hướng về núi lửa chạy đi. Ngoại trừ Tiểu Yêu Liên, bọn hắn đều không sợ hỏa, vừa vặn có thể lợi dụng phun trào núi lửa trong dung nham đối với hội Mỹ Nhân Khô Lâu Phong.

Ở Lâm Dương dưới chỉ thị, Tư Lăng rất nhanh liền tìm tới một chỗ ở vào ẩn giấu ở núi lửa lòng núi một cái cửa động, xoay người lại vỗ một tổ hồn phù đã qua đánh bay liền muốn chập trên Lâm Dương cái mông đàn ong, sau đó nhào vào sơn động.

Lại suýt nữa bị phong châm chập cái mông Lâm Dương biểu thị: \TOT/ thực sự là quá khổ bức có hay không, ong mật loại sinh vật này là hán đòi này ghét nhất đồ vật không có một trong!

Sơn đạo quanh co khúc khuỷu, càng đi bên trong nhiệt độ càng cao, nghe phía sau vẫn là tiếng ong ong không ngừng, Tư Lăng cắn răng, hướng về người gần nhất dung động nhảy vọt, ở đó hồng hồng dung nham trước mặt phun trào thời, thân hình hướng về trên một nhảy, áo bào dính hỏa chấm nhỏ nhảy tiến vào trong vách đá một cái đường hầm. Mà phía sau đàn ong sẽ không có tốt như vậy chờ, trực tiếp bị dung nham trước mặt phun đến, ong ong tiếng kêu đột nhiên ngừng lại.

Tư Lăng lửa thiêu mông như thế ở trong đường hầm chạy trốn, mãi đến tận đã rời xa phun trào dung nham, phương uể oải mà ngã nhào xuống đất trên, cả khuôn mặt không một chút màu máu.

Tạm thời an toàn.

Một lát sau, rốt cục lấy lại sức được, Tư Lăng từ Tiểu Yêu Liên chỗ ấy lấy bình Mộc linh dịch, tàn nhẫn mà ực một hớp, sau đó đem Tiểu Khôi từ Linh thú túi xách ra đến, cũng quán nó một miệng Mộc linh dịch, còn Trọng Thiên, nó có thuộc hạ chăm sóc, không cần hắn để ý tới.

Lâm Dương mắt ba ba nhìn này bình Mộc linh dịch, ngum nước tràn lan, hắn tuy rằng không bị thương tích gì, nhưng những này thiên vẫn luôn thần kinh căng thẳng, muốn dự phòng cái mông của chính mình bị Mỹ Nhân Khô Lâu Phong dính trên một miệng, cũng một mối đến hoảng, khí tức đều có chút bất ổn, mà Mộc linh dịch thứ này đối với quý tu cũng có tác dụng. Đại khái là xem về mặt của hắn quá tội nghiệp, Tư Lăng nhìn một chút chiếc lọ, còn sót lại nửa cái Mộc linh dịch, xem như là thưởng cho hắn dẫn đường khổ cực phí đi.

Rốt cục an toàn, Tư Lăng đầu tiên là ở xung quanh bày lên Cửu Chuyển Linh trận, lúc này mới có tâm tình kiểm tra chiến lợi phẩm. Tư Lăng lấy ra lúc đó giao cho Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi tiểu hầu bao, không gian bên trong không có túi trữ vật đại, nhưng cũng có mấy mét vuông, trang mấy cái trái cây đủ.

Đem hai cái túi trữ vật đồ vật đồ ra, đều là chút cành cành lá diệp cùng quả, lúc đó tình huống khẩn cấp, Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi trực tiếp liền cành mang quả đồng thời bóc, vì lẽ đó vào lúc này đại đa số Mỹ Nhân Khô Lâu quả còn treo ở đầu cành cây trên, trong đó có vài cây mang theo bùn Mỹ Nhân Khô Lâu quả thụ bởi vì cách xa thổ có về mặt môi, Tư Lăng mang tương nó giao cho Tiểu Hồng đi tái loại.

"Tiểu Hồng muội muội, ngươi Hồng Liên không gian lẽ ra có thể loại chứ?"

Tiểu Yêu Liên xuyết móng vuốt, nói rằng: "Không biết, Tiểu Hồng trước tiên đi thử các loại xem." Nói, thân thể ở trong hư không biến mất.

Thấy Tiểu Yêu Liên đi làm nhà vườn, Tư Lăng đem trên mặt đất Mỹ Nhân Khô Lâu quả từ tàn cành trong hái xuống, đếm, tổng cộng có 102 viên, mỗi lần ăn một viên hiệu dụng là mười ngày, 130 viên cũng chỉ có thể duy trì 1,020 thiên, cũng không biết lúc nào khả năng thành công về đến nhân giới, căn bản không đủ dùng a. Như vậy, chỉ có thể ký hi vọng Tiểu Yêu Liên chỗ ấy có thể nuôi dưỡng được đến rồi.

Ngay khi Tư Lăng đem hết trái cây xử lý tốt chứa ở trong hộp ngọc thời, Tiểu Yêu Liên từ Hồng Liên không gian ra đến rồi, nhu nhu về phía Tư Lăng báo cáo: "Tư công tử, Mỹ Nhân Khô Lâu quả sinh trưởng cần muốn Tử Vong Sâm Lâm trong đặc biệt mang có độc khí bùn đất, không gian trong bùn đất không cách nào tái loại."

Tư Lăng sau khi nghe xong, trong lòng lại có chút buồn bức, đề nghị: "Vậy chúng ta đi ra bên ngoài đào chút thổ phóng tới Hồng Liên không gian trong, ngươi xem có được hay không?"

"Ân, hắn là có thể, bất quá bùn trùng độc tố không thể nhiều cũng không có thể thiếu, muốn phù hợp Mỹ Nhân Khô Lâu quả cần mới được. Nhiều hội đem cây ăn quả độc chết, ít đi lại dinh dưỡng không đủ."

"..."

Tư Lăng tại chỗ OOOX muốn mắng người, loại cái thụ vẫn như thế nhiều yêu cầu, cũng rất đáng ghét, lẽ nào hắn đón lấy còn muốn nắn rưng rậm mà loạn nhảy tìm kiếm không thể quá độc cũng không thể không độc bùn đất?

Tuy rằng muốn mắng người, nhưng vẫn phải là nhận mệnh mà vì vài cây Mỹ Nhân Khô Lâu quả thụ tìm thích hợp chúng nó sinh trưởng bùn đất. Đương nhiên, cái kia sinh trưởng Mỹ Nhân Khô Lâu quả khe núi trong bùn chất là thích hợp nhất, chỉ là vào lúc này bọn hắn lại là trộm quả lại là giết người ta huynh đệ, Mỹ Nhân Khô Lâu Phong nhưng là giường giường mất hổ mà chờ bọn hắn, nơi nào còn dám trở lại tự chui đầu vào lưới?

Đã đạt được Mỹ Nhân Khô Lâu quả, Tư Lăng tuy rằng vội vã muốn đi, bất quá cũng đến đem thân thể điều chỉnh đến tốt nhất trạng thái. Đồng thời đáng về cũng phải chỉnh một chỉnh, bị đốt cháy khét tóc đến sửa một chút, đốt cháy khét quần áo đổi rồi, đem chính mình làm cho thanh thanh sáng sáng khoái sáng khoái, xem ra mỹ chán cực kỳ sau, ăn một viên Mỹ Nhân Khô Lâu quả, Tư Lăng đem Cửu Chuyển Linh trận thu hồi, ly khai núi lửa.

Ăn Mỹ Nhân Khô Lâu quả sau, sinh giả khí tức hoàn toàn bị che giấu, bên trong vùng rừng rậm này những cái kia cấp thấp quý quái nhìn thấy mình, cũng không lại giống như đánh màu gà như thế mà nhào tới, ngoại trừ bề ngoài bất biến, khí tức trên hoàn toàn chính là cái quý tu.

Lại bỏ ra mấy ngày thời gian, rốt cục ở Tiểu Yêu Liên dưới chỉ thị, ở một đám tượng Sơn Tiêu quý quái địa bàn trong tìm được thích hợp bùn đất. Bất quá này quần Sơn Tiêu môn cũng không phải ăn chay, thấy có người ngoại lai dám xâm phạm chúng nó địa bàn, còn ở đất bàn trong đào thổ, bần bệ hô bằng dẫn bạn mà lại đây chuẩn bị quần áo bạn hần.

Từ khi lưu lạc Quý giới sau, mọi chuyện không thuận Trọng Thiên đại gia cũng không nhìn được, trực tiếp nhảy đến Tiểu Khôi trên lưng, nhìn từ trên cao xuống mà hướng về đám kia mãnh liệt đập tới Sơn Tiêu phun lửa, màu đỏ tím yêu hỏa yêu diễm cực kỳ, hóa thành một cái uy phong lẫm lẫm hỏa long, đến rồi cái quần thiêu, thiêu đến Sơn Tiêu gào gào kêu chạy tứ tán, sinh ra ý sợ hãi, cũng không dám nữa tụ chúng ầu ẩu, xa xa mà trốn ở phương xa nhìn bọn hần ở địa bàn của chính mình đào thổ, thỉnh thoảng mà dò ra cái đầu đến khua tay múa chân mà kháng nghị một phen.

Đem Sơn Tiêu đánh đuổi sau, Trọng Thiên đại gia rốt cục tinh thần sáng khoái, ngạo kiều mà từ Tiểu Khôi trên lưng nhảy xuống, ngạo mạn mà đi tới vội vàng đóng một cái hồ tây một hồ mà đào thổ Tiểu Lăng Tử bên người, gào gừ kêu một tiếng, phảng phất ở khoe khoang nó lợi hại.

Từ Lăng đào thổ đào đến chính hoan, căn bản không hề liếc mắt nhìn nó một chút, nói rằng: "Đến rất đúng lúc, nhanh dùng ngươi yêu hỏa đem những này thổ thiêu một thiêu, Tiểu Hồng muội muội nói độc khí không đều đều, muốn dùng hỏa nung nướng nó cân xứng một ít."

"..."

Ngã, lão tử yêu hỏa không phải dùng để làm cái này!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 152: Quá ồn ào

Quý giới thành thị màu sắc chỉ một, đều là lấy màu đen làm chủ, xa xa nhìn tới, tượng một toà âm u pháo đài đặt ở lòng người đầu.

Vạn Quý thành là cự ly Quý Vương thành gần nhất một tòa thành thị, nơi này thành thị quy mô tuy rằng không có Quý Vương thành đại, nhưng bởi vì là cự ly Mê Vực hạp cốc gần nhất nguyên nhân, hấp dẫn vô số tu sĩ phía trước, làm cho thành phố này phát triển được hết sức phồn hoa, liền vào thành phí dụng cũng so với những nơi khác cao hơn vài lần, chào giá đến mười cái hắc tinh thạch.

Một cái người mặc màu đen đầu bóng người đầm đầu đi tới, này tới om om đầu bóng đem thân hình bao vây lấy, chỉ còn lại rộng lớn mũ trùm dưới lộ ra một tấm đường nét ưu mỹ mê người sự tron bóng cảm, từ này da thịt màu sắc xem ra, này phải là một trải qua tu luyện đến hỗn phách ngưng tụ quý tu, ít nhất tu vi ở Kim Đan kỳ trở lên.

Thủ cửa thành thị vệ đem ngăn lại, nói rằng: "Vào thành nhất nhân mười viên hắc tinh thạch." Tuy rằng đầu bóng người bao đến gió thổi không lọt, nhưng bọn thị vệ hiển nhiên đã quen, rất nhiều quý tu đều yêu thích loại trang phục này.

Lúc này, đầu bóng người phía sau theo cấp thấp quý tu bần bệ đưa tới hai mươi viên màu đen tinh thạch.

Thị vệ thu rồi tinh thạch sau, liền cho đi, lại ngăn cản cái kẻ tiếp muốn vào thành quý tu.

Tiến vào thành sau, phóng tầm mắt nhìn tới, đều là do màu đen tảng đá xây thành nhà, lộ ra uy nghiêm đáng sợ khí, trên đường phố cát bước đều là chút cấp thấp quý tu, thân thể lừng lờ bay, gương mặt chết chết vô ích bạch, quý khí âm trầm. Đương nhiên, cũng có tượng người bình thường bình thường thân thể ngưng tụ quý tu, đều là ở Kim Đan kỳ trở lên, bất quá bọn hần cũng không phải là trải qua tu luyện ra **, mà là ở Kết Đan sau, linh hồn ngưng tụ, khiến cho xem ra như người bình thường giống như vậy, như muốn chân chính tu luyện ra **, chỉ cần tu luyện đến hóa thân, lại lấy bí thuật ngưng luyện ra thân thể.

Từ Lăng liên quan với Quý giới hết thấy thường thức trừ mình ra ở thể ngọc nhìn thấy, còn có Lâm Dương bổ sung, biết ở Quý giới lấy chính mình hiện tại tu vi, hẳn là không **. Khí tức tuy rằng có thể thay đổi, nhưng ** nhưng là thật, điều này làm cho hần cẩn thận mấy phần, không dám dễ dàng bại lộ chính mình, cho nên trực tiếp khoác lên kiện đại áo bào đen, tránh khỏi cùng người đụng chạm.

Tiến vào thành sau, bọn hần thẳng đến khách sạn thuê lương gian sương phòng nghỉ ngơi, tiền thuê rốt cục tiêu hết đáng thương quý tu thân trên hắc tinh thạch. Lâm Dương tuy rằng đau lòng đến đòi mạng, nhưng bình ôn bấp dùi kiên định ý nghĩ, cảm thấy một điểm hắc tinh thạch thắng được một cái Kim Đan nhân tu hảo cảm là đáng giá. Chỉ phải cái này nhân tu không có động sát niệm, làm tiểu đệ có thể sau lưng bọn họ kiếm điểm lậu, cũng đủ mình bây giờ tu luyện dùng.

Đối với này, Tư Lăng lần thứ hai đối với Lâm Dương bản cùng trình độ có sâu sắc nhận thức, so với lúc trước chính mình sống đến mức còn muốn kém, này số mệnh thật là đủ suy.

Đóng cửa lại sau, Tư Lăng một đêm xốc lên áo bào đen, Trọng Thiên cũng từ Tư Lăng trong lồng ngực nhảy ra ngoài, tiếp theo là Tiểu Khôi cùng Tiểu Yêu Liên, một bộ rất cực tự do vui chơi về mặt.

Tư Lăng từ trong bao trữ vật lấy ra trà cụ, rót ấm Xuân Sơn Xuân Vũ ưu nhân mà uống lên.

Từ Từ Vong Sâm Lâm sau khi ra ngoài, bọn hắn cười Phi Thiên Thuyền hướng về Quỷ Vương thành phi, đường trên dĩ nhiên cũng bỏ ra hơn nửa năm mới đến chỗ này cách xa Quỷ Vương thành gần nhất Vạn Quỷ thành. Từ Vạn Quỷ thành đến Quỷ Vương thành, chỉ cần thời gian nửa tháng, Tư Lăng nhất thời ngược lại chẳng phải vội vã đi tới, nguyên nhân là —— bọn hắn hiện tại đều không có tiền, thực sự là nghèo chết cá nhân.

Quý giới sử dụng lưu thông tiền cũng không phải linh thạch, mà là một loại ẩn chứa đặc thù năng lượng hắc tinh thạch, quý tu có thể dùng để tu luyện tinh thạch, tương đương với giới trong linh thạch đối với tu sĩ tác dụng như thế. Vì lẽ đó nguyên bản vẫn tính là có chút dư sản Tiểu Lăng Từ lưu lạc đến Quý giới sau, đột nhiên đã biến thành người nghèo rớt mòng tơi không nói, còn muốn dựa vào một cái cấp thấp quý tu đường, thực sự là tiền bối quá thật mất mặt.

Tuy rằng khinh bỉ dưới Lâm Dương bản cùng mức độ, bất quá vì sau đó kế hoạch, Tư Lăng không thể không kế hoạch làm sao mở nguyên, cái này cũng là hắn lựa chọn ở Vạn Quỷ thành dừng lại nguyên nhân. Quỷ Vương thành làm là tất cả quý tu trong lòng thần thánh nhất tu luyện thánh địa, này trong tiêu phí tự nhiên quý đến hủ chết người, hơn nữa tới đó sau, không chỉ có muốn che giấu mình còn muốn tìm hiểu tin tức, không thể thiếu muốn các loại tiêu tốn, tự nhiên không thể như vậy hai tay trống trơn mà đi tới.

Vì lẽ đó, việc cấp bách, trước tiên kiểm lời hắc tinh thạch đi.

Rất nhanh mà, bên ngoài liền có tiếng gõ cửa vang lên, đáng thương nghèo rớt mòng tơi quý tu chủ động đưa tới cửa.

Nguyên bản Lâm Dương không có như thế nghèo, riêng là lâm Hoang Dã Chi Lâm đến Từ Vong Sâm Lâm, một đường cùng sau lưng Tư Lăng kiếm lợi liền được cho một bút không nhỏ của cải, những cái kia quý đan loại hình bất được trong thành luyện khí phô thu về, cũng đáng không ít hắc tinh thạch. Bất quá ở dọc theo con đường này, đều bị Lâm Dương đem ra tu luyện. Đương nhiên, Lâm Dương cũng không phụ kỳ vọng, rất cực thoát khỏi a phiêu thân hình, thành công Trúc Cơ, hỗn phách trở nên rắn chắc thêm không ít, sắc mặt cũng ít loại kia uy nghiêm đáng sợ quý khí.

"Tiền bối, Vạn Quỷ thành phụ cận có một cái thiên nhiên hẻm núi, tên là Mê Vực hấp cốc, hẻm núi phía dưới có rất nhiều quý giá linh thảo linh thực cùng quý vật yêu thú, chúng ta có thể tới đó thu thập quý đan cùng linh thảo." Lâm Dương đưa ra kiến nghị, cau mày nói, "Bất quá này trong vô cùng nguy hiểm, ngoại trừ Mê Vực hấp cốc trong có thiên nhiên ảo trận ngoại, còn có rất nhiều thợ săn, chuyên môn săn giết ở trong hẻm núi thám hiểm tâm bảo tu sĩ, khó lòng phòng bị."

Tư Lăng sau khi nghe xong, cũng không có bị ảo trận cùng thợ săn dọa đến, ở hồi dò có quan Mê Vực hấp cốc sự tình sau, Tư Lăng lập tức vỗ bàn quyết định liền đi nơi đó kiểm lấy bọn hắn cần hắc tinh thạch, tuyệt đối phải tận lực thu được làm hết sức nhiều hắc tinh thạch, sau đó đến Quỷ Vương thành đi tìm đi về nhân giới đường nói.

Nghỉ ngơi một đêm, ngày thứ hai bọn hắn lui phòng sau, liền trực tiếp xuất phát.

Ra khỏi cửa thành sau, bọn hắn liền ngự kiếm hướng về Mê Vực hấp cốc phương hướng bay đi, bỏ ra bán ngày, rất cực đến hẻm núi vị trí.

Mê Vực hấp cốc ở Quý giới nhưng là hung danh ở ngoại, không nói hôm đó nhiên ảo trận lợi hại, sợ ý một chút liền sẽ bị lạc ở trong cốc, lại nói trong hẻm núi các loại hung thú quý quái, cấp thấp quý tu dễ dàng không dám vào đi. Bất quá trong cốc đông đảo quý giá tài nguyên nhưng hấp dẫn đông đảo tu sĩ đi tới, cầu giàu sang từ trong nguy hiểm, luôn có như vậy một ít không muốn sống giả ngọc xoa tới nơi này thí nghiệm vận khí.

Mà Tư Lăng đoàn người xem ở bên trong mắt người, cũng là không muốn sống giả ngọc xoa.

Hướng về Mê Vực hấp cốc đến tu sĩ rất nhiều, Tư Lăng cẩn thận mà tránh khỏi cùng người tiếp xúc, chỉ sợ đột nhiên đến cái ánh mặt trời rộng rãi quý tu đột nhiên nhảy lại đây cùng hắn tổ đội không nói, thuận tiện trở lại cái huynh đệ tốt đập vai hành vi. Đừng nói, loại này hai hàng hay vẫn là là gặp được, đó là mấy tháng trước ở một tòa thành thị dừng lại thời gặp phải, nhưng hắn sâu sắc rõ ràng coi như là âm trầm Quý giới khả năng nuôi dưỡng ra tính cách ánh mặt trời cực kỳ quý tu, cũng không phải quý tu liền muốn được Quý giới khí tức ảnh hưởng một mảnh âm trầm.

Đang muốn thời, phía sau liền truyền đến một cái ánh mặt trời rộng rãi mà kinh hi âm thanh.

"Tư đạo hữu, lại gặp mặt ~ "

"..."

Tư tưởng đảo mang làm lại có thể hay không? Lẽ nào hắn số mệnh trải qua kém đến mức độ này, liền suy nghĩ một chút đều không cho phép ?

Tư Lăng linh hoạt mà tách ra phía sau quý tu đánh tới tay, xoay người lại mặt không hề cảm xúc mà nhìn về phía hắn, nhả nhả có lẽ nói: "Hóa ra là Dương đạo hữu."

Dương Huy tay vung cái không, nhưng cũng không để ý lắm, thoải mái mà cười nói: "Tư đạo hữu, chúng ta quả nhiên hữu duyên. Ta lúc trước còn không

xác định là người đây, nhìn thấy Lâm Dương liền đã xác định."

Liền Lâm Dương bị oán hận tầm mắt lảng trí, không khỏi bị thương trong lòng, hẳn chỉ là cái cấp thấp quý tu, ở Kim Đan tu sĩ trước mặt thật sự không đáng nhắc tới a, vì mao sẽ bị chú ý tới?

Dương Huy là cái khuôn mặt anh tuấn đẹp trai quý tu, Kim Đan hậu kỳ tu vi, hồn phách ngưng tụ, thêm vào ánh mặt trời nụ cười, xem ra lại như cái bình thường cực kỳ nhân tu. Lúc này hẳn hiển nhiên thật cao hứng, vây quanh Tư Lăng bắt đầu lái nhái mà khi nói chuyện: "Từ khi Tung Dương thành từ biệt, trong lòng có thể là nhớ Tư đạo hữu, cho rằng sau đó rất khó tái kiến, trong lòng cực kỳ khó chịu, không nghĩ tới lần này tới Mê Vực rèn luyện, dĩ nhiên lại gặp phải Tư đạo hữu, chúng ta quả nhiên hữu duyên. Tư đạo hữu cũng là tới đây rèn luyện sao? Tướng xin mời không bằng ngẫu nhiên gặp, không bằng chúng ta đồng thời kết bạn đồng hành đi, cũng hảo có thể chiếu ứng lẫn nhau, này Mê Vực hạp cốc nghe nói là cái hiểm địa, bên trong nguy cơ trùng trùng, Tư đạo hữu người cũng phải cẩn thận chút..."

Lái nhái, lái ra lái rú, lái nhái, lái ra lái rú...

"..."

Tư Lăng cảm giác mình khả năng gặp phải Đường Tăng, trong lòng có chút khổ bức, lần thứ hai hoài nghi cái này người khả năng không phải cái quý tu, kỳ thực là lẫn vào Quý giới nhân tu chứ?

Làm cái quý tu, như thể ánh mặt trời rộng rãi thật sự được chứ?

"... Đúng rồi, Tư đạo hữu người làm sao khoác lên loại này tối om om đại áo bào đen, đưa người gương mặt đó đều che khuất, thực sự là quá đáng tiếc, đã có cái thật dài tướng, liền muốn lộ ra cho người nhìn, như vậy che che giấu giấu, trái lại không đẹp. Hơn nữa loại này đại áo bào đen chất lượng không được, dùng chính là hạ đẳng ma tía làm thành, mặt trên cũng chỉ hội mấy cái đơn giản trần pháp, cảm giác cũng không hảo hảo, ta có một sự thức ở Quý Vương thành mở ra một gian may điểm, đến lúc đó ta giới thiệu người đi chỗ đó mua Thất Thái Vụ Tầm chi tía làm ra áo choàng, còn có thể giúp người đánh toàn chết, tuyệt đối hàng đẹp giá rẻ..."

"..."

Nằm tao, căn bản chen miệng vào không lọt a, chẳng lẽ muốn đem này con quý tu quất bay ngược dài một trận mới được?

Rộng lớn mũ đầu che khuất Tư Lăng thần thờ vẻ mặt, đúng là Lâm Dương một mặt si ngốc, sau đó giận mà không dám nói gì, đồng thời tìm đến phía Tư Lăng ánh mắt vô cùng đồng tình. Kỳ thực hẳn cũng không hiểu nổi, vì mao làm cái quý tu, dĩ nhiên có như thể ánh mặt trời rộng rãi. Bởi vì quý tu sở tu luyện công pháp nguyên nhân, nhiều là thiên hướng âm tà, vô tình hay cố ý, nhiều chút âm khí, xem ra âm u. Vì lẽ đó cái này Dương Huy tuyệt đối là cái quý tu trong khác loại.

Cuối cùng, Tư Lăng quả đoán xoay người, một sợi dây thừng quấn vào Lâm Dương trên eo, lôi quý thăng tấp bôn hẻm núi một chỗ so với góc vắng vẻ vách núi, sau đó trực tiếp nhảy xuống hẻm núi.

"A a a, Tư đạo hữu đừng kích động a, chờ ta a..."

Âm tà cương phong thổi mặt mà đến, này ác liệt cực kỳ tà phong thổi đến 卍 ở ngoại da thịt đau đớn đau đớn, Tư Lăng chính mình cũng còn tốt, Lâm Dương nhưng có chút không chịu nổi, bị này kịch liệt tà phong làm cho mặt đều Biến Hình.

Bởi không rõ tình huống, Tư Lăng không có trực tiếp đến đáy vực, mà là đình chỉ một chỗ vách núi bất ngờ nổi lên bình đài, đi xuống nhìn xung quanh.

Từ nơi này nhìn tới, tầm mắt căn bản là không có cách xem rõ rệt, như là cách tăng món đồ gì, dùng thần thức cẩn thận mà đi xuống tham, rất nhanh mà sẽ phát hiện thần thức như là bị cái gì cách trở, hẳn là chính là trong hẻm núi ảo trận. Mê Vực hạp cốc nổi danh nhất chính là nó thiên biến vạn hóa ảo trận, ảo trận ở khắp mọi nơi, nếu là không hiểu trần pháp, hoặc là không có phá trận công cụ liền mao muội nhập cốc, chỉ có một cái kết cục: Chết!

Đương nhiên, ảo trận đối với Tư Lăng ảnh hưởng không lớn, cái này cũng là hẳn dám xông vào nguyên nhân.

Lúc này, một cái người từ phía trên nhảy xuống, Tư Lăng thoáng nhìn này người liền muốn hướng chính mình chạy tới, mau mau đưa tay ra làm cái dừng thủ thế.

"Tư đạo hữu, làm sao, có phải là phát hiện dị thường gì chỗ ?" Dương Huy có chút hưng phấn hỏi.

"Lúc trước không có phát hiện dị thường gì." Tư Lăng nói mà không có biểu cảm gì, "Bất quá nhìn thấy người sau, liền phát hiện."

"Ai?"

Nhìn hẳn một mặt mờ mịt, Tư Lăng lại muốn mắng cha, trong lòng lại một lần nữa hoài nghi hẳn quán lấy chính mình nguyên nhân, hẳn là... Phát hiện hẳn thân phận ?

Nghĩ như vậy, tim đập vì nhanh, bất quá trên mặt vẫn như cũ bình tĩnh như lúc ban đầu, rộng lớn mũ trùm bọc lại hơn nửa khuôn mặt, cũng làm cho người không thấy rõ vẻ mặt của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Không đả thương nổi

Tư Lăng thu tâm mất lại, không lại nhìn cái này không hiểu ra sao quý tu, lại một lần nữa thói cũ này mằm, lời Lâm Dương nhảy xuống bình đài.

"Ai, các loại, này trong có ảo trận!"

Dương Huy gọi đạo, có chút khó mà tin nổi, cái nào có người biết là ảo trận càng muốn hướng về trên va, trừ phi là cái trận pháp đại sư đã phá giải ảo trận, không phải vậy chính là có sở dựa vào. Dưới cái nhìn của hắn, Tư Lăng hiển nhiên là loại thứ hai. Bởi vì hắn không giống những cái kia Trận Pháp sư muốn đem trận pháp thôi diễn một phen, chỉ là nhìn một chút liền trực tiếp nhảy xuống.

Tư Lăng không để ý tới phía sau quý tu, lợi dụng hẻm núi dưới ảo trận, hai ba lần liền đem người thoát khỏi, đồng thời bọn hắn cũng đến bên dưới khe núi mặt một chỗ khe lõm.

Lâm Dương nhìn này khe lõm, nơi này rất xinh đẹp, có trong suốt dòng sông, thành thực linh thảo, ôn thuận yêu thú, phong cảnh tựa như nằm mộng, khiến lòng người trong lòng lúc lo lắng sinh ra một loại khả năng vĩnh viễn ở lại chỗ này là tốt rồi si tú ý nghĩ.

Đột nhiên, một cái lòng bàn tay đập ở sau gáy trên, miễn cưỡng đem hắn đánh bay đến trên đất, cả người đều rơi vào trong đất, sau đó giờ lên một tấm sừng lên nửa bên đầu heo mặt, khô bức mà nhìn đánh hắn yêu thú đại gia, này ướt nhẹp ánh mắt phảng phất đang hỏi, vì sao muốn đánh hắn. Không phải vẫn luôn mặc kệ hắn sao, thừng sao đột nhiên liền động thủ cơ chứ?

Trọng Thiên hừ một tiếng, móng vuốt rất ngứa mà muốn lại đập một móng vuốt. Quả nhiên là xuân tự chủ bên người xuân chó săn, bị đã không chế thần trí cũng không biết, còn hỏi vì sao đánh hắn.

"Người vừa này trúng ảo thuật." Tư Lăng giải thích, ánh mắt ở thung lũng bắn khoắn.

Lâm Dương sau khi nghe xong, trong lòng cả kinh, nhất thời một luồng hơi lạnh từ lòng bàn chân hướng về trên nhảy. Hắn nghe qua Mê Vực hấp cốc hung danh, bất quá vẫn luôn chưa có tới, cũng chỉ là cho rằng ảo cảnh lợi hại điểm, nhưng là mới vừa xuống đất, liền đạo, điều này cũng rất lợi hại. Vì mạng nhỏ suy nghĩ, Lâm Dương cũng không ngại mới vừa rồi bị đánh bay, mau mau bò dậy dính đến Tư Lăng bên người, cảnh giác đánh giá bốn phía, muốn nhìn được cái nguyên do đến.

Nhưng là, như vậy duyên dáng hoàn cảnh, này trường ở bên dòng suối mê người linh thảo, dụ dỗ nhân tâm ngứa, biết rõ là ảo cảnh, hay vẫn là rất muốn đem chúng nó đào, đây chính là một bút tài phú a.

"Người đi đào linh thảo." Tư Lăng đột nhiên nói rằng.

"A?" Lâm Dương giật mình nhìn hắn, không phải nói nơi này là ảo cảnh sao? Như vậy những linh thảo này hẳn là giả chứ?

Trọng Thiên nhìn không được, lại một móng vuốt đánh tới.

Không dám giận cũng không dám nói quý tu khua phục ở bạo lực dưới, mau mau hùng hục mà lấy ra ngọc xẻng bắt đầu đào linh thảo, Tiểu Yêu Liên cũng ra đến giúp đỡ đào, thuận tiện chỉ điểm hắn, muốn làm sao đào mới khả năng tốt nhất mà duy trì linh thảo hoàn chỉnh độ. Linh thảo là một loại yêu kiều đồ vật, phá hoại một chút sợi rễ, cũng sẽ ảnh hưởng nó linh khí cùng được tính.

Kỳ thực Tiểu Yêu Liên không gian trong linh thảo linh quả đều không ít, nếu là thật muốn đi đổi hắc tinh thạch, cũng không thiếu tiền dùng. Thế nhưng, đó là thứ thuộc về Tiểu Yêu Liên, cũng coi như là Trọng Thiên người chủ nhân này đồ vật, Tiểu Yêu Liên tu luyện cần thiết linh quả lượng rất lớn, Tư Lăng cũng không tiện cướp nó khẩu phần lương thực, càng thật không tiện nhượng Tiểu Yêu Liên nuôi dưỡng, lại không phải trải qua đến loại kia quần bách hoàn cảnh, do chỉ yêu thực nuôi dưỡng cũng rất này cái gì. Hơn nữa quyết định đến Mê Vực hấp cốc, cũng coi như là rèn luyện một loại, thế giới quá nguy hiểm, chính mình mạnh mới là vương đạo.

Ba ngàn thế giới, bách thái địa vực, đi xông vào một lần, trống trải kiến thức, dù sao cũng hơn nhắm mắt làm liều, chỉ biết tu luyện cường.

Lâm Dương tâm tình có chút kích động, nếu Tư Lăng gọi hắn đào linh thảo, như vậy những linh thảo này chính là thật sự, mà không phải ảo cảnh biến ảo ra đến. Đối với Tư Lăng một nhóm người, Lâm Dương luôn có một loại mùi quang tín nhiệm, cảm thấy bọn hắn nói đều là đối với. Lâm Dương ở Tiểu Yêu Liên dưới chỉ thị, đem những cái kia thành thực linh thảo đào, lưu lại cây non cùng còn chưa thành thực.

Ngay khi Lâm Dương đào phải cao hứng thời, đột nhiên Tư Lăng có động tác, "Biến Hình" biến ảo làm một cái trường tiên, đem Lâm Dương lôi lại đây, đồng thời Lâm Dương nguyên bản vị trí muốn nổ tung lên, nhìn kỹ, dĩ nhiên là một cái vừa to vừa dài rắn hình đuôi quái tới, này đuôi trừu trên đất, bùn

đất nổ tung, cho người một loại vạn phần cảm giác nguy hiểm.

Rất nhanh mà, đuôi chủ nhân hiện ra thân hình, là một cái máy trăm mét trường màu đỏ thắm đại mãng răn, nó bật người dậy, nhìn từ trên cao xuống mà nhìn suối nước bờ bên kia người, cặp kia trũng màu vàng tam giác mắt răn bên trong là lãnh huyết sinh vật đặc biệt âm lãnh, trên đầu có một cái màu đỏ tươi chu phúc như thể bú rứt thịt.

"Là cấp mười Chu Mãng!" Lâm Dương run giọng đáp, không cần Tư Lăng dẫn dò, rất sớm mà liền chọn cái địa phương ngồi xổm, miễn cho hắn cái này tiểu bình đỉnh bị tai vạ tới cá trong chậu.

Ở đuôi răn lại một lần nữa sảy lại đây thời, Tư Lăng cùng Trọng Thiên trực tiếp trước mặt mà trên. Tư Lăng "Biến Hình" hóa thành một cái màu đen trường tiên quần lấy cái kia lợi hại đuôi, Trọng Thiên phun ra lửa long cuốn lấy Chu Mãng. Ở Chu Mãng bị hỏa long cuốn lấy thời, Tư Lăng ngưng ra một trăm chuỗi hồn lực kiểm soát tới, sau đó thừa dịp Chu Mãng đối phó hỏa long cùng hồn lực kiểm soát, chép lại quý tu cấp tốc đột.

Phía sau là Chu Mãng giận tê hí tiếng, còn có hồn lực kiểm soát nổ tung tiếng vang.

Mấy người thoát đi chỗ này khe lõm, tiến vào trong một rừng cây.

Mãi đến tận không cảm giác được Chu Mãng khí tức, mọi người mới ngừng lại. Tư Lăng ở trong lòng lau mồ hôi lạnh, lúc này mới đem lại bị đương thành điều phiếu quý tu thả xuống.

Lâm Dương trải qua lười thỏ tảo mình bị đương thành điều phiếu sự tình, thấy bình an sau, không nhịn được hỏi: "Tiền bối, vừa nãy là chuyện gì? Cái kia Chu Mãng lúc nào xuất hiện? Này trong sẽ không là địa bàn của nó chứ? Chúng ta liền như thế chạy?" Này quần hung tàn hàng nhìn thấy như thế yêu thú lợi hại, không phải hắn là vọt thẳng đi tới sáng khoái trần trề mà làm một vô lớn sao? Liền như thế chạy trốn, không một chút nào phù hợp bọn hắn hung tàn tính cách a.

Tư Lăng quái dị mà liếc mắt nhìn hắn, "Không chạy lẽ nào ở lại nơi đó cho Chu Mãng ngược sao? Này nhưng là một cái tương đương với Nguyên Anh hậu kỳ Chu Mãng, ngươi ngốc a?"

Lâm Dương: "= __=! Ta không ngốc, chỉ là lấy vì các ngươi hung tàn trình độ, cấp mười Chu Mãng tính thần mã, hóa thần yêu tu đến rồi các ngươi như thường dám hung hăng. Năm tao, bị cái hung tàn hàng nói ngốc cái gì, cảm giác thật đau lòng.

Trọng Thiên cùng Tư Lăng tự nhiên là không rõ ràng quý tu trong lòng đối với bọn hắn đánh giá cao, bọn hắn lần này đến chỉ là muốn tìm chút đáng giá linh thảo linh quả trở lại đổi hắc tinh thạch, lại không cần đuôi tận giết tuyệt, này bên trong là Chu Mãng địa bàn, Chu Mãng cho bọn hắn đào đi vài cây linh thảo trải qua xem như là nhất đại khoan dung, nếu như còn chưa biết thể nào là đủ muốn thực hành tam quang chính sách -- đào quang sát quang đi quang, vậy cũng rất độc ác, quá nhiều sát nghiệt ở tu hành bất lợi, không phải vạn bất đắc dĩ, không nên tùy tiện ra tay. Hơn nữa mỗi một loại cao giai linh thực linh thảo bên người đều có nó phối hợp thú thú hộ, nếu như không làm được quá tuyệt, phối hợp thú cũng bình thường sẽ không dưới sát thủ, Tư Lăng không thích đem sự tình làm được quá tuyệt,

"Này trong ảo cảnh là Chu Mãng bố trí, bất quá linh thảo đúng là thật, Chu Mãng vẫn luôn chờ ở bên cạnh dự định động thủ."

Nghe được này giải thích, Lâm Dương sờ cả tóc gáy, vừa nãy hắn chính là ở một cái cấp mười Chu Mãng dưới mí mắt đào nhân gia linh thảo? Đây cũng quá đáng sợ, quý tu đột nhiên cảm giác bị một môi cảm thấy không yêu.

Sau đó, bọn hắn lại trải qua hảo mấy nơi, đều có linh thảo linh thực, sau đó Lâm Dương cùng Tiểu Yêu Liên phụ trách đào, Tư Lăng cùng Trọng Thiên phụ trách cảnh giới. Bởi vì Tư Lăng có Huyền thạch không thụ trận ảnh hưởng, vì lẽ đó mỗi lần đều có thể ở thời khắc mấu chốt phát hiện dị dạng an toàn lui lại, đúng là tình huống nhiều, Lâm Dương bắt đầu suy đoán, Tư Lăng có phải là cái trận pháp đại sư, những này ảo trận đều không làm khó được hắn, trải lại mỗi hồi cũng có thể làm cho bọn hắn bình an ly khai.

Đi rồi nửa ngày, bọn hắn đào vài loại linh thảo, số lượng tuy rằng không nhiều, nhưng thắng ở quý giá, mỗi lần loại linh thảo quân ra một cây cho Tiểu Yêu Liên loại đến Hồng Liên không gian, còn lại dùng hộp ngọc bọc lại chờ về Vạn Quỷ thành thời cầm bán.

Đi ngang qua một chỗ chật hẹp một đường thiên địa hình thù, Tư Lăng đột nhiên dừng lại bước tiến.

Lâm Dương cảnh giác nhìn bốn phía, cho là có tình huống thể nào.

"Tư công tử, làm sao?" Trón ở Tư Lăng vạt áo trong Tiểu Yêu Liên hỏi.

Tư Lăng đưa nó mò lên nhét về trong ống tay áo, nói rằng: "Phía trước có một đám quý tu, tựa hồ rơi vào một loại ảo cảnh, tình huống không ổn." Không có nói đúng lắm, cái kia ánh mặt trời rộng rãi quý tu cũng ở.

Lâm Dương nhìn tới, trong tầm mắt chỉ có một đường thiên cảnh sắc, trong lòng biết đây là trong hẻm núi ảo cảnh gây nên, nếu là Tư Lăng không nói, hắn căn bản sẽ không phát hiện. Mê Vực hấp cốc ảo thuật thiên biến vạn hóa, nghe nói trong cốc tùy tiện động một hạt tăng đá, đều có thể khiến ảo thuật thay đổi.

Tư Lăng sờ sờ cằm, sau đó quả đoán xoay người.

Lâm Dương không hiểu ra sao, nhưng không dám nghi vấn tiền bối quyết định.

Đúng là Trọng Thiên không làm, hai trào gãi Tiểu Lăng Tử tóc, ra hiệu nhất định phải đi, không phải đã qua không thể.

"Tur công tử, chủ nhân nói này trong có thứ tốt."

Tur Lăng bước chân dừng lại, trên mặt mặt đơ, trong lòng nhưng ám xoa xoa mà nghĩ, Trọng Thiên nếu nói là thứ tốt, như vậy nhất định là thứ rất tốt. Thế nhưng, tuyệt bức là Trọng Thiên yêu thích đồ vật, cùng hẳn có thể một điểm can hệ đều không có, hẳn...

"Tur công tử, này trong có Đại ca thứ cần thiết."

Quả đoán đi tới.

Ngay sau đó Tur Lăng không chậm trễ chút nào mà đi tới, chỉ lo chậm một bước thứ tốt liền bị người cướp đoạt.

Ra một đường thiên, là một mảnh do ảo thuật cấu tạo mà thành Tiểu thể giới, vô cùng đặc sắc Tiểu thể giới, nếu là không có Huyền thạch, Tur Lăng đều coi chính mình đi tới giới trần tục phồn hoa mỹ膩 hoàng thành. Đang trầm tư thời, cánh tay liền bị một người đáng yêu mị mắc mát mẽ nữ nhân ôm, cao vót mềm mại bộ ngực ở hẳn lồng ngực sượt a sượt, con kia tay ngọc nhỏ dài liền muốn tìm thấy dưới bụng người cá tuyến...

Tur Lăng mặt tối sầm lại một quyền đem người phụ nữ kia đánh phi, trong lòng bi thương trong lòng, nam thân nữ tâm không đã thương nổi, càng không đã thương nổi chính là hẳn không phản ứng!

Khả năng là tâm tình khó chịu, vì lẽ đó Tur Lăng nhìn thấy Lâm Dương một mặt sung sướng đề mê theo sát cái xinh đẹp nữ nhân quyền rũ cùng nhau thời, càng thêm khó chịu, lại nhìn Trọng Thiên một chút, vị đại gia này chính xem cuộc vui nhìn ra sáng khoải đây, tựa hồ muốn nhìn xem nam nhân và nữ nhân muốn làm sao yêu tình đánh nhau.

Tur Lăng không khách khí đem "Biến Hình" biến ảo vì cái vùng nòi, đem Lâm Dương một oa đánh tỉnh. Sau đó không để ý tới đáng thương quý tu này phó "Vì mao lại đánh ta" đáng thương về mặt, Tur Lăng hướng về này một đám bị ảo thuật khống chế quý tu đi đến, có chừng mười cái tu sĩ, tu vi đều ở Kim Đan kỳ trở lên, chỉ có ba cái không có rơi vào ảo cảnh trong, đã tọa nỗ lực chống lại ảo thuật, trên mặt một mảnh thần sắc thống khổ, trong đó Dương Huy chính là trong đó một cái.

Tur Lăng mục tiêu là quý tu môn phía sau cánh cửa kia, còn những này quý tu, hẳn không có hứng thú đem bọn hắn làm tỉnh lại sau đó cùng mình cướp đồ vật, không phải vậy Trọng Thiên đại gia không ngại phun miệng yêu hỏa thiêu chết đám cướp đại gia hẳn đồ vật người.

Dương Huy đột nhiên mở mắt ra, nhìn thấy là Tur Lăng, còn tưởng rằng là ảo thuật ảnh hưởng, bất quá rất nhanh liền phát hiện đây là chân nhân, lập tức vừa mừng vừa sợ, vội vàng nói: "Tur đạo hữu, mặt sau cánh cửa kia là Thượng Cổ thời kỳ Tà tu động phủ, người mà lại cẩn thận, bên trong có các loại lợi hại ảo trận..."

"Dương Huy!" Một đạo găm lên đánh gãy Dương Huy âm thanh, nguyên bản chính ở đã tọa khổ sở chống đối ảo thuật hai tên quý tu mở mắt ra, cảm tức Dương Huy cùng Tur Lăng, cho rằng bọn hắn là một nhóm. Trong động phủ đồ vật ai đều muốn, thế nhưng bởi vì ảo thuật quá lợi hại, mọi người bị vây ở chỗ này nửa bước khó đi. Có thể hiện tại có một cái không thụ ảo thuật ảnh hưởng người muốn cướp trước một bước, nơi nào chịu cam tâm?

Trọng Thiên hơi không kiên nhẫn mà vẩy vẩy đuôi, màu tím đen đồng đồng nhìn này hai cái quý tu, sát khí uy nghiêm đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Môn sau khi mở ra

Dương Huy tiết lộ tin tức quá nhiều, đã vượt qua người xa lạ chừng mực.

Tur Lăng nhàn nhạt nhìn hẳn một chút, sau đó không để ý tới này hai cái trợn mắt nhìn quý tu, vô cùng muốn ăn đòn mà dùng hồn lực dây thừng lôi cái giá rẻ quý tu hướng cánh cửa kia bước đi.

Mắt thấy Tur Lăng liền muốn đi vào, này hai cái quý tu cũng không nhịn được nữa, khuôn mặt đỏ lên, sau đó trước sau phun ra một ngụm máu sau, rốt cục thoát khỏi ảo thuật ràng buộc, ăn một hạt chữa thương linh đan, lập tức đuổi tới. Trên đường vì ngăn cản Tur Lăng, trực tiếp đánh từng cái đạo lôi đánh tới.

Tur Lăng phía sau dựng thẳng lên một mặt hồn lực tường ngăn cản cái kia lôi, đồng thời trải qua thiếu kiên nhẫn Trọng Thiên cũng phun một cái yêu hỏa đã qua, hai cái quý tu cảm giác được này yêu hỏa uy hiếp, không thể không lui về phía sau tách ra, chờ bọn hắn khi phản ứng lại, đối phương trải qua

biến mất ở cánh cửa kia sau, nhất thời giật dừ, cũng đi theo vào.

Tư Lăng vận chuyển Huyền thạch, ảo giác thối lui, hoàn nguyên chân thực, phát hiện cánh cửa này như không căn cứ xuất hiện giống như vậy, thụ ở ở một chỗ khe lõm ở giữa. Tư Lăng đi thẳng vào, phát hiện vào cửa cũng bố trí ảo trận, hơn nữa là một cái chông chất mô hình ảo trận, thiên biến vạn hóa, coi như khả năng xông qua cái thứ nhất ảo trận, thứ hai ảo trận ở kẻ xâm lấn xông vào thời, hội tụ bố cái thứ nhất ảo trận, thậm chí còn có thứ ba ảo trận, thứ tư ảo trận... Mỗi cái ảo trận trong lúc đó bất kể là cái nào ảo trận bị phá hỏng, đều sẽ có một cái ảo trận đi chữa trị một cái khác, như vậy tuần hoàn đền đáp lại, không có một chút nào kẽ hở. Như trong mào muội xông người tiến vào, không cách nào ngay đầu tiên đồng thời phá hết thủy ảo trận, trận pháp này vĩnh viễn không cách nào phá đi, vậy thì cả đời vậy ở trong trận đi.

Tư Lăng đứng bình tĩnh, hai mắt xuyên thấu qua Huyền thạch, đem ảo trận các nơi giao điểm thu hết đáy mắt, sau đó thôi diễn ra ảo trận đường xá, liền bắt đầu xông trận.

Nhớ tới phía sau này hai tên quý tu, Tư Lăng cong cong khóe môi, mỗi một bước đi phải cẩn thận, cũng không có phá hoại ảo trận. Đứa ngốc mới sẽ phá hư ảo trận tiện nghi này hai cái quý tu.

Từ khi tiến vào nơi này bắt đầu, liền phát hiện nơi này ảo trận là Mê Vực hạp cốc trong mạnh nhất, xem ra như là ở bảo vệ món đồ gì. Riêng là bên ngoài cái kia ảo trận, liền Kim Đan tu sĩ cũng chịu đến cản trở, phá trận truy cũng không thể làm gì, cửa ảo trận càng là tầng tầng chông chất, có thể thấy được bày xuống cái này ảo trận chủ nhân trận pháp trình độ sự cao thâm, trải qua đến mức độ khiến người nghe kinh hãi, chỉ ít Tư Lăng cất bước Thương Vũ đại lục lâu như vậy, chưa từng nghe nói có ai khả năng bố trí ra như vậy tình diệu cao thâm ảo trận.

Bởi vậy, cũng cực ít có người khả năng phát hiện cái này Tà tu động phủ, mặc dù phát hiện, không có đạt đến cửu giai trận pháp sư, cũng không muốn thử xông tới.

Trải qua ảo trận thời, Tư Lăng phát hiện rất nhiều nhân loại cùng yêu thú bộ xương, hẳn là xông tới tu sĩ hoặc yêu thú lưu lại đi. Hơn nữa cũng bởi vì ảo trận bảo vệ, nghĩ đến toà động phủ này trong đồ vật hẳn là không bị người lấy đi, không oán được sẽ làm như vậy nhiều người mơ ước đồ vật bên trong.

Quá ảo trận sau, hiện hiện tại trước mắt hoàn cảnh đúng là nhượng Tư Lăng hơi kinh ngạc, không phải nói là Tà tu động phủ sao? Điều này cũng... Quá mộc mạc.

Bình thường Tà tu động phủ, coi như không có rất nhiều tà ác sinh vật thủ hộ hẳn là cũng sẽ có cái gì tà ác đồ vật nhảy ra đem kẻ xâm nhập đánh ra đi mới đúng, nhưng là thần thức ở xung quanh quét lại quét, vẫn không có phát hiện dị thường gì.

Quá khác thường, trái lại nhượng Tư Lăng càng ngày càng cảnh giác.

Kỳ thực nói nó mộc mạc, cũng rất đơn giản, nhập mục chính là một cái trống rỗng phòng khách, chỉ có môn đối diện này mặt tường dưới bố trí dùng cao cấp Trầm Hương linh làm bằng gỗ thành bàn trà, tỏa ra một loại cổ điển mà tao nhã mùi vị. Trên bàn trà bày ra một ít thẻ ngọc cùng cổ tập, phía trên trên tường mang theo một bộ trống không bức tranh, ngoài ra chẳng có cái gì cả.

Sau đó là phòng khách hai bên phân biệt mỗi người có hai cái gian phòng, mỗi cái cửa phòng màu sắc không giống nhau, hồng, thanh, bụi, hắc bốn loại màu sắc, thần thức đảo qua đi, không có phản ứng chút nào.

Tư Lăng không có mạo muội đi đụng chạm trong phòng này đồ vật, Lâm Dương cũng tương tự chăm chú cùng sau lưng Tư Lăng, không dám tùy tiện chạy loạn. So với những cái kia Thượng Cổ đại năng động phủ, Tà tu động phủ, trái lại nhượng người không dám mạnh động.

Nhìn một lần sau, Tư Lăng nghiêng thủ nhìn phía Trọng Thiên, hỏi: "Thứ người muốn ở nơi nào?"

Trọng Thiên trải qua hiện hưng phấn trạng thái, bái Tư Lăng đầu, gào gào kêu, sau đó nhảy xuống bờ vai của hắn, hướng bên trái màu đỏ cánh cửa chạy đi, móng vuốt ở trên cửa gãi gãi, dĩ nhiên không có để lại chút nào vết tích.

Tư Lăng đưa tay sờ sờ, lấy hắn hiện tại kiến thức, tự nhiên là không biết đây là làm bằng vật liệu gì, lấy toà này Tà tu động phủ tồn tại thời gian, phỏng chừng là Thượng Cổ thời kỳ đã có ở đó rồi, những tài liệu này như đều là Thượng Cổ thời kỳ, không quen biết cũng không có gì. Tiểu Lăng Tử vì chính mình kiến thức nông cạn yên lặng giải vây sau, rất nhanh sẽ thả ra.

Nghiên cứu một chút, Tư Lăng phát hiện cánh cửa này là muốn dùng linh lực đến mở ra, về mặt trở nên nghiêm nghị lên. Bởi vì nếu là xông vào người nơi này vì mở cánh cửa này, linh lực nhất định sẽ đã tiêu hao gần như, nếu như chỉ có một người, đương cái kia người tiêu hao linh lực mở cửa sau, bên trong có cái gì nhân vật nguy hiểm, nhưng không có dư thừa linh lực bảo vệ mình, vậy cũng liền bạch mở ra.

Nhưng là Trọng Thiên đối với đồ vật bên trong tình thế bắt buộc, không phải mở không thể.

Tư Lăng đem Tiểu Khôi phóng ra, đối với Tiểu Khôi cùng Trọng Thiên nói rằng: "Chúng ta một tý mở ra cái môn này, các người chú ý tình huống, tùy cơ ứng biến." Suy nghĩ một chút, lại móc ra một tờ linh phù giao cho Lâm Dương, nhượng hắn bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay.

Tiểu Khôi lú lo kêu, biểu thị chính mình hội thể sống chết bảo vệ chủ nhân, Trọng Thiên cũng gào gừ một tiếng bảo đảm, Lâm Dương cầm này tổ hồn phù, nghiêm nghị gật đầu. Hẳn biết, nếu là Tư Lăng có cái gì bất ngờ, hẳn cũng đồng dạng sẽ gặp ương, đặc biệt hẳn trong thức hải còn có Tư Lăng một tia thần thức, nhượng hắn không dám có chút dị tâm.

Giao phó xong sau, Tư Lăng đem linh lực ngưng tụ ở hai tay trong, sau đó bắt đầu từ từ đẩy ra cánh cửa kia.

Theo linh lực trôi đi, môn cũng từ từ bị đẩy ra. Ở môn oanh nhiên mở ra thời khắc, Tư Lăng thấp người lóe lên, Trọng Thiên đã hóa thành một đạo bóng đen cùng từ bên trong cửa đập tới hồng ảnh đầu ở cùng nhau, Lâm Dương kinh hãi mà nhìn trong môn phải phương hướng, liền phản ứng cũng quên, mãi đến tận này xong tới mặt công kích tàn nhẫn mà đem hắn đánh bay, mới tỉnh cảm thấy mà đem linh phù ném ra ngoài bảo vệ cửa. Đứng là Tiểu Khôi vẫn luôn thủ vững ở Tư Lăng bên người, nhìn thấy có một đoàn màu đỏ đỏ vật từ bên trong cửa nhào ra đến, đuổi dài móng vuốt trực tiếp đem nạo thành lưỡng khối.

Tư Lăng nhanh chóng lấy ra Mộc linh dịch tàn nhẫn mà ực một hóp bổ sung linh lực, chờ bụi lực khôi phục tám phần mười sau, vươn mình triệu ra "Biển Hình", cấp tốc chiếm cứ cửa vị trí, sẽ bị màu đỏ xấu xí dị dạng sinh vật trọng thương Lâm Dương nhắc lên quãng đến một bên, tàn nhẫn mà đem đập tới màu đỏ sinh vật đánh bay, "Biển Hình" biến ảo vì trường tiên đặt lên hồn lực, lại tàn nhẫn mà giết một roi.

Này màu đỏ dị dạng sinh vật căn bản không nhìn ra là sinh vật gì, toàn thân màu da đỏ ngầu, thân thể to nhỏ không đều, hình dạng cũng thiên kỳ bách quái, tiểu có giống yêu thú con non bình thường đại, đại có nhân loại trưởng thành giống như cao. Thế nhưng những sinh vật này xem ra vô cùng xấu xí, chúng nó trên người là một đồng đồng rù xuống thịt thối, trên thân thể chống đỡ trên đầu nghi tự mặt một mặt, có hai con một lớn một nhỏ con mắt, đại con mắt đại đến chiếm cứ bộ mặt hai phần ba, tiểu chính là nhân loại bình thường con mắt, ở dưới cằm địa phương có một cái miệng, bị về bị hồn lực tiên rút trúng thời, đều sẽ phát sinh trẻ con giống như khóc liệt tiếng khóc. Thực sự là xấu xí đến so với những cái kia xâm lấn Thương Vũ đại lục ma vật còn muốn dạy người buồn nôn, thậm chí bị cấp kia to nhỏ không đều con mắt nhìn chăm chú thời, nhượng người có một loại sợ hãi hồi hộp cảm.

Tư Lăng biết chính mình hồn lực bất luận đối với tu sĩ hay vẫn là yêu thú ma vật quý vật đều có nhất định lực sát thương, lúc này đối với loại này tà ác sinh vật lực sát thương cũng là không sai. Này màu đỏ sinh vật kỳ thực cũng không mạnh, chỉ là thân thể của nó toả ra một loại quái lạ mùi vị, có mãnh liệt tính ăn mòn, nhượng hắn không dám dễ dàng tới gần.

Loại này màu đỏ sinh vật có mười mấy, Tư Lăng canh giữ ở cửa, một roi quét bay một cái, ở chúng nó bị thương thời, Tiểu Khôi nhân cơ hội phun ra một miệng Phượng Hoàng linh hỏa đã qua, rất nhanh liền đem thiêu chết. Chủ súng hai cái hợp tác không kể hồ, trong lúc nhất thời thật không có thả ra một con xấu xí sinh vật.

Mà bên trong, Trọng Thiên đối đầu chính là một con so với người trưởng thành còn muốn đại gấp ba màu đỏ sinh vật, cái này sinh vật khí tức so với những này tiểu càn mạnh hơn, mỗi lần công kích thời, này màu đỏ thịt thối đánh tới thời, roi xuống đất đều sẽ phát sinh xì xì âm thanh, bốc lên một đám khói trắng, nhượng Tư Lăng lại không dám đã qua.

Rất nhanh mà, Tư Lăng hợp tác với Tiểu Khôi tiêu diệt những cái kia tiểu màu đỏ sinh vật, Tư Lăng cùng Tiểu Khôi bận bịu đi giúp Trọng Thiên. Tư Lăng ngưng ra năm mươi chuỗi hồn lực đoàn kiếm, đem tạo thành một cái giết tử, dùng nó nhốt lại cái kia màu đỏ sinh vật, Tiểu Khôi Phượng Hoàng linh hỏa cũng thuận theo đuổi tới, Phượng Hoàng linh hỏa vốn là Thần thú chi hỏa, có tịnh hóa tất cả yêu tà tác dụng, có Phượng Hoàng linh hỏa gia nhập, cùng Trọng Thiên yêu hỏa phối hợp, dĩ nhiên miễn cưỡng mà sẽ bị hồn lực kiếm nhốt lại màu đỏ sinh vật cho thiêu chết.

Trong không khí khắp một loại tanh tưởi, so với lúc trước trải qua xú đầm lầy thời tanh tưởi càng cường liệt hơn, Tư Lăng bận bịu nhượng Tiểu Yêu Liên đem Tịnh Hóa Linh Thủ là cây lấy ra, chính mình ngâm một mảnh, cũng làm cho bị huân đến con mắt hiện nhang muối trắng Tiểu Khôi cùng Trọng Thiên đều ngâm một mảnh, sau đó muốn đi tìm Lâm Dương cho hắn ngâm một mảnh, đáng thương quý tu sớm đã bị huân hôn mê.

Không xong rồi, cái này mùi quá đáng sợ, hết thảy mọi người không thể không tạm thời lui ra gian phòng.

"Tiểu Hồng muội muội, ngươi này trong có đặc biệt gì linh thảo khả năng tịnh hóa loại này mùi vị sao?" Tư Lăng không nhịn được hỏi.

Tiểu Yêu Liên tìm một tý, lấy ra một tưng mang bùn thảo cho Tư Lăng, nói rằng: "Tư công tử, đây là Thiên Hương thảo, thiêu đốt qua đi, hội toả ra một loại rất thơm mùi vị."

Tư Lăng tiếp nhận này tưng thảo, đem đốt sau, trực tiếp quăng tiến vào này bị ăn mòn đến không nhìn ra dáng dấp trong phòng.

Quá một phút, mùi vị đó rốt cục tàn đi, trong không khí chỉ có Thiên Hương thảo loại kia thanh tân đậm nhã mùi vị, Lâm Dương cũng thuận theo tỉnh lại. Đáng thương quý tu sau khi tỉnh lại còn ngơ ngác ngác, có thể thấy được bị đáng sợ kia mùi vị huân đến thần trí không rõ.

Mùi vị tàn đi sau, Trọng Thiên trực tiếp bay vào trong phòng. Trong phòng rất lớn, thậm chí so với này phòng khách càng lớn hơn mười mấy lần, Trọng Thiên mục tiêu là trong phòng nơi sâu xa nhất này thốc bị vây ở trong tinh thạch Dị Hỏa, này Dị Hỏa khí tức vô cùng nguy hiểm, Trọng Thiên tuy rằng đối với nó thêm nhỏ dãi không ngớt, nhưng dĩ nhiên không dám trực tiếp tiến lên thôn phệ, đầu tiên là phun một cái yêu hỏa, từ từ đưa nó luyện hóa, mới há mồm đưa nó nuốt.

Nuốt xong yêu hỏa, Trọng Thiên ợ một tiếng no nê, sau đó hóa thành một đạo bóng mờ lao thẳng tới Tư Lăng vùng đan điền, rơi vào ngủ say.

Tư Lăng trầm mặc một chút, nhất thời táo bạo, ni nã lại sẽ hắn đan điền đem viện dưỡng lão, quả nhiên là nợ ngược.

"Đó là cái gì hỏa, như vậy lợi hại?" Lâm Dương còn có chút choáng váng, cảm thấy đầu chuyển không tới.

Thấy sau khi an toàn, Tiểu Yêu Liên từ Tư Lăng trong tay áo bò ra ngoài, ôm cái linh quả gặm, trả lời Lâm Dương vấn đề: "Lâm công tử, này hỏa nghe nói là trong hư không một loại tà ma chết rồi linh hồn tự động ngưng sinh tà hỏa, ẩn chứa vô cùng nguy hiểm thô bạo sức mạnh, nó có vô cùng mãnh liệt ăn mòn sức mạnh, người và động vật nếu là vẫn luôn cùng vây nhốt nó cùng nhau, chịu đến nó ảnh hưởng, liền sẽ biến thành lúc trước loại kia buồn nôn xấu xí sinh vật. Loại này tà hỏa, hẳn là người vì vật hái thả tới đây, hẳn là muốn bồi dưỡng được loại kia quái vật, nếu là không có chủ nhân đem tà hỏa thôn phệ, lại quả cái mấy vạn năm, lẽ ra có thể dựng dục ra một cái vô cùng mạnh mẽ tà ma."

Nghe vậy, Lâm Dương có chút khó khăn hỏi: "Vì lẽ đó, vừa này những sinh vật kia kỳ thực nguyên bản bộ mặt thật đều là nhân loại, những cái kia thân

thể tiểu chính là nhân loại hài tử, thậm chí khả năng là yêu thú, đều bị người vì mà quan ở đây, cuối cùng bị tà hỏa ăn mòn mà thành ?"

"Đúng."

Lâm Dương trầm mặc. Tuy rằng hắn nghe nói qua Tà tu sở làm một ít đạo trời không tha sự tình, thế nhưng đó chỉ là nghe nói, hiện tại chân chính nhìn thấy những cái kia xấu xí sinh vật sau, trong lòng nhưng cảm giác được vô cùng sợ hãi cùng khổ sở. Thậm chí, liền đối với cái này động phủ hết thấy đều có chút chống cự lên, không nhìn được suy đoán mặt khác từ phía sau cửa lại hội cất giấu ra sao tà ác đồ vật.

Tư Lăng không nhìn được liếc mắt nhìn hắn, xem ra cái này quỷ tu nội tâm rất phong phú mềm mại. Bất quá, chuyện như vậy xác thực quá mức tà ác, miễn cưỡng đem nhân hòa yêu thú đồng thời quan ở đây nhượng chúng nó bị ăn mòn biến thành loại kia buồn nôn sinh vật, sau đó nuôi thành tà ma.

Đột nhiên, Tư Lăng có chút bận tâm Trọng Thiên, này cái gì cũng dám nuốt, như vậy không ăn kiêng, sẽ không nuốt ra cái gì tạt xấu đến đây đi? Coi như là nuốt sinh ra sai lầm, có thể hay không rời đi trước hắn đan điền lại nói? Này trong thật sự không phải viện dưỡng lão a a a !

Phát diện một lúc sau, Tư Lăng rốt cục nhớ tới một chuyện khác, mặt không hề cảm xúc hỏi: "Tiểu Hồng muội muội, người lúc trước không phải nói nơi này có tà Đại ca thứ cần thiết, ta có thể hỏi thăm là cái gì?"

Chính ôm linh quả gặm đến hoan Tiểu Yêu Liên đột nhiên cứng ngắc.

Nhìn thấy Tiểu Yêu Liên phản ứng như thế này, Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà nhìn một chút, sau đó đưa ngón tay bài đến ba ba vang, uy hiếp không cần nói cũng biết.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Quỷ Anh hoa

Tiểu Yêu Liên hoảng sợ nhìn cặp kia hoàn mỹ như ôn ngọc, nhưng nắm đến tích lý bá rồi vang vọng ngón tay, tựa hồ có loại rất nhanh sẽ đến phiên thân thể của chính mình phát sinh loại này tích lý bá rồi âm thanh, tại chỗ —— tiêu diệt.

"Rúu rít anh... Tư công tử, người không nên như vậy rồi, Tiểu Hồng không có lừa người... Rúu rít anh, chủ nhân nói có, thế nhưng không có nói cho Tiểu Hồng Đại ca thứ cần thiết là cái gì, lại ở phòng nào, Tiểu Hồng thật sự không biết a... Rúu rít anh..."

Lâm Dương há hốc mồm mà nhìn ôm linh quả khóc đến không có hình tượng chút nào Tiểu Yêu Liên, một mặt táo bón về mặt: Nghe nói này con bản thể là thiên địa sở sinh dị bảo Yêu Liên, liền hẳn đều nghe nói qua Yêu Liên uy danh, đối với nó ngóng trông không ngớt, thứ này không phải hẳn là khí phách chéch lệu sao? Vì mao có thể bị người uy hiếp một tý, lập tức khóc đến như cũng bị mạnh tiểu cô nương như thế? Quá không khoa học rồi!

Đúng là Tư Lăng cùng Tiểu Khôi đều quen thuộc Tiểu Yêu Liên đáng yêu, hai người rất vô tình lãnh khốc cố tình gây sự mà không nhìn, thậm chí rất vô tình lãnh khốc mà đem Tiểu Hồng người ôm lại đây, âm trầm hỏi: "Vậy người chủ nhân còn có nói cái gì sao?"

Tiểu Yêu Liên trong nháy mắt sợ đến không dám khóc, trừu khốc thút thít ghen mà nói: "... Hình như không có."

Trong nháy mắt, Tư Lăng cảm thấy liền đánh nó cũng hiếm đến hoảng, đưa nó vứt cho Tiểu Khôi chơi, trong lòng tự loại nghiêng răng nghiêng lợi.

Lâm Dương nhìn một lúc, cẩn thận mà hỏi: "Tiền bối, chúng ta đón lấy làm sao bây giờ?"

Lấy Lâm Dương cái nhìn, này Tà tu động phủ quá nguy hiểm, hay vẫn là nhanh mau rời đi đi, hơn nữa thiếu một chỉ yêu thú lợi hại áp trận, nếu là gặp lại tình huống vừa rồi, không phải là bọn hắn có thể đối phó. Bất quá cầu giàu sang từ trong nguy hiểm, này Tà tu trong động phủ phỏng chừng hội có rất nhiều thứ tốt, rõ ràng gần ngay trước mắt, nhưng nhân các loại lo lắng mà dừng lại, giống như một cái đại mỹ nhân cõi sạch mà đứng ở trước mặt nhưng không thể bột - lên như thể uất ức a.

Lâm Dương cân nhắc Tư Lăng tự nhiên cũng là muốn đến, trầm mặc không có hé răng.

Tiểu Yêu Liên không dám khóc, khả năng là biết chính mình lúc trước phối hợp chính mình chủ nhân chấp chèn chính mình chủ nuôi, biết chủ nuôi trong lòng không vui, dĩ nhiên so với bình thường còn muốn ngoan ngoãn, thậm chí cẩn thận từng li từng tí một mà đem chính mình Hồng Liên không gian trong các loại bình thường ngay cả mình đều không nở ăn linh quả lấy ra, xếp vào một bàn, sợ hãi mà đẩy lên Tư Lăng trước mặt, sau đó lưỡng cái tay nhỏ bé xoắn a xoắn, na vài bước, thấy Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà nhìn sang, hãi đến lập tức bạch bạch bạch mà lùi về sau vài bước.

"..."

Tư Lăng nhìn một chút này bàn linh quả, vẫn đúng là phát hiện tốt hơn một chút thứ tốt, trên cao nhất cái kia hỏa điểm màu sắc linh quả đại mà no đủ, biểu bì trên phẳng phất có lưu điểm thiêu đốt như thế, toả ra thơm ngọt mùi, làm cho Tiểu Khôi này kẻ tham ăn trải qua không chịu được thân cái cổ lại đây một miếng điều đã qua, toàn bộ nuốt vào sau, phát sinh một tiếng khoái hoạt "Lú lo thu" tiếng.

Đây là Hỏa Điểm quả? Rốt cục loại thành sao? Hỏa Điểm quả ở linh quả trong cũng được cho cao giai linh quả, bình thường muốn nở hoa kết quả, ít nhất muốn một ngàn năm, Tiểu Yêu Liên chỉ dùng thời gian mười mấy năm liền loại thành, không thể không nói một linh khí lợi hại, khi trồng thực linh thảo linh thụ phương diện, quả thực là mấy nói đối.

Tư Lăng càng ngày càng kinh ngạc.

Tiểu Yêu Liên lấy lòng nói: "Tư công tử, Hỏa Điểm quả đã chín rồi, tổng cộng kết liễu hai mươi trái cây, ngài tận lực ăn."

Yêu, còn tận lực ăn, như thể cam lòng?

Nhìn nhút nhát nhìn Tiểu Yêu Liên, hai con con mắt màu đỏ nước mắt lấp lánh, một mặt tội nghiệp mà nhìn mình, Tư Lăng trong lòng lại có loại bất nạt tiểu hài tử phụ ác cảm.

Thấy Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà hướng nó vẫy tay, Tiểu Yêu Liên rốt cục không nhịn được bước tiểu chân ngăn đánh tới, oan ức không ngọt mà ôm lấy Tư Lăng ngón tay quang quác khóc lớn. Tư Lăng vỗ vỗ đầu của nó, cũng cầm một viên Hỏa Điểm quả gặm, quả trong nồng nặc kia hỏa linh lực nhưng mà hân híp lại, lộ ra hương thụ về mặt.

Ăn xong phần thịt quả, Tư Lăng xem trong tay hạt, hạt ẩn chứa hỏa linh lực cũng không nhiều, bất quá hạt trong này hạt quả nhân nhưng là một viên áp súc mồi lửa giống như vậy, đưa nó bóp nát sau, bỗng nhiên mà muốn nổ tung lên, xuất hiện một đóa hỏa điểm.

Đào mắt nhìn thấy quý tu cũng một mặt thêm nhỏ dãi đáng đáp, Tư Lăng xem Tiểu Khôi ăn được gần đủ rồi, cũng làm mất đi một viên quả đã qua cho hắn, nhưng quý tu cảm động không tên, sau đó một mặt trung thành tuyệt đối đáng đáp. Tư Lăng nhìn ra cơ giật, cái này quý tu trung tâm không khỏi quá giá rẻ, một viên trái cây liền có thể làm được.

Nghi ngại một chút, thân thể tình hình điều tiết đến tốt nhất sau, Tư Lăng đột nhiên hỏi: "Tiểu Hồng muội muội, người chủ nhân đại khái lúc nào khả năng tỉnh?"

Tiểu Yêu Liên thật biết điều mà đáp: "Chủ nhân muốn đem tà hỏa dung hợp, hơn nữa tà hỏa cùng với những cái khác Dịch Hóa không giống, ẩn chứa uy lực quả thô bạo, phỏng chừng muốn rất lâu đi."

Xem ra trong thời gian ngắn Trọng Thiên là sẽ không thức tỉnh.

Rõ ràng điểm ấy sau, Tư Lăng cũng không tiếp tục để ý, tuy rằng Trọng Thiên rất lợi hại, có nó ở xem như là cái tin cậy sức chiến đấu, bất quá hắn xưa nay không nghĩ tới cần nhờ Trọng Thiên, cũng vẫn luôn ở nung chính mình, vì lẽ đó Trọng Thiên tỉnh không tỉnh lại, hắn lại cảm thấy không liên quan. Nghĩ xong, Tư Lăng giải quyết dứt khoát nói: "Tu tiên giả đi ngược lên trời, là nguy hiểm cũng là kỳ ngộ, chúng ta cùng lên đi!"

Tiểu Khôi & Lâm Dương & Tiểu Yêu Liên: "...". Nói tới thật giả.

Bày ra không biết sợ hãi liệt khí thể cũng không cách nào ngăn cản Tiểu Lăng Tử này viên huynh khổng lồ nhìn chỉ tâm, thấy ba con về mặt, Tư Lăng ha ha dưới, nói mà không có biểu cảm gì nói: "Đã có Đại ca thứ cần thiết, mặc kệ như thế nào đều muốn thử một chút a."

Liền ba con một mặt "Như vậy mới đối với" về mặt, nhưng Tiểu Lăng Tử trong lòng có chút buồn bực, cũng không tiếp tục chơi văn nghệ thanh niên nghệ thuật phạm.

Sau đó, Tư Lăng bắt đầu quan sát mặt khác ba cái chưa bị mở ra môn, màu xanh, màu xám, màu đen, luôn cảm giác một loại màu sắc đại biểu một thứ, màu đỏ cánh cửa sau khi mở ra, giam giữ chính là tà hỏa, đại biểu hỏa, như vậy màu xanh màu xám cùng màu đen cánh cửa có phải là cũng đại biểu như thế khác là có tính chất tượng trưng đồ vật?

Hiểu là Tư Lăng suy nghĩ nát óc, cũng không tưởng tượng ra được, đơn giản không muốn, quay đầu lại rất dân chủ mà hỏi ba con, "Các người cảm thấy trước tiên mở cái nào cánh cửa hảo?"

Ba con đồng thời lạch xạch mà lắc đầu.

Liền Tư Lăng ra một cái vô căn cứ chủ ý, rút thăm.

Lâm Dương & Tiểu Khôi & Tiểu Yêu Liên: = miệng =, điều này cũng rất vô căn cứ.

Tiểu Lăng Tử tiền bối cao linh chi hoa phạm ở Lâm Dương trước mặt trải qua nát tan thành mảnh vụn.

Cuối cùng rút thăm ra đến, là màu xám môn.

Dường như lúc trước giống như vậy, Tư Lăng ngưng Tụ Linh lực đẩy cửa, Tiểu Khôi cùng Lâm Dương bảo vệ ở một bên phòng ngừa đột phát tình

huống. Bởi vì lúc này ít đi Trọng Thiên, Tư Lăng không thể không làm thêm một ít chuẩn bị, thậm chí ngay cả vẫn luôn không nở miệng chỉ có vài tờ thất phẩm hồn phù cũng giao cho Lâm Dương, nhượng hần mở cửa thời điểm, mặc kệ là chạy ra món đồ gì, trực tiếp đập tới.

Dường như lúc trước như thế, môn mở ra thời điểm, lại là một trận lực kiệt, Tiểu Khôi che chở Tư Lăng đến một bên quán linh dịch khôi phục linh khí, Lâm Dương xem cũng không thấy này lao ra đồ vật, trực tiếp đem này trương quý giá cực kỳ hồn phù đập tới, trong nháy mắt nổ tung uy lực làm cho toàn bộ động phù đều chấn động lên, Lâm Dương cũng bị này dư uy đánh bay ra ngoài, rất vô dụng mà vắng miệng huyết, cụt hứng ngã xuống đất.

Lâm Dương về mặt có chút kinh hãi, hần bắt đầu cho rằng đó chỉ là một tấm thất phẩm linh phù, thất phẩm linh phù tuy rằng quý giá, ngược lại không phải không mua được, nhưng là loại uy lực này xa xa so với thất phẩm linh phù còn cao hơn, tương đương với bát phẩm thậm chí cửu phẩm linh phù uy lực.

Bất quá mấy tức, Tư Lăng linh lực khôi phục mấy phần mười, tình huống không rõ, Tư Lăng cũng không dám yên lòng khôi phục lại bách thành bách mới động thủ, cầm trong tay "Biển Hình", cảnh giác hướng về bên trong phòng nhìn lại.

Trong phòng trống rỗng, chỉ có trên đất khắp nơi là xé nát tàn tạ thi thể, đều là chút dữ tợn quý vật, từ những cái kia thi khối trong, Lâm Dương phân biệt ra dĩ nhiên là Quý giới trong truyền thuyết khó gặp quý khôi, nhất thời nhìn về phía Tư Lăng về mặt rất vi diệu: Đây rốt cuộc muốn có cái gì xấu số phận mới có thể gặp được thứ này a? Lại muốn có cái gì số may mới có thể gặp được loại này còn chưa trưởng thành quý khôi cho tới bị một tấm hồn phù cho đập nát.

Tư Lăng cũng mặc kệ quý tu nghĩ như thế nào, phát hiện trong phòng đồ vật lại bị hồn phù giết chết, tâm vui không tên, trương tự cũng biết được cao giai hồn phù uy lực cường đại, trong lòng cao hứng mãnh tất hoa, quyết định sau đó tuyệt đối muốn nhiều họa vài tờ cao giai hồn phù làm lá bài tẩy.

Gian phòng này cũng không có màu đỏ này đại, bên trong đồng dạng mùi không tốt lắm nghe, tra xét mấy lần phát hiện không có những sinh vật khác tồn tại sau, mọi người đi vào, ở trong phòng đầu tìm ra một cây loại ở bốn hoa trong màu xám anh đào.

"Quý, Quý Anh hoa!" Lâm Dương lắp ba lắp bắp mà gọi, nhìn về phía Quý Anh hoa ánh mắt khá là tham lam. Bất quá, rất nhanh mà lại nghĩ đến người ở bên cạnh, mau mau thu hồi tầm mắt. Lâm Dương xách đến thanh, chính mình bất quá là cái cấp thấp quý tu, ở Tư Lăng trước mặt chẳng là cái thứ gì, thậm chí khả năng ở sau khi bị thương một lần nữa tu luyện đến Trúc Cơ, cũng là Tư Lăng giao cho, vì lẽ đó coi như những thứ kia Tư Lăng toàn bộ lấy đi, hần cũng không dám có lời oán hận.

Tư Lăng nhìn một chút này cây cao bằng nửa người Quý Anh hoa, sau đó nhìn về phía Tiểu Yêu Liên. Nếu là thực vật, đương nhiên là tìm Tiểu Yêu Liên, nhìn nó có cần hay không.

Ai biết Tiểu Yêu Liên nhưng nhú nhú tiểu lông mày, xem ra khá là không thích đáng đáp, cùng Tư Lăng giải thích: "Tư công tử, Quý Anh hoa là dùng quý vật tinh huyết cùng tinh khí nuôi thành quý hoa, bất quá này cây là lúc trước quý khôi dùng chính mình tinh khí nuôi thành, vì lẽ đó con kia quý khôi được Quý Anh hoa có hạn, vẫn luôn không thể trưởng thành, mới hội nhanh như vậy mà nhượng chúng ta giết. Quý Anh hoa trưởng thành sau, lực công kích vô cùng cường hãn, rất thích hợp mộc linh căn tu sĩ."

"Người không thích sao?" Tư Lăng hỏi.

"Không thích muốn hấp thu quý khí trưởng thành đồ vật." Tiểu Yêu Liên lắc đầu, nó khá là yêu thích hấp thu linh khí trưởng thành Linh Chu.

Sau khi nghe xong, Tư Lăng gật đầu, sau đó nói với Lâm Dương: "Nếu Tiểu Hồng muội muội không thích, Lâm Dương ngươi liền đem nó luyện biến thành của bản thân đi." Ngược lại đám người bọn họ trong, cũng không có mộc linh căn tu sĩ, thu rồi nó cũng vô dụng, không bằng cho là mộc linh căn Lâm Dương.

Lâm Dương quả thực không thể tin được sự may mắn của mình, đây chính là trong truyền thuyết Quý Anh hoa, ở Quý giới dĩ thực bằng trong xếp hạng thứ nhất, hết thấy mộc linh căn quý tu hy vọng nhất vũ khí, liền như thế cho hần? Đột nhiên cảm thấy cái này thế giới quá không chân thực làm sao phá?

Không để ý tới mộng ảo quý tu, Tư Lăng bọn hần lại lui về phòng khách, bắt đầu đã tọa khôi phục linh lực, dự định lại đánh hạ dưới một cánh cửa. Còn sót lại lưỡng cánh cửa, Tư Lăng hy vọng có thể ở này lưỡng cánh cửa trong tìm ra chính mình Đại ca thứ cần thiết.

Lâm Dương bỏ ra tam thiên thời gian, mới đưa Quý Anh hoa luyện hóa, hơn nữa luyện hóa Quý Anh hoa sau, tu vi dĩ nhiên từ Trúc Cơ sơ kỳ một lần đột phá đến Trúc Cơ trung kỳ đỉnh cao, thân thể càng ngày càng ngưng tụ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 156: Đều là hung tàn hàng

Lâm Dương mở mắt ra thời điểm, liền nhìn thấy đôi diện khuôn mặt đẹp trai như yêu nghiệt nam tử nhắm mắt đã tọa, phảng phất biết hẳn tinh táo như thế, mở mắt ra nhàn nhạt trông lại, một đôi khối đen như thế không nhìn thấy phần cuối con ngươi tron bóng thâm thúy, thêm một loại nào đó kỳ lạ phong hoa, nhưng người tim đập thình thịch.

Rất nhanh mà, Lâm Dương lập tức ở trong lòng cảnh cáo chính mình, mặc dù này tướng mạo liền nữ tu cũng khó cùng, nhưng cũng là cái hàng thật đúng giá nam nhân, hơn nữa còn là một hung tàn hàng, tuyệt đối không thể suy nghĩ nhiều chủ nhân, không phải vậy tuyệt đối sẽ bị hắn một chiêu kiếm quét bay.

Lâm Dương chính ở làm chuẩn bị tâm lý thời, Tư Lăng mở miệng : "Chuẩn bị kỹ càng ?"

Lâm Dương cung kính nói: "Tiền bối, ta tu vi trải qua cùng cô hảo." Chân chừ một lúc, lại nói: "Đa tạ tiền bối."

Tư Lăng nhàn nhạt đáp một tiếng, sau đó đặc biệt cao lãnh phạm mà lấy ra hai viên đại tiểu như thế Ngọc Bài dùng phóng tới trên đất. Ngọc Bài một mặt phân biệt viết "Thanh", "Hắc" hai chữ, đại biểu màu xanh môn cùng màu đen môn. Nhìn thấy này lưỡng Trương Ngọc bài, lại nhìn nhìn người nào đó này trương mặt đơ mặt, Lâm Dương biết muốn bắt đầu rút thăm, trong lòng lại có loại huyết diệt cảm giác.

Giám với mình xưa nay không kiêu gì vận khí, lần này rút thăm Tư Lăng quyết định giao cho Tiểu Khôi. Vì sao không chọn Lâm Dương cùng Tiểu Yêu Liên, Tư Lăng cũng là có suy tính, Lâm Dương giống như chính mình, đều là đen đuôi hàng, mà lại đều là bị người phế bỏ tu vi một lần nữa tu luyện loại kia khổ rồi mặt hàng, có thể thấy được vận khí thật sự không kiêu gì, mà Tiểu Hồng muội giấy tựa hồ xem ra cũng không có cái gì tốt vận khí lại là khóc bao một cái, đừng hy vọng, đúng là Tiểu Khôi, nắm giữ bốn loại huyết thống, Trọng Thiên đại gia tiết lộ, các loại huyết thống đều là gạch thẳng, chỉ là khổ bức huyết thống quá tạp rất khó thức tỉnh, cái khác liền không có gì quá đáng lo, cô mà lại tin tưởng một chút đi.

Bị giao cho trọng trách Tiểu Khôi thật cao hứng, vây quanh trên đất hai viên giống nhau như đúc Ngọc Bài xoay chuyển vài vòng, sau đó duỗi ra móng vuốt ở hai viên Ngọc Bài trong nhấn một cái, sau đó hướng Tư Lăng liu lo hai tiếng, ra hiệu tự chọn hảo.

Tư Lăng đem Ngọc Bài lật lên đến vừa nhìn, mặt trên là một cái "Hắc" chữ.

Được rồi, đón lấy là màu đen cánh cửa kia.

Lần này cùng trước hai lần không giống, đẩy cửa nhiệm vụ giao cho Lâm Dương, đã đến Trúc Cơ trung kỳ Lâm Dương trùng hợp có đầy đủ linh lực chống đỡ mở cửa sức mạnh, chính mình cũng khả năng cực nhanh mà đối phó bên trong sinh vật nguy hiểm

Mở ra màu đỏ môn cùng màu xám môn sau, Tư Lăng trong lòng mơ hồ có cái suy đoán, vì lẽ đó quyết định lần này phòng thủ do chính mình đến, không phải vậy nếu thật sự như chính mình suy đoán như vậy, đến lúc đó đại gia đều chơi xong liền có thể vui vẻ.

"Tiền bối, bắt đầu rồi." Lâm Dương nghiêm túc nói, trong lòng tuy rằng căng thẳng, nhưng nghĩ tới từ khi cùng Tư Lăng nhóm người này tổ đội tới nay, bọn hắn chưa từng có bỏ xuống chính mình làm bia đỡ đạn hành vi, trong lòng nhiều phần tin nhiệm.

Ở môn mở ra trong nháy mắt, Tiểu Khôi đem lực kiệt Lâm Dương điều đến một bên, Tư Lăng hồn phù ở tay, trực tiếp đập tiến vào, đột nhiên lùi xa. Lại là một trận đất rung núi chuyển nổ tung sau, Tư Lăng định thần nhìn lại, trong lòng ngẫm giạt mình, thật là đáng sợ ma đầu a, dĩ nhiên chỉ là bị nổ thành bị thương nhẹ, còn khả năng nhảy nhót tung bừng mà hướng chính mình đập tới.

Tư Lăng cảm trong tay "Biến Hình", trực tiếp tiến lên nghênh tiếp. Đây là một con thân cao ba thước ma đầu, toàn thân đen kịt, thân thể giống nhân loại đứng thẳng mà đứng, trên đầu là một viên khổng lồ ma đầu, sừng, chuông đồng mắt, mũi trâu, cùng lúc trước ở Huyền Thiên Bí Cảnh bên trong cung điện dưới lòng đất gặp phải cái kia ma đầu hình tượng có chút giống, bất quá nhưng không có con kia nguy hiểm, chỉ ít này con khí tức chỉ là Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh cao Đại viên mãn, tựa hồ chỉ cần lại tích góp một điểm sức mạnh, lập tức có thể tu luyện đến hóa thân. Đương nhiên, đối với lúc này bọn hắn mà nói, hay vẫn là quá nguy hiểm.

Bọn hắn hình như thả ra một cái nhân vật hết sức nguy hiểm. Chỉ là thời điểm như thế này, chỉ có thể nhắm mắt lên.

Lâm Dương mãnh quán linh từ khôi phục sức mạnh, Tiểu Khôi cũng gia nhập vào, thỉnh thoảng mà hướng ma đầu phun linh hỏa, này linh lửa đốt đến ma đầu tức giận không ngớt, há mồm phun đến một đạo lại một đạo màu đen ma khí.

Phịch một tiếng, Tư Lăng bị ma đầu ma khí hất bay, sau lưng đụng vào cứng rắn trên tường, khí huyết cuộn cuộn, khụ một tiếng, tơ máu từ khóe môi hạ xuống.

"Lú lo thu! !"

Tiểu Khôi thấy thế, tức giận ngửa mặt lên trời đề gọi, lại đột nhiên xông tới, tách ra ma đầu đánh tới sinh nhật, liệu mạng bị ma đầu tổn thương cánh, tàn nhẫn mà hướng ma đầu con mắt mổ đi.

"Gào ——"

Con mắt bị mổ thương ma đầu quát to một tiếng, móng vuốt hướng to mạng bụi điều mạnh mẽ chộp tới, bụi điều trên người nhiều một đạo sâu thấy được tận xương vết thương, xa xa mà va bay ra ngoài.

Lúc này, đầy trời màu xám anh đào cánh hoa rực rỡ múa lên, màu xám thiên địa âm u đầy từ khí, một loại bi thương tâm tình nhưng ma đầu đột nhiên nhớ tới này ngàn vạn năm bị giam ở đây thời gian, vĩnh viễn bị cấm cố tu vi không được tiến thêm, vĩnh viễn thủ ở phía này nhỏ hẹp thiên địa, kêu trời trời

không biết kêu đất đất chẳng hay, ngày ngày như vậy vô lực làm hao mòn thời gian, mãi đến tận tuổi thọ tiêu hao...

Đột nhiên, màu xám anh đào cánh hoa hóa thành từng mảnh từng mảnh sắc bén lưỡi dao sắc, ngàn đao vạn quát, ở ma đầu trên thân thể chế tạo ra các loại vết thương.

Thừa dịp ma đầu bị Quỷ Anh xây dựng ý cảnh đầu độc, Tư Lăng vỗ một cái túi trữ vật, một tổ thất phẩm linh phù bay ra đến, tạo thành một cái sát trận đem ma đầu nhốt lại, sau đó lại ngưng tụ hai trăm chuỗi hồn lực kiểm, lập tức lấy sạch gần chín thành linh lực. Hai mắt chăm chú khấn mà nhìn chăm chăm liền muốn thoát ly Quỷ Anh hoa đầu độc ma đầu, Tư Lăng hai tay bấm quyết, quát một tiếng "Bạo" !

Ầm ầm ầm !

Linh phù cùng hồn lực kiểm song trọng tuyệt sát bên dưới, ma đầu rốt cục bị trọng thương. Lâm Dương run rẩy gia tăng khống chế lực đạo Quỷ Anh hoa, Tiểu Khôi không cần người khác nói, lại phun ra một đạo thô như cánh tay Phụng Hoàng linh hóa, đem ma đầu vây ở Phụng Hoàng linh hóa trong.

Trọng thương ma đầu ở tiếng kêu thảm thiết trong, rốt cục bị đốt thành một đồng tro tàn.

Mãi đến tận xác nhận ma đầu sau khi chết, hết thảy mọi người tượng lực kiệt như thế, trực tiếp ngã xuống đất.

Tiểu Yêu Liên chiến chiến mà bỏ ra ngoài, nhìn thấy bị thương Tư Lăng, Tiểu Khôi cùng Lâm Dương, sợ đến trong mắt nước mắt lấp lánh, run rẩy chuyển ra một bình Mộc linh dịch, cũng không kịp nhớ có bỏ được hay không, đầu tiên là cẩn thận mà cho Tư Lăng ực một hớp, dùng mộc linh khí chữa trị ngoại thương, sau đó lại đến Tiểu Khôi này trong, cho Tiểu Khôi ực một cái linh từ sau, tương tự dùng mộc linh khí đem trên người nó những cái kia đáng sợ ngoại thương chữa trị, cuối cùng cũng cho quý tu ực một cái linh dịch.

Lần này mọi người bị thương rất nặng, đều là tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc, mới may mắn giết tử ma đầu, đều trong lòng dư quý.

Chờ linh dịch phát huy tác dụng, Tư Lăng cảm thấy có chút khí lực, mới đứng lên, đi đến phòng tận cùng bên trong địa phương, này trong bày một cái bảo vệ trận pháp, trận pháp trên trời nổi hai đám quang cầu, quang cầu bảo vệ đồ vật bên trong. Tư Lăng trực tiếp dùng bạo lực phá hoại trận pháp, ở hai đám quang điểm liền muốn bay đi thời, đưa tay đưa chúng nó toàn nắm ở trong tay.

Là một chiếc thẻ ngọc cùng một khối Huyền Băng thạch.

Nhìn thấy Huyền Băng thạch, Tư Lăng trên mặt vui vẻ, quả nhiên là Đại ca thứ cần thiết. Tư Hàn tự tiểu tu luyện (Huyền Băng Quyết), này (Huyền Băng Quyết) tổng cộng có mười tầng, là thích hợp nhất biến dị bằng linh căn tu sĩ tu luyện một trong những pháp quyết, chỉ là tu luyện nó thời điểm có hạn chế, tu luyện điều kiện cũng vô cùng hà khắc, có thể xưng là khó nhất tu luyện công pháp một trong, bình thường bằng linh căn tu sĩ tuyệt đối không muốn tiêu tốn lượng lớn thời gian tu luyện nó. Hơn nữa Tư Hàn mấy năm kiên trì như một ngày, cũng bắt quá tu luyện đến (Huyền Băng quyết) tầng thứ hai. Bất quá nếu là có Huyền Băng thạch phụ trợ tu luyện liền không giống nhau, nghe nói (Huyền Băng Quyết) bộ công pháp kia, vốn là Thương Cổ thời kỳ một vị biến dị bằng linh căn đại năng từ Huyền Băng trong đá thăm ngộ chiêm được, chỉ tiếc Huyền Băng thạch khó tìm, đến nay mọi người cũng chỉ là nghe nói tên của nó, nhưng xưa nay chưa người nào gặp qua, đều cho rằng loại này Huyền Băng thạch ở Thương Cổ thời kỳ liền diệt tuyệt.

Trong lòng kích động một chút, Tư Lăng mới cẩn thận mà đem toả ra ực nghiêm đáng sợ hàn khí Huyền Băng thạch chứa ở trong hộp ngọc, sau đó sẽ xem trong tay thẻ ngọc, thần thức đi đến tìm kiếm, phát hiện dĩ nhiên có bảy cấm chế, mà lại cấm chế này hết sức phức tạp. Hẳn hiện tại bị thương chưa lành, cũng không cách nào phá giải cấm chế kiểm tra là công pháp gì, chỉ được đem trước tiên thu hồi đến, sau đó rảnh rồi thử phá giải nhìn.

Đem đồ vật thu cẩn thận, Tư Lăng đoàn người mới lui ra gian phòng, ở trong đại sảnh tiếp tục đả tọa dưỡng thương.

Lần này Tiểu Khôi là bị thương nặng nhất : coi trọng nhất một cái, xem nó to mọng thân thể co lại thành một đoàn, liền đuôi này mấy cây diễm lệ mao cũng rơi mất mấy cây, có vẻ càng khó coi hơn càng quần người, Tư Lăng buồn cười sau khi cũng một trận đau lòng, ngồi xổm ở nó bên người, một lần một lần mà sờ sờ nó cái mông trên mao.

"Lú lo..." Bụi điều một đôi hung ác điều mắt lúc này xơ xác bơ phờ, đưa qua cái cổ quần tới Tư Lăng trong lồng ngực, trong lòng chia buồn mình bị ma đầu làm rơi đuôi, mặc có đẹp dễ mao, điều sinh không hạnh phúc.

Tư Lăng không biết tính sao, dĩ nhiên hảo muốn biết Tiểu Khôi ý nghĩ trong lòng, che giấu lương tâm nói: "Không có chuyện gì, coi như rơi mất mấy cây mao, Tiểu Khôi hay vẫn là khả ái nhất. Hảo hảo dưỡng thương, người mao rất nhanh sẽ mọc ra đến rồi." Nói, lấy ra một khối Thiên Ngọc tinh đút cho nó, xem như là an ủi.

Bọn hắn ở Thông Thiên Tháp đào Thiên Ngọc tinh tuy rằng rất nhiều, nhưng không ngăn được hai cái kẻ tham ăn quá hung tàn, nhiều hơn nữa Thiên Ngọc tinh cũng không đủ ăn. Vì lẽ đó Tư Lăng cuối cùng khống chế một cảm một thủ sức ăn, tình cờ ực một khối, chờ chúng nó tiêu hóa lại ực. Vào lúc này, Tiểu Khôi bị thương, Tư Lăng đương nhiên phải lấy ra ực nó xem như là khen thưởng.

Lâm Dương nghe được Tư Lăng, ánh mắt quý dị mà nhìn con kia to mọng bụi điều, nhìn thấy nó cái mông trên này mấy cây thừa thốt diễm lệ lông đuôi, ánh mắt quý dị hơn. Hẳn thật sự vẫn cho là này con phi điều tự yêu mình, hung tàn mà bắt những cái kia lông chim diễm lệ chim nhỏ lông đuôi cấm ở chính mình cái mông tới khoe khoang, lúc đó còn cảm thấy đám người kia quả nhiên quái dị đến không được, không một cái bình thường, lại không nghĩ rằng, nguyên lai những này diễm lệ lông đuôi là thật sự...

Động viên Tiểu Khôi sau, Tư Lăng vừa nhìn về phía quý tu, thấy sắc mặt hắn trải qua khôi phục bình thường, nói rằng: "Người không sao chứ?"

Có vẻ như bị quan tâm quý tu lại là một trận cái này thế giới quá không chân thực thừng sao phá đất lửa thuê, mau mau lặc đầu nói: "Ta không có chuyện gì, chỉ là chịu phản phệ kinh mạch bị thương, uống linh dịch lại tỉnh dưỡng mấy ngày liền không sao rồi." Chần chừ một lúc, lại nói: "Vừa mới cái kia ma đầu hết sức lợi hại, nếu không là nó bị giam lâu, ta Quý Anh cũng không cách nào đầu độc nó, đưa nó khổng chế."

Tư Lăng ngược lại có chút cảm thấy hứng thú, hỏi: "Quý Anh hoa còn có cái gì công năng?" Mới vừa mới đối phó ma đầu thời điểm, nếu không là Quý Anh hoa kiềm chế ma đầu, bọn hắn phỏng chừng cũng sẽ không thắng đến nhanh như vậy, thậm chí khả năng xuất hiện thương vong, đây là hắn không cách nào nhìn được.

Bình thường vũ khí của chính mình là không nên cùng ngoại nhân nói, thế nhưng này cây Quý Anh tương đương với Tư Lăng đưa cho mình, hơn nữa hắn tựa hồ không có bất kỳ lòng mơ ước, chỉ là thuần túy hiếu kỳ, Lâm Dương đương nhiên sẽ không ân giầu, nói rằng: "Quý Anh có thể chế tạo một loại bi thương ý cảnh, mặc kệ đa tâm chí sinh vật mạnh mẽ, chỉ cần trong lòng có chấp niệm, đều có thể bị Quý Anh sở đầu độc khổng chế. Mặt khác, Quý Anh công kích cũng là cường hãn, nó mỗi một phiến anh đào cánh hoa đều là gì so với thượng phẩm bảo khí sát khí, hơn nữa còn khả năng trường thành. Có người nói, Quý Anh hoa trường thành sau, lợi hại nhất cánh hoa thậm chí có thần khí oai... Chỉ là, ta bây giờ có thể lực không đủ, vì lẽ đó Quý Anh cũng có chút nhỏ yếu, không cách nào phát huy nó một phần mười uy lực."

Tư Lăng càng ngày càng kinh ngạc, nguyên lai mình đã vậy còn quá hào phóng mà đem lợi hại như vậy sát khí đưa chỉ quý tu... Quên đi, đưa đều đưa, như muốn trở lại, hình như chuyện rất mất mặt da. Nghĩ xong, Tư Lăng rất mau thả mở ra không cần thiết xoắn xuýt.

Nói rồi một chút nói sau, Lâm Dương lại hỏi: "Tiền bối, chúng ta đón lấy làm sao bây giờ? Cuối cùng một cánh cửa còn mở sao?" Nói, có chút hưng phấn, nắm giữ Quý Anh hoa sau, hắn cực muốn thí nghiệm một tý Quý Anh công năng, vì lẽ đó có chút không thể chờ đợi được nữa mà muốn lại làm một vố lớn.

Tư Lăng buồn bực mà liếc mắt nhìn hắn, này con quý tu không phải xưa nay chỉ cùng ở bọn hắn cái mộng phía sau kiếm lậu đem chính mình bảo vệ đến thỏa thỏa sao? Khi nào cũng đã biến thành cái hiếu chiến hung tàn hàng ?

"Không, cuối cùng một cánh cửa ta không dự định lại mở." Tư Lăng vuốt ve Tiểu Khôi đầu, hiếm thấy cười lên, "Ta trải qua tìm tòi muốn đồ vật, mở hay không mở cũng không đáng kể. Hay vẫn là Tiểu Khôi lợi hại, vận may này chính là tốt." Giữa bọn họ rốt cục có một cái vận khí không tệ, rốt cục không phải một đám khổ bức hàng.

Có chút tinh thần uể oải suy sụp Tiểu Khôi nghe được chủ nhân tán thưởng, cao hứng lú lo kêu vài tiếng, vô cùng vui vẻ.

Lâm Dương hơi kinh ngạc, từ lúc mở ba cái môn xem ra, mỗi một cái trong phòng đều cất giấu hi thế hiếm thấy dị bảo, tin tưởng cuối cùng vố một cái Thanh Môn sau pháp bảo cũng là hiếm quý cực kỳ, liền hắn biết rõ nguy hiểm, vẫn là tâm động không ngừng, khát vọng lại đi xông vào một lần. Nhưng là cái này người dĩ nhiên cam lòng từ bỏ, cảm giác... Thực sự là thật là ngu xoa a, đưa tới cửa dị bảo cũng có thể trở mặt buông tha, không phải ngu xoa là cái gì?

Không biết chính mình ở người khác trong lòng biến thành ngu xoa Tư Lăng tiếp tục nói: "Chúng ta nghỉ ngơi trước mấy ngày, chờ thương dưỡng cho tốt, liền đi ra ngoài."

Lâm Dương trong lòng rung mình, nhớ tới bên ngoài những cái kia quý tu, nhất thời cảm thấy có chút khó đối phó. Những cái kia quý tu vẫn luôn canh giữ ở bên ngoài, nếu là phát hiện bọn hắn đi ra ngoài, tuyệt đối sẽ biết bọn hắn trải qua đạt được Tà tu trong động phủ bảo vật, phỏng chừng sẽ trực tiếp sát nhân đoạt bảo, ở này trong giới tu tiên là chẳng lạ lùng gì sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 157: Nhân giới đường nổi

Đầy đủ tỉnh dưỡng nửa tháng, Tư Lăng đám người mới chữa khỏi thương thế.

Chữa khỏi vết thương sau, liền muốn rời khỏi.

Trước khi rời đi, Tư Lăng đem Tà tu trong động phủ trong đại sảnh này trưng treo trên tường trống không bức tranh gỡ xuống thu vào trong bao trữ vật, còn để lên bàn những cái kia thẻ ngọc công pháp, Tư Lăng tra xét sau, phát hiện đều là chút tà ác công pháp, nếu để cho cái khác người được không chịu nổi mê hoặc dựa theo mặt trên công pháp tu luyện, không thể thiếu lại muốn làm ra một phen chuyện thương thiên hại lý, là lấy Tư Lăng không chút do dự mà đưa chúng nó phá hủy.

Sau khi làm xong mọi thứ, bọn hắn phương ly khai. Lúc rời đi, như thường phải trải qua cửa trong ảo trận. Bởi vì lúc đi vào, Tư Lăng không có phá hoại

ảo trận mây may, vì lẽ đó ly khai thời vẫn là muốn cẩn thận từng li từng tí một, Lâm Dương chăm chú đi theo Tư Lăng bên người, chỉ lo chính mình sợ ý một chút liền muốn lạc lối ở ảo trận trong, sau đó biến thành ảo trận trong này một đồng chồng bạch cốt trong một chiếc.

Trải qua ảo trận thời điểm, bọn hắn nhìn thấy hãm ở ảo trận trong hai tên quý tu, chính là bọn hắn tiến vào động phủ thời, ngăn cản bọn hắn này hai cái tu sĩ. Bọn hắn bị vây ở ảo trận trong đã có hơn nửa tháng, vẫn luôn không tìm được lối thoát, về mặt có chút uể oải, bất quá tinh thần còn tốt, nếu là bị khôn cái mười năm hai mươi năm, liền khó nói. Tư Lăng không có lý bọn hắn, ở không xúc động ảo trận tình huống dưới, trực tiếp ly khai.

Sắp tới sắp xuất hiện ảo trận trước, Tư Lăng lấy ra hai tấm Ân Thân phù, hướng về trên người mình vỗ một tấm, lại đi Lâm Dương trên người vỗ một tấm, sau đó mới ra ngoài.

Động phủ ngoài cửa, nguyên bản mười mấy người, chỉ dưới bốn cái tu sĩ nhưng cẩn thận thủ vững ở động phủ trước, cái khác cũng không biết những cái kia là chết rồi hoặc là sợ ở ảo trận lợi hại ly khai. Tư Lăng nhìn lướt qua, phát hiện Dương Huy đã không ở. Nhíu nhíu mày lại, Tư Lăng tuy rằng vẫn là đối với Dương Huy tồn tại hơi nghi hoặc một chút, bất quá chưa thấy hắn, ngược lại không còn quan tâm, mang theo đồng dạng ân thân Lâm Dương ly khai.

Lâm Dương mặc mặt, đột nhiên ý thức được, Tư Lăng khả năng còn là một Linh Phủ Sư, cho nên mới khả năng tùy tiện tiện mà lấy ra nhiều như vậy linh phù tùy tiện lãng phí, coi như là phá gia chi tử nhân gia cũng bị bại lên.

Ly khai Tà tu động phủ phạm vi, bọn hắn ở vào một chỗ non xanh nước biếc sườn núi trong, xa xa nhìn về phương xa trời xanh mây trắng, mặc dù biết những khả năng này là ảo giác, nhưng vẫn là để cho lòng người rộng rãi sáng sủa.

"Tiền bối, chúng ta là muốn rời khỏi Mê Vực hợp cốc hay vẫn là tiếp tục ở lại chỗ này?" Lâm Dương hỏi, kỳ thực tư tâm trong, hắn là hi vọng tiếp tục ở lại Mê Vực hợp cốc tiếp tục đánh quái thăng cấp. Năm giữ Quý Anh hoa sau, phảng phất có sức lực như thế, hận không thể lập tức lên lên lên đi làm một vỏ lớn.

"Ân, chúng ta vật hải linh thảo loại hình đồ vật còn chưa đủ nhiều, khả năng đổi đến hắc tinh thạch không đủ dùng, trước tiên ở lại chỗ này đi." Chủ yếu nhất chính là, Tư Lăng cũng muốn đoán luyện một tý Tiểu Khôi, ở Tà tu động phủ thời trải qua, nhượng hắn rõ ràng Tiểu Khôi mạnh mẽ đối với mình tới nơi. Không giống với Trọng Thiên cái này chính mình dính đến uy hiếp, Tiểu Khôi là Tư Lăng tự mình áp ra đến, lại cho rằng hắn là chủ nhân, đòi này tuyệt đối sẽ không phản bội, là hoàn toàn có thể yên tâm tồn tại. Vì lẽ đó Tiểu Khôi càng lợi hại đối với hắn này người chủ nhân càng hữu dụng.

"Vâng." Lâm Dương vô cùng có tinh thần mà trả lời.

"Lú lo thu!" Tiểu Khôi cũng rất có tinh thần mà kêu, thương hảo, lại là một cái hiếu chiến hung tàn hàng.

Tư Lăng nhìn này một quý một chim, đột nhiên phát hiện này hai con đồng bộ suất thật cao, tương tự ngẩng lên đầu, tương tự nét mặt hưng phấn, tương tự đối với không biết tràn ngập chiến ý... Ni mã đều là hung tàn hàng a! Này con quý tu không phải nhất hội thức thời vụ, cuối cùng đem chính mình bảo vệ đến thỏa thỏa, nhất hội chơi âm mưu sao? Thằng sao tượng cái hung tàn hàng như thế không thông minh có thể nói mà lên lên lên ?

—— đại khái là hắn bản tính như thế chứ.

Liền đón lấy bọn hắn lại đang Mê Vực hợp cốc ở lại : từng sờ gần thời gian nửa năm, đánh nơi đánh du kích chiến, trong hẻm núi một nửa hung tàn sinh vật đều trâu vào, cũng bị truy đến nhảy nhót tung bùng, mấy lần bị đánh bay, mặt mày xám xịt mà đoạt mệnh mà chạy, không có một chút nào hình tượng có thể nói. Bất quá thu hoạch cũng là khả quan, không nói những cái kia linh thảo linh quả cùng quý đan yêu đan, riêng là sức chiến đấu của bọn họ cũng càng trên một tầng, thậm chí chạy trốn kỹ xảo lợi hại hơn.

Đương nhiên, ở trong này, bọn hắn chính diện gặp được vài bát quý tu, đại thể là nước giếng không phạm nước sông, bất quá cũng có không có mất nghĩ đến đánh cướp bọn hắn, cuối cùng đều bị vài con hung tàn hàng đồng thời quần ẩu hiểu rõ sau phản đánh cướp. Còn những thợ săn kia, nếu là quý nhiều thể chúng không trâu chọc nổi, liền xa xa mà tách ra hoặc trước tiên chạy trốn, nếu là người thiếu lại có thể nhạ, không liên quan, bọn hắn có thể quần ẩu.

Lâm Dương cảm thấy, gặp phải Tư Lăng hơn một năm nay thời gian so với hắn đã qua hơn 100 năm thời gian còn muốn phong phú, cũng sống được bữa bãi hưng hăng, không cần tượng ở Lâm gia thời, mọi chuyện nuốt giận vào bụng, bị bắt nạt cũng không thể hoàn thủ, bị tu vi so với chính mình thấp tu sĩ sỉ nhục, chỉ bởi vì bọn hắn có cái hảo cha mẹ hảo xuất thân mà phải nhịn nhượng.

Mãi đến tận muốn rời khỏi Mê Vực hợp cốc, Lâm Dương đột nhiên cảm thấy trong lòng dâng lên một loại phức tạp tư vị, đặc biệt hắn biết, khả năng lần này sau khi rời đi, không lâu sau đó Tư Lăng bọn hắn cũng phải về nhân giới, đến lúc đó chính mình hắn là cũng rất cực tự do, nhưng là vì mao đột nhiên cảm thấy không muốn rời đi bọn hắn cơ chứ? Kỳ thực này bắp đùi thật sự rất tốt ôm a, so với Lâm gia này cái bắp đùi còn tốt hơn ôm

Từ hẻm núi để đi tới sau, Tư Lăng trên người vẫn là khoác cái này đại áo bào đen, đem mũ trùm kéo bọc lại nửa tấm mặt, cùng Lâm Dương đồng thời ngự kiếm ly khai. Ly khai sau đó không lâu, Tư Lăng rất nhanh liền phát hiện phía sau người theo dõi, thần thức đảo qua, liền biết lại là một đám thợ săn.

"Mặt sau có mười cái quý tu theo chúng ta, trong đó có hai cái Kim Đan sơ kỳ, bốn cái Trúc Cơ hậu kỳ, ba cái Trúc Cơ trung kỳ, một cái Trúc Cơ sơ cơ."

Lâm Dương đột nhiên nghe được Tư Lăng truyền âm thời, thoáng sửng sốt một chút, rất nhanh liền gật đầu nói: "Ta cùng Tiểu Khôi đồng thời đối phó này mấy cái Trúc Cơ kỳ!" Hai cái Kim Đan kỳ tự nhiên là Tư Lăng đối phó rồi. Lời này Lâm Dương không nói ra, miễn cho nhượng Tư Lăng cảm giác mình tự ý làm chủ, đây chính là tối kỵ.

Tư Lăng liếc hắn một cái, "Ai muốn đối với phó bọn hắn ?"

"..."

"Dừng lại, ta bỏ rơi bọn hắc." "

"..."

Lâm Dương mặc mặt, thấy Tư Lăng lại dùng hồn lực dây thừng trói chặt chính mình đương điều phong, trải qua thử thách vô năng.

Không có Lâm Dương cái này gánh nặng, Tư Lăng tốc độ vô cùng nhanh, dù sao một năm qua ở Từ Vong Sâm Lâm cùng Mê Vực hạp cốc trong bị hung thủ đuổi đến nhảy nhót tung bùng, đã sớm luyện được chạy trốn bản lĩnh, vì lẽ đó rất nhanh sẽ đem phía sau thợ săn bỏ rơi.

Rất nhanh mà, liền về đến Vạn Quỷ thành.

Giao phó hai mươi viên hắc tinh thạch lệ phí vào thành sau, bọn hắc tiến vào trong thành, sau đó thẳng đến trong thành luyện khí phủ, đem trong nửa năm này săn giết được quỷ đan cùng quỷ quái trên người thứ hữu dụng đều toàn bộ mà bán, đến mười vạn viên hắc tinh thạch. Sau đó lại bốn linh thảo phủ, đem những cái kia linh quả linh thảo đều bán, những này giá cả tương đối cao, hơn nữa hay vẫn là Mê Vực hạp cốc dễ trong khó gặp, số lượng lại nhiều, đồng bán ba mươi vạn hắc tinh thạch.

Lâm Dương bụng chứa hắc tinh thạch túi trữ vật, một trận đầu vầng mắt hoa, coi như trước đây hắc là Quỷ Vương thành trong giá trị bản thân cao quý Lâm gia giờ tở, cũng không có bức này dòng dõi, hiện tại hắc có tiền trình độ liền Lâm gia dòng chính nhất được sủng ái Lâm Hà cũng không sánh được. Lại yên lặng tính toán một chốc ở trong cốc phản đánh cướp những cái kia quý tu chiếm được hắc tinh thạch, tổng cộng ước chừng trăm vạn không thôi.

Ai nha, lập tức từ nghèo rớt mồng tơi thành có tiền ngân chuyện như vậy quá không chân thực thừng sao phải?

Đột nhiên, đầu bị món đồ gì vỗ một cái, một đạo êm tai đến đủ khiến quỷ chân nhuyển âm thanh truyền đến: "Đi rồi."

Lâm Dương không dám la đau, mau mau ngoan ngoãn theo kim chủ đi, trong lòng càng ngày càng kiên định theo Tư Lăng quyết tâm, không chỉ có thịt ăn còn có tiền nắm a, so với làm một người bị được bắt nạt Lâm gia tử tốt lắm rồi.

Ở Quỷ Vương thành nghỉ ngơi tam thiên, bọn hắc liền cưỡi Phi Thiên Thuyền bay đi Quỷ Vương thành.

Từ Vạn Quỷ thành đến Quỷ Vương thành, cần thời gian nửa tháng. Ngày thứ nhất thời điểm, Tư Lăng liền cùng Lâm Dương hiểu rõ dưới Quỷ Vương thành thế lực phân bố, còn có chú ý sự tình hạn, miễn được bản thân một cái nhân tu không cẩn thận liền chọc tới phiền phức bị người phát hiện thân phận. Mặc dù nói, cũng không phải hết thảy quỷ đều yêu thích nuốt nhân tu linh hồn, nhưng nhân tu ở Quỷ giới nếu là không đủ mạnh, hay vẫn là sẽ bị đương thành không phải chủng tộc ta cho xử lý, dường như lúc trước tự động đưa tới cửa Lâm Dương, không phải là một cái muốn giam linh hồn của hắc lên cấp quý tu một trong sao?

"Tiền bối, đi về nhân giới đường nói ở Quỷ Vương thành trong phủ thành chủ, nghe nói này trong có cái liên tiếp nhân giới truyền tông trận, các đời tới nay chỉ có Quỷ Vương thành thành chủ nhất nhân biết cụ thể địa phương." Lâm Dương nói rằng, thấy Tư Lăng lông mày giật giật, thông minh mà nói rằng: "Bất quá ta nghe nói, Lâm gia trong phòng kho bảo tồn có một phần Quỷ Vương thành địa đồ, này trong có tí mị giới thiệu, chỉ cần có tám bản đồ kia, rất nhanh sẽ khả năng tìm ra ẩn giấu ở trong phủ thành chủ truyền tông trận vị trí."

Tư Lăng nhìn về phía hắc, xem ra này Lâm gia thật không đơn giản.

Lâm Dương cười khổ nói: "Lâm gia là không đơn giản, nghe nói Quỷ Vương thành dựng thành thời, Lâm gia liền tồn tại, trải qua nhiều năm như vậy, cái khác thế gia ít nhiều gì đều sa sút, chỉ có Lâm gia vẫn luôn không có nhấn chìm trong những tháng năm dài đằng đẵng đã qua, liền thành chủ đối với Lâm gia cũng dù sao cũng hơi kiêng kỵ, không dám dễ dàng đắc tội."

Tư Lăng vuốt cằm, liếc mắt nhìn hắc, kém một chút liền muốn nhếch lên hai chân run chân chơi lưu manh. Quả nhiên xuất thân bất phàm a, bất quá có bức này xuất thân, còn hỗn đến loại này khổ rồi mức độ cũng rất này cái gì.

Lâm Dương khoe miệng giật giật, đột nhiên cảm thấy mình nhất định là tu luyện mắc lỗi, không phải vậy tốt như thế nào tượng nhìn thấy này trương mặt không hề cảm xúc mặt dưới khinh bỉ vẻ mặt? Làm một cái tiền bối, không phải hắc là cao lãnh phạm, không thêm ở quan tâm một cái tu sĩ cấp thấp vết sẹo sao?

"Ta ngoại trừ bị hãm hại, cũng coi như là gia tộc đẩy ra ngoài vật hy sinh." Lâm Dương tiếp tục cười khổ, "Như không phải vì tiền bối, ta đời này đã sớm quyết định không trở về Quỷ Vương thành một bước."

Tư Lăng nhìn hắc, chậm rãi rì rì mà nói rằng: "Hiện thực đều là tàn khốc mà thương cảm."

"..."

Lâm Dương nhắm mắt lại, yên lặng nuốt trở lại muốn mắng phỉ kích động, một lát lại nói: "Tiền bối, Lâm gia có thể sẽ không cho mượn phủ thành chủ địa đồ, đến lúc đó chỉ có vận dụng thủ đoạn phi thường. Hơn nữa Lâm gia đề phòng nghiêm ngặt, chủ trong nhà thiết có hộ pháp đại trận, người bình thường không thể dễ dàng tiến vào. Vì lẽ đó, cần, chúng ta phải tới ở Lâm gia đi."

"Người an bài đi." Tư Lăng vô cùng quang còn nói.

"..." Lại muốn mắng phở thũng sao làm?

Liên khò bức quý tu ở những ngày kế tiếp, không thể không giao tận não tráp bắt đầu kế hoạch lên ở Quý Vương thành an bài, đương hất tay chường quý Tư Lăng tác tiếp tục tu luyện, thuận tiện luyện tập thất phẩm chế tạo bùa thuật, thử xem có thể hay không tình cờ nhân phẩm bạo phát họa thành công vài tờ thất phẩm hồn phù. Từ khi hưởng qua thất phẩm hồn phù uy lực sau, Tư Lăng muốn ngừng mà không được, chuyện này quả thật là đại sát khí, thời khắc mấu chốt dùng để bấy người nhất sáng khoái, càng nhiều càng tốt a.

Chỉ tiếc chính là, Tiểu Lăng Tử tựa hồ nhân phẩm không được, họa 100 tấm hồn phù, một tấm cũng chưa thành công quá.

Mãi cho đến Quý Vương thành, Tư Lăng đều không có họa từng thành công một tấm thất phẩm hồn phù, nhất thời đối với thế giới tàn khốc này tuyệt vọng.

"Tiền bối, chúng ta đến Quý Vương thành ngoại." Lâm Dương nôm nóp lo sợ mà nhắc nhở, tựa hồ sợ chính mình lớn tiếng một chút sẽ nhượng trái qua rơi vào phát điên trạng thái trong người nào đó bạo phát như thế.

Khả năng là Tư Lăng rơi vào bình cảnh, khí áp quá thấp, liền Tiểu Khôi cùng Tiểu Yêu Liên cũng không dám chọc giận hắn, thậm chí vô cùng hoài niệm lên Trọng Thiên đại gia đến, có gan to bằng trời Trọng Thiên đại gia ở Tư Lăng trước mặt kéo cừu hận, bọn hắn an toàn rất nhiều a.

Tư Lăng khó hiểu liếc nhìn này chen ở cửa một quý lưỡng yêu, có chút buồn bực bọn hắn vì mao một bộ cô dâu nhỏ hình, nghe được đã đến Quý Vương thành, hơn nữa phòng chừng rất nhanh sẽ có thể trở về nhân giới, tâm tình có chút khuấy động, liền vẫn luôn không có tiến triển chế tạo bùa thuật mang đến gay go tâm tình cũng khôi phục rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 158: Tư Hàn

Thương Vũ đại lục, Tây Cảnh, Thiên Tông phái.

Nghiêm Hạo đi tới Bách Luyện phong, ở Thanh Ngọc chân quân động phủ trước quảng trường dừng lại, một tên đang dùng Trừ Trần thuật quét rác đồng tử nhìn thấy hắn, bận bịu lại đây hành lễ, sau đó quan tâm hỏi: "Chân nhân, người sắc mặt không được, nhưng là xảy ra chuyện gì sao?"

Nghiêm Hạo là Thanh Ngọc chân quân danh nghĩa thủ tịch đại đệ tử, lại là cái thận trọng phúc hậu người, ở Thiên Tông phái cùng Đường Lâm Nhiên bình thường xưa nay được dưới đáy sư đệ muội môn kính trọng, có chuyện gì đều yêu thích tìm hắn, ở đủ khả năng thời, Nghiêm Hạo cũng vui lòng ở giúp người một đem. Đương nhiên, Nghiêm Hạo cũng xưa nay là cái tự hạn chế, ngoại trừ phía dưới mấy cái sư đệ muội môn, cực nhỏ có chuyện gì có thể làm cho hắn trở mặt, là lấy đồng tử hiện nay thấy sắc mặt hắn hiếm thấy nghiêm túc một đem, tự nhiên cũng là lo lắng, hắn là mấy vị chân nhân xảy ra vấn đề rồi?

"Không cái gì, chỉ là tình hình bên ngoài không tốt lắm, nhưng ta có chút sầu lo thôi." Nghiêm Hạo cười cợt, sau đó hỏi: "Sư phụ trở lại sao?"

"Chân quân còn chưa trở lại, khả năng phải đợi chút thời gian."

Nghiêm Hạo gật đầu, cùng đồng tử nói lời từ biệt sau, liền tiến vào Bách Luyện phong trong đại điện ngồi chờ hậu sư phụ trở lại. Bất quá nhưng có chút đứng ngồi không yên, ánh mắt liên tiếp mà nhìn ra phía ngoài, trong lòng biết sư phụ thời điểm như thế này tất nhiên là đi cấm địa thăm viếng bị vây ở cấm địa trong tiểu sư đệ, cũng không biết tình huống thế nào rồi, trong lòng vô cùng lo lắng.

Nghĩ xong, Nghiêm Hạo thở dài, cảm thấy khoảng thời gian này sự tình là một tra một tra, không có một cái là chuyện tốt. Đầu tiên là Ma tộc chạy đến Thương Vũ đại lục đến ngang ngược, Bắc Địa luân hãm, Tây Cảnh biên cảnh nơi nói cho biết nguy, sau đó là tiểu sư đệ huynh đệ cùng ma tu chiến đấu trong bị cuốn vào không gian đường hầm mất tích, hai vị sư muội không mặt mũi nào thấy tiểu sư đệ, đều không dám về sư môn, cùng hai vị khác sư đệ hội hợp sau, liền đến nơi đi tìm người, nhượng hắn này Đại sư huynh thực tại lo lắng được sợ, chỉ sợ bọn hắn ở bên ngoài sơ ý một chút gặp phải lợi hại Ma tộc người bị thiệt thòi. Cuối cùng, lại là tiểu sư đệ này trong xảy ra sự cố, hơn nữa cái này sự cố tựa hồ rất nghiêm trọng, liền trong môn phái mấy vị vẫn luôn chuyên tâm tu luyện không để ý tới tục vụ Trưởng lão cũng đã kinh động.

Nửa năm trước, phía sau núi trong này thanh thế hùng vĩ Kết Anh dị tượng đến nay vẫn là nhượng người nói chuyện say sưa, cũng làm cho bởi vì Ma tộc người xâm chiếm Thương Vũ đại lục làm cho Tây Cảnh bầu không khí trở nên ảm đạm Tây Cảnh mọi người tinh thần chấn động mạnh. Tây Cảnh sinh ra còn trẻ nhất Nguyên Anh tu sĩ, hơn nữa cái này Nguyên Anh tu sĩ hay vẫn là chính mình tiểu sư đệ, nhượng hắn thập phần vui vẻ.

Nhưng là, rõ ràng thành công Kết Anh, nhưng tiểu sư đệ nhưng vẫn không xuất quan, hơn nữa ở loại này cần dùng người đối kháng Ma tộc thời khắc, tình huống như thế nhượng người không thể không cả nghĩ quá rồi. Thêm vào việc khác sau theo thầy phụ sắc mặt đến xem, dĩ nhiên không vì tiểu sư đệ thành công Kết Anh mà cao hứng, trái lại lo lắng lo lắng, càng làm cho hắn không khỏi muốn nhiều.

Sau đó, hắn nghe sư phụ nói, tiểu sư đệ tuy rằng thành công Kết Anh, nhưng tình huống nhưng thật không tốt, cuối cùng bị mấy vị Trưởng lão cùng nhau liên thủ đem hắn phong ấn tại cấm địa trong Huyền Băng động băng trong ao.

Nghe nói việc này, Nghiêm Hạo trong lòng ngơ ngác, hắn tuy rằng chưa tiến vào Huyền Băng động, lại nghe nghe Huyền Băng động lại lịch.

Huyền Băng động là Thiên Tông phái sang phái thời khai sơn sư tổ tự mình đến cực thiên nơi sông băng bên dưới tam vạn trượng lòng đất đào đến một khối Vạn Niên Huyền Băng nuôi dưỡng ở nơi đó hình thành một cái Huyền Băng động, loại kia Vạn Niên Huyền Băng trong ẩn chứa một loại hàn tinh khí, đối với biến hoá linh căn tu sĩ tới nói là vật đại bổ, nhưng lại rất ít có liên băng linh căn tu sĩ khả năng nhận được trụ loại kia rét căm căm khí, thường thường chỉ có tu vi đến Nguyên Anh kỳ sau đó, mới có thể đi vào Huyền Băng trong động tu luyện, hấp thu này trong hàn tinh khí.

Tiểu sư đệ đến cùng xảy ra chuyện gì, vì sao phải bị phong ấn ở Huyền Băng động bên trong?

*****

Thanh Ngọc chân quân đứng ở Huyền Băng trì trước, nhìn bị vây ở Vạn Niên Huyền Băng trong bạch y tóc bạc nam nhân, không khỏi thờ dài.

Phảng phất nghe được hắn thở dài khí, Huyền Băng trong nam nhân ngẩng mặt lên, như tượng băng giống như hoàn mỹ khuôn mặt, đẹp trai phi phạm, trường mà nhu thuận tóc bạc lướt xuống đến gò má một bên, liên lông mày tiếp vũ đều là sương sắc bạch, chỉ có một đôi Huyền Băng giống như hàn băng hai mắt là màu đen, như vậy đen kịt gì so với trong vũ trụ huyền bầu trời đen kịt, tổ điểm ở như vậy một tấm như sương tuyết nhan trên, hắc đến có chút kinh tâm động phách, nhượng người không dám nhìn thẳng.

Mà lúc này, cặp kia trong tròng mắt đen, phảng phất liếm hết nhân loại thất tình lục dục, vô tình không tự, thậm chí ngay cả ký ức cũng không hoàn chỉnh.

Một lát, Huyền Băng trong người tựa hồ mới nhớ tới cái này mỗi lần cách mấy ngày đều sẽ xuất hiện nam nhân là ai, thanh âm lạnh như băng vang lên: "Sư phụ."

Rõ ràng là khẳng định lời nói, vì mao hắn đều là nghe ra trong lời nói nghi vấn? Thanh Ngọc chân quân trong lòng có chút khí không thuận, tức giận nói: "Hồn tiêu tử, là sư phụ ngươi ta. Ngày hôm nay cảm giác thế nào?"

Huyền Băng trong nam nhân lạnh lùng nhìn hắn, liên thanh âm cũng như sương tuyết giống như lạnh giá: "Có chút cảm giác."

"Cảm giác gì." Thanh Ngọc chân quân kích động ép hỏi, không nói thất tình lục dục, coi như là thân thể xúc cảm cũng tốt, có cảm giác liền chứng minh sự tình trải qua hướng về hảo một mặt phát triển.

Nam nhân nhắm mắt lại, không hề trả lời.

Chờ gần một canh giờ cũng chờ không đến một câu nói Thanh Ngọc chân quân nín thở mặt, hầu như không nhận được phá băng mà nhập đem bát biểu đồ đệ nắm lên bạo đánh một trận, có hắn như thế đáng thương sư phụ sao? Đợi một canh giờ cũng chờ không đến đồ đệ một câu nói.

Ngay khi Thanh Ngọc chân quân không nhận được muốn bạo miệng thô thời, cấm địa trận pháp bị mở ra, hai cái người đi vào. Là Chương môn Thanh Nguyên chân quân cùng Trưởng lão một trong Thanh Sương chân quân.

"Thanh Nguyên sư huynh, Thanh Sương sư muội." Thanh Ngọc chân quân nhìn thấy hai người đến, vội hỏi: "Thanh Sương sư muội, hôm nay lại muốn phiền phức người."

Thanh Sương chân quân hồ hững gật đầu, chờ hai người lùi về sau sau, đứng ở Huyền Băng trì trước, hai tay bấm quyết, đạo đạo pháp quyết đánh vào Huyền Băng trì bên trong, băng trong ao Huyền Băng nhảy lên cao lên một luồng yên vụ trạng hàn khí, khí tức dần dần trên thăng, Vạn Niên Huyền Băng khí tức trào cao đến một cái đỉnh điểm thời, Thanh Sương chân quân mặt chữ điền sắc trắng bệch mà dừng lại bấm quyết thủ thế.

Thanh Ngọc chân quân cùng Thanh Nguyên chân quân chăm chú nhìn chăm chăm Huyền Băng trong nam nhân, theo Huyền Băng khí tức kéo lên, Huyền Băng trong người đầu kia sương sắc tóc bạc trên, nhiều mấy cây sợi tóc màu đen, sau đó ở lúc trắng lúc đen màu sắc trong biến ảo. Hai người trong lòng đồng thời vui vẻ, biết cái này biện pháp khả năng ngăn chặn thương thế của hắn, không khỏi cao hứng lên.

"Thanh Sương sư muội, người không sao chứ?" Thanh Nguyên chân quân mau mau đỡ lấy nàng, quan tâm hỏi.

Thanh Sương chân quân lắc đầu, sau đó ngồi ở một bên đá tọa khôi phục linh lực.

Hai người cũng không có quấy rầy nàng, bắt đầu đàm luận lên.

"Thanh Ngọc sư đệ, xem ra này Vạn Niên Huyền Băng hàn tinh khí đối với Hàn Nhi thân thể hữu ích, phỏng chừng không cần trăm năm thời gian, Hàn Nhi liền khả năng ra đến rồi." Thanh Nguyên chân quân thoáng cao hứng nói.

"Một trăm năm hay vẫn là quá dài, này muốn khổ Thanh Sương sư muội." Thanh Ngọc chân quân có chút mặt mày ủ rũ.

Nghe vậy, Thanh Nguyên chân quân cũng thờ dài một tiếng.

"Đúng rồi, Thanh Ngọc sư đệ, người có thể hỏi rõ ràng Hàn Nhi, tám năm trước đến cùng xảy ra chuyện gì? Hẳn luyện chế hảo bản mệnh pháp bảo thời, tại sao lại đột nhiên ly khai sư môn, biến mất hai năm đi nơi nào?" Thanh Nguyên chân quân hỏi.

Ngoại trừ Chương môn mấy người, không có ai biết lúc trước Tư Hàn dùng thời gian ba năm luyện chế hảo bản mệnh pháp bảo thời, xuất quan sau cũng không giống dĩ vãng giống như trực tiếp về động phủ bề quan tu luyện, mà là không có báo trước ly khai sư môn, thậm chí không có cùng sư môn báo bị một tiếng. Hai năm sau, hắn trở lại, trực tiếp hướng về sư môn xin nhập cấm địa bề quan tu luyện, dự định xung kích Nguyên Anh.

Nguyên bản lấy Tư Hàn tư chất, xung kích Nguyên Anh cũng không vấn đề, thế nhưng bọn hắn không nghĩ tới, có người ở trên người hắn động chân động tay, thậm chí ngay cả chính hắn cũng không có phát hiện này tiềm tàng nguy hiểm, Kết Anh thời điểm kém một chút tẩu hỏa nhập ma, sau đó tuy rằng Kết Anh thành công, thế nhưng là xảy ra sự cố, nhưng bọn hắn không thể không đem hắn niêm phong ở cấm địa trong Huyền Băng trong động, dùng Huyền Băng trong hàn tinh khí ngăn chặn thương thế của hắn. Hơn nữa vì duy trì Huyền Băng trong hàn tinh khí, chỉ một băng linh căn Thanh Sương chân quân không thể thiếu mỗi lần cách mấy ngày liền lại đây đưa vào linh lực duy trì Huyền Băng trong năng lượng.

Thanh Ngọc chân quân vẫn là mặt mày ủ rũ mà nói: "Sư huynh, người cũng không phải không biết này hồn tiêu tử lúc đó tình huống nguy hiểm, vì Kết Anh thành công, trả giá ký ức đánh đổi, hắn nơi nào còn nhớ chuyện khi đó. Thật vất vả nuôi dưỡng lớn như vậy đồ đệ, dĩ nhiên không nhận ra ta người sư phụ này, trong lòng ta cũng rất khó vượt qua a, quả nhiên đồ đệ đều là đòi trước kẻ thù, đòi này đến đòi trái."

Thấy hắn một bộ tội nghiệp đáng đáp, Thanh Nguyên chân quân mặc dù biết người sư đệ này là cái hồn người, nhưng vẫn là không nhận được đồng tình dưới. Mặc dù là cái hồn người, nhưng đối với mỗi cái đệ tử thân truyền đều là tượng khi con trai như thế giáo dưỡng, cái nào có chuyện, đều như là lấy mạng của hắn như thế.

Trầm ngâm một chút, Thanh Nguyên chân quân đột nhiên hỏi: "Đúng rồi, cái kia Tư Lăng, có thể tra ra hắn thân phận?"

Nói đến đây cái, Thanh Ngọc chân quân càng muốn thờ dài, "Sư huynh, Âm Doanh tư đệ tử đi thăm dò quá, không có một chút nào tiến triển, e sợ trừ năm đó Liễu Hàn Nhi, không có một người biết cái này Tư Lăng là từ nơi nào đến, đến cùng có phải là nàng thân sinh tử. Âm Doanh tư đệ tử ở Chiêu An thành Tư gia tìm hiểu quá, nghe nói năm đó Liễu Hàn Nhi cùng với phu tình thâm ý độc, thành thật sẽ không ở trường phu tồn lạc thời gian một năm liền khác đầu người khác ôm ấp tái sinh dưới một con trai, ta ngược lại thật ra hoài nghi này Tư Lăng là nàng bị người nhờ vả ôm trở về Tư gia, chỉ là không biết nàng lúc đó chuyện gì xảy ra, đem Tư Lăng thác phụ cho Tư gia sau, liền bỏ mình. Hơn nữa, sư huynh, ta cảm thấy đến này Tư Lăng tướng mạo nhìn quen mắt, nhưng nhớ không ở nơi nào gặp."

"Bực này đặc sắc tướng mạo, nếu là gặp tuyệt đối sẽ không quên, trừ phi..." Thanh Nguyên chân quân có chút chần chờ nói: "Sư đệ người từng thấy người đó, nhưng trùng này người Ma Mị Chi Thuật, nhưng người không nhớ được cái kia người, chỉ là trong tiềm thức lưu lại một loại ấn tượng, chỉ có lần thứ hai nhìn thấy cái kia người mới hội lại nghĩ lên."

Thanh Ngọc chân quân khi còn trẻ, cũng thú ở Thương Vũ đại lục chung quanh du lịch qua, thậm chí xông qua Yêu giới cùng Ma giới, nhiều lần cứu tử nhất sinh, bắt quá những này du lịch đồng thời cũng phong phú hắn từng trải, mãi đến tận Kết Anh sau, phương về môn phái định ra đến, bắt đầu thu đồ đệ, vì Thiên Tông phái bồi dưỡng đời kế tiếp đệ tử tinh anh.

Là lấy, Thanh Nguyên chân quân lời này cũng nói xuôi được.

Hai người đang nói chuyện, đột nhiên đá tọa trong Thanh Sương chân quân bỗng nhiên mở mắt, gọi nói: "Hai vị sư huynh, không tốt, Tư Hàn tình huống không đúng."

Hai vị chân quân trong lòng hơi kinh, ngờ ngạc mà nhìn phía Huyền Băng trong ao nam nhân, chỉ thấy hắn vẫn là đứng bình tĩnh ở nơi đó, bị Huyền Băng phong ấn, khuôn mặt băng lãnh như hoàn mỹ hình người tượng băng, không có một chút nào người sắc, chỉ có này một con hốt hắc hốt bạch tóc cho thấy tình huống của hắn không ổn định. Mà Huyền Băng trong hết thấy ngưng tụ hàn tinh khí dĩ nhiên đi vào trong nhân thân dâng lên đi, mất đi hàn tinh khí, Huyền Băng lấy mất thương nhìn thấy tốc độ bắt đầu hòa tan.

Trải qua khôi phục đại Bán Linh lực Thanh Sương chân quân không thể không lại bắt đầu hướng về Huyền Băng trì đưa vào linh lực, gắng đạt tới nhưng Huyền Băng trong người ổn định lại, cũng ngăn cản Huyền Băng hòa tan.

"Tại sao lại như vậy? Không phải cần một trăm năm Hàn Nhi mới hội khôi phục sao?" Thanh Ngọc chân quân lo lắng nói, hắn là biến dị phong linh căn, hoàn toàn không giúp được gì, chỉ lo một cái sơ sẩy, này tiểu đồ đệ liền muốn xong.

Thanh Nguyên chân quân hai mắt chăm chú khẩn nhìn chăm chăm Huyền Băng trong người, suy đoán nói: "Hắn là, hắn nhớ lại cái gì?"

Thanh Ngọc chân quân nhảy, hồi tưởng vừa mới, khó mà tin nổi nói: "Không thể nào, một cái tên liền có thể làm cho hắn nhớ lại đến rồi? Ta nhưng là sư phụ hắn lúc trước đều bỏ ra thời gian rất lâu mới nhớ lại đến!"

"Đó là huynh đệ của hắn, hắn nhớ tới Tư Lăng cũng không kỳ quái."

"Đó là giả huynh đệ, lại không phải thật huynh đệ!" Thanh Ngọc chân quân trong lòng không thăng bằng.

"Coi như là giả, tám lòng ấy cùng chân thành, cũng hơn được là thật sự. Huống hồ còn chưa chắc chắn là giả đây."

"..."

Thanh Ngọc chân quân cảm thấy hần một viên hiền lành sư phụ tâm thương tích khắp người.

Lúc này, Thanh Sương chân quân sắc mặt càng ngày càng trắng xám, linh lực tiêu hao hết làm cho nàng khí tức có chút bất ổn, không thể không bắt đầu ăn bù linh đan bổ sung linh lực. Nhưng mà, linh lực đưa vào nhưng không sánh bằng Huyền Băng trong hàn tinh khí trôi đi tốc độ, Huyền Băng trong ao to lớn Huyền Băng bắt đầu chậm rãi hóa thành nước.

Mất thấy tình huống càng ngày càng gấp gáp, Thanh Ngọc chân quân cùng Thanh Nguyên chân quân lại cũng không kịp nhớ cái khác, hai mắt chăm chú khăn mà nhìn chăm chăm Huyền Băng trong nam nhân, kỳ vọng hần khả năng vượt qua này quan.

Như vậy quá ba ngày ba đêm, Thanh Sương chân quân rốt cục linh lực tiêu hao hết, toàn bộ người bị Huyền Băng trong toà ra khí tức đánh bay, Thanh Nguyên chân quân đưa nàng tiếp được, đưa ra Huyền Băng động giao cho bên ngoài trấn thủ cấm địa đệ tử, lại trở về Huyền Băng trong động, cùng Thanh Ngọc chân quân đồng thời quan tâm vây ở Huyền Băng trong ao người.

Này người mái tóc dài đã có một nửa khôi phục thành màu đen, lông quạ giống như màu đen trong, chen lẫn từng chiếc chỉ bạc, hắc ngân tương huy, phẳng phát chọn nhiệm bình thường tự nhiên mà thành, cho người một loại biết điều xa hoa. Chỉ cần tóc của hần toàn bộ biến trở về màu đen, vậy thì đại công cáo thành.

Đột nhiên, Thanh Nguyên chân quân gọi nói: "Không được, Hàn Nhi muốn phá băng mà ra."

Vừa mới nói xong, Huyền Băng ầm ầm muốn nổ tung lên, hai người không thể không vận lên linh lực bảo vệ những cái kia tung toé đến như lưỡi dao sắc bình thường Huyền Băng, toàn bộ sơn động cùng Huyền Băng trì đều gặp phải phá hoại, Huyền Băng nổ tung làm cho sơn động không chịu đựng được xung kích, có sụp xuống nguy hiểm, hơn nữa hang núi này lúc trước dựng thành thời, bị sư tổ bày cấm chế, không cách nào ở đây sử dụng loại cỡ lớn pháp thuật, không cách nào chống đỡ sơn động sụp xuống, hai người không thể không lui ra Huyền Băng động.

Huyền Băng ngoài động, những cái kia trấn thủ cấm địa đệ tử không biết xảy ra chuyện gì, thấy Huyền Băng trong động phát sinh từng trận tiếng nổ mạnh, đều mặt lộ vẻ vẻ kinh hoàng, nhìn thấy hai vị chân quân từ trong động chật vật bay ra đến, đang muốn đã qua xin chỉ thị thời, lại bị hai người quát một tiếng "Đi", linh lực hóa thành bàn tay khổng lồ, đem bọn hần đẩy cách xa thật xa.

Ầm ầm ầm——

Này thiên, hết thấy trấn thủ cấm địa Thiên Tông phái đệ tử đều nhìn thấy Huyền Băng động sụp xuống, sau đó ở phế hư trong, một cái cao to bóng người phá băng mà ra, cao cao mà trôi nổi ở phế hư tới cửa, bán hắc bán ngân tóc dài trên không trung múa lên, băng tuyết điêu khắc bình thường tuyết nhan, không có nửa điểm nhân khí, một đôi băng hàn hai mắt từ từ trông lại, thâm thúy lạnh lẽo, chỉ liếc mắt nhìn, dường như muốn bị đông cứng thương giống như vậy, nhưng người không dám cùng chỉ đối diện.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 159: Ai nói ta không dám

Nghiêm Hạo cảm giác được sư phụ Thanh Ngọc chân quân khí tức, biết hần trở lại, trong lòng vui. Nhưng mà, rất nhanh mà, lại cảm thấy đến một đạo khác hơi thở mạnh mẽ, xa lạ lại quen thuộc, bỗng nhiên tròn to hai mắt, bản bị đứng lên nghênh đi ra ngoài.

Nghiêm Hạo vừa tới quảng trường, liền nhìn thấy này một trước một sau ngự kiếm mà đến hai người.

Đương nhìn rõ ràng đi theo sư phụ Thanh Ngọc chân quân người phía sau dáng dấp thời, Nghiêm Hạo bỗng nhiên mở to hai mắt, có chút không dám tin tưởng mà nhìn cái kia như tượng băng giống như không có một chút nào nhân khí nam tử, ánh mắt từ hần bán ngân bán hắc tóc rơi xuống cặp kia mắt lạnh lẽo trên, trong lòng hơi lạnh lẽo.

Cái này là... Tiểu sư đệ?

Ở Nghiêm Hạo trong lòng, tiểu sư đệ mặc dù là cái xem ra lạnh như băng tâm tình không hiện ra hài tử, nhưng hần biết là bởi vì hần tu tập công pháp gây nên, thất tình lục dục không hiện ra, bất quá con người nơi sâu xa thỉnh thoảng sẽ có mấy phần nhỏ bé tâm tình chấp chèn, nói tới chính mình đệ đệ thời, hội lướt qua một loại khó có thể phát hiện ôn nhu, cảnh này khiến hần thêm mấy phần nhân khí, cái này cũng là bọn hần những sư huynh này sư tỷ tiếp nhận hần nguyên nhân, nếu thật sự là phẩm hạnh không được, vô tình vô nghĩa người, đoạn sẽ không để cho bọn hần chân tâm tiếp nhận.

Nhưng là, hiện tại, cặp kia mắt lạnh lẽo trong, tựa hồ lại cũng không nhìn thấy dĩ vãng những cái kia nhỏ bé ôn nhu, lạnh lẽo vô tình, không có một chút

nào nhân khí, phảng phất đứng ở chỗ này chỉ là một ngôi tượng đá, nhưng hẳn thậm chí có chút hoài nghi cái này chỉ là cùng tiểu sư đệ hình dáng giống nam nhân thôi.

Nhìn thấy đại đồ đệ ngồi ở một bên, Thanh Ngọc chân quân giận không chỗ phát tiết, một cái tát hô đã qua, quát lên: "Nhìn cái gì vậy, cái này là người tiểu sư đệ không thể nghi ngờ!" Sau đó lại nghiêm mặt đối với cái kia không có bất kỳ phản ứng nào người nói rằng: "Hồn tiểu tử, đây là các người Đại sư huynh."

Không biết tính sao, Nghiêm Hạo có chút căng thẳng, liền thấy tiểu sư đệ trầm mặc rất lâu, mới từ từ mở miệng nói: "Đại sư huynh."

Thanh âm lạnh như băng đông cho hắn run lập cập, Nghiêm Hạo há miệng, muốn nói cái gì, sư phụ âm thanh nhưng vang: "Hai cái hồn tiểu tử, còn chưa cút đi vào."

Nghiêm Hạo vẫn là nhìn tiểu sư đệ, mãi đến tận hắn như là phản ứng chậm nửa nhịp như thế bước chân, mới đi theo, đồng thời cũng rõ ràng, vừa này tiểu sư đệ trầm mặc cũng không phải là bởi vì trở thành Nguyên Anh tu sĩ hướng về hắn cái này làm sư huynh tự cao tự đại, mà đúng là phản ứng chậm nửa nhịp. Che mặt, bùng một tấm lạnh như băng mặt, chậm nửa nhịp phản ứng... Vì mao đột nhiên cảm thấy có chút ngốc đầu?

Tiến vào động phủ, mấy người sau khi ngồi xuống, Thanh Ngọc chân quân nghiêm mặt lắng nghe đại đồ đệ các loại báo cáo, nghe được là trong môn phái này trong thượng vàng hạ cám tục vụ, lập tức xua tay, một mặt ghét bỏ mà nói: "Đừng cái gì lung ta lung tung việc vặt vãnh đều hướng ta báo cáo, đồ đệ dùng tới làm chi? Chính là sư phụ có việc thời phục theo lao, chuyện này chính người làm chủ là tốt rồi, nói một chút người những sư đệ kia sư muội hiện tại chạy tới chỗ nào đã đi tới. Thật đúng vậy, các người những này hồn tiểu tử, một cái hai cái không sống yên ổn." Nói, trừng mắt bên cạnh này tượng cái tượng băng như thế ngồi ở chỗ đó người.

Nghiêm Hạo cười khỏ, những cái kia vốn nên là là thân là Trưởng lão sư phụ phụ trách sự tình, bản thì không nên do hắn đến định đoạt, sẽ chọn cho tán gẫu. Nhưng là rơi vào như thế cái sư phụ, có thể nói cái gì? Chỉ được theo hắn nói sang chuyện khác, nói rằng: "Tam sư đệ cùng Ngũ sư đệ từ Đông Châu trở lại, đang cùng hai sư muội cùng tứ sư muội cùng nhau, hiện nay bọn hắn đều ở Bắc Địa, bảo là muốn... Tìm tới tiểu sư đệ huynh đệ mới về sư môn, nhưng sư phụ ngài không cần lo lắng bọn hắn."

Nói xong, không nhịn được lo lắng nhìn một bên tiểu sư đệ một chút, cảm thấy lấy hắn đối với Tư Lăng coi trọng, biết Tư Lăng mất tích, tất nhiên sẽ có phản ứng, nhưng là xem ra vẫn là lạnh như băng vẻ mặt, nhưng hắn lại có chút giật mình.

"Ta khả năng không lo lắng sao?" Thanh Ngọc chân quân tức giận đến râu mép đều nhếch lên đến rồi, "Bắc Địa trải qua bị người của Ma tộc chiếm lĩnh, này trong không biết bao nhiêu Ma tộc nhân hòa Ma tu, bằng mấy người bọn hắn, không phải đưa lên tiểu binh lính cho người diệt sao? Tóc chiều bọn hắn trở lại!"

"Sư phụ." Nghiêm Hạo làm khó dễ mà nói: "Nếu là bọn hắn không liên hệ chúng ta, e sợ chiều không trở lại, sư đệ các sư muội đóng Truyền Âm phù."

Thanh Ngọc chân quân lập tức kém một chút bị một đám bất hiểu đồ đệ cho tức giận đến một Phật thẳng thiên hai Phật xuất thế. Một lát, ánh mắt chuyển qua một bên lạnh như băng không nhân khí gì tiểu đồ đệ trên người, giữa hai lông mày có chút sầu lo, hỏi: "Người tiểu sư đệ gia huynh đệ vẫn là không có tin tức sao?"

"Ừm." Nghiêm Hạo có chút mất mát mà đáp, sau đó không nhịn được cũng liếc nhìn tiểu sư đệ, thấy hắn vẫn luôn không phản ứng, không khỏi có chút lo lắng hỏi: "Sư phụ, tiểu sư đệ làm sao?"

Thanh Ngọc chân quân thở dài, "Xây ra một số chuyện, trí nhớ của hắn thành đánh đổi."

Nghiêm Hạo tâm thần chấn động mạnh, hỏi: "Này khả năng tìm trở lại sao?"

"Tìm không trở về!" Thanh Ngọc chân quân lãnh ngưng mà nói: "Hạo Nhi, người tiểu sư đệ thuở nhỏ tu tập (Huyền Băng Quyết) vốn là bị ức chế thất tình lục dục, tính tình đậm bạc. Hơn nữa này (Huyền Băng Quyết) tuy là hiếm thấy thượng tầng công pháp, nhưng cũng có thiếu hụt, tu luyện tới trình độ nhất định, hội vứt bỏ sáu tình lục dục, đến lúc đó tu vi hội tiến triển cực nhanh, có thể nói là bên trong thiên tài thiên tài, đánh đổi nhưng là cảm tình cùng ký ức. Hắn lần này Kết Anh, trả giá ký ức đánh đổi tuy rằng có những nguyên nhân khác, bất quá cũng là đem chuyện sau này sớm thôi. Bất quá..."

"Tuy nhiên làm sao?" Nghiêm Hạo lo lắng hỏi.

"Bất quá người tiểu sư đệ tình huống hình như lại có chút không giống, hắn cực kỳ coi trọng huynh đệ duy nhất, cũng như một loại chấp niệm." Thanh Ngọc chân quân cũng không chắc này tiểu đồ đệ tình huống, cảm thấy đến vứt bỏ ký ức sau, không nên bởi vì đó vì một cái tên, mà có lớn như vậy phản ứng.

Sau khi nghe xong, Nghiêm Hạo cười, trong lòng nhiều hơn mấy phần ung dung, chỉ ít tiểu sư đệ vẫn là cái kia hội quan tâm huynh đệ tiểu sư đệ, cười nói: "Sư phụ, này không kỳ quái, Tư đạo hữu là cái đáng giá kết giao phó chân tâm người, mấy cái sư đệ sư muội đều đối với hắn rất có hảo cảm. Người biết, tứ sư muội tự tiểu đối với người cảm giác nhạy cảm, liền tứ sư muội cũng cho rằng hắn là có thể, đó là không sai. Ta tin tưởng tiểu sư đệ, bất luận sau đó sẽ biến thành như thế nào, hay vẫn là người tiểu sư đệ kia."

Tuy rằng đại đồ đệ từ có chút mù quáng lạc quan, nhưng Thanh Ngọc chân quân vẫn là ở trong lòng gật đầu mỉm cười, không có phản bác hắn, hay là cái này cũng là Đại sư đệ ưu điểm một trong, phương sẽ làm phía dưới sư đệ các sư muội kính trọng.

Chờ Nghiêm Hạo sau khi rời đi, Thanh Ngọc chân quân quay về tiểu đồ đệ thở dài, nói rằng: "Hạo Nhi, người đi về trước tu luyện, có việc ta lại tìm người."

Tư Hàn ngẩng đầu nhìn hắn, sau đó nói: "Tư Lăng."

"..."

Thanh Ngọc chân quân rất nhớ đưa tay bên chén trà đập đến này trương băng mặt lạnh lùng trên, có chút tức giận nói: "Vừa nãy người Đại sư huynh không phải nói sao, hắn mất tích, người mấy cái sư huynh sư tỷ chính đang tìm hắn, người chỉ cần an tâm chờ tin tức về hắn là tốt rồi."

Tư Hàn nhìn hắn rất lâu, lâu đến Thanh Ngọc chân quân không chịu nổi loại kia lạnh như băng tầm mắt muốn lùi một bước thời, mới nói: "Ta đi tìm hắn."

Thanh Ngọc chân quân nguyên vốn là muốn phản đối, bất quá nghĩ đến hắn hiện tại tu vi, nhượng hắn đi ra ngoài rèn luyện cũng là hảo, liền đáp ứng rồi, nói rằng: "Đi thôi, bình an trở lại."

"Ừm."

Nghe được này tiếng đáp lại, Thanh Ngọc chân quân thật muốn lệ bên, thật vất vả a, dĩ nhiên chịu đối với hắn chỉ một tiếng, làm sư phụ làm được mức độ này, cũng thực sự là khổ rồi.

Tư Hàn sau khi rời đi, Thanh Ngọc chân quân suy nghĩ một chút, lại đưa tới đại đồ đệ, một phen dằn dò sau, bắt đầu bề quan xung kích Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh cao, làm sư phụ, cũng không thể bị cái đồ đệ cho làm hạ thấp đi.

*****

Quý giới, Quý Vương thành.

Tư Lăng ở Quý Vương thành trong, thuê một cái nhà ở lại, mặc dù nói sau đó muốn tìm một cơ hội vào ở Lâm gia, thế nhưng cũng phải có cái nơi đặt chân mà, liền không chút do dự mà đem Lâm Dương đá vào an bài nhà.

Lâm Dương ở đối ngoại giao thiệp trên, đúng là cái có khả năng, rất nhanh liền thuê lại thành nam trong tới gần Lâm phủ một chỗ nhà. Tuy nói trong phòng chỉ phối hợp một cái khu nhà nhỏ, nhưng ở này tắc đất tắc vàng Quý Vương thành trong, khả năng thuê lại như thế phòng nhỏ trải qua xem như là hiếm thấy, to lớn hơn nữa nhà này có thể muốn giá trên trời, Lâm Dương đếm lấy trong bao trữ vật hắc tinh thạch, kiên quyết không chịu lãng phí nữa.

Được rồi, có nhà đặt chân là được, Tư Lăng không chọn.

Trụ sau khi đi vào, Tư Lăng bày lên Cửu Chuyển Linh trận đem nhà bảo vệ lại đến sau, cùng Lâm Dương ngồi cùng một chỗ thương lượng kế hoạch kế tiếp —— hắn là Lâm Dương nói, Tư Lăng cuối cùng đánh nhịp.

"Tiền bối, như muốn nhanh nhất tiến vào nhập Lâm gia, nhất biện pháp tốt chính là tìm một cơ hội lập công, do Lâm gia dòng chính đệ tử dẫn kiến đi vào. Bất quá chúng ta hiện tại không có nhân mạch, thân phận của người cũng là cái vấn đề, Lâm gia ở phương diện này hội tra đến khá là nghiêm, sẽ không tùy tiện muốn thân phận không rõ người, trừ phi chúng ta có thể chân chính không chế lại Lâm gia dòng chính đệ tử, đem đương thành tùy ý bài bố khôi lỗi. Chỉ là, nếu là bọn hắn phải cẩn thận kiểm tra, coi như có Mỹ Nhân Khô Lâu quả, thân thể của người cũng ẩn không giấu được hội bại lộ." Lâm Dương phân tích nói.

Tư Lăng gật đầu, "Thứ hai biện pháp đâu?"

Lâm Dương da mặt co giật dưới, này người như vậy lãnh diễm cao quý bất động não thật sự được chứ?"Thứ hai biện pháp, do ta tranh thủ một lần nữa về Lâm gia, lấy xuất sắc năng lực thu được dòng chính thừa nhận. Lâm gia tuy rằng cũng chia dòng chính cùng bàng chi, nhưng chỉ cần bàng chi đệ tử thiên phú được, cũng có thể thu được chủ nhà thừa nhận, trở thành dòng chính một mạch." Nói, trong mắt lộ ra một loại âm trầm vẻ mặt, trầm ổn mà nói rằng: "Chờ Lâm gia thừa nhận ta sau, đến lúc đó liền muốn oan ức tiền bối, trên danh nghĩa trở thành ta tùy tùng, đến lúc đó ta an bài người tiến vào Lâm gia. Này hai cái biện pháp đều muốn hao chút thời gian, bất quá phương pháp thứ hai nhưng là an toàn nhất, lấy tiền bối thân phận, cũng không cần bị Lâm gia cái khác người làm nhục thân phận của chính mình."

Tư Lăng buông xuống mi mắt, mạo như đang ngẫm nghĩ, hững hờ mà nói: "Thứ hai biện pháp xác thực rất tốt, bất quá, nếu là sự tình bại lộ, e sợ kết cục của người sẽ không có bao nhiêu tốt."

"Àn, ta biết. Tiền bối xin yên tâm, Lâm Dương tự có sắp xếp."

Sau khi nghe xong, Tư Lăng liền không cần phải nhiều lời nữa, đánh nhịp nói: "Cứ như vậy đi, khổ cực người."

"Tốt lắm, xin tiền bối lại kiên nhẫn chờ ta một thời gian."

Những ngày kế tiếp, Lâm Dương mỗi ngày đi sớm về trễ, Tư Lăng trách ở nhỏ nhỏ cho thuê trong phòng tiếp tục luyện tập thất phẩm chế tạo bùa thuật, như vậy quá một tháng sau, Tư Lăng đột nhiên phát hiện Lâm Dương mỗi ngày sau khi trở lại, đều sẽ mang về một thân thương, coi như là cái quý tu, bị thương cũng sẽ lưu huyết, xem ra nhanh nhẹn lại như cái ác quỷ, nhượng Tư Lăng liếc thấy bên dưới kém một chút không nhận được đem hắn diệt —— một có biện pháp, trước thế bị ác quỷ truy sát quen rồi đi chứng về sau.

"Lâm Dương." Tư Lăng gọi lại lại muốn ra ngoài Lâm Dương.

Lâm Dương xoay người, vì vi khuyển thân, "Tiền bối, có chuyện gì?"

Tư Lăng nhưng cái túi trữ vật cho hắn, sau đó lại sẽ một cái Linh thú túi nhưng cho hắn, nói rằng: "Tiểu Khôi người mang theo đi thôi, thiên thiên quan ở đây, nó cũng nhàm chán vô cùng, người dẫn nó đi rèn luyện."

Lâm Dương cầm lấy túi đựng đồ kia tay nắm thật chặt, phát hiện bên trong đều là từng vò từng vò chữa thương linh tửu có một ít linh phù, sau đó rất thân nhiên mà tiếp nhận rồi, cười nói: "Hảo, tiền bối, ta đi trước."

Tư Lăng phát phát tay, chờ hắn sau khi rời đi, lại bắt đầu điều chế lên về bùa cần yêu thú huyết, suy nghĩ một chút, gọi tới Tiểu Yêu Liên, hướng về nó muốn một giọt linh dịch thêm tiến vào, tiếp tục luyện tập thất phẩm chế tạo bùa thuật.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 160: Tín nhiệm thẻ đánh bạc

Tư Lăng là lần thứ nhất xa xỉ như vậy mà dùng bỏ thêm linh dịch yêu thú huyết về bùa, trước đây bởi vì Tiểu Yêu Liên tu luyện khó khăn, vì lẽ đó hắn cũng không tiện lấy nó linh dịch đến dùng, sau đó ở Thông Thiên Tháp trong, Trọng Thiên trộm Hồng Long một phần mười Linh Trì linh dịch giao cho Tiểu Yêu Liên, cũng khiến cho nó không gian nhiều một ao nhỏ linh dịch, hơn nữa linh dịch này cùng Mộc linh dịch dung sau sau, hiệu quả cũng là vô cùng không sai, chỉ là không có Mộc linh dịch chữa thương hiệu quả tốt.

Chỉ bỏ thêm một giọt linh dịch, Tư Lăng liền có thể cảm giác được yêu thú huyết trong ản chứa năng lượng không cần, dùng phù bút huân no rồi yêu thú huyết sau, Tư Lăng tĩnh tâm ngưng thần, phù bút ở trống không lá bùa đi khắp, từ đệ hạ bút đến cuối cùng, hết thấy bước đi làm liền một mạch, không có nửa điểm ngưng trệ. Chờ thu bút thời điểm, chính tờ trống linh phù sáng lên một đạo linh quang, phù thành.

Tư Lăng nâng linh phù nhìn kỹ một chút, chính trưng trên bùa hội hoa văn phức tạp, lưu chuyển mỹ lệ linh quang, nhưng người vừa nhìn liền biết là Thượng phẩm cao giai linh phù. Đây hay vẫn là Tư Lăng thẩm thấu thất phẩm chế tạo bùa thuật tới nay, lần thứ nhất như vậy trời chảy mà họa ra thất phẩm linh phù, không khỏi có chút mừng rỡ, đồng thời cũng như là mở ra một đạo môn, nhưng hắn đột nhiên có kỳ tự diệu tượng.

Trôi chảy chế tạo bùa quá trình nhưng Tư Lăng phảng phất nhìn thấy hi vọng ánh rạng đông, chà xát tay, cố ý hỏi dò dưới: "Tiểu Hồng muội muội, người này trong linh dịch có nhiều hay không? Có thể hay không cho ta một bình tử?"

Tiểu Yêu Liên tiêu nhú mày, khiển trách mà nhìn vừa không bị thương lại không hãm ở trong con nguy khốn Tiểu Lăng Tử, thùng sao có thể lãng phí đâu? Đặc biệt đi tới Quý giới sau, Tư Lăng dám người liền tiếp bị thương, nó tu luyện ra Mộc linh dịch trải qua không đủ bọn hắn dùng, đương nhiên phải tỉnh điểm. Bất quá chờ nghe được Tư Lăng giải thích hắn muốn luyện tập thất phẩm hồn phù thuật, nếu là thất phẩm hồn phù chế ra thành, sau đó bảo mệnh lá bài tây nhiều hơn một chút sau, lúc này mới hào phóng mà từ không gian trong quần ra nửa bình linh dịch cho hắn.

Nửa bình linh dịch không nhiều, có năm mười nhỏ tã hữu, tuy rằng số lượng thiếu, nhưng Tư Lăng cũng không chú ý, cẩn thận mà thu sau khi đứng lên, hỏi: "Đúng rồi, Tiểu Hồng muội muội, người tu luyện lâu như vậy rồi, người Hồng Liên không gian thế nào rồi?"

Tiểu Yêu Liên cũng không dối gạt hắn, nộn miễn cưỡng mà nói rằng: "Không gian trải qua có 15,000 mét vuông lớn hơn nha, đây hay vẫn là nhờ có Tư công tử các người thường xuyên bang Tiểu Hồng tìm kiếm linh quả linh thảo kết quả, không phải vậy lấy Tiểu Hồng năng lực của chính mình, khả năng muốn một ngàn năm mới khả năng tu luyện ra không gian lớn như thế. Trong không gian, Tiểu Hồng vẽ ra năm ngàn mét vuông mà loại linh thảo, còn lại mà loại linh quả thụ, có một cái tam mét vuông đại tã hữu Linh Trì, bởi vì muốn đúc linh thảo linh thụ, vì lẽ đó linh dịch không nhiều, mỗi lần dùng đi một điểm liền ít đi một chút, sau đó Tư công tử cũng không nên dễ dàng bị tổn thương, biết chưa?"

Nghe nó bị bắt cấn dận, Tư Lăng không nhịn được cười, mò tay xoa xoa đầu của nó, nói rằng: "Đây có thể ta không thể tự chủ, dù sao có lúc sự tình tổng hội ngoài ý muốn ở ngoài. Bất quá, ta khả năng đáp ứng người, hội rất cẩn thận không để cho mình bị thương."

Tiểu Yêu Liên cao hứng gật đầu, ra vẻ ông cụ non mà nói: "Bị thương không được, Đại ca hội lo lắng."

Sau khi nghe xong, Tư Lăng phốc mà cười lên, "Người làm sao từ Đại ca này trưng mặt đơ trên mặt nhìn ra lo lắng loại tâm tình này?"

"Tiểu Hồng chính là nhìn ra rồi!" Tiểu Yêu Liên buồn bực đạo, cho rằng Tư Lăng không tin nó.

"Hảo hảo được, người nhìn ra liền nhìn ra. Nói thật, vẫn đúng là rất muốn Đại ca, lấy tư chất hắn, tin tưởng hiện tại trải qua là Nguyên Anh tu sĩ chứ?" Tư Lăng một mặt ngóng trông mà nói.

"Đó là tự nhiên." Tiểu Yêu Liên đối với Tư Lăng luôn luôn là mù quáng tín nhiệm, so với tín nhiệm chủ nhân của nó còn muốn mù quáng.

Hai con đều đối với Tư Lăng tràn ngập tự tin, nói rồi một chút nói sau, phương dừng lại, tiếp tục chuyện vừa rồi.

Liên tục họa vài tờ thất phẩm linh phù đương luyện tập sau, Tư Lăng bắt đầu họa thất phẩm hồn phù. Bỏ thêm linh dịch sau, vẽ thất phẩm linh phù thành công suất là 60%, trước đây là 30%, nhiều một nửa thành công suất, điều này làm cho Tư Lăng nhiều chút tự tin. Về tờ thứ nhất hồn phù thời điểm, cứ việc cẩn thận cẩn thận hơn, hay là đã thất bại, bất quá là hoạch định bảy phần mười thời điểm, bởi vì một cái bút họa trong hồn lực được lực mặt nhẹ một điểm, chỉnh trương phù liền phế bỏ.

Tư Lăng cũng không nhụt chí, lại bắt đầu tám thứ hai.

Như vậy vẫn luôn vẽ hai mươi tám sau, rốt cục thành công một tám thất phẩm hồn phù, thành công suất là năm phần trăm, thực sự là thấp đến mức nhưng Tư Lăng không nói gì ngưng nghen. Bất quá tựa như trước đây 100 tám toàn bộ phế bỏ thời linh xác suất, Tư Lăng cảm thấy cái này thành công suất trái qua tính hảo.

Như vậy lại oa xuất hiện ở phòng cho thuê trong trạch hai tháng, Tư Lăng trải qua thành công họa ra hai mươi tám thất phẩm hồn phù, thất phẩm linh phù có mấy trăm tám lượng.

Ở Tư Lăng quyết định đem chế tạo bùa thuật thả xuống thời, Lâm Dương bên kia cũng cho đến rồi tin tức tốt.

Lâm Dương ở Lâm gia một lần tiêu diệt Quỷ Vương thành ngoại Thập Lý pha quỷ quái nhiệm vụ trong, cứu chủ nhà họ Lâm ấu tử Lâm Trạ, nhân theo thể hiện xuất sắc, bị Lâm gia chú ý tới, quyết định huỷ bỏ hãn nguyên bản xoá tên, đồng thời được Lâm gia dòng chính thừa nhận, càng làm cho Lâm Trạ này gấu hải tử đem hãn đương thành huynh đệ tốt đối xử.

Lâm Dương hiện tại tuy rằng không coi là là Lâm gia người tâm phúc, nhưng nhân dính Lâm Trạ ánh sáng, cũng coi như là người nổi tiếng một cái, người nhà họ Lâm không còn dám dễ dàng chọc giận hãn. Thêm vào Lâm Dương thần kỳ từ một cái bị phế tu vi cấp thấp quý tu trùng tu đến Trúc Cơ trung kỳ, ở người nhà họ Lâm trong mắt, thiên phú là không sai, chờ hãn tu luyện đến Kim Đan kỳ sau đó, Lâm gia quyết định đem tên của hãn viết nhập Lâm gia dòng chính trong.

Nghe được tin tức này, Tư Lăng tự nhiên cao hứng, cảm giác hướng về nhân giới đường lại bước một bước dài.

"Bởi vì Lâm Trạ thiếu gia ưu ái, Lâm gia ở ngoại viện bát sân cho ta trụ, mấy ngày nữa tiền bối có thể cùng ta đồng thời chuyển tới ở lại, chúng ta lại nghĩ cách vào bên trong viện." Lâm Dương uống một hớp Xuân Sơn Xuân Vũ, tinh táo phân tích nói: "Ta quan sát qua, tiền vào nhập trong Lâm gia viện, nhất biện pháp tốt chính là do Lâm Trạ thiếu gia mang vào đi. Nguyên bản ta là vừa ý Lâm Hà, nàng là cái không đầu óc ngu ngốc, chỉ là ý vào gia chủ sủng ái làm xằng làm bậy, lại là cái thành công vĩ đại, rất dễ dàng bị người lợi dụng, chỉ là, nàng có chút thói quen xấu..." Nhìn Tư Lăng mặt, một bộ khó có thể mở miệng đáng đáp.

Tư Lăng nhìn về phía hãn, trực giác này Lâm Hà quen thuộc cùng hãn có quan.

"Nàng yêu thích thu thập tướng mạo đẹp dễ nam tu, nếu là rơi vào trong tay nàng, những cái kia nam tu chỉ có ngoan ngoãn ở tại nàng hậu viện một đường, bởi vậy không biết phá huỷ bao nhiêu tư chất tốt tu sĩ. Hơn nữa lấy tiền bối ngài tướng mạo, như làm cho nàng nhìn thấy, tuyệt đối sẽ không buông tha." Lâm Dương hàm súc nói rằng.

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà nhìn hãn, không có gì phản ứng.

Báo cáo xong nhiệm vụ của chính mình sau, Lâm Dương nhú lên mi, chần chờ một lúc, đối với Tư Lăng nói: "Tiền bối, cái kia gọi Dương Huy Kim Đan tu sĩ nhưng ta cho người truyền câu nói."

Tư Lăng sửng sò, "Hãn hiện tại ở trong thành?"

"Ừm." Lâm Dương gật đầu, "Ngày hôm nay ta từ Lâm gia ra khi đến, trùng hợp ở Lâm gia cách đó không xa gặp phải hãn, sau đó tới không kịp trốn liền bị hãn ép buộc tính mà bắt đi. Hãn không đối với ta làm cái gì, chỉ là nhưng ta chuyển cáo người, hãn ước người ở thành đông 'Hoa Thiên Từ Địa lâu' gặp mặt, có việc thương lượng."

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà nhìn hãn, không biết lần này có phải là lại là "Nhận ra Lâm Dương" sau đó liền nhận ra hãn.

Lâm Dương có chút xấu hổ, mặc dù nói hãn thật sự rất vô tội, nhưng cũng không biết này Dương Huy nghĩ như thế nào, tổng cho rằng có hãn địa phương nhất định có Tư Lăng, mặc dù nói cho hãn, hãn cũng không biết Tư Lăng hành tung, hãn vẫn là không tin, còn lẩm lẩm liệt liệt mà nhưng hãn chuyển cáo.

"Tiền bối xin yên tâm, ta cũng không có nói cho Dương Huy hành tung của ngài."

Tư Lăng trực giác Dương Huy này con quỷ không đơn giản, xem ra thực sự không giống cái quý tu, nhưng nhìn hãn đồng bạn bên cạnh đáng đáp, tựa hồ đã sớm biết hãn, không có một chút nào kỳ quái đáng đáp, đúng là bài trừ hãn là hỗn độn Quỷ giới nhân tu ý nghĩ.

"Quên đi, không cần để ý tới hãn." Tư Lăng nói rằng.

"Vâng."

Quá mấy ngày, Lâm Dương âm trầm gương mặt, nói cho Tư Lăng, Dương Huy tiếp tục định ngày hẹn, nếu là không xuất hiện, hẳn muốn bắt cóc chính mình.

"..."

Vì mao đột nhiên cảm giác này quý tu rất đáng đáp vô si.

Tư Lăng hiện tại còn muốn dùng Lâm Dương, đoạn không thể thật sự nhượng hẳn đem Lâm Dương cho bắt cóc, bắt đắc dĩ, Tư Lăng quyết định hay vẫn là đi gặp một chút đi, ngược lại muốn nhìn một cái hẳn đến cùng muốn muốn làm gì.

Tư Lăng vẫn như cũ là một thân đại áo bào đen, mang theo Lâm Dương cùng ra ngoài, đi tới thành đông "Hoa Thiên Tử Địa lâu". Hoa Thiên Tử Địa lâu là một gian tử lâu, là Quý Vương thành trong số một số hai đại tử lâu, tiêu phí giá cả vô cùng cao, nhưng thắng ở rượu đều là Thượng phẩm, hơn nữa trong tử lâu có đầy đủ an toàn tư nhân không gian, hay vẫn là hấp dẫn rất nhiều có tiền quý tu đi nơi nào tiêu phí.

Đi tới chỉ định phòng nhỏ, Dương Huy trải qua ngồi ở chỗ đó uống rượu, trên bàn bày vài đản linh tử, toả ra một luồng nồng nặc hương tử. Tư Lăng ngồi một cái, cảm thấy này linh tử không có Tiểu Yêu Liên hương tốt.

"Các ngươi tới, lại đây ngồi." Dương Huy lại như ở bắt chuyện bạn cũ như thế, bắt chuyện bọn hắn ngồi xuống.

Tư Lăng ngồi ở trước mặt hắn vị trí, Lâm Dương đứng sau lưng Tư Lăng.

"Ngươi ước ta ra đến có chuyện gì?" Tư Lăng nói thẳng hỏi.

Dương Huy có thể có chút uống say rồi, tuấn tú trên khuôn mặt có tia đỏ ửng, nụ cười trên mặt long lanh xán lạn, cười nói: "Nếu Tư đạo hữu trực tiếp như vậy, này Dương mỗ cũng trực tiếp, Tư đạo hữu hẳn là không phải này Quý giới tu sĩ chứ?"

Tuy rằng trong lòng giật mình không thôi, nhưng mặt đơ mặt chính là được, cái gì về mặt đều không có. Nguyên bản Lâm Dương có chút căng thẳng, không biết tính sao, vừa nhìn đến này nữ trâm dưới nửa tấm mặt liền bắp thịt cũng không co giật một tí, hẳn cũng bình tĩnh.

Dương Huy phiền muộn mà nhìn hắn, uống một hớp rượu nói: "Làm sao các ngươi đều không sốt sắng sao?"

"Không, ta rất hồi hộp." Tư Lăng tiếp tục mặt không chút thay đổi nói, trên thực tế hẳn căng thẳng trương liên quen thuộc mặt đơ mặt, chỉ là bọn hắn không biết, vì lẽ đó hẳn coi như nói thật cũng không tin thôi.

"Ta không thấy được." Dương Huy mãnh nhìn hắn, lắc đầu nói rằng, "Trái lại cảm thấy ngươi loại về mặt này rất muốn ăn đòn."

"..."

Lâm Dương lại xem xét mặt Tư Lăng, trong lòng yên lặng mà tán đồng Dương Huy lời giải thích, cảm thấy Tư Lăng bụng một tấm lãnh diễm cao quý mặt đơ mặt thời, xác thực rất muốn ăn đòn, rõ ràng có lúc về mặt rất bình thường, sợ hãi đau buồn cũng không thiếu mà.

"Nhượng ta đoán xem, Tư đạo hữu nếu không là người của Ma tộc, hẳn là chính là tu sĩ nhân tộc đi. Bất quá ta cảm thấy nhân tu khá là đáng tin, ta cũng hi vọng ngươi là nhân tu." Dương Huy nói tiếp.

Tư Lăng vẫn là mặt không hề cảm xúc, xem ra bình tĩnh có phải hay không, liên nguyên bản ám ngưng tụ hồn lực cũng tàn đi. Nếu như nói bắt đầu bị Dương Huy đột nhiên dọa đến, sau đó hẳn bắt đầu khôi phục đông dãi bản chất thời, hẳn liền bình tĩnh. Như Dương Huy muốn đối phó hắn, nơi nào sẽ trăm phương ngàn kế ước hẳn gặp mặt, sau đó lại ở đây đông dãi một trận? Không biết rất nhiều đại phản phái cũng là bởi vì quá đông dãi, mới sẽ bị chính nghĩa nhưng lại nhỏ yếu nhân vật chính cho đánh bại sao? Chờ nghe được hắn nói cái gì, này Tà tu động phủ có rất nhiều thứ tốt, cùng với tiện nghi những cái kia quý tu, không bằng tiện nghi đồng hương tốt hơn loại hình, trong lúc nhất thời, Tư Lăng thật không biết đặt tại về mặt gì được, không oán được khi đó hẳn hội như thế hào phóng mà nói cho hắn này bên trong là Tà tu động phủ.

Dương Huy như thường lái nhai một lát sau, đột nhiên nói rằng: "Tư đạo hữu, chúng ta làm cái giao dịch đi. Ta biết ngươi muốn về nhân giới, hi vọng đến lúc đó ngươi không ngại tiện thể ta đoạn đường."

Lúc này, đến phiên Tư Lăng khẳng định, "Ngươi không phải quý tu." Không trách như vậy ánh nắng tươi sáng, nguyên lai vốn là không phải quý tu.

"Đúng, chúng ta đều là thiên nhai lưu lạc người, cũng là đồng hương a. Sư môn ta ở Thương Vũ đại lục Đông Châu, không biết Tư đạo hữu sư môn ở nơi nào?"

"Không môn không phái tán tu." Tư Lăng đáp, sau đó hỏi: "Ngươi là làm sao đoán được?" Mau mau làm cái lấy làm gương, để tránh khỏi sau đó sợ ý một chút bị cái khác quý tu phát hiện mình nhân tu thân phận.

Dương Huy nhìn về phía Lâm Dương, cười nói: "Này nhờ có Lâm Dương, nếu không là Lâm Dương, ta cũng sẽ không chú ý tới Tư đạo hữu, tiến tới suy đoán ra thân phận của ngươi."

Lâm Dương bị Tư Lăng oán hận tầm mắt

một cái thời, chỉ có thể cười khổ, không hiểu tại sao lại kéo lên chính mình ?

"Mười năm trước, ta nhưng là tự mình nhìn thấy Lâm Dương này đen đui quý là như thế nào bị cùng tộc hãm hại, lại bị Lâm gia đẩy ra ngoài làm người chết thế, ta khi đó còn muốn này Quý giới cùng nhân giới cũng không khác biệt gì mà, hơn nữa xui xẻo như vậy quý, dĩ nhiên là nhớ kỹ. Không nghĩ tới mười năm sau tái kiến, hán đúng là cho ta một cái đại kinh hi, thêm hai lần trước gặp mặt, Tư đạo hữu người theo bản năng phòng bị hành vi, tự nhiên đoán ra một hai."

Tư Lăng yên lặng mà nhấp một hớp linh tửu, rốt cục xác định thời đó Dương Huy biểu hiện ra nhiệt tình là có dự mưu, xem ra hán lúc trước cảm giác không sai.

"Ta muốn làm sao tin người?" Tư Lăng đột nhiên hỏi, mũi trâm dưới ánh mắt sắc bén cực kỳ.

Dương Huy cười cợt nở nụ cười, lấy ra một chiếc thẻ ngọc, cười nói: "Không biết phần này 'Chuyển Thẻ Chi Thuật' công pháp có thể hay không để cho Tư đạo hữu tin nhiệm."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Tư Hàn ra tay

Về đến cho thuê phòng, Tư Lăng cởi đại áo bào đen, lấy ra Dương Huy cho này chiếc thẻ ngọc, đem thần thức dò vào thẻ ngọc trong, tỉ mỉ mà đem này bộ công pháp nhìn một lần, trong lòng thấy kỳ lạ, xem ra Dương Huy cũng không có lừa hán.

"Tiền bối, thật sự có có thể khiến người ta sửa chữa biến thể chế ra tượng quý tu như thế công pháp sao?" Lâm Dương tò mò hỏi, trong lòng nhưng có chút khó mà tin nổi, nếu là như vậy, sau đó có nhân tu chạy đến Quý giới đến sau, nhân thủ một bộ Chuyển Thẻ Chi Thuật công pháp, hoàn toàn có thể mang Quý giới quý tu lưỡng gat, hoành hành Quý giới căn bản không thành vấn đề.

Tư Lăng thôi diễn một lần bộ công pháp này, mới trở về đáp hán, "Hán không có lừa người." Xem ra, đây chính là Dương Huy khả năng che giấu mình không nổi lo về sau mà cùng quý tu hỗn cùng nhau nguyên nhân. Bất quá, có bộ công pháp này, đúng là nhượng hán ít đi rất do dự nhiều, Đại ca cũng vậy không cần lo lắng cho ta lưu lạc Quý giới bị quý găm ~~ nha da ~~(^o^)/

Lâm Dương xem xét hán một chút, vì mao đột nhiên cảm giác được này trương mặt đơ mặt dưới khí tức rất dập dờn đâu?

Ngay sau đó, Tư Lăng phân phó nói: "Lâm Dương, người đi thăm dò một chút Dương Huy thân phận." Lâm Dương hiện tại là Lâm gia dòng chính thiếu gia một trong Lâm Trại bên người người nổi tiếng, giao thiệp có một ít, tra một cái người hoàn toàn không thành vấn đề.

Chờ Lâm Dương sau khi rời đi, Tư Lăng liền bắt đầu tu luyện lên bộ này Chuyển Thẻ Chi Thuật, bỏ ra một ngày thời gian, liền có thành tựu, ** khí tức hoàn toàn thay đổi, nhìn từ bề ngoài không có gì thay đổi, nhưng mặc kệ là xúc giác hay vẫn là khí tức, đều nhiều hơn chút quý tu âm trầm khí, mặc dù những cái kia cao giai quý tu tự mình dùng thần thức kiểm tra, cũng tuyệt đối phát hiện không dị dạng, không oán được này Dương Huy dám lăm lăm liệt liệt mà ở Quý giới hỗn, liền tính cách cũng không thay đổi, coi như muốn hoài nghi, cũng tìm không ra vấn đề.

Hai ngày sau, Lâm Dương mang trở lại Dương Huy tư liệu, tư liệu rất đơn giản, chỉ tra ra Dương Huy là Vạn Sơn môn đệ tử, nhân thiên tư ra tung, cực kỳ được môn phái thưởng thức, còn cái khác, liền không có, đơn giản đến nhượng người chọn không mắc lỗi. Hơn nữa này Vạn Sơn môn tuy rằng chỉ là cái môn phái nhỏ, nhưng cũng coi như là một loại thân phận che giấu, đảo sẽ không có người hoài nghi hán kỳ thực là cá nhân đã tu luyện.

Vì thủ tín ở Tư Lăng, Dương Huy đúng là có tiết lộ tin tức của hán, hán là ở hai mươi năm trước lưu lạc đến Quý giới, sau đó vẫn luôn nghĩ trăm phương ngàn kế muốn về nhân giới, những năm gần đây cũng điều tra rất nhiều nơi, cuối cùng mục tiêu đặt ở Quý Vương thành trong trong phủ thành chủ trong truyền thuyết đi về nhân giới truyền tông trận.

Dương Huy nói thẳng, hán sở dĩ nhìn chằm chằm Tư Lăng, muốn cùng hán hợp tác, hoàn toàn là bởi vì Lâm Dương. Mười năm trước, Lâm Dương này đen đui oa kết cục thực sự là làm người lạnh lẽo tâm gan, làm cho hán khác sâu ấn tượng. Mà Lâm Dương ở khôi phục tu vi sau, dĩ nhiên lựa chọn về Lâm gia, coi như biểu hiện đối với Lâm gia vô oán vô hối về mặt thái độ chọn không ra điểm tật xấu, Dương Huy vẫn là có chút không tin có người có thể làm được như thế Thánh Phụ, bí mật quan sát mấy ngày sau, liền biết Lâm Dương này lật về Lâm gia có khác mục đích, e sợ không phải mặt ngoài xem ra đơn giản như vậy. Lại trải qua lúc trước suy luận, phương hội mạo hiểm, đem Tư Lăng ước ra đến một phen thăm dò.

Lại là Lâm Dương...

Lần nữa bị Lâm Dương trong lúc vô tình hãm hại Tiểu Lăng Tử phiền muộn mà thừa nhận, vận may của hán vẫn là như vậy không được, lưu lạc nhân giới gặp phải con thứ nhất quý tu, vốn cho là cái có thể trợ giúp chính mình, ai biết trên bản chất nhưng là cái hồ cha hàng.

Tư Lăng cảm thấy đến Dương Huy còn ẩn giấu chính mình một ít chuyện, tuy rằng hắn vì thù hận chính mình liền bộ này Chuyển Thể Chi Thuật cũng cam lòng lấy ra, nhưng Tư Lăng đáy lòng vẫn là không có triệt để tin nhiệm hắn.

"Tiền bối, chúng ta nên tin nhiệm hắn sao?" Lâm Dương dò hỏi.

Tư Lăng suy nghĩ một chút, đem ghi chép Dương Huy tư liệu thể ngọc phá hủy, nói rằng: "Cổ mà lại trước tiên như vậy đi, nhìn hắn hợp tác thành ý lại làm dưới bước dự định." Nếu là hắn còn có khác mục đích, Tư Lăng cũng sẽ không mặc cho người ta bắt nạt.

"Vâng."

*****

Thương Vũ đại lục, Bắc Địa.

Bắc Địa tuy nói trải qua hoàn toàn thương hãm vì Ma tộc địa bàn, nhưng có chút lịch sử lâu đời môn phái vẫn là khổ sở chống đỡ, lấy sơn môn vì cứ điểm, chống đối Ma tộc xâm lấn. Mà xâm lược Thương Vũ đại lục Ma tộc cũng cùng Nhân tộc trong lúc đó phát sinh to nhỏ không đều quy mô chiến tranh, làm cho hai phe các có thương vong, nguyên bản bởi vì lịch sử hấp hối cừu hận lại một lần nữa mở rộng, song phương không chết không thôi.

Bởi vì Bắc Địa là Thương Vũ đại lục cái thứ nhất xuất hiện Ma tộc, mà lại cái thứ nhất luân hãm nơi, là lấy những nơi khác rất nhiều môn phái cũng phải đề từ đến Bắc Địa đến giúp đỡ những cái kia còn đang khổ sở chống đỡ môn phái, thuận tiện cũng tới tiếng trầm giàu to, là lấy Bắc Địa tuy rằng Ma tộc nhiều người, nhưng nhân tu cũng rất nhiều.

"Năm tao, tại sao lại đụng với nữ nhân này? Lúc trước nàng không phải cảm dỗ Ma tộc thiếu chủ sao? Tại sao lại bị Ma tộc thiếu chủ bên người đại tướng cho truy sát? Chà chà, thật là là hùng hổ!"

"Nhị sư tỷ, cẩn thận bị bọn hắn phát hiện!"

"Ai nha, đừng lo lắng, người phụ nữ kia hiện tại lo thân chưa xong, nơi nào sẽ phát hiện chúng ta."

"Nhị sư tỷ, nàng chính là chúng ta sư môn kẻ phản bội Nguyệt Thiên Dạ sao? Xem ra rất lợi hại."

"Ngũ sư đệ, người cần trọng một chút, người phụ nữ kia là cái yêu tinh, có thể hội câu người, nam nhân xem thêm nàng vài lần, liền sẽ trở thành nàng hậu cung một trong yêu. Tương Thanh Dương Trường lão cháu trai Tiêu Trắc chính là cái xuân, đối với nàng có thể hết hy vọng giâm đất. Còn có a, còn có a, Tư đệ đệ đã từng cũng vì nàng bị đuổi ra khỏi gia tộc, có thể xui xẻo rồi, may là sau đó cái tà quy chính..."

"Sư tỷ!"

Nghe được nghiêm túc tứ sư muội mở miệng, Trương Như Hiệp mới chưa hết thòm thèm mà im lặng, thấy Ngũ sư đệ khoe miệng co giật đáng ghét, đưa tay xoa nhẹ đầu của hắn một đêm, nhủ thầm nói: "Làm sao, người không tin sư tỷ a? Người hai mươi năm không về sư môn, tự nhiên không biết chuyện này."

"Không, ta rất tin tưởng." Ngũ sư đệ Mạc Thanh Phong nghĩ một đằng nói một nẻo đạo, chỉ hi vọng Nhị sư tỷ nghiêm túc một chút, hiện tại bọn hắn nhưng là đứng ở Ma tộc địa bàn, hắn là đứng đắn một chút.

Lúc này, Tam sư đệ đột nhiên lên tiếng nói: "A, nguyệt Thiên Nguyệt mang theo này hai cái Ma tu hướng chúng ta đánh tới."

Nghe vậy, nguyên bản còn có chút hi da khuôn mặt tươi cười mấy người lập tức cảnh giác lên, đem hơi thở của chính mình ẩn giấu đến cực sâu đồng thời, cũng chuẩn bị tình huống không đúng bất cứ lúc nào ra tay.

Lúc này giữa không trung, một thân ứng đồ tiên nữ quần dài nữ tu đối đầu hai tên Ma tộc Nguyên Anh tu sĩ, trước khí thế trên hoàn toàn mà áp đảo chỉ là Kim Đan trung kỳ Nguyệt Thiên Dạ. Nhưng làm sao Nguyệt Thiên Dạ pháp bảo đồng đảo, thậm chí có khả năng khắc chế bọn hắn vũ khí pháp bảo, làm cho bọn hắn trong lúc nhất thời không thể làm gì, chỉ trước khí thế trên áp nàng một đêm, làm cho nàng vẫn luôn không cách nào thoát đi.

"Yêu nữ, còn không đưa người đánh cắp đồ vật trả lại?" Trong đó một cái Ma tộc quát lên.

Nguyệt Thiên Dạ cười lạnh một tiếng, ngạo nghễ nói: "Cái gì ta đánh cắp? Vì sao không nói là các người người của Ma tộc vô liêm sỉ mà từ chúng ta Nhân tộc trong cướp đi? Ta bất quá là đưa nó vật quy nguyên chủ thôi."

Lời không hợp ý hơn nửa câu, tiếp tục đánh đi.

Bỗng nhiên, Nguyệt Thiên Dạ hướng về Trương Như Hiệp đám người phương hướng liếc mắt nhìn, khoe môi lộ ra nụ cười, không chậm trễ chút nào mà hướng về bọn hắn ẩn thân địa phương bay đi, trong tay quyền trọng vung lên, một mảnh cầu vồng nổi lên, mấy đạo nhân ảnh phóng lên trời, không thể không tách ra sự công kích của nàng.

Thấy là bốn tên nhân tu, Nguyệt Thiên Dạ liếc mắt nhìn, nhận ra Trương Như Hiệp. Trương Như Hiệp là nàng từng ở Thiên Tông phái thời nhận thức người thứ nhất đệ tử nội môn, tuy rằng tiếp xúc không nhiều, nhưng Trương Như Hiệp vì người xử sự cũng khá, nhưng lúc đó hay vẫn là đệ tử ngoại môn nàng rất có hảo cảm. Người còn lại tuy rằng không quen biết, nhưng khả năng cùng với Trương Như Hiệp, phỏng chừng hẳn là Thiên Tông phái đệ

tử. Nhớ tới Trương Như Hiệp ở Thiên Tông phái thân phận, không khỏi nghĩ đến nàng tiểu sư đệ Tư Hân, nguyên bản đem bọn hắn lôi xuống nước hồ thẹn hoàn toàn không có, chỉ còn dư lại căm ghét.

Nguyệt Thiên Dạ cô nương rất tùy hứng mà quyết định, nàng đây chính là giận cá chém thớt như thế nào? Ai bảo Trương Như Hiệp có loại kia yêu thích cùng nàng đối nghịch sư đệ đây.

"Trương sư tỷ, thực sự là xin lỗi, ta không biết các người ở đây." Nguyệt Thiên Dạ mặt mang xin lỗi nói, thân thể nhưng kiên quyết không rời mà hướng bọn hắn bay đi, dự định đến cái gấp lửa bỏ tay người.

Trương Như Hiệp thâm than xui xẻo, làm sao liên đụng với nàng? Ngoài cười nhưng trong không cười mà nói: "Nếu xin lỗi, Nguyệt đạo hữu có thể không nhìn chúng ta, chúng ta chỉ là đến bằng quan, này liền đi."

Nguyệt Thiên Dạ nhưng có chút giận, "Trương sư tỷ, hiện tại Ma tộc là chúng ta Nhân tộc kẻ địch chung, chúng ta hẳn là vứt bỏ hiềm khích lúc trước, đem bọn hắn đánh bại lại nói. Hơn nữa ta này lật từ bọn hắn này trong cướp đồ vật vốn là Bắc Địa Vạn Pháp tông bảo vật trấn phái, cần phải vật quy nguyên chủ, cũng không phải vì chính mình tư tâm."

Trương Như Hiệp đám người khoe miệng có chút co giật, tuy rằng nàng nói tới quang minh lẫm liệt, điểm xuất phát cũng là thiện ý, vấn đề là người muốn nhìn một chút kẻ địch đẳng cấp, đừng tùy tiện tiện tiện mà đem người lôi xuống nước a.

Đang nói chuyện, này hai tên Ma tộc đã tới rồi, ra tay vô cùng tàn nhẫn, nhưng Trương Như Hiệp đám người không thể không như Nguyệt Thiên Dạ ý bắt đầu nghênh chiến. Chỉ là bọn hắn đang đẳng cấp trên liền áp bọn hắn một đem, làm cho tình cảnh của bọn họ vô cùng nguy hiểm.

Nguyệt Thiên Dạ thấy Trương Như Hiệp bọn hắn ngăn cản một cái Ma tộc, vừa vặn cho nàng đằng ra không gian, hướng đối diện phó chính mình Ma tộc thả một cái sát chiêu liền chuẩn bị mà chạy thôi, đột nhiên một đạo lạnh lẽo khí tức kéo tới, làm cho nàng thân hình cứng lại, đánh mất cơ hội thoát đi.

Hai tên Ma tộc người vẻ mặt đột nhiên nghiêm nghị lên, nhìn phương xa ngự kiếm mà đến người, này người đứng ở một thanh óng ánh long lanh băng kiếm trên, bạch y bông bành, một con hắc ngân giao nhau màu sắc tóc thật là quái lạ, theo nơi hắn đi qua, vạn dặm đóng băng, nhiệt độ mãnh liệt, dĩ nhiên nhưng bọn hắn cảm giác được lâu không gặp lạnh giá, sinh ra một luồng vẻ sợ hãi.

Chờ này người tiếp cận, nhìn rõ ràng hắn dung nhan thời, tất cả mọi người chút khó mà tin nổi. Nguyệt Thiên Dạ kinh ngạc sau khi, một mặt đề phòng, nàng biết Tư Hân cho tới nay đối với chính mình có loại không tên sát tâm, hơn nữa hắn lúc này tuy chỉ là Nguyên Anh sơ kỳ tu vi nhưng mạnh mẽ đến nhưng người trong lòng sinh ra sợ hãi, nếu là lấy nàng bây giờ cùng hắn đối đầu, chính mình có thể không tự tin khả năng ở trước mặt hắn đào tẩu. Nhưng là, nghĩ đến Tư Lăng nhân vì cái này người mà vứt bỏ chính mình, Nguyệt Thiên Dạ trong lòng đối với hắn chưa chắc không có sát ý, chỉ hận chính mình còn chưa đủ cường đại.

Này người cao cao mà trôi nổi ở giữa không trung, nhìn hiện trường người, lạnh như băng mắt lạnh lẽo chỗ đi qua, đều nhưng người không nhận được rung mình một cái.

"Tiểu, tiểu sư đệ." Trương Như Hiệp lắp ba lắp bắp mà kêu một tiếng.

Này tiếng "Tiểu sư đệ" phảng phất đánh vỡ ma chú, Thanh Ngọc chân quân môn hạ còn lại ba tên đệ tử ngây ngốc nhìn trải qua hoàn toàn biến dạng tiểu sư đệ, quả thực không dám tin tưởng, càng không thể tin được chính là hắn nhìn bọn hắn loại kia xa lạ mà ánh mắt lạnh như băng, không có một chút nào nhân khí, nhìn ra bọn hắn những này làm sư huynh sư tỷ run cầm cập không ngớt.

Cũng bởi vì Trương Như Hiệp lên tiếng, liền được cặp kia hàn mục đích chú ý.

Trương Như Hiệp bị thương trong lòng, sớm biết nàng không nên trước tiên lên tiếng. Lệ bên, vì mao tiểu sư đệ Kết Anh sau, cảm giác đáng sợ hơn? Làm là sư tỷ chính mình tiểu sư đệ chuyện như vậy thật sự quá đau đớn mắt mũi.

"..."

Mạc Thanh Phong choáng váng một chút, không nhận được hỏi: "Tiểu sư đệ đây là làm sao? Câm?" Nói vẫn chưa xong, liền bị chính mình Nhị sư tỷ cùng Tam sư huynh một cái lòng bàn tay sau não hô, liền tứ sư tỷ đều dùng một loại chỉ tiếc mãi sát không nên kim ánh mắt trừng hắn.

Lúc này, hai tên Ma tu thấy đối phương không có động tác, hồ liếc mắt nhìn, đột phát chế nhạo, nguyên là muốn trực tiếp nắm lấy Trương Như Hiệp đám người làm con tin uy hiếp cái này không biết từ đâu chạy tới nhân tu, nhưng không ngờ một đạo tốc độ càng nhanh hơn băng lăng kéo tới, đem bọn hắn đánh bay.

Không có người nhìn thấy băng kiếm trên người là khi nào ra tay, phảng phất chỉ là yên tĩnh đứng ở nơi đó, hai tên Ma tu liền bị đột nhiên xuất hiện băng lăng đánh bay.

Nguyệt Thiên Dạ con người thu nhỏ lại, trái tim như lời giống như cổ động, đột nhiên sinh ra một luồng khiếp ý, hầu như không nhận được cướp đường mà chạy.

Hai tên Ma tu một đòn không trúng, trái lại bị đối phương trọng thương, phốc phun ra miệng huyết, nhìn nhau ngờ ngác, lại cũng không kịp nhớ đoạt lại bị trộm bảo vật, xoay người liền trốn.

Mọi người đều thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, này băng kiếm trên người đột nhiên mở miệng, âm thanh lạnh như băng : "Sư tỷ." Dừng một chút, lại nói: "Sư huynh."

Trương Như Hiệp đám người nhìn này trương tượng băng như thể lạnh lẽo dung nhan trên không có một chút nào nhân khí vẻ mặt, không khỏi có chút đau "trúng", lẽ nào người hiện tại mới phản ứng được chúng ta là sư huynh người sư tỷ sao? Tiểu sư đệ, thực sự là rất không tôn trọng trưởng bối rồi!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 162: Đóng băng Nguyệt Thiên Dạ

Trương băng tự lạnh nham, này hắc ngân giao nhau tóc dài cùng vàng trán, phảng phất nhiễm sương sắc giống như vậy, lạnh nhạt như đỉnh núi chi tuyết, băng tự mặt lạnh lẽo không một chút tâm tình, nhàn nhạt trông lại ánh mắt, xa lạ mà vô ý. Như vậy xa lạ tiểu sư đệ nhượng Trương Như Hiệp chờ sư huynh sư tỷ đều cảm giác được áp lực son đại.

Đồng dạng, Nguyệt Thiên Dạ cũng đối với như vậy Tư Hàn có chút bất ngờ, nếu không là biết đây là một truyền thống tu tiên thế giới, nàng đều muốn cho rằng Tư Hàn đây là làm thủy triều chạy đi chọn nhiễm tóc, nhiễm đến cũng thật là tự nhiên, mặc dù chính mình chán ghét cực kỳ người đàn ông này, không thừa nhận cũng không được hấn bề ngoài là cực kỳ xuất sắc, này hắc ngân giao nhau tóc thậm chí đem hấn loại kia khí chất đặc biệt sản đến vô cùng nhuần nhuyễn. Chỉ tiếc người đàn ông này quá lạnh quá ngạo, dịch động hại người, không phải vậy...

Giữa lúc Trương Như Hiệp đám người có chút không chịu nổi loại kia ánh mắt lạnh như băng thời, Tư Hàn rốt cục mở miệng : "Tư Lăng ở nơi nào?"

Nghe vậy, nguyên bản đang định sản người không chú ý lên lút ly khai Nguyệt Thiên Dạ trong lòng cả kinh, kinh ngạc nhìn phía Tư Hàn, Tư Lăng mất tích ?

Trương Như Hiệp cùng Vu Tuyệt tê cả da đầu, hai người liếc mắt nhìn nhau, vẫn là quyết định thẳng thắn lấy nói cho biết, "Tiểu sư đệ, Tư đệ đệ đánh với Ma tu một trận bị nổ tung không gian quyền trực cuốn vào không gian đường hầm trong, đã chẳng biết đi đâu." Nói xong, có chút thấp thòm mà nhìn hấn.

Từ khi đến Bắc Địa sau, cực nhỏ cùng sư môn liên hệ, lúc này bọn hấn còn không biết chính mình tiểu sư đệ trên người chuyện đã xảy ra, thấy hấn đáng về ấy, tuy rằng tâm có nghi vấn, nhưng cũng chỉ là cho rằng là tiền giai Nguyên Anh sau khí tức đại biến, vẫn chưa suy nghĩ nhiều.

Tư Hàn chỉ là nhìn bọn hấn, còn chưa lên tiếng, một đạo thanh âm lo lắng truyền đến: "Tư Lăng còn sống sót?"

Ánh mắt của mọi người đều nhìn phía đột nhiên lên tiếng Nguyệt Thiên Dạ.

Nguyệt Thiên Dạ ở bật thốt lên sau, rất nhanh liền phản ứng lại, thấy Tư Hàn ánh mắt nhìn về phía mình, trong bóng tối đề phòng, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay chạy trốn. Nàng biết mình bây giờ tuy rằng pháp bảo đông đảo, nhưng tu vi nhưng là ngạnh thương, đối đầu Tư Hàn chỉ có chịu thiệt phần nhĩ, cũng không muốn cật mạnh. Huống hồ, ở sau khi ra nàng liền hối hận rồi, không nên vì một cái không yêu chính mình nam nhân đem chính mình rơi vào hiểm địa.

Tư Hàn yên lặng nhìn nàng, ánh mắt lóe lên, ngay khi Nguyệt Thiên Dạ cảnh giác lập tức chạy trốn thời, Nguyên Anh tu sĩ uy thế kéo tới, khiến cho nàng không thể không toàn lực chống lại, sắc mặt đỏ bừng lên, nắm bắt quyền trượng ngón tay trở nên trắng.

"Hừ!"

Lạnh lùng một tiếng hừ nhẹ, Nguyệt Thiên Dạ bị đánh bay, há mồm phốc mà phun ra một ngụm máu, khí tức uể oải mà ngã xuống đất, toàn bộ mặt đất bị thân thể của nàng đập ra một cái hố to.

Trương Như Hiệp đám người nhìn ra trong mắt dị thái liên tục, đây chính là Nguyên Anh tu sĩ uy năng thủ đoạn, không có người nhìn ra được hấn làm sao ra tay, nhưng có thể cảm giác được này trong nháy mắt bạo phát sức mạnh lớn, loại kia nhượng người sợ hãi sức mạnh, liền sư phụ của bọn họ cũng không từng đã cho bọn hấn như vậy cảm giác. Quả nhiên tiểu sư đệ không hổ là Thiên Tông phái ngàn năm bên trong có hi vọng phi thăng lên giới thiên tài, phỏng chừng không cần ngàn năm thời gian, tiểu sư đệ liền có thể phi thăng.

Lúc này, nện ở trong hầm Nguyệt Thiên Dạ nhưng chưa lập tức không ăn thua, tuy rằng bị thương, nhưng nàng cũng không so với thường nhân, lại nhảy nhót tung bừng mà từ trong hầm phi, trong tay quyền trượng vung lên, nhắm ngay Tư Hàn, kêu quát một tiếng: "Không Gian Cát Liệt."

Giữa không trung xuất hiện một cái đan xen không gian vòng, rơi vào trong lưới người đều sẽ bị Không Gian Cát Liệt cắn giết, liền linh hồn cũng đồng loạt xoá bỏ. Cái này cũng là đối đầu cao hơn chính mình giai tu sĩ mới phải xuất hiện không gian vòng, nếu là cùng Nguyệt Thiên Dạ cùng cấp thậm chí tu

sĩ cấp thấp, này một chiêu đủ có thể vô thanh vô tức mà khóa lại kẻ địch, trực tiếp xóa bỏ.

Tư Hàn ánh mắt lạnh lẽo, phát tay một cái băng sắc trường long gào thét mà đi, cùng không gian vòng chạm vào nhau, luồng loại sức mạnh va chạm, lẫn nhau thôn phệ phân cao thấp, toàn bộ không gian đất rung núi chuyển, mãi đến tận Băng Long cùng không gian vòng ở giữa không trung biến mất sau, Tư Hàn trên không trung bước ra một bước, toàn bộ thế giới vạn dặm đóng băng, chính đang chạy trốn trong Nguyệt Thiên Dạ đồng thời cũng bị một đạo khí thể khóa trong, sương khí lướt qua, người đã đặt lên một tầng tinh băng, duy trì xoay người mà chạy tứ thế từ giữa không trung rơi xuống.

"..."

Vậy xem vài tên các sư huynh sư tỷ lần thứ hai áp lực son đại.

Đây thật sự là bọn hèn tiểu sư đệ sao? Bất quá, thực sự là đặc sao lợi hại.

Tuy rằng áp lực rất lớn, nhưng đến cùng là sư đệ của chính mình, mấy người chính cao hứng thời, đột nhiên Tư Hàn ngừng đầu vọng hướng về hướng tây bắc.

Chỉ thấy hướng tây bắc ngàn mét ở ngoài giữa không trung, đột nhiên không gian bị xé rách một cái khe, một cái người từ vết nứt không gian trong đi ra, này người kim bào mắt vàng, khuôn mặt anh tuấn, khí thể hùng hăng phóng đằng, lạnh lùng nhìn Tư Hàn.

Nhìn thấy cái này xé rách không gian xuất hiện nam tử, người ở chỗ này vẻ mặt nghiêm túc lên. Bình thường chỉ có Hóa Thần kỳ tu sĩ mới khả năng ngăn cự lý mà xé rách không gian, tuy rằng cũng có pháp bảo có thể phụ trợ xé rách không gian, nhưng thấy này người hành vi, nhưng cũng không là mượn pháp bảo, không khỏi suy đoán người này tu vi tất nhiên đã tiền hóa thân, hơn nữa y hần phóng đằng ngạo nhiên khí thể xem ra, cực kỳ so sánh che lấp, hẳn là vị Hóa Thần tu sĩ không thể nghi ngờ.

Sắc mặt của mọi người đều có chút không được, chỉ hi vọng này vị Hóa Thần tu sĩ không phải kẻ địch, không phải vậy bọn hèn năm cái gộp lại cũng không phải là đối thủ của hắn.

Này người nhìn thấy trên đất tầng băng trên bị đóng băng Nguyệt Thiên Dạ, ánh mắt lóe lên, tay vừa nhấc, đóng băng trong Nguyệt Thiên Dạ bay đến trước mặt hắn, đánh giá mắt bị phong ấn ở băng trong người, đột nhiên kiết ngạo nở nụ cười, đột nhiên nói rằng: "Xem ra Nhân tu trong cũng bất tận đều là ngu xuẩn!"

Nghe nói như thế, mọi người hơi biến sắc mặt. Hắn xưng bọn hèn vì "Nhân tu", như vậy người này nếu không là cái Yêu tộc chính là người của Ma tộc, bất luận cái nào tộc, đều cùng Nhân tu có chút không đúng phớ.

Người kia nói, đưa tay đem đóng băng người nâng đỡ, ống tay vung lên, một đạo thuộc về Hóa Thần tu sĩ uy thế bức tới, Trương Như Hiệp đám người không có năng lực phản kháng chút nào mà bị đánh bay ra ngoài, mấy người đều bị thương ngã trên mặt đất. Chỉ có Tư Hàn lùi về sau rùng rã hai mươi bước, phương mạnh mẽ mà ngừng lại, khoe môi tràn ra một vết máu.

Tu sĩ kia nhìn thấy Tư Hàn dĩ nhiên khả năng tiếp được hắn một chiêu, ngoài ý muốn liếc mắt nhìn hắn, rất nhanh liền nhớ tới cái này người hẳn là chính là Nguyệt Thiên Dạ vẫn luôn kiêng kỵ oán hận Tư gia huynh đệ một trong Tư Hàn.

Nghĩ xong, nguyên bản muốn đem bọn hèn diệt sạch giết tâm tư phai nhạt đi, phát tay xé rách không gian, nâng bị đóng băng người nhảy vào vết nứt không gian trong lý khai.

Tư Hàn nhìn bọn hèn lý khai, một lát xoay người hướng trên đất này vài tên bị thương các sư huynh sư tỷ bay đi, rơi xuống trước mặt bọn họ.

Trương Như Hiệp mấy người lúc này tình huống không tốt lắm, nhìn thấy này người lý khai, Tư Hàn lúc này vẫn còn, phương yên lòng, dò hỏi: "Tiểu sư đệ, ngươi cũng biết vừa này vị kia Hóa Thần tu sĩ là người phương nào?"

Tư Hàn lắc đầu, "Không nhận ra." Trên thực tế, hắn hiện tại nhận không ra bất kỳ người.

Trương Như Hiệp cũng không ngoài ý muốn, Thương Vũ đại lục có mấy vị Hóa Thần tu sĩ bọn hèn đếm ra được, tuy rằng không nhất định đều gặp, nhưng cũng là nghe sư môn đã nói theo đặc thù, chỉ có này vị Hóa Thần tu sĩ đặc thù, cảm giác xa lạ vô cùng, hơn nữa hắn vừa này rõ ràng là muốn muốn giết bọn hèn, nhưng bỏ dở nửa chừng, cũng không biết là Ma tu hay vẫn là Yêu tu.

Tuy rằng trong lòng có nghi vấn, bất quá sợ vị kia Hóa Thần tu sĩ lại trở lại, mấy người không lo được trước tiên chữa thương, bận bịu theo Tư Hàn lý khai, tìm một chỗ an toàn nơi, phương lấy ra chữa thương linh đan ăn một hạt, bắt đầu đã tọa chữa thương.

Mấy cái canh giờ sau, bốn người dần mở mắt ra, một chút liền nhìn thấy ngạo nhiên đứng ở phía trước này đạo thân ảnh màu trắng. Trương Như Hiệp lại lấy ra một vỏ linh tửu ngã tứ chén phân biệt cho mấy cái sư đệ sư muội, nói rằng: "Đây là Tư đệ đệ cho linh tửu, có chữa thương hiệu quả, các ngươi uống một ít."

Chờ uống linh tửu sau, mấy người thương thế trải qua khỏi hẳn.

Lúc này Tư Hàn cũng xoay người lại ánh mắt nhìn nhạ nhìn phía bọn hèn.

Trương Như Hiệp nguyên bản muốn nói gì, lúc này Vu Tuyết đột nhiên lấy ra một viên Truyền Âm phù mờ ra, Truyền Âm phù trong vang lên đến bọn hèn Đại sư huynh âm thanh: "... Mấy vị sư đệ sư muội, đến lúc đó nếu là nhìn thấy tiểu sư đệ, phiền phức tự động cho thấy thân phận, tiểu sư đệ ký ức

không hoàn toàn, có thể sẽ không nhìn thẳng các ngươi..."

Mấy người bi thương trong lòng, tâm nói Đại sư huynh ngươi tại sao có thể như thế chậm mới nói cho bọn hắn lời này? Không oán được lúc trước tiểu sư đệ một bộ không nhận thức đáng đáp của bọn họ. Đây thực sự là quá bi thương, đáng thương tiểu sư đệ! Quả nhiên thiên tài cùng ta chờ phạm nhân là không giống nhau!

"Bất quá, tiểu sư đệ làm sao còn nhớ Tư đệ đệ?" Trương Như Hiệp nghi hoặc mà hỏi.

Vu Tuyết cầm Truyền Âm phù, bên trong Nghiêm Hạo chỉ là giản lược mà thuyết minh dưới tình huống, cái khác sẽ không có. Theo Nghiêm Hạo, tiểu sư đệ muốn ra tìm đến hân huynh đệ, nhất định sẽ trước tiên đi tìm Trương Như Hiệp đám người, dù sao Tư Lăng mất tích trước, là cùng Trương Như Hiệp bọn hắn cùng nhau, cho nên mới phải thông báo một tiếng.

Mạc Thanh Phong nắm chặt nắm đấm, một mặt kiên định nói: "Huynh đệ tình thâm!"

Tam sư huynh Tề Tùng Khê ở đầu hân trên võ xuống.

Mãi đến tận đột nhiên cảm giác được không khí nhiệt độ dưới hàng, mấy người run lập cập, lúc này mới nhìn phía vẫn như cũ theo thói quen trầm mặc ít lời tiểu sư đệ, cảm giác ngoại trừ lạnh chút, hình như cùng dĩ vãng không có gì biến hóa mà.

Hiểu rõ Tư Hân tình huống, Trương Như Hiệp đám người tự động giới thiệu thân phận của chính mình, lúc này mới phân chia vị nào là vị nào, không còn là không rõ ràng sư huynh cùng sư tỷ. Trên thực tế, Tư Hân tuy không ký ức, tình cảm càng ngày càng đậm bạc, nhưng bởi vì có Thanh Ngọc chân quân rất sớm mà ở một bên truyền vào hân rất nhiều tin tức, vì lẽ đó cũng không sẽ nhờ đó trở nên không biết gì cả, chỉ là không có biểu hiện ra, nhượng bọn hắn áp lực lớn điểm, không khỏi nào bù hơn nhiều.

"Tiểu sư đệ, gần đoạn tháng ngày chúng ta tìm ngươi khắp nơi huynh đệ, vẫn luôn chưa có tin tức, chúng ta suy đoán Tư huynh đệ phỏng chừng không ở Bắc Địa." Tề Tùng Khê nói rằng, hân là cái tướng mạo nhả nhận nam tử, phụ tu bùa chú, cư Trương Như Hiệp cùng Vu Tuyết hai người kể rõ làm một phen thôi diễn, suy đoán ra một cái khả năng, "Khi thời không quyền trục nổ tung sau, phỏng chừng Tư huynh đệ tiến vào không gian đường hầm không ổn định, khả năng lồi ra : mở miệng ở những nơi khác, thậm chí không ở Thương Vũ giới cũng khó nói."

Tư Hân nhìn hân, ra hiệu hân tiếp tục.

Tề Tùng Khê xin lỗi nở nụ cười dưới, xin lỗi nói: "Tiểu sư đệ, năng lực ta có hạn, nhiều hơn nữa liền thôi diễn không ra, bất quá Tư huynh đệ nên an toàn không lo."

Tư Hân cup mắt trầm tư chốc lát, đột nhiên xoay tay hướng lên trên, một viên hạt châu màu đỏ ngòm ra hiện tại trong tay.

Trương Như Hiệp đám người nhìn tới, ánh mắt lóe lên, tự nhiên khả năng nhận ra đó là một viên Linh Hồn châu. Linh Hồn châu ở chứa nhỏ vào tinh huyết thời là màu nhũ bạch, nhỏ vào tinh huyết mới sẽ biến thành đỏ như màu máu, có thể làm cho Tư Hân bên người mang theo Linh Hồn châu, phỏng chừng Linh Hồn châu trong này giọt tinh huyết là Tư Lăng. Mà lại hiện nay xem ra, Linh Hồn châu trong màu máu sinh động, xem ra Tư Lăng là an toàn không lo.

Tư Lăng xem trong tay Linh Hồn châu, da thịt cùng Linh Hồn châu tiếp xúc, tự nhiên có thể cảm giác được hạt châu trong này giọt tinh huyết khí tức, quen thuộc đến nhượng hân cảm giác được cực kỳ thân thiết. Mặc dù không có ký ức, tựa hồ cũng khả năng ở chạm tới hạt châu này thời, trong đầu hiện lên một cái người bóng người, dung nhan mơ hồ không rõ, chỉ nhớ rõ này người lúc cười lên, có chút ngu dần.

Chờ Tư Hân thu hồi Linh Hồn châu sau, Trương Như Hiệp hỏi: "Tiểu sư đệ, đón lấy ngươi muốn đi nơi nào?"

Tư Hân nhìn nàng một cái, đại để là biết vị này chính là sư tỷ, hiếm thấy hỏi đáp: "Đi tìm Tư Lăng."

Trương Như Hiệp lườm một cái, này không phải phí lời sao? Đại sư huynh đều truyền âm nói cho bọn hân, hân ly khai sư môn mục đích chính là đi tìm hân huynh đệ.

*****

Không người không gian trong, Đồ Mục nhìn này bị đóng băng ở dị băng trong nữ nhân, khóe môi lộ ra một vết cười trên tai họa người khác nụ cười.

Bất quá một lát sau, chờ phát hiện này dị băng khí tức thời, không khỏi nhú mày.

Sở dĩ xưng nó vì dị băng, mà là này băng trong không chỉ có Dị Hỏa khí tức, thậm chí có cực thiên nơi Vạn Niên Huyền Băng trong ẩn chứa hàn tinh khí, hai người giao hòa vào nhau, không phân người ta, hình thành loại này dị băng, thậm chí ngay cả hân chân hỏa cũng không cách nào đem hòa tan.

Trong lúc nhất thời, thật là có chút vướng tay chân, căn bản không biết từ hà ra tay, sẽ bị đóng băng lại người giải cứu ra.

Đồ Mục nhìn tượng băng trong nữ tử, ánh mắt âm trầm, tự oán tự hận, cuối cùng cách tằng băng sở soạn sở mặt nàng, nói rằng: "Nếu là ngươi chết rồi, ta cũng không sống được, thôi."

Tuy rằng thống hận bị nữ nhân này sở dưới huyết khế, nhưng Đồ Mục vì mình sinh mệnh, không thể không vì nàng tìm kiếm giải quyết phương pháp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Lỗ mũi xem người

Quý giới, Quý Vương thành.

Vẫn là Hoa Thiên Tử Địa lâu, vẫn là hai người một quý.

Dương Huy đánh giá Tư Lăng một phen, không khỏi cười nói: "Xem ra Tư đạo hữu trải qua tu luyện Chuyển Thể Chi Thuật, này đáng đập lớn lên được, cũng không cần lại dùng đại áo bào đen che che giấu giấu."

Tư Lăng thẳng uống rượu, không để ý tới hắn.

Dương Huy cũng không ngại, vẫn là nói phải cao hứng, phát huy hân phong dài bản chất. Lâm Dương không nói gì mà nhìn hắn, tựa hồ mỗi hồi gặp mặt, cái này mọi người muốn hỏi khản một trận, không phải vậy liền cả người không dễ chịu như thế, cũng không biết hắn nơi nào đến nhiều lời như vậy, dĩ nhiên nhường người nửa câu cũng xuyên không lên.

Chờ hắn lái nhai sau một lúc lâu, Tư Lăng thả xuống linh tửu, nói rằng: "Không biết Dương đạo hữu hôm nay ước tại hạ ra đến có chuyện gì?"

Dương Huy chưa hết thòm thèm mà im lặng, nhấp một hớp linh tửu giải khát, mới nói: "Tư đạo hữu đều là như vậy sáng khoái, ta cũng không dối gạt ngươi, ta chỗ này có phủ thành chủ hộ phủ đại trận Ngọc Bài." Dương Huy cười phát tay đem hai viên Ngọc Bài lấy ra đặt lên bàn, cười nói: "Tư đạo hữu hẳn phải biết điều này có ý vị gì, phủ thành chủ xưa nay đề phòng nghiêm ngặt, ngoại trừ sức mạnh thủ vệ, khó dây dưa nhất hay vẫn là nó hộ phủ đại trận, không có thành chủ tự mình cho phép, bất kỳ người tự tiện xông vào bị phát hiện, nếu là rước lấy trong phủ thành chủ Hóa Thần tu sĩ ra tay, chỉ có một con đường chết."

Tư Lăng gật đầu, nhìn hai quả kia Ngọc Bài ánh mắt rất không giống nhau.

Xác thực như hắn nói tới, phải về nhân giới sở muốn làm chuẩn bị rất nhiều, đầu tiên muốn xông nhập Lâm gia kho hàng, đạt được phủ thành chủ địa đồ, chuyện này bởi vì có Lâm Dương hỗ trợ, vì lẽ đó độ khó giảm rất nhiều. Nhưng phủ thành chủ không giống nhau, phủ thành chủ các loại cảnh giới không chút nào so với Lâm phủ kém, nếu là có năng lực cường hân cũng còn tốt, không sợ ở bất kỳ nguy hiểm nào, trực tiếp xông chính là. Nhưng nếu không có năng lực cường hân, vậy chỉ có thể thận trọng từng bước, đầu tiên phủ thành chủ hộ phủ đại trận chính là cái vấn đề, lúc trước còn không biết muốn làm sao phá trận đi vào đây.

Mà Dương Huy lúc này lấy ra cái này có thể tự do ra vào phủ thành chủ đại trận Ngọc Bài, đối với Tư Lăng mà nói, trải qua giải quyết vấn đề lớn nhất.

Lâm Dương cũng có chút khiếp sợ, hắn là ở Quý Vương thành lớn lên, tự nhiên rõ ràng vật này có bao nhiêu khó làm, không khỏi tìm kiếm mà nhìn về phía Dương Huy.

Dương Huy cười híp mắt nhìn bọn hắn, nói rằng: "Không cần như vậy xem ta, ta tự có chính mình con đường. Tư đạo hữu, ta hợp tác thành ý có thể đủ."

Tư Lăng gật đầu, từ này Ngọc Bài đến xem, Dương Huy nhất định bí mưu hồi lâu, mới khả năng lấy ra những thứ đồ này, lấy hắn hiện tại một cái Quý giới môn phái nhỏ đệ tử thân phận đến xem, phải lấy được thứ này tất nhiên không dễ dàng, xác thực như hắn nói, hắn có chính mình con đường.

Dương Huy cao hứng bung rượu lên đàn dưng cảm mà nhấp một hớp linh tửu, nói: "Vậy kế tiếp, ta sẽ chờ Tư đạo hữu tin tức tốt." Vò rượu bán đi, lộ ra nửa tấm mặt cùng cong thành nguyệt nha một con mắt, "Ta tin tưởng, Tư đạo hữu tất nhiên có chính mình biện pháp biết cái kia truyền tống trận vị trí."

Tư Lăng buông xuống mí mắt, dày đặc hơi vênh lên tiếp vũ che lại cặp kia đẹp đẽ tròng mắt, hắn lúc trước suy đoán quả nhiên không sai, xem ra này Dương Huy tuy rằng có thể lấy được phủ thành chủ đại trận Ngọc Bài, nhưng vẫn không khả năng tìm được truyền tống trận vị trí nơi, mới sẽ chọn cùng hắn hợp tác. Còn Tư Lăng vì sao biết truyền tống trận ở nơi nào, Dương Huy ở lần thứ nhất ước hắn ra khi đến xác thực muốn hỏi, bất quá bị hắn mấy lần chuyển hướng. Tư Lăng chính mình hiện tại cũng không biết, cho nên lúc đó mới hội đồng chủ đề, nào có biết nhưng cho Dương Huy một loại hắn không muốn nói biểu hiện, làm cho Dương Huy không thể không lấy ra tất đồn sát thủ.

Tư Lăng lập tức nhận lấy hai quả kia thẻ ngọc, nói rằng: "Thành ý của ngươi ta thu được, chờ được chuyện thời ta sẽ thông báo cho ngươi." Nói, hai người trao đổi Truyền Âm phù.

"Ha ha, hy vọng có thể mau chóng nghe được Tư đạo hữu tin tức tốt." Dương Huy cười đến ánh mắt trời xán lạn.

Tur Lăng mặt không hề cảm xúc gật đầu, sau đó mang theo Lâm Dương ly khai.

Mỗi lần nhìn thấy Dương Huy như vậy ánh mặt trời xán lạn đáng đáp, Tur Lăng không khỏi sẽ nghĩ tới Liễu Thành Phong, mặt ngoài xem ra, hai cái đều là ánh mặt trời rộng rãi nam nhân, tính cách cực kỳ tương tự, nhưng cảm giác trên, cảm thấy đến Dương Huy trên người ít đi chút vật gì, không có Liễu Thành Phong loại kia chân chính như ánh mặt trời giống như trong sáng như gió thu thái cảm giác.

Cái này cũng là Tur Lăng không muốn cùng hắn thâm giao nguyên nhân.

"Lâm Dương!"

Vừa rời đi Hoa Thiên Tử Địa lâu không lâu, đột nhiên một đạo xinh đẹp giọng nữ vang lên, gọi chính là Lâm Dương danh tự.

Hai người ngừng đầu nhìn tới, liền nhìn thấy từ khác một con đường miệng đi tới một tên đẹp đẽ nữ tu. Nãi màu trắng da thịt, tuy rằng ngũ quan rất xinh đẹp, nhưng khi tức có quý tu đặc biệt âm trầm, giữa hai lông mày nhiều hơn một loại thế gia nữ tử đặc biệt kiêu căng khó thuần, cho người một loại trời sinh hơn người một bậc yêu thích dùng mũi xem người cao ngạo cảm.

"Tiền bối, nàng là Lâm Hà." Lâm Dương đối với Tur Lăng truyền âm nói, trong mắt lướt qua một tia tàn nhẫn.

Tur Lăng không có bỏ qua ánh mắt của hắn, xem xét nhìn này Lâm Hà, xem ra này Lâm Hà nếu không là dẫn đến Lâm Dương đã từng chán nản thời hưng thủ, chính là đắc tội quá hắn người, mặc kệ là loại nào, Lâm Dương xem ra đều rất không ưa nàng. Mà Lâm Hà cùng Lâm Trạ đều là Lâm gia hiện tại gia chủ nhi tử con gái, bị được sủng ái yêu, ở Lâm gia địa vị không bình thường. Bất quá so với nuông chiều tùy hứng, tâm địa ác độc độc Lâm Hà, Lâm Trạ ngược lại có một bộ trời sinh tốt bụng, hai người thực hảo thực xấu vừa xem hiểu ngay.

Lâm Dương thì lễ một cái, kêu một tiếng "Thất tiểu thư".

Lâm Hà dùng mũi hừ một tiếng, một bộ xem thường đáng đáp, dùng hai cái lỗ mũi nhìn Tur Lăng một chút, thấy hắn áo bào đen, căn bản không nhìn ra tướng mạo, rất nhanh liền dời ánh mắt. "Lâm Dương, đừng tưởng rằng ngươi đã cứu ta để phải ý, rác rưởi chính là rác rưởi, ra hiện tại bốn tiểu thư trước mặt đều hiền hơn bản, ta coi trọng ngươi là phúc phận của ngươi."

"Vâng, đa tạ Thất tiểu thư ưu ái." Lâm Dương vẫn là này phó tốt tính mà nịnh hót.

Lâm Hà bị nịnh hót đến tâm tình khoan khoái, lại dùng lỗ mũi nhìn về phía Tur Lăng, hỏi: "Người này là ai?" Thấy Lâm Dương không nói, không vui nói: "Ngươi tuy rằng lập công, cũng bị triệt tiêu xoá tên, nhưng còn không phải ta dòng chính Lâm gia con cháu, nếu là cùng chút không hiểu ra sao người đến hướng về cho ta Lâm gia chọc họa, kết cục có thể so với mười năm trước còn nghiêm trọng hơn yêu."

"Đa tạ Thất tiểu thư nhắc nhở." Lâm Dương âm thanh càng ngày càng cung tuân.

"Ngươi, kéo xuống mũi cho bốn tiểu thư nhìn một cái." Lâm Hà vênh váo tự đắc mà ra lệnh.

Lâm Dương vừa nghe, liền biết này vị Đại tiểu thư mê phạm vào, liền có chút nóng ruột, vốn muốn truyền âm nhượng Tur Lăng mau chóng rời đi, ai biết đã thấy vẫn luôn không lên tiếng Nhân tu từ đại áo bào đen trong đuổi ra một con vô cùng mỹ mô hình tay, da như ngọc chất, tú kỳ thon dài, chỉ nhìn thấy con kia hoàn mỹ đến xảo đoạt thiên công tay, nhượng người tổng không nhận được mơ tưởng viễn vông, suy đoán nắm giữ như vậy một cái tay chủ nhân sẽ xảy ra đến cỡ nào tuyệt sắc đáng đáp.

Lâm Hà xưa nay yêu mỹ nam tử, đối với thân thể của nam nhân cũng biết sơ lược, vì lẽ đó chỉ nhìn thấy này con tay, hai mắt tỏa ánh sáng, trái tim thịch thịch nhảy, đột nhiên chờ mong lên này mũi tròn dưới hình dáng.

Cái tay kia chậm rãi đỡ lấy mũi tròn biên giới, chậm rãi đem kéo, lộ ra ưu mỹ hồng hào môi đỏ, sau đó là sống mũi thẳng tắp, đến cặp kia có chút hẹp dài nhưng cũng không là truyền thống mắt phượng đẹp đẽ tròn mắt... Đương này người khuôn mặt rốt cục lộ ra thời, phổ trên có chốc lát yên tĩnh.

"Thất tiểu thư, vị này chính là tại hạ bằng hữu."

Lâm Dương âm thanh vang lên sau, Lâm Hà phương phản ứng lại, hít vào một hơi, hai mắt hận không thể dính ở Tur Lăng trên mặt, quá rất lâu, mới lưu luyến mà thu hồi ánh mắt. Vào lúc này, Lâm Hà nhìn về phía Lâm Dương ánh mắt vô cùng thân thiết, dĩ nhiên không còn là dùng hai cái lỗ mũi xem người, biểu hiện lại như cái khéo léo đại gia khuê tử.

"Lâm Dương, ta còn không có đa tạ ngươi cứu Lâm Trạ, ngươi lần này làm rất khá, ta hội mau chóng nhượng phụ thân đem tên của ngươi viết nhập Lâm gia dòng chính ngọc trong bia."

"Đa tạ Thất tiểu thư ưu ái." Lâm Dương như trước không quan tâm hơn thua.

Lâm Hà lại xả một chút nói, ở giữa ánh mắt vẫn luôn hướng về Tur Lăng bên kia phiêu, sau đó thấy hắn kéo lên mũi tròn, nhất thời lộ ra một mặt đáng tiếc về mặt, mãi đến tận Lâm Dương xảo diệu nói sang chuyện khác sau, mới lưu luyến không rời mà ly khai.

Chờ Lâm Hà sau khi rời đi, Lâm Dương cùng Tur Lăng cũng nhanh chóng về đến này phòng nhỏ.

Phủ về đến trong phòng, Lâm Dương liền không nhận được cau mày nói: "Tiền bối, Lâm Hà xem qua mặt của ngươi sau, chỉ sợ sẽ không giảng hoà." Nếu không là Tur Lăng tu vi đặt tại ở nơi đó, Lâm Dương kém một chút không nhận được muốn đem hắn đập một trận, vừa này tình huống đó là lỗ mặt thời

điểm sao? Biết rõ Lâm Hà cổ quái, biết rõ chính mình này trương họa thủy mặt, hấn này một ló mặt, không phải nói rõ nhưng Lâm Hà ghi nhớ sao?

Tư Lăng pha ẩm Xuân Sơn Xuân Vũ, rót hai chén, đem một chén đẩy lên trước mặt hấn, mới nói: "Vậy hãy để cho nàng ghi nhớ hảo." Nói, liếc hấn một chút, nếu là lúc đó tình huống dưới hấn trực tiếp như vậy đi rồi, Lâm Dương không bị vị kia lỗ mũi xem người Thất tiểu thư dẫn vật chết mới là lạ, hấn hiện tại còn muốn dùng người, cũng không muốn nhượng này chân chạy tiểu đệ ra cái gì bất ngờ. "Ân, nghe nói nàng so với Lâm Trạ còn phải chủ nhà họ Lâm yêu thích, lẽ ra có thể tùy ý ra vào Lâm gia kho hàng chứ?"

Lâm Dương nhú mày, không nghĩ tới Tư Lăng là đánh ý đồ này. Nguyên bản án kế hoạch của bọn họ, đầu tiên là trà trộn vào Lâm gia, sau đó mượn Lâm Trạ tay đi kho hàng ăn cắp địa đồ. Mà Lâm Hà nơi này, Lâm Dương vừa bắt đầu liền đem nàng loại bỏ ra kế hoạch ngoại, này hoàn toàn là vì Tư Lăng dụng mạo suy nghĩ.

"Người nói đúng, gia chủ xác thực sủng ái nhất chính là Lâm Hà, nghe nói Lâm Hà có thể tự do ra vào kho hàng, trong phòng kho đồ vật theo nàng mang tới vui đùa. Đương nhiên, đây chỉ là mặt ngoài xem ra, kỳ thực Lâm Hà muốn tiến vào kho hàng, nhất định phải đi gia chủ này trong bất được mở ra kho hàng đại trận Ngọc Bài, gia chủ cũng không thể làm cho nàng tùy tiện tiện tiện đem kho hàng đồ vật lấy đi, không tốt đối với Lâm gia cái khác người giao cho."

Tư Lăng gật đầu, "Tìm cái thời cơ, chúng ta tiếp cận Lâm Hà, từ nàng này trong bất được mở ra kho hàng trận pháp Ngọc Bài, cái khác liền giao cho ta."

Lâm Dương sau khi nghe xong, biết hấn có kế hoạch khác, liền cũng không cần phải nhiều lời nữa, lập tức ngồi ở chỗ đó bắt đầu chu đáo mà kế hoạch lên, kế hoạch ban đầu hết hiệu lực, lại đem Tư Lăng vừa nảy đề nghị gia nhập trong kế hoạch, lại đem kế hoạch bóc một lần, đem một ít cần thiết phải chú ý địa phương bổ sung lên, khiến kế hoạch khả năng không có sơ hở nào.

Quá một canh giờ, Lâm Dương liền đem kế hoạch của hấn nói cho Tư Lăng, Tư Lăng chăm chú lắng nghe, không nhịn được cảm khái, tuy rằng gặp phải cái này Lâm Dương sau, cảm giác chính là cái hổ cha hàng, nhưng không phải không thừa nhận, hấn nhất đến bảo, đem sự tình giao cho hấn, hấn sẽ tự động góp một viên gạch, hoàn thiện lại hoàn thiện, mọi phương diện đều bù đắp, hấn liền đầu óc cũng không cần động.

Cho nên nói, cũng không phải hấn lãnh diễm cao quý bất động não, hoàn toàn là này con quý tu đều ôm đồm, còn phí cái kia tâm làm gì.

Chờ Lâm Dương sau khi nói xong, Tư Lăng vỗ bàn một cái, nói rằng: "Cứ làm như thế! Người đi an bài đi."

"..." Như thế lãnh diễm cao quý không động não thật sự được chứ?

Lại quá hai ngày, Lâm Dương lại đây nói cho Tư Lăng, bọn hấn có thể chuyển tới Lâm gia bát cho địa phương của bọn họ ở, cũng coi như là bắt đầu rồi kế hoạch bước thứ nhất. Hơn nữa, lần này bọn hấn trụ không phải nguyên bản ngoại viện, dĩ nhiên là nội viện một gian sân, vì sao đột nhiên từ ngoại viện biến thành nội viện, Lâm Dương hơi hột mà nói, này hoàn toàn là Lâm Hà cùng Lâm Trạ công lao.

Tư Lăng nhất thời đối với này đen đuôi quý tu bội phục không thôi, cũng không biết hấn làm sao chấp chôn Lâm Hà cùng Lâm Trạ, thậm chí ngay cả hấn vấn đề thân phận đều giải quyết, không có bất kỳ khó khăn mà cùng hấn đồng thời tiến vào Lâm gia chủ trạch.

Tư Lăng đem túi trữ vật tới eo lưng bịt lại, đạ đạ ống tay áo, nói rằng: "Hảo, chúng ta đi thôi."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Phát điên a

Lâm Dương từ bên ngoài đi tới, đối với ở đã tọa trong người nói rằng: "Tiền bối, Thất tiểu thư muốn gặp người."

Tư Lăng mở mắt ra, nhìn phía hấn, gật đầu tỏ ra hiểu rõ.

Lâm Dương khoe môi bên lộ ra như có như không mỉm cười, cùng Tư Lăng cùng ra ngoài hướng về Lâm Hà sở cư sân bước đi, đường trên Lâm Dương truyền âm nói: "Gia chủ tam ngày trước bế quan, bế quan trước cho Lâm Hà mở ra kho hàng đại trận Ngọc Bài, chúng ta vừa vặn có thể sẵn thời cơ này hành động."

Tư Lăng không nhịn được liếc mắt nhìn hấn, vào ở Lâm gia chủ trạch có một tháng, cũng không biết này Lâm Dương làm sao chấp chôn Lâm Hà cùng Lâm Trạ, hiện tại Lâm Dương nhưng là này tỷ đệ hai bên người người tâm phúc, mấy ngày trước Lâm Trạ bị dao động đi làm nhiệm vụ, Lâm Hà mấy lần tam lật muốn gặp hấn, cũng bị Lâm Dương chấp chôn đi. Còn Lâm Hà sở dĩ biết cái này giống như tích cực lại chạy đi hướng về Lâm gia gia chủ nắm kho hàng đại trận Ngọc Bài, cũng là Lâm Dương ở sau lưng thúc đẩy kết quả.

Thực sự là chơi đến một tay âm mưu hay, là một nhân tài a!

Lâm Dương không biết hán này một chút là có ý gì, coi như biết cũng làm bộ không nhìn thấy.

Hai người đi tới Lâm Hà Tiên Hà viện, sân rất lớn, thực đầy kỳ hoa dị thảo, hơn nữa trong vườn hoa lại vẫn nuôi hai con một loại vô cùng quý giá Tiên Tiên thú, chuyên môn cung nữ tu xem xét một loại mỹ lệ yêu thú, đồng thời chúng nó trên người hội phân bố một loại vô cùng mê người dị hương, nữ tu bình thường thu thập loại này dị hương đến chế tác hương liệu, khiến trên người mình duy trì loại này hương vị. Đương nhiên, bởi vì loại này yêu thú khó tìm, vì lẽ đó toàn bộ Quý Vương thành, cũng chỉ có Lâm Hà nhất nhân nắm giữ Tiên Tiên thú, cho tới nhận thức Lâm Hà người đều biết loại này dị hương là năng đặc thù một trong.

Tư Lăng nhìn thấy này hai con vô cùng mỹ lệ thú, nhất thời toàn bộ người cũng không tốt, dùng oán hận tầm mắt khoét Lâm Dương một cái. Này, ngày hôm trước đem ra nhượng hán huân ở trên người chính là loại này Tiên Tiên thú dị hương chứ? Lúc đó hán còn không hiểu ra sao, chỉ vì Lâm Dương nói đây là kế hoạch, liền không có suy nghĩ nhiều.

Lâm Dương cứng ngắc dưới, thấy cũng lại ần giấu không đi xuống, nhắm mắt truyền âm nói: "Tiền bối, vì về nhân giới, ngươi liền nhẫn nại một chút đi."

"..." Bị giẫm chân đau cảm giác thực sự là quá không tốt.

Bọn hán vừa qua khỏi hoa viên, liền nhìn thấy Lâm Hà một mặt trang B mà chấp tay đứng ở phía trước trong lầu các, một bộ phiêu dật tiên nữ váy dài quần xuyên ra mấy phần tiên khí, bất quá này khát khao hùng hực tâm mắt phá hoại này phần tiên khí, một bộ hình như phải tùy thời đem người nào đó đánh gục thân tình.

Tư Lăng trong lòng rung mình một cái, mau mau kiểm dưới mí mắt, miễn cho không khống chế được đem này vị muốn đẩy ngã hán song tu Đại tiểu thư quát bay.

"Thất tiểu thư, chúng ta đến rồi." Lâm Dương khom người nói.

Lâm Hà ừm một tiếng, nhìn Tư Lăng gương mặt đó, ám nuốt ngụm nước bọt.

Lâm Dương quả nhiên là chơi đến một tay âm mưu hay, mang theo Tư Lăng đồng thời tiến vào Lâm gia sau, vẫn luôn ngăn Lâm Hà thấy Tư Lăng, tận thời gian vừa vặn, không dài không ngắn, vừa vặn đến Lâm Hà nhìn được lòng ngứa ngáy khó nhịn điểm giới hạn thời, trùng hợp nhà ra đem Tư Lăng mang đến, Lâm Hà mặc dù khát khao đến hạn không thể đem người đẩy, nhưng cái khó gặp được đến như vậy hợp nàng tâm ý tuyệt thế mỹ nam tử, lại đang loại này nhẫn nại đến cực hạn thời điểm, đương nhiên phải rít rề mấy phần, cũng không bằng tượng đối với dĩ vãng những người đàn ông kia bình thường nhượng Lâm gia tu sĩ cấp cao che bọn hán tu vì do nàng tùy ý đùa bỡn chơi. Cái này cũng là Lâm Dương chỗ cao minh, đối với Lâm Hà trong lòng nắm đến cực chuẩn, mới sẽ làm Lâm Hà ngoại lệ không có nhượng người đem Tư Lăng tu vì niệm phong lại.

Lâm Dương buông xuống dưới mí mắt, che giấu trong mắt tâm tình, lại khen tặng vài tiếng, liền xin cáo lui. Tiếp đó, liền giao cho Tư Lăng.

Chờ ra Tiên Hà viện sau, Lâm Dương tìm cái địa phương không người trốn, bắt đầu kiên nhẫn bắt đầu chờ đợi.

Quá khoảng một canh giờ, Lâm Hà ra đến rồi, nhìn nàng váy dài phiêu phiêu, một bộ lỗ mũi xem người chiêu thức, không có người cảm giác được không chút nào đứng, thậm chí ngay cả Lâm Dương cũng có chút há hốc mồm, do dự có nên hay không đi ra ngoài thời, một thanh âm ở đầu óc hán vang lên.

"Lâm Dương, còn không ra đến."

Lâm Dương trong thức hải có Tư Lăng một tia thần thức, đối với hơi thở của hán là cực quen thuộc, há hốc mồm một chút, phương đi ra, chần chờ một lúc, khom người gọi nói: "Thất tiểu thư."

"Lâm Hà" dùng lỗ mũi hừ một tiếng, kiêu hoành nói: "Theo ta cùng đi kho hàng."

Lần này, Lâm Dương xác định cái này "Thất tiểu thư" là Tư Lăng, nhất thời giật mình không thôi, không biết hán dùng cách gì dĩ nhiên có thể đem chính mình biến thành Lâm Hà, hơn nữa gương mặt đó không có một chút nào kẻ hở, dùng thần thức dò xét dĩ nhiên cũng không cách nào cãi ra thật giả. Thêm vào hán nguyên bản liền để Tư Lăng huân ở trên người Tiên Tiên thú dị hương, đây chính là hết thảy biết Lâm Hà nhân thân trên đặc thù một trong, vì lẽ đó căn bản là không hề kẻ hở.

Tư Lăng bày Lâm Hà thường ngày cái giá, một bộ lỗ mũi xem người hung hăng hình thức, cùng nhau đi tới dĩ nhiên không có người phát giác dị dạng, mà trong Lâm gia, đối với Lâm Hà quen thuộc nhất chính là Lâm gia gia chủ cùng Lâm Trạ, bất quá một cái bề quan một cái làm nhiệm vụ đi tới, vì lẽ đó hoàn toàn không cần lo lắng sẽ bị người nhận ra không giống.

Liền đang đến gần kho hàng thời, gặp phải hôm nay thủ kho hàng Lâm gia dòng chính đệ tử một trong Lâm Thận. Lâm Thận như tên của hán giống như vậy, là cái người cẩn thận, nhìn thấy Lâm Hà cùng Lâm Dương đồng thời lại đây thời, trong mắt xẹt qua mấy phần u quang, đem bọn hán ngăn lại.

Tư Lăng học Lâm Hà dáng dấp, một bộ bị mạo phạm vẻ mặt, không vui nói: "Ngươi làm gì? Ta muốn tiến vào kho hàng, nhưng là cha ta chấp thuận, còn chưa tránh ra?"

Lâm Thận một mặt nghiêm mặt, trong mắt chứa khinh bỉ, nói rằng: "Thất tiểu thư hôm nay lại muốn tìm chút bảo vật gì đi lấy lòng người nam nhân?"

Lâm Hà tiểu tính Lâm gia không người không biết không người không hiểu, nếu không là gia chủ nói rõ sùng che chở, e sợ loại này sắc đảm bao thiên lại không có gì tác dụng nữ nhân sớm đã bị ném đến ngoài thành bãi tha ma đi uy hung thú.

Lâm Hà chính là tiêu chuẩn khi nữ phách nam loại hình, phàm là nàng thấy vừa mắt nam nhân, mặc kệ tu vi cao thấp đều sẽ bị nàng thu, nhượng người đem bọn hắn tu vi che, sau đó khóa đến chính mình trong sân tùy tiện đùa bỡn chơi. Đương nhiên, như gặp phải hợp ý, nàng cũng sẽ làm ra một ít lấy lòng nam nhân hành vi, từ Lâm gia trong phòng kho sưu một ít khó gặp hiếm quý lấy lòng bọn hắn.

Bây giờ Lâm gia ai không biết Lâm Hà nhìn tới một người đàn ông, bất quá người đàn ông kia là Lâm Dương bằng hữu, Lâm Dương lại là Lâm Trâm ân nhân cứu mạng, xem ở đệ đệ mặt mũi, Lâm Hà không có tượng đi vắng giống như thủ đoạn bá đạo mà đem người cho trực tiếp trói đến trong phòng mình chơi, mà là bắt đầu rồi chơi rụt rè bộ này. Vì lẽ đó, bây giờ nhìn đến Lâm Hà mang theo Lâm Dương lại đây, bọn hắn cũng không kỳ quái, đều cho rằng nàng tật xấu lại phạm vào, muốn đi lấy lòng người đàn ông kia.

Tư Lăng lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, mũi vênh lên trời mà hừ một tiếng, lấy ra một tờ Ngọc Bài vỗ tới trên mặt hắn.

Lâm Thận cũng không có bất luận cái gì không vui, kiểm tra Ngọc Bài thật giả sau, đem trả lại Tư Lăng, phương nhượng bọn hắn thông qua, bất quá vẫn là tốt bụng mà đáp: "Thất tiểu thư, trong tay ngươi này trương Ngọc Bài chỉ cho phép trên một lầu hai, lầu ba có trận pháp đặc biệt, hi vọng ngươi đừng kích động mà lấy thân thí nghiệm trận pháp lợi hại."

"Ai cần ngươi lo!"

"..."

Lâm Dương cúi đầu, nhìn Tư Lăng đem Lâm Hà loại kia tiểu tính biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn, hầu như có chút trong gió ngổn ngang, hoài nghi Tư Lăng có phải là đem Lâm Hà sưu hồn, mới khả năng phản ứng như vậy chân thực.

Bởi vì có Ngọc Bài, vì lẽ đó hai người rất thuận lợi mà tiến vào kho hàng.

Mở ra kho hàng sau, này ngọc đẹp mắt mục đích các loại kỳ trân dị bảo kém một chút thiếu mùi Tiểu Lăng Tử nhôm hợp kim mắt, âm thầm nuốt ngậm nước bọt, không để cho mình biểu hiện như vậy không có kiên thức. Lâm gia kho hàng tổng cộng có năm tầng, trong đó một lầu hai đồ vật Lâm Hà là có thể tùy ý nắm mang tới chơi, nhưng lầu ba lấy trên đồ vật, nghe nói liền Lâm Hà cũng không có đi vào, cũng không biết bên trong bày đặt cái gì càng hiếm quý bảo vật.

Tư Lăng nhìn về phía Lâm Dương, Lâm Dương suy tư một chút, hồi đáp: "Tiền bối, chúng ta khả năng muốn dành thời gian, ta cũng không biết tám bản đồ kia để ở nơi đâu. Nếu là không ở một lầu hai..."

Lâm Dương còn chưa nói hết, nhưng hai người trong lòng biết nếu thật sự là ở lầu ba, hai người chỉ có xông một đường, đến lúc đó là phiền phức không ngừng.

Không thời gian làm phiền, Tư Lăng trực tiếp đem Tiểu Yêu Liên cùng Tiểu Khôi đồng thời gọi ra làm việc, cần phải ở một hai tầng trong tìm kiếm ra tám bản đồ kia.

Giữa lúc Tư Lăng cùng Lâm Dương tìm đến vô cùng lo lắng thời, quay đầu nhìn lại, kém một chút muốn đem này hai con yêu cho đánh bay. Hai người các ngươi chỉ vừa đi một bên cầm túi trữ vật đem trong phòng kho bảo vật điên cuồng quét vào túi trữ vật hành vi tính thần mã a?

Tư Lăng trực tiếp một con một cái sau não đập, chỉ tiếc mài sắt không nên kim nói: "Trước tiên tìm địa đồ quan trọng, bảo vật tuy rằng không chê nhiều, nhưng cũng phải nắm hữu dụng, vô dụng các ngươi nắm như vậy nhiều làm gì? Muốn cho Lâm gia phát hiện mất trộm sau đó khắp thế giới truy sát chúng ta sao? Trộm cũng có đạo!"

Hai con yêu một ngày thơ một vô tội nhìn hắn, bị giáo huấn sau, càng ngày càng vô tội, tỉnh tỉnh mà nhìn hắn, sau đó gật đầu tỏ ra hiểu rõ, nhưng là chờ Tư Lăng xoay người sau, lại bắt đầu tiếp tục phát điên mà quét bảo vật.

Lâm Dương: "...". Nằm tao, loại này nhận quá rút mao hành vi vì mao cảm thấy đến chịu đến Trọng Thiên đại gia sai khiến a? Thực sự là quá phát điên rồi!

Đệ nhất lầu không có tìm được địa đồ, hai người không thể làm gì khác hơn là trên lầu hai.

Khả năng Lâm Dương xui xẻo rồi mười năm, hiện tại tuy rằng không phải "Vương giả trở về", nhưng cũng lấy một bộ người thắng sắc mặt trở về, vì lẽ đó vận mệnh hay vẫn là đứng ở hắn này trong, dĩ nhiên thật sự nhượng hắn ở một góc góc trong tìm ra này trương phủ thành chủ địa đồ, có thể nói là hết con bị cực đến hồi thái lai.

"Tiền bối, tìm tới rồi!" Có lẽ là quá mức kinh hãi, Lâm Dương cũng có chút không ngừng được tỏ rõ vẻ sắc mặt vui mừng.

Tư Lăng trong lòng vui vẻ, nói: "Được, chúng ta đi."

Dứt lời, Tư Lăng không để ý tới còn đang điên cuồng vét kho hàng hai con yêu, đưa chúng nó liền cùng chúng nó túi trữ vật đồng thời thu rồi trở lại. Lâm Dương liếc nhìn chuyên đến gần như một lầu hai, biết như việc này bại lộ, Lâm Hà cùng chính mình cũng ăn không được nuốt tới đi, xem ra không thể tự chủ hẳn lựa chọn.

Giả vờ bình tĩnh mà ra kho hàng sau, hai người lại trở về Lâm Hà Tiền Hà viện. Lâm Hà vì cùng Tư Lăng vượt qua một cái mỷ hảo hai người thế giới, sớm đã đem Tiền Hà trong viện những người đàn ông kia cùng tôi tớ đuổi ra ngoài, vì lẽ đó lần này đứng là tiện nghi bọn hắn.

Hai cái đại nam nhân trực tiếp xông vào Lâm Hà khuê phòng, bên trong không có người. Ở Lâm Dương đóng kỹ cửa sau, liền thấy Tư Lăng trải qua khôi phục chính mình hình dáng, sau đó cúi người xuống, từ gầm giường kéo ra bị trói gô Lâm Hà.

Lâm Dương: "... " Làm cái tiền bối, như vậy tiểu nhân hành vi thật sự đại trượng phu sao?

Lâm Hà lúc này hôn mê bất tỉnh, trên mặt hiện ra màu xanh, vừa nhìn chính là trúng độc. Tư Lăng đưa nàng ném đến giường trên, đem cột nàng dây thừng mở ra, điểm xuống trán của nàng, thu hồi một chút độc tố. Nay độc là Trọng Thiên lúc trước đẩy vào trong cơ thể hắn bảo vệ độc tố của hắn một trong, vẫn luôn bị hắn giữ. Tư Lăng không có muốn nàng mệnh, chỉ là dùng nửa năm lượng, làm cho nàng hôn mê nửa năm, hảo thuận tiện bọn hắn làm việc.

Sắp hiện ra trận bố trí một phen, hai người liền đi ra ngoài, đồng thời Lâm Dương cũng trong bóng tối bắt đầu dùng hắc ở Lâm gia thu mua ám cộc, nhưng bọn hắn đi nói cho cái khác người, Lâm Hà có cảm giác ngộ, muốn bề quan tu luyện, không có nàng dẫn dắt, không phải đến quấy rối nàng. Cũng bởi vì Lâm Hà ở người của Lâm gia duyên không được, mọi người nghe được tin tức này sau, căn bản không thể nào quan tâm, theo nàng đi tới.

Trong bóng tối bố trí kỹ càng tất cả sau, Lâm Dương tìm cái Lâm gia ban bố không lớn không nhỏ nhiệm vụ, lĩnh nhiệm vụ liền dẫn Tư Lăng cùng ra ngoài. Nay Lâm gia có thể nói là lúc đi vào khó đi ra ngoài thời cũng khó, vào ở trong Lâm gia viện người, ra vào đều phải muốn đăng ký, nếu là bình thường vô cùng vụ, cũng không thể tùy tiện tiện mà ly khai, là lấy bọn hắn mới chịu đi lĩnh một cái nhiệm vụ làm che giấu.

Hai người ra thành sau, ở ngoài thành đi dạo mấy ngày, sau đó lại trở về Quý Vương thành, bắt đầu bước kế tiếp kế hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 165: Xoa đại gia người

Tư Lăng cùng Lâm Dương ngồi ở đó cho thuê trong phòng, nghiên cứu bản đồ trên bàn.

Nếu là phủ thành chủ địa đồ, tuy là vì Lâm gia nắm giữ, nhưng mặt trên cũng có chút phòng tiết lộ thủ đoạn, có rất nhiều nơi bị dùng cấm chế cho mơ hồ xử lý, chỉ có đem cấm chế mở ra, mới có thể đưa nó bộ mặt thật từng cái hoàn nguyên. Hiện tại bọn hắn trải qua phá hai cái cấm chế, còn có năm cái địa phương cấm chế chưa phá, mà này phá giải hai cái cấm chế địa phương, nhưng là không có đánh dấu đi về nhân giới truyền tống trận vị trí.

"Đúng rồi, Lâm gia gần đây có cái gì tin tức sao?" Tư Lăng bên nghiên cứu địa đồ trên cấm chế vừa hỏi.

"Còn không có." Lâm Dương trầm giọng đáp, trong thanh âm lộ ra một chút sung sướng, "Lâm gia mặc dù là cái gia tộc lớn, bên trong chia làm rất nhiều thế lực nhỏ đoàn thể, bất quá Lâm gia nắm giữ cao nhất quyền lợi hay vẫn là gia chủ, liền các trưởng lão cũng càng bất quá gia chủ đi, thậm chí không có thể chỉ phối gia chủ quyết định. Lâm gia kho hàng xưa nay chỉ có gia chủ thụ ý người mới có thể đi vào, coi như Trưởng lão muốn đi vào cũng nhất định phải có gia chủ Ngọc Bài mới được. Lần này gia chủ bề quan, phòng chừng hội có một quãng thời gian, hơn nữa ta từ Lâm Hà này trong nghe qua, lần này gia chủ chỉ cho Lâm Hà kho hàng đại trận Ngọc Bài, vì lẽ đó ở gia chủ chưa xuất quan trước, sẽ không có người tiến vào kho hàng, cũng không sẽ phát hiện kho hàng một hai tầng đồ vật mất trộm."

Cái này cũng là vì sao lúc đó hai con yêu như vậy phát điên mà chuyển hết rồi kho hàng hắn không có hé răng nguyên nhân, thậm chí ước gì lường yêu nhiều chuyển một ít, nhưng Lâm gia thật đau một hồi. Ngược lại chờ Lâm gia phát hiện kho hàng mất trộm sau, bọn hắn phòng chừng đã sớm không ở Quý giới.

Tư Lăng liếc mắt nhìn hắn, nơi nào không nhìn ra bình thường cái này cực hội ẩn giấu bảo vệ mình Quý tu trong lòng sung sướng, đại khái cảm thấy khả năng hồ đến Lâm gia, đối với hắn mà nói thật cao hứng, xem ra chuyện năm đó cũng làm cho trong lòng hắn oán hận không ngớt, chỉ là vẫn luôn không có cơ hội cũng không có năng lực báo thù thôi.

Tư Lăng ở Lâm gia một tháng, tự nhiên cũng biết rồi Lâm Dương chuyện năm đó, hoàn toàn là cái đen đủi, Lâm gia dòng chính đệ tử gây họa, đắc tội rồi một cái khác gia tộc người, Lâm gia không có cách nào, chỉ có thể đẩy ra một cái người đi làm người chết thế, mà lúc đó cũng tham dự nhiệm vụ Lâm Dương đầu tiên là bị người trong bóng tối hãm hại, lại nhân hắn vừa là Lâm gia bàng chi lại thực lực không mới dạng, vì lẽ đó hi sinh hắn cũng là chuyện tất lẽ dĩ ngẫu.

Biết Lâm gia phòng chừng muốn rất lâu mới hội phản ứng lại kho hàng bị trộm sự tình, vì lẽ đó Tư Lăng trong lúc nhất thời cũng không lo lắng, kể sách hiện thời, chính là trước đem địa đồ cấm chế cho phá, tìm ra truyền tống trận vị trí nơi.

Ngay khi Tư Lăng không ngày không đêm mà phá giải cấm chế thời, Lâm Dương cũng không nhàn rỗi, dành thời gian tu luyện.

Đối với Lâm Dương an bài, Tư Lăng sớm có định đoạt, tá ma giết lừa tâm tư đó là hoàn toàn không có, hắn bản quyết định trở về nhân giới thời, liền đem này sợi thần thức thu trở lại, không lại lợi dụng nó đến khống chế Lâm Dương, cũng coi như là còn Lâm Dương một cái tự do. Bất quá theo hai người đồng thời hành động, Lâm Dương trải qua là lưỡng chân đồng thời chuyển xuống nước, nhưng hắn không thấp chân là hoàn toàn không thể nào, biết này Quý giới chính mình là không thể ở lại : sững sờ. Thêm vào Lâm Dương chính mình cũng là cái chủ ý đại, căn bản không cần Tư Lăng nói cái gì, chính hắn liền đến biểu trưng tâm.

"Tiền bối, ta cùng các người vừa đi nhân giới." Lâm Dương trịnh trọng nói.

Tư Lăng không ngạc nhiên chút nào, đang nghe Lâm Dương kể hoạch sau, trong lòng hắn liền có cảm giác, như những chuyện này bạo lộ ra, Lâm Dương sẽ gặp đối với Lâm gia toàn diện truy sát, ở Quý giới trong chỉ có trốn trốn tránh tránh cả đời, còn không bằng đi nhân giới xông vào một lần. Hơn nữa nhân giới không bằng Quý giới giống như Nhân tu cùng Quý tu giới hạn rõ ràng, nhân giới trong còn có một cái Quý Vực, này bên trong là Quý tu địa bàn, Nhân tu cũng có thể đi, Quý tu cùng Nhân tu ở Quý Vực trong đều là tương an vô sự. Mà lại chỉ cần Quý tu không mưu toan thôn phệ Nhân tu linh hồn tu luyện, Nhân tu đại thể sẽ không thật sự đem bọn hắn đuổi tận giết tuyệt.

"Đi tới nhân giới sau, ta liền đi Quý Vực, sẽ không phiền phức đến tiền bối." Lâm Dương đại nghĩa凛 nhiên mà nói, sau đó lại bổ sung một câu: "Nếu là tiền bối có nhu cầu gì Lâm Dương địa phương, Lâm Dương tất nhiên là toàn lực ứng phó."

Tư Lăng tựa như cười mà không phải cười, không có nói hảo hoặc không tốt.

Lâm Dương mặc dù có chút thất vọng, nhưng vẫn là mặt dày, đem dính trên Tư Lăng kế hoạch tiến hành tới cùng. Không có cách nào, hắn phát hiện theo cái này Nhân tu đồng thời chung quanh lang bạt, thực sự là chỗ tốt quá nhiều, hơn nữa so với ở Lâm gia loại kia nguội tu luyện, loại này ở nghịch cảnh trong đột phá, ở run trong tiến bộ, thu hoạch các loại dị bảo, cảm giác không nên quá sáng khoái. Đương nhiên, trong đó một cái nhưng hắn quyết định vô cùng kiên quyết theo sát xác định Tư Lăng một nhóm nguyên nhân, là nhìn ra đám người kia phẩm tính, nói xuôi được tục một điểm, chính là đều là ngốc xoa, theo bọn hắn có thịt ăn, sẽ không bỏ xuống đồng bạn.

Lại bỏ ra một tháng, Tư Lăng rốt cục đem địa đồ cấm chế phá giải, hai người trên địa đồ xem lướt qua, sau đó mục tiêu xác định ở trong phủ thành chủ Tây khu một chỗ cấm địa.

"Tiền bối, ta nghe nói phủ thành chủ Tây khu cấm địa trong có một tên Hóa Thần tu sĩ ở đây trấn thủ cấm địa, tên này Hóa Thần tu sĩ cũng là phủ thành chủ cung phụng tu sĩ, chúng ta chuyên này có thể có chút phiền phức."

Tư Lăng ngón tay thổi qua địa đồ, vẻ mặt lạnh lùng, coi như là phiền phức cũng phải trên, cũng không thể thật sự ở Quý giới ngốc đến này Hóa Thần tu sĩ mãi đến tận phi thăng lên giới chứ? Bất quá, Ân Thân phủ muốn nhiều họa một ít mới được, đặc biệt thất phẩm ẩn thân hồn phủ. Ân Thân phủ càng cao giai, ẩn giấu hiệu quả càng tốt. Đương nhiên, lấy Hóa Thần tu sĩ thần thông, bọn hắn tuy rằng không nhìn thấy ẩn Ẩn Thân phủ tu sĩ, nhưng cũng khả năng bằng thần thức mạnh mẽ cảm ứng được. Đương nhiên, nếu là cao giai Ẩn Thân phủ, Hóa Thần tu sĩ cảm giác cũng là có hạn. Chỉ tiếc Tư Lăng hiện tại nhiều nhất chỉ có thể họa ra thất phẩm Ẩn Thân phủ, chỉ có cửu phẩm Ẩn Thân phủ mới khả năng hoàn toàn mà giấu diếm được Hóa Thần tu sĩ thần thức lùng bắt.

Nếu linh phủ phương diện không xong rồi, Tư Lăng chỉ có thể đem chủ ý đánh tới hồn trên bùa, thất phẩm hồn phủ thành công suất thấp đến đáng thương, nhưng hắn rất lòng chua xót, bất quá vì tương lai, Tư Lăng cũng chỉ có liều mạng.

Lấy chắc chủ ý sau, Tư Lăng lại bắt đầu tích cực tập trung vào chế ra hồn trong, bận rộn một tháng sau, mới thành công bốn tám thất phẩm ẩn thân hồn phủ.

Tất cả chuẩn bị thỏa đáng, chỉ còn chờ cơ hội.

Tư Lăng mở ra Truyền Âm phủ, liên hệ không biết ẩn nấp ở Quý Vương thành trong cái nào nơi Dương Huy.

"Tư đạo hữu quả nhiên lợi hại, nhanh như vậy liền tìm được truyền tống trận." Dương Huy cười một trận than thở.

Tư Lăng lười nghe hắn phí lời, hỏi: "Chúng ta quyết định sau ba ngày hành động."

Bên kia Dương Huy trầm mặc dưới, mới nói: "Được, đến lúc đó chúng ta ở phủ thành chủ Tây khu Lê viên hội hợp."

Tư Lăng liếc nhìn địa đồ trên tiêu chí Tây khu Lê viên, không hề có một tiếng động cười gằn, trong miệng lại nói: "Được."

Đóng lại Truyền Âm phủ sau, Tư Lăng đứng lên, đem túi trữ vật đem trên eo nhất hệ, đối với có chút ngốc Quý tu nói: "Bắt đầu hành động."

"... Không phải sau ba ngày sao?" Quý tu sững sờ sững sờ.

"Đó là Dương Huy, không phải chúng ta." Tư Lăng mặt xem ngốc xoa vẻ mặt nhìn hắn, "Người ngốc a, chờ hắn đến liên lụy chúng ta, tiên hạ thủ vi cường quan trọng."

"..." Bị cái ngốc xoa nói ngốc cái gì thực sự là quá nháo tâm. Hơn nữa, không phải lấy tâm ma tuyên thệ sao? Như vậy lật lọng đối với sau đó tu hành bất lợi chứ?

Nhìn thấy vẻ mặt của hắn, Tư Lãng đột nhiên cảm thấy cùng này đen đui Quỷ tu phân cao thấp thật không sức lực. Ai nói tâm ma nổi lên thế sau không thể sớm chuẩn bị sẵn sàng, lẽ nào thật sự chờ cái kia không biết đánh âm mưu quỷ kế gì Dương Huy đến liên lụy bọn hắn sao? Cho nên nói, người thông minh có lúc nghĩ quá nhiều lo lắng quá nhiều, thật sự rất không tốt.

Dựa vào này hai tấm Ngọc Bài, hai người không tốn sức chút nào mà thông qua phủ thành chủ thủ phủ đại trận, sau đó trực tiếp leo tường ẩn vào phủ thành chủ. Cùng Dương Huy ước định tam thiên, nhưng ba ngày nay Tư Lãng có thể không quyết định liền ở lại cái gì đều không làm, tới trước thành chủ phủ trong giẫm giẫm điếm đi.

Tư Lãng đem một tờ Ân Thân phủ giao cho Quỷ tu, nhượng chính hắn quyết định, sau đó hướng về trên người mình vỗ một tấm, ẩn thân đi dạo phủ thành chủ.

Sau ba ngày.

Không biết là hữu tâm hay là vô tình, đến hội họp thời gian, Tây khu Lê viên nhưng không có bất luận một ai tới chỗ nào, thậm chí ngay cả phủ thành chủ tuần tra thị vệ cũng tách ra nơi đây. Tư Lãng cảm giác được chính mình bố trí ở Tây khu Lê viên cấm chế không có bị xúc động cảnh kỳ, cười lạnh một tiếng, mang theo Lâm Dương đi tây khu cấm địa chạy đi.

Đến cấm địa trước cửa, ngẩng đầu có thể nhìn thấy này cấm địa trong hoàn cảnh thanh u, giống như giới trần tục trong Giang Nam thanh nhàn u tĩnh đình đài lầu các, tinh xảo tinh xảo. Tư Lãng ánh mắt vi trầm, tuy rằng mắt thường không có phát hiện bất kỳ không thích hợp, nhưng thần thức lặng yên phục cái thời, phát hiện bên trong khắp nơi là cấm chế, thậm chí trong bóng tối không biết tiềm tàng bao nhiêu nguy hiểm. Mà này nơi đi về nhân giới truyền tông trận, ngay khi cấm địa trong một đồng xem ra giống như Giang Nam nữ tử Tú Lâu trong tầng thứ hai.

Mà thôi Lâm Dương tu vi, này càng là chẳng phát hiện bất cứ thứ gì. Bất quá hắn cực hội quan sát sắc mặt cử chỉ, có thể từ Tư Lãng trên mặt một ít vi diệu về mặt phán đoán nơi này độ nguy hiểm.

Tư Lãng đem hai tấm thất phẩm ẩn thân hồn phủ lấy ra, vỗ một tấm ở Lâm Dương trên người, trên người mình cũng vỗ một tấm, sau đó trực tiếp dùng hồn lực dây thừng đem Quỷ tu trói lại đương điều phiêu, mang theo hắn tiến vào cấm địa, như vậy cũng tránh khỏi hai người đi lạc khả năng.

Lâm Dương: "... "Đương điều cái gì thực sự là quá nháo tâm có hay không?

Thất phẩm ẩn thân hồn phủ trải qua tương đương với bát phẩm linh phủ, này cho Tư Lãng một ít tự tin, cũng phóng to胆子 mà tiến vào cấm địa, sát cấm chế biên giới tiến lên, bất quá ngăn ngăn mấy phút lộ trình, lại làm cho hắn đi rồi nửa ngày, có thể thấy được mỗi một bước không dễ.

Rốt cục đi tới lầu các, Tư Lãng đem hồn phủ thu cẩn thận, hai người thẳng đến tầng thứ hai, sau đó bắt đầu lấy ra linh thạch bố trí truyền tông trận.

Truyền tông trận này phỏng chừng rất lâu không dùng, xem ra có chút bất ổn, Tư Lãng trong lòng thấp thỏm, hi vọng nó có thể chống đỡ đến chính mình về đến nhân giới. Trong Truyền Tông trận có mười tám cái lún xuống máng, Tư Lãng tìm tòi trận, suy nghĩ một chút trước tiên dùng linh phủ ở phụ cận bày cái đơn giản Liễm Tức trận, sau đó mới lấy ra mười tám viên linh thạch thượng phẩm bắt đầu đưa chúng nó lần lượt đánh vào những cái kia máng trong.

Linh thạch thượng phẩm sóng linh lực vô cùng mãnh liệt, nếu không phải là có Liễm Tức trận, sợ hơi thở này đã sớm tiết lộ ra ngoài nhượng người phát hiện. Ngay khi Tư Lãng đem cuối cùng một viên linh thạch đánh vào trong Truyền Tông trận thời, Dương Huy khí tức rốt cục ở cấm địa trong xuất hiện, trực tiếp hướng về nơi này đập tới. Mà nhượng Tư Lãng sắc mặt khó coi chính là, không chỉ Dương Huy, phía sau hắn còn có mấy đạo hơi thở mạnh mẽ, mà lại đều đang là Nguyên Anh tu vi.

"Tu đạo hữu, nhanh, chúng ta đi!" Dương Huy gấp gấp mà gọi nói.

Không cần Dương Huy nói, Tư Lãng cũng biết lúc này tình huống khẩn cấp, chỉ là cái tên này làm cái gì, dĩ nhiên rước lấy phủ thành chủ điều động Nguyên Anh tu sĩ đến truy sát hắn?

Đúng là Lâm Dương chỉ liếc nhìn, liền kinh hãi nói: "Đương tiền bối, lẽ nào người trộm trong phủ thành chủ Thanh Phách châu?" Mấy cái Nguyên Anh tu sĩ kia chính là thủ hộ Thanh Phách châu tu sĩ, nhìn thấy bọn hắn, rất nhanh sẽ khả năng liên tưởng đến tầng này.

Dương Huy hướng hắn cười lộ ra một miệng răng trắng, xem ra nhưng là âm u cực kỳ.

Tư Lãng trong lòng giận dữ, quả nhiên là cái tìm đường chết gia hỏa, còn muốn liên lụy bọn hắn.

Hai người một quỷ đều biết lúc này tình huống nguy cấp vạn phần, đều không nói hai lời tiến vào truyền tông trận, bắt đầu bấm quyết khởi động truyền tông trận.

Ngay khi truyền tông trận sáng lên thời gian, đột nhiên một đạo giống như đèn từ chín tiêu bên trên lôi đình tức giận vang lên: "Thằng nhãi ranh người dám!", một đạo nguy hiểm uy thế kéo tới, loại kia hủy thiên diệt địa sợ hãi nhượng trong Truyền Tông trận người ngo ngắc cực kỳ, trở mắt mà nhìn lầu các trong nháy mắt hóa thành bột mịn, chỉ còn lại còn ở vận chuyển trong Truyền Tông trận mặt đất lão đà lão đảo mà ung hộ.

Tư Lãng khóa mắt sắp nứt, trở mắt mà nhìn tên kia Hóa Thần tu sĩ lại là một đạo công kích, hỏi huyệt, miễn cưỡng mà đem chuyển giao truyền quỹ tích đánh vạt ra, mà bọn hắn cũng đang vận vẹo trong Truyền Tông trận biến mất.

"Dương Huy, ta xoa đại gia ngươi!"

Biến mất trước, Tư Lăng cũng không nhận được nửa bạo tiếng miệng thô.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 166: Đều là ngọc xoa

Tư Lăng tỉnh lại thời điểm, nhìn thấy trên đầu phương lờng trương to nhỏ không đều đầu heo mặt, sợ đến kém một chút trực tiếp một đạo hồn lực đập tới, may là phản ứng rất nhanh, phát hiện này trương đầu heo mặt dưới bộ mặt thật, chỉ là đưa tay đem vùng mờ một chút.

"Tiền bối, ngươi rút cục tỉnh rồi!"

"Rút rút, Tư công tử, ngươi rút cục tỉnh rồi!"

"Lú lo thu!" Chủ nhân ngươi rút cục tỉnh rồi!

Tư Lăng ngồi dậy, nhưng mà chỉ là như thế cái động tác đơn giản, co rúm lồng ngực, nhượng hần không nhận được ho khan lên, khụ đến huyết đều ra đến rồi, mới cảm giác khá hơn một chút.

Đem bên mép vết máu xóa đi, Tư Lăng không thấy bên cạnh này mặt lộ lo lắng ba con, nhìn bốn phía phảng phất không nhìn thấy phần cuối hư không chỗ, hỏi: "Các ngươi biết nơi này là nơi nào sao?"

"Trong truyền thuyết Vô Tận Hư Không!" Lâm Dương một môi mà trả lời.

Tư Lăng sững sốt một chút, sau đó rơi vào trong trầm mặc.

Vô Tận Hư Không a... Thực sự là đủ suy, quả nhiên đi tới nơi này cái thế giới sau, hần chưa từng có đi qua vận may, mỗi khi coi chính mình thật vất vả đổi vận, thực tế tàn khốc rất nhanh lại bắt đầu hãm hại hần một đêm. Vô Tận Hư Không nghe nói là tự do ở hết thấy thế giới ở ngoài, xem ra chính là một mảnh hư vô hư không, không có phần cuối, không có mục đích, không hề tức giận, số may, sẽ đụng phải Vô Tận Hư Không trong đặc biệt một loại sinh vật tên là Hư Không Thú, sau đó cùng Hư Không Thú đi, có thể sẽ tìm được lý khai phương thức. Vận khí không tốt, ở Vô Tận Hư Không tiêu hao hết sinh mệnh, cũng không gặp được một con Hư Không Thú, tìm không được phần cuối.

Nghĩ xong, lại một lần nữa mà, Tư Lăng lại muốn OOXX Dương Huy đại gia rồi!

Nguyên bản kế hoạch rất khá, chỉ cần Dương Huy không gan to bằng trời đến chọc tới phủ thành chủ Hóa Thần tu sĩ ra tay, coi như ở Nguyên Anh tu sĩ thủ hạ bọn hần cũng khả năng toàn thân trở ra. Nhưng là một mực Dương Huy lại dám trộm phủ thành chủ Thanh Phách châu, tuyền đến trong phủ thành chủ Hóa Thần tu sĩ giận dữ ra tay, truyền tống trận quỹ tích bị quấy rầy vận vẹo, mấy người tại chỗ trực tiếp ở chuyển giao chuyển trong bị ép cách xa nguyên lai quỹ đạo, lúc đó hần nghe được Dương Huy kêu thảm một tiếng, không biết bị truyền tống tới chỗ nào, mà hần lúc đó cũng nhanh chóng dùng hồn lực dây thừng trói chặt Lâm Dương bị này sợi sức hút cuốn đi, sau đó rất xui xẻo mà lại gặp phải trong Truyền Tống trận loạn lưu, đem hết toàn lực lại bị trọng thương mới né ra sau, hần liền bất tỉnh nhân sự.

Khả năng cả đời cũng trở về không Thương Vũ đại lục.

Tư Lăng sững sốt một chút, mới ngẩng đầu nhìn hướng về ba con, Tiểu Yêu Liên vẫn là đồ ngẫu nhơ nhỏ một con, xem ra không có gì biến hóa, chính là Lâm Dương cùng Tiểu Khôi, thấy thế nào lên bị người đánh mặt sưng như thế?

"Các ngươi làm sao?"

Nghe vậy, Lâm Dương cùng Tiểu Khôi đều dùng một loại vô cùng uất ức vẻ mặt nhìn hần, nhượng Tư Lăng lần thứ hai cảm thán này một quỹ một cảm đồng bộ suất chi cao. Hai người không lên tiếng, Tiểu Yêu Liên trả lời Tư Lăng, "Tư công tử ngài lúc đó hôn mê, không nhìn thấy chúng ta mới vừa tới đây thời, gặp phải Vô Tận Hư Không trong Hư Không Thú, nó hết sức lợi hại, công kích chúng ta, Lâm Dương cùng Tiểu Khôi chính là bị Hư Không Thú cho đánh mặt béo."

"Hư Không Thú!" Tư Lăng bật thốt lên, nguyên bản tinh thần uể oải trong nháy mắt tỉnh lại, "Vận khí tốt như vậy, vừa đến đã đụng tới Hư Không Thú?"

"Lú lo thu ~~~" Tiểu Khôi ngẩng đầu lên, một mặt đắc ý.

"Là nhỏ, là Tiểu Khôi phát hiện trước, Tiểu Khôi lúc trước cho rằng đó là tảng đá, Tiểu Khôi đi mở nó một miếng, sau đó mới phát hiện là một con chính đang nghỉ ngơi Hư Không Thú, sau đó liền bị Hư Không Thú cho đánh. Chúng ta chạy trốn đã lâu mới thoát khỏi nó đây." Tiểu Yêu Liên lần thứ hai tận chức mà giải thích, "Nghe nói Hư Không Thú rất khó gặp được, không nghĩ tới Tiểu Khôi cái thứ nhất phát hiện, Tiểu Khôi vận khí quả nhiên là không sai." Tiểu Yêu Liên cũng có chút than thở.

"Đúng đấy, Tiểu Khôi vận khí thật không tệ đây." Tư Lăng mỉm cười sờ sờ Tiểu Khôi đuôi trên mấy cây đẹp để lông đuôi.

"Lú lo thu ~~ "

"..."

Một bên Lâm Dương nhìn này chủ sủng ba vui mừng đáng đáp, một miếng lão huyết ngâm trong miệng kém một chút phun ra ngoài. Cao hứng mao a, Hư Không Thú đều chạy, cũng không biết khi nào mới có thể gặp được, hiện tại cao hứng không phải quá đã muộn sao? Bọn hắn có phải là lạc quan quá mức ?

Biết đã từng gặp được Hư Không Thú, chỉ tiếc lúc đó chính mình hôn mê, cùng với bỏ qua, nhưng Tư Lăng vô cùng tiếc nuối, bắt quá vừa nảy loại kia thất lạc mê man tâm tình đúng là đi tới, toàn bộ người lại bắt đầu tinh thần chấn hưng. Hắn tin tưởng trời không tuyệt đường người, chỉ là muốn dùng nhiều một ít thời gian thôi, mặc kệ ở nơi nào, thế giới vĩnh viễn sẽ không có phần cuối, cơ hội tổng hội để cho có chuẩn bị người —— đương nhiên, cũng để cho may mắn người.

Mệnh mông trong hư không, không có phần cuối, cũng không có cái khác màu sắc, xem ra vô cùng hoang vu, xem lâu tâm tình cũng có mấy phần ngọt ngào. Tư Lăng nhìn một chút, trực tiếp đem Phi Thiên Thuyền lấy ra, sau đó mọi người đồng thời tiến vào Phi Thiên Thuyền bên trong hơi làm nghỉ ngơi.

Tư Lăng đầu tiên là dùng mấy ngày thời gian chữa thương, sau đó lại làm tốt hơn ăn cho từ lưu lạc Quý giới sau liền bị cắt xén ăn thịt Tiểu Khôi, cuối cùng thích ý mà nghỉ ngơi tam thiên, liền bắt đầu xuất phát.

Sau đó, bắt đầu rồi bọn hắn gần hai mươi năm lang thang.

*****

Lâm Dương không nói được trong lòng tư vị, nguyên bản trong lòng bản tính đánh cho rất tốt, theo Tư Lăng có thịt ăn, coi như tự mình ôm bắp đùi hảo, hơn nữa này ôm bắp đùi đối tượng nhân phẩm vẫn tính là có bảo đảm, không cần lo lắng lúc mấu chốt chính mình sẽ bị đẩy ra ngoài làm bia đỡ đạn, thậm chí ở như vậy nguy cấp thời khắc, đối phương còn chịu đem chính mình nhét vào phạm vi thể lực bảo vệ, trái lại chính mình chịu trọng thương, có thể thấy đối phương nếu làm bảo đảm, liền nhất định sẽ tuân thủ đến cùng.

Nhưng là, hắn hình như quên một điểm, khả năng lưu lạc đến Quý giới, lại gặp phải chính mình gia hỏa vận khí cũng thật là không kiểu gì a! Ôm cái số mệnh không tốt bắp đùi có tương lai sao?

Tuy rằng không biết tương lai sẽ mới dạng, nhưng ôm liền ôm, cũng không thể đổi ý.

Vì lẽ đó Lâm Dương tâm tình vô cùng vui vẻ, đủ loại cảm giác khôn kể a, đặc biệt khôn kể chính là, khi hắn phát hiện mình ôm bắp đùi đối tượng, căn bản là cái không đáng tin thời, mơ hồ có chút hối hận rồi.

Từ khi đi tới Vô Tận Hư Không thời, Tư Lăng liền thu hồi Lâm Dương trong thức hải này sợi thần thức, trả lại hắn tự do. Thấy sắc mặt hắn không được, vô cùng cười toe toét mà vỗ vai hắn, cổ vũ so với hắn còn uể oải Quý tu, nói rằng: "Lên tinh thần đến, không phải là Vô Tận Hư Không sao? Lúc trước ở Luyện Thi Không Gian như vậy ác liệt địa phương, chúng ta đều có thể xông ra đi, huống hồ là Vô Tận Hư Không còn có Hư Không Thú làm chỉ dẫn đây."

"... Vấn đề là trải qua một năm, còn chưa bao giờ gặp một con Hư Không Thú." Lâm Dương mặt nói, nguyên lai này con liền Luyện Thi Không Gian đều bị giam quá, đến cùng này số mệnh có bao nhiêu sai a!

"Không có chuyện gì, người hiện tại trải qua là Trúc Cơ trung kỳ đỉnh cao tu vi, còn có hai trăm năm sinh mệnh đây, ở hai trăm năm bên trong, tuyệt đối khả năng đi ra ngoài."

Lâm Dương bị thương trong lòng: Vấn đề là, sau khi rời khỏi đây cũng không thể lập tức liền lên cấp Kim Đan a! Còn không là như thường tuổi thọ tiêu hao hết liền quý đều không phải TAT...

Tư Lăng gãi gãi mặt, thực sự không biết làm sao an ủi rơi vào ngõ cụt trong có vẻ hơi tuyệt vọng Quý tu, có phải là đầu óc xoay chuyển nhanh người đều hội nghĩ đến tương đối nhiều? A phi phi phi, hắn đầu óc cũng không sai a, chỉ có điều khá là lạc quan rộng rãi, tin tưởng trời không tuyệt đường người thôi.

Đang lúc này, đột nhiên một vệt bóng đen xẹt qua, đáng thương Quý tu bị một móng vuốt đánh bay.

"A, Trọng Thiên, người tỉnh rồi?" Tư Lăng vui mừng nói.

Trọng Thiên đại gia trực tiếp đứng ở Tư Lăng trên đầu, nhìn từ trên cao xuống mà nhìn bị hắn đánh bay trên đất Quý tu, gào gừ gào gừ vài tiếng, như là ở khinh bỉ hắn.

Đáng thương Quý tu khả năng là không đánh không biết đau, vào lúc này bị Trọng Thiên đại gia vỗ một móng vuốt, loại đau này làm nổi lên ở Quý giới thời không tốt kỷ ức, mau mau thấp mi liễm mục, một bộ ngoan ngoãn có phải hay không đáng đáp, liền tinh thần diện mạo đều khôi phục.

Tư Lãng: =__=! Nguyên lai đây chỉ là run M sao? Muốn trừu một trận mới hội khôi phục tinh thần! Sớm biết liền tấn hấn một trận.

Nhìn thấy Trọng Thiên tỉnh lại, Phi Thiên Thuyền trong hai con yêu đồng thời lẫn quá, bụi điều to mộng thân thể lại như chỉ cầu như thế lại lần đây, hướng Trọng Thiên một trận "Liu lo" kêu, Tiểu Yêu Liên cũng vô cùng mừng rỡ gọi nói: "Chủ nhân, người tỉnh rồi ~ "

"Gào gừ ~ "

"Tư công tử, chủ nhân nói nó đói bụng ~ "

Tư Lãng mặc mặt, trực tiếp đem trên đầu chính bái hấn tóc yêu thú vỗ xuống đi, lại sẽ rất vui mừng mà đến làm ông loa Tiểu Yêu Liên cho chỉ tay đạn công bắn bay. Cuối cùng rốt cục diễn biến thành nhân thú đại chiến, mãi đến tận Tiểu Lãng Tư lại bị sau khi tỉnh dậy thực lực tăng mạnh Trọng Thiên đại gia một trận đánh no đòn sau, mới bắt đầu đem các loại bếp núc công cụ lấy ra chuẩn bị kỹ càng đón ăn ngon chúc mừng Trọng Thiên thức tỉnh.

Lâm Dương nhìn này nhiệt nhiệt nháo nháo một đám, trong lòng đại đại thở dài, đột nhiên sinh ra một loại "Quên đi thôi, ở những này hung tàn hàng trước mặt thương xuân thu buồn, chỉ có thảo đánh phân nhĩ, hay vẫn là đằng hoàng mà ôm bắp đùi hảo " ý nghĩ, sau đó vô cùng tích cực đi giúp Tư Lãng chi lên oa bảo thang.

Bởi vì Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi không thể rời bỏ ăn thịt, vì lẽ đó Tư Lãng có ở trong bao trữ vật gửi mới mẽ yêu thú thì thể quen thuộc, hơn nữa Tiểu Yêu Liên Hồng Liên không gian trong còn nuôi dưỡng mười mấy con ôn thuận ăn cỏ tính yêu thú, còn khả năng sinh tể loại kia yêu ~ vì lẽ đó thịt tuyệt đối là có rất nhiều, năm mười năm bên trong không cần lo lắng khẩu phần lương thực vấn đề. Còn năm mười năm sau cạn lương thực chuyện như vậy, Tư Lãng biểu thị không có gì, đến lúc đó không có khẩu phần lương thực Trọng Thiên đại gia nói không chắc bạo phát, sau đó sáng tạo kỷ tích, bọn hấn là có thể ly khai địa phương quý quái này.

Ở nhiệt nhiệt nháo nháo mà ăn một bữa sau, Trọng Thiên cũng hiểu rõ tình huống, bắt quá ăn uống no đủ sau, căn bản mặc kệ người ở đâu, thỉn cái bụng nhượng Tiểu Lãng Tư cho nó vô phình cái bụng tiêu com, chuẩn bị nghỉ một lúc lại tiếp tục phấn đấu. Hết cách rồi, ngủ hai năm, nó lại đói bụng hồng rồi.

"Trọng Thiên a, người có cách gì ly khai Vô Tận Hư Không sao?" Tư Lãng bên cho nó vô cái bụng vừa hỏi.

Lâm Dương cũng nhìn nó, chờ mong này con không biết cái gì giống nhưng lợi hại đến mức thích ăn đòn yêu thú nắm cái chủ ý.

Trọng Thiên dùng đuôi quét một vòng Tư Lãng, gào gừ một tiếng, do Tiểu Yêu Liên phiên dịch: Không có, hay vẫn là ngoan ngoãn chờ Hư Không Thú đi.

Tư Lãng cũng không thất vọng, hấn xưa nay không sẽ đem tất cả hi vọng thả ở những người khác trên người, cho nó xoa nhẹ cái bụng sau, đưa nó ném đến một bên, đi làm chuyện của mình.

Gần nhất, Tư Lãng phát hiện Vô Tận Hư Không thật là một luyện cảm địa phương tốt, bất luận hấn làm sao đạn, cũng không có ai thú đến kháng nghị, càng không có đột nhiên nổ tung đỉnh núi nhắc tới tình hấn dùng phá sinh thái hoàn cảnh loại hình. Còn phía sau này một quỹ lương yêu, chỉ cần Tiểu Lãng Tư không đột nhiên đánh đàn nhượng chúng nó không chuẩn bị, đồng thời chúng nó mỗi hồi tránh ra thật xa cảm âm phạm vi công kích liền không sao rồi.

Lại đi bên ngoài gào khóc thảm thiết mà biểu diễn một trận Tư Lãng hải lòng mà về đến Phi Thiên Thuyền, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, lấy ra hai cái túi trữ vật ném cho ngồi ở một bên phần Trầm Tư Giả Lâm Dương, nói rằng: "Đùng rồi, này hai cái trong bao trữ vật đồ vật, người sửa sang một chút, xem nhìn cái gì có người cần phải, liền cầm dùng "

Lâm Dương nguyên bản hơi nghi hoặc một chút, chờ mở ra túi trữ vật một ngày, nhất thời há hốc mồm. Dĩ nhiên là Lâm gia trong phòng kho bảo vật, chính là lúc trước Tiểu Khôi cùng Tiểu Yêu Liên phát điên mà cần quét một hai tầng lầu đồ vật. Nói thực sự, Lâm gia truyền thừa không biết mấy chục triệu năm, thứ tốt tự nhiên là rất nhiều, tuy rằng cũng có tiêu hao, nhưng có thể vào kho hàng đồ vật cũng đều thuộc về tinh phẩm, coi như chỉ là một hai tầng đồ vật, đặt ở bên ngoài, cũng khả năng gây nên rất nhiều tu sĩ mê tít mắt.

Đã vậy còn quá ném cho hấn... Lâm Dương liếc nhìn trực tiếp ly khai Tư Lãng, vừa nhìn về phía nằm nọa trên ghế salông chơi một viên Yêu La quả Trọng Thiên, ôm linh quả gặm Tiểu Yêu Liên, chính lắc lắc to mộng cái mộng giấm béo bụi điều, không có một con yêu bỏ thí một cái ánh mắt lại đây, phảng phất coi như hấn muội dưới những bảo vật này cũng sẽ không nếp nhăn cái lông mày!

Cho nên nói, những thứ này đều là ngọc xoa chứ?

Lần thứ hai cho này quần chủ sủng rơi xuống cái đánh giá sau, bị bảo vật đập đến ngất ngất nhiên Quý tu tập trung vào thu dọn bảo vật đại sự nghiệp trong, tinh thần được kêu là một cái phấn chấn, xem đương nhìn thấy thích hợp bản thân tu luyện đồ vật thời, kích động đến đều nói không ra lời.

Tư Lãng nhìn thấy như vậy có tinh thần Quý tu, cảm thấy này con thật là một tự gây phiền phức ngọc xoa, bắt quá đúng là cái rất tốt tiêu đề ứng cử viên, sau đó loại này việc vặt vĩnh viễn giao cho hấn!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 167: Vô liêm sỉ quần áo

Vô Tận Hư Không trong không có đêm tối cùng ban ngày phân chia, hết thấy màu sắc xem ra là so với màu xám càng hiện ra thiếu một ít màu sắc, bất kể đi đến nơi nào, xung quanh đều là giống nhau màu sắc, phẳng phát xưa nay chưa từng di động, lâu dài xuống, từ từ ăn mòn tu sĩ ý chí, làm cho tu sĩ ý chí ở loại này đơn điệu tĩnh mạch trong hoàn cảnh trực tiếp ý chí tan vỡ, thậm chí linh hồn tan vỡ.

Mà Vô Tận Hư Không còn có một cái đặc điểm, trong không khí ẩn chứa năng lượng phi thường ít ỏi, bất kể là Nhân tu, Quỷ tu, Ma tu lưu lạc tới nơi này, bởi vì tu luyện chậm chậm, nếu là không thể ở tuổi thọ tiêu hao hết trước tìm được Hư Không Thủ do theo dẫn dắt ly khai, như vậy này một đời cũng chỉ có thể miễn cưỡng duy trì đến chết ở cái này thế giới.

Bất quá, trong thời gian ngắn, Vô Tận Hư Không loại này đặc điểm đối với Tư Lăng đoàn người mà nói, hạn chế vẫn không tính là đại. Đặc biệt Tư Lăng một nhóm là này ta bắt luận tới chỗ nào, đều quen thuộc đem hết thấy gia đương đều mang theo chạy người, chỉ cần gia đương ở, sẽ không ngu sinh hoạt không hạnh phúc.

Tuy rằng Vô Tận Hư Không trong không có linh lực tu luyện, nhưng có thể dùng thứ khác thay thế, tỷ như linh thạch. Từ khi ở Trung Ương đại lục biên giới bằng trong hồ phát hiện cái kia linh mạch sau, vẫn luôn nằm ở bản cùng trạng thái Tiểu Lăng Từ một tỷ thành nhà giàu mới nổi, cái gì cũng không nhiều chính là linh thạch nhiều nhất, trăm năm bên trong tu luyện hoàn toàn không thành vấn đề.

Cho tới Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi, còn có chúng nó khẩu phần lương thực Thiên Ngọc tinh cùng các loại thịt đây, cũng không thành vấn đề. Mà Tiểu Yêu Liên mà, nó tu luyện vô cùng phế vật, cũng cùng chúng không cần, căn bản không cần trọng tu sĩ hoặc yêu thú như thế muốn hấp thụ trong không khí linh lực năng lượng hơn nữa tu luyện loại hình, chỉ cần ăn linh quả uống linh dịch là được, nó Hồng Liên không gian trong nhưng là có một không gian linh quả đây.

Cuối cùng là đen đuôi Quỷ tu, nói thực sự, lấy Quỷ tu này điểm gia đương, nếu là hần tự cái một con quỷ lưu lạc đến Vô Tận Hư Không, vậy thì chờ quỷ sinh kết thúc đi. Nhưng mà, bởi vì Tiểu Khôi cùng Tiểu Yêu Liên lúc đó phát điên mà đánh cướp Lâm gia kho hàng một hai tầng bảo vật, trong đó càng là hắc tinh thạch vô số, hoàn toàn khả năng cung nổi Quỷ tu tu luyện.

Vì lẽ đó trong lúc nhất thời, đoàn người căn bản không cần vì tu luyện tài nguyên mà nhức đầu lo lắng.

Vì tiết kiệm Phi Thiên Thuyền cần thiết Sát Thú yêu đan cùng hồn lực, năm thứ ba bắt đầu, Tư Lăng đem mọi cách không vui Phi Thiên Thuyền thu —— đều là như vậy lợi dụng nhân gia lại đem người gia tượng hàng hóa như thế thu được túi trữ vật nhốt phòng tối hành vi, không lọt vào mắt Phi Thiên Thuyền này vượt linh thức không vui, chớ trách ở Phi Thiên Thuyền mỗi lần đều muốn cùng Tiểu Lăng Từ nháo liên tục, không nghe hần chỉ huy. Liên ở không còn Phi Thiên Thuyền sau, bắt đầu dùng hai chân ở Vô Tận Hư Không trong lang thang.

Cùng Tư Lăng một nhóm người gặp gỡ trước, Lâm Dương nguyên bản là cái có bi thảm chuyện cũ hận đời quý, hiện tại, ở này quần hung tàn hàng dính líu dưới, hần cảm giác mình trước đây những cái kia chuyện xui xẻo căn bản không đáng nhắc tới, ở này quần ngốc xoa trong, muốn duy trì một phần người bình thường lý trí không dễ dàng, mỗi khi nhìn thấy Tư Lăng cùng con yêu thú đánh tới đến, bên cạnh một con người nổi tiếng một con phi điều ngâm linh quả vừa ăn bên vây xem, loại này "Mọi người đều say mình ta tỉnh" cảm giác thực sự là không biết chừng sao phá.

Bất quá, loại này đùa giỡn tuy rằng mỗi lần đều là lấy Tư Lăng bị Trọng Thiên đề lên đánh no đòn kết thúc, nhưng cũng có thể nhìn ra được theo bọn hần đối chiến số lần càng ngày càng nhiều, nhất nhân một yêu kỹ xảo chiến đấu đều tăng tăng tăng mà tăng lên, như vậy đùa giỡn cũng không phải là không có tác dụng. Lâm Dương cũng bắt đầu rồi giải Tư Lăng vì sao mỗi lần đều muốn khiêu khích Trọng Thiên, lại như thêm một cái thực lực yêu thú mạnh mẽ bồi luyện như thế, tuy rằng bị đánh đến thảm, nhưng cũng mới có lợi.

Liên ngay khi loại này xưa nay chưa từng quá náo nhiệt trong, Lâm Dương cảm thấy này Vô Tận Hư Không căn bản không giống ngoại giới nói tới đáng sợ, càng không có ăn mòn ý chí của chính mình, trái lại nhượng hần cảm thấy mỗi ngày nhìn này quần ngốc xoa làm ấm ỉ đều là như vậy náo nhiệt. Mà Tiểu Lăng Từ Kim Đan tu sĩ cao linh chi hoa khí độ trải qua thành mảnh vụn tra, coi như bụng này trương mỹ lệ cực kỳ mặt đơ mặt trang làm ra một bộ lãnh diễm cao quý, Lâm Dương rốt cục có thể làm được thờ ơ không động lòng.

Liên như thế một bên đánh lộn một bên lang thang tìm kiếm Hư Không Thủ, tình cờ dừng lại trên đồ làm bếp làm đồn mỹ thực, cảm phi thú nhảy mà cướp giật, thời gian lặng yên trôi qua, chờ Lâm Dương bỗng nhiên hoàn hồn thời, phát hiện bọn hần ở Vô Tận Hư Không lang thang hai mươi năm.

Này thiên, bọn hần lại bắt đầu dừng lại nghỉ ngơi, Tiểu Khôi cùng Trọng Thiên đại gia xuyên thấu qua Tiểu Yêu Liên truyền lời, song song án móng vuốt biểu thị, chúng nó muốn ăn gà ăn mỳ, mỳ có gà ăn mỳ, yêu sinh không hạnh phúc.

Tư Lăng một bộ muốn xoa chết chúng nó vẻ mặt, quả thực là đem chính mình khi chúng nó thành đầu bếp, muốn ăn liền há mồm ra kêu một tiếng, bất quá vẫn là bình tĩnh nói: "Gia vị liệu nhanh dùng xong, gà ăn mỳ khó thực hiện."

Trọng Thiên lại án móng vuốt, đầy vẻ khinh bỉ, do Tiểu Yêu Liên phiến dịch, ý tứ là đừng nghĩ lừa nó, không có gia vị liệu không quan trọng lắm, ngược lại Tiểu Hồng muội muội này trong các loại mùi vị linh quả đạt được nhiều là, chen chút nước trái cây bơi đi tới, như thường mỷ vị cực kỳ.

Con yêu thú này càng ngày càng tinh minh rồi, thực sự là không dễ lừa, Tur Lăng biểu thị áp lực son đại. Đúng là Lâm Dương nghe được Trọng Thiên đại gia muốn ăn gà ăn mỳ, đã sớm yên lặng ở một bên làm chuẩn bị công tác, Tur Lăng quay đầu thấy hân lòng dạ độc ác mà đem một con từ Tiểu Yêu Liên Hồng Liên không gian trong lấy ra gà cảnh giết gà bát mao lấy máu, nhất thời không còn gì để nói.

Này con xưa nay yêu thích động não hại người Quý tu hiện tại làm loại này việc vật thực sự là càng ngày càng thuận lợi, cũng không cần dằn dò liền đem tất cả mọi chuyện làm được, Tur Lăng trong lúc nhất thời cảm thấy thật xin lỗi hân, nếu là ở lại Quý giới, lấy hân thiên phú cùng đầu óc, nói không chắc sớm muộn có một ngày phản Lâm gia, chính mình đương gia làm chủ.

"Tiểu Hồng muội muội, ngươi không gian trong còn có bao nhiêu như vậy gà cảnh a?" Tur Lăng bên đem Tiểu Yêu Liên từ nó không gian trong lấy ra các loại trái cây trái táo, vừa hỏi.

Tiểu Yêu Liên vừa nãy lấy gà thời điểm trải qua xem qua, bị bỏ mà nói rằng: "Còn có một con mẫu gà cảnh phụ trách ấp trứng, cái khác không có, bắt quá có mấy cái trứng liền muốn ấp ra đến rồi."

Nghe vậy, Tur Lăng quay về Trọng Thiên cười lạnh một tiếng, "Gà cảnh trưởng thành kỳ muốn hai năm, các ngươi muốn ăn gà ăn mỳ, ít nhất đến chờ hai năm." Bất quá nếu là chúng nó phát điên mà muốn ăn con gà con, vậy hân không lời nào để nói.

Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi nghe xong đều có chút không vui, hai con dồn dập hướng Tiểu Yêu Liên "Gào gào" "Lú lo" gọi dậy đến, lại nghe được Tiểu Yêu Liên giải thích nói một linh khí cũng không thể đem gà cảnh để cao thời, không khỏi mặt đen lại, quả nhiên đều là một đám kẻ tham ăn sao?

Ngay khi Tur Lăng đem vuốt hảo nước trái cây gà dùng một tấm đại diệp từ gói kỹ, xoa bôn nhào chuẩn bị ném đến hòa viêm trên bùa thiêu thời, đột nhiên chạy đến xa xa chơi Tiểu Khôi phát sinh từng trận thê thảm "Lú lo" tiếng, sợ đến mọi người đều không nhận được nhảy người lên chung quanh kiểm tra.

Chỉ thấy Tiểu Khôi hướng về cách đó không xa một nơi rêu lên không ngừng, sau đó đột nhiên đuổi tới, sau đó rất nhanh vừa giống như lửa thiêu mông như thế mà chạy trở lại —— hòa không thiêu cái mông của nó, thế nhưng một con xem ra kì dị quái đản yêu thú chính truy ở nó phía sau cái mông phóng điện.

Tur Lăng liếc mắt nhìn, liền ý thức được này chỉ là cái gì đồ vật, tay áo vung lên, trong nháy mắt trên đất tất cả mọi thứ đều bị thu, vui mừng gọi nói: "Là Hư Không Thú."

Lần này, liền Lâm Dương đều không nhận được kích chuyển động, nhất nhân một quỷ nghênh đón vây chặt con kia Hư Không Thú. Chỉ có Trọng Thiên mười phần không vui, liền thiếu một chút là có thể ăn được gà ăn mỳ, nhưng là này con Hư Không Thú ra đến các quả không phải lúc, hoặc là nói, Tiểu Khôi phát hiện đến quả không phải lúc.

Hư Không Thú là một loại vô cùng thần kỳ vật chủng, khi chúng nó lúc nghỉ ngơi, toàn bộ đều đoàn lên, xem ra lại như là một tảng đá, bất quá ở thời điểm chiến đấu, sẽ lộ ra chúng nó diện mạo thật sự, tương son dương như thế thân thể, bốn vó lại trường lại tể, vô cùng mạnh mẽ, trên đầu còn có một nhánh sừng, vô cùng sắc bén. Hơn nữa, nó còn có hết sức lợi hại vũ khí, sẽ thả điện! Hơn nữa thả chính là một loại rất kỳ lạ màu đỏ tím điện.

Này con Hư Không Thú thực lực vô cùng cường hân, khí tức hoàn toàn đè ép Tiểu Khôi một đoạn dài, làm cho Tiểu Khôi chỉ có thể bị đuổi theo phóng điện nhưng đối với nó không thể làm gì. Liên Tiểu Khôi chạy trở lại cầu cứu rồi.

Trọng Thiên tuy rằng rất không vui, bất quá nhưng là cái thứ nhất nhảy đã qua, hướng nó văng miệng yêu hòa. Đối với yêu thích gây sự sinh sự Trọng Thiên đại gia tới nói, này hai mươi năm oa ở loại này đơn điệu địa phương, quả thực khó chịu hòng rồi, đặc biệt chỉ có Tiểu Lăng Tử thực lực mạnh mẽ có thể bắt nạt thời, căn bản không sức lực, vào lúc này đến rồi chỉ hung tàn, vừa vặn hợp khẩu vị của nó.

Hư Không Thú nhẹ mà tách ra Trọng Thiên yêu hòa, con kia sừng rất không khoa học mà cong lên đến uốn éo, dĩ nhiên quay về Trọng Thiên phương hướng bắt đầu phóng điện.

Nhìn thấy cứu binh đến rồi, Tiểu Khôi lúc này cũng có niềm tin, phì cái mông chuyển qua đến đồng thời hướng Hư Không Thú phóng hỏa, mà lúc này Tur Lăng cùng Lâm Dương cũng một trước một sau mà gia nhập vào, đồng thời quần ẩu Hư Không Thú, cảm giác thực sự là quả không biết xấu hổ.

Ngay khi Trọng Thiên yêu hòa, Tiểu Khôi Phượng Hoàng linh hỏa, Tur Lăng hồn lực kiếm, Lâm Dương Quý Anh hoa bốn tầng quần ẩu dưới, Hư Không Thú rốt cục thành công ngã xuống, sau đó bị này quần hung tàn hàng dùng một loại đặc thù bó yêu dây thừng cho trói gô mà bó lên.

Rốt cục bắt được Hư Không Thú, chứng minh bọn hân rất nhanh sẽ khả năng ly khai Vô Tận Hư Không, trong lòng mọi người đều thật cao hứng.

Tur Lăng sờ sờ Tiểu Khôi đầu chim, từ ái mà nói: "Quả nhiên hay vẫn là Tiểu Khôi lợi hại, vận khí chính là được, liên tục hai lần đều gặp phải Hư Không Thú."

Tiểu Khôi vô cùng đắc ý "Lú lo" kêu, điều mặt ngang đến cao cao, dùng lỗ mũi nhìn con kia bị trở thành tù nhân Hư Không Thú, lần này đến phiên nó đối với nó các loại lãnh diễm cao quý mà khinh bỉ.

Nghe được Tur Lăng, không có người phản bác, Tiểu Khôi nếu là vận khí không tốt, sẽ ở hai mươi thời kì hai lần gặp phải Hư Không Thú sao? Mặc dù

nói lần thứ nhất thời điểm bị Hư Không Thủ đánh thành đầu heo, bắt quá lần thứ hai bởi vì nhiều người, vì lẽ đó bọn hắn thành công đem Hư Không Thủ cho bắt lấy. Nghe nói có chút người lưu lạc đến Vô Tận Hư Không thời, thời gian ngắn nhất cũng cần một trăm năm mới có thể gặp được, dù sao, bọn hắn dùng thời gian trải qua đủ thiếu.

Ngay khi Tư Lăng không thể chờ đợi được nữa mà muốn nhượng Hư Không Thủ dẫn đường thời, Trọng Thiên nhưng không làm : Đại gia nó gà ăn mày còn không ăn đây.

Xét thấy vừa nảy chủ lực là Trọng Thiên, Tư Lăng tuy rằng nóng ruột đi ra ngoài, nhưng cũng biết sự tình không nhất thời vội vã, liền đem bó thành bánh chưng Hư Không Thủ ném đến một bên, tiếp tục chuyện vừa rồi.

Lâm Dương ngồi xếp bằng đến một bên, máy móc thức mà gặm Tiểu Yêu Liên đưa cho hắn linh quả, có chút trong gió ngổn ngang, đám người kia lại một lần nữa quét mới hắn hạn cuối. Sau đó lại ngấm nhìn đáng thương bị trời thành bánh chưng Vô Tận Hư Không trong bá chủ, có thể thấy được này con Hư Không Thủ còn là một thanh niên kỳ, thực lực cũng không phải cường đại nhất, cho nên mới phải bị bọn hắn vây đánh bất sống.

Rốt cục ăn uống no đủ sau, Tư Lăng đem trên mặt đất đồ vật vừa thu lại, sau đó vây quanh con kia đoàn thành viên tảng đá như thể Hư Không Thủ đảo quanh, suy nghĩ một chút, động thủ dẫn vật một lúc sau, Hư Không Thủ rốt cục giải phóng, bắt quá cái kia bó yêu dây thừng nhưng tượng cái bộ ngư dây thừng như thế, xuyên qua Hư Không Thủ giác cùng đầu cùng cái cổ miệng, xem ra lại như một con bị bộ lên chuẩn bị cày điền ngư.

Lâm Dương: "... Đám người kia quả nhiên là vô liêm sỉ đến có thể.

Lâm Dương dùng một loại hồ thẹn kiêu đồng tình vẻ mặt nhìn biệt khuất bị bộ ngư dây thừng Hư Không Thủ, này cái gì bó yêu dây thừng kỳ thực cũng không phải gọi bó yêu dây thừng, mà là Lâm gia không biết mấy đời thời điểm chiếm được, chỉ cần bị nó tròng lên yêu thú, căn bản vô lực thoát khỏi, chỉ có nhượng bó yêu dây thừng chủ nhân tự mình mở ra phương hành. Mà này cái bó yêu dây thừng hay vẫn là hắn tự mình cung cấp cho Tư Lăng..

Tư Lăng vỗ vỗ Hư Không Thủ đầu, nói rằng: "Đón lấy liền xin nhờ người, chỉ cần người đưa chúng ta ly khai Vô Tận Hư Không, đến lúc đó hội còn người tự do."

Khổ bức Hư Không Thủ dùng một loại lên án vẻ mặt nhìn hắn, đây là gây to và táo ngọt sách lược sao? Quả nhiên người ngoại lai đều là dê tiện vô liêm sỉ!

Tư Lăng đem Tiểu Khôi thu vào Linh thú túi, ở Quỷ tu thần thờ vẻ mặt lại dùng hồn lực dây thừng trói chặt hông của hắn, chờ Trọng Thiên nhảy lên bờ vai của hắn sau, liền đi theo bước đề tiến lên Hư Không Thủ phía sau, đáng thương tốc độ theo không kịp Quỷ tu tiếp tục phiêu trên không trung đương điều.

Như vậy đầy đủ theo một tháng, Hư Không Thủ tốc độ rốt cục chậm lại, sau đó dừng lại, dùng móng khoét mặt đất. Này dị thường phản ứng tự nhiên nhượng Tư Lăng rõ ràng bọn hắn trải qua tiếp cận mục tiêu, tâm tình kích động sau khi, cũng vô cùng tỉnh táo quan sát bốn phía.

Chỉ thấy Hư Không Thủ giác đột nhiên giật giật, sau đó sừng cong : khúc ngoặt xoay chuyển cái phương hướng, con kia Hư Không Thủ vui chơi như thể mà chạy tới. Tư Lăng cũng mau mau đuôi tới, con mắt chăm chú mà nhìn chăm chăm nó, mãi đến tận nó đột nhiên ngừng lại, sừng cong : khúc ngoặt phát sinh một đạo tích lý bá rồi lời điện tiếng vang lên, này màu đỏ tím điện oanh một tý bắn trúng hư không nơi nào đó, phảng phất là thủy tinh đột nhiên vỡ tan như thế, này nơi liền thần thức cũng không cách nào phát hiện không gian giao điểm bị phá tan, xuất hiện một điểm đen.

Tư Lăng đại hi, phát tay thu hồi chụp lại Hư Không Thủ bó yêu dây thừng, mấy người thừa dịp này điểm đen chưa biến mất thời, bóng người như điện tiêu đã qua.

Chờ gần rồi thời, mới phát hiện đây là một không biết thông tới đâu không gian đường hầm, tuy rằng không biết thông tới đâu, thế nhưng chỉ cần có thể ly khai Vô Tận Hư Không, sớm muộn có cơ hội về đến Thương Vũ giới.

Tư Lăng không chút do dự mà bay vào, mà này bị Hư Không Thủ lời điện sờ mở ra không gian đường hầm ở bọn hắn sau khi tiến vào, rất nhanh liền biến mất ở trong hư không, không biết chuyển qua nơi nào.

Không gian đường hầm rất không ổn định, Tư Lăng mỗi một bước đều đi được cực cẩn thận, cũng may là qua nhiều năm như vậy trải qua bất ngờ nhiều, tính tình càng ngày càng trầm ổn, càng là bước ngoặt nguy hiểm, càng khả năng bình tĩnh.

Rốt cục, phía trước xuất hiện một cái điểm sáng màu trắng, phảng phất chỉ dẫn lạc lối ở trong bóng tối lữ nhân, nhượng bọn hắn biết không gian đường hầm phần cuối đến, Tư Lăng cùng Lâm Dương đều là bỗng cảm thấy phấn chấn, tăng nhanh tốc độ.

Đương bọn hắn rốt cục ly khai không gian đường hầm, còn không tới kịp cao hứng thời, không nghĩ tới ngēnh tiếp bọn hắn chính là nguy cơ từ phía chiến trường.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168: Giang hồ đều là ca truyền thuyết

Túc sát tiếng tiêu hóa thành từng mảnh từng mảnh sát phạt chi nhận, chỗ đi qua, tiếng kêu thảm thiết không ngừng.

Phóng tầm mắt nhìn tới, trên thảo nguyên, một mảnh chân tay cụt, máu chảy thành sông.

Mới từ không gian đường hầm ra đến, hai người đối mặt chính là chiến trường thê thảm, này cao cao đứng ở giữa không trung vui mừng làm tiêu nam tử, khuôn mặt tuấn tú, vẻ mặt ôn hòa, thanh phong nhấc lên tay áo, thanh hoa không chút tí vết, giống như này từ cửu tiêu mà đến Tiên nhân, nhưng thổi ra một khúc khúc sát phạt thanh âm, trên đất những cái kia ma vật kêu thảm thiết thân thể chia năm xẻ bảy, thân chất đầy đồng, không một hoàn chỉnh chỗ.

Ngoài ra, không xa xa trên bầu trời, còn có hai đội tu sĩ đối lập, các loại màu sắc linh quang cùng ma khí bay loạn, nhưng màu đen đỏ thiên không có vẻ rục rờ yêu kiều.

Giấy lát, Tư Lăng liền sắp hiện ra trận thu vào đáy mắt, trong lòng ngầm gọi.

Dĩ nhiên chạy đến Ma giới đến rồi.

Đồng thời, ở bọn hắn xuất hiện sát na, chiến tràng thượng mọi người cũng chú ý tới đột nhiên xông đến chiến tràng thượng nhất nhân một quý.

Tiếng tiêu đột nhiên ngừng lại.

"Tư Lăng!"

Tựa hồ bởi vì quá mức khiếp sợ, trên mặt người kia hiện lên một vết vẻ mặt khó mà tin được, chờ tỉnh ngộ trước mắt đột nhiên từ không gian đường hầm trong xuất hiện nam nhân thân phận thời, nam tử hai mắt lóe ra mãnh liệt đồ kị cùng oán hận, phảng phất đứng ở trước mặt hắn chính là mấy đời đã tu luyện kẻ thù.

Đại khái, đối với hắn mà nói, Tư Lăng đúng là cái nhất làm cho hắn căm ghét kẻ thù thôi, mà lại là nhượng hắn nhất là nháo tâm tình địch.

Tư Lăng nhìn phía hoành tiêu ở trước ngực nam tử, lại khôi phục đã từng mặt không hề cảm xúc, âm thanh thường thường nói: "Yêu, Tiêu đạo hữu, hồi lâu không gặp." Dứt lời, đem bên cạnh Quý tu đẩy xa, dương tay lấy ra Ma Thiên Kinh Vũ cầm, ở đối phương tiếng tiêu hóa thành giết nhận công kích mà khi đến, mười ngón nhanh chóng kích thích, không hề có một tiếng động sóng âm cùng âm nhận chạm vào nhau, này trong nháy mắt sinh ra kịch liệt va chạm, làm cho nằm ở này hai loại sóng âm trong những cái kia ma vật trong nháy mắt hóa thành một vũng máu thịt cặn.

Tiêu Trạc cổ quái nở nụ cười dưới, bước ra một bước, một con có rục rờ lông chim giống như phượng loan điều bay ra, ngừng lên duyên dáng cái cổ thanh minh một tiếng, theo tiếng tự loạn tự phượng, tươi đẹp khôn kể, giống như tiên nhạc, khiến người ta say mê. Nhưng mà tiên nhạc trong nhưng là ẩn không giấu được nguy cơ, lấy điệu âm giết địch trong vô hình.

Dĩ nhiên là âm tuyệt thiên hạ Cửu Âm Điều.

Tư Lăng không đề phòng bên dưới, bị Cửu Âm Điều tiếng nhiễu loạn bước đi, thức hải bốc lên, não nhân một trận đau đớn, trên mặt lộ ra thần sắc thống khổ, bất quá động tác trên tay không hề yếu.

Tiêu Trạc là âm tu, chủ yếu vũ khí là này chi Thanh Ngọc tiêu, mấy chục năm không thấy, hắn tu vi dĩ nhiên đã là Kim Đan hậu kỳ, liền nhạc cảm cũng tu luyện đến đại cảnh, hơi bất cần một chút, thì sẽ bị theo âm công kích thức hải, thức hải như bị thương, có thể so với thân thể thương tổn càng nghiêm trọng hơn. Cái này cũng là Tư Lăng lựa chọn lấy Ma Thiên Kinh Vũ cầm làm vũ khí chống đối tiêu âm nguyên nhân, tuy rằng bởi vì nhạc cảm có hạn, cùng Tiêu Trạc so với chênh lệch một đoạn dài, không làm được công kích, nhưng cũng khả năng nhiễu loạn hắn âm luật công kích thức hải.

Tiêu Trạc tự nhiên cũng nhìn ra này thanh Ma Thiên Kinh Vũ cầm không phải vật phẩm, tuy rằng trong lòng kinh ngạc, nhưng công kích không giảm chút nào, trái lại gia tăng linh lực công kích.

Đối với Tiêu Trạc đột nhiên công kích nhô ra Nhân tu sự tình, bên kia chiến tràng thượng người tuy rằng nhìn thấy, nhưng thực sự là trừu không xuất thân tới nói cái gì, chỉ được coi như thôi. Hơn nữa Tư Lăng cũng không nghĩ tới muốn bọn hắn lại đây cứu giúp, cầu người không bằng cầu đã. Đối với Tiêu Trạc, hắn cũng không phải sợ.

"Lú lo thu! !"

Cửu Âm Điều vòng quanh Tiêu Trạc uyển chuyển nhảy múa, tiếng hót không ngừng, phối hợp tiếng tiêu, trong lúc nhất thời toàn bộ chiến trường chỉ còn dư lại nhất nhân, phía dưới ma vật tất cả hóa thành tro tàn. Lúc này, Tiêu Khôi bay ra, cùng Trọng Thiên đồng thời hướng con kia Cửu Âm Điều phun lửa, Lâm Dương cũng hai tay bấm quyết, đầy trời bụi anh đào rơi ra, hóa thành từng mảnh từng mảnh lưỡi dao sắc giết hướng về Cửu Âm Điều.

"Lịch ——" Cửu Âm Điều kêu thảm một tiếng, tách ra yêu hỏa nhưng không cẩn thận bị một mảnh tiềm tàng ở bốn phía bụi anh đào đánh rơi một cái lông chim.

Tiêu Trạc nhất thời giận dữ, mười ngón nhảy lên, tiêu âm như sắt như ma.

Tư Lãng một tay đánh đàn, sắc hẳn giận dữ tâm thần bất ổn thời khắc, không khách khí chút nào mà trực tiếp vấy tay gọi lại một tổ linh phù, hướng Tiêu Trạc đập tới.

Ầm ầm ầm âm thanh vang lên, tránh không kịp Tiêu Trạc bị đánh bay, liên đới những cái kia nhượng người thống khổ không ngót tiếng tiêu cũng đứt đoạn mất. Tư Lãng thoả mãn cực kỳ, quả nhiên thời điểm như thế này hay dùng bạo lực tốt nhất, hẳn cái gì cũng không nhiều, chính là linh phù nhiều, dám đến lại oanh hấn.

Tư Lãng đứng đứng dậy, xóa đi bên mép vết máu, không để ý tới bị thương rơi xuống ở phía dưới mệnh môn thảo nguyên Tiêu Trạc, hướng về phía trước cách đó không xa chiến trường bay đi.

Lâm Dương chân chừ một lúc, cũng vội vàng đi theo, trong lòng cân nhắc, này nơi chiến trường thượng tu sĩ đều là tu sĩ cấp cao, biết rõ nguy hiểm, Tư Lãng còn muốn qua đi, phỏng chừng là này trong có người hẳn quen biết thôi.

Đúng là người quen biết, thế thì tu sĩ trong, Nhân tu đám người kia tổng cộng có bảy người, đều đang hẳn nhận thức. Trong đó từng ở Thông Thiên Tháp thí luyện trong gặp mà lại kết quả cừu Thu Mộ Quy, Kỳ Trầm Mi, Kỳ Trường Ca ngoại, còn có Hứa Phiến Nhiên, Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi. Đương nhiên, trong đó đứng ở phía trước nhất, còn có vị kia Nguyệt Thiên Dạ cô nương.

Mà đối thủ của bọn họ, là một đám Ma tộc tu sĩ, ngoại trừ bốn cái là Nguyên Anh tu sĩ, cái khác mười tên đều là Kim Đan hậu kỳ.

Tư Lãng ánh mắt lóe lên, cũng không kỳ quái Nguyệt Thiên Dạ lúc này sẽ cùng Liễu Thành Phong bọn hắn liên thủ, đều càng từ xưa tới nay Ma tộc cùng Nhân tộc chính là không chết không thôi kẻ thù, gặp phải chung quy phải ôm thành đoàn đi xoạt. Hơn nữa lúc này luận tu vi, là đám kia Ma tộc tu sĩ chiếm thượng phong, không oán được bọn hắn muốn thả xuống hiểm khịch lúc trước, đồng thời chiến đấu.

"Tư tiểu đệ!"

"Tư Lãng!"

"Tư đạo hữu!"

Các loại âm thanh dồn dập vang lên, những tu sĩ kia đều ở chiến đấu sau khi lấy sạch kêu một tiếng, trong đó kinh hi nhất phải kể tới Hứa Phiến Nhiên.

Tư Lãng mang theo Lâm Dương gia nhập Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong bên này, đối thủ của bọn họ là một tên Nguyên Anh tu sĩ cùng hai tên Kim Đan tu sĩ, tuy rằng ở tu vi trên bị Nguyên Anh kỳ Ma tộc tu sĩ hoàn toàn áp chế, nhưng ở sức chiến đấu, hai người không hề yếu, chỉ là trong lúc nhất thời nắm bọn hắn không thể làm gì.

Phát tay ngưng tụ năm mươi chuôi hồn lực kiếm, trực tiếp đánh tới, bức lui một tên trong đó Ma tộc tu sĩ.

Nhìn thấy Tư Lãng như vậy, Liễu Thành Phong trên mặt lộ ra sáng khoái nụ cười, liền Tô Hồng Phi xưa nay hồ hững trên mặt cũng lộ ra nụ cười nhàn nhạt, cũng không phải xa xa Nguyệt Thiên Dạ đám người về mặt tối nghĩa khôn kể, chỉ có bị Thu Mộ Quy bảo vệ ở phía sau Hứa Phiến Nhiên ngoác miệng ra, có chút không cam lòng.

"Tư tiểu đệ, ngươi biến mất lâu như vậy, chạy đi nơi đâu? Ngươi tiểu tử này cũng quá hội né!" Liễu Thành Phong một chiêu kiếm chém qua đi, quét ra áp sát Kim Đan Ma tộc, còn rảnh rồi hướng Tư Lãng cười nói.

"Nói rất dài dòng."

"Vậy thì nói tóm tắt."

"Thời điểm như thế này?"

Liễu Thành Phong liếc nhìn Nguyệt Thiên Dạ, một mặt bỗng nhiên tỉnh ngộ, nói: "Đợi lát nữa tìm cái chỗ an toàn, chúng ta lại tán gẫu."

Hắn không phải ý này, bất quá... "Được."

Liễu Thành Phong giờ này thanh trọng kiếm, cả người sát khí như sắt, trọng kiếm mỗi lần đánh rơi, giống như hủy thiên diệt địa, kiếm ý lăm lệt.

Tô Hồng Phi cặp bao tay một đôi tuyết sắc gang tay, tay trắng chức chức, mỗi lần ra quyền, sát ý như cầu vòng, quyền phong lướt qua, son băng địa liệt.

Tư Lãng xem thôi, biết coi như không tự mình ra tay, hai người trong lúc nhất thời cũng sẽ không lỗ, còn cái khác người, hẳn không có đặc biệt mà quan tâm. Ba người liên thủ, thêm vào Trọng Thiên cùng Lâm Dương, Tiểu Khôi ở phía sau đánh gần cầu, dĩ nhiên đem này Nguyên Anh tu sĩ trọng thượng, liền này hai tên Kim Đan tu sĩ cũng bị Liễu Thành Phong một chiêu kiếm chém giết.

Người ở chỗ này giới tu sĩ đều là các phái nhân vật thiên tài, tuy rằng tu vi đều ở Kim Đan kỳ, nhưng sức chiến đấu nhưng là không tầm thường, đối đầu những này Ma giới tu sĩ, chỉ là nhiều tu vi áp chế, nhưng nếu cho bọn hắn thời gian, chưa thường không thể chém giết.

Bất quá, lúc này thời gian nhưng là quý giá, ở bọn hắn đánh giết hai tên Nguyên Anh Ma tộc cùng sáu tên Kim Đan Ma tộc thời, đột nhiên mọi người sắc mặt ngọt biến hoá, Nguyệt Thiên Dạ kêu lớn: "Chư vị, Ma Phong Bạo muốn tới, không thích hợp đánh lâu, nhanh rời!"

Tư Lăng mới đến, tự nhiên không biết Ma Phong Bạo là món đồ gì, bất quá thần thức trải qua cảm giác được phương xa loại kia bạo động khí tức, đó là một mảnh màu đen phong, chỗ đi qua, cát bay đá chạy, cái loại năng lượng này ở Nhân tu mà phương vô cùng nguy hiểm, liền không lại ham chiến, đem Tiểu Khôi thu vào Linh thú túi, cuộn lên Lâm Dương đuổi tới Tô Hồng Phi, Liễu Thành Phong. Theo thói quen quan tâm tứ phương, tự nhiên cũng phát hiện Kỳ Trầm Mi cùng Thu Mộ Quy đồng thời che chở Hứa Phiên Nhiên ly khai, mà Nguyệt Thiên Dạ vung lên hồng lãng, đem phía dưới bị thương Tiểu Trạc quán lấy, cùng Kỳ Trường Ca đồng thời chạy.

Phía sau không chỉ có Ma Phong Bạo đuổi theo, còn có này vài tên Ma tộc, mọi người chỉ có thể mất mạng lao nhanh, không dám hơi nghỉ. Tư Lăng lấy sạch cảm linh tửu, phân biệt vứt cho Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong, được Liễu Thành Phong sáng khoái nụ cười, còn có Tô Hồng Phi thiện ý cảm tạ. Tư Lăng chính mình cũng quán mấy cái, lấy bổ sung linh lực.

Chạy trốn một ngày một đêm sau, rốt cục ly khai Ma Phong Bạo phạm vi, đồng thời cũng thoát khỏi những cái kia truy sát Ma tộc, mà phía trước là một mảnh màu đen rừng rậm, mọi người không chút do dự mà hướng về rừng rậm bay đi.

Tuy rằng rừng rậm đồng dạng nguy hiểm, nhưng lại có thể vô cùng tốt mà ẩn giấu hành tung, ngoại trừ phải đề phòng rừng rậm trong ma thú, đảo bót đi phải đề phòng đến từ thiên không ma thú.

Mọi người chọn cái nơi tương đối an toàn tạm thời làm điểm dừng chân, ở xung quanh bố trí lên các loại cấm chế, đề ngừa ngoại một. Hơn nữa Nguyệt Thiên Dạ ngay mặt lấy ra một loại thuốc bột tung ở xung quanh, phương trầm mặt đi trở về Kỳ Trường Ca cùng Tiểu Trạc chỗ ấy, sau đó từ trong túi chứa đồ lấy ra một hạt linh đan đưa cho bị thương Tiểu Trạc.

Tiểu Trạc sắc mặt thật không tốt, oán hận mà trừng mắt Tư Lăng.

Tư Lăng coi như không thấy, như không có chuyện gì xảy ra mà quét mắt người chung quanh, phát hiện bọn hắn trên mặt đều có chút phong sương vẻ, xem ra cũng không phải như vậy ngăn nắp xinh đẹp, phỏng chừng thời khắc thể này chuẩn bị lưu vong tháng ngày trải qua rất nhiều.

"Tư tiểu đệ, ngươi cũng là tự nguyện đến Ma giới đến sao?" Liễu Thành Phong dùng cành cây đâm trên đất một con bò qua kiến hôi đen hôi, bên liếc nhìn lui sau lưng Tư Lăng Quỷ tu, hơi kinh ngạc nói: "Cái này Quỷ tu nơi nào đến ? Tư tiểu đệ ngươi thu tiểu đệ sao?"

"Tự nguyện?" Tư Lăng có chút không tên, nghe được hắn một câu tiếp theo nói thời, có chút hắc tuyến, giải thích: "Vị này chính là Lâm Dương, không phải tiểu đệ, xem như là bằng hữu đi."

Lâm Dương nhìn Tư Lăng một chút, không có hé răng.

Lúc này, Tô Hồng Phi ở xung quanh bày lên một cái phòng nghe trộm cấm chế, đối với hai người gật đầu nói: "Hào, các ngươi có thể nói."

Không còn kiêng kỵ sau, Liễu Thành Phong tràn đầy phấn khởi mà hỏi dò Tư Lăng những năm này tới nơi nào, như thế nào hội chạy tới nơi này, Trương Như Hiệp đám người vẫn luôn đang tìm hắn loại hình. Tư Lăng trong lòng vì nhảy, nhẩn nại hỏi dò kích động, đơn giản trả lời dưới chính mình lưu lạc đến Quỷ giới, lại chạy đến Vô Tận Hư Không sự tình.

Liễu Thành Phong một mặt đồng tình nhìn hắn, vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Tư tiểu đệ, ngươi cũng rất xui xẻo rồi, ta đều muốn hoài nghi ngươi vận may có phải là đều bị người cướp đoạt đi rồi. Bất quá ngươi vẫn tính may mắn, lưu lạc đến Vô Tận Hư Không, dĩ nhiên chỉ bỏ ra hai mươi năm liền chạy đến, nếu là thay đổi người bên ngoài, chậm thì cũng phải bị quan cái một trăm năm."

Tư Lăng bắt đầu cười cợt, đối với số mệnh loại này mò không được không nhìn thấy đồ vật, cũng có chút không thể làm gì.

Đón lấy, Liễu Thành Phong lại tự động nói tới bọn hắn vì sao ở Ma giới sự tình. Ma tộc xâm lấn Thương Vũ đại lục, chiếm lĩnh Bắc Địa sau, liền hướng về Tây Cảnh cùng Đông Châu thẩm thấu. Ma tộc thiếu chủ mang theo một đám Ma tộc tu sĩ cùng ma vật ở Thương Vũ đại lục bừa bãi tàn phá, gây nên một hồi nhân ma chi chiến, cuộc chiến tranh này đánh hai mươi năm, đến hiện tại còn không có kết quả, cái nhân lưỡng tộc tiên phong đều là Nguyên Anh kỳ trở xuống tu sĩ, hai giới trong đứng ở đỉnh phong Hóa Thần tu sĩ đều không có ra tay, làm cho cuộc chiến tranh này vô hạn kéo dài.

Ngay khi Ma tộc chuẩn bị từ Bắc Địa hướng về Trung Ương đại lục tiến quân thời, Trung Ương đại lục tu sĩ rốt cục tìm ra một cái đi về Ma giới đường hầm không gian, phái người trấn thủ, sau đó phái ra tự nguyện tiến vào ma giới tu sĩ. Cứ một cái nào đó phát hiện Ma giới đường nối không biết xấu hổ Nhân tu tới nói, nếu Ma giới khả năng phái tiểu lâu la đến Thương Vũ giới bừa bãi tàn phá, bọn hắn vì sao không thể phái Nhân tu đến Ma giới đi quấy rối? Hơn nữa Ma giới trong nhưng là có rất nhiều nhân giới ít ỏi quý giá luyện đan tài liệu luyện khí, Ma tộc cực nhỏ có biết luyện đan luyện khí tu sĩ, cũng không quá quan tâm những thứ đó, hết thầy đại gia không cần khách khí, ai cướp được chính là ai.

Loại này rất có kích động tính, vẫn đúng là nhượng rất nhiều không muốn sống tu sĩ tự nguyện báo danh lại đây.

Đối với cái kia không biết xấu hổ Nhân tu, Tư Lăng tuy rằng chưa từng thấy hắn, lại nghe quá đại danh của hắn, thậm chí cùng hắn người từng có không lớn đụng chạm không nhỏ, hắn gọi m

Tư Lăng: =__=! Loại này có tính hay không ca không ở giang hồ, nhưng trên giang hồ đâu đâu cũng có ca truyền thuyết loại hình?

Nhớ tới chính mình từng ở Quy Hải đảo tổn thương m nghìn mội mặt mũi, lại chạy đến Thủy Sâm đảo cướp m nam sủng Hàng Ương công tử Thiên Diệp Từ La thảo, mấy lần cùng Hàng Ương công tử kết thù, cũng coi như là biến tướng mà cùng m kết thù, Tư Lăng quyết định sau đó hay vẫn là vòng quanh

này m đi thôi.

"Tuy rằng Vệ tiên bối không biết xấu hổ điểm, bắt quá ta cùng sư tỷ cũng chưa từng tới Ma giới, vì lẽ đó liền đến thăm một chút rồi ~~~" gấu hài từ Liễu Thành Phong như vậy tổng kết đạo, cười đến vô cùng hiên ngang ánh mặt trời, nhưng người có loại muốn đánh hấn một trận nổi kích động.

Tô Hồng Phi khuôn mặt mỉm cười, bắt trí một từ, tựa hồ cũng không có phản bác chính mình sư đệ ý tứ.

"Chúng ta đến Ma giới cũng có mấy năm, Ma giới tuy rằng rất nguy hiểm, bắt quá nhưng có thể giết cái sáng khoái." Liễu Thành Phong tiếp tục nói: "Đúng rồi, Trương sư tỷ bọn hấn cũng đồng thời đến Ma giới, nói là đến tìm được người rồi. Không oán được bọn hấn những năm này vẫn luôn không thể tìm được tin tức của người, ai biết người tiểu tử này như thế hội chạy."

Tư Lăng trong lòng nhảy một cái, hỏi: "Ta đại ca đâu?"

"Tự nhiên là cùng với Trương sư tỷ rồi, bọn hấn là Thanh Ngọc chân quân môn hạ đệ tử thân truyền mà." Liễu Thành Phong một bộ chuyện đương nhiên mà nói.

Tư Lăng nhất thời kích chuyển động, hấn không thể lập tức đi ngay tìm đại ca của mình, hơn ba mươi năm không gặp, hay vẫn là rất tưởng niệm. Có thể nói, cái này Tu Tiên giới có thể làm cho hấn như vậy mong nhớ, chính là Đại ca Tư Hàn, cũng bởi vì có người như vậy, vì lẽ đó bất luận thân ở phương nào, bất luận con đường này như thế nào gian nan cô quạnh, giữa lộ có một người như vậy có thể toàn tâm tín nhiệm, mới có thể đi được như vậy thông dong.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 169: Não tàn phần

"Đúng rồi, Tư tiểu đệ, đón lấy các người có kế hoạch gì?" Liễu Thành Phong lại hỏi.

Tư Lăng cười nhạt, nói: "Tự nhiên là đi tìm ta Đại ca." Dứt lời, trong lòng hơi động, một viên Truyền Âm phù ra hiện tại trong tay, bắt quá nhưng như đã qua bình thường không có phản ứng gì, điều này làm cho hấn có chút thất vọng.

Truyền Âm phù tuy rằng đưa tin thuận tiện, nếu là cự ly quá xa, hoặc là không ở cùng một vị diện, cũng lan truyền không tin tức. Từ khi lưu lạc Quý giới cùng Vô Tận Hư Không sau, này Truyền Âm phù vẫn luôn không có phản ứng.

Liễu Thành Phong gạt đầu, hướng về Nguyệt Thiên Dạ chỗ ấy liếc mắt nhìn, trùng hợp nhìn thấy Tiêu Trạc nhìn phía Tư Lăng loại kia không hề che giấu oán hận ánh mắt, còn có Kỳ Trường Ca cùng Nguyệt Thiên Dạ thân mật nói chuyện tình cảnh, cảm trong tay trọng kiếm cắm vào mặt đất, cười hắc hắc nói: "Tư tiểu đệ, người biết vì sao người mới từ không gian đường hầm ra đến, Tiêu sư huynh sẽ trực tiếp ra tay với người sao? Ta đoán a, hấn là hấn muốn vì Nguyệt Thiên Dạ báo thù."

"Báo thù?" Tư Lăng nhú mày, "Hấn còn ghi nhớ Thông Thiên Tháp trong sự tình?" Tuy rằng Thông Thiên Tháp trong sự tình cuối cùng sống chết mặc bay, bắt quá khi đó lẫn nhau đều bị thương rất nặng, cũng bởi vậy xé rách tầng kia nguy trang, biến thành đối địch. Chỉ là ở loại này thời kỳ không bình thường, không có người hội như vậy không ánh mắt mà ở Ma giới đối với đều là Nhân tu động thù.

Nghĩ xong, Tư Lăng nhìn về phía một bên khác, phát hiện bên kia dĩ nhiên chia làm hai nhóm nhân mã, xem ra phảng phất hồ không liên hệ. Nguyệt Thiên Dạ cùng Tiêu Trạc, Kỳ Trường Ca ngồi cùng một chỗ, Thu Mộ Quy, Kỳ Trầm Mi, Hứa Phiên Nhiên ba người cách xa bọn hấn có một ít cự ly, phảng phất cùng Nguyệt Thiên Dạ cũng không hợp nhau.

"Không, lần này người xem như là xui xẻo bị liên lụy." Liễu Thành Phong một bộ "Người chính là cái đen đui oa" vẻ mặt nhìn hấn, cười nói: "Người không biết đi, nghe Trương sư tỷ nói, Nguyệt Thiên Dạ đã từng bị Tư sư huynh đóng băng, này băng là dị băng, bỏ ra thời gian thật dài Nguyệt Thiên Dạ mới khả năng từ băng trong ra đến, chịu rất nhiều khổ đây, năng đối với Tư sư huynh nhưng là hận thấu xương."

"Ta Đại ca?" Tư Lăng tròn to hai mắt, nguyên lai ở hấn thời điểm không biết, chính mình Đại ca lại trở nên càng trâu bò sao?

"Đúng nha ~~~" Liễu Thành Phong hai mắt tỏa ánh sáng, "Ta vẫn luôn biết Tư sư huynh rất lợi hại, cũng không nghĩ tới hội lợi hại thành như vậy. Tư tiểu đệ, người thật hạnh phúc a, có lợi hại như vậy chỗ dựa. Đương nhiên, nếu như Tư sư huynh không nên lạnh băng băng như vậy là tốt rồi, mỗi lần đối mặt Tư sư huynh, trong lòng ta rất bờ ngỡ ai."

"Àn, ta biết rồi, nhìn thấy ta Đại ca sau, hội đưa người thành thực chuyển cáo hấn."

"Này!"

Nghe được hai người này đối thoại, Tô Hồng Phi cùng Lâm Dương đều mặt lộ vẻ quái lạ, muốn cười lại thật không tiện cười về mặt.

Này xem như là lần thứ nhất chân chính nghe đại ca tin tức, biết hẳn trải qua thành công Kết Anh, Tư Lăng trong lòng cũng hết sức cao hứng, bất quá hẳn không biết chính mình hay vẫn là cao hứng quá sớm, Liễu Thành Phong tuy nói gặp Tư Hàn, nhưng hiểu rõ tình huống không nhiều, đúng là Tô Hồng Phi từ đời trước trong ký ức hiểu rõ một ít tin tức, chỉ tiếc nàng cũng không sẽ chủ động báo cho, liền ở không biết chuyện thời điểm, Tiểu Lăng Tử cao hứng quá sớm.

Hiểu rõ tình huống sau, Tô Hồng Phi mới đưa cảm chế rút lui.

Cảm chế một triệt, nguyên bản ngồi ở Thu Mộ Quy bên người Hứa Phiến Nhiên liền đứng lên, đi về phía bên này. Cũng bởi vì Hứa Phiến Nhiên động tác, nguyên bản hồ không liên hệ mấy người, cũng dồn dập đem tâm trạng đưa tới, bất quá chỉ là nhìn, dĩ nhiên không có người nào ngăn cản Hứa Phiến Nhiên hành vi.

Đại để người ở chỗ này đều biết Hứa Phiến Nhiên đã từng công nhiên đứng ở Tư Lăng bên này, mà lại cô nương này đối với Tư Lăng có khác dạng cảm tình cũng là mọi người đều biết.

"Tư công tử, hồi lâu không gặp, thật hân hạnh gặp ngươi." Hứa Phiến Nhiên tự nhiên hào phóng mà cười nói, bất quá từ nàng trên mặt đỏ ửng có thể nhìn ra trong lòng nàng ngưng ngừng căng thẳng.

"Ngươi tốt." Tư Lăng lễ phép tính mà trả lời, tốt xấu cô nương này đã từng đứng ở phía bên mình, làm sao cũng đến cho cái mặt mũi.

Liễu Thành Phong liếc nhìn phảng phất thờ ơ Thu Mộ Quy, không nhịn được nói: "Hứa cô nương, ngươi như vậy Thu gia thiếu chủ hội không vui chứ? Các ngươi không phải muốn kết làm song tu đạo lữ sao?" Nếu đều muốn cùng những khác nam tu kết song tu đạo lữ, cũng đừng đến cho Tư tiểu đệ kéo cừu hận đi.

Nghe vậy, Hứa Phiến Nhiên nhú mày, có chút phiền muộn mà nói: "Hắn vui hay không cùng ta có quan hệ gì? Ngươi, các ngươi đừng nghe tin những cái kia lời đồn đãi, đó chỉ là Thu gia ý tứ, cha ta nhưng là nói tất cả lấy ý nguyện của ta làm chủ." Hứa cô nương có chút nói lắp mà giải thích, dư quang của khóe mắt vẫn nhắm Tư Lăng, thấy hẳn mặt không hề cảm xúc, trong lòng có chút thất vọng.

Lúc này, Tô Hồng Phi lên tiếng, nói rằng: "Hứa cô nương, mặc kệ có phải là lời đồn đãi, Thu gia thiếu chủ cùng Kỳ công tử gần đoạn tháng ngày đến đều đối với ngươi chăm sóc có thêm, xem ra đối với ngươi là không sai."

Tư Lăng này mới phản ứng được, xem ra cô nương này đúng là đối với hắn có kiểu khác tình cảm, không khỏi có chút lúng túng. Bất quá Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi lúc trước hội như vậy nói, cũng là muốn nhượng hắn coi xuống tình huống, miễn cho bị hãm hại cũng không biết.

"Bọn hắn chỉ là cùng cha ta có giao dịch..." Hứa Phiến Nhiên có chút niềm tin không đủ, lại liếc nhìn Tư Lăng, thấy hẳn vẫn là không phản ứng gì, trong lòng có chút khổ sở.

Đột nhiên, Tô Hồng Phi đem Hứa Phiến Nhiên nắm lấy hướng về một bên na di, ở Hứa Phiến Nhiên dưới chân, màu đen bùn đất nổ tung, một cái không biết là món đồ gì bóng đen tiến vào trong đất bùn biến mất rồi.

Tô Hồng Phi mặt sáng như đuốc, nhìn phía cách đó không xa, trầm giọng nói: "Nguyệt đạo hữu, chúng ta đều là Thương Vũ đại lục tu sĩ, lúc này đối với đều là Nhân tu ra tay không tốt sao?"

Mọi người đều nhìn về phía Nguyệt Thiên Dạ, trên mặt đều bất động thanh sắc, đúng là Tiểu Trạc lạnh lùng nhìn bọn hắn, cười lạnh một tiếng nói: "Tô sư muội, ta biết ngươi cùng đối với Thiên Dạ có hiểu nhầm, nhưng cũng không nên đem chút dơ bẩn xu đều quái đến trên người nàng? Coi như là Thiên Dạ ra tay, như vậy nhất định là này vị Hứa cô nương làm không được!"

Nghe nói như thế, Tư Lăng trong lòng nhất thời hiện lên một câu nói: Nào tàn phẫn, không cứu!

Tô Hồng Phi cũng cười gằn nói: "Nguyệt đạo hữu, ngươi dám đối với tâm ma tuyên thệ vừa này cái kia Ảnh Xà không phải ngươi sủng vật sao?"

Nguyệt Thiên Dạ không có bị làm tức giận, dùng một loại vô cùng ánh mắt lạnh như băng nhìn bọn hắn, ngạo nghễ nói: "Có gì không dám? Đó là ta Ảnh Xà, bất quá tính tình của nó không được, ai bảo Hứa cô nương mấy lần tam lật không khống chế được tính khí liên lụy đại gia? Các ngươi hẳn phải biết, Ảnh Xà là nhất thủ dai yêu thú, ta cũng là rất nỗ lực mới nhượng nó không tìm Hứa cô nương phiền phức."

Nghe nói như thế, mọi người đúng là tin tưởng mấy phần. Tin tưởng chỉ cần biết rằng "Ảnh Xà" loại này yêu thú người, đều biết loại này ở rắn loại yêu thú trong xếp hạng thứ ba yêu xà, là một loại vô cùng không thể nói lý yêu thú, đặc biệt thủ dai, thân thể như ảnh như hình, có thể ở bất kỳ địa phương nào ẩn giấu thân thể, đối mặt kẻ thù, có thể như ảnh đi theo theo sát kẻ thù, mãi đến tận đem đối phương giết chết.

Hơn nữa này một đường đến, Hứa Phiến Nhiên không thay đổi nuông chiều tùy hứng, vô cùng chán ghét Nguyệt Thiên Dạ, thường xuyên khiêu khích Nguyệt Thiên Dạ, Ảnh Xà làm Nguyệt Thiên Dạ yêu sủng, tự nhiên cũng sẽ bị chủ nhân tâm tình ảnh hưởng, muốn là chủ nhân báo thù.

"Nguyệt Thiên Dạ, đừng nói đến như vậy đường hoàng, người nào không biết ngươi đây là đồ kị ta, đồ kị ta khả năng nói chuyện với Tư Lăng." Hứa Phiến Nhiên không phải là cái gì thiện nam tín nữ, bị bắt nạt lập tức sẽ trả thù trở lại, thêm vào nàng có cái ở Đan Phủ tông đương Chương môn phụ thân,

ở Trung Ương đại lục cũng là rất có địa vị, liền Thu Mộ Quy, Kỳ Trầm Mi cũng đến lo lắng nàng mấy phần, cái này cũng là vì sao dọc theo đường đi Thu Mộ Quy đảm người muốn che chở nàng nguyên nhân. "Hừ, chính mình là loi ong bướm, nam nhân vài cái, còn không cho người bên ngoài ly khai, người coi chính mình là ai, khắp thiên hạ nam nhân đều muốn xoay quanh người? Chỉ có này mấy cái không tự tôn nam nhân mới tụ hội như vậy nhiều nam nhân đồng thời theo cô gái cái mộng phía sau chạy... Còn có người Tiêu Trạc, rõ ràng lúc trước đại gia đều ở chiến đấu, người lại vì một tự chi riêng, hướng về người bên ngoài ra tay, không khỏi quá dễ tiện..."

Tư Lăng không quản Hứa Phiên Nhiên cùng Nguyệt Thiên Dạ bọn hắn ân oán tình cừu —— mặc dù chuyện này tựa hồ cùng hắn có chút quan hệ, lúc này hắn đúng là hơi kinh ngạc Tô Hồng Phi nhảy cảm, gần như thể cự ly, ngay cả mình đều không có phát hiện Ảnh Xà, không nghĩ tới Tô Hồng Phi dĩ nhiên khả năng trong nháy mắt phát hiện. Vừa nảy hình như Tô Hồng Phi con mắt lướt qua một loại màu tím huyền ảo màu sắc, chẳng lẽ nàng nắm giữ Thi Mị Chi Đồng?

Thì Mị Chi Đồng là trong giới tu tiên một loại thập phần thần bí hiếm thấy Huyết Đồng, nghe nói là một loại rất hi hữu huyết mạch truyền thừa, nắm giữ loại này Huyết Đồng người khả năng nhìn ra tất cả ẩn thân cùng ẩn nấp, liền thời gian cũng không thể lừa dối quá con mắt của bọn họ. Không oán được lúc trước ở Thập Vạn Sơn Mạch, Tô Hồng Phi khả năng nhìn thấu hắn ẩn thân, này ngược lại là nói xuôi được.

Như vậy, Tô Hồng Phi hẳn là có Huyết Đồng huyết mạch người chứ? Nghe nói gia tộc của nàng là gặp phải báo thù, cha mẹ trước khi chết, đưa nàng thác phạ cho lúc đó còn không là Thiên Tông phái Chương môn Thanh Nguyên chân quân nuôi nấng.

Bất quá Tư Lăng không biết chính là, loại này Huyết Đồng mặc dù nắm giữ huyết thống cũng không cách nào thức tỉnh, Tô Hồng Phi đời trước đến khi chết cũng không biết gia tộc Huyết Đồng chuyện như vậy, mà đời này sống lại sau, ở hết sức phần nộ kích thích trong thức tỉnh rồi Huyết Đồng, sau đó từ sự phụ Thanh Nguyên chân quân nào biết cha mẹ mình từ vong chân tướng, bọn hắn Tô gia gặp phải diệt tộc cũng là bởi vì Huyết Đồng nguyên nhân. Bất quá Thi Mị Chi Đồng đúng là đồ tốt, thường thường khả năng phát hiện tất cả tiềm tàng nguy hiểm, khả năng ngay đầu tiên làm ra phòng bị, so với thần thức mạnh mẽ còn muốn nhạy cảm, điều này cũng tạo thành Tô gia bị diệt nguyên nhân, Huyết Đồng kỹ năng quá nghịch thiên, biết loại này Huyết Đồng năng lực người đều muốn có được nó.

Ngay khi Tư Lăng trầm tư thời, trận tranh đấu này ở Thu Mộ Quy đứng ra trung bình tức, bất quá Hứa Phiên Nhiên vẫn là không có về đội ngũ, trái lại tiến đến Tư Lăng bên người đáp lên nói đến.

Thu Mộ Quy tuy rằng ở Thông Thiên Tháp thời cùng Nguyệt Thiên Dạ hợp tác, bất quá nhân làm bạn tốt Kỳ Trầm Mi đối với Nguyệt Thiên Dạ không tên sinh ra hảo cảm cùng những cái kia dưới cái nhìn của hắn cực không phù hợp Kỳ Trầm Mi tính cách hành vi, nhượng hắn đối với Nguyệt Thiên Dạ cực kỳ phòng bị, cảm thấy nữ nhân này là cái tà môn, cực hội ăn mòn nam nhân bản tâm cùng kiêu ngạo.

Cho tới Hứa Phiên Nhiên cô nương này đối với Tư Lăng đặc thù cảm tình, Thu Mộ Quy rất sớm trước liền biết rồi, lúc trước còn từng đã cười nhạo việc này, cũng không để ý lắm. Bất quá chờ Thu gia đưa ra muốn cùng Đan Phù tông Chương môn ái nữ thông gia thời, hắn liền không cười nổi, trong lòng hơi có chút uất ức. Chỉ là hắn xưa nay đem nữ nhân coi như là một loại đồ chơi, càng là đối với loại kia tâm có tương ứng nữ tu xem thường, nhưng là đương tương lai mình vị hôn thê tâm có tương ứng thời, loại kia uất ức cảm thực sự là khôn kể.

Kỳ Trầm Mi mở mắt ra, nhìn về phía bên người bạn tốt, đột nhiên nói: "Cái kia Tư Lăng..."

"Làm sao?" Thu Mộ Quy nhíu mày, có thể làm cho cái này băng sơn mở miệng, nhượng hắn có mấy phần hiếu kỳ.

"Như trở ngại, liền giết hắn." Kỳ Trầm Mi lạnh như băng nói, dưới cái nhìn của hắn, Thu Mộ Quy là Thu gia thiếu chủ, một cái tán tu nơi nào so với được với, Hứa Phiên Nhiên dĩ nhiên yêu thích một cái tán tu, thực sự là không khôn ngoan.

Thu Mộ Quy khòe miệng vì trù, "Hắn không trở ngại ta. Hơn nữa, hắn gương mặt đó so với nữ nhân còn mỹ lệ, giết rất đáng tiếc."

Kỳ Trầm Mi liếc mắt nhìn hắn, lại nhắm mắt lại không nói nữa.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 170: Huynh đệ gặp lại

Chờ Hứa Phiên Nhiên đánh xong bắt chuyện sau khi rời đi, Tư Lăng đột nhiên đối với Liễu Thành Phong nói: "Liễu đạo hữu, Tô đạo hữu, đón lấy ta liền không cùng các người một đạo."

"Người hiện tại liền đi? Đi đâu?" Liễu Thành Phong hơi kinh ngạc mà hỏi.

Tur Lăng khẽ mỉm cười, "Tự nhiên là đi tìm ta Đại ca."

Liễu Thành Phong tay vịn trên trọng kiếm, lập tức nói: "Ta cùng các ngươi cùng đi đi, ngược lại theo bọn hán cũng rất vô vị." Thấy Tur Lăng mặt lộ vẻ kinh ngạc, cười nói: "Ngươi sẽ không lấy vì chúng ta là một nhóm chứ? Bất quá là vừa vặn gặp phải, lại gặp phải những cái kia Ma tộc tu sĩ, mới hội liên hợp lại, ta còn không muốn cùng bọn hán đồng thời đây, nhìn thấy liền nháo tâm." Nói, dùng một loại ánh mắt chán ghét liếc nhìn Kỳ Trường Ca.

Chú ý tới ánh mắt của hán, Tur Lăng bỗng nhiên tỉnh ngộ, kém một chút quên cái kia Kỳ Trường Ca trước đây hình như là Tô Hồng Phi vị hôn phu, hiện tại nhưng thành Nguyệt Thiên Dạ hậu cung nam nhân một trong. Không oán được Liễu Thành Phong như vậy như gió rộng rãi nam nhân cũng một mặt căm ghét, người thường rơi vào chuyện như vậy, chỉ sợ cũng phải như hán bình thường đi.

Nếu quyết định, lập tức mấy người liền không dài dòng nữa, nghỉ ngơi một chút sau, liền đứng dậy chuẩn bị ly khai.

Đối với bọn hán ly khai, Thu Mộ Quy đám người đều hơi kinh ngạc, Nguyệt Thiên Dạ dùng một loại phức tạp mà lạnh băng ánh mắt nhìn Tur Lăng một chút, không nói gì, Kỳ Trường Ca cùng Tiêu Trắc tự nhiên cũng sẽ không lên vội vàng cùng bọn hán nói cái gì. Đúng là Hứa Phiên Nhiên có chút không muốn, bất quá cũng biết chính mình sức chiến đấu thực sự không mạnh, Tur Lăng cũng chưa từng có biểu hiện quá yêu thích nàng đáng về, tự nhiên thật không tiện đa mặt dày góp đi tới. Ở trong lòng người trước mặt, này nương chiều cô nương ngoài ý muốn gây thơ cùng thức thời.

Nhưng mà, kế hoạch không đuổi kịp biến hóa, ngay khi mấy người chuẩn bị ly khai thời, đột nhiên vài đạo hơi thở mạnh mẽ từ rừng rậm một con xuất hiện, mọi người tại đây sắc mặt ngọt biến hoá, phút chốc đứng dậy, nắm chặt vũ khí của chính mình, toàn diện đề phòng.

Mãi đến tận những cái kia người vượt qua rừng rậm, càng ngày càng tiếp cận thời, hết thấy người về mặt đều trở nên hết sức khó coi, thậm chí có mấy phần sợ hãi —— trong đó dĩ nhiên có một tên Ma tộc Hóa Thần tu sĩ!

Tên kia Hóa Thần tu sĩ là một tên vô cùng nữ nhân xinh đẹp, mặc một thân thêu viền vàng màu đen bó sát người quần dài, trần trụi ra hai cái mỹ lệ cánh tay ngọc cùng hơn nửa vai, vóc người cực kỳ nóng nảy xinh đẹp, khám trước màu vàng nút buộc phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ bị này đôi ngực sữa cho nứt ra như thế, lúc này thân thể nàng lười biếng bán nhuyễn mà nằm ở giữa không trung do ma thú lôi kéo một tấm châu ngọc vờn quanh hoa lệ nhuyễn kiều trên, bối cảnh là màu đen đỏ thiên không, này hết sức ma mị phong tình cùng tu sĩ cấp cao uy thế, giống như mê hoặc chúng sinh Ma nữ, nhưng người không nhận được quỷ xuống thần phục với nàng làn váy bên dưới.

Tên kia hóa thần nữ tu phía sau, còn có mấy cái tu sĩ, trong đó mấy cái chính là lúc trước truy giết bọn hán Ma tộc tu sĩ.

"Các ngươi vài con con sâu nhỏ, còn không ra đến?"

Rất có mê hoặc âm thanh ở bốn phương tám hướng trong vang lên, kích thích đầu óc, nhưng người không nhận được theo tâm ý của nàng đi ra.

Mọi người âm thầm kêu khổ, thế nhưng cũng biết ở Hóa Thần tu sĩ dưới mí mắt, bọn hán khả năng khó thoát một kiếp. Bất quá may là bọn hán đều là Thương Vũ đại lục các môn phái đệ tử tinh anh, coi như ở như vậy bất lợi tình huống dưới, cũng không muốn dọa chính mình tôn nghiêm, càng khó có thể hơn làm ra loại kia vẫy đuôi cầu xin hành vi đến.

Thấy phía dưới không có động tĩnh, một trận yêu kiều tiếng vang lên, Ma nữ tay áo vung lên, ma khí ở trong rừng bừa bãi tàn phá, làm cho bọn hán không thể không chặt vật bay ra rừng rậm.

Tên kia Ma tộc nữ tu không có xem bọn hán, tùy ý xoa xoa trong lồng ngực một con tượng tiểu lang khuyến bình thường cơ bản mô hình lông xù tiểu yêu thú, không có một chút nào đáp lý đáng đáp của bọn họ. Nói chính xác, nàng cũng không có đem những này Nhân tu đề ở trong lòng, vì lẽ đó liền bỏ đi một cái ánh mắt cùng lười, cái này cũng là đứng ở đỉnh cực tu sĩ cấp cao đối với tu sĩ cấp thấp một loại miệt thị.

Đúng là nhuyển bên kiều này vài tên tu sĩ nhìn thấy bọn hán thời, một mặt cừu hận đáng đáp, bất quá sợ ở Ma nữ, không có hành động.

"Nghe nói, Lưu Nguyệt đưa bé kia coi trọng một tên nhân giới nữ tu..." Hừng hờ âm thanh đột nhiên vang lên.

Nghe vậy, nhuyển bên kiều một tên Nguyên Anh tu sĩ trả lời: "Về Âm Hâm Thần quân, thiếu chủ coi trọng tên kia nữ tu liền ở ngay đây, có người nói nàng gọi Nguyệt Thiên Dạ."

Nghe vậy, Nguyệt Thiên Dạ cùng Kỳ Trường Ca đám người sắc mặt ngọt biến hoá, Nguyệt Thiên Dạ vươn mình tránh thoát một đạo kéo tới ma khí, thân thể cong chiết thành một cái cực hạn độ cong, nhưng đáng tiếc còn chưa cho nàng phản kích thời gian, một con do ma khí tạo thành bàn tay lớn màu đen đưa nàng nắm lấy, trực tiếp kéo tới nhuyển kiều trước.

Âm Hâm Thần quân giờ lên một đôi yêu mị con mắt, nhìn về phía bị bắt đến trước mặt nữ tu, đánh giá một chút, đột nhiên phù phù mà cười, "Lưu Nguyệt ánh mắt thực sự không ra sao a, hơn nữa này nữ nguyên âm đã phá, nhưng là Lưu Nguyệt sở phá?"

"..." Này Nguyên Anh tu sĩ mở hôi lạnh chảy ròng ròng, âm thanh cũng có chút khô khốc, thấp giọng nói: "Thần quân, thuộc hạ không biết."

Bị người như vậy trước mặt mọi người si nhục, ở Nguyệt Thiên Dạ mà nói là đầu một lần, khuôn mặt đỏ bừng lên, nhất thời giận dữ, liền Kỳ Trường Ca cùng Tiêu Trắc cũng là sắc mặt tái xanh, nếu không là biết phía trước chính là vị Hóa Thần tu sĩ, không chắc đã sớm giết tới.

Âm Hâm Thần quân cảm giác được cơn giận của bọn họ, nhưng chút nào chưa phóng tầm mắt để, chỉ là bĩu môi nói một tiếng: "Vô vị!" Sau đó tượng ném đồ bỏ đi như thế đem bị vây ở ma thú trong Nguyệt Thiên Dạ bỏ qua, lại nói: "Lưu Nguyệt ánh mắt thực sự không được, làm chúng ta Ma giới thiếu chủ, bị cá nhân giới nữ tu đùa bỡn ở vô tay, như bị mấy vị Trường lão biết, phế bỏ hán cùng là hán là."

Lúc này, Nguyệt Thiên Dạ đã là giận dữ, nhưng ngoài ý muốn lộ ra một vết nụ cười, sau đó hai tay giương lên, một tấm màu vàng phù ra hiện tại trong tay, này kim phù ẩn chứa một loại sức mạnh đáng sợ, dĩ nhiên là Hóa Thần tu sĩ phong ấn tại lá bùa trong một đạo thần thông. Nguyệt Thiên Dạ cười lạnh một tiếng, đem kim phù trực tiếp hướng về Âm Hâm Thần quân phương hướng đánh tới.

Ồ này kim phù xuất hiện sát na, Âm Hâm Thần quân sắc mặt đại biến, hai tay cấp tốc bấm quyết, chống đối này nguy hiểm một đòn.

Hóa Thần tu sĩ sở dĩ không tùy tiện ra tay, cái nhân bọn hắn thần thông quảng đại, ẩn chứa mười phần sức mạnh nguy hiểm, hơi một tí hủy thiên diệt địa, Tiểu thể giới khó có thể chịu đựng. Lúc này lưỡng loại sức mạnh đụng nhau, toàn bộ không gian đều chịu đến rung động, Âm Hâm Thần quân bên người những tu sĩ kia ở này kim phù một đòn trong nháy mắt hóa thành bột mịn, phía dưới rừng rậm cũng trong nháy mắt hóa thành một mảnh lửa mà.

Tư Lăng đám người cũng bị loại sức mạnh này đàn hồi, toàn bộ mọi người bị xóc đi ra ngoài, thân thể chịu đến chấn thương.

Chờ tất cả kết thúc thời, chính diện đối đầu kim phù Âm Hâm Thần quân cũng bị thương không nhẹ, nhất thời nhìn về phía Nguyệt Thiên Dạ vẻ mặt không lại hứng hờ, mà là vô cùng ác liệt đáng sợ, cả giận nói: "Không oán được Lưu Nguyệt hội coi trọng người, đúng là có mấy phần bản lĩnh, dĩ nhiên có hóa thần Yêu tu cam lòng đem chính mình thần thông phong ấn ở kim phù tặng người bảo mệnh! Nguyên còn muốn lưu người một cái mạng, hiện nay không giết người khó tiêu ta trong lòng cơn giận!"

Nguyệt Thiên Dạ cười lạnh một tiếng, không sợ chút nào mà tiến lên nghênh tiếp, trong tay quyền trượng vung lên, rơi ra Mạn Thiên Tinh Thần.

"Thiên Dạ Tinh Thần?" Âm Hâm Thần quân kinh ngạc nói, sau đó mắt lộ ra vẻ vui mừng, càng thêm sâu hơn đem ngoại trừ ý nghĩ.

Người bên ngoài có thể cũng không nhận ra Thiên Dạ Tinh Thần, cho rằng này bất quá là chuỗi đẹp đề quyền trượng, nhưng nàng nhưng là biết Thiên Dạ Tinh Thần lai lịch, này nhưng là Thượng Cổ thời kỳ đại năng sở luyện một cái đặc ý nhất tác phẩm, vượt qua tiên khí oai, đã tiếp cận thần khí, chỉ tiếc lúc đó phát sinh tam giới hỗn chiến, này Thiên Dạ Tinh Thần còn chưa ở chiến trường thượng hào quang rực rỡ, liền ở đường hầm không thời gian trong mất tích.

Thấy Nguyệt Thiên Dạ đối đầu Âm Hâm Thần quân, Tiêu Trắc trải qua lấy ra vũ khí, tấu lên tiếng tiêu.

Kỷ Trường Ca cũng trở về thủ hướng Tư Lăng đám người nói: "Chư vị, nơi này là Ma giới, Ma tộc như thế nào đối xử Nhân tu các người hẳn là rõ ràng, lúc này trong lúc nguy cấp, xin mời các người vứt bỏ hiềm khích lúc trước, đoàn kết đối địch, không phải vậy chúng ta tất cả mọi người chỉ khả năng chết ở chỗ này."

Thu Mộ Quy thái dương gân xanh thành thịnh mà nhảy, bọn hắn không phải ngu ngốc, tự nhiên rõ ràng Kỷ Trường Ca từng nói, nhưng là, bọn hắn rõ ràng hơn, vừa này nếu không là Nguyệt Thiên Dạ mạo muội ra tay, cũng không sẽ chọc cho đến này Hóa Thần tu sĩ giận dữ, không phải động thủ không thể. Bởi vì loại này tu sĩ cấp cao, xưa nay không thêm ở đề ý tới tu sĩ cấp thấp trong lúc đó chiến tranh, nàng vừa này các loại lời nói, cũng chính thuyết mình điểm ấy, nhưng này nữ nhân ngu xuẩn vì tranh một hơi, vẫn cứ đem người đắc tội thăm, sống sờ sờ kéo cừu hận a.

Bất đắc dĩ, mọi người coi như rõ ràng, cũng chỉ có thể liều mạng.

Phía trước, Nguyệt Thiên Dạ cùng này Hóa Thần tu sĩ đánh cho khó khăn chia lìa, Nguyệt Thiên Dạ pháp bảo đồng đảo, đặc biệt các loại bảo mệnh lá bài tẩy đặt được nhiều nhượng người trở mặt ngoác mồm mức độ, hơn nữa Âm Hâm Thần quân bị này kim phù trọng thương, bị thương thực sự không nhẹ, tu vi đại hạ, một cái Hóa Thần tu sĩ dĩ nhiên miễn cưỡng nại nàng không triệt.

Này tình thế tốt đẹp, nhượng Thu Mộ Quy đám người cũng sinh mấy phần tin tưởng, không cầu có thể đánh bại nàng, chỉ cầu đến một chút hi vọng sống.

Nguyên bản Âm Hâm Thần quân chỉ là đối phó Nguyệt Thiên Dạ là được, nhưng ai biết những cái kia nhân giới tu sĩ tượng con ruồi bình thường dám tới khiêu chiến nàng uy nghiêm, hai mắt trừng, phát tay vài đạo ma khí đánh tới, mấy người bị đánh cho hất bay đi ra ngoài, thậm chí là trong đó lấy tiếng tiêu công kích Tiêu Trắc cũng bị nàng trực tiếp một chiêu đánh rơi xuống mặt đất.

Tư Lăng cách xa đến khá xa, hiềm hiềm địa tách ra cái kia ma khí, nhượng nó lướt qua người, này trong nháy mắt nguy hiểm nhượng hắn trong lòng yếu, cũng cảm nhận được Hóa Thần tu sĩ uy lực, coi như lúc này bị trọng thương, cũng không phải bọn hắn có thể đối phó.

Đột nhiên, này Hóa Thần tu sĩ phảng phất phát hiện cái gì chuyện khó mà tin nổi như thế, hai mắt ngơ ngác mở to, thậm chí ngay cả đối diện Nguyệt Thiên Dạ cũng lơ là, trực tiếp bị Thiên Dạ Tinh Thần một mảnh ánh sao bắn trúng, phun phun ra một ngụm máu tươi. Nhưng là nàng nhưng là không để ý tới, vẫy tay một tấm Phong Vân phiên lấy ra, Nguyệt Thiên Dạ bị đánh trúng bụng, oa một cái phun ra một ngụm máu, toàn bộ mọi người bay ra ngoài, tàn nhẫn mà va rơi trên mặt đất, mặt đất bị nàng đập ra cái hố to.

Âm Hâm Thần quân nhưng không để ý tới bất kỳ người, hai mắt như rắn bình thường ác độc mà trừng mắt phía trước.

Mọi người theo nàng đáng sợ ánh mắt nhìn tới, liền nhìn thấy một bộ mỹ lệ đến dường như yêu nghiệt mỹ nhân, khoe môi mang theo một tia vết máu, nhưng thêm một loại ma mị phong tình, lúc này mặt không hề cảm xúc mà nhìn lại Âm Hâm Thần quân, không có ai biết này trương mặt đơ mặt dưới căng thẳng.

Tư Lăng bị loại kia giống như rắn độc ánh mắt nhìn ra tê cả da đầu, cũng không biết vì sao lạnh gáy, đột nhiên cái kia Ma nữ như là thất tâm phong như thể nhìn mình lom lom, ánh mắt này không khỏi quá sẫm người, nhượng hắn có chút đau "trúng", trực giác chuyện này không tốt.

Đột nhiên, Âm Hâm Thần quân phát sinh một loại vô cùng chói tai cười to, hoàn toàn không lúc trước ma mị mê hoặc, giọng cảm hận nói: "Người gạt ta!

Ngươi gạt ta! Ngươi nói thể gian này không có người ngươi yêu, nhưng là cái này nghiệt chủng nơi nào đến ? !" Hận cực bên dưới, Phong Vân phiên cuốn lên một mảnh màu đen phong bạo, bay thẳng đến Tư Lăng giết đi.

Này Phong Vân phiên tốc độ quá nhanh, Tư Lăng chỉ kịp ngưng tụ hồn lực bảo vệ tâm mạch của chính mình, vẫn bị bắn trúng bộ ngực, so với vừa này Nguyệt Thiên Dạ còn muốn thảm, liền kêu thảm thiết cũng không phát ra được, toàn bộ người như điều đứt dây bình thường hướng xa xa rơi rụng. Nhưng mà, Phong Vân phiên chủ nhân nhưng không có buông tha hắn, Phong Vân phiên lần thứ hai cuốn lên một mảnh phong bạo, hướng hắn giết đi, tự muốn đem hắn trực tiếp chém giết mới tiêu mỗi hận trong lòng.

Một loạt chuyện này phát sinh ở giây lát trong lúc đó, thực sự là nhanh đến mức người không phản ứng kịp, Trọng Thiên yêu hòa, Liễu Thành Phong trọng kiếm cùng Tô Hồng Phi quyền phong, Lâm Dương Quỷ Anh đều không thể ngăn cản Phong Vân phiên.

Ngay khi Phong Vân phiên muốn thu cắt Tư Lăng sinh mệnh thời, đột nhiên không trung bị xé rách một cái khe, một cái người từ vết nứt không gian trong đi ra, đưa tay ôm lấy rơi rụng người, lật vung tay lên, một cái màu trắng điểm ảnh ôm theo đầy trời liên sắc cùng Phong Vân phiên trực tiếp va vào nhau.

Ầm ầm ầm——

Toàn bộ thế giới đất rung núi chuyển, khí tức bạo loạn không thể tả, toàn bộ không gian bị hai loại vũ khí đụng nhau sinh ra uy lực di thành bình địa, liền xung quanh tu sĩ cũng bách ở loại uy lực này, bay ra vạn mét ở ngoài.

"Phốc ——" Âm Hâm Thần quân lại một lần văng miệng huyết, bị thương lần nữa, làm cho sắc mặt của nàng trở nên uể oải, lại không loại kia xinh đẹp và đẹp.

Đồng thời, này đột nhiên ra hiện tại tu sĩ cũng liền lui mười mấy bước, phương dừng lại bước tiến, từng tia từng tia vết máu từ nhọt như sương sắc khỏe mỗi lưu lạc, nhưng bước tiến lại hết sức ổn kiện, thậm chí ngay cả dáng người cũng vẫn như cũ ngạo nhiên như tuyết, không một chút vẻ uể oải.

Âm Hâm Thần quân khó mà tin nổi mà nhìn này đột nhiên xuất hiện nam tu, rõ ràng chỉ là cái Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ, nhưng cũng cho nàng một loại gặp phải cường địch cảm giác nguy hiểm, đặc biệt hắn bản mệnh pháp bảo, dĩ nhiên có thể cùng nàng Phong Vân phiên có sức liều mạng, không phải vật phạm.

"Ngươi là ai?" Âm Hâm Thần quân trầm giọng hỏi.

Đến người không có nhìn nàng, chỉ là nhìn trong lồng ngực bị thương nặng nề, tượng cái phá bỏ oa oa như thể huyết nhân, mặt mày như tuyết, không nhiệm hạt bụi nhỏ.

Một lát, này nhân tài ngẩng đầu nhìn nàng, lạnh lùng đáp: "Tư Hàn!"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 171: Biến số

"Tư Hàn?"

Cái này tên xa lạ rốt cục nhượng Âm Hâm Thần quân khôi phục chút lý tính, lúc đó đột nhiên nhìn thấy này quen thuộc dung mạo nhiễu loạn tâm trí của nàng, phương khiến nàng như vậy hành vi thất thường, thậm chí nhượng cái tiểu nha đầu gây thương tích. Lúc này kinh Tư Hàn ngăn sau, rốt cục khôi phục chút lý tính, cũng không có lúc trước kích động.

Âm Hâm Thần quân hai mắt như oán tự hận, ánh mắt từ này trương trải qua bị huyết ô đến xem cũng không tiếp tục thanh dung nhan chuyển qua đột nhiên xuất hiện nam tu thân trên, ánh mắt vì ngưng, lúc này mới tỉ mỉ mà đánh giá một phen, trong lòng đột nhiên nhảy một cái.

Cái này rõ ràng chỉ là Nguyên Anh hậu kỳ nhưng có thể nhượng vì Hóa Thần kỳ chính mình cảm giác được nguy hiểm nam nhân, không cho khinh thường, coi như là ở ở Nhân tu trong cũng khó tìm ra như vậy nhân vật xuất sắc, phỏng chừng liền năm đó m cũng không làm được trình độ như thế này thôi. Chẳng qua, cảm giác nhưng có chút vi cùng, Phóng tầm mắt nhìn, đầu tiên bắt mắt nhất chính là này người một đầu hắc ngân giao nhau phát sắc, khuôn mặt tuấn lãng phi phạm, nhưng phảng phất như tượng băng tự không có một chút nào nhân khí, quá mức lạnh lẽo long lanh, giống như cao cao tại thượng thần chi, bao quát chúng sinh, nhân gian mây khói, không để lại vết tích, sẽ không bố thí chút nào cảm tình.

Này người... Tuy là cái thiên tài, nhưng lấy ký ức cùng cảm tình để đánh đổi, vừa được một thân cao thâm tu vi. Lâu dài xuống, tuy khả năng đăng chí đại đạo đỉnh, nhưng chỉ là cái vô tình vô dục vô tâm không yêu công cụ thôi.

Trong nháy mắt, Âm Hâm Thần quân đã xem tất cả nhìn thấu, tuy trong lòng đáng tiếc, nhưng không để ý lắm, lạnh lùng hỏi: "Người muốn che chở hân?"

Tư Hàn không lên tiếng, nhưng thân hình nhưng không có di động mảy may.

Âm Hâm Thần quân trong lòng biết mình lúc này bị thương rất nặng, tu vi đại hạ, nếu là muốn mạnh mẽ liều mạng, phỏng chừng hội chịu thiệt, hôm nay cái này thiệt thòi là ăn chắc, chẳng qua ngày khác nhưng có thể tìm trở lại. Nhìn chăm chăm bị Tư Hàn ôm vào trong ngực người, trong lòng oán hận không giảm, nhưng đã lúc trước kinh nộ tức giận, phát tay hút một cái, đem trên mặt đất bị thương Nguyệt Thiên Dạ kèm hai bên ở trong tay, xé rách không gian ly khai.

"Thiên Dạ!"

Kỷ Trường Ca cùng Tiêu Trạc kêu sợ hãi, hai người muốn đuổi tới đi, nhưng này vết nứt không gian trải qua khép kín, nơi nào tùy vào bọn hân lại lần theo? Tiêu Trạc khí giận bên dưới, lại văng miệng huyết, hôn mê bất tỉnh.

Kỷ Trường Ca cau mày đem Tiêu Trạc nâng lên, do dự một chút, hướng về này Ma nữ cùng Nguyệt Thiên Dạ biến mất phương hướng đuổi theo.

Không có ai để ý bọn hân ly khai, Tư Hàn nâng trong lồng ngực khí tức yếu ớt người chuẩn bị ly khai thời, đột nhiên một vệt bóng đen đánh tới, Tư Hàn vung tụ một đạo sương khí đem ngăn cản ở ngoài, mặt mày tất cả đều là vẻ lạnh lùng, nhìn ánh mắt của đối phương giống như không có gì.

Trọng Thiên bị Tư Hàn ngăn cản tới gần Tư Lăng thời, quả thực khí nổ, quay về Tư Hàn gào thét như sấm. Nếu như có thể mở miệng nói chuyện, Trọng Thiên đại gia quả thực muốn rít gào chất vấn Tư Đại ca thùng sao có thể như vậy vô tình lãnh khốc cổ tình gây sự, dĩ nhiên ngăn cản đại gia nó nhích lại gần mình tiểu đồng bọn!

Nhìn thấy liền Trọng Thiên đều bị ngăn cản, Lâm Dương tuy rằng trong lòng đối với này đột nhiên xuất hiện nam tu thân phận có suy đoán, nhưng cũng càng không dám tới gần. Ở trong lòng hân, Trọng Thiên đại gia chính là cái đại sát khí, gặp gỡ đều muốn đi đường vòng đi. Nhưng là nếu như liền này đại sát khí cũng không làm gì được đối tượng, hân một cái nho nhỏ Quý tu, hay vẫn là trước tiên cố hảo chính mình đi.

Thu Mộ Quy cùng Kỳ Trầm Mi đứng ở đằng xa, ở này Ma nữ nắm Nguyệt Thiên Dạ ly khai thời, trong lòng thờ phào nhẹ nhõm, chẳng qua Tư Hàn xuất hiện càng làm cho bọn hân hoảng sợ. Ngày đó ở Thông Thiên Tháp, này người tu vi cùng bọn hân hay vẫn là cùng cấp, không nghĩ tới gần gần ba mươi năm trôi qua, người này dĩ nhiên trải qua tu luyện đến Nguyên Anh hậu kỳ, nói là thiên tài trải qua nhượng người kinh hãi. Đồng thời, cũng có chút được đá kích, bọn hân mới là Thương Vũ giới Trung Ương đại lục đỉnh cấp thế gia đệ tử tinh anh, khi nào nhượng cái chỗ man di mọi rợ ra đến tu sĩ cho làm hạ thấp đi?

Chỉ có Hứa Phiến Nhiên là nhất không ý nghĩ gì, nhìn bị Tư Hàn ôm không biết sinh tử Tư Lăng, trong lòng từng trận lo lắng, nghĩ tới đi mà, nhưng đó là nhân gia Đại ca, thật không tiện ở trong lòng người Đại ca (nếu là tình yêu có kết quả, này nhưng là tương lai đại bá) trước mặt thất lễ.

Ngay khi Tư Hàn muốn muốn rời khỏi thời, một đạo bi âm thanh vang lên: "Đại ca, người làm sao? Đó là chủ nhân đây."

Tư Hàn thấp con mắt, nhìn thấy từ trong lòng người trong tay áo dò ra cái đầu nhỏ người nổi tiếng, con mắt sắc lạnh lẽo không gọn sóng, chẳng qua đại khái là có Tiểu Hồng mở miệng, cái kia ngăn cản Trọng Thiên đại gia sương khí tán đi, Trọng Thiên lúc này mới có thể thành công nhảy đến Tư Lăng trên người, dùng đuôi quét một vòng này trương trắng bạch vô sắc mặt, thật sâu vì đáng thương Tiểu Lăng Từ thờ dài.

Chờ Tư Hàn mang theo Tư Lăng ly khai, Liễu Thành Phong đám người mới phản ứng được, lúc này người đã kinh mất tung ảnh.

"Tư sư huynh, người tại sao có thể trực tiếp đi rồi?" Liễu Thành Phong có chút thương tâm, quay đầu hỏi: "Sư tỷ, làm sao mỗi lần nhìn thấy Tư sư huynh, hân hình như đều không nhận ra chúng ta như thế, không nhìn thẳng chúng ta?" Đồng môn sư huynh đệ làm được mức độ này, Liễu Thành Phong biểu thị rất thương tâm.

Tô Hồng Phi thu tay về trên tuyết tầm gang tay, ánh mắt lóe lóe, nói rằng: "Hân xác thực nhận không ra chúng ta."

"Cái gì?"

Tô Hồng Phi nhìn Tư Hàn phương hướng ly khai, một lát mới nói: "Tư sư huynh hân..."

Nếu nói là Tô Hồng Phi lưỡng đời tới nay làm cho nàng cảm thấy khó khăn nhất ngược nhìn người là ai, này chính là Tư Hàn, thậm chí ngay cả Nguyệt Thiên Dạ cũng không thể để cho nàng sinh ra loại kia mặc dù độc hết đời đời kiếp kiếp cũng không cách nào với tới thấp kém ý nghĩ. Mặc kệ đời trước hay vẫn là đời này, Tư Hàn đều là xa xa mà đi ở hết thấy người trước mặt, nhượng mọi người chỉ có thể ngược nhìn tồn tại.

Nhưng mà, nhưng cực ít có người biết, cái này người mặc dù có thể khiến mọi người ngược nhìn, đều nhân theo tu hành phương thức, đem sở có ảnh hưởng tu vi thất tình lục dục vứt bỏ, liền tâm ma cũng sẽ không sinh ra, một đường tiến lên, từ chưa ngừng lại, giống nhau này cực thiên bên trên băng tuyết, lạnh lẽo vô tình, không sẽ vì bất luận là đồ vật gì biến thành, sở dừng lại. Ngăn ngắn một trăm năm mười tám niên quang, liền phi thăng lên giới. So với lúc trước môn phái ký thác hi vọng thời tiên đoán ở ngàn năm bên trong phi thăng lên giới còn muốn sớm tám bách năm mười năm thời gian.

Đây là Thương Vũ giới đệ nhất người!

Chỉ là, ở Tô Hồng Phi đời trước trong trí nhớ, Tư Hàn vẫn luôn là một cái người độc lai độc vãng, đối với chuyện gì đều là như vậy lạnh lẽo vô tình, giống một đài tính toán tính vì máy móc, ngoại trừ nên hân phúc hành sự môn cùng gia tộc trách nhiệm ngoại, sẽ không làm bất luận một cái nào chuyện vô văn.

Nhưng là đời này, từ nhân giới đến Ma giới, từ đầu tới cuối, hẳn đều có một cái mục tiêu rõ rệt, tìm kiếm mất tích huynh đệ.

Thời điểm như thế này, không phải hẳn là trải qua mất đi ký ức cùng cảm tình sao? Vì sao lúc trước nhìn hắn, vẫn là như vậy che chở huynh đệ duy nhất?

Tô Hồng Phi cũng không hiểu nổi loại này cùng đời trước tuyệt nhiên không giống sự tình là làm sao phát sinh, trong lòng lại một lần nữa nhận định: Tư Lăng chính là cái biến số! Mặc kệ là đối với nàng, hay vẫn là Nguyệt Thiên Dạ, thậm chí là Tư Hàn mà nói. Phảng phất cái này thế giới phát sinh tất cả cùng đời trước bản thân biết phản lại việc, đều bởi vì Tư Lăng biến số này mà lên.

Nghe xong Tô Hồng Phi sau khi giải thích, Liễu Thành Phong nhủ mảy, "Tư sư huynh đem ký ức để đánh đổi thành tự Nguyên Anh? Như vậy có thể hay không rất đáng thương? Như người không có thất tình lục dục còn xưng là người sao?"

Tô Hồng Phi không có lên tiếng, lúc này đã thấy Liễu Thành Phong đột nhiên nhìn mình, lộ ra sáng khoái như ánh mặt trời nụ cười, dường như muốn phá tan này Ma giới này vĩnh viễn màu đen đỏ ám trầm thiên không, nói rằng: "Nếu là lấy ký ức cùng cảm tình để đánh đổi mới khả năng đi tới đại đạo đỉnh, này ta nhìn cũng không nên. Nếu là liên sư tỷ đều quên, nhân sinh còn có cái gì lạc thú có thể nói?"

Tiếng lòng vì vì một quý, Tô Hồng Phi nhất thời lặng lẽ.

Liễu Thành Phong không chút nào biết đùa chọc chính mình sư tỷ tâm, quay đầu nhìn về phía đáng thương Quý tu, lẩm lẩm liệt liệt mà vỗ hắn một tý, đập đến Quý tu kém một chút nôn ra máu chôn trên đất. "Lâm Dương, Tư tiểu đệ bị đại ca hắn mang đi, ngươi đón lấy có kế hoạch gì?"

Lâm Dương hơi hơi dời đi một chút, đối với loại này quá mức ánh nắng tươi sáng người có chút phòng bị, đây là trải qua Dương Huy đưa kia thiết kế sau lưu lại di chứng về sau, cũng không có đặc biệt nhằm vào Liễu Thành Phong ý tứ.

"Ta... Tìm được trước Tư tiên bối nói sau đi." Ôm bắp đùi đối tượng cũng không thấy, Lâm Dương cũng rất bất đắc dĩ a.

"Không bằng ngươi cùng chúng ta đồng thời đi, chúng ta cùng đi tìm Tư sư huynh cùng Tư tiểu đệ, Ma giới nhưng bắt đồng ở nhân giới, đại gia cùng nhau tương đối an toàn." Liễu Thành Phong nói rằng, sau đó quay đầu nhìn về phía Tô Hồng Phi, "Sư tỷ, ngươi nói xem?"

Tô Hồng Phi suy nghĩ một chút, gật đầu đồng ý. Ở gặp phải cái kia Hóa Thần nữ tu sau, nàng đối với Ma giới có kiêng kỵ, cũng sinh ra loại ôm đoàn ý nghĩ, Tư Hàn không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất, thêm vào còn có Tư Lăng cái này liên hệ, Tư Hàn lúc này hẳn là sẽ không không nhìn bỏ hắn. Đột nhiên, Tô Hồng Phi cảm thấy, Liễu Thành Phong cùng Tư Lăng giao hảo cũng thật là một bút vạn lợi món nợ, lúc trước không có ngăn cản sư đệ là cái sáng suốt quyết định, vì chính mình điểm cái khen.

Lâm Dương cũng đồng dạng không ý kiến, ở này nguy hiểm Ma giới, hay vẫn là ôm đoàn tương đối an toàn.

Thương lượng định, hai người một quý liền triều lúc trước Tư Hàn phương hướng ly khai bay đi.

Thu Mộ Quy xem thời, cũng cùng Kỳ Trầm Mị, Hứa Phiên Nhiên đồng thời hướng về một hướng khác ly khai.

*****

Hóa Thần tu sĩ ra tay hết sức lợi hại, Tư Lăng này lần bị thương này nghiêm trọng trình độ so với được với ở Thông Thiên Tháp lần đó bị Nguyệt Thiên Dạ Không Gian Cát Liệt gây thương tích, coi như có Tiểu Yêu Liên Mộc linh dịch cùng mộc linh khí, hay vẫn là hôn mê vài thiên tài tỉnh lại.

Sau khi tỉnh lại, phát hiện mình ở một chỗ thu dọn đến rất sạch sẽ trong sơn động, Trọng Thiên, Tiểu Khôi, Tiểu Yêu Liên đều ở ở bên cạnh hắn, ba con yêu chính tụ lại cùng nhau nói thầm, Tư Lăng nghe không hiểu thủ ngữ cùng tiếng chim, tự nhiên cũng không nghe rõ chúng nó đang nói thầm cái gì đó, hơn nữa khắp toàn thân đau đến không được, thực sự là không thời gian để ý tới chúng nó.

Chẳng qua nhớ tới trước khi hôn mê xuất hiện người, Tư Lăng bận bịu chuyển động cái cổ, không ngoài ý muốn ở giường đá cách đó không xa phát hiện chính ở đã tọa người, không nhận được lộ ra một vệt nụ cười mừng rỡ, kêu một tiếng: "Đại ca."

Tư Hàn mở mắt ra, nhập mục đích chính là dường như trong ký ức cái kia người nụ cười, quả nhiên có chút ngu dần, cùng này trương mỹ nhan cực không tương xứng, nhưng cảm thấy đặc biệt vừa mắt.

Bị như vậy một đôi hàn sâm sâm hai mắt nhìn, Tư Lăng nụ cười có chút cứng ngắc, cảm thấy đến mấy chục năm không thấy Đại ca trở nên càng lạnh hơn, nhưng người không cách nào nhìn thẳng a. Lẽ nào là tu vi tăng trưởng nguyên nhân? Mãi đến tận tan rã ánh mắt ngưng tụ, rốt cục nhìn rõ ràng đáng đáp của đối phương thời, Tư Lăng chấn kinh rồi.

"Đại ca, tóc của ngươi... Hẳn là không phải nhuộm chứ?" Há hốc mồm bên dưới, Tư Lăng phạm vào một cái xuẩn.

Trọng Thiên hầu như không nhận được dùng hai trảo che mắt, mặc dù biết Tiểu Lăng Tử thỉnh thoảng sẽ phạm xuẩn, nhưng cũng không nên ở vào thời điểm này phạm xuẩn a? Thời điểm như thế này, Tiểu Lăng Tử hẳn là hảo hảo biểu hiện, nhưng mất đi ký ức Đại ca một lần nữa nhận biết mình cái này đệ đệ mới đúng. Đây chính là vô cùng thô thô to chân, ôm mới có lợi a.

"Không phải." Tư Hàn trả lời, đứng dậy, đi tới trước mặt hắn, đưa tay ra điểm hắn mi tâm.

Tư Lăng hoàn toàn không có phòng bị mà nặc cho đối phương linh lực ở chính mình kinh mạch bồi lợi, kiểm tra thân thể của hắn tình huống. Trước đây chuyện như vậy cũng đã xảy ra, trước lại sau quen.

Lần này Tư Lăng ngũ tạng lục phủ vỡ tan, nếu là thả ở thế tục giới, đã sớm tại chỗ tử vong, ở Tu Tiên giới cũng chẳng qua là một viên linh đan vắn đề. Chẳng qua phiền phức chính là, này Phong Vân phiên là Hóa Thần tu sĩ bản mệnh pháp bảo, lúc đó này một đòn thực sự là khốc liệt, Tư Lăng khắp toàn thân từ trên xuống dưới kinh mạch đứt từng khúc, Kim Đan kém một chút tan vỡ vỡ tan, chỉ cần lại tàn nhẫn một điểm, Tư Lăng liền muốn bị phá vỡ Kim Đan mấy chục năm tu vi hủy diệt sạch.

Đương nhiên, hiện tại muốn làm chính là, trước đem gãy vỡ kinh mạch tiếp lên. Kinh mạch không thông, liền không cách nào hấp thu linh lực, chạp. Khôi phục tốc độ cũng đánh gãy hoặc nuốt nuốt Tư Hàn đã kiểm tra sau, dùng linh lực cẩn thận mà vì hấn khơi thông một cái kinh mạch, như vậy cũng dùng bán ngày.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 172: Chân tướng

Trong thời gian này, Tư Lăng ánh mắt liên tục nhìn chăm chăm vào Tư Hàn tóc, biết nếu không có có tình huống đặc biệt, Tư Hàn tóc không sẽ biến thành như vậy, chỉ là xem Tư Hàn một bộ dáng vẻ lạnh như băng, tựa hồ không sẽ chủ động nói, nhưng hấn có chút nóng.

Lấy Tư Hàn quen thuộc, xác thực không có giải thích cần phải, đang vì hấn khơi thông một cái kinh mạch sau, nhìn về phía Tiểu Yêu Liên.

Tiểu Yêu Liên dùng một loại Tư Lăng chưa từng có xem qua cực kỳ thuận theo mà lại nhanh chóng động tác lấy ra một bình linh dịch, không có một chút nào không muốn, liền như thế đưa cho Tư Hàn, còn rất lấy lòng nói: "Đại ca, người xem có đủ hay không?"

"Được rồi."

Tiểu Yêu Liên nhất thời mặt mày hớn hờ, lại ỏ đến Tư Lăng mặt bên gặm linh quả, này răng rắc răng rắc âm thanh, nhưng Tư Lăng thái dương gân xanh nhẩy nhẩy, nghĩ nếu nó dám đem quả tra rơi đến trên mặt chính mình, trực tiếp chỉ tay đạn công bắn bay.

Bị đứt linh dịch sau, Tư Lăng cảm giác thân thể tốt lắm rồi, liền cười hỏi: "Đại ca, người làm sao sẽ ở Ma giới?"

"Tìm người." Lời ít mà ý nhiều.

Tư Lăng không nhịn được vừa cười, phát hiện mình hỏi cái gốc vấn đề, lúc đó Liễu Thành Phong không phải đã sớm nói rồi sao. Chỉ được thay đổi cái vấn đề, "Đại ca, người làm sao lại đột nhiên đến rồi? Nếu không là người đến rồi, phỏng chừng lúc đó ta vậy..." Dứt lời, thở dài, biết chính mình hiện tại hay vẫn là quá yếu, loại kia bị người tùy ý Chúa Tể sinh mệnh cảm giác thực sự là gay go.

Tư Hàn không hề trả lời hấn, chỉ là xoay tay hướng lên trên, một viên Linh Hồn châu ra hiện tại trong tay hấn, Linh Hồn châu trong này giọt tinh huyết nhưng Tư Lăng rõ ràng, đây là chính mình lúc trước cho Tư Hàn cái kia nhỏ chính mình tinh huyết Linh Hồn châu, mà nhỏ Tư Hàn tinh huyết Linh Hồn châu chính mình cũng bên người mang theo. Lúc này Tư Hàn trong tay cái viên này Linh Hồn châu bên trong màu máu vô cùng lờ mờ, hàng loạt từ quanh thân cũng có chút mạng nhện, bị Tư Hàn dùng linh lực uẩn nhường.

Tư Lăng gật đầu tỏ ra hiểu rõ, xem ra Đại ca là thông qua Linh Hồn châu biết hấn lúc đó nằm ở trong lúc nguy cấp, là lấy hấn mới phải xuất hiện đến như vậy đúng lúc.

Hai huynh đệ còn nói một chút nói, hiểu rõ phân biệt khoảng thời gian này lẫn nhau sự tình. Chẳng qua đều là Tư Lăng chính mình hỏi mình đáp, Tư Hàn tình cờ mới hội ứng một tiếng, mà lại mỗi lần đều ngắn gọn đến khó mà tin nổi. Tư Lăng đã sớm quen thuộc chính mình Đại ca trầm mặc ít lời tính tình, cũng không để ý lắm. Chỉ là có chút tri độn Tiểu Lăng Tử cũng không có chú ý bên cạnh này ba con yêu quý dị về mặt, thậm chí là Tư Hàn mỗi hỏi ỏ hấn mỉm cười thôi, đều là như có như không mà nhìn về phía hấn khuôn mặt ánh mắt.

Quả nhiên cười đến rất ngu đần.

Chờ hai huynh đệ sắp tới ba mươi năm sự tình tự xong, Tư Lăng cũng mệt mỏi, nhắm mắt nghỉ ngơi.

Ở hấn lúc nghỉ ngơi, Tư Hàn đứng dậy ra son động, đem son động ngoại bị ma thú xúc động cảm chế gia cố một lần.

Cho tới hang núi này là nơi nào đến, đương nhiên là Tư gia Đại ca vô cùng khí phách chếch lậu mà đoạt nhân gia ma thú sào huyệt, cơ sau sẽ này con ma thú đá đi, ở xung quanh bày lên cấm chế, hoàn toàn đem đương thành địa bàn của chính mình. Tư Đại ca như vậy trắng trợn cướp đoạt thú trạch hành vi, thực sự là quá rất được vài con yêu tâm, ba con yêu lúc đó đều không có lên tiếng mà nhìn con kia đáng thương cao giai ma thú liền như thế hồi lưu lưu

bị đánh thành trọng thương đuổi đi.

Ở Tư Hàn sau khi rời đi, ba con nguyên bản bởi vì Tư Hàn tồn tại vẫn luôn đang giả bộ ngoan yếu rốt cục có hành động, Tiểu Khôi to mọng thân thể ở Tư Lăng bên người cọt cọt lui, sợ cho hắn kém một chút bị đẩy ra giường đá rơi trên mặt đất, Tiểu Yêu Liên cũng nằm nhoài Tư Lăng trên mặt sợ sợ làm an ủi, miệng nhỏ còn có linh quả cắn bã đây, Trọng Thiên trực tiếp nhảy đến Tư Lăng bộ ngực, nhưng Tư Lăng đau đến kém một chút muốn bạo miệng thò.

"Gào gừ gào gừ!"

"Lú lo lú lo !!"

"... Ta nghe không hiểu." Tư Lăng mặt nói, "Hơn nữa ta hiện tại là thương hoạn, các ngươi có thể hay không lăn cách ra một chút?"

Trọng Thiên không hề bị lay động, lại triều Tư Lăng kêu vài tiếng, do Tiểu Yêu Liên đến phiên dịch.

"Tư công tử, không tốt, Đại ca không có ký ức." Tiểu Yêu Liên mặt mày ủ rũ mà nói.

Tư Lăng hấp háy mắt, hỏi: "Cái gì gọi là không có ký ức ? Là mất trí nhớ?" Đây không phải bệnh ngu chứ?

"Không phải mất trí nhớ, là không có ký ức, ký ức bị đương thành đại giới thành tựu tu vi." Tiểu Yêu Liên giải thích: "Chủ nhân nói, Đại ca Kết Anh thời, hẳn là xảy ra một số chuyện, làm cho hắn sớm vứt bỏ ký ức cùng tình cảm, phương Kết Anh thành công. Tư công tử, Đại ca tu luyện (Huyền Băng quyết) mặc dù là bộ hảo công pháp, nhưng là lấy thất tình lục dục để đánh đổi, tu vi càng cao, cảm tình -** càng đậm bạc, mãi đến tận đăng đến đỉnh phong, đến lúc đó... Nên tính là vô tình chỉ đạo đi."

Tư Lăng chấn động trong lòng, không nhịn được hỏi: "Đại ca không phải còn nhớ chúng ta sao?"

"Nào có? Lúc trước nếu không là ta nhắc nhở, kém một chút liền chủ nhân cũng không thể tiếp cận bị thương ngươi." Tiểu Yêu Liên nói, liền thấy Trọng Thiên một bộ vô cùng phiền muộn đáng đáp.

"Nhưng là Đại ca tôi cứu ta." Tư Lăng trực giác không tin.

"Cái này cũng là chúng ta không rõ địa phương." Tiểu Yêu Liên liền linh quả cũng không gặm, dùng tay nhỏ cầm Tư Lăng mặt, bi bô mà nói: "Có thể hay không là bởi vì Tư công tử ngươi quá khờ, thường có chuyện, nhưng Đại ca không yên lòng, cho nên mới phải ở không còn ký ức nhưng nhưng hội theo bản năng mà giúp ngươi?"

Tư Lăng trợn mắt nhìn, cả giận nói: "Ngươi mới ngốc, cả nhà ngươi đều ngốc!" Hẳn nếu như ngốc, thì sẽ không ở cái này nguy cơ tứ phía trong giới tu tiên đi đến một bước này.

Tiểu Yêu Liên có chút hồ đồ, "Tư công tử, ngươi trước đây không phải nói, Tiểu Hồng cùng chủ nhân cũng là người nhà của ngươi sao? Nhưng chúng ta không ngươi ngốc a."

"..." Đối với đã từng bởi vì mơ ước Tiểu Yêu Liên linh dịch thỉnh thoảng mà dùng lời ngon tiếng ngọt ca ngợi nó Tư Lăng ném trái chày tảng đá đập chính mình chân tư vị, sớm biết lúc trước thì sẽ không nào trừu mà đối với chỉ yêu nói, chúng ta là người nhà câu nói như thế này.

Lúc này, Trọng Thiên đột nhiên nghĩ tới điều gì, lại gào gừ hai tiếng.

Tiểu Yêu Liên lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, hỏi: "Chủ nhân, ý của ngươi là nói, bởi vì cái viên này có Tư công tử tinh huyết Linh Hồn châu vẫn luôn bị Đại ca mang theo, cho nên mới phải nhớ tới Tư công tử sao?"

Trọng Thiên gật gù, hồi tưởng lúc trước Tư Hàn lấy ra Linh Hồn châu hành vi, cảm thấy thật có tám - chín chính là như vậy. Ở truyền thừa của nó trong, cũng đã gặp tu luyện (Huyền Băng Quyết) tu sĩ kết quả cuối cùng, duy Tư Hàn là tuyệt nhiên không giống, mà lại cái viên này Linh Hồn châu bị hắn thận trọng như thế chờ chi, nguyên nhân phỏng chừng là xuất hiện ở Linh Hồn châu lên.

Mọi người đều biết, nếu có thể nhượng một cái người bên người mang theo Linh Hồn châu, như vậy này Linh Hồn châu chủ nhân đối với này người mà nói tuyệt đối là vô cùng trọng yếu người, mặc dù không có ký ức, cũng sẽ bởi vì bên người mang theo Linh Hồn châu đối với cái kia người hoài có mấy phần quen thuộc cảm giác thân thiết. Lại nhân Tư Lăng trước đây vì người xử sự, cũng thêm vào hắn chờ chính mình duy nhất huynh trưởng lấy thành lấy thật, mới phải nhận được đối phương ngang nhau báo lại. Xem ra Tiểu Lăng Tử số mệnh tuy rằng kém một chút, tình cờ cũng khả năng chó ngáp phải ruồi, mới ôm lớn như vậy thỏ chân.

Như vậy phân tích, liền Trọng Thiên không thừa nhận cũng không được chính mình lúc trước lại trên cái này người thực sự là cái khó có thể dùng bình thường ánh mắt tới đối xử, lẽ nào là bởi vì linh hồn của hắn đặc biệt ăn ngon nguyên nhân sao?

Kính Trọng Thiên giải thích như vậy, Tư Lăng không nhịn được đem cái viên này nhỏ Tư Hàn tinh huyết Linh Hồn châu lấy ra, cảm giác vào tay vô cùng thân thiết, liền dường như đối mặt thân mật nhất huynh đệ như thế. Cho nên nói, bởi vì Linh Hồn châu, mới sẽ làm Đại ca liền mất đi ký ức cũng nhớ kỹ chính mình sao?

Nghĩ xong, Tư Lăng không nhịn được thở dài.

Chẳng qua, cái này khí chỉ hít một nửa liền đình chỉ, liền Trọng Thiên, Tiểu Khôi chờ ba con yêu cũng cứng ngắc thân thể, vèo một tý cách hần rất xa.

Tư Lăng nghiêng đầu, quả nhiên thấy một đầu hắc ngân giao nhau tóc Tư Hàn đi vào, không oán được ba con yêu lại đột nhiên cách hần xa xa, không còn dám ở hần vết thương đầy rẫy trên người làm phiền, hiện tại đã là Nguyên Anh hậu kỳ tu vi Đại ca thực sự là không đắc tội được a.

Đột nhiên, Tư Lăng có chút đắc ý, đang không có ký ức Đại ca trong mắt, hần mới là thân mật nhất huynh đệ, ba con yêu đều là xa lạ yêu, thân sơ lập kiến, vì lẽ đó ba con yêu cũng không dám lại làm Đại ca mặt bất nạt hần.

Nhìn thấy hần, Tư Lăng lại không nhìn được nở nụ cười, mặt đơ mặt cái gì ở Đại ca trước mặt không cần thiết, bởi vì đôi mắt này tương so với mình càng mặt đơ mặt, sẽ làm hần mặt đơ không đi xuống."Đại ca, tóc của ngươi còn có thể khôi phục như cũ sao?"

"Không biết."

Tư Lăng cau mày, "Lúc đó Đại ca tình huống rất nguy cấp sao?"

"Cũng còn tốt."

Tư Lăng hỏi rất nhiều, mãi đến tận mệt mỏi, vẫn không thể nào khiêu ra bao nhiêu tin tức hữu dụng, trong lòng thất ý thể trước khuất, rõ ràng mỗi cái vấn đề Đại ca đều trả lời, vì sao hần vẫn cảm thấy không có được bao nhiêu tin tức hữu dụng đâu? Là sự thông minh của hần quá nôn nóng, hay vẫn là Đại ca trầm mặc ít lời công lực càng dâng lên hơn?

Cuối cùng, thấy thực sự là khiêu không ra món đồ gì, này viên quan tâm huynh trưởng tâm chịu đến đã kích, Tư Lăng chỉ được phiền muộn mà cảm miệng.

*****

Như vậy tính dưỡng mấy ngày, Tư Lăng rốt cục khả năng đứng dậy.

Chẳng qua thân thể nhiều chỗ gãy vỡ kinh mạch chỉ tu bổ xong một phần ba không tới, Kim Đan trên giống mạng nhện như thể vỡ tan vết tích cũng không có biến mất, Tư Lăng phỏng chừng, chính mình muốn hoàn toàn chữa khỏi vết thương, còn muốn thời gian một tháng.

Khả năng ngồi sau khi đứng lên, Tư Lăng liền bắt đầu đá tọa, dùng linh lực uẩn nhường kinh mạch, tu bổ Kim Đan.

Chờ kinh mạch rốt cục bị khơi thông sau, Tiểu Lăng Tử rốt cục nhảy nhót tung bồng. Sau đó nhớ tới chính mình ở Quý giới được đồ vật, hưng phấn sò soạng ra đến.

Đầu tiên là cái viên này Huyền Băng thạch, đây chính là Tư Lăng lúc đó tâm tâm niệm niệm đã lâu đồ vật.

Đương Tư Lăng đem Huyền Băng thạch lấy ra thời, nguyên bản chính ở đá tọa Tư Hàn đột nhiên mở mắt ra, tầm mắt trùng trùng mà nhìn trang Huyền Băng thạch hợp ngọc.

Tư Lăng cong con mắt cười lên, đưa nó đưa cho Tư Hàn, cười nói: "Đại ca, đây là chúng ta ở Quý giới tìm tới Huyền Băng thạch, ta cảm thấy ngươi nên cần."

Tư Hàn nhìn nụ cười trên mặt hần, trong lòng lại hiện lên nỗi loại cảm giác, quả nhiên cười đến rất ngu đần.

"Đại ca?"

Tư Lăng khuôn mặt tươi cười lại có chút cương, trong lòng có chút kỳ quái, vì sao gần nhất Đại ca nhất hội không tên thời điểm nhìn mặt của hần? Lẽ nào mặt của hần dài đến không đúng? Nha, đúng rồi, quả thật có không đúng, lúc đó cái kia Ma nữ phản ứng, hình như nhận thức một cái cùng mình dài đến giống nhau y hệt người, vì lẽ đó khi đó mới hội bị kích thích mạnh, mặc dù bị Nguyệt Thiên Dạ trọng thương, cũng không để ý.

Nhớ tới này Ma nữ tiếng cười chói tai cùng câu kia "Ngươi gạt ta! Ngươi gạt ta! Ngươi nói thế giới này không người trong lòng ngươi yêu, nhưng là cái này nghiệt chủng nơi nào đến?", Tư Lăng không khỏi có chút đau "trúng", sớm đã YY ra các loại ngược tình yêu thâm phiền bản. Tư Lăng là biết chính mình bộ thân thể này thân thể, mẫu thân là Liễu Hàn Nhi, cùng Tư Hàn là cùng mẫu dị phụ, thể nhưng phụ không rõ. Hơn nữa có thể làm cho cô gái thất thổ như thể oán hận, này nhất định là người đàn ông, Tư Lăng cảm thấy người đàn ông kia khả năng là bộ thân thể này tự mình phụ thân.

Chẳng lẽ mình này tướng mạo di truyền phụ thân bên kia?

Tư Lăng thực sự là không muốn thừa y phục sự thực này, cái kia phụ thân muốn có cường đại cơ sở nào mới nhượng cái Hóa Thần kỳ Ma nữ đối với hần như vậy mối tình thâm thiết a? Nhân sinh thực sự là đau "trúng".

Đang muốn đến nhập thần thời, đột nhiên đầu bị một cái tay vỗ xuống, Tư Lăng ngẩng đầu, liền nhìn thấy chính mình bằng sơn Đại ca bằng gương mặt vỗ đầu của hần, không khỏi có chút trong gió ngồn ngàng.

Cho nên nói, mặc dù không còn ký ức, thế nhưng Đại ca cũng không có bao nhiêu biến hóa a!

"Cảm ơn, cực khổ rồi!" Tư Hàn nhận lấy Huyền Băng thạch, đối với Tiểu Lăng Tử hành vi dành cho khẳng định.

Tư Lăng nhếch miệng cười cợt, lại lấy ra cái viên này ở Tà tu động phủ lấy đi ngọc giản, cầm chế phía trên rất thâm ảo, cũng không phải Kim Đan kỳ hấn khả năng phá giải, nhìn thấy ăn không được cảm giác vô cùng không được, Tư Lăng liền đem hi vọng ký thác chính mình Đại ca trên người, đem đưa tới, có chút thẹn nói: "Đại ca, mai ngọc giản này là ta ở Tà tu động phủ tìm được, ngươi bang ta xem một chút khả năng không thể phá giải cầm chế phía trên."

Tư Hàn tiếp nhận, phân ra một tia thần thức chìm vào trong ngọc giản, quá sau một lúc lâu, phương nói rằng: "Khả năng phá giải, chẳng qua cần một ít thời gian."

"Tốt lắm, liền giao cho ngươi."

Thấy Tư Lăng như vậy không khách khí sai khiến Tư Hàn, Trọng Thiên cùng Tiểu Yêu Liên đều có chút chua xót, quả nhiên làm người huynh đệ chính là được chứ? Chẳng qua ở Tư Lăng nhìn sang thời, Trọng Thiên bỏ qua một bên mặt, một mặt ngao kiêu về mặt, không để ý tới há hê Tiểu Lăng Tử, dự định chờ Tư Hàn không ở, lại đi bắt nạt hấn.

Tư Lăng có chút buồn cười mà duỗi tay tới vỗ vỗ chúng nó đầu, sau đó có chút chán chờ nói: "Đại ca, cái kia, ta nghĩ nói cho ngươi một chuyện." Thấy hấn nhìn sang, Tư Lăng tuy rằng áp lực sơn đại, nhưng hay vẫn là đem ngày đó này Ma nữ nhìn thấy chính mình mặt phản ứng nói một lần, cuối cùng tổng kết nói: "Đại ca, ta cảm thấy này Ma nữ nhận thức cái kia tướng mạo cùng ta rất giống người, có thể là phụ thân ta."

Tư Hàn tuy không lúc trước ký ức, nhưng sau đó Thanh Ngọc chân quân đem hấn phải biết đồ vật đều một mạch mà kín đáo đưa cho hấn, tự nhiên cũng biết gia tộc của chính mình cùng chuyện của cha mẹ, sau khi nghe xong gật đầu, tán đồng hấn, "Ngươi ngày sau cẩn thận."

Tư Lăng nhếch nhếch miệng, "Không có chuyện gì, quá mức sau đó đang đối mặt Ma tộc người thời, đối khuôn mặt là tốt rồi." Lúc trước không biết Ma giới dĩ nhiên có kẻ địch, cho nên mới phải như vậy lăm lăm liệt liệt lấy bộ mặt thật gặp người, này sẽ biết, đương nhiên phải cẩn thận rồi. Có Thiên Diện mặt nạ ở, đảo không sợ người vạch trần.

Cho tới Tư Lăng một vị khác phụ thân là ai, hai huynh đệ đối với chuyện năm đó đều không có ấn tượng, tự nhiên cũng không biết, thảo luận không ra kết quả sau, hai người quyết định sau đó đối mặt Ma giới Hóa Thần tu sĩ thời, hành sự cẩn thận chính là.

Chờ Tư Lăng hoàn toàn chữa khỏi vết thương sau, thời gian đã qua nửa năm.

Chữa khỏi thương thế sau, hấn là ly khai này chiếm lấy nhân gia ma thú sơn động.

Từ khi nghe nói Đại ca khí phách chếch lậu mà trắng trợn cướp đoạt ma thú sơn động cho hấn dưỡng thương thời, Tư Lăng liền nhớ tới trước đây Tư Hàn lưu lạc Ma giới này mười năm, hấn là cũng thường thường làm loại chuyện này, cho nên lúc đó mới hội như vậy chuyện đương nhiên, thông thạo vô cùng chiếm trước thú ỏ.

"Đại ca, chúng ta sau đó phải đi đâu?"

Tư Hàn trầm ngâm một chút, nói: "Đi Ma Đô."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Hảo hung tàn a

Từ khi lưu lạc đến Quỷ giới bắt đầu, Tư Lăng vẫn luôn ở số con rệp, duy nhất thời cơ đến vận chuyển chính là ở sắp bị cái không hiểu ra sao Ma nữ giận cá chém thớt giết khi chết, Đại ca rốt cục xuất hiện, Tiểu Lăng Tử lại có thể trải qua ôm Đại ca thô chân thành thời tu luyện tháng ngày.

Đương nhiên, lấy trên là không thể, Tư Hàn đến Ma giới mặc dù là vì tìm mất tích đệ đệ, nhưng thuận tiện còn có sư môn nhiệm vụ đây.

Tuy rằng Tư Lăng càng hi vọng chính là tìm cái thời cơ ly khai Ma giới, chẳng qua nhưng từ Liễu Thành Phong nào biết một chút tin tức, biết lúc này là không thể ly khai.

Nghe nói phát hiện đi về Ma giới đường nói cái kia Vệ Quan Nhai ở giết giầy Thương Vũ giới Nhân tu tiến vào ma giới sau, thuận tiện tốt bụng mà nói cho bọn hấn, này cái lối đi muốn mỗi lần mười năm mới hội mở ra một lần, đến lúc đó do hấn chủ trì, đường nói tuyệt đối sẽ hết sức an toàn, có thể yên lòng qua lại. Đương nhiên, nếu là chờ không mười năm, có thể chính mình mặt khác tìm liên tiếp hai giới đường nổi trở lại, chỉ là những cái kia đường nói vừa không vững vàng, mà lại còn khả năng có mạnh mẽ cao giai ma thú loại hình bảo vệ.

Tur Lăng sơ nghe nói việc này, càng ngày càng cảm thấy cái kia Vệ Quan Nhài không chỉ không biết xấu hổ, còn là một vô liêm sỉ, quả thực là đang đùa những này Nhân tu a. Có thể một mực mặc dù biết hẳn đang đùa chính mình, bị tiền cảnh mê bị văng đầu Nhân tu hay vẫn là việc nghĩa chẳng từ nan trên đất.

Liều Thành Phong bọn hắn tiến vào ma giới đã gần năm năm rồi, còn có năm năm, liền có thể ly khai.

Thời gian năm năm đối với Tu tiên giả tới nói, chẳng qua là dài đằng đặc trong cuộc sống không đáng giá được nhắc tới ngắn ngủi năm tháng, hơn nữa Ma giới chi đại, mười năm thời gian cũng không nhất định khả năng đi xong, nói không chắc đến lúc đó còn có rất nhiều người không vui cứ vậy rời đi đây.

Biết tạm thời không thể ly khai, Tur Lăng liền thu thập xong tâm tình, quyết định ở Ma giới hảo hảo rèn luyện xoạt quái, nỗ lực tăng lên thực lực của chính mình. Đặc biệt trải qua bước ngoặt sinh tử, biết được chính mình đang đối mặt tu sĩ cấp cao thời ngay cả tính mệnh cũng không thể Chúa Tể vô lực, càng làm cho hắn đối với trở nên mạnh mẽ tràn ngập khát vọng.

Đương nhiên, trải qua thứ hiểm cảnh, cũng không phải không chỗ tốt, ở kinh mạch toàn thân khai thông sau, kinh mạch mở rộng rất nhiều, có thể thu nạp càng nhiều linh lực, liên tu vi cũng mờ hồ có đột phá dấu hiệu, chỉ cần một chút thời cơ, liền có thể đột phá Kim Đan trung kỳ đỉnh cao hàng rào, đến Kim Đan hậu kỳ.

Ly khai ma thú sơn động sau, bọn hắn hướng về liền Ma giới phía Đông bay đi, Ma Đô phương hướng ở nơi đó.

Bởi vì đường xá khá xa, liền ở khi xuất phát, Tur Lăng liền đem này chiếc Phi Thiên Thuyền lấy ra, lại hướng về Phi Thiên Thuyền trên đập một tấm Ân Thân phù, liền tính an toàn đó là thỏa thỏa, tuần tra Ma tộc mọi người chưa từng có phát hiện đỉnh đầu bọn họ trong tầng mây bay qua quái vật khổng lồ.

Nửa năm dưỡng thương thời gian, cũng làm cho Tur Lăng nhanh chóng quen thuộc hiện tại càng ngày càng lạnh lẽo Đại ca, đồng thời thần kinh vô cùng đại cái mà lơ là Tur Hàn toàn thân hơi lạnh, tìm ra cùng đối phương ở chung phương thức, cảm giác vừa giống như về đến Tur Hàn Kết Anh trước chưa từng phân biệt tháng ngày.

Đương nhiên, những này chỉ là Tur Lăng cảm giác, đối với ba con yêu tới nói, rất nhiều cũng khác nhau. Tỷ như có Tur Hàn ở, Trọng Thiên cũng không dám ở lại trắng trợn mà bắt nạt Tiểu Lăng Tử. Điều này làm cho Tur Lăng tin chắc Trọng Thiên chính là cái chỉ biết bắt nạt kẻ yếu chủ nhân, càng ngày càng mà muốn mau mau tu luyện tăng cường thực lực, sau đó đem Trọng Thiên đánh nằm ngoài làm thú cưỡi.

Dọc theo đường đi, bị kích thích Tur Lăng tự nhiên cố gắng tu luyện, nỗ lực đột phá tầng kia hàng rào. Còn Tur Hàn, coi như không còn đã từng ký ức, nhưng vẫn là quen thuộc bất biến, vậy thì là cái thỏa thỏa tu luyện cuồng nhân. Vì lẽ đó trong lúc nhất thời Phi Thiên Thuyền trong, chỉ còn dư lại ba con yêu khá là nhàn nhã, này phần nhàn nhã sức lực, xem ở tu luyện cuồng trong, đó là vô cùng không thích hợp.

Vẫn luôn như vậy kéo dài hai tháng sau, đột nhiên chính chiếc Phi Thiên Thuyền trong nhân cùng yêu đều mở mắt ra, nhìn phía trong đó một gian tu luyện thất.

"Tur công tử liền muốn đột phá." Tiểu Yêu Liên nói rằng.

Vừa mới nói xong, liền thấy sát vách này tu luyện thất môn mở ra, ngân hắc phát giao nhau nam tử đi ra, chỉ là tùy ý bước tiến, nhưng phảng phất mỗi một bước đều đập ở trong lòng của người ta trên, dọa đến ba con yêu đều không dám tới gần.

Trọng Thiên dùng móng vuốt gãi gãi mặt đất, tuy rằng đại gia nó là cái lấy chính mình huyết thống kiêu ngạo không sợ trời không sợ đất tính tình, thế nhưng đối đầu người đàn ông này, vẫn đề cho nó có chút bờ ngõ, đặc biệt này người lấy ký ức để đánh đổi Kết Anh sau, phát hiện càng không tốt hơn chộc, Trọng Thiên đại gia là cái thức thời vụ, tự nhiên không dám trêu hấn. Chỉ là... Có như thế cái chỗ dựa, sau đó muốn bắt nạt Tiểu Lăng Tử e sợ không dễ dàng, nhượng đại gia nó thật cảm giác khó chịu a.

Tiểu Yêu Liên cùng Tiểu Khôi đều ngoáy đầu nhìn cánh cửa kia, nhìn thấy Tur Hàn đứng ở cửa, ba con yêu mặc dù có điểm ý nghĩ cũng không dám lên tiếng.

Rất nhanh mà, môn mở ra, Tur Lăng khí tức bất ổn mà xuất hiện, thấy tới cửa người, có chút vội vàng nói: "Đại ca, ta muốn tiến giai." Nếu là tiến giai, liền Phi Thiên Thuyền cũng ăn không giấu được sóng linh lực, thậm chí liền bởi vậy chịu đến không trung ma thú tập kích.

Tur Hàn liếc mắt nhìn hắn, nói rằng: "Hướng đông bắc hướng về ba mươi dặm nơi có cái thung lũng, chúng ta xuống."

Tur Lăng gật đầu tỏ ra hiểu rõ, vội vàng nhượng Phi Thiên Thuyền hướng về thung lũng bay đi. Tur Lăng cũng biết chính mình có chút tính sai, không nghĩ tới sẽ như vậy đột nhiên liền đánh vỡ hàng rào tiến giai, nhượng hắn một chút chuẩn bị cũng không có, hay là ở Vô Tận Hư Không lang thang hai mươi năm, tâm tình cùng thực lực đều tích lũy được rồi, mới hội rời đi sau, nhanh như vậy tốc mà tiến giai. Chẳng qua nơi này là Ma giới, khi tấn giai cần đại lượng linh lực, Ma giới trong không khí năng lượng tuy lấy ma lực làm chủ, nhưng linh lực cũng có, chỉ là vô cùng mỏng manh thôi, lên cấp thời linh lực gọn sóng chờ đợi tượng tuyệt đối sẽ gây nên Ma giới nguyên dân chú ý, muốn tìm cái an toàn nơi an tâm tiến giai, không phải vậy như đến lúc đó bị người quấy rối, không chỉ có đã trắng xe cát, thậm chí hậu quả có thể sẽ bởi vì chịu ảnh hưởng mà phản phệ, vô cùng nguy hiểm.

Phi Thiên Thuyền tốc độ rất nhanh, mấy tức liền đến này nơi thung lũng. Thung lũng hai bên thế núi khá cao, cách đó không xa có một toà dãy đặc núi rừng, lối vào thung lũng hơi nhỏ hẹp, chỉ cần bảo vệ lối vào thung lũng, vậy thì không thành vấn đề. Hơn nữa chung quanh đây không có Ma tộc người khí tức, chỉ có chút ma thú, đúng là bớt đi rất nhiều phiền phức.

Đem Cửu Chuyển Linh trận bày lên, bởi vì Ma giới linh lực ít ỏi, thêm vào Tur Lăng biết chính mình khi tấn giai cần thiết loại kia khủng bố linh lực lượng, lại dùng một đồng lớn linh thạch bố trí một cái đơn giản Tụ Linh trận, phương có chút ầy náy mà đối với đứng ở ngoài trận Tur Hàn nói: "Đại ca, đón lấy

liền phiền phức người."

Tư Hàn hồ hững gật đầu, chỉ nói: "Đừng phân tâm."

Tư Lăng mỉm cười, nguyên vốn có chút nôn nóng tâm tình ở như vậy lạnh nhạt lại kiên định trong thanh âm, hóa thành an tâm. Vừa nhìn về phía Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi, cũng đồng dạng nói: "Trọng Thiên, Tiểu Khôi, đón lấy phiền phức các người."

Trọng Thiên gào gừ tiếng, lười biếng nằm trên mặt đất, dùng móng vuốt nạo nạo mà, một bộ có đại gia ở cái gì cũng không sợ đáng dấp. Tiểu Khôi ưỡn ngực, cái cổ cao cao ngẩng, một bộ thê sổng chết thủ hộ chủ nhân trung tâm về mặt.

Liền Tư Lăng an tâm ở tại trong trận tiền giai.

Quả nhiên, làm không khí trong móng manh linh lực điên cuồng hướng về nơi này vọt tới thời, liền hấp dẫn trong rừng cây những ma thú kia chú ý.

Tư Hàn đứng ở trước trận, trực diện lối vào thung lũng phương hướng, khí tức vẫn chưa thu lại, cường hãn Nguyên Anh tu sĩ uy thế phô thiên cái địa mà bao phủ chỗ này thung lũng, nhưng bên ngoài những ma thú kia không dám tới gần, thậm chí những cái kia cấp thấp ma thú ở cảm giác được luồng hơi thở này thời, liền hải đến chạy xa.

Đương nhiên, cũng có chút bị hấp dẫn đến cao giai ma thú là không sợ, từ từ hướng về thung lũng phương hướng tới gần.

Bởi vì Tư Lăng tiến giai, Tiểu Yêu Liên không có cách nào trốn ở Tư Lăng trong tay áo, lúc này cũng theo Trọng Thiên bọn hắn đồng thời ở trận pháp ngoại, cảm giác được bên ngoài vài con cao giai ma thú tiếp cận, có chút run lủi, liền linh quả cũng không tâm tư găm, xem xét nhìn, cảm thấy an toàn nhất hay vẫn là Tư Hàn này trong, bước đi chân nhỏ liền hướng Tư Hàn bên kia tới gần.

"Đại ca... A ——"

Tư Hàn cúi đầu, liền nhìn thấy một nắm đấm đại người nổi tiếng giống đoàn quả cầu đỏ như thế, lần a lần a lần, lần tới hấn bên chân, nhuyển QQ thân thể bá thấp một tý nằm trên mặt đất, xem ra sổng dờ chết dờ đáng dấp. Tư Hàn xoay tay hút một cái, Tiểu Hồng đầu óc choáng váng mà đến bàn tay hấn trên, mềm oặt quán via hè ở hấn lòng bàn tay trong, hai con đỏ mắt tình hiện nhang muỗi hình.

Đi cái đường cũng khả năng bị cục đá vấp ngã Tiểu Yêu Liên phể vật đến nhưng Tiểu Khôi cùng Trọng Thiên không nhìn được dùng móng vuốt che mặt, cảm giác chúng nó yêu mặt đều bị nó mất hết.

Tư Hàn xem thôi, đưa nó nhét vào tay áo của chính mình trong, nhưng nó hảo hảo ở lại.

Chờ Tiểu Yêu Liên khi phản ứng lại, nhất thời kích động. Gào gào gào! Quả nhiên ôn nhu nhất hay vẫn là Đại ca a, coi như mất đi ký ức, đối với nó tốt nhất hay vẫn là Đại ca, sau đó muốn hảo hảo theo đuổi Đại ca.

—— Tiểu Lăng Tử còn nhưng người hàng ngày ở tại tay áo của hắn trong đây, làm sao không thấy người nghĩ tới muốn nịnh bợ hắn?

Ngay khi Tư Hàn đem Tiểu Yêu Liên thu hồi thời, bên ngoài ma thú rốt cục xuất hiện, kéo đến tận sáu con cao giai ma thú, coi tu vi, đều ở cấp mười trung hậu kỳ, tương đương với tu sĩ Nguyên Anh trung kỳ cùng hậu kỳ. Đối với ma thú mà nói, ẩn chứa linh lực tu sĩ huyết nhục cũng là một loại đồ bổ, đặc biệt loại này chính ở tiền giai tu sĩ, ăn là đại bổ a. Ma thú cùng yêu thú như thế, tu luyện đến thập nhất giai sau, liền có thể hoá hình, thập nhất giai cũng tương đương với tu sĩ Hóa Thân kỳ.

Ở chúng nó sau khi xuất hiện, Tiểu Khôi lưu lo gọi dậy đến, Trọng Thiên thay đổi lười nhác đáng dấp, đứng lên làm nóng người, chuẩn bị cùng với đến chiến.

Ngay khi ma thú muốn nhào vào thung lũng, Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi đồng thời vồ tới cắn giết thời, đột nhiên lối vào thung lũng một đạo băng sương lướt qua, một mảnh bông tuyết thế giới, trong đó một đầu nhào quá nhanh ma thú một cái sơ sẩy trực tiếp đụng vào dựng thẳng lên trên tường băng, toàn bộ đụng phải lao đảo. Mà Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi cũng tới cái xe thẳng gấp, hai con kém một chút cũng đụng vào trên tường băng.

"Gào gào gào! !" Trọng Thiên bất mãn mà gọi dậy đến, dùng móng vuốt khoét đất.

Tư Hàn ánh mắt nhàn nhạt quét về phía chúng nó, nghĩ tới đây hai con yêu đều là đi theo gốc đệ đệ đồng bạn bên cạnh kiêm yêu sủng, nhưng chúng nó nhiều rèn luyện cũng mới có lợi, liền thu hồi tường băng, chính mình canh giữ ở trước Truyền Tống trận, không chút lưu tình mà đem hai con yêu đẩy đi ra ngoài, trực diện này sáu con ma thú.

Trọng Thiên & Tiểu Khôi: = O =! Tuy rằng đối với hung tàn hàng tới nói móng vuốt ngựa muốn chiến đấu giai trung hậu kỳ yêu thú, này không gọi rèn luyện, mà là trực tiếp nhưng chúng nó đi chịu chết a! !, nhưng lập tức đổi mặt lạnh lùng Tư Đại ca biểu như thế hung tàn a! >"

Chương 174: Tư Lăng phụ thân

Tư Lăng biết Kim Đan trung kỳ hàng rào đã bị đánh vỡ, Tụ Linh trận trong linh khí cùng linh khí trong trời đất điên cuồng hướng về thân thể hắn vọt tới, từ da thịt lỗ chân lông ngấm nhập kinh mạch, tụ tập đến đan điền, màu vàng nhạt Kim Đan xoay vòng vòng mà xoay tròn, tham lam mà hấp thu trong đan điền linh khí, mãi đến tận Kim Đan càng ngày càng no đủ sáng loáng lung.

Như vậy hấp thu nửa ngày, rốt cục thiên địa linh khí bình ổn lại, mà trong trận những cái kia nguyên bản dùng để cung cấp linh lực linh thạch cũng tắt cả đã biến thành màu xám hòn đá.

Một lát, Tư Lăng mở mắt ra, hai mắt càng ngày càng đen kịt thâm thúy, thân thể mềm mại sáng khoái, quan sát bên trong thân thể thức hải, phát hiện thức hải lại mở rộng, thần thức bao trùm phạm vi càng xa hơn, thậm chí có thể cùng Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ thần thức sánh ngang. Tư Lăng biết, đây là đòi trước tu vi cùng đòi này tu vi chồng chất lên nhau mang đến đúng lúc nơi, cũng bởi vì thân thể tu vi tăng trưởng, làm cho linh hồn dần dần mà cùng thân thể phù hợp, tin tưởng lại không lâu nữa, này cụ hội hoàn toàn khế đất hợp linh hồn, cũng lại không loại kia yếu ớt vi cùng cảm.

Mà ngay khi tu vi tăng lên thời, Tư Lăng lại nhìn thấy đoàn kia vẫn luôn lảng lảng mà tiềm tàng ở trong thức hải bạch quang giật giật, ở trong óc vui chơi thoả thích một vòng, lại yên tĩnh lại. Tuy rằng vẫn luôn không biết nó là món đồ gì, nhưng trực giác đối với chính mình rất trọng yếu, mà lại lại cùng với lâu như vậy, Tư Lăng đối với nó đã quen, cũng không lại cân nhắc lại lịch của nó cùng tác dụng, tùy theo nó vẫn luôn ở lại.

Chẳng qua không có cho Tư Lăng bao nhiêu thời gian đến linh hội tiến giai sau cảm thụ, thần thức quét qua, liền nhìn thấy ngoài thung lũng mấy con giương giương mắt hồ cao giai ma thú, còn có bị ma thú vây vào giữa quần ấu Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi.

Trọng Thiên cũng còn tốt, tốc độ của nó cùng yêu hòa nhưng bọn ma thú kiên ky, lúc đầu chặt vật qua đi, này con sớm liền học được chơi nham hiểm yêu ở ma thú trong trong nhảy đến nhảy đi, nhưng chúng nó đều là không cẩn thận thương tổn được đối phương. Thế nhưng Tiểu Khôi liền có thể thương, bị ma thú truy đến lưu lo gọi, to mọng thân thể nhảy nhót tung bùng, xem ra vô cùng buồn cười.

Đương nhìn thấy hán gia Đại ca đứng ở thung lũng trước, lại như cái huấn thú sư như thế dùng tường băng vòng ra cái phạm vi đưa chúng nó vòng lên, chỉ có ở ma thú liền muốn gầm trên hai con yêu thời, mới sẽ xuất thủ bang một đem, thấy thế nào cũng giống như là ở nung hai con yêu, nhưng Tư Lăng có chút quần quần có thần. Tuy rằng điểm xuất phát là hảo, nhưng làm sao cảm giác hai con thật đáng thương đâu?

Tư Lăng thu rồi Cửu Chuyển Linh trận, đi ra ngoài.

Ở hán xuất hiện thời, Tư Hàn tầm mắt liền dời về phía hán, phát hiện hán trải qua thành công tiến giai sau, trong mắt lướt qua tia gọn sáng, tựa hồ có hơi thoả mãn.

Có thể làm cho Đại ca thoả mãn, Tư Lăng cũng hết sức hài lòng. Sau đó rút ra "Biến Hình", đón nhận miệng núi những ma thú kia, vừa vặn có thể dùng chúng nó đến thử một lần thân thủ.

"Biến Hình" hóa thành quang kiếm, một chiêu kiếm chém qua, đem đánh về phía Tiểu Khôi một con ma thú cho đón đỡ ra.

Tiểu Khôi nhìn thấy chủ nhân, cặp kia xem ra hung ác điều mắt đều muốn tiêu lệ. Rủi rít anh, Tư Đại ca nung phương thức hảo hung tàn, nó cái mộng mao đều bị ma thú cho gặm, không có đẹp để mao, điều sinh không hạnh phúc!

Tư Lăng chỉ là vỗ vỗ nó đầu chim an ủi, phát tay chính là hai trăm chuỗi hồn lực kiếm đập tới, hai con xông tới mặt ma thú bị đánh bay, nhưng đáng tiếc ma thú thân thể quá rắn chắc, không có đánh thành tro, chẳng qua cũng bị trọng thương, sức chiến đấu lập tức thành vị trí cận kề. Lần này thí nghiệm nhưng Tư Lăng cũng rất hài lòng, nguyên bản một lần chỉ có thể ngưng tụ một trăm chuỗi hồn lực kiếm, hiện tại tiến giai đến Kim Đan hậu kỳ, đúng là khả năng ngưng tụ hai trăm chuỗi.

Nhìn thấy Tư Lăng đại phát thần uy, Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi đều hưng phấn, sao quan tâm những ma thú kia là không phải là mình có thể đối phó, ba con hung tàn hàng đoàn kết cùng nhau bắt đầu tổ đoàn xoạt quái.

Phía trước đánh cho oanh oanh liệt liệt, phía sau Tiểu Yêu Liên từ Tư Hàn trong tay áo thò đầu ra, nhìn thấy nhất nhân lưỡng yêu không muốn sống như thế xông về phía trước hùng hực, không khỏi thở dài, đối với quan chiến Tư Hàn nói: "Đại ca, xem ra bọn hán lại muốn đánh rất lâu, mỗi lần đều là như vậy, hiểu ra đến cường địch, Tư công tử cùng chủ nhân sẽ giống như vậy trực tiếp xông về phía trước, thực sự là thật đáng sợ..."

Tư Hàn nhìn nó một chút, không có theo tiếng, mãi đến tận thấy bọn hán bị thương, phương ra tay đem ba con đều lôi trở lại, dùng dị băng làm thành tường tạm thời nhốt lại những ma thú kia, nhân cơ hội đi rồi.

Về đến Phi Thiên Thuyền, Tiểu Yêu Liên liền bắt đầu cho nhất nhân lưỡng yêu trị ngoại thương, còn nội thương, bởi vì Tư Hàn mỗi hồi đều là đúng lúc ra tay, đúng là không có thương tổn được.

Nhìn mặt mày xám xịt Tư Lăng, Tư Hàn biết được cái này đệ đệ một loại khác thuộc tính, trong lòng rất nhanh liền có quyết định.

Liên những ngày kế tiếp, Tư Lăng ở hạo hạo cùng cố tu vi sau, mỗi lần trải qua đại cánh rừng hoặc hiểm địa thời, đều sẽ bị chính mình Đại ca đá xuống đi cùng cao giai mà thủ chiến đấu, hay bởi vì mỗi hồi ở tới gần tuyệt cảnh thời, có Tư Hàn ở phía sau phối hợp, càng là đánh cho liều mạng, sức chiến đấu tăng tăng mà tăng lên.

Như vậy phi hành ba tháng, bọn hắn rốt cục đến Ma giới Ma Đô.

Phi Thiên Thuyền ở cự ly Ma Đô một ngàn km ngoài trên đỉnh núi không dừng lại, cũng không có lơ lửng mà tiếp cận Ma Đô.

Tư Lăng ngồi xếp bằng ở Tư Hàn bên người, hỏi: "Đại ca, người đến Ma Đô phải làm gì?"

"Sư môn nhiệm vụ." Tư Hàn như trước lời ít mà ý nhiều.

"Nhiệm vụ gì?" Tư Lăng lẩm miệng mà hỏi cú, sau đó được đối phương cặp kia hàn mục đích nhìn kỹ, nhượng hắn có chút áp lực son đại, đang chuẩn bị nhượng hắn không cần phải nói thời, đối phương nhưng trả lời.

"Tôi nơi này tra xét tin tức báo lại sư môn."

Trầm mặc dưới, Tư Lăng chậm rì rì nói: "Cần ta hỗ trợ sao?"

Tư Hàn lắc đầu, quả đoán nói: "Người hiện tại tu vi quá thấp, dễ dàng bị phát hiện."

Tư Lăng có chút được đả kích, Đại ca rõ ràng một tấm mặt đơ mặt, nhưng loại này "Đệ đệ quá yếu, hay vẫn là ngoan ngoãn ở lại đừng có chạy lung tung" ánh mắt thủng sao phá? Quả nhiên coi như là băng son mặt đơ, kỳ thực nội tâm tiểu ý nghĩ hay vẫn là rất phong phú sao? Hoặc là lấy trên chỉ là hấn nào bỏ thời.

Trên thực tế, Tư Hàn chỉ là dùng cặp kia hàn khí phân tán mất lạnh lẽo liếc hắn một cái, ở cặp kia hàn mục đích chèn ép xuống, Tư Lăng áp lực son đại, cuối cùng hay vẫn là bại lui, đem trong bao trữ vật hồn phù cùng Ấn Thân phù đều toàn bộ mà lấy ra giao cho hắn, đồng thời sốt sắng nói: "Đại ca người cũng phải cẩn thận a, xem thời cơ không đúng liền lập tức lui lại..."

Tư Hàn không có nghe hắn lải nhải, xem trong tay những này hồn phù, nhớ tới trong túi chứa đồ còn có lưu lại vài tờ hồn phù, trong lòng vì bùng tình, nguyên lai loại này khác với linh phù đồ vật là đệ đệ sở đưa. Đương nhiên, những cái kia hồn phù chỉ là lực giai, tự nhiên không sánh bằng trong tay những này thất giai hồn phù ẩn chứa uy lực.

Đem hồn phù thu sau khi đứng lên, Tư Hàn vỗ vỗ đệ đệ đầu, nhượng hắn ngốc ở Phi Thiên Thuyền trong đừng có chạy lung tung, liền rời khỏi.

Tư Lăng yên lặng mà nhìn theo Tư Hàn hướng về Ma Đô phương hướng ngự kiếm bay đi, sau đó thở dài, ám nắm chặt nắm đấm, còn muốn nỗ lực tu luyện!

Tư Hàn này vừa đi, chính là nửa tháng.

Tuy rằng trong lòng tự nói với mình không cần lo lắng, nhưng Tư Lăng vẫn là có chút tâm thần không yên. Dù sao này nhưng là Ma Đô, là Ma giới trong cao giai Ma tộc tu sĩ tụ cư địa phương, Hóa Thần tu sĩ cũng vô số kể.

Đến Ma giới gần một năm, tuy rằng có nửa năm ở dưỡng thương, nhưng không trở ngại Tư Lăng hiểu rõ Ma tộc hoàn cảnh. Ma giới đẳng cấp so với Nhân giới tới nói còn muốn nghiêm ngặt, đặc biệt bọn hắn còn phân có quý tộc cùng bình dân đẳng cấp, không giống Nhân giới, chỉ cần là tu sĩ cấp cao, mặc kệ xuất thân như thế nào, đều có thể được đến tu sĩ cấp thấp tôn kính. Mà lại nghe nói Ma Đô trong tu sĩ hơn nửa là Ma tộc trong quý tộc, tỷ như lần trước gặp phải cái kia Âm Hâm Thần quân chính là quý tộc nữ tu, loại quý tộc này nữ tu nếu là không chỉ có xuất thân quý tộc, càng là tu sĩ cấp cao, toàn bộ Ma giới nghiêng ngàng mà đi cũng không có vấn đề gì.

Cũng bởi vì loại này nghiêm ngặt đẳng cấp, làm cho Ma tộc lực liên kết so với Nhân giới Nhân tu mà nói mạnh hơn, liền như cái kia Ma giới thiếu chủ mang theo Ma tộc xâm lấn Thương Vũ giới, mặc dù đánh hai mươi năm còn không có đụng tới Trung Ương đại lục, nhưng Ma tộc các con dân vẫn như cũ như trước mà ủng hộ sùng bái bọn hắn thiếu chủ.

Tư Lăng bĩu môi, nói đến, Ma tộc tu sĩ kỳ thực cùng Nhân tu mặc kệ là ở tu luyện hay vẫn là phương thức sống đều không có gì khác biệt, Ma tộc xem ra cũng không như mọi người đồn đại trong như vậy thích giết chóc hiếu chiến, gặp phải nhất định phải đánh chết trình độ. Không phải vậy cái kia Ma tộc thiếu chủ Âm Lưu Nguyệt đã từng cùng sẽ không phân thành Nhân tu lẫn vào Huyền Thiên Bí Cảnh mà không bị phát hiện. Nghe nói ở Thượng Cổ thời kỳ, Nhân tộc, Yêu tộc, Ma tộc tam tộc là liên hệ vắng lai, thậm chí các tộc tu sĩ cũng có hỗn cư hiện tượng, chỉ là không biết quá nhiều năm như vậy, tại sao lại đem tam giới sẽ diễn biến thành như vậy.

Ngay khi Tư Lăng nào động mở ra thời, đột nhiên cảm giác được phương xa xuất hiện đấu pháp khí tức, trong lòng hơi lạnh lẽo, đột nhiên đứng lên.

Tình tế cảm thụ dưới những cái kia khí tức, Tư Lăng phát hiện trong đó có hai đạo khí tức là quen thuộc, dĩ nhiên là Nguyệt Thiên Dạ bọn hắn.

Tuy rằng lúc đó hôn mê, nhưng sau đó cũng nghe Tiểu Yêu Liên nói rồi, Nguyệt Thiên Dạ không phải là bị này Ma nữ nắm đi rồi sao? Lấy Nguyệt Thiên Dạ ngay lúc đó hành vi, đầy đủ này Ma nữ đưa nàng giết cũng không hết hận, dù sao bị cái nhỏ nhỏ Kim Đan tu sĩ khiêu khích chính mình uy nghiêm, còn bị theo gây thương tích, tôn tu sĩ cấp cao mặt mũi, giết cũng là hấn là. Có thể bây giờ nhìn lại, nàng còn giống như sống được nhảy nhót tung bừng, lẽ nào này Ma nữ có tốt như vậy tâm địa sao? Xem ra không giống a...

Cuối cùng, chỉ có thể thần một tiếng quả nhiên là tập người có đại khí vận! Tư Lăng không khỏi có chút đổ kị, vì mao chính mình chính là phó bi thời tướng, mà Nguyệt Thiên Dạ nhưng tốt như vậy mệnh?

Đem Phi Thiên Thuyền chậm rãi tới gần, thần thức cũng thuận theo kéo dài tới đã qua, phát hiện những cái kia bị Ma tộc tu sĩ vây đánh truy sát người trong không có Đại ca thờ phào nhẹ nhõm. Nhưng là, rất nhanh cái này khí lại nghẹn ở, bởi vì này đột nhiên lan tràn băng điểm bạch liên cho hấn biết nguyên lai Đại ca chính ẩn thân ở trong bóng tối chờ cơ sẽ xuất thủ đây.

Vấn đề là, Đại ca ngươi lại muốn cứu Nguyệt Thiên Dạ? ! Cứu nàng làm cái gì?

Tuy rằng trong lòng có nghi vấn, phát hiện Tư Hân ý đồ sau, Tư Lăng vẫn là điều động Phi Thiên Thuyền tiếp cận, sau đó thừa dịp này mấy cái Ma tộc tu sĩ bị Tư Hân băng điểm cuốn lấy thời, mở cửa đem mấy người thu vào.

Liên ở bọn hấn đều tiến vào Phi Thiên Thuyền trong nháy mắt, một đạo hơi thở mạnh mẽ phóng lên trời, Hóa Thần tu sĩ uy thế ép thẳng tới mà đến, tuy rằng chưa thấy được ẩn thân Phi Thiên Thuyền, vẫn là liên trực giác một đạo ma khí đánh tới, kích ở Phi Thiên Thuyền trên người, Phi Thiên Thuyền lay động không ngớt, kém một chút bị bức ép đến hiện ra nguyên hình, đồng thời Phi Thiên Thuyền phần sau cũng phá cái hang lớn.

Tư Lăng cắn răng chống đỡ lại, hồn lực như là đốt tiền đưa vào Phi Thiên Thuyền trong, Phi Thiên Thuyền linh thức cũng biết lúc này nguy cấp vạn phần, không dám cùng Tư Lăng chơi tính khí, lửa thiêu mông bình thường mãnh hướng lên trên nhảy, không trong mây tầng trong, ở tầng mây dưới sự che chở cẩn thận mà né ra Hóa Thần tu sĩ đuổi bắt.

Chờ rốt cục chạy trốn tới an toàn phương, Tư Lăng mới thở phào nhẹ nhõm, hồn lực tiêu hao quá mức, sắc mặt tái nhợt mà nhìn Phi Thiên Thuyền trong đại sảnh thêm ra ba người.

Nguyệt Thiên Dạ, Kỳ Trường Ca, Dung Hoán Thiên.

Dung Hoán Thiên là cái vô cùng sẽ không xem sắc mặt người tự quen thuộc, nhìn thấy Tư Lăng, lập tức lộ ra một cái bỉ bỉ nụ cười, Tư Lăng trực giác liền có chút đau "trúng", đối với chính mình dĩ nhiên cứu cái này người, trong lòng cũng vô cùng cảm giác khó chịu, mặt không hề cảm xúc mà liếc mắt nhìn hấn, liền ngó mặt đi chỗ khác không tiếp tục đề ý.

Nguyệt Thiên Dạ cùng Kỳ Trường Ca thấy nguy hiểm đã qua, thở dài một hơi, chẳng qua vẫn là không có yên lòng, thậm chí ngay cả phát hiện này cái Phi Thiên Thuyền kỳ lạ cũng không có thể làm cho bọn hấn nhìn nhiều, dồn dập dùng một loại cảnh giác thần tình nhìn Tư Hân, thân thể căng thẳng.

Chớ trách Nguyệt Thiên Dạ cùng Kỳ Trường Ca như vậy cảnh giác, bọn hấn không biết Tư Hân mất lúc trước ký ức, trải qua không nhận ra bọn hấn, chỉ là tất cả sự tình quá mức trùng hợp, Tư Hân Kết Anh sau ra ngoài, nhân Trương Như Hiệp đám người quan hệ cùng Nguyệt Thiên Dạ đôi đầu trực tiếp đưa nàng đóng băng ở dị băng, làm cho Tư Hân đối với Nguyệt Thiên Dạ ấn tượng vẫn là không tốt lắm, thêm nữa Nguyệt Thiên Dạ hận đều muốn hận chết hấn, mỗi hồi gặp phải, đều là một bộ hận không thể trừ cho sướng vẻ mặt, tự nhiên đối với nàng ấn tượng không kiểu gì.

Tự nhiên, ở Nguyệt Thiên Dạ trong mắt, Tư Hân là nàng trong cuộc đời ghét nhất nam nhân, bỗng đánh uyên ương kẻ ác. Ở Nguyệt Thiên Dạ các nam nhân trong lòng, Tư gia huynh đệ đều là bọn hấn kẻ địch, có cơ hội tuyệt đối muốn giết chết loại kia.

Nhưng là, đối mặt một cái nào đó tu vi giống cười tên lửa pháo như thế tăng tăng tăng mà tăng lên đem bọn hấn quăng bay đi mấy toà thành không ngừng Tư Đại ca, nhượng Kỳ Trường Ca bọn người có chút áp lực son đại, loại kẻ địch này thực sự rất khó giết chết a. Nếu không giết chết, tin tưởng Nguyệt Thiên Dạ đời này trong lòng quan trọng nhất nam nhân vẫn là Tư Lăng, nhượng bọn hấn làm sao chịu nổi?

Trong lúc nhất thời, chúng lòng người khác nhau, không có ai trước tiên mở miệng.

Tư Lăng không biết Tư Hân vì sao muốn cứu bọn hấn, trầm mặc ở đứng ở Tư Hân bên người, không có mạo muội mở miệng.

Tư Hân không để ý đến bọn hấn cảnh giác, lạnh nhạt nói: "Ta đã thực hiện chính mình hứa hẹn, hiện tại nên ngươi."

Nghe vậy, Nguyệt Thiên Dạ ánh mắt khẽ nhúc nhích, tầm mắt chuyển qua Tư Lăng trên mặt, dùng một loại u oán lại oán ức mà lại khổ sở ánh mắt nhìn kỹ Tư Lăng. Tư Lăng bị loại này "Ngươi là kẻ phụ lòng, vì sao như vậy nhẫn tâm tuyệt tình mà đối với ta" ánh mắt làm cho nháo tâm không ngớt, mặt không hề cảm xúc mà nhìn phương xa, coi như không thấy.

Lúc này, Tư Hân na một bước, chặn lại rồi Nguyệt Thiên Dạ ánh mắt, lạnh lùng nhìn nàng.

Nguyệt Thiên Dạ thu hồi nhãn thần, cười lạnh, tựa hồ có hơi tự giễu, này phó hiếm thấy yếu đuối đáng đáp tự nhiên nhượng Kỳ Trường Ca đau lòng đến đời mạng, đối với Tư Hân trọn mắt nhìn.

"Ngươi yên tâm, ta hội đem ta biết nói cho các ngươi." Nguyệt Thiên Dạ lại là cười lạnh một tiếng, "Ta cũng là trong lúc vô tình từ Âm Hâm Thần quân nào biết, Tư Lăng phụ thân..." Ngẩng đầu nhìn hướng về Tư Hân, trên mặt lộ một loại ác ý vẻ mặt, "Khả năng là người của Ma tộc."

Chương 175: Quá đả kích người

"Tur Lãng phụ thân... Khả năng là người của Ma tộc."

Này vừa mới nói xong, hiện trường có trong nháy mắt trầm mặc.

Tur Lãng trong lòng hồi hộp một tiếng, nhất thời sinh ra một loại dự cảm không ổn, ngẩng đầu nhìn tới, đã thấy đến Nguyệt Thiên Dạ dùng một loại ác ý mà trào phúng ánh mắt nhìn Tur Hàn, phảng phất đang gây hấn với, hồi hấn, nếu là mình một lòng giữ gìn huynh đệ nắm giữ Ma tộc huyết thống, người cái này Nhân tộc chính phái Tiên môn đệ tử có hay không hấn là đại nghĩa diệt thân loại hình.

Diệt người muội a!

Tuy rằng trong lòng có chút táo bạo, chẳng qua Nguyệt Thiên Dạ sẽ làm như vậy, Tur Lãng cũng không kỳ quái, Nguyệt Thiên Dạ vốn là không phải cái Bạch Liên hoa Thánh Mẫu tính tình, tuy rằng đối với nàng vòng định vì chính mình nhân ý nơi khác giữ gìn —— cái này cũng là vì sao những người đàn ông kia khả năng vô cùng kiên quyết theo sát nàng nguyên nhân, thế nhưng như ai dám phản bội nàng, nàng liền muốn ngàn lần vạn lần mà còn trở lại, không phải đem cái kia đám phản bội nàng người giam tới địa ngục không thể.

Tur Lãng không thể nghi ngờ là Nguyệt Thiên Dạ trong lòng người phản bội, mà lại người phản bội này hay vẫn là nàng đi tới nơi này cái thể giới sau, cái thứ nhất cảm động nàng lạnh lùng tâm, cho nàng toàn tâm toàn ý ái tình nam nhân, đồng ý yêu nàng đến trả giá tính mạng nam nhân, khiến cho trở thành trong lòng nàng quan trọng nhất tồn tại, là nam nhân khác không sánh được. Cũng bởi vì tầng này nghĩa ý quá trọng yếu, là lấy ở Tur Lãng sau đó các loại cách làm đoạn tuyệt với nàng sau, trái lại nhất làm cho nàng khó có thể tiếp thu, hận muốn chết, liền đối hận nhất phản đối nàng cùng với Tur Lãng Tur Hàn.

Nguyệt Thiên Dạ đứng là muốn làm khó dễ Tur Hàn, muốn nhìn một chút hấn phải làm sao, cho nên mới phải để lộ ra chuyện này. Ma tộc ở Thương Vũ đại lục tu sĩ trong mắt, lại như quá phổ chuột, người người gọi đánh. Ma tộc cùng Nhân tộc không đội trời chung, nếu là bọn hấn trong dĩ nhiên có một cái nắm giữ Ma tộc huyết thống tu sĩ tồn tại, những cái kia người hội làm thế nào? Căn bản không cần nghĩ giống, liền có thể biết kết quả.

"Đại ca, Tur công tử, nữ nhân này quá xấu quá xấu, thực sự là quá xấu rồi!" Tiểu Yêu Liên cùng Tur Lãng đám người truyền âm, "Chủ nhân, đánh nàng một mặt huyết, làm cho nàng biết Tiểu Hồng tại sao như vậy hồng! ! !"

"..."

Nguyên bản nghiêm túc cực kỳ tâm tình, nhượng một đạo bi bộ âm thanh cho làm cho dở khóc dở cười. Chỉ ít một khắc đó, Tur Lãng vẻ mặt vô cùng quái, liền Tur Hàn ánh mắt cũng có chút hơi dừng lại, Trọng Thiên gào kêu một tiếng, dùng móng vuốt che mặt.

Tuy rằng mấy người phản ứng rất nhỏ bé, nhưng Nguyệt Thiên Dạ đám người hay vẫn là bắt lấy, Nguyệt Thiên Dạ có chút tức giận, cho rằng bọn hấn không tin, lại cười gằn nói: "Đây là ta từ Âm Hâm Thần quân này trong nghe tới, hôm đó Âm Hâm Thần quân nhìn thấy Tur Lãng thời phản ứng các người hấn là cũng nhìn thấy, nghe nói Tur Lãng phụ thân là Âm Hâm Thần quân tâm nghi một vị Ma tộc quý tộc nam tu, ở Ma tộc trong địa vị rất không bình thường."

Tur Hàn xem ra lạnh như băng, không có một chút nào nhân khí, là lấy cũng nhìn không ra hấn đối với việc này có ý kiến gì không, điều này làm cho Nguyệt Thiên Dạ có chút buồn bực, cũng không biết chính mình có phải là hi vọng Tur Hàn đến cái đại nghĩa diệt thân, sau đó nàng không ngại đem Tur Lãng tiếp đi.

Tur Hàn nhìn nàng, hỏi: "Danh tự."

Nguyệt Thiên Dạ sắc mặt khẽ biến thành cương, cứng ngắc nói: "Âm Hâm Thần quân chưa từng tiết lộ."

"Hấn ở đâu?" Tur Hàn lần thứ hai hỏi.

Nguyệt Thiên Dạ sắc mặt đen, cắn răng nói: "Âm Hâm Thần quân đồng dạng chưa tiết lộ."

"Tướng mạo tu vi?"

"... Tướng mạo hấn là cùng Tur Lãng cực kỳ tương tự, còn tu vi... Âm Hâm Thần quân đồng dạng chưa tiết lộ, nhưng ta nghĩ hấn là không thấp." Nguyệt Thiên Dạ mặt cười biến thành màu đen, cảm thấy cái này Tur Hàn quả nhiên là nàng kẻ đáng ghét nhất, đều hỏi một ít nàng không biết sự tình.

Nghe vậy, Tur Hàn trọng băng như thế vẻ mặt càng lạnh hơn, mặc cho ai cũng biết hấn đối với này Nguyệt Thiên Dạ trả lời bất mãn, Phi Thiên thuyền trong nhất thời hấn khí uy nghiêm đáng sợ, nhượng người cảm thấy một loại thấu xương lạnh. Đây là Tur Hàn bên ngoài băng sương hơi lạnh, tu vi không đủ, cũng thật là nhượng Nguyệt Thiên Dạ đám người có chút khó không thể tả.

Nguyệt Thiên Dạ sắc mặt trở nên thanh bạch —— lạnh, nhưng vẫn là cường chống, ngoài cười nhưng trong không cười mà nói: "Đường đường Nguyên Anh tu sĩ hẳn là sẽ không nói không giữ lời chứ? Hơn nữa, ngươi nhưng là lấy tâm ma tuyên thệ quá."

Tư Hàn mặt không hề cảm xúc mà nhìn nàng, cũng không biết trong lòng nghĩ cái gì.

Kỳ thực tâm ma thứ này, nếu là đặt trước đây Tư Hàn phỏng chừng vẫn còn có chút kiêng kỵ, thế nhưng vào lúc này, ký ức không còn, thất tình lục dục cũng nhanh không còn, tâm ma thứ này căn bản không thể sinh ra —— đương nhiên, thường thường hay vẫn là có ngoài ý muốn, cái này bất ngờ là Tư Lăng.

Tư Lăng vào lúc này mới hiểu vì sao đại ca của mình lúc trước sẽ xuất thủ cứu Nguyệt Thiên Dạ, phỏng chừng là nhân vì thân thể của chính mình. Xem tình huống này, tựa hồ cứu người sau, cũng phải bình an thả các nàng đi. Tư Lăng không nhịn được liếc nhìn Dung Hoán Thiên, phát hiện đưa kia lúc này đang dùng một loại ánh mắt kỳ quái nhìn mình, phỏng chừng là đang suy nghĩ trong cơ thể mình nửa kia Ma tộc huyết thống đi.

Ánh mắt lạnh lùng, Tư Lăng đang muốn mở miệng thời, đột nhiên một vệt bóng đen nhào tới, ngay khi Nguyệt Thiên Dạ phản ứng lại ngưng Tụ Linh lực đón đỡ chống lại thời, tay nhỏ lại bị cái gì tìm một cái, đau đến nàng kinh sợ một tiếng. Sau đó Kỳ Trường Ca, Dung Hoán Thiên hai người cũng chịu đến công kích, nhưng chỉ là một đòn tức cách xa, không cho bọn hắn cơ hội phản kích.

Lúc này, bọn hắn mới nhìn rõ con kia công kích bọn hắn chính là chỉ màu đen yêu thú ấu tể, thấy nó nhảy về Tư Lăng trên bả vai, lười biếng liếm móng vuốt. Mặc dù coi như là con yêu thú ấu tể, nhưng ở Thông Thiên Tháp trong, bọn hắn nhưng là từng trải qua nó chỗ lợi hại, căn bản không dám khinh thường, cúi đầu vừa nhìn, mới vừa rồi bị công kích thủ đoạn có cái to bằng móng tay vết thương, mặt trên dĩ nhiên có một đạo màu xanh vết tích, giống to mấu bình thường uốn lượn trượt vào mạch máu trong.

Là độc!

Ba người nhất thời sắc mặt tái xanh, ánh mắt bất thiện nhìn chằm chằm Trọng Thiên.

"Tư công chúa, chủ nhân ở ba người trên người gieo xuống độc tố của nó." Tiểu Yêu Liên đứng lúc mà cho Tư Lăng truyền âm giải thích tình huống, "Chỉ cần có chủ nhân độc ở, lượng bọn hắn cũng không dám đến bên ngoài nói lung tung, nếu là dám nói lung tung, chủ nhân độc sẽ làm bọn hắn trong nháy mắt độc tính đốt người, thống khổ không thể tả."

Trọng Thiên độc Tư Lăng là biết, hết sức lợi hại bá đạo, thêm vào nó sau đó thôn phệ đoàn kia tà hỏa sau, liền độc tính cũng tới thăng cái đẳng cấp. Hơn nữa trên người mình hiện tại còn giữ Trọng Thiên một tia độc khí đây, chẳng qua đó là Trọng Thiên để cho hắn bảo mệnh dùng, cũng không có tác dụng đến không chế chính mình. Từ này xem ra, Trọng Thiên vẫn là thù dai a, mới đối với Nguyệt Thiên Dạ như vậy tàn nhẫn.

Nguyệt Thiên Dạ cũng cảm giác được tiến vào trong cơ thể độc cũng không phải đơn giản như vậy, nhìn về phía Trọng Thiên ánh mắt quả thực giống như là muốn đưa nó ngàn đao vạn quảt. Như vậy được người chế trụ, nàng hay vẫn là đầu một tao, cái cảm giác này thực sự là quá tệ.

Lúc này, Tư Hàn mở miệng, "Các ngươi đi thôi."

Kỳ Trường Ca trầm mặt nói: "Này độc?"

"Chỉ cần các ngươi quản hảo miệng mình, nó tự nhiên đối với các ngươi không cái gì hại." Tư Lăng đồng dạng mặt không hề cảm xúc.

Lần này, Nguyệt Thiên Dạ dám người làm sao không rõ ràng, nhất thời tức giận đến không được. Chẳng qua, Nguyệt Thiên Dạ nhưng nhịn xuống, lạnh lùng thốt: "Ngày đó còn có Thu gia thiếu chủ dám người thấy Âm Hâm Thần quân khác dạng, mặc dù chúng ta không nói, sớm muộn cũng có hoài nghi."

"Này liền không liên quan chuyện của các ngươi."

Nguyệt Thiên Dạ đáy mắt lộ ra đau xót, sau đó tuyệt quyết mà dời mắt đi, không lại nhìn cái này làm cho nàng vừa yêu vừa hận nam nhân.

Tư Lăng biểu thị, loại kia vừa yêu vừa hận ánh mắt, chân tâm không đã thương nổi a, không nhìn càng tốt hơn.

Hiệp định hảo sau, Tư Lăng liền mệnh lệnh Phi Thiên thuyền mở cửa, đem ba người đảo đá ra ngoài. Đương nhiên, đảo đá ra đi hành vi cũng không phải Tư Lăng tiểu tâm nhân dân dò, mà là Phi Thiên thuyền chính mình làm, Phi Thiên thuyền bởi vì cứu này ba cái người, thân thuyền bị Hóa Thần tu sĩ vừa đánh tan cái động, có thể nhượng nó khổ sở chết rồi, lập tức cũng hận chết ba người kia. Còn Tư Hàn —— Phi Thiên thuyền biểu thị, cái này Nhân tu không đắc tội được, vì lẽ đó nó không dám giận cá chém thớt.

Chờ người không liên quan sau khi rời đi, Tư Lăng bắt đầu thấp thỏm, có chút xoắn xuýt mà nhìn Tư Hàn.

Tư Lăng chưa từng có nghĩ tới, chính mình bộ thân thể này phụ thân là lớn như vậy lai lịch, dĩ nhiên là cái Ma tộc, hơn nữa hay vẫn là Ma tộc trong quý tộc. Tuy rằng Nguyệt Thiên Dạ lời kia chỉ nói là khả năng là người của Ma tộc, kỳ thực bọn hắn đều tin tưởng, tuyệt bức là cái Ma tộc. Mặc dù mình bởi vì đời trước đương trăm năm thiện quỷ quan hệ, đối với người, yêu, ma này tam tộc không có gì cảm thấy, cảm thấy đều là giống nhau trí tuệ sinh vật hình người, nhưng là đối với Thương Vũ giới Nhân tu tới nói, nhưng là muốn trừ cho sủng. Mà trăm nghìn vạn năm đến, người môn cũng quen rồi Ma tộc cùng Nhân tộc đối lập, bên người đột nhiên xuất hiện cái nắm giữ một nửa Ma tộc huyết thống người, e sợ trước tiên liền quyết định trước tiên ngoại trừ đi.

Đối với Tư Hàn tới nói, chính hắn một đệ đệ cũng có một nửa huyết thống là Ma tộc, không biết trong lòng sẽ có hay không có ý nghĩ.

Tư Hàn nguyên bản trong trầm tư, gặp mặt trước ngốc đê đê một mặt thấp thòm mà đang nhìn mình, có chút không rõ. Lúc này, Tiểu Yêu Liên cùng Tiểu Khôi đều bỏ ra đến, vây quanh Tư Lăng chuyển.

"Tư công tử, không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên có Ma tộc huyết thống." Tiểu Yêu Liên ôm viên linh quả bên găm vừa nói, "Nếu là ngươi sinh ra ở Thượng Cổ thời kỳ, căn bản không phải cái gì đại sự mà."

"Gào gừ "

"Lú lo "

Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi án móng vuốt chống đỡ Tiểu Yêu Liên.

Nhìn ba con yêu, Tư Lăng không nhịn được có chút nhạc, nói rằng: "Ta có thể không có cảm giác gì, nếu không là này Ma nữ đột nhiên tới đây một lần, ta cũng không biết nguyên lai khả năng trên người ta còn có Ma tộc huyết thống, rõ ràng ta tu luyện chính là linh khí."

Trọng Thiên lườm hần một cái, cảm thấy hần hỏi một vấn đề ngu xuẩn.

"Tư công tử, kỳ thực linh khí cùng ma khí chỉ là khí tức không giống, nhưng đều là một loại khả năng tu luyện năng lượng, trên bản chất không cái gì không giống. Hơn nữa, coi như là Ma tộc người, nếu là khi sinh ra thời, dùng linh lực tẩy đi trong kinh mạch ma khí, tu luyện linh lực căn bản không thành vấn đề. Cùng lý, Nhân tu trong cũng có thể tu luyện ma khí. Hơn nữa ở Ma giới lâu như vậy, ngươi nên cũng nhìn thấy, Ma tộc cùng Nhân tộc ngoại trừ sử dụng năng lượng không cần, cái khác căn bản không khác nhau gì cả." Tiểu Yêu Liên giải thích, những này ở chúng nó trong truyền thừa đều có đồ vật, đối với chúng nó tới nói, là vô cùng tầm thường, nhưng đối với Tư Lăng loại này nhà quê tới nói, nhưng là lần đầu tiên nghe nói, giật mình không thôi.

Tư Hàn tựa hồ cũng có chút bất ngờ, sau đó suy tư, đồng thời Tiểu Yêu Liên này tịch nói cũng mở rộng hần dòng suy nghĩ, trầm tư chốc lát, trực tiếp xoay tay, trong không khí ma khí hướng về trong tay hần tụ tập, chỉ chốc lát sau một đoàn màu đen ma khí vòng xoáy ở trong tay hần ngưng tụ.

Hết thấy người nhìn về phía hần lòng bàn tay trên đoàn kia ma khí ngưng tụ mà thành khí tuyền, nhất thời ánh mắt nhìn hần rất không bình thường.

Trọng Thiên cùng Tiểu Yêu Liên tròn to hai mắt, đồng thời gọi dậy đến: "Đại ca dĩ nhiên khả năng tỉnh ngộ ra ngự khiến ma khí phương thức, quả nhiên là thiên tài." Than thở một phen sau, sau đó nhìn về phía còn đang há hốc mồm trong Tư Lăng, ánh mắt kia không cần nói cũng biết.

Thường thường đều là một cái nương sinh huynh đệ, vì mao kém nhiều như vậy chứ? Thật là khiến người ta ý khó bình a!

Bị khinh bỉ Tư Lăng vô cùng phiền muộn, không phải thiên tài thực sự là xin lỗi a! Ngã, không phải người nào cũng có thể làm đến một bước này, trong nhảy mắt ngộ ra trăm nghìn vạn năm đến người môn xưa nay không có nghĩ tới sự tình nhân môn tư duy trải qua cố định, cho rằng ma khí cùng linh khí là không hòa vào nhau, thậm chí là bài xích lẫn nhau, Nhân tu không có thể hấp thu khu khiến ma khí, Ma tu đồng dạng, này không phải đại gia đều hiểu sự tình sao? Nào có biết Tiểu Yêu Liên một trận giải thích, dĩ nhiên nhượng Tư Hàn ngộ ra ngự khiến ma khí phương thức.

Mà Tư Hàn không hổ hần thiên tài danh tiếng, ở ngộ ra ngự khiến ma khí phương thức thời, đồng thời lại mở ra một loại khác phương thức tu luyện, đem những cái kia trải qua vì hần thu phục ma khí cẩn thận mà dẫn vào thân thể trong kinh mạch, đem lượng khổng lồ ở nhất định phạm vi, rất nhanh khí tức một biến hoá, xem ra dĩ nhiên lại như cái Ma tộc người.

"..."

Tư Lăng đột nhiên có chút thương cảm, thực sự là quá đã kích người, còn có nhượng hay không ta chờ phạm nhân sống a?

Thí nghiệm mấy lần sau, Tư Hàn mới đưa ma khí tàn đi, lại khôi phục như cũ khí tức.

Làm xong tất cả những thứ này sau, Tư Hàn ngẩng đầu liền nhìn thấy ở thờ dài ngốc đê đê, sau đó đưa tay vỗ vỗ đầu của đối phương. Cái này cùng thường ngày động tác nhượng Tư Lăng trong lòng khê nhúc nhích, sau đó không nhịn được mỉm cười, nói rằng: "Đại ca, nguyên lai ta phụ thân là Ma tộc người, người... Đề ý sao?"

Kỳ thực hần không muốn hỏi loại này ngốc nói, chỉ là trong lòng đột nhiên có chút không xác định, hần biết nếu là thân phận của chính mình tiết lộ ra ngoài, chính mình chính là toàn bộ Thương Vũ giới kẻ địch rồi, thậm chí khả năng sau đó muốn quá lưu luyến tứ xứ tháng ngày. Mà Tư Hàn là đệ tử của đại môn phái, lợi hại đến đâu cũng không thể là hần và toàn bộ Thương Vũ giới đối lập.

Tư Hàn nhíu mày, nhìn hiem thấy có chút ưỡ oải người, xích một tiếng: "Ngốc nói."

Đây là từ khi gặp lại tới nay, lần thứ nhất nhìn thấy đối phương lạnh như băng trên mặt như vậy nhân tính hóa vẻ mặt, nhượng Tư Lăng có chút kinh sợ.

So với hần kinh sợ, Trọng Thiên cùng Tiểu Yêu Liên nhưng là kinh ngạc, so với còn rất vô tri nhà quê Tư Lăng, này hai con mỗi người có truyền thừa yêu biết đến tương đối nhiều, tu luyện (Huyền Băng Quyết) tu sĩ, căn bản không có cảm tình thứ này có thể nói, liền mọi người là lạnh như băng không có một chút nào nhân khí. Nhưng là, hiện tại loại này cau mày vẻ mặt thật sự rất không khoa học a, thậm chí cùng Tư Hàn không nên lại lo lắng duy nhất đệ đệ như thế, tương tự không nên xuất hiện mới đúng.

Chẳng lẽ lại là này viên Linh Hồn châu đang tác quái?

Đương nhiên, xưa nay hồn nhiên quá mức Tiểu Yêu Liên có khác giải thích, "Tư công tử, nhất định là ngươi quá khờ, nhượng Đại ca đều không chịu nổi,

cho nên mới phải cau mày!" Tiểu tay nắm chặt, Tiểu Yêu Liên vô cùng khẳng định.

Tư Lăng giận tím mặt, chỉ tay đạn công đưa nó bắn bay.

Tiểu Hồng xoay tròn hướng về Tư Hàn bên kia đạn đi, sau đó bị chứa sắc lạnh lẽo không tự nam tu tiếp được, thả lại trên bàn.

Kính này nháo trò, Tư Lăng lúc trước những cái kia thấp thỏm không xác định tâm tình dường như này thu gió thổi qua, trong nháy mắt biến mất không còn tăm tích, sau đó nhìn Tư Hàn cười khúc khích dưới, trong lòng có chút cảm động, cảm thấy đời này có như vậy Đại ca, coi như cả đời làm người đàn ông cũng đáng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 176: Kẻ tham ăn

Tuy rằng biết rõ bản thân mình phụ thân khả năng là Ma tộc trong một vị quý tộc nhân vật, nhưng Tư Lăng đối với Ma tộc vẫn là không có gì lòng trung thành, coi như tương lai thân phận vạch trần bị Nhân tu truy sát, cũng không nghĩ tới chạy đến Ma giới đến hỗn. Lại muốn, ngược lại qua nhiều năm như vậy cũng như vậy quá, này chưa từng gặp mặt phụ thân còn không biết ở nơi nào nữa, liên liên lược mở không để ý tới, căn bản liền tí xú chờ đợi đều chưa từng có.

Cũng nhân Tư Hàn hiếm thấy một lần nhân tính hóa biểu hiện, Tư Lăng trong lòng như là ăn định tâm hoàn như thế, khôi phục nguyên bản lạc quan rộng rãi bản tính, trên mặt vạn sự không lo.

Đây cũng quá thiếu thông minh rồi! Xem ở Tư Hàn trong mắt, càng ngày càng khẳng định cái này quả nhiên là cái nhượng người không yên lòng ngốc đệ đệ.

Bởi Phi Thiên thuyền bị Hóa Thần tu tiên vừa đánh tan cái hang lớn, Phi Thiên thuyền linh thức cũng chịu chút thương tích, bắt đầu cùng Tư Lăng nháo lên tính khí đến, Tư Lăng hiện tại vô cùng nhờ vào Phi Thiên thuyền, thấy nó phá cái hang lớn, cũng thật đau đến khổ, liền ở Phi Thiên thuyền cầu kinh thời, liền ôn tồn mà động viên nó, bảo đảm sẽ tìm cái chỗ an toàn nỗ lực đưa nó sửa tốt.

Vì lẽ đó, rồi đi Ma Đô phạm vi sau, bọn hắn ở một chỗ u tĩnh sơn mạch trong dừng lại, sau đó ở phía dưới một toà trong núi, đi cướp một con cao giai ma thú sơn động, đem hung tàn mà đánh ngã, sau đó nghênh ngang mà tiến vào sơn động, bày lên các loại ăn nấp cấm chế cùng Cửu Chuyển Linh trận sau, mọi người trụ tiến vào.

Biết Tư Lăng là muốn tu Phi Thiên thuyền, đoàn người cũng không ý kiến, cho Tư Lăng đẳng vị trí sau, liền các làm các sự tình.

Tư Lăng thấy Tiểu Yêu Liên cái kia tiểu nịnh nọt tính chạy đến chính mình Đại ca nơi nào đây lấy lòng, hàm hừ mà mắng cú nịnh nọt tính, lại thấy Tiểu Khôi cùng Trọng Thiên cũng suýt đã qua xoạt độ thiện cảm, Tư Lăng trải qua đối với những này không hạn cuối yêu ôm hi vọng, quay đầu không để ý tới.

Trên thực tế, Tiểu Khôi cùng Trọng Thiên cũng không chỉ là đi xoạt độ thiện cảm, còn thuận tiện chạy đi cùng Tư Hàn bắt đầu nói thầm lên bọn hắn đón lấy hành trình. Còn vì thế nào không tìm Tư Lăng đây, bọn hắn cảm thấy ngược lại chỉ cần quyết định Đại ca, Tư Lăng bình thường là không ý kiến, cho nên liền đem hắn bài trừ.

Ở Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi trong lòng, bọn hắn còn muốn ở Ma giới ngốc tới mấy năm đây, cũng không thể tùy tiện tìm một chỗ tu luyện chứ? Chuyện này quả là là lãng phí, đều đi tới, đương nhiên phải ở Ma giới nhắc lên một hồi một trường máu me sẽ rồi đi rồi. Đương nhiên, đây là hai con hung tàn hàng ý nghĩ, Tư Hàn coi như không nghe thấy, chỉ là nhìn ba con yêu ở nơi đó nói thầm, ánh mắt lạnh lẽo mà thâm thúy, Trọng Thiên vừa nhìn đến thứ ánh mắt này, bản năng có chút xù lông.

Lần trước Tư Đại ca chính là lộ ra thứ ánh mắt này, sau đó đem bọn hắn lập tức đẩy lên này sáu con cao giai ma thú trước mặt chịu chết.

Biết bao hung tàn!

Tư Lăng không lại quan tâm này vài con, từ trong bao trữ vật tìm ra cần vật liệu, sau đó có chút buồn phiền. Cái khác cũng đầy đủ rồi, chính là không có Miên Nhung Đẳng chất lỏng.

Tư Lăng ánh mắt quý dị mà nhìn trước mắt Phi Thiên thuyền, tí mỉ đuôi thuyền này nơi phá động, tu bổ lại sau không thành vấn đề, chính là chỗ này màu sắc khả năng bù không trở lại. Ngắm lại thúy màu mực thân thuyền, ở nơi đuôi thuyền nhưng có lưỡng khối không phù hợp màu sắc, xem ra không phải là

giống miếng vá sao?

Chẳng qua Tư Lãng rất nhanh liền không chịu trách nhiệm mà nhún vai một cái, bắt đầu công tác.

Bởi nơi này không có địa hỏa có thể dùng, Tư Lãng chỉ có thể lựa chọn dùng chính mình đan hỏa, chẳng qua đan hỏa cũng không phải vạn năng, chỉ ít ở dung hợp thời điểm, đan hỏa nhiệt độ không cách nào chống đỡ, nhất định phải địa hỏa mới được. Nhưng là hiện tại tới chỗ nào tìm địa hỏa? Cũng không thể trực tiếp chạy đến Ma tộc trong thành thị đi cho thuê nhân gia Luyện Khí Thất dùng chứ? Trước tiên không nói Ma tộc người tựa hồ phổ biến luyện đan luyện khí thiên phú không cao, cho nên mới phải như vậy mơ ước Nhân giới các loại tài nguyên cùng luyện đan Luyện Khí sư.

Cuối cùng, Tư Lãng bắt đắc dĩ, chỉ có thể đem Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi nín qua hỗ trợ, tốt xấu chúng nó một cái là đem Dịch Hóa đương đại bỏ hoàn như thế thôn phệ, một cái là nắm giữ trời sinh Phượng Hoàng linh hỏa, phỏng chừng này hai loại hỏa hữu dụng đi.

Trọng Thiên có chút không tình nguyện, chính mình huyết thống cao quý như vậy lãnh diễm, thừng sao khả năng lấy nó yêu hóa đến luyện khí đâu? Vì lẽ đó vô cùng không phối hợp, tức giận đến Tư Lãng trực tiếp đá tới một cước.

So với Trọng Thiên không phối hợp, Tiểu Khôi nhưng là đại đại phối hợp, thậm chí biểu thị, vì chủ nhân bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng cũng không sợ, nhưng Tư Lãng một hồi cảm động vui mừng, quả nhiên không phải là mình áp ra đến, chính là nuôi dưỡng không quen. Thí nghiệm đi sau hiện Phượng Hoàng linh hỏa đối với cuối cùng dung hợp lúc đó có dùng sau, Tư Lãng liền không cưỡng cầu nữa Trọng Thiên.

Như vậy dùng nửa tháng, Tư Lãng rốt cục đem Phi Thiên thuyền sửa tốt.

Mọi người tiến đến đồng thời, nhìn bị Tư Lãng thu tới tay trên nini mô hình Phi Thiên thuyền, sau đó trầm mặc một chút, đột nhiên tuôn ra như lời tiếng cười.

Tư Lãng có chút ngượng ngùng, mắt liếc dựa vào vách núi mà ngồi ở Tư Hàn, rõ ràng vẫn là xem ra lạnh như băng, vì mao hấn đột nhiên đòi tầm mắt đâu? Nhất định là tại cười trộm. Tuy rằng có thể làm cho cái không còn thất tình lục dục băng sơn cười rất có tự hào cảm rồi, nhưng là các người không khỏi cũng cười quá không nề mặt mũi chứ?

Không sai, Phi Thiên thuyền xác thực như Tư Lãng suy nghĩ như vậy, bởi vì không có Miên Nhung Đằng chất lỏng, vì lẽ đó khối này mới tu bổ địa phương xem ra lại như khối miếng vá, miễn cưỡng phá hoại Phi Thiên thuyền nguyên bản cao cấp phong cách tây về ngoài, từ một loại dư người kinh diễm biết điều xa hoa cảm giác mạnh mẽ mà hàng thành ăn mây trang, tục khí đến đòi mạng.

Nếu là Phi Thiên thuyền linh thức hiện tại có thân thể, dùng không nhất định phải lăn lộn khóc thành ra sao, hiện tại cũng chính than ở Tư Lãng tay trong một trận run run, có thể thấy được nó đối với bị Trọng Thiên bọn hấn cười nhạo vô cùng phẫn nộ không cao hứng, càng phẫn nộ chính là xuân chủ nhân dĩ nhiên đưa nó hoa lệ bề ngoài biến thành ăn mây trang.

Tư Lãng thanh khụ một tiếng, đem Phi Thiên thuyền thu, sau đó đem trà cụ lấy ra, rót một bình Xuân Sơn Xuân Vũ, xin mời Đại ca cùng uống trà.

Vừa uống trà bên tán gẫu bên quyết định tương lai sự tình, là Tư Lãng thói quen.

Tư Hàn nâng chung trà lên, chậm rãi phẩm. Mặc dù nói, bây giờ nhìn lên lạnh như băng băng nhân như thế, nhưng ở Tiểu Lãng Tử tình cờ bắt lương thói quen dần dần đi, nên có hưởng thụ không ít, căn bản không giống như là cái một lòng tu luyện, không bị ngoại giới ảnh hưởng tu luyện cuồng.

"Các người thảo luận hảo muốn đi nơi nào sao?" Tư Lãng bên mím môi trà hưởng thụ mà cảm giác này nhỏ bé linh lực cùng trà hương hoạt ăn uống đạo, bên hồi như thế nói.

Tiểu Yêu Liên thay trả lời, "Chủ nhân cùng Đại ca thương lượng, chúng ta đi Ma giới phía đông Vô Tận Chi Hải."

Tư Lãng thủ thế một trận, sau đó hít vào một hơi, khiếp sợ nhìn Trọng Thiên, một mặt "Người muốn chết cũng không nên kéo chúng ta cùng chết a" về mặt, hỏi: "Có thể hỏi một tý vì sao như vậy quyết định sao?"

Không trách Tư Lãng phản ứng như thế, Ma giới Vô Tận Chi Hải nhưng là hung danh hiển hách, nghe nói sau khi tiến vào nhưng là một đi không trở lại, bị Ma tộc người coi là Ma giới hiểm địa một trong, độ nguy hiểm chỉ đứng sau so với Ma giới Thâm Uyên, không phải bắt đắc dĩ, ít có người hội nghĩ không ra mà chạy đi đâu tự ngược. Nhưng là hiện tại, gan to bằng trời Trọng Thiên đại gia lại muốn chạy tới đó chịu chết!

Trọng Thiên không hài lòng Tư Lãng thái độ, trực tiếp gào kêu một tiếng, án móng vuốt kháng nghị.

"Làm sao, người muốn kéo chúng ta đi chịu chết, còn không cho phép ta kháng nghị một tý a?" Tư Lãng đầy vẻ khinh bỉ nó.

Nhìn hai con một lời không hợp lại đánh, Tiểu Khôi hưng phấn líu lo kêu, nhào vào đi giúp Tư Lãng đồng thời đánh Trọng Thiên.

Tiểu Yêu Liên thở dài, sượt đến Tư Hàn bên người, cách này ba con hung tàn hàng xa một chút, sau đó đối với chứa sắc lạnh leo nam tu đạo: "Đại ca, chỉ cần sự tình có sự bất đồng, bọn hấn liền muốn đánh một chiếc, ai thắng liền nghe ai."

Tư Hàn ánh mắt khẽ nhúc nhích, gật gật đầu tỏ ra hiểu rõ. Gần đây một năm qua, Tư Lãng đều ở dưỡng thương, sau đó chính là ở trên đường, rất ít tụ hội Trọng Thiên như vậy đánh, chẳng qua Tư Hàn cũng thấy rõ ngốc đệ đệ cùng xuân yêu thú đánh cho tuy hung, nhưng không có hạ sát thủ, coi như là huấn luyện đối phương.

Nhìn thấy Tư Hàn gật đầu đáp lại chính mình, Tiểu Yêu Liên lại kích chuyển động, trong lòng càng ngày càng xác thực định Tư Hàn cùng đi vắng những cái kia tu luyện (Huyền Băng Quyết) tu sĩ là không giống nhau, nói không chắc sau đó khả năng khôi phục giống đi vắng tính tình, đến lúc đó... Tiểu Yêu Liên có chút dập dờn.

Cuối cùng, Tư Lăng cùng Tiểu Khôi đồng thời bị Trọng Thiên đề lên đánh đập một trận, không thể không đồng ý Vô Tận Chi Hải hành trình.

Lâm hành chuẩn bị xuất phát thời khắc, Tiểu Yêu Liên đột nhiên hỏi: "Chủ nhân, Tư công tử, chúng ta có phải là quên cái gì ?"

Trọng Thiên cùng Tư Lăng có chút mơ hồ mà nhìn Tiểu Yêu Liên, vẻ mặt rõ ràng mà viết: Có sao?

Tiểu Yêu Liên cắn miệng linh quả, than thở: "Tư công tử, chính là Lâm Dương mà, chúng ta hình như đều quên hẳn rất lâu."

"Ày..."

Kính vừa nói như thế, Tư Lăng không khỏi có chút xin lỗi, nói rằng: "Hiện tại chúng ta lại không biết hắn ở đâu, chờ gặp phải nói sau đi."

Tuy rằng đem Quỷ tu quái chạy, nhưng cá nhân có người duyên pháp, Tư Lăng cũng không thể giống cái lão mù từ như thế mọi chuyện đều tăng cường hẳn chứ? Đây chính là hại hắn, sẽ làm hắn sinh ra dựa vào ý nghĩ, mà không phải mình nỗ lực tự cường. Hơn nữa Tư Lăng cảm thấy, lấy Lâm Dương thông minh, thêm vào trên người hắn tu luyện tài nguyên không ít, ở Ma giới tuyệt đối sống đến mức mở, căn bản không cần lo lắng hắn.

Sau khi nghe xong, Tiểu Yêu Liên cũng cảm thấy như vậy, liền không còn quan tâm Lâm Dương.

Lúc này, lại nên Phi Thiên thuyền ra trận.

Đem Phi Thiên thuyền hướng về không trung ném đi, to lớn Phi Thiên thuyền ra hiện tại trước mặt, nhìn nơi đuôi thuyền này lưỡng khối miếng vá, mọi người vừa muốn cười, liền Tư Lăng cũng có chút nhịn không được. Chẳng qua may là bọn hắn đình chỉ, không phải vậy lấy Phi Thiên thuyền tiểu tính, tuyệt đối sẽ đem bọn hắn đá ra Phi Thiên thuyền.

Mọi người lên Phi Thiên thuyền sau, liền bắt đầu hướng về phía Đông Vô Tận Chi Hải bay đi.

Lộ trình cần thời gian nửa năm, vì lẽ đó trong nửa năm này, tự nhiên là dùng để tu luyện, mà Tư Lăng ở tu luyện sau khi, lại bắt đầu vẽ các loại linh phù cùng hồn phù, chờ không rảnh rồi thời, lại không thể thiếu cho Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi làm tốt ăn, hành trình bài đến tràn đầy, căn bản không có thời gian dư thừa muốn cái khác.

Này thiên, Tư Lăng chính đáp lời Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi yêu cầu, vô cùng xa xỉ mà mơ ước lên Tiểu Yêu Liên không gian trong Ngũ Thánh liên một trong Băng Liên, chuẩn bị làm một đạo Băng Liên hương tô thịt thời, Tư Hàn đột nhiên xuất hiện.

Tư Hàn xuất hiện thời điểm, Tư Lăng chính đánh run cầm cập tay trái nắm bắt một viên Băng Liên, tay phải nắm bắt lưỡng cánh hoa Băng Liên cánh hoa, liền muốn đưa chúng nó nghiền nát chen traps, Tư Hàn xuất hiện nhượng hắn càng là run lập cập.

Không chỉ Tư Lăng run cầm cập, Tiểu Yêu Liên cùng Tiểu Khôi cũng run cầm cập.

Chỉ có kẻ tham ăn Trọng Thiên đại gia vững vàng mà tồn ở một bên, hai mắt trát cũng không nháy mắt mà nhìn chăm chăm Băng Liên cùng Băng Liên cánh hoa không tha, gào gừ hai tiếng ra hiệu Tư Lăng nhanh lên một chút làm, nó thêm.

Tư Lăng không để ý đến nó, nhắm mắt đối với Tư Hàn nói: "Đại ca, ta đang muốn làm một đạo Băng Liên hương tô thịt đây, ngươi có muốn hay không ném thử?"

Tư Hàn lặng lẽ chốc lát, sau đó gật đầu, ngồi vào trước mặt hắn, nhìn trên tay hắn Băng Liên.

Nếu là Lâm Dương ở đây, nhìn thấy bọn hắn dĩ nhiên nắm trong truyền thuyết Ngũ Thánh liên một trong Băng Liên tới làm món ăn ăn, tuyệt đối muốn chửi ầm lên này quần tộc xoa phá gia chi tử, chi sợ hắn hạn cuối lại cũng bị này vài con quét mới. Cho nên nói, có thể đem chủ ý đánh tới Băng Liên trên người, cũng không uổng công bọn hắn kẻ tham ăn bản chất.

Tư Lăng áp lực son đại, mau mau cho Tiểu Yêu Liên đánh cái ánh mắt. Tiểu Yêu Liên thu được sau, tay nhỏ vung lên, một cái quả bàn bên trong mười mấy hạt Băng Liên đặt ở Tư Hàn trước mặt, lấy lòng nói: "Đại ca, đây là trước đây nhận lấy đến Băng Liên tử, ngươi ném thử."

Băng Liên đối với biến dị băng linh căn tu sĩ sức hấp dẫn tựa như Hỏa Diễm quả đối với hỏa linh căn tu sĩ, đều là không cách nào chống cự tồn tại. Vì lẽ đó Tư Hàn không có rụt rè mà từ chối, ôm lấy, bắt đầu bên gặm Băng Liên vừa nhìn đệ đệ làm Băng Liên hương tô thịt.

Chớ trách mấy người nhìn thấy bị Tư Hàn phát hiện sau sẽ phản ứng như vậy đại, này Băng Liên nhưng là Ngũ Thánh liên một trong, nếu là đặt ở bên ngoài, không tới then chốt thời kì, đem ra tu luyện đều không nở, chỉ muốn đem chúng nó phát huy chỗ dùng lớn nhất. Nhưng là này quần kẻ tham ăn kiếm phá sản ngoạn ý, dĩ nhiên nắm Băng Liên tới làm cái gì hương tô thịt, thánh liên môn hội khóc, thật sự hội khóc!

Nhìn bên người ba con yêu, lại nhìn đối diện ôm một bàn Băng Liên gặm nam tử, Tư Lăng có chút trong gió ngón ngang, cũng lại không cảm giác được Tu tiên giả loại kia tiên khí phiêu phiêu tiên tư tứ đặt, cảm giác bọn hắn hiện tại chính là một đám phàm phu tục tử, đều chạy ăn đến rồi.

Áp lực son đại trong, Tư Lăng động tác trên tay không ngừng lại, đem nghiền nát thành traps Băng Liên tử cùng cánh hoa sen đổ vào sớm yêm hảo này

một đại chậu thịt ba chỉ trong, tiếp tục giã bạn hỗn hợp, sau đó phóng tới một bên chõ Bạng Liên trấp ngon miệng, lấy ra bếp lò cùng oa. Bếp lò phía dưới làm mất đi một tấm cấp thấp hỏa viêm phù, oa trên rút từ yêu thú trên người mỡ nổ ra đến dầu, đợi một lúc sau, bắt đầu nổ yêm hào thịt.

Bạng Liên hương tô thịt mùi vị hết sức kỳ lạ, thịt trong duy trì hương tô thịt trong mềm yếu thuần hương, phì mà không chán, hay bởi vì gia nhập Ngũ Thánh liên một trong Bạng Liên, còn có một luồng tinh khiết liên hương, vô cùng sướng miệng, linh lực dồi dào, nhưng người muốn ngừng mà không được. Ăn một miếng, tất cả mọi thứ ca ngợi ngôn ngữ đều không thể biểu đạt ra bọn hắn đối với này đạo Bạng Liên hương tô thịt cảm giác.

Mới nổ một tiểu bàn, Tư Lăng chính mình chỉ ăn một khối, liền bị một cướp mà quang, nhìn ra hắn thẳng trừng mắt, sau đó quay đầu lại bị nhét vào một khối Bạng Liên hương tô thịt ở trong miệng.

Tư Lăng nhìn một tay đoan bàn một tay cầm chiếc đũa nam nhân, đôi đầu khuôn mặt lạnh như băng đó, đột nhiên đại ra.

Lệ bôn! Cái này cùng yêu thú cướp thực hàng tuyệt đối không phải hắn gia thanh tâm quả dục, tiên tư như thế Đại ca!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Hung tàn rèn luyện

Một đại chậu Bạng Liên hương tô thịt rất nhanh không còn, liền xưa nay không ăn thịt Tiểu Yêu Liên đều có chút nuốt nước miếng. Hơn nữa, lần này bởi vì Trọng Thiên này kẻ tham ăn dám to gan mơ ước Bạng Liên hành vi, cũng như là vì bọn hắn mở ra vỏ một cái mới thiên địa môn.

Càng là cao giai linh thảo linh trùng, sở làm món ăn càng tốt ăn!

Không có không thể ăn đồ vật, chỉ nhìn một cách đơn thuần làm sao ăn!

Liền ném trái Bạng Liên nấu ăn mỹ vị, trong nháy mắt Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi đều phát lên hùng tâm tráng chí, chúng nó phải tìm được hết thầy Ngũ Thánh liên, sau đó thì có ăn bất tận mỹ vị đồ ăn rồi! Liền Tiểu Yêu Liên cũng bị chúng nó miêu tả mỹ cảnh cho mê hoặc —— đối với yêu trùng tới nói, cao giai linh thảo linh trùng cũng là nó không cách nào từ chối mê hoặc, hết thầy đều muốn thu gom đến nó Hồng Liên không gian trong.

Thực sự là quá hạnh phúc rồi!

Tư Lăng: = O =! Ngũ Thánh liên lại không phải hàng thông thường, muốn tìm liền có thể tìm tới sao?

Tư Lăng đối với này ba con ý nghĩ kỳ lạ yêu không nói gì, kỳ thực áp lực nhất đại chính là hắn, bởi vì Bạng Liên nhưng là lúc trước hắn gia Đại ca đi lấy đến, đồng thời loại đến Tiểu Yêu Liên Hồng Liên không gian trong, đoàn người tuy rằng không nói, nhưng trải qua ngầm thừa nhận là Tư Hàn khẩu phần lương thực, hơn nữa Bạng Liên vốn là thích hợp nhất bằng linh căn tu sĩ tu luyện tài nguyên, lại không nghĩ rằng Trọng Thiên vị đại gia này vì ăn vẫn là gan to bằng trời, lại dám mơ ước hắn gia Đại ca khẩu phần lương thực. Mà Tiểu Lăng Tử đánh nhau thua, chỉ được theo đồng thời cấu kết với nhau làm việc xấu.

Ở làm một lần Bạng Liên hương tô thịt sau, tuy rằng Tư Lăng chính mình cũng ném trái loại kia mỹ vị, nhưng trải qua không dự định lại theo chân chúng nó cấu kết với nhau làm việc xấu, bắt đầu bế quan tu luyện.

Thời gian khoan thai mà qua, ở ba con yêu cân nhắc Ngũ Thánh liên hẳn là sinh trưởng ở nơi nào làm sao mới có thể gặp được thời, rất nhanh liền đến Vô Tận Chi Hải.

Vừa tới Vô Tận Chi Hải thời, Phi Thiên thuyền trôi nổi ở giữa không trung, dán Ân Thân phù, đúng là không có người nhìn thấy. Cũng bởi vì như thế, bọn hắn đứng là nhìn vừa ra trò hay.

Bị một đám Ma tộc tu sĩ truy sát Nguyệt Thiên Dạ ba người.

Tư Lăng: = O =! Đây cũng quá trùng hợp, thực sự là oan gia ngõ hẹp!

Nguyệt Thiên Dạ ba người xem ra vô cùng chật vật, bị đám kia Ma tộc tu sĩ truy đến nhảy nhót tung bồng, tuy rằng Tư Lăng rất đáng ghét nữ nhân này, nhưng không thừa nhận cũng không được nằng nệ dị số mệnh, dễ dàng kéo cừu hận, cũng dễ dàng chuyển nguy thành an.

Kia một đuổi một chạy trong, bọn hắn rất nhanh liền tiếp cận Vô Tận Chi Hải.

Vô Tận Chi Hải hung danh Ma tộc tu sĩ đều là biết, thấy Nguyệt Thiên Dạ ba người không chậm trễ chút nào mà bay vào Vô Tận Chi Hải, này quần Ma tộc tu sĩ có chút chần chờ bất quyết, dù sao sau khi tiến vào chính là cửu tử nhất sinh, ở bọn hắn mà nói vô cùng nguy hiểm, cũng không phải người nào cũng dám nắm tính mạng của mình mạo hiểm.

Rất nhanh mà, trong đó dẫn đầu tên kia Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ hơi cắn răng một cái, nói rằng: "Người phụ nữ kia giết Thần quân công tử, Thần quân nói rõ nhất định phải nàng chết, chúng ta phụng Thần quân ý chỉ nhất định phải giết nàng, nếu là như vậy trở lại, chư vị phải biết hội có hậu quả gì không."

Còn lại tu sĩ sau khi nghe xong, biết coi như mình không tiến vào Vô Tận Chi Hải, trở lại cũng phải bị giận cá chém thớt vừa chết, còn không bằng tiến vào Vô Tận Chi Hải liều mạng. Liền không có người phản đối, đuổi theo Nguyệt Thiên Dạ phương hướng, đồng thời tiến vào Vô Tận Chi Hải.

Phi Thiên thuyền trong người nhìn bọn hắn tiến vào mệnh mông hải vực, mãi đến tận bọn hắn sau khi biến mất, phương bắt đầu thảo luận.

"Nguyệt Thiên Dạ lại giết người." Tiểu Yêu Liên bi bô mà nói, trong giọng nói có không đồng ý.

Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi án móng vuốt biểu thị người phụ nữ kia thật là một không an phận —— lại nói các ngươi có mặt nói nhân gia sao?

Tư Lăng vuốt cằm, suy tư nói: "Vô Tận Chi Hải tuy rằng đại, chẳng qua vận khí của chúng ta xưa nay không ra sao, có thể sẽ rất xui xẻo mà gặp phải bọn hắn."

"Tư công tử, ngươi không nên như thế mất hứng rồi!" Tiểu Yêu Liên gọi đạo, nghe được Trọng Thiên kêu một tiếng, lại nói: "Chủ nhân nói, nếu như bọn hắn có dị động, trực tiếp nhượng bọn hắn ném thử độc lợi hại."

Tư Lăng liệ liệ chùy, trong lòng nhưng cảm thấy Trọng Thiên độc tuy rằng lợi hại, nhưng Nguyệt Thiên Dạ là cái quý đi, lẽ ra có thể có biện pháp đem kia đầu độc giải đi, vì lẽ đó kia độc căn bản là không có cách ràng buộc nàng.

Thảo luận một chút sau, liền không có lại quan tâm bọn hắn, Phi Thiên thuyền cũng đồng dạng tiến vào Vô Tận Chi Hải.

Ầm ầm ầm!

Đương một cái trắng kiện màu trắng lôi điện đánh về phía ẩn thân Phi Thiên thuyền thời, Tư Lăng đám người đều là một mặt ngốc dạng. Mãi đến tận đạo thứ hai cùng đạo thứ ba lôi điện đánh tới, Tư Hàn quyết định thật nhanh đem bọn hắn xách ra Phi Thiên thuyền, lại đem bị sét đánh đến run cầm cập Phi Thiên thuyền thu, lúc này thiên không tụ tập lôi điện mới biến mất.

Tư Lăng có chút kinh ngạc, rõ ràng Phi Thiên thuyền nằm ở ẩn thân trạng thái, những cái kia lôi điện vẫn có thể chuẩn xác vô cùng bổ trúng, nên nói ở Thiên đạo trước mặt, tất cả đều là không chỗ che thân sao? Hơn nữa vì sao những cái kia lôi điện chỉ phách Phi Thiên thuyền, nhưng không phách người đâu?

"Vô Tận Chi Hải trong chung quanh nguy cơ, nhưng là cái rất tốt rèn luyện địa phương, các ngươi mà lại cẩn thận." Tư Hàn nói rằng.

Tư Lăng đám người ngoan ngoãn gật đầu, mới vừa gia nhập Vô Tận Chi Hải liền bị đến rồi cái hạ mã uy, nhượng bọn hắn không thể coi thường.

Không có Phi Thiên thuyền thay đi bộ, bọn hắn không thể làm gì khác hơn là ngự kiếm tiến lên, chẳng qua rất nhanh lại bị đánh, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là bằng năng lực của chính mình phi hành. May là Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi đều là có cánh khả năng phi, mà Kim Đan kỳ lấy trên tu sĩ cũng có thể không mượn bất kỳ công cụ trời nổi ở giữa không trung, ngược lại không có thể quá đáng lo.

Tiến vào Vô Tận Chi Hải mấy ngày sau, bọn hắn rốt cục thăm dò Vô Tận Chi Hải có như thế hung danh nguyên nhân: Ở đây, không thể sử dụng bất kỳ pháp bảo nào, không phải vậy muốn chịu sét đánh.

Không có pháp bảo tu sĩ, muốn đối phó hải trong các loại hung ác hải thú cùng thiên nhiên nguy cơ, căn bản là giống chỉ bát móng vuốt con cạp, không đỡ nổi một đòn. Cái này cũng là Vô Tận Chi Hải sở dĩ có như thế hung danh xưng nguyên nhân, tiến vào Vô Tận Chi Hải tu sĩ chỉ có thể dựa vào tự thân linh lực hoặc ma lực chống đỡ phi hành, linh lực đã tiêu hao cực nhanh, nếu là không kịp bổ sung lại gặp phải trên biển hung thú thời, vậy thì cùng nhau chơi đùa xong đi. Hơn nữa không có pháp bảo chiến đấu, lực sát thương cũng rất lớn suy yếu, nằm ở một loại bất lợi trạng thái.

Đương nhiên, bọn hắn sẽ chọn đến nơi này, cũng là vì rèn luyện.

Vì lẽ đó, ở phía dưới một con to như một ngọn núi nhỏ hải thú nổi lên mặt nước, xoay xoay mà vung vẩy hai cái to lớn xúc tu giết tới thời, Tư Hàn không chút khách khí mà đem ngóc đê đê cùng hai con xuẩn yếu thú đồng thời đá xuống đi, tăng cường kinh nghiệm chiến đấu.

Tư Lăng & Trọng Thiên & Tiểu Khôi: = O =! Quá hung tàn, thực sự là quá hung tàn rồi!

Hung tàn Tư Đại ca cao cao trời nổi ở trên mặt biển, nhìn phía dưới bị ma thú trừu đến gào gào gọi ba con, không có một chút nào ra tay ý tứ, chỉ có ở vô cùng trong lúc nguy cấp thời, mới sẽ xuất thủ. Tiểu Yêu Liên ôm viên linh quả ngồi xôm ở Tư Hàn trên bả vai, tiểu thân thể có chút cứng ngắc, thậm chí không dám giống đối mặt Tư Lăng thời như vậy trắng trợn không kiêng dè gặm linh quả, chỉ lo không cẩn thận đem linh quả cắn bã rơi xuống Tư Hàn trên người, hoen ố hẳn kia một thân trắng nõn như tuyết pháp bảo.

Tiểu Yêu Liên: >__

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 178: Đáy biển quái ngư

"Chủ nhân, Tur công tử, đáy biển phía dưới có một cây Thủy Liên "

Tiểu Yêu Liên kinh hi âm thanh truyền đến thời, Tur Lăng, Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi hai mắt bính ra ngàn vạn đốm lửa, kia cảm xúc mãnh liệt nhiệt liệt ánh mắt nhìn chăm chú đến Tiểu Yêu Liên có chút sợ sệt mà đem tiểu thân thể hướng về Tur Lăng trong tay áo na, đúng là nhất nhân lưỡng yêu như vậy đồng bộ suất ánh mắt, trêu đến Tur Hàn không nhìn được nhiều liếc mắt nhìn.

"Tiểu Hồng muội muội, thật sự sao?" Tur Lăng vội vội vã vã mà đem Tiểu Yêu Liên từ trong tay áo đào lên, phủng ở lòng bàn tay trong.

Tiểu Yêu Liên bị Tur Lăng bọn hắn loại kia muốn nuốt chính mình như thế nhiệt tình ánh mắt nhìn chăm chú đến trong lòng lo sợ, bận bịu gập đầu không ngừng, "Đúng, Tiểu Hồng có thể cảm giác được Thủy Liên khí tức, ở đáy biển một cái nào đó nơi, chẳng qua kia trong tựa hồ có cảm chế dày đặc, khí tức như ẩn như hiện, thực sự không tốt phát hiện."

Đối với Tiểu Yêu Liên, Tur Lăng là tuyệt đối tin tưởng, cũng chỉ có Tiểu Yêu Liên loại này đất trời sinh ra mà sinh yêu trông mới có thể cảm giác được kia trong thiên địa sinh trưởng cao giai linh thực, cũng cùng với sinh ra cộng hưởng. Nhân loại cùng yêu thú có to lớn hơn nữa thần thông, cũng thường xuyên bởi vì đó như vậy như vậy nguyên nhân, bị lừa gạt đã qua, cái này cũng là cao giai linh thực lựa chọn sinh trưởng hoàn cảnh thời, đối với chính mình bảo vệ thủ đoạn một trong, có thể nói, Tiểu Yêu Liên ở phương diện này chính là cái máy nói dối.

Quả nhiên bên người mang theo chỉ linh thực đi động GPS chính là thuận tiện, hơn nữa cũng có thể thừa dịp người khác chưa phát hiện trước, lén lút đi tiếng trầm giàu to.

Nghe được Tiểu Yêu Liên khẳng định đáp án, nhất nhân lưỡng yêu đều nhạc diện rồi.

Tur Lăng chính mình là thủy hóa song linh căn, Thủy Liên cùng Hỏa Liên vừa vặn hợp hẳn linh căn thuộc tính, đối với hắn tự nhiên là vô cùng hữu ích, chớ trách hắn hội như vậy mừng như điên. So với Tur Lăng như vậy lý do chính đáng, Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi mừng như điên lý do thì có điểm kia cái gì, hoàn toàn là chạy ăn đi tới. Ở hướng qua dùng Băng Liên sở làm thịt nướng mỹ vị sau, một cảm một từng hoàn toàn mở ra tân thế giới cửa lớn, đối với ăn càng ngày càng cuồng nhiệt, lòng dạ cũng cao, đối với Ngũ Thánh liên chờ cao giai linh thực mắt nhìn chăm chăm. Thủy Liên cũng là Ngũ Thánh liên một trong, tin tưởng dùng nó đến làm món ăn, hiệu quả kia tự nhiên cũng không kém, hai con yêu làm nóng người, hận không thể hiện tại liền đi lấy Thủy Liên trở lại, lập tức làm đốn ăn ngon.

Cao hứng xong, nhất nhân tam yêu đồng thời quay đầu nhìn phía đứng bên cạnh ở trên không, bạch y tung bay nam nhân, một mặt chờ đợi.

"Khụ, Đại ca, đáy biển dưới có dị động, chúng ta đi thăm dò có thể được?" Phát hiện mình kém một chút cao hứng vọng hình, Tur Lăng không thể thiếu vì cướp cứu hình tượng của bản thân, rụt rè một đem.

Tur Hàn gập đầu, tuy không biết dị động là cái gì, nhưng lúc trước kia uy thế thực sự là dọa người, e sợ có cái gì thiên địa dị bảo xuất thế, tuy không biết con đường phía trước nguy cơ như thế nào, nhưng Tu tiên giả đi ngược lên trời, ngộ bảo không tham, chung quy tiếc nuối. Là lấy Tur Hàn cũng không phản đối, mà lại trong đó còn có Ngũ Thánh liên một trong Thủy Liên, vật ấy nếu đối với Tur Lăng hữu ích nơi, hắn càng sẽ không phản đối.

Tur Lăng đem Tiểu Khôi thu hồi Linh thú trong túi, cùng Tur Hàn từng người ngâm viên Tị Thủy Châu, liền đồng thời chìm vào đáy biển.

Ở Tur Lăng bọn hắn tiến vào đáy biển sau ba ngày, rốt cục có tu sĩ nghe tin mà đến, tập trung tất cả ở trên hòn đảo không, nhìn phía dưới hoàng vu bình thường hải đảo, tìm kiếm hồi lâu, sắp đem mục tiêu định ở hải đảo phía dưới, ở lẫn nhau lẫn nhau một phen thăm dò sau, dồn dập xuống biển.

Thiên tận chi hải đáy biển hắc ám mà nguy hiểm, tiềm tàng ở trong bóng tối yêu thú vô số kẻ, hơi không cẩn thận thì sẽ bị ẩn núp ở trong bóng tối liệp thực giả thôn phệ.

Trải qua ba năm khổ cực nung, đối với Tur Lăng bọn hắn tới nói, này đáy biển thế giới tuy rằng nguy hiểm, nhưng nhưng đã quen. Ba năm qua, tuy rằng khổ bức muốn chết, nhưng cũng không phải không thu hoạch, có lúc bị ma thú truy sát đến ở dưới đáy biển chung quanh loạn nhảy, xông đến cái khác hải thú địa bàn trong, quấy nhiễu kia nơi hải vực không được an bình, cũng hiểu được rất nhiều tránh họa thủ đoạn, đánh không lại còn không chạy nổi sao? Vì lẽ đó bọn hắn chạy trốn kỹ xảo càng ngày càng cao siêu.

Đoàn người ủng dung không vội mà trách ra những cái kia nguy hiểm ma thú, hướng về đáy biển không ngừng dưới trầm

Bọn hắn theo kia đảo dưới trầm, như vậy dưới trầm tam thiên, phương đến hải đảo phần cuối, kia trong liền tiếp một mảnh khác đáy biển hẻm núi, toàn bộ thế giới đều yên tĩnh đến quỷ dị, liền nước biển cũng tựa hồ là bất động bất động.

Tị Thủy Châu tuy rằng có thể làm cho bọn hắn ở đáy nước hô hấp, nhưng đến cùng không kháng thủy áp, làm cho tốc độ của bọn họ càng ngày càng chậm, bắt đầu dĩ, Tư Lăng không thể làm gì khác hơn là làm ra cái hồn lực trảo, mọi người cùng nhau tiến vào hồn lực trảo trong, phương hoãn loại kia áp lực.

Hai người đứng ở đáy biển hẻm núi phía trên, nhìn xuống trong bóng tối eo biển, thần thức cẩn thận mà ở xung quanh lưu tâm, mãi đến tận eo biển một chỗ vách núi, phát hiện kia trong có cái son động.

Tư Lăng nhíu mày.

Son động bên cạnh có chỉ to lớn cao giai hải thú thú ở nơi đó, hơn nữa thân thể của nó chặn lại rồi cửa son động, như muốn đi vào, nhất định phải giải quyết này con hải thú. Tư Lăng tự nhiên không muốn cùng này con hải thú đối đầu, cũng không muốn đem nó xử lý, hảo thuận tiện mặt sau những cái kia người.

Lần này đáy biển dị động, kia chờ không tên uy thế làm cho toàn bộ Vô Tận Chi Hải đều bốc lên lên, tin tưởng Vô Tận Chi Hải phụ cận người hắn là có thể cảm giác được loại này dị động, hội lấy tốc độ cực nhanh tới rồi. Bọn hắn bởi vì lúc đó liền ở phía trên, chiếm ưu thế, mới khả năng ngay đầu tiên đi tới nơi này, nói vậy mặt sau hội có rất nhiều người đến đó đến tầm bảo. Hơn nữa, Tư Lăng có thể chưa quên Nguyệt Thiên Dạ bọn hắn cũng tiến vào Vô Tận Chi Hải, không tên chính là cảm thấy bọn hắn nhất định còn ở Vô Tận Chi Hải, nói không chắc rất nhanh lại hội kiến mặt, đến lúc đó lại là một trận sốt ruột sự tình, cho nên tuyệt đối với không năng lực bọn hắn quét sạch cản trở.

Đột nhiên, Tư Lăng ánh mắt sáng lên, đối với trên bả vai ngồi xỏm yêu thú nói rằng: "Trọng Thiên, ngươi độc không phải liền Hồng Long đều có thể hạ độc được sao? Đối phó này con hải thú cũng không có vấn đề chứ?" Trong thanh âm có không tự chủ nịnh nọt, nghe vào Trọng Thiên trong tai, biết Tiểu Lăng Tử lại muốn hồ náo.

Mặc dù biết Tư Lăng lại muốn hồ náo nó nhưng nó làm việc, chẳng qua Trọng Thiên này kẻ tham ăn bị Băng Liên tươi đẹp tư vị sâu sắc thuyết phục sau đó, đối với Thủy Liên tình thế bất buộc, cũng không thêm đề ý Tư Lăng kẻ vật, đánh giá một lúc con kia lăng lăng canh giữ ở son động cái khác hải thú, sau đó gật gù, một mặt kiêu ngạo mà biểu thị, tuy rằng muốn hoàn toàn giết chết nó còn không thể, nhưng nếu là đưa nó độc cái sống dở chết dở vẫn là có thể.

Tư vị càng cao, đối với độc khí các thứ miễn dịch lực càng mạnh. Đồng dạng, càng là cao giai ma thú, hơn nữa lại có như vậy cứng rắn da thịt, rất khó đưa chúng nó độc chết, chẳng qua nếu như có thể đem độc đẩy vào chúng nó trong cơ thể, đúng là có thể đem trọng thương.

"Không dùng độc chết nó, chỉ cần có thể nhưng nó ma túy mấy tức nhưng chúng ta có thời gian đi vào là được, đây chính là vì Thủy Liên a."

Trọng Thiên khinh bỉ hắn một chút, không cần hắn nhắc nhở, nó cũng biết phải làm sao. Hơn nữa Tư Lăng điểm tiểu tâm tư kia, đối với học được nhân loại nham hiểm giả dối Trọng Thiên đại gia tới nói, căn bản không đáng nhắc tới, coi như Tư Lăng không nói, nó cũng sẽ không đem ma thú này giết chết, tiện nghi sau đến người.

Đương nhiên, cũng có thể cho mặt sau những cái kia người thêm chút phiền phức.

Trọng Thiên có mục tiêu, nhất thời hùng tâm tráng chí, vô cùng tích cực phối hợp Tư Lăng.

Một người một thú xuyên thấu qua Tiểu Yêu Liên phiên dịch sau, nghị định kế hoạch, hơn nữa kế hoạch vô cùng nham hiểm, chờ bọn hắn nghị định xong, ngẩng đầu liền thấy vẫn luôn trầm mặc ít lời nhưng tồn tại cảm mười phần nam chính dùng một đôi lạnh như băng mắt lạnh lẽo nhìn bọn hắn, lạnh lẽo lại thâm thúy.

Nhất nhân lưỡng yêu đồng thời cứng ngắc : QAQ vì sao lại là loại ánh mắt này? Chẳng lẽ lại muốn hung tàn mà đem bọn hắn đá đi uy ma thú?

Sự thực chứng minh, này ba con cả nghĩ quá rồi, Tư gia Đại ca còn là một rất có đảm đương nam nhân, nói thẳng: "Ta đi hấp dẫn ma thú sự chú ý, các ngươi hành sự cẩn thận."

Này con đáy biển ma thú tuy rằng chỉ là cấp mười hậu kỳ, cũng không biết lúc nào khả năng lên cấp đến thập nhất giai hoá hình, thế nhưng khả năng ở nơi như thế này lăng lăng ẩn núp, thuyết minh nó muốn so với bình thường cấp mười hậu kỳ ma thú thực lực còn cường đại hơn, muốn nhất nhân chính diện đón đánh ma thú nguy hiểm có thể tưởng tượng được. Hơn nữa lại không thể hạ sát thủ nhưng nó bị thương hoặc nặng sang, miễn cho gây nên đáy biển cái khác hải thú chú ý, đến lúc đó đều đến gặp công bọn hắn, liền phiền phức.

Tư Lăng thực sự rất muốn nói cùng Tư Hàn đồng thời, nhưng là Trọng Thiên hàng này ly khai hắn sau, ở đáy biển liền nửa bước khó đi, chỉ được mang theo nó đồng thời làm việc.

"Đại ca, ngươi cẩn thận." Tư Lăng dặn dò.

Tư Hàn gật đầu, chính mình ngưng tụ một cái linh lực trảo, hướng về kia con ma thú bay đi, trực tiếp mạnh mẽ một đòn, đưa nó sở có cừu hận đều kéo lại đây.

Thấy Tư Hàn hành động, Tư Lăng ở trên người dán Ân Thân phù cùng Liễm Tức phù, thừa dịp kia ma thú bận tìm mặt thời khắc, lặng yên không một tiếng động mà tiếp cận. Chờ gần rồi sau, Tư Lăng mới phát hiện thực sự là có chút không có chỗ xuống tay. Này con đáy biển ma thú xem ra lại như chỉ

quái ngư, dưới bụng dài ra bốn cái trắng kiện chân ngắn, trên thân thể vẩy giống nham thạch như thế, tuy rằng củ ấu không đủ sắc bén, nhưng lại hết sức cứng rắn, Trọng Thiên dùng móng vuốt thử dưới, phát hiện liền Nguyên Anh tu sĩ thân thể cũng khả năng nạo thương lợi trao dĩ nhiên nạo không ra, hơn nữa Vô Tận Chi Hải trong không thể sử dụng pháp bảo, càng không lợi khí đem làn da của nó phá cái miệng.

Như vậy, Tư Lăng chỉ có thể khác tìm biện pháp, cùng Trọng Thiên tìm thấy kia con ma thú trước mặt cách đó không xa, xem nó dùng ngốc thân thể cùng Tư Hàn chiến đấu, thế nhưng thân thể nhưng vẫn không có ly khai huyết động kia ý tứ.

Vậy chỉ có khoang miệng.

Tư Lăng trong lòng bất chấp, hai mắt chăm chú khăn mà nhìn chăm chăm ma thú, mãi đến tận nó lại bị Tư Hàn sở ngưng tụ Băng Long bắn trúng con mắt há mồm đau khiêu lên tiếng thối, đột nhiên bay qua, nhảy vọt kia mở lớn trong miệng, cũng mặc kệ nó phát hiện dị vật sau im lặng muốn đem hân nuốt nuốt vào trong bụng, hồn lực hóa thành kiếm, đâm hướng về nó trong cổ họng mềm mại nhất một chỗ, dùng để ổn định thân thể của chính mình, để tránh khỏi bị hút vào ma thú trong miệng nước biển kém một chút vọt tới trong cổ họng nó.

Trong nháy mắt máu tươi rầm chảy ròng, Trọng Thiên độc cũng thuận theo từ vết thương để vào da thịt.

Độc tính không nhiều, bởi vì chỉ muốn khống chế nó một lúc, cũng không muốn lấy nó tính mạng, là lấy độc tính muốn phát tác cũng có chút thời gian. Tư Lăng thật chặt nắm lấy hồn lực kiếm, không cho ma thú lẫn lộn thân thể đem chính mình vung ra nó trong dạ dày. Sau một lát, phát hiện ma thú lại phát sinh một tiếng thảm khiêu, Tư Lăng nhân cơ hội từ nó mở ra miệng lẫn ra ngoài.

Phurong đi ra ngoài thời, liền bị một cái Băng Long quấn lấy thân thể, hiềm hiềm địa trách ra ma thú cái kia quét tới chân, bị loại này đại thô chân đánh tới, thân thể đều muốn cắt thành hai đoạn.

Tư Lăng bị trật đến phía sau, liền nhìn thấy trong nước biển, bạch y vẫn như cũ sạch sẽ như tuyết nam nhân lại vịn lên Băng Long cách đương trụ ma thú công kích, như vậy triển đấu nửa ngày, độc tính rốt cục phát tác, ma thú động tác càng ngày càng chậm, mãi đến tận toàn bộ thân thể ảm ảm ngả xuống đất, lộ ra hang núi kia. Hai người thấy thế, đẩy nước biển áp lực, hướng về son động mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 179: Huynh đệ tướng tàn

Tiến vào kia trong động đi rồi một đoạn đường sau, nước biển dần dần thối, lại quá một đoạn đường, nước biển hoàn toàn thối lui, lộ ra ướt nhẹp mặt đất, chẳng qua son động nhưng vẫn là sâu thẳm khúc chiết, không có phần cuối. Cũng không có dừng lại, bước nhanh tiến lên một hồi lâu, vừa mới hoàn tốc độ.

Lúc đó có tiếng nước nhỏ thấp vang vọng, đường nói u tĩnh mà băng hàn.

Đột nhiên, hai huynh đệ đồng thời dừng bước lại, sai thân ẩn vào bên cạnh một chỗ bất ngờ nổi lên đại thạch sau, nghe kia dần dần rõ ràng tê hí lên, còn có động vật máu lạnh trượt âm thanh.

Rất nhanh mà, bọn hắn liền nhìn thấy chủ nhân của thanh âm kia, dĩ nhiên là một cái nửa người nửa rắn Xà yêu. Đương nhiên, nói tới Xà yêu, từ xưa tới nay liền sẽ cho người nhớ tới những cái kia tu luyện thành nhân Xà yêu, nam tiểu nữ mị, chân tâm là vu vật, tu vi thấp một chút, còn có thể bị những cái kia tu sĩ cấp cao nắm đi làm ẩm giường. Nhưng là này cái Xà yêu, nửa người trên là người, toàn thân lửa, da như bạch tuyết, vú no đủ, yêu kiều thướt tha, nhưng là lên trên nữa, nhưng là một tám chân tám không xưng được vẻ đẹp mặt. Kia mặt cùng mặt người như thế, chỉ là con mắt cùng miệng còn duy trì rắn loại đặc thù, con mắt hẹp dài âm lãnh, miệng trên dưới ngác cốt cũng như rắn loại, mở ra thời chính là cái cái miệng lớn như chậu máu.

Cái kia Xà yêu từ bọn hắn bên cạnh trải qua, nghe được cô tiếng kêu, đột nhiên nhào tới, đem một con so với nó đầu còn đại tiểu ma thú một miệng nuốt vào trong miệng.

Quá xấu quá xấu quá xấu rồi!

Tư Lăng cùng Trọng Thiên đều cảm thấy vô cùng thương mắt, chẳng qua bọn hắn không làm kinh động kia Xà yêu, chờ Xà yêu đi xa, mới tiếp tục tiến lên. Sở dĩ không quấy rầy kia Xà yêu, là bởi vì loại này Xà yêu tên là Lam Xà, vô cùng khó chơi, chúng nó có một cái vịnh viễn cũng điền không đầy cái bụng, vui thực huyết nhục, gặp gỡ coi như chết cũng muốn cắn con mồi một miệng, muốn thoát khỏi chúng nó vô cùng khó khăn. Hơn nữa Tư Lăng có chút bận tâm chẳng mấy chốc sẽ có người tới đây, vì khả năng ngay đầu tiên chiếm lấy Thủy Liên, không thể không dành thời gian.

Đi rồi một đoạn đường sau, lại gặp phải một cái Xà yêu, hai người lại một lần trách ra, đồng thời cũng hỏi dò Tiểu Yêu Liên Thủy Liên khí tức.

"Tiểu Hồng cảm giác được, còn có rất dài một đoạn đường đây." Tiểu Yêu Liên hồi đáp, "Thùy Liên khí tức quá yếu, có người đưa nó ẩn giấu rất khá."

Sau khi nghe xong, Tư Lăng cũng không tốt bức Tiểu Yêu Liên, liền ngâm miệng, chỉ có ở gặp phải lối rẽ thời điểm, mới hội do Tiểu Yêu Liên vạch ra chính xác đường.

Lại đến một chỗ giao lộ, trước mặt một cái Xà yêu trượt mà đến. Hai người vừa muốn tránh ra, phát hiện mặt sau cũng có một cái hoạt đến, bị giáp công ở chính giữa.

Kia hai cái Xà yêu nghe thấy được huyết nhục mới mê mùi vị, trong nháy mắt tê kêu một tiếng, toàn bộ thân thể cũng giống như cái thẳng tắp vẫn luôn đánh tới, nhanh chóng phi thường.

Kia hi tiếng thẳng kích thích hải, khiến người ta cảm thấy một trận đâm nhói, hai người bận bịu ngưng tụ linh lực bảo vệ thức hải, đồng thời vô cùng có ăn ý một trước một sau tách ra, Tư Lăng hai tay vạch một cái kéo, hồn lực ngưng tụ thành kiếm chặt bỏ đi. Tư Hàn nắm lên một cái băng điểm tiên, trực tiếp đánh tới, hai cái tham lam Xà yêu sai không kịp đề phòng bên dưới, da tróc thịt bong, bất kể là hồn lực hay vẫn là băng điểm, đều nhượng chúng nó đau đến hét thảm lên tiếng. Theo chúng nó hét thảm, phụ cận trong hang động Xà yêu bị kinh động, dồn dập chạy tới đây, hí lên không ngừng.

Hai người cũng không ngại nhớ chuông, dùng hồn lực kiếm đem Xà yêu đỉnh xuống đất trên, quay đầu liền đi, phạm là xông tới mặt Xà yêu, đều bị hai người một thủ trực tiếp nổ ra, mở một đường máu. Cũng bởi vì này cả kinh động, Tư Lăng hoài nghi có phải là lối đi này trong hết thấy Xà yêu đều chạy tới, số lượng này cũng rất nhiều, đều chen đến hang động đều là Xà yêu, cũng không biết là ai đưa chúng nó nuôi dưỡng ở đây, làm sao nuôi dưỡng nổi nhiều như vậy tham lam Xà yêu? Chẳng qua rất nhanh mà, liền có chút rõ ràng, này vách núi trong đường nổi bốn phương thông suốt, có rất nhiều động đá thủy đạo, rất nhiều vô tri hải trong mà thủ sau khi đi vào, liền trở thành những này Xà yêu đồ ăn.

Không biết qua bao lâu, hắc ám đường nổi có tia sáng như ẩn như hiện, chờ gần rồi mới phát hiện, kia bên trong là vô một cái thấy không rõ lắm đối diện cánh cửa ánh sáng, thần thức đã qua liền bị chặn lại rồi, chỉ có tự mình đi vào mới biết môn sau cần khôn.

Hai người nhìn lại, phát hiện những cái kia đuổi theo bọn hắn mà đến Xà yêu đang đến gần nơi này 100 mét nơi thời, liền không còn dám lại đây, chỉ có thể chen ở nơi đó triều bọn hắn tê tê mà kêu, ngoác miệng ra, nguyên bản còn giống người mặt mặt hoàn toàn Biển Hình, phải có nhiều xấu xí thì có nhiều xấu xí.

"Tiểu Hồng muội muội, Thùy Liên khí tức thật sự ở sau cửa?" Tư Lăng rất phiền phức mà hỏi lần nữa.

"Đúng!" Tiểu Yêu Liên âm thanh rất khẳng định.

Sau khi nghe xong, Tư Hàn cùng Tư Lăng đều biết nhất định phải xông vào một lần.

Tư Hàn suất đi vào trước, Tư Lăng đuổi theo sát.

Sau khi tiến vào, mới phát hiện dĩ nhiên là có động thiên khác, xa Phụng Thanh sơn liên miên trùng điệp, giữa sườn núi là một toà huy hoàng lộng lẫy miếu thờ, mơ hồ có tiếng chuông vang truyền đến. Bên dưới ngọn núi là một mảnh nở rộ bách hoa, muôn hồng nghìn tía, đẹp không sao tả xiết, hoa mai di động, nhượng người không khỏi say mê.

Tư Lăng chỉ liếc mắt nhìn, liền quay đầu chung quanh sưu tầm, phát hiện chính mình Đại ca không gặp. Cho rằng là ảo cảnh, Tư Lăng nhắm mắt lại, vận chuyển Huyền thạch, lại mở mắt ra sau, trước mắt hay là chân thực hình ảnh, Tư Hàn cũng không ở. Lẽ nào kia phiến quang môn kỳ thực là cái tùy cơ Truyền Tống trận?

Ngay khi Tư Lăng suy tư thời, đột nhiên phát hiện phía trước khóm hoa trong, một đạo bạch y như tuyết nam nhân đứng chấp tay, đứng bình tĩnh ở nơi đó, trời xanh mây trắng dưới, thanh ti bạch y bông bành, nịnh mặt xa xưa, lộ ra một cổ nhượng người an tâm mùi vị.

"Đại ca!"

Tư Lăng vui mừng kêu một tiếng, nhảy tới, rơi vào người đàn ông kia trước mặt.

Nam nhân ngẩng đầu, một đôi mắt lạnh lẽo lẳng lẳng mà nhìn hắn.

Tư Lăng khuôn mặt tươi cười cứng đờ, đột nhiên lùi về sau, đột nhiên một tý, hai trăm chuỗi hồn lực kiếm lên đỉnh đầu trôi nổi, trợn mắt nhìn, lạnh lùng nói: "Yêu nghiệt phương nào, lại dám giả trang ta Đại ca!"

Nghe được Tư Lăng, Trọng Thiên trực tiếp một khó chịu phun tới, sau đó lại hưng phấn nhảy qua đi, một móng vuốt nạo đã qua, lại mãnh lại chuẩn. Tư Lăng có chút hắc tuyến, trong lòng biết Trọng Thiên hội hưng phấn như thế nhất định là cảm thấy không dám đối với nguyên chủ ra tay, vẫn chưa thể đánh thay thế phẩm sao? Ngược lại chỉ cần là gương mặt đó, đại gia hắn đã nghĩ đi nạo lưỡng móng vuốt, để mấy năm qua này bị Tư Đại ca hung tàn mà chà đạp cừu hận.

Chỉ thấy người đàn ông kia đột nhiên lùi về sau, băng điểm hóa tiên, trực tiếp sủy đến, cả kinh Trọng Thiên gào kêu một tiếng, một lần nữa nhảy về Tư Lăng trên bả vai.

Tư Lăng giật mình kém một chút bị kia hóa tiên cho giật vững vàng, mau mau dùng hồn lực kiếm đón đỡ. Này một đón đỡ, liền phát hiện vấn đề, này hóa tiên quả thật có băng điểm chỉ hình, nhưng không băng điểm oai, cảm giác lại như là con cạp giấy.

"Trọng Thiên, đó là giả. Chúng ta cùng lên đi!"

Hai cái hung tàn hàng một mặt hưng phấn, tuy rằng trước mắt người không phải Tư Hàn, thế nhưng cảm giác lại như cùng Tư Hàn chiến đấu như thế, hưng phấn cực kỳ. Nhất nhân một yêu hai bên bao thao, hồn lực kiếm cùng yêu hỏa móng vuốt cùng tiến lên, chỉ chốc lát sau, hai con đồng thời bị quét bay.

Tư Lăng & Trọng Thiên: TAT vì mao chỉ là cái thay thế phẩm cũng cay sao lợi hại? Lẽ nào thay thế phẩm kỳ thực đều phục chế chủ nhân thực lực?

Không thể không nói, bọn hắc chân tướng. Ở bọn hắc thông qua cánh cửa kia thời điểm, liền bị một loại Ân Tuy Thú nhìn chăm chăm, loại này Ân Tuy Thú vô cùng đến, khả năng hoàn toàn mà phục chế một cái người khí tức cùng công pháp chiêu số, bị loại này Ân Tuy Thú biến thành người, thậm chí ngay cả người thân thầy trò cũng khả năng hoàn toàn đã lừa gạt, làm cho rất nhiều người chính là cảm ở loại này yêu thú tay trong, tàn sát lẫn nhau mà chết, có thể thấy chúng nó năng lực có bao nhiêu đáng sợ.

Chẳng qua, ngày hôm nay Ân Tuy Thú cảm thấy hình như gặp phải khác biệt, này nhất nhân một yêu quả thực là không án bài lý giải bài, bọn hắc không phải huynh đệ sao? Không phải hắc là huynh hữu đệ cung sao? Không phải hắc là quay về huynh đệ mặt không cách nào hạ sát thủ sao? Vì mao như vậy hưng phấn xông lại à?

Ở đây, liền không thể không nói một tý Tiểu Lăng Tử cùng Trọng Thiên Tiểu Khôi khổ bức sử, bị Tư Đại ca hung tàn mà dạy dỗ ba năm, lấy một loại thực lực tuyệt đối đem bọn hắc hoàn toàn trấn áp lại, liền sinh ra ý niệm phản kháng cũng không dám. Đương nhiên, đối với hung tàn hàng tới nói, bọn hắc đã sớm muốn khiêu chiến một tý Nguyên Anh tu sĩ, đặc biệt Tư Hàn loại này thâm trầm khó lường Nguyên Anh tu sĩ, thực lực hầu như có thể sánh ngang Hóa Thân tu sĩ, chiến ý lâm liệt a.

Đương nhiên, hậu quả cũng là rất chua xót, loại kia làm người run rẩy tràn đầy chiến ý cuối cùng đều ở cặp kia lạnh lẽo âm trầm ánh mắt nhìn kỹ, hóa thành hư vô, chỉ có thể hồi lưu lưu đi đánh ma thú. Hơn nữa ở Tư Đại ca tích lũy bên dưới, bất kể là người hay vẫn là yêu, cũng không dám dễ dàng khiêu khích hắc, thường thường hội ngoan ngoãn nghe lời.

Vì lẽ đó, bị quét bay sau, hai con trong nháy mắt lại nhảy nhót tung bưng mà bính đứng dậy, lại một lần nữa giết đi tới, thậm chí ngay cả Tiểu Khôi đều phóng ra.

Ân Tuy Thú mô phỏng theo năng lực lợi hại đến đâu, đến cùng không phải bản thân, linh lực không cách nào chống đỡ như vậy không lồ phép thuật, hóa tiên cũng không bằng điểm oai, căn bản là không có cách trọng thương kẻ địch, trái lại bị Tư Lăng đám người hồn lực cùng yêu hỏa trọng thương.

Tư Lăng một cước đem đá bay, chờ đá bay sau không khỏi có chút chột dạ, sờ sờ bộ ngực, hình như đem đại ca của mình đá giống như bay, lương tâm bắt an a. Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi hoàn toàn không này lương tâm có thể nói, hai con hung tàn mà nhảy tới, lại là một phen hưng phấn cực kỳ chà đạp, mãi đến tận Ân Tuy Thú cũng lại duy trì không Tư Hàn đáng đáp, khôi phục bản thể, tiếng rít một tiếng khoan đất chạy trốn.

Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi một mặt tiếc nuối, liếm liếm móng vuốt, còn muốn trở lại chỉ Ân Tuy Thú biến ảo thành Tư Hàn đáng đáp, nhưng chúng nó lại tận hứng mà đánh một trận —— lại nói các người lẽ nào không phải là bởi vì không dám cùng chính chủ chiến đấu, vì lẽ đó cảm thấy đánh đầy chính chủ mặt cùng pháp lực Ân Tuy Thú lại như đánh chính chủ như thế sáng khoai sao? Đây hoàn toàn là một loại AQ tinh thần a.

Ân Tuy Thú chạy, thế giới lại khôi phục an bình, trên núi trong miếu tiếng chuông như trước.

Tư Lăng ngẩng đầu, liền nhìn thấy cách đó không xa lại xuất hiện một đạo áo trắng như tuyết bóng người, chẳng lẽ lại là một con Ân Tuy Thú lần thứ hai đưa tới cửa ?

Nghĩ như vậy thôi, Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi trải qua gào gào kêu lượng móng vuốt xông lên, sau đó —— hai con bị đông cứng thành lưỡng đồng băng, từ giữa không rơi trên mặt đất, đều duy trì kia phó khiêu chiến người ngốc dạng.

Tư Lăng lấy làm kinh hãi, cảm thấy lần này Ân Tuy Thú lợi hại hơn, sợ nó thương tổn hai con yêu, bèn vội chạy vội đã qua, trong tay hồn lực kiếm ngưng tụ, bất quá khi đến kia người trước mặt, nhất thời há hốc mồm.

"Đại, Đại ca..." Chậm chậm mà kêu một tiếng, hồn lực kiếm biến mất rồi, Tư Lăng giống cô vợ nhỏ như thế, một mặt "Ta sai rồi" vẻ mặt đứng ở đó người trước mặt, dĩ nhiên đao kiếm đối mặt, huynh đệ tương tàn nhưng là tối kỵ a.

Tư Hàn phát tay, bị đóng băng Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi lúc này mới giải thả ra, chẳng qua hai con cũng không biết có phải là đông, run rẩy bầy, bèn vội nhảy đến Tư Lăng trên người rút lấy ấm áp, đồng thời cũng đem hắc đẩy tiến lên gánh tội thay —— bởi vì Tiểu Lăng Tử thức người không rõ, hại chúng nó nhầm nhận người, đối với Tư Hàn lượng móng vuốt chuyện như vậy, thật sự không liên quan chúng nó sự tình!

Tư Lăng đối với này hai con rất sợ chết yêu quả thực là không nói gì, Trọng Thiên đại gia nguyên bản nhiều ngông cuồng tính tình a, lão từ thiên hạ đệ nhị ai dám xưng đệ nhất thiên hạ cuồng ngạo, khi nào trở nên đáng về đạo đức như thế ? Lẽ nào liền bởi vì ba năm qua bị chà đạp sợ ?

"Đại ca, người lúc nào đến ?" Tư Lăng hỏi.

"Một hồi lâu."

"... Một hồi lâu là bao lâu?"

Tur Hàn nhìn gốc đệ đệ đột nhiên một mặt sắp tan vỡ về mặt, nói: "Từ các ngươi cùng Ân Tuy Thú chiến đấu bắt đầu."

"..."

Tur Lăng yên lặng mà xoay lưng lại, quả nhiên người so với người làm người ta tức chết, nhớ năm đó, bọn hắn tu vi hay vẫn là ngang hàng, đại gia đều là Chiêu An thành thiên tài, ai cũng không áp ai một đầu. Nhưng là hiện tại, hắn thể thân lại bị Đại ca lập tức liền thuận sát, trái lại là Tur Hàn thể thân, bọn hắn chủ sủng ba người cùng tiến lên, đánh cho đất trời tối tăm, mới chiến thắng... Thật bị thương!

Trọng Thiên cũng nghĩ đến điểm này, yên lặng mà vì Tur Lăng che mặt, gào gừ một tiếng.

Chẳng qua Tur Lăng rất nhanh lại tỉnh lại, bọn hắn ở tiến vào quang môn sau, liền bị tách ra, sau đó từng người gặp phải biến hoá thành đối phương Ân Tuy Thú, loại này yêu thú thử thách chính là bọn hắn đối với đồng bạn quen thuộc cùng tín nhiệm, Tur Lăng chỉ một chút, liền phát hiện đối phương cũng không phải Tur Hàn, cũng được lợi từ hắn trước thể làm một trăm năm thiện quỷ, đối với người linh hồn tương đối quen thuộc.

Nhưng là, Tur Hàn khả năng ngay đầu tiên đem biến thành hắn Ân Tuy Thú cho giây, cũng nói hắn khả năng ngay đầu tiên phát hiện con kia Ân Tuy Thú cũng không phải là mình.

Nghĩ như thế, Tiểu Lăng Tử vạn phần cao hứng, quả nhiên so với Trọng Thiên, hắn cùng Đại ca mới là anh em ruột, một chút liền khả năng nhận ra đối phương thật giả!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 180: Đại triển thần uy

Ngay khi Tur Lăng có chút cười ngây ngô thời, thấy nguy cơ giải trừ Tiểu Yêu Liên hưng phấn gọi nói: "Tur công tử, phía trước hướng đông bắc hướng về có một cây Thánh nữ hoa, hướng tây bắc có một cây Tùng Hương Nhĩ, còn có bên kia..."

Tiểu Yêu Liên thanh âm hưng phấn cũng làm cho Tur Lăng hai mắt tỏa ánh sáng, những thứ này đều là cao giai linh thảo a, đều là ăn ngon đồ vật... Không đúng, đều là linh thạch a, có thể đổi rất nhiều rất nhiều linh thạch! Lúc trước không chú ý tới, bị này một mảnh muôn hồng nghìn tía đủ loại hoa cỏ cho xem hoa mắt, cũng không biết những này hoa cỏ mặt sau cất giấu rất nhiều cao giai linh thảo, thần thức đảo qua, đưa chúng nó vị trí ẩn nhập trong đầu, liền phát hiện những linh thảo này niên đại đều ở vạn năm trở lên, từ chúng nó bố cục đến xem, hiển nhiên là có người cố ý loại tới đây.

Xem ra nơi này có gì đó quái lạ, mà nhất địa phương cổ quái, chính là sườn núi trong kia chùa miếu, cổ lão chất phác tiếng chuông trang nghiêm nghiêm túc, gột sạch thế tục dôn dập hỗn loạn, mỗi lần lắng nghe một lần, phảng phất tâm linh được cứu rỗi giải thoát, tẩy đi lòng trần đầy huyết tính giết chóc.

Tur Lăng dùng tay áp áp lỗ tai —— nguyên vốn là muốn đảo đảo lỗ tai, chẳng qua động tác này cũng quá bất nhã, ở Tiên nhân phong thái như thế Tur Hàn trước mặt, hắn không không ngại ngùng làm —— dùng để khu đi trong lòng loại kia không hiểu ra sao bỏ xuống đồ đảo lập địa thành Phật kích động, cảm thấy trước đem những linh thảo này đảo lại nói.

Tur Lăng lập tức đem ba con yêu đều đá tới, đoàn người cùng đi đào linh thảo, đặc biệt dặn dò: "Các ngươi phải cẩn thận mà đào, không cho phép phá hoại một chút xúi sọt rỗ, chúng nó có thể đều là sau đó có thể làm tốt ăn thịt nướng phối liệu yêu."

Nghe được này tịch nói, nguyên bản muốn dùng móng vuốt khoét thổ Tiểu Khôi cùng Trọng Thiên đều thận trọng, mắt ba ba nhìn Tur Lăng, đã thấy Tur Lăng từ trong túi chứa đồ móc ra mấy cái ngọc xềng, đưa tới chúng nó trước mặt, nói: "Móng vuốt hình như không thể nắm, vậy chỉ dùng miệng ngậm đào."

"..."

Hai con yêu bị phẫn, chỉ có móng vuốt không có tay quá bị thương, càng bị thương chính là, người nào đó như vậy trắng trợn mà bắt nạt yêu, thực sự là thật quá mức rồi thật quá mức rồi thật quá mức rồi! !

Đôi mắt Tiểu Lăng Tử loại này bắt nạt yêu hành vi, Trọng Thiên trực tiếp một móng vuốt nạo đã qua.

Xét thấy hiện tại thời gian cấp bách, Tur Lăng không có chấp nhặt với Trọng Thiên, uy hiếp không làm việc liền không thịt ăn sau, hai con yêu chỉ có thể ngoan ngoãn dùng miệng ngậm ngọc xềng đi đào linh thảo. Tiểu Yêu Liên vô cùng đồng tình nhìn chúng nó, đột nhiên cảm thấy kỳ thực bọn hắn trong cường đại nhất chính là Tur Lăng mới đúng, tuy rằng bình thường tổng bị áp bức, nhưng đầu bếp nhân tài là nhất không thể đắc tội, đặc biệt đối với kẻ tham ăn mà nói.

Mỗi một loại linh thảo bọn hắn đều chỉ đào thành thực kia cây đi loại đến Tiểu Yêu Liên Hồng Liên không gian, ngược lại không nhiều lấy, đợi được không gian trong để lại hạt giống sau, bọn hắn thì có lấy bất tận cao giai linh thảo. Lại như đã từng kia cây Hàng Ương công tử coi như sinh mệnh Thiên Diệp Tử La thảo, đi loại đến không gian trong như vậy lâu, trải qua để lại vài hạt hạt giống, nếu là muốn, còn có thể tiếp tục loại. Tiểu Yêu Liên tự mang một linh khí, trời sinh chính là thực vật chuyên gia, hết thấy linh thảo ở nó trong tay không có loại không sống.

Đem Tiểu Yêu Liên thấy vừa mất linh thảo đều đào sau, bọn hắn liền hướng về giữa sườn núi chùa miếu xuất phát.

Càng đến gần, kia tiếng chuông càng rõ ràng, ảnh hưởng càng lớn.

Tư Lăng phát hiện không chỉ mình đã bị ảnh hưởng, liền Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi cũng chịu ảnh hưởng —— cho tới lúc trước vì sao không có chịu ảnh hưởng, phỏng chừng là kia chông cao giai linh thảo đại biểu ý nghĩa nhưng chúng nó tinh thần quá mức tập trung, vứt bỏ tiếng chuông, hiện tại, đứng là bắt đầu có phản ứng.

Bỏ xuống đồ đào lập địa thành Phật chuyện như vậy, đối với hiếu chiến hung tàn hàng tới nói, thực sự là quá khó tiếp thu rồi. Đồ đào là dùng để chiến đấu, lại không phải thật sự thành Thánh Nhân, nơi nào khả năng bỏ vũ khí xuống, mặc người bắt nạt?

Kiên quyết không thể bỏ xuống đồ đào!

Thấy Tiểu Khôi mệt mỏi, Tư Lăng đưa nó thu hồi Linh thú trong túi, Trọng Thiên xưa nay lưu lại Linh thú túi thứ đó, lại là cái cuồng tím điều hàng, chỉ có thể muốn chết không sống mà ở ở Tư Lăng trên bả vai, dùng đuôi vòng cổ của hắn. Mà trong bọn họ, phỏng chừng không có được ảnh hưởng liền chỉ có Tư Hàn cùng Tiểu Yêu Liên.

Tư Hàn không có ký ức, thất tình lục dục đậm bạc gần không, thanh tâm quả dục đến có thể so với Phật môn đệ tử, kia trang nghiêm nghiêm túc tiếng chuông không chỉ có không có ảnh hưởng đến hắn, trái lại nhưng hắn hơi có thể ngộ. Còn Tiểu Yêu Liên, nó vốn là đất trời sinh ra mà sinh dị bảo yêu thực, tuy rằng khi xuất hiện trên đời ánh sáng đỏ như máu ngút trời, nhưng cũng là cái bản chất tinh khiết không chút tì vết, không có tạo quá giết ngược, tịnh như lưu ly. Là lấy này nhất nhân một yêu thực đều không có chịu ảnh hưởng.

Bọn hắn từ dưới chân núi cầu thang bắt đầu trèo lên trên, càng là hướng về trên, Tư Lăng cùng Trọng Thiên sắc mặt càng kém, tiếng chuông mơ hồ ở áp chế bọn hắn, lại ôm lấy bọn hắn đi tới làm lễ. Tư Lăng liếm liếm môi, ngưng tụ hồn lực bảo vệ thức hải, đóng linh thức, phương cảm thấy khá hơn một chút.

Tư Hàn liếc mắt nhìn hắn, không hề nói gì.

Rốt cục bò lên trên cầu thang, phảng phất như là ở A Tỳ địa ngục đi một lượt, Tư Lăng cùng Trọng Thiên ngồi sập xuống đất, cả người đều khó chịu vô cùng.

Tư Hàn đứng ở xanh vàng rực rỡ chùa miếu trước, lạnh lẽo dung nhan khúc xạ miếu thờ ánh vàng ánh sáng, có vẻ nghiêm túc không chút tì vết, thánh khiết đến nhưng người không dám nhìn thẳng.

Tư Lăng ngẩng đầu liền thấy cảnh này, không nhịn được nhíu nhíu mày.

Tiểu Yêu Liên từ Tư Lăng trong tay áo khoan ra, nhìn thấy mặt lộ vẻ khó chịu Tư Lăng cùng Trọng Thiên, không nhịn được nói: "Tư công tử, chủ nhân, các người làm sao?"

"Kia tiếng chuông nhưng người rất khó chịu."

Tiểu Yêu Liên không cảm giác, vì lẽ đó cũng không nói ra được cái nguyên do đến. Đúng là Tư Hàn ở ngó nhìn sau một hồi, phương nói rằng: "Nơi này có Phật tu lưu lại một tia Phật tính."

Phật tính? Khả năng như vậy ảnh hưởng bọn hắn, phỏng chừng là cái Phật tu đại năng. Tư Lăng cup mắt, Phật môn đến đến nay ở Linh giới hầu như héo tàn, từ xưa tu Phật tu sĩ, bình thường rất khó thành Phật. Nếu là nơi này có Phật tu, vậy vị này ở dưới đáy biển thế giới đến cùng là một thế giới như thế nào? Không giống Tiên nhân động phủ, trái lại giống một cái Tiểu thế giới. Hơn nữa, Phật cùng ma từ xưa không hòa vào nhau, Phật tu làm sao hội lưu lại một nơi như vậy ở Ma giới trong?

"Hắn là Thượng Cổ thời kỳ lưu lại." Tư Hàn lạnh nhạt nói, "Thượng Cổ thời kỳ huy hoàng, trải rộng tam giới lục đạo, Phật môn sẽ ở Ma giới lưu cái kế tiếp Tiểu thế giới, cũng không kỳ quái."

Tư Lăng chớp mắt, dùng một loại thần phục vẻ mặt nhìn hắn, "Đại ca làm sao người biết?"

Tư Hàn kìm nén hắn một chút, nói: "Trọng Thiên cùng Tiểu Hồng không phải đã nói sao?"

Thần phục đã biến thành sợ hãi, này người học một biết mười năng lực không khỏi quá mạnh mẽ, còn có nhưng hay không chúng ta phạm nhân môn sống a? Chỉ bằng Trọng Thiên cùng Tiểu Hồng tình cờ một điểm nói không ngừng Thượng Cổ thời kỳ sự tình, dĩ nhiên khả năng suy đoán ra nhiều như vậy.

Tư Hàn hiềm thấy hào phóng mà vì ngốc đệ đệ giải thích nghi hoặc, "Cái này đáy biển thế giới, phỏng chừng là Thượng Cổ thời kỳ đại năng lưu lại một chỗ Tiểu thế giới, hơn nữa bên trong tiểu thế giới nên có rất nhiều cái nơi như thế này, Linh giới, Ma giới, Quỷ giới, Yêu giới chờ đều hội có một chỗ nhân

vật như vậy. Chúng ta hiện tại đi tới chính là Phật môn tu sĩ lưu lại một chỗ Tiểu thế giới, nơi này trải rộng phật tính, đối với các người ảnh hưởng là hơi lớn. Lúc trước đây biến dị động, hẳn là những thế giới nhỏ này phát sinh cái gì bất ngờ, gây nên rung chuyển."

Tư Lăng suy tư, "Nếu là tiểu bất ngờ cũng còn tốt, nếu là bất cần ngoại..."

"Tận lực tranh thủ thời gian ly khai." Tư Hàn quyết định thật nhanh, nhắm mắt bầm chỉ suy tính, lại nói: "Ở bên ngoài người đi vào phá hoại Tiểu thế giới trước, còn có thời gian."

Tư Lăng gật đầu, bọn hắn là sớm nhất đi vào, đúng là có đầy đủ thời gian lấy Thủy Liên, so với bên ngoài những cái kia người khả năng tranh thủ nhiều thời gian hơn.

Nghỉ ngơi một chút, Tư Lăng cảm giác tốt lắm rồi, cùng Tư Hàn đồng thời hướng về chùa miếu đi đến.

Mới vừa tới cửa, một loạt màu vàng La Hán hai tay tạo thành chữ thập chặn ở trước cửa, toàn thân bọn họ màu vàng, xem ra lại như chân nhân giống như vậy, chỉ có từ cặp kia không có một chút nào linh khí trong ánh mắt khả quan ra chúng nó là Khôi Lỗi Nhân. Xuyên thấu qua này mười tám cái màu vàng khôi lỗi La Hán có thể nhìn thấy trong đại điện to lớn màu vàng tượng Phật, hai bên còn có các loại tư thế cùng vẽ mặt tượng Phật, vui giận suy nhạc tham sân si oán, biểu hiện ra một loại nhân sinh bách thái hình ảnh.

"Thủy Liên đang ở bên trong ao trong." Tiểu Yêu Liên hưng phấn nói, "Hào nùng linh khí, kia bên trong là một phương Linh trì."

Tư Lăng cũng rất hưng phấn, tuy rằng thần thức quét vào đi, ngoại trừ trang nghiêm nghiêm túc đại điện căn bản không thấy cái gì Linh trì, liền Thủy Liên lá cây cũng đều nhìn thấy, chẳng qua Tiểu Yêu Liên nói đã có, như vậy chính là có.

Tư Lăng nhìn về phía Tư Hàn, chỉ nghe hắn nói: "Người mà lại lui về phía sau."

"..."

Đây là ghét bỏ hắn nhược chân cản trở sao?

Tiểu Lăng Tử có chút thương tâm, chẳng qua ở Tư Đại ca một đạo nhẹ nhàng tầm mắt lại đây, hơi lưu lưu lui lại, cùng Trọng Thiên đồng thời ngồi xổm ở chùa chiến trước cửa xem Tư Hàn ung dung đi vào trong chùa, cùng kia thủ vệ mười tám La Hán đối đầu, còn kém không lấy ra một bao hạt dưa bên hạp vừa nhìn Tư Đại ca đại triển thần uy đánh bại mười tám La Hán.

Đây là bọn hắn gặp lại sau, lần thứ nhất nhìn thấy Tư Hàn ra tay. Áo trắng như tuyết, chứa sắc lạnh lẽo hờ hững, xuyên qua ở mười tám La Hán, tay không, đầy trời màu trắng liên hoa rải rác.

Tiểu thế giới này cũng dường như Vô Tận Chi Hải giống như vậy, không thể sử dụng pháp bảo, có thể sử dụng chỉ có tự thân mạnh mẽ thể phách cùng pháp lực. Mà Tư Hàn lần này cùng với giao thủ, khiến chính là một bộ quyền pháp, đáng người phiêu dật, quyền pháp như mây. Chẳng qua rất nhanh mà, Tư Lăng phát hiện Tư Hàn sử dụng quyền pháp dần dần mà đổi thành một loại khác chiều số, một chiều một mảy, dĩ nhiên cùng những cái kia La Hán chiều số dần dần tương tự, quyền phong sở đến, thậm chí kéo túm lên một đạo thất sắc lưu quang, ngầm có ý một tia phật tính.

"..."

Tư Lăng khiếp sợ trợn to mắt: Mới thời gian bao lâu, dĩ nhiên đem mười tám La Hán hết thảy chiều số biến thành đã có, đây cũng quá nghịch thiên rồi, điều này cần vô cùng nhẫn nại quan sát cùng cao siêu ngộ tính, mới khả năng thâm thấu mười tám La Hán Phật môn chiều số, mà lại ngộ ra chiều số trong phật tính.

Tư Lăng trát trát chưa xốt con mắt, phục hồi tinh thần lại thời, phát hiện này vừa nhìn dĩ nhiên si ngốc nhìn một thoáng.

Thời gian một thoáng, Tư Hàn cùng những này La Hán đối chiêu, dần dần mà ngộ ra Phật môn chiều số, thậm chí pháp lực trong ngầm có ý Phật lực, mãi đến tận Tư Hàn một tia không kém mà đem học tự La Hán chiều số đem đánh bại sau, mười tám La Hán lại khôi phục nguyên bản Khôi Lỗi Nhân, lại không sinh khí.

Tư Hàn phát một cái ống tay áo, áo bào tung bay, đối với cửa trước quan sát nhân đạo: "Vào đi."

Tư Lăng cùng Trọng Thiên vui sướng lẫn vào, kinh ngạc trợn to hai mắt, phát hiện lại tiến vào một thế giới khác. Không có huy hoàng lộng lẫy đại điện, mà là một chỗ bích song dập dờn Linh trì, yên vị mê mông, giống như tiên cảnh, trong ao trồng đầy Thanh Liên, đáng ngọc yêu kiều trong nước, mùi thơm phân tán.

Thanh Liên, Phật môn Thánh vật. Đây một trì Thanh Liên, dĩ nhiên đều là trong nhà Phật lớn nhất linh tính Thanh Liên, chúng nó có thể tịnh hóa thiên địa âm tà đồ vật, tắm rửa Phật hiệu trưởng thành, tiến hóa cuối cùng vì Ngũ Thánh liên một trong Thủy Liên. Một trì Thanh Liên trong, một cây thánh khiết thuần trắng hoa sen đáng ngọc yêu kiều, hấp thu thiên địa linh lực, yên tĩnh mà kiều ngạo mà mở rộng đáng người.

Tư Lăng như có ngộ ra, xem ra Phật tu lưu lại tiểu thế giới này, vì chính là bảo vệ này một trì Phật môn Thánh vật. Mà nơi này thiết có tầng tầng bảo vệ, chỉ có có phật tính nhân tài có thể được đến trong chùa Phật tu lưu lại phật tính tán đồng, cho phép bọn hắn đi vào lấy Phật môn Thánh vật. Tư Hàn dùng một thoáng cùng mười tám La Hán uy chiêu, pháp lực trong ngộ ra Phật lực, được thủ hộ thánh liên mười tám La Hán tán đồng, phương nhượng một trì thánh liên hiện hiện tại trước mặt bọn họ.

Vì lẽ đó, nếu như không có Tur Hân, bọn hắn coi như tới chỗ này, cũng vĩnh viễn không cách nào đạt được Thủy Liên, chỉ có thể vọng bảo than thở. Từ dưới chân núi nghe được tiếng chuông bắt đầu, tới cửa mười tám La Hán, Tur Lăng cùng Trọng Thiên đều chịu ảnh hưởng không tiểu, khi đó liền bắt đầu thử thách. Không cần phải nói, thử thách đến cuối cùng, bọn hắn tuyệt đối sẽ toàn bộ đều sẽ thất bại, bởi vì bọn hắn đều có thất tình lục dục, không làm được Phật vô dục vô tình, không bị không oán.

Tur Lăng thở dài, quả nhiên muốn chiếm được Ngũ Thánh liên, quá trình là khổ bức, kết quả là mỹ hảo.

Đối mặt một trì Thanh Liên cùng ở giữa kia cây đáng ngọc yêu kiều Thủy Liên, Tiểu Yêu Liên nhảy ra ngoài, sợ ý một chút mới ngã xuống đất, vội vã mà lặn tới Tur Hân chân trước. Không lo được hai mắt xoay quanh vòng, Tiểu Yêu Liên gan to bằng trời mà lời kéo Tur Hân pháp bảo, gọi nói: "Đại ca Đại ca, nhanh đi lấy Thủy Liên, còn có Thanh Liên cũng phải hai cây "

Tur Hân thiếp nước mà đi, đứng ở bên trong nước ương cẩn thận mà đảo lên kia cây Thủy Liên, đồng thời lại đảo hai cây Thanh Liên, lần thứ hai thiếp nước trở lại, tay áo phiêu phiêu, không dính một giọt nước, dường như Tiên nhân. Tur Lăng cùng Tiểu Yêu Liên đều nhìn ra hai mắt đăm đăm, rõ ràng là cái lạnh lẽo đến nhường người run rẩy nam nhân, nhưng là một khắc đó, như vậy tiên tư, nhường người không nữ lòng bỏ chớp mắt.

"Cảm ơn Đại ca" Tiểu Yêu Liên rất vui mừng tiếp nhận Thủy Liên cùng Thanh Liên, xoay người liền tiến vào Hồng Liên không gian.

Chờ Tiểu Yêu Liên sau khi ra ngoài, lại cầm cái Bát Bảo bình, cẩn thận mà nằm ngoài ao một bên, dùng Bát Bảo bình lấy một bình linh dịch, phóng tới không gian trong Linh trì trong. Có Thủy Liên cùng mới gia nhập Linh trì, Hồng Liên không gian lại một lần thăng cấp, mở rộng vài lần, khả năng loại đồ vật địa phương lại nhiều rất nhiều.

Này một trì linh dịch thanh thấu ngọt ngào, Tur Lăng uống hai ngụm cả người sáng khoái, cũng không nhận được lấy ra hai cái Bát Bảo bình xếp vào hai bình, một bình chính mình thu, một bình giao cho Tur Hân. Nhìn thấy Linh trì trong linh dịch dưới hàng rồi mấy centimet, Tur Lăng âm nói tiếng xin lỗi, đến cùng không có đem này một trì linh dịch toàn bộ đều lấy đi, chung quy phải cho những này Thanh Liên lưu một ít trợ chúng nó trưởng thành, nói không chắc trăm nghìn vạn năm sau, lại hội tiến hóa ra một cây Thủy Liên.

Này một chuyến thu hoạch quá phong phú, không chỉ có được mấy chục cây cao giai linh thảo, còn phải đến Thủy Liên cùng linh dịch, hết thảy mọi người hài lòng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: Kiểm hồn

Ở xung quanh lại xoay chuyển dưới, không phát hiện món đồ gì, phương dọc theo nguyên đồ trở lại.

Mới ra chùa miếu, nhưng thấy đến bên dưới ngọn núi bên trong vùng bình nguyên, có một đám tu sĩ chính ở tự giết lẫn nhau, luồng trước có thể làm cho bọn hắn tự giết lẫn nhau, hẳn là những cái kia Ấn Tùy Thú công lao, nếu không là loại này Ấn Tùy Thú không dễ khống chế, Tur Lăng đều muốn nắm một con trở lại đương yêu sủng.

Hai người xem thôi, liền biết cái này Phật môn lưu lại Tiểu thể giới thực sự không tốt xông, mặc dù quá Ấn Tùy Thú cửa ải này, trong chùa tiếng chuông cùng mười tám La Hán càng là cái xương cứng, không phải tất cả mọi người có Phật vô dục vô tình, cũng không phải ai đều có Tur Hân như vậy siêu nhiên ngộ tính. Nghĩ xong, Tur Lăng không khỏi cảm khái này trong nhà Phật đồ vật, coi như là thả ở trước mắt cũng không tốt lấy a.

Không làm kinh động bọn hắn, hai người xuống núi, hướng về đường cũ quay lại đi. Mới ra quang môn, trước mặt liền gặp phải một đám tu sĩ, mà lại nhiều là Ma tu.

Từ xưa tới nay, nhân ma không đội trời chung, cũng mặc kệ nguyên do, trước tiên đánh lại nói. Hơn nữa nhìn hai người này từ này phiên quang môn ra đến, tất nhiên có thu hoạch, vì lẽ đó bọn hắn lúc này chuyện cần làm, chính là sát nhân đoạt bảo.

Tur Lăng vỗ một cái túi trữ vật, một tổ cao giai linh phù ra đến, xếp thành sát trận đánh tới, hành vi vô cùng thô hảo, nhường này quần Ma tu sai không kịp đề phòng bên dưới, bị oanh vỡng vàng, bị thương rất nặng, mất đi sức chiến đấu.

Hai người cũng nhân cơ hội ly khai.

Sau khi ra ngoài, bọn hắn mới phát hiện, này đáy biển bên trong hang núi khắp nơi có tu sĩ vết tích, lại nhìn trên đất, nhiều là những cái kia Xà yêu thi thể, xem ra này đáy biển dị động, xác thực hấp dẫn này Ma giới trong đồng đảo tu sĩ, liền Vô Tận Chi Hải hung danh cũng không cách nào ngăn cản bọn hắn phía trước tra xét.

Được Thủy Liên sau, Tư Lãng đối với mặt khác những thế giới nhỏ kia trong bảo vật tuy rằng cảm thấy hứng thú, nhưng ở không biết còn có bảo vật gì thời điểm, cũng không tham lam, ôm một loại có cũng được mà không có cũng được thái độ đi vậy xem. Tự nhiên, trước đó, còn muốn kiểm tra xem những thế giới nhỏ này đến cùng là phát sinh cái gì bất ngờ, khả năng gây nên như vậy đại dị động. Nếu không là loại này dị động, e sợ phía thế giới này vẫn luôn yên tĩnh ngủ say ở mấy vạn trượng thâm dưới đáy biển, không người cảm giác.

Hai người cùng nhau đi tới, phát hiện rất nhiều tu sĩ đều là chạy những cái kia quang môn mà đi, nghe nói này đáy biển bên trong hang núi, tổng cộng có năm phiến như vậy cánh cửa ánh sáng, không có tiến vào trước khi đi, không có người biết được quang phía sau cửa có cái gì. Chẳng qua những này quang môn vị trí cực bí ẩn, này đáy biển son động cong cong nhiều nhiều, thường xuyên hội đi nhằm địa phương, lại có đông đảo Lam Xà trở ngại. Mà lại sau khi tiến vào, cực ít có người hội ra đến, nếu không là bên trong có tầng tầng trở ngại kéo thời gian, chính là trải qua tồn lạc ở bên trong.

Tư Lãng cùng Tư Hàn là đầu một cái từ quang phía sau cửa ra đến người, là lấy mới sẽ làm những tu sĩ kia kích động như thế.

Chẳng qua thời gian một tháng, đã có rất nhiều tu sĩ đến nơi đây, mỗi một phiến quang môn trước, đều có tu sĩ canh gác, cho người một loại cho phép vào không cho phép ra cảm giác. Tư Lãng thầm giật mình, vừa nãy bọn hắn ra khi đến, chỉ thấy những tu sĩ kia cũng là mới vừa đến, đúng là không có người canh gác, lẽ nào là này phương Phật môn Tiểu thế giới khí tức ẩn giấu đến sâu như thế? Chẳng qua nghĩ lại vừa nghĩ, Phật cùng ma vốn là đối lập, những này Ma tu khó có thể phát hiện cũng không có gì.

Hai người đi tới lại đi tới một chỗ quang môn, trước cửa giữ vài tên tu sĩ, đều là Kim Đan kỳ Ma tu. Bọn hắn chỉ là nhìn lướt qua, nhưng không có ngăn cản bọn hắn, một bộ thờ ơ lạnh nhạt vẻ. Này sâu sắc thêm Tư Lãng lúc trước suy đoán, chỉ sợ là đi vào dễ dàng, thế nhưng ra đến liền khó khăn.

Tư Hàn mắt nhìn thẳng, đi thẳng vào.

Tư Lãng cùng sau lưng hắn, âm thầm quan sát bốn phía.

Sau khi tiến vào, cùng với trước không giống, bọn hắn đối mặt chính là một mảnh huyết tinh Địa ngục, khắp thế giới mùi máu tanh, tựa hồ chân trời cũng bị bức này mùi máu tanh vọt tới sát khí trùng thiên, bối cảnh sắc là một mảnh yêu diễm hỏa, trên đất đều là yêu thú thi thể, có thể thấy được nơi này lúc trước trải qua thế nào tàn sát. Phía trên giữa không trung, một đám tu sĩ chính đánh cho hoan, Tư Lãng ở đám kia tu sĩ trong, phát hiện ba cái người quen.

"Là Lâm Dương bọn hắn." Tư Lãng có chút kinh hi, này đột nhiên gặp lại thật là khiến người ta vui vẻ.

Lúc này lúc này mới thấy rõ, đây là một đám Ma tu ở vây giết Liễu Thành Phong. Tô Hồng Phi, Lâm Dương ba người, xem đáng đáp kia, phòng chừng là bọn hắn đến vật gì tốt, mới làm cho những này Ma tu vây chặt bọn hắn.

Tư Lãng phóng người lên, bay qua, ra tay chính là một tổ linh phù, đem đám kia vây đánh Ma tu đánh bay một góc, giẫm một nhánh do hồn lực ngưng tụ mà thành kiếm, bay vào đi. Tư Hàn chấp tay đứng ở bên ngoài, chứa sắc lạnh lẽo, nhưng giống như núi cao bình thường áp đặc nhân tâm đầu nặng trĩu.

"Tư sư huynh, Tư tiểu đệ!" Liễu Thành Phong vừa mừng vừa sợ.

Lâm Dương càng là kinh hi như điên, "Tiền bối." Ôm bắp đùi đối tượng rốt cục xuất hiện, thực sự là quá khó khăn QAQ

Tư Lãng không keo kiệt mà cho cái nụ cười, nhìn thấy này nhất nhân một quý bỗng mở ra cái khác mặt, cũng không để ý lắm, lại cùng Tô Hồng Phi chào sau, đối với mấy người nói rằng: "Chúng ta giết ra ngoài." Tuy rằng không có tế quan sát kỹ, nhưng thần thức bao trùm dưới, cũng nhìn ra được chỗ này Tiểu thế giới, đã bị tạo đập đến không được dạng, căn bản không có bảo vật có thể nói. Mà bọn hắn bị người như vậy vây giết, phòng chừng là được cái gì ghê gớm bảo vật.

Liễu Thành Phong ba người gật đầu đồng ý, như vậy cũng khẳng định Tư Lãng suy đoán.

Nhìn thấy hai người xuất hiện, này quần Ma tu trước kia không để ý lắm, chờ phát hiện phía sau thân nhiên đứng tại cái khác Tư Hàn, loại kia tu sĩ cấp cao tuyệt đối uy thế, nhượng bọn hắn trong lòng run, trực giác cái này lạnh như băng Nhân tu không dễ chọc, mặc dù là đều là Nguyên Anh kỳ tu sĩ, cũng nhìn ra được tên này Nhân tu tu vi sâu không lường được, cùng cấp vô địch.

Ma tu môn liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên đối với Liễu Thành Phong nói: "Tiểu tử, nếu là ngươi đem con kia kiếm hồn giao ra đây, chúng ta liền buông tha các ngươi, như thế nào?"

Liễu Thành Phong như chặt đinh chém sắt nói: "Năm mộng!"

Tô Hồng Phi đột nhiên cười lên, "Đừng nhọc lòng cơ gây xích mích ly gián, đối với chúng ta vô dụng." Nét cười của nàng dịu dàng, mặt mày trong không yếm tự tin.

Kiếm hồn tuy rằng hiếm thấy, thế nhưng hiện tại đã bị Liễu Thành Phong thu phục, thuộc về Liễu Thành Phong cơ duyên. Mà Tô Hồng Phi này lường đời cũng không phải sống uống phí, nàng tuy rằng cùng Tư Hàn tiếp xúc không nhiều, thế nhưng là biết Tư Hàn vì người, quả thực lại như này núi cao chỉ tuyệt bình thường cao thượng ngạo nhiên, xưa nay không thêm ở cướp giật người khác cơ duyên. Nếu là lúc này đến chính là cái khác người, coi như là đồng môn sư huynh đệ, nàng còn muốn lo lắng một tý, nhưng là đối với Tư Hàn, nàng hoàn toàn không cần lo lắng. Còn Tư Lãng cái này người, những năm gần đây, nàng cũng coi như là mò gần đủ rồi, tựa hồ là được theo huynh trưởng ảnh hưởng, phẩm đức đúng là trị giá phải tin tưởng, làm cho nàng hoàn toàn không có cách nào đem hắn cùng đời trước cái kia "Tư Lãng" coi như đồng nhất người.

Ma tu vẻ mặt không vui, cả giận nói: "Như vậy sẽ không oán chúng ta."

Này quần vây quanh bọn hán Ma tu tu vi cao nhất chỉ là Nguyên Anh hậu kỳ, lại nhân Vô Tận Chi Hải pháp tắc hạn chế không thể sử dụng pháp bảo, đối đầu thói quen lấy thân thể làm vũ khí Tô Hồng Phi, nguyên bản cũng không chiếm được lợi ích. Hiện tại lại tăng thêm phía sau còn có Tư Hàn áp trận, làm cho bọn hán rất nhanh liền thoát ly Ma tu vây quanh, hướng về này phiến quang môn phi vút đi.

Tư Lãng lại một lần giờ lại trò cũ, một tổ linh phù đập tới, trong lúc nhất thời ầm ầm ầm tiếng vang không dứt bên tai, cũng ngăn cản những tu sĩ kia truy sát.

Liễu Thành Phong nhìn ra vô cùng ước ao, bên trốn vừa hỏi: "Tư tiểu đệ, người linh phù thật nhiều, có còn hay không, cho huynh đệ vài tờ bảo mệnh." Không trách Liễu Thành Phong như vậy, hán là kiếm tu, kiếm chính là sinh mạng. Nhưng là ở nơi như thế này, hoàn toàn không thể sử dụng pháp bảo, lại như bất rã nanh hung thú, sức chiến đấu yếu đi không chỉ một đỉnh nửa đỉnh, dọc theo con đường này, hoàn toàn là dựa vào Tô Hồng Phi đánh trận đầu giết ra ngoài.

Tư Lãng sau khi nghe xong, vô cùng hào phóng mà sús cho hán một tờ linh phù, vui đến Liễu Thành Phong mặt mày hớn hở, đường thẳng: "Tư tiểu đệ là đại thổ hào, chúng ta vẫn luôn làm huynh đệ đi."

Tư Lãng nghe được có chút buồn cười, không lại phản ứng hán, triều này phiến quang môn phóng đi.

Phương ra quang môn, Tô Hồng Phi đám người cũng đã sớm chuẩn bị, ở thủ vệ tu sĩ ra tay thời, cũng đồng thời ra tay, các loại phép thuật bay loạn, trong đó tên kia thủ vệ Nguyên Anh tu sĩ cũng bị Tư Hàn dị băng trực tiếp đóng băng.

Ở trong đường hầm một trận chạy trốn, rất nhanh liền thoát khỏi những cái kia lần theo Ma tộc tu sĩ, rốt cục đến một chỗ không khoát sơn động thời, bọn hán ngừng lại hơi làm nghỉ ngơi khôi phục linh lực.

Tư Lãng lấy ra linh tửu phân biệt đưa cho Liễu Thành Phong đám người, hỏi: "Các người tới lúc nào đến Vô Tận Chi Hải?"

Tô Hồng Phi nhấp một hợp linh tửu, hỏi đáp: "Chúng ta là bị Ma tu truy sát mới tiến vào Vô Tận Chi Hải. Nguyệt Thiên Dạ giết Ma giới một vị Thần quân nhi tử, này Thần quân trong cơn giận dữ, hạ lệnh giết chết hết thầy tiến vào ma giới Nhân tu, chúng ta tự nhiên cũng bị liên lụy, bị Ma tộc đuổi theo trốn tới nơi này. Nguyên bản là nghe nói Vô Tận Chi Hải hung danh, bọn hán hán là không dám dễ dàng đi vào, không nghĩ tới Vô Tận Chi Hải đột nhiên phát sinh dị động."

Tư Lãng gật đầu tỏ ra hiểu rõ, ba năm trước ở Vô Tận Chi Hải trước gặp phải Nguyệt Thiên Dạ bọn hán thời, nghe đám kia Ma tu đối thoại, cũng biết Nguyệt Thiên Dạ gan to bằng trời giết người ta rồi Ma tộc Hóa Thần tu sĩ nhi tử. Đương nhiên, nghe được chuyện như vậy, Tư Lãng chỉ cảm thấy không có chút nào kỳ quái, Nguyệt Thiên Dạ tồn tại chính là hấp dẫn phiền phức thể chế, hình như mặc kệ là có ý định hay là vô tình, thể nhưng sự tình tổng sẽ tìm tới nàng, làm cho nàng không xuất thủ không được.

"Nguyệt Thiên Dạ tựa hồ bắt luan tới chỗ nào, tổng sẽ khiến cho thật nhiều phiền phức. Coi như ở Ma giới, cũng đỉnh không sống yên ổn, không hiểu ra sao là có thể kết thù. Trước cùng bọn hán đồng thời hành động thời, chúng ta cũng thật là không ít bị liên lụy." Liễu Thành Phong uống linh tửu tổng kết.

Lâm Dương tuy rằng cùng Nguyệt Thiên Dạ chưa quen thuộc, nhưng qua mấy lần, không phải không thừa nhận Liễu Thành Phong rất đúng, Nguyệt Thiên Dạ chính là cái không hiểu ra sao hấp dẫn cừu hận chủ, chỉ hi vọng không nên gặp phải nàng.

Tư Lãng trong lòng cân nhắc, loại này không hiểu ra sao kéo cừu hận chế tạo sự cố thể chế, cảm giác hình như trong tiểu thuyết nữ chủ nên làm ra sự tình đây, như vậy mới khả năng thúc đẩy nội dung vở kịch phát triển mà. Chẳng qua đây là một thể giới chân thực, hoàn toàn không thể là tiểu thuyết rồi.

"Đúng rồi, các người lúc nào đến?" Liễu Thành Phong tràn đầy phấn khởi mà hỏi, thức thời không có hỏi bọn hán có thu hoạch gì, bọn hán mặc dù là đồng môn sư huynh đệ, nhưng cũng không phải cùng một sư phụ, sự tình hay là muốn có bảo lưu.

"Đến rồi một tháng."

Còn nói chút lẫn nhau tình trạng gần đây, đồng thời Tư Lãng cũng biết rồi bốn năm trước, hán bị trọng thương bị Tư Hàn mang đi sau, Lâm Dương cùng Liễu Thành Phong bọn hán kết bạn mà hành, mấy năm qua vẫn luôn cùng nhau. Bọn hán nguyên vốn là muốn muốn tới tìm tìm bọn hán, đáng tiếc Ma giới quá to lớn, lại chịu Nguyệt Thiên Dạ đám người liên lụy, khắp nơi chuyển loạn, là lấy vẫn luôn không thể gặp gỡ.

Rất nhanh mà, mấy người linh lực đều khôi phục.

Liễu Thành Phong táp trông ngóng miệng, đối với Tư Lãng nói: "Tư tiểu đệ, người này linh tửu cũng thực không tồi, bán cho ta mấy đàn đi."

"Nói cái gì bán, đưa người mấy đàn không thành vấn đề." Tư Lãng nói, từ trong bao trữ vật lấy ra linh tửu, Liễu Thành Phong, Tô Hồng Phi, Lâm Dương ba người mỗi người đưa hai mươi đàn, vô cùng hào phóng. Sở dĩ hội như thế hào phóng, là bởi vì qua nhiều năm như vậy, Tiểu Yêu Liên nhường rất nhiều đặt ở Hồng Liên không gian trong, bọn hán cũng uống không hết, ở Ma giới trong cũng bán không được, đem ra làm người tình cũng không lãng phí.

Thấy ngay cả mình cũng có phần, Tô Hồng Phi hơi kinh ngạc, hé mắt, thật không có chối từ, đem nhận lấy.

Nói đến thật đáng thương, tuy rằng bọn hán đều là xuất thân danh môn, tu luyện vật tư không ít, nhưng là Ma giới nơi như thế này linh lực mỏng manh, bất kể là tu luyện hoặc là hấp thu linh lực, đều chỉ có thể từ linh thạch hoặc cái khác ẩn chứa linh lực đồ vật trên hấp thu, những năm gần đây, linh thạch những thứ đồ này cũng hao thất thất bát bát, thực sự là đáng thương cực kỳ. Nếu là ở thời điểm chiến đấu, có linh tửu loại này khả năng nhanh chóng bổ

sung linh lực đồ vật, cũng nhiều hơn mấy phần bảo đảm. Đặc biệt Tư Lăng nhường linh tửu, không chỉ có Khúc gia không truyền ra ngoài phương thuốc, sử dụng linh quả linh thảo đều là ở Hồng Liên trong không gian hấp thu một linh khí sở trường, chất lượng so với bên ngoài bán tốt hơn mười mấy lần, nhưng Trương Như Hiệp bọn hắn vô cùng yêu thích.

Thấy Tư Lăng rộng lượng như vậy, Liễu Thành Phong cười hi hi nói: "Nếu không cần linh thạch, không bằng lại cho mấy đàn đi." Càng là cùng Tư Lăng quen thuộc, Liễu Thành Phong càng là không coi mình là người ngoài.

Tư Lăng có chút buồn cười, cũng không biết chính mình là làm sao cùng Liễu Thành Phong hỗn thành bằng hữu, lần thứ nhất gặp mặt thời, còn bị hắn thiếu thông minh mà hiểu lầm thành nữ tu, này miệng cũng không quản được, dễ dàng đắc tội người.

Ngay khi hai người nói giỡn thời, đột nhiên, toàn bộ sơn động lại bắt đầu đất rung núi chuyển lên, một luồng nương người sợ hãi uy thế ở toàn bộ bên trong hang núi lan tràn, tu vi thấp Lâm Dương thậm chí nhào oanh một tiếng ngã quỵ trên mặt đất.

Hết thấy người sợ hãi vạn phần nhìn phương xa, loại này đáng sợ uy thế, liền đường như một con Viễn cổ Thánh thú xuất thế, vạn vật thần phục.

Chẳng lẽ, đây chính là lúc đó làm cả Vô Tận Chi Hải phát sinh dị động nguyên nhân?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182: Dẫn đầu sự tình

Loại này di thiên uy thế, nương vạn vật chúng sinh cam tâm tình nguyện mà thần phục ở đất.

Viễn cổ Thánh thú thức tỉnh rồi!

Vô Tận Chi Hải trong, hết thấy tu sĩ sợ hãi mà kinh, sau đó khi phản ứng lại, không khỏi mừng rỡ như điên, mất lộ về tham lam.

Viễn cổ Thánh thú, là liền Thượng Cổ thời kỳ tiên nhân cũng ít thấy tồn tại, hướng hồ là truyền lưu đến nay, lại không Thánh thú thanh âm. Đối với hiện tại Tu tiên giả tới nói, một con có Thượng Cổ huyết thống yêu thú đã dạy người vì thế cướp phá đầu, mà này con nắm giữ Thánh thú khí tức yêu thú uy thế như vậy dọa người, nói vậy huyết thống càng cao quý hơn, làm sao không giáo động lòng người?

Truyền thuyết Viễn cổ thời gian, có tứ đại Thánh thú, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, đó là ứng thiên địa mà sinh Thánh giả, toàn bộ tiên Linh giới do chúng nó chủ tể mà sinh. Sau đó, thiên địa phát sinh một con họa kiếp, tứ đại Thánh thú không biết tung tích, theo thời gian trôi qua, sau đó xuất hiện rất nhiều tứ đại Thánh thú hậu duệ, nhưng huyết thống nhưng không tinh khiết, lại không Thánh thú oai, dần dần, thế giới diễn biến thành Nhân tu chủ tể. Hơn nữa, không phải món đồ gì đều xứng đáng vì Thánh thú, liền đường như hiện tại thượng giới Thần Long một mạch, có chẳng qua là tạp khá huyết thống, chỉ có thể xưng là Thần Long, nhưng không Thánh thú Thanh Long oai tên.

Mà lúc này, này con Thánh thú uy thế tuy rằng dọa người, nhưng khí tức lại hết sức yếu ớt, cảm giác lại như một con vừa ra đời tiểu ấu tể, phỏng chừng là vẫn luôn bị phong ấn ở đây, mãi đến tận hiện tại mới phá xác mà ra. Cũng bởi vì nó xuất thế, này không cách nào che lấp Viễn cổ Thánh thú khí tức, mới dẫn đến toàn bộ Vô Tận Chi Hải chịu đến chấn động.

Ngay khi hết thấy người chìm đắm ở loại kia khí tức mạnh mẽ chèn ép xuống thời, đột nhiên, Thánh thú khí tức vì đó hơi thu lại, dần dần trở nên lượng khí còn yếu cường, làm như có người đang sử dụng kế ước, cường ép thu phục Thánh thú.

"Thánh thú bị người thu phục?" Liễu Thành Phong giật mình nói.

Cái gì người lợi hại như vậy, dĩ nhiên khả năng ở Thánh thú mới vừa thức tỉnh thời, liền trực tiếp ra tay đem thu phục? Cũng không biết đây là thực lực hay vẫn là vận khí. Hoặc là nói, vận khí cũng là thực lực một loại.

Tô Hồng Phi xi cười một tiếng, "Này nhưng là chủ tể Viễn cổ Linh giới Thánh thú một trong, há lại là dễ dàng thu phục?"

Nghe vậy, Tư Lăng không khỏi nghiêng đầu nhìn nàng một chút, đã thấy nàng mi mắt hơi rủ xuống, nhỏ dài như dục tiếp vũ rung động nhẹ nhàng, che lại cặp kia dịu dàng nhưng sáng sủa con ngươi. Chẳng qua, Tô Hồng Phi lời ấy đúng là rất được hần tâm, Viễn cổ Thánh thú thứ này, mặc kệ nó là như thế nào bị phong ấn ở chỗ này, lúc này khả năng lại thấy ánh mặt trời, nhất định có theo cơ duyên, hạ giới những này Tu tiên giả ở nó mà nói, chẳng qua là giun dế mà thôi, không thể hoàn toàn mà đưa nó thu phục.

Bởi vì Viễn cổ Thánh thú đột nhiên xuất hiện, toàn bộ đáy biển đều kinh động lên, thậm chí Vô Tận Chi Hải phía trên, liền những cái kia xưa nay không

quần sự Hóa Thần tu sĩ dồn dập tới rồi.

Trong sơn động, mọi người vẫn là duy trì lúc trước động tác, chỉ là ngẩng đầu nhìn hư không, thần thức bí bí mà quan tâm bốn phía. Mãi đến tận kinh cảm thấy chỗ này đầy biến thể giới bởi vì Thánh thú xuất thế mà có rung chuyển sụp đổ, mấy người đứng thẳng người lên, bắt đầu hướng về lối ra : mở miệng chạy đi.

Từ Lăng liếc nhìn Lâm Dương, ở Lâm Dương sợ hãi cả kinh trong, bên hông liền bị một cái hồn lực ngưng tụ thành dây thừng cho ràng buộc, sau đó chính mình cả người đều bởi vì đối phương hăng hái mà bay lên lên, lại như xuyên ở giữa không trung điều.

Lâm Dương: TAT vì sao không có chút nào cảm thấy bị hấn ghi nhớ là một cái chuyện vinh hạnh đâu?

Tuy rằng tình huống bây giờ khẩn cấp, thế nhưng nhìn thấy Lâm Dương lại một lần bị Từ Lăng như là đương điều như thế bay chạy, Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi đều không nhịn được phốc mà phun cười lên. Bọn hắn cũng biết Lâm Dương hiện tại chỉ là Trúc Cơ hậu kỳ, tu vi quá thấp, nếu là bọn hắn không để ý điểm, chết như thế nào cũng không biết. Hơn nữa Lâm Dương nói cho cùng cũng chỉ là một kết bạn đồng hành mấy năm Quý tu, cùng bọn hắn vô thân vô cớ, coi như ở trong lúc nguy cấp bỏ đi không để ý tới, cũng là chuyện tất lẽ dĩ ngẫu. Nhưng là Từ Lăng ở như vậy lúc khẩn cấp quan trọng, cũng chưa quên hắn, thật không biết có nên hay không nói tiếng ngốc xoa hảo hay vẫn là tán thưởng nhân phẩm hắn tốt.

Chẳng qua, chỉ ít ngốc đến thật đáng yêu, ở năng lực đi tới thời gian, không quên bang một đem.

Tô Hồng Phi mặt mày vì nhu, tâm tình bỗng nhiên tốt đẹp, đột nhiên sinh ra một loại đi phá hoại Nguyệt Thiên Dạ thu phục Viễn cổ Thánh thú ý nghĩ.

Nói đến, tuy rằng đời trước bởi vì Nguyệt Thiên Dạ quan hệ bị chết đỉnh thảm, nhưng Tô Hồng Phi đối với Nguyệt Thiên Dạ vẫn là không thể không khen một tiếng đây là một người mang khí vận lớn, thế gian hiếm thấy người. Phảng phất thế giới này hết thảy vận may đều tập trung vào trên người nàng, vật gì tốt đều cho nàng chiếm. Ngắm lại chính mình đời trước, tư chất chỉ là trung đẳng, tu luyện mấy trăm năm mới đến Kim Đan, nhân sư phụ ưu ái, vẫn luôn ngốc ở bên trong môn phái chuyên tâm tu luyện, không cần giống cái khác sư tỷ đệ thường xuyên muốn xuất ngoại làm nhiệm vụ. Là lấy nàng đối với Nguyệt Thiên Dạ sự tình đều là từ trong sư môn biết, lúc đó vô cùng ước ao. Lại nhân Nguyệt Thiên Dạ đối với sư môn công hiến to lớn, sư môn đối với nàng khá là dựa vào, quả thực chính là toàn bộ Thương Vũ giới đệ nhất người, lúc đó nàng chỉ là cái Nguyên Anh kỳ tu sĩ, nhưng liền Hóa Thần tu sĩ đều muốn khách khách khí khí với nàng.

Lúc đó, hình như nghe nói Nguyệt Thiên Dạ ở Ma giới thu phục một con Viễn cổ Thánh thú, chẳng qua bởi vì Viễn cổ Thánh thú bị phong ấn quá lâu, linh thể quá mức suy yếu, ở cho Nguyệt Thiên Dạ một giọt Viễn cổ Thánh thú tinh huyết sau, liền lần thứ hai ngủ say. Mà này giọt tinh huyết bị luyện hóa sau, cũng làm cho Nguyệt Thiên Dạ được lợi rất nhiều, được Viễn cổ Thánh thú truyền thừa, làm cho nàng tu vi xuất phát tinh tiến, thêm vào Viễn cổ Thánh thú uy danh, Thương Vũ giới dám trên nàng người cũng thật là không nhiều.

Tô Hồng Phi khuôn mặt vì liếm, mím môi khoe môi. Đời này đã sớm cùng đời trước không giống nhau, Nguyệt Thiên Dạ lại may mắn, cũng phải khắp nơi được xiết, đặc biệt Thông Thiên Tháp một nhóm, nàng không phải cái thứ nhất leo lên tầng thứ chín người, nàng không có được cái kia tiên khí, thậm chí ở Ma giới tiên công Thương Vũ đại lục, trợ Thiên Tông phái tránh được một kiếp không phải nàng, mà là Từ Hàn. Đồng thời, nàng cũng bị trục xuất Thiên Tông phái, chỉ là cái tán tu, ở Trung Ương đại lục danh tiếng tuy vang, nhưng đều là gặp rắc rối chiếm được.

"Nơi này thật sự muốn sụp sao? Những thế giới nhỏ kia thực sự là quá đáng tiếc." Liễu Thành Phong than thở.

Không trách hắn như vậy đáng tiếc, hắn tuy rằng xông vào chính là Yêu tu đại năng Tiểu thế giới, nhưng ở nơi đó nhìn thấy rất nhiều thứ tốt, mà hắn cũng được hi thế hiếm thấy kiếm hồn. Chỉ tiếc chính là, những cái kia cùng vào tu sĩ quá mức tham lam, miễn cưỡng đem toàn bộ bên trong tiểu thế giới đồ vật đều cướp bóc hết sạch, đem bên trong thú hộ yêu thú đều giết.

Chỉ có điều một cái Yêu tu lưu lại Tiểu thế giới cũng như này phong phú, cái khác mấy cái Tiểu thế giới hẳn là cũng là như thế, nhưng là hiện nay bởi vì Viễn cổ Thánh thú xuất thế, dẫn đến cái này thế giới tan vỡ, những cái kia quang môn cũng thuận theo bị nhấn chìm, môn sau bên trong tiểu thế giới đồ vật khả năng cũng lại tìm không được.

Tô Hồng Phi mím môi nở nụ cười, nói: "Sư đệ, hẳn là vui mừng, nơi này sắp sụp đổ, mới khả năng bảo vệ cái khác Tiểu thế giới."

Liễu Thành Phong suy nghĩ một chút, tâm duyệt nói: "Sư tỷ nói tới là."

Nghe được sư huynh đệ hai, Từ Hàn nhìn bọn hắn một chút, tuy rằng trên mặt vẫn là lạnh như băng, nhưng có thể nhìn ra trong mắt hắn vẻ đồng ý.

Liễu Thành Phong thoải mái không cảm giác, Tô Hồng Phi miễn cảm mà chú ý tới, trong lòng khẽ nhúc nhích, không khỏi mím cười lên, có thể được đến người đàn ông này tán thưởng, cũng là làm người kích động một chuyện.

Ầm ầm ầm——

Lại là một trận tiếng vang kinh thiên động địa, phía trên hàng núi hòn đá dồn dập truy xuống, mọi người vừa chạy vừa trách ra hạ xuống hòn đá, không khỏi có chút bó tay bó chân, mà nhượng bọn hắn sợ hãi chính là, toàn bộ đáy biển không chịu nổi này sọi uy thế, như trĩ đi ra ngoài, bọn hắn chẳng mấy chốc sẽ bị đè ở phía dưới, coi như là Tu tiên giả, cũng không thể chịu đựng loại này tự nhiên oai, sẽ bị áp thành một đồng huyết nhục.

Lại một tiếng kinh thiên động địa tiếng nổ mạnh vang, này Thánh thú phá hải mà ra, toàn bộ thế giới bắt đầu lật úp.

Từ Lăng phốc phun ra một ngụm máu, cưỡng ép đẩy lên hồn lực trảo ngăn trở phía trên đồ nát tảng nam thạch. Không chỉ có hắn, Liễu Thành Phong, Tô Hồng Phi cũng như vậy làm việc, bởi vì con kia Thánh thú cưỡng ép ly khai, toàn bộ thế giới bởi vì nó phá hoại mà tan vỡ, hay là đây cũng là bởi vì có

người cường ép muốn lấy giun để chỉ lực thu phục Thánh thú, chọc giận nó, mới hội liệu mạng mà ly khai, ai ngờ, thế giới bên ngoài, còn có càng thêm tu sĩ cấp cao chờ nó đến.

Tư Lăng hận đến nghiêng răng, làm sao có khả năng chết ở chỗ này mà, tuyệt đối phải sống!

Không chỉ là Tư Lăng, Tô Hồng Phi cũng đồng dạng hận đến nghiêng răng, nếu là nàng biết nguyên lai Thánh thú bị phong ấn ở đây, tuyệt đối sẽ cầm lấy sư đệ chạy càng xa càng tốt, tuyệt đối không chuyển này chảy hồn thủy, quả nhiên dính lên Nguyệt Thiên Dạ không kết quả tốt. Đồng thời cũng hối hận chính mình đòi trước một lòng tu luyện, ở Kỳ Trường Ca hủy hôn trước, sinh hoạt đến quá bình tĩnh, xưa nay không quan tâm cái khác, đối với Nguyệt Thiên Dạ sở làm ra sự tình đều là từ trong sư môn biết được, mà lại đều là mỹ hóa.

Mọi người ở đây không có cách nào thời gian, đột nhiên, Tư Lăng cảm giác được có người đập hấn cái mộng một tý, toàn bộ người hướng về nhào tới trước đi, lần tiên vào một chỗ vết nứt không gian trong, sau đó là Lâm Dương, Liễu Thành Phong, Tô Hồng Phi, một cái không rơi xuống đất lần vào, cuối cùng là một thân tuyết y phục lạnh như băng nhảy vào vết nứt không gian trong nam nhân.

Mọi người: = O =! Tuyệt bức là bọn hấn hoa mắt, loại này không gian xé rách thần thông không phải hấn là Hóa Thần kỳ tu sĩ có khả năng sử dụng sao? Tư Hàn làm sao hội?

Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong đám người đồng thời nhớ tới mấy năm trước, Tư Lăng kém một chút bị này Âm Hâm Thần quân chém giết thời, Tư Hàn cũng là như thế từ vết nứt không gian trong ra đến, cứu Tư Lăng. Lúc đó bọn hấn suy đoán, Tư Hàn lúc đó hấn là dùng không gian phụ trợ pháp bảo, cũng không phải là không có ví dụ có thể tuân, đúng là không thể nào kinh ngạc, nhưng là vào lúc này, Vô Tận Chi Hải pháp tắc ràng buộc, bọn hấn căn bản không thể khiến dùng pháp bảo, chỉ có thể hoàn toàn bằng sức lực một người.

Mọi người ánh mắt có chút lấp lánh, chẳng qua nhìn sắc mặt lạnh băng, không có một chút nào nhân khí nam nhân, không ai dám hé răng hỏi dò.

Đúng là Lâm Dương, lại một lần nữa cảm khái tự mình ôm bấp đui đối tượng chọn đúng rồi, Tư Lăng có lợi hại như vậy Đại ca, mình coi như làm cái chó săn cũng đồng ý.

Ở vết nứt không gian trong chỉ ở lại: sững sờ một chút, Tư Hàn lần thứ hai xé rách không gian, bọn hấn từ trong không gian ra đến, phát hiện đã đến ngoài khơi.

Một loại sống sót sau tai nạn vui mừng lệnh bọn hấn mừng rỡ như điên, có chút khó có thể kiềm chế.

Tư Lăng chếch thủ, có chút sốt sắng mà hỏi, "Đại ca, ngươi không sao chứ?"

Nghe được hấn, Liễu Thành Phong đám người cũng không kịp nhớ cái khác, dồn dập nhìn phía Tư Hàn, phát hiện sắc mặt của hấn có chút tái nhợt.

Tư Hàn xoay tay lấy ra một bình linh dịch nhấp một hớp, khôi phục khô cạn linh lực, chỉ nói: "Vô sự." Thấy hấn vẫn là có chút bận tâm, lại nói: "Linh lực hao hết."

Sau khi nghe xong, mọi người suy tư, tuy rằng nắm giữ Hóa Thần tu sĩ thần thông, nhưng cũng nhưng không phải Hóa Thần tu sĩ, vì lẽ đó một lần xé rách không gian, nhượng hấn hao hết linh lực. Chẳng qua, riêng là hấn lấy Nguyên Anh kỳ tu vi, khả năng lĩnh ngộ được Hóa Thần kỳ thần thông, chỉ có thể nói, cái này người chẳng mấy chốc sẽ lần thứ hai đột phá. Hoặc là, là hấn sớm đã được đột phá cơ hội, lúc này chỉ là đem tu vi áp chế, miễn cho tâm tình theo không kịp tu vi.

Quả nhiên là người so với người làm người ta tức chết a.

Mọi người giật giật khóe miệng, yên lặng mà quay đầu, miễn cho sinh ra các loại ước ao ghen tị.

Đang lúc này, bọn hấn chú ý tới xa xa đầu pháp ngọn sóng, chưa chờ bọn hấn khi phản ứng lại, vẫn luôn yên tĩnh nằm ở Tư Lăng trên bả vai Trọng Thiên đột nhiên xoạt rồi một tiếng triển khai tứ hai cánh, như lưu hồng giống như triều xa xa đầu pháp địa phương phi vút đi.

"Trọng Thiên!"

Tư Lăng quát to một tiếng, Trọng Thiên tốc độ quá nhanh, chỉ chừa cho bọn hấn một đạo màu đen lưu quang, giây lát liền biến mất. Lẽ nào, Trọng Thiên coi trọng con kia Thánh thú, muốn đi thu nhân gia làm tiểu đệ? Không đúng, phải nói, Trọng Thiên loại này Thượng Cổ yêu thú nơi nào có này năng lực đi bắt người ta đương tiểu đệ, đi cho Thánh thú đương tiểu đệ còn tạm được.

Nghĩ như vậy, Tư Lăng nhất thời tê cả da đầu, hầu hạ một con đại gia không đủ, lẽ nào hấn còn muốn lại hầu hạ nhiều một con đại gia?

Khó bức Tiểu Lăng Từ nhất thời đau "trúng", muốn kiên quyết phản đối chuyện như vậy phát sinh!

Chương 183: Đánh Thánh thú

Nhìn thấy Trọng Thiên biến mất, mọi người chân chờ một chút, nhưng không có mạo muội đuổi theo, chỉ là nhìn về phía Tư Hàn.

Mọi người tại chỗ đều có tự mình biết mình, Thánh thú thứ này xuất thế, cũng không phải bọn hắn một giới nhỏ nhỏ Kim Đan tu sĩ khả năng giống muốn, mà lại xem phía trước các loại cường hãn uy thế liền biết, liền tiếp gần một điểm đều ngơ ngác sinh ra sợ hãi. Đương nhiên, cầu giàu sang từ trong nguy hiểm, liệu một phen có thể sẽ có không tương tượng nổi kết quả, nhưng kết cục này thường thường là thân tổn đạo tiêu, nhiều hơn nửa số mệnh, ở sức mạnh tuyệt đối trước mặt, đều chỉ có thể mặc cho người xâu xé.

Tư Hàn về mặt lãnh ngưng, không nhìn ra tâm tình của hắn, sau đó vung lên rộng lớn tay áo bào, hướng về phía trước mà đi.

Mọi người bận bịu đi theo.

Liễu Thành Phong một mặt hưng phấn, tuy rằng Thánh thú là không thể giống nghĩ đến, nhưng đi vậy xem tu sĩ đấu pháp cướp Thánh thú cũng là chuyện lý thú một cái, hơn nữa nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, bọn hắn hẳn là rất nhanh hội kết Nguyên Anh, hiện tại xem thêm Nguyên Anh Hóa Thần tu sĩ môn ra tay, cũng có thể có một phen cảm ngộ, đối với bọn hắn sau đó tu hành mới có lợi, sao lại không làm.

Rất nhanh mà, bọn hắn liền đến ở gần, cự ly vừa vặn kẹt ở Hóa Thần tu sĩ công kích phạm vi ngoại, nếu có cái gì bất ngờ, có thể đúng lúc né tránh, cũng chẳng phải thu hút sự chú ý của người khác.

Tư Hàn liếc mắt nhìn, quay đầu đối với bên người hai mắt đập thối liên tục người nói: "Hơi sẽ cẩn thận."

Tư Lăng chớp mắt, rất nhanh phản ứng lại lời này là tự nhủ, hẳn là phát hiện có cái gì bất ngờ, mau mau gạt đầu.

Liễu Thành Phong tiến tới, dùng một loại lại bát quái lại ước ao ngữ khí nói: "Tu tiểu đệ, thật tốt a, có quan tâm như vậy đại ca của ngươi, quan hệ của các ngươi thật tốt..." Quan trọng nhất chính là, hắn vô cùng muốn biết, Tu tiểu đệ là làm sao nhượng một khối vô nhân khí bằng sơn nói ra như vậy có người ý vị đến, cho nên nói, Tu tiểu đệ mới là lợi hại nhất sao?

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc, lạnh nhạt nói: "Ngươi cùng Tô đạo hữu không cũng là cảm tình hết sức tốt, có như vậy quan tâm ngươi sư tỷ, ngươi còn có cái gì không vừa lòng?"

"Ây..."

Liễu Thành Phong yên lặng lui lại, nếu là hắn nói không vừa lòng, sư tỷ tuyệt đối sẽ một cái nắm đầm đánh lại đây, sư tỷ nắm đầm oai, lực đại vô cùng, liền Nguyên Anh tu sĩ đều bị thiệt thòi, vì lẽ đó... Hình như cũng không cái gì không vừa lòng.

Thấy bọn hắn không lại quan tâm chính mình, Tư Lăng na đến Tư Hàn phía sau, sau đó từ từ vận chuyển Thiên Diện mặt nạ, đem chính mình biến thành một cái khuôn mặt cùng Tư Hàn có năm phần mười tương tự người. Chỉ sợ dĩ như vậy làm, là bởi vì Tư Hàn câu kia cần dặn, xem ra vị kia Âm Hâm Thần quân phòng chừng cũng ở, sợ chính mình khuôn mặt này lại làm cho nàng phát rõ, hay vẫn là trước tiên che đậy lên đi.

Lâm Dương chỉ là Trúc Cơ tu sĩ, không có thời gian dài chống đỡ hắn dừng ở giữa không trung linh lực, nhân Vô Tận Chi Hải hạn chế lại không thể sử dụng pháp bảo, đứng một chút, khí tức hơi dừng lại, trong lòng đang muốn gọi tào thời, một thanh quang kiếm ra hiện tại trước mặt. Lâm Dương ngẩn đầu, đối đầu một tấm cùng Tư Hàn có năm phần tương tự mặt, tỉ mỉ mà nhận ra này người y phục trên người, yên lặng mà đem nghi vấn nuốt xuống, triều hắn trí tạ sau, bước lên chuôi này hồn lực kiếm.

Lâm Dương bị thương trong lòng, hẳn có phải là hắn là cảm tạ Tư Lăng lúc này dĩ nhiên không phải lựa chọn dùng hồn lực dây thừng treo chính mình mà lấy chuôi phi kiếm cho hắn chống đỡ? Thực sự là quá cảm động... Thối lắm, hắn sớm muộn sẽ bị này quân không đáng tin hàng cho làm cho trực tiếp tan vỡ a a a!

Phóng tầm mắt nhìn tới, liền nhìn thấy Vô Tận Chi Hải trên không, vô số tu sĩ cấp cao trôi nổi ở giữa không trung, nhượng bọn hắn hầu như hoài nghi có phải là Ma giới trong hết thấy tu sĩ cấp cao đều dốc toàn bộ lực lượng, thậm chí ngay cả Nhân tu trong tu sĩ cấp cao cũng có mấy người, cũng không biết bọn hắn là đã sớm ẩn núp ở Ma giới, hay vẫn là cũng vì Thượng Cổ Thánh thú tới rồi.

Ngoại trừ Hóa Thần tu sĩ, còn có đếm không hết Nguyên Anh tu sĩ, Kim Đan tu sĩ trở xuống tu sĩ đảo nhiều là giống bọn hắn như vậy xa xa vây xem, chỉ lo sợ ý một chút bị cuốn vào vòng chiến, Hóa Thần tu sĩ tùy tiện phát tay một cái, liền có thể đem bọn hắn cho diệt.

Ở nhiều người như vậy vây giết dưới, đồng thời cũng thấy rõ ở giữa một con cuộn thành một đoàn ấu tể, màu trắng mao trên đỉnh đầy đỏ sẫm vết máu, nhưng cũng không tổn hại loại kia trắng bạc cao quý. Con kia ấu tể tuy rằng nhân tuổi còn nhỏ sức mạnh yếu ớt, nhưng trên người toả ra Thánh thú uy thế từng lần từng lần một ra bên ngoài chấn động, trong lúc nhất thời, thậm chí ngay cả Hóa Thần tu sĩ cũng không cách nào tới gần.

"Là Bạch Hổ!"

Nhìn rõ ràng con yêu thú kia đáng đáp sau, mọi người thán phục lên tiếng.

Thanh Long Bạch Hồ Chu Tước Huyền Vũ, gọi là thiên chi tứ linh, lấy chính tứ phương. Tứ đại Thánh thú trong, ở dưới nước chính là Thanh Long cùng Huyền Vũ, ở mọi người suy đoán trong, khả năng bị phong ấn ở này đáy biển bên trong tiểu thế giới Thánh thú, không phải Thanh Long chính là Huyền Vũ, nhưng là một mực lật đổ mọi người ý nghĩ, dĩ nhiên là một con Bạch Hồ.

Hơn nữa hay vẫn là một con Bạch Hồ ấu tử.

Từ thánh thú huyết mạch ở Thượng Cổ thời kỳ thiên địa hạo kiếp trong trải qua đoạn tuyệt, này con Bạch Hồ như vậy thuần khiết huyết thống, chỉ sợ là lúc đó này con hạo kiếp phát sinh thời, vì bảo vệ mình ấu tử huyết thống, Bạch Hồ chỉ tộc mới đem phong ấn tại nơi đây, kỳ vọng nó sẽ có một ngày, khả năng phá phong ấn mà ra. Như vậy lại một liên tưởng dưới đáy biển Tiểu thế giới, những thế giới nhỏ kia e sợ cũng là người vì cô ý ở lại lần này, lấy bảo vệ Bạch Hồ đồ vật.

Bạch Hồ xuất thế, tự nhiên có thiên địa dị động phát sinh, vì bảo vệ vừa xuất thế năng lực còn nhỏ yếu Thánh thú ấu tử, lợi dụng những thế giới nhỏ kia làm yểm hộ. Dị động phát sinh hấp dẫn vô số tu sĩ phía trước tra xét, phát hiện Tiểu thế giới sau, tự nhiên cho rằng là những thế giới nhỏ này trong chuyện gì xảy ra gây nên dị động, hoàn toàn sẽ không liên tưởng đến Thánh thú trên người, Bạch Hồ ấu tử cũng có thể mượn cơ hội ẩn nấp, vượt qua suy yếu sơ sinh kỳ, chờ nó trưởng lớn một chút, liền không người dám khi.

Chỉ là, e sợ Thượng Cổ thời kỳ Bạch Hồ bộ tộc không biết, nơi này có một vị nữ tu, là cái người mang khí vận lớn, người bên ngoài bị bên trong tiểu thế giới các loại bảo vật mê hoa mắt, làm trễ hễ thời, vị kia nữ tu không gian nói cho nàng dị động nguyên nhân, dễ như ăn cháo mà tìm ra phong ấn Bạch Hồ nơi, so với bất kỳ mọi người phải nhanh một bước đi vào đem thu phục.

Lúc này, mọi người tuy rằng quan tâm con kia cuộn thành một đoàn Bạch Hồ, nhưng Bạch Hồ bên cạnh cùng Bạch Hồ như có như không liên hệ nữ tu cũng đồng dạng nhượng bọn hắn quan tâm, thấy đối phương chỉ là cái nhỏ nhỏ Kim Đan tu sĩ, không khỏi có chút khinh bỉ.

Nhỏ nhỏ Kim Đan tu sĩ, cũng vọng tưởng thu phục Thượng Cổ Thánh thú, không biết tự lượng sức mình.

Một tên Ma giới Hóa Thần tu sĩ thâm trầm mà nói: "Tiểu bối, Bạch Hồ không phải là bọn ngươi khả năng thu phục, còn không mau mau rời đi?"

Nguyệt Thiên Dạ cười lạnh một tiếng, nhìn bọn hắn một chút, đột nhiên hai tay nắm quyết, từng đạo từng đạo linh quang đánh vào con kia Bạch Hồ ấu tử trên người, rất nhanh Bạch Hồ trên người tiêu ra máu quang tràn ngập.

"Không được, nguyên lai nàng vẫn luôn chờ đợi thời cơ muốn cùng Bạch Hồ kết huyết khế!"

Mọi người sắc mặt đại biến, này huyết khế nếu là một kết, yêu thú cả đời này vĩnh viễn chỉ có thể nghe lệnh ở huyết khế chủ nhân, mà lại đây là đối với yêu thú mà nói vô cùng không công bằng khế ước. Đương nhiên, huyết khế đối với người yếu phía kia tới nói, cũng là có lợi nhất bảo đảm, bất luận tương lai yêu thú như thế nào mạnh mẽ, muốn muốn tự do, cũng không cách nào vi phạm chủ nhân, thậm chí không thể sinh ra chút nào tà đạo chi tâm, bằng không đem được huyết khế phản phệ trừng phạt, loại kia sống sờ sờ rách linh hồn nỗi đau, vạn vật chúng sinh đều không thể chịu đựng.

Nguyên bản bọn hắn xem Bạch Hồ khí tức đột nhiên bùng cháy mạnh, uy thế di thiên, nhượng bọn hắn không dám tới gần, chỉ cho rằng nó là bởi vì bị thương, ai biết nguyên lai nhưng là đang chống cự này huyết khế.

Hiểu rõ tình hình, những cái kia đối với Bạch Hồ đồng dạng tình thế bắt buộc tu sĩ đồng dạng không nhẫn nại thêm, dồn dập ra tay. Nếu là không chiếm được, bọn hắn tình nguyện đem Bạch Hồ phá hủy.

Nguyệt Thiên Dạ tuy rằng chuyên tâm cùng Bạch Hồ ký kết khế ước, nhưng nhưng không phải là không có quan tâm tình huống chung quanh, không khỏi cười lạnh một tiếng, quát lên: "Đồ Mực!"

Một cái Hóa Thần tu sĩ đột nhiên xuất hiện, ra tay chính là một mảnh vạn nhận kim quang, đem tới gần tu sĩ bức lui một bước sau, này Hóa Thần tu sĩ tung một thứ, hai tay nắm quyết, rất nhanh mà, bọn hắn bốn phía bị một khối mỏng như cánh ve như thủy ngân lỏng bàn trụ, những cái kia công kích đánh vào ngân sa trên, bị ngân sa hấp thu, làm cho ngân sa khí tức càng ngày càng mạnh mẽ.

"Là Cửu Thiên Ngân Dực Thiên sa." Một tên Hóa Thần tu sĩ sắc mặt lạnh lùng mà nói.

Cửu Thiên Ngân Dực Thiên sa nghe nói là thượng giới một loại Cửu Thiên Ngân Dực Thiên cánh ve làm ra, loại này cánh ve có thể hấp thu các loại pháp lực hóa vì chính mình bảo vệ sức mạnh, người càng là công kích, nó càng là mạnh mẽ. Thế nhưng người như không công kích, trở mặt mà nhìn Cửu Thiên Ngân Dực Thiên sa bên trong người ở trước mặt người thu phục Thượng Cổ Thánh thú—— đặc sao uất ức.

"Người chính là Hóa Thần Yêu tu, dĩ nhiên cùng chỉ là Nhân tu làm bạn, hộ nàng tả hữu, thực sự cho bọn ngươi chủng tộc mất mặt." Nhận ra Đồ Mực bản thể Ma tộc tu sĩ không nhịn được chê cười, đem này sợi uất ức cảm tất cả ném đến trên người hắn.

Đồ Mực vì vì một cười, căn bản không để ở trong lòng, tùy ý bọn hắn tùy ý nhục mạ. Đương nhiên, nhục mạ giả đều là Hóa Thần tu sĩ, nếu là Nguyên Anh tu sĩ dám hàng một câu, Đồ Mực trực tiếp giết.

Xa xa Từ Lăng đám người cũng nhìn ra trợn mắt ngoác mồm, này Nguyệt Thiên Dạ không chỉ có lá gan phì, còn có cái Hóa Thần Yêu tu hộ pháp, liền loại này thượng giới mới có Cửu Thiên Ngân Dực Thiên sa cũng đem ra được, quả thực chính là cái đại thổ hào. Thử hỏi, có cái nào Kim Đan tu sĩ dám ở này mấy vạn tu sĩ cấp cao vây xem dưới, còn bình tĩnh mà cùng Thượng Cổ Thánh thú kết huyết khế?

Tur Lãng lại một lần nữa trải nghiệm đến Nguyệt Thiên Dạ lợi hại, trong lòng không khỏi sinh ra một loại tránh né mũi nhọn ý nghĩ, quả nhiên dĩ vãng khả năng liên tiếp ở Nguyệt Thiên Dạ sát chiêu dưới đao tẩu, chỉ là bởi vì nàng còn hạ thủ lưu tình sao?

Hơn nữa, nếu là nàng lại thu phục này con Thượng Cổ Thánh thú, quả thực chính là nghịch thiên rồi, tương lai ai còn có thể cùng theo tranh chấp?

Tur Lãng đột nhiên cực kỳ hi vọng, Trọng Thiên nhanh ra tay đi, coi như nó lại cho hắn mang về một chỉ cần hầu hạ đại gia, hắn cũng nhận rơi xuống.

Ngay khi Tur Lãng nóng lòng thời, đột nhiên thoáng nhìn Tô Hồng Phi giật giật, Tur Lãng nghiêng đầu nhìn tới, đồng thời Tô Hồng Phi cũng ngẩng đầu trông lại.

Bốn mắt nhìn nhau, tuy không nói gì, nhưng lại đột nhiên có chút rõ ràng ý của đối phương.

Tuyệt đối không thể để cho Nguyệt Thiên Dạ thu phục con kia Thượng Cổ Thánh thú!

Tur Lãng nhảy tới trước một bước, đem Tiểu Khôi phóng ra. Tô Hồng Phi đem một cái đồ vật tung, ở không người nào biết thời điểm, sau đó từ từ chìm vào hải trong.

Là giới tử không gian.

Tuy rằng trong lòng kinh ngạc, nhưng trên mặt nhưng không hiện ra, hơn nữa Tô Hồng Phi hành động này, cũng nhìn ra được nàng mượn cơ hội này thăm dò chính mình. Tur Lãng biết Tô Hồng Phi vẫn đối với chính mình có một loại không hiểu ra sao địch ý cùng phòng bị, sau đó này địch ý biến mất rồi, nhưng phòng bị vẫn luôn tồn tại, hồi tưởng cùng Tô Hồng Phi nhận thức sau sự tình, hắn thực sự không nghĩ ra chính mình nơi nào đắc tội rồi nàng, làm cho nàng như vậy phòng bị, mấy lần tam xối đất tìm cơ hội thăm dò chính mình.

Tur Lãng lặng lẽ, tuy rằng giới tử không gian rất bảo bối, giới tử không gian trong con yêu thú kia cũng có thể sẽ rất lợi hại, thế nhưng —— trải qua nuôi dưỡng ba con đại gia như thế yêu thú yêu thực, hắn thực sự không muốn lại nuôi dưỡng một con, đương nhiên sẽ không mơ ước người khác yêu sủng. Hơn nữa Tiểu Yêu Liên còn có nó Hồng Liên không gian có thể loại rất nhiều thứ, không có bên người giới tử không gian hắn cũng không tiếc.

Vì lẽ đó, đối với Tô Hồng Phi này phiên thăm dò, Tur Lãng coi như không thấy.

Đang lúc này, phảng phất nói xong rồi như thế, âm âm hai tiếng, một cái Thanh Long vọt ra khỏi mặt nước, một con màu đen lưng có bốn cánh đại yêu thú sau đó, uy thế ngập trời, không phải hạ cấp yêu thú có thể so sánh, một long một thú trực tiếp công kích về phía chủ trì Cửu Thiên Ngân Dực Thiên sa Yêu tu Đồ Mục.

Thanh Long ưu mỹ thân thể cao lớn cuộn lên đầy trời mũi tên nước, phá không mà đến, đoá đoá đoá mà đánh về phía Cửu Thiên Ngân Dực Thiên sa. Màu đen yêu thú phun ra thiên uy yêu hóa, như một cái trường xà vây nốt Cửu Thiên Ngân Dực Thiên sa, khiến Cửu Thiên Ngân Dực Thiên sa trở thành một cái biển lửa.

Mọi người ồ lên tiếng biến hoá, cũng không biết ngày hôm nay là cái gì tốt tháng ngày, Thượng Cổ Thánh thú, thượng giới Thần Long bộ tộc, có Viễn cổ huyết thống đại yêu thú dồn dập lên sàn, mặc kệ là cái nào một con, nếu như có thể khế ước chúng nó, đều không uống công chuyển này.

Tác giả có lời muốn nói: Thời gian như vậy tính: Thượng Cổ, Viễn cổ, hiện tại.

Thượng Cổ Thánh thú, Viễn cổ đại yêu thú, hiện tại Thần Long một mạch, càng là cổ lão huyết mạch càng là cao cấp, về mặt thời gian có thể suy tính này ba con yêu đẳng cấp, Thánh thú thứ nhất, Trọng Thiên kém hơn, Thần Long cuối cùng. Hiện ra bản thể Trọng Thiên đại gia cũng là rất “hại” không hiện ra bản thể, lại có vẻ nhỏ yếu nhiều, Trọng Thiên tình huống đặc thù, nó bình thường rất khó hiện ra bản thể.

Tur Lãng bọn hắn hiện tại là tại hạ giới một thế giới, hạ giới trong dường như Thương Vũ giới như vậy ba ngàn thế giới rất nhiều, phi thăng lên giới sau lại là một phen tình huống. Cho nên nói, tu tiên thế giới thực sự là lớn đến mức khó mà tin nổi a

Này văn tu vi đẳng cấp: Luyện khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Hóa Thần. Hóa Thần hậu kỳ đại viên mãn sau phi thăng lên giới.

Đến thượng giới sau, lại có khác một phen tu vi đẳng cấp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: Hồ cha a

Cửu Thiên Ngân Dực Thiên sa không coi là pháp bảo, chế tác quá trình quả thực có thể xưng là thô ráp, chỉ cần thu thập được đầy đủ Cửu Thiên Ngân Dực Thiên cánh chim, nhượng thủ công vô cùng tốt nữ tu may lên là có thể dùng, vì lẽ đó căn bản không thụ Vô Tận Chi Hải pháp tắc ràng buộc, vận dụng được tốt, ở Vô Tận Chi Hải trong, quả thực là cái thượng đẳng vũ khí phòng ngự.

Bởi vậy có thể thấy được, Nguyệt Thiên Dạ vì được Thánh thú Bạch Hổ, cũng là phí đi một phen khổ tâm.

Chỉ là, Cửu Thiên Ngân Dực Thiên sa cho dù tốt dùng, nhưng cũng không phải mười phần vẹn mười, không thể công phá. Cửu Thiên Ngân Dực Thiên sa có thể đem hết thầy công kích pháp thuật chuyển biến thành của bản thân, tăng cường tự thân sức mạnh, trở thành phòng ngự tuyệt đối, nhưng cũng là do bánh quế cánh ve làm ra, đại họa vây quanh nó hồng thiêu, dưới nhiệt độ, thiên sa cũng sẽ giòn nứt.

Đồ Mục biết rõ đạo lý này, liền rảnh tay ngăn cản chính ở phun lửa phun đến hoan màu đen đại yêu thú, lại bị Thanh Long cản trở. Này cái Thanh Long tuổi không lớn lắm, xem ra hay vẫn là cái ấu long, tu vi không có Đồ Mục cao, nhưng thượng giới Thần Long huyết thống so với Đồ Mục bản thể muốn cao giai, nếu không là Đồ Mục tu vi đặt tại ở nơi đó, chỉ là huyết thống đẳng cấp áp chế liền dễ hấn khó chịu. So với Nhân tu, yêu thú trong, đại thể là bằng huyết thống áp chế, càng là cao cấp huyết thống, đối với yêu thú cấp thấp áp chế càng mạnh.

Thanh Long cùng màu đen đại yêu thú xuất hiện hoàn toàn ngoài ý muốn ở ngoài, ở đây mọi người cũng nhìn ra được này lưỡng con yêu thú mục tiêu là Thánh thú Bạch Hổ, trong lúc nhất thời, nhưng không có người ra tay. Không ra tay nguyên nhân cũng rất đơn giản, bọn hắn muốn nhìn Đồ Mục cùng này hai con yêu đến cái lưỡng bại câu thương, hảo ngồi thu ngư ông thủ lợi.

Là lấy, ở những cái kia Hóa Thần tu sĩ can thiệp dưới, cũng không có ai dám ra tay. Điều này làm cho luôn luôn ham muốn trong bóng tối bang một đem Tư Lăng nồn nóng không ngớt, trong lòng cầu khẩn Trọng Thiên đại gia khả năng toàn thân trở ra, đừng đem hắn kéo vào phiền phức trong.

Ở hai con yêu giáp công dưới, Đồ Mục trong lúc nhất thời cũng có chút luống cuống tay chân, đặc biệt hắn còn bảo vệ xung quanh, không thể để cho người quấy rối đến Nguyệt Thiên Dạ cùng Thánh thú Bạch Hổ kết huyết khế nghi thức.

Yêu hỏa càng ngày càng nhiều, đầy trời ánh lửa ngút trời, bằng quan tu sĩ không thể không lần thứ hai tránh lui một đoạn cự ly, đồng thời này yêu hỏa trong toả ra thiên uy, cũng làm cho bọn hắn âm thầm hoảng sợ, ngoại trừ có thể cảm giác được phun lửa đại yêu thú trên người đến tự Viễn cổ yêu thú huyết thống oai, nhưng không một người có thể nói ra loại này yêu thú chủng tộc.

Thần Long cũng không cam lòng yếu thế, ngoại trừ sắc bén nước kiếm công kích ngoại, còn hô mưa gọi gió, yên vụ tràn ngập, chế tạo ra ảo cảnh. Ảo cảnh kỳ quái lạ lùng, quấy nhiễu lòng người chí, Đồ Mục nửa khép mục, thủ vững linh đài, tay thành ngũ trảo, màu vàng lưỡi dao sắc bay múa đầy trời, Trọng Thiên cùng Thanh Long bản thể rắn chắc, cũng bị này lưỡi dao sắc vết cắt, huyết một giọt một giọt mà rơi xuống ở hải trong, bị hải trong những cái kia ẩn núp ma thú tranh đoạt làm thức ăn.

Đột nhiên, có người kêu lên sợ hãi: "Cửu Thiên Ngân Dực Thiên sa phá!"

Mọi người nhìn tới, liền nhìn thấy Cửu Thiên Ngân Dực Thiên sa trong đó một chỗ ở yêu hỏa hồng thiêu dưới, pằng một tiếng, giòn nứt ra một cái lỗ hồng, Trọng Thiên hướng về này nơi gia tăng yêu hỏa, Đồ Mục phát hiện thời, trải qua cướp không cứu kịp, đang bị Thần Long cuốn lấy, không chút tí vết phân thân chú ý.

Nguyệt Thiên Dạ cũng bắt đầu lo lắng lên, huyết khế trải qua tiến hành đến thời khắc sống còn, không cho phép nàng phân tâm, hơi bất cần một chút, không chỉ có đã trảng xe cát, thậm chí ngay cả bản thân nàng cũng phải bị thương.

Đang lúc này, một bóng người bay tới, muốn ngăn cản Trọng Thiên, lại bị màu đen trường dực trực tiếp đập bay.

Tư Lăng đám người nhận ra đó là Ký Trường Ca, nhất thời một mặt đồng tình: Huynh đệ, thời điểm như thế này, chính là làm sao có thể như vậy không ánh mắt chạy vào đi quấy rối đâu? Xem bị đập bay đi

Ngay khi Cửu Thiên Ngân Dực Thiên sa rốt cục vỡ tan thời, ở đây hết thầy Hóa Thần tu sĩ rốt cục thứ đúng thời cơ ra tay rồi.

So với bọn hắn, nhanh nhất hay vẫn là con kia màu đen đại yêu thú, khác nào một đạo màu đen cầu vòng, cường ép xen vào Bạch Hổ cùng Nguyệt Thiên Dạ trong lúc đó, đánh gãy huyết khế ký kết, một bên hai cánh trực tiếp quán lấy con kia Bạch Hổ ấu tể, mặt khác hai cánh đập bay Nguyệt Thiên Dạ, thân thể đang nhận được mấy chục đạo Hóa Thần tu sĩ công kích, cả người nhất thời đầm máu một mảnh, thân thể giống đàn đứt dây điều giống như vậy, ầm một tiếng rơi vào dưới đáy biển.

Ở đây hết thầy người thấy thế, cũng không kịp nhớ cái khác, dồn dập theo vào biển. Mọi người đều biết, thời điểm như thế này, Bạch Hổ bị trên đường đánh gãy huyết khế ký kết, tất nhiên suy yếu cực kỳ, con kia màu đen đại yêu thú cũng tương tự bị trọng thương, không đáng để lo, chính là thu phục chủng nó đại thời cơ tốt, ai cũng không muốn bỏ qua.

Thanh Long bỏ xuống Đồ Mục, cũng theo vào biển. Nó vào biển mục đích cũng không phải đi tìm Bạch Hổ, mà là ngăn cản những tu sĩ này đi tìm Bạch Hổ. Thanh Long làm thượng giới Thần Long một mạch, là yêu thú cấp cao, tự có thân là yêu thú cấp cao kiêu ngạo tự tôn, tự nhiên biết phạm là huyết thống cao quý yêu thú, càng là không muốn bị loài người khế ước.

Chính nó mặc dù bị Tô Hồng Phi khế ước, hay vẫn là bái lúc trước Nguyệt Thiên Dạ ban tặng. Nguyệt Thiên Dạ đưa nó sau khi trọng thương, bị Tô Hồng Phi nhân cơ hội lấy đi ở giới tử không gian trong, thế nhưng cuối cùng nó hay vẫn là cùng Tô Hồng Phi cò kè mặc cả một phen, mới cùng nàng tiến hành rồi bình đẳng khế ước, cũng không mong muốn trở thành nàng yêu sủng. Nhưng là Nguyệt Thiên Dạ lại dám dùng buồn nôn nhất huyết khế đến khế ước Thánh thú Bạch Hổ, nhượng Thánh thú hoàn toàn trở thành nàng nô lệ, hoàn toàn mất đi tự tôn kiêu ngạo, thực sự là quá buồn nôn. Đồng dạng làm yêu thú, nó tự nhiên cũng không muốn trong truyền thuyết Thánh thú rơi vào lần này trận, đi quấy rối một tý cũng là có thể.

Chỉ thiếu một chút, liền thành công rồi! Lần này sắp thành lại bại, quả thực lệnh Nguyệt Thiên Dạ hận đến phát điên, nhưng là nàng đã vô lực lại không còn cách xoay chuyển đất trời, huyết khí đánh gãy sau phản phệ so với nàng tưởng tượng muốn nghiêm trọng, bị Trọng Thiên đập bay sau, Nguyệt Thiên Dạ thậm chí ngay cả tự vệ cũng làm không được, trực tiếp theo rót vào trong biển, chìm vào hải trong nháy mắt, sợ những cái kia tu sĩ cấp cao không buông tha chính mình, Nguyệt Thiên Dạ không được lác mình tiến vào không gian mang theo người tình đường.

Nguyệt Thiên Dạ khí tức đột nhiên biến mất, nhưng vẫn luôn dùng thần thức khóa chặt nàng hết thủy Hóa Thần tu sĩ đều là sững sờ, trong lòng rất là giật mình, điểm này khí tức cũng không, quả thực là trải qua không ở phía thế giới này. Nàng một giới nho nhỏ Kim Đan tu sĩ, nơi nào có bản lãnh này xé rách đường hầm không gian, trực tiếp đến mặt khác thế giới đi? Như vậy hoàn toàn che lấp khí tức phương thức, chỉ có cao cấp giới từ không gian mới có thể làm đến!

Chẳng lẽ, trên người nàng có cao cấp giới từ không gian?

Như vậy vừa nghĩ, mọi người nghi ngờ không thôi, trong lòng nổi lên tham lam, chỉ là hiện tại mệnh mỏng hải vực, nơi nào khả năng tìm được, chỉ có thể trước tiên bày đặt, tìm kiếm Bạch Hồ quan trọng.

Tư Lăng thấy Trọng Thiên trọng thương hạ xuống hải sau, quả thực hải hùng khiếp vía, cũng thừa dịp hỗn loạn thời, theo mọi người đồng thời xuống biển, dự định đến cái thừa nước đục thả câu, đem Trọng Thiên lên lên tiếp trở lại hăng nói.

Đáy biển hỗn loạn tung bùng, đột nhiên xuất hiện đông đảo mạnh mẽ tu sĩ cấp cao nhưng dưới đáy biển những thứ dữ kia cũng không thể không tránh né mũi nhọn, không dám cùng đối đầu. Như chỉ là đến rồi một hai cái còn không quan trọng lắm, coi như đến mười cái tám cái, quá mức gọi tuần trước vây hải vực cường giả đồng thời vây đánh, nhưng là vào lúc này lập tức đến rồi hai mươi, ba mươi cái, quả thực là hổ cha a, hay vẫn là trước tiên chạy lại nói.

So với hải lý những cái kia sợ đến khắp nơi loạn nhảy hải thú, những cái kia xuống biển sưu tầm tu sĩ đồng thời cũng muốn mắng cha, rõ ràng Thánh thú Bạch Hồ cùng Viễn cổ đại yêu thú đều thuộc về trên lục địa Vương giả, rồi đến hải lý nơi nào khả năng phát huy thực lực, thêm nữa lại bị trọng thương, bị tìm tới không phải chuyện dễ dàng à? Coi như có chỉ Thanh Long ở đáy biển gây sóng gió, trở ngại bọn hắn, nhưng mười mấy Hóa Thần tu sĩ liên thủ, sớm đã đem nó đánh chạy, đến cuối cùng nhưng ngay cả rễ Bạch Hồ mao đều không tìm được, này không hổ cha hổ a?

Ở đây tu sĩ cấp cao cũng không cho là có ai so với bọn hắn càng sớm hơn mà ra tay, bọn hắn tuy rằng vẫn luôn đang chăm chú lúc trước vài con yêu thú pháp, nhưng cũng đem xung quanh vụn vặt bên trong đều bao phủ ở thần thức dưới, không người nào có thể thoát khỏi bọn hắn thần thức đuổi bắt.

Nhưng là, liền ở mí mắt của bọn họ từ dưới đáy, này hai con chịu trọng thương yêu thú nhưng như thế biến mất rồi.

Mọi người ở đây không buông tha đáy biển bất kỳ góc ngách nào, tỉ mỉ mà lục soát thời, ngậm lấy Tị Thủy Châu xuống biển Tư Lăng mấy người cũng giả vờ giả vịt theo sát ở những Nguyên Anh tu sĩ kia cái bóng phía sau sưu tầm.

Dưới đáy biển, một hạt không đáng chú ý sỏi theo nước biển từ từ lăn.

Vẫn luôn yên tĩnh theo mọi người hành động Tô Hồng Phi ngón tay giật giật, thừa dịp người không chú ý thời điểm, đem nguy trang thành một hạt tiểu sỏi giới từ không gian thu hồi, thuận tiện cùng đã về giới từ không gian trong Thần Long truyền âm.

"Thanh Tiêu, Thánh thú Bạch Hồ cùng con kia đại yêu thú đâu?"

Thanh Long chịu chút thương, âm thanh có chút suy nhược mà đáp: "Không biết, ta vừa vào hải trong, Bạch Hồ khí tức liền biến mất rồi, đúng là con kia Viễn cổ đại yêu thú, phỏng chừng còn trốn ở đáy biển một cái nào đó nơi, ta có thể cảm giác được hơi thở của nó, bị thương thật nặng."

Sau khi nghe xong, Tô Hồng Phi có chút cảm thấy hứng thú, "Thanh Tiêu, ngươi biết con yêu thú kia là cái gì giống sao? Ta có thể xác định, nó chính là vẫn luôn đi theo Tư Lăng bên người con yêu thú kia ấu tể. Bình thường nhìn không đáng chú ý, giống chỉ yêu thú cấp thấp ấu tể, lại không nghĩ rằng hội lợi hại như vậy."

Thanh Tiêu có chút buồn bực nói: "Biết là biết, nhưng là loại này đại yêu thú rất đáng ghét, lại tham ăn lại hội chơi độc đùa lừa, tính cách cao kiêu ngạo yêu thù dai, ở thời kỳ viễn cổ, quả thực là người hận chó ghét tồn tại, chúng nó bộ tộc này bởi vì ăn mà đắc tội người không ít, sau đó chúng nó bộ tộc bị nhân yêu mà tam giới trong đại năng đồng thời liên thủ tàn sát tận diệt, con yêu thú này hẳn là chỉ cá lọt lưới." Nói, Thanh Long lại tốt bụng mà nhắc nhở: "Như không tất yếu, ngươi đừng dễ dàng đắc tội nó, nó thù dai khả năng ghi lại một đời một kiếp, chỉ cần có cơ hội sẽ hồ chết ngươi, vô cùng nham hiểm giả dối."

Sau khi nghe xong, Tô Hồng Phi trịnh trọng nhớ ở trong lòng, không khỏi vui mừng chính mình tuy rằng đối với Tư Lăng rất nhiều phòng bị thăm dò, nhưng từ chưa đối với hắn từng ra tay, vì lẽ đó cũng coi như là chưa từng đắc tội quá con kia gọi Trọng Thiên đại yêu thú.

Tô Hồng Phi đang cùng Thần Long truyền âm bát quái, này nương Tư Lăng cũng cùng Tiểu Yêu Liên truyền âm, hỏi: "Tiểu Hồng muội muội, ngươi có thể cảm giác được người chủ nhân hiện tại ở nơi nào sao? Nếu là cảm giác được, nhưng nó lẩn xa một điểm, vào lúc này những cái kia Hóa Thần tu sĩ đều đang tìm nó, một đầu ngón tay cũng có thể ép nó, gọi nó đừng tùy tiện ra đến liên lụy chúng ta a."

Tiểu Yêu Liên bị cô âm thanh kháng nghị, "Tư công tử, Tiểu Hồng chỉ là chủ nhân truyền âm đồng, lại không chịu trách nhiệm quản chủ nhân hành tung, ngài cũng đừng hỏi ta."

Tư Lăng sách một tiếng, lại hỏi: "Đúng rồi, người chủ nhân nháo này vừa ra đến cùng muốn làm gì?"

Cái này Tiểu Yêu Liên có thể trả lời, phần chần nói: "Chủ nhân muốn Thượng Cổ Thánh thú tinh huyết, đó là thứ tốt. Chẳng qua này con Bạch Hồ quá nhỏ yếu, tạm thời vẫn chưa thể cho chủ nhân tinh huyết. Hơn nữa, Thượng Cổ Thánh thú lợi hại như vậy, chủ nhân cũng không muốn nó đi làm người huyết khế yêu thú."

Quả nhiên là có mưu đồ, không phải vậy Trọng Thiên sao có thể như vậy tích cực. Tư Lăng đối với kết quả này không ngạc nhiên chút nào, chỉ cần Trọng Thiên không muốn lại cho hắn tìm cái đại gia trở lại nương tựa là được, hắn hay vẫn là rất hào phóng. "Con kia Bạch Hồ đâu?"

"Không biết!"

Tiểu Yêu Liên trả lời quá như chặt đinh chém sắt, nhưng Tư Lăng hoài nghi một đêm. Chẳng qua Tiểu Yêu Liên như vậy phé vật vô dụng, Tư Lăng cũng không có hoài nghi đến trên người nó, nó không muốn nói cũng không có gì.

Nghĩ xong, liền không lại tao quấy nhiễu nó.

Đột nhiên, đi ở phía trước Tư Lăng bước chân vì ngưng, ở hết thấy người theo dừng lại thời, liền thấy đáy biển một chỗ phát sáng cây san hô trong rừng, một con màu đen yêu thú ấu tể yên tĩnh nằm ngoài ở chỗ này, cả người vết thương đầy rẫy, bị một con bọt khí ngưng nện bọt khí bao bọc, mới không còn ở hải trong không thể thở nổi mà chết.

Nhìn con kia hình dáng giống giới trần tục kim ngư như thế cái bụng phình bọt khí ngưng bị một con màu đen móng vuốt đè lại, mỗi lần cách mấy giây liền muốn phun ra một cái bong bóng đến duy trì Trọng Thiên cần thiết không khí, một đến giống con chó như thế, Tư Lăng thì có loại muốn cười vang kích động. Bình thường bọt khí ngưng chỉ cần mỗi lần cách một phút nhả nện chỉ bọt khí là được, nhưng là bởi vì nhiều chỉ không ngừng áp bức nó thổ khí phao hung tàn hàng, quả thực chính là cho đối phương làm trâu làm ngựa.

Chẳng qua Trọng Thiên động tác này cũng làm cho bọn hắn rõ ràng nó là như thế nào tránh thoát những cái kia Hóa Thần tu sĩ sưu tuần, bị thương tiểu yêu thú ấu tể, lại ôn hòa phao ngư hỗn cùng nhau, nghe nhìn lẫn lộn, mơ hồ khái niệm, những cái kia không rõ chân tướng tu sĩ cấp cao căn bản sẽ không đi chú ý hải trong một con tiểu yêu thú ấu tể. Bởi vì bọn hắn muốn tìm chính là Viễn cổ đại yêu thú cùng Thượng Cổ Thánh thú, không phải là loại này tùy tiện tiện liền khả năng bóp chết tiểu yêu thú.

Cho nên nói, Trọng Thiên loại này vô cùng có lừa dối tính ấu tể bản lại lừa người một hồi, đem những cái kia tu sĩ cấp cao chơi đến xoay quanh.

"Xem đi, chúng nó loại này tộc chính là đáng vẽ đạo đức như thế, so với nhân loại cùng hồ ly còn muốn nham hiểm giả dối, hổ ai ai xui xẻo." Thanh Long Thanh Tiêu không nhịn được cùng Tô Hồng Phi thổ tào nói.

Tô Hồng Phi khỏe môi nụ cười có trong nháy mắt ngưng trệ, đột nhiên phát hiện mình tình cờ cũng có cười không lúc đi ra. Hơn nữa, làm sao cảm giác được Thanh Tiêu ở gặp phải đám người kia thời, đột nhiên hoạt bát rất nhiều đâu?

Trọng Thiên lúc này bị thương thật nặng, Tư Lăng nhìn đều không đành lòng, hiếm thấy đưa nó ôm vào trong lồng ngực. Tuy rằng hắn muốn làm nhất chính là đem Trọng Thiên ném đến Linh thú túi cùng Tiểu Khôi làm bạn, chẳng qua hậu quả quá thảm, chỉ có thể bỏ đi cái ý niệm này.

Nếu tìm tới Trọng Thiên, bọn hắn liền không cần lại ở lại đáy biển bởi những này tu sĩ cấp cao diễn trò, lại như vậy ở đáy biển cất bước tìm kiếm mấy ngày, thấy có chút tu sĩ cấp thấp đang tìm khắp không được Bạch Hồ hành tung ly khai, bọn hắn cũng cực có ánh mắt theo sát ly khai. Nơi này đến cùng là Ma tộc địa bàn, lưỡng tộc còn ở giao chiến đây, hay vẫn là thu lại một ít tốt hơn.

Mà những cái kia tu sĩ cấp cao, ở Vô Tận Chi Hải rồng rả tìm nửa năm, cuối cùng chỉ có thể tay trắng trở về, Vô Tận Chi Hải rất nhanh lại khôi phục yên lặng như cũ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 185: Vĩ đại kẻ tham ăn

Nước biển một lần một lần mà gội rửa màu trắng bạc bãi cát, ào ào ào tiếng nước, tình cờ nương theo giữa không trung truyền đến vài tiếng chim hót, trong thiên địa hoàn toàn yên tĩnh, không có lúc trước Thánh thú khi xuất hiện trên đời làm âm ỉ huyền ảo.

Chính là Hải Điếu ô quy sinh sôi mùa, trên bờ cát, mỗi lần cách một đoạn cự ly, thì có một chỗ dùng hạt cát xây ổ, ổ bên trong trắng toát trứng. Trên trời thường xuyên có to lớn Hải Điếu bay qua, chúng nó là thủ hộ trên bờ cát trứng hùng vĩ, hung mãnh dị thường, chỉ cần phát hiện có người ngoại lai dám trộm chúng nó trứng, hội phát sinh một tiếng tiếng rít, đem xung quanh săn mỗi đồng bạn gọi trở lại, ở giữa không trung hình thành phô thiên cái địa điều

quần, đồng thời công kích kẻ địch.

Một con to mọng bụi điều ẩn nấp ở cách đó không xa đại thạch sau, mục tiêu là cự ly đại thạch tương đối gần một tổ trứng, thừa dịp mới vừa tuần tra Hải Điều bay qua, tăng mà nhào tới, dùng cánh vỗ một cái, đem một tổ trứng liền hạt cát đồng thời cất vào ngoài miệng ngậm trong túi chứa đồ, ở Hải Điều phát hiện cướp trở lại công kích trộm trứng tiểu đầu thời, trái qua chạy mất dép, cái mông trên này mấy cây diêm lộ lông đuôi phiêu a phiêu, một đầu đâm vào đảo trong cách đó không xa trong rừng cây, lợi dụng dày đặc rừng cây yếm hộ, rất nhanh liền biến mất ở trong rừng cây, chỉ còn lại những cái kia Hải Điều suu tìm không được trộm trứng tiểu đầu, ở rừng cây trên không nhiều thụ tam tấp, kêu to không ngớt.

Rừng cây nơi sâu xa một chỗ trống trải trên đất bằng, mấy người thanh thân mà ngồi xuống, phát hiện xung quanh cảm chế bị xúc động thời, liền nhìn thấy một con to mọng bụi điều chui ra.

Tur Lăng nhìn nó ngoài miệng điều túi trữ vật, không nhận được vui mừng mà nói: "Tiểu Khôi, người ngày hôm nay lại mang cái gì ăn trở lại?"

Tiểu Khôi đắc ý chạy đến Tur Lăng bên người, đem túi trữ vật giao cho hắn, lú lo mà kêu.

Tur Lăng mở ra xem, dĩ nhiên là một túi các loại màu sắc trứng, có mấy trăm viên, không khỏi khóe miệng co giật nói: "Người ngày hôm nay đi trên bờ cát trộm Hải Điều cùng Huyền Quy trứng?" Nhiều như vậy trứng, cũng không biết nó trộm bao nhiêu ổ trứng, phỏng chừng hiện tại những cái kia mất đi trứng Hải Điều muốn xoa chết này con tâm đều có.

Tiểu Khôi gật đầu, lại triều Tur Lăng lú lo kêu.

"Muốn ta làm cho người ăn ngon?" Tur Lăng lại hỏi.

Bụi chim hót đến càng vui vẻ hơn.

Lúc này, nằm nhòai Tur Lăng hai đầu gối trên hấp hối Trọng Thiên cũng gào gừ kêu một tiếng, trốn ở Tur Lăng trong tay áo Tiểu Yêu Liên bận bịu cho hắn truyền âm, "Tur công tử, chủ nhân cùng Tiểu Khôi đều muốn ăn được ăn, như vậy chủ nhân hảo đến càng nhanh hơn."

Tur Lăng cả giận nói: "Người trực tiếp độ chút mộc linh khí cho nó, không phải hảo đến càng nhanh hơn?"

"Tiểu Hồng cũng muốn a, nhưng là có người ngoài ở mà, Tiểu Hồng không dám ra đây, Tiểu Hồng sợ rồi... Rủi rít anh... Tur công tử đừng như thế hung mà, Tiểu Hồng thật sự rất sợ rồi, ngoại một bọn hắn nhìn thấy Tiểu Hồng, sinh dị tâm, muốn đem Tiểu Hồng nắm đi làm sao bây giờ... Rủi rít anh..."

Tur Lăng nhất thời đau đầu, da mặt co giật dưới, nghĩ một đằng nói một nẻo nói: "Đừng khóc, có cái gì tốt khóc, ta vừa không có gọi người ra đến." Tiểu Yêu Liên vừa tung ra này phó Mạnh Khương nữ khóc Trương Thành tư thế, Tur Lăng liền chịu, chỉ có thể nói Tiểu Yêu Liên này bị bỏ âm thanh cho nó bỏ thêm phân, mỗi lần vừa khóc, Tur Lăng sẽ sinh ra một loại ngược đãi đứa nhỏ tội ác cảm.

Lâm Dương thấy Tur Lăng cau mày, liền biết này ba con yêu đang gọi chủ nuôi làm tốt ăn, căn bản không ngoài ý muốn. Đúng là Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong nhìn thấy Tiểu Khôi ngậm túi trữ vật khi trở về, còn có chút lảng, đặc biệt nghe nói nó trộm này đảo trong Hải Điều cùng Huyền Quy trứng trở lại phải làm tốt ăn thời, quả thực không nói gì. Bọn hắn hay vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy, như thế tham ăn gia hỏa, hơn nữa chính nó cũng là trứng sinh, ăn trứng sẽ không có "rán nhau sao quá mau" tội ác cảm sao?

Chẳng qua, Liễu Thành Phong đúng là đối với Tur Lăng sở làm trứng chờ mong lên. Bọn hắn đều đã kinh ích cốc, có ăn hay không cũng không đáng kể, chỉ là muốn nếm thử mùi vị thôi.

Đối với hai người lo lắng, Tiểu Khôi hiển nhiên là không có, Tiểu Khôi vừa thấy Tur Lăng ra bên ngoài bắt đầu nắm công cụ, liền bắt đầu lú lo mà gọi dậy đến, nguyên bản khí tức yếu ớt Trọng Thiên cũng tỉnh lại lên tinh thần, đem mình muốn ăn đồ vật đều báo lên đến, do Tiểu Yêu Liên ám cho Tur Lăng truyền âm

Tur Lăng nghe được mặt đen lại, chưng trứng, nướng trứng, nỏ trứng, trứng bính, lỗ trứng... Còn có cái gì chúng nó không nghĩ ra được? Đám đất, hắn đúng là ở tu tiên, mà không phải ở Tu Tiên giới làm một người đầu bếp khắp nơi ăn sao?

Tur Lăng không để ý đến chúng nó, gọi Lâm Dương đi trong rừng hái một ít linh thụ lá cây trở lại, đặc biệt dặn dò nếu có thể bao vây lấy một quả trứng đại điệp tử. Sau đó đem một cái bát tô phóng tới trên giá, dùng Ngưng Thủy thuật thả bán oa nước, làm mất đi vài tờ Hỏa Viêm phù ở oa phía dưới thiêu, sau đó đem các loại trứng đều ném một ít xuống, cũng chỉ làm mất đi chừng hai mươi cái trứng thôi.

Những này trứng có lớn có nhỏ, đại có đầu như vậy đại, tiểu cũng có hai cái lòng bàn tay, Tur Lăng ở xử lý trước, đều cẩn thận đã kiểm tra, nếu là trái qua thành mao trứng, liền lấy ra đến, nghĩ một lúc nhượng Tiểu Khôi ném về bãi cát.

Rất nhanh mà, Lâm Dương liền hái được rất nhiều linh thụ lá cây trở lại. Tur Lăng lấy ra một ít mùi vị khá là hương vị tử, một tấm điệp tử bao bọc một quả trứng, dùng một cái tuyến thảo bó khắn, đào cái hố đưa chúng nó đặt ở trong hầm, sau đó ở phía trên rải ra tinh tế một tầng bùn, làm mất đi vài tờ Hỏa Viêm phù ở phía trên thiêu đốt.

"Lú lo?" Tiểu Khôi một đôi hung mắt thấy Tur Lăng, biểu thị đây cũng quá đơn sơ, không đủ ăn a.

Trọng Thiên giơ lên móng vuốt, xoa bóp Tur Lăng tay, màu tím đen thú đồng trùng nắm hắn, cảm thấy Tiểu Lăng Từ hoàn toàn là ở qua loa bọn hắn, quá không có suy nghĩ.

Tur Lăng neho mắt lại, đột nhiên đăm vô cùng phi mà đối với này một cảm một thú nói rằng: "Đến, miêu một tiếng, ta liền cho các ngươi làm ăn thật ngon hương du cuốn trứng bính "

"..."

Nghe nói như thế, ở đây hết thấy mọi người giật. Tô Hồng Phi cùng Lâm Dương nín đỏ mặt, muốn cười lại không dám cười, này nhất nhân một quỷ cũng không dám đắc tội Trọng Thiên, đứng là Liễu Thành Phong mới vừa phù một tiếng muốn cười to, liền bị chính mình sư tỷ chặn lại miệng —— dám chê cười nó không muốn sống ? Chỉ có Tur Hàn lù lù bất động, liền cái ánh mắt cũng không đã cho đến.

Trọng Thiên gào kêu một tiếng, sau đó quay về Tiểu Lăng Từ rút gào lên.

Tur Lăng không đến nơi đến chốn, ung dung thông thả mà lấy ra một cái chậu gỗ, vừa nói nói: "Ta nghe không hiểu ngươi đang nói cái gì." Nói, đưa tay chặn lại, Trọng Thiên nạo phá tay áo của hắn, chẳng qua cũng chỉ là phá, không có giống dĩ vãng như vậy bị xé thành cái, chứng minh lần này Trọng Thiên cũng thật là bị thương đỉnh thâm, liền nạo người khí lực cũng không có.

Mất thấy Trọng Thiên vũ lực trấn áp không xong rồi, Tiểu Khôi to mọng thân thể đánh tới, kém một chút đem Tur Lăng một đem đánh bay, đầu chìm quần tới Tur Lăng trong lòng ngực, cộ tới cộ lui, một đôi nguyên bản neho lại thời giống khinh bỉ trừng lớn thời giống trừng người hung mất nước mất lưng tròng mà nhìn hắn, lú lo kêu vài tiếng, biểu thị nó chỉ có thể phát sinh "Lú lo" tiếng, sẽ không "Miêu miêu" gọi, không thể hoàn thành chủ nhân yêu cầu, nó quá vô dụng rồi!!

Tur Lăng yên lặng mà nghiêng mặt nhìn nơi khác, chờ lông tơ bị đè xuống sau, mới nghiêng đầu lại, đem Tiểu Khôi đẩy ra.

Ngoa tào, những thứ này đều là muốn hầu hạ đại gia a! May là con kia Bạch Hồ tự động biến mất rồi

"Lâm Dương, ngươi nhìn hỏa, trứng chín rồi nói cho ta một tiếng." Tur Lăng dặn dò tự động ngồi xổm ở oa trước xem hỏa Lâm Dương.

"Biết rồi." Lâm Dương vô cùng thâm trầm mà đáp một tiếng, trong lòng yên lặng bị thương trong lòng, hắn rõ ràng là cao cao tại thượng, không dính khói bụi trần gian Tu tiên giả tới, vì sao một loại này quần hung tàn hàng nhập bọn với nhau, liền muốn làm loại này đầu bếp như thế sự tình? Đồng thời không dùng người gọi, hắn liền tự động tự phát mà tìm kỹ vị trí của chính mình...

Tur Lăng không biết Quỷ tu thâm trầm về mặt dưới khô bức tâm tình, ở chậu gỗ trong rót dùng linh cốc mà thành bột mì —— Tiểu Yêu Liên ở Hồng Liên không gian trong loại linh cốc. Lại nói Tur Lăng thực sự không hiểu Hồng Liên không gian đến cùng loại cái gì, hắn vẫn cho là chỉ loại linh quả thụ cùng linh thảo, mà khi có một ngày, thu hoạch một nhóm linh cốc thời, Tur Lăng chấn kinh rồi.

Tiểu Yêu Liên quả nhiên là đứa trẻ tốt, vì chủ nhân của nó, không chỉ có làm nhà vườn, còn làm vĩ đại nông phu, đem linh cốc giống cái tiến, Hồng Liên không gian trong sản xuất linh cốc có thể so với bên ngoài bán những cái kia quý nhất linh cốc tính chất còn muốn thượng thừa.

Tur Lăng yên lặng mà hồi ức đời trước thành quỷ thời đi khắp hang cùng ngõ hẻm xem những cái kia gia đình bà chủ làm cái kia hương hành trứng gà bính quá trình, nơi này không có trứng gà, có đều là so với trứng gà còn lớn mấy lần thậm chí gấp mấy chục lần trứng chim ô quy trứng, cũng không có hương hành, nhưng có cùng hương hành mùi vị tương tự Hương Du thảo, nó là một loại luyện chế bát phẩm linh đan cao giai linh thảo, là ở đây biên Phật môn Tiểu thế giới tìm tới, đào một cây loại đến Hồng Liên không gian trong, Tiểu Yêu Liên thu rồi hạt giống sau, rất nhanh sẽ dùng mộc linh khí trồng ra một đám lớn.

Nhìn thấy Tur Lăng lấy ra vài cây Hương Du thảo rửa sạch sau cắt nát ném đến chậu gỗ trong, Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong hai mắt trợn lên đại đại, không khỏi có chút choáng váng, cảm thấy bọn hắn tam quan ở hôm nay bị quét mới, trong lòng không nhịn được rít gào: Này nhưng là luyện chế bát phẩm linh đan cao giai vật liệu a ~ gào gào gào, Thương Vũ trong đại lục khó gặp đồ vật a ~, liền bị hắn mấy lần liền cắt nát, chuẩn bị —— vì lương con yêu thú làm cuốn trứng bính ăn.

Lâm Dương đồng tình nhìn bọn hắn một chút, tâm nói này có cái gì, lại cao giai vật liệu, ở này quần hung tàn hàng trong mắt, đều là ăn đồ vật thôi, không thể ăn bọn hắn mới không liếc mắt nhìn đây. Chẳng qua có người bồi tiếp chính mình đồng thời tiếp thu những này hung tàn hàng xung kích, thực sự là quá vui mừng.

Tur Lăng cũng mặc kệ bọn hắn nghĩ như thế nào, từ trong bao trữ vật lật qua lật lại, lấy ra một khối yêm hảo thịt, điều khiển linh lực đưa nó mấy lần cắt thành thịt băm để vào chậu gỗ trong, bỏ thêm chút muối, vô cùng xa xỉ mà gia nhập nhỏ linh dịch thanh thủy đưa chúng nó cùng thành hi sền sệt. Sau đó lại lấy ra một cái chén lớn, đánh tới trứng gà giảo quần, lấy sau cùng ra bính đáy oa, gác ở bếp lò trên, đổ vào dầu mỡ, bắt đầu bánh rán.

Hương vị ở trong không khí tỏa khắp, cũng không biết là cao giai Hải Điều trứng hay vẫn là cao giai linh thảo mùi vị hỗn hợp lại cùng nhau, vừa đúng, thực sự là quá thơm, toàn bộ không gian đều đi đầy không nói ra được hương vị, dự biết dùng người thẳng nuốt nước miếng, liền trải qua ích cốc Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong đều không nhịn được nhìn sang.

Tur Lăng đem sắc hảo trứng bính bốn tám bốn tám trọng chồng lên nhau, sau đó từ một mặt cuốn lên, lại đưa chúng nó cắt thành khối chứa ở trong cái mâm.

Tur Lăng đem hương du cuốn trứng bính chia làm mấy bàn, không để ý tới đồng thời cướp thực Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi, đem trong một bàn đoan cho nhắm mắt dưỡng thần Tur Hàn. Do dự một chút, cũng bưng một bàn cho Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi, coi như đánh bữa ăn ngon.

Tô Hồng Phi cũng có chút do dự có muốn ăn hay không, làm cho nàng kinh sợ chính là, ở trong mắt nàng, nhất hẳn là không dính khói bụi trần gian Tur Hàn dĩ nhiên tiếp nhận rồi, hơn nữa còn dùng chiếc đũa cấp lên hương du cuốn trứng bính từ từ ăn thời, trải qua phản ứng không thể. Đúng là Liễu Thành

Phong hoàn toàn không có cái kia chứng ngại tâm lý, miệng lớn mà ăn lên, vừa ăn bên tán dương: "Tư tiểu đệ, thủ nghệ của ngươi không sai, hơn nữa này cao giai linh thảo linh khí còn bảo lưu ở đồ ăn trong, ngươi là làm thế nào đến?"

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà nhìn hắn, "Làm nhiều rồi sẽ."

Sau khi nghe xong, Liễu Thành Phong liếc nhìn chính ăn được hoan lương con yêu thú, gật đầu tỏ ra là đã hiểu. Có loại này đều là hổ chủ nhân yêu thú, không oán được Tư tiểu đệ hội ma ra một tay hảo trù nghệ, xác thực không đáng giá được nhắc tới.

Đương nhiên, điều này cũng không chỉ là trù nghệ đơn giản như vậy, còn phải hiểu được xử lý những tài liệu kia, xử lý trong quá trình, nhưng chúng nó linh khí bảo lưu ở vật liệu trong, không bởi vì nấu nướng quá trình tổn thất linh khí, còn muốn đem nguyên liệu nấu ăn mùi vị tận lực phối hợp, nhưng chúng nó phát huy tác dụng to lớn nhất. Ăn bữa cơm này, lưu ở trong thân thể linh lực, khả năng bù đắp được đã tọa một ngày, ăn đồ ăn cũng khả năng tu luyện, thực sự là lật đồ bọn hắn tưởng tượng.

Lần thứ nhất tiếp xúc chuyện như vậy, Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong đều có chút kinh ngạc, chỉ có Lâm Dương là bình tĩnh nhất. Đây là hắn cùng Tư Lăng cùng nhau nghiên cứu ra đến cách làm, ở Vô Tận Hư Không trong, nhất thành bất biến hoàn cảnh vô cùng dày vò, cũng vô cùng tẻ nhạt, Lâm Dương đầu óc tốt sứ, hay bởi vì lương con yêu thú tham ăn, này thời gian hai mươi năm, bọn hắn bỏ ra một nửa thời gian dùng đang nghiên cứu nguyên liệu nấu ăn phối hợp trên.

Mọi người đều biết, ở tu sĩ tiến vào Kim Đan kỳ sau, là có thể ích cốc, lúc này khả năng không tận lực thực ngũ cốc sẽ không thực, bởi vì đồ ăn lưu lại tại thân thể trong, ngoại trừ khả năng sinh ra yếu ớt linh lực, cũng không có một chút nào có ích, còn muốn dùng linh lực đưa chúng nó cận hóa đi. Là lấy, ở tiến vào Kim Đan kỳ sau, trừ phi gặp phải cực sự mỹ vị đồ vật, mới hội thưởng thức một hai, thời điểm khác, căn bản sẽ không có người nghĩ muốn vấn đề ăn cơm.

Nhưng là, hiện tại, đối với Tư Lăng những này người đến nói, ăn cơm cũng là một loại tu luyện, đồ ăn hoàn mỹ đem nguyên liệu linh lực bảo tồn lại, ăn vào bụng sau, cũng rất hoàn mỹ mà hóa thành linh lực, hoàn toàn không có bất kỳ áp lực.

Bữa cơm này, nhưng Liễu Thành Phong hai người khai thác tầm mắt, quả nhiên kẻ tham ăn sang năng lực mới là vĩ đại sao?

Ăn thơm ngát hương du cuốn trứng bính sau, Tư Lăng nhưng Lâm Dương cho Trọng Thiên bọn hắn bác nước luộc trứng, hai con yêu là đại vị vương, điểm ấy trứng bính là không đủ chúng nó điền cái bụng. Chính hắn đi đào những cái kia yếm chôn dưới đất nướng trứng.

Linh điệp trải qua biến thành màu vàng đất, bốc lên từng tia từng tia nhiệt khí, linh điệp mùi thơm ngát cùng trứng hương vị hỗn hợp lại cùng nhau, lại là khác một phen mùi vị, so với nước luộc trứng càng hấp dẫn người.

Tư Lăng cũng hơi kinh ngạc, xem ra này nướng trứng mùi vị cũng là không sai, nguyên bản những này trứng chính là cao giai Hải Điều cùng Huyền Quy trứng, dinh dưỡng phong phú, vị thượng thừa, lại nhiễm phải linh điệp mùi thơm ngát, đem mùi vị nói ra mấy cái cấp độ.

Đem hết thấy trứng đào móc ra sau, Liễu Thành Phong cũng không kịp nhớ rút rì, chạy tới cướp lên trứng đến, bị phần nộ Tiểu Khôi một cánh đập bay. Tô Hồng Phi sợ hắn không có mất đi cướp Trọng Thiên đồ ăn bị ghi hận cả đời, vội vàng đem hắn ôm trở lại.

Tư Lăng có chút buồn cười, chọn mười mấy cái trứng ném cho Liễu Thành Phong bọn hắn, mới đem dư long đến Trọng Thiên trước mặt bọn họ. Bởi vì hắn là đầu bếp người, tác dụng càng lúc càng lớn, vì lẽ đó đồ ăn hắn muốn phân phối thế nào Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi hiện tại là không dám có ý kiến, thêm vào còn có Tư Đại ca chỗ dựa, chỗ này cảnh có thể so với trước đây tốt lắm rồi.

Mọi người ở đây ăn thơm ngát nướng trứng thời, mấy cái người đến đến hải đảo.

Bọn hắn chờ người rốt cục đến rồi!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Đoạn tử tuyệt tôn mỗi thù

"Có người đến rồi!" Đang bẻ bọn bác nướng trứng ăn được hoan Liễu Thành Phong đột nhiên gọi nói.

Tư Lăng cùng Tư Hàn đã sớm phát hiện, cũng không có lên tiếng, mà thôi Liễu Thành Phong hiện tại tu vi, khả năng nhanh như vậy phát hiện, xem ra hắn đã thủ trực giác cũng đáng khăng định.

Rất nhanh mà, những người kia liền tới chỗ này, bị bên ngoài cấm chế ngăn cản con đường phía trước. Tư Hàn phát tay đem hán bày xuống cấm chế triệt hồi, những người kia đi tới.

"Tiểu sư đệ!"

Mừng như điên âm thanh nương theo một cái linh hoạt bóng người đánh tới, chẳng qua trong miệng gọi chính là tiểu sư đệ, nhưng là bị nhào người nhưng là Tư Lăng —— phải nói, là đang nhìn đến này trương lạnh như băng không có một chút nào nhân khí băng nhan thời, trực tiếp quải đạo, hướng về Tư Lăng bên kia nhào tới.

Nhìn rõ ràng nhào tới người, Tư Lăng chỉ có thể mặc mặt ngoan ngoãn ngồi ở chỗ đó cho người nhào, sau đó lại bị nữ lưu manh cho phi lễ.

"Ồ ồ ồ, Tư đệ đệ, thật cao hứng nhìn thấy ngươi, ngươi không biết đưa ngươi làm không kịp thời, chúng ta có bao nhiêu lo lắng! Trọng yếu nhất chính là, đưa ngươi làm mất rồi sau, chúng ta ngày ngày đều muốn chịu đựng ngươi gia ca nhà chúng ta tiểu sư đệ mặt lạnh, hàng ngày bằng sương tuyết vụ hầu hạ, lại thân thể cường tráng, tỷ tỷ cũng giang không được a... Mấy chục năm không gặp, Tư đệ đệ hình như lại trở nên đẹp đẽ, dài đến xinh đẹp như vậy như hoa, chó trách ngươi Đại ca muốn lo lắng chiếm được tim ngươi, chúng ta cũng rất lo lắng, không có ai mơ ước Tư đệ đệ khuôn mặt đẹp đi, đến đến đến, nói cho tỷ tỷ, hai mươi năm qua có hay không người bắt nạt ngươi, chúng ta cùng đi báo thù..."

Tư Lăng thần thờ mà nói: "Không có ai bắt nạt ta..." Chỉ cần ngươi đem lác ta bỏ tay ra, thật không có người bắt nạt ta.

Nhìn thấy Trương Như Hiệp quay về nhân gia giờ trò, người ở chỗ này đều có chút vô cùng thâm, chẳng qua cũng biết nàng kìm nén hai mươi năm, thực sự là ức đến tàn nhẫn, là lấy chỉ lòng độc ác mà quay đầu qua, làm bộ không nhìn thấy Tư Lăng cầu cứu ánh mắt, dón dập cùng Liễu Thành Phong, Tô Hồng Phi đám người chào hỏi.

"Mấy vị sư huynh sư tỷ, các ngươi rốt cục đến rồi!" Liễu Thành Phong vô cùng mừng rỡ nói, "Đến, đồng thời ăn nướng trứng "

Người tới chính là Thanh Ngọc chân quân môn hạ vài tên đệ tử, Trương Như Hiệp, Tề Tùng Khê, Vu Tuyết, Mạc Thanh Phong. Bọn hán đồng dạng là bị lúc trước Thánh thú Bạch Hổ khi xuất hiện trên đời dị động hấp dẫn đến Vô Tận Chi Hải, sau đó nghe nói là Bạch Hổ Thánh Thú xuất thế, tuy rằng rất thêm Bạch Hổ Thánh Thú, nhưng cũng có tự mình biết mình, không có đi vào dính lú tham gia trò vui. Hiện tại Vô Tận Chi Hải công chính náo nhiệt, những cái kia tu sĩ cấp cao tìm kiếm khắp nơi Thánh thú, bọn hán không muốn đi góp cái này náo nhiệt, liền theo cái khác người lén lút đã rời xa là không phải nơi, đang lúc này, đi tới Ma giới sau đó không lâu, liền cùng bọn hán tách ra tiểu sư đệ dĩ nhiên cho bọn hán truyền âm, ước bọn hán đến nơi này gặp lại.

Mấy người nhận được Tư Hàn Truyền Âm phù thời, quả thực muốn lẹ rơi đầy mặt. Đây là tiểu sư đệ mất trí nhớ sau, lần thứ nhất chủ động liên lạc bọn hán, nghe này tiếng "Sư huynh" "Sư tỷ" tiếng kêu, quả cảm động có hay không! Đặc biệt Trương Như Hiệp cùng Vu Tuyết, đều đem Tư Lăng mất tích quái đến trên người mình, Tư Hàn biết được sau vừa giống như cái băng nhân như thế, lạnh như băng hù chết người, càng tăng cường hơn trong lòng các nàng cảm giác áy náy.

May là, người rốt cuộc tìm được rồi!

Mấy người trong lòng vừa buông lỏng, cùng Tư Hàn chào hỏi, tuy rằng chỉ được đến một cái ánh mắt lạnh như băng, nhưng cũng vô cùng thỏa mãn, tiến đến Liễu Thành Phong này trong, vừa ăn nướng trứng bên tìm hiểu một chút lẫn nhau tình trạng gần đây.

"Trương sư tỷ, ta thật sự rất tốt, xin ngươi trước đem bỏ tay ra, hành sao?" Tư Lăng nhẫn nại mà nói.

"Tư đệ đệ, tỷ tỷ ta thật sự rất lo lắng ngươi, cho tỷ tỷ một vô linh từ áp an ủi đi."

Tư Lăng không chút do dự mà lấy ra một vô linh từ cho nàng, không để ý Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi kháng nghị, đem mười mấy viên linh diệp bao bọc nướng trứng cho quyền nàng, rốt cục đưa nàng đuôi rồi. Nếu không là biết Trương Như Hiệp thật sự nhân vì chính mình lúc đó mất tích hồ thẹn, hán thật sự muốn đem đương thành nữ sắc lang quất bay.

Mấy người đến nhượng bầu không khí vô cùng sinh động, Tư Lăng thẳng thắn lấy ra mấy chục đàn linh từ ra đến, lại để cho Lâm Dương đem trong bao tử vật trứng đều bao bọc linh diệp chôn trong đất nướng.

Trương Như Hiệp rất phóng khoáng mà quán một vô rượu, liền bắt đầu hỏi dò Tư Lăng lúc đó bị làm đi nơi nào, biết được Tư Lăng dĩ nhiên chạy đi Quỷ giới, sau đó lại bị người hãm hại trần trọc đến Vô Tận Hư Không, thật sự không là một tên "Khô thân" có thể đạo tặc, đồng tình vô vô bờ vai của hán, vô chính mình bộ ngực cao vút biểu thị, sau đó hội hảo hảo trảo Tư đệ đệ.

Tư Lăng tận lực để cho mình mỉm cười, dù sao những này là đại ca của mình các sư huynh sư tỷ. Chẳng qua thật sự rất khó, không thể làm gì khác hơn là banh lên mặt, bung một bộ lãnh diễm cao quý đáng đáp, cùng Trương Tùng Khê cùng Mạc Thanh Phong chào, đồng thời rất hào phóng mà đưa bọn hán mấy chục đàn linh từ làm lễ ra mắt.

Tề Tùng Khê cùng Mạc Thanh Phong tuy là lần thứ nhất nhìn thấy Tư Lăng, nhưng đối với hán cũng không xa lạ chút nào, bọn hán hai mươi năm qua bởi tiếp hai vị sư tỷ muội khắp nơi xông, trong đó cũng là vì tìm kiếm tung tích của hán, đồng thời cũng từ hai vị sư tỷ muội trong nghe nói hán vì người, lúc này mặc dù bụng này phò thích ăn đòn cao quý lãnh diễm phong thái, chẳng qua có thể được đến Vu Tuyết khẳng định, vì người tự nhiên cũng là hảo, hơn nữa hán hay vẫn là tiểu sư đệ huynh đệ, tăng này quan hệ cũng đủ để cho bọn hán biểu đạt chính mình thiện ý.

Thanh Ngọc chân quân thu đồ đệ đệ, ngoại trừ xem tư chất, còn phải xem nhân phẩm tâm tính, nếu là người phẩm tâm tính không tốt, tư chất ngươi lại cao, hán cũng sẽ không thu. Dễ dàng được Tề Tùng Khê đám người thiện ý, Tư Lăng không khỏi cảm khái Thanh Ngọc chân quân hội thu đồ đệ, cái này

cũng là hấn hào phóng biếu tặng linh tửu nguyên nhân, giữ gìn mối quan hệ chuẩn không sai.

"Đương Huy?" Mạc Thanh Phong đột nhiên hơi nghi hoặc một chút, "Hình như danh tự này nghe nói qua."

Trương Như Hiệp tay nhỏ chụp tới, liền đem chính mình Ngũ sư đệ mò lại đây, xoa xoa tay một bộ lưu manh tướng nói: "Thật sự? Nói nhanh một chút hấn là ai, chúng ta cùng đi đem hấn vây đánh cho Tư đệ đệ báo thù."

Tư Lăng dở khóc dở cười, báo không báo thù hấn hiện tại trải qua không dám khẳng định, bởi vì Dương Huy lúc đó cũng đang vận vẹo chuyển giao trong trận mất tích, còn không biết hấn bị đưa tới chỗ nào, phòng chừng sau đó sẽ rất khó gặp đến đi. Đương nhiên, nếu như gặp phải, nhất định cùng Trọng Thiên bọn hấn đồng thời đem hấn đánh đến liên hấn cha đều không nhận ra hấn đến.

Mạc Thanh Phong có chút chần chờ nói: "Ta ở Đông Châu nghe qua tên của hấn, hấn nhưng là Đông Châu Vạn Kiếm Tông Chương môn chi tử, bối cảnh lớn, muốn vây đánh hấn cũng không dễ dàng."

"Không có chuyện gì, quân tử báo thù, trăm năm không muộn!"

"..."

Nói rồi một chút, đột nhiên Trương Như Hiệp nghĩ tới điều gì, quay đầu nhìn về phía Tư Hàn, nói rằng: "Đúng rồi, tiểu sư đệ, nói cho người một tin tức tốt."

Tư Hàn ngẩng đầu nhìn phía nàng.

Loại kia ánh mắt lạnh như băng như Trương Như Hiệp có chút không chịu nổi, mau mau nói rằng: "Sư phụ đã ở một năm trước từ Nguyên Anh lên cấp Hóa Thần tu sĩ, lần này chúng ta trở lại, có thể muốn hảo hảo là sư phụ chúc mừng một phen."

Liễu Thành Phong là cái thứ nhất hưng phấn gọi dậy đến, "Thật sự? Quá tốt rồi!"

Chớ trách hấn hội cao hứng như thế, Thiên Tông phái tuy là vì Tây Cảnh đệ nhất đại phái, nhưng cũng không giống những nơi khác đại môn phái đều có Hóa Thần tu sĩ tọa trấn, liền cái Trung Ương đại lục môn phái nhỏ cũng dám khinh bỉ Thiên Tông phái. Thời gian qua đi mấy trăm năm, Thiên Tông phái rốt cục có Hóa Thần tu sĩ tọa trấn, Thiên Tông phái địa vị hội càng trên một tầng, cũng sẽ không có a miê a cầu các thứ dễ dàng dám lên môn đến gây sự. Thêm vào hiện tại Ma tộc chính ở Thương Vũ đại lục chung quanh cướp bóc, Thiên Tông phái nhiều một tên Hóa Thần tu sĩ tọa trấn, cũng có thể làm cho những cái kia Ma tộc không dám dễ dàng tái phạm Thiên Tông phái.

Làm Thiên Tông phái đệ tử, đem Thiên Tông phái đương thành nhà mình Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong là chân thành cảm thấy cao hứng, hai người trong lòng đều yên lặng tính toán.

Nói rồi việc tốt, đồ vật cũng ăn được gần đủ rồi, liền bắt đầu thương lượng lên chuyện kế tiếp.

Bọn hấn đến Ma giới mười năm kỳ hạn đã đến, Ma giới cùng Nhân giới đường nói đều sẽ mở ra, đến lúc đó đi tới Ma giới Nhân tu có thể đi trở về. Tư Hàn sợ dĩ đem mấy vị sư huynh sư tỷ kêu đến, cũng là vì thương lượng đồng thời về Thương Vũ giới việc. Đương nhiên, nếu là còn muốn ở lại Ma giới tiếp tục hỗn, cũng có thể đợi được cái kế tiếp mười năm lại trở về.

"Nếu Tư đệ đệ trải qua tìm tới, lấy chúng ta tu vi, ở Ma giới thực sự không an toàn, vì lẽ đó chúng ta quyết định trở lại." Trương Như Hiệp đem bọn hấn thảo luận kết quả báo cho, hỏi: "Tiểu sư đệ, Tô sư muội, Liễu sư đệ, các người thì sao?"

Tô Hồng Phi cùng Liễu Thành Phong liếc mắt nhìn, nói: "Tự nhiên đồng thời trở lại."

Tư Hàn gật đầu, biểu thị trở lại.

Toàn phiếu thông qua, liền không cần phải nhiều lời nữa, mọi người bắt đầu lên đường ly khai.

Trước khi rời đi, Tề Tùng Khê nói: "Những cái kia Ma tộc tu sĩ vẫn là không chịu từ bỏ Thánh thú, vẫn luôn ở hải trong tìm kiếm, chúng ta đi đường vòng ly khai đi, tuy rằng xa một chút, nhưng cũng tốt hơn bị cuốn vào trong đó đồ tăng phiền phức."

Trương Như Hiệp cũng bĩu môi, khinh thường nói: "Thánh thú là tốt như vậy sao? Coi như bắt được, nói không chắc Thánh thú tình nguyện tự bạo cũng không muốn cho người đương yêu sủng. Không phải vậy Thanh Long cùng con kia đại yêu thú lúc đó liền sẽ không xuất thủ hỗ trợ, ta có thể không tin giữa yêu thú với nhau còn có tốt như vậy giao tình."

Nghe vậy, Liễu Thành Phong cùng Lâm Dương dám người không khỏi liếc nhìn giống chỉ mèo con như thế bị Tư Lăng ôm tiểu yêu thú, bọn hấn cảm thấy đến, Thánh thú kỳ thực bị con yêu thú này cho ăn đi, chính là không biết nó dùng cách gì, khả năng giấu diếm được như vậy nhiều Hóa Thần tu sĩ tại mắt. Nghĩ đến bên cạnh bọn họ, dĩ nhiên có chỉ Thượng Cổ Thánh thú, liền kích động lên.

Bởi vì Trọng Thiên bị thương, Lâm Dương lại chỉ là Trúc Cơ tu sĩ không có cách nào duy trì thời gian dài phi hành, Tư Lăng lúc này không đem Tiểu Khôi thu vào Linh thú túi, mà là như Trương Như Hiệp cùng Trọng Thiên phi hành.

"Lú lo thu! !!" Tiểu Khôi vô cùng tức giận gọi dậy đến.

Mọi người thấy hướng về to mong bụi điều, chỉ cần thấy được cặp kia hung mất, còn có tròn vo thân thể, đuôi trên này mấy cây lại như xuyên vào đi điếm lệ lông đuôi, không nhìn được phun cười lên. Thực sự là lại quần lại khỏi hải tồn tại.

"Tur công tử, Tiểu Khôi nói nó chỉ tái người cùng Đại ca, không tái nam nhân khác!" Tiểu Yêu Liên vô cùng tận chức mà cho Tur Lãng truyền âm.

Tur Lãng là chủ nhân, Đại ca quá hung tàn, không dám từ chối. Thế nhưng Trọng Thiên nhưng là thường xuyên cùng nó cướp thực bại hoại, không cho tái, Lâm Dương một con nhỏ nhỏ Quý tu, nắm giữ bốn loại huyết thống lãnh diễm cao quý Thần điều làm sao có thể cho một cái cấp thấp Quý tu làm thú cười đầu? Quá hạ giá rồi!

Tur Lãng thần thờ, làm bộ nghe không hiểu Tiểu Khôi, sờ sờ nó đầu chim, nói rằng: "Ngoan a, chờ trở về Nhân giới sau, chúng ta làm tốt ăn. Tiểu Hồng muội muội nói, còn có thời gian một năm, Thủy Liên liền ra hạt..." Cuối cùng hai câu, Tur Lãng là trực tiếp cho bụi điều truyền âm.

Hung mất trong nháy mắt trợn lên viên viên, liền Tiểu Khôi cam tâm tình nguyện mà đáp ứng làm vật cười.

Chẳng qua, rồi đi đảo thời điểm, bọn hắn bị một đám hung thần ác sát Hải Điều chặn cướp.

Hải đảo phô thiên cái địa mà triều bọn hắn công kích mà đến, đặc biệt tập trung công kích đối tượng là Tiểu Khôi. Liền mọi người rất nhanh rõ ràng, những cái kia Hải Điều nhận ra cái này kẻ tặc trộm trứng, coi như không nhận ra, chỉ cần nhận ra này cái mông trên mấy cây điếm lệ lông đuôi là được, bởi vì mỗi lần kẻ tặc trộm trứng tuy rằng chạy trốn tặc nhanh, nhưng là cái mông kiêu đến rất cao, này mấy cây mao giống ngọc xoa như thế chuyện cười chúng nó nắm không tới nó.

Trộm chúng nó trứng, tương đương với muốn tuyệt chủng nó đời sau, này đoạn tử tuyệt tôn cừu hận là không đội trời chung.

Cho nên nói, này thật sự không oán nhân gia vậy đánh nó, mà là cừu hận này kéo quá lớn hơn.

Lâm Dương lông tơ dựng lên, này phô thiên cái địa Hải Điều nhượng hắn coi chính mình mệnh sắp hưu rồi, mãi đến tận bên hông căng thẳng, liền bị người trói lại eo trực tiếp túm cách xa bụi điều lưng, toàn bộ người treo ở giữa không trung.

Lâm Dương yên lặng bị thương trong lòng, thực sự là quá xấu, mỗi lần cũng làm hắn là điều phiền...

Trương Như Hiệp đám người xa xa mà vây xem quần ô ầu bụi ô, hải ô kẻ thù là Tiểu Khôi điều đến công kích bọn hắn, đều tập trung đến Tiểu Khôi nơi nào đây, nhìn thấy bị vây đánh bụi điều muốn đưa nó thu hồi Linh thú trong túi Tur Lãng, "Nếu không..."

Tur Lãng liếc nhìn chính mình Đại ca, thâm trầm nói: "Cái này cũng là một sự rèn luyện." Trong lòng lại nói, Tiểu Khôi a, Đại ca tỏ rõ muốn khoanh tay đứng nhìn, người muốn đứng vững a!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Tư tàng Thánh thú

Quần điều đại chiến cuối cùng kết thúc, lấy Tiểu Khôi thắng thảm cáo chung.

Tuy rằng đánh một hồi thắng giá rất sáng khoái, nhưng bị vây đánh quá khó chịu, nó đuôi trên thật vất vả trường hảo mao lại rơi mất mấy cây, Tiểu Khôi lệ chạy vội, triều Tur Lãng lủ lo kêu, hai mắt ánh nước trong vắt, biểu thị không có đẹp để mao điều sinh không hạnh phúc a.

Trước mặt mọi người, Tur Lãng cũng không làm cho Tiểu Yêu Liên dùng mộc linh khí cho nó trị ngoại thương, chỉ có thể lấy ra lân lộn linh dịch linh từ cho nó quán một chút, sau đó đưa nó thu hồi Linh thú túi, nhượng nó ở Linh thú trong túi dưỡng thương.

Không còn Tiểu Khôi, liền Tur Lãng không thể làm gì khác hơn là một tay ôm Trọng Thiên, một tay lôi kéo buộc vào Lâm Dương hồn lực dây thừng, cùng bọn hắn cùng rời đi Vô Tận Chi Hải.

Nhìn thần thờ phiêu ở giữa không trung Quý tu, người ở chỗ này đột nhiên sinh ra một loại làm một tên Kim Đan tu sĩ có thể không dựa vào bất luận là đồ vật gì ở giữa không trung phi hành thực sự là thật là làm cho người ta tự hào cảm giác có hay không!

Dùng thời gian một tháng, bọn hắn rốt cục ly khai Vô Tận Chi Hải, về đến trên bờ.

Đương hai chân đạp ở kiên cố vững vàng trên mặt đất thời, Quý tu trong lúc nhất thời lệ nóng doanh tròng, một mặt cảm động. Trương Như Hiệp đám

người rõ ràng hẳn không dễ dàng, dồn dập thông cảm mà liếc mắt nhìn hẳn, cũng không chuyện cười hẳn.

Ly khai Vô Tận Chi Hải sau, rốt cục có thể sử dụng cái khác Phi Hành Khí chạy đi, vì lý do an toàn, Tư Lăng trực tiếp tung chính mình này chiếc Phi Thiên thuyền —— đương nhiên Phi Thiên thuyền trên người này lưỡng khối miêng và rất nhanh bị Liễu Thành Phong cùng Trương Như Hiệp đám người cười nhạo, chờ bọn hắn trên Phi Thiên thuyền sau, cười nhạo nó người bị Phi Thiên thuyền giống đóng cọc như thế trực tiếp văng đi ra ngoài, đập đến trên mặt đất.

"..."

Tô Hồng Phi đám người nhất thời ở trong lòng vui mừng, lúc đó bọn hắn nhin xuống, không có tùy ý cười nhạo —— tuy rằng thật sự rất buồn cười.

Mặt mày xám xịt mà lần thứ hai về đến Phi Thiên thuyền sau, Liễu Thành Phong lau mặt, một tay đặt tại Tư Lăng trên bả vai, lời nói ý vị sâu xa mà nói: "Tư tiểu đệ, người đời trước nhất định làm rất nhiều thương thiên hại lý chuyện thất đức, cho nên mới phải rơi vào nhiều như vậy vật kỳ quái chứ? Có cá tính như vậy Phi Thiên thuyền, ta hay vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy đây."

Không, đời trước hẳn nhưng là cái thiện quý, chưa từng có làm thương thiên hại lý chuyện thất đức! Chỉ có điều đời này xui xẻo mà trở thành Nguyệt Thiên Dạ nam nhân, rơi vào cái yêu thích gây chuyện thị phi yêu thú đại gia, mới có rơi vào nhiều như vậy chuyện kỳ quái thôi. Tư Lăng yên lặng mà liếc mắt nhìn hẳn, sau đó yên lặng mà đi ra.

Triều Phi Thiên thuyền vỗ một tấm Ân Thân phù, Tư Lăng lại cùng Phi Thiên thuyền linh thức câu thông dưới, đem một đồng khả năng cung cấp hồn lực yêu đan đưa cho nó sau, nó mới ngoan ngoãn hướng về chỗ cần đến bay đi. Hiện tại bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, Tư Lăng cũng không làm cho Tiểu Yêu Liên ra đến không chế Phi Thiên thuyền, không thể làm gì khác hơn là hi sinh một ít yêu đan.

Phi Thiên thuyền trong gian phòng có chừng hai mươi cái, mọi người tiến vào Phi Thiên thuyền sau, tự nhiên cũng phát hiện này chiếc Phi Thiên thuyền diệu dụng, chẳng qua trong lòng nhưng không hề nói gì, rất nhanh liền tự động tìm gian phòng, tiến vào đi nghỉ ngơi, nuôi dưỡng tinh sức sắc bén, chuẩn bị đối mặt đón lấy ngạn chiến.

Chính như Ma tộc chạy đến thế giới loài người đi bừa bãi tàn phá như thế, đương Nhân tu tìm được Ma tộc không chế đi về Thương Vũ giới đường nói thời, liền bắt đầu canh giữ ở phụ cận cướp giết Ma tộc tu sĩ. Đồng dạng, Nhân tu chạy đến Ma tộc trong tới quấy rối, Ma tộc thiếu chủ tự nhiên cũng phải lấy đạo của người trả lại cho người. Gần đây bọn hắn nhận được tin tức, cái kia do Vệ Quan Nhai phát hiện đồng thời chủ trì hai giới đường nói, bị người của Ma tộc phát hiện, chính phái Ma tộc tu sĩ thủ ở nơi đó chuẩn bị cướp giết trở về Thương Vũ giới tu sĩ.

Nhận được tin tức này thời, tâm tình mọi người đều có chút nặng nề, chỉ lo Ma giới sẽ phái ra cái Hóa Thân tu sĩ đến ngăn cản. Đặc biệt mấy năm trước, gặp phải cái kia Âm Hâm Thần quân, năng ngay lúc đó biểu hiện, nhưng Tô Hồng Phi không khỏi hoài nghi lên Tư Lăng thân thể, trong lòng lúc ẩn lúc hiện có cái đập án vô cùng sống động, nếu thật sự tương như năng suy nghĩ, Tư Lăng không thể được dung thứ Thương Vũ giới.

Đương nhiên, sau đó thấy Tư Lăng biểu hiện, mặc dù trong lòng có suy đoán, bọn hắn cũng sẽ không trực bạch nói ra, thậm chí làm bộ không phát hiện chuyện này, nên làm gì liền làm gì. Chỉ cần Tư Lăng che chở Tư Lăng một ngày, Thiên Tông phái phòng chừng không biết cái này giống như lăm lăm liệt liệt mà trực tiếp vạch trần bí mật này.

Tư Lăng cũng mang theo mấy con yêu thú trở về phòng của mình.

Mới vừa về đến trong phòng, đóng cửa lại sau, kìm nén rất lâu Tiểu Yêu Liên rốt cục bò ra ngoài thoáng khí. Tư Lăng sờ sờ nó đầu nhỏ, biết nó cực khổ rồi, không khỏi nói rằng: "Tiểu Hồng muội muội, người không phải nói, chỉ cần người tu luyện đến cảnh giới nhất định, rất nhanh sẽ khả năng hóa thành người sao? Đến lúc đó cũng không cần như vậy trốn trốn tránh tránh, cố lên a."

Tiểu Yêu Liên có chút thẹn thùng mà nhìn hẳn, bĩu môi nói: "Chờ Tiểu Hồng hoá hình sau, Tiểu Hồng muốn biến thành giống Tư công tử như vậy cô nương xinh đẹp. Đến lúc đó Đại ca sẽ thích sao?"

"Vậy người hay vẫn là cả đời đều không hoá hình đi!" Tư Lăng lãnh khốc vô tình mà nói.

"..."

Tư Lăng đem bị thương chưa lành Tiểu Khôi cùng Trọng Thiên đều lấy lại đây, thả ở trong phòng mềm mại thảm trên, uy cho chúng nó ăn chút Mộc linh dịch sau, lại sẽ mới vừa rồi bị hẳn đá kích Tiểu Yêu Liên ôm lại đây, nói rằng: "Ta muốn đi nhiều họa một ít phù để những trận chiến đấu tiếp theo, Tiểu Hồng muội muội, liền phiền phức người bang Trọng Thiên chúng nó chữa thương."

Tiểu Yêu Liên từ lúc trước đá kích trong hoàn lại đây, vỗ bộ ngực bảo đảm nói: "Tư công tử yên tâm, giao cho Tiểu Hồng "

Tư Lăng lại sờ sờ đầu của nó, hiện tại không có người ngoài ở, có Tiểu Yêu Liên mộc linh khí, chúng nó hội hảo đến càng nhanh hơn, đến lúc đó cũng khả năng tăng cường hai cái sức chiến đấu.

Phi Thiên thuyền trong trong lúc nhất thời rất yên tĩnh.

Chờ Tư Lăng từ diên cuồng về bừa trạng thái trong phục hồi tinh thần lại sau, liền nhìn thấy ba con yêu tụ lại cùng nhau nói nhỏ. Tư Lăng mắt lạnh nhìn, mãi đến tận chúng nó phát hiện tầm mắt của chính mình, như không có chuyện gì xảy ra mà các làm các sự tình: Tiểu Yêu Liên ôm linh quả gặm, Trọng Thiên nằm nhoài thảm trên dùng móng vuốt ấn lại một viên Yêu La quả, Tiểu Khôi trực tiếp đem cái móng mấy cây mao quay về hẳn.

Tư Lăng có chút bức mình, đem hỏa hảo phù thu cẩn thận, đi tới, ngồi vào Tiểu Trà trước bàn, gọi Tiểu Yêu Liên lấy ra ở Vô Tận Chi Hải đáy biển bên trong tiểu thế giới được Thanh Liên điệp, bắt được một chút, rót một bình Thanh Liên trà.

Mặt mờ sương mù trước mắt tràn ngập, sương mù mạn qua con mắt, phảng phất tẩy đi bụi mù, tầm mắt một mảnh thanh minh. Tư Lăng không thể chờ đợi được nữa mà uống một hớp Thanh Liên trà, mát lạnh trà hương, hương thơm ngào ngạt nước trà, gột rửa trong lòng dồn dập hỗn loạn, còn tâm linh hoàn toàn yên tĩnh.

Nhắm mắt hưởng thụ một lúc, Tư Lăng không khỏi thở dài một hơi.

Quả nhiên là Phật môn Thánh vật, chỉ uống một hớp, dĩ nhiên nhượng hần cảm nhận được loại kia khó có thể cảm nhận được tâm như gương sáng cảm giác, linh hồn có trong nháy mắt siêu thoát, dường như một cái bầy người ngoài bình thường đối xử này trần thế, lẳng lặng mà thể ngộ đạo tâm của chính mình, đề đạo tâm tiến thêm một bước.

"Tiểu Hồng muội muội, ngươi trông ra bao nhiêu cây Thanh Liên?" Tư Lăng ba ba mà hỏi, thứ tốt như thế, vĩnh viễn không chê nhiều.

Tiểu Yêu Liên nháy mắt, bi bô nói: "Hiện tại có năm cây, chẳng qua đều còn chưa mở hoa."

"Không có chuyện gì không có chuyện gì, nhượng chúng nó chậm rãi trưởng, chẳng qua này lá sen, ngươi giúp ta thu thập lên, ta sau đó muốn dùng đến pha trà. Đương nhiên, dùng để làm lá sen chưng thịt cũng là không sai."

Tư Lăng câu cuối cùng bổ sung quả nhiên nhượng nguyên bản vô vị mà nằm úp sấp một cảm một thú trong nháy mắt ngẩng đầu lên, ánh mắt sáng quắc mà theo dõi hần. Tư Lăng không để ý đến chúng nó, lại cùng Tiểu Yêu Liên thảo luận lên Hồng Liên không gian trong thu hoạch, thuận tiện cũng hiểu rõ Thủy Liên sinh trưởng tình huống, biết Hồng Liên không gian trong Linh tri bởi vì muốn gieo vào Thanh Liên, Thủy Liên, Băng Liên, mở rộng rất nhiều diện tích, còn có những linh thảo khác linh thụ, thời kì sinh trưởng trưởng, Tiểu Yêu Liên mỗi ngày đều hội độ cho chúng nó một ít mộc khí khí, trợ chúng nó trưởng thành.

Tư Lăng chống đỡ cảm lắng nghe Tiểu Yêu Liên công tác báo cáo, ở nó dừng lại thời, hội vuron ngón tay sờ sờ nó trên đầu lá sen, lại khen một tiếng "Thật là lợi hại, tiếp tục duy trì", người nổi tiếng toàn thân càng đỏ, tinh thần cũng càng phấn chấn —— quả nhiên rất đơn thuần dễ lừa a, giống cái tiểu hài tử như thế, còn cần cổ vũ đây.

"Đúng rồi, này cây Xích Cẩm La thụ sinh trưởng đến thế nào rồi?" Tư Lăng nhớ tới từng ở Khúc Vô Từu này trong mưa được hạt giống, trôi chảy hỏi một tiếng.

Ai biết hưng phấn Tiểu Yêu Liên trong nháy mắt mặt mày ù rù lên, bà nội nhu nhu mà nói rằng: "Tiểu Hồng mỗi ngày đều cho nó mộc linh khí, nhưng là qua nhiều năm như vậy, nó mới dài ra cao hai thước! Phải chờ tới nó nở hoa kết quả, không biết muốn bao nhiêu năm đây." Chẳng qua tuy rằng nó thời kì sinh trưởng rất chậm rất chậm, nhưng kết ra đến trái cây nhưng là dị không nghĩ tới thứ tốt đây.

Sau khi nghe xong, Tư Lăng cũng cảm thấy phải đợi nó kết quả xa xa khó vói, hay vẫn là đừng chờ mong nó.

Cùng Tiểu Yêu Liên tán gẫu nó nó không gian trong đồ vật sau, Tư Lăng đột nhiên hỏi: "Đúng rồi, các ngươi vừa nãy đang nói chuyện gì?"

Ba con yêu liếc mắt nhìn nhau, đồng thời triều hần gọi dậy đến.

Trọng Thiên: "Gào ừ "

Tiểu Khôi: "Lú lo "

Tiểu Yêu Liên: "Không cái gì "

Tư Lăng giận, đây rõ ràng là có việc ẩn giấu hần, thâm trầm nói: "Đừng làm cho ta biết các ngươi công lấy ta làm cái gì không chuyện nên làm, tỷ như tư tàng Thánh thú chuyện như vậy, hậu quả nhưng là phải cặn lương thực tuyệt thực yêu "

"..."

"..."

"..."

Rất tốt, nhìn thấy ba con yêu cứng ngắc đại ra đáng đáp, Tư Lăng trong lòng mừng thầm, tuy rằng hiện tại còn không đánh lại Trọng Thiên, nhưng hần trải qua năm nhuộc điểm của nó một trong, sau đó hảo hảo tu luyện, sớm muộn có một ngày dùng võ lực đưa nó đánh ngã, ngoan ngoãn cho hần làm thú cưỡi

Do Vệ Quan Nhai chủ trì đi về Nhân giới cùng Ma giới đường nối ở Ma giới bắc bộ Thiên Trảm hạp cốc. Sở dĩ này hẻm núi gọi Thiên Trảm, bởi vì nghe nói nó là cực kỳ lâu trước đây, bị từ trên trời giáng xuống một thanh thần khí —— Nguyệt Trảm đao một đao chém xuống đi hình thành hẻm núi, sau đó đến liền bị như vậy mệnh danh.

Bỏ ra thời gian hai tháng, rốt cục đi tới Thiên Trảm hạp cốc. Lúc này, Tiểu Khôi cùng Trọng Thiên thương cũng hảo.

Phi Thiên thuyền ở hẻm núi trước ngừng lại, mọi người ly khai Phi Thiên thuyền.

Rời đi Phi Thiên thuyền thời điểm, Tư Lăng lại một lần nữa lợi dụng Thiên Diện mặt nạ, đem mặt của mình biến hóa thành cùng Tư Hàn có bảy phần mười tương tự mặt, nhìn như vậy lên, càng như là huynh đệ.

Trương Như Hiệp bọn hắn tuy rằng không biết Tư Lăng vì sao đột nhiên muốn đem chính mình diện mạo thật sự che lấp lên, chẳng qua cũng không có hỏi nhiều, vây quanh hắn quay một vòng sau, Trương Như Hiệp đưa tay ở Tư Lăng cầm sờ soạng một cái, thối tiếng huyết sáo, quay đầu cùng chính mình mấy cái sư đệ muội kích động nói rằng: "Ta rốt cục đùa giỡn đến tiểu sư đệ, quá kích động "

Vu Tuyết khỏe miệng co giật, lạnh lùng nói: "Sư tỷ, đó là Tư đạo hữu, không phải tiểu sư đệ. Còn có, xin người đoan chính một điểm."

Trương Như Hiệp thâm trầm mà nói rằng: "Tiểu sư đệ ta là không hi vọng, đến rồi cái Tư đệ đệ cũng không sai, người nhìn khuôn mặt này, cùng tiểu sư đệ nhiều giống, đùa giỡn hắn lại như đùa giỡn tiểu sư đệ như thế, cuộc đời của ta rốt cục yên ổn."

"..."

Liễu Thành Phong bận bịu na đến chính mình sư tỷ phía sau, cảm thấy Trương sư tỷ thực sự là thật đáng sợ, dĩ nhiên là gan như thế phi mà giống muốn đùa giỡn một tòa băng sơn. Nhớ tới nàng mấy lần kém một chút sờ soạng chính mình không nên nhượng nữ nhân sờ địa phương, nhất thời đau "trúng", cảm thấy lấy sau hay vẫn là cách xa Trương sư tỷ xa một chút.

Lúc này, Tư Hàn nhìn lướt qua lại đây, hết thấy người sống lưng phát lạnh, bận bịu đoan chính về mặt, một bộ đoan chính có phải hay không đáng đáp.

Tư Lăng cũng gấp chạy bộ đến Tư Hàn bên người, quay đầu hướng những cái kia người nói rằng: "Vào cốc đi."

Lúc này, hẻm núi trước cũng tụ tập rất nhiều sắp muốn rời khỏi Ma giới Nhân tu, nhìn thấy Tư Lăng bọn hắn xuất hiện, những tu sĩ này ánh mắt lóe lên, rất nhanh mà, liền nhận ra Tư Hàn thân phận, thấy bọn hắn thông dong đi vào thung lũng, bận bịu đi vào theo, nói rõ suy nghĩ mượn bọn hắn đồng phong, thuận lợi mà trở về Nhân giới.

Thiên Trảm hạ cốc hai bên địa thế vô cùng chót vót, quái thạch đá lởm chởm, trên thung lũng không chợt có thực thịt thối kèn kèn xẹt qua, thân ảnh không lồ trên mặt đất đầu cái kẻ tiếp bóng đen, khàn giọng tiếng kêu có vẻ thung lũng vô cùng yên tĩnh.

Tư Lăng nhìn xuống, phát hiện xung quanh có chiến đấu vết tích, cỗ mô những này hẳn là những cái kia chặn cướp Ma tu cùng Nhân tu lúc chiến đấu lưu lại, không nhìn thấy thi thể, như không phải là bị trong sơn cốc kèn kèn ăn, chính là bị người vì xử lý.

Liền ở bọn hắn sắp đến chỗ cần đến thời, đột nhiên một đạo lớn lao ma áp ở trước mặt bọn họ chém xuống, hết thấy người đột nhiên lùi về sau, ngưng tụ lại linh lực bảo vệ mình.

Lúc này, một đám Ma tu đột nhiên xuất hiện, đem hai giới miệng đường hầm vây.

Cách đó không xa, một cái do ma thú lôi kéo hoa lệ cỗ kiệu dừng ở giữa không trung, bốn phía đứng hầu tám tên tướng mạo mạo mỹ nam nữ, nam nữ phân biệt bốn tên, bọn hắn tu vi ở Nguyên Anh kỳ bên trên, đều khuôn mặt tinh xảo mỹ lệ, ngách miêu tả một đoá màu đỏ An Tức hoa, tăng thêm mấy phần tiêu chí xinh đẹp, trên tay ôm không giống nhạc khí, xem ra liền phẳng phát trần thế trong nuôi trong nhà nhạc kỹ.

Nhìn thấy này hoa lệ lệ phương pháp, Tư Lăng trong lòng hơi hồi hộp một chút, trực giác không tốt.

Lại gặp phải cái kia thần kinh không quá bình thường Âm Hâm Thần quân.

Hiện trường yên tĩnh rất lâu, mãi đến tận một đạo nhu mì tận xương âm thanh từ bên trong kiệu truyền tới: "Đem hắn giao ra đây, bản quân có thể nhượng các người bình an ly khai Ma giới."

Nghe được thanh âm này, Trương Như Hiệp bọn hắn cũng không có nhúc nhích làm, lặng lẽ không nói gì. Đúng là phía sau bọn họ đám kia tu sĩ hai mặt nhìn nhau, không biết người trong kiệu nói tới ai.

Thấy bọn hắn không động tác, lúc này, lại là một đạo khổng lồ uy thế áp sát, màu đen ma lôi chỉ rồi một tiếng, mặt đất bị nổ ra một cái hố to, mọi người dồn dập lùi về sau, có chút tốc độ không đủ nhanh, bị hất bay đến xa xa, tàn nhẫn mà đụng vào trên đất, bị thương không nhẹ. Sau đó lại là liền hai liền tam ma lôi hướng về bọn hắn oanh đến.

Ngay khi hết thấy người lùi về sau thời, một đạo bóng người màu trắng không lùi mà tiến tới, hay tay vung lên, hàn quang trầm tĩnh song giản ở tay, như sương tuyết giống như màu trắng bạc song giản hướng về trước vùng dưới, đầy trời Băng Liên hóa thành nghiệp hỏa, đem này liên tục kéo tới ma lôi cản trở lại.

Chương 188: Đánh đi đánh đi

Băng sắc lửa khói lan tràn, nhìn như mỹ lệ nhưng giấu điểm nguy cơ.

Thấy nam tử mặc áo trắng kia không lùi mà tiến tới, mà lại đem ma lôi chặn về, bên kiệu tám tên nam nữ cũng đồng thời tiến lên một bước, ở giữa không trung xếp thành đồng loạt, tấu vang trong tay nhạc khí.

Oanh ——

Hết thấy người chỉ cảm thấy trong thức hải có thiên thiên vạn vạn minh âm từ chối không ngớt, đầu óc trướng đến đau đớn, tu vi đáy chút, đã ầu miệng huyết, lại không chiến đấu chỉ lực.

Lúc này, một đạo bóng người màu xanh ngồi trên mặt đất, tay giương lên, một thanh không huyền tuyết ngọc ma cầm xuất hiện, hai tay ngưng tụ lại hồn lực, ở cầm trên kích thích, vô hình sóng âm chặn trở về này công hướng về mọi người thức hải tiếng nhạc, sóng âm bắt đầu nghiền ép trở lại.

Cũng bởi vì Tư Lăng ra tay, mọi người tại chỗ không cần lại chịu đựng đối phương thức hải công kích, đã có những người này thức thời bắt đầu đánh về phía canh giữ ở miệng đường hầm trước Ma tu, chỉ cần đem bọn hắn đánh chết, liền có thể đi vào đường nối phản về Thương Vũ giới.

"Ma Thiên Kinh Vũ cầm?"

Một tên trong đó ôm ấp một thanh màu đen ma cầm nữ tính Ma tu hơi thay đổi sắc mặt, nhìn về phía Ma Thiên Kinh Vũ cầm ánh mắt vừa mừng vừa sợ, sau đó nhiều hơn mấy phần tham lam cùng kiêng kỵ. Mà lại nhìn này cầm âm hình thành một mảnh bình phong, từng bước từng bước mà đem bọn hắn âm kích chặn về, liền biết được người này tuy rằng tu vi không kịp bọn hắn, thế nhưng hoàn toàn có thể bằng một đem Thương Cổ ma cầm cùng bọn hắn đấu cái lực lượng ngang nhau.

Tư Lăng hai tay thật nhanh kích thích, thần thức khóa chặt giữa không trung này tám tên Ma tu. Trải qua mấy chục năm luyện tập, hắn đã không phải lúc trước gà con, làm ra ở Phi Thiên thuyền trong thời lần thứ nhất hồ làm bữa bãi không khác biệt công kích liền Tư Đại ca thiếu chút nữa cũng bị làm cho tan vỡ quần sự tình đến, lúc này hắn không chế lực tuy rằng không thể nói tùy tâm sở dục, nhưng cũng khả năng hạn định ở một cái trong phạm vi.

Ở Tư Lăng cùng tám tên âm tu đấu nhạc thời, Tư Hàn trong tay song giản đầu đuôi nói liền, hóa thành một thanh hàn quang trong vắt chín tiết tiên, roi đánh ra đi, bị rút trúng đá tảng hóa thành bột mịn, cả tòa núi lở hội sụp đổ, nhìn ra còn lại tu sĩ trọn mắt ngoác mồm. Còn lại tu sĩ thấy thế, cũng không cam lòng yếu thế, dồn dập lượng ra vũ khí của chính mình, bắt đầu công kích.

Ma âm từng bước ép sát, Tư Lăng híp mắt, xem này tám tên Ma tu bắt đầu sắc mặt khó coi, lại một lần nữa gia tăng hồn lực đưa vào, vô hình sóng âm lại một lần mở rộng, quét ngang mà đi, bắt đầu một mặt nghiền ép, vài tên Ma tu rốt cục không nhịn được văng miệng huyết.

Loại này hoàn toàn ép giết thực sự là quá sáng khoái, ngay khi Tư Lăng chuẩn bị phách lối đem bọn hắn đều ép thời, đột nhiên, nhẹ nhàng một đạo "Hừ" tiếng vang lên, Hóa Thần tu sĩ uy thế áp sát, ngoại trừ Tư Hàn cùng mấy cái Nguyên Anh tu sĩ, người còn lại bị này đạo uy thế khiến cho chỉ có thể ngã quỵ ở mặt đất, hoàn toàn không có sức chiến đấu, tu sĩ cấp cao đối với tu sĩ cấp thấp áp chế, chỉ dựa vào uy thế liền để bọn hắn lòng sinh sợ hãi, vô lực lại kháng.

Tư Hàn lùi về sau vài bước, ổn định thân hình, liễm đầy trời Băng Liên lửa khói.

Chỉ là, tuy bị áp chế, nhưng ở đây Nhân tu đều là Thương Vũ đại lực tinh anh tu sĩ, trong mắt tất cả đều là ngạo nhiên bất khuất, như thế nào chịu khuất phục.

Một cái người từ trong kiệu đi ra, mày kiếm mắt sao, dung mạo đẹp trai, là một tên nam tính Ma tu, hắn mặc màu đen viền vàng áo bào, mi miêu một đóa màu đen An Túc hoa. Hắn cao cao tại thượng mà nhìn trên mặt đất Nhân tu, dường như xem giun dế giống như vậy, hững hờ trong, lại mang theo mấy phần kiêu căng.

Vừa này ma lôi chính là tác phẩm của hắn, mà tên kia Hóa Thần tu sĩ vẫn luôn không có ra tay, chẳng qua vừa này này nhẹ nhàng một hừ, vẫn để cho bọn hắn cảm giác được tu vi đẳng cấp không giống mang đến áp chế, tu sĩ cấp cao uy thế hướng về quả thực là toàn diện đảo.

"Thần quân nói rồi, các ngươi như đem người lưu lại, có thể tha thứ các ngươi bắt từ, đồng thời nhượng các ngươi bình an trở về Thương Vũ giới."

Mọi người hai mặt nhìn nhau, lúc này, một tên Nguyên Anh kỳ tu sĩ trầm giọng hỏi: "Này vị chân quân, ngươi nói người đến cùng là người phương nào?"

Này Ma tu tầm mắt quét tới, bị hắn quét đến Nhân tu đều không nhịn được trách ra tầm mắt của hắn, sợ bị hắn điểm đến danh tự, đúng là Trương Như Hiệp Liễu Thành Phong đám người trầm mặt, thờ ơ không động lòng. Này Ma tu nhìn một vòng, khẽ ồ lên một tiếng, tựa hồ có hơi ngạc nhiên, dĩ nhiên không tìm được Thần quân muốn tìm này người, lẽ nào là dùng cách gì ẩn giấu lên bộ mặt thật?

Ma tu thần thức ở trên người mọi người đảo qua, tựa hồ là muốn tìm ra này người, chẳng qua hắn thần thức rất khéo léo mà trách ra Tư Hàn, không dám

đem hấn chọc giận, còn cái khác người, bị người như vậy ngay mặt dùng thần thức bắn phá, lúng túng cực điểm. Rất nhanh mà, thần thức quét một lần, vẫn là không có phát hiện Thần quân nói tới cái kia người, Ma tu sắc mặt cũng trầm.

Cuối cùng, hấn thần tuyến định ở Tur Hàn trên người, ngón tay hướng về Tur Hàn, nói rằng: "Thần quân muốn tìm này người, chính là ở cùng với người này."

Nghe vậy, Tô Hồng Phi đám người không khỏi nhớ tới lúc trước Tur Lãng đột nhiên thay đổi dung mạo hành vi, rất nhanh liền suy đoán ra cái kia đột nhiên xuất hiện Ma tộc Hóa Thần tu sĩ muốn tìm chính là Tur Lãng. Còn lại tu sĩ ánh mắt lấp lánh, nhìn về phía đáng người dâng trào, bạch y ngạo nhiên mà đứng ở phía trước nhất nam tử, có chút do dự bất định.

Cái này người là Tây Cảnh thiên tài số một Tur Hàn, ở đẳng Thông Thiên Tháp sau, một lần thành danh, nhượng Thương Vũ giới người biết rồi tên của hấn. Sau đó Ma tộc xâm lấn Thương Vũ giới, thanh danh của hấn lần thứ hai khai hỏa, đặc biệt là ở hai mươi năm trước, Ma tộc địa bàn mở rộng đến Tây Cảnh, chuẩn bị muốn bắt dưới Thiên Tông phái thời, là cái này người chỉ dựa vào sức lực một người, đem đến xâm phạm Ma tộc tu sĩ trọng thương, bức trở về Bắc Địa, nhượng Tây Cảnh miễn ở bị Ma tộc bừa bãi tàn phá.

Người này tiền đồ không thể đo lường, trước khi đi sư môn trưởng bối cũng từng nhắc nhở quá bọn hấn, nếu là kết bạn với người nọ, không cầu giao hảo, nhưng thiết không thể đắc tội cho hấn. Nhưng là, hiện tại đối mặt chính là Hóa Thần tu sĩ, này Tur Hàn lợi hại đến đâu, cũng không lợi hại hơn Hóa Thần tu sĩ, phòng chừng sớm muộn phải chết ở chỗ này, bọn hấn tội gì vì một kẻ hấp hối sắp chết liên lụy tính mạng?

"Các ngươi có thể tưởng tượng hào?" Ma tu lại một lần nữa hỏi.

Do dự một chút, có mấy cái Nhân tu đứng đây, biểu thị không nhúng tay vào việc này, sau đó ở này Ma tu thần sắc tán thưởng trong, canh giữ ở miệng đường hầm trước Ma tu tự động nhường ra một con đường, nhượng bọn hấn đã qua.

Chớ quái bọn hấn như vậy thẳng thắn, nếu không là này Ma tu muốn nắm người, bọn hấn làm sao sẽ bị liên lụy? Như đến chặn cướp chỉ là Nguyên Anh tu sĩ, bọn hấn còn có sức liều mạng, nhưng là đến chính là Hóa Thần tu sĩ, nói rõ muốn bắt được người, liền cùng bọn hấn đều gặp tội. Đồng thời, cũng không khỏi oán giận lên đắc tội rồi tên này Ma tộc Hóa Thần tu sĩ người, cũng hận hấn bắt đứt khoát một điểm đứng ra, khiến cho bọn hấn không thể không chọn lựa như vậy, hơi không cẩn thận, sau đó nói không chắc hội ở trong tu luyện diễn sinh tâm ma.

Thấy này vài tên tu sĩ thành công ly khai, còn lại tu sĩ cũng rục rịch góc đầu đây.

Đương nhiên, cũng có xem thường cỡ này hành vi Nhân tu, ngạo nhiên mà đứng tại chỗ, chưa từng động mảy may. Tur Lãng nhìn sang, thỉnh linh ở trong đám người nhìn thấy vài tờ quen thuộc khuôn mặt, nhưng là Thu Mộ Quy đám người, cũng không nghĩ tới bọn hấn hội lưu lại. Chẳng qua hơi một nghĩ cũng biết, bọn hấn là Thương Vũ giới đệ tử của đại môn phái, xưa nay chỉ có chính mình khinh bỉ người bên ngoài phân nhĩ, khi nào khả năng nhượng người khác chĩa mũi nhọn của mình? Mà lại lúc này Nhân giới cùng Ma giới chính ở đánh trận, nếu là bọn hấn ở đây khuất phục, này không phải trở cười mà, đối với bọn hấn sau đó tu hành cùng đạo tâm đều có ảnh hưởng, còn không bằng ở đây liều mạng, không hấn không có một chút hi vọng sống.

Mặc dù rời khỏi hơn nửa nhân số, nhưng lưu lại Nhân tu còn có ba mươi mấy người. Này Ma tu liếc mắt nhìn, cuối cùng tầm mắt định ở một thân tuyết y phục Tur Hàn trên người, vừa này chính là người này đỡ lấy hấn ma lôi, hơn nữa bọn hấn đều là Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ, so với Tur Hàn, cảnh giới của hấn càng cao hơn một tầng, đã là Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh cao.

"Chư vị." Thu Mộ Quy đột nhiên lên tiếng, cho ở đây Nhân tu truyền âm, "Trong kiểu Ma tộc Thần quân hồi lâu không ra tay, sợ là có chính mình suy tính, chúng ta có thể tiên phát chế nhân, đoạt đường nói nhân cơ hội ly khai."

Thu Mộ Quy nhìn về phía người ở chỗ này, tầm mắt ở Tur Lãng này trương cùng Tur Hàn có bảy phần mười tương tự mặt lướt qua thời, ánh mắt lóe lên, rất nhanh liền dời, trong lòng cân nhắc mọi người tại chỗ, nếu là bọn hấn đồng thời toàn lực ứng phó, không hấn không thể giết ra một con đường đến.

Đây quả thật là là cái hảo biện pháp, chỉ là, ai tới kiểm chế Ma tu nhượng bọn hấn có cơ hội ly khai? Đương nhiên xem tình huống này, Tur Hàn xem ra trải qua bị này áo bào đen Ma tu coi như là đối thủ, ứng cử viên cũng không cần bọn hấn tới chọn.

Tur Lãng ở trong lòng bĩu môi, tự nhiên biết tính toán của bọn họ, chẳng qua nghĩ lại vừa nghĩ, cái này cũng là nhân chi thường tình, ngược lại không trách quái bọn hấn. Chỉ là, Tur Lãng trong lòng cũng có chút do dự, không biết này Âm Hâm Thần quân đến cùng đang suy nghĩ gì, dĩ nhiên không có trực tiếp ra tay, mà là phái cái thuộc hạ tới làm chuyện như vậy, chẳng lẽ là thương còn chưa khỏe? Vì lẽ đó trốn ở bên trong kiểu giả thần giả quỷ?

Tur Lãng trong lòng vì nhảy, yên lặng mà hồi tưởng tình cảnh lúc ấy, Âm Hâm Thần quân bị phong ấn ở kim phù trong Hóa Thần tu sĩ một đạo thần thông công kích sau, bản mệnh pháp bảo lại đang Tur Hàn trong tay bị thương, thương càng thêm thương, tu dưỡng cái mười mấy hai mươi năm cũng là chuyện thường xảy ra.

Đương nhiên những này chỉ là hấn suy đoán, làm không được chuẩn, Tur Lãng cũng không dám tùy tiện đem chính mình suy đoán báo cho, miễn cho quấy rầy phán đoán của bọn họ.

Lúc này, đầy trời ma lôi công kích lần nữa mà đến, Tur Hàn trước mặt mà lên, băng điểm hóa long, cùng ma lôi chạm vào nhau, toàn bộ thiên địa tiếng nổ vang rền không ngừng.

Liễu Thành Phong tỏ rõ vẻ sát khí, trọng kiếm ở tay, vạn Thiên Kiếm ý đánh tới, một tên Ma tộc Nguyên Anh tu sĩ tránh không kịp, bị kiếm ý gây thương tích. Kiếm tu vốn là sức chiến đấu cường hấn nhất, khiếu chiến vượt cấp căn bản không là vấn đề, mà Liễu Thành Phong lần này ở Vô Tận Chi Hải đáy biển bên trong tiểu thế giới được kiếm hồn, hòa vào trọng kiếm trong, ngộ ra chính mình kiếm đạo, thực lực tăng mạnh, khiếu chiến vượt cấp vô cùng ung dung.

Tô Hồng Phi cặp bao tay tuyết tằm sa găng tay, mỗi lần ra quyền, quyền ý ngàn vạn, ầm một tiếng, mặt đất dễ dàng bị đập ra một cái hố to, cờ này quái lực như người kinh hải cực điểm, mà những cái kia Ma tu nếu là không cẩn thận bị nắm đấm đập trúng, cả người đều bị oanh thành huyết nhục tra mạt, không dám cùng chi gần cự ly đánh nhau.

Trương Như Hiệp tay nắm một thanh màu đỏ rực giương cung, tên đã lấp vào cung, mỗi một tiễn đi ra ngoài, sắc bén không mà khi, vô cùng bạo lực, trực tiếp đánh về những cái kia Ma tu, đem bọn hắn đánh bay.

Tề Tùng Khê đứng ở Trương Như Hiệp bên người, thật nhanh thôi diễn trận pháp, thỉnh thoảng mà ném ra mấy cái trận pháp ràng buộc trụ phía trước Ma tu, cho Trương Như Hiệp cung cấp cơ hội, nhất tiễn đem bạo đầu bạo thân.

...

.....

Thiên Tông phái tu sĩ mỗi người ra tay, đều là bạo lực cực kỳ, để cho dư tu sĩ khóe miệng co giật, trong lòng không khỏi cảm khái một tiếng, quả nhiên là cái mạn địa đến tu sĩ, đều yêu thích sử dụng bạo lực. Mà như bọn họ càng co giật chính là, một con ở trong đám người nhảy đến nhảy đi màu đen yêu thú ấu tể, quả thực giống chỉ chán ghét tiểu chuột, yêu thích đánh lên, những cái kia Ma tu vài cái bị nó đánh lên chết rồi.

Quả nhiên, không có Hóa Thần tu sĩ ra tay, tình huống nghiêng về một bên, liền Tư Lăng cũng sinh ra mấy phần vui sướng, hai tay ở Ma Thiên Kinh Vũ cầm trên nhanh chóng nhảy lên, khủng bố ma âm quán nhiễu, như vậy tám cái cầm trong tay nhạc khí Ma tu khổ không thể tả. Nhân gia âm tu, âm cảm siêu cường, coi như là tính chất công kích âm nhạc, cũng phải tẩu ra cái sát phạt quả quyết luật âm, cảm giác tiết tấu cực mạnh, nhưng là cái này người, quả thực là loạn đạn một trận, không có một chút nào nhạc cảm có thể nói, đem hảo hảo mà từ khúc biến thành ma âm phá nhiễu, như vậy người thông khổ không thể tả.

Tư Lăng biểu thị, quan nó cái gì âm luật âm cảm, khả năng công kích chính là hảo âm!

Một bên khác, Tư Hàn hai mắt lạnh lẽo mà nhìn trước mặt Ma tu, băng điểm hóa thành hỏa xà, từ Ma tu thân thể xuyên qua, thừa dịp hắn bị thương thời khắc, sử dụng Băng Phong Thiên Lý, đem vây nhốt ở dị băng xây lên trong thế giới, mãi đến tận đem hắn hoàn toàn đóng băng.

Mà lúc này, Thu Mộ Quy đám người cũng đã đi tới hai giới miệng đường hầm trước, chuẩn bị tiến vào đường nối thời, đột nhiên tiếng lòng căng thẳng, một loại đáng sợ nguy hiểm đến, còn chưa sáng lên linh lực báo bảo vệ mình, đường nối trước mọi người đều bị một đạo không lồ ma khí đánh bay ra ngoài.

"Phốc!"

"Phốc!"

"Phốc!"

Liên tiếp âm thanh vang lên, mọi người bị cái kia ma khí đánh bay đến vách núi, ngũ tạng lục phủ chấn động, tử thương vô số.

A ——

Vô hình sóng âm cũng tương tự đem chính đang khải đàn Tư Lăng đánh bay ra ngoài, toàn bộ người va về phía vách núi, sau đó đàn hồi trên mặt đất, bày trộm lưu huyết. So với trên thân thể va thương, nguyên thần chịu đến trọng thương nghiêm trọng hơn.

Hóa Thần tu sĩ rốt cục ra tay rồi!

Phong không hề có một tiếng động thổi, che cổ kiệu lụa mỏng xanh mạn liềm nhẹ nhàng bay lên, một tên mỹ mạo quyền rũ nữ tu ý ngồi ở bố trí tinh xảo hoa lệ bên trong kiệu, tay nhỏ vừa nhấc, giữa không trung dựng thẳng lên một đạo do phong hình thành bình phong, hướng về Tư Hàn nghiền ép mà đi.

Tư Hàn dưới chân sai bước dôi, chín tiết tiên tách ra hóa thành song giản, đan xen một đòn, dựng thẳng lên tường băng ngăn cản.

"Hừ, lần trước bởi vì này nha đầu chết tiết kia bất ngờ bị thương, không thể không buông tha các ngươi, lúc này có thể không dễ dàng như vậy rồi!" Như mị tăng tiếng đằng đằng sát khí, lạnh lẽo ánh mắt khóa lại giữa không trung Tư Hàn, hai tay cấp tốc bấm quyết, một đạo do phong hình thành lao tù từ giữa không trung trực tiếp đè xuống, đem người ràng buộc ở lao tù trong.

Tuy bị khóa ở lao tù trong, Tư Hàn nhưng là không chút hoang mang, băng điểm hóa thành điểm liên, vờn quanh ở quanh thân, ngăn trở này chung quanh bay tới đao gió, một mảnh đao gió thổi qua gò má, ở này tượng băng như thể dung nhan thêm tia vết máu, máu tươi nhỏ xuống hai gò má, thêm mấy phần yêu dị nhân khí, không lại như này núi cao chỉ tuyết giống như, lạnh lẽo vô tình.

Đột nhiên, Âm Hâm Thần quân biến sắc mặt, phát hiện mình phong lung lại bị này băng điểm thôn phệ, nhất thời nhìn về phía Tư Hàn ánh mắt càng ngày càng lạnh lẽo, trong lòng sát ý lại nổi lên. Cờ này thiên tài, tuyệt đối muốn ở hắn trưởng thành trước đem bóp chết, để tránh khỏi sau đó trở thành Ma tộc xâm lấn Thương Vũ giới trở ngại, hơn nữa cũng sẽ trở thành nàng trở ngại.

Nhớ tới thân thể của người này, là cái kia nghiệt chủng cùng mẫu dị phụ huynh trưởng, nàng liền hận đến phát điên, hai tay vỗ một cái, phong lung lại bỏ thêm một tầng ràng buộc, đồng thời mi bạch quang lóe lên, Phong Vân phiên ra hiện tại giữa không trung, bay thẳng đến bị vây ở phong trong lòng người

đánh tới.

"Không được!"

Tur Lăng thấy cảnh này, muốn rách cả mí mắt, đột nhiên mà lên, ngưng tụ lại trong thân thể toàn tổng hồn lực, hóa thành hai trăm chuỗi hồn lực kiếm, đem Phong Vân phiên đỡ.

Ầm ầm ầm!

Kinh thiên động địa tiếng nổ mạnh vang lên, Phong Vân phiên một đòn, bị chặn lại rồi.

Tur Lăng thân thể lại một lần nữa khô tàn ở đất, lại ho ra một ngụm máu, Trọng Thiên bận bịu nhảy lại đây, chặn ở trước mặt hắn, một miệng yêu hỏa táng vì trường xà, thẳng công hướng về lôi kéo cổ kiệu này mấy con ma thú, ma thú kinh đau, hí dài một tiếng, lôi kéo cổ kiệu trực tiếp va về phía vách núi, thịt nát xương tan.

Ám Hâm Thần quân không thể không bỏ qua xe con, phần nộ âm lãnh ánh mắt nhìn Trọng Thiên, diễm môi đỏ cánh hoa làm nổi lên, sắc trắng rõ khuôn mặt, giống như liệt diễm môi đỏ, đặc biệt mê người, chỉ là lỗi ra : mở miệng âm thanh lại hết sức ác độc.

"Nguyên lai người này nghiệt chủng ở đây, đúng là bớt đi bán quân sẽ tìm tìm! Bán quân lần này cần đưa người rút hồn luyện pháp, nhượng người vĩnh viễn không được đầu thai!"

Ám Hâm Thần quân ồng tay áo vung lên, thiên địa biến sắc, lại một đạo ma áp kéo tới, Trọng Thiên cùng Tur Lăng đều bị đánh bay, thân thể nặng nề nện ở trên mặt đất. Trọng Thiên cũng giận, phi rơi vào trong miệng bọt máu, gào thét một tiếng, tử màu trắng yêu hỏa trong mang theo nhỏ như sợi tóc hắc ti kéo tới.

Ám Hâm Thần quân hơi nhíu mày, này yêu hỏa trong không chỉ có thiên uy, còn có những thứ đồ khác, nhượng trực giác của nàng nguy hiểm, không còn dám dễ dàng đỡ lấy, bận bịu trách ra, ngay khi Ám Hâm Thần quân muốn lại ra tay thời, một đạo băng diễm tập lại đây, làm cho nàng không thể không đỡ lấy đòn đánh này, ngẩng đầu nhìn lại, nguyên lai Tur Hân trải qua từ nàng phong trong lồng thoát ly.

Ám Hâm Thần quân cười lạnh một tiếng, gọi trở về Phong Vân phiên. Nàng một bên vung tay cùng này yêu hỏa tương triền, một bên chỉ huy Phong Vân phiên cuốn lấy Tur Hân, ánh mắt nhất động, vung ra ồng tay áo đem trong hãm nhân quyền đến trước mặt, hai mắt trợn lên giận dữ nhìn, liền muốn lấy ra hãn hồn pháp.

"Dừng tay!"

Một đạo thanh âm hùng hậu vang lên, rõ ràng cũng không vang dội, lại làm cho ở đây mọi người cảm thấy giống như ở vang lên bên tai.

Thanh âm này nhượng Ám Hâm Thần quân động tác một trận, rất nhanh mà liền phát hiện mình ma lực bị một đạo pháp thuật đánh vạt ra, trong lòng không khỏi hối hận chính mình lúc trước không có đúng lúc gạt này nghiệt chủng hồn pháp. Ngay khi nàng âm thầm hối hận thời, yêu hỏa cùng băng diễm chi hỏa đồng thời kéo tới, khiến cho nàng không thể không buông tay ra trong người, sau đó một đạo thân ảnh màu trắng vút qua mà qua, tay trong người thuận tiện hàng đơn vị trí, bị băng lãnh như sương nam nhân ôm lấy.

A, đúng là huynh đệ tình thâm!

Ám Hâm Thần quân cười lạnh một tiếng, ngẩng đầu nhìn phía hai giới đường nối, này trong từ từ đi ra một người đàn ông.

Nam nhân mặt như ngọc quan, tóc đen như trù, trường mi nhập tán, mắt phượng sáng quắc, mặc một thân huyền sắc áp bên tử bào, không nói ra được thần bí cao quý, mi một điểm đỏ thẩm chí, nhưng cũng không có vẻ nương khí, trái lại có một loại không nói ra được khí vũ hiên ngang, vĩ đại bất quần.

Hắn mặt mày mỉm cười, mắt mang hoa đào, rạng ngời rực rỡ, đứng đang quải thạch đá lớn chồm vách núi trước, nhưng phảng phất đứng ở duyên dáng tiên cảnh trong giống như vậy, không cho người lơ là. Nhưng mà, hắn mỗi lần đi một bước, này không lồ uy thế, chất phác tu vi, khiến lòng người sinh về sợ hãi, không dám cùng chi nhìn thẳng.

Nhìn thấy hắn, Ám Hâm Thần quân sắc mặt bỗng nhiên biến sắc.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Quá vô sỉ

Đột nhiên xuất hiện nam tử nhưng toàn trường chiến ý một ngời, mà nhận ra hần thân phận những cái kia tu sĩ nhân tộc nhất thời mừng rỡ trong lòng, làm nổi bật đến Âm Hâm Thần quân mặt hắc như đáy núi.

"Là ngươi! Khá lắm Vệ Quan Nhai, mấy trăm năm không gặp, ngươi đúng là sống đến mức không sai." Âm Hâm Thần quân tay áo bào hơi thu lại, há mồm chính là một phúng.

Nam tử sau khi nghe xong, khẽ cười một tiếng, mặt mày bao hàm nhiên, giống như sinh hoa, phảng phất hôm đó bên cao xa mấy đột nhiên mà tới, lại có mấy phần thanh phong minh nguyệt sáng trong tịnh sạch, huy hoàng chúc hoa, nhưng người tự đứng sinh ra mấy phần tự hình xấu hổ tâm ý, lại không nhận được tham xem mấy phần. Chỉ là, cao quý như vậy xa xưa nam nhân, nói ra thật là lại sắc người lại vô sỉ.

Chỉ nghe này trong sáng thanh âm nói: "Đúng đấy, Âm Hâm đạo hữu, hai ta mấy trăm năm không gặp, ngươi đạo còn là một như cũ, động một chút là đánh đánh giết giết, còn hướng về một ít xuất hiện lóp lóp tay, cũng không nhìn một cái chính mình bao nhiêu cao tuổi, tại sao còn giống cái tiểu cô nương bình thường kích động đâu? Chà chà!"

Này không phải ám chỉ người ta là cái lão thái bà, hơn nữa còn không để ý tu sĩ cấp cao mặt mũi không liêm sỉ sao?

Âm Hâm Thần quân sớm biết hần đức hạnh, nhưng là vẫn là bị tức đến ngực khảm nganh giọng điệu, lạnh mặt nói: "Ngươi tới nơi này làm gì? Nơi này là Ma giới, không phải là các ngươi Nhân giới địa bàn, đừng có trách ta không mời tình cảm ra tay."

"Âm Hâm đạo hữu lời này hỏi rất hay, ta cũng muốn hỏi một chút, các ngươi Ma giới những cái kia tiểu tử từ môn vì sao cũng chạy đến ta Nhân giới trong đi quấy rối? Nếu không là tự tin thân phận, ta cũng muốn đem các ngươi những cái kia nhãi con đều đuổi. Ân, ở phương diện này tới nói, ta quả nhiên là cái vô cùng có nguyên tắc người." Nói, liếc nàng một chút, này một chút giống như mở ra khắp núi khắp nơi hoa đào, nhìn ra những cái kia nữ tu đều có chút hoa cả mắt.

Âm Hâm Thần quân lại bị tức một hồi, hai tay ngưng tụ phong bạo, lạnh lùng nói: "Ít nói nhảm, nếu như không có những chuyện khác, ngươi đừng vội lo chuyện bao đồng."

"Ta ngược lại không là lo chuyện bao đồng, cũng là vì chính sự mà đến." Vệ Quan Nhai cười híp mắt, tư thái đặc biệt cao xa như mây, ngôn từ khản thiết, nhưng người than thở một tiếng: "Nghe nói có người ngăn cản không cho bọn hần về Nhân giới, ta ngược lại muốn nhìn một cái nơi nào giết ra đến Trình Giáo Kim, lại không nghĩ rằng hóa ra là Âm Hâm đạo hữu. Chẳng qua, vừa là ta mở ra hai giới đường nói nhưng bọn hần đến Ma giới đi làm khách, tự nhiên cũng muốn cẩn thận mà đem bọn hần mang trở lại, ngươi nói là sao?"

Nghe vậy, ở giữa sân mọi người không quan tâm chịu hay không chịu thương, đều cúi đầu, không đành lòng nghe bức này nói năng vô sỉ. Tuy nói sớm biết Vệ Quan Nhai người này vô liêm sỉ lên, liền tu sĩ cấp cao mặt mũi cũng không nên, nhưng là như vậy vô liêm sỉ, vẫn để cho người không nhận được giết. Đương nhiên, dĩ vãng hần vô liêm sỉ đối tượng là đều là Nhân tu thời, tổng hội bị hần tức giận đến hận không thể mưu sát hần, nhưng là vào lúc này hần vô liêm sỉ đối tượng đối thành tức địch Ma tộc thời, người ở chỗ này đột nhiên cảm thấy vô liêm sỉ tốt, bức này người vô sỉ, liền hần là đặt ở vị trí thích hợp trên.

Nhân tu môn mừng thầm, Ma tộc tu sĩ nhưng là tức giận đến sắc mặt trắng từ, nếu không là bị vương bởi này xuất hiện người là cái Hóa Thần tu sĩ, e sợ sẽ trực tiếp khí chẳng qua ra tay rồi.

Âm Hâm Thần quân sắc mặt càng đen, này vô liêm sỉ lên quả thực không thể xưng là người, nếu không là biết hai giới đường nói là hần mở ra, hơn nữa còn đem một đám Nhân tu đưa vào quấy rối, chuyên môn cho Ma tộc gây phiền phức, nàng đều muốn cho rằng hần nói cực kỳ, đưa những này Nhân tu đến Ma giới là làm khách.

Tức điên bên dưới, hai đám xoay tròn phong bạo bay thẳng đến gương mặt đó đánh tới.

Vệ Quan Nhai không có động máy may, tay áo vung lên, này hai đám nguy hiểm phong bạo liền biến mất hóa tận. Âm Hâm Thần quân sầm mặt lại, trong lòng có mấy phần hậm hực, vẫn luôn biết Vệ Quan Nhai tu vi còn cao hơn nàng, hôm nay như ở đây giao thủ, nàng không chiếm được lợi ích. Nhưng là, chỉ lát nữa là phải đem này nghiệt chủng ngoại trừ, một mực giết ra một cái Trình Giáo Kim, làm cho nàng như thế nào nuốt được cái này khí.

Một lát, Âm Hâm Thần quân nói rằng: "Hôm nay xem ở trên mặt của ngươi, ta liền không truy cứu, chỉ là cái khác người ngươi có thể mang đi, ta muốn lưu lại hai cái người."

Vệ Quan Nhai một mặt kinh ngạc nói: "Ngươi muốn lưu lại hai cái người? Hần là nam nhân? Chà chà, nguyên lai Âm Hâm đạo hữu khẩu vị lại thay đổi, nếu là muốn tìm nam nhân, các ngươi Ma giới đạt được nhiều là, cần gì phải tìm Nhân giới? Vượt chúng tộc không tốt lắm a..."

"Câm miệng!" Âm Hâm Thần quân cả giận nói: "Ngươi đạo ai cũng giống ngươi sao? Khắp nơi loạn nhận muội muội, cũng không thể che giấu ngươi thường thức, thật làm cho người buồn nôn." Nói, tỏ rõ vẻ khinh bỉ.

Vệ Quan Nhai hào phóng lỗi lạc nở nụ cười, không nói ra được rộng rãi trống trải, "Chẳng qua là cá nhân yêu thích thôi, ta nhưng là rất có nguyên tắc, chưa bao giờ hoang tưởng, cũng sẽ không làm người khác khó chịu."

Cuối cùng hai câu, có ý riêng, người ở chỗ này đều nghe được rõ ràng, chỉ là không hiểu rõ những này tiền bối ân oán hận cừu, cũng không biết trong đó có quan hệ gì, không tốt loạn tưởng.

Ám Hâm Thần quân không để ý tới hấn "Lời thật thì khó nghe", chỉ vào cách đó không xa người nói rằng: "Hai người kia lưu lại."

Vệ Quan Nhai hiểu có hứng thú mà nhìn tới một chút, nghe ra nằng trong thanh âm oán hận, trên mặt nhưng một mặt kinh ngạc nói: "Lẽ nào Ám Hâm đạo hữu thật sự thay đổi khẩu vị? Chẳng qua này không được, đây là Thương Vũ giới nhân vật thiên tài, nhưng là chúng ta Thương Vũ giới tương lai tinh anh, Thương Vũ giới tương lai còn muốn dựa vào hấn, cũng không thể tùy tiện nhượng người làm nhục."

Ám Hâm Thần quân hầu như cắn nát một miếng răng bạc, nhin xuống một hơi, chỉ được lùi cách xa một bước, nói: "Này ta muốn trong lòng ngực của hấn người đàn ông kia."

Nghe vậy, Tư Hân dưới chân băng điểm đột nhiên nhảy lên cao, ý tứ không cần nói cũng biết: Muốn giao người, này liền đánh đi!

Chỉ có thể giống kẻ tàn phế như thế không thể động đây Tư Lăng gượng cười, hấn đây là chiêu ai nhạ ai? Xem ra từ xưa không sợ ra si nữ, chỉ sợ ra cái cực đoan lại mạnh mẽ si nữ.

Vệ Quan Nhai lúc này có chút coi trọng, con mắt hướng về Tư Lăng trên mặt quét, này trương mang theo vết máu mặt bị thần thức một tác một tác mà đảo qua, loại kia tu sĩ cấp cao áp chế, nhượng Tư Lăng sờn cả tóc gáy, không dám thở mạnh một cái. Đương nhiên, Tư Lăng tin tưởng có Thiên Diện mặt nạ ở, coi như là Hóa Thần tu sĩ cũng hưu muốn xem ra hấn diện mạo thật sự, nhưng là bị như thế như là bói quẻ áo như thế mà nhìn quét, vẫn để cho hấn cảm thấy không dễ chịu.

Tuy không biết Ám Hâm Thần quân vì sao chỉ tên muốn một người đàn ông, Vệ Quan Nhai không nhìn ra cái gì vấn đề, trực tiếp từ chối: "Cái này không thể được, ta nhưng là cái có nguyên tắc người, làm sao có thể tro mắt mà nhìn cùng tộc tiêu bối bị các người Ma tộc cướp đi?"

Người nếu có nguyên tắc, Thương Vũ giới mọi người đều là Thánh Nhân rồi!

Chẳng qua nghe được Vệ Quan Nhai, Liễu Thành Phong Trương Như Hiệp đám người lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm, chỉ có Tư Hân vẫn như cũ băng lãnh như tích, không có mấy may về mặt, đảo dạy người rất kính nể, mặt đơ thật tốt a, không ai khả năng đoán ra trong lòng hấn dăm chiêu suy nghĩ.

Nghe được hấn trả lời, Ám Hâm Thần quân hai mắt vì ngưng, hồng quang thoáng hiện, một đầu tóc dài đen nhánh không gió bay lên, lạnh lùng nói: "A, tuy không biết hấn dùng cách gì che khuất bộ mặt thật, thế nhưng hấn nhưng cực giống một cái người." Ám Hâm Thần quân theo dõi hấn, gần từng chữ: "Chỉ sợ người không biết đi, hấn cùng cái kia người thật là là cực kỳ giống đây, lúc đó lần đầu gặp gỡ, ta đều kém một chút cho rằng là hấn."

Nghe vậy, Vệ Quan Nhai rốt cục có phản ứng, vung hai tay lên, Tư Lăng liền cảm thấy đến thân thể của chính mình phi, chẳng qua ở giữa không trung lại bị kéo lại. Tư Lăng cúi đầu, nhìn thấy mình bị một tấm dùng băng điểm hóa thành vòng trời lại, mà nắm lấy vòng người chính là chính mình Đại ca.

Tư gia Đại ca lại khí phách chềch lợt, cũng không biết hấn có phải là ở tu luyện thời điểm không chỉ có đem thất tình lục dục tu không còn, thậm chí cũng đem sợ sệt bức này tâm tình cho cùng nhau tiêu, đám phi đến đám cùng Hóa Thần tu sĩ sặc tiếng.

Tư Lăng: T_T, nguyên lai đây chính là tác phong tranh tư vị, sau đó hấn cũng không tiếp tục như thế đối với Lâm Dương rồi!

Vệ Quan Nhai cùng Tư Hân đối lập mấy tức, thấy hấn tia không lùi một phân, nhàn nhạt một cười, liền liếm tay áo, tùy theo Tư Hân đem người túm trở lại, hộ ở phía sau.

"Nếu là như vậy, vậy vị này chính là bạn cũ con mồ côi, ta càng không thể nhượng người đem hấn mang đi." Vệ Quan Nhai mỉm cười đạo, trong thanh âm bá đạo hiển lộ ra hấn cứng rắn một mặt, đánh vỡ hấn lúc trước biểu hiện ra hào hoa phong nhã cùng xa xưa tư thái.

Ai biết lời này lại làm cho Ám Hâm Thần quân khởi xướng điên đến, đột nhiên động thủ, trực tiếp lấy ra phong thanh phiến, bên công kích bên cả giận nói: "Hấn không phải con mồ côi, hấn là nghiệt chủng! Còn có, hấn không có chết, không cho phép người nói là con mồ côi..."

Vệ Quan Nhai từ biến mất tại chỗ, lại xuất hiện lại thời đã thay đổi cái địa phương, ung dung không vội mà đỡ lấy Ám Hâm Thần quân một đòn.

Hóa Thần tu sĩ ra tay, quả nhiên là kinh thiên động địa, mọi người tại chỗ kém một chút bị cuốn vào trong đó.

Mà lúc này, ở mọi người sốt sắng mà quan sát không trung hai người lúc giao thủ, Tư Hân một chiêu ngàn dặm đóng băng đem miếng đường hầm trước bảo vệ mấy cái Ma tu giải quyết, ôm bị trời thành bánh chưng Tiểu Lăng Từ tiến vào hai giới đường nổi.

"..."

Mọi người: = O = ! Liền như thế chạy? Biểu quá ra nhân ý biểu a! Thời điểm như thế này không phải hấn là cùng Vệ Quan Nhai cùng tiến cùng lui sao?

Sững sốt mấy giây sau, mọi người do dự mà liếc nhìn giữa không trung đánh cho hăng say hai người, đã thấy lại có người đi theo.

Tô Hồng Phi là cái thứ nhất đuổi tới người, thuận tiện đem tờ rõ về hưng phấn nhìn Hóa Thần tu sĩ dấu pháp ngọc sư đệ cho đồng thời túm đi rồi, theo Dư Thiên tông phái người cũng dồn dập đuổi tới.

Lúc này không đi càng chờ khi nào? Chờ bọn hấn đánh chán lại đến thu thập bọn hấn sao?

Liền cái khác người cũng dồn dập đi theo.

Giữa không trung chính không chút nào thương hương tiếc ngọc mà một cước đem Âm Hâm Thần quân đạp bay Vệ Quan Nhai nhìn thấy, không khỏi thờ dài, đường thẳng tiểu tử từ môn không tôn trọng tiền bối, chờ Âm Hâm Thần quân vừa giống như đánh không chết Tiểu Cường như thế nhào tới, cũng đồng dạng lấy ra bản mệnh pháp bảo, một thanh lưu vân phiến, thân nhiên vô lưu vân phiến, phong vân đột nhiên biến hoá, thiên địa thất sắc.

Xem Âm Hâm Thần quân hai mắt đỏ đậm, tóc dài tung bay, nào có lúc trước quyền rũ tuyệt diễm phong thái, nhưng Vệ Quan Nhai không khỏi nổi lên thương tiếc chi tâm, than thở: "Này người từ đầu tới đuôi từ chưa xem qua người một chút, người cần gì phải như vậy cuồng dại? Người như thả xuống này chấp niệm, sợ sớm đã phi thăng lên giới."

Trả lời hần chính là Phong Vân phiến không muốn sống một đòn.

Hần lại nói: "Nếu người thật đối với hần nhớ mãi không quên, sao không trực tiếp phi thăng lên giới, đi tìm hần, nhưng hần xem người một chút."

Lại là mạnh mẽ một đòn.

"Chỉ sợ người cũng rõ ràng, vừa liền người chết ở trước mặt hần, hần cũng sẽ không xem người một chút, vì lẽ đó người mới không chịu đến thượng giới đi thôi."

Lần này, rốt cục đem người kích đến phát điên, lớn tiếng gầm hét lên: "Câm miệng, ta giết người!"

Vệ Quan Nhai bình tĩnh không sợ, còn có lòng thanh thản lạnh nhạt, "Ta xem đứa bé kia, cốt lĩnh chẳng qua tám mươi, sợ là lần trước hần hạ giới thời làm ra hải tử, người muốn giết hần, chẳng qua là muốn cho hần bởi vậy hận người, xem người một chút thôi."

Này xích - lỏa lỏa mà bị người đào ra cuội cùng mục đích, quả thực so với cả người cõi sạch biểu diễn ở trước mặt người còn khó hơn có thể, Âm Hâm Thần quân lại là cái muốn cường, hận đến phát điên, công kích càng ngày càng không muốn sống, trong nháy mắt toàn bộ Thiên Trảm hạp cốc phong vân biến sắc, chim bay cá nhảy tránh lui, hẻm núi bị xẻ thành bình địa, cái nào còn có lúc trước đáng đáp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 190: Đệ đệ quá khờ

Nhân giới đi về Ma giới lối ra : mở miệng, ở Thương Vũ giới trong Trung Ương đại lục. Bọn hần ra đường nối sau, đối mặt chính là Trung Ương đại lục dựa vào bắc một chỗ thung lũng.

Bên trong thung lũng, còn có rất nhiều tu sĩ, ngoại trừ những cái kia mới từ Ma giới ra đến tu sĩ, còn có một chút là các đại môn phái phái tới đệ tử nghênh tiếp tiến vào ma giới sư môn con cháu, nhân số vô cùng khả quan.

Chẳng qua, lúc này mọi người sắc mặt đều có chút không được, bọn hần từ những này đi đầu trở lại tu sĩ nào biết đường nói một bên khác chuyện đã xảy ra, biết được những cái kia còn chưa trở lại người đem đối mặt chính là một tên Ma tộc Hóa Thần tu sĩ, hậu quả sẽ như thế nào không cần nói cũng biết. Tuy rằng Vệ Quan Nhai trải qua chạy đi, nhưng ai biết vội không kịp? Muốn biết người của Ma tộc tàn bạo thích giết chóc, một đám cấp thấp Nhân tu ở Ma tộc Hóa Thần tu sĩ trước mặt, liền giống như đem đứa bé ném đến trong bầy sói.

Đương nhiên, những việc này trước tiên trở lại tu sĩ bởi vì lúc đó sự lựa chọn của chính mình không quá hào quang, ngoại trừ báo cho đường nối bên kia bị Ma tộc Hóa Thần tu sĩ chặn cướp ngoại, cái khác trả lời đến cực hàm hồ, ở đây mọi người cũng không biết nội tình, khó tránh khỏi sẽ không nghĩ như vậy.

Nhìn thấy miệng đường hầm khí tức biến hóa, biết lại có người ra đến rồi, bọn bụ nhìn sang, phát hiện cái thứ nhất ra đến người là một thân pháp bảo màu trắng nam tử, mang tính tiêu chí biểu trưng hắc ngân giao nhau phát sắc, lạnh lẽo dung nhan, không có một chút nào nhân khí, nhưng người một chút liền có thể suy đoán thân phận của người nọ. Chỉ là... Tầm mắt mọi người dưới đi, nhìn hần ôm cái kia một mặt huyết lại bị trói thành bánh chưng người, cảm giác thật vi diệu.

Tư Lăng cảm giác càng vi diệu hơn.

Rú rít anh, mắt mắt ném đến Trung Ương đại lục đến rồi! QAA

Lúc này bị trói thành bánh chưng lại không thể động đây Tiểu Lăng Tử vô cùng căm giận chính mình vì mao không trực tiếp ngắt đi quên đi, đều oán quái này thần kỳ tu tiên thế giới, nội tạng xuất huyết nhiều tính làm gì, xương sườn đứt đoạn mất tính làm gì, bộ ngực phá cái động tính làm gì, một viên linh đan

một giọt linh dịch liền có thể làm được. Hắn hiện tại thân thể bị thương nghiêm trọng, nguyên thần mạnh khỏe, không gặp nguy hiểm đến cần ngắt đi trình độ, vì lẽ đó chỉ có thể cực kỳ tinh táo mà đối diện những tu sĩ này quý dị ánh mắt, an ủi mình, may là hắn hiện tại còn mang Thiên Điện mặt nạ, không có tác dụng diện mạo thật sự, cũng không tính được là nhiều mất mặt.

Ân, thật sự dũng sĩ có can đảm đối mặt thảm đạm nhân sinh!

Thiên Tông phái mọi người cùng Lâm Dương đồng tình mà liếc nhìn không thể động đậy người nào đó, đẩy những cái kia Trung Ương đại lục tu sĩ quý dị ánh mắt, cùng sau lưng Tư Hàn. Đi tới một chỗ đất trống, Tư Hàn trực tiếp tung một chiếc Phi Thiên thuyền, mang theo Tư Lăng, Trọng Thiên đi vào.

Phi Thiên thuyền bay đi.

Vô cùng thăng thần dứt khoát, thậm chí không nhượng bất kỳ người có cơ hội xuất thủ.

"..."

Trương Như Hiệp đám người giương mắt nhìn, sau đó lần lượt cười khò, phỏng chừng chính mình này hiện tại lạnh tình lãnh tâm lạnh phổi liền ký ức cũng không nhiều sự đệ là quên bọn hắn, chỉ được lấy ra một chiếc Phi Thiên thuyền, mọi người cùng tiến lên Phi Thiên thuyền, chèo ở tại sau.

Phi Thiên thuyền trên, Liễu Thành Phong khá là đồng tình vỗ vỗ Lâm Dương vai, nói rằng: "Huynh đệ, thực sự là cực khổ rồi. Người sau này có tính toán gì không?"

Lâm Dương lạnh nhạt nói: "Chờ Tư tiên bối thương thể hảo sau, ta liền đi Quý Vực."

Trương Như Hiệp đám người cùng hắn cũng chưa quen thuộc, hơn nữa từ xưa tới nay, người quý cách biệt, tu hành phương thức không giống nhau, cực ít có người cùng Quý tu hồn cùng nhau —— đương nhiên cũng không phải là không có, nhưng ví dụ rất ít, biết hắn là Tư Lăng mang đến bằng hữu, bọn hắn ngược lại không hề nói gì, thấy hắn bị bỏ xuống thật đáng thương, liền tiện thể trên hắn.

Một bên khác, lên phi thuyền sau, thấy không còn người ngoài, Tiểu Yêu Liên liền bò ra ngoài, mau mau lấy ra nửa bình linh dịch uy Tư Lăng, lại dùng một linh khí chữa khỏi thân thể hắn trên ngoại thương, còn lại một lần bị cắt đứt kinh mạch, chỉ có thể dựa vào Tư Lăng chính mình khơi thông. Lần này không có lần trước nghiêm trọng, là lấy Tư Hàn cũng không có phí này công phu vì hắn khơi thông kinh mạch.

Tư Lăng uống linh dịch, xem xét mắt Tư Hàn, trong lòng cân nhắc, hắn đem Trương Như Hiệp đám người bỏ xuống, nhượng bọn hắn khác thừa một chiếc Phi Thiên thuyền, sẽ không là vì để cho Tiểu Yêu Liên ra đến, trị thương cho hắn chứ? Không có bọn hắn ở, xác thực thuận tiện rất nhiều.

Trong lòng có chút cảm động lại có chút lòng chua xót thùng sao làm?

Tư Lăng tóc dài rối tung mà xuống, dựa một chiếc giường mềm, trắng xám màu da sần đến tóc đen như mực, mặt mày như điệu, gương mặt xinh đẹp trong nháy mắt nhiều hơn một loại nhu nhược phong thái, có khác hẳn với bình thường mặt không hề cảm xúc thời lãnh diễm phong thái, tuy là người đàn ông, vẫn là nhượng người cho xem ở lại : sững sờ.

Mỹ lệ đồ vật chỉ có muốn còn mất người đều hội thương thức, Tiểu Yêu Liên không khỏi xem ở lại : sững sờ, Trọng Thiên cũng thương thức vài lần, liền Tư Hàn cũng liếc mắt nhìn, chẳng qua nhìn hắn lạnh mi mắt lạnh, cũng không biết hắn đến cùng có thể hay không thương thức, dù sao người này hiện tại không thể dùng lễ thường để hình dung, đối mặt hắn thời, Tư Lăng luôn cảm giác mình liền dài đến giống như vậy, vì lẽ đó Tư Đại ca căn bản chưa từng có đem hắn khuôn mặt này để ở trong mắt quá, nhượng hắn cực kỳ tự tại.

Tư Lăng đầu tiên là tàn nhẫn mà trừng mắt giống chó săn như thế vây quanh Tư Hàn chuyển Tiểu Yêu Liên, không chỉ có hết sức ân cần mà đem Thanh Liên điệp lấy ra pha trà, còn đưa nó không nỡ cho hắn ăn linh quả lấy ra phóng tới Tư Hàn trước mặt, quả thực là cái mọn gió bé nắng chó săn! Sau đó mới hỏi: "Đại ca, chúng ta là phải về Thiên Tông phái sao?"

Tư Hàn từ từ phẩm Thanh Liên trà, nhàn nhạt a một tiếng, liền ánh mắt cũng chưa cho cái lại đây.

Tư Lăng mi hơi hơi tức, chần chờ một chút, nói: "Đại ca, ta không cùng đi với người thôi."

Nghe nói như thế, Tư Hàn rốt cục nhìn phía hắn, cặp kia lạnh như băng mắt lạnh lẽo, tuy rằng tắt đèn như mực, nhưng là vẫn là khiến người ta cảm thấy một cổ lạnh lẽo âm trầm tâm ý, giống như trong nháy mắt bị đầy trời băng tuyết bao trùm.

Tư Lăng có chút không khỏe mà run lên dưới, vội vàng nói: "Chuyện lần này, chỉ cần có tâm người muốn tra, chẳng mấy chốc sẽ biết chân tướng, ta nếu là ở lại Thiên Tông phái, sớm muộn hội cho Thiên Tông phái mang đến phiền phức, đến lúc đó Đại ca người cũng khó làm. Hơn nữa ta cảm thấy, này Âm Hâm Thần quân sẽ không đơn giản cam chịu, lúc này lại là Ma tộc xâm lấn Thương Vũ giới thời kỳ không bình thường, dễ dàng nhượng hữu tâm nhân nắm lấy nhược điểm, đến lúc đó nếu là tùy tiện phiến động, ta liền sẽ trở thành toàn bộ Thương Vũ giới tội nhân."

Phiền phức tuy rằng chán ghét, nhưng hắn cũng không phải sợ phiền phức người, mà lại hắn tuy là Thiên Tông phái Khách Khanh Trưởng lão, nhưng cũng là cái tán tu, đi nơi nào không được? Cũng không cần thiết cho Thiên Tông phái thêm phiền phức, tương tự cũng sẽ không phiền toái nữa đến chính mình Đại ca. Lần này cùng Âm Hâm Thần quân giao thủ, nhìn thấy Tư Hàn lúc đó bị nhốt, mà lại kém một chút chịu này Phong Vân phiến một đòn, nhượng hắn kém một chút sợ hãi rồi, trong lòng rõ ràng chính mình Đại ca lại thiên tài lợi hại đến đâu, hiện tại vẫn có thể lực có hạn, tu vi đẳng cấp đặt tại ở nơi đó, hay vẫn là có không địch lại thời điểm.

Hay vẫn là đừng cho người thêm phiền phức, làm đệ đệ cũng không thể nhượng Đại ca mấy lần tam phiến vì mình đánh bạc tính mạng cứu giúp, nhân gia

lại không phải trời sinh nợ hần! Hần tâm là thịt làm, tự nhiên cũng sợ duy nhất huynh trưởng bị thương sợ hần phát sinh cái gì bất ngờ.

Nghe được Tư Lăng, Tiểu Yêu Liên kinh hoàng lên, xuýt móng vuốt nhỏ, cũng không dám phát biểu ý kiến, Trọng Thiên có chút buồn bực mà sút đuôi, đối với chính mình hiện tại quá yếu cũng có mấy phần phiền muộn, xem ra còn muốn quát roi Tiểu Lăng Từ giúp nó lại lấy ít thứ.

Tư Hàn đem chén trà thả xuống, đưa tay ở mặt lộ thấp thòm ngốc đê đê trên đầu sờ soạng dưới, nói rằng: "Không cần sợ."

Hình như mỗi lần mặc kệ hần tu vi tiến, hay vẫn là làm cái gì đúng sự tình, hần đều yêu thích mò đầu của chính mình, từ lần thứ nhất kinh sợ đến hiện tại thích ứng, Tư Lăng cảm thấy vô cùng thân thiết, sụt sụt lòng bàn tay của hần, thanh minh nói: "Ta không sợ, chỉ là không muốn cho người thêm phiền phức."

"Không phải phiền phức!"

"..."

Tư Lăng ngoác mồm lè lưỡi, nơi nào không phải phiền phức? Nhượng hần mấy lần tam phiên xuất thủ cứu giúp, còn nhượng hần một cái tu luyện cuồng kiêu trạch nam thật xa từ Nhân giới chạy đến Ma giới chính là vì tìm hần, nơi nào còn không phiền phức?

Thấy hần tựa hồ còn có lời muốn nói, Tư Hàn nhẹ nhàng mà liếc mắt nhìn hần, lại nói: "Người quá khờ, thả ở bên người an tâm!"

Tư Lăng: = O =! ! Biểu nói tới như thế bạch a, bị thương rất nặng có hay không? !

Tiểu Yêu Liên lập tức vui mừng mà cười lên, nắm quả đu đủ nhỏ kích động nói: "Đúng đúng đúng, Tư công tử quá khờ, đi theo bên cạnh đại ca khá là an tâm! Đại ca anh minh thần võ, quá đúng rồi" không cần cùng Đại ca tách ra thực sự là quá tốt rồi, Tiểu Hồng muội muội quyết định thưởng mấy viên Hóa Diễm quả cho Tiểu Lăng Từ, xem như là khen thưởng hần quá khờ nhượng Đại ca không thể không đem hần thả ở bên người

Trọng Thiên dùng hai trảo che mắt, không đành lòng xem Tiểu Lăng Từ quần ở lại: sững sờ về mặt, cảm thấy đến Tiểu Lăng Từ như vậy ngốc, nó cũng đỉnh thật mất mặt.

Tư Hàn hiếm thấy gọn gàng dứt khoát một câu nói, nhượng Tư Lăng hết thấy đều nganh ở trong cổ họng, thậm chí đem hần đưa ra muốn bay một mình yêu cầu cũng tắt cả bác bỏ đi.

Tư Hàn không để ý tới hần, nhắm mắt lại đã tọa.

Kỳ thực Tư Hàn không có nói đúng lắm, cái này người ở bên người, nhượng hần mơ hồ có loại cảm giác, cái này người vô cùng trọng yếu, mỗi lần hần mỉm cười thời điểm, khả năng tác động một loại tâm tình. Sự phụ nói, theo tu vi tiến, hần thất tình lục dục đã sắp muốn biến mất rồi, chờ hần tiến giai Hóa Thần sau, hần sẽ trở thành Thượng Cổ đến nay tới nay, hoàn mỹ nhất Huyền Băng Quyết chi chủ, nhưng là đến lúc đó, trải qua không thể xưng là người, lại có gì hạnh? Nếu là ở này cái tu tiên đại đạo trong leo lên cực đỉnh sau, nhưng vứt bỏ mình làm vì người quan trọng nhất bản năng, liền cao hứng loại tâm tình này cũng không có, bên tự mình đều không có thể cảm giác được trong đó ý nghĩa, đến lúc đó có thể hay không liền tự mình cũng đánh mất, trở thành xác chết di động? Từ từ, ngay cả mình cũng từ bỏ chính mình?

Như vậy, còn để làm gì?

Từ xưa tới nay, tu luyện (Huyền Băng Quyết) tu sĩ, từ xưa tới nay chưa từng có ai khả năng đi tới cuối cùng, đã từng nổi danh nhất một người tu sĩ, nhưng không hiểu ra sao biến mất rồi. Hay là, này chính là người môn đem (Huyền Băng Quyết) lệ vì cao nhất công pháp nhưng không bị người truy phùng nguyên nhân.

Mà cái này người, mỗi khi sẽ làm hần sinh ra một loại vi diệu tâm tình, khó mà nói rõ, nhưng cảm giác không xấu. Bởi vì đó vì hần mất tích sinh ra một loại cố ý tìm tới ý nghĩ, bởi vì đó vì hần bị thương, muốn ra tay đem hần cứu, bởi vì đó vì hần đột nhiên vờ ngơ ngẩn, mà cả ngày tâm tình đều nằm ở một loại khờ khạo trạng thái.

Vì lẽ đó, hay vẫn là thả ở bên người khá là an tâm.

Bởi vì Tư Hàn bác bỏ lý do quá làm người thấy chua xót, Tư Lăng xoắn xuýt rất lâu, vẫn không thể nào thuyết phục hần để cho mình ly khai, tâm tình có chút úc úc, chờ bọn hần đến Trung Ương đại lục một toà tu tiên thành Thiên Dao thành thời, Tư Lăng tâm tình còn không có sửa lại lại đây, thêm vào thương thể chưa được, xem ra lại như cái tính xảo dịch nát tan bệnh mỹ nam.

Vì khả năng mau chóng về Tây Cảnh, bọn hần quyết định cưới Truyền Tống trận trở lại, đây là nhất tinh thời phương pháp, chính là muốn hao chút linh thạch thôi, linh thạch thứ này, đối với ngầm tìm tới một cái linh mạch hai huynh đệ mà nói căn bản không thiếu, vì lẽ đó mọi người vô cùng thổ hào mà quyết định một đường cưới Truyền Tống trận trực tiếp đến Tây Cảnh Minh Hà thành.

Mọi người ở Thiên Dao thành ngoại rơi xuống Phi Thiên thuyền, Tư Lăng một bộ chứa quần áo màu xanh, chậm rì rì mà theo Tư Hàn đồng thời hướng về Thiên Dao thành mà đi.

Liễu Thành Phong đám người nhìn thấy cúi đầu ủ rũ theo sát sau lưng Tư Hàn người nào đó, phóng tầm mắt nhìn, hai mắt đăm đăm, mau mau thu hồi ánh mắt, đọc thầm "Sắc, tức là không".

"Tu tiểu đệ, người làm sao? Thương thể rất nặng? Không có cách nào hảo?" Không phải vậy làm gì một bộ không nhắc lên được tinh thần đáng đáp?

Tư Lăng khước miệng co giật, liếc mắt nhìn hần, đứa nhỏ này vì mao đầu là như vậy miệng thiếu đầu? Rất nhớ tẩn hần một trận. Nghĩ một đằng nói một nẻo nói: "Không có chuyện gì, chỉ là phải về Tây Cảnh, quá kích động."

"Thật không?" Liễu Thành Phong gãi đầu một cái, ăn ngay nói thật, "Có thể người đáng đáp kia, xem ra như là đạt không có ý nguyện oán phụ như thế, ai cho người khí chịu?"

"Lăn, lão tử là nam nhân!"

Hai người một đường đầu vỗ mồm tiến vào Thiên Dao thành, Trương Như Hiệp đám người ở phía sau cười trộm.

Thiên Dao thành là một toà cổ trung tu tiên thành, chẳng qua làm Trung Ương đại lục tu tiên thành, diện tích cũng là vô cùng rộng lớn, lui tới tu sĩ vô cùng nhiều, cùng nhau đi tới, bọn hần đám người kia được 100% quay đầu lại suất, chẳng qua ở phát hiện đi ở phía trước này bạch y pháp bảo tu sĩ là Nguyên Anh hậu kỳ tu vi, khiếp sợ tu sĩ cấp cao uy thế, đúng là không ai dám tới gây sự, chỉ là xa xa mà nhìn.

Mọi người phản ứng chậm mấy đập mới phát hiện, dẫn tới mọi người quay đầu lại, là còn đang nhú mày suy tư chính mình có nên hay không làm một người tùy hứng đệ đệ cho Đại ca gây phiền phức người nào đó, tuy mặc một bộ vô cùng đơn giản màu trắng chứa trường sam màu xanh, nhưng là trời sinh quyền rũ khó tự vứt bỏ a, gương mặt đó chính là trong đêm tối minh châu, không cần bất kỳ tân trang, liền đủ để sắc sỡ loá mắt.

Tư Lăng vẫn luôn không nắm mắt của mình coi là chuyện to tát, hay bởi vì thường hỗn cùng nhau Tư Hần xưa nay không để ở trong lòng, là lấy đều là lo là chính mình tướng mạo, là lấy vào lúc này thích hợp trên tâm mắt hoàn toàn không phản ứng, mãi đến tận bọn hần tiến vào Thiên Dao thành phủ thành chủ, đến Truyền Tống trận phòng khách đi công việc thủ tục thời, này trong đang ngồi một người tu sĩ, về mặt kiêu căng mà uống trà, nhìn thấy bọn hần, trước mặt liền phun ra một ngụm trà.

Trong hoàng trà tí bị đột nhiên nhảy lên cao lên sương vụ ngăn trở, này sương vụ không chỉ có không lạc, mà phản làm cho cả phòng khách đột nhiên hạ nhiệt độ, nhưng người cảm thấy một loại hàn ý.

Nguy hiểm!

Nhưng là này phun trà nam tu nhưng không hề có cảm giác, đuổi ra tay run rẩy, chỉ vào bọn hần, hai mắt nhiễm phải lửa giận.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 191: Hồng nhan họa thủy a

Này nam tu đuổi ra tay run rẩy, chỉ vào bọn hần, hai mắt dần dần nhiễm phải lửa giận.

Truyền Tống trận phòng khách cũng không có nhiều người, nhưng cũng có một chút chính chờ đợi cưới Truyền Tống trận tu sĩ, thấy thế, cũng lấy làm kinh hãi, không biết đám người chuyển này làm sao nhạ này tiểu Bá Vương. Hơn nữa này tiểu Bá Vương cũng đủ đảm, lại dám cùng Nguyên Anh tu sĩ kêu gào, đối mặt tu sĩ cấp cao, có lúc không phải người có thân phận có lai lịch, liền khả năng hoành hành vô kỵ, cẩn thận đối phương một cái khó chịu, trực tiếp đem người chém giết, nghênh ngang rời đi, muốn báo thù kẻ thù cũng không phải dễ tìm như thế.

Ở Thương Vũ đại lục, đứng ở đỉnh điểm nhất chính là Hóa Thần tu sĩ, Hóa Thần bên dưới, chính là Nguyên Anh tu sĩ. Mà tên này Nguyên Anh tu sĩ, đã là Nguyên Anh hậu kỳ, chỉ cự ly Hóa Thần kỳ chỉ thiếu chút nữa, tuy rằng cách xa một bước khả năng có người cả đời đều không vượt qua nổi, nhưng hiện tại trải qua là người tài ba, cực ít có người dám trên.

Hơn nữa đám người kia tổ hợp cũng khá là quái lạ, ngoại trừ này đầy người hơi thở lạnh như băng Nguyên Anh tu sĩ, cái khác đều vì Kim Đan kỳ tu sĩ, số lượng này vô cùng khả quan, hơn nữa còn có một cái Trúc Cơ kỳ Quý tu, rất ít gặp được có Quý tu cùng Nhân tu đồng hành.

Mọi người theo cái kia ngón tay chỉ đã qua phương hướng, rất nhanh liền phát hiện, cái kia ngón tay chỉ chính là tên kia Nguyên Anh tu sĩ phía sau màu da trắng xám, trên mặt mang theo u buồn nam tử mặc áo xanh, chờ nhìn rõ ràng mặt mũi hần, Truyền Tống trận trong đại sảnh, hô hấp dừng lại mấy tức thời gian.

Dắt đầy người sương lạnh khí, Tư Hần đi tới Truyền Tống trận phòng khách, đối với chủ trì Truyền Tống trận công nhân viên biểu thị muốn đến Trung Ương đại lục cùng Tây Cảnh chỗ giao giới tiên vực thành.

Này công nhân viên nom nớp lo sợ mà nhìn hần, lại nhìn cái kia bị người không nhìn thẳng nam tu, nuốt ngụm nước bọt, âm thanh run, "Xin mời, xin hỏi

mấy người?"

Thấy này công nhân viên một bộ muốn bắt tỉnh đi đáng thương đáng đáp, Tề Tùng Khê ôn hòa nói: "Chín người."

Công nhân viên báo một con số mục, chín người con số cần một bút khá là khổng lồ linh thạch, nhưng là tên kia Nguyên Anh tu sĩ trát cũng không nháy mắt mà ném qua đến một cái túi đựng đồ, như vậy thoải mái.

Đây tuyệt đối là đại môn phái ra đến đệ tử! Trong lòng mọi người khẳng định, cũng chỉ có những đại môn phái kia, mới hội lượng lớn linh thạch ném đi đều không nháy mắt dưới con mắt. Nghĩ xong, không khỏi vừa nhìn về phía bị người không nhìn thẳng mà tức giận đến run nam tu, chỉ thấy hán lửa giận tăng vọt, một bộ không bỏ qua đáng đáp.

"Đứng lại!"

Quát to một tiếng vang lên, này nam tu nhảy lên một cái, giây lát đi tới trước mặt chúng nhân, đem công nhân viên tay trong túi trữ vật đoạt đi, sau đó vô cùng muốn đại gia dạng mà sủy về cho đối phương, lúc này mới phát hiện phía trước cái kia bạch y như tuyết nam tu là cái Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ, mà lại một thân lạnh lẽo khí có thể dòm ngó là cái vô cùng cường đại tu sĩ, nhất thời không dám lơ đãng.

Nhìn hán không có kích động mà đem túi trữ vật sủy nhân gia trên mặt, công nhân viên nhất thời thở phào nhẹ nhõm, cảm thấy vị đại gia này vẫn tính là có chút đầu óc, không dám tùy tiện dễ dàng đắc tội người. Nhưng là, hán thả lỏng quá sớm.

"Các ngươi đứng lại, Truyền Tống trận hôm nay không mở ra!" Nam tu tức giận đem túi trữ vật ném tới.

Tư Lăng phát hiện mục tiêu là chính mình, không chút hoang mang mà tiếp được túi trữ vật, nguyên bản bởi vì xoắn xuýt mà phần thần sắc ưu buồn trong nháy mắt khôi phục bình thường, mặt không hề cảm xúc mà nhìn trước mặt về mặt không tốt mà nhìn mình nam tu, cảm theo thói quen khẽ nâng, đẹp đẽ hai con mắt hơi nghiêng, chính liến một bộ lãnh diễm cao quý đến nhường người muốn quát chết mức độ.

"Nếu gặp phải, hôm nay chúng ta có phải là nên coi một cái trọng mục!"

Theo nam tu lời này vang lên, Truyền Tống trận phòng khách đột nhiên xuất hiện hơn trăm tên Thiên Dao thành tuần tra tu sĩ, đem Truyền Tống trận phòng khách hoàn toàn vây quanh trụ.

Tề Tùng Khê đám người âm thầm cau mày, từ những này người xuất hiện có thể suy đoán ra, người đàn ông này ở Thiên Dao trong thành địa vị không bình thường, phỏng chừng cùng thành chủ có quan hệ gì đi. Đương nhiên, đang nhìn đến một bên lạnh mi mắt lạnh, không có một chút nào nhân khí Tư Hân thời, trong lòng mọi người buông lỏng, thực sự là không nhắc lên được chút nào sợ sệt tâm tình đến.

Quả nhiên có cái Nguyên Anh tu sĩ áp trận, tới chỗ nào cũng có thể hung hăng a

Tu tiên giả mạnh mẽ ký ức nhượng Tư Lăng rất nhanh liền biết trước mắt người là ai, chỉ là..."Râu mép nam, có cái gì món nợ có thể coi là? Ngươi có phải là tìm lộn người?"

Sở dĩ gọi hán râu mép nam, là nhân vì người đàn ông này cùng lần thứ nhất thấy như thế, cảm một vòng xử lý vô cùng bóng loáng mê người mỹ cần, nhượng tuổi trẻ anh tuấn mặt niền cường thành cái đại thúc tuổi trung niên, cường tráng vóc người càng làm cho hán nhiều hơn một loại thô phi khí thế. Đương nhiên, như vậy mới phù hợp hán thân phận —— giặc cướp tập đoàn Hồng Khô Lâu lão đại cháu trai, hiện tại giặc cướp tập đoàn thiếu chủ tử, Hầu Thiên Các.

Hầu Thiên Các hai mắt phun lửa, giận dữ nói: "Tim tự nhiên chính là ngươi, ngươi khuôn mặt này ta hóa thành tro đều nhận ra, nếu không là ngươi, ta hội trúng ảo thuật sao? Đừng nghĩ nói cùng ngươi vô can, nếu là cùng ngươi vô can, đối phương dùng cái gì hội một mực ở thi thuật thời điểm, tìm kiếm đối tượng là ngươi, rõ ràng là cùng ngươi kết thù, sau đó muốn mượn ta Hồng Khô Lâu tay, đưa ngươi ngoại trừ!"

Sau khi nghe xong, mọi người cuối cùng đã rõ ràng rồi, nguyên lai vị này chính là Hồng Khô Lâu lão đại cháu trai, hơn ba mươi năm trước, Tư Lăng đi Nam Hải trên đường, đen đuôi gặp phải đồng dạng đen đuôi râu mép nam, râu mép nam muốn làm một phiêu, Tư Lăng không phối hợp, trực tiếp chạy, sau đó rất nhanh Tư Lăng liền bị Hồng Khô Lâu ở các đại tu tiên trong thành phố truy nã, nói là hán giết người cướp của, cướp đoạt Hầu Thiên Các Phi Thiên thuyền, lòng dạ độc ác mà đem Phi Thiên thuyền thượng nhân đều giết. Sau đó hán vào Nam Hải, ở sát hải trong bị vây ở Luyện Thi Không Gian mười năm, chờ ra đến sau đó không lâu, Hồng Khô Lâu truy nã đã sớm rút lui không nói, chuyện năm đó cũng chân tướng rõ ràng, Hầu Thiên Các là bị người làm ảo thuật, giết người cướp của có một người khác, hán chẳng qua là đen đuôi mà bị người vu oan thôi.

Đương nhiên, ảo thuật tuy rằng mất đi tác dụng, chân tướng rõ ràng, nhưng là đối phương thi thuật đẳng cấp quá cao, Hầu Thiên Các bất kể như thế nào cũng không cách nào nhớ tới này người dung mạo, kẻ thù không cách nào tìm được, lại thật là mắt mắt, tự nhiên đem lòng tràn đầy tức giận phát tiết ở đồng dạng đen đuôi Tư Lăng trên người.

Tư Lăng gật đầu, "Ngươi phân tích đến cực kỳ."

Hầu Thiên Các cười gằn, đang muốn lại nói thời, lại nghe được tên kia dung mạo so với nữ nhân còn mỹ lệ hơn nam nhân dùng một loại tức chết người không đèn mạng ngữ khí nói: "Nói không chắc những cái kia nhân bản đến muốn tìm ngươi phiền phức, mà ta không khéo trải qua, bị ngươi liên lụy, ngươi cũng không cảm thấy ngại đến chết vẫn ta! Quả nhiên là giặc cướp Logic!"

"..."

Hầu Thiên Các trở mặt ngoạn mồm, sau đó nghiêng đầu qua chỗ khác, hỏi một bên cầm có cái chỉ tùy tùng, "A Tác."

A Tác vội vàng nói: "Lão đại, coi như hần là vô tội, nhưng là người chịu lớn như vậy oan ức, làm sao có thể dẫm ba câu mà buông tha hần? Hơn nữa người nhìn mặt của hần, người niệm lâu như vậy... Có thể là cái nữ giả nam trang nữ tu nha" âm thanh vô cùng dập dờn.

Hầu Thiên Các một mặt nghiêm túc trạng mà một cái tát quát bay A Tác, cả giận nói: "Tên tiểu tử này mang cho ta sỉ nhục, há lại là dùng chính hần liên khả năng trả lại? Hôm nay muốn giết hần lấy tiết mỗi hận trong lòng!" Một thân lệ khí tăng mạnh, nhìn về phía Tư Lăng ánh mắt giống như người chết.

Mới vừa bị quát bay A Tác đột nhiên hét thảm một tiếng, thân thể giống điều như thể nhẹ nhàng mà rơi vào truyền tống phòng khách ngoại, toàn bộ người dường như một bộ huyết thi, điếc không sợ súng.

"Là ai? !" Hầu Thiên Các giận dữ, thuộc hạ của chính mình chính mình đánh cho, người bên ngoài muốn đánh cũng phải nhìn chủ nhân!

Tư Lăng khẽ nói, "Râu mép nam, hiện tại chân tướng rõ ràng, có thể để cho đạo sao?"

Hầu Thiên Các hai mắt sâu thẳm, mi phong ngậm lệ, đột nhiên vương bát khí mở ra, chặn ở mặt trước, hai tay ôm ngực, kiêu căng nói: "Chỉ cần ta ở Thiên Dao thành một ngày, liền không cho phép các người sử dụng Thiên Dao thành Truyền Tống trận, thức thời mau chóng rời đi." Khóe mắt dư quang chăm chú vào một chỗ, thấy tùy tùng đánh thủ thế, nhất thời tự tin tăng nhiều.

Tư Lăng mất lạnh nhìn hần, đột nhiên nghiêng đầu khẽ mỉm cười, cả phòng rực rỡ, như trí tiên cảnh, Hầu Thiên Các tỏ rõ vẻ kinh diễm vẻ, bỗng nhiên trái tim vì quý, đột nhiên lùi về sau trách ra, chỉ là còn chưa đến an toàn nơi, liền bị người bóp lấy đường lui, một tổ linh phù đem hần nhốt lại, sau đó một đem linh lực ngưng tụ kiểm chống đỡ ở hần huyết thái dương trước.

Nhìn mặt không hề cảm xúc mà dùng kiểm chống đỡ hần huyết thái dương người, Hầu Thiên Các nhất thời uất ức, hận không thể ăn hần, lúc này này trương mặt xinh đẹp, xem ra không một chút nào mỹ lệ, chỉ muốn hoa bỏ ra.

Ở Tư Lăng ra tay trong nháy mắt, Liễu Thành Phong đám người đã hành động lên, đem trong đại sảnh tu sĩ chế phục đồng thời, một đạo dị băng xây lên tường đem cửa lớn vây chặt.

Có Nguyên Anh tu sĩ áp trận, Thiên Tông phái mọi người tinh thần chấn động mạnh, căn bản không ngại này quần tu sĩ, hung hăng vạn phần đem bọn hần hết thảy giải quyết. Bên ngoài đám kia đội tuần tra, cũng bởi vì dị đóng băng đường, không vào được, đang bề bọn sống sót giải quyết chặn đường dị băng. Chỉ là Nguyên Anh tu sĩ băng cũng không phải dễ dàng như vậy giải quyết.

Tô Hồng Phi đi tới công nhân viên trước mặt, dịu dàng có lễ nói: "Khả năng phiền phức khai thông Truyền Tống trận nhượng chúng ta ly khai sao?" Sau đó lại liếc nhìn bị Tư Lăng chế phục Hầu Thiên Các, cười nói: "Nghe nói Thiên Dao thành thành chủ cực kỳ sùng ái con trai duy nhất, nếu là hần ở đây có cái không cẩn thận, tin tưởng các người cũng không sống được chứ?"

Hầu Thiên Các chính là tiêu chuẩn bị Tiên nhị đại, tổ phụ là Hồng Khô Lão lão đại, lão nương là Thiên Dao thành chủ, Thiên Dao trong thành có tiếng Bá Vương. Chi tiếc, hiện tại cái này Bá Vương bị người dùng kiểm đầy đầu, bất cứ lúc nào có bị bạo đầu diệt nguyên thân nguy hiểm. Nơi này công tác tu sĩ đều là lệ thuộc vào Thiên Dao thành, nếu để cho Thiếu thành chủ xảy ra điều gì bất ngờ, bọn hần cũng không cần sống.

Công nhân viên nom nớp lo sợ, bận bịu gật đầu không ngừng. Hầu Thiên Các đang muốn đến một hồi "Muốn đầu một viên đòi mạng một cái chết cũng không thể để cho kẻ thù ly khai" lớn tiếng tuyên ngôn thời, Tư Lăng trực tiếp cầm viên linh quả ngăn chặn cái miệng của hần —— nói thế nào cũng là Thiên Dao thành thành chủ chỉ tử, cho hần chút mặt mũi đi.

Tư Lăng cảm giác mình thực sự là quá thiện lương, không uổng công hần đòi trước đương trăm năm thiện quý

Hầu Thiên Các kém một chút bị này viên so với nắm đầm còn đại linh quả cho sắc chết, sắc mặt trắng đến phát tím, nhìn phía Tư Lăng ánh mắt giống như có giết phụ đoạt thê mỗi hận.

Tư Lăng đương không thấy, mặt không hề cảm xúc mà nhìn hần, trong lòng cười gằn, quả nhiên cây hồng muốn chọn nhuộm năm, này Hầu Thiên Các không phải là dựa vào thân phận của chính mình, mới dám liên Nguyên Anh tu sĩ cũng chặn cướp, như không phải sợ hần kích động bên dưới không đầu óc khiêu khích, bị Tư Đại ca trực tiếp diệt mạng đến vô tận phiền phức, có gì biết cái này giống như tiện nghi hần? Tiểu Hồng muội muội nhưng là rất nhớ hận bọn hần lúc đó bị đánh cướp thời sự tình đây.

Công nhân viên rất nhanh liền đem Truyền Tống trận làm hao, Tư Lăng vì phòng ngừa Hầu Thiên Các làm phá hoại, trực tiếp dùng hồn lực đem hần bó thành bánh chưng, tâm tình bỗng nhiên tốt đẹp, quả nhiên không phải là mình đương bánh chưng bị vấy xem, này tâm tình chính là tốt.

Thấy Hầu Thiên Các trừng mắt Tư Lăng ánh mắt, Liễu Thành Phong đột nhiên thở dài, "Hồng nhan họa thủy a!"

Đang đứng ở trong Truyền Tống trận chờ đợi Tư Lăng nghe vậy, kém một chút sắc gần chết, trợn lên giận dữ nhìn hần nói: "Nói bậy cái gì?"

Liễu Thành Phong nói năng hùng hồn, "Nếu không là xem người khuôn mặt này, hần hội ghi nhớ lâu như vậy sao? Biết rõ người cũng là bị người lợi dụng, muốn tìm hần là kẻ cầm đầu, nhưng là hần một mực vẫn luôn ghi nhớ tìm người, chỉ một chút liền nhận ra người đến rồi..." Lải nhải miệng bị một viên linh quả ngăn chặn.

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà nhìn về phía trước.

Không biết qua bao lâu, bọn hán rốt cục bình an đến chỗ cần đến, đến tiền vực thành, nơi này có tiền vực thành công nhân viên tiếp ứng bọn hán, thấy đám người chuyển này trong có Nguyên Anh tu sĩ, cực kỳ cung kính mà cung tiễn bọn hán ly khai.

Mọi người lại một lần nữa cảm nhận được bên người có Nguyên Anh tu sĩ áp trần chỗ tốt, tới chỗ nào cũng không sợ.

Ly khai tiền vực thành sau, lần này mọi người trực tiếp lên Trương Như Hiệp Phi Thiên thuyền, hướng về Tây Cảnh bay đi.

Phi Thiên thuyền trên, Tề Tùng Khê đột nhiên nói: "Chuyện năm đó, khả năng có kỳ lạ."

Nghe vậy, mọi người bận bịu trì hoãn bước chân, không có ngay đầu tiên các tìm gian phòng nghỉ ngơi, đều dồn dập nhìn phía hán, muốn nghe một chút phân tích của hán.

Tề Tùng Khê là cái nhả nhận tỉ mỉ nam tử, rất nhiều chuyện chỉ cần có chút dấu vết, liền có thể nhượng hán suy đoán ra cái bầy, tám tầng chân tướng, vậy đại khái cùng hán am hiểu thôi diễn trận pháp, theo thói quen tính vi tính toán có quan.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Lấy hạ khắc thượng

Đối mặt mọi người chú ý lễ, Tề Tùng Khê không chút hoang mang, tao nhã ôn hoà nói: "Nguyên ta cũng cảm thấy kỳ quái, chẳng qua mười mấy năm trước nghe nói một chuyện thôi, liền cũng không kỳ quái." Nói, hán nhìn phía Tư Lăng nói: "Sau đó, chúng ta ở Ma giới thời, nhìn thấy Ma giới thiếu chủ bên người có một tên đại tướng, bản mệnh vũ khí là một thanh màu vàng trường liêm."

Trương Như Hiệp thấy hán dừng lại, nôn nóng nói: "Mắc mớ gì đến Ma tộc? Đây Ma tộc thiếu chủ cũng như vậy chán ghét, giống đánh không chết con gián, không ở Ma giới hảo hảo ở lại, lại cứ chạy đến Nhân giới đến cướp tài nguyên. Nghe nói, lần này chiến tranh, cũng là này Ma giới thiếu chủ Âm Lư Nguyệt chính mình làm ra đến. Ma giới những quý tộc kia tuy rằng mơ ước Nhân giới tài nguyên, nhưng là nhưng là chút sâu một như thế, yêu thích ngồi mát ăn bát vàng, liền đẩy ra đã tâm bưng bưng Âm Lư Nguyệt đi làm sống..."

Tề Tùng Khê mới bắt quá nói hai câu, Trương Như Hiệp liền tích lý bá rồi một đồng, có thể thấy được nàng đối với Ma tộc lần hành động này có bao nhiêu sốt ruột, không khỏi kêu một tiếng "Nhị sư tỷ", ở nàng im lặng sau, mới nói: "Kỳ thực sự tình rất đơn giản, Hầu Thiên Các thoát ly ảo thuật sau, tuy rằng không nhớ ra được này người, nhưng nhớ tới này người vũ khí, sử dụng chính là một thanh màu vàng trường đao."

Lần này, đoàn người đều rõ ràng.

"Ai, không đúng vậy, Tư đệ đệ cùng người của Ma tộc lúc trước không thù không oán, làm sao hội thiết kế ra tuồng vui này? Không phải nói rõ nhượng Hồng Khô Lâu tập đoàn cùng Tư đệ đệ đối đầu sao?" Mạc Thanh Phong không hiểu nói.

Liễu Thành Phong vuốt cằm, cười gian nói: "Hán là này Ma tộc thiếu chủ thấy Tư đệ đệ khuôn mặt đẹp, nhớ lên hay sao?"

Tô Hồng Phi cùng Vu Tuyết một cái tát đập đầu hán trên, nhượng hán chưa chút miệng đức, bởi vì nơi này có cái tự bệnh Nguyên Anh tu sĩ đây.

Ai biết Tư Lăng nhưng mặt lộ vẻ quái lạ, bị mất sắc Trương Như Hiệp nhìn thấy, lấy cùi chỏ anh em tốt mà va chạm hán, nói: "Tư đệ đệ, có phải là có ân tình khác a?"

Tư Lăng liếc nhìn Tư Hàn, lúc này Tư Hàn cũng trở về con mắt nhìn hán, tuy rằng hai mắt bình tĩnh không lay động, nhưng Tư Lăng cảm thấy hán tựa hồ cũng có chút nghi vấn đáng về. Nhớ tới hán không còn ký ức, Tư Lăng không thể làm gì khác hơn là nói: "Quả thật có ân tình, lúc trước ở Huyền Thiên Bí Cảnh thời, ta hai lần gặp phải này Ma tộc thiếu chủ, cũng hai lần nhượng hán ăn một chút thiệt thòi..."

Vì lễ đó, rất dễ hiểu, ăn như vậy "Điểm" thiệt thòi, Âm Lư Nguyệt không ghi hận Tư Lăng căn bản không khoa học, đến cái vụ oan hãm hại, mượn Hồng Khô Lâu tay ngoại trừ kẻ địch, nhiều phương tiện a, căn bản không cần tự mình ra tay, liền có thể giải quyết kẻ địch rồi. Chỉ tiếc Tư Lăng không mua món nợ, chạy đến sát hải đi tự ngược, lảng là nhượng Hồng Khô Lâu treo giải thưởng xem ra giống tắc chuyện cười thôi.

Sau khi nghe xong, đoàn người đều là rõ ràng, cuối cùng hậu trường hắc thủ nguyên lai lại là Ma tộc, đều vỗ vỗ đen đuôi Tiểu Lăng Tử vai, nhượng hán nén bị thương thuận tiện.

Tư Lăng liếc nhếch miệng, cũng không để ở trong lòng.

Chọn gian phòng nghỉ ngơi, Tư Lãng lại tiếp tục trải qua đường thương tháng ngày.

Tiểu Yêu Liên cùng Trọng Thiên lúc trước đều đồng thời theo Tư Lãng xông qua Huyền Thiên Bí Cảnh, tự nhiên cũng nhớ tới Tư Lãng hãm hại Âm Lưu Nguyệt hai việc, một cái là giúp đỡ Truyền Sư đoạt Âm Lưu Nguyệt coi trọng nuôi dưỡng hồn thảo thuận tiện giồng đánh rắn gập đầu như thế trọng thương hấn, một cái là ở cung điện dưới lòng đất trong, Trọng Thiên này đoạt Âm Lưu Nguyệt coi trọng Huyết Phách Châu, Tư Lãng thành cùng phạm.

Tư Lãng hồi tưởng một lần, cũng cảm thấy oan khuất vô cùng, rõ ràng hai thứ đồ này, đều không phải là mình nắm, nhưng là Âm Lưu Nguyệt ghi hận đối tượng nhưng là hấn, thật là quá oan uổng.

"Tư công tử đừng oan ức, chờ sau này thấy, nương chủ nhân dùng yêu lửa đốt cho hấn liền hấn cha mẹ cũng nhận không ra!" Tiểu Yêu Liên an ủi.

Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi cùng án móng vuốt biểu thị chống đỡ.

Tư Lãng bạch chứng nó một chút, hoá ra bị oan uổng người không phải chứng nó, bị Ma tộc thiếu chủ cùng Hồng Khô Lâu truy bắt người không phải chứng nó, mới sẽ nói loại này nói mát.

Từ tiên vực thành xuất phát, bay đi Thiên Tông phái, cần thời gian một tháng. Trong vòng một tháng này, Tư Lãng đều nhốt ở trong phòng, chậm rãi lấy khai thông kinh mạch, chờ về đến Thiên Tông phái thời, thương thế cũng khôi phục đến gần đủ rồi, trở ra gặp người thời, tuyệt đối là lãnh diễm cao quý trang B phạm, tuyệt đối không có lúc trước ở Thiên Dao thành thời bệnh mỹ nam hình tượng.

Thiên Tông phái vẫn là khoá sơn môn, Tư Hàn lấy ra một quả ngọc phù hướng về sơn môn trong quảng đi, sau đó không lâu, ngọc phù lại bay trở lại, đồng thời hộ sơn đại trận mở ra.

Thủ sơn môn Thiên Tông phái đệ tử nhìn thấy bọn hấn trở lại, hết sức cao hứng, dùng một loại nghênh tiếp nam thần ánh mắt nghênh tiếp Tư Hàn đám người vào cửa, một bộ kích động lại không biết nói cái gì đáng đáp, có chút định lực kém một chút, trải qua kích động đến sắp ngất đi.

Trương Như Hiệp đám người rất bình tĩnh, từ khi lần trước Tư Hàn bằng sức lực một người đem tấn công Thiên Tông phái Ma tộc tu sĩ đánh đuổi sau, nguyên bản không để ý tới cục vạ, mất lạnh không nhìn người tu luyện cuồng cùng trạch nam, trong nháy mắt trở thành Thiên Tông phái các đệ tử thần tượng nam thần, liếc hấn một cái đều cảm thấy hạnh phúc cực kỳ.

Tư Lãng âm quan sát, bình luận: Nào tàn phần lại gia tăng rồi!

Lâm Dương mặc mặt, vô cùng bình tĩnh theo sát sau lưng Tư Lãng, tự từ khi biết Tiểu Lãng Từ sau, bắt luận xảy ra chuyện gì, hấn đều khả năng bình tĩnh.

Mọi người về đến Thiên Tông phái, tự nhiên trước tiên muốn đi bái kiến chương môn Thanh Nguyên chân quân, liền hướng về Thánh Đình phong bay đi.

Từ bọn hấn vào sơn môn thời, Thanh Nguyên chân quân phải tin tức, đang ngồi ở Lăng Tiêu điện trong chờ bọn hấn, đối với bọn hấn trở về, hết sức vui mừng, đồng thời cũng rất vui mừng bọn hấn tu vi tiến thêm một bước. Làm chương môn, ngoại trừ tu vi muốn cao, tính cách cũng phải hảo công chính khả năng bao dung, không phải là mình thân truyền thân tử, cũng nắm bọn hấn đương đệ tử thân truyền đối xử, bao dung tâm như là biển quảng đại, vì lẽ đó vô cùng bao dung bọn hấn ở bên ngoài chung quanh gặp rắc rối hành vi.

Hàn huyền một chút sau, Thanh Nguyên chân quân ánh mắt rơi vào Tư Lãng trên người, cười nói: "Người rốt cục trở lại, này một đường cực khổ rồi."

Tư Lãng trong lòng vì nhảy, trên mặt nhưng co quắp mặt, áy náy nói: "Đa tạ chân quân quan tâm." Sau đó đem Lâm Dương kêu đến, thuyết minh Lâm Dương tình huống, nói rằng: "Chờ quá một thời gian, ta vị bằng hữu này thì sẽ đi Quỷ Vực, mấy ngày nay muốn quấy rầy Thiên Tông phái."

Thanh Nguyên chân quân cười nói: "Vừa là bằng hữu của ngươi, tại sao quấy rầy, tự nhiên là hoan nghênh."

Tư Lãng hiềm thấy cười cợt, lại khiêm tốn mấy lần. Kỳ thực hấn biết, nếu không là xem ở Tư Hàn mặt mũi, đâu có thể nào nhượng cái Quỷ tu trực tiếp tiến vào Thiên Tông phái sơn môn? Cho nên nói, có một thiên tài Đại ca, làm đệ đệ chính là hạnh phúc a, có cái gì hấn đều đây.

Lại hàn huyền một lúc sau, Thanh Nguyên chân quân liền nhượng Trương Như Hiệp đám người đi bái thấy sư phụ của bọn họ Thanh Ngọc Thần quân, đem Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi hai người lưu lại.

Mấy người lại đi tới Bách Luyện phong, đường trên gặp phải rất nhiều biết được bọn hấn trở lại mà dón dập lại đây cùng bọn hấn chào hỏi Thiên Tông phái đệ tử. Tư Lãng nhận ra người không nhiều, cùng Lâm Dương hai cái chúi ở phía sau cùng, chẳng qua nhìn thấy Tư Đại ca đối với những sư đệ kia sư muội thành an thì lễ, liền cái ánh mắt đều không đã cho đến, quả thực lãnh diễm cao quý, băng tuyết sương nhan, nhưng không có người lưu ý, vẫn là ý cười dịu dàng, Tư Lãng cùng Lâm Dương không khỏi cảm khái người này so với người khác chính là tức chết người, nếu là bọn hấn như vậy làm việc, sợ là sớm đã bị thóa mạ trang B thích ăn đòn.

Đi tới Bách Luyện phong, Bách Luyện phong như trước, chẳng qua là ban đầu đồng tử trải qua lớn rồi, đã biến thành Trúc Cơ tu sĩ, duy nhất bất biến chính là, hay vẫn là theo thói quen dùng Quyển Phong thuật đem trên mặt đất lá khô cho cuốn đi, lại một cái Hỏa Viêm thuật đem lá khô đều đốt cháy, cuối cùng đem quảng đến bên dưới ngọn núi, cho bên dưới ngọn núi linh thụ thêm chút phân.

Nhìn thấy bọn hấn trở lại, đệ tử kia vô cùng vui mừng, giọng nói lớn liền kéo: "Thần quân, mấy vị chân nhân trở lại."

Vừa mới nói xong đây, Đại sư huynh Nghiêm Hạo một con gió tự mà quất trở lại, nhìn thấy bình an trở về sư đệ mọi môn, vừa mừng vừa sợ, mọi người

dồn dập kêu la lên, sau đó mồm năm miệng mười mà nói chuyện, đồng thời hướng về Thanh Ngọc Thần quân động phủ đi đến.

Mới vừa đi vào động phủ phòng khách, Tư Lăng liền cảm giác được một cỗ áp lực kéo tới, nhưng hắn kém một chút không hăng hái mà chân mềm nhũn, ám nhìn tới, đã thấy mặt lạnh Thanh Ngọc Thần quân ngồi ở chủ vị, tầm mắt nhàn nhạt quét tới, rơi xuống trên người mình thời, Tư Lăng rõ ràng cảm giác được một luồng nhăm vào chính mình uy thế, còn có Thanh Ngọc Thần quân có chút ánh mắt khác thường, hoàn toàn không xa lạ gì.

Lại một lần nữa đối mặt Hóa Thần tu sĩ, Tư Lăng vẫn như cũ cảm giác được loại kia đẳng cấp uy thế, cứ việc Thanh Ngọc Thần quân trải qua tận lực mà thu lại, lại làm cho trong lòng hắn phát lạnh.

Mọi người dồn dập tiến lên hành lễ, Thanh Ngọc Thần quân khoát tay áo một cái, nhưng bọn hắn ngồi xuống, sau đó bán là vui mừng bán là tức giận bắt đầu rồi huấn đồ. Ngoại trừ Tư Hàn, mỗi người đều bị huấn đến như con thỏ như thế lui đầu vô cùng ngoan ngoãn, nhưng Tư Lăng trong lòng buồn cười. Lâm Dương cũng sùng bái mà nhìn Tư Đại ca, Tư Đại ca khả năng ở Nguyên Anh tu sĩ uy thế giáo huấn, vẫn là thẳng tắp sống lưng, quả thực là lấy hạ khắc thượng điển phạm a

Không phải ai đều có thể như vậy lạnh như băng nhìn sư phụ răn dạy chính mình, răn dạy đến không biện pháp mức độ.

Huấn đồ từ sau, Thanh Ngọc Thần quân phương thu lại uy thế, cùng Tư Lăng nói rồi mấy câu nói mang tính hình thức, liền nhưng bọn hắn ly khai.

Ly khai Bách Luyện phong, Tư Lăng ám lau mồ hôi, mang theo Lâm Dương bay đi Thanh Hà phong.

Ly khai hơn ba mươi năm, Thanh Hà phong trên lúc trước gieo xuống linh quả thụ dài đến càng ngày càng hảo, trái cây như nước trong veo, tuy rằng trên cây linh quả nhìn khả năng thường bị người đánh cắp ăn, nhưng cũng có thể nhìn ra thường xuyên có người lại đây tưới nước hộ lý vết tích, hẳn là tri kỷ bảo mẫu Nghiêm Hạo an bài đi.

Tiến vào giữa sườn núi động phủ, Tư Lăng một cái Trừ Trần thuật đem động phủ thanh lý một lần, bày lên Cửu Chuyển Linh trận.

Không có người ngoài ở, Tiểu Yêu Liên chờ đều bò ra ngoài, Trọng Thiên nhảy đến giường đá trên, triều Tư Lăng gào gào kêu, Tiểu Khôi cũng lú lo mà gọi, không cần Tiểu Yêu Liên phiên dịch, Tư Lăng cũng biết chúng nó lại đang gọi đói bụng muốn ăn.

Lướt một cái, Tư Lăng đem Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi đá ra ngoài, nhưng chúng nó đi bên dưới ngọn núi sẵn sẵn chính mình muốn ăn con mồi trở lại, sau đó rót ấm Thanh Liên trà, cùng Lâm Dương mặt đối mặt ngồi xuống, thương nghị Lâm Dương đón lấy hành trình.

"Nghe nói qua trận, Thiên Tông phái muốn đại đặt tại yến hội thông cáo Thương Vũ giới, Thiên Tông phái nhiều một vị Hóa Thần tu sĩ." Tư Lăng cup mắt xuống nói rằng: "Chờ yến hội qua đi, ta liền đưa ngươi đến Quý Vực, đến lúc đó ngươi hảo hảo tu luyện a, sau đó có cơ hội, chúng ta lại cùng đi rèn luyện."

Lâm Dương khẽ mỉm cười, nói: "Yên tâm, tất nhiên sẽ không lại cản trở." Vì lẽ đó ngươi cũng không nên mỗi lần đều sẽ hắn đương điều như thế nhẹ nhàng.

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà nhìn hắn, nhấp một hớp Thanh Liên trà, coi như không nghe hắn ám chỉ.

Chờ Tư Lăng đám người sau khi rời đi, Thanh Ngọc Thần quân liền bắt đầu rồi giải đồ đệ môn ở bên ngoài rèn luyện thời trải qua sự tình, sắc mặt nhàn nhạt, mãi đến tận nghe được bọn hắn ly khai Ma giới thời gặp phải vị kia Ma giới Âm Hâm Thần quân, không nhịn được liếc nhìn Tư Hàn.

Tư Hàn mí mắt đều không liếc một cái, vô cùng bình tĩnh.

Thanh Ngọc Thần quân lại cảm thấy dạ dày không thoải mái, rất nhớ lại huấn một huấn đồ đệ, nhưng là chiều này đối với những khác năm cái hữu dụng, đối với này một cái hoàn toàn vô dụng. Nhắc tới cũng bị thương, tuy rằng có cái đệ tử thiên tài rất có mặt mũi, nhưng là giáo hội đồ đệ liền phải chết đối sư phụ, hắn cái này làm sư phụ, lại không nỗ lực liền muốn bị đồ đệ cho đuổi theo, đến lúc đó nhiều thật mất mặt, cái này cũng là vì sao hắn nhàn tản độ nhật mấy trăm năm, rốt cục quyết định tiến giai Hóa Thần nguyên nhân.

Mà càng bị thương chính là...

"Cái gì? Ngươi muốn bề quan xung kích Hóa Thần?"

Thanh Ngọc Thần quân hai mắt trừng trừng, cái gì tu sĩ cấp cao hàm dưỡng trong nháy mắt hóa thành hư vô, tay run run chỉ chỉ hắn.

Tư Hàn nhàn nhạt nhìn hắn, hắc ngân giao nhau phát thẳng tắp mà xuống, mắt lạnh lẽo lạnh nhạt, không có một chút nào tâm tình, nhìn lại như đối mặt một khối không có một chút nào nhân khí hàn băng.

Thật vất vả cảm thấy ở đệ tử thiên tài trước mặt tìm về sự tự tin, mới lên cấp giai Hóa Thần tu sĩ Thanh Ngọc Thần quân, lại một lần nữa cảm giác được có cái đệ tử thiên tài bị thương.

Thanh Ngọc Thần quân vì đệ tử thiên tài, muốn ra hôn chiêu Thiên Tông phái hội rất náo nhiệt

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 193: Không công một đoàn

Bách Luyện phong trong động phủ, Trương Như Hiệp đám người sớm đã ly khai, chỉ còn dư lại hai thầy trò mặt đối mặt.

"Người chắc chắn chứ?" Thanh Ngọc Thần quân lại một lần nữa hỏi.

Trả lời hắn, là đệ tử đắc ý nhất khẳng định ánh mắt, lạnh lẽo chứa sắc, không có một chút nào tâm tình, Thanh Ngọc Thần quân trong lòng hơi lạnh lẽo, nghĩ đến đáng sợ nhất kết quả, lẽ nào (Huyền Băng Quyết) đã bị hắn tu luyện đến cảnh giới đại thành, chưa đạt Hóa Thần cảnh giới, thất tình lục dục đã mất?

Không lại nắm giữ bức này thế tục tình cảm, liền sẽ không có sự kiêng dè, có thể chuyển tâm tu luyện, không được xuất bản sự tình.

Chỉ là, Thanh Ngọc Thần quân rành rẽ nhất, hắn tốc độ tu luyện quá nhanh, quả thực đến một loại kinh hãi thế tục mức độ, hơi không cẩn thận, thì sẽ phá hủy chính mình. Là vậy, mười lăm năm trước, bởi vì Ma tộc đánh tới Thiên Tông phái, Tư Hàn trùng hợp về sư môn thời, dựa vào sức lực một người phá giải Ma tộc thế tiến công, nhưng cũng bởi vì tiên khí Trần thế cảnh, miễn cưỡng đem hắn tu vi xách đến Nguyên Anh hậu kỳ, chỉ thiếu chút nữa, liền có thể tiến giai Hóa Thần. Sợ thật vất vả bồi dưỡng được đến đệ tử phá hủy chính mình, hắn cùng mấy vị sư huynh đệ đồng thời liên thủ, đem hắn tu vi áp chế ở Nguyên Anh hậu kỳ một trăm năm, này một trăm năm bên trong, nhượng hắn rất thể ngộ Thiên đạo lòng người, nhượng tâm tình đuổi tới tu vi, để tránh khỏi tâm tình theo không kịp tu vi, tương lai xảy ra điều gì sai lầm.

Lúc đó Tư Hàn cũng không có phản đối, thậm chí có thể nói bằng tuyệt bình thường người, đối với bất cứ chuyện gì có thể không thể có chút ít, ở hắn trần thuật lợi hại quan hệ sau, ngược lại nghe lời mà đáp ứng áp chế tu vi một trăm năm. Duy nhất không nghe lời chính là, trở lại một chuyển, đi Tàng Thư Các tìm chút tư liệu, sau đó lại đi khắp thế giới tìm kiếm hắn ngọc đệ đệ...

Chờ chút!

Thanh Ngọc Thần quân đột nhiên nhớ tới, còn có một cái mầm họa tồn tại, ánh mắt hơi lạnh lẽo, nhìn nam tử trước mặt.

Hắn tựa hồ không cảm giác được người bên ngoài tâm tình, vẻ mặt vững vàng không gợn sóng, bất luận thế tục khó lường, thương hải tang điền, bất động một mi, phảng phất siêu thoát ở thế tục ở ngoài, lại phảng phất hòa vào này trong thế giới trần tục, cũng lại không cảm giác được cái này người tồn tại.

"Hàn Nhi, ta không tán thành!" Thanh Ngọc Thần quân nghiêm túc nói, hắn thường ngày tuy rằng đối với này mấy cái đồ đệ vui cười tức giận mắng, nhưng việc quan hệ bọn hắn tiền đồ, vẫn luôn là cái tận chức sư phụ, "Lần trước chúng ta liền cùng người đã nói, (Huyền Băng Quyết) mặc dù là cao nhất công pháp, nhưng rất nhiều thiếu hụt, tu hành quá nhanh, bất lợi cho sau đó phát triển. Ta hi vọng, người khả năng đi được càng xa, hơn không bởi vì trước mắt chi lợi, uống đoạn ngày sau tu hành."

"Không biết." Hắn trả lời, âm thanh lạnh nhạt, nhắc xoay tay một cái, một viên hàn khí uy nghiêm đáng sợ huyền thạch ra hiện tại trong tay, nhạt tiếng nói: "Có nó phụ trợ, khả năng tiêu một hai."

Thanh Ngọc Thần quân giật nảy cả mình, "Nhưng là Huyền Băng thạch?" Nghe nói Huyền Băng thạch ở Thượng Cổ thời kỳ cũng đã biến mất thiên tài địa bảo, nhân gian khó tìm, ở bọn hắn tới nói, này trải qua là đồ vật trong truyền thuyết. Không khỏi miệng thiếu mà hỏi một câu: "Nơi nào đến?"

Sau đó, Thanh Ngọc Thần quân nhìn thấy nguyên bản không có chút nào nhân khí, giống khối băng sơn như thế tiểu đồ đệ trong mắt gợn sóng lóe lên, tuy rằng trong nháy mắt biến mất, nhưng thanh thanh sở sở mà bắt lấy, sau đó nghe được hắn trả lời: "Tư Lăng cho."

Thanh Ngọc Thần quân khoe miệng co giật, lại là Tư Lăng! Lại là Tư Lăng! Quả nhiên thực sự là Tư Lăng!

Này Tư Lăng đến cùng có cái gì tốt? Không nói hắn lai lịch có vấn đề, khả năng cùng hắn đều không phải đồng nhất cái mẹ sinh, căn bản không phải anh em ruột, không có huyết thống liên hệ, dùng cái gì như vậy ghi nhớ? Liền mất trí nhớ cũng khả năng bởi vì một cái tên mà lên phản ứng. Hiện tại, vốn cho là thất tình lục dục hắn là đã biến mất rồi, nhưng có thể bởi vì đề cập một cái người, mà có tâm tình chấp chôn... Xem ra tình huống so với tưởng tượng trong phức tạp.

Chẳng qua, Thanh Ngọc Thần quân vẫn là lắc đầu, nói: "Tuy có Huyền Băng thạch, nhưng là vì sư vẫn là không đồng ý người liễu lĩnh. Chẳng lẽ..." Hắn theo dõi hắn, "Người có không phải được không có thể nguyên nhân."

Tư Hàn nhìn hắn, nhàn nhạt nói: "Àn, Tư Lăng kẻ địch rất cường đại."

Quả thực hắn nương thành thực rồi!

Thanh Ngọc Thần quân lần này thật sự muốn giết, nỗ lực kiềm chế khóe miệng co giật cảm, nói: "Người chỉ là đại ca hần, không phải hần cha! Huống hồ tu tiên chi đạo, mọi người có mọi người duyên pháp, người khả năng bảo vệ hần nhất thời, khả năng bảo vệ hần một thế? Lấy người tư chất, người rất nhanh liền có thể phi thăng thượng giới, đến lúc đó hần phong chừng còn ngưng lại tại hạ giới trong, thiên đạo pháp tắc ràng buộc, người không thể ở lại hạ giới chờ hần cường đại đến không người nào có thể khi. Đến lúc đó, không có người che chở, hần làm sao bây giờ?"

Đối với sự phụ ân cần giáo dục, Tư Hàn tự nhiên hiểu, vì lẽ đó hần mới sẽ ở Ma giới thời lợi dụng Vô Tận Chi Hải huấn luyện Tư Lăng bên người này mấy con yêu thú, chúng nó còn quá nhỏ yếu, gặp phải hơi cường chút tu sĩ, căn bản không phải là đối thủ. Mà lại Trọng Thiên ngưng cuồng kiêu căng, bụi điều chỉ biết hộ chủ, thô bạo vô lý, dễ dàng gây thành đại họa, hơi không cẩn thận thì sẽ liên lụy Tư Lăng.

"Vì lẽ đó, người không cần như vậy, nên nhượng chính hần tu hành, đối mặt mình chính mình nhân quả, như vậy mới lợi cho hần tu hành." Người cũng không cần giống làm cha như thế đi theo đệ đệ phía sau cái mông bảo vệ hần cả đời.

...

Chờ Tư Hàn sau khi rời đi, Thanh Ngọc Thần quân chống ngách, suy thần chính mình lao lực mệnh, rõ ràng đều đã kinh tiến giai Hóa Thần, được cho là Thương Vũ giới đỉnh cấp tu sĩ, nhưng là vì sao hay vẫn là nhiều như vậy buồn phiền? Sớm biết lúc trước thì không nên thu nhiều như vậy đồ đệ, đều là đòi nợ.

Giữa người và người ràng buộc, xưa nay chú ý nhân quả. Thanh Ngọc Thần quân tổ biết Tư gia huynh đệ nhân quả ở Tư gia thời trải qua liên tiếp, e sợ ở Liễu Hàn Nhi qua đời trước, đối với mới có hai tuổi nhi tử căn dặn, nhượng hần chỉ kỳ có khả năng mà bảo vệ duy nhất đệ đệ thời, hần liền nhớ ở trong lòng. Nay nhân quả ràng buộc không cách nào lập tức chặt đứt, như vậy chỉ có thể một lần nữa chế tạo ràng buộc nhân quả. Hần cũng không thể nhìn đồ đệ này tự mình hướng đi không biết tiền đồ, phá hủy chính mình. Vì đồ đệ này, liền do hần tới làm cái người xấu cũng không thường không thể.

Cụp mắt suy tư một chút, Thanh Ngọc Thần quân phút chốc đứng dậy, vung tay lên, xé rách không gian trực tiếp vượt tiến vào.

...

Lăng Tiêu điện trong, Thanh Nguyên Thần quân chính nhắm mắt suy tư, đột nhiên cảm giác được không gian rung động, phủ vừa mở mắt, liền nhìn thấy sư đệ Thanh Ngọc chân quân từ vết nứt không gian đi ra, sợ đến kém một chút chửi ầm lên.

Thanh Ngọc Thần quân cũng không để ý hần sắc mặt khó coi, vội vàng nói: "Sư huynh, sư đệ muốn mời người bang cái việc nhỏ."

Thanh Nguyên chân quân nỗ lực kiềm chế lại bạo miệng thô kích động, giả vờ thanh đạm nói: "Ở người nơi này, chưa từng có việc nhỏ, chỉ có đại ân."

Thanh Ngọc Thần quân cười ha ha, không chút phật lòng, đem mấy cái túi trữ vật lấy ra, nói rằng: "Đây là ta này mấy cái chẳng ra gì đệ tử từ Ma giới thu thập được tài nguyên, giao cho môn phái, người nhìn xử lý đi."

Thanh Nguyên chân quân nguyên bản cũng không để ý, đương thần thức đảo qua trong đó một cái túi đựng đồ, nhất thời lấy làm kinh hãi, "Sao có như thế nhiều cao giai linh thảo? Hơn nữa có chút đã là Thương Vũ giới thất truyền." Những này có thể so với Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi mang trở lại đồ vật càng có giá trị, có chúng nó, không chỉ có thể bồi dưỡng được càng nhiều cao giai linh thảo, còn khả năng chế tạo càng nhiều Thượng phẩm linh đan.

Linh đan đối với một môn phái phát triển tới nói, vô cùng trọng yếu, tu sĩ tu luyện không thể rời bỏ linh đan, hàng năm Thiên Tông phái ngoại trừ bản phái chính mình cung cấp linh đan ngoại, còn muốn hướng về Đan Phủ tông mua tiến vào bút lớn linh đan, ngoại trừ thường dùng, còn có một chút là cao giai linh đan, nhưng là Đan Phủ tông nhưng bình thường không sẽ bán ra, để cho bản phái sử dụng. Đan Phủ tông cũng không phải ngốc, cao giai linh đan tác dụng quá nhiều, nói một cách đơn giản, nếu là một cái trung đẳng môn phái nắm giữ một nhóm cao giai linh đan, khả năng miễn cưỡng mà nhượng một cái trung đẳng môn phái ngàn năm mấy chục năm liền có thể chen vào nhất lưu môn phái. Vì lẽ đó, cao giai linh đan bình thường là hạn bán, mà lại có linh thạch cũng không mua được.

Thiên Tông phái tuy có chính mình luyện đan đường, nhưng là Tây Cảnh hoàn cảnh ác liệt, bồi dưỡng linh thảo không dễ, hơn nữa rất nhiều linh thảo đều diệt tuyệt, làm cho rất nhiều môn phái truyền xuống phương pháp luyện đan cũng vô dụng. Nhưng là, nếu là nắm giữ đám này linh thảo, này ý nghĩa liền không giống nhau.

Thanh Ngọc Thần quân giả vờ vô tình nói: "Là ta gia Hàn Nhi ở Ma giới trong được, đều đưa tới."

Kỳ thực những linh thảo này là Tư Lăng đám người ở Vô Tận Chi Hải đáy biển Phật môn bên trong tiểu thế giới đào, này lúc mặc dù mỗi lần dạng chỉ đào một cây, nhưng không chịu nổi bọn hần có cái nghịch thiên máy nói dối —— Yêu Liên, nắm giữ một linh khí Tiểu Yêu Liên trời sinh chính là cái thực vật chuyên gia, linh thảo loại đến Hồng Liên không gian trong sau, liền bắt đầu dùng một linh khí thúc, tuy rằng giảm thiểu chúng nó thành thời gian dài, nhưng hiệu quả tác dụng nhưng không chút nào thiếu, thậm chí so với bên ngoài sinh trưởng linh thảo hoá trang còn tốt hơn.

Về Thiên Tông phái trên đường, Tiểu Yêu Liên đem thúc một nhóm linh thảo lấy ra, số lượng cũng không ít, đem giao cho Tư Hàn, nhượng hần giao cho Thiên Tông phái, cũng coi như là Tư Hàn chuyển này đến Ma giới thu hoạch, nhượng sư môn trưởng giả biết, hần đi Ma giới có thể không chỉ cần đi tìm đệ đệ, còn tìm đến rất nhiều thứ hữu dụng nộp lên cho sư môn.

Những này hai người đều không biết, cho rằng thực sự là Tư Hàn chính mình làm ra, Thanh Nguyên chân quân nhìn hần nỗ lực kiềm chế cong lên khóe miệng, không khỏi có chút buồn cười.

Thu rồi hồi lộ phẩm, Thanh Nguyên chân quân hết sức tốt nói chuyện, tuy rằng đối với Thanh Ngọc Thần quân thỉnh cầu hơi kinh ngạc, chẳng qua ở phân

tích của hần dưới, cũng cảm thấy có thể được, liền đáp ứng rồi.

Nói xong việc này sau, bắt đầu nói một chuyện khác.

"Thành Phong bọn hần trải qua nói cho ta, ta hoài nghi này Tư Lăng khả năng nắm giữ Ma tộc huyết thống." Thanh Nguyên chân quân trầm giọng nói, "Nếu là việc này vì thật, đều sẽ cho Thiên Tông phải mang đến tai nạn khó có thể tưởng tượng."

"Cũng không nhất định." Thanh Ngọc Thần quân đứng là có chính mình kiến giải, "Lúc đó Vệ Quan Nhai không phải nói, Tư Lăng là hần một cái bạn cũ con mồ côi sao? Chỉ cần có Vệ Quan Nhai lời này, dù cho người môn có hoài nghi, cũng sẽ không mù quáng ra tay."

"Hần há có thể tin?" Thanh Nguyên chân quân trầm giọng hỏi.

"..."

Thấy sư đệ cũng không đáp lại được, Thanh Nguyên chân quân thở dài, đây rốt cuộc làm người phải có nhiều thất bại, mới có thể làm cho người nghe được danh tự này sau, lập tức ôm thái độ hoài nghi.

Hai người rất nhanh lược mở cái này người không đề cập tới, chuyển tới đề tài chính trên, "Nếu là biện pháp ổn thỏa, chỉ cần trực xuất Tư Lăng ra Thiên Tông phái, hần vốn là tán tu, mà lại cùng Thiên Tông phái can hệ không lớn, phiền phức ở chỗ, Hàn Nhi tuyệt đối sẽ không đáp ứng cách làm như vậy."

Nghe vậy, hai người đồng thời mặt mày ủ rũ, không biết nên làm gì.

Có cái ký thác thắm thiết chờ đợi đệ tử thiên tài, là hạnh cũng bất hạnh.

Một lát, Thanh Ngọc Thần quân nói rằng: "Kỳ thực, lấy Hàn Nhi hiện tại tu vi, đúng là không ai dám trêu chọc. Tiến giai Hóa Thần sau, tâm tình không giống nhau, mới hiểu rõ một ít chuyện. Hiện tại, ta rốt cuộc biết vì sao Thương Vũ giới trong, những cái kia Hóa Thần tu sĩ không phải đến nguy hiểm cho Thương Vũ giới sinh tồn đại sự mới sẽ ra mặt, thời điểm khác, mặc kệ bọn tiểu bối huyền ảo như thế nào kịch liệt cũng sẽ không ra tay. Lần này Ma giới xâm lấn Thương Vũ giới, nếu là Hóa Thần tu sĩ ra tay, sớm đêm bọn hần chạy trở về, có thể đến đến nay, vẫn là phóng túng, cũng là có nguyên nhân này. Sư huynh, nếu là Tư Lăng thân phận bại lộ, ngược lại không cần quá lo lắng, cùng cấp bên trong, Hàn Nhi là vô địch, nếu là có người dám đến nắm việc này nói hạng, Hàn Nhi sẽ không đứng nhìn bàng quan."

Thanh Nguyên chân quân văng trăn hơi nhú, trầm ngâm chốc lát, không nhìn được nói: "Xem ra, người nói biện pháp là có thể được, Hàn Nhi biến thành đáng đáp như vậy cũng không biết là phúc là họa, lại thêm một cái khả năng tác động hần tâm tình Tư Lăng, hay vẫn là sớm cho kịp chặt đứt này nhân quả ràng buộc đi."

*****

Cũng không biết mình cùng Đại ca tình huynh đệ nhượng người cho rằng có nguy hại Tư Lăng ở Thanh Hà phong trong bận việc cho hai con yêu làm ăn, sợ có người tới cửa đến sư ất, vô cùng tiểu tâm nhân mà đem Cửu Chuyển Linh trận đóng lại, không để ý tới bên ngoài các loại hô hoán.

Lâm Dương lại một lần nữa thấy được này quần ngọc xoa thổ hào cùng xa xỉ trình độ, trải qua đến nhượng người co giật không thể mức độ, bọn hần kẻ tham ăn công lực nâng cao một bước, cũng không biết ngày nào đó bọn hần có thể hay không vì ăn, gan to bằng trời làm ra loại nào sự tình đến.

Cảm thấy có chút không ổn, khả năng chính mình cũng phải đi tới Tư Lăng đen đuôi con đường.

Quý tu ở xoắn xuýt, Tư Lăng cũng tương tự ở xoắn xuýt.

Bởi vì Tư Lăng lúc trước bị thương, cũng ở chạy đi, vì lẽ đó hai con yêu có đã lâu chưa từng ăn đồ vật, Tư Lăng đưa chúng nó đá đến bên dưới ngọn núi đi săn bắn, ai biết này hai con tham ăn, lập tức đi giết vài chỉ lại phi lại lớn yêu thú trở lại, mắt ba ba nhìn chính mình, biểu thị lần này cần ăn cái đủ.

"Gào gào gào! !"

"Lú lo thu! !"

Đang muốn xử lý như thế nào Tư Lăng nổi nóng mà mắng, "Lại gọi lão tử liền bỏ gánh không làm."

Hai con yêu trong nháy mắt cảm miệng, cẩn thận từng li từng tí một mà ngồi xổm một bên, không còn dám hé răng —— đương nhiên, cao ngạo Trọng Thiên đại gia không cho là mình là sợ, chẳng qua là cảm thấy hần là cho Tiểu Lăng Từ một bộ mặt, chờ ăn no lại trừng trị hần, dĩ nhiên dám to gan cùng nó sặc tiếng, Tiểu Lăng Từ là gan quá béo tốt, giáo này huấn một tý.

Đang lúc này, đột nhiên chính ở gần linh quả Tiểu Yêu Liên lên tiếng, "Tư công tử, Đại ca ở bên ngoài đây."

Sau khi nghe xong, Tư Lăng vội vàng đem trận bàn giao cho Tiểu Yêu Liên, nhượng nó mở ra đại trận, thả Tư Đại ca đi vào.

Tư Hàn lúc tiến vào, Tư Lăng trải qua nghĩ kỹ ngày hôm nay làm cái gì, hần phải cho này quần không có kiến thức hương ba yêu thú làm một đạo thêm mù chúng nó yêu mất ăn ngon đồ vật —— nướng lạc đà!

Đương nhiên, những này yêu thú giống không có lạc đà, nhưng có một con cùng lạc đà không chênh lệch nhiều Mẩu Ngưu Thú, coi như là nướng Mẩu

Ngư Thủ đại yến hảo.

Nghĩ kỹ sau, Tư Lăng hướng về chính mình Đại ca cười nói: "Đại ca ngưoi đến rất đúng lúc, ta muốn làm một đạo nướng Mẩu Ngư Thủ bữa tiệc lớn, tuyệt đối rất mỹ vị."

Tư Hàn còn không phản ứng, một cầm một thú hai con yêu trái qua không hăng hái mà bắt đầu hấp lưu lên ngum nước.

Lâm Dương & Tư Lăng: =__=! Biểu như thế mắt mặt a, các ngưoi Viễn cổ đại yêu thú cùng Thần điều tôn nghiêm đâu? Đều cho chó ăn sao?

Tư Lăng trước tiên giải phẫu một con yêu thú, nhưng Lâm Dương đi nấu canh, để nghỉ một lúc ăn thịt quá nhiều giải chán, thậm chí vô cùng xa xỉ mà cầm vài cây cao giai linh thảo làm phối liệu——Quý tu xem trong tay cao giai linh thảo, lại một lần nữa lặng lẽ không nói gì——sau đó đem xử lý tốt vật liệu bắt đầu khởi công.

Trứng là ở Ma giới trong đảo trên Tiểu Khôi đi trộm Huyền Quy điều trứng, trước đem nó đun sôi, sau đó nhét vào Lân Quang Ngư trong bụng, lại đem ngư nướng thức ăn sau, đem nhét vào một con giống đà điều lớn bằng gà cảnh trong bụng, lại lần nữa nướng chín sau, nhét vào có vẻ như linh dương yêu thú trong bụng, linh dương nướng chín sau, cuối cùng nhét vào Mẩu Ngư Thủ trong bụng, tiến hành cuối cùng nướng.

Tuy rằng trong tài liệu là có chút không ra ngô ra khoai, thế nhưng mùi vị trên, tuyệt đối muốn so với đời trước nhìn thấy nướng lạc đà toàn yển thân thiết ăn. Chậm rãi, Mẩu Ngư Thủ bắt đầu nhỏ xuống dầu mỡ, Tư Lăng mang tương điều hảo xì dầu lấy ra vuốt đến Mẩu Ngư Thủ trên người. Đây xì dầu cũng là dùng các loại linh quả cùng linh thảo ma thành phần mật chế tác mà thành, chúng nó mùi vị rót vào thịt trong, thêm một loại không nói ra được mùi thơm ngát, rất nhanh mà, trong không khí toả ra hợp lòng người hương vị, không ngoài ý muốn lại nghe được nuốt nước miếng âm thanh.

Hai con không hăng hái yêu!

Chẳng qua, Tư Lăng làm như vậy xác thực mới mẻ, chỉ ít luôn luôn không quá chú trọng ăn uống chỉ muốn Tu Tiên giới sẽ không đùa bốn thứ này, đúng là đem một quý lưỡng yêu cho dọa dẫm. Kỳ thực Tư Lăng cách làm bình thường rất đơn điệu, bởi vì nuôi dưỡng hai con kẻ tham ăn, ở Trọng Thiên đại gia ức hiếp dưới, không thể không bắt đầu cho chúng nó suy nghĩ ăn, mặc dù mình cũng theo ăn, nhưng hấn kiên quyết không thừa nhận chính mình là kẻ tham ăn!

Không chịu thừa nhận chính mình là kẻ tham ăn Tiểu Lăng Từ nhìn liền muốn mới vừa ra lò nướng Mẩu Ngư Thủ, trong lòng ngum nước chính ào ào ào mà chảy, bùng mầm, dùng hồn lực ngưng tụ thành hai cái tiểu đao chuẩn bị phiến thịt thời, đột nhiên, một đạo bóng trắng lóe lên, nướng Mẩu Ngư Thủ trên bụng dính một con không công con vật nhỏ, khả năng là bóng đến, phát sinh mềm mại gào gào tiếng kêu, nhưng tứ trào ba ở phía trên, chết cũng không chịu ly khai.

Tư Lăng giống ngọc xoa như thế một tay đoan mâm một tay cầm đao, trừng mắt nhìn, coi chính mình hoa mắt, con kia treo ở vàng rực rõ nướng Mẩu Ngư Thủ trên người giống con mèo nhỏ như thế không công một đoàn chính là thần mã đồ vật? Nó hình như ở nướng mẩu thú trên chính gặm đến mức rất hoan..

"Gào gào gào! !" Giết nó!

"Lú lo thu! !" Giết nó!

Nhìn thấy dĩ nhiên có có dám to gan cướp ở chúng nó trước mặt, Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi rít gào lên, Tư Lăng cũng tỉnh táo lại đến, kêu thảm thiết nói: "Ta còn không ăn đây, đừng đem ngum nước dính vào mặt trên a a! !"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 194: Thánh thú

Một hồi não loạn sau, con kia không công một đoàn đồ vật bị Tư Hàn xách ở trong tay.

Lâm Dương đại ra, Tư Lăng run rẩy, hai con yêu do rít gào chuyển thành nghẹn ngào, chột dạ khí nhục mà xoay người nhìn xung quanh, tìm kiếm chạy trốn nơi.

Tư Lăng run rẩy chỉ vào giống chỉ mèo con như thế bị Tư Đại ca mang theo đồ vật, hỏi: "Đây con đồ vật... Nơi nào đến?"

Không có người trả lời, Trọng Thiên giả vờ lạnh nhạt nhìn nướng Mẩu Ngư Thủ trên người cái kia dấu răng, Tiểu Khôi một đôi hung mắt nước long lanh

hình, Tiểu Yêu Liên trốn sau lưng Tiểu Khôi, liềm tí tẹo găm trái cây âm thanh cũng không dám phát. Chúng nó nhưng là lao lao nhớ kỹ lúc trước Tư Lăng uy hiếp, vì lẽ đó chết cũng không thừa nhận, không phải vậy cặn lương thực tuyệt thực nhưng là đại sự a!

Thấy thế, Tư Lăng làm sao không biết trong đó đạo đạo, nhất thời tuyệt vọng. Hắn vốn cho là, coi như khi đó Trọng Thiên cùng cái kia Thanh Long ra tay, cũng chỉ là bán một cái nhân tình cho Thánh thú Bạch Hổ, đến lúc đó hảo thảo giọt tinh huyết, Bạch Hổ Thánh Thú ở Vô Tận Chi Hải biến mất, hắn là bị Trọng Thiên ăn đi, liền không biết nó chứa tòi chỗ nào. Thế nhưng —— hắn không nghĩ tới, Trọng Thiên dĩ nhiên đưa nó giấu ở trong bọn họ, theo bọn hắn đồng thời về đến Thương Vũ giới.

Nếu để cho Thương Vũ giới tu sĩ biết bên cạnh bọn họ có chỉ Thánh thú, đến lúc đó chờ khó tránh khỏi sẽ không quát lên một hồi gió tanh mưa máu, bọn hắn sẽ chờ đến bị những cái kia người cướp đi.

Hơn nữa, trọng yếu nhất chính là, bất kể là Thần thú hoặc Thánh thú thứ này, hắn tự biết điều động không, căn bản chưa từng có sinh quá thu nhận giúp đỡ ý nghĩ, quên đi ở giang hồ mới là vương đạo a ! !

So với Tư Lăng run rẩy tuyệt vọng, Lâm Dương hoàn toàn đại ra, nhìn một chút con kia mèo con như thế Thánh thú, Trọng Thiên gan to bằng trời lại một lần quét mới hắn nhận thức, quả nhiên này trong thiên hạ không có vị đại gia này không dám làm sự tình! Hắn vẫn là nhớ tới, ở Vô Tận Chi Hải, những cái kia tu sĩ cấp cao vì Thánh thú điên cuồng đáng đáp, có thể tưởng tượng nếu là có người biết Thánh thú tồn tại..

Rùng mình một cái, không còn dám thâm muốn xuống.

Ở giữa sân, trấn định nhất chính là Tư Hàn, bực này công phu trấn định, lần thứ hai nhượng nhất nhân một quỷ tam yêu bá phục: Không hổ là Đại ca, cảnh giới chính là cao, mũi Thái sơn sụp ở phía trước mặt không biến sắc, ta chờ phạm nhân không kịp a! Hơn nữa còn ở mọi người bị đột nhiên xuất hiện sự tình làm cho không ứng phó kịp luống cuống tay chân thời, hắn là trước hết phản ứng lại, xoay tay hút một cái, dính ở nường Mầu Ngưu Thú trên người mèo con liền bị hắn tóm lấy.

Đến cùng lịch lãm việc, Tư Lăng rất nhanh liền chuyển đổi tâm tình tỉnh lại lại đây, lại nhìn nhìn trấn định cực kỳ Đại ca, trong lòng lặng lẽ.

Được rồi, mặt đơ băng sơn chính là mới có lợi, căn bản không nhìn ra hắn đối với chuyện này có ý kiến gì.

"Tiểu Hồng muội muội!" Tư Lăng quát một tiếng.

Đại khái là biết Tư Lăng chính ở nổi nóng, Tiểu Khôi vô cùng không nghĩa khí mà dৌi đi to mọng thân thể, dùng móng vuốt đem tội nghiệp Tiểu Yêu Liên đẩy ra đến, đẩy lên Tư Lăng trước mặt. Ân, do Tiểu Yêu Liên gánh tội thay hảo, ngược lại nó chỉ ăn linh quả linh dịch, những thứ đồ này đều ở nó không gian trong, muốn ăn liền lấy, căn bản không thụ Tư Lăng mang chế ra.

Trái qua Trọng Thiên đại gia điều - giáo, Tiểu Khôi học được chết đạo hữu không bằng chết bản đạo.

Tiểu Yêu Liên ôm một viên găm một nửa linh quả, hai mắt nước long lanh, giống hai hạt hồng cây nho, sau đó lại tội nghiệp mà nhìn Trọng Thiên.

Trọng Thiên đại gia chính thâm tình nhìn con kia nường Mầu Ngưu Thú, không rảnh phản ứng nó.

"Nói đi, chuyện gì thế này?" Tư Lăng nhàn nhạt nói.

Cùng Tư Lăng đồng hành làm bạn nhiều năm như vậy, tam yêu đều biết, tiếng nói của hắn càng hồ hững, chứng minh càng là sinh khí, trái lại là nhảy lên đến kích động rít gào thời, hỏa khí mới hội rất nhanh sẽ tiết. Mặc dù nói, Tư Lăng sinh khí thời, Trọng Thiên hoàn toàn có năng lực trấn áp, chẳng qua đều là tấy mây tay chân không khỏi có sai lầm nhả nhận, Tư Lăng nếu là thật tỏa phát hỏa không cho bọn hắn làm tốt ăn, vậy thì cái được không đủ bù đắp cái mất, Trọng Thiên đại gia tình cờ cũng sẽ thông cảm một tý Tiểu Lăng Từ.

Kỳ thực, quan trọng nhất chính là, nơi này còn có cái chúng nó đều đánh không lại Tư Đại ca ở cho Tiểu Lăng Từ chỗ dựa, Trọng Thiên rất hội xem sắc mặt, có Tư Hàn ở địa phương, nó tuyệt đối không bắt nạt Tiểu Lăng Từ, chờ Tư Hàn đi rồi, lại đánh trở lại.

"Híc, Tư công tử, người đừng nóng giận..." Tiểu Yêu Liên khiếp khiếp nói.

"Ta không tức giận... Có thể sao?" Tư Lăng một mặt nghiêm túc, "Thẳng thắn từ khoan, cự kháng từ nghiêm! Không nên rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

"Nhưng là Tiểu Hồng không thích uống rượu..."

Một cái ánh mắt trừng đến, Tiểu Yêu Liên lấp ba lấp bắp mà đem sự tình từ đầu đến cuối giao cho một lần.

Hôm đó ở Vô Tận Chi Hải cướp giết Thánh thú, Trọng Thiên cùng Bạch Hổ Thánh Thú đồng thời lạc hải trước, Trọng Thiên liên lạc với Tiểu Yêu Liên, nhượng Tiểu Yêu Liên đem bị thương Bạch Hổ chữa đến nó không gian trong, Tiểu Hồng cái này không có can đảm lại nghe lời yêu thực tự nhiên không nói hai lời, ở Bạch Hổ rơi xuống nước, Trọng Thiên nghe nhìn lẫn lộn thời, đúng lúc đem Bạch Hổ thu được Hồng Liên không gian trong.

Chẳng qua Bạch Hổ bởi bị thương quá nặng, thêm nữa mới từ trong phong ấn tỉnh lại, tuy có Thánh thú oai, nhưng suy yếu đến như mèo con như thế, liền ở không gian trong rơi vào trạng thái ngủ say, vài con yêu đối với này con Thánh thú cũng khá là quan tâm, rảnh rỗi liền tiến đến đồng thời hỏi dò Tiểu Yêu Liên tình huống của nó, vốn cho là nó bị Nguyệt Thiên Dạ huyết khế phản phệ, ít nhất muốn ngủ cái mấy năm mới hồi tỉnh đến, ai biết ở Tư Lăng làm một trận toàn mầu ngưu yên thời, đột nhiên tỉnh rồi, đồng thời có thể tùy ý mà đột phá Tiểu Yêu Liên Hồng Liên không gian, trực tiếp chạy đến liền găm

đi tới.

Lâm Dương: = O =! ! Lẽ nào nó là bị chỉ nướng mẫu ngư cho đánh thức ? Đột nhiên đối với Thánh thú thứ này huyền diệt thũng sao làm?

Đồng dạng huyền diệt còn có Tư Lăng, nhìn giống chỉ ngoan ngoãn mèo con như thế ngoan ngoãn treo ở Tư Hàn trên tay, mắt to màu đen hồn nhiên không chút tí vết mà nhìn người, ở phát hiện tâm mắt của hắn thời, còn sai lệch dưới đầu, chớp dưới con mắt, phát sinh non nốt miều ô tiếng...

Tư Lăng quay đầu: Thũng sao làm? Hắn quả nhiên là "Lang" tâm như sắt, dĩ nhiên sinh không nổi tí tẹo từ ái chi tâm, trái lại cảm thấy này con mèo con chán ghét vô cùng!

"Tư công tử, nó thật đáng thương, suy yếu đến liền thịt cũng gặm bất động, ngái, ngái... Ngái đừng chán ghét nó rồi." Vừa quản rất sợ sệt Tư Lăng sắc mặt, Tiểu Yêu Liên vẫn là vô cùng dừng cảm vì Thánh thú giải vây, "Nó thật biết điều, sẽ không giống chủ nhân như thế bắt nạt người, cũng sẽ không quấy rối..."

Tư Lăng kém một chút nôn ra máu, nguyên lai ở nó trong lòng, hẳn tức giận lý do là sợ thêm một con Thánh thú bắt nạt chính mình sao? Tư Lăng trong lòng hận đến nghiền răng, mặt không hề cảm xúc mà nhìn nó, xem ra Tiểu Yêu Liên mấy ngày này chăm sóc bị thương Thánh thú chăm sóc ra cảm tình, thêm nữa nó vốn là có viên nhuyển muối từ tâm, dễ dàng tình mẹ tràn lan, đối với nhỏ yếu sinh vật nhẹ dạ, dù cho Thánh thú là đồ vật trong truyền thuyết, nhưng chăm sóc lâu, khó tránh khỏi sẽ không sinh ra cảm tình.

Mà Tiểu Yêu Liên này phó bao che cho con tư thế, cũng làm cho Tư Lăng có chút co giật.

Lúc này, thấy Tư Lăng khí trở ra gần đủ rồi, Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi nhảy lại đây, dồn dập triệu Tư Lăng một trận "Gào gào" "Lú lo" mà gọi dậy đến, sau đó dồn dập án móng vuốt, biểu thị muốn đem Thánh thú lưu lại.

Trọng Thiên: Thánh thú dưỡng cho tốt, có thể lấy tinh huyết, Thánh thú một giọt tinh huyết, thế gian khó cầu, tuyệt đối muốn đưa nó lưu lại!

Tiểu Khôi: Thánh thú tốt, Thánh thú có thể đương tay chân, sau đó đánh nhau thời, có mạnh mẽ giúp đỡ~~ tuyệt đối muốn đưa nó lưu lại!

Tư Lăng khòe miệng co giật, cuối cùng nhìn phía nhưng mang theo Thánh thú Tư Đại ca, hỏi: "Đại ca, người xem làm sao bây giờ? Lưu lại nó hay vẫn là đưa nó đi?"

Kỳ thực Tư Lăng cũng cảm giác mình đỉnh ngực xoa, Thánh thú đều đưa tới cửa, hơn nữa còn có thể thừa dịp nó suy yếu thời điểm, đưa nó khế ước, nghĩ đến nó là không khí lực phản kháng, sao lại không làm đâu? Nhưng là, Thánh thú lại là như vậy cao ngạo sinh vật, chính mình không lọt nổi mắt xanh người, làm sao có khả năng tự nguyện ký kết khế ước? Chớ ngu, đến lúc đó nó đến cái tự bạo, đưa người liền người mang nguyên thần đều đồng thời bạo, vậy thì đùa lớn rồi. Đương nhiên, cũng có thể mang nó lưu lại đương tay chân mà, chờ nó trưởng thành mạnh mẽ, nhưng là không nhỏ trợ lực. Nhưng là vấn đề đến rồi, nó mạnh mẽ sau đó, ai biết có thể hay không điều người? Thánh thú thứ này tự tin huyết thống, cao ngạo cực kỳ, đến lúc đó không bắt nạt hẳn đều tính hảo, còn muốn sai khiến nó đương tay chân? Nằm mộng đi.

Từ khi gặp phải Trọng Thiên liền bắt đầu xui xẻo lên, Tư Lăng đối với loại này yêu thú mạnh mẽ vẫn luôn xin miễn thứ cho kẻ bất tài, cũng biết chính mình cân lượng, hoàn toàn không có điều động Thánh thú dã tâm. Hơn nữa hẳn tin chắc, người cuối cùng dựa vào chính là chính mình, chỉ có chính mình mạnh mẽ, mới là vương đạo, cái khác mạnh mẽ hơn, cũng không dựa dẫm được! (Trọng Thiên đại gia chính là ví dụ)

Tư Hàn chỉ cho ba chữ: "Quá yếu rồi!"

Tư Lăng & Lâm Dương: = O =! Đại ca, đó là Thánh thú a, chờ nó trưởng thành, tuyệt bức hội mạnh đến nổi kinh thiên động địa!

Tư Hàn đánh giá xong sau, liền đem mèo con như thế Thánh thú phóng tới trên đất, đã thấy nó ngẩng đầu nhìn mắt Tư Hàn, triệu hắn bà nội mà gào gừ một tiếng, liền ngoắt ngoắt cái đuôi vui sướng chạy tới, dùng đầu chà xát trải qua mấy ngày nay giống cái lão mẹ từ như thế dốc lòng chăm sóc nó Tiểu Yêu Liên—— Tiểu Yêu Liên quá nhỏ, bị sụt bay ra ngoài—— sau đó liền ngồi xổm con kia nướng Mẫu Ngư Thú trước mặt, mắt ba bà nhìn.

Đau lòng "Nhi tử" đói bụng Tiểu Yêu Liên lập tức bị bỏ nói: "Tư công tử, nó đói bụng, nhanh lên một chút bắt đầu ăn rồi." Sau đó bắt đầu thao ghi nhớ Thánh thú bởi lúc trước bị thương quá nặng, mấy lần tỉnh táo đều không thể động đậy, đều là Tiểu Yêu Liên dùng linh dịch đến uy nó. Đáng thương Tiểu Bạch Hồ, dĩ nhiên lưu lạc tới chỉ có thể uy linh dịch mức độ, liền ăn miệng thịt đều gặm không tới...

Tư Lăng thật muốn ha ha nó, đáng thương đến chỉ có thể uống linh dịch mức độ, vậy hẳn mỗi lần muốn hướng về nó thảo điểm linh dịch, liền đặt tại làm ra một bộ muốn chết muốn sống về mặt tính thần mã a? Hiên bàn!

Thánh thú trước tiên để qua một bên, ngược lại này con khả năng là vừa ra đời liền bị phong ấn, hoàn toàn là ấu sinh kỳ, lại trải qua Nguyệt Thiên Dạ lãnh khốc vô tình huyết khế phản phệ, nhục đến khó mà tin nổi, liền "Lang" tâm như sắt Tiểu Lăng Tư đều thật không tiện bắt nạt nó, vài con yêu lại kiên trì muốn lưu lại, Lâm Dương bỏ quyền, Tư Hàn trung lập (?), tam phiêu đối với một phiêu, Tư Lăng chỉ có thể tạm thời trước đem nó để qua một bên.

Ăn, ăn trước thịt nướng đi~~

Chờ ăn xong một toàn bộ nướng Mẫu Ngư Thú cùng nó trong bụng đồ vật, còn có này một nồi nước sau, hết thấy mọi người kiên trì cái bụng bày trên mặt đất—— liếc nhìn ngồi đến thẳng tắp Tư Hàn, vì duy trì hình tượng, Tư Lăng nhìn xuống muốn thiên cái bụng kích động, cũng ngồi đến thẳng tắp.

Trọng Thiên trực tiếp bò đến Tư Lăng hai chân trên, nhượng Tư Lăng hỗ trợ vò cái bụng, Tiểu Khôi đánh không lại Trọng Thiên, lại không dám thân cận hung tàn Tư Đại ca, không thể làm gì khác hơn là nhượng Quý tu vò cái bụng, Tiểu Bạch Hồ xem xét nhìn, rầm vui vẻ mà chạy đến Tư Hàn này trong

nằm xuống, vươn mình, lộ ra trắng trẻo non nớt cái bụng, ra hiệu hấn cho nó vò cái bụng.

"..."

Tư Lăng cùng Lâm Dương thần thờ không nói gì.

Nhượng bọn hấn kinh sợ chính là, Tư Đại ca dĩ nhiên nhìn xuống, liền giờ cao đánh khẽ mà cho nó vò cái bụng.

"..."

"Đúng rồi, này con Bạch Hồ tên gọi là gì?" Tư Lăng đột nhiên muốn đặt tên vắn đề, ám xoa xoa mà bắt đầu cân nhắc, sau đó nói: "Xem nó không công, sẽ không là gọi Tiểu Bạch chứ?"

"..."

Một quỷ tam yêu = O =! Tiểu Bạch loại này hàng thông thường danh tự thật sự thích hợp trong truyền thuyết Thánh thú sao?

Thánh thú Bạch Hồ chính thoải mái thiên cái bụng, phát sinh thoải mái tiếng ngáy, hoàn toàn không biết chính mình cũng bị gọi là vô năng người ngoài hành tinh an cái hàng thông thường danh tự.

Tiểu Khôi cùng Tiểu Yêu Liên nội tâm âm u đoán: Danh tự này thực sự là tốt tốt quá tốt, liền gọi Tiểu Bạch đi, chờ nó lớn rồi, liền cái danh gọi Đại Bạch
~~o(≧v≦)o

Cuối cùng, hay vẫn là Trọng Thiên đại gia cảm giác mình sau đó là muốn từ Bạch Hồ này trong lấy tinh huyết, hay vẫn là trước tiên cùng Bạch Hồ giữ gìn mối quan hệ lại nói, vì nó lấy cái lợi hại danh tự là giữ gìn mối quan hệ bước thứ nhất.

Liền Trọng Thiên đại gia án móng vuốt, cho Thánh thú Bạch Hồ lấy một cái đỉnh đỉnh dừng mảnh danh tự: Táng Thiên!

Đại gia chúng nó tồn tại, chính là muốn đem thiên đều táng! Trâu bò hò hét!

"..."

Tư Lăng háng giọng, lời nói ý vị sâu xa mà nói rằng: "Trọng Thiên a, Táng Thiên danh tự này... Cảm giác thật là ngu B, có vẻ người rất không văn hóa ai, không văn hóa không phải lỗi của người, nhưng là ra đến mặt mặt xấu hổ chính là lỗi của người, còn không bằng gọi Tiểu Bạch, chờ nó lớn lên một điểm sau, lại gọi Đại Bạch..."

Nói vẫn chưa xong, hai con lại đánh tới đến rồi.

Cuối cùng, nhất nhân một yêu đều cảm thấy được đối phương lấy danh tự không được, tổn đập chết, liền nhìn về phía Tư Hàn, nhượng hấn cho Tiểu Bạch Hồ lấy cái thích hợp danh tự.

Tư Hàn lạnh lùng nhìn bọn hấn, nhìn ra nhất nhân một yêu đều hụt hơi thân hư, không khỏi hoài nghi hấn có phải là trải qua liền đặt tên cảm tình đều không có, đã thấy hấn đột nhiên nói rằng: "Tư Bạch."

Mọi người người xem ta, ta xem người, kim nén rất lâu, cũng khó nói danh tự này đến cùng hảo hay vẫn là không được, không hện mà cùng mà nhìn về phía thiên cái bụng Tiểu Bạch Hồ.

Tiểu Bạch Hồ: Khò khè lỏ ~~

Xem này phó mèo con như thế đức hạnh, đến, không cần hỏi, liền gọi Tư Bạch đi. Tiểu Lăng Tư ám xoa xoa mà tỏ vẻ: Nhũ danh liền gọi Tiểu Bạch, biệt hiệu Đại Bạch, đại danh Tư Bạch!

Tư Hàn lại ngồi một chút, uống Thanh Liên trà, liền cáo từ rồi đi, trước khi rời đi, đem hấn tới được mục đích giao cho Tư Lăng.

Tư Lăng tiếp nhận ngọc giản, kinh ngạc hỏi, "Đại ca, người trải qua phá giải cấm chế bên trong?"

Tư Hàn giao cho hấn ngọc giản, chính là ở Quý giới thời từ này nơi Tà tu trong động phủ được, chỉ tiếc trong ngọc giản bảo vệ cấm chế quá mạnh mẽ, hấn tu vi không cách nào phá giải, không thể làm gì khác hơn là giao cho Tư Đại ca. Sau đó ở Ma giới, vội vàng tu luyện, cũng không này công phu an tâm ngồi xuống phá giải, hấn cho rằng còn phải tốn chút thời gian, không nghĩ tới hiện tại liền phá giải.

Tư Hàn gật đầu, liếc mắt nhìn hấn, không nói gì liền rời khỏi.

Chờ Tư Hàn sau khi rời đi, Tư Lăng nhượng Lâm Dương đi mặt khác một gian phòng luyện công trong tu luyện, đem ba con yêu cùng con kia nhượng đến như mèo con như thế Bạch Hồ đều chạy tới động phủ phòng khách chơi sau, tiến vào tu luyện thất, coi mai ngọc giản này.

Đương thần thức dò vào ngọc giản trong, nhìn rõ ràng nội dung bên trong thời, Tư Lăng hơi thay đổi sắc mặt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 195: Đạo lý của Đại ca

Một lúc lâu, Tư Lăng thu hồi thần thức, nắm bắt mai ngọc giản này, trong lúc nhất thời không biết nên cười hay là nên thán.

Quả nhiên người nhân quả cơ duyên đều là trong số mệnh có định số sao?

Ngọc giản cảm chế tuy rằng đã bị phá giải, thế nhưng thần thức tiến vào kiểm tra, phát hiện theo chẳng qua là một ít giống loạn mã như thế không đầu không đuôi mà lại câu nói không thông văn tự, thực sự là xem không hiểu nó đến cùng chủ yếu nói cái gì, Tư Lăng phòng chừng, cái này cũng là Tư Hân giao cho hắn nguyên nhân, không nhìn ra thành tựu.

Nhưng là, nội bộ còn có huyền cơ, mà lại này huyền cơ ngoại trừ hắn, không người nào có thể phá giải.

Bởi vì nó cần truyền vào hồn lực sau, mới có thể đem những cái kia như loạn mã như thế văn tự một lần nữa bài lệ tổ hợp, biến thành một bộ công pháp —— (Luyện Hồn Quyết).

Đây là hoàn chỉnh bản (Luyện Hồn Quyết), đồng thời bên trong rất cần kẻo đem xuất xứ lai lịch đều giao cho. Nghe nói, (Luyện Hồn Quyết) là Thượng Cổ thời kỳ một tên gọi Nguyên Hồn đại năng tìm hiểu ra đến một bộ đỉnh cấp công pháp, chuyên môn dùng để ngưng luyện hồn phách tác dụng, mặc dù thân thể tổn hại, chuyển thành quỷ đạo, đều có thể tu luyện.

Mà đối với Tư Lăng tới nói, nhưng là oai đánh chính, vừa vận hợp hần hồn thể tu luyện.

Tư Lăng đi tới nơi này cái thế giới thời, bộ thân thể này linh căn đã hủy, lại nhân hồn phách cùng * không phù hợp, thường xuyên làm ra đột nhiên liên bị tung thân thể quần sự tình đến. Sau đó bởi vì bị quan Tư gia cấm địa trong, đối mặt sinh tồn lựa chọn nhượng hần không thể không kiểm lên đời trước đương quý thời tu luyện, lại phát hiện * tuy rằng như phạm nhân, nhưng hồn phách nhưng có thể tu luyện. Hơn nữa, cũng bởi vì lúc đó thân thể không cách nào thu nạp linh khí, làm cho hần hoàn toàn dựa vào hồn lực, hồn lực cũng ở từng ngày từng ngày tu luyện trong, bắt đầu tích lũy ngưng tụ. Tuy sau đó tới bởi vì Tổ Mạch đan, đắp nặn ra linh căn, nhưng hồn lực đã cướp trước một bước tích lũy ở trong thân thể, thân thể sớm đã thích ứng hồn lực, không cách nào lại cải tạo, cuối cùng chỉ có thể hồn lực cùng linh lực ở trong thân thể cùng tồn tại, trở thành cực đặc thù tồn tại.

(Luyện Hồn Quyết) đồng phân mười hai tầng, lúc trước hắn chiếm được (Luyện Hồn Quyết) thiếu hụt cuối cùng hai tầng, chỉ tới tầng thứ mười liền không còn đoạn sau, Tư Lăng biết nó thích hợp bản thân, nhưng bởi vì phần sau bộ phận thiếu hụt, vẫn luôn không biết nội dung phía sau, cũng bởi vậy rất nhiều thứ đều không rõ ràng, chỉ có thể đi được tới đâu hay tới đó. Mà cuối cùng hai tầng mới là này bộ đỉnh cấp công pháp tinh túy vị trí, nếu không bắt được (Luyện Hồn Quyết) người đang nhìn đến phía trước mười tầng thời, đều hội cho rằng nó nhắm vào chính là linh hồn tu luyện, tương đương với Quý tu như vậy lấy tu luyện hồn phách làm chủ, thật là vô bổ.

Mà hiện tại, xem xong cuối cùng mười một tầng, mười hai tầng sau, Tư Lăng lâu dài tới nay nghi hoặc đột nhiên có thể mở ra.

Lấy Tu Tiên giới quy tắc tới nói, hần loại này nắm giữ trước thế, giữa đường bám thân ở bộ thân thể này phương pháp, tương đương với đoạt xá —— tuy loại này hành vi không phải ước nguyện của hắn, hoàn toàn là ép buộc tính trúng thưởng. Vì lẽ đó, mới vừa bắt đầu bám thân thời điểm, hồn thể cùng thân thể không phù hợp, thường xuyên thoát ly thân thể. Hơn nữa, lúc đó nếu là có người tỉ mỉ kiểm tra, nói không chắc rất nhanh sẽ khả năng phát hiện hắn cũng không phải nguyên chủ, cái này cũng là lúc đó Tư Lăng liều mạng học nguyên chủ banh cái mặt đơ mặt nguyên nhân.

Chẳng qua, đương (Luyện Hồn Quyết) tu luyện càng lâu, thân thể cùng hồn phách càng ngày càng phù hợp, chờ (Luyện Hồn Quyết) tu luyện đến tầng thứ sáu sau, bộ thân thể này đã cùng hần hồn phách phù hợp, coi như có người cố ý kiểm tra, cũng không cách nào kiểm tra ra hắn không phải nguyên chủ, hoặc là cho rằng hắn là đoạt xá loại hình.

Có thể nói, bởi vì (Luyện Hồn Quyết), hần hồn phách cùng này cụ thân thể máu thịt hoàn toàn phù hợp, hần kế thừa thuộc về "Tư Lăng" tất cả, có thể không chút nào chột dạ nói, hần chính là Tư Lăng, Tư Lăng chính là hần! Đồng thời cũng giải quyết các loại mầm họa.

Tư Lăng trầm tư rất lâu, nhiên đầu ngón tay hơi gầy, một tia màu trắng hồn lực ở đầu ngón tay nhảy lên.

Hồn lực cùng bất kỳ thuộc tính linh lực không cần, khác với linh lực một loại khác năng lực, nó lại là như thế nào đâu? Mà ở cái này Tu Tiên giới, nó hần là có thuộc về mình một loại giải thích khởi nguồn, Trọng Thiên chủng tộc căn nguyên có gì huyền bí, vì sao nó cũng cần hồn lực đến tu luyện?

Tư Lăng thật lâu không nói, mãi đến tận càng muốn đầu càng đau, đơn giản không muốn, hay vẫn là bắt đầu tu luyện tương đối trọng yếu. (Luyện Hồn Quyết) hần hiện tại tu luyện đến tầng thứ bảy, trải qua tìm thấy tầng thứ tám khám, tin tưởng đương phá tan tầng thứ tám thời, hần cũng có thể Kết Anh.

Một tháng sau, Tư Lăng tự học luyện trong mờ mắt ra, đưa tay nắm lấy treo ở trước mặt mấy viên Truyền Âm phù.

Cho hân truyền âm đối tượng có Liễu Thành Phong, Trương Như Hiệp, Nghiêm Hạo đám người. Liễu Thành Phong thuần túy là tìm hân tán gẫu, hỏi hân lúc nào rảnh rồi cùng uống rượu —— này lại ghi nhớ trên Tiểu Yêu Liên nhường linh tửu. Trương Như Hiệp cho hân truyền âm hỏi hân có đi hay không Cô Nguyệt nhai thám hiểm, mà Nghiêm Hạo là nhất đoan chính, thông báo hân sau ba ngày là Thiên Tông phái vì Thanh Ngọc Thần quân tiến giai Hóa Thần tổ chức yến hội, nhường hân đến lúc đó đúng giờ ra trận.

Cho Nghiêm Hạo trở về nói biểu thị tự mình biết sau, Tư Lăng đem Liễu Thành Phong cùng Trương Như Hiệp Truyền Âm phù đều thu hồi đến, hoàn toàn không có trả lời ý tứ.

Thời gian một tháng theo Tu tiên giả, chẳng qua chớp mắt là qua, ngăn ngủi đến không đáng nhắc đến, Tư Lăng tuy rằng nhưng muốn tiếp tục tu luyện, chẳng qua Thanh Ngọc Thần quân tịch yên hân có thể không này lá gan vắng chỗ, như thế nào cũng phải cho Đại ca sư phụ một bộ mặt mà.

Tư Lăng đứng dậy, ly khai tu luyện thất.

Tư Lăng nếu là bề quan, bình thường hội tướng môn cho phá hỏng, phòng ngừa Trọng Thiên Tiểu Yêu Liên chờ yêu tới quấy rầy. Vì lẽ đó bề quan một tháng này, hân cũng không biết này vài con yêu làm sao, con kia Tiểu Bạch Hồ bị Tiểu Yêu Liên chăm sóc như thế nào. Vì lẽ đó ra tu luyện thất, Tư Lăng trước tiên liền trước tiên tìm tìm này vài con yêu.

Đương xem đến đại sảnh bên trong tinh cảnh thời, dù là Tư Lăng đã quen những này yêu thường xuyên phạm hai, cũng không nhìn được quần một tít.

Con kia giống chỉ con mèo nhỏ như thế đang đưa đuôi khắp nơi bán manh đồ vật là cái gì a? Mà nhường Tư Lăng cảm thấy khó mà tin nổi chính là, Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi hai con là nhiều hung tàn hàng a, cuộc đời ham muốn trừ ăn ra chính là đánh nhau ấu đả, nhưng là lúc này dĩ nhiên vô cùng hữu hảo mà nằm trên mặt đất, bồi tiếp con kia Tiểu Bạch Hồ chơi đến hoan, tùy ý nó giống chỉ mèo con như thế hắc vèo hắc vèo mà hướng về bọn hân lưng trên leo lên, coi như ấu tể huấn luyện, ở giống miêu lớn bằng Tiểu Bạch Hồ từ Tiểu Khôi to lớn lưng trên té xuống thời, Tiểu Khôi còn rất tốt bụng mà rướn cổ lên, đưa nó ngậm, miễn cho nó té...

Nhìn thấy Tư Lăng từ tu luyện trong phòng ra đến, hết thấy yêu đều kích động : Tiểu Lăng Từ xuất quan, biểu thị có ăn ngon ~~

Gặm linh quả gặm một tháng Trọng Thiên hết sức kích động, Tiểu Khôi cũng rất kích động, nhưng đáng tiếc trong miệng còn ngậm chi Tiểu Bạch Hồ, không có cách nào mở miệng, mà Tiểu Bạch Hồ vẫn là này phó xuẩn manh nãi miêu dạng, nghiêng đầu nhìn hân, miêu ô vài tiếng.

Tư Lăng hắc tuyến, này con ngo ngoe đồ vật đúng là Thượng Cổ Thánh thú sao? Kỳ thực là đột biến gien chứ?

"Gào gào gào ~~" chết đói, nên làm tốt ăn ~~

Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi đồng thời án móng vuốt, biểu thị muốn ăn ăn ngon.

Tư Lăng ung dung thông thả mà đi tới, đem Tiểu Yêu Liên níu qua nhường nó cảm chút Thanh Liên diệp ra đến rót ấm trà, lạnh nhạt nói: "Các người hân là quên ta trước đây nói ? Dám to gan tư tàng Thánh thú, nếu là tình huống là thật, muốn cạn lương thực tuyệt thực." Sau đó lại đặc biệt cảnh cáo Trọng Thiên, "Người coi như uy hiếp cũng vô dụng, làm người mà, chung quy phải có mấy cái nhất định phải kiên trì điểm máu chốt, không phải vậy cùng những cái kia không có linh trí súc sinh có gì khác biệt?"

Quang minh lăm lệt Tiểu Lăng Từ đem lũ yêu đè ép, trong lúc nhất thời chúng nó đều có chút ngán người, không phải trải qua không sao rồi sao? Rõ ràng một tháng trước, biết chân tướng thời, hân còn rất vui vẻ mà cùng đoàn người cùng làm một trận rơi con kia nướng Mẩu Ngư Thú, còn đem Tiểu Bạch Hồ lưu lại, cho nó lấy danh tự, này không phải tiếp thu ý tứ sao? Chúng nó đều lấy vì chuyện này liền như vậy bỏ qua a, thững sao khả năng hiện tại lại nhắc tới : nhắc lên đầu?

Thu sau tính sổ chuyện như vậy thực sự là thật quá mức rồi.

Trọng Thiên đưa tay ra mời móng vuốt, tuy rằng rất muốn một móng vuốt nạo đã qua, lại có chút chần chờ, ngoại một Tư Lăng thật sự bỏ gánh không làm, vậy thì đùa lớn rồi, cũng không thể lúc nào cũng uy hiếp hân, đến lúc đó Tư Đại ca phỏng chừng lại muốn hung tàn mà đưa nó môn đá vào rên luyến.

Lặng im một lát, Tư Lăng như không có chuyện gì xảy ra mà khụ tiếng, phỏng chừng chính hân cũng không nghĩ tới, dĩ nhiên có thể đem những này yêu kiềm chế lại. Quả nhiên bình thường không tức giận, tức giận lên mới sẽ làm yêu e ngại sao?

Tiểu Yêu Liên nhìn con kia cái gì cũng không hiểu xuẩn manh Bạch Hồ, khiếp vía thốt: "Tư công tử, Tư Bạch nó... Còn ở trường thân thể, toàn uống linh dịch cùng linh quả bần không được, có thể hay không lược chút thịt băm thang cho nó? Là chúng ta lừa người, nhưng là Tư Bạch không có làm sai..."

Tư Lăng không nói gì mà nhìn nó, hoá ra đây thật sự là chăm sóc ra "Mẹ con" cảm tình đến rồi, vì cái ngụy nhi tử, liền chủ nhân cũng không để ý. Liếc nhìn con kia vẫn là ngo ngoe mà nhìn hân Tiểu Bạch Hồ, Tư Lăng khoe miệng vừa kéo, sau đó ác liệt mà đáp ứng rồi.

Bởi vì chỉ là lược Tiểu Bạch Hồ uống thịt băm thang, tốc độ vô cùng nhanh, Tư Lăng bỏ thêm mấy cây linh thảo xuống, thang tiên vị mỹ, đem thịt băm thang ngã vào trong cái mâm, Tiểu Bạch Hồ ngoắt ngoắt cái đuôi, kiêu cái rậm sợi cuống ăn lên, mỹ đến không được, tình cờ còn giơ lên thấp vô cùng miệng triều Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi ô ô gọi vài tiếng, gọi đến hai con yêu cuống nuốt nước miếng.

Tuy rằng rất muốn ăn, nhưng là thật sự thật không tiện cùng vừa ra đời ấu tể cướp thực a. Loại này nhìn thấy, nhưng ăn không được cảm giác thực sự là quá thống khổ.

Tư Lăng giả vờ giả vệt mà thương thức một chút hai con yêu về mặt thống khổ, rồi mới lên tiếng: "Sau ba ngày Thiên Tông phái hội tổ chức tiệc rượu, đến lúc đó hội có rất nhiều đến từ Thương Vũ giới các nơi tu sĩ, các người cần trọng một chút, đừng khắp nơi gây rắc rối." Dứt lời, lại liếc nhìn con kia cong lên cái miệng Tiểu Bạch Hồ, nói với Tiểu Yêu Liên: "Tiểu Hồng muội muội, nếu là ra cái này môn, người tuyệt đối muốn đem Tư Bạch thu được Hồng Liên không gian trong, không nên để cho người phát hiện nó."

Tiểu Yêu Liên cũng biết Thánh thú ý nghĩa, mau mau gật đầu, bị bỏ mà bảo đảm nói: "Tư công tử yên tâm đi!"

Ngay khi Tư Lăng căn dặn vài con yêu thời, đột nhiên một viên Truyền Âm phù bay tới, Tư Lăng đưa tay chớp một cái, rất nhanh liền lộ ra vẻ mặt vui mừng, bỗng nhiên đứng dậy.

Đây là Pháp Lăng Truyền Âm phù, nói cho hắn, hắn cùng Truyền Sư đi tới Thiên Tông phái.

"Pháp Lăng bọn hắn đến rồi, ta đi gặp thấy bọn hắn, các người ngoan ngoãn ở lại, nếu là tè nhạt, liền đi Hàn Thủy phong tìm Đại ca chơi đùa."

Vài con yêu nhìn hắn long hành hổ bộ ly khai, đều có chút lòng chua xót người nào đó có khác phái không nhân tính, sau đó tiến đến đồng thời, thương lượng có phải là muốn đi Hàn Thủy phong —— Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi biểu thị không muốn đi, Tiểu Yêu Liên cùng Bạch Hồ rất muốn đi, nhưng chúng nó muốn đi, muốn Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi dẫn đường.

Ý kiến không hợp, quên đi, hay vẫn là ở lại chỗ này bồi xuân manh Tiểu Bạch Hồ chơi đi, nhanh lên một chút nuôi lớn, lấy tinh huyết ~

*****

Ra Thanh Hà phong, Tư Lăng trực tiếp hướng về Vọng Ngọc phong bay đi.

Vọng Ngọc phong là Thiên Tông phái chuyên môn thiết tới đón chờ khách tới nơi, tự sườn núi đến trên đỉnh ngọn núi, xây dựng một loạt đã qua tinh mỹ khách viện, đình đài lầu các, rường cột chạm trổ, phi minh phượng phân, to lớn hùng vĩ, so với trần thế hoàng cung còn muốn khí thế mỹ lệ, nhưng ở Tu Tiên giới tới nói, nhưng là thông thường kiến trúc.

Tư Lăng ở Vọng Ngọc phong đại diện trước dừng lại, âm thầm quan sát, trong lòng có chút buồn bực, này lui tới Vọng Ngọc phong nữ tu thật nhiều, hơn nữa tu vi cũng khá cao, đều là dung mạo phát triển khí chất không tầm thường, đều không phải Thiên Tông phái đệ tử, sợ là lần này tới tham gia tiệc rượu các phái đệ tử thôi.

Có quân sự Trúc Cơ đệ tử nhìn thấy hắn, bận bịu khách khí nói: "Tư Trưởng lão có gì phân phó?"

Tư Lăng cũng đồng dạng khách khí thuyết minh ý đồ đến, phải tìm mấy cái canh giờ trước vừa tới Truyền gia đệ tử.

Trúc Cơ đệ tử đối với vào ở vào các đường khách mời sớm đã biết rõ ở tâm, sau khi nghe xong lập tức nói: "Về Tư Trưởng lão, Truyền gia đệ tử ở tại Phiêu Tuyết viện." Sau đó đưa cho Tư Lăng một viên thông hành ngọc giản, vì bảo vệ khách tới, mặc kệ là ở với này khách mời hay vẫn là đến tìm người, nhất định phải có này ngọc giản mới có thể vào, không phải vậy liền muốn bị ngăn ở đại trận ngoại.

Cảm ơn này quân sự đệ tử sau, Tư Lăng một đường thông hành, rất nhanh liền đến Phiêu Tuyết viện. Tư Lăng ở Phiêu Tuyết viện trước dừng lại, cùng Phiêu Tuyết viện trước thủ viện Truyền gia đệ tử nói rằng: "Ta là Tư Lăng, tới đây bái phỏng Truyền Sư cùng Pháp Lăng hai vị đạo hữu."

Này Truyền gia đệ tử vừa nghe, lập tức cung kính nói: "Tư tiên bối xin mời vào, Truyền chân nhân và Pháp chân nhân đã nói, nếu là Tư tiên bối đến, không cần thông báo."

Đệ tử kia vừa mới nói xong, Truyền Sư cùng Pháp Lăng hai người trải qua tự mình ra đón, theo cùng bọn hắn ra đến còn có một tên lạnh như băng Nguyên Anh kỳ nữ tu, ngạo sạch như đỉnh núi chỉ tuyết, nhan như tuyết trong hồng mai, thanh đậm lại tao nhã, hồ hững lại linh khí, là vị dung mạo tuyệt sắc nữ tử.

Có lẽ là thói quen Tư Hàn lạnh như băng khí tức, Tư Lăng đối với bực này băng lãnh như tuyết nữ tu cũng không phát từng, cung kính mà thấy lễ, này nữ tu liếc mắt nhìn hắn, nhàn nhạt gật đầu, liền rời khỏi. Chờ nàng sau khi rời đi, Tư Lăng trên mặt lập tức lộ ra nụ cười, cùng Truyền Sư cùng đồng frăng hai người chào hỏi.

Truyền Sư cùng Pháp Lăng cũng hết sức cao hứng, mang tương hắn đón vào trong phòng khách.

Hàn huyền sau, Tư Lăng cao hứng nói rằng: "Đã lâu không gặp, ta đang định sau đó rảnh rỗi đi Trung Ương đại lục tìm các người, các người đúng là tự mình đến rồi." Truyền gia ở Trung Ương đại lục tuy rằng không sánh được sáu gia tộc lớn nhất, nhưng cũng là siêu thoát ở sáu gia tộc lớn nhất ở ngoài tồn tại, thập phần thần bí, Tư Lăng cũng không nghĩ tới, chẳng qua là cái thông cáo Thương Vũ giới tiệc rượu, Truyền gia dĩ nhiên sẽ phái đệ tử lại đây.

Pháp Lăng trên mặt mang theo ý cười nhợt nhạt, cho bạn tốt rót chén trà, nói rằng: "Là tiện đường đến xem người, chẳng qua chúng ta đến Thiên Tông phái nguyên nhân cũng cùng người có quan."

"Ồ? Thật sự không phải đặc biệt đến xem ta?" Tư Lăng một bộ vẻ thất vọng.

Trải qua làm nhân gia người vợ Truyền Sư muội tử vẫn là vô cùng ngại ngùng, thấy Tư Lăng một mặt thất vọng, vội vàng nói: "Không có không có, là thật sự đến xem người, hơn nữa ta cũng năn nỉ cô cô rất lâu, nàng mới mang chúng ta tới được."

Dứt lời, Tư Lăng mới biết, lúc trước gặp phải tên kia Nguyên Anh kỳ nữ tu, dĩ nhiên là Truyền Sư cô cô, cùng Truyền Sư dài đến cùng không giống nhau, mà lại này đáng vẻ lạnh như băng, mi phong giấu điểm thanh tuyết kiều ngạo, nghĩ đến nàng khả năng tu luyện đến Nguyên Anh kỳ, ngoại trừ tuyệt hảo thiên tư ngoại, còn có một cỗ kiêu ngạo liễu kính, chứng minh nữ tử cũng không thể so nam tử nhược.

"Pháp đạo hữu nói chuyện này cùng ta có quan, có chuyện gì sao?"

Pháp Lăng cũng không dỗi gặt hấn, nói rằng: "Chúng ta nhận được tin tức, người cùng Thiên Dao thành thành chủ Thiên Dao phu nhân con út kết thù oán, Thiên Dao phu nhân tuyên bố nên vì con út hạ giận, tuyệt đối sẽ không buông tha người. Lần này, Thiên Dao phu nhân muội muội Liễu Tú Tiên tử đến rồi, người như ở Thiên Tông phái gặp phải nàng, cũng phải cẩn thận. Thứ yếu là..."

Thấy hấn đột nhiên mặt lộ vẻ quái lạ, Tư Lăng cũng nhưn mày.

"Bất kể là Liễu Tú Tiên tử, hay vẫn là Sư cô cô, lần này đều là người Đại ca mà đến."

"Vì ta Đại ca?" Tư Lăng trong lòng đột nhiên nhảy lên cao một loại cảm giác kỳ quái.

Truyền Sư hơi ngưng ngừng mà tiếp lời nói: "Người Đại ca không phải muốn chọn song tu đạo lộ sao? Cô cô ta cùng Liễu Tú Tiên tử các nàng đều là này mà đến."

Tư Lăng lần này thật sự há hốc mồm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196: Chết cho người xem

Câu nói kia nói thế nào tới, Titanic rốt cục muốn va băng sơn sao?

Không biết vì sao, nghe được tin tức này, Tư Lăng phản ứng đầu tiên là, những cái kia nữ tu thực sự là thái thái dửng dưng, vỗ tay vỗ tay!

Cùng Truyền Sư Pháp Lăng bọn hấn từ biệt sau, Tư Lăng chậm rãi đi ra khách viện, dọc theo đường đi, không được dấu vết đánh giá khách trong viện đi vào nữ tu, lúc này trải qua biết các nàng tới nơi này mục đích, ngược lại nghiêm túc quan sát đến.

Đột nhiên quan sát bên dưới, Tư Lăng không tên mà nhảy lên cao lên một cỗ kiêu ngạo cảm giác: Quả nhiên hấn gia Đại ca sức hấp dẫn là gạch thẳng nhỏ, đến đều là cao giai nữ tu, tu vi thấp nhất, cũng ở Kim Đan kỳ bên trên, còn có một nửa là Nguyên Anh kỳ nữ tu, các nàng không chỉ tài mạo song toàn, mà lại đều là ra tự danh môn đại phái, ở Thương Vũ giới cũng là chúng nam tu truy phùng không ngớt Tiên tử.

Làm kiệt xuất thanh niên tuấn kiệt, Tư Đại ca hoàn toàn khả năng PK những cái kia danh môn đại phái tuấn kiệt, chớ trách hội hấp dẫn như vậy nhiều nữ tu lại đây tham gia tuyển.

Mới ra khách viện không lâu, Tư Lăng liền nhìn thấy Vọng Ngọc phong dưới chân núi ngồi xổm ở một tảng đá lớn mặt sau ánh mắt không an phận mà ở quá khứ nữ tu trên người liếc tiểu tu sĩ, bước chân xoay một cái, lặng yên không một tiếng động đi tới, đột nhiên vỗ xuống, đem này tiểu tu sĩ sợ đến kém một chút hết rầm lên.

"Tư, Tư tiên bối, là người a..."

Tư Lăng kéo kéo khoe môi, coi như là nở nụ cười dưới, hỏi: "Minh Tâm, người đang làm gì?"

Phó Minh Tâm sau khi nghe xong, ngoan ngoãn mà nói, "Tự nhiên là đi tới chương chương mắt, nhìn vị tiên tử kia nhất phối Tư sư thúc."

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà nhìn hấn, trong lòng nhưng ở thất thần, nguyên lai hấn cái này làm đệ đệ dĩ nhiên là cuối cùng mới nhận được tin tức, hết thầy người đều biết, hấn đến cuối cùng mới biết chính mình sắp phải có cái đại tẩu. Vì chính mình không đủ quan tâm Đại ca chung thân đại sự, Tư Lăng tự trách dưới, sau đó quen cửa quen nẻo mà ngồi xổm Phó Minh Tâm bên người vị trí, hảo cẩn thận hơn mà tìm hiểu một chút nội tình.

Hơn ba mươi năm không thấy, Phó Minh Tâm trải qua từ Luyện Khí kỳ tu luyện đến Trúc Cơ trung kỳ, tốc độ không tính nhanh, nhưng cũng không tính chậm. Chẳng qua tu vi là tăng, nhưng này tâm tính vẫn là không có trưởng, cả ngày vui cười hơn hờ lại như cái chưa trưởng thành thiếu niên, đúng là nhượng Đường Lâm Nhiên đối với đồ đệ này vô cùng bất đắc dĩ.

Đối với trong lòng nam thần đệ đệ, Phó Minh Tâm tự nhiên là biết gì đều nói hết không giấu diếm, lời nhai mà cùng Tư Lăng oa rồi lên, "Từ khi truyền ra Tư sư thúc muốn chọn song tu đạo lữ sau, Thương Vũ giới các nơi nhận được tin tức môn phái trong gia tộc độc thân nữ tu đều đến rồi, nghe nói những cái kia Tiên tử phản ứng có thể so với Trung Ương đại lục những cái kia danh môn đại phái Thiếu môn chủ tuyển thê còn muốn tích cực, đương nhiên, điều này cũng không trách các nàng, dù sao Tư sư thúc như vậy anh minh thần võ, vĩ đại bất phàm, mặc kệ là ngoại tại điều kiện cùng bên trong điều kiện đều là nhất tuyệt hảo..."

Tư Lăng rất có kiên trì, nghe Phó Minh Tâm đem Tư Đại ca từ đầu phát đến ngón chân đều ca công tụng đức mấy lần, trong lòng không nhịn được một nhạc, nếu không là cùng Tư Hàn đồng thời rèn luyện nhiều năm, hẳn đều muốn cho rằng Phó Minh Tâm trong miệng cái kia uy chấn Thương Vũ giới sợ đến Ma tộc tè ra quần không còn dám phạm Tây Cảnh Thiên thần như thế nam tu là chính mình Đại ca.

Đem Tư Đại ca ca công tụng đức mười lần sau, Phó Minh Tâm rút cục tiến vào chủ đề, "Tư tiên bối, tuy rằng ta cảm thấy những cái kia Tiên tử đều không xứng với Tư sư thúc, chẳng qua Tư sư thúc tổng muốn chọn ra một tên Tiên tử cùng với kết làm song tu đạo lữ, dưới cái nhìn của ta, thích hợp nhất có mười tên, Truyền gia Truyền Hi Tiên tử, La Thiên môn Bạch Cầm Âm Tiên tử, Hoắc gia Hoắc Noãn Ngọc Tiên tử, Thiên Dao thành Liễu Tú Tiên tử, Đan Phủ tông Hứa Phiến Nhiên Tiên tử, Tiên Vũ môn Hoa Hệ Tiên tử..."

Phó Minh Tâm hiển nhiên vì trong lòng nam thần mà làm rất nhiều chuẩn bị, êm tai nói, trật tự rõ ràng, đem mọi người tuyển bối cảnh cùng kỳ môn phái trong gia tộc quan hệ phức tạp đều làm cho rõ ràng, vô cùng thích hợp đi làm tình báo. Cuối cùng, Phó Minh Tâm có chút tiếc nuối mà nói: "Các nàng bất luận bối cảnh cùng dung mạo đều là vạn người chọn một, chỉ tiếc, lại xuất sắc, cùng Tư tiên bối so sánh, cảm thấy đến ít đi một chút đồ vật. Đặc biệt đột nhiên nhìn thấy Tư đạo hữu sau, rốt cuộc biết ít một chút cái gì rồi! Đúng, làm Tư sư thúc đạo lữ, cũng không thể dài đến không bằng Tư tiên bối người chứ? Tư tiên bối, người cảm thấy thế nào?" Hóa thân nhiệt huyết não tàn phần Phó Minh Tâm hai mắt sáng quắc mà nhìn Tư Lăng.

Tư Lăng mồ hôi lạnh, trong lòng có chút không hiểu ra sao, thùng sao lại kéo tới trên người hắn? "Cái này, kỳ thực dung mạo cũng không phải trọng điểm, trọng điểm là..." Trọng điểm là, hắn gia Đại ca một cái trách nam tu luyện cuồng, thật sự hữu tâm muốn chọn song tu đạo lữ sao? Làm sao cảm thấy đến chuyện này có cái gì không thể cho ai biết tin tức đâu?

Từ khi nghe được chính mình Đại ca muốn chọn song tu đạo lữ tin tức sau, Tư Lăng phản ứng đầu tiên liền cảm thấy không thể, hắn đối với Tư Hàn tuy nói không có vô cùng hiểu rõ, nhưng cũng có năm phân, Tư Đại ca nhất đại hứng thú ham muốn, chính là đương trách nam tu luyện, trừ không tất yếu, căn bản không muốn na ô. Trước tiên không nói hắn hiện tại thất tình lục dục nhát đến liền cảm tình đều sinh không đứng lên, riêng là hắn lúc trước tính cách, thích hợp nhất con đường chính là nhất định độc thân nhất nhân, vẫn định vô tận đại đạo, không người nào có thể nhượng hắn dừng bước lại.

Mà hắn cũng tương tự không ra lạnh như vậy băng băng không có một chút nào nhân khí băng sơn cùng cô gái nói chuyện yêu đương cảnh tượng, cảm giác vô cùng lỗi người.

Phó Minh Tâm hết sức kích động, nắm nắm đầm nói rằng: "Làm sao không phải trọng điểm? Có tiền bối người như vậy như hoa mỹ mạo huynh đệ, Tư sư thúc dừng bất định đã sớm hình thành nhất định tiêu chuẩn. Hơn nữa giống Tư sư thúc như vậy người vĩ đại, không phải hẳn là phối cái Thiên Tiên như thế Tiên tử sao? Coi như là thượng giới Tiên tử, ta cảm thấy không nhất định khả năng xứng với Tư sư thúc đây."

Não tàn phần hết sức kích động, hận không thể đến cái Cửu Thiên Tiên nữ phối hợp Tư Hàn.

Tư Lăng trong lòng thổ tào: Kỳ thực đại ca hắn chính là cái mất mủ, dài đến đẹp hơn nữa, ở trong mắt hắn, đều là giống nhau, xưa nay sẽ không nhìn lâu một chút. Coi như tới một người xấu xí, nói không chắc lão nhân gia người lông mày cũng không chọn một tý, ngoảnh mặt làm ngơ mà đi tới.

"Tư tiên bối, người thấy thế nào?" Phó Minh Tâm hai mắt sáng quắc mà nhìn hắn.

Tư Lăng mồ hôi dưới, nói rằng: "Cái này, ta không có gì cái nhìn, nếu như có thể nhượng Đại ca nhìn tới mắt, chứng minh tên kia Tiên tử có theo đáng giá khẳng định mỹ mạo tốt. Bất luận Đại ca lựa chọn thế nào, ta đều chống đỡ hắn, đến lúc đó tiếng kêu đại tẩu là được."

Này tịch nói được Phó Minh Tâm một cái khiển trách ánh mắt, cảm thấy hắn cái này đệ đệ nên phải quá không hợp cách, làm đệ đệ không phải hẳn là tận chức mà bang đại ca của mình chương chương mất, loại bỏ một tý tương lai đại tẩu sao?

Ngay khi hai người kỳ kỳ méo mó thời, một đạo không cho lờ là tầm mắt rơi xuống trên tảng đá lớn, theo này người dừng bước, phía sau hắn theo vài tên nữ tu đồng dạng dừng lại, đồng thời nghi hoặc mà theo ánh mắt của hắn nhìn tới, thần thức quét qua, nhưng chưa phát hiện cái gì khác dạng.

Tư Lăng sống lưng rung mình, rất nhanh liền thả lỏng, lui lại cầm chế, thân hình của bọn họ hiển lộ ở trước mặt mọi người.

"..."

Hết thấy người ánh mắt quý dị mà nhìn ngó xỏm ở đá tảng sau hai người kia, tuy rằng rất muốn nín một tiếng bộ dạng quý dị khả nghi, chẳng qua ở đây nữ tu môn vị ở người nào đó trước mặt duy trì chính mình rụt rè tao nhã một mặt, ai cũng không có hé răng. Chẳng qua đang nhìn đến một tên trong đó mặc pháp bào màu xanh nam tử lúc ngừng đầu, nữ tu môn trong lòng giật giọng điệu, ánh mắt vì vì đắm đắm, tương tự cũng có chút đổ kị.

Nam nhân dung mạo so với nữ nhân còn mỹ lệ hơn xuất sắc, thực sự là đạo trời không tha a!

Phó Minh Tâm nhìn thấy cách đó không xa bị chúng nữ cùng ở chính giữa nam nhân, nhất thời run cầm cập, giống con thỏ như thế bình ra đến, cung kính mà thi lễ: "Minh Tâm gặp Tư sư thúc cùng mấy vị Tiên tử."

Tư Lăng có chút căng thẳng, mặt đơ mặt đồng dạng ấp ỉ nói: "Xin chào mấy vị Tiên tử."

Tư Hàn nhàn nhạt nhìn bọn hắn, không có lên tiếng.

Những cái kia vây quanh ở bên cạnh hắn nữ tu vô cùng rụt rè mà bùng hoặc cao quý hoặc thực nữ hoặc hồ hững hoặc đáng yêu dung nhan, tương tự không có lên tiếng. Chẳng qua, Tư Lăng rất nhanh phát hiện có một đạo ác ý tầm mắt vẫn luôn quay chung quanh ở trên người, tỉ mỉ quan sát, phát hiện là một tên xinh đẹp đáng yêu nữ tu, long lanh hạnh phúc tuy cực lực che giấu, nhưng này ngầm có ý sát cơ vẫn là nhượng hắn bắt lấy.

Đối với hắn sát khí như vậy trọng, sẽ không là cái kia Liễu Tú Tiên tử chứ?

Ở cặp kia mắt lạnh lẽo nhìn chăm chú dưới, Tư Lăng cùng Phó Minh Tâm đồng thời đánh tới run cầm cập, cảm giác không khí này quá quý dị, lại không lên tiếng liền muốn nín người chết, Tư Lăng chỉ được nhắm mắt nói: "Đại ca, người xuất quan rồi? Tại sao lại ở chỗ này?"

Hiện tại tình hình như thế vô cùng quý dị, hắn gia đình nam kiếm tu luyện cuồng Đại ca dĩ nhiên không phải ở ở Hàn Thủy phong trong không ngày không đêm mà tu luyện, mà là giống cái hoa tâm công tử phóng đảng như thế, bị chúng nữ chúng tinh cùng nguyệt một cùng ở chính giữa, thấy thế nào đều cảm thấy khó mà tin nổi, thậm chí sinh ra một loại: Ta gia Đại ca từng sao khả năng như vậy hoa tâm cảm giác?

"Sư phụ mệnh ta bồi chư vị Tiên tử quen thuộc Thiên Tông phái." Tư Hàn lạnh như băng nói.

Tư Lăng trong lòng quẩn quẩn có thần, hắn không cảm thấy Đại ca sẽ là như vậy nghe lời người, chịu bồi vì Thanh Ngọc Thần quân câu nói đầu tiên thả xuống tu luyện ra ngoài bồi nữ nhân, cùng Tư Đại ca tính khí vô cùng không tương xứng a.

Khả năng là nhìn ra hắn nghi hoặc, Tư Hàn vô cùng không khách khí nói: "Nếu là ta không cùng các nàng, sư phụ nói hắn sẽ chết cho ta xem."

"..."

Hiếm thấy Tư Đại ca lập tức nói rồi như vậy trường, nhưng nội dung nhưng là quá kính làm lộ, không chỉ Tư Lăng quẩn, những cái kia Tiên tử môn cũng hơi thay đổi sắc mặt, vô cùng khó khăn duy trì trên mặt tao nhã rụt rè vẻ mặt. Lần này, mới lên cấp Hóa Thần tu sĩ mặt mũi cùng trong tử bị nhỏ nhất đồ đệ bị bại sơn cùng thủy tận, liên tí tạo cặn bã cũng không còn. Phó Minh Tâm đồng dạng há hốc mồm, đột nhiên đối với Hóa Thần tu sĩ loại này nhượng Thương Vũ giới tu sĩ cấp thấp kính ngưỡng tồn tại huyền diệt.

Thanh Ngọc Thần quân, một thế uy danh không còn sót lại chút gì!

Tư Lăng trầm mặc dưới, nói rằng: "Này... Đại ca các người chậm rãi dạo, ta đi trước."

Tư Hàn nhưng triệu hắn đi đến, nói rằng: "Ta đi cùng người."

Tư Lăng ngấm nhìn những cái kia sắc mặt bắt đầu vận vẹo biến xấu nữ tu môn, thầm nghĩ: Như vậy ngay cả chào hỏi đều không đánh một tý mà bỏ lại các nàng thật sự được chứ? Tốt xấu những này nữ tử trong, có thể sẽ có hắn tương lai đại tẩu, làm sao cũng phải cho cái mặt mũi chứ?

Những này nữ tu đều là xuất thân từ Thương Vũ giới danh môn đại phái, từ nhỏ chính là thiên chi kiêu nữ, bị đông đảo nam tu ngưỡng mộ theo đuổi, xưa nay chỉ có các nàng cho sắc mặt người xem, khi nào lưu lạc tới chính mình xem sắc mặt người? Tuy rằng trong lòng đối với tên táo Thương Vũ giới Tư Hàn có ý nghĩ, nhưng là như vậy bị lạc mặt mũi, trong lòng cũng là tức giận.

Làm đệ đệ, Tư Lăng không thể thiếu nên vì chính mình Đại ca thu thập loại này hỗn loạn, vội hỏi: "Chư vị Tiên tử có lẽ, ta cùng Đại ca đi đầu một bước. Đại ca, người quên cùng Tiên tử môn nói lời từ biệt." Tư Lăng không thể thiếu nhắc nhở một tý mất trí nhớ hậu nhân tình cô không quá tình thông Tư Đại ca.

Tư Hàn liếc mắt nhìn hắn, sau đó có thể không thể có chút ít mà liếc mắt này vài tên nữ tu, khẽ vuốt cằm nói dừng.

Nữ tu môn sắc mặt quả nhiên hòa hoãn hơn nhiều. Chẳng qua, sau một khắc nhìn thấy Tư Hàn cũng không quay đầu lại mà đi xuống sơn, mặt lại cứng.

Quả nhiên là khó không nhân khí bằng sơn, thật khó chinh phục!

Tư Lăng đồng dạng không cười nổi, bận bịu đi theo.

Đang lúc này, một đạo lạnh lạnh giọng nữ truyền đến: "Tư công tử!"

Tư Lăng theo bản năng mà nhìn tới, liền nhìn thấy đám đầu đi tới một tên mặc hồng nhạt tiên nữ nghề thường nữ tu, mặt xinh đẹp trứng đỏ bồng bồng, đang dùng một loại mừng rỡ ánh mắt nhìn nàng.

"Hứa đạo hữu." Tư Lăng dừng bước lại, âm thanh vi vi hòa hoãn.

Hứa Phiền Nhiên nỗ lực khống chế chính mình hoan tước bước tiến, gãi tao nhã bước chân lại đây, lại cười nói: "Ta liền biết khả năng ở đây nhìn thấy người, vì lẽ đó ta mới đặc biệt..." Mặt sau âm thanh hàm hàm hồ hồ, vô cùng thật không tiện.

Tư Lăng nhất thời to bằng cái đầu như trâu.

Hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào dưới, Hứa Phiền Nhiên đáp ứng này sớm đã nói cho người bên ngoài tâm tư của nàng, trở thành đề tài nhân vật Tư Lăng trong lòng vì quẩn, lẽ nào ngày hôm nay huynh đệ bọn họ muốn song song bắt đầu lựa chọn song tu đạo lữ hay sao?

Lúc này, một đạo thanh âm lạnh như băng truyền đến: "Tur Lăng!"

Tur Lăng liếc nhìn phía trước trải qua dừng bước lại Tur Hàn, cảm giác hình như không khí trở nên lạnh, tê cả da đầu, mau mau đáp một tiếng, khách khí với Hứa Phiến Nhiên mà hàn huyền vài câu, liền cáo từ ly khai.

Hứa Phiến Nhiên nhìn theo hai huynh đệ ly khai, cắn cắn hàm răng, kiêu man mà hất cằm lên, triều những cái kia nữ tu hừ một tiếng, mỗi người ở trong mắt nàng, đều là tình địch. Đồng dạng, những cái kia nữ tu xem ánh mắt của nàng cũng vô cùng không tốt, vừa nãy tình cảnh đó bị các nàng đương thành Hứa Phiến Nhiên mượn đề đề tùy thời tiếp cận huynh trưởng, quả thực là dùng tâm hiểm ác, không nghĩ tới góc góc điều ngoa mê gái nữ đột nhiên hiểu được dùng não.

"Hứa gia muội muội, không biết Thu gia thiếu chủ gần đây khỏe không?" Nụ cười đáng yêu nữ tu đột nhiên hỏi, nụ cười đáng yêu, bất kể là ai nhìn thấy, đều sẽ cảm thấy đây là tên ngây thơ không chút tí vết đáng yêu nữ tử.

Mặc dù đối phương là Nguyên Anh tu sĩ, nhưng Hứa Phiến Nhiên không sợ chút nào, lạnh mặt nói: "Mắc mớ gì đến ta? Trái lại là Liễu tiên bối, tuổi rất cao, còn trâu già gặm cỏ non, cần thận hàm răng gặm bắt động đây."

Tức giận ở trong mắt Liễu Tú chợt lóe lên, ngón tay vòng quanh bên hông hầu bao, Liễu Tú đáng yêu nói: "Hứa gia muội muội quá nóng tính rồi, xem ra muốn ăn chút hàng hòa đan mới được. Hứa gia muội muội cũng không nên vì người đàn ông mà trí Thu công tử không để ý a."

Hứa Phiến Nhiên hừ một tiếng, "Người yêu thích hán liền cầm, đừng một bộ làm bộ làm tịch đáng đáp!"

Hai người là bạn bè cũ, lẫn nhau đều rất không hợp nhau, cũng không biết có phải là khác phái tương xích, Hứa Phiến Nhiên vô cùng chán ghét Liễu Tú đáng yêu tướng mạo dưới thủ đoạn tàn nhẫn, Liễu Tú cũng chán ghét cái này điều ngoa tùy hứng mê gái tiểu thư. Mà lại ngu xuẩn điều ngoa mê gái tiểu thư xưa nay không đầu lại khoác hồ ly da đáng yêu cừu, ăn qua mấy lần thiệt lớn sau, đem coi là kẻ thù.

Chán ghét trợn mắt nàng một chút, Hứa Phiến Nhiên hất cằm lên, ngẩng đầu đi vào khách viện, một tên Đan Phù tông Nguyên Anh nữ tu cùng ở sau lưng nàng. Dùng Nguyên Anh kỳ tu sĩ làm tùy tùng, cũng chỉ có Đan Phù tông loại này đại môn phái mới làm được ra đến.

Liễu Tú trong lòng khí giận, liền cái Kim Đan nữ tu đều không đem nàng để ở trong mắt. Chẳng qua nhớ tới vừa mới Hứa Phiến Nhiên nhìn Tur Lăng ánh mắt, Liễu Tú lại lộ ra một cái đáng yêu nụ cười.

Nếu Hứa gia muội muội như vậy yêu thích, không đi phá hoại làm sao xứng đáng các nàng giao tình đâu?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 197: Đột nhiên cầu hôn

Hai huynh đệ hướng về Thanh Hà phong một vùng bước đi, đi ở quần sơn dùng cảm thạch thạch lát thành trên đại đạo, lui tới đại thể là Thiên Tông phái trong vẫn chưa thể ngự kiếm phi hành Luyện Khí kỳ đệ tử, hiếm thấy có Trúc Cơ tu sĩ, Kim Đan kỳ lấy trên, càng không có. Vì lẽ đó nhìn thấy hai huynh đệ đi qua, những cái kia Luyện Khí kỳ đệ tử đều là một mặt kinh ngạc, đám người sắp tới rồi, mới nhớ lại muốn hành lễ bái kiến.

Kỳ thực Tur Lăng là theo Tur Hàn đi, chính hắn thói quen bay tới bay lui, đột nhiên dùng hai chân bước đi, thật là có chút không quen, có thể nhìn hắn đi được thản nhiên, không thể làm gì khác hơn là liếc mình tiếp đón.

Thiên Tông trong phái môn đệ tử ít có Luyện Khí kỳ đệ tử, chẳng qua nội môn địa bàn trong, hay vẫn là xây dựng rất nhiều giống loại này dùng cảm thạch thạch xây đại lộ, xa xa phóng tầm mắt tới, không gặp phản cuối, ở xanh tươi ngọc phong trong như một cái thất lưng ngọc uốn lượn, cảnh tượng khá là đồ sộ.

Hiếm thấy như vậy nhân nhĩ đi ở quần sơn trong lúc đó, Tur Lăng lòng dạ cũng không khỏi trống trải lên, tùy ý hỏi: "Đại ca, người làm sao đột nhiên muốn chọn song tu đạo lữ đâu?"

Tur Hàn liếc mắt nhìn hắn, trái lại hỏi: "Có phải là cảm thấy rất phiền phức?"

"..."

Món đồ gì phiền phức? Tur Lăng bối rối dưới, chờ rõ ràng chính mình Đại ca ý tứ, chậm rì rì nói: "Kỳ thực nếu là thật sự rất yêu thích, cũng không phiền

phức rồi, giống Truyền Sư cùng Pháp Lăng, hai người bọn họ lẫn nhau yêu thích, muốn cùng nhau, ở từ từ tu đạo trên đường đất tay đồng hành, tự nhiên liền sẽ không cảm thấy phiền phức."

Nói xong, Tư Lăng quay đầu, yên lặng mà tự xét lại, không biết có hay không đem Đại ca dạy hư. Hắn cũng không muốn giống Thanh Ngọc Thần quân như thế, đường đường một giới Hóa Thần tu sĩ, dĩ nhiên đi làm Nguyệt Lão, mà kinh chẳng ra gì đồ đệ ở Vọng Ngọc phong ngăn gọn hai câu, Nguyệt Lão không làm được trái lại thành cái tú ông, thực sự là quá khổ thân.

Tư Hàn suy tư, sau đó mới nói: "Đây là sư môn mệnh lệnh."

Tư Lăng gật nảy cả mình, trực giác nói: "Đại ca, nào có sư môn liền đệ tử có muốn hay không cưới vợ sinh con sự tình như thế đều cường chế yêu cầu? Đại ca, người phải nghĩ lại a. Người nhìn, Thanh Ngọc Thần quân chính mình cũng không song tu đạo lữ đây, người làm đồ đệ làm sao có thể giành mất danh tiếng?" Đùng bời vì không còn thất tình lục dục liền thường thức cũng không còn, cảm thấy nếu là sư môn mệnh lệnh, liền đi tìm cô gái làm vợ, chờ lão bà cưới trở lại liền ném đến một bên chính mình chuyên tâm tu luyện đi tới, này không phải gieo vạ nhân gia cô nương sao?

Chẳng qua nghe được lời giải thích của hắn, Tư Lăng trong lòng hiểu rõ. Hắn liền nói mà, chính mình Đại ca bức này trách nam tu luyện cuồng, làm sao có khả năng đột nhiên khai khiếu, muốn tìm cái lão bà đồng thời song tu.

Nghe được đệ đệ, Tư Hàn dĩ nhiên gật đầu, nói rằng: "Àn, ta biết rồi."

Tư Lăng càng thêm há hốc mồm, sờ sờ trái tim, cảm giác mình đại họa lâm đầu, hắn có muốn hay không ở tiệc rượu qua đi, lập tức mang theo Lâm Dương đi ra ngoài trốn trốn đâu? Hắn gia Đại ca là cái thành thật, như đem hắn này tịch nói xin trả cho Thanh Ngọc Thần quân, Thanh Ngọc Thần quân phỏng chừng liền ăn tâm tình của hắn đều có.

Tư Lăng cũng không phải cái kẻ ngu ngốc, rất nhanh liền biết rõ này cái gọi là Tây Cảnh thiên tài số một muốn tuyển chọn song tu đạo lữ phong thanh là Thanh Ngọc Thần quân làm ra đến, tuy rằng cũng không biết hắn làm sao hội nào thu ruộng muốn cho đồ đệ tìm cái song tu đạo lữ —— Thanh Ngọc Thần quân chính mình cũng là cái ngàn năm mất lão côn đây, không thấy hắn muốn tìm lão bà —— chẳng qua hiệu quả nhưng là gạch thẳng, chỉ ít Thương Vũ giới rất nhiều tên môn đại phái nữ tu tâm chuyên động, thừa dịp lần này tiệc rượu, sớm đến xem mặt.

Không nói dùng, Tư Đại ca điều kiện là hết sức xuất sắc, bất kể là phần cứng —— dung mạo tuấn lãng phi phàm, trắng đen xen kẽ tóc tăng thêm khác dạng phong thái; hay vẫn là phần mềm —— tám mươi tuổi Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ, quả thực là phá Thương Vũ giới ghi lại, những cái kia phía trước xem mặt Nguyên Anh kỳ nữ tu môn, đều mấy trăm tuổi, đầy đủ so với hắn lớn hơn mấy trăm tuổi đây. Như vậy nhuyển phần cứng đều quá người đối tượng, cái nào nữ tu không động lòng?

Vì lẽ đó, ở Thiên Tông phái tiết lộ tin tức sau, các nàng liền sớm đến, bắt đầu xem mặt.

Tình huống thật là như vậy: Thanh Ngọc Thần quân là hết sức muốn đem này tiểu đồ đệ chào hàng đi ra ngoài, liền cho tiểu đồ đệ rơi xuống mệnh lệnh bắt buộc —— vừa khóc hai nháo ba thất cổ gọi phụ chiều số đều chơi ra đến rồi, nhưng tiểu đồ đệ đi xem mặt. Liền Tư Hàn liền dâng hoàng mà hàng ngày bồi tiếp một đám không giống nữ tu đi dạo Thiên Tông phái, để lẫn nhau hiểu rõ, xem ra thật là có điểm trần thế Hoàng đế chọn phi tử chiều thức.

Chỉ là, nhân gia trần thế Hoàng đế nhưng là thức thời nhiều, không giống người nào đó, mang theo một đám thiên kiều bá mị nữ tu trải qua một ngọn núi, liền dùng một loại lạnh đến trong xương âm thanh nói: "XX phong." Đi ngang qua một toà điện, liền còn nói: "XX điện." Đi ngang qua một vùng tuyến, hay vẫn là nói: "XX tuyến."

Nữ tu môn sắc mặt nhất thời tái rồi.

Không có so với này càng không hợp cách hướng dẫn du lịch, nhiều lời một chữ sẽ chết a? ! !

Nếu không là xem ở thanh danh của hắn cùng vô hạn phong quang tương lai trên, đến xem mặt nữ tu môn đều muốn phi hắn. Đáng tiếc, cái này người thực sự là quá lạnh, lạnh cho các nàng đều không có can đảm, thêm vào này quần nữ tu môn gộp lại, tu vi cao nhất cũng chỉ có Nguyên Anh trung kỳ, hơn nữa ở Nguyên Anh tu sĩ trong, nàng tuổi tác vẫn tính là tuổi trẻ —— nhân gia chỉ có ba trăm tuổi, cũng là thiên tư ngang dọc trác tuyệt hạng người, nhưng là không chịu nổi người trước mắt này càng tuổi trẻ, cốt linh vẫn chưa tới một trăm tuổi đây, liền thành công Kết Anh.

Tư Lăng tưởng tượng dưới chính mình Đại ca bị ép làm người dẫn đường sau sự tình, kém một chút phun cười ra tiếng.

Thôi đi, hắn gia Đại ca này tính khí không có cách nào thay đổi, phỏng chừng hắn đời này cũng không thể có đại tẩu. Còn Thanh Ngọc Thần quân tại sao lại đột nhiên nào trừu muốn cho đồ đệ phối cái lão bà, ngược lại nhất định phải chuyện không thể nào, Tư Lăng cũng lười đi cứu căn nguyên của nó, trong lòng quyết định, vì không đắc tội Thanh Ngọc Thần quân, hắn hay vẫn là mau chóng tránh đi đi.

Nghĩ như thế, Tư Lăng nhân tiện nói: "Đại ca, chờ tiệc rượu qua đi, ta nghĩ trước tiên đưa Lâm Dương đi Quý Vực, sau đó chuẩn bị bề quan xung kích Nguyên Anh. Kết Anh sau, ta đi một chuyến Yêu giới, bên rèn luyện bên tìm kiếm Miên Nhung Đẳng." Đây là tương lai tạm lập kế hoạch hoa.

Tư Hàn đem hắn từ đầu tới đuôi nhìn một lần, gật gù, không nói gì.

Tư Lăng nhếch miệng, không trả lời chính là không phản đối ~

Tâm tình rất tốt, Tư Lăng cùng chính mình Đại ca đồng thời nhìn như chậm rãi kì thực một bước ngàn mét mà hướng về Thanh Hà phong một vùng bước đi.

*****

Sau ba ngày, Thiên Tông phái ở Thánh Đình phong Lăng Tiêu điện trung tướng mới lên cấp tu Hóa Thần tu sĩ Thanh Ngọc Thần quân sắc phong làm Thiên Tông phái thủ tịch Đại trưởng lão, thuận tiện thông báo Thương Vũ giới Thiên Tông phái nhiều một tên Hóa Thần tu sĩ.

Đương Tư Lăng đến thời điểm, sắc phong nghi thức trải qua kết thúc, Thương Vũ giới các môn phái phía trước xem lễ đại biểu đem Thánh Đình phong chen đến người đông như mắc cửi, hẳn đến không có gây nên cái gì quan tâm, giống tập trung vào mặt hồ một viên hòn đá nhỏ, ở bắn lên bọt nước sát na, có như vậy mấy cái người liếc nhìn lại đây, ánh mắt lóe lên, rất nhanh liền dời.

Ngày hôm nay Thanh Ngọc Thần quân là nhân vật chính, hẳn sáu tên đệ tử theo thị ở bên người, mà còn có Thương Vũ giới nhất được chú mục đích đệ tử thiên tài, phong quang vô hạn, phái có gọi là đặc ý.

Biểu hiện xong sau, liền bắt đầu ăn uống.

Tư Lăng xem xét nhìn, nhìn thấy vài tên tu sĩ cấp cao đã qua cùng Thanh Ngọc Thần quân chào hỏi, không ngoại lệ mỗi lần vị tu sĩ cấp cao bên người đều mang theo tên nữ đệ tử, mà những cái kia nữ tu con mắt dồn dập hướng về giống khối di động hàn băng như thế Tư Đại ca trên người liếc, liền biết ngày hôm nay là chân chính xem mặt yến, mau mau thu về đầu, tận lực để cho mình tồn tại chẳng phải chói mắt.

Thoáng ngồi một chút, ý tứ ý tứ một tý, Tư Lăng bận bịu đến.

Mới vừa đi ra Lăng Tiêu điện, phía sau liền vang lên một đạo quát: "Tư công tử, chờ chút a ~~ "

Tư Lăng hơi biến sắc mặt, tay áo bào giương lên, trong tay ngưng tụ thành một mặt nước cảnh, miễn cưỡng ngăn trở ba viên tể như sợi tơ kim may. Đây kim may tuy rằng nhỏ như tuyết tía, nhưng uy nghiêm đáng sợ cực kỳ, mũi kim trên nhiễm cực độc, nếu là bị chúng nó tập trung, hậu quả khó mà lường được. Mà này ba viên kim may sở toả ra khí tức, đã là siêu phẩm pháp bảo, này uy nghiêm đáng sợ khí, đâm vào da dẻ vì vi đâm nhói lên.

Mồ hôi lạnh xoạt một tý ra đến rồi, lúc này, ngồi xổm ở Tư Lăng trên bả vai Trọng Thiên không khách khí văng đoàn yêu hòa, đem đối phương muốn thu hồi ba viên kim may đốt thành một vũng vệt nước.

Một tiếng rên vang lên, kim may bị thiêu, này người hiển nhiên bị thương không nhẹ.

Tư Lăng nghi chân, mặt không hề cảm xúc mà nhìn tới, liền thấy mặc hồng nhạt quần áo đáng yêu nữ tu chậm rãi đi tới, chẳng qua quá táo bình thường đáng yêu khuôn mặt có vẻ hơi trắng xám, nụ cười trên mặt đúng là không có thay đổi, xem ra một phái thiên chân khả ái, nhưng người không nhận được theo hội tâm nở nụ cười.

Hai người giao thủ chỉ là trong nháy mắt, nhanh đến mức liền rộng rãi tròng thượng những cái kia tuần tra Kim Đan tu sĩ cũng không thấy rõ, chỉ thấy Tư Lăng đột nhiên dừng bước, sau đó là Lăng Tiêu điện trong, một tên đáng yêu Nguyên Anh sơ kỳ nữ tu đột nhiên đi ra. Tu sĩ cấp cao uy thế nhưng những cái kia tuần tra tu sĩ không dám nhiều chú ý, bận bịu đến mặt khác địa phương tuần tra.

Tư Lăng ánh mắt lóe lên, tuy rằng nơi này là Thiên Tông phái thế lực, nhưng hẳn không dám có chút thả lỏng, cảnh giác nhìn nàng. Nguyên Anh tu sĩ muốn ra tay với Kim Đan tu sĩ, có thể thần không biết quỷ không hay, mặc dù mình vẫn chưa sợ nàng, nhưng cũng không muốn lại trải qua một lần loại kia đáng sợ kim may chiêu đãi.

"Tư công tử, lệnh huynh còn ở bên trong, làm sao đột nhiên đi cơ chứ?" Liễu Tú cười khanh khách địa đạo.

Nằm tào, bức này hành động, quả thực là diễn viên trình độ a, trước mặt khắc mới vừa làm ám sát sau một khắc lại như cái người không liên quan như thế chào hỏi. Tư Lăng cảm thấy loại này trong ngoài bất nhất nữ nhân mới là đáng sợ, trên mặt càng ngày càng mặt đơ, lạnh như băng nói: "Có việc đi đâu."

Liễu Tú che miệng cười nói: "Nếu không là việc gấp, không biết Tư công tử có thể hay không bồi tại hạ đi chung quanh một chút."

Cùng người chung quanh đi hào đến chốn không người cho người cơ hội hạ thủ sao? Lại không phải ngốc xoa! Vì lẽ đó Tư Lăng không chút do dự mà từ chối.

Liễu Tú vẫn là cười khanh khách, đột nhiên nói: "Ta xưa nay chán ghét so với ta dung mạo rất mỹ lệ người, cho nên nhìn thấy Tư công tử thời điểm, ta thực sự là hận không thể đem khuôn mặt này phá hủy, rút hồn luyện pháp cũng không đủ biểu đạt ta chán ghét tình."

Tư Lăng khá là lý giải nói: "Ta biết, đồ kị thứ này nhân chi thường tình." Vì lẽ đó, hẳn cũng rất rõ ràng vì sao Liễu Tú như vậy chán ghét Hứa Phiền Nhiên, hết cách rồi, Hứa Phiền Nhiên muội tử tuy rằng bị mọi người cho rằng là cái điều ngoa tùy hứng Đại tiểu thư, nhưng gương mặt đó nhưng là dài đến đỉnh đỉnh mỹ lệ.

Đối phương này đáng yêu khuôn mặt tươi cười chốc lát khắc ngưng trệ, "... Tư công tử thực sự là tài trí nhanh nhẹn."

Không, kỳ thực hẳn cũng đỉnh chán ghét chính mình tình cờ miệng thiếu, nhưng là đối với muốn muốn giết mình người, thực sự là không có cách nào tốt tính.

Liễu Tú lại nói: "Chẳng qua hiện tại, ta nhưng cảm thấy Tư công tử này mặt thật là đẹp mắt, làm hại ta đều không nhận được dời đi đối tượng. Tư công tử, như tại hạ hi vọng cùng người kết thành ân ái đạo lữ, không biết Tư công tử có thể chăm sóc?" Nàng có chút ngượng ngùng hỏi.

"..."

Sấm sét giữa trời quang không đủ để biểu đạt Tư Lăng hiện tại cảm thụ, một lát, miễn cưỡng nói: "Không, tiền bối là Nguyên Anh tu sĩ, văn bối chỉ là chi là Kim Đan tu sĩ, thực sự không xứng với tiền bối." Trong lòng nhưng oán thầm, này sẽ không là thờ phụng, hận một cái người, liền gả cho hắn dẫn vật hắn sao?

Loại này ăn thịt người xương nữ yêu tinh, hắn thật sự không dám tiêu thụ a! Hơn nữa tình huống của hắn đặc thù, tin tưởng ở sinh thời, là không có cách nào cùng nam nhân hoặc nữ nhân chờ chút sinh vật kết thành đạo lữ, tâm lý này quan không qua được thùng sao làm? >__

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 198: Kẻ tham ăn cùng ngọc thiếu

Tiệc rượu qua đi, Thiên Tông phái vẫn như cũ vô cùng náo nhiệt, rất nhiều nữ tu lưu lại, Thanh Ngọc Thần quân vẫn như cũ làm mãi không chán mà đuổi tiểu đồ đệ đi làm xem mặt.

Rốt cục, tiệc rượu sau ngày thứ hai, Tư Hàn đến Thanh Ngọc Thần quân trước mặt, vô cùng trực tiếp sáng khoái nói rằng: "Sư phụ, ta cùng Tư Lăng đi Quý Vực một chuyến, ngày về bất định."

Chính đang suy nghĩ vị tiên tử kia tính tình khá là khả năng bao dung bằng sơn đồ đệ Thanh Ngọc Thần quân cũng rất trực tiếp sáng khoái nói: "Không được!"

Tư Hàn nhìn hắn, nhượng hắn cho cái lý do.

"Các môn phái Tiên tử vẫn chưa ly khai, mà lại các nàng đều là vì người mà đến, người thế nào cũng phải lưu lại bồi cùng các nàng, tận tận địa chủ chi nghi, nếu như có thể vừa ý vị tiên tử kia, vậy thì càng tốt, sư phụ sẽ trực tiếp vì các người tổ chức song tu nghi thức, làm được một mảy rạn rờ." Thanh Ngọc Thần quân lời nói ý vị sâu xa, "Ta biết người thiếu kiên nhẫn làm chuyện như vậy. Nhưng là, huynh đệ người trải qua lớn rồi, không cần người giống làm cha như thế đi theo bên cạnh hắn vì hắn dự định, hắn cũng nên có chính mình đảm đương, hắn là chính mình đi ra ngoài xông xông. Vì lẽ đó, người liền an tâm lưu lại suy tính một chút chung thân đại sự đi."

"Không phải."

"Cái gì?" Thanh Ngọc Thần quân có chút không rõ vì sao, trong lòng rít gào: Nhiều lời hai chữ sẽ chết a? ! ! Người là băng sơn, lại không phải người cảm!

Tư Hàn đang hoảng nói: "Không phải Tư Lăng."

Đến, không phải là bởi vì Tư Lăng, vậy thì là bởi vì hắn! Thanh Ngọc Thần quân khước miệng co giật, nhẫn nại nói: "Chờ người lựa chọn song tu đạo lữ, người muốn mang đạo lữ của người đi nơi nào du lịch vì sư đều sẽ không quản."

Nói chung, hắn chính là muốn tách ra này hai huynh đệ, chặt đứt này hai huynh đệ nhân quả ràng buộc.

Tư Hàn ánh mắt lạnh lẽo, phảng phất liền này hắc ngân giao nhau tóc cũng là hàn khí uy nghiêm đáng sợ, chỉ nghe hắn nói rằng: "Sư phụ già đầu, cũng không có song tu đạo lữ, vậy vị các sư huynh sư tỷ cũng thế. Vì sao ta nhưng muốn tuyển chọn một vị song tu đạo lữ? Có gì?"

"Cái này..." Thanh Ngọc Thần quân nghẹn lời, tổng không tốt nói cho hắn, người này ngọc đệ đệ thân phận có vấn đề, hơn nữa người cùng hắn nhân quả ràng buộc quá sâu, hiện nay xem ra, đối với người tương lai bất lợi, thậm chí có thể sẽ tạo thành khó có thể thu thập hậu quả, không bằng thay đổi cái đối tượng ký kết nhân quả ràng buộc đi, song tu đạo lữ là lựa chọn tốt nhất. Nếu là nói như vậy, hắn cảm thấy đồ đệ này có thể sẽ dùng song giản tấn hắn một trận.

Một lát, Thanh Ngọc Thần quân nói: "Trước tiên nhớ tới ta lúc trước cùng người nói sao? (Huyền Băng Quyết) có thiếu hụt."

Tư Hàn gật đầu.

"Người cũng không phải là không có cảm tình, thất tình lục dục cũng không phải đã mất, chỉ là thiếu hụt có thể cho người động tình động tâm đối tượng. Song tu đạo lữ đối với người mà nói giúp ích rất nhiều, là cho rằng sư mới hi vọng người ở những cái kia nữ tu trong chọn một vị ký kết song tu nghi thức,

cảm tình là ở chung ra đến, sau đó người tự sẽ hiểu." Thanh Ngọc Thần quân lời nói ý vị sâu xa mà nói.

Hắn làm sao không biết đồ đệ cùng Tư Lăng trong lúc đó nhân quả ràng buộc đối với hắn mà nói là rất có lợi, chỉ ít đang đối mặt huynh đệ duy nhất thời, Tư Hàn nhiều điểm nhân khí, đây là rất khó đến trường hợp đặc biệt. Chỉ là, huynh đệ hôn lại cho dù tốt, cũng không thể cùng hắn cả đời, không bằng song tu đạo lộ trọng yếu. Tư Hàn là Thiên Tông phái vạn năm đến kỳ thác kỳ vọng sâu nhất đệ tử, cũng không thể nhượng hắn phá hủy, làm sư phụ, không thể thiếu muốn sớm vì hắn lót đường.

"Không thích hợp!" Tư Hàn trực tiếp phủ quyết.

Thanh Ngọc Thần quân giương mắt nhìn, "Làm sao không thỏa?"

"Phiền phức!" Tư Hàn đứng dậy, lại bỏ thêm một câu: "Lãng phí thời gian!"

Sau đó phẩy tay áo bỏ đi, lưu lại Thanh Ngọc Thần quân tiếp tục giương mắt nhìn.

*****

Muốn đi xa nhà, tự nhiên là muốn cùng Thiên Tông phái trong bằng hữu lên tiếng chào hỏi.

Nhưng không nghĩ nhận thức này mấy cái đồn dập đều bề quan đi tới, nghĩ đến là lần này ở Ma giới rèn luyện ở bọn hắn đều có thu hoạch, là lấy tiệc rượu vừa qua, đồn dập bề quan cảm ngộ đi tới.

Tư Lăng quay một vòng, sờ sờ mũi, chạy đến duy nhất không có bề quan Nghiêm Hạo này trong, đem đưa cho Trương Như Hiệp, Liễu Thành Phong đám người linh từ nhượng hắn thay nhận lấy, chờ bọn hắn bề quan sau khi ra ngoài lại giúp hắn giao cho bọn hắn. Những này linh từ là mới vừa nhượng hảo, cũng là Trương Như Hiệp đám người sớm nhượng hắn nhượng, Tư Lăng lần này lý khai, có thể sẽ chờ Kết Anh mới sẽ trở lại, cũng không biết sẽ dùng đi thời gian bao lâu, trước đem đồ vật đưa, miễn cho bị bọn hắn ghi nhớ.

Sau đó trực tiếp đi Hàn Thủy phong.

Trải qua Hàn Thủy phong dưới hàn đàm, Tư Lăng đột nhiên phát hiện này hàn đàm tựa hồ càng thêm rét lạnh, để sát vào đến xem, hóa ra là hàn đàm nơi sâu xa nhiều mấy khối Hàn Băng thạch, trong hàn đàm có nhất chịu rét Ngân Sương Ngư ở bên trong thân nhiên bơi lội, này ngân vảy màu trắng, dưới ánh mặt trời hiện ra mờ người ánh sáng lộng lẫy, phi phi đều là thịt a, nhìn ra Trọng Thiên không nhìn được đuổi ra móng vuốt muốn đi làm mấy con cá tới, nhưng không nghĩ móng vuốt mới vừa đưa đến mặt nước, liền bị đông cứng một tảng sương.

Tư Lăng không thể thiếu muốn cười nhạo một phen, Trọng Thiên đây là đối bụng hôn đầu đây, thấy cái gì đều là nướng đến thơm ngát thịt. Chẳng qua cũng không trách nó sẽ như vậy thêm, hắn lúc trước nói nếu là bị phát hiện tư tàng Thánh thú liền muốn cạn lương thực tuyệt thực, lời này xác thực không giả, Trọng Thiên đại gia trải qua cạn lương thực hơn một tháng, một mực hưởng qua thức ăn thịt sau, nó đối với chưa xử lý qua thịt tươi hoàn toàn không thấy ngon miệng, mỗi ngày ba ba mà nhìn chủ nuôi.

Tiểu Khôi cũng đồng dạng không nhìn được, nhưng là lúc này Tư Lăng là quyết tâm, không thể làm gì khác hơn là hồi lưu lưu về Linh thú túi tu luyện đi tới, nhắm mắt làm ngơ. Còn Tiểu Bạch Hồ, nó còn quá nhỏ, phảng phất chỉ có thể ngo ngoe mà bán manh, cũng thường xuyên bị thu được Tiểu Yêu Liên Hồng Liên không gian trong đi tu dưỡng, mỗi ngày liền thả ra lưu hai canh giờ, đối với thịt nhu cầu lượng không lớn.

Vì lẽ đó gian nan nhất hay vẫn là Trọng Thiên.

Nhất nhân một yêu từ chân núi đánh tới sườn núi, nãi đến tận Hàn Thủy phong động phủ trước, mới ngừng tay.

Tư Lăng hướng về bên trong vỗ một viên Truyền Âm phù, thông báo bên trong khách có báỉ phỏng, rất may mắn chính là, trạch nam Đại ca ngày hôm nay không có bị ép đi bởi vì tiên tử kia đạo Thiên Tông phái, cửa đại trận mở ra, Tư Lăng đi vào.

Tư Hàn ngồi xếp bằng ở trong động phủ giường đá trên đá tọa, chờ hắn đi vào, phương mở mắt ra nhìn hắn.

Tư Lăng bận bịu lộ ra nụ cười, nói rằng: "Đại ca, ngày mai ta cùng Lâm Dương xuất phát đi Quỷ Vực, sau đó quải đạo đi Trung Ương đại lục bề quan xung kích Nguyên Anh."

Cho tới tại sao lại chọn Trung Ương đại lục, điều này là bởi vì Kết Đan khi đó, loại kia khủng bố linh lực nhu cầu lượng đem hắn sợ rồi, phòng chừng linh lực mỏng manh Tây Cảnh là không cách nào thỏa mãn hắn Kết Anh cần, hơn nữa hắn cũng rất phúc hậu không lãng Phí Thiên tông phái linh lực, Trung Ương đại lục linh lực dồi dào, tùy tiện tìm cái thành phố lớn thuê cái linh lực nồng nặc động phủ là được.

Tư Hàn sau khi nghe xong, gật gù, nhưng là đột nhiên nói: "Ta cùng đi với người."

Tư Lăng giật nảy cả mình: "Vì sao? Thần quân có thể đáp lại?"

Tư Hàn liếc mắt nhìn hắn, cái nhìn này Tư Lăng tự động nào bỏ thành buồn bực, tựa hồ đang hỏi, hắn ra không ra khỏi cửa quan sư phụ chuyện gì? Vì sao phải nhượng hắn đáp ứng? Vấn đề là, Đại ca người này một xe tải đối tượng hẹn hò còn ở Thiên Tông phái chờ cùng người xem tuyệt xem tình tình xem mặt trắng đàm luận nhân sinh đàm luận lý tưởng đây, lão nhân gia người sao có thể như thế phẩy tay không làm? Ngoại một Thanh Ngọc Thần quân nhận định là hắn quải hắn đồ đệ thùng sao làm?

"Ta đã thông báo hẩn." Tư Hàn đạo. Còn có đáp ứng hay không, Tư Đại ca hoàn toàn không để ở trong lòng.

Tư Lăng phản ứng tặc nhanh, hẩn là, Đại ca là vì trốn tránh những cái kia như hổ như sói đối tượng hẹn hò, cho nên mới dựa vào cơ hội này chạy? Hẩn hiểu, lại như đời trước hẩn làm quý thời nhìn nhiều lắm rồi, lớn tuổi chưa gả nam nữ thanh niên bị trường bối buộc xem mặt, sau đó mọi cách tìm cơ hội chạy trốn như thế.

Liền vì chính mình Đại ca, huynh không tiểu lãng chỉ có thể che giấu lương tâm thành đồng lõa, Thanh Ngọc Thần quân muốn oán liền oán đi, đến lúc đó hẩn tránh đến xa một điểm là được rồi.

Là lấy, khi biết được Tư Hàn thật sự theo Tư Lăng chạy sau đó, Thanh Ngọc Thần quân một trận gió chân cổ sức chửi, Thanh Nguyên chân quân đồng dạng không nói gì mà nhìn đến bẩm báo chuyện này thủ son môn đệ tử, một mặt chỉ tiếc mài sắt không nên kim mà nhìn hẩn, làm sao cũng làm người ta chạy cơ chứ?

Này thủ son môn đệ tử biết bao vô tội, này nhưng là Nguyên Anh sư thúc tổ, hẩn một cái Trúc Cơ kỳ tu sĩ dám can sao? Nhất can sao dám can sao? QAQ

"Đại trưởng lão, Hàn Nhi chạy, những cái kia ở lại Thiên Tông phái các phái Tiên tử làm sao bây giờ?" Thanh Nguyên chân quân đưa ra một cái thực tế vấn đề, "Chúng ta chung quy phải cho các nàng một câu trả lời thỏa đáng, chỉ sợ một cái không được, Thiên Tông phái cùng các nàng cửa phía sau phái kết thù oán, nhưng là không tốt."

"Khả năng làm sao giao cho? Liền nói thật!" Thanh Ngọc Thần quân trán gân xanh thỉnh thoảng nháy, trong lòng nguyên rủa liên tục, hẩn cho rằng chỉ cần mình không lại tướng bức, tiểu đồ đệ sẽ lưu lại đương trạch nam, đến lúc đó lại từ từ đồ chi, nhưng ai biết hẩn hay vẫn là chạy, hơn nữa liền thanh bất chuyện cũng không đánh, thực sự là nuôi không hẩn!

Thanh Nguyên chân quân lại nói: "Không thể, hay vẫn là tìm cái nhượng người tâm phục khẩu phục có đi." Sau đó thờ dài, "Hàn Nhi tính tình chỉ thích hợp đi một mình này cái trường sinh chi đạo, chúng ta hà tất làm khó dễ hẩn đâu?"

Thanh Ngọc thật thần trong lòng tuy rằng không cam lòng, nhưng mọi người chạy, khả năng như thế nào, chỉ được lòng không cam tâm tình nguyện nói: "Được rồi, cũng chỉ có thể tạm thời như vậy, chờ hẩn trở lại hẵng nói." Sau đó vô cùng quang còn nói: "Chưông môn sư huynh, những cái kia ứng mời mà đến Tiên tử, liền giao cho ngươi."

Trực tiếp xé rách không gian, không chịu trách nhiệm mà trốn.

Thanh Nguyên chân quân tức giận đến chửi ầm lên.

Cuối cùng, Thiên Tông phái đưa ra chính thức đáp án là: Tư Hàn lâm thời nhận được sư môn nhiệm vụ khẩn cấp ra ngoài, ngày về bất định, chư vị Tiên tử có thể lưu lại chờ đợi cũng có thể rời đi trước.

"..."

Hết thấy ôm đương Thương Vũ giới đệ nhất người lão bà phía trước xem mặt nữ tu môn trong lòng đem Thiên Tông phái cùng Tư Hàn đều OXXX mắng toàn bộ.

*****

Quý Vực an phận Thương Vũ giới Đông Nam một góc, đặt ở Ô Tiên trấn ngoại Thập Lý pha.

Ô Tiên trấn tuy rằng chỉ là cái trấn nhỏ, nhưng bởi vì lân cận Quý Vực, lại có chợ đen sán đấu giá tọa lạc ở đây, từ xưa tới nay vô cùng náo nhiệt, trấn nhỏ không lớn, đường phố cũng không rất rộng rãi, hai bên đường phố là dãy đặc tập tập cửa hàng, linh đan, pháp bảo, trận pháp, bùa chú, nguyên liệu chờ chút không thiếu gì cả, không thua ở những cái kia tu tiên thành thị.

Ô Tiên trấn còn có cái đặc điểm, chính là người quý cùng tồn tại!

Ở đây, có thể nhìn thấy Nhân tu, cũng có thể nhìn thấy khoáng đại áo bào đen đeo mũ trùm Quý tu, lẫn nhau tường an vô sự. Đương nhiên, có người nói, này Ô Tiên trấn tuy chỉ là cái trấn nhỏ, nhưng trên trấn có Hóa Thân tu sĩ tọa trấn, không có ai sẽ không có mắt mà tới nơi này triệt dã, hết thấy ở Ô Tiên trấn đánh nhau ầu đã giả, không cần Hóa Thân tu sĩ ra tay, thì sẽ bị hộ trấn đại trận trực tiếp ném ra ngoài —— quên nói rồi, nghe nói này hộ trấn đại trận, có người nói là Nam Hải lãnh đội đảo trong cửu phẩm bùa chú sư tự mình sở thiết, là cửu phẩm đại trận, so với Trung Ương đại lục những cái kia loại cỡ lớn Tiên thành hộ thành đại trận còn lợi hại hơn.

Ô Tiên trấn trong nhất được yêu thú môn thân lai chính là trong đó một cái mỹ thực một con đường, này trong thiên nam địa bắc các món ăn ngon ăn vặt không thiếu gì cả, mấy cái nguyệt không có hưởng qua thịt vị Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi hai mắt tỏa ánh sáng, như sói xanh môn môn ánh mắt khó khăn từ những cái kia bay các loại hương vị đồ ăn chuyên qua Tư Lăng trên người.

Nếu không phải là mình tự mình động thủ làm việc, Tư Lăng cũng không thêm để ý chúng nó, đem một ít linh thạch phóng tới một cái tiểu hầu bao đại tiểu trong túi chứa đồ, dùng dây thừng trời chặt, hệ đến Trọng Thiên trên cổ, hào phóng mà nói: "Các ngươi muốn ăn cái gì liền chính mình đi mua, chẳng qua không cho phép gây sự, không phải vậy đại gia đều không đến ăn!"

"Gào gào gào ~ "

"Lú lo thu ~ "

Hai con kẻ tham ăn đầy đầu chỉ có ăn, bất luận yêu cầu gì tất nhiên là gật đầu đáp ứng. Trọng Thiên khoái hoạt mà nhảy đến Tiểu Khôi lưng trên, Tiểu Khôi dựa vào vô cùng có liều to mạng thân thể, một đường xông pha chiến đấu, đem cản đường người chen tách, chạy đến một gia bán gà nướng quán nhỏ từ trên, điều lên một khối linh thạch ném tới.

Này bán gà nướng tu sĩ là cái Trúc Cơ tu sĩ, có lẽ là lần thứ nhất nhìn thấy khách hàng trong có yêu thú, hơn nữa yêu thú này lại vẫn khá hiểu đạo lý đối nhân xử thế, biết được ăn đồ ăn muốn trả tiền, lảng lảng cầm cái viên này linh thạch ngăn người, mãi đến tận một trận vang dội lú lo tiếng vang lên, cuống quýt cho chúng nó báo một giá cả: Một con gà nướng năm mươi viên linh thạch. Lo lắng này lưỡng con yêu thú hiếm quý, ông chủ còn đặc biệt thuyết minh: Đây là độc nhất tay nghề, chỗ khác ăn không được!

Hai con yêu nhất thời hai mắt tỏa ánh sáng, độc nhất tay nghề tốt, cái khác địa phương ăn không được càng được rồi hơn, chúng nó muốn đại no có lộc ăn, bù về mấy tháng này không thể ăn thịt thống khổ.

Liên ở hết thấy người chú ý trong, lại phi song quần bụi điều bắt đầu một viên linh thạch một viên linh thạch mà điều cho ông chủ, đầy đủ điều được rồi năm mươi viên linh thạch, đáng đáp kia phải có nhiều ngốc thiếu thì có nhiều ngốc thiếu.

"..."

Hai con kẻ tham ăn cùng ngốc thiếu!

Tư Lăng thực sự không đành lòng thấy, xoay lưng lại coi như không quen biết chúng nó.

Lâm Dương có chút phiền muộn mà nhìn hai con yêu, nếu là trước kia, lưỡng yêu như vậy hành vi, dùng bất định trong lòng đã sớm thổ tào, nhưng là vào lúc này, biết Quý Vực ngay khi cách đó không xa, bọn hắn chẳng mấy chốc sẽ mỗi người đi một ngã, dĩ nhiên kỳ lạ mà, sinh ra một loại không muốn tâm tình.

Nhất định là hán ngày hôm nay mở mắt phương thức không đúng!

Mặc kệ Lâm Dương như thế nào xoắn xuýt, phân biệt thời khắc hay vẫn là đến.

Lưỡng ăn yêu từ ban ngày ăn được đêm tối, rốt cục thiên cái bụng trở lại, hơn nữa chúng nó tựa hồ cực kỳ yêu chuộng Tiểu Bạch Hổ, dĩ nhiên cũng đóng gói vài phân thích hợp còn nhỏ tẻ miệng răng đồ ăn đặt ở trong bao trữ vật, giao cho Tiểu Yêu Liên, nhưng nó bắt được không gian trong đi uy xuân mạnh Tiểu Bạch Hổ.

Trọng Thiên: Tiểu Bạch mau mau lớn lên, sau đó hảo lấy tinh huyết ~

Tiểu Khôi: Tiểu Bạch mau mau lớn lên, sau đó hảo kéo bè kéo lũ đánh nhau ~

Mang theo hai con yêu, bọn hắn ly khai Ô Tiên trấn, hướng về Thập Lý pha mà đi.

Thập Lý pha là cái vô cùng hoang vu địa phương, nếu là người không biết đi tới nơi này, tuyệt đối sẽ không nghĩ tới đây chính là Quý Vực lõi vào vị trí, bị một đạo thiên nhiên trận pháp cách ly, chỉ có Quý tu mới khả năng mở ra.

Thập Lý pha trước, Tư Lăng đối với Quý tu nói: "Hảo hảo tu luyện, chờ người kết Kim Đan, chúng ta cùng đi Yêu giới xông xông, tìm miền đẳng chất lỏng, tu bổ Phi Thiên thuyền, đỡ phải nó mỗi lần bơi vì miếng vớ bị người cười mà nổi nóng. Đến lúc đó, hi vọng người không nên đều là tốc độ quá chậm lại cũng bị ta đương Thành Phong tranh cột phi a!"

Này tuyệt bức không phải cổ vũ! Không chỉ có không phải cổ vũ, mà trái lại áp lực, thúc hấn mau mau trở nên mạnh mẽ áp lực.

Bởi vì Tiểu Lăng Từ này hung tàn cổ vũ phương thức, Quý tu loại kia xoắn xuýt không muốn tâm tình lập tức không còn, trái lại phát lên hùng tâm tráng chí, tuyệt bức muốn Kết Đan, lấy thoát khỏi điều vận mệnh!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 199: Ăn Thịt đảo

Ly khai Ô Tiên trấn sau, Tư Lãng đột phát theo nghĩ, kiến nghị không ngồi Phi Thiên thuyền đi Trung Ương đại lục, từ từ đi dạo.

Đề nghị này được, lập tức hợp Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi khắp nơi ngang ngược tâm ý, bận bịu án móng vuốt biểu thị chống đỡ, sau đó dồn dập nhìn phía Tư Đại ca. Bị tam con mắt nhìn chăm chăm Tư Đại ca vô cùng bình tĩnh, gật đầu đồng ý.

Cho tới Tư Lãng tại sao lại đột phát theo nghĩ, cũng là có nguyên nhân. Hắn từ khi tới thế giới này, ngoại trừ vội vàng tu luyện vội vàng thám hiểm vội vàng xui xẻo, bất luận đi nơi nào phảng phất đều là cảnh tượng vội vã, chưa từng có thử dùng một loại thần nhiên tâm thái đi cảm ngộ cái này thế giới. Mà Tư Lãng cần một bước ngoặt, càng tốt hơn mà cảm ngộ cái này thế giới, để tương lai Kết Anh thời tâm tình nước chảy thành sông.

Từ Thương Vũ giới Đông Nam một góc xuất phát, hai người lưỡng yêu dọc theo đường đi khi thì ngự kiếm tận hành, khi thì đi bộ đi đường, đi ngang qua một ít thành trấn nông thôn thời, cũng sẽ ở nơi đó đặt chân. Thậm chí vì không đưa tới người môn chủ ý, Tư Lãng còn về vài tờ che giấu tu vi linh phù, hướng về hắn cùng Tư Hàn trên người vỗ một cái, đem lẫn nhau tu vi một cái rơi xuống Kim Đan kỳ, một cái rơi xuống Trúc Cơ kỳ. Mà như vậy, cũng khả năng càng tốt hơn mà giả heo ăn hổ, chỉ ít này một đường đến, bọn hắn gặp phải mấy nhóm cướp đoạt tiên trộm, chẳng qua thông thường bọn hắn còn không ra tay, liền bị Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi hai con hung tàn hàng giải quyết.

Như vậy đồ được rồi một tháng, đi ngang qua một chỗ thành trấn ngoại rừng cây thời, bọn hắn lại một lần bị người chặn cướp.

Chặn cướp người là một đôi sinh đôi mỹ thiếu niên huynh đệ, mỹ thiếu niên huynh đệ phía sau còn theo một đám chó săn, tu vi đều ở Kim Đan kỳ bên trên, từ trong có thể thấy được này đối với mỹ thiếu niên huynh đệ là có lai lịch lớn Tiên nhị đại.

Mà này đối với mỹ thiếu niên huynh đệ sở dĩ ngăn lại bọn hắn, là coi trọng hai con yêu. Mỹ thiếu niên bên người một cái chó săn vô cùng cao ngạo mà quăng một túi linh thạch lại đây, kiêu căng mà nói: "Chúng ta chủ nhân xem đề lên người bên người này lưỡng con yêu thú, người lập tức giải trừ khế ước, bán dư chúng ta."

Tư Lãng kỳ quái nhìn hắn, tầm mắt đảo qua ngồi ở dùng bốn con tật phong thú lôi kéo hoa lệ xe con trên, thời đại này, thật là có rất nhiều ngốc xoa thích đến nơi trường dương hiện ra phú, liền không biết có không có năng lực thủ giàu.

Đến ở bọn hắn muốn Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi? Loại này hung tàn yêu thú không phải ai đều muốn được lên a!

Này tùy tùng thấy Tư Lãng không phản ứng, lại tiếp tục nói: "Chủ nhân nhà ta là Nam Hải Ân Thế đảo đảo chủ chi tử, như vị đạo hữu này không chê, chủ nhân có thể thu người nhập Ân Thế đảo."

Dứt lời, mặc kệ là cổ kiệu trên này đối với sinh đôi huynh đệ hay vẫn là xung quanh tùy tùng, đều một bộ thi ân đáng đáp.

Nghe nói là Nam Hải Ân Thế đảo, Tư Lãng cũng có chút giật mình, bao nhiêu cũng hiểu rõ bọn hắn vì sao như vậy kiêu căng, Ân Thế đảo xưa nay thần bí, Thương Vũ giới cực ít có người dám trêu, thêm vào này trong có chín trận pháp sư, người môn cầu bọn hắn còn đến không kịp, nào dám đi trêu chọc Ân Thế đảo?

Ngay khi Tư Lãng trầm tư chốc lát, này tùy tùng lại tự mình nói với mình: "Nếu đã nhập chúng ta Ân Thế đảo, này lưỡng con yêu thú liền cống lên ở chủ nhân chơi đi."

"Lú lo thu! !" Giết hắn!

"Gào gào gào! !" Giết hắn!

Bị đương thành món đồ chơi như thế Tiểu Khôi cùng Trọng Thiên nổi giận, liền Tiểu Lãng Từ cũng không dám đưa chúng nó đương món đồ chơi, có thể làm gan to nhất sự tình chính là đoạn chúng nó lương thối, cái này không biết từ đâu chạy tới con hoang lại dám đưa chúng nó đương món đồ chơi, quả thực không biết sống chết.

Không cho bọn hắn phản ứng, Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi song yêu hợp nhất, yêu hỏa cùng Phượng Hoàng linh hỏa như lưỡng con rồng lửa phun tới, một con rồng lửa nhốt lại tật phong thú, một con rồng lửa đem cổ kiệu đốt, cả kinh này đối với sinh đôi huynh đệ cũng lại duy trì không cao nhân tư thái, bận bịu từ cổ kiệu trên lăn đi.

Hỏa long công kích thời, xung quanh tùy tùng trước tiên muốn ra tay ngăn lại, lại phát hiện bọn hắn bị nhốt rồi, như vụ như yên sương khí quán quanh ở trên người bọn họ, chờ bọn hắn tránh thoát thời, lưỡng người thiếu niên trải qua từ cổ kiệu trên chặt vật lăn xuống đến.

"Vô liêm sỉ, ta muốn nhượng các ngươi không chết từ tế được!"

Hai tên thiếu niên tuy rằng từ cổ kiệu chặt vật lăn xuống đến, nhưng tu vi đặt tại ở nơi đó, không có rơi mất mảy xám xịt, chỉ là tư thế có chút không dễ nhìn.

Nghe được này hung hăng kêu gào tiếng, Tư Lãng thấp con mắt nhìn lại, vừa vặn cùng một tên trong đó mỹ thiếu niên bốn mắt nhìn nhau, sau đó —— đôi phương còn tức giận diễm con mắt đỏ.

"Ca, người xem cái này người..." Này đôi mắt tình thiếu niên một đôi tật hỏa mãnh liệt con mắt oán độc mà nhìn chăm chăm Tư Lãng mặt.

Một người khác thiếu niên ung dung thông thả mà chinh hơi nhũ quần áo, lạnh nhạt mà nhìn sang, ánh mắt lóe lên, hững hờ nói: "Chưong mắt, cắt khuôn mặt này da!"

"Không, này lợi cho hần quá rồi!" Hung tàn ánh mắt vẫn luôn quán quanh ở này trương nam nữ khó phân trên mặt, "Hi hi, có thể kiếm về đi làm Phù nô, nhưng hần giống con chó như thế quý gối chúng ta trước mặt liếm chúng ta chân ~ chẳng phải mỹ tai?"

Tuy không biết Phù nô là món đồ gì, nhưng nghe tới thực sự không phải thứ tốt, Tư Lăng nổi giận.

Nhưng mà, Tư Lăng còn chưa ra tay đây, này lưỡng người thiếu niên đột nhiên lẳng không bị giật nảy cái bật tai, cả khuôn mặt thững, lại không lúc trước vẻ đẹp, nhất thời vừa giận vừa sợ. Bọn hần nơi này mười mấy tên tùy tùng, trong đó còn có hai tên là Nguyên Anh tu sĩ, dĩ nhiên khả năng ở Nguyên Anh tu sĩ phòng thủ dưới trùu bọn hần bật tai, có thể tưởng tượng được đối phương tu vi còn cao hơn ở này hai cái Nguyên Anh tu sĩ.

Tư Lăng nhìn hần gia Đại ca một chút, chỉ thấy này pháp bào màu trắng vẫn như cũ như này đỉnh núi chi tuyết, tịnh bạch không chút tí vết, gánh vác bắt tay đứng ở đằng xa, phảng phất vừa nảy ra tay không phải hần.

Nhân gia đều khi đến môn phía trước, Tư Lăng đương nhiên sẽ không nương tay, rút ra Biến Hình, trực tiếp giết tới.

Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi cũng gào gào kêu giết đi tới.

Đối phương có ba mươi mấy người, hai tên nữ thiếu niên chỉ là xem ra giống thiếu niên, cốt linh cũng có ba mươi mấy tuổi, tu vi cũng đã ở Kim Đan trung kỳ, nghĩ đến ở con đường tu hành trên cũng là nhân vật thiên tài. Chỉ là lại thiên tài, gặp phải so với bọn hần còn lợi hại hơn cấp một Trọng Thiên, chỉ có nhận suy phân nhĩ.

Tư Lăng đối phó những cái kia Kim Đan tu sĩ, hần tu vi tuy chỉ ở Kim Đan hậu kỳ, nhưng hoàn toàn có thể khiêu chiến vượt cấp, cùng cấp bên trong cực nhỏ có đối thủ, Biến Hình hóa thành trường tiên, đem những cái kia Kim Đan tu sĩ giống trừu cây cái củ như thế quét bay, tập trung tinh lực đối phó này hai tên Nguyên Anh sơ kỳ tu sĩ.

Ở Tư Lăng đối phó hai tên Nguyên Anh tu sĩ thời điểm, Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi đem này đối với sinh đôi huynh đệ thiêu đến gào gào gọi, này hai con yêu tuy rằng hung tàn, nhưng cũng không biết có phải là bị Tư Lăng lệnh cưỡng chế không cho phép tùy tiện sát nhân nhiều, hoặc là học được nham hiểm giả dối này một bộ, không thích trực tiếp sát nhân, trái lại khá là yêu thích chậm rãi làm nhục, các loại phương thức nhục nhã, lấy còn lúc trước đôi huynh đệ này đối với bọn hần nhục nhã.

Tư Lăng vẫn luôn không có ra tay, đứng ở phía sau. Chẳng qua chỉ cần cảm giác được sự tồn tại của hần, Tư Lăng đoàn người liền có niềm tin, bọn hần nơi này nhưng là có cái Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ áp trận đây, này mới là cùng cấp bên trong không có địch thủ, khiêu chiến vượt cấp hoàn toàn không thành vấn đề nhân vật, có như vậy chỗ dựa ở, hần còn muốn quá nuốt giận vào bụng tháng ngày vậy hần chính là chày gỗ rồi! Sao quan tâm người là không thể đắc tội Ân Thế đảo? Trước tiên đánh lại nói!

Một tổ hồn phù đem một tên Nguyên Anh tu sĩ vây nốt, hồn lực ngưng tụ ra một trăm chuỗi hồn lực kiếm tạo thành sát trận, trực tiếp đem một người khác Nguyên Anh tu sĩ nốt lại, Tư Lăng tuy một tiếng "Bạo!", trong nháy mắt thiên địa chấn động, hai tên Nguyên Anh tu sĩ cánh tay bị nổ bay, chịu trọng thương.

Chờ tất cả sau khi kết thúc, một chỗ thương tàn.

Tư Lăng mặt lạnh, tầm mắt đảo qua, nhìn thấy này lúc trước hung hăng hai huynh đệ tình huống thời, da mặt co giật, kém một chút phun kinh nguyệt.

Hai người các người chỉ yêu được rồi, thùng sao có thể mang người đốt thành tron luộc trứng?

Vậy huynh đệ lúc này toàn thân không một che đậy vật, bảo khí cấp bậc quần áo sớm đã bị hai con yêu liên hợp lại đốt rụi hết, mà hai con yêu càng là nham hiểm mà đem tóc của hần lông mày lông mi âm mao tóc gây chờ chút hết thấy mao đều đốt rụi, toàn bộ người xem ra sạch sẽ tron tru, giống mới vừa lột xác luộc trứng như thế.

Không có so với này càng nhục nhã người sự tình rồi!

Tư Lăng mặt đen lại mà nhìn này hai con yêu, Tiểu Khôi này hai thiếu hàng còn vô cùng đắc ý đem móng vuốt giẫm ở trong đó này đệ đệ tron trên đầu, sờ soạng lại mò, đem đương thành một quả trứng.

Tư Lăng khụ một tiếng, không nhìn này hai huynh đệ hung tàn ánh mắt, mặt không chút thay đổi nói: "Nhìn cái gì vậy? Lại nhìn giết người diệt khẩu!" Sau đó cười lạnh một tiếng, "Các người dám làm mừng một sẽ không khả năng oán người khác làm mười lăm, này Phù nô mà, xem ra cùng các người vô duyên, đừng không?"

Nếu là người bình thường nghe nói như thế, đã sớm giận dữ và xấu hổ khó cầm cố, dù sao cũng là bọn hần khiêu khích ở trước tiên, nhục nhã ở phía sau, hần chẳng qua là tự vệ thôi. Nhưng là ở này hai huynh đệ trong mắt, Tư Lăng dĩ nhiên "Gan to bằng trời" mà dám cãi lời Ân Thế đảo người, khiêu khích Ân Thế đảo quyền uy, kinh chuyện này, tất sẽ lên Ân Thế đảo danh sách đen, chết vì đủ tiếc.

Tư Lăng bĩu môi, ngược lại liền Ma giới thiếu chủ cùng Ma nữ đều trêu vào, còn sợ Ân Thế đảo hay sao? Có bản lĩnh liền nhượng các người đảo chủ tự mình đến a!

Nghĩ lại cũng cảm giác mình thật xui xẻo thúc, mỗi lần đều là người khác tới cướp hần, hần chẳng qua là tự vệ, không tên mà liền rước lấy một đồng kè địch, lẽ nào hần số mệnh còn kém đến nhân thân cộng phần?

Sau đó, Tư Lăng không khách khí đem đôi huynh đệ này hai đều thả một trận, biết bọn hán tựa hồ đang Ô Tiên trấn liền nhìn chăm chăm bọn hán, không, phải nói, ở Ô Tiên trấn, này hai huynh đệ liền nhìn chăm chăm Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi. Dù sao ở Tu Tiên giới, vẫn đứng là rất hiếm thấy có yêu thú sẽ mang theo linh thạch đi cùng Nhân tu mua thịt ăn, bình thường vô chủ yêu thú trực tiếp tiến lên cướp, có chủ đều là chủ nhân bang mua xong, sau đó ném đến Linh thú trong túi nhưng chúng nó chính mình ăn, nào có yêu thú trực tiếp ở trên cổ cúp mấy cái túi trữ vật, trực tiếp chạy đi mua thịt ăn ? Đương nhiên, từ trong cũng khả năng nhìn ra này hai con yêu linh trí vô cùng cao, dĩ nhiên hiểu được nhân loại quy tắc, biết ăn đồ ăn muốn lâu tiền, còn có thể một viên một viên mà mấy linh thạch, thần trí chi cao, trải qua vượt qua chúng nó cấp bậc biểu hiện.

Mọi người đều biết, yêu thú ở chưa hoá hình trước, linh trí càng cao, chứng minh giống càng cao cấp hơn, càng là lợi hại. Loại này yêu thú lợi hại, người môn thông thường đều yêu thích cùng với thêm khổ ước trở thành chiến đấu yêu sủng.

Mà này hai con yêu ở Ô Tiên trấn hành vi, nhưng rất nhiều người đều nhìn chăm chăm, chẳng qua sau đó phát hiện bọn hán đồng hành trong có một tên Kim Đan tu sĩ một tên Nguyên Anh tu sĩ, rất nhiều mọi người đánh trống lui quân, chỉ có này hai huynh đệ ý vào Ân Thế đảo oai, thêm vào bên người lại có đồng đạo tùy tùng, vô cùng phách lối trên phía trước đòi hỏi.

Kết quả liền đã biến thành như vậy.

Rất ít mấy lời câu hỏi, Tư Lăng rất nhanh là xong giải cái đại khái, nhìn hai vị này Ân Thế đảo đảo chủ chi tử, ca ca gọi Ân Táp, đệ đệ gọi Ân Viêm, dài đến đó là tính tế sạch sẽ tiêu thụ dạng, chẳng qua tính cách nhưng tuyệt nhiên ngược lại, Ân Táp xem ra lạnh nhạt cao ngạo, kì thực hung tàn, ngông cuồng kiêu căng, đệ đệ kích động dễ tức giận, nhưng tàn bạo độc ác.

Hiện tại, này hai huynh đệ rơi vào trên tay mình, không nhân cơ hội gõ một trúc giang thực sự là có lỗi với chính mình a ~~

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà đánh giá vẫn không biết sống chết mà kêu gào hai huynh đệ, nội tâm ám xoa xoa mà kế hoạch lên.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 200: Tu luyện, ngủ, ngược người

"Cho hai người các ngươi lựa chọn, thần phục hoặc là chết!"

"..."

Tư Lăng banh thành mặt đơ mặt có chút co giật, này hai huynh đệ một bộ xem ngốc xoa về mặt tính thần mã a? Chẳng lẽ không biết bọn hán hiện tại là tù nhân, lúc nào cũng có thể sẽ bị rút hồn luyện pháp, hủy thi diệt tích sao?

Trung thành tuyệt đối Tiểu Khôi lập tức dùng móng vuốt ở hai huynh đệ trắng nõn nà trên khuôn mặt nạo mấy cái dây đàn, nói cho bọn hán, Tiểu Lăng Từ không phải ai đều có thể cười nhạo!

"Dừng tay a a a —— "

Ân Viêm tan vỡ kêu to, Ân Táp trong mắt kinh nộ cùng hung tàn hầu như thực chất hóa.

Tư Lăng ngẩng đầu nhìn trời, hán rốt cuộc biết này hai huynh đệ vì sao vừa nhìn đến hán khuôn mặt này liền muốn cắt muốn quát, hóa ra là hai cái trang điểm tự yêu mình thẳng nhóc tử, không oán được muốn dùng Trú Nhan đan đem chính mình hình dạng duy trì ở thư hùng chó biện thời niên thiếu, xem bọn hán vừa này nghiệp vụ như vậy thuần thực, sợ là gặp phải cái dài đến hảo tu sĩ đều muốn chịu khổ độc thủ của bọn họ đi.

Tư Lăng trực tiếp dùng hồn lực đem bọn hán bó thành bánh chưng, sau đó đem trên mặt đất những người hộ vệ kia lại khác bó lên, chạy đi cùng chính mình Đại ca nói thăm mấy lần, được sự đồng ý của hán sau, liền mang theo vậy huynh đệ hai đến một chỗ, một tổ hồn phù đập trên đất, bình địa mà lên một đồng phù ốc, Tư Lăng mang theo hai người đi vào.

Chờ Tư Lăng ra khi đến, này hai huynh đệ trải qua giống chịu khổ chà đạp nộ hoa, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt sợ hãi, sợ hãi không ngớt, hoàn toàn không có lúc trước hung hăng. Hai người đồng thời muốn phải tìm lúc trước bảo tiêu che chở —— lúc trước Tư Lăng chỉ là đem bọn hán trọng thương, nhưng không thương bọn hán tâm ý, nhưng hai huynh đệ đều nhận vì người nọ sợ ở Ân Thế đảo, không dám hạ sát thủ, nhưng là vào lúc này bọn hán không quá chắc chắn.

Chờ bọn hán nhìn rõ ràng những cái kia người đáng đáp thời, lại lấy làm kinh hãi, chỉ thấy này ba mươi mấy tên tu sĩ lúc này cung kính mà đứng ở một bên, khuôn mặt cứng ngắc, hai mắt đại ra, phảng phất trải qua không có linh trí sống người chết.

Hai người rút cuộc biết bọn hán đá vào tấm sắt, phía trên thế giới này còn có không thêm để ý Ân Thế đảo người, sợ hai người cũng là đại có lai lịch.

Hai huynh đệ trong lòng phát hận, cái nhục ngày hôm nay, ngày khác ngàn lần gấp trăm lần xin trả!

"Các người là ai?" Ân Táp đến cùng là cái rất có lòng dạ, lúc này còn khả năng trấn định mà hỏi.

Tư Lăng ngồi ở Tiểu Khôi điều đến một tấm trên ghế nhỏ, ngồi ở trước mặt bọn họ, nhìn từ trên cao xuống mà nhìn bọn hán, tùy ý nói: "Chúng ta là ai không trọng yếu..."

Ân gia huynh đệ trong lòng rít gào: Ai nói không trọng yếu? ! Biết danh tự mới báo đáp tốt phục!

"Trọng yếu chính là, các người lựa chọn!" Tư Lăng mỉm cười, này nở nụ cười, phảng phất xuân về hoa nở, tiên âm mật mờ, loại kia cực hạn về đẹp, thậm chí siêu thoát ở thế gian này giới hạn, nhưng Ân gia huynh đệ tìm đập thỉnh thích, trong lòng lại nhảy lên cao lên đem khuôn mặt này da cắt đi tà ác kích động.

Nhìn phía hán đột nhiên lạnh lẽo hai mắt, Ân Táp trong lòng cảm giác nặng nề, nhưng ngao nhiên nói rằng: "Ân gia đệ tử, chưa bao giờ sợ cường quyền."

Tư Lăng gật đầu, "Ta biết, nhân vì các người chính là cường quyền, đương nhiên không sợ." Sau đó nhìn về phía hai con yêu, nói rằng: "Trọng Thiên, Tiểu Khôi, các người cơ hội báo thù đến rồi, trên đi."

"..."

Tư Lăng đoàn người ở chỗ này ngưng lại gần nửa tháng, vì không cho người quấy rối, Tư Lăng còn dùng Cửu Chuyển Linh trận đem phụ cận vòng lên, thêm nữa có Tư Hàn bằng vũ hóa thành ảo cảnh, càng cũng hết sức an toàn.

Nửa tháng này đến, ngoại trừ tu luyện ngũ ngược người, Tư Lăng lại đào móc ra rất nhiều Tư Đại ca tu luyện ra thần thông —— các tu sĩ đến nhất định giai đoạn, đều sẽ có chính mình thủ đoạn thần thông —— biết hán bằng vũ nhiều loại công dụng, nhất thời lòng sinh bội phục, bắt đầu tràn đầy phấn khởi mà thỉnh giáo bắt nguồn từ kỹ tu luyện gặp phải nghi vấn. Đây một thảo luận hạ xuống, Tư Lăng muốn ngừng mà không được, lại một lần nữa ý thức được chính mình Đại ca tuyệt đối là cái đại đại thiên tài, đối với pháp thuật sử dụng chi thuần thực, đối với pháp thuật đôi mới chi lợi hại, phạm nhân khó cùng a.

Giống hán bằng vũ, nguyên bản xuất ra chỉ là nhưng người cảm thấy lạnh một chút thôi, nhưng ở Tư Hàn hoạt động dưới, không chỉ có thể hóa thành ảo cảnh lao tù làm một môi, còn khả năng mượn tiên khí Trần Thế kính sửa chữa người kỷ ức, nghịch thiên rồi!

Này ba mươi mấy tên tu sĩ hiện tại còn giống khôi lỗi như thế đứng ở đó, chính là Tư Hàn tác phẩm. Tư Lăng nguyên bản còn có chút ngạc nhiên mà tuân hồi đại ca của mình là làm thế nào đến, chờ nhìn thấy hán lấy ra này mặt Trần Thế kính nhất thời không nói gì. Trần Thế kính không phải đã giao cho Thiên Tông phái, trở thành bảo vật trấn phái sao?

Sau đó đi qua Tư Hàn ngắn gọn mà giải thích mới biết, hóa ra là lần trước Ma tộc thiếu chủ dẫn dắt bộ hạ tấn công Thiên Tông phái, hơn nữa Ma tộc thiếu chủ mang đại quân binh lâm Thiên Tông phái thời, loại kia cừu hận về mặt hận không thể găm Thiên Tông phái —— nhận ra Tư gia huynh đệ mà, biết đây là Tư gia huynh đệ sào huyệt, cái ý niệm đầu tiên chỉ muốn đem Thiên Tông phái đánh thành tro tro —— chính đáng Thiên Tông phái cũng bị phá thời, Tư Hàn dám người đứng lúc vội trở lại, Tư Hàn khả năng lấy sức lực một người phá Ma giới tiên phong trăm tên Nguyên Anh tu sĩ đại trận, liền có này tiên khí công lao. Sau đó này tiên khí Tư Hàn liền vẫn luôn mang theo, hơn nữa kinh Tư Hàn các loại dẫn vật thí nghiệm, phát hiện này Trần Thế kính trong còn có thể súc tồn linh lực chuyển hóa thành tiên linh lực, hơn nữa này súc tồn sức mạnh có thể làm cho hán ở quan xây dựng thời kì xệt qua hư không đến khác một chỗ, tác dụng phạm nhiều, liền Tư Đại ca không khách khí thu.

Cho nên nói, không có vô dụng tiên khí, chỉ có không phát hiện chính xác phương pháp sử dụng tiên khí. Tư Lăng chịu không nổi than thở, hán lúc trước còn tưởng rằng này tiên khí không sử dụng đây, chỉ có điều là bọn hán không hiểu sử dụng thôi.

Thấy hán tò mò đem này mặt Trần mặt kính lần qua lộn lại, Tư Hàn đầu óc tốt giống hiện ra cái gì, nhân tiện nói: "Người như yêu thích liền cầm chơi."

Tư Lăng ngăn người, nghe nói như thế không khỏi lại nghĩ tới lúc trước Đại ca nói tới đến tiên khí phải cho hán chơi đến, trong lòng tràn ngập ôn nhu, cười nói: "Quên đi, tiên khí ở trong tay ta cũng phát huy không tác dụng, hay vẫn là cho Đại ca người đi, cái này cũng là người khi đó ở Thông Thiên Tháp được khen thưởng."

Như vậy rộng rãi tư thái, vô cùng vui sướng trong sáng, không có một chút nào mù mịt tham lam, nhưng đúng là hiếm thấy. Tư Hàn chỉ cảm thấy kỷ ức có chút hỗn loạn, nhưng không yếm thường thức, phảng phất trước mắt nam tử như vậy là chuyện đương nhiên, lập tức cùng triều hán khẽ mỉm cười.

"..."

Tiểu Lăng Từ lần thứ hai sợ vãi tè rồi.

Đại ca, người tuy rằng cười lên thời liền băng tuyết đều tan rã giống như đại địa xuân về, có thể hay vẫn là rất đáng sợ có được hay không? >__

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 201: Người gốc nhiều tiền

Kể từ khi biết mình bị lưỡng cái thể lực đồng thời truy nã treo giải thưởng sau, Tur Lăng liền không lại dùng bộ mặt thật, một đường đi tới, ngược lại bình tĩnh.

Kỳ thực, chợ Ma tộc thiếu chủ cùng Hầu Thiên Các trong quá trình, Tur Đại ca cũng tham dự vào, xem như là kéo cừu hận một thành viên. Chỉ là một mực nhân gia treo giải thưởng chỉ có Tur Lăng, rõ ràng nguyên nhân trong đó sau, Tur Lăng không thể không mắng bọn hắn một tiếng khi thiện sợ ác. Điều này cũng rất tốt giải thích, Tur Hàn dựa vào Thông Thiên Tháp cùng Ma tộc xâm lấn Thương Vũ giới, hai lần dương danh, hơn nữa mỗi lần dương danh thời, cách thời gian cũng mấy chẳng qua ngăn ngăn mấy chục năm, nhưng này tu vi nhưng như là cười tên lừa như thế, lần trước còn chỉ là Kim Đan đây, lại lần gặp gỡ chính là Nguyên Anh hậu kỳ, bức này tu hành tốc độ gì xưng kinh thế hãi tục, mà lại sức chiến đấu dừng mãnh, ai trêu tới?

Hồng Khô Lâu cùng chợ đen trong tuy có Hóa Thần tu sĩ tọa trấn, nhưng Hóa Thần tu sĩ mặc kệ tu sĩ cấp thấp trong lúc đó ân oán, dễ dàng không xuống núi, vì lẽ đó, riêng là này nguyên nhân liền hạn chế chợ đen cùng Hồng Khô Lâu quyết định, không dễ dàng hướng về Tur Hàn ra tay.

Từ khi Tur Hàn ở Thương Vũ giới dương danh sau, lai lịch của hắn sớm đã bị kẻ tò mò đào một lần không ngừng, biết hắn đến từ Tây Cảnh một cái tiểu tu tiên gia tộc, sau đó bái vào Thiên Tông phái, sau đó, chính là nhất hệ truyền kỳ kinh nghiệm, không một trăm tuổi đã là Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ, chỉ thiếu chút nữa liền có thể Hóa Thần. Mà nghe qua Tur Hàn danh tự người đối với người này tự có một phen hiểu rõ, này nhưng là cái hung tàn cực kì chủ nhân, không chọc giận hắn cũng còn tốt, hắn cũng không thêm đề ý người, nhưng nếu là chọc hắn, đừng nghĩ toàn thân trở ra.

Chợ đen cùng Hồng Khô Lâu này lưỡng cái thể lực trong tuy có Hóa Thần tu sĩ, có thể này đều là ẩn giấu ở mặt sau Đại trưởng lão, là không quân sự, mà khả năng quân sự tu vi tuy rằng cũng ở Nguyên Anh kỳ trở lên, Nguyên Anh hậu kỳ đệ tử bọn hắn cũng không ít, nhưng là nếu là nắm chính mình Nguyên Anh tu sĩ đi cùng Tur Hàn gắng gượng chống đỡ, thấy thế nào đều không có lợi a.

Vì lẽ đó, lưỡng cái thể lực đều có chí cùng mà đem Tur Hàn cho lơ là, truy nã người chỉ có Tur Lăng nhất nhân, ai bảo hắn tương đối kém, lại là nhất kéo cừu hận cái kia đây.

Tur Lăng từ khi thăm dò rõ ràng lưỡng cái thể lực đối với Tur Hàn có mang lòng sợ hãi sau, lập tức sống lưng thẳng tắp. Hắn nhưng là có chỗ dựa người, sợ bọn hắn a!

Tiến vào Trung Ương đại lục sau, hai người cũng không có dừng lại, trực tiếp hướng về Trung Ương đại lục khu vực trung tâm mà đi, cuối cùng ở Trung Ương đại lục trong một toà tên là Cực Thiên thành tu tiên trong thành dừng lại.

Cực Thiên thành xây dựa lưng vào núi, nghe nói bên dưới thành trùng hợp có một cái lòng đất linh mạch, Cực Thiên thành bàn cư ở trên linh mạch, vì trong thành cung cấp linh khí nồng nặc. Sau đó, ở Thiên Cực xây thành thành thời gian, Thiên Cực thành chủ lại lấy phủ thành chủ làm trung tâm, tiêu tốn của cải khổng lồ bố trí một cái cừu phẩm hộ thành đại trận thời, lại đang này cơ sở trên bố trí một cái Tụ Linh trận, làm cho trong thành linh lực là Trung Ương đại lục trong những nơi khác gấp ba trở lên, trở thành đông đảo tu sĩ trong lòng tu luyện thánh địa. Như vậy nồng nặc đáng sợ linh lực lượng, cũng làm cho mỗi một cái lần đầu đến Thiên Cực thành người đều giống cái không từng va chạm xã hội nhà quê như thế không ngâm mồm vào được.

Tur Lăng chính là cái kia không từng va chạm xã hội bán bao một trong!

Cực Thiên thành tốt như vậy tu luyện điều kiện, nếu là không có đầy đủ linh thạch kê bên người, này cũng thật là không cách nào cung cấp nổi trong thành cao tiêu phí, riêng là vào thành phí dụng mỗi người liền muốn một trăm khối linh thạch hạ phẩm, hơn nữa ở trong thành thuê tu luyện động phủ, thậm chí có chút linh khí sung túc tu luyện động phủ dĩ nhiên cần dùng linh thạch trung phẩm để đài gọi.

Nhà quê Tur Lăng: Đột, quả thực quý đến hồ cha a!

Tuy rằng hiện tại không thiếu linh thạch, nhưng là khổ tới được Tiểu Lăng Tử ở dò nghe trong thành thuê động phủ giá cả thời, hay vẫn là không ngừng được địa tâm đau thịt đau đau "trúng" một hồi.

Cực Thiên thành diện tích vô cùng khổng lồ, phối có tương ứng thực lực mạnh mẽ tuần tra vệ đội, càng có tương ứng các loại giáo điều cứng nhắc quy củ. Trong thành cấm chỉ tu sĩ đầu pháp phi hành, nếu là một khi phát hiện, không có một chút nào tình cảm có thể nói, trực tiếp trục xuất ra Cực Thiên thành, chung thân không được đi vào. Nếu là có cái gì tư nhân thù hận, đúng là có thể đi trong thành chuyên thiết sân quyết đấu trong giải quyết cá nhân ân oán, thêm quá sinh tử khế sau, chết sống mặc kệ.

Tur Lăng cảm Cực Thiên thành miễn phí biếu tặng ngọc giản đặt ở mi tâm, kiểm tra tài liệu bên trong. Mai ngọc giản này là vừa nãy giao vào thành tốn thời gian, những thủ vệ kia miễn phí biếu tặng, còn cần dặn bọn hắn muốn xem đồ vật, bên trong có bọn hắn muốn phải thấu hiểu nội dung. Ngọc giản nội dung bên trong ngoại trừ có Cực Thiên thành địa đồ, còn có rất nhiều rất dừng nói rõ chủ ý sự tình hạnh, từng cái xem hạ xuống, Tur Lăng chỉ có thể cảm thán, không hổ là thành phố lớn, quy củ nhiều vô số kể, nhưng an toàn cũng là có bảo đảm đúng rồi. Nộp lệ phí vào thành đi tới Thiên Cực thành, như

vậy ở tuân thủ Thiên Cực thành quy củ đồng thời, Thiên Cực thành cũng cung cấp bảo vệ. Ở đây, Tư Lăng coi như dùng mặt của mình chung quanh nhảy nhót, đụng tới kẻ thù, cũng không cần lo lắng cứu người dám tới xoạt hấn, Thiên Cực thành cung cấp bảo vệ tốt nhất.

Nếu không là nơi này tiêu phí quá cao, Tư Lăng thật sự cảm thấy nơi này vô cùng thích hợp ở lại kiêm tu luyện, chỉ tiếc Thiên Cực thành loại này thô hào cấp bậc tồn tại, không dễ dàng tiếp thu ngoại lai tu sĩ.

Đem ngọc giản thu hồi sau, Tư Lăng nhìn về phía đồng dạng cầm trong tay một chiếc thẻ ngọc Tư Hàn, hỏi: "Đại ca, ngươi cảm thấy nơi này thế nào?"

Tư Hàn vẫn như cũ ít lời: "Có thể!"

Nếu Đại ca nói có thể, như vậy là có thể.

Tư Lăng cười cợt, sau đó hướng về trong thành liếc nhìn nhìn, thấy cửa thành cách đó không xa một cái đại rộng rãi tràng thượng dùng có một loạt dùng Tật Phong Thú sở kéo xe con. Bởi vì Cực Thiên thành diện tích quá đại, trong thành lại cấm chỉ phi hành, liền cần công cụ giao thông, Tật Phong Thú sở kéo xe con sinh ra theo thời thế, tương đương với xe taxi. Đương nhiên, còn phải trả tiền là được rồi.

Tật Phong Thú loại này yêu thú tướng mạo giống Kỳ Lân, nhưng là một loại điều khiển phong yêu thú, tốc độ cực nhanh, là yêu thú trong đáng giá xưng đạo, hơn nữa loại này yêu thú nhân tốc độ quá nhanh, rất khó bắt giữ, có rất ít tu tiên thành giống như vậy trực tiếp dùng Tật Phong Thú đến làm kéo xe. Nhưng ở Cực Thiên thành, nhưng là dùng để đường xe taxi, Tư Lăng lần thứ hai bị Cực Thiên thành thô hào trình độ kiểm chế lại.

Vẫy tay trong đến một chiếc xe con, hai huynh đệ đạp lên xe, thuận tiện nói cho phu xe bọn hắn chỗ cần đến —— đi trong thành Thượng Thủy phố thuê nơi.

Phu xe là cái Trúc Cơ nam tu sĩ, dài đến mỹ mi thanh mục tú. Trúc Cơ tu sĩ ở Tây Cảnh cũng coi như là một nhân vật, có thể thả ở Trung Ương đại lục, vậy thì là cái hàng thông thường, đặt ở Cực Thiên thành nơi như thế này, hay vẫn là chuyên môn đến làm phu xe, điều này cũng rất khổ bức.

Lấy trên chỉ là Tư Lăng tiếng lòng, này phu xe là cái xây dựng đàm luận, rất nhanh liền cùng bọn hắn đáp lên nói đến —— đại khái rất thêm ra thuê xe lái xe đều có cùng hành khách tiếp lời thói quen, đầu tiên là tuân hỏi bọn hắn là không phải lần đầu tiên đến, là không phải muốn ở chỗ này thuê tu luyện động phủ loại hình.

"Đúng đấy, chúng ta đối với nơi này cũng không quen, không biết người có đề nghị gì hay?" Tư Lăng ôn hòa mà nói.

Như vậy như hoa như ngọc tướng mạo, lại phối hợp ôn hòa khiêm tốn giọng điệu, xem ra chính là cái năm giảng tứ mỹ hảo thanh niên, cực dễ dàng nhượng nhân sinh ra hảo cảm. Phu xe cũng không ngoại lệ, thấy hấn thái độ được, tu vi lại cao hơn chính mình ra nhất giai, còn khả năng như vậy khiêm tốn có lễ, ấn tượng đầu tiên đã hảo mấy phần, bèn cười nói: "Ngài nhưng là hỏi đối với người, ta từ sinh ra thời điểm ngay khi Cực Thiên thành, có thể nói ngoại trừ phủ thành chủ, Cực Thiên thành không có ta không quen biết địa phương. Chẳng qua nếu là tiền bối người muốn ở chỗ này thuê tu luyện động phủ, ta kiến nghị người hay là đừng đi Thượng Thủy phố này trong thuê, này đẳng cấp nhìn không sai, có thể giá cả quý, còn có linh lực sử dụng độ, quá cao, linh lực sẽ bị bọn hắn lén lút cắt đứt, rất nhiều người không biết đều ăn qua cái này thiệt thòi."

Tư Lăng nhớ tới ngọc giản trên đã nói, ở Cực Thiên thành muốn thuê tu luyện động phủ đều đến Thượng Thủy phố này trong thuê trung tâm đi, có thể nghe hấn nói, hình như không phải chuyện như thế.

Sau đó, Tư Lăng bị xóa nạn mù chữ, nói cho hấn không nên tin hết cửa thành thủ vệ cho miễn phí ngọc giản, thẻ ngọc này trong nội dung là Cực Thiên thành trong những thế lực lớn kia vì kiếm khách mà có mục đích chế tác, chuyên môn dùng để bầy người ngốc nhiều tiền dè bèo.

Tư Lăng: Quá tốt rồi, hấn không phải người ngốc nhiều tiền!

"Vậy người có thể có cái gì tốt giới thiệu?" Tư Lăng tiếp tục kiên nhẫn hỏi.

Phu xe kia trái lại có chút giảo hoạt mà nói: "Này muốn xem tiền bối có yêu cầu gì."

Tư Lăng hơi hơi trầm ngâm, liền xách ra yêu cầu của chính mình: Yên tĩnh, người thiếu, linh lực dồi dào, trọng yếu nhất chính là, linh lực khiến dùng quá độ sau, không thể bị người vì cắt đứt.

Sau khi nghe xong, phu xe hơi vừa nghĩ nhân tiện nói: "Thành nam Mộ Thủy son một vùng động phủ vô cùng thích hợp tiền bối cần."

Liền Tật Phong Thú quay lại thú đầu, mấy người triều Mộ Thủy son mà đi.

Chờ dần dần đến Mộ Thủy son một vùng, Tư Lăng mới biết đạo vì sao người ở đây ít đi, này quang thịnh thích một mảnh son, không có tí tạo tiền cảnh cảm giác, ai yêu đến a? Tư Lăng có chút bị thương, rất muốn bám vào phu xe cổ áo rít gào, lẽ nào hấn xem ra thật sự ngốc đến dễ lừa sao?

"Tiền bối, ngài chớ bị nó bề ngoài lừa, Mộ Thủy son trong động phủ linh lực vô cùng dồi dào, hơn nữa nồng độ cũng không thể so những nơi khác, linh lực cũng mặc cho quân sử dụng, sẽ không có ác ý cắt đứt sự kiện phát sinh..." Phu xe lái nhai mà vì chính mình biện bạch sau, phương thuyết mình nơi này hoang vu nguyên nhân: "Chỉ có điều nghe nói này linh mạch ở vùng này đứt đoạn mất, thêm vào vùng này lòng đất có một tầng Thiên Lăng thạch ngăn cách trên mặt đất linh lực, mới dẫn đến này một mảnh xem ra như là hoang vu một chút." Phu xe cực có ánh mắt mà giải thích, "Chẳng qua trong động phủ nhưng không bị ảnh hưởng, tiền bối ngài đi nhìn lên liền biết."

Tư Lăng rõ ràng không tin nhiệm, còn muốn muốn đẹp đường về Thượng Thủy phố thôi, đột nhiên Tiểu Yêu Liên mở miệng, cho hấn truyền âm nói: "Tư

công tử, đi thôi đi thôi, này trong có thứ tốt "

Có thể làm cho Tiểu Yêu Liên nói là thứ tốt, tất là cùng linh thực những thứ đồ này có quan, Tư Lăng trên mặt bất động thanh sắc, ở phu xe nhiệt tình giới thiệu, rụt rè một phen, liền đi Mộ Thủy son dưới thuê nơi.

Khả năng là chung quanh đây động phủ thực sự là không được hoan nghênh, đến người không nhiều, vắng ngắt, làm cho thuê nơi trong người phụ trách xem ra cũng là không có gì tinh thần, lười biếng nằm nhòai trên mặt bàn.

"Tiểu Sơn, có khách." Mang bọn hắn đến phu xe nhẹ nhàng âm thanh vang lên.

Được kêu là Tiểu Sơn người phụ trách trong nháy mắt mất hồn huyết phục sinh, vô cùng tinh thần mà nhảy lên lên, một bộ tinh thần chấn hưng dạng, rất quen mà cùng phu xe kia chào hỏi, Tư Lăng liền biết này phu xe vì sao phải đem bọn hắn chấp chôn lại đây, vì đồng bạn giới thiệu chuyện làm ăn.

Được kêu là Tiểu Sơn người phụ trách đầu tiên là khen sẽ thuê Mộ Thủy son động phủ các loại chỗ tốt, sau đó phùng đến rồi một tờ bản đồ, nhưng Tư Lăng bọn hắn chọn động phủ.

Tư Lăng bên hững hờ mà lật xem vào đề cùng Tiểu Yêu Liên truyền âm, một lát sau, xác nhận, ngón tay trên địa đồ một chỗ điểm trụ, nói: "Chúng ta muốn thuê này động phủ." Sau đó nhìn phía vẫn luôn giống bố cảnh bản như thế không hề rằng Tư Đại ca, thấy hắn hờ hững lạnh lẽo về mặt, phỏng chừng là theo hắn lựa chọn, Tư Lăng liền chính mình làm chủ.

Chờ thanh toán tiền thế chấp cùng tiền thuê sau, Tư Lăng cầm Tiểu Sơn cho mở ra động phủ Ngọc Bài, cùng chính mình Đại ca, Trọng Thiên lao thẳng tới Mộ Thủy son động phủ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 202: Tuyệt đối kinh hỉ

Dùng Ngọc Bài mở ra động phủ trận pháp, hai người một yêu sau khi tiến vào, liền cảm giác được khí tức bỗng nhiên một biến hoá, nồng nặc linh lực phả vào mặt.

Fu xe kia đúng là không có triệt hoang, động phủ ngoại cùng trong động phủ linh lực xác thực không giống, trong động phủ linh lực vô cùng dồi dào, phỏng chừng xác thực không thể so những nơi khác động phủ yếu, chỉ là chung quanh đây hoàn cảnh quá kém, không hấp dẫn người đến thôi.

Tư Lăng dùng thần thức đảo qua, rất nhanh liền có thể phát hiện trong đó bí quyết, nguyên lai Mộ Thủy son là tọa lạc ở linh mạch đứt gãy phần cuối, kiến thiết động này phủ người xảo diệu địa lợi dùng địa hình nguyên nhân, đem linh mạch trong linh lực dẫn vào Mộ Thủy son trong, dùng Cẩm Linh trận đem linh lực cầm ở Mộ Thủy son trong.

Cũng bởi vì Mộ Thủy son một vùng bị Thiên Lăng thạch ngăn cách linh lực, ngoại tại hoàn cảnh quá kém, làm cho chung quanh đây không cái gì người ở lại, chợ cũng không sẽ chọn chọn ở đây mở, làm cho này theo gần qua lại người tương đối ít. Ân, chờ Kết Anh thời điểm, coi như có cảnh tượng kì dị, tin tưởng người vây xem mấy cũng không nhiều.

Tư Lăng kiểm tra một chút, tuy rằng này linh lực tuy rằng cũng đầy đủ đầy đủ, nhưng vẫn cảm thấy khả năng không cách nào chống đỡ Kết Anh thời cần linh lực kinh khủng. Tư Lăng quyết định trước tiên nhìn kỹ hăng nói, nếu là cảm thấy thực sự không được, chỉ có thể lại khác nhớ nó pháp.

Quyết định ý kiến hay, Tư Lăng theo thói quen đem Cửu Chuyển Linh trận bày lên, ngăn cách tất cả dò xét thần thức, sắp đem Tiểu Khôi cùng Tiểu Yêu Liên chờ thả ra, mà hôm nay có chút đặc biệt, mèo con như thể Tiểu Bạch Hồ cũng bị Tiểu Yêu Liên thả ra, vừa chạm đất liền lắc đuôi nhỏ ở trong động phủ khắp nơi vui chơi.

Không có tí tạo Thánh thú cảm giác.

Nhìn giống mèo con như thể khắp nơi triệt hoang, sau đó sử dụng bú sữa sức lực hướng về Tiểu Khôi lưng trên hắc vèo hắc vèo mà trèo lên trên Tiểu Bạch Hồ, Tư Lăng lại một lần nữa đối với Thánh thú thứ này huyền diệt.

"Tiểu Hồng muội muội, nên làm việc." Tư Lăng đem Tiểu Yêu Liên níu qua, đồng thời thuận tiện cùng Tư Hàn giải thích: "Đại ca, Tiểu Hồng muội muội nói nơi này có thứ tốt, chúng ta đi tra xét xem một chút đi" nói, xoa xoa tay, một bộ nóng lòng muốn thử đáng đáp, cái gì mỹ nam hình tượng trong nháy mắt thêm mấy phần hèn mọn.

Khả năng là Mộ Thủy son ít có người sẽ đến này thuê động phủ, không giống Cực Thiên thành nơi khác động phủ như thế thốn kim tác đất, hận không thể đem động phủ diện tích áp súc lại áp súc, là lấy động phủ diện tích vô cùng đại, bên trong còn có mấy cái gian phòng nhỏ, có thể chia làm Luyện Đan thất, Luyện Khí thất, Tu Luyện thất các loại, đầy đủ mấy người bọn họ ở.

Tiểu Yêu Liên chạy đến Luyện Khí thất này phòng, chỉ vào này có thể dẫn địa hỏa luyện khí bếp nấu nói: "Khí tức chính là từ nơi này xuất hiện, hẳn là giống Trung Ương đại lục băng hồ như vậy, hình thành một cái thiên nhiên ảo trận bình phong, đem vật kia bảo vệ lại đến rồi."

Tư Lăng xem thôi, thần thức hướng về lòng đất chìm, mãi đến tận thần thức sờ có thể tới nơi sâu xa nhất, vẫn là không có phát hiện cái gì khác dạng, không khỏi nhìn phía Tư Hàn. Tư Hàn mặt mày trầm ngưng, rất nhanh mà triều hấn lắc đầu, biểu thị chính mình cũng đồng dạng không có phát hiện gì.

"Tiểu Hồng muội muội, dưới lòng đất nơi này ngoại trừ một tầng Thiên Lăng thạch ngoại, lại xuống đi chính là cái kia linh mạch, không có phát hiện những vật khác." Tư Lăng biết Tiểu Yêu Liên sẽ không lừa gạt mình, một cái khác khả năng chính là vật kia ẩn giấu quá sâu hơn, không thể dễ dàng phát hiện. Đương nhiên, nếu là nó ẩn giấu không sâu, cũng không thể tự chủ bọn hắn đến phát hiện, hơn nữa hay là bởi vì có Tiểu Yêu Liên cái này máy ăn gian, mới tốt như vậy vận mà khả năng phát hiện dị bảo.

Tiểu Yêu Liên nghe xong Tư Lăng giải thích, cũng khổ não.

"Tiểu Hồng muội muội, cách xa đến gần như vậy, ngươi khả năng xác định nó là món đồ gì sao?" Tư Lăng tiếp tục hỏi, tuy rằng dị bảo hiếm thấy, nhưng cũng phải nhìn nó có đủ hay không tư cách vì nó mạo hiểm.

Tiểu Yêu Liên đầu tiên là lắc đầu, sau đó lại gật đầu, nói rằng: "Hơi thở của nó so với lúc trước Băng Liên ẩn giấu đến còn muốn thâm, nếu như không thể gần cự ly đi tra xét, đến cho Tiểu Hồng một chút thời gian, mới khả năng đoán ra được."

"Được rồi, cho ngươi thời gian."

Tư Lăng vô cùng thẳng thắn dứt khoát, đem Tiểu Yêu Liên hướng về luyện khí tảo trước một thả, bọn hắn liền rời khỏi, khắp nơi đầu ăn ăn uống uống đi tới.

Tiểu Yêu Liên: "..."

Bảo vật gần trong gang tấc nhưng không thể xác nhận là thần mã cảm giác thực sự là nhượng người tao tâm náo phối, ở chờ đợi thời kỳ, Tư Lăng vì định tính, đơn giản bắt đầu về thất phẩm linh phù, thất phẩm linh phù trải qua tìm hiểu đến gần đủ rồi, khiếm khuyết ở độ thuần thực trên, độ thuần thực không được, họa ra đến cùng linh phù thành công suất cũng không cao, có cái 50% cũng không tệ. Mà thất phẩm hồn phù, thành công suất thấp đến mức nhượng người lệ bỏn, trăm phần trăm thành công suất hay vẫn là xa xa khó với đây.

Tiểu Yêu Liên khả năng cũng để tỏ lòng chính mình không phải như vậy phế vật vô dụng, nghiêm túc cẩn thận mà ngồi xổm ở luyện khí tảo trước một tháng, ở giữa bất kể là ai tới gọi cũng chưa từng động, chỉ có Tiểu Bạch Hồ tình cờ lại đây chà xát nó bán manh thời, mới sẽ cho nó mấy viên linh quả nhượng nó đi tìm Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi chơi đùa.

Một tháng sau, Tư Lăng chính ở họa một tấm hồn phù, Tiểu Yêu Liên hưng phấn chạy tới, kinh hi tiếng thét chói tai nhượng hắn ngồi bút run lên, cũng sắp muốn thành công hồn phù trong nháy mắt thành phế phẩm.

Bị quấy rầy một khắc đó, Tư Lăng muốn đem Tiểu Yêu Liên ăn sống tâm đều có. Chẳng qua chờ nghe rõ ràng nó thời, Tư Lăng lại cũng không kịp nhớ sinh khí, xoay tay đưa nó hút tới tay trong, một mặt trịnh trọng hỏi: "Ngươi nói chính là thật sự? Là Thiên Nhất Thần mộc?"

Tiểu Yêu Liên cũng hết sức trịnh trọng gật đầu, "Àn, Tiểu Hồng sẽ không sai, đúng là Thiên Nhất Thần mộc khí tức."

Luôn mãi xác nhận sau, Tư Lăng bị này thiên đại đĩa bánh đập đến choáng váng, hai mắt đại ra mộng ảo, phản ứng không thể, mãi đến tận Trọng Thiên một móng vuốt nạo lại đây, trên mu bàn tay nhiều mấy cái khuôn nhạc thời, mới phục hồi tinh thần lại.

Đối với cái này làm người kinh hi tin tức, Tư Hàn vô cùng bình tĩnh —— Tư Lăng hoài nghi hắn sướng vui đau buồn vân vân tự đã sớm không còn, vì lẽ đó không tính đến; Trọng Thiên, Tiểu Khôi, Tư Bạch ba con ngồi hàng hàng nhìn hắn, Trọng Thiên đầy vẻ khinh bỉ, Tiểu Khôi cùng Tư Bạch xuẩn manh xuẩn manh, căn bản không hề bị lay động.

Quên đi, yêu thú loại sinh vật này, nơi nào hiểu được Thiên Nhất Thần mộc loại này trong truyền thuyết Thần mộc tồn tại ý nghĩa?

Thiên Nhất Thần mộc là Thượng Cổ thời kỳ tồn tại Thần mộc, nghe nói Thượng Cổ thời kỳ Thần mộc tổng cộng có mười loại, Thiên Nhất Thần mộc chính là trong đó một loại. Chẳng qua vật đổi sao dời, theo này ba ngàn thế giới linh lực càng ngày càng mỏng manh, rất nhiều Thần mộc trải qua thành tồn tại ở trong truyền thuyết. Mà Thiên Nhất Thần mộc thứ này, sinh trưởng chu kỳ vô cùng chậm chạp, nhưng toàn thân đều là báu vật, nó thân cây có thể dùng đến luyện chế lợi hại nhất phòng ngự pháp bảo, phối dẫn nó làm ra thành trừ tà đồ vật, tất cả yêu tà không được gần người, nó sở kết Thiên Nhất Thần quả, không chỉ có thể nuôi dưỡng hồn, còn có thể tu bổ không trọn vẹn nguyên thần, trị liệu bị thương nguyên thần.

Cao hứng qua đi, Tư Lăng ánh mắt quý dị mà nhìn Trọng Thiên, đột nhiên nói: "Trọng Thiên, ta nghĩ ngươi sẽ vô cùng cần nó."

Trọng Thiên méo xệch đầu, lấy đó không rõ.

Tư Lăng cười gằn dưới, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Không nên quên lúc trước ngươi là làm sao dính trên ta, Thiên Nhất Thần quả có thể nuôi dưỡng hồn tu bổ không trọn vẹn nguyên thần."

Trọng Thiên lập tức căng thẳng thân thể, nhìn chăm chăm không chớp mắt mà nhìn chăm chăm Tư Lăng.

Đúng vậy, Trọng Thiên hồn phách cũng không đầy đủ, cũng không biết lúc trước nó tại sao lại bị phong ấn ở Tư gia cấm địa, Trọng Thiên khi đó là nằm ở hết sức yếu ớt trạng thái, căn bản không có linh trí có thể nói, vì tu bổ suy yếu nguyên thần, lấy thôn phệ tu sĩ hồn phách mà sống. Tư Lăng bởi vì là tu luyện trăm năm thiện quỷ, hồn phách so với thường nhân còn muốn ngưng tụ mạnh mẽ, bị Trọng Thiên miễn cưỡng găm đi tới gần một nửa, kém một chút hồn phi phách tán. Mà này một nửa hồn phách, mới nương Trọng Thiên ngưng tụ sức mạnh, tránh thoát cấm địa ràng buộc. Lúc đó nếu không là ẩn núp ở trong thân thể đoàn kia bạch quang cứu giúp, chỉ sợ hắn đã sớm nương Trọng Thiên cắn nuốt mất rồi hồn phách, đây là Tư Lăng vô cùng oán hận sự tình, mỗi khi nhớ tới, đều không nhịn được giận cá chém thớt Trọng Thiên.

Trọng Thiên khả năng cũng nhớ tới này tra, dùng móng vuốt che lại mặt, biểu thị nó lúc đó thật sự không phải cố ý.

Nó xác thực không phải cố ý, bị phong ấn ở Tư gia cấm địa, hoàn toàn không có bất kỳ linh trí, tất cả chỉ bằng bản năng sinh tồn, Tư Lăng lúc đó bị Trọng Thiên găm, cũng coi như là hấn xui xẻo, biết rõ này trong nguy hiểm, vẫn luôn cẩn thận mà tránh ra, nhưng một mực ở cuối cùng bị Nguyệt Thiên Dạ trực tiếp đẩy vào. Nói đến, tạo thành này một đoạn hung thủ, dĩ nhiên hay vẫn là Nguyệt Thiên Dạ, quả nhiên thế giới này thực sự là quá kỳ diệu rồi!

Tư Lăng đến cùng là cái lòng dạ trống trải người, oán hận một lúc, liền thả ra, hiện tại trước tiên nghĩ cách lấy Thiên Nhất Thần mộc mới là quan trọng nhất, cái khác ân oán sau đó lại tính.

Trải qua mấy phiên tra xét sau, rốt cục xác định Thiên Nhất Thần mộc vị trí chỗ ở, thế nhưng phiền phức đến rồi.

Lúc trước nghe nói Cực Thiên thành linh mạch ở Mộ Thủy sơn gián đoạn, thêm nữa Mộ Thủy sơn một vùng nhiều một tầng Thiên Lăng thạch, dẫn đến linh lực không cách nào đến trên mặt đất, mới làm cho vùng này linh lực mỏng manh. Còn linh mạch tại sao lại ở vùng này đứt đoạn mất, Cực Thiên thành trong Hóa Thần tu sĩ tra xét cái trong nguyên nhân, nhưng nghĩ mãi mà không ra, cuối cùng chỉ có thể đem coi như là thiên nhiên chỗ thần kỳ, không truy cứu nữa. Chẳng qua, hiện tại, này nghi hoặc đúng là khả năng giải.

Thiên Nhất Thần mộc vừa vì thần chi mộc, sở muốn trưởng thành hoàn cảnh cũng vô cùng bá đạo, đây là Thần mộc sở có đặc điểm. Này linh mạch sở dĩ đột nhiên đứt đoạn mất, cũng là bởi vì Thiên Nhất Thần mộc bài hấn nguyên cớ. Thiên Nhất Thần mộc sở sinh nơi, lấy nó làm trung tâm, xuất hiện một cái khu vực chân không, đây là Thiên Nhất Thần mộc chi linh vực, từ nó là hạt giống bắt đầu, theo nó trưởng thành, linh vực sẽ càng lúc càng lớn. Mà này một khu vực chân không linh vực, cũng là tạo thành linh mạch không cách nào tái sinh trường đạo đến đứt gãy nguyên nhân.

Đương nhiên, Thiên Nhất Thần mộc linh vực, cũng là một cái vòng bảo hộ, linh vực bên trong, chính là nó thế giới, ngăn cách hơi thở của nó chảy đi, liền đến vạn vật chúng sinh không cách nào tiếp cận nó. Cái này cũng là mọi người không cách nào phát hiện linh mạch bên còn sinh trường một cây Thần mộc nguyên nhân.

"Tiểu Hồng mọii mọii, người khả năng xác định Thiên Nhất Thần mộc hiện tại có bao nhiêu năm thụ linh sao?"

Tiểu Yêu Liên so với cái ngón tay, "Nó linh vực lúc này đã có một trượng, cao ba thước, y nó linh vực để phán đoán, hẳn là có ngàn vạn năm thụ linh."

Tư Lăng khòe miệng co giật, Trọng Thiên trực tiếp nhào mà: Dài ra ngàn vạn năm, mới lớn lên sao cao một mét, Thần mộc quả nhiên là kiện tiêu hao phẩm, chuyên môn dùng để tốn thời gian! Cái nào hạ giới tu sĩ có thể chờ đợi nó ngàn vạn năm?

Chẳng qua rất nhanh mà, từ Tiểu Yêu Liên nào biết, nó mộc linh khí cũng có thể thúc đẩy Thiên Nhất Thần mộc trưởng thành, Tư Lăng cùng Trọng Thiên tâm tư liền lung lay ra.

Tư Lăng trong lòng ngum nước ào ào ào mà chảy, đối mặt như vậy thần vật, lại bình tĩnh liền có vẻ đối trá —— đương nhiên, bình tĩnh Tư đại ca không tính, hấn biến đi, không thất tình lục dục, không cần đề ý đến hấn.

Tư Lăng cùng Trọng Thiên đều mãnh liệt hy vọng có thể đem này cây Thần mộc thu làm của mình!

Tiểu Yêu Liên vì mình, cũng mãnh liệt mà hy vọng có thể đem Thần mộc thu lấy đến Hồng Liên không gian trong, nó Hồng Liên không gian có cái đặc điểm, sở trồng cây cao giai linh thực càng nhiều, cấp bậc càng cao, không gian thẳng cấp càng nhanh. Đồng dạng, đương Hồng Liên không gian thẳng cấp sau, cũng sẽ mang cho không gian trong linh thực càng nhiều chỗ tốt, cũng coi như là một loại hỗ trợ hỗ trợ.

Nhất nhân lưỡng yêu bắt đầu tiến đến đồng thời nói thầm lên làm sao đem này Thần mộc thu lấy đến không gian trong.

Tương đối với này thảo luận đến cảm xúc mãnh liệt tràn trề nhất nhân lưỡng yêu, ngốc điều Tiểu Khôi cùng bò đến trên lưng nó, giống đoàn quả cầu lông như thế lăn qua lăn lại Tiểu Bạch Hồ đều một mặt xuẩn manh tướng mà nhìn bọn hấn, bên cạnh còn có cái bình tĩnh uống Thanh Liên trà Tư đại ca, lẳng lặng mà chờ bọn hấn nói thầm xong.

Chương 203: Xung kích Nguyên Anh

Nếu quyết định muốn lấy được Thiên Nhất Thần mộc, như vậy liền bắt đầu hành động. Bọn hắn đám người chuyển này trong, Tư Hàn tu vi là cao nhất, do Tư Hàn ở mặt trước khai thông một cái liên tiếp Thiên Nhất Thần mộc vị trí đường nối. Đương nhiên, đường nối cũng không phải tốt như vậy mở, còn muốn tránh ra lòng đất này nơi bảo vệ linh mạch trận pháp, vô cùng thử thách người.

Tư Hàn rất bình tĩnh mà uống trà, uống xong trà sau cũng nghe xong kế hoạch của bọn họ, gầy gầy ồng tay áo đứng lên.

Tư Hàn thẳng thắn nhượng nhất nhân lưỡng yêu vui trên mi hơi, chỉ cần có Tư đại ca ra tay, đào địa đạo sự tình như thế dễ dàng hơn nhiều.

Ở thuê lại Mộ Thủy sơn động phủ trước, Tư Lăng còn đặc biệt hỏi dò rất nhiều chú ý sự tình hạng, biết nơi này động phủ nếu là trụ thời gian lâu dài, có thể tự chủ lựa chọn sửa chữa động phủ cách cục, chờ trả phòng sau, đem khôi phục về dáng dấp ban đầu là được. Tin tưởng ở trong động phủ đào cái địa đạo, cũng coi như là sửa chữa cách cục trong một hạng đi. Tư Lăng vô cùng yên tâm thoải mái.

"Đại ca, lòng đất linh mạch bên ngoại trừ có bảo vệ trận pháp, còn có Hóa Thần tu sĩ bày xuống cấm chế, người phải cẩn thận." Tư Lăng nhắc nhở.

Tư Lăng bày xuống này đạo bảo vệ cấm chế Hóa Thần tu sĩ tuyệt đối là cái tinh thông ảo thuật người, mới có thể đem khiến người ta cảm thấy không tới cái kia bảo vệ linh mạch cấm chế, nếu không là hắn có Huyền thạch, phỏng chừng cũng sẽ theo lơ là, chỉ chú ý tránh ra cái kia bảo vệ trận pháp, vì vậy mà lơ là này lớp cấm chế, đến lúc đó nếu là không cẩn thận đụng chạm đến này bảo vệ cấm chế gây nên Cực Thiên thành chú ý, đến lúc đó đại gia cũng phải chơi xong.

Tư Hàn đối với phán đoán của hắn xưa nay không nghi ngờ, gật đầu tỏ ra hiểu rõ sau, gờ tay lên ở giữa không trung, trong tay ngưng tụ linh lực, linh lực chú xuống mặt đất trên, mặt đất rất nhanh liền xuất hiện lấy hắn làm trung tâm khoảng hai mét bông tuyết, sau đó bông tuyết từ từ hòa tan thành nước, hình thành một con đường.

Tư Hàn hai con mắt bán đóng, toàn bộ người trôi nổi ở trên lối đi không, trong tay băng linh khí vẫn luôn chưa dứt, toàn bộ không gian nhiệt độ đều có chút dưới hàng. Tư Lăng vai trái đứng ở Trọng Thiên, vai phải đứng Tiểu Yêu Liên, Tiểu Khôi đứng ở bên cạnh hắn, Tiểu Bạch Hồ nằm ngoài Tiểu Khôi lưng trên, nhất nhất từ yêu đều tham đầu xem, ngoại trừ Tư Lăng cùng Trọng Thiên, Tiểu Yêu Liên hơi lộ ra vẻ sốt sắng, Tiểu Khôi cùng Tiểu Bạch Hồ hoàn toàn chính là té đi, căn bản không có cảm giác gì, hai con lú lo ô ô mà trò chuyện.

"..." Không khí này không đúng vậy thân, bây giờ căn bản không phải tán gẫu thời điểm được chứ?

Bởi vì hai con xuẩn manh hàng quấy rầy, Tư Lăng nhất thời cũng căng thẳng không đứng lên.

Như vậy nửa ngày sau, Tư Hàn rốt cục thu tay lại.

Tư Lăng rất chân chó mà đem một bình bỏ thêm linh dịch linh từu dâng, nhượng hắn bổ sung linh lực. Chờ Tư đại ca uống xong nửa bình linh từu, linh lực khôi phục đến gần như sau, xoa xoa hai tay, cao hứng hỏi: "Đại ca, đường nối làm hảo sao?"

Tư Hàn hồ hững gật đầu, hai tay một phụ, nhân tiện nói: "Đi theo ta." Trước tiên nhảy vọt này cái lối đi.

Tư Lăng bận bịu theo nhảy xuống, Tiểu Khôi cũng lấy Tiểu Bạch Hồ ở cuối cùng, đột nhiên phát sinh thê thảm lú lo tiếng, Tư Lăng sau này vừa nhìn, nhất thời quần.

Nguyên lai kẹt ở cửa động. = O =!

"Tiểu Khôi, người nên giảm béo rồi!" Tư Lăng quần quần địa đạo, trợ giúp kẹp lại bụi điều trở lại mặt đất, vồ vồ nó hung ác đầu chim, "Người hay vẫn là ngoan ngoan lưu ở phía trên, sẽ không muốn đi thêm phiền."

Tiểu Khôi bị phẫn, một đôi hung điều mất nước mất lưng tròn, lên án bọn hắn bắt nạt điều phi.

Tư Lăng quay đầu, đem mặt đen lại từng cái xóa đi sau, phương xoay đầu lại, trải qua hai phe biện luận, đem bụi điều thu vào Linh thú trong túi đồng thời mang tới lòng đất đi, sau đó ôm không chịu về Hồng Liên không gian Tiểu Bạch Hồ lần thứ hai tiến vào đường nối.

Toàn bộ thông đạo dưới lòng đất đều là thuận hoạt cực kỳ bông tuyết, xem ra lại như là do băng xây lên thế giới, mà lại bởi vì những này băng đều là Tư Hàn linh lực biến thành dị băng, so với tầm thường nhiệt độ thấp, dĩ nhiên nhượng trải qua nóng lạnh bất xâm bọn hắn cảm giác được lạnh giá, sắc mặt đều có chút thanh bạch.

Tiểu Yêu Liên là yêu thực, đối với nóng lạnh nhiệt độ là miễn cảm nhất, cái thứ nhất không chịu được mà trượt tới Tư Lăng trong lồng ngực, chui vào Tiểu Bạch Hồ lông xù móng vuốt nhỏ sưởi ấm, Tiểu Bạch Hồ vô cùng ngoan manh mà đưa nó bắt ra đến, lại lạnh đến mức nó tư lưu một tiếng trốn tiến vào, như vậy mấy lần sau, Tiểu Bạch Hồ cuối cùng đã rõ ràng rồi Tiểu Yêu Liên đây là lạnh, vô cùng săn sóc mà đem Tiểu Yêu Liên bắt đến nó mềm mại cái bụng dưới cho nó ấm áp.

"..." Tư Lăng đối với này lưỡng hàng không nói gì, Tiểu Bạch ngơoi là Thánh thú, còn có thể lại xuân một chút sao? !

Như vậy đi xuống được rồi một ngày thời gian, rốt cục đến chỗ cần đến.

Đó là một phương mộc đầy màu vàng cỏ xỉ rêu lỏng đất Tiểu thế giới, tuy rằng cái này thế giới chỉ có chừng trăm mét vuông đại, nhưng xinh đẹp tựa như nằm mộng, ở thế giới trung tâm, một cây cao ba thước cây nhỏ lằng lằng mà đứng lằng trong đó, yên tĩnh không tiếng động mà sinh trưởng, phảng phất yên tĩnh năm tháng. Nó thân cây thẳng tắp thon dài, mỗi một tác cũng làm cho người cảm thấy cực kỳ mê người, hiện âm kim sắc trắng, nó là cây tiêu hình bầu dục, điệp mạch như thượng đẳng phi thủy xanh, lưu động nhàn nhạt thủy sắc vàng sáng, xinh đẹp khó mà tin nổi.

Mọi người đứng ở đường nối trước, nín thở ngưng thần mà nhìn ở giữa thần thụ, một lát mới tỉnh lại đến, phát hiện hô hấp đều có chút không trôi chảy. Mặc kệ là người là yêu, lần thứ nhất nhìn thấy Thần mộc, đều bị nó mỹ lệ chiết phục.

Tư Lăng quan sát bốn phía hoàn cảnh, rất nhanh phát hiện nơi này kỳ diệu chỗ.

Đầu tiên, những cái kia màu vàng cỏ xỉ rêu dĩ nhiên là một loại khả năng tỏa ra ánh mặt trời bình thường năng lượng linh thực, ngoan cố mà sinh trưởng ở trên vách tường, muốn dùng pháp bảo mới khả năng quét dưới một điểm đến, này màu vàng cỏ xỉ rêu một khi cách xa vách tường nham thạch, liền mất đi ánh sáng lộng lẫy, biến thành một đoàn màu xám cặn. Mà Thần mộc vị trí có khả năng ở nơi như thế này mọc rễ nảy mầm trưởng thành, cũng nhờ có những này cỏ xỉ rêu cho nó cung cấp sự quang hợp.

Thứ yếu, chúng nó sinh trưởng ở linh mạch đứt gãy chỗ, có linh khí nồng nặc hội tụ thành linh nước một giọt một giọt mà ngưng tụ, lưu đến chỗ này, hội tụ thành một cái vũng nước nhỏ, cho Thiên Nhất Thần mộc cung cấp đầy đủ linh dịch, xúc theo sinh trưởng.

Quả thực là được trời cao chăm sóc sinh trưởng hoàn cảnh! Chớ trách sẽ lặng yên không một tiếng động mà ở bực này vạn trượng bên dưới Thâm Uyên thế giới dưới lòng đất yên tĩnh sinh trưởng, ngàn vạn năm qua, không người phát hiện. Nếu không là Tiểu Yêu Liên là đất trời sinh ra mà sinh dị bảo, trời sinh liền đối với linh thực có cực kỳ mẫn cảm xúc giác, e sợ bọn hắn cũng không sẽ phát hiện Thần mộc, nhưng nó tiếp tục ở đây sinh trưởng, nài đến tận vô số ngàn vạn năm sau, nó trưởng thành đại thụ che trời, nở hoa kết quả, khí tức cũng lại ảm không che giấu nổi, thành vì mọi người cướp giật đối tượng, đem nhắc lên một hồi huyết vũ tinh phong.

Tư Lăng thật sâu thở một hơi, đột nhiên đối với thế gian nhân quả tuần hoàn có một lần sâu sắc lý giải.

Lúc trước nếu không là Trọng Thiên cần Tiểu Yêu Liên năng lực lưu nó lại, không có giống thường ngày đám người giống như vậy, được Yêu Liên sau liền trực tiếp thôn phệ nó đem hóa vì chính mình tu vi, e sợ liền không có sau đó một loạt thuận tiện, bọn hắn coi như ở này Mộ Thủy sơn trên trụ trước mấy ngàn năm, phỏng chừng cũng không sẽ phát hiện vị trí lòng đất chính yên tĩnh sinh trưởng một cây Thần mộc.

Chỉ hơi một chút, Tiểu Yêu Liên liền một mặt khổ bức về mặt, nói với Tư Lăng: "Tư công tử, nếu là muốn đem Thiên Nhất Thần mộc cấy ghép đến Hồng Liên không gian, nơi này màu vàng cỏ xỉ rêu cũng phải đồng thời đi đi vào, chúng nó đối với Thần mộc trưởng thành vô cùng hữu dụng."

Tư Lăng dùng Biến Hình gỗ xuống nửa khối cỏ xỉ rêu, nhìn nó rơi xuống trong tay biến thành một mảnh tro tra sau, nói rằng: "Người nhìn, nó biến thành như vậy, không tốt cấy ghép vào đi thôi?"

Tiểu Yêu Liên xuyết móng vuốt nhỏ đâm chiều mình nghĩ một hồi, rất nhanh liền một mặt kiêu ngạo nói: "Không có chuyện gì, Tiểu Hồng có biện pháp." Máu đỏ tay nhỏ phụt đến trên tường, một lúc sau, vách tường hết rồi một góc, hiển nhiên này cỏ xỉ rêu trải qua bị thu vào Hồng Liên không gian bên trong.

Tiểu Yêu Liên dự định ở Hồng Liên không gian trong mô phỏng một chỗ thế giới nhỏ như thế này cho Thiên Nhất Thần mộc sinh trưởng, nó đem màu vàng cỏ xỉ rêu thu được không gian trong bồi dưỡng, cũng không cần trực tiếp đem nơi này hết thầy màu vàng cỏ xỉ rêu đều lấy xong.

Nếu nó có biện pháp, Tư Lăng sờ sờ đầu của nó, nói rằng: "Vậy thì giao cho người."

Tiểu Yêu Liên vui vẻ mà đáp một tiếng, lại bắt đầu vây quanh Thiên Nhất Thần mộc chuyển.

Trọng Thiên thập phần hưng phấn, đuôi trên đất vung qua vung lại, có thể thấy được tâm tình sung sướng, Tiểu Khôi cũng từ Linh thú trong túi ra đến rồi, Tiểu Bạch Hồ lại nhảy đến trên lưng nó, hai con lú lo ô ô mà trò chuyện.

Tư Lăng vẫn còn tiếp tục quan sát hoàn cảnh đây, đột nhiên nghe được nghe âm âm vài tiếng vang động, quay đầu nhìn lại, Trọng Thiên, Tiểu Khôi, Tiểu Bạch Hồ này tam con yêu thú bị Thiên Nhất Thần mộc linh vực đàn hồi đến trên vách tường, lại từ trên vách tường rơi trên mặt đất, mềm oặt ở nằm trên mặt đất, hai mắt hiện nhang muỗi hình.

Xuân thấu rồi!

Tư Lăng không nói gì ngưng nghen, tuyệt bức không thừa nhận như thế xuân yêu thú dĩ nhiên theo hắn lăn lộn lâu như vậy.

Tư Lăng cũng tự mình đi thử dưới Thiên Nhất Thần mộc linh vực, nhu hòa linh lực vừa tới Thiên Nhất Thần mộc ba trượng nơi, liền bị phản đạn trở lại, chiết ở trên vách tường. Thần mộc chi linh vực quả nhiên hết sức lợi hại, bản năng bài xích hết thảy sinh linh tiếp cận, lấy này đến bảo vệ mình.

Xem ra lấy Thần mộc hành động có phiền phức.

Xác thực rất phiền phức, cần một cái kế hoạch tỉ mỉ. Tư Lăng lập tức cùng Tiểu Yêu Liên, Trọng Thiên ngay tại chỗ tổ chức hội nghị, hội nghị nội dung là

như thế nào thành công đem Thiên Nhất Thần mộc bình yên vô sự mà cây ghép đến Hồng Liên bên trong không gian, không tổn chiết nó nửa điểm cành lá sợi rễ. Đường nhiên, kỳ thực dùng bạo lực xác thực có thể mang Thiên Nhất Thần mộc thu lấy tiến vào không gian, nhưng là cứ như vậy, dễ dàng tạo thành phá hoại, nhượng người phát hiện, thứ yếu Thiên Nhất Thần mộc cũng sẽ phải chịu tổn thương, nuôi dưỡng cái mấy trăm năm cũng nuôi dưỡng không trở lại, cái được không đủ bù đắp cái mất.

Lại trải qua một phen tỉ mỉ tra xét thí nghiệm sau, Tư Lăng đám người nghĩ ra vài loại thu lấy Thần mộc kế hoạch, cuối cùng chính hợp thành một cái tương đối an toàn đáng tin kế hoạch.

Kế hoạch này cần phải Tư đại ca cùng Tiểu Yêu Liên đồng thời phối hợp, cái khác người hoặc yêu cũng phải ra đem lực, hơn nữa cần thiết dùng thời gian cũng không ngắn, e sợ cần thời gian hai mươi năm mới có thể chân chính đem Thần mộc đạt được.

Sở dĩ muốn tìm thời gian lâu như vậy, chính là khó dây dưa nhất Thiên Nhất Thần mộc bảo vệ lĩnh vực, lấy nó làm trung tâm này một trượng khu vực chân không, vạn vật chúng sinh không cách nào tiếp cận, người ở chỗ này hoặc yêu thực lực còn chưa đủ —— liên Tư Hàn dùng toàn bộ linh lực cùng với ngăn trở cũng chẳng qua khả năng đi gần nó lĩnh vực một thước cự ly, cái khác người căn bản là không có cách tiếp cận nó lĩnh vực, vì lẽ đó coi như biết này trong có một cây Thần mộc, cũng chỉ có thể vọng mộc than thở, không thể làm gì.

Cuối cùng, vẫn phải là dựa vào Tiểu Yêu Liên cái này thực vật chuyên gia ra tay quyết định, nó dùng mộc linh chi lực từ từ mà cấu kết Thần mộc, liên tiếp Thần mộc xây lên lĩnh vực, tranh chiếm được Thần mộc tán đồng, chỉ là thời gian này cũng sở trường.

Tư Lăng ở trong lòng cân nhắc dưới, hoa thời gian hai mươi năm đi đánh cắp một cây vô chủ Thần mộc, tựa hồ cũng đỉnh có lời! Liều mạng!

Sau đó, lại là một phen bố trí.

Tư Lăng bỏ ra thời gian ba năm, liên tục không ngừng về linh phù cùng hồn phù, miễn cưỡng chế ra một ngàn tám trăm tám phẩm hồn phù, năm vạn tám trăm tám phẩm linh phù. Sau đó đem hết thảy hồn phù cùng linh phù đều tổ hợp lên, hình thành một cái to lớn bảo vệ trận pháp, đem chỗ này Tiểu thể giới bảo vệ lại đến, chỉ cần có người phát hiện nơi này, muốn ra tay với nó, nổ đều nổ chết bọn hắn.

Tiếp theo Tư Hàn cũng ở xung quanh dùng hắc băng vụ bố trí một đạo ảo trận, lưu lại chính mình cấm chế, đem bao quanh bảo vệ lại đến.

Có này hai tầng bảo vệ, tương lai nếu là phát sinh cái gì bất ngờ, cũng có thời gian lui lại, có lưu lại tự vệ không gian.

Làm xong tất cả những thứ này, đón lấy chính là xem Tiểu Yêu Liên. Mà chuyện như vậy ngoại trừ Tiểu Yêu Liên chính nó, không người nào có thể giúp được việc khó khăn, Tư Lăng liền đem Trọng Thiên chớ vài con yêu lưu lại nơi này lòng đất bên trong tiểu thể giới, nhượng chúng nó bồi tiếp Tiểu Yêu Liên, cũng thuận tiện tu luyện, mà hắn cùng Tư Hàn về đến trên đất trong động phủ, tiếp tục tu luyện.

Tư Lăng chuẩn bị bế quan xung kích Nguyên Anh.

Đang bế quan xung kích Nguyên Anh trước, Tư Lăng lại chạy đi cùng Tư Hàn hỏi, đem chính mình tu luyện gặp phải vấn đề từng cái hỏi dò. Tư Lăng không có sư phụ, tu hành đường trên vẫn luôn là tự mình tìm tòi, sau đó Tư Hàn tu vi dần dần cùng hắn lùi ra một đoạn lớn cự ly sau, liền bắt đầu chỉ điểm hắn tu hành, bất tri bất giác, Tư Hàn ở Tư Lăng trong lòng đảm nhiệm nhân vật từ tôn kính huynh trưởng biến thành sư phụ, cũng huynh cũng sư tồn tại.

Kết Anh đối với Tư Lăng tới nói là một cái vô cùng chuyện trọng đại, Tư Lăng không dám hơi có qua loa bất cẩn. Tư Hàn phòng chừng cũng là trình trọng, vì lẽ đó đối với Tư Lăng các loại vấn đề đều làm tỉ mỉ trả lời, đánh vỡ hắn trước kia trầm mặc ít lời hình tượng, nếu là Thanh Ngọc Thần quân đám người nhìn thấy, phỏng chừng lại phải lớn hơn hồ không công bằng loại hình.

Như vậy quá nửa năm sau, Tư Lăng đem chính mình sở muốn biết đồ vật đều hỏi xong, bắt đầu bế quan xung kích Nguyên Anh.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 204: Mất mặt a

Thiên địa linh lực từ từ phun trào, không khí trở nên hơi xao động.

Một con giống thành niên mèo con bình thường màu trắng Tiểu Hồ tể ở rộng rãi trong đại sảnh chơi đùa, lông xù móng vuốt nhỏ bát một con đĩa ném, chờ đĩa ném bay ra đi trong nháy mắt, màu trắng tiểu thân thể như tạt phong giống như bắn tới, đem đĩa ném ngâm, sau đó hoàn mỹ rơi xuống đất.

Ngâm đĩa ném Bạch Hổ rất nhanh liền phát hiện trong thiên địa linh khí khác dạng, ngâm đĩa ném méo xệch đầu, ô ô vài tiếng, sau đó nhìn phía trong đó một gian Tu Luyện thất, bước tiểu chân ngắn chạy tới, dùng móng vuốt gãi gãi Tu Luyện thất môn, phát hiện Tu Luyện thất như đã qua hai mươi năm như thế, khép đến chặt chẽ.

Chính đáng Tiểu Bạch Hổ kiên nhẫn mà gãi môn thời, bên cạnh một gian khác Tu Luyện thất môn mở ra.

Tiểu Bạch Hổ giờ lên đầu nhỏ nhìn thấy một bộ pháp bào màu trắng nam nhân xuất hiện, lập tức lác đuôi nhỏ, bận bịu triều hấn chạy tới, vây quanh hấn ô ô mà kêu, trong thanh âm tràn ngập vui mừng tâm ý.

Chứa sắc lạnh lẽo nam tử nhìn Bạch Hổ một chút, khom lưng tiếp nhận Bạch Hổ trong miệng đĩa ném, đem tung đi, Bạch Hổ một con gió tự mà bay qua, đem ngâm, lấy một loại vô cùng hoàn mỹ tư thế rơi xuống đất, vui sướng đem đĩa ném điều trở lại. Làm khen thưởng, được một viên Thiên Ngọc tinh.

Bồi Bạch Hổ chơi một lúc sau, Tư Hàn ngừng đầu ngóng nhìn không trung, tinh tế mà cảm thụ trong không khí xao động linh lực, sau đó về mặt vì ngưng, vung hai tay lên, xuất hiện trước mặt một đồng linh thạch cực phẩm, ngón tay liền đan, nhanh chóng đem linh thạch ở động phủ xếp thành một cái loại cỡ lớn Tụ Linh trận.

Chờ Tụ Linh trận bố xong sau, Tư Hàn cũng không có thu tay lại, thậm chí ở động phủ trong vốn có khôn linh trận trên, lại nhiều bày một tầng trận pháp, lặng yên không một tiếng động mà lấy ra Mộ Thủy sơn dưới linh mạch linh khí, cần phải tranh thủ đầy đủ linh khí, để tránh khỏi bên trong người nát tan đan thành anh thời, linh lực không đủ thất bại.

Chờ những này sau khi làm xong, Tư Hàn tự mình trấn thủ ở trước cửa, vì bên trong người hộ pháp.

Tiểu Bạch Hổ cũng biết này trong thời gian người đang trùng kích Nguyên Anh thời khắc mấu chốt, thật không có nháo, lác đuôi nhỏ chạy đến Tư Hàn bên người, dùng thịt lót kéo kéo hấn rù xuống tới trên đất pháp bào, thấy nam tử kia như trước nhắm mắt đã tọa, lạnh lùng băng nhan trên không có phản ứng chút nào, liền phóng to đám mà đem này trắng như tuyết pháp bào xả qua một bên, chính mình nằm nhoài đi tới, bồi tiếp hấn đồng thời vì bên trong người hộ pháp.

Tu Luyện thất trong, Tư Lăng nhắm mắt đã tọa, ngón tay thật nhanh bấm quyết, Thủy linh châu ở giữa không trung thật nhanh xoay tròn, dồi dào Thủy linh lực một lần một lần mà gội rửa hấn Kim Đan thân thể.

Dường như bên ngoài người suy đoán, Tư Lăng lúc này xác thực đến gần cân treo sợi tóc.

Màu vàng nhạt Kim Đan đang nhanh chóng xoay tròn sau, rốt cục phịch một tiếng vỡ vụn thành lên tới hàng ngàn, hàng vạn mảnh vỡ, toàn bộ đan điền phẳng phát một cái áp súc vũ trụ thể giới, Kim Đan mảnh vỡ là trong vũ trụ tinh cầu, hiện tại muốn đem chính cầu dung hợp thành lập. Thiên địa linh lực bắt đầu điên cuồng tụ tập, từ thân thể hấn kinh mạch lỗ chân lông chờ nơi truyền vào, bên cái tạo thân thể của hấn mỗi một cái kinh mạch mỗi lần một té bào cốt nhục, bên tụ tập ở đan điền trong, phá nát Kim Đan bị ngưng tụ linh lực vây quanh, đè ép, hấp nhận theo mô hình.

Trong động phủ linh lực lượng trải qua nồng nặc phẳng phát như giọt nước mưa, điên cuồng hướng về Tu Luyện thất vọt tới, nhưng là Tư Lăng thân thể nhưng giống như cái động không đáy, trong nháy mắt hấp thu tận đãi, bổ sung trong đan điền cần thiết linh lực.

Linh lực không đủ!

Tư Lăng mở mắt ra, xoay tay một con bát bảo bình ngọc ra hiện tại trong tay, trong bình là sự tình chuẩn bị trước hảo linh dịch, không chút do dự mà đem Bát Bảo bình trong linh dịch hướng về trong miệng đảo, mãi đến tận cảm thấy linh lực được rồi, mới đình chỉ, mà Bát Bảo bình trong linh dịch cũng sở còn lại không có mấy, phỏng chừng Tiểu Yêu Liên biết, lại nên muốn khóc, không mang theo như thế lãng phí.

Linh lực bổ sung xong xuôi, còn có trong động phủ dẫn vào lòng đất linh mạch linh lực cuộn cuộn không ngừng bổ sung, cuối cùng không có linh lực không đủ chi ngừ, Tư Lăng hai tay thật nhanh bấm quyết, hai mắt khép hờ, thần thức nhìn xuống nội phủ đan điền, chỉ thấy vùng đan điền này một đoàn bị linh lực vây quanh chất lỏng màu vàng kim nhạt bắt đầu kịch liệt biến ảo hình dạng.

Bắt đầu Kết Anh.

Này một Kết Anh quá trình, ròng rã dùng thời gian một tháng.

Ròng rã một tháng, Mộ Thủy sơn trên để trống phát hiện Kết Anh thiên tượng, nhưng Cục Thiên thành hết thấy người đều biết lúc này có người ở Mộ Thủy sơn trong Kết Anh, đúng là hấp dẫn rất nhiều người đến này vây xem. Đương nhiên, nhưng bọn hấn có chút kỳ quái chính là, Mộ Thủy sơn linh lực mỏng manh, tuy rằng trong động phủ linh lực lượng là không sai, nhưng so với những nơi khác đến, hay vẫn là kém xa lắm, làm sao sẽ có ứng cử viên chọn ở đây Kết Anh đâu?

May là trong động phủ thiết khôn linh trận, mà lại cần thiết linh lực cũng là từ lòng đất linh mạch trong đưa tới, dị tượng ra hiện tại trong động phủ, bên ngoài tuy cũng có linh lực điên cuồng hướng nơi này tụ tập, nhưng không có giống lúc trước ở Nam Hải Kết Đan thời khủng bố, là lấy mới không có gây nên mọi người hoài nghi.

Tư Lăng chỗ này tuyến đúng rồi, mặc dù Mộ Thủy sơn trong phụ trách quản lý động phủ người phát hiện trong động phủ linh lực mức tiêu hao quá đại, tuy rằng cả kinh trọn mất ngoác mồm, nhưng cũng bởi vì bọn hấn vấn đề nguyên tắc —— mặc kệ khách hàng phung phí bao nhiêu linh lực, bọn hấn sẽ không tùy tiện cắt đứt, vì lẽ đó cũng không có thanh minh đi ra ngoài.

Một tháng sau, thiên hàng tiên nhạc, long phượng hiện tường, vòng quanh Mộ Thủy sơn toàn phi, nhiễu sơn tam tấp, nửa ngày phía sau biến mất ở giữa

không trung.

Nguyên Anh thành!

Long điều khiển nước, phượng chúc hóa, long phượng hiện tường, để người ta biết Kết Anh người linh lực hai thuộc tính, hai thuộc tính tu vi Kết Anh thời gian dùng một tháng, tuy rằng quá mức dài đằng đặc, nhưng cũng coi như là hữu kinh vô hiểm.

Vây xem tu sĩ nhìn thiên không dị tượng chậm rãi biến mất, đều tâm có ngộ ra, chờ Kết Anh dị tượng rốt cục sau khi biến mất, dồn dập ly khai, muốn tìm địa phương chậm rãi cảm ngộ đi tới.

Có người ly khai, cũng có người tìm tới.

Hồng y như lửa nữ tử hai con mắt óng ánh như lửa, rồi lại ngạo như hàn mai, lãnh diễm tuyệt luân, vàng trán một điểm quyền cuồng, để người ta biết này nữ không dễ chọc, lại thêm này tiết lộ ra ngoài Nguyên Anh tu sĩ uy thế, cũng làm cho Mộ Thủy sơn trong những cái kia phát hiện bọn hắn đến các tu sĩ mau mau thu về đầu, miễn cho sơ ý một chút nhạ loại này tu sĩ cấp cao, thành thủ hạ bọn hắn bia đỡ đạn.

Hết thấy người đều có cái này nhận thức, Nguyên Anh tu sĩ so với Hóa Thần tu sĩ càng không tốt hơn nhạ! Hóa Thần tu sĩ không thường ra tay, không để ý tới tu sĩ cấp thấp trong lúc đó ma sát xung đột, bưng tu sĩ cấp cao phong độ, chính một phái cao nhân hình tượng. Nhưng là Nguyên Anh tu sĩ không phải, bọn hắn đại khái là ở Kim Đan thời điểm chế đến tàn nhẫn, thành tựu Nguyên Anh sau không kiêng dè gì, chính lại như chó điên như thế, ai dám nhạ liền đem ai đánh thành tro tro. Nghe nói Nguyên Anh tu sĩ kỳ thực so với hết thấy cảnh giới trong tu sĩ còn tốt hơn chiến đây.

"Thiên Dạ, ngươi xác định vật ngươi cần ở Mộ Thủy sơn dưới?" Một tên mặt như ngọc nam tử hỏi, hắn nghiêng đầu trông lại, một đôi mắt tình mục như mùng như giận, chỉ cần một chút, liền khiến lòng người tình chấp chôn, không thể tự tin.

Cô gái áo đỏ nhàn nhạt gật đầu, ánh mắt ở Mộ Thủy sơn dưới từng tầng từng tầng đảo qua, nói rằng: "Ngay khi lòng đất vạn trượng bên dưới."

Nam tử khuôn mặt hơi lạnh lẽo, trầm ngâm nói: "Dị bảo người người đều muốn nghĩ đến, kẻ sách hiện thời, chúng ta có thể sẵn người chưa phát hiện trước, đi đầu an bài, đem thu phục."

Sau khi nghe xong, cô gái áo đỏ tựa như cười mà không phải cười, giải hắn sầu lo, "Yên tâm, nó không phải là từng thông linh thảo linh thụ, tự có chính mình bảo vệ phương thức, ngoại trừ ta, phía trên thế giới này có thể sẽ không có người thứ hai khả năng nhận ra được sự tồn tại của nó." Nàng mặt lộ vẻ tự tin, lòng sinh đắc ý.

Tu tiên trong thế giới có Tầm Bảo Thử loại hình giúp đỡ trợ Nhân tu tìm kiếm dị bảo yêu thú, có thể an biết chúng nó cũng có không kịp thời gian, có chút thiên tài địa bảo tự mang bảo vệ linh vực, mặc dù là Tầm Bảo Thử bậc này yêu thú, cũng khó có thể cùng Thượng Cổ Thần mộc đánh đồng với nhau, đẳng cấp đều không ở một cấp bậc, Thần mộc cái nào cho phép một cái cấp thấp Tầm Bảo Thử khừ ra hơi thở của nó?

Nếu không là không gian Khí Linh nói cho nàng, này phương lòng đất vạn trượng Thâm Uyên chỗ có một thế giới nhỏ, thai nghén một cây Thần mộc, e sợ chỉ có Thần mộc chân chính thành thực cơ hội, phương có thể khiến người ta phát hiện theo tồn tại.

Nam tử mắt tình mục thật sâu nhìn nàng tự tin khuôn mặt, nửa ngày óng ánh nở nụ cười, đầy trời sinh ngát, tích cực nói: "Nếu Thiên Dạ muốn lòng đất chỉ bảo, ta liền giúp ngươi một tay, Cực Thiên thành đem sẽ không trở thành ngươi gánh nặng."

Nữ tử ngoái đầu nhìn lại, triều hắn khẽ mỉm cười, "Vậy thì đa tạ Lâu thành chủ."

Tư Lãng lại một lần nữa quay về trong đan điền Nguyên Anh ngắm người.

Phá đan thành anh, quá trình ai cũng biết, Kết Anh sau là cái gì hiện tượng cũng là ai cũng biết thường thức, hắn cũng biết, thành anh sau, trong đan điền nguyên bản Kim Đan vị trí sẽ thêm một cái giống cùng bản thân giống nhau như đúc mập phi bé, đây là Nguyên Anh, coi như tử vong, chỉ cần Nguyên Anh bất diệt, như thường có thể đoạt xá sống lại.

Nhưng là hắn Nguyên Anh hình như có chút không giống nhau lắm. Đầu tiên, này Nguyên Anh dài đến mập phi, vừa nhìn chính là dinh dưỡng quá thừa, phỏng chừng là cùng lúc trước Kim Đan diện tích quá rất nhiều quan, năm đó Kết Đan thời, hắn Kim Đan cũng là béo ị, tuyệt đối là linh lực ăn quá nhiều. Thứ yếu, này Nguyên Anh, hình như giới tính không đứng ai.

Chỉ thấy này mập phi tiểu nhân trong tay cầm Biển Hình, nhắm mắt ngồi xếp bằng ở trong đan điền, mi mục như họa như yêu, thế nhưng cho người một loại nữ tính cảm giác, hắn là, nó chiết xạ ra đến chính là hắn hồn thể trạng thái? Nhưng là, này Nguyên Anh khuôn mặt lại cùng hắn hiện tại mặt giống nhau như đúc, cùng đời trước không có tí tạo tượng tự.

Cảm giác khá giống nhân yêu(nam thân nữ tâm/nữ chơi game nhân vật nam)! Tư Lãng trong lòng có chút khổ bức, tuyệt đối không thừa nhận chính mình là nhân yêu!

Có người nói nát tan đan thành anh, có thể xưng là Nhân tu một lần sống lại, bị một lần nữa đập nặn, cùng hồn phách nguyên thần càng thêm phù hợp. Làm một ví dụ, một ít đoạt xá sống lại tu sĩ, ở tu luyện đến Nguyên Anh kỳ thời, có thể trọng tới, khôi phục thành nguyên bản hình dạng, cùng nguyên thần phù hợp.

Tư Lãng nguyên bản trải qua có chuẩn bị tâm lý, trong lòng cũng là có chút thấp thòm bất an, cho rằng đến lúc đó chính mình hắn là cũng sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời, sẽ xuất hiện rất nhiều tình huống, khôi phục thành hồn thể vốn là bộ mặt thật, hoặc là cùng hồn thể dung hợp, hai người hình dạng

chiết khấu, hoặc là vẫn là này phó hình dạng, không có thay đổi.

Đương nhiên, hắc xác thực đoán đúng trong đó một loại, nhưng không có đoán được thân thể trọng tài sau, hay vẫn là "Tur Lăng" bề ngoài, Nguyên Anh cũng theo biến thành Tur Lăng hình dạng, chỉ là Nguyên Anh giới tính hình như càng khu hướng về nữ tính... Quần cái quần.

Quyết tâm, Tur Lăng lại một lần nữa tỉnh tề mà nghĩ một hồi, rất nhanh liền nhớ tới (Luyện Hồn Quyết) trên thuyết minh, tu luyện đẳng cấp càng cao, hồn thân càng là tướng khê, ở hắc tu luyện đến (Luyện Hồn Quyết) tầng thứ bảy thời, tiền căn tiêu hậu quả thừa, hắc kế thừa Tur Lăng tất cả, Tur Lăng chính là hắc, hắc chính là Tur Lăng!

Mà hiện tại, Kết Anh sau, (Luyện Hồn Quyết) một hơi vọt tới tầng thứ chín, rốt cục hoàn toàn mà đem cùng hồn thể phù hợp, khiến hai người phát sinh dung hợp hiện tượng. Vì lẽ đó, nguyên bản hắc là có thể tới thể trọng mới sinh thành trước thể hình dạng, nhưng bởi vì hai người hòa vào nhau, làm cho hồn thể cũng thuận theo biến thành dáng dấp, chỉ có Nguyên Anh nhưng trung thực ngoan cố chính là biểu hiện ra hồn thể chân thực giới tính.

Tur Lăng có chút đau "trứng", chuyện như vậy —— nói ra nhiều mất mặt a! Tuyệt đối muốn yếm thực, không khả năng để người ta biết!

Dứt bỏ bức này quần sự tình, nhượng hắc cực kỳ cao hứng chính là, thần thức có thể nhìn ra càng xa, hơn đương thần thức mạn phò đi ra ngoài, có thể nhìn thấy trước cửa lâm hộ pháp cho hắc Tur Hãn cùng con kia lôi kéo điều khiển bảo pháp bảo đương cái đệm Tiểu Bạch Hồ. Ở thần thức đi ngang qua thời, Tur Hãn trước tiên phát hiện, nhìn lại. Tur Lăng mang tương thần thức ra bên ngoài tìm kiếm, trời cao đất rộng, toàn bộ Cực Thiên thành phạm vi đều thu hết trong mắt, đột nhiên hình như nhìn thấy một cái hồng y như hóa bóng người —— Nguyệt Thiên Dạ? Đáng tiếc còn chưa cho hắc nhìn rõ ràng, thân ảnh kia trải qua tiến vào trong một gian phòng, này trong thiết ngăn cách thần thức cấm chế, không cách nào thâm thấu.

Thần thức hướng về tả trong nháy mắt, toàn bộ Cực Thiên thành đều bị che kín ở trong đó, thậm chí kém một chút đã kinh động Cực Thiên thành phủ thành chủ lòng đất cấm địa trong một tên Hóa Thần tu sĩ, may mà hắc chạy nhanh hơn, không phải vậy liền bị tóm lấy.

Hắc thần thức hiện tại đã có thể cùng Hóa Thần sơ kỳ tu sĩ cùng sánh vai.

Đem thần thức thu sau khi trở lại, Tur Lăng liền bắt đầu củng cố tu vi.

Một tháng sau, đương Tur Lăng củng cố hảo tu vi sau, khi mở mắt ra liền nghe được Tiểu Yêu Liên vô cùng lo lắng truyền âm: "Tur công tử, không tốt, Nguyệt Thiên Dạ đến cướp Thần mộc, mau tới đây hỗ trợ!"

Tur Lăng: = O =! Quả nhiên hôm đó nhìn thấy cái kia cô gái áo đỏ bóng lưng đứng là Nguyệt Thiên Dạ!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 205: Chiến mà lại chiến

Kết Anh sau hảo tâm tình hoàn toàn bị quy tắc này tin tức xấu cho bại hoại, liền tí tẹo tra không còn sót lại một chút cặn!

Tur Lăng bỗng nhiên đứng dậy, ly khai Tu Luyện thất, thần thức ở động phủ quét qua, biết đại gia đều không ở động phủ, xoay người liền hướng về phòng luyện khí mà đi, hướng về cái kia vẫn như cũ như bông tuyết giống như đi về nhảy xuống.

Tur Lăng thực sự là không nghĩ ra, Nguyệt Thiên Dạ làm sao lại đột nhiên nhô ra cơ chứ? Rõ ràng ở Ma giới thời, nhìn nàng chịu huyết khê phản phệ, phỏng chừng phải nuôi cái mười năm tám năm thương không nói, khả năng cũng bởi vì đắc tội rồi Ma giới những cái kia tu sĩ cấp cao, toàn bộ Ma giới đều ở truy nã nàng, còn tưởng rằng nàng sẽ trốn trên trốn một chút, nhưng là không nghĩ tới, vào lúc này lại nhô ra, cảm giác lại như chỉ đánh không chết Tiểu Cường. Hơn nữa, Tur Lăng cũng cảm thấy kỳ quái, Nguyệt Thiên Dạ là như thế nào biết được Thiên Nhất Thần mộc tồn tại?

Tuy rằng đầy đầu không rõ, Tur Lăng tốc độ cũng không có chút nào ngưng trệ, thêm nữa Kết Anh sau, * có thể một lần nữa tôi luyện, tốc độ cũng tăng cao, lúc trước cần dùng bán ngày tốc độ, hiện tại chỉ cần dùng một thời gian uống cạn chén trà.

Tur Lăng đi tới Thần mộc vị trí Tiểu thế giới.

Bên trong tiểu thế giới, màu vàng cổ xỉ rêu nhưng um tùm mà sinh trưởng ở trên vách tường, làm cho toàn bộ không gian sạch sẽ nhu hòa, Thần mộc vẫn còn đang. Tur Lăng nhìn lướt qua, rất nhanh liền phát hiện tình huống bây giờ: Tiểu Yêu Liên đang cố gắng mà cùng Thần mộc câu thông thu lấy Thần mộc, Tiểu Khôi cùng Trọng Thiên ngâm ngọc xẻng nỗ lực quyết thổ, Tur Hãn cùng Tiểu Bạch Hồ không ở.

Đột nhiên, Tur Lăng ở một tiếng, phát hiện Tiểu Khôi tựa hồ có hơi biến hóa, chẳng qua không kịp nghĩ nhiều, lũ yêu trải qua vì sự xuất hiện của hắc mà

kinh hỉ, rốt cục không cần khổ bức mà dùng miệng ngậm ngọc xẻng khoét thổ.

Tiểu Yêu Liên lúc này trải qua bờ đến Thần mộ trên người —— thật đáng mừng, nó trải qua hai mươi năm câu thông, rốt cục được Thần mộ tán thành. Tiểu Yêu Liên bịt miệng triều Tư Lăng nói: "Tư công tử, Đại ca ở bên ngoài ngăn cản Nguyệt Thiên Dạ bọn hắn, chúng ta nhanh lên một chút đem Thần mộ đào."

Tư Lăng liếc nhìn lũ yêu, Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi hiện tại chính ngậm ngọc xẻng đào Thần mộ, tốc độ không nhanh, Tiểu Yêu Liên tuy rằng có tay, nhưng là người quá nhỏ, nhượng nó đi đào Thần mộ, cũng không biết tháng nào năm nào, kẻ địch đều muốn đánh vào đến rồi.

Tư Lăng không nói hai lời, cầm lấy ngọc xẻng liền quá đi hỗ trợ đào Thần mộ.

Thiên Nhất Thần mộ lĩnh vực vẫn còn, chẳng qua nó tán đồng rồi Tiểu Yêu Liên tiếp cận, trải qua Tiểu Yêu Liên động viên, thả ra lĩnh vực nhượng hắn đi vào, này cảm thấy có chút vi diệu.

Tư Lăng tốc độ cực nhanh, một cái xẻng xuống, liền với bùn đất cùng Thiên Nhất Thần mộ đồng thời khiêu lên, ba lạng xẻng liền quyết định, thô lỗ lại trực tiếp, nhìn ra ba con yêu trùng mất lên —— chúng nó vừa nảy này từng điểm từng điểm mà quyết thổ tính mao a?

Tư Lăng cẩn thận mà đỡ lấy này một đại khối liền với Thần mộ thổ, nhượng Tiểu Yêu Liên thu vào Hồng Liên không gian trong, nó đã ở Hồng Liên trong không gian bố trí như tiểu thế giới này bình thường sinh trưởng hoàn cảnh, chỉ cần đem Thiên Nhất Thần mộ cây ghép đã qua là được. Chờ Tiểu Yêu Liên theo trở về không gian đi trồng cây sau, Tư Lăng dạn dạn tay áo trên giả tưởng bùn đất, thần thức ra bên ngoài tràn ra, rất nhanh liền phát hiện bên ngoài tình cảnh, không khỏi nhủ mảy.

Hắn không tìm được Tư Hân đám người bóng người, Tư Lăng hỏi hai con yêu: "Không phải nói Đại ca bọn hắn đánh tới đến rồi sao? Làm sao không gặp người?"

"Gào gào gào! !"

"Lú lo thu! !"

"..."

Tư Lăng nhanh muốn điên, quả nhiên Tiểu Hồng muội muội kỳ thực rất hữu dụng, chỉ ít thời điểm như thế này có nó ở, sẽ không dùng đôi mắt loại ngôn ngữ này không thông quần cảnh. Hắn chân tâm nghe không hiểu tiếng chim cùng thú ngữ a!

Không đợi Tư Lăng đem Tiểu Yêu Liên lấy ra đến, nhưng phát hiện không gian có dị thường, giữa không trung, một vết nứt mở ra, hồng y như lửa nữ tử từ trong đi ra, tao nhã lại mỹ lệ.

Vừa mới đánh đối mặt, hai người đều sưng sốt.

"Tư Lăng..."

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc, trong lòng ngậm cảnh giác, không chút nào thả lỏng.

Hai mươi mấy năm trôi qua, Nguyệt Thiên Dạ cũng tương tự Kết Anh, mà lại tu vi còn cao hơn hắn ra một cái cảnh giới nhỏ, Nguyên Anh trung kỳ.

Nguyệt Thiên Dạ chỉ là hơi một hoảng thần, rất nhanh liền thu lại vẻ mặt, hai mắt lạnh lẽo, nhìn lướt qua Tiểu thế giới, còn có thể cảm giác được trong không gian lưu lại Thần mộ khí tức —— Thiên Nhất Thần mộ ở đây sinh trưởng hơn 10 triệu năm, đã sớm coi nơi đây vì địa bàn của nó, tuy rằng đã bị cây ghép đi, nhưng còn lưu lại hơi thở của nó. Chỉ hơi một chút, Nguyệt Thiên Dạ liền biết nàng tới chậm, Thiên Nhất Thần mộ đã sớm bị lấy đi.

"Người lấy đi Thần mộ?" Nàng lạnh giọng hỏi.

Tư Lăng cũng cười lạnh, Biến Hình nghiêm nhiên ở trong tay.

Nguyệt Thiên Dạ sắc mặt càng ngày càng khó coi, hai tay khẽ run —— giận, lạnh lùng nhìn hắn, nhẫn nại nói: "Ta không muốn ở đây cùng người động thủ, chỉ cần người đem Thần mộ giao ra đây!"

Tư Lăng cũng lãnh đạm nói: "Không thể!" Ăn đi đồ vật khả năng còn có thể phun ra sao? Đừng nằm mơ rồi!

Nguyệt Thiên Dạ tự nhiên biết không thể, như cùng nàng chính mình, nếu là gặp phải dị bảo, cướp được chính là nàng, người bên ngoài đồ mắt đồ kị, không biết có bao nhiêu người vì vậy mà truy sát chính mình, nhưng cướp đồ vật đến tay chính là nàng, muốn nàng phun ra không có cửa đâu! Nhưng là đương gặp phải chính mình coi trọng đồ vật bị người cướp đoạt, chỉ bởi vì các nàng chậm đến rồi một bước, loại này cùng với bỏ lỡ cơ hội cảm giác thực sự là nhượng người nôn ra máu, làm sao không sinh khí phẫn nộ? Dưới sự tức giận nữ nhân là không tình cảm có thể giáng, coi như là trước đây —— hiện tại hay vẫn là ghi nhớ tình nhân cũng vô dụng, hơn nữa này tình nhân còn phản bội nàng, làm cho nàng chỉ muốn đem hắn đánh nằm ngoài chinh phục lại nói.

Đương nhiên, tuy rằng tức giận, nhưng Nguyệt Thiên Dạ cũng không phải cô gái tầm thường, biết nơi này là Cực Thiên thành, tuy có Lâu Vọng Tinh đứng ra kiềm chế Cực Thiên thành, nhưng là Cực Thiên thành đến cùng không phải Lâu Vọng Tinh, nếu là ở đây động thủ, sẽ chọc cho đến Cực Thiên thành trong chú ý, đến lúc đó bọn hắn ai cũng không chiếm được lợi ích.

"Nơi này là Cực Thiên thành, chúng ta nếu là động thủ, đến lúc đó đại gia đều không chiếm được lợi ích." Nguyệt Thiên Dạ nhắc nhở.

Tur Lãng gật đầu tán đồng nàng, thấy nàng mắt lộ ý mừng, lại nói: "Nhưng là vừa như thế nào?" Ngược lại động thủ, hai người đều phải tao ương, nếu là nàng tương bức, quá mức mọi người cùng nhau gặp xui xẻo đến, ngược lại hẳn xui xẻo quen rồi, nhiều thêm một việc chuyện xui xẻo cũng không thường không thể.

Nguyệt Thiên Dạ trong lòng uất ức, bao lâu không có hưởng qua bức này uất ức? Bất kể là đời trước hay vẫn là đời này, có thể làm cho nàng chịu thiệt, sau đó đều bị nàng ngàn lần gấp trăm lần mà còn trở lại, chỉ có Tur gia huynh đệ, liên tiếp làm cho nàng chịu thiệt, nhưng chưa từng có báo lại một hai, một trong số đó là Tur Hàn không dễ chọc, thứ hai là đối với Tur Lãng nàng vẫn là có cảm tình.

Nguyệt Thiên Dạ cười gằn, "Được, đã như vậy, vậy cũng chớ trách ta rồi!" Dứt lời, nàng tung một tấm không gian quyền trục, xé rách sau, trực tiếp đi vào xé rách trong không gian.

Tur Lãng rõ ràng nàng đây là dụ mình tới bên ngoài, trầm tư chốc lát, liền biết nàng tất nhiên có sở dựa vào, thêm vào Tur Hàn còn chưa thấy hình bóng, nhưng trong lòng hẳn hơi cảm thấy bất an.

Tay áo bào tung bay, Tur Lãng đem Tiểu Khôi thu hồi Linh thú trong túi, Trọng Thiên tự động nhảy đến trên bả vai hắn, từ đường nổi ly khai.

Mặc dù biết Nguyệt Thiên Dạ có sở dựa vào, nhưng là Tur Hàn hiện tại không thấy tăm hơi, hay vẫn là theo tới.

"Ta đại ca đâu?"

Tur Lãng nhượng Trọng Thiên đem Tiểu Yêu Liên từ Hồng Liên không gian trong gọi ra, trực tiếp ngắt lấy người nổi tiếng cái cổ họng.

Cảm giác Tur Lãng trên người uy thế sát khí, Tiểu Yêu Liên hãi đến âm thanh đều run cầm cập, "Tur, Tur công tử, đại, Đại ca ở bên ngoài, bị một cái gọi Lâu Vọng Tinh nam nhân kiềm chế."

Tur Lãng cau mày, Lâu Vọng Tinh không phải Vọng Tinh thành thành chủ sao? Vọng Tinh thành cùng Cực Thiên thành cũng lệ Trung Ương đại lục trong lục đại Tiên thành, Lâu Vọng Tinh người này tuy rằng chưa từng thấy, nhưng cũng nghe qua tên của hắn, cũng là trẻ tuổi nhân vật thiên tài, 300 năm trước đã là Hóa Thần tu sĩ, Đại ca đối đầu hắn tuy rằng không đến mức chịu thiệt, nhưng là cảnh giới chỉ kém đặt tại ở nơi đó, cũng là không có kết quả tốt.

"Vì sao ta không cảm giác được Đại ca khí tức?"

"Đại ca cùng Lâu Vọng Tinh bị giam ở Cửu U Khốn Ma trận trong, tự nhiên không cảm giác được." Tiểu Yêu Liên lưu loát mà nói.

Tur Lãng sắc mặt tức khắc khó coi phi thường.

Cửu U Khốn Ma trận, trong truyền thuyết Tiên Ma trận, nghe nói thời kỳ viễn cổ tam giới đại chiến, không biết có bao nhiêu tiên nhân bị trận này vây chết, trở thành tiên nhân nơi chôn xương, hung danh lan xa. Cũng không biết Nguyệt Thiên Dạ làm sao như vậy gặp may mắn, tùy tiện ra tay đồ vật, đều là nhượng người đủ để chảy nước miếng pháp bảo, có lai lịch lớn, riêng là nàng lúc trước tùy tiện dụng không gian quyền trục, nhìn nàng không thêm đề ý đáng đáp, liền biết nàng này trong đặt được nhiều là, nhượng Tur Lãng trong lòng các loại ước ao ghen tị, hẳn đến hiện tại còn không có sờ qua một tấm không gian quyền trục đây.

Tur Lãng tốc độ cực nhanh, rất nhanh liền về đến động phủ, thu hồi Cửu Chuyển Linh trận, một cước bước ra, súc địa thành thốn, bước kế tiếp liền ở ngàn dặm xa.

Nguyệt Thiên Dạ trôi nổi ở Mộ Thủy sơn phía trên chờ hắn.

Tur Lãng đồng dạng đứng ở Mộ Thủy sơn giữa không trung, thần thức hướng về Cực Thiên thành quét qua, liền phát hiện một chút khác dạng, rất nhiều người rõ ràng đã phát hiện ở giữa không trung Nguyệt Thiên Dạ, nhưng không có người đến ngăn lại, e sợ Cực Thiên thành sớm đã dạy người trước đó chào hỏi, coi như không thấy.

Tur Lãng tâm vì trầm, biết ngày hôm nay có một hồi ngành trọng muốn đánh.

"Tur Lãng, ngươi như chết rồi, ta sẽ rất khó vượt qua." Nguyệt Thiên Dạ nói, trong mắt cực điểm lạnh lẽo về.

Tur Lãng lười cùng nàng phí lời, trực tiếp hỏi: "Ta đại ca đâu?"

"Hắn tất nhiên là đang chờ ngươi!"

Nguyệt Thiên Dạ óng ánh nở nụ cười, tay nhỏ giương lên, tung cái to bằng lòng bàn tay tinh bàn, tinh bàn ở giữa không trung cấp tốc lớn lên, rất nhanh mà, không gian bắt đầu vận vẹo lên, xuất hiện một cơn lốc xoáy sức hút.

Đây là Cửu U Khốn Ma trận lối vào!

Tur Lãng tự nhiên có thể tránh, chẳng qua lúc này hắn cần muốn đi vào Cửu U Khốn Ma trận, không lùi mà tiến tới, ở trận kỳ nứt ra màu đen trong khe hở, bước vào.

Nguyệt Thiên Dạ nhìn biến mất ở giữa không trung Tư Lăng, vẻ mặt không rõ, cười lạnh một tiếng, tùy theo cũng tiến vào Cửu U Khốn Ma trận.

Chờ bọn hắn sau khi biến mất, rốt cục có người đến đến hiện trường, đi đầu chính là một tên Hóa Thần sơ kỳ tu sĩ, phía sau hắn là vài cái Nguyên Anh kỳ tu sĩ đi theo.

"Thành chủ, bọn hắn..."

Cực Thiên thành thành chủ —— Vũ Diễm Tinh nhìn Mộ Thủy son trên không, khẽ cười nói: "Cực Thiên thành xây dựng thành mấy chục triệu năm, cũng không nghĩ tới này Mộ Thủy son dưới còn có chúng ta không biết dị bảo, nhượng bọn hắn đi tranh, chúng ta chỉ cần ngồi thu ngư ông thủ lợi là được."

"Này Vọng Tinh thành thành chủ?"

"Hắn nên vì cô gái nợ ơn ta, liền nhượng hắn nợ, không cần quản hắn." Vũ Diễm Tinh môi đỏ cong lên, ngữ khí có trào ỷ.

"Vâng."

Vừa liếc nhìn Cửu U Khốn Ma trận mất trật tự, Vũ Diễm Tinh xoay người dẫn dò Cực Thiên thành phủ thành chủ tổng quản Minh Phong nói: "Minh Phong, người nhượng người phân phó, đem Mộ Thủy son vây quanh lên, không cho những người không có liên quan tiếp cận, chờ bọn hắn từ Cửu U Khốn Ma trận trong ra đến, thông báo ta một tiếng."

Minh Phong đáp lại, có chút chần chờ nói: "Thành chủ, Cực Thiên thành quy củ..."

"Quy củ là người định, người muốn sửa như thế nào liền làm sao thay đổi. Đương nhiên, vì Cực Thiên thành tín dự, trong thành đánh nhau ẩu đả người tất phải bị trừng phạt, người xem đó mà làm thôi." Vũ Diễm Tinh ánh mắt lưu chuyển, điểm lệ trên mặt bằng thêm phong tình, "Hơn nữa nếu là ở chúng ta Cực Thiên thành trong tìm tìm ra dị bảo, tự nhiên cũng là Cực Thiên thành đồ vật!"

"Vâng."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206: Hồ lộ ra bài

Tư Lăng thân thể đi xuống nhanh rút, phía dưới xuất hiện chính là một cái giường cái miệng lớn như chậu máu màu đen ma đầu, giọng nói như chuông đồng, sóng âm đình tại nhức óc, dường như muốn đem người hút vào ma trong bụng. Tại thân thể sắp rơi vào ma đầu chỉ khắc thời, Tư Lăng vỗ một cái Linh thú túi, đem Tiểu Khôi phóng ra, ở Tiểu Khôi thanh đề trong tiếng, nhảy vọt đến trên lưng nó.

Tiểu Khôi vô cùng thông minh mà hướng về trên bay đi, rốt cục thoát ly ma đầu chỉ khắc sức hút.

Này ma đầu cũng không phải là chân ma đầu, chẳng qua là Cửu U Khốn Ma trận trong Cửu Cung trong một cái tiết điểm biến ảo, theo vì khảm cung.

Tư Lăng đình chỉ bụi điều lưng trên, hai mắt trầm ngưng, đánh giá Cửu U Khốn Ma trận, toàn bộ thế giới là một mảnh quần ma loạn vũ nơi, phía dưới vô số hình dạng dữ tợn thể thảm ma đầu phát sinh thể thảm tiếng khóc, như oán như tố, dường như muốn đem thể gian các loại không thể tả chịu đựng khôn khó phát tiết ra đến, lại muốn đem bên trong thế giới này hết thảy sinh linh biến thành đồng bạn của bọn họ, đồng thời xuống Địa ngục bị khổ. Tư Lăng không nhìn những cái kia giường nanh múa vuốt ma đầu, yên lặng mà hồi tưởng Cửu U Khốn Ma trận tư liệu, sở dĩ biết Cửu U Khốn Ma trận, cũng là ở Thiên Tông phái Tàng Thư Các trong ngẫu nhiên nhìn thấy, hắn tuy rằng không thông trận pháp, thể nhưng tình cờ yêu thích dùng linh phù tổ trận giết địch, cũng nghiên cứu qua một ít trận pháp tư liệu, đồng thời cũng từng hỏi qua tinh thông trận pháp Pháp Lăng cùng Tề Tùng Khê, trận pháp trình độ cũng có thể coi vì nhập môn. Lúc đó tiến vào Tàng Thư Các tìm kiếm trận pháp tư liệu, trùng hợp vừa vặn nhìn thấy Cửu U Khốn Ma trận cái này thời kỳ viễn cổ hung danh hiển hách cực phẩm đại trận.

Toàn bộ Cửu U Khốn Ma trận chia làm chín cái bộ phận, chia ra làm càn cung, khảm cung, cần cung, chấn cung, trung cung, tổn cung, ly cung, khôn cung, đoái cung chín cái phần chia đều tạo thành, Cửu U Khốn Ma trận trong trận điểm ở trung cung, chỉ cần tìm ra trung cung, phá hủy trung cung, liền có thể ly khai Cửu U Khốn Ma trận.

Nghĩ xong, Tư Lăng đối với dưới chân bụi điều nói: "Tiểu Khôi, chúng ta đi tìm Đại ca."

Bụi điều ngẩng đầu lên kêu một tiếng, xòe hai cánh, tốc độ nhanh như mây mù, thực tại nhượng Tư Lăng lấy làm kinh hãi, phát hiện Tiểu Khôi tốc độ này

đi nhiên so với Trọng Thiên còn nhanh hơn, xem ra hẳn bề quan hai mươi thời kì, Tiểu Khôi có thu hoạch.

Cửu U Khốn Ma trận trong tràn ngập người không thoải mái khí tức, thậm chí thời gian lâu dài, sẽ khiến người ta cảm thấy linh lực không kể, tu vi cũng bị đè ép một cảnh giới, rõ ràng đã là Nguyên Anh sơ kỳ, nhưng tiến vào Cửu U Khốn Ma trận sau, nhưng cảm giác được tu vi tựa hồ cùng Kim Đan hậu kỳ tu vi không khác biệt gì. Tư Lăng đối với này hung danh hiển hách đại trận sinh ra lòng kiêng kỵ, không còn dám khinh thường nó.

Tiểu Khôi tốc độ cực nhanh, rất nhanh mà, liền phát hiện phía trước đầu pháp sóng linh lực.

Một cái màu đỏ bóng người ở phía trước xuất hiện, một đạo uy lực vô cùng pháp thuật đánh tới, ngăn lại bụi điều tiên lên động tác.

Tiểu Khôi tức giận hướng phía trước đột nhiên xuất hiện Nguyệt Thiên Dạ tức giận kêu.

Nguyệt Thiên Dạ cầm trong tay Thiên Dạ Tinh Thần, vàng trán quyền cuồng kiêu ngạo, tạt phong đưa nàng như lửa hồng y nhấc lên, bay phản phật.

Tư Lăng lấy ra Biến Hình, đem linh lực trong cơ thể chuyển đổi vì hồn lực, loại kia hết sạch sức lực cảm rốt cục biến mất, hồn lực ngưng tụ ở Biến Hình trên, Biến Hình hóa thành quang kiếm, một chiêu kiếm chém qua đi, toàn bộ thể giới sóng nước đập dồn.

Ngàn vạn nước thể giới!

Nguyệt Thiên Dạ hăng hái lùi về sau, kêu quát một tiếng "Không Gian Cát Liệt", hình lưới không gian cùng ngàn vạn nước thể giới đụng nhau, luồng loại thân thông chạm vào nhau, bùng nổ ra kinh người động mà tiếng nổ mạnh vang, dư âm đem hai người tay áo nhấc lên.

Tư Lăng lần thứ hai chém xuống kiếm thứ hai, kiếm thứ ba, kiếm thứ tư... Ngàn vạn nước thể giới phảng phất đem Cửu U Khốn Ma trận trong thể giới nhấn chìm, giận sóng mãnh liệt. Đây là hẳn thành anh sau ngộ ra đến cái thứ nhất thân thông, ngàn vạn nước thể giới, nước tâm ý Đại viên mãn thể giới.

Nguyệt Thiên Dạ sắc mặt có chút tái nhợt, vẻ mặt vẫn như cũ thong dong, cầm trong tay Thiên Dạ Tinh Thần, quát lên: "Tinh Hà xán lạn!"

Một mảnh Tinh Hà bao phủ tới, cùng ngàn vạn nước thể giới chạm vào nhau.

Hoa lệ pháp thuật, to lớn lực sát thương, hai người không ai nhường ai, mãi đến tận linh lực cấp tốc tiêu hao thời, hai người đồng thời từng người lấy ra linh dịch bổ sung linh lực.

Đột nhiên, Nguyệt Thiên Dạ tiếng lòng một quý, khi phản ứng lại, phát hiện trên mặt nhiều một cái vết máu, một con bụi điều dĩ nhiên dựa vào tốc độ dùng móng vuốt tổn thương nàng.

Khiếp sợ không lấy biểu đạt tâm tình của nàng, bật thốt lên: "Côn Bằng!"

Đây là một con có Côn Bằng huyết thống Thần điều.

Nguyệt Thiên Dạ kinh nộ vạn phần, tay giương lên, một con cả người mọc hóa Hỏa Phượng xuất hiện, thanh lịch một tiếng, Hỏa Phượng vòng quanh Nguyệt Thiên Dạ uyển chuyển nhảy múa, kéo mạn thiên hỏa diễm, cực kỳ mỹ lệ quyến rũ.

Từ Tiểu Khôi ngoài ý muốn mà đánh lên Nguyệt Thiên Dạ đến Nguyệt Thiên Dạ bật thốt lên "Côn Bằng" lên, Tư Lăng cũng có chút phản ứng không thể, chẳng qua rất nhanh liền rõ ràng Nguyệt Thiên Dạ ý tứ, Tiểu Khôi có Thượng Cổ Côn Bằng huyết thống. Thấy Nguyệt Thiên Dạ đem Hỏa Phượng thả ra, tuy rằng con kia Hỏa Phượng đẳng cấp khá cao, thể nhưng...

Tư Lăng trong lòng cảm thấy buồn cười, e sợ Nguyệt Thiên Dạ Hỏa Phượng ngày hôm nay muốn gặp vận rủi lớn, Hỏa Phượng mặc dù là Phượng Hoàng hậu duệ một trong, cũng đã bị trục xuất Thần điều chi lệ, mà Tiểu Khôi nhưng là nắm giữ Phượng Hoàng huyết thống, còn có Phượng Hoàng linh hỏa, có thể so với Hỏa Phượng yêu hòa càng lợi hại hơn.

Hỏa Phượng thể tới hung hăng, Tiểu Khôi cao giọng kêu to, có thể nghe lên tiếng trong tràn đầy chiến ý.

Tư Lăng thu tâm mắt lại, Biến Hình đổi thành trường tiên, tiếp được Nguyệt Thiên Dạ sủy đến Thần Ảnh tiên chi ảnh, đồng thời đáp lễ một cái quang tiên cho nàng. Hai người ở giữa không trung mà lại chiến mà lại phi, không ai nhường ai, Tư Lăng ở tại trên người lưu lại quang tiên, Nguyệt Thiên Dạ cũng đồng dạng ở trên người hẳn lưu lại ảnh tiên.

Trên người hai người đều thêm thương, sắc mặt trắng bệch, nhưng không có ai áp ai một đầu.

Hồn phù tạo thành sát trận, ngàn chuỗi hồn lực kiếm đồng thời xuất kích.

Nguyệt Thiên Dạ cười gằn, dám cùng nàng so với pháp bảo, không ai hơn được nàng, vẫy tay giương lên, một ngàn chuỗi Thượng phẩm bảo kiếm cùng hồn lực kiếm chạm vào nhau, đồng thời lại một cái như phong như keo chi trận cùng hồn phù tạo thành sát trận giăng co.

Không phân cao thấp.

Ác đấu không biết mấy ngày mấy đêm, hai người đồng thời đối với thủ đoạn của đối phương tu vi hoảng sợ, đồng thời cũng biết lại như vậy hao tổn nữa, căn bản không có ý nghĩa.

Mà một bên khác, Hỏa Phượng sớm đã bị bụi điều đề lên đánh đập một trận, đánh đến bụi điều kêu thảm thiết không dứt, lại đem này một thân hoa lệ hoả hồng lông đuôi đều bát sạch sành sanh, Hỏa Phượng trong nháy mắt đã biến thành một con còi truồng gà tây. Hỏa Phượng kêu lên thê lương thảm thiết, lại không lúc trước ra trận thời phong cách đặc ý, trái lại là lại hung lại quần bụi điều lác cái mông trên này mấy cây diêm lệ lông đuôi, đặc ý lú lo kêu, phối hợp hình tượng hung ác đầu chim, vừa hèn mọn lại đáng ghét.

Nguyệt Thiên Dạ thái dương gân xanh thỉnh thoảng nháy, nàng là mỹ nhân, con mắt sớm đã bị cái này tu tiên thể giới những cái kia mỹ mô hình sinh vật nuôi dưỡng điều, bị ôi như thế lại quần nhiên phi điều, coi như có Thần điều huyết thống, cũng thực sự là khó coi, đáng ghét đến nhường người hận không thể một đao làm thịt.

Tư Lăng dĩ nhiên sẽ nuôi dưỡng loại này hèn mọn sinh vật —— Nguyệt Thiên Dạ trong lòng lần thứ hai chấn kinh rồi, nhìn Tư Lăng này trương giống như tinh xảo nhất tranh sơn dầu giống như hoàn mỹ không một tí vết dung nhan, thực sự là tượng tượng không ra hẳn tiên tư thấu đạt mà cười một con quần người chết phi bụi điều cánh tượng, quả thực muốn chọc mù nhôm hợp kim mắt.

Hỏa Phượng bị Nguyệt Thiên Dạ thu hồi không gian, thần sắc bất định mà nhìn Tư Lăng cùng con kia bụi điều, cắn răng, Nguyệt Thiên Dạ quyết định không lại lưu tình, khẽ quát một tiếng, mặt mày lạnh lẽ, nàng xung quanh cơ thể xuất hiện một đám màu sắc rực rỡ yêu trùng, chỉ tay trường, số lượng quá ngàn, mà lại mỗi một cái yêu trùng khí tức đều ở cấp mười bên trên.

Tư Lăng sắc mặt đại biến, nhìn nàng ánh mắt hung tàn, liền biết nàng hôm nay là chân tâm muốn hấn ngã xuống nơi đây.

"Đi!" Nguyệt Thiên Dạ nhanh quát một tiếng, chỉ huy màu sắc rực rỡ yêu trùng triều Tư Lăng bay nhanh mà đi.

Tư Lăng ở giữa không trung ngưng tụ lại một đạo thủy kính, lấy này ngăn cản này ngàn sợi yêu trùng, nhưng không nghĩ tới yêu trùng không chỉ không có bị ngăn trở, trái lại thôn phệ thủy kính linh lực.

Đây là Phệ Linh Yêu Trùng, chuyên ăn tất cả linh lực hóa thành pháp thuật năng lượng, lấy hấn hiện tại tu vi, hoàn toàn không đủ để đối phó 1,000 con yêu trùng.

Tư Lăng trực tiếp nhảy lên Tiểu Khôi lưng thoát thân.

Chỉ là Cửu U Khốn Ma trận chủ nhân là Nguyệt Thiên Dạ, Nguyệt Thiên Dạ cầm trong tay tinh bàn, bất luận bọn hấn trốn tới chỗ nào, đều có thể khóa trong bọn hấn, này ngàn sợi yêu trùng như ảnh đi theo, ở sau lưng theo, giương răng nhọn chờ gặm nuốt máu thịt của bọn họ Linh khu.

Nhất nhân một chim bị truy đến nhảy nhót tung bùng, cực kỳ chật vật, mặc dù Tiểu Khôi có Thương Cô Côn Bằng huyết thống, tốc độ nhanh vô cùng, nhưng không chịu nổi Nguyệt Thiên Dạ khả năng điều khiển Cửu U Khốn Ma trận ngăn lại bọn hấn, đem những cái kia yêu trùng đưa ra. Không mang theo đùa người khác như vậy! Nhất nhân một chim hiện tại trong lòng đều hiện lên một loại đời này kẻ đáng ghét nhất là Nguyệt Thiên Dạ không có một trong, muốn nhất diệt chính là Phệ Linh Yêu Trùng không có một trong.

Nguyệt Thiên Dạ mặt lạnh nhìn bọn hấn chạy trốn, ánh mắt lạnh lẽo, như xem vật chết.

Ngay khi Tư Lăng lại một lần bị Cửu U Khốn Ma trận nhốt lại, này một ngàn yêu trùng lại đến trước mặt thời, xoay người liền vung ra ngàn vạn thủy kính chống đối, thủy kính tự nhiên lại bị gặm, chẳng qua cũng thắng được một tia lưu vong không gian. Mà lúc này, một đạo sương khí cũng thuận theo ăn khớp tới, cùng thủy kính dung hợp, đem một đầu trát vào này một ngàn yêu trùng nhốt lại, thủy kính kết thành băng, một ngàn yêu trùng thành hình trông rất sống động tượng băng, sau đó mất đi không hề, lạc đến phía dưới cái miệng to mà đầu trong miệng.

Tư Lăng vui vẻ ra mặt.

Nguyệt Thiên Dạ kinh ngạc vạn phần.

Tư Lăng nhìn đột nhiên ra hiện tại trước mặt thân ảnh màu trắng, trong lòng kiên định, đột nhiên phát lên vạn ngàn chiến ý.

Mà Nguyệt Thiên Dạ bên người, đồng thời cũng xuất hiện một đạo trường bào màu bạc, mặt như ngọc con mắt như đầy sao giống như mê người nam tử, no đủ giữa hai lông mày một viên ngũ mang tinh dấu ấn, khiến cho hấn xem ra nhiều phần ngôi sao giống như hào quang, ung dung mà tuần nhã.

Nam tử kia một đôi ẩn tình mục tự sân không phải sân mà nhìn Tư Lăng một chút, ôn nhu nói: "Thiên Dạ, vì sao không giết người này?"

Nguyệt Thiên Dạ sắc mặt khẽ biến thành hoãn, nói rằng: "Không nghĩ tới mấy chục năm không thấy, hấn tu vi càng trên một tầng." Sau đó lại lạnh giọng hỏi: "Vì sao không giết Tư Hàn?"

Hai người là tiên tiến nhất nhập Cửu U Khốn Ma trận, lúc đó Nguyệt Thiên Dạ vốn là dự định đến dưới lòng đất đi thu lấy Thần mộc, nhưng ai biết giữa đường bị Tư Hàn ngăn lại, nhìn thấy Tư Hàn trong nháy mắt, Nguyệt Thiên Dạ liền biết này một chuyến có thể sẽ uống phí công phu, nhưng là trong lòng thực sự là không cam lòng, ở không được đến Thần mộc trước, lại không muốn ở Cực Thiên thành trong cùng với xung đột, để tránh khỏi gây nên Cực Thiên thành chú ý, đồng thời cũng bại lộ Thần mộc tin tức. Là lấy nàng mới sẽ nghĩ cách, nhường Lâu Vọng Tinh đem Tư Hàn dẫn vào Cửu U Khốn Ma trận trong, ở trong trận đem hấn chém giết.

Lâu Vọng Tinh 300 năm trước tiến giai Hóa Thần, hiện tại tu vi là Hóa Thần sơ kỳ đỉnh cao, theo lý thuyết đối phó một cái Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ dễ như ăn cháo, nhưng là bây giờ nhìn bọn hấn song song xuất hiện, Nguyệt Thiên Dạ liền biết kế hoạch thất bại, Lâu Vọng Tinh cũng không thể đứng lúc giết Tư Hàn, trái lại nhường hấn trốn thoát.

Lâu Vọng Tinh trả lời quả như nàng suy đoán, hần nói: "Người này tuy chỉ là Nguyên Anh hậu kỳ, nhưng đã lĩnh ngộ Hóa Thần Thiên đạo, không dễ đối phó."

Muốn thừa nhận chính mình giết không một cái Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ, đối với Hóa Thần tu sĩ mà nói, thực sự là kiện mất mặt sự tình, nhưng là Lâu Vọng Tinh mặt mỉm cười, âm thanh vẫn nhã, ẩn tình trong mắt một mảnh ánh sao, này phần khí độ cùng uy nghi, nên phải Vọng Tinh thành chi chủ, liền Tư Lăng cũng không thể không thuyết phục cho hần trí tuệ như thế.

Đương nhiên, vẫn là kẻ địch là được rồi!

Nguyệt Thiên Dạ mỉm môi, lạnh lùng nói: "Hôm nay nhất định phải giết bọn hần!"

"Như ngươi mong muốn!" Lâu Vọng Tinh vẫn nhã mà nói, nhìn ánh mắt của nàng nhu tình tự nước, chờ hần lại ngẩng đầu trông lại thời, ẩn tình mục trái qua thay đổi một loại khác về mặt, sát ý ngập trời, sắc bén phi thường.

Tư Lăng cau mày, trong lòng biết bọn hần muốn liên thủ, phía bên mình xác thực phiền phức, bởi vì hần căn bản không biết Nguyệt Thiên Dạ còn có cái gì là bài tẩy, mà hần lá bài tẩy không nhiều, Đại ca lá bài tẩy —— hình như hần xưa nay chưa từng thấy Đại ca sử dụng lá bài tẩy, nhưng rất nhanh sẽ đem kẻ địch cho OK, không khỏi có chút quần nhiên.

Đang lúc này, đột nhiên dị biến đồ lên, Cửu U Khốn Ma trận gió nổi mây vần, toàn bộ không gian phát sinh kịch liệt biến hóa.

Nguyệt Thiên Dạ lần thứ hai về mặt đại biến.

Tư Lăng mừng rỡ trong lòng, Trọng Thiên rốt cục động thủ.

Nghĩ xong, không khỏi mỉm cười, Trọng Thiên cũng coi như là hần lá bài tẩy một trong.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 207: Bị hãm hại

Cửu U Khốn Ma trận gió nổi mây vần, phía dưới những cái kia bị người trấn áp ở trong trận ma đầu kêu lên thê lương thảm thiết, phảng phất trải qua thế gian bi thảm nhất việc, người nghe được khóc thảm, dồn dập khó nhịn bi thương.

Giữa không trung bốn người vẫn chưa được theo ảnh hưởng.

Nguyệt Thiên Dạ thật nhanh điều động tinh bàn, mưu cầu khống chế Cửu U Khốn Ma trận. Theo lý thuyết, Cửu U Khốn Ma trận đã nhận chủ, theo nàng khống chế, không nên xuất hiện như vậy không bị khống chế hình ảnh, chỉ sợ là có người tìm Cửu U Khốn Ma trận trong trung tâm trận điểm, hơn nữa phá hoại.

Đột nhiên, Nguyệt Thiên Dạ hai mắt sáng quắc mà nhìn chăm chăm Tư Lăng, ánh mắt ẩn giận, nàng rốt cục phát giác không đúng, con kia vẫn luôn yêu thích ngồi xổm ở Tư Lăng trên bả vai màu đen tiêu yêu thú không gặp. E sợ ở tiền vào Cửu U Khốn Ma trận thời, nó liền bắt đầu mưu tính tìm kiếm Cửu U Khốn Ma trận trung tâm trận điểm, đáng trách chính mình lúc đó trong mắt chỉ có Tư Lăng, một lòng muốn đem chi trăm giết, dĩ nhiên quên con kia quỷ dị yêu thú.

Nguyệt Thiên Dạ tuy rằng trong lòng kinh nộ không ngớt, trên mặt nhưng tinh táo nói rằng: "Lâu thành chủ, bọn hần muốn phá Cửu U Khốn Ma trận, phiền phức vì ta ngăn chặn một chút."

Lâu Vọng Tinh vì nhử mồi một cái, nhìn phía cách đó không xa này bạch y tuyết nhan, trong lòng thâm than một tiếng giang sơn đời nào cũng có người tài, người này tuy rằng bị cảnh giới của hần sở áp, nhưng ở sức chiến đấu không chút nào hơn Hóa Thần tu sĩ, chỉ là chỉ là Nguyên Anh hậu kỳ, nhưng liền Hóa Thần tu sĩ thần thông hần không ngờ lĩnh ngộ mấy phần, như ngày khác nhượng hần tiến giai Hóa Thần, chỉ sợ là cái đối thủ khó dây dưa.

Hóa Thần cảnh giới tu sĩ thiếu quân tu sĩ cấp thấp ân oán, nguyên nhân ở chỗ Thiên đạo ràng buộc dưới nhân quả tuần hoàn, tiến giai Hóa Thần sau, sẽ mơ hồ biết được Thiên đạo ám chỉ cảnh cáo, đã đi đến một bước này tu sĩ, cực coi trọng tự thân sở muốn gánh chịu nhân quả, nếu không là thật sự thập ác không sát, cực nhỏ sẽ thật vì thế đối với tu sĩ cấp thấp ra tay, rất sợ ngày khác phi thăng thời, chết thảm ở Thiên đạo thiên kiếp bên dưới.

Chỉ là Lâu Vọng Tinh nhận rồi Nguyệt Thiên Dạ một cái tình, lại nhân yêu nàng, mới sẽ giúp nàng việc này, cùng Tư gia huynh đệ động thủ, hôm nay hần như không ngoại trừ Tư gia huynh đệ, ngày khác chờ bọn hần trưởng thành thời gian, chính là chính mình thường còn bọn hần thời khác. Lâu Vọng Tinh

lại không muốn cùng Tư Hàn đối đầu, cũng rõ ràng này nhân đã gieo xuống, vì ngày sau chính mình được, giết hán là lựa chọn tốt nhất.

Lâu Vọng Tinh hai tay bấm quyết, khẽ quát một tiếng, lấy hán làm trung tâm, một cái ánh bạc xán lạn ngũ mang tinh tràn ngập ra, ánh bạc sở đến chỗ, vạn tà không gần, Tư Lăng cùng Tiểu Khôi đều bị đánh bay ra ngoài, khí huyết dâng lên, oa một tiếng ầu ra một ngụm máu đến.

Tư Hàn hai tay áo tung bay, lùi về sau vài bước sau, dừng lại, lấy hán làm trung tâm, ngàn dặm đóng băng, vạn dặm băng sương.

Hai loại cực hạn năng lượng trên không trung tụ hợp, toàn bộ không gian rung động đến lợi hại hơn, phía dưới truyền đến các loại khóc hào tiếng thảm thấu màng tai, thẳng chống đỡ thức hải, nhưng người không đành lòng nghe ngóng, thống khổ khó chịu. Tư Lăng bận bịu dùng hồn lực đem thức hải bao quanh bảo vệ lại đến, một tiếng trá uống, một tay trên không trung một đòn, ngàn vạn nước thể giới mạn phò mà đi, lấy đồ phương ma đầu công kích.

Đang lúc này, Nguyệt Thiên Dạ trong tay tinh bàn phịch một tiếng, vỡ thành ngàn vạn phiến, Nguyệt Thiên Dạ phốc mà phun ra một ngụm máu, kêu thảm một tiếng, toàn bộ người bị đẩy lùi đi ra ngoài.

Lâu Vọng Tinh vùng tụ lại là một trận ánh sao mà đến, lấy này ngăn cản Tư Hàn tiến công, bận bịu bay đi tiếp được liền muốn rút xuống phía dưới vạn ma trong miệng Nguyệt Thiên Dạ.

Tinh bàn phá!

Cửu U Khốn Ma trận phá!

Tư Lăng vui vẻ ra mặt, ánh mắt ở phía dưới chung quanh suu tầm, rất nhanh liền nhìn thấy ở vạn ngàn ma đầu trong gọi tới gọi lui màu đen yêu thú, những cái kia ma đầu tự muốn đưa nó kéo xuống Địa ngục cùng chúng nó đồng loại, cực điểm tao quái nhiều việc. Trọng Thiên khả năng ăn được chịu đựng, chạy trốn có chút khó khăn, Tư Lăng thấy thể bận bịu ngưng tụ lại một đạo linh lực tay, đem kéo tới.

Trọng Thiên về đến Tư Lăng vai, một đến giống con chó như thế là lười.

Mà tinh bàn phá trong nháy mắt, giữa bầu trời xuất hiện một cái vòng xoáy đường nối, Cửu U Khốn Ma trận vừa đã phá, đường nối mở ra, bọn hán có thể đi ra ngoài.

Tư Lăng không chậm trễ chút nào mà nhảy đến Tiểu Khôi lưng trên, kêu một tiếng: "Đại ca."

Tư Hàn ở mặt trước chống đối Lâu Vọng Tinh ngũ mang tinh, sau khi nghe xong gậy đầu, lần thứ hai một cái ngàn dặm đóng băng ngăn trở này phiến xán lạn ánh bạc, sau đó đồng dạng nhảy lên Tiểu Khôi lưng.

Bụi điều thanh đề một tiếng, triển khai hai cánh, nếu như Viễn cổ Côn Bằng, theo dục như đám mây che trời, bốc thẳng lên, thể không thể đỡ.

Ầm một tiếng, toàn bộ Cửu U Khốn Ma trận lay động đến lợi hại hơn.

"Nguy rồi, Cửu U Khốn Ma trận ma đầu mất đi trấn áp rồi!" Tư Lăng cả kinh kêu lên, đối với Tiểu Khôi nói: "Tiểu Khôi, nhanh lên một chút!"

Tiểu Khôi cũng cảm giác được phía dưới những cái kia ma đầu oán khí, ngàn vạn ma đầu hóa thành một con to lớn Viễn cổ ma đầu, khóc hào giương khủng bố cái miệng lớn như chậu máu triều bọn hán kéo tới. Tư Lăng hai tay kết ấn, một cái to lớn hồn lực phao đem bọn hán bảo vệ lại đến. Tư Hàn thấp con mắt nhìn phía dưới ma đầu, lại là một đạo sương vụ đánh tới, ngăn cản này bay tới ma đầu thôn phệ.

Thời gian giành giật từng giây, mọi người không chút tí vết hán có, chỉ có một ý nghĩ, mau chóng rời đi nơi đây.

Tuy là như vậy, Tư Lăng vẫn là phân ra chút sự chú ý cho Nguyệt Thiên Dạ bọn hán, ý hán đối với Nguyệt Thiên Dạ hiểu rõ, sợ là chính mình xuống Địa ngục cũng là muốn kéo người cùng chết tính cách, nhìn phụ người trong thiên hạ cũng không giáo người trong thiên hạ phụ nàng mà, trong lòng nàng, hán tương đương với phụ nàng kẻ phụ lòng, lần này lại phá hoại nàng chuyện tốt, không giết hán khó tiêu nàng mối hận trong lòng.

Quả nhiên, như Tư Lăng suy nghĩ, Lâu Vọng Tinh ôm Nguyệt Thiên Dạ hướng về Cửu U Khốn Ma trận đường nối bay đi, chué ở bọn hán phía sau không xa, cách xa ma đầu này càng gần hơn. Nguyệt Thiên Dạ sắc mặt tái nhợt, vốn là nàng đánh với Tư Lăng một trận thời, hai người đều bị thương, hiện tại Cửu U Khốn Ma trận bị phá chính mình cũng chịu đến phản phệ, thương càng thêm thương, trong lòng sự thù hận ngập trời, hận không thể giết xấu nàng chuyện tốt gia huynh đệ.

Nguyệt Thiên Dạ nhắc con mắt vọng hướng lên phía trên bụi điều cùng bụi điều lưng trên hai người một yêu thú, chậm rãi vurun ngón tay...

Tư Lăng không chậm trễ chút nào mà lấy ra không nở dùng hồn phù 500 tấm, đập tới. Thất phẩm hồn phù tương đương với bát phẩm linh phù oai, thuộc về cao giai bùa chú, uy lực vô cùng, mà lại này 500 tấm số lượng, khá là khủng bố, liền Lâu Vọng Tinh đều không nhịn được thay đổi sắc mặt.

Trước có khủng bố hồn phù sau có phệ người ma đầu, dù là Hóa Thần tu sĩ cũng bị làm cho luống cuống tay chân, khí tức hơi ngưng lại, chỉ lát nữa là phải bị ma đầu này đuổi theo thôn phệ, Nguyệt Thiên Dạ đang muốn đánh lên Tư Lăng động tác cũng vừa chậm, ngưng tụ lại pháp lực ngược lại đi xuống đánh tới, ngăn cản ma đầu này tốc độ.

Hồn phù nổ tung, tiếng ầm ầm không ngừng, không chỉ có ngăn cản Nguyệt Thiên Dạ, cũng ngăn cản ma đầu này, mà Tư Lăng đám người cũng sẵn này đại thời cơ tốt, bay vào vòng xoáy đường nối.

Mộ Thủy son trên không, đột nhiên xuất hiện một cái vòng xoáy đường nối, một con màu xám điểm vĩ phi điều đột nhiên bay ra, phi điều trên người đứng hai người một thú.

Liền ở bọn hắn xuất hiện trong phút chốc, toàn bộ Mộ Thủy son đột nhiên bị bao quanh vây nhốt, Cực Thiên thành đội tuần tra đem Mộ Thủy son vây nhốt, vô số đạo thần thức khóa trong bọn hắn.

Bụi điều dừng ở giữa không trung, phi điều lưng trên hai người không có bất kỳ quá khích phản ứng.

Một cái mặc Cực Thiên thành phủ thành chủ quản gia phục sức trung niên nam tử ra hiện tại giữa không trung, cùng bọn hắn xa xa đối lập.

"Tại hạ là Cực Thiên thành phủ thành chủ quản gia Minh Phong, không biết hai vị đạo hữu xưng hô như thế nào?" Minh Phong khách khí nói, này khách khí là phát hiện bụi điều trên còn có một tên Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ thời dành cho tôn trọng.

Tư Hàn bình tĩnh không sợ, Tư Lăng mặt không hề cảm xúc, bụi điều dừng một đôi chết điều mắt thấy bọn hắn, nhìn ra Cực Thiên thành đội tuần tra trọn mắt nhìn —— ánh mắt này thực sự là quá kéo cừu hận, thêm vào bọn hắn cao cao mà trôi nổi ở giữa không trung, nhìn từ trên cao xuống mà dùng loại kia khinh bỉ người ánh mắt xem bọn hắn, là cá nhân đều muốn phát hỏa.

Tư Lăng trong lòng khổ bức, Tiểu Kêu trời sinh trưởng như vậy hắn cũng không có cách nào a, chân tâm không phải khinh bỉ người a!

"Tư Hàn."

Tư Hàn đơn giản trực tiếp trả lời, không chút nào che dấu thân phận ý nghĩ.

Minh Phong ánh mắt khẽ nhúc nhích, trong lòng kinh ngạc có thể tưởng tượng được. Mặc dù là Cực Thiên thành loại này đại thổ hào, cũng là nghe qua Tư Hàn tên. Không có cách nào, gần một trăm năm qua phát sinh lưỡng kiện đại sự —— Thông Thiên Tháp mở ra, Ma tộc xâm lấn, nhượng Tư Hàn tên tảo toàn bộ Thương Vũ giới, theo danh thiên tài càng tăng lên, không người dám khinh thường người này. Hoặc Hứa Nhược là này người là ra tự Trung Ương đại lục vực này linh khí dồi dào, tài nguyên phú nội, mọi người đối với hắn vực này danh tiếng còn có chút không phản đối, nhưng là dĩ nhiên là từ Tây Cảnh cái kia linh lực mỏng manh dã man nơi ra đến nhân vật kiệt xuất, liền khiến lòng người phát chua.

Đại khái này loại tâm lý chính là, loại này ở nông thôn địa phương đến nhà quê làm sao hơn được thành phố lớn là trải qua tình anh giáo dục thanh niên tuần kiệt đâu? Nhưng là này người lấy sự thực chứng minh hắn so với thành phố lớn ra đến tình anh còn lợi hại hơn, cũng làm cho Thiên Tông phái nổi danh lan xa, trong nháy mắt nhảy vọt Thương Vũ giới nhị lưu môn phái, nếu không là Thiên Tông phái vị trí Tây Cảnh, riêng là ra một cái Hóa Thần tu sĩ thêm nữa Tư Hàn uy danh trở thành nhất lưu môn phái cũng là làm cho.

Tư Hàn vì Tây Cảnh tranh quang, nhưng là những nơi khác người sẽ không sáng khoái.

Cực Thiên thành cũng có này loại tâm lý.

Minh Phong khách khí nói: "Hóa ra là Tư đạo hữu..."

Àm!

Minh Phong khách khí lời còn chưa nói hết, giữa không trung phát sinh một tiếng nổ tung nổ vang, một bóng người như lưu tinh giống như xuất hiện, mà phía sau hắn vòng xoáy trong đường nối, một con to lớn ma đầu cũng thuận theo chạy ra.

Cửu U Khốn Ma trận bị phá, ma trận trong bị nhốt lại ma đầu cũng theo chạy đến.

Minh Phong thay đổi sắc mặt, vô tâm đề ý tới Tư Hàn đám người, mang tương đối phó ma đầu này, chỉ lo nó thật sự chạy đến ở Cực Thiên thành trong ngang ngược, đến lúc đó toàn bộ Cực Thiên thành nguy rồi. E sợ vào lúc này, Minh Phong đám người cực kỳ hồi hận đáp ứng rồi Lâu Vọng Tinh điều kiện, một cái không chú ý liền đưa tới Nguyệt Thiên Dạ như thế cái gieo vạ. Ai biết Nguyệt Thiên Dạ sẽ trực tiếp dùng tới Cửu U Khốn Ma trận đâu? Ai lại biết thời kỳ viễn cổ hung danh hiển hách Cửu U Khốn Ma trận sẽ bị phá, đem bên trong vì mất trận trấn áp ma đầu thả ra đâu? Hối đến ruột đều thanh có hay không?

Minh Phong lúc này hận nhất người chính là Lâu Vọng Tinh cùng Nguyệt Thiên Dạ, nếu không là Lâu Vọng Tinh chạy tới cùng bọn hắn thành chủ giao thiệp, dẫn theo ở Cực Thiên thành trong động thủ, Cực Thiên thành cũng không sẽ đưa tới vực này gieo vạ —— tuy nói vừa bắt đầu cũng là bọn hắn muốn cho Vọng Tinh thành nọ Cực Thiên thành một ân tình, có thể ân tình này đại giới không khỏi quá đắt, Cực Thiên thành bị hãm hại gào! Hối hận thì đã muộn!

Lúc này, hết thấy Cực Thiên thành trong tu sĩ đều bị Mộ Thủy son trên không đột nhiên xuất hiện cái kia oán khí hung hoành ma đầu hấp dẫn, loại kia đến từ ngàn vạn ác ma ác khí oán khí ở Cực Thiên thành trong tràn ra, ăn mòn Cực Thiên thành trong linh khí, tu vi thấp chút tu sĩ, đã bị ma đầu oán khí ăn mòn, thất khiếu chảy máu, ma khí nhập thể, thống khổ không thể tả, toàn bộ Cực Thiên thành kêu thảm thiết không ngừng.

Lâu Vọng Tinh trong lồng ngực còn ôm cá nhân, xem ra tuy rằng chặt vật, nhưng nụ cười trên mặt cực kỳ mê người, cặp kia ân tình mục nhìn Minh Phong, nhìn ra Minh Phong lão hoa cúc căng thẳng.

"Minh Phong, thực sự là xin lỗi a, khả năng muốn các người thành chủ ra đến khắc phục hậu quả." Lâu Vọng Tinh vẫn nhã mà nói, âm thanh rất thành khẩn, nhưng nội dung rất vô liêm sỉ: "Ngày khác có cơ hội, ta sẽ trở lại hướng về Vũ thành chủ thỉnh tội." Dứt lời, trực tiếp xé rách không gian, ôm Nguyệt Thiên Dạ tiến vào vết nứt không gian ly khai.

"..."

Gặp vô liêm sỉ, chưa từng thấy như vậy vô liêm sỉ!

Minh Phong trong lòng chửi ầm lên, chờ đảo mắt nhìn về phía Tư gia huynh đệ, nhất thời tức giận đến kém một chút phổi đều nổ.

Tư Hàn cũng trực tiếp xé ra không gian, hai người một chim một thú tiến vào vết nứt không gian, biến mất theo, đêm này hỗn loạn ném cho Cực Thiên thành.

Nurong! Cực Thiên thành cùng các người những này hỗn độn không đội trời chung!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 208: Khế ước Thánh thú

Từ vết nứt không gian ra đến, đã là cự ly Cực Thiên thành mấy vạn dặm ở ngoài một chỗ sơn.

Vừa mới ra vết nứt không gian, liền ở một chỗ thung lũng tìm nơi trống trải địa phương, bày lên Cửu Chuyển Linh trận, hai huynh đệ ngồi trên mặt đất, uống linh dịch sau, bắt đầu dả tọa chữa thương, vài con yêu ở bên hộ pháp.

Ngày hôm nay bọn hắn xem như là nạn huynh nạn đệ, hai người đều ở Cửu U Khốn Ma trận trong bị thương, hơn nữa thương thế đều không nhẹ. Tư Lăng cũng có chút vui mừng, lúc đó Lâu Vọng Tinh cùng Nguyệt Thiên Dạ đem ma đầu này đồng thời mang ra đến rồi, dời đi Cực Thiên thành trong tu sĩ sự chú ý, mới nhượng bọn hắn nhân cơ hội chạy mất, không phải vậy lấy bọn hắn tình huống lúc đó, có thể không có cách nào trở lại liều mạng một hồi.

Tư Hàn đối đầu Lâu Vọng Tinh, đến cùng là cách biệt một cảnh giới, lại ít đi Lâu Vọng Tinh thời gian lắng đọng xuống kinh nghiệm kỹ xảo, khó tránh khỏi ăn chút thiệt thòi, bị thương, thêm vào sau đó xé rách không gian, càng là tiêu hao Trần thể cảnh cùng trong cơ thể hắn hết thấy linh lực, tình huống hết sức không ổn. Cũng lo lắng Cực Thiên thành người sẽ tìm đến báo thù, là lấy bọn hắn hiện tại sở muốn làm, chính là trước tiên dưỡng thương.

Nửa tháng sau, Tư Lăng mở mắt ra, liền nhìn thấy đối diện cách đó không xa ngồi dựa một con Bạch Hồ nam nhân, chỉ thấy trong tay hắn mang theo một con đĩa ném, đem đĩa ném ném đi ra ngoài, sau đó con kia Bạch Hồ như tật phong giống như bắn tới, ngược cổ lên ngậm đĩa ném, đến rồi mấy cái xoay tròn lộn ngược ra sau, hoàn mỹ rơi xuống đất, sau đó sút đuôi vui sướng đem đĩa ném điều đến Tư Hàn tay trong, nhượng hắn lại tung đi.

Tư Lăng: = O =! Đây không phải Thánh thú, là chỉ hình dáng giống hồ chó con mới đúng!

Tương đối với Tư Lăng quần quần có thần, Tiểu Yêu Liên, Trọng Thiên, Tiểu Khôi đều thói quen chuyện như vậy, lông mày đều không liếc một tý, bình tĩnh cực kỳ. Hết cách rồi, chuyện như vậy bọn hắn trải qua nhìn gần hai mươi năm, xem thói quen sau, liền cảm thấy đây là chuyện tất lệ dĩ ngẫu, nếu là Tiểu Bạch không đi điều mâm, chúng nó trái lại cảm thấy khó mà tin nổi. Hơn nữa cái này điều mâm trò chơi, không phải là thuần túy chơi đùa, còn khả năng thử thách tốc độ của nó, thử thách nó ngự sử phong năng lực, cũng coi như là một loại tu hành, chẳng qua là nó tu hành khá là giống... Cầu thôi.

Đột nhiên, Tư Lăng ồ một tiếng, giật mình gọi nói: "Đại ca, Tư Bạch..."

Tư Hàn ngừng đầu nhìn hắn, nói rằng: "Ta đã cùng nó ký kết bình đẳng khế ước, nó là đồng bạn!"

Tuy rằng nhìn ra Bạch Hồ trên người khế ước, nhưng Tư Lăng vẫn là giật mình, hỏi: "Tư Bạch là tự nguyện?" Thánh thú Bạch Hồ nhưng là tồn tại ở trong truyền thuyết, huyết thống còn cao hơn Trọng Thiên quý, Trọng Thiên tồn tại nhượng Tư Lăng lật đổ thường thức, chưa từng có xa nghĩ tới cùng con nào Thánh thú Thánh thú ký kết khế ước, là lấy coi như Thánh thú hãy cùng ở bên cạnh bọn họ, cũng chưa hề nghĩ tới đi khế ước nó, chỉ muốn nuôi lớn nó không ăn đền oán trả đến ức hiếp hắn là được, ai biết một cái không chú ý, Thánh thú liền bị khế ước.

Tâm tình hơi chấn động, nhưng không có cảm thấy cái gì đáng tiếc, đại khái là cái kia cùng Bạch Hồ ký kết bình đẳng khế ước người là Tư Hàn đi, loại tâm tình này chính là nước phù sa không rơi người ngoài đền, rơi xuống nhà mình trong ruộng, không có gì đáng tiếc.

Tư Hàn tính cách Tư Lăng là rõ ràng, hắn đạo tâm cực kỳ kiên định, kiên định chỉ có bản thân mình mạnh mẽ mới là thật sự mạnh mẽ, từ không dựa vào cái khác ngoại vật, là lấy bên cạnh hắn cũng không có cái gì yêu sủng loại hình. Vì lẽ đó, đối với hắn đột nhiên sẽ cùng Bạch Hồ ký kết khế ước, nhượng Tư Lăng cảm thấy kỳ quái.

Tư Hàn không lại quảng bàn, Tiểu Bạch Hồ thấy hắn không bởi chính mình chơi đùa, liền bái y phục của hắn, tiểu thân thể lặn đi tới, ló ở phía trên, cắn đĩa ném chơi đùa. Tư Hàn con mắt đều không liếc một chút, hồi đáp: "Ta cùng nó có giao dịch!"

Tư Lăng rõ ràng, lại như hắn cùng Trọng Thiên có giao dịch như thế, liền không cần phải nhiều lời nữa.

Tiểu Yêu Liên tự động giải thích, "Tư công tử, Tiểu Bạch muốn về Tiên giới, Tiên giới tiên linh lực đối với nó trưởng thành mới có lợi, vì lẽ đó nó cùng Đại ca làm ước định, Đại ca phi thăng thời, dẫn nó đồng thời, đợi được Tiên giới sau sẽ giải trừ khế ước."

Hóa ra là như vậy, không oán được Trọng Thiên không có ngăn cản. Từ điều này cũng nhìn ra được, Bạch Hồ đối với Tư Hàn rất có tự tin, thậm chí cho rằng hắn không chỉ có thể phi thăng thượng giới, càng có thể phi thăng Tiên giới. Đối với Tư Lăng tới nói, phi thăng thượng giới là chuyện tất lẽ dĩ ngẫu, nhưng Tiên giới tựa hồ rất xa xôi sự tình, vì lẽ đó hắn xưa nay không nghĩ tới đi Tiên giới chuyện này, hiện tại mới phát hiện, bên người một con hai con yêu đã sớm đánh hao lâu dài chủ ý, chúng nó có thể không vui ở chỗ này loại chỉ có linh lực địa phương, Tiên giới mới là chúng nó mục tiêu.

Như vậy, có vẻ hắn quá không chí khí rồi!

Mồ hôi dưới, Tư Lăng lập tức điều chỉnh tâm thái, cũng đột nhiên sinh ra một cỗ lý tưởng hào hùng, Tiên giới phải đi!

Tráng Chí Hào tình phát xong, nên đối mặt hiện thực.

Những này thiên bọn hắn ở đã tọa đường thượng, Trọng Thiên nhân cơ hội cùng Tiểu Khôi đồng thời khắp nơi đầu đi dạo dưới, hiểu rõ dưới Cực Thiên thành đến tiếp sau tình huống.

Chung quanh đây có một cái tiểu tiên thành, mặc dù là tiểu tiên thành, nhưng nhân vị trí Trung Ương đại lực, tiểu tiên thành cũng so với được với Tây Cảnh đại tiên thành, mà lại tòa tiên thành này bởi vì cự ly Cực Thiên thành tương đối gần, là Cực Thiên thành phụ thuộc Tiên thành một trong. Trọng Thiên lại giờ lại trở cũ, hỗn đến bên trong tòa tiên thành sành ăn một trận —— Tư Lăng bế quan hai mươi năm, vì không đói bụng chính mình, Trọng Thiên học được tự mình giải quyết thức ăn vấn đề. Sau đó cũng từ những cái kia người trong biết được Cực Thiên thành đến tiếp sau tình huống.

Cửu U Khốn Ma trận bị phá, vây ở Cửu U Khốn Ma trận trong ma đầu chạy ra, ở Cực Thiên thành trong chung quanh bừa bãi tàn phá. Ma đầu cuối cùng bị Cực Thiên thành trong thành chủ Vũ Diễm Tinh cùng mấy vị trường lão đồng thời liên thủ đem ma đầu phong ấn ném đến không gian đường hầm trong, phòng chừng hiện nay trải qua bị không gian phong bạo oanh thành mảnh vụn tra. Tuy rằng ma đầu cuối cùng bị tiêu diệt, nhưng là Cực Thiên thành hơn nửa địa phương linh khí bị ma khí xâm nhiễm không nói, thậm chí tổn hại rất nhiều vật quý giá, tổn thất nặng nề.

Cực Thiên thành thiệt thòi lớn rồi, vốn là muốn ngồi thu ngư ông thủ lợi, lại không nghĩ rằng phản mà bị cắn một cái, quả thực là trộm gà không xong còn mất nắm gạo, hận không thể gặm Vọng Tinh thành cùng Nguyệt Thiên Dạ một khẩu, mà Tư gia huynh đệ cũng thành bọn hắn giận cá chém thớt đối tượng, đương nhiên, chủ yếu oán hận đối tượng hay vẫn là Nguyệt Thiên Dạ, dù sao Cửu U Khốn Ma trận là năng tự mình làm ra đồ vật. Liền Cực Thiên thành ở phái người cùng Vọng Tinh thành giao thiệp, nhượng Vọng Tinh thành dành cho bồi thường đồng thời, phát sinh truy nã lệnh treo giải thưởng, treo giải thưởng đối tượng là Nguyệt Thiên Dạ.

Lâu Vọng Tinh là Vọng Tinh thành thành chủ, chạy trời không khỏi nắng, Cực Thiên thành có thể chậm rãi thu thập này dẫn sói vào nhà hàng. Nhưng Nguyệt Thiên Dạ không giống, năng là cái tán tu, có thể chạy đến chân trời góc biển ẩn nấp, thêm vào có Lâu Vọng Tinh hỗ trợ, vẫn đứng là khó tìm năng. Chẳng qua không có chuyện gì, năng là Lâu Vọng Tinh tình nhân, lệnh truy nã phát xuống, cũng đủ năng uống một bình.

Tư Lăng các loại cười trên sự đau khổ của người khác, trong lòng tiểu nhân chống nạnh, lúc này hắn tuy rằng xui xẻo, nhưng nhưng không phải người ta treo giải thưởng đối tượng. Này có tính hay không phong thủy thay phiên chuyển? Nguyệt Thiên Dạ như vậy hung hăng, cũng có thể làm cho năng xui xẻo một hồi mới là!

Rất nhanh mà, Tư Lăng không cười nổi.

Cực Thiên thành không phải người ngu, Nguyệt Thiên Dạ cùng Lâu Vọng Tinh như vậy vô cùng bạo tay, muốn ngoại trừ Tư gia huynh đệ, cướp đoạt bảo vật, tự nhiên bảo vật này có thể làm cho Hóa Thân tu sĩ cũng vô cùng động lòng, Lâu Vọng Tinh mới sẽ ra cái này khí lực, không tiếc nợ Cực Thiên thành ân tình cũng muốn lấy được, chứng minh này bảo vật là cực kỳ hiếm có. Thậm chí bảo vật là ra từ Cực Thiên thành lòng đất, mặc kệ là cái gì, bọn hắn đều cho rằng bảo vật trải qua thuộc về Cực Thiên thành. Mộ Thủy sơn trên này trong động phủ vết tích tuy rằng bị Tư Lăng đi rồi tiện tay tiêu trừ, nhưng là Thần mộc bị lấy đi, không có Thần mộc linh vực ngăn cách, này phương Tiểu thế giới cũng không còn cách nào ngăn cản tu sĩ thần thức tra xét, Vũ Diễm Tinh tự thân đi kiểm tra, tương tự có thể cảm giác được trong không khí tàn lưu lại Thần mộc khí tức.

Thần mộc thứ này ở Thương Vũ giới đã trở thành truyền thuyết, mà truyền thuyết này đột nhiên xuất hiện, nguyên bản hắn là chính là chúc ở bọn hắn Cực Thiên thành, nhưng là lại rơi vào người ngoài tay trong, loại này uất ức tâm tình thật là khiến người ta kém một chút phun ra khẩu lão huyết.

Vũ Diễm Tinh tự nhiên cực hiếm có : yêu thích Thần mộc, như thế nào cam tâm liền như vậy bị người khác lấy mất ?

Liền Vũ Diễm Tinh liền nhượng người tiết lộ tin tức đi ra ngoài, Tư gia huynh đệ lấy đi Cực Thiên thành lòng đất chôn giấu dị bảo.

Không có treo giải thưởng, cũng không có nói lấy đi chính là cái gì dị bảo, nhưng chỉ cần có thể làm cho Cực Thiên thành chứng minh này dị bảo phân lượng, liền đủ để giáo động lòng người.

Cực Thiên thành bị Cửu U Khốn Ma trận như thế nháo trò, thực lực bị hao tổn, tự nhiên không có công phu hướng đi Thiên Tông phái tuyên chiến vấn trách. Trên thực tế, Thiên Tông phái hiện tại cũng có Hóa Thân tu sĩ tọa trấn, nếu như không có thăm cừu đại hận gì, không sẽ có người nào nã tàn đến hướng đi Thiên Tông phái tuyên chiến gây sự, mà lại Tư Hàn không phải là cái tướng tốt, trong truyền thuyết trong tay hắn chiếm được ở Thông Thiên

Thấp tiền khí nhưng là cái lợi hại đồ vật, từng lập tức đem Ma tộc mười mấy Nguyên Anh tu sĩ giống oanh đậu hũ như thế dễ dàng oanh thành mảnh vụn tra, ai sẽ muốn đem chính mình khổ cực bồi dưỡng Nguyên Anh tu sĩ cảm cho người đánh thành tro a?

Vì lẽ đó Cực Thiên thành lựa chọn như vậy một cái phương thức bức bách bọn hắn, đồng thời cũng cho bọn hắn một bài học. Tu Tiên giới tôn trọng nhục cường thực, sát nhân đoạt bảo là bình thường sự tình, Cực Thiên thành chính là muốn cho bọn hắn bị Thương Vũ giới những cái kia thấy bảo tâm vui tu sĩ mơ ước, truy đến bọn hắn như quá phổ chuột khắp nơi trốn nhảy, liền môn phái cũng không dám về, không thể làm gì mà thỏa hiệp! Không nên xem thường được gọi là Thương Vũ giới trong lục đại Tiên thành một trong Cực Thiên thành, coi như thực lực bây giờ bị hao tổn, nhưng chẳng qua là mấy chục năm sự tình, chờ ma khí thanh trừ sạch sẽ, những tu sĩ kia tình đường trở lại, Cực Thiên thành hoàn toàn không có tổn thất gì.

Tư Lăng thu hồi cười trên sự đau khổ của người khác, phiết biau môi nói: "Ngược lại trải qua bị chợ đen cùng Hồng Khô Lâu truy nã, cũng không kém này một hạng."

Cái này gọi là phá quán tử phá ngã, trái nhiều không lo, con rận quá nhiều rồi không ngứa, Tiểu Lăng Từ rút cục học được tiêu sái một đem.

Tiểu Yêu Liên nói tiếp: "Nhưng là tin tức này vừa ra tới, phỏng chừng Thương Vũ giới hết thảy muốn có được bảo vật người đều sẽ nhìn chằm chằm chúng ta, hảo ở trong bóng tối ném đá giấu tay."

Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi án móng vuốt, biểu thị Tiểu Hồng muội muội nói đúng, bọn hắn phải cẩn thận.

Tư Lăng chống đỡ cảm nghĩ đến một chút, phóng khoáng nói: "Không có chuyện gì, chúng ta muốn đi Yêu giới tìm Miên Nhung Đẳng, thuận tiện đến Yêu giới trốn trước mười năm tám năm, chờ này trận gió sóng quá lại nói. Bọn hắn không tìm được người, cũng không biện pháp!"

Yêu giới có rất nhiều ăn ngon!

Tiểu Khôi cùng Trọng Thiên lần thứ hai án móng vuốt, biểu thị chống đỡ Tư Lăng quyết định.

"Ô ô ô ~" Tư Bạch cũng chạy tới, tương tự hưng phấn án móng vuốt biểu thị đi Yêu giới.

Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi nghe được tiếng ô ô của nó, sau đó đầu chim cùng thú đầu đều tụ hợp tới, ba con yêu đầu tiến đến đồng thời "Gào gào" "Lú lo" "Ô ô" mà thương lượng sau một lúc, ba con đều kích chuyển động, đồng thời quay đầu lại nhìn về phía Tư Lăng.

"Gào gào gào!"

"Lú lo thu!"

"Ô ô ô ~"

Tư Lăng nghe không hiểu chúng nó thú ngữ cùng tiếng chim, nhìn về phía phiên dịch cơ Tiểu Hồng muội muội.

Tiểu Yêu Liên đối với chúng nó kích động —— phỏng chừng nơi này không có nó muốn chỗ tốt, bi bô mà nói: "Tiểu Bạch nói, Yêu giới có thứ tốt, chúng nó đều muốn."

Tư Lăng khoé miệng co giật, tự nhiên là thứ tốt, không phải vậy làm sao mỗi người đều như vậy kích động?

Thứ tốt đối với Tiểu Khôi cùng Bạch Hổ đều mới có lợi, Bạch Hổ hiện tại lại là Đại ca khế ước đồng bạn, Tư Lăng tự nhiên hi vọng nó nhanh lên một chút trưởng thành, sau đó cũng là cái hiếu chiến hữu. Thánh thú trưởng thành so với phổ thông yêu thú tới nói, còn muốn khó khăn, này hai mươi năm đều qua, cũng không thấy nó trưởng qua bao nhiêu, hỏi dò sau biết nó muốn trưởng thành đến có thể một mình chống đỡ một phương, án bình thường tốc độ, cần gần trăm vạn năm thời gian. Đương nhiên, ngoại trừ bình thường nuôi thành, còn có một loại thức biện pháp, nhưng là này thật sự cần cơ duyên, cơ duyên thứ này huyền ảo nhất khó liệu, vì lẽ đó nếu là Yêu giới có có thể làm cho nó trưởng thành đồ vật, Tư Lăng quyết định đi tới.

Mọi người ở đây ước định khi nào xuất phát, có muốn hay không đi tìm Lâm Dương cùng đi lang bạt thời, một bên Tư Hàn đột nhiên lên tiếng.

"Chờ đã!"

Chính kích động thảo luận Yêu giới nhất nhân tứ yêu đồng thời giống bị người kẹp lại yết hầu, quay đầu nhìn phía đột nhiên lên tiếng Tư Hàn. Chỉ thấy hắn lông mày cũng không động dấy, vẫn như cũ là lạnh mi mắt lạnh, phảng phất đối với chính mình như vậy mất hứng hành vi không có một chút nào tội ác cảm, trong tay than một viên Truyền Âm phù, nhìn phía bọn hắn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 209: Đến rồi cái ngốc thiếu

Tư Hàn trong tay nắm bắt một viên Truyền Âm phù, nói rằng: "Có nhiệm vụ!"

Nhất nhân tứ yêu đều nhìn hần, trong lúc nhất thời không có cách nào phản ứng lại, tựa hồ về mặt đó đang nói, có nhiệm vụ quan bọn hần chuyện gì?

Tư Lăng phản ứng rất nhanh, hỏi: "Thiên Tông trong phái có sư môn nhiệm vụ?"

Không quá bọn hần phản ứng như vậy trì độn, Tư Lăng chỉ là Thiên Tông phái Khách Khanh Trưởng lão, mà lại hay vẫn là lấy Tư Hàn mặt mũi mới chiếm hàng đơn vị trí, ở Thiên Tông phái thời gian cũng không nhiều, lại nhiều lần đen đùi mà chạy quá giới khắp nơi đi bộ đi, coi như Thiên Tông phái muốn cho hần phân công cái nhiệm vụ cũng liên lạc không được hần, lâu dần, sư môn nhiệm vụ chuyện như vậy hoàn toàn không ở nhất nhân tam yêu khái niệm trong.

Đúng là Tư Hàn xem ra tuy rằng không có tình người không để ý tới tục vụ, nhưng cũng là nhất lệnh sư môn bớt lo đệ tử, mỗi lần có nhiệm vụ, hần cũng có ngoan ngoãn hoàn thành, xưa nay không có kẻ mặc cả, được cho là Thiên Tông phái ngoan bảo bảo, mỗi khi quân sự đệ tử có nhiệm vụ liên lạc với hần thời, đều là cao hứng nhất.

Nhiệm vụ lần này, là đi Đông Châu một trấn nhỏ tra tìm sư môn ở Đông Châu rèn luyện thời mất tích đệ tử, nếu là có thể, thuận tiện đem những cái kia mất tích đệ tử đều cứu ra.

Mà nhiệm vụ này sở dĩ cho Tư Hàn, một là Tư Hàn người ở Trung Ương đại lục, cự ly Đông Châu tương đối gần; hai là Tư Hàn năng lực rất cứng, nếu là có chuyện gì, có thể toàn thân trở ra; ba là, Tư Hàn khả năng mượn tiên khí Trần Thế kính xé rách không gian, tốc độ rút gấp đôi không thời.

"Có bao nhiêu đệ tử ở nơi đó mất tích?" Tư Lăng hỏi.

"Ba mươi, hai mươi tên Kim Đan kỳ, mười tên Trúc Cơ kỳ."

Tư Lăng rõ ràng, đối với Thiên Tông phái tới nói, hai mươi tên Kim Đan kỳ đệ tử đúng là một món tiền bạc, cái này cần muốn bồi dưỡng bao nhiêu năm mới có thể nuôi dưỡng được hai mươi tên Kim Đan đệ tử, vì lẽ đó cứu viện là tất yếu. Tiếp theo Tư Lăng lại hỏi dò chút vấn đề cơ bản, Tư Hàn cũng không giấu, từng cái nói cho hần.

Những đệ tử kia là ở Đông Châu Suu Hồn sơn dưới tên là Bách Vọng trấn mất tích, nghe nói mất tích trước, một tên trong đó đệ tử còn từng cùng sư môn báo bị quá hành tung, nhưng mà sau một ngày, phụ trách liên hệ bọn hần người phát hiện không có tin tức, hết thấy người cuối cùng xuất hiện địa điểm liền ở Bách Vọng trấn trong.

Vì mau chóng chạy đi Đông Châu, Tư Hàn lần này như trước là trực tiếp xé rách không gian, trải qua vết nứt không gian rút ngắn hai nơi cự ly, lại xuất hiện thời, bọn hần đã ở Đông Châu địa bàn.

Đông Châu nổi danh nhất môn phái chính là Vạn Kiếm Tông, trong truyền thuyết Vạn Kiếm Tông trên ngọn thánh sơn có một chỗ kiếm trùng, kiếm trùng trong trấn áp một thanh từ thời kỳ viễn cổ lưu lại thần kiếm, này thần kiếm thực thiên lôi mà sinh. Chỉ tiếc thần kiếm bản thể được quá thương tích, hạ giới thiên lôi oai không cách nào bù đắp nó cần năng lượng, chỉ có thể mấy chục triệu năm qua đứng lặng ở trên ngọn thánh sơn, không người có thể được nó nhận chủ. Vạn Kiếm Tông môn phái y Thánh Sơn xây lên, đến thần kiếm che chở, cũng vì vậy mà nghe tên, thậm chí bởi vì thần kiếm oai, không người dám tới cửa khiêu khích, làm cho Vạn Kiếm Tông trở thành Đông Châu đệ nhất môn phái.

Tư Lăng nghe Đông Châu Vạn Kiếm Tông thần kiếm truyền thuyết, cùng Trọng Thiên, Tiểu Khôi cùng noi bữu môi. Bỏ qua một bên thần kiếm, Vạn Kiếm Tông nhưng là có cái làm người ta ghét người a, liền không biết đã nhiều năm như vậy, hần thành công chạy ra không gian đường hầm về đến Vạn Kiếm Tông không. Nếu như có thể gặp phải, bọn hần cũng không khách khí tìm hần thảo chút thù lao.

Không nói những này, đi tới Đông Châu sau, có chút không nhận rõ phương hướng, Tư Lăng bụng một khuôn mặt tươi cười, trực tiếp hướng về một tên đột nhiên ngăn lại bọn hần tu sĩ hỏi đường.

Tu sĩ này là đột nhiên nhô ra, tu vi ở Nguyên Anh trung kỳ, mới vừa ngăn lại bọn hần thời, còn tưởng rằng là khiêu khích đến, chẳng qua còn chưa động thủ, tu sĩ kia nhưng chỉ là liên tiếp mà nhìn chăm chăm Tư Lăng mặt xem. Liền Tư Lăng chớp mắt một cái, liền lộ ra vô cùng nụ cười hiền hòa, nhân cơ hội hỏi dò hần làm sao đi Bách Vọng trấn.

Tu sĩ kia choáng váng mà nhìn mặt của hần, hai mắt đăm đăm, mộng ảo bình thường mà nói mớ nói: "Đạo hữu muốn đi Bách Vọng trấn? Nghe nói Bách Vọng trấn gần đây không yên ổn, có rất nhiều tu sĩ ở nơi đó mất tích, trong đó còn có Vạn Kiếm Tông vài tên đệ tử, Vạn Kiếm Tông phái người đã qua tra xét. Các ngươi như muốn qua đi, cũng phải cẩn thận đây, tuyệt đối đừng cùng Vạn Kiếm Tông người đối đầu, những cái kia đáng ghét kiếm tu đều là tốt hơn chiến không nói lý, đa số lòng dạ độc ác, giết người như ngóe..."

Ở Tư Lăng khuôn mặt tươi cười dưới, rất dễ dàng liền thu hoạch Đông Châu rất nhiều bí sử, liền các phái thế lực trong lúc đó liên quan cũng biết mấy phần. Tư Lăng có chút kinh dị, hần vốn cho là cái này ngăn lại bọn hần tu sĩ là tìm đến tra, không nghĩ tới dĩ nhiên là xâm lấn ngốc, mà lại này người dĩ nhiên biết được nhiều như vậy, hơn nữa còn giống kẻ ngốc như thế mà toàn bộ mà đổ ra, lẽ nào hần không biết bọn hần là người ngoại lai, không thích họ giao sao?

Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi có chút há hốc mồm mà nhìn Tiểu Lăng Từ dĩ nhiên lợi dụng mỹ mạo câu dẫn đàn hoàng tu sĩ, này này chuyện này... Thực sự là quá không biết xấu hổ rồi! Chẳng qua, có tương mỹ mạo phi thường mặt cũng thật là nổi tiếng! Quyết định, sau đó như hoá hình thời, cũng phải lấy Tiểu Lăng Từ khuôn mặt này vì bản gốc!

Hai con yêu hùng tâm tráng chí!

Tư Hàn mặt không hề cảm xúc.

Tư Lăng chỉ cần bụng khuôn mặt tươi cười, phải đến rất nhiều thứ hữu dụng, thậm chí cũng rõ ràng này vị nhiệt tình đến như ngọc thiếu tu sĩ thân phận, Đông Châu đệ nhị thế lực lớn Thiên Cơ tông đệ tử, tên là Vạn Lương, mà lại nhìn hán hoá trang, phòng chừng ở bên trong môn phái địa vị tương đối cao.

Biết như thế nào đi Bách Vọng trấn sau, Tư Lăng đám người từ biệt Vạn Lương liền đi.

"Ai, mấy vị đạo hữu chờ chút a!" Vạn Lương đuổi theo.

Bị vương bởi hán biểu hiện quá khờ, Tư Lăng hiếm thấy có kiên nhẫn dừng bước lại nhìn hán, tuy rằng đã thu lại nụ cười, nhưng này đẹp như Thiên Tiên mặt vẫn là lực sát thương phi phạm, Vạn Lương lại có chút choáng váng, vui cười hơn hờ mà nói rằng: "Đạo hữu, tại hạ cũng là muốn đi Bách Vọng trấn tìm kiếm mất tích đồng môn sư đệ, không bằng đáp cái bạn cùng đi chứ."

Nếu là tu sĩ tầm thường, Vạn Lương bức này dính từ hành vi sớm cũng làm người ta không nhận được chém giết, cũng không biết Vạn Lương có phải là thật sự thiếu thông minh, đại gia hay vẫn là người xa lạ đây, liền như thế lăm lăm liếc liếc theo sát trên bọn hán. Tư Lăng hơi vừa nghĩ, liền không có phản đối, vừa vắn, bọn hán cũng cần một cái địa phương hướng đạo, lúc mấu chốt có thể đề tránh cho rất nhiều phiền phức.

Đông Châu tu sĩ tuy rằng không có Tây Cảnh dã man hiếu chiến, nhưng cũng vô cùng khó chơi, mà lại bọn hán tựa hồ có rất nhiều kiêng kỵ, người ngoại lai nếu là sợ ý một chút phạm đến bọn hán kiêng kỵ, không nói hai lời trực tiếp đưa người đánh thành tro tro. Tư Lăng bọn hán hiện tại là muốn đi cứu viện người, có thể không có thời gian đi cùng người tìm phiền phức, mang cái dân bản xứ ở bên người cũng là cực ổn thỏa.

Quan trọng nhất chính là, cái này dân bản xứ tựa hồ cùng Vạn Kiếm Tông không hợp nhau a.

Ổ chạy tới Bách Vọng trấn trên đường, Tư Lăng lại lợi dụng hán này tương lực sát thương gạch thẳng mặt, hỏi dò Vạn Lương, "Vạn đạo hữu, người có biết Vạn Kiếm Tông chừng môn chi tử Dương Huy?"

"Biết a, tiểu tử kia mất tích một trăm năm, không nghĩ tới lại đột nhiên chạy ra, tu vi còn càng tiến vào một tầng, trải qua Kết Anh, cũng không biết hán đến cơ duyên gì." Vạn Lương phiến miệng nói, lại liếc Tư Lăng mặt, tận tình khuyên nhủ nói: "Đạo hữu người tuyệt đối đừng bị hán này ra vẻ đạo mạo đáng đáp cho lừa, hán chính là cái đồ vô sỉ, âm thầm liền khả năng hỏ chết người, ta liền bị hán hỏ quá đến mấy lần..."

Lời này Tư Lăng tin tưởng, Dương Huy xác thực cũng hỏ quá bọn hán một hồi.

"Đạo hữu yên tâm, chúng ta cũng cùng Dương Huy có chút quan hệ, biết hán trải qua về đến Đông Châu, chúng ta là có thể yên lòng đi tìm hán để gây sự." Tư Lăng cười kìm đồng tiền như hoa.

Vạn Lương lần thứ hai ánh mắt dăm dăm, bận bịu gật đầu không ngừng: "Cái này được, nếu là Tư đạo hữu có nhu cầu gì hỗ trợ, xin cứ việc phân phó, Vạn mỗ giao định người người bạn này."

Lẽ nào không phải là bởi vì bị mỹ mạo câu dẫn đến sao?

Ngoại trừ nói phải cao hứng Vạn Lương, hết thấy người tập thể không nói gì.

Có Vạn Lương dẫn đường, rất nhanh mà liền đến Bách Vọng trấn.

Bách Vọng trấn tuy xưng là trấn, nhưng nhân ở vào Suu Hồn sơn dưới, qua lại tu sĩ khá nhiều, làm cho trấn nhỏ quy mô khá lớn. Cái nhân ngay gần đây đến đông đảo tu sĩ ở trong trấn nhỏ mất tích, làm cho bình thường nào nhiệt trấn nhỏ xem ra vô cùng quanh quẩn, dấu chân rất ít không có mấy, lưu lại đều có chút tu vi, mà lại mấy đời lạc cư Bách Vọng Thành gia tộc.

Tư Lăng đoàn người bước vào trấn nhỏ thời, vài đạo thần thức liền quét tới, chẳng qua ở phát hiện trong đó có một tên Nguyên Anh hậu kỳ tu sĩ thời, không còn dám tùy tiện quan sát, dồn dập thu hồi thần thức. Tu sĩ cấp thấp đối với tu sĩ cấp cao xưa nay nhượng bộ lui binh, thần thức này các thứ cũng không có thể tùy ý mà ở tu sĩ cấp cao trước mặt thao túng, vừa này nếu không là bọn hán lui đến nhanh, bị trực tiếp công kích thần thức cũng không ai nói không đúng.

Tư Lăng trong bóng tối đánh giá trấn nhỏ, không có gì đặc biệt, không có bất kỳ tà khí ma khí các thứ, thực sự là không nhìn ra có món đồ gì ở làm loạn. Thần thức hướng về lòng đất tìm kiếm, lòng đất cũng vô cùng bình thường, không giống như là bị bố trí cái gì tà ác trận pháp loại hình, cho tới thiên không...

Tư Lăng quái dị sắc mặt trong nháy mắt liền qua, không có ai nhận ra được hán quái dị vẻ mặt, đương nhiên, điều này cũng được lợi từ hán theo thói quen mặt đo.

Ba người ở trấn nhỏ đi một lượt, cũng bỏ ra nửa ngày thời gian, cũng không có nhận ra được có gì dị thường. Trấn nhỏ trong những tu sĩ kia nhìn thấy đột nhiên xuất hiện ba tên Nguyên Anh kỳ tu sĩ, tự nhiên cũng biết bọn hán tại sao lại xuất hiện nơi đây, gần đây cũng có vài bát tu sĩ tới đây tra xét, ngoại trừ

tay trắng trở về ngoại, còn bề đi vài tên đệ tử ở đây, làm cho chuyện này lưu truyền đến mức càng mơ hồ, trải qua có người suy đoán định là có Tà tu trong bóng tối làm loạn.

"Vạn đạo hữu, những cái kia người bình thường mắt tích thời là vào lúc nào?" Tư Lăng dò hỏi.

Vạn Lương sờ sờ sau gáy, anh tuần mắt hiển lộ ra một loại cục lõc thần thái, xem ra lại như cái hàm hậu thành thật nam nhân —— đương nhiên chỉ là xem ra, trên thực tế người anh em này tuy rằng dễ dàng bị sắc đẹp sở mê, thường xuyên vờ ngớ ngẩn, nhưng là cái vô cùng cẩn thận.

"Nghe nói đại thể là ở tử ban đêm."

"Vạn đạo hữu có thể có phát hiện gì?"

"Hình như bình thường."

"..."

Tư Lăng không nói gì mà nhìn hẩn, có chút mừng rỡ phát hiện, cùng Vạn Lương kẻ này so với, hẩn thật là một thông minh lại bình thường người, ai còn dám nói hẩn ngốc, hẩn liền đem Vạn Lương đẩy ra, nhưng hẩn xem nhìn cái gì mới gọi chân chính ngốc thiếu.

Mặc kệ Vạn Lương là vì sao dính trên bọn hẩn, trí thiếu bọn hẩn cùng ra hiện tại Bách Vọng trấn trong, xem ra chính là một nhóm, trấn nhỏ trong còn ẩn giấu đi những tu sĩ khác, thậm chí Nguyên Anh tu sĩ cũng có mấy cái, bọn hẩn muốn quan sát, đem người đẩy ra ngoài làm bia đỡ đạn, phòng chừng cũng phải cân nhắc một tý ba tên Nguyên Anh tu sĩ tồn tại.

Đi dạo một vòng không có phát hiện dị thường gì sau, chỉ được chờ đến tối nửa đêm nhìn người là làm sao mắt tích.

Vạn Lương hết sức ân cần mà đến trấn nhỏ tốt nhất trong khách sạn thuê ba gian phòng hảo hạng. Bởi trấn nhỏ ra chuyện như vậy, cực nhỏ có tu sĩ đến đó, khách sạn chuyện làm ăn cũng chịu ảnh hưởng, không có bao nhiêu người xin vào túc. Đối với sự xuất hiện của bọn họ, khách sạn hầu bàn ân cần cực kỳ, này không chỉ có là khách mời, phòng chừng vẫn có thể giải quyết trấn nhỏ nan đề tu sĩ cấp cao, khách sạn ông chủ đều cho bọn hẩn miễn phí vào ở, chỉ cần bọn hẩn khả năng tìm kiếm ra những tu sĩ kia mắt tích nguyên nhân, còn Bách Vọng trấn một cái thái bình.

Đem muốn cùng hẩn đồng thời vào phòng Vạn Lương đã đi, Tư Lăng đem chính mình Đại ca ngênh vào cửa sau, trực tiếp ngay trước mặt Vạn Lương ầm mà một tiếng đóng cửa lại.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 210: Làm náo động lớn

Môn đóng, lại bày lên cấm chế, Tiểu Yêu Liên cùng Tiểu Bạch Hồ đều lần ra đến, hai con đều thuộc về nãi oa loại, một con đi sụt Tư Lăng, một con đi sụt nó khế ước đồng bạn.

Tư Lăng đem Tiểu Yêu Liên xách trụ, từ nó này trong yêu cầu một ít bỏ thêm linh dịch nước suối, pha ấm Thanh Liên trà cùng Tư Hàn đối ẩm, chỉ vào thiên không nói rằng: "Đại ca, buổi tối chú ý tới mặt."

Tư Hàn nhìn phía hẩn, "Có gì không thích hợp?"

"Xác thực không thích hợp." Tư Lăng cười khỏ nói: "Khả năng lần này phiền phức rất lớn, Đại ca, khả năng này ba mươi vị đệ tử lành ít dữ nhiều."

Tư Hàn lãnh ngưng mà nhìn hẩn, không hề trả lời.

Tư Lăng khoe miệng háp động, cùng hẩn truyền âm giải thích chính mình phát hiện, thuận tiện kế hoạch đêm nay chuyện sắp xảy ra.

Bách Vọng trấn trong một gian khác khách sạn, vài tên tu sĩ cũng ở thương nghị đêm nay hành động, trong đó thành linh ở lệ chính là hổ quá Tư Lăng một lần Dương Huy.

Dương Huy biết Tư Lăng huynh đệ đi tới Bách Vọng trấn, chẳng qua hẩn da mặt còn chưa đủ hậu, vô liêm sỉ cũng không có đến không hạn cuối mức độ, khả năng ở hãm hại Tư Lăng một đem sau còn mặt dày chạy đến trước mặt hẩn thoải mái mà chào hỏi lập quan hệ, này thuần túy là muốn ăn đòn, tin tưởng Tư Lăng đến lúc đó không ngại tấn hẩn một trận. Chẳng qua ngoại trừ Tư Lăng bất ngờ xuất hiện, Dương Huy đối với Tư Lăng cũng rất có kiêng

ky, đặc biệt Tư Hàn, mặc dù hần ly khai Nhân giới một trăm năm, sau khi trở lại cũng nghe nói rất nhiều Tư Hàn dũng mãnh sự tích, người này không thể khinh thường.

"Đương sư thúc, ngày hôm nay là trăng tròn đêm, nửa đêm sát khí hung hăng nhất, phỏng chừng sẽ có một trường ác đấu, này Tư gia huynh đệ không tới sớm không tới trễ, một mực vào lúc này, sẽ có hay không có ảnh hưởng?" Một người tu sĩ hỏi.

Dương Huy xua tay, "Yên tâm, mục đích của bọn họ hần là cùng chúng ta như thế, nghe nói Thiên Tông phái cũng bẻ đi mấy chục tên đệ tử ở chỗ này, nói vậy là vì việc này mà đến. Cũng không biết làm loạn đầu nguồn là món đồ gì, nghĩ đến khó đối phó, nếu có thể cùng bọn hần liên thủ, tự nhiên là hảo."

"Bọn hần không cản trở là tốt rồi." Một tên tu sĩ khác trào phúng mà nói, mắt lộ kiêu căng, một bộ xem thường người đáng đáp.

Lúc trước câu hỏi tu sĩ kia sau khi nghe xong, trong lòng nhàn nhạt một cười, thầm mắng một tiếng ngốc X, cũng không có sửa lại ý trọng quan niệm, liền Dương Huy đều kiêng kỵ người, là tướng tốt sao? Kiểm tu là hiểu chiến không sai, nhưng cũng không có giống hần như vậy ngốc đến không đem đối thủ để ở trong mắt, cho rằng lão tử thiên hạ đệ nhị không ai dám đệ nhất.

"Đứng rồi, ta nhìn theo Tư gia huynh đệ đồng thời đến, hình như là Thiên Cơ tông Vạn Lương."

Lời này vừa nói ra, mọi người hai mặt nhìn nhau, sau đó nhìn về phía Dương Huy, dù sao Vạn Lương cùng người chủ nhân này có cừu oán. Dương Huy vô cùng bình tĩnh mà nói, "Đến lúc đó nếu là hần không thức thời, các ngươi liền động thủ thôi, Thiên Cơ tông chỗ ấy ta đây."

Doãn Trọng sau khi nghe xong vô cùng mừng rỡ nói, "Đương sư thúc, việc này giao cho chúng ta thôi." Hần thích nhất tìm Thiên Cơ tông phiền phức, Thiên Cơ tông cùng Vạn Kiếm Tông bởi vì quan hệ cạnh tranh, hai phái đệ tử chưa từng có hữu hảo giao du quá, hồ chết đối phương là bọn hần tín niệm trong lòng. Như vậy, liền cũng khả năng giải thích Vạn Lương tại sao lại đột nhiên bám lên Tư gia huynh đệ, nhiều kéo hai cái đội hữu đi hỗ Vạn Kiếm Tông mà.

"Doãn Trọng, đến lúc đó cẩn thận." Dương Huy dặn dò, hần không cho là Vạn Lương sẽ tốt như vậy đối phó, thêm vào hần hiện tại lại cùng Tư gia huynh đệ giáo cùng nhau, e sợ khó đối phó hơn, Vạn Lương cũng thật là tìm hai cái hảo đội hữu.

Không lâu, màn đêm buông xuống, toàn bộ vạn mong trấn đột nhiên yên tĩnh lại, yên tĩnh phảng phất một tòa thành chết.

Tối nay không người giấc ngủ.

Tu tiên giả mười ngày nửa tháng không ngủ là chuyện thường, giấc ngủ chỉ là tình cờ dùng để thả lỏng con đường, ở loại này thời kỳ không bình thường, trừ phi thật sự ngốc đến không thuốc chữa, không phải vậy không người nào có thể ngủ đến. Nguyên bản vạn mong trấn nhỏ liền bởi vì lý kỳ có người liền hai liền tam mà mất tích làm đến lòng người bàng hoàng, hôm nay lại tới nữa rồi ba tên Nguyên Anh tu sĩ, càng làm cho mọi người thần kinh banh tới cực điểm, đều có một loại dự cảm, đêm nay sẽ có chuyện phát sinh.

Tu tiên giả tu hành đến nhất định tu vi thời, đều có thể báo trước chút chuyện sắp xảy ra, cái cảm giác này Nguyên Anh tu sĩ càng hơn.

Trên trời trăng tròn treo cao, nhưng nguyệt quang phảng phất thâm không tiến vào trấn nhỏ, toàn bộ trấn nhỏ đen tối. Sát đường phía trước cửa sổ, có chút tu sĩ lạng lẽ đem cửa sổ mở ra, mở to hai mắt dường như muốn xem cái thanh minh, tuy nhiên làm sao cũng không thấy.

Thời gian chậm rãi qua đi, từ màn đêm sắp buông xuống.

"A ——"

Đột nhiên một tiếng hét thảm tiếng vang lên, đánh vỡ trấn nhỏ yên tĩnh, cũng hải đến trấn nhỏ các cư dân bản địa nhảy lên lên, cảm thấy đêm nay khá là quỷ dị, rõ ràng trước kia tu sĩ mất tích thời, xưa nay đều là vô thanh vô tức, hôm nay làm sao sẽ có người trực tiếp kêu lên thảm thiết?

Hết thấy người đều động.

Tư Lăng mang theo hai con yêu đồng thời bôn đến âm thanh chỗ, xa xa mà liền nhìn thấy đã có mấy cái tu sĩ đến, trong đó có Dương Huy cùng Vạn Lương, còn có ba cái xa lạ Nguyên Anh tu sĩ, kinh Vạn Lương giới thiệu, đều là Đông Châu các phái phái tới tra minh việc này tu sĩ.

"Người đến muộn." Dương Huy quay đầu lại triều hần cười nói, nụ cười vẫn như cũ như mấy chục năm trước nhìn thấy như vậy ánh nắng tươi sáng.

Riêng oán trước tiên phóng tới một bên, Tư Lăng làm như không nghe thấy hần đi tới, nhìn thấy trên đất một bộ mặc quần áo làm đánh da người, nhìn kỹ một chút, này da người phảng phất là người cả người huyết thịt xương đều bị trong nháy mắt bốc hơi lên như thế, chính tấm da người duy trì hoàn hảo, không nhìn ra có cái gì thương thế, quá mấy giây, y phục kia liền da người đồng thời hóa thành bụi bặm, không để lại tí vết tích. Không khỏi hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Vạn Lương đáp: "Chúng ta nghe đến âm thanh tới được thời điểm, liền nhìn thấy như vậy." Bọn hần cách xa này tương đối gần, là tới nay đến sớm một ít, nhưng cũng không thể nhìn rõ ràng là món đồ gì ở làm loạn sát nhân.

Tư Lăng hé mắt, nói rằng: "Trong trấn có bảy hộ trấn đại trận, nếu là có món đồ gì đi vào không thể không xúc động trận pháp, hung thủ hần là còn ở trong trấn, chúng ta đi cẩn thận sưu sưu."

Ở trấn nhỏ liên tục có người sau khi mất tích, trấn nhỏ liền bị người bố trí một cái lục phẩm đại trận, tuy rằng chỉ là trung giai, nhưng đối phó với Nguyên

Anh kỳ trở xuống tu sĩ cùng yêu thú cũng đầy đủ. Đoàn người đi tới trấn nhỏ thời, trước tiên cũng là đi kiểm tra một hồi này hộ trấn đại trận, không phát hiện dị thường gì.

Tư Lăng lời này khá là đáng tin, còn lại tu sĩ đều không có ý kiến, bọn hắn cũng muốn mau mau biết rõ chuyện này, hảo đối với sư môn có câu trả lời.

Mọi người phân công nhau làm việc, trong bóng đêm bóng người giấy lát biến mất.

Tư Lăng mang theo Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi hướng về trấn nhỏ trung tâm lao đi.

Tiếp theo phảng phất như là cái gì cơ quan bị mở ra như thế, trấn nhỏ trong tiếng kêu thảm thiết nổi lên bốn phía, Dương Huy Vạn Lương đám người từng người chạy tới cách xa chính mình gần nhất chỗ cần đến.

Dương Huy đến thời, nhìn thấy vẫn như cũ là một tấm lam đánh da người kiêm quần áo, mà lại y phục này là quen thuộc, là bọn hắn môn phái đệ tử quần áo. Dương Huy lấy làm kinh hãi, này vị đệ tử tu vi đã ở Kim Đan kỳ, dĩ nhiên không nói tiếng nào mà liền như thế bị giết. Dương Huy trong lòng tràn ngập tức giận, bỗng dưng ngẩng đầu, ánh mắt như rắn mà nhìn phía cao cao trên nóc nhà một bóng người.

"Ai ở nơi đó lên lên lút lút?" Dương Huy bên người Doãn Trọng quát một tiếng, trong tay ngưng tụ một đoàn lửa khói đánh tới.

Lửa khói ở này người trước mặt liền tự động tắt, nhưng cùng lúc cũng làm cho người nhìn rõ ràng này người dung nhan, ngân hắc giao nhau phát sắc, lạnh lẽo tuyết nhan không một chút nhân khí, vô cùng mang tính tiêu chí biểu trưng đại biểu.

Bị cặp kia lạnh như băng con mắt vừa nhìn, Doãn Trọng chờ người tê cả da đầu, Dương Huy không muốn ở này máu chó trên cùng Tư gia huynh đệ đối đầu, khoát tay nói: "Đắc tội rồi, vọng Tư đạo hữu xin đừng trách."

Doãn Trọng nhưng có chút tức giận bất bình, cảm thấy Tư Hàn chẳng qua là bị người lưu truyền đến mức thần hóa, nào có trong truyền thuyết lợi hại như vậy, Vạn Kiếm Tông căn bản không cần sợ hắn, không khỏi nói: "Dương sư thúc, không biết hắn ở đây bao lâu, khả năng hắn lúc trước nhìn rõ ràng là ai hại Lưu sư đệ cũng khó nói, chúng ta không bằng hỏi một chút hắn."

Dương Huy cũng có chút động lòng, đang muốn đề hỏi cho rõ thời, đã thấy bên cạnh người kia sương vụ đột nhiên nổi lên, toàn bộ trấn nhỏ nhiệt độ dưới hàng, mà này người cũng thuận theo hướng về giữa trấn nhỏ lao đi.

Dương Huy đám người dồn dập đi theo.

Chờ bọn hắn đi tới trấn nhỏ trung tâm thời, không khỏi giật mình kinh sợ.

Chỉ thấy trấn nhỏ trung tâm nơi, một cái người chính ngồi xếp bằng ngồi ở trong đó, hai tay bấm quyết, từng đạo từng đạo pháp quyết hướng về thiên không đánh tới, mà theo động tác tay của hắn càng lúc càng nhanh, trấn nhỏ tựa hồ vạch trần mỏng lung khăn che mặt, vẫn luôn không cách nào thâm thấu trấn nhỏ nguyệt quang cũng thuận theo xuất hiện, theo ánh trắng từ không đến có, trấn nhỏ bộ mặt thật cũng thuận theo bại lộ ở trước mặt mọi người.

Khắp nơi là hấp huyết chi thư!

Loại này Hấp Huyết Thư Trùng cả người đỏ như màu máu, dài chừng một tấc, bề rộng chừng hai ngón tay, tốc độ không nhanh, nhưng khả năng khoan đất mà hành, mà lại chúng nó trên người không có bất kỳ sóng năng lượng, phảng phất như vật chết. Lại nhìn kỹ lại, chúng nó đúng là một loại không có bất kỳ sinh mệnh năng lượng âm tà giới bọ, chỉ là phụ trách hút người sinh mệnh tinh hoa. Mà lại loại này Hấp Huyết Thư Trùng đáng sợ nhất chính là chúng nó có thể ẩn giấu ở trong bóng tối, nhưng người không phát giác, chỉ có nguyệt quang chiếu rọi xuống, mới sẽ hiện lộ ra hình bóng, không oán được bọn hắn đến thời, không có nhìn thấy hung thủ, loại này giới bọ hút huyết nhục sau, ẩn núp đến bóng tối chỗ, giống như vật chết, không có bất luận là sóng năng lượng nào, tu sĩ thần thức đảo qua, cũng sẽ không chú ý tới chúng nó.

Mọi người ở đây khiếp sợ không tên thời, đột nhiên một đạo băng vụ lướt qua, quay chung quanh ở Tư Lăng bên người muốn đánh kích hắn Hấp Huyết Thư Trùng bị đóng băng ở dị băng trong, trở thành tượng băng.

Theo nguyệt quang dần dần sáng sủa, trấn nhỏ các loại Hấp Huyết Thư Trùng cũng đều bại lộ bóng người, trấn nhỏ trùng tiếng kêu sợ hãi nổi lên bốn phía, sau đó là các tu sĩ tự phát mà bắt đầu đối phó loại này Hấp Huyết Thư Trùng.

Người ở chỗ này không có rời đi, ánh mắt nhìn chăm chăm ở nguyệt dưới trong xinh đẹp chói mắt nam tử, trong lòng biết hắn chính ở phá trận. Mà cái này trận là bị bố ở giữa bầu trời. Điều này làm cho trong lòng mọi người đều có chút kinh dị, bọn hắn thiết tưởng quá rất nhiều, thậm chí ngay cả thiên không cũng đã kiểm tra, nhưng là căn bản không có nhận ra được giữa bầu trời lại bị người bày trận pháp, không oán được rõ ràng hôm nay là đêm trăng tròn, nguyệt quang nhưng không cách nào thâm thấu vào, tuy biết có dị dạng, nhưng là căn bản kiểm không tra được.

Không có nổi lo về sau, Tư Lăng rất nhanh liền phá giữa bầu trời trận pháp, sắc mặt mặc dù có chút trắng xám, chẳng qua là linh lực tiêu hao quá độ, mau mau uống vào mấy ngụm bổ thêm linh dịch linh tửu bổ sung linh lực.

"Tư đạo hữu, chuyện gì thế này?" Vạn Lương nghiêm túc hỏi.

"Như các ngươi nhìn thấy, có người ở trấn nhỏ trên không bố trí một cái song trọng trận pháp. Một cái là Mê Tụng trận, mê hoặc ánh mắt của mọi người, cũng vì một cái khác trận pháp làm yểm hộ. Một cái khác là Yêu Nguyệt trận, thôn phệ nguyệt quang, khiến nguyệt quang không cách nào thâm thấu trấn nhỏ. Hấp huyết chi thư thuộc về âm tà đồ vật, chúng nó ngộ nguyệt mà hiện ra, nguyệt quang là chúng nó khắc tinh. Vì lẽ đó chế tạo tất cả những thứ này người bố trí này hai cái trận pháp, lấy thuận tiện chúng nó hành động."

Thật là ác độc cách làm! Mọi người thấy hướng về những cái kia Hấp Huyết Thư Trùng ánh mắt lộ ra căm ghét, loại này âm tà đồ vật, cũng không tính được là bình thường yêu trùng, mà là ở tà pháp trong sinh ra, điều này khiến người ta không thể không sinh ra một loại hoài nghi, lẽ nào chế tạo tất cả những thứ này huyết án chính là cái Tà tu?

Nghĩ xong, mọi người lại nhìn phía Tư Lăng, bọn hắn người ở chỗ này trong cũng có thông hiểu trận pháp, dĩ nhiên không một cái người khả năng phát hiện giữa bầu trời hai tầng trận pháp, hẳn lại là như thế nào phát hiện ?

Tư Lăng không nhìn bọn hắn xem kỹ ánh mắt, hẳn có Huyền thạch, thế gian này hết thấy ảo trận ở trước mặt hẳn không chỗ che thân, nếu nhìn ra Mê Túng trận, như vậy Yêu Nguyệt trận tự nhiên cũng ẩn không giấu được. Tuy rằng hẳn trận pháp trình độ là thức ăn điểm, nhưng chiếm được Pháp Lăng cùng Tề Tùng Khê chỉ điểm, cũng coi như là có thành tựu nhỏ. Đương nhiên, dựa vào một mình hẳn phá trận tự nhiên là không có cách nào, vì lẽ đó lúc trước thừa dịp mọi người đi tìm hung thủ thời, hẳn ở trong trấn tâm trận điểm phá trận, do Tư Hàn đi phá hoại hai nơi trận pháp mỗi cái tiết điểm, hai huynh đệ hợp tác, mới khả năng nhanh như vậy phá trận.

Dương Huy suy nghĩ sâu sắc nói: "Người giật dây sau lưng động cơ là cái gì? Lẽ nào là muốn đem trong trấn người sát quang sao? Hoặc là, bọn hắn cần lấy tự học sĩ tinh huyết tới làm gì?"

Chính nói, đột nhiên một con bụi điều cùng một con màu đen yêu thú trở lại, bọn hắn một trở lại liền hướng về Tư Lăng liú lo gào gào mà kêu, mọi người tự nhiên nghe không hiểu, đang có chút mê hoặc thời, liền thấy Tư Lăng thay đổi sắc mặt, nói rằng: "Có người đem chạy trốn Hấp Huyết Thư Trùng lấy đi hướng về Suru Hồn sơn mà đi tới."

Bách Vọng trấn ở vào Suru Hồn sơn dưới, cũng là được lợi từ Suru Hồn sơn mới khả năng thịnh vượng trấn nhỏ. Suru Hồn sơn ở Đông Châu trong xưa nay thêm một tầng sắc thái thần bí, trong núi linh thảo yêu thú đông đảo, địa vực phức tạp, thường xuyên có người vào núi đi săn bắn, nhưng cũng không dám đi được quá xa, miễn cho ở trong núi lạc đường, coi như là tu sĩ, cũng dễ dàng bị địa hình phức tạp mê hoặc, sợ ý một chút xông vào nơi nào, kết quả chỉ có thân tồn đạo tiêu.

Này người một mực hướng về Suru Hồn sơn trên chạy, phỏng chừng là muốn lợi dụng Suru Hồn sơn đến thoát khỏi bọn hắn.

Mọi người đang muốn truy đuổi thời, đã thấy Tư Hàn phát tay, dị băng hòa tan, ở này mấy cái Hấp Huyết Thư Trùng muốn khoan đất chạy trốn thời, lại dùng băng vụ đưa chúng nó không chế lại.

Tư Lăng lập tức ý hội chính mình Đại ca động tác này, đối với Vạn Lương nói: "Những này Hấp Huyết Thư Trùng đã có người khống chế, chúng ta cũng có thể không chế chúng nó đi tìm đến hung thủ."

Vạn Lương cười ha ha, nói: "Ý kiến hay!"

Tư Hàn dẫn đầu, Vạn Lương cùng Tư Lăng sau đó, Dương Huy chờ tu sĩ cũng muốn làm rõ ngọn ngành, tùy theo đi theo. Còn bọn hắn ló ở chuyện về sau tình, nhưng Vạn Kiếm Tông vài tên đệ tử có chút giận dữ, tức giận Tư gia huynh đệ không phải Đông Châu tu sĩ, dĩ nhiên chạy đến Đông Châu đến làm náo động, càng tức giận hơn chính là Vạn Lương, dĩ nhiên cùng ngoại vực tu sĩ hợp tác, nhìn hẳn giống con chó như thế theo này mỹ mạo đệ tử thường tu sĩ chạy, liền biết này bị sắc đẹp sở mê.

Có Hấp Huyết Thư Trùng dẫn đường, bắt đi mọi người ở Suru Hồn sơn trong đi vòng vèo cùng bị trong núi phức tạp địa vực mê hoặc.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 211: Lại kéo cừu hận

Suru Hồn sơn sở dĩ được gọi tên, không gần như chỉ ở ở nó phức tạp địa vực, còn có nó khả năng trong lúc vô tình mê hoặc tu sĩ linh trí, nhưng tu sĩ giống khỏi lỗi bình thường hướng đi từ vòng. Đương nhiên, tình huống như thế cũng có thể ngăn chặn, nếu là bên cạnh có đồng bạn, một khi phát hiện khả năng đúng lúc tỉnh lại đồng bạn, đúng là khả năng tránh được một kiếp. Lần hành động này nhiều người, mà lại đều là tu sĩ cấp cao, ngược lại không cần lo lắng điểm ấy.

Đương nhiên, hay vẫn là có chuyện ngoài ý muốn xảy ra!

"Doãn sư đệ!" Một tiếng kinh uống vang lên, mọi người chỉ cảm thấy trong tai giống như sấm nổ vang lên.

Mọi người nhìn tới, chỉ thấy Doãn Trọng sớm đã thoát đội, lác lác tu tu mà hướng về một chỗ thiên đường bay đi, thiên đường bên cạnh sinh trưởng một

cây Thất Vị hoa, mùi hoa mê người, nụ hoa giống to bằng chậu rửa mặt, màu sắc diễm lệ, thế nhưng là có tiếng hung tàn thực vật, lợi dụng mùi thơm ngát ngây đem con mồi dẫn tới trước mặt, sau đó này đóa mê người đóa hoa trong nháy mắt phồng lớn gấp ba, mở ra một khẩu răng nhọn, trực tiếp đem con mồi gặm.

Doãn Trọng nguyên bản một chân sắp bước vào Thất Vị hoa địa bàn, liền muốn bị này hoa vị tử cuốn qua đi làm con mồi, một tiếng quát mắng ấy, dường như kinh lôi, đem Doãn Trọng thức tỉnh.

Doãn Trọng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, đột nhiên lùi về sau, thiếu một chút đứng không được chân. Từ khi tiến vào Suru Hồn sơn sau, hắn liền bắt đầu pháp phòng thấp thỏm, chớ cang đi trong núi bước đi, tâm thần càng khó an, sau đó liền mơ mơ màng màng, chớ phản ứng lại thời, chính mình liền muốn bước vào Thất Vị hoa địa bàn.

Dương Huy trầm mặt, trách mắng: "Doãn sư đệ, Suru Hồn sơn thường có hung danh, cẩn thận một chút."

Dương Huy lời này có thể không giả, loại này Thất Vị hoa cực kỳ hung tàn, nếu là một cái sơ sẩy, liền tu sĩ cấp cao cũng khó thoát theo hương tức mê người. Hơn nữa loại này phệ người hoa còn chỉ là Suru Hồn sơn trong không thể nào lợi hại cây thôi, cang đi trong núi đi, còn có lợi hại hơn.

Doãn Trọng sắc mặt thanh hồng đan xen, nguyên bản ra như thế cái đại xấu trải qua đầy đủ mất mặt, lại bị quát mắng trong lòng khó chịu, chỉ là quát mắng hắn người là sư môn trưởng bối, chỉ có thể nuốt xuống tức giận.

Ngay khi Doãn Trọng nhẫn nại thời, đột nhiên một đạo yêu hỏa sát mặt của hắn mà qua, ầm một tiếng đem này cây Thất Vị hoa oanh thành mảnh vụn tra. Yêu hỏa lau mặt mà qua trong nháy mắt, này sợi Dịch Hỏa uy thế làm người ta sợ hãi, thậm chí có thể cảm giác được nó nguy hiểm. Doãn Trọng cứng ngắc, trợn lên giận dữ nhìn hướng về ngôi xóm ở Tư Lăng cùng trên bá vai hắn con yêu thú kia, cả giận nói: "Các người có ý gì?"

Tư Lăng mặt đơ mặt, không có vì chính mình biện hộ. Kỳ thực hắn đứng là vô tội, muốn thiêu hoa chính là Trọng Thiên, thật sự chuyện không liên quan tới hắn tình. Chẳng qua Trọng Thiên động tác này hắn đứng là có chút rõ ràng, chẳng qua là trước tiên cho Dương Huy cái cảnh cáo thôi, vì lẽ đó liền nắm Doãn Trọng đến làm cảnh cáo. Dương Huy năm đó ở Quý giới hồ bọm hắn lần đó, ở Trọng Thiên đại gia trong lòng xem ra quả thực không thể tha thứ, hiện tại vẫn không có động thủ, chẳng qua là Bách Vọng trấn tình huống không rõ, tiên quyết giải việc này lại báo thù thôi.

Tiểu Lăng Từ một mặt co quắp mặt, lại vì vì khiêng xuống ba, thực sự là lãnh diễm cao quý đến thích ăn đòn! Doãn Trọng vốn là cái quá khích tính tình, bị đối phương này phò lãnh diễm cao quý đáng đáp kích thích đầu nóng lên, trực tiếp sáng lên hắn bản mệnh kiếm, một thanh hàn quang trong vắt tuyệt nhận kiếm.

"Dừng tay!" Dương Huy lần này thật sự phát hỏa, nổi giận nói: "Hiện tại là nội đấu thời điểm sao? Doãn Trọng, còn không đem kiếm thu hồi đến?"

Doãn Trọng hay vẫn là tôn trọng vị sư thúc này, lập tức chỉ có thể bắt đắc dĩ mà thu hồi kiếm. Nhưng mà, hắn thu hồi kiếm sau, lần thứ hai nhìn tới, kém một chút lại tức bễ phôi —— nguyên nhân là Tư Lăng bên người con kia phi điều, lại dám dùng loại kia ánh mắt bắt nạt nhìn hắn, quả thực là xuẩn đập chết! Cũng quá thích ăn đòn rồi!

Không ai đem Doãn Trọng tức giận coi là chuyện to tát, mọi người tiếp tục tiến lên.

Bởi Suru Hồn sơn địa vực phức tạp, nguy cơ tứ phía, không thể không cẩn thận cẩn thận, rất sớm mà từ giữa bầu trời hạ xuống, đi bộ đi tới.

Này mấy cái Hấp Huyết Thư Trùng ở Tư Hàn băng vụ khổng lồ chế dưới hướng về trước bò, tốc độ thực sự là không đủ nhanh, mọi người cũng chỉ có thể phối hợp theo sát ở phía sau, còn phải cẩn thận mà phòng bị, có thể đừng giống Doãn Trọng như vậy, trước mặt mọi người ra cái đại xấu.

Tư Lăng thần thức vòng qua người bên cạnh, đầy đặc mà quan tâm bốn phía. Người ở chỗ này trong, không có ai thần thức có hắn mạnh mẽ, liền Tư Hàn cũng hơi kém một chút, làm cho hắn có thể so sánh người bên ngoài nhìn thấy nhiều thứ hơn. Nhìn ra đồ vật nhiều, trong lòng không khỏi hơi nghi hoặc một chút, đối với Suru Hồn sơn không tên nhiều hơn một loại kiêng kỵ.

Suru Hồn sơn quả nhiên không hổ nó suru hồn tên, riêng là ngăn ngăn lộ trình, Tư Lăng liền phát hiện vài loại khả năng lạc lối tu sĩ tâm trí cây cùng yêu thú, phối hợp với quái lạ địa vực, cũng không oán được tu sĩ khả năng dễ dàng ở nơi như thế này tồn mệnh.

Xuyên qua một cái khe núi, đi lên trước nữa chính là một đạo nơi hiểm yếu nơi.

Hết thấy người ở sương lớn tràn ngập trước vách núi dừng lại, đi lên trước nữa chính là vực sâu vạn trượng. Về mặt mọi người ngưng trọng nhìn vách núi đối diện chót vót ngọn núi, ở sương mù trong như ẩn như hiện, lộ ra quái lạ bộ mặt thật. Này trên vách núi, phẳng phất là một tấm vạn vẹo mặt người, này mờ lớn trong miệng rõ ràng là một cánh cửa.

Đại gia đều không nghĩ tới, Suru Hồn sơn trong còn có vực này địa vực, nếu không là Hấp Huyết Chi Thư dẫn đường, e sợ còn không tìm được nơi như thế này đến.

Đi tới nơi này, Tư Hàn cũng không lại khổng lồ chế này mấy cái Hấp Huyết Thư Trùng, tùy theo chúng nó hướng về vách núi bò tới, trong chớp mắt lại ra hiện tại vách núi bờ bên kia trong, ở này vách núi trước cửa thời, cả người đột nhiên muốn nổ tung lên, huyết dịch hóa thành tinh hoa tung trên đất, bị mặt đất hấp thu tận đáy, không có để lại chút nào vết tích.

"Đó là cái gì?" Một tên Nguyên Anh tu sĩ hỏi, liền tay một đạo pháp quyết đánh tới, nhưng ở vách núi trước dừng lại, phẳng phất bị món đồ gì ngăn trở, sau đó dần dần tan rã vô ngân.

Theo hần dứt lời, Tư Lăng, Dương Huy, Vạn Lương đám người dồn dập ra tay, các loại màu sắc pháp thuật cùng linh kiếm hồn kiếm đều đánh tới, dồn dập ở vách núi trước bị đỡ, tiếp theo biến mất.

Đúng vậy, biến mất!

Tư Lăng có thể cảm giác được chính mình ngưng tụ chuỗi này hồn lực kiếm liền như thế biến mất rồi, bị một loại khác sức mạnh thôn phệ tiêu trừ.

Mọi người thấy thôi, vì tìm hiểu rõ ràng, dồn dập muốn bay qua nhìn cái rõ ràng.

Mọi người ở đây bay tới vách núi giữa chừng ương thời, đột nhiên dị thường lại nổi lên, vèo vèo âm thanh vang lên, vô số dây leo hóa thành xúc tu triều bọn hần đánh tới. Những này dây leo từ bên dưới vách núi phương đột nhiên xuất hiện tập kích, ở sương mù trong thân đến, không thấy rõ chúng nó đầu nguồn là cái gì, ở giữa không trung quần ma loạn vũ, rõ ràng ở bảo vệ vách đá sau này trương quái lạ vận vẹo mặt.

"Đây là Huyết Đằng, đại gia cẩn thận." Lúc trước tên kia ra tay Nguyên Anh tu sĩ nhắc nhở.

Huyết Đằng đồng dạng thuộc về âm tà phương pháp mà sinh yêu đằng, cứng cỏi cực kỳ, vui hút huyết nhục, tu sĩ cùng yêu thú tu vi càng cao, càng được chúng nó thân lai, có thể đem tu sĩ hồn xác hóa vì chính mình năng lượng trợ chúng nó sinh trưởng. Mà lại loại này Huyết Đằng hung sát cực kỳ, như bị dính lên, tu sĩ nguyên thần đều diệt, không được kết quả tốt.

Hấp Huyết Chi Thư, Huyết Đằng, những thứ đồ này đều là âm tà đồ vật, chuyên môn hút tu sĩ huyết nhục, hóa thành năng lượng. Không cần lại giải thích, mọi người đều rõ ràng nếu không là Tà tu, tuyệt đối sẽ không làm ra những thứ đồ này đến, đồng thời cũng khẳng định Bách Vọng trấn sự tình là Tà tu làm ra đến.

Huyết Đằng cũng coi như là thuộc về thực vật một loại, là thực vật đều sợ hỏa, Tư Lăng cùng Trọng Thiên, Tiểu Khôi không khách khí chung quanh phóng hỏa, hành vi được kêu là một cái hung tàn, lại phối hợp một cái chung quanh thả băng vụ Tư đại ca, này lạnh lẽo nóng lên đụng nhau, Huyết Đằng dĩ nhiên không thể chịu được mà nổ tung, càng thêm hung tàn tổ hợp, mà lại bọn hần còn có tâm tình một đường phóng hỏa một đường hướng về đối diện vách núi mà đi.

So với bọn hần thân nhiên tự tại, cái khác người liền không có như vậy may mắn, Dương Huy đám người đều là kiếm tu, tuy rằng dựa vào linh kiếm cùng kiếm trận cũng hộ đến xung quanh một hai, nhưng không khỏi có chút luống cuống tay chân —— Huyết Đằng quả thực chính là vạn ác xúc tu, nào có ở không vết nứt nơi nào xuyên, khó lòng phòng bị. Vạn Lương là Thiên Cơ tông môn hạ đệ tử, vừa ra tay chính là các loại ám khí, mang theo thanh kiếm chặt Huyết Đằng, trên thân kiếm kia còn cất giấu rất nhiều bé nhỏ ám khí, vừa ra tay phảng phất thiên nữ tán hoa, bài bài ngân châm dĩ nhiên đem này Huyết Đằng xúc tu trực tiếp oanh thành tổ ong.

Mọi người mọi cách võ nghệ hiển lộ hết, rất nhanh liền đem này đầy trời dây leo đánh cho tàn phế, Huyết Đằng không địch lại, chỉ có thể không cam lòng mà hướng về bên dưới vách núi sương mù dày thẳng đi.

Đoàn người cũng không có thả lỏng tâm tình, vội vã ăn bù linh đan, linh từ loại hình đồ vật bổ sung tiêu hao linh lực, tiếp tục hướng về này vách núi bay đi.

Sắp đến thời, đoàn người còn có chút cẩn thận, cho rằng sẽ dường như pháp thuật như thế bị ngăn trở, nhưng cũng hòa bình thường mà đã qua, không có chịu đến chút nào ngăn cản. Rốt cục đến vách núi đối diện, căn cứ vào cẩn thận, không có ai bất cẩn trên đất bờ, chỉ là trời nổi ở cánh cửa kia trước. Đến trước mặt thời, mới phát hiện này trương quái lạ mặt vô cùng to lớn, làm cho cánh cửa kia cũng lớn đến mức lý kỳ.

"Nơi này hần là cái động phủ?"

Vạn Lương cười nói: "Là cùng không phải chung quy phải làm cái rõ ràng." Nói, vỗ một cái túi trữ vật, thả ra một cái Khôi Lỗi Nhân, Vạn Lương ở này Khôi Lỗi Nhân trên người bắt gậy làm, sau đó đem một cái Tư Lăng nhìn rất quen mặt đồ vật nhét vào Khôi Lỗi Nhân vị trí trái tim, Khôi Lỗi Nhân sống, mà lại toả ra khí tức dĩ nhiên ở Kim Đan hậu kỳ.

Vạn Lương nhét vào Khôi Lỗi Nhân trái tim đồ vật chính là Thông Thiên Tháp trong Thạch Chi Tâm.

Này Khôi Lỗi Nhân linh hoạt mà hướng về vách núi trước môn bay đi, sau đó đình chỉ trước cửa. Mới vừa dừng lại thời, đột nhiên ầm một tiếng nổ vang, vách núi bốn phía xuất hiện rất nhiều tảng đá hóa thành người đá, triều Khôi Lỗi Nhân công kích.

Tư Lăng híp mắt, thừa dịp hỗn loạn thời khắc, lấy ra năm mươi tám hồn phù, hướng về này môn trực tiếp đánh tới.

Ầm ầm ầm!

Toàn bộ thế giới đất rung núi chuyển.

Đất rung núi chuyển sau, này môn dĩ nhiên oanh nhiên mở ra.

Mọi người không nhận được liếc nhìn Tư Lăng. Tư Lăng = O = mặt, hần không biết cái môn này như thế không trải qua oanh a!

Nhưng mà, ở mở cửa sát na, hết thấy người sắc mặt đột biến, một loại không rõ khủng bố linh cảm xông lên đầu, hết thấy người khiến xuất toàn lực lùi về sau, thân thức rõ ràng mà nhìn thấy này oanh nhiên mở ra môn sau, một đoàn hắc vân bao phủ ra đến, này hắc vân phảng phất là cái cơ thể sống, dĩ nhiên có thể làm cho bọn hần cảm giác được trong đó to lớn uy thế.

"Người phương nào quấy nhiễu ta thanh tịnh —— đáng chết!"

Thanh âm khàn khàn từ hắc vân trong truyền đến, dường như một cái tuổi già bà lão, kết kết vang vọng, khiến người ta cảm thấy thức hải quay cuồng một hồi đâm nhói.

Không người nào dám quay đầu lại, đem hết toàn lực muốn ly khai nơi đây. Đây hắc vân phát sinh kết kết tiếng cười, chói tai cực điểm. Chỉ thấy nó phân ra vài đạo hắc vân, trực tiếp kéo lại tốc độ không đủ nhanh Vạn Kiếm Tông vài tên Kim Đan kỳ đệ tử, kéo vào hắc vân bên trong, mấy tiếng kêu thảm thiết vang lên sau, liền không một tiếng động.

Mất thấy sư môn đệ tử ngộ hại, Dương Huy giận tím mặt, phút chốc xoay người, lấy ra một viên yên màu xanh hồ phách hạt châu, phát tay một đạo hào quang màu xanh bắn nhanh mà đi, quát to: "Người chính là người phương nào? Còn không mau mau dừng tay?"

Này hắc vân sai không kịp đề phòng bị bắn trúng, hú lên quái dị, quay cuồng lên, sau đó phốc phốc phốc âm thanh vang lên, rõ ràng là mấy cái đầu bị nó phun ra ngoài. Đây hắc vân dạt cười nói: "Bọn người con sâu nhỏ, dĩ nhiên đến quấy nhiễu Tà Ma Tử thanh tịnh, hôm nay chính là bọn người ngày giỗ!"

Tà Ma Tử danh tự này vừa nghe sẽ không là thứ tốt, Đông Châu vài tên tu sĩ dồn dập quay đầu lại giúp đỡ, liền Vạn Lương này cùng Dương Huy không hợp nhau đều thả xuống cả nhân ân oán, Tư Lăng cũng không tốt khoanh tay đứng nhìn, Tà tu so với Ma tu càng khiến người ta căm ghét tồn tại, bọn hắn sợ tu công pháp thương thiên hại lý, có sai lầm Thiên đạo nhân hòa, mỗi lần có Tà tu công đức viên mãn, Tu Tiên giới thì sẽ nhắc lên một hồi huyết vũ tinh phong, so với Ma tộc xâm lấn còn còn đáng sợ hơn.

Dương tu bị hắc vân bắn trúng, phù một tiếng phun ra khẩu huyết, nặng nề bay ra ngoài, này viên hồ phách hạt châu cũng thuận theo ẩn về trong thân thể của hắn.

Vạn Lương vẫn là khổ sở chống đỡ, Tư Lăng cảm trong tay Biến Hình hóa quang kiếm, một chiêu kiếm chém đã qua, màu trắng hồn lực hóa thành lưỡi dao sắc đánh vào đoàn kia hắc vân trên, hắc vân đột nhiên hét thảm một tiếng, hắc vân lẫn lộn sau, xuất hiện một đôi huyết hồng yêu đồng, chặt chẽ trùng mắt Tư Lăng.

Tư Lăng âm thầm kêu khổ, tựa hồ không cần thận lại lời tràn đầy cừu hận rồi!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 212: Không cách nào dung hợp

Hắc vân khí thế hùng hổ mà kéo tới, Tư Lăng ngưng tụ lại hồn lực trảo chống đối, nhưng mà này hồn lực trảo cũng chẳng qua chống đỡ mấy tức, ầm một tiếng liền nứt, hắc vân quán nhập thân thể của hắn, Tư Lăng xa xa mà bay ra ngoài.

Thấy hắc vân muốn thừa thắng xông lên, Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi song trọng yêu hóa đã tới, đưa nó ngăn lại, lập tức trong không gian chợt thấy một đạo dị băng tạo thành tường, chợt dị băng bốn phương tám hướng mà đến, trực tiếp đem đoàn kia hắc vân vây ở do dị băng xây lên lao tù trong.

Hắc vân bị nhốt, mọi người thu được đến mấy tức thở dốc không gian, đồng thời trong lòng cũng có chút phát tung.

Tư Hàn đứng ở giữa không trung, hai tay thật nhanh bấm quyết, băng linh lực cuộn cuộn không ngừng đưa vào nhốt lại hắc vân dị băng trong, vẻ mặt lạnh lẽo mà nghiêm túc, sắc mặt tuy rằng như thường, nhưng cũng khiến người ta cảm thấy hắc lúc này gấp gấp, này dị băng trong tự xưng Tà Ma Tử hắc vân cũng không thành thật, liền tiếp muốn thoát vây mà đi, làm cho Tư Hàn không dám chút nào thả lỏng.

Tư Lăng ho ra một ngụm máu, phát hiện huyết trong mạng hắc, trong lòng biết này hắc vân có độc, vội vàng ăn mấy hạt Giải Độc đan, lại vận dụng Trọng Thiên lưu ở trong cơ thể hắc này sợi độc khí đem xâm nhập trong kinh mạch màu đen mây tia ăn mòn, đến rồi cái lấy độc công độc, ngược lại khả năng ngang hàng.

"Đại ca, cẩn thận, này mây cũng không phải bản thể." Tư Lăng vừa dùng độc tố áp chế tiến vào trong cơ thể hắc vân tia, bên nhắc nhở.

Sắc mặt của mọi người có chút khó coi, nếu không phải bản thể, như vậy này đoàn hắc vân liền chỉ là trong đó phân thân, liền cái phân thân đều lợi hại như vậy, này Tà Ma Tử bản thân lại có bao nhiêu đáng sợ? Như nhượng Tà Ma Tử đại đạo thành công, còn không biết sẽ chết bao nhiêu người, Đông Châu cũng sẽ nhắc lên một hồi huyết vũ tinh phong.

Dương Huy Vạn Lương cùng này hai tên Nguyên Anh tu sĩ liếc mắt nhìn nhau, lập tức quyết định hôm nay nhất định phải ngoại trừ cái này phân thân, lại

tìm rõ bản thể vị trí, ngoại trừ cái này Tà tu, để tránh khỏi Đông Châu nhân hấn rung chuyển bất an.

Mà lúc này, hắc vân bị nhốt, nhất thời công phá không dị bằng, liền vẫy gọi ra bên dưới vách núi yêu thực, ngoại trừ trải qua bị mọi người đánh cho tàn phế Huyết Đăng ngoại, còn có rất nhiều quái dị đại thụ, chúng nó hấp thụ ở hai bên vách núi trong vách, to dài rễ cây từ hai bên trong vách đá dưới đất chui lên, triệu mọi người quất tới. Chồng đối bên dưới, mọi người rất nhanh phát hiện loại này rễ cây so với Huyết Đăng còn cứng và dẻo hơn khó đối phó.

Mọi người tập trung tinh lực, vây quanh ở Tur Hàn bên người, hỗ trợ đối phó lưỡng trong vách chạy tới thô to rễ cây, khiến Tur Hàn khả năng đầy đủ tinh lực đối phó hắc vân.

"A —— "

Một tiếng hét thảm tiếng vang lên, Doãn Trọng cùng hai tên Kim Đan tu sĩ bị rễ cây trực tiếp lấy cái đối với xuyên, thân thể hướng về vách núi hạ đi, rất nhanh liền không một tiếng động.

Đến đây, đi theo mà đến Kim Đan tu sĩ toàn bộ ngã xuống, chỉ còn dư lại sáu tên Nguyên Anh tu sĩ kiên trì.

Tur Lăng miễn cưỡng áp chế lại trong cơ thể hắc vân tia, đột nhiên ra hiện tại dị băng trước, hai tay bấm quyết, đem hồn lực phúc đến dị băng trong, sau đó tiến vào băng bên trong, biến ảo vì hồn lực kiểm, triệu đoàn kia hắc vân chém qua đi. Hắc vân lại phát sinh một tiếng thể thảm tiếng kêu gào, cặp kia con mắt đỏ như máu dường như muốn chảy ra máu, trừng mắt về phía Tur Lăng ánh mắt dường như muốn đem hấn ngàn đao vạn quất, cừ hận này thực sự là kéo đến thỏa thỏa.

Ngược lại đều đắc tội, thẳng thắn hoặc là không làm, trực tiếp diệt đi!

Ôm một đường đi hắc đến cùng tinh thần, Tur Lăng hồn lực không cần tiền như thể hướng về dị băng trong chuyển đi. So với những pháp bảo khác cùng phép thuật thương tổn, này hồn lực khả năng trực tiếp cho hắc vân bị thành thương tổn, biết điểm ấy sau, Tur Lăng cũng không khách khí sử dụng. Tur Hàn chủ trì băng dị phong tỏa hắc vân, những người còn lại hợp lực đối phó lưỡng trong vách rễ cây. Mắt thấy đoàn kia hắc vân khí tức chột cườm chột yếu, liền biết nó sắp không chịu nổi, Tur Lăng uống kêu một tiếng: "Trọng Thiên!"

Trọng Thiên cùng bụi điều song song hướng về dị băng trong phun lửa, thiên uy yêu hòa cùng Phượng Hoàng linh hỏa tập hợp thành một luồng kinh người Dị Hỏa, tiến vào băng trong lòng, đem đoàn kia hắc vân đốt cháy, hắc vân phát sinh thể lương tiếng thét chói tai, cuối cùng ở hai loại Dị Hỏa đốt cháy dưới hóa thành tro tàn.

Thấy đoàn kia hắc vân rốt cục bị tiêu diệt, hết thảy mọi người thở phào nhẹ nhõm, sắc mặt của bọn họ trắng bệch trắng bệch, đây là linh lực tiêu hao hết kết quả.

Mọi người ở đây thả lỏng trong nháy mắt, đột nhiên cả tòa sơn đều chấn động lên, đối diện vách núi này trương quái lạ mặt phẳng phát sáng giống như vậy, vụn vụn lên, này oanh mở cửa cuồng phong gào thét, cuồng phong phá vào mặt, phát sinh khàn giọng vù vù tiếng, thổi đến mức tay áo bay phàn phật. Rất nhanh mà, trên vách núi gương mặt đỏ từ từ vụn vụn thành một tấm bình thường mặt, chẳng qua là phóng to mấy chục lần mặt to.

Âm thanh từ bốn phía bát hoang mà đến: "Người phương nào trăm phân thân ta?"

Oanh oanh âm thanh khác nào sét đánh, gương mặt đó hai con mắt trở nên đỏ như màu máu, bắn ra lưỡng đạo hồng quang, hồng quang uy lực vô cùng, mọi người tuy rằng thoát được đúng lúc, nhưng vẫn là bị dư uy quét đến, phế phù chấn động, phốc mà vang lên ra một ngụm máu, dòn dập ngã xuống đất, này hồng quang đem đối diện di thành bình địa, toàn bộ thể giới sụp đổ, giống như thể giới tận thế.

Này trương quái mặt nhìn về phía ở đây năm người, con mắt đỏ như máu cuối cùng định ở Tur Lăng trên người, Tur Lăng chỉ cảm thấy nguyên bản áp chế xuống màu đen mây tia bởi vì này trương quái mặt tâm mất, lại bắt đầu sinh động lên, thậm chí ngay cả Trọng Thiên độc cũng áp chế không nổi, không nhận được lại phốc mà phun ra khẩu huyết, kinh hãi bên dưới, ngưng tụ lại hết thảy hồn lực tiếp tục áp chế chúng nó.

Này trương quái mặt nhưng trong nháy mắt này cảm giác được màu đen mây tia tồn tại, phát sinh tiếng rống giận dữ: "Các ngươi đều đáng chết —— "

Này hồng quang tích thành thiên la địa võng, uy lực vô cùng, chỗ đi qua, vạn vật đều thành bột mịn.

Dương Huy đám người cũng lại không chịu nổi, dòn dập tung không gian quyền trực, biến mất theo.

Tur Lăng cũng muốn chạy trốn, nhưng là này màu đen mây tia dĩ nhiên áp chế không nổi, ở trong kinh mạch chung quanh loạn nhảy, phá hoại thân thể của hấn huyết nhục, Tur Lăng không thể không ngưng tụ lại hết thảy hồn lực, bảo hộ được đan điền, rất nhanh lại phun ra một ngụm máu, huyết đã biến thành nhợt nhạt hồng màu đen, cả khuôn mặt trở nên bại bại khô héo, phảng phất sắp chết người.

Mắt thấy này hồng quang dẹt thành vừa muốn đem Tur Lăng nhốt lại cấn giết, Vạn Lươg tung một thanh bảo quang trầm tĩnh thanh ô, thanh ô ở giữa không trung tốc độ phóng to, vì Tur Lăng chặn lại rồi đòn công kích trí mạng. Chỉ là lần này phòng ngự, lại làm cho chuỗi này có thể nói Thượng phẩm bảo khí thanh ô trong nháy mắt đã biến thành phế phẩm.

Tur Lăng hai tay run, bước ngoặt sinh tử, dĩ nhiên không thể làm gì.

Này Tà tu quá lợi hại, hấn bản thể chưa ra, chỉ là thân bám vào vách đá trong, dĩ nhiên trải qua lợi hại như vậy, nếu là hấn bản thể trực tiếp xuất hiện, cũng không biết là sao phát quang cảnh.

Nhưng mà, ở loại này bước ngoặt sinh tử, hần lại vẫn đầu óc nóng lên mà trực tiếp dùng Biến Hình chấp nhận muốn thay thế hần bị hồng vòng nhốt lại Vạn Lương quát bay, chính mình sợ một chút bay xéo đi ra ngoài, tuy rằng tránh ra chỗ yếu, thân thể cao cao vút lên, oa một tiếng, lại phun ra huyết, mà lại này huyết màu sắc biến thành càng sâu màu đen đỏ.

Thời khắc máu chốt, Tư Hàn rốt cục chạy tới bên cạnh hần, lấy ra Trần Thế kính, xé rách không gian, một đem kéo lại Tư Lăng, thuận tiện triệu Vạn Lương cái mông đá một cước, đem hần đá đến vết nứt không gian trong, Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi như lưu tình giống như nhảy đã qua, từ vết nứt không gian trong thoát đi.

Ầm một tiếng, hồng quang đánh vào còn chưa biến mất vết nứt không gian trong, toàn bộ không gian vận vẹo lên, từ từ khép lại.

Mắt thấy kẻ địch ở trước mặt đào tẩu, vách núi quái mặt phát sinh gầm lên giận dữ, hồng quang hóa thành vạn ngàn tức giận, chung quanh công kích, cả tòa Suru Hồn sơn rung chuyển lên, rất nhiều ngọn núi bị di thành bình địa, oanh mở cửa lớn một đoàn tà khí biến thành mây mù gào thét mà ra, ở Suru Hồn sơn trong bao phủ mà đi, trong núi bách thú bất an, dồn dập thoát đi, không tới kịp chạy trốn yêu thú bị mây mù cuốn vào, hút hết tinh huyết, hóa thành một đồng bạch cốt bỏ xuống.

Suru Hồn sơn dưới Bách Vọng trấn tu sĩ kinh hãi mà nhìn trong núi đột nhiên tà khí trùng thiên, vạn dặm hắc vân nằm dày đặc, gào thét mà đến.

Tu sĩ dồn dập vứt bỏ trấn mà chạy.

Tà mây chỗ đi qua, sinh linh đồ thán.

"Xảy ra chuyện gì?"

Mọi người tránh lui Suru Hồn sơn vạn dặm ở ngoài, hai mặt nhìn nhau, có thể thấy được lẫn nhau trong mắt sợ hãi. Tà mây bao phủ Suru Hồn sơn phương vườn vạn dặm nơi, đợi nó trở lại Suru Hồn sơn, lưu lại một mảnh thê cảnh, vạn dặm bên trong hết thấy sinh linh đều không một tồn tại, thậm chí chạy trốn không kịp tu sĩ cấp thấp cũng chết thảm trong đó, bị hút khô rồi tinh huyết.

Tà mây trở về Suru Hồn sơn, Suru Hồn sơn lần thứ hai khôi phục bình tĩnh của ngày xưa, phẳng phất lúc trước này một trường giết chóc chỉ là ảo giác.

Kinh chuyện này, Suru Hồn sơn lần thứ hai nghe tên Đông Châu, hết thấy người đều biết Suru Hồn sơn trong có một Tà tu động phủ, Tà tu lấy Bách Vọng trấn tu sĩ làm thức ăn, hấp thụ tu sĩ tinh huyết tu luyện.

Đông Châu hết thấy môn phái triệu mở cuộc họp khẩn cấp, sau lấy Vạn Kiếm Tông dẫn đầu, chiêu tập Đông Châu hết thấy tu sĩ cấp cao, đi tới Suru Hồn sơn diệt Tà Ma Tử. Thế nhưng trải qua một hồi khốc liệt đại chiến, đi tới tu sĩ tổn thất tám phần mười, cuối cùng nhưng chỉ phong ấn Tà tu động phủ, vẫn chưa có thể đem tà ma chém giết, Suru Hồn sơn trong lúc nhất thời trở thành Đông Châu một chỗ cấm địa.

*****

"Khụ khụ khụ —— ầu ầu —— "

Tan nát cõi lòng tiếng ho khan vang lên, sau đó là nôn ra máu âm thanh.

Bị từ vết nứt không gian trong đá ra Vạn Lương có chút tay chân luống cuống, cuối cùng đưa tay đập một đem, đem thất khiếu chảy máu, khẩu ói máu đen nam tử nâng dậy đến, nhìn này trương giống lão già như thể khô héo bụi bại mặt, nơi nào có lần đầu gặp gỡ thời tuyệt sắc mỹ mạo, chính lại như cái sắp xuống mồ lão già.

Quá đáng tiếc rồi!

Vạn Lương mười vạn hoài niệm này trương mặt xinh đẹp, suy nghĩ một chút, từ trong bao trữ vật lấy ra một bình Giải Độc đan, trực tiếp đi về ở ho ra máu trong nhân khẩu trong uy, lại bị phun ra ngoài, nhưng hần hầu như phát điên mà muốn đem đưa hần: Đặc sao không phải nôn thời điểm a!! Người trúng độc, nhanh lên một chút ăn Giải Độc đan a!

Ngay khi Vạn Lương lo lắng đến bắt đầu ngược đãi thương hoạn thời, cuối cùng từ vết nứt không gian đi ra người không khách khí đem hần quát bay, chính mình tiếp nhận đã qua, nhảy ra một cái bình ngọc, đem trong bình ngọc linh dịch quán tiến vào.

Vạn Lương ngửi một cái không khí, phát hiện đây là linh dịch mùi vị, vô cùng nồng nặc một linh khí tức linh dịch, nhất thời nuốt ngụm nước bọt, nhìn về phía này hai huynh đệ ánh mắt, lại như là ở xem thổ hào. Thật là có tiền a, có thể đem linh dịch đương nước sôi như thế mà quán.

Trên thực tế, trốn ở Tư Lăng trong tay áo Tiểu Hồng muối muối lần thứ nhất rộng lượng như vậy mà kính dâng ra nhiều như vậy Một linh dịch cũng là đau lòng đến đòi mạng, chẳng qua xem ở Tiểu Lăng Tử sắp chết phần trên, lại cảm thấy không có gì, chỉ cần Tư Lăng bắt từ, coi như toàn bộ cảm cũng không quan trọng lắm, ngược lại Một linh dịch còn có thể tiếp tục tu luyện ra mà. Tiểu Yêu Liên lo lắng cắn tay nhỏ, chỉ hi vọng linh dịch khả năng loại bỏ Tư Lăng trong cơ thể loại kia màu đen mây tia.

Liên quán mấy bình linh dịch, Tư Lăng sắc mặt phương khá hơn một chút, ho ra đến huyết không còn là đen như mực sắc, nhiều chút màu máu.

Vạn Lương cùng hai con yêu vẫn luôn thủ ở bên cạnh, từ trời tối thủ đến hừng đông, lại từ hừng đông thủ đến trời tối, không chút nào dám thả lỏng. Nhìn Tư Lăng không ngừng ho ra máu, thật hoài nghi hần có thể hay không đem trong cơ thể hết thấy huyết đều khụ hết, mà hần sở khụ chỉ máu tươi rơi xuống

bên cạnh cái kia đỡ hần nam nhân bạch bào trên, đem tuyết sắc bạch bào ngắt mở từng đoá từng đoá huyết hoa, không còn nữa lần đầu gấp gờ sạch sẽ, đúng là thêm mấy phần nhân khí.

Này hắc vân tia vô cùng quái lạ, ở trong máu thịt lan tràn, khó có thể loại bỏ, liền Mộc linh dịch cũng không có cách nào.

Tư Hàn xưa nay không về mặt trên mặt nhìn nổi lên mi.

Vạn Lương có chút nhìn không được, chỉ lo Tư Lăng thật sự ho ra máu đến thân thể tắt thở, đến lúc đó chỉ có thể nương hần Nguyên Anh đi tìm cổ thân thể đoạt xá, từ bỏ này trương mặt xinh đẹp rất đáng tiếc a. Căn cứ vào một loại nào đó nghiệp dư tâm lý, Vạn Lương không khỏi nói rằng: "Các người không phải huynh đệ sao? Có thể thử xem Huyết Dung."

Nghe vậy, Tư Hàn nhìn phía hần, "Cái gì gọi là Huyết Dung?"

Vạn Lương nạo nạo mặt, có chút chần chờ nói: "Đây là chúng ta Đông Châu một loại cấm thuật, phạm là huyết thân có thể thông qua Huyết Dung đến ăn mòn đối phương huyết mạch, tiến hành dung hợp, lấy loại bỏ ra trong huyết mạch tạp chất ô uế. Chúng ta Đông Châu người cho rằng, huyết thống càng là tinh khiết, tu hành càng nhanh, quả thật có đạo lý. Ta xem Tư đạo hữu trong thân thể loại kia hắc vân tia như là một loại độc, dính chặt ở trong máu thịt, đặc biệt ngộ huyết tức ăn mòn, vô cùng nguy hiểm, không bằng trước tiên ngoại trừ trong huyết mạch hắc vân tia, những nơi khác đúng là dễ dàng hơn nhiều."

Tư Hàn sau khi nghe xong, quyết định thử một lần.

Mặc dù là Đông Châu cấm thuật, nhưng Vạn Lương vì cứu vớt này trương mỹ nhân mặt, không thể làm gì khác hơn là đem kính dâng ra đến. Vạn Lương diễn luyện một lần cấm thuật thi pháp quá trình, Tư Hàn thì sẽ, nương nguyên bản còn lo lắng hần không học được Vạn Lương ghen ở, trong lòng lệ bốn, hoài nghi hần mới là Đông Châu người, đặc sao liếc mắt nhìn liền học được rồi! Nhớ lúc đầu hần nhưng là diễn luyện mấy chục toàn diện mới sẽ!

Tư Hàn nâng đỡ Tư Lăng lưng, dùng không chế linh lực trụ thân thể mình hết thấy kinh mạch, nhắm mắt lại, đem trên cổ tay kinh mạch cùng Tư Lăng trọng chồng lên nhau.

Vạn Lương rất hồi hộp mà nhìn, dự phòng cấm thuật không thành công thời, mau mau ra tay ngăn cản, miễn cho hai người chịu đến phản phệ.

Nhưng mà, chỉ mấy tức, Tư Hàn lại đột nhiên mở mắt ra nhìn về phía hần, hai mắt lạnh lẽo âm trầm.

Vạn Lương bị loại kia không có một chút nào nhân khí ánh mắt nhìn ra lùi lại vài bước, tâm can có chút run, loại này muốn giết người diệt khẩu ánh mắt tinh thần mã a? Mặc dù có chút sợ sệt, vẫn là hỏi: "Làm sao?"

Tư Hàn bằng nói một cách lạnh lùng: "Không cách nào dung hợp!"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 213: Dư người không thương

"Tinh thủ linh đài, lấy khí ngự hình, khí mãn tự dật, bảo nguyên thủ nhất!"

Thanh gió mát âm thanh ở trong óc vang lên, làm cho nguyên bản trải qua lạnh đến không cảm giác thần trí khôi phục một chút thanh minh, theo bản năng mà dựa theo âm thanh kia làm việc.

Không biết qua bao lâu, này ở trong kinh mạch chung quanh loạn nhảy hần khí từ từ thối lui, thân thể tuy rằng vẫn là lạnh đến mức cực trường cực đau, rồi lại nhiều hơn mấy phần không nói ra được thoải mái, vẫn luôn bốc lên trong thức hải cũng từ từ hướng tới yên tĩnh, nguyên thần bị tầng tầng hồn lực vây quanh bảo vệ, thể giới trở nên một mảnh thanh minh.

Tư Lăng nhắm mắt lại, thân thể tuy rằng không thể động đậy, nhưng thần thức cũng đã khôi phục, không chỗ nào ngăn cản, đem bốn phía tất cả nhìn ra rõ ràng rành.

Khi thấy rõ ràng hoàn cảnh chung quanh thời, trong lòng không nhìn được quần dưới, nhưng hóa ra là Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi vây quanh một đồng lửa trại, hỏa trên chính nướng một con vỏ ngoài có chút phát tiêu đồ vật, xem ra là chi Hỏa Viêm Thỏ ấu tể, mắt thấy con mồi nướng kỹ, Vạn Lương đem một con chân thỏ kéo xuống, trực tiếp đưa tới Trọng Thiên trước mặt, được Trọng Thiên một khẩu yêu hỏa hầu hạ, Tiểu Khôi cũng đồng dạng tức giận lật tung con kia nướng đến thực sự là không thể tả nhập mục đích thỏ nướng từ, một cầm một thú đồng dạng tức giận hướng về nướng đồ vật Vạn Lương

gào gào lú lo mà kêu.

Vạn Lương cũng vô cùng oan ức, kháng nghị nói: "Ta lại không phải chuyên môn làm cái này, nướng chín cho các người ăn đều tính hảo, còn xoi mói! Thực sự là đang ở phúc trong không biết phúc, có bao nhiêu Nguyên Anh tu sĩ sẽ đích thân động thủ cho yêu thú nướng đồ vật ăn? Hơn nữa các người cũng không giống yêu thú, nào có yêu thú sẽ như vậy xoi mói..."

"Gào gào gào!!" Đây là yêu ăn đồ vật sao? Ném cho cầu ăn đều không vui!

"Lú lo thu!!" Đường đường Nguyên Anh tu sĩ, thậm chí ngay cả thịt nướng cũng sẽ không, làm sao không chết đi quên đi?

Vạn Lương tuy rằng nghe không hiểu hai con yêu tiếng chim thú ngữ, nhưng cũng nhìn hiểu chúng nó trong mắt trần trụi khinh bỉ, nhất thời cũng phát hỏa, cả giận nói: "Ta làm được làm sao không tốt? Rõ ràng cũng có thể ăn, mùi vị cũng là không sai, cầu còn ăn không được đây!"

"Gào gào gào!!"

"Lú lo thu!!"

"Cái gì? Các người là ý nói, muốn làm đến hợp các người khẩu vị mới ăn? Ta nào có biết khẩu vị của các người là cái gì? Ai ai ai, đừng phun lửa, ta tổ chức lại còn không được sao..."

Vạn Lương thao thao bất tuyệt trong, lại cảm một con khác xử lý tốt tho tiếp tục nướng, trong miệng tuy rằng oán giận đến hung, nhưng vẫn bị hai con yêu điều động đến cam tâm tình nguyện —— không tình nguyện không được, bên cạnh có cái lợi hại hơn chủ nhân trần ở đây, chỉ có thể hạ mình hàng quý địa cho hai con khẩu vị cực điều yêu thú làm thịt nướng, trong lòng bị thương nghịch chấy thành sông, cảm thấy không có ai so với hán càng khổ bức, đường đường Nguyên Anh tu sĩ, dĩ nhiên lưu lạc tới cho lường con yêu thú thịt nướng, còn muốn bị ghét bỏ.

Nhìn Vạn Lương một mặt khổ bức tướng, Tư Lăng trong lòng buồn cười, vô cùng khả năng thông cảm Vạn Lương tâm tình, dù sao Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi khẩu vị bị nuôi dưỡng đến cực điều, có lúc liền hán đều lấy chúng nó không biện pháp!

Thần thức ở nhất nhân lưỡng yêu trong đảo quanh chốc lát, lại chuyển hướng khác một chỗ, rất nhanh liền chú ý đến ngòi ở băng hồ mặt trên đá tọa bạch y tuyết nhan nam tử, mà nhượng hán có chút giật mình chính là, này như tuyết pháp bào màu trắng trên dĩ nhiên tô điểm một đoàn đoàn màu đen đỏ trạch đồ hình, xem ra như là vết máu, làm cho vô cùng chật vật. Nhưng mà ở như vậy băng lãnh như sương, trong vắt như tuyết khí tức dưới, tựa hồ thể gian tất cả ô uế không cách nào nhuộm dân hán, quả thực trong vắt trong suốt.

Tư Lăng như có ngộ ra, thần thức ở này người trên người dừng lại một hồi lâu, đột nhiên này người mở mắt ra, tựa hồ phát hiện hán thần thức dò xét, nhàn nhạt liếc mắt nhìn hán, cái nhìn này đem hán sợ hết hồn, cũng không dám nữa đem thần thức ở trên người hán lưu lại đảo quanh.

Tuy rằng ngoan ngoãn đem thần thức bỏ chạy, nhưng lại phát hiện này người lại không lại đá tọa, chỉ thấy hán trực tiếp đứng lên, hướng về băng giữa hồ bước đi, sau đó đứng ở trên mặt băng, đen như mực hai mắt nhìn xuống phía dưới bị đông cứng ở băng trong hồ chính mình.

Lông mày nhảy nhảy, Tư Lăng lúc này mới chú ý tới mình tình cảnh, lại bị trực tiếp phong ấn tại băng trong hồ, lẽ nào lúc đó tình huống vô cùng nguy cấp? Ký ức chỉ dừng lại ở từ vết nứt không gian ra đến, sau đó bị Vạn Lương quán Giải Độc đan, Vạn Lương này ngốc thiếu quả thực không phải người, hán đều trọng thương, còn dám như thế ngược đãi hán, hạnh đại ca tốt đem Vạn Lương quát bay, đối hán trên... Sau đó trong lòng biết chỉ cần có Đại ca ở, chính mình an toàn không lo, liền không lại chống, trực tiếp nhượng thần trí mất đi sự không chế hôn mê.

Hắc vân tia chi độc trải qua giải sao?

Tư Lăng nghĩ, trong thần thức coi thân thể, phát hiện kinh mạch tuy rằng có bao nhiêu nơi tổn hại, nhưng này phụ quán kinh mạch trong máu thịt hắc vân tia trải qua thanh trừ đến gần đủ rồi, tuy rằng còn chưa thanh trừ sạch sẽ, nhưng này còn lại hắc vân tia tựa hồ trải qua không thành tài được, đứt quãng mà bị dị băng trong hàn khí trấn áp. Mà lại hôn mê thời nhân hán dùng cuối cùng hồn lực đem đan điền tầng tầng bảo vệ lại đến, Nguyên Anh đứng là không có chịu đến tổn hại.

Vấn đề là, này hắc vân tia như vậy bá đạo, ngộ huyết nhục tức phụ, giống nhất ô uế đồ vật, ô nhiễm tu sĩ linh thể, là làm sao thanh trừ đi ra ngoài?

Tuy rằng có nghi vấn, nhưng toàn thân bị vây ở dị băng trong không thể động đây, hiện tại hán rốt cục khả năng cảm nhận được lúc trước Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi bị nhốt dị băng sau cảm thụ, không thể động đây thực sự là có chút uất ức. Chẳng qua cũng có thể cảm giác được này dị băng đối với thân thể hán chỗ tốt, mặc dù sẽ tổn thương kinh mạch, nhưng loại kia uy nghiêm đáng sợ hàn khí tinh hoa, từ từ tụ tập các nơi kinh mạch, đối với hắc vân tia có trấn áp tác dụng, khiến cho chúng nó không lại tiếp tục ăn mòn thân thể của hán.

Băng trong hồ, thanh y tóc đen nam tử là nhất tuyệt mỹ tượng băng, yên tĩnh nằm ở bông tuyết trong, tựa tựa giống như mặc phát mềm mại mà rải rác, dùng màu trắng tằm ti thêu thành phù văn áp bên váy dài phôi lạc, tạo nên một loại năm tháng tĩnh hảo ninh mật vẻ đẹp.

Đang bề bộn cho hai con yêu làm thịt nướng Vạn Lương liếc đến một chút, thấy băng lãnh như tuyết nam tử đứng ở trên mặt băng nhìn xuống phía dưới bị phong ấn ở băng trong hồ người, không nhìn được lại si ngốc nhìn tượng băng trong mỹ nam, nước bọt thiếu một chút chảy ra, đột nhiên cảm giác được nguy hiểm, cuống quýt né tránh bụi điều phiền đến cánh cùng yêu thú phun đến hỏa, vội vàng kêu lên đây chỉ là bất ngộ, lúc này mới tránh được một kiếp.

Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi đều khinh bỉ hán một chút, lấy vì chúng nó không biết này ngốc thiếu mơ ước Tiểu Lăng Từ sắc đẹp sao? Thường xuyên lên lên lút lút mà tìm thấy băng bên hồ quay về băng trong gương mặt đỏ chảy nước miếng, nếu để cho Tiểu Lăng Từ biết, cẩn thận tào bạo mà quát chết hán.

Vạn Lương xoa một chút đồ mồ hôi, không dám nhìn nữa băng trong hồ nữ nam, đỡ phải lại không cẩn thận làm ra quần sự tình. Kỳ thực điều này cũng tại không được hẳn, hẳn thuở nhỏ chính là cái vô cùng thuần lương oa, bái vào Thiên Cơ tông sau, liền bị Thiên Cơ tông này xuất thần nhập hóa ám khí hấp dẫn, một lòng đâm vào đối với các loại bảo khí cải tạo trong, trở thành trong truyền thuyết kỹ thuật trạch. Mà hẳn liền như thế ngày qua ngày mà tu luyện tiến giai, sống tám trăm năm sau, rốt cục thành công Kết Anh, sự phụ không muốn gặp hẳn lại trạch ở Tu Luyện thất trong dẫn vật này chống pháp bảo, liền đem hẳn đá xuống son nhượng hẳn đi rèn luyện, tăng trưởng chút kiến thức, đỡ phải chỉ có tu vi không đầu óc, tổng bị Vạn Kiếm Tông Dương Huy lừa gạt đi rồi vô số thay đổi sau pháp bảo.

Rèn luyện bắt đầu rồi, Vạn Lương theo trong môn phái sư diệt môn cắt bước Đông Châu, gặp chuyện bất bình hồng một tiếng, tiêu dao lại tự tại, ai biết sơ ý một chút, bị trong môn phái sư diệt môn tẩy não, cho rằng Vạn Kiếm Tông đều là bại hoại, nhất định phải một đời hắc tức địch, thêm nữa bị Dương Huy hãm hại nhiều lần sau, rốt cục tán đồng rồi sư diệt môn, Vạn Kiếm Tông đều là bại hoại, hơn nữa bọn hắn không chỉ có xấu, làm kiếm tu những sự tỷ kia các sư muội hung tàn hơn.

Ở từng trải qua Vạn Kiếm Tông một cái nữ kiếm tu luyện thành bấp thịt nữ sau, Vạn Lương thâm mỹ chịu đến rất lớn kích thích, không quá nhiều miệng mà đối với nữ tu khuyên củ cẩn thận bảo vệ thân thể, không nên lại nhượng vạm vỡ xuống, liền bị ở toàn bộ truy sát toàn bộ Đông Châu, làm cho hẳn đối với kiếm tu nữ nhân càng lòng vẫn còn sợ hãi. Hơn nữa na na nữ kiếm tu một mực còn muốn ép hẳn đối với nàng này một thân gồng cơ bấp lên nói nàng là xinh đẹp nhất, càng là thúc tàn hẳn thuần lương tâm linh.

Thật vất vả chạy trốn này nữ kiếm tu, trùng hợp nghe nói bách lương trấn trong kỳ án, liền muốn đi nhìn một cái, ai biết sẽ ở giữa đường trong gặp phải Tư gia huynh đệ, lập tức quay về Tư Lăng gương mặt đỏ kinh động như gặp thiên nhân, đầu óc nóng lên liền đem người ngăn lại. Coi như không bị bấp thịt nữ kiếm tu đối nghịch so với, Tư Lăng gương mặt đỏ cũng là tuyệt đối mỹ đến liền nữ nhân cũng mặc cảm không bằng, mà Vạn Lương ở chịu đến như vậy kích thích sau, trực diện Tư Lăng gương mặt đỏ, có thể tưởng tượng được có bao nhiêu bị kích thích.

Quả thực là hẳn trong lòng "Nữ" thần a!

Vạn Lương thuần túy là bị bấp thịt nữ kiếm tu kích thích, mới sẽ đối với mỹ lệ tượng mạo như vậy theo đuổi, cũng không tồn tại cái gì hèn mọn ý nghĩ, chỉ là thuần túy thường thức thôi. Loại này thường thức tâm tình, cũng làm cho hẳn thường xuyên làm ra nào trừu hành vi, mới sẽ ở lúc đó Tà tu động phủ trước thấy Tư Lăng gặp nạn, trực tiếp tung hẳn âu yếm thanh ô vì hẳn đỡ một kiếp.

Băng hồ trên, Tư Hàn ngồi xổm người xuống, đưa tay che ở tầng băng trên, băng linh lực cuộn cuộn không ngừng đưa vào băng trong, lạnh lẽo hai mắt nhìn băng trong người, đột nhiên nói rằng: "Này băng tuy không phải cực thiên nơi vực sâu vạn trượng dưới Vạn Niên Huyền Băng, nhưng có theo Huyền Băng hiệu quả, người mà lại đem băng trong hàn tinh khí dẫn vào trong kinh mạch, tinh thủ linh đài, lấy khí ngự hình, trước tiên vận hành bảy bảy bốn mươi chín cái tiểu chu thiên, ở vận hành chín chín tám mươi một cái đại chu thiên, khí mãn tự đặt, bảo nguyên thủ nhất."

Băng trong hồ người dù chưa có động tĩnh, nhưng cũng theo bản năng mà đem này tiến vào trong kinh mạch hàn tinh khí ngự hành lên, ở trong kinh mạch vận chuyển, đem những cái kia hơi thở mong manh hắc vân tia chậm rãi loại bỏ ra ngoài thân thể.

Bị bức ép ra ngoài thân thể hắc vân tia muốn muốn chạy trốn, Tư Hàn đầu ngón tay ngưng tụ một tia băng điểm, băng điểm đem đốt cháy hoá khí, biến mất ở trong không khí.

Tư Lăng ở cái kia băng linh tiếng nói dưới sự dẫn đường, một lần một lần mà vận hành, quá trình này có thể nói là giết địch một ngàn tự tổn tám trăm, ở đem hắc vân tia bức ra bên trong thân thể đồng thời, này dị băng trong hàn tinh khí cũng ở thúc hủy kinh mạch của hẳn. Đương nhiên, kinh mạch thúc hủy sau, còn có thể tự mình mở ra tu bổ, nếu là này hắc vân tia không loại bỏ, bộ thân thể này đem bị ăn mòn thành đường như Suru Hồn son trên đoàn kia hắc vân giống như ô uế quái vật.

Không biết qua bao lâu, rốt cục phụ với * trong hắc vân tia toàn bộ loại bỏ ra ngoài thân thể, dị băng cũng thuận theo hòa tan, thân thể của hẳn ở trong hồ yên tĩnh chìm nổi, như tơ tóc đen xuôi dòng bỗng bênh, tay áo phiêu phiêu.

Tư Lăng không cách nào mở mắt ra, nhưng thần thức hay vẫn là quét đến thân thể của chính mình bị hòa tan nước đá vây quanh yêu nghiệt đáng ghét, còn có cách đó không xa nằm ngoài băng hồ trước trùng trùng mà theo dõi hẳn này trương kém một chút chảy nước miếng hàm mặt —— rất nhớ quất bay hẳn!

Chờ băng hồ hòa tan thành nước sau, rầm một tiếng, Tư Lăng cảm giác được thân thể vọt ra khỏi mặt nước, sau đó bị một đôi tay tiếp được, thủy châu dưới ánh mặt trời hướng về nhỏ xuống, rất nhanh mà trên người thủy châu bị hong khô.

Thân thể vẫn không thể nhúc nhích!

Loại này thần trí vô cùng tinh táo nhưng cũng sinh hoạt không thể tự gánh vác cảm giác quá oan uổng, Tư Lăng có chút bị phẫn. Đương nhiên, Tư Lăng rất nhanh phát hiện, còn có càng làm cho hẳn bị phẫn sự tình.

Có lẽ là thân thể của hẳn bị loại kia hàn tinh khí hư hao đến nghiêm trọng, bị Tư Hàn đưa vào một chỗ động phủ trong tu dưỡng, Tư Hàn mỗi ngày đều sẽ hoa hai canh giờ giúp hẳn đem hư hao kinh mạch một lần nữa khôi thông, những thời gian khác liền tự mình đả tọa. Mà ở Tư Hàn đả tọa thời điểm, vẫn luôn ân núp không thể gặp người Tiểu Yêu Liên sẽ nhân cơ hội bò đến mặt của hẳn bên, phụ ghé vào lỗ tai hẳn nhỏ giọng mà nói cho hẳn hôn mê sau chuyện đã xảy ra, tỷ như hẳn bị phong ấn ở dị băng trong, lợi dụng Vạn Niên Huyền Băng trong tinh hàn khí loại bỏ trong cơ thể hắc vân tia, tỷ như Vạn Lương cái kia không đáng tin ngốc thiếu lúc trước đề nghị nhượng Đại ca tiến vào Huyết Dung cho hẳn chữa thương loại bỏ trong cơ thể hẳn hắc vân tia...

Nằm tao! Mao gọi Huyết Dung nhất định phải là huyết thân mới có thể tiến hành cảm thuật?!

Nằm tao! Mao gọi hần cùng Đại ca huyết không thể tiến hành Huyết Dung?!

Nằm tao! Mao gọi hần khả năng cùng Đại ca không chỉ có không phải cùng mẫu cùng phụ huynh đệ, thậm chí ngay cả cùng mẫu dị phụ cũng không phải?!

Nằm tao! Mao gọi hần chỉ là Đại ca nương kiêu trở lại ven đường hàng thô, cùng Đại ca căn bản không có tí tẹo liên hệ máu mủ?!

Nằm tao! Ông trời người còn khả năng lại nhượng hần khổ bức điểm sao? Liền huynh đệ đều không làm được, sau đó hần làm sao đối mặt Đại ca?!

Không thể phủ nhận, Tư Lăng bị cái này tàn khốc chân tướng đã kích rồi!

Bỏ ra mấy ngày thời gian tiêu hóa xong cái này tàn khốc chân tướng sau, Tiểu Lăng Tử đột nhiên lại giống đánh máu gà như thế tỉnh lại lên, bởi vì biết rõ không phải huynh đệ, Tư đại ca nhưng như vậy lao tâm lao lực mà vì hần loại bỏ trong cơ thể độc, này lại là tại sao vậy chứ?

Vì lẽ đó, chờ Tư Lăng rốt cục thoát khỏi người sống đời sống thực vật quần cảnh, ở mờ mắt ra có thể nói chuyện thời điểm, hần câu nói đầu tiên chính là: "Đại ca, chúng ta không phải huynh đệ! Người vì sao còn muốn..." Như vậy lao tâm lao lực mà cứu hần?

Nói vừa ra khỏi miệng, Tư Lăng liền hối hận rồi.

Vì sao phải hỏi đến như vậy rõ ràng đâu? Tuy rằng không có liên hệ máu mủ, nhưng gần đây một trăm năm làm bạn cũng không phải giả, nuôi thành hiểu ngầm, vô hình trung trải qua hình thành nhân quả ràng buộc, có hay không liên hệ máu mủ lại có cái gì quan trọng, ngược lại bọn hần tình cùng huynh đệ thù tấu không là được sao? Phía trên thế giới này còn có ai như hần như vậy để cho mình tín nhiệm? Còn có ai khả năng giống hần như vậy quải lại kiên trì nhượng hần tâm phục kính nể?

Tư Hàn ấn lại thủ đoạn của hần, chính kiểm tra thân thể của hần tình huống, nghe được hần chỉ là nhàn nhạt liếc hần một cái, nói rằng: "Ta đã đáp ứng nhất nhân, dư người một đời không thương!"

Tư Lăng đột đột nhiên thất thanh, nột nột mà nói không ra lời.

Tác giả có lời muốn nói: Người nếu như không có thương, năm tháng không việc gì!

Đại ca câu kia lời hứa ra từ đó nơi, ta biết đột nhiên viết đến có chút vờ, chẳng qua Đại ca là cái một lời Cửu Đình quân tử, trọng cam kết nhất, nếu đáp ứng rồi, thì sẽ chấp hành đến cùng.

Khụ, ta cũng biết như vậy viết đến có chút không hợp Tu tiên giả sát phạt quả quyết, chẳng qua vừa bắt đầu Tư đại ca tuy rằng chỉ lộ cái mặt, nói rồi hai câu, nhưng nhân vật này trải qua nhất định là cái rất trọng yếu nhân vật, đồng thời cũng là Tư Lăng trong cuộc sống người trọng yếu nhất, Tư Hàn phương thức làm việc sẽ ảnh hưởng hần tu hành đạo tâm, mà lại cũng là nhượng Tư Lăng kiên trì chính mình đạo người. Mà Tu tiên giả vẫn định đại đạo, sinh mệnh quá mức dài đằng đặc, đi đường trên quá mức cô độc, chung quy phải có cái tri kỷ hoặc tín nhiệm người đồng hành, Tư Hàn tồn tại chính là Tư Lăng ở cái này tàn khốc mà dài đằng đặc tu đạo trên đường đồng bạn, không phải âm mưu khác dạng tình cảm, không quan hệ phong cùng nguyệt, nhưng là nhất ấm áp cảm tình, siêu thoát tất cả.

Từ từ đường dài, có một người như thế khả năng tin tưởng, chính là may mắn nhất!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 214: Tư Hàn tấn giai Hóa Thần

Từ khi thoát khỏi người sống đời sống thực vật quần cảnh sau, Tư Lăng bắt đầu vuron lên hùng mạnh, gắng đạt tới mau chóng đem tổn hại kinh mạch mở ra chữa trị, đem thương dưỡng cho tốt, đến lúc đó liền xuất phát đi Yêu giới.

Tư Lăng từ Tiểu Yêu Liên này trong biết được, bởi vì Vạn Lương này ngốc thiếu đưa ra Huyết Dung này cảm thuật không cách nào cứu hần, mất thấy hần liền muốn ho ra máu khụ đến chết rồi, * bị này hắc vân tia ô ử ử hắc vân tia hoàn toàn ăn mòn, hần liền sẽ biến thành lúc trước ở Suru Hồn sơn trong nhìn thấy đoàn kia hắc vân bình thường quái vật. Vì lẽ đó vì cứu hần, Tư Hàn quyết định kiếm đi nét bút nghiêng, tự tay chế tạo một cái băng hồ, đem hần phong ấn tại băng trong hồ, lợi dụng dị băng trong hàn tinh khí trấn áp hắc vân tia. Đây một phong ấn, chính là mười năm, Tư Lăng rờn rã quá mười năm, mới khôi phục thần trí.

Mười năm này thời gian, Tư Hàn vì thanh trừ trong cơ thể hần hắc vân tia, mỗi lần cách mười ngày đều muốn dùng băng linh lực duy trì băng hồ cần năng lượng, mỗi lần đều muốn đem trong cơ thể hần băng linh lực lấy sạch, nhưng cũng không biết là hạnh hay vẫn là bất hạnh, mỗi lần lấy sạch băng linh lực sau, lại đã tọa khôi phục linh lực, làm cho linh lực lượng chậm chậm mà tăng cường, mà lại băng linh lực càng thêm tinh khiết. Mà linh lực chậm tích lũy từ từ, dần dần mà vượt quá một cái lượng, dĩ nhiên nhượng hần ở vô ý thức trong đánh vỡ Thanh Ngọc Thần quân phong ấn ở trong cơ thể hần áp chế cấm chế, phá tan Nguyên Anh hậu kỳ hàng rào, sai không kịp đề phòng bên dưới tiền giai Hóa Thần.

Quá trình được kêu là một cái nước chảy thành sông!

Tư Lăng: = O =! Quá đã kích người có hay không? Nhượng chúng ta phạm nhân sống thế nào a?

Vì lẽ đó, Tiểu Lăng Tử sau khi tỉnh lại, không chỉ có muốn đổi mất một cái đã trở thành Hóa Thần tu sĩ huynh trưởng, còn muốn đổi mất một cái tàn khốc chân tướng, hần cùng Đại ca không phải anh em ruột, cuối cùng thật vất vả dùng a Q pháp an ủi mình coi như không phải huynh đệ, nhưng bọn hần cũng là tình đồng thủ túc thời, huynh trưởng lại nói cho hần, hần chỉ sở dĩ như vậy lao tâm lao lực mà cứu hần, chỉ vì một cái hứa hẹn.

Tư Lăng trầm mặc, loại này phức tạp tâm tình thững sao phá? Hần có nên hay không đến cái được tiện nghi lại ra về, lập dị một tý đâu?

Ý tưởng này căn bản chưa từng có nào, Tư Lăng rất nhanh lại bị dời đi sự chú ý, kinh sợ mà nhìn trước mặt vẫn như cũ lạnh mi mắt lạnh nam tử, hỏi: "Đại ca ngươi khôi phục ký ức?"

Đúng rồi, nếu là hần không có ký ức, làm sao biết chính mình đã từng đồng ý quá cái gì? Không còn ký ức Tư đại ca nhưng là đối với sự môn người đều xa lạ, sở dĩ đối với hần tốt như vậy, hay là bởi vì cái viên này Linh Hồn châu ảnh hưởng đây.

"Không có!" Tư Hàn như trước lo liệu thành thực mỹ đức, ngắn gọn mà trả lời.

"Này..."

Tư Hàn thấy hần hiếu kỳ, giống nhau thường ngày giống như vì hần giải thích nghi hoặc, "Tiền giai Hóa Thần sau, phát hiện trong thức hải bị phong tồn rất nhiều ký ức mảnh vỡ, ta coi một chút, phát hiện một ít chuyện."

"..."

Tư Lăng lần thứ hai quần dưới, kinh Tư Hàn như thế một giải thích, biết rồi sự tình từ đầu đến cuối. Nước chảy thành sông mà tiền giai Hóa Thần sau, những cái kia đã từng làm đề đánh đổi bị lấy đi ký ức lấy một loại hình thức khác tồn tại, bị phong tồn tại hần sâu trong ý thức, nhưng cũng không thể coi là bản thân ký ức, loại này tồn tại, nhượng đi lật xem người phảng phất ở xem người khác ký ức như thế, không có một chút nào chân thực cảm.

Vì lẽ đó, những ký ức ấy mảnh vỡ lại như là một bộ máy chiếu phim giống như vậy, nhượng chủ nhân lấy người đứng xem góc độ đi xem lướt qua, mà ký ức chủ nhân không chút nào có thể cùng sinh ra cộng hưởng, lại càng không có thể cảm nhận được những ký ức ấy trong sướng vui đau buồn vân vân tự. Nói một cách đơn giản, thất tình lục dục vẫn là không có tìm trở lại, người vẫn là xem ra không có chút nào nhân khí băng nhân một cái.

Tư Lăng cảm giác mình cao hứng hụt một hồi, nói: "Ta còn tưởng rằng ký ức tìm trở lại, đối với Đại ca ngươi tu vi hữu ích nơi đây..." Nói chưa xong, Tư Lăng đột nhiên thất thanh, yên lặng tỉnh lại miệng mình nhanh, nếu Đại ca đều nói tới như vậy bạch, hần lại lấy một bộ nhân gia đệ đệ tư thái tự xưng, cảm giác hình như là đi chiếm hần tiện nghi như thế.

Tiểu Yêu Liên ở một bên răng rắc răng rắc mà gặm linh quả, nhìn thấy Tư Lăng biểu hiện, quả thực chỉ tiếc mài sắt không nên kim, rất nhớ đem trong lồng ngực linh quả một đem đập tới, nhượng hần tỉnh lại đi nào. Rõ ràng bình lúc mặc dù choáng váng điếm, nhưng nên có cơ linh vẫn còn, làm sao hiện tại nhưng ngốc thành như vậy đâu?

Tiểu Yêu Liên có lý do cho rằng Tư Lăng ngốc, rõ ràng liền nó đều nhìn ra được Tư đại ca câu nói kia là xuất phát từ chân tâm, cũng không phải là bởi vì một cái hứa hẹn mà như vậy bảo vệ hần.

"Này... Đại ca đáp ứng cái kia người là ai?"

Tư Hàn nhìn hần, thành thực mà đáp: "Mẫu thân." Thấy hần cúi đầu không nói, đột nhiên nói: "Ngươi muốn biết sao?"

"Ai?"

Tư Lăng có chút không hiểu nhìn hần, trên mặt vẻ mặt càng ngày càng ngốc bất lập kỷ.

Tư Hàn đột nhiên đưa tay sờ sờ đầu của hần, cảm giác hần theo bản năng mà sụt sụt thời, không khỏi nở nụ cười dưới —— Tư Lăng vừa sợ từng.

"Cho ngươi xem ta ký ức."

Tư Lăng còn chưa từ Tư đại ca đột nhiên mỉm cười trong kinh sợ trong hoàn hồn, lại nghe nói như thế, triệt để choáng váng.

Tư Hàn nhưng không có nhượng hần khôi phục trạng thái, đuổi ra chỉ điểm một chút ở hần mi tâm, Tư Lăng chỉ cảm thấy ý thức đột nhiên mơ hồ, sau đó phục hồi tỉnh thần lại thời, cảnh tượng trải qua đã biến thành một mảnh mênh mông vô bờ bằng thiên tuyết địa, rất nhanh liền phản ứng lại —— đây là Tư Hàn thức hải. Tư Lăng ngây ngốc trôi nổi giữa không trung, phát hiện mình hiện tại hình thể chỉ là một vệt thân thức.

Nhìn này một mảnh băng thiên tuyết địa, Tư Lăng không phải không thừa nhận Tư Hàn thức hải chỉ cảnh vô cùng mỹ lệ, mỹ đến sạch sẽ thấu triệt, dường như hân người, thế gian không có bất kỳ ô uế có thể đoạt đi hân sạch sẽ ngông nghênh.

Lúc này, Tư Lăng cảm giác được chính mình thần thức bị một luồng sức hút dẫn dắt về phía trước, cảnh tuyết không ngừng lùi về sau, rốt cục đi tới chỗ cần đến.

Một cái áo trắng như tuyết nam tử đứng ở tuyết địa trong, mà nam tử phía trước trôi nổi vô số mảnh vỡ, những cái kia mảnh vỡ hình dạng thiên biến vạn hóa, mỗi một phiến mảnh vỡ màu sắc đều không giống, xích trong hoàng lục thanh lam từ vôi hắc... Đây là ký ức mảnh vỡ, tựa hồ mỗi một loại màu sắc đại diện cho một loại tâm tình.

"Đại ca!"

Tư Lăng lớn tiếng gọi nói.

Bạch y mặc con mắt nam tử quay đầu lại, hắc ngân giao nhau tóc màu sắc toả ra thần bí khí tức, một loại nội liễm xa hoa. Hân quay đầu lại liếc hân một cái, sau đó đưa tay một câu, một mảnh mảnh vỡ triều Tư Lăng mà đến, Tư Lăng thiểm tránh không kịp, bị mảnh vỡ kia bắn trúng, toàn bộ người ngu ngốc ở tại chỗ.

Lúc này, ở Tư Lăng trong mắt, lại thay đổi cái cảnh tượng.

Tư Lăng đứng ở cổ nhả mùi hương nồng nàn trong phòng ngủ, ngẩng đầu liền nhìn thấy mở rộng ngoài cửa sổ lê hoa mở đến chính mậ, thanh phong bất ngờ nổi lên, xuyên qua đầu cành cây, lê hoa như mưa, toàn bộ thế giới mỹ đến nhượng tựa như nằm mộng.

Vài miếng lê hoa thoát ly đầu cành cây, theo gió thổi vào bên trong, hoảng khoan thai mà rơi trên mặt đất.

Nơi này hảo nhìn quen mắt, nhìn quen mắt đến nhượng hân cho rằng về đến Chiêu An thành Tư gia.

"Hàn Nhi, mau đến xem đệ đệ!"

Suy yếu giọng nữ đột nhiên vang lên, Tư Lăng sợ hết hồn, lúc này mới chú ý tới trong phòng còn có người đây. Phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy một cái kéo phi tiên kế, tổ y phục trang phục thiếu phụ xinh đẹp ngồi ở du trước xe, mặt tái nhợt băng trên một mảnh ôn nhu từ ái, trong lòng nàng ôm một cái lưỡng tuổi khoảng chừng nam hài, cùng nam hài đồng thời lộ đầu nhìn trong xe nôi đang ngủ say trẻ con.

Tư Lăng sửng sốt một chút, sau đó giật mình tròn to hai mắt.

Cái này nộn miễn cưỡng miễn vô cùng, bánh bao mặt tò mò nhìn trong xe nôi trẻ con nam hài rõ ràng mọc ra Đại ca mặt a!! Mà cái này ôm nam hài thiếu phụ xinh đẹp chính là Đại ca mẫu thân Liễu Hàn Nhi, trong xe nôi trẻ nít nhỏ chính là "Tư Lăng".

"Hàn Nhi, ngươi phải nhớ kỹ nương!" Liễu Hàn Nhi đột nhiên nghiêm túc đối với trong lòng ngực hài tử nói, nhượng hân đứng ở trước mặt, ấn lại hân tiểu vai, một mặt thận trọng, "Nương biết chính mình thời gian không nhiều, chẳng mấy chốc sẽ đi tìm cha ngươi, vì lẽ đó nương nói ngươi phải nhớ kỹ!"

Hai tuổi nam hài thấy mẫu thân một mặt nghiêm túc, cũng cố gắng ngay ngắn mặt, gật đầu biểu thị chính mình nhớ kỹ.

"Hàn Nhi, đây là ngươi đệ đệ, mặc kệ lấy sau xảy ra chuyện gì, ngươi tất nhiên muốn che chở hân! Mặc dù... Hân không thuộc về Tư gia, không thuộc về Nhân giới, ngươi cũng phải che chở hân! Đáp ứng nương, ngươi sẽ chăm sóc hân lớn lên!"

"Ân, nương, ta biết rồi." Nộn nộn đồng âm bi bô.

Tư Lăng bị thanh âm này sát đến.

"Hàn Nhi, tu luyện một đường đi ngược lên trời, ngươi vừa đã chọn chọn (Huyền Băng Quyết), sau đó... Chớ để cho mình rơi vào tuyệt tình tuyệt tâm tình mà, (Huyền Băng Quyết) chỉ thiếu hụt cũng không phải không cách nào tu bổ, ngươi thiết phải nhớ kỹ, ngươi có yêu cầu bảo vệ người, ngươi hữu tình hữu tâm. Hàn Nhi, hân chính là mẫu thân vì ngươi tìm đến nhân quả, mặc kệ tương lai như thế nào gian nan, ngươi nhất định phải nhớ tới, ngươi phải tin tưởng nhượng ngươi tin tưởng người, hộ ngươi cảm thấy nên hộ người, tâm nếu có tình, thất tình lục dục liền sẽ không diệt tuyệt..."

Trầm thấp âm thanh rải rác đến trong gió, theo gió bay vào lê hoa rơi xuống Liễu Hàn Nhi đen thui trên búi tóc, mỹ lệ làm rung động lòng người.

"Hàn Nhi, có thể nhớ kỹ."

"Ân, nhớ kỹ."

Liễu Hàn Nhi lộ ra nụ cười, đem nhi tử một lần nữa lau vào trong ngực, mặt chôn nhập hân tiểu vai trong, vai có chút run run, không tiếng động mà gào khóc, "Nếu là có thể, nương hi vọng các ngươi một đời không thương, không uổng công này người giao phó."

"Hàn Nhi, ngươi phải đáp ứng nương, mặc dù chúng ta không ở, các ngươi đều muốn hảo hảo mà..."

"Ừm"

...

.....

Cảnh tượng đột nhiên lại xoay một cái, Tư Lăng nhìn thấy mười tuổi ra mặt thiếu niên, thiếu niên kia tuy rằng tuổi còn quá nhỏ, nhưng gương mặt trải qua xinh đẹp nam nữ khó phân, vội vã đi qua một đạo thùy hoa môn, không cẩn thận xông vào nở đầy lê hoa sân, này trắng như tuyết lê hoa ở trong gió bay xuống, phảng phất phiêu tuyết.

Đột nhiên, thiếu niên đột nhiên dừng lại, con mắt lóe lên nhìn về phía trước ngồi ở cây lê dưới đá tọa thiếu niên, thiếu niên kia mặt mày tuấn lãng, chỉ là cả người quanh quẩn một loại lạnh giá khí, nhượng người nhìn mà phát khiếp.

Thiếu niên trái tim không hăng hái mà nhảy dưới, thấy thụ dưới người đã nhiên mở mắt ra, nột nột mà tiếng gọi "Đại ca", sau đó không đợi hắn đáp lại, xoay người thật nhanh đi rồi.

Sau lần đó thiếu niên cũng không tiếp tục từng bước vào này nơi nở đầy lê hoa sân một bước.

Sau đó, thiếu niên dần dần mà lớn rồi, huynh đệ trong lúc đó nhưng không nhiều hơn nữa gặp nhau, mỗi lần gặp gỡ, chỉ cần trong gia tộc các loại tụ hội trên, nhưng chưa từng có tụ họp.

...

.....

Tư Lăng một bộ bị sét đánh về mặt, trong lòng đột nhiên muốn chửi má nó, thật hổ cha a!

Đây rõ ràng là Đại ca từ nhỏ đến lớn ký ức, mà lại mỗi một phần trong trí nhớ "Tư Lăng" sợ hãi như hổ, xưa nay không chịu nhìn thẳng vào huynh trưởng tồn tại, mỗi lần không thể không đối mặt thời, không phải cúi đầu che giấu trên mặt chính mình chống cự, chính là để cho mình không coi là việc to tát, sau đó xoay người ở huynh trưởng không nhìn thấy địa phương, làm tận trong hai thiếu niên chuyện nên làm, chỉ thiếu chút nữa kêu la diệt nhân loại rồi!

"Tư Lăng" rất không thích cái này lạnh như băng huynh trưởng, thậm chí mỗi chút thời gian sẽ cảm thấy sợ sệt, vì lẽ đó mặc dù bọn hắn là huynh đệ, không phải vạn bất đắc dĩ thời, cũng không mong muốn cùng với đối mặt, là lấy từ hắn có ký ức lên, cùng huynh trưởng cơ hội gặp mặt vô cùng thiếu, thậm chí có lúc một năm mới thấy mặt một lần. Ngoại trừ không thích huynh trưởng ngoại, "Tư Lăng" cũng không thích chính mình dài ra như thể trương nương khí yêu nghiệt mặt, cũng từng bởi vì khuôn mặt này cùng trong gia tộc đệ tử đánh nhau, đem dám nhìn thẳng hắn khuôn mặt này tỷ nữ đánh cho tàn phế...

Tuyệt đối không thừa nhận cái này trung nhị mà chán ghét Đại ca đồng thời cho là mình dài ra trương người không nhận ra mặt thiếu niên là chính mình!

Xác thực không phải hắn, mà là hắn chưa đi tới nơi này cái thế giới "Tư Lăng".

Đại ca kia cho hắn xem những ký ức này làm cái gì?

Chờ Tư Lăng về đến hiện thế thời, còn đang suy tư, ngẩng đầu liền nhìn thấy này trương trải qua lớn lên thành nam nhân băng nhan, không khỏi nhếch miệng nở nụ cười dưới, có chút chột dạ đáng về.

"Rõ ràng?" Tư Hàn hỏi?

Tư Lăng ngoan ngoãn gật đầu: "Nhìn rõ ràng rồi!"

Tư Hàn hài lòng đứng dậy, ly khai động phủ.

Tư Lăng còn đang choáng váng, sau đó thì sao? Thường sao không có đến tiếp sau?

Tiểu Yêu Liên thực sự là không ưa hắn ngốc thành như vậy, đảm rất béo tốt mà đem gặm một nửa linh quả triều đầu hắn đập tới —— bị Tư Lăng hơi nghiêng đầu né tránh, Tiểu Yêu Liên nói rằng: "Đại ca là ý nói, tuy rằng hắn đã từng xác thực bởi vì hứa hẹn, thế nhưng sau đó nhưng là chân tâm thực lòng mà bất ngời đương huynh đệ. Ngươi đối hắn lấy thật, hắn liền còn ngươi lấy thành, ngươi cho hắn dư tín nhiệm, hắn liền còn ngươi lấy tín nhiệm! Mặc dù ngươi đã từng làm không đáng tin sự tình, hắn cũng không để ở trong lòng!"

Vì lẽ đó, mới cho hắn nhìn những cái kia "Tư Lăng" trung nhị thời kì làm việc ngốc sao?

Tư Lăng sờ sờ đầu, một lát lẳng lẳng "À" lên một tiếng.

Tiểu Yêu Liên lại triều hắn trán đập phá cái linh quả đã qua.

Tư Lăng tiếp nhận linh quả gặm khẩu, lấy ánh mắt liếc nó, "Ngươi làm sao rõ ràng như thế?"

Tiểu Yêu Liên ưỡn lên đỉnh ngực nhỏ, "Bởi vì ta không ngời ngốc ai ~~ "

"Ngời mới ngốc, cả nhà ngời đều ngốc!"

"Không, ta gia chỉ có người nhất ngốc!" Tiểu Yêu Liên cãi lại bác đạo, sau đó lại lần tới Tư Lăng trong tay áo, nói rằng: "Kỳ thực, ta cảm thấy Đại ca đã sớm biết các người là không có huyết thống huynh đệ, chẳng qua sau đó ký ức làm để đánh đổi không còn, vì lẽ đó đến hiện tại mới rõ ràng."

Tư Lăng đem Tiểu Yêu Liên nín qua, ngắt lấy nó tiểu cái cổ, híp mắt hỏi: "Người biết cái gì?"

Tiểu Yêu Liên bị hấn đột nhiên trở mặt sợ hết hồn, nghẹn dưới, riu rít mà khóc lên đến, "Tư, Tư công tử hào hùng, lại không phải Tiểu Hồng lừa người, là chủ nhân nói cho Tiểu Hồng..."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 215: Nửa sống nửa chín người quen

Tiểu Yêu Liên bị Tư Lăng đột nhiên trở mặt sợ hết hồn, thấy Tư Lăng kiên trì, chỉ có thể nói: "Đại ca tiền giai Nguyên Anh trước, đã từng ly khai Thiên Tông phái hai năm, này hai năm Tư công tử người không phải đang lúc bế quan sao? Không chỉ có người, rất nhiều người cũng không biết Đại ca này hai năm không ở."

"Thật sự?" Tư Lăng hơi kinh ngạc, hấn cũng không biết việc này. Xác thực, hấn khi đó đang lúc bế quan, không có cái gì đại sự, sẽ không có người tới quấy rầy, chờ hấn bị Thiên Tông phái Truyền Âm phủ gọi sau khi rời khỏi đây, liền nghe nói Tư Hàn bế quan xung kích Nguyên Anh tin tức.

"Ân, phát hiện Đại ca đột nhiên ly khai Thiên Tông phái thời, chủ nhân cảm thấy kỳ quái hãy cùng tung Đại ca, chẳng qua chủ nhân nói nó phát hiện là có người cố ý đem Đại ca dẫn ra Thiên Tông phái, chủ nhân một tháng sau liền trở lại, nó nói Đại ca lúc đó hình như từ người theo dõi kia này trong biết được Tư công tử người cùng Đại ca cũng không có liên hệ máu mủ. Hơn nữa cái kia người rất lợi hại, Đại ca sau khi trở lại liền nói muốn xung kích Nguyên Anh, cũng là bởi vì như vậy."

Tư Lăng đem Tiểu Yêu Liên thả ra, sờ sờ đầu của nó, tiếp tục hỏi: "Trọng Thiên biết này người là ai sao?"

Tiểu Yêu Liên xuyết tay nhỏ, "Chủ nhân nói, nó khả năng cảm giác cái kia người trên người có Ma tộc khí tức, rất lợi hại, e sợ cái kia người... Cùng Tư công tử người cùng phụ thân có quan hệ."

Tư Lăng ngậm miệng không nói không nói.

Hấn cũng không ngu ngốc, rất nhanh liền có thể từ trong bắt lấy có then chốt tin tức. Chỉ sợ là hấn này phụ thân ở Ma giới rất có địa vị, hơn nữa hấn bực này tướng mạo tin tưởng gặp người nhất định sẽ không quên, lại có Hồng Khô Lâu trắng trợn mà treo giải thưởng, huyền ảo mọi người đều biết, không ai nhìn chăm chăm mới là lạ đây. Mà này tìm đến Tư Hàn người hấn là ngẫu nhiên phát hiện sự tồn tại của hấn, sau đó liền tới Thiên Tông phái tìm tòi hư thực, phỏng chừng là biết hấn cùng Tư Hàn quan hệ, cho nên mới đem Tư Hàn dẫn ra Thiên Tông phái. Còn này người là địch là hữu, Tư Lăng trong lòng cô đoán không được, chẳng qua có thể khẳng định hơn nữa hấn là cùng hấn (hoặc là thân thể này phụ thân) có cừu oán hoặc là có thể có thể biết cái gì, làm cho Tư Hàn cảm giác được nguy hiểm, mới sẽ bức thiết mà muốn muốn trở nên mạnh hơn.

Trong lòng trong lúc nhất thời đủ loại cảm giác, cuối cùng hóa thành một loại kiên định lời thề: Người vừa đợi ta lấy thật, ta liền đợi người lấy thành! Người họ ta lấy toàn, ta trả người lấy thiện!

Phía trên thế giới này, không có so với Đại ca càng làm cho hấn tín phục người.

Nghĩ thông suốt rồi Tư Lăng xoay tay đem một bình linh tửu uống xong, tiếp tục tu luyện, nỗ lực tu bỏ phá hoại kinh mạch.

Như vậy quá nửa năm, Tư Lăng kinh mạch toàn bộ chữa trị khôi thông, thậm chí nhân họa đắc phúc, lại một lần nữa mở rộng kinh mạch, tu vi do đó vọt tới Nguyên Anh sơ kỳ đỉnh cao.

Tư Lăng rốt cục ly khai động phủ.

Ở Tư Lăng xuất hiện trong nháy mắt, động phủ ngoại bằng hồ phía trên chính ở đã tọa người mở mắt ra nhìn sang, đồng thời trên cỏ ngày qua ngày mà làm thổ nường Vạn Lương cùng hai con yêu cũng đưa mắt thay đổi lại đây.

"Tư đạo hữu, người xuất quan rồi!"

"Lú lo thu ~ ~ "

Vạn Lương cùng Tiểu Khôi kinh hãi âm thanh vang lên, sau đó tựa hồ lại phi một vòng bụi điều ề kêu vọt tới, một đầu quán tới Tư Lăng trong lồng ngực, kèm một chút đem Tư Lăng đánh bay. Trọng Thiên cũng như như gió đột nhiên nhảy đến Tư Lăng trên bả vai, nhìn từ trên cao xuống mà kinh hãi nỗ lực đem đầu hướng về Tư Lăng trong lồng ngực trát bụi điều, chỉ có Vạn Lương một mặt ước ao ghen tị.

Phòng chừng như hấn cũng như thế chạy gấp tới, tuyệt đối sẽ bị quất bay chứ? (tuyệt đối sẽ!)

Tư Lăng vò vò Tiểu Khôi đầu chim, lại vồ vồ Trọng Thiên cuốn tới cổ hấn đuôi, triều băng hồ trên trải qua mở mắt ra nam nhân kêu một tiếng: "Đại ca!"

Tư Hàn nhìn hấn, cặp kia xưa nay thanh bản trong tròng mắt tựa hồ xẹt qua cái gì, đối với hấn kêu to chỉ là gạt đầu một cái.

Kết thúc bế quan ra đến gặp lại vui sướng sau, Tư Lăng rất nhanh liền bị hai con lãnh khốc vô tình kẻ tham ăn cho đẩy lên trước đồng lứa, ra hiệu hấn nếu thân thể hảo xuất quan, nên cho chúng nó làm tốt ăn.

Bởi vì tâm tình tốt, Tư Lăng cũng không có cố ý làm khó dễ, rất hào phóng mà ở ở trước đồng lứa, nhìn giá trên hóa trên con kia Hỏa Viêm Thỏ, thậm chí mười năm như một ngày đều là thỏ nướng từ, cũng không biết phụ cận Hỏa Viêm Thỏ có phải là đều bị nhát nhân lương yêu gieo vạ đến nhanh diệt chủng, hơn nữa nhượng thỏ môn tức giận chính là, hi sinh như vậy nhiều đồng bạn, người nào đó tay nghề vẫn như cũ mười năm như một ngày, mỗi lần đều sẽ đem thỏ đốt cháy, ném cho cầu ăn cầu đều tăng.

Vạn Lương gãi gãi đầu, anh tuấn mặt lại lộ ra không phù hợp hình tượng cười ngây ngô, "Ta đối với thay đổi pháp bảo lấp đặt tinh tế ám khí rất ở hành, nhưng là không biết tại sao chính là không am hiểu nướng đồ vật."

Tư Lăng một mặt lượng giải, "Không có chuyện gì, này chứng minh lên trời là công bằng."

Vạn Lương: = O =! Lời này thật sự không thành vấn đề sao?

Tư Lăng xác thực rất thông cảm, hấn khôi phục ý thức thời, thường xuyên nhìn thấy chính là Vạn Lương bị hai con yêu buộc cho chúng nó làm ăn, nhưng là Vạn Lương tay nghề thực sự là phổ thông nam nhân hấn là có, như thế nào khả năng thỏa mãn lương yêu từ từ bị nuôi dưỡng điều dạ dày? Vì lẽ đó mỗi lần hậu quả đều là Tiểu Khôi lật tung Vạn Lương thành phẩm, Trọng Thiên đem Vạn Lương cho lật tung, hung tàn mà nhượng hấn tổ chức lại.

Này hai con chính là hung tàn hàng, Vạn Lương khó chịu cùng chúng nó đánh, cũng bị hai con đồng thời đè lên đánh, một mực Vạn Lương rất muốn dùng đại chiêu thời điểm, bên cạnh còn có cái Hóa Thần tu sĩ trấn, mỗi khi chỉ có thể nhượng hai con hung tàn hàng đè lên hấn đánh.

So với lúc trước Tư Lăng còn muốn khổ bức.

Quả nhiên có so sánh, mới ra về mình nguyên lai cũng không có như thế khổ bức, thực sự là quá vui mừng.

Vạn Lương oán niệm vạn phần, đừng tưởng rằng hấn không nhìn thấy trên mặt hấn vui mừng về mặt, quả thực nhượng người muốn hiên bản! Chẳng qua Vạn Lương nghĩ linh tinh ở Tư Lăng lấy ra một đồng xu cụ, sau đó linh xảo mà bắt đầu đem xử lý tốt Hỏa Viêm Thỏ ướp muối, một con gác ở trên giá nướng, một con quán lấy linh diệp lại xoa bunn nhào ném đến đồng lứa trong, sau đó lại thuận lợi làm mấy thứ dùng linh mạch ma thành mặt bỏ thêm vài cây cao giai linh thảo làm vài đạo tiểu điểm tâm ngọt thời, trong gió ngồn ngang.

Ni mã hiện tại đúng là tu tiên sao? Thấy thế nào cũng giống như là thực ngũ cốc phẩm nhân bình thường ăn uống uống chứ? Hơn nữa các người cũng đủ xa xỉ, dĩ nhiên năm cao giai linh thảo liền như thế chặt thành nhân bánh liêu?

Tư Lăng rất tự nhiên đem tự chế xì dầu mặt đến sắp nướng kỹ Hỏa Viêm Thỏ trên, Hỏa Viêm Thỏ thuộc về yêu thú cấp thấp, coi như là ấu tể, thể tích cũng có trần thế trong thành niên trư lớn bằng. Tư Lăng thỉnh thoảng xoay chuyển thỏ nướng từ, tiếp đãi nướng đến gần đủ rồi, nắm nắm bắt đầu phiến thịt nướng, một bên phiến một bên bôi xì dầu tiếp tục nướng.

Ngay khi Tư Lăng phiến hảo một bản thời, đột nhiên cảm giác được chân bên bị cái lông xù đồ vật sượt, cúi đầu vừa nhìn, không nói gì.

"Ồ ô ồ ~ "

Này con giống miêu tể như thế sượt chân của hấn, ngoắt ngoắt cái đuôi triều hấn bi bô mà kêu con vật nhỏ đúng là Thánh thú sao?

"Này, này, chuyện này... Là cái gì?" Vạn Lương nghẹn ngào gào lên, bởi quá khiếp sợ, đầu đều choáng váng lên.

Tư Lăng nhìn hấn, cân nhắc giết người diệt khẩu độ khả thi: Đại ca khế ước thú không phải là ai cũng khả năng mơ ước!

Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi cũng đồng dạng cân nhắc giết người diệt khẩu độ khả thi: Đồng thời đánh nhau đồng bạn (tinh huyết) không phải ai đều có thể mơ ước!

Vạn Lương run lập cập, bận bịu đưa tay dựng thẳng lên nói: "Ta cái gì cũng sẽ không nói, ta lấy tâm ma xin thề, các người không cần nghĩ làm sao giết người diệt khẩu rồi!" Thánh thú liền Thánh thú có mao ghê gớm, cái mạng nhỏ của chính mình mới là quan trọng nhất a a a a!!

Vạn Lương có lý do tin tưởng, nơi này một cái Hóa Thần tu sĩ cùng hai con hung tàn yêu thú tuyệt đối có thể đem hấn diệt! Hấn hay vẫn là thức thời vụ tốt hơn.

Tư Lăng nhìn hấn tựa hồ sợ đến nói đều không lưu loát, ở cho hết thấy người phiến hảo thịt nướng sau, cũng tốt bụng mà phiến một bản cho hấn, cho hấn

áp an ủi. Vạn Lương một mặt kích động tiếp nhận, kích động ở chỗ nhân dĩ nhiên không quên hẳn, lại xoắn xuýt ở chỗ kia đột nhiên xuất hiện Bạch Hổ, mà lại xem nó ăn được như vậy hương, hẳn có lý do tin tưởng, này con Bạch Hổ phòng chừng là bị đồ ăn dụ dỗ ra đến.

Vạn Lương suy đoán chính là Trọng Thiên cùng Tư Lăng đám người suy đoán, mười năm này bởi vì có người ngoài ở, Tiểu Yêu Liên xưa nay chưa từng xuất hiện, đều trốn đến nó Hồng Liên không gian trong nỗ lực làm ruộng... Àch, là trồng cây, Tiểu Bạch Hổ cũng không thích hợp ra hiện tại người trước, cũng né mười năm. Ai biết ở đây thiên đã trảng xe cát.

Vạn Lương ăn khẩu thịt nướng sau, đột nhiên biết vì sao hai con yêu sẽ ghét bỏ mình làm thịt nướng, không chỉ có mùi vị trên là khác nhau một trời một vực, thậm chí loại này thịt nướng cũng không biết bơi lên này cái gì xì dầu, ăn phúc sau, dĩ nhiên khả năng cảm giác từng tia từng tia linh lực, tuy rằng thiếu đến không đáng nhắc tới, thế nhưng là cùng Tu tiên giả quan niệm phản lại, Tu tiên giả sở dĩ ích cốc, cũng là bởi vì đồ ăn trong ngâm tẩm tạp chất, ăn rồi chưa cái gì có ích, trái lại còn muốn dùng linh lực đưa chúng nó phế tra đều xử lý. Nhưng là này đồ ăn, dĩ nhiên không chỉ có sẽ không chế tạo tạp chất, trái lại đem đồ ăn trong năng lượng đều chuyển hóa thành linh lực... Không oán được hai con yêu như thế thích ăn.

Vạn Lương nhìn chằm chằm Tư Lăng gò má, cảm khái vạn ngàn, dài đến mấy lại sẽ làm com, vì sao hẳn không phải nữ nhân đâu? Nếu là nữ, hẳn tuyệt đối khóc lóc hô muốn cùng hẳn kết làm song tu đạo侶.

Giải quyết một trận phong phú thức ăn sau, ba con yêu đều thiên cái bụng nằm trên đất, mà Tư Lăng cũng bắt đầu quan sát hoàn cảnh chung quanh, đây là một cái vô cùng mỹ lệ thung lũng, bốn phía vách cheo leo lam thiên bạch vân hương hoa và chim minh, chẳng qua nơi này tựa hồ có hơi đặc biệt, thực sự là quá yên tĩnh.

"Đây là nơi nào?"

Vạn Lương ăn uống no đủ tâm tình khoan khoái, chính cảm một chiếc gương dần vật, ở phía trên vẽ phù văn, bên trả lời Tư Lăng vấn đề: "Một cái ảo cảnh."

"Ảo cảnh?"

"Àn, đây là tự nhiên hình thành thiên nhiên ảo cảnh, cũng không phải người vì, có thể nói là xảo đoạt thiên công, có thể tích có thể tìm ra, này ảo cảnh quá lợi hại, vẫn luôn không tìm được lối ra : mở miệng. Chẳng qua cũng may là là ảo cảnh, đầy đủ an toàn." Có đầy đủ an toàn nơi, mới khả năng yên lòng giải quyết Tư Lăng trong cơ thể hắc vân tia.

Tư Lăng trong lòng liệt nhếch miệng, ảo cảnh thứ này hẳn cũng không phải sợ. Nghĩ đến là lúc đó Tư Hân xé rách không gian ly khai thời, này Tà tu một đòn làm cho không gian quỹ đạo rối loạn, cho nên mới phải xông đến nơi này đến.

Tư Lăng du quay một vòng sau, thấy Tư Hân đứng ở băng hồ trước, mà lại băng hồ bắt đầu chậm rãi hòa tan thành một cái đầm nước thời, liền biết hẳn biết nên ly khai, nhân tiện nói: "Đại ca, chúng ta ly khai nơi này đi."

Tư Hân quay đầu lại nhìn hẳn, gật đầu.

Tư Lăng cười cong con mắt, tựa hồ bất cứ lúc nào, Tư Hân thái độ chưa từng có biến hoá quá, dù chưa có liên hệ máu mủ, nhưng bọn hẳn đứng là huynh đệ.

"Ai, ly khai? Tìm tới lối ra : mở miệng?" Vạn Lương kinh ngạc nói.

"Đúng."

Tư Lăng không nói nhảm, dẫn bọn hẳn đi tới thung lũng một chỗ vách cheo leo, chót vót vách cheo leo một đường thẳng tới, khả năng nhìn thấy đỉnh, thế nhưng người nếu là hướng về trên leo lên, nhưng sẽ vẫn luôn bò không đi ra ngoài, đây chính là thung lũng ảo trận chỗ lợi hại.

Tư Lăng đứng ở vách cheo leo trước, hai mắt lóe lên, hai mắt hiện ra Huyền thạch giả lập đồ án, hai tay thật nhanh bấm quyết, từng đạo từng đạo pháp quyết hướng về ảo trận đánh tới. Tư Lăng không có phá hoại nơi này ảo cảnh, chỉ là muốn mở ra một con đường nhượng đại gia ly khai.

Rất nhanh mà, cái kia đồ ở trước mặt mọi người vách cheo leo đột nhiên ầm ầm ầm mà dời đi, lộ ra một cái một đường thiên đường nói.

"Đi!"

Tư Lăng uống kêu một tiếng, trước tiên chạy gấp đi ra ngoài, Tư Hân đám người sau đó đuổi tới.

Ở một đường thiên trong chạy gấp khoảng một canh giờ, rốt cục tái kiến thiên nhật, bọn hẳn đứng ở một chỗ... Chiến trường trước?

Hai phe chính đang đối đầu nhân mã nhìn thấy bọn hẳn đột nhiên xuất hiện, đều kinh ngạc đến ngây người.

Tư Lăng một chút nhìn lại, trong lòng mắng tiếng hổ cha, ni mã đều là người quen a a a!!

Chương 216: Huyết thống bại lộ

Sở dĩ nói nửa đời không quen người quen cũng đúng là có nguyên nhân, chỉ đã gặp mặt hai lần liền kết làm tử thù kẻ thù —— đương nhiên là đối phương một mực thù dai, Tư Lăng xưa nay không để ở trong lòng quá, vì lẽ đó không phải nửa đời không quen là cái gì?

Tư Lăng nhìn lướt qua sau, lập tức cổ bình tĩnh thế, sau đó phát hiện, chính mình không có lý do gì sợ bọn hắn, thậm chí hoàn toàn có năng lực đem bọn hắn đều nghiền ép rồi!

Hai phe đối lập nhân mã trong, lấy có hai mặt chi duyên Âm Lư Nguyệt cùng đồng dạng hai mặt chi duyên Hầu Thiên Các làm chủ, Âm Lư Nguyệt đại biểu Ma giới, bên người mang theo vài tên đại tướng, trong đó có một tên là cầm màu vàng cán dài liềm đao Nguyên Anh tu sĩ. Hầu Thiên Các bên người phân phối cũng rất đầy đủ hết, trong đó còn có Liễu Tú sản, làm cho hai phe nhân mã thực lực không phân cao thấp.

Đối với Tư Lăng đám người đột nhiên xuất hiện, mặc kệ là Âm Lư Nguyệt hay vẫn là Hầu Thiên Các đều là giết mình, nói đến bọn hắn đều ở ba mươi năm trước còn treo giải thưởng quá hắn, hai bên đều cùng hắn có cừu oán, chỉ là hiện tại nhân mã không cùng tồn tại, không có cách nào tập hợp thành một luồng đánh hắn, kết quả cuối cùng tạo thành Tam Quốc thế chân vạc.

"Tư đạo hữu đã lâu không gặp." Liễu Tú phản ứng cực nhanh, suy tính dưới trước mắt tình thế sau, lập tức triều đã từng xem mặt nam nhân miệng cười đáp lại, cũng không đề cập tới Tư Hàn khi đó đột nhiên chạy cho các nàng thả chim bồ câu sự tình, trên mặt mang theo hững hờ ngạo khí cùng đáng yêu, ôn nhu nói: "Không biết Tư đạo hữu tại sao lại ở chỗ này? Nếu là Tư đạo hữu khả năng tạo thuận lợi, tại hạ hi vọng Tư đạo hữu khả năng không nhúng tay vào." Nhưng mà khuôn mặt tươi cười vừa mới bùng lên, đột nhiên lại cứng ngắc, một mặt khó mà tin nổi nhìn Tư Hàn, cả kinh nói: "Người... Lên cấp Hóa Thần?"

Thương Vũ giới lại nhiều một tên Hóa Thần tu sĩ, hơn nữa là hiện tại tuổi trẻ Hóa Thần tu sĩ.

Lúc này, mọi người cũng cảm giác được Tư Hàn khí tức trên người, vững vàng Hóa Thần kỳ uy thế, chỉ là lúc trước bọn hắn xuất hiện thời, Tư Hàn khí tức thu lại, cũng không có tiết ra ngoài, thêm vào Tư Lăng cái này đen đui đám ở một bên kéo đến một tay hào cừu hận, là lấy mới sẽ lộ là hắn.

Mọi người đều nghe nói qua Tư Hàn danh tiếng sự tích, thậm chí Âm Lư Nguyệt còn từng cùng hắn đánh qua một hồi, tổn hại mấy chục tên Nguyên Anh tu sĩ ở trong tay hắn, trong lòng không hận là giả, nhưng càng nhiều chính là kiêng kỵ. Vì lẽ đó, bởi vì sự xuất hiện của bọn họ, hai phe nguyên bản đánh cho chính hoan người đều đột nhiên dừng tay, chỉ muốn có muốn hay không đem vị này hung thần đã lấy đi lại đánh.

Liễu Tú đột nhiên chớp mắt một cái, triều Tư Hàn cười nói: "Tư tiên bối lần trước từ biệt giáo Liễu Tú rất tưởng niệm, không biết Tư tiên bối còn nhớ ngày đó ở Thiên Tông phải thời sự tình?" Đáng yêu nữ tu đột nhiên thẹn thùng cúi đầu, xoắn tiên vũ y mang lên hồng nhát đoạn mang, nhẹ giọng nói: "Liễu Tú vẫn luôn tâm duyệt Tư tiên bối, nếu là Tư tiên bối có thể giúp ta lần này, Liễu Tú đồng ý... Hầu hạ Tư tiên bối."

"..."

Nằm tao! Đây là cái gì thần chuyển ngoặt? Nữ nhân này ý nghĩ xoay chuyển quá nhanh, chúng ta phạm nhân theo không kịp a!!

Hết thấy người đều tròn mắt ngoác mồm mà nhìn về mặt đột nhiên e lệ nữ tu, rõ ràng mới vừa rồi còn một mặt tu sĩ cấp cao đặc biệt ngạo khí, hi vọng Tư Hàn không nhúng tay vào việc này, hiện tại biết nhân gia là Hóa Thần tu sĩ sau, lập tức hạ thấp tư thái, đồng thời còn dùng thân thể của chính mình đồng ý, chỉ cần giúp nàng lần này, nàng đồng ý dùng thân thể hầu hạ cho hắn.

Nữ nhân này quá co được dẫn được rồi!

Tư Lăng cũng lờ đến không rõ, hắn lần thứ nhất biết nguyên lai hắn gia Đại ca tuy rằng lạnh một chút, thế nhưng cũng là có nữ nhân đồng ý hiến thân!

Tư Hàn trước sau như một mà trầm mặc ít lời, mắt lạnh lẽo nhàn nhạt liếc Liễu Tú một chút, Liễu Tú đột nhiên cảm giác được một luồng khiếp đảm, bị này đột nhiên tới uy thế khiến cho từ giữa không trung rơi xuống trên đất, tần nhần mà đập xuống đất, tro bụi bập bênh, toàn bộ người vô cùng chật vật.

Đây là biến tướng từ chối, đồng thời bởi vì Liễu Tú khiêu khích Hóa Thần tu sĩ mà đến trừng phạt.

Hầu Thiên Các muốn đi phù Liễu Tú, nhưng sợ ở Tư Hàn, không dám manh động, oán hận ánh mắt nhìn chằm chằm Tư Lăng. Tư Lăng chân tâm oan uổng, lại không phải hắn muốn Liễu Tú đi khiêu khích hắn gia Đại ca, mắc mớ gì đến hắn? Quả nhiên cây hồng đều là chọn nhuộm nắm, Hầu Thiên Các chính là chỉ biết bắt nạt kẻ yếu tuyệt đối ứng cử viên.

Âm Lư Nguyệt thờ phào nhẹ nhõm, ngâm uy mang sát ánh mắt như có như không mà đầu ở Tư Lăng trên người, trong lòng biết lần này bởi vì Tư Hàn xuất hiện, bọn hắn không chiếm được lợi ích, thế nhưng, tuyệt đối không thể để cho bọn hắn kết minh đối phó chính mình.

Nghĩ xong, Âm Lư Nguyệt ánh mắt chuyển qua một mặt này trông như hoa mỹ mạo trên mặt, khuôn mặt này lần đầu gặp gỡ thời xác thực làm người kinh diễm, thế nhưng cũng là này người nhượng hân mới nếm thử bại trận, bị thương không nhẹ, lúc gặp mặt lại lại hồng rồi hân chuyện tốt, đoạt hân Huyết Phách châu. Vốn cho là chỉ là Nhân giới một cái tiểu tốt tử, sớm muộn có một ngày sẽ báo cái này thù, ai biết người này đi tới Ma giới một chuyến, đột nhiên thân thể đến rồi cái đại chuyển ngoặt.

Âm Lư Nguyệt từ ở lại Ma giới trong tâm phúc này trong biết được Âm Hâm cùng Tư Lăng cừ hận, đồng thời cũng biết này Tư Lăng dĩ nhiên là sớm đã phi thăng thượng giới này người lưu lại cốt nhục, thậm chí hay vẫn là bán ma nửa người huyết thống, không lợi dụng nó đến đả kích kẻ địch cũng thực sự là có lỗi với chính mình, riêng là Tư Lăng trên người có này người huyết mạch cũng đủ để cho hân kiêng kỵ.

"Tư Lăng, đã lâu không gặp." Âm Lư Nguyệt cười gần đạo, hân lúc này hắc y tóc đen, tóc dùng ngân quan cao buộc, trên trán cô màu bạc ngạch sức, là cái hiêm có mỹ nam tử, lúc này gương mặt đẹp trai bằng hân khí uy nghiêm đáng sợ, mắt mang ác ý, "Không nghĩ tới năm giữ bán ma huyết thống người ở Nhân giới sống đến mức không sai."

Lời này vừa nói ra, hết thấy người khiếp sợ không thôi mà nhìn về phía Tư Lăng. Hiện tại Ma tộc vẫn cùng Nhân tộc ở hỗn chiến đây, tuy rằng Ma tộc ở mấy chục năm trước tấn công Thiên Tông phải thời bị Tư Hàn đánh cho tàn phế, nhưng vẫn là rùa rụt cổ ở Bắc Địa không chịu ly khai, bọn hân làm ra những cái kia ma vật từng một lần ô nhiễm Bắc Địa linh khí, phá hoại rất nhiều linh thực linh thảo, nhượng Thương Vũ giới tu sĩ hận đến nghiến răng, càng ngày càng không ưa Ma tộc. Hiện tại nhân ma lưỡng tộc hay vẫn là không đội trời chung kẻ thù, Tư Lăng nắm giữ một nửa Ma tộc huyết thống tin tức một khi bộc lộ ra đi, không phải trực tiếp nhượng người đem sự thù hận chuyển đến Tư Lăng trên người sao?

Âm Lư Nguyệt quả nhiên đánh ý kiến hay, vô cùng sẽ dòi đi cừ hận, nhượng Tư Lăng không cách nào cùng Hầu Thiên Các mọi người kết minh đối phó hân.

Hầu Thiên Các lấy làm kinh hãi, nhìn Tư Lăng này trông mặt không hề cảm xúc mặt, đột nhiên nói: "Này, người khác đều như vậy nói xấu người, người còn không cho điểm phản ứng sao?"

Tư Lăng kỳ quái liếc mắt nhìn hân, này người không phải hận hân hận muốn chết sao? Làm sao một loại vì hân bắt bình dùm giọng điệu. Tư Lăng trực tiếp cho hân một cái sau gáy, hảo chính lấy mà nhìn Âm Lư Nguyệt, một bộ lộn chết không sợ bóng nước sôi đáng đáp —— quả nhiên thích ăn đòn!

Hầu Thiên Các tức giận đến nghiến răng.

Vạn Lương cái này ngốc thiếu còn đần độn mà nói: "Tư đạo hữu, thật sự sao?" Bị Tư Lăng dùng cặp kia đẹp đẽ con mắt hoành một chút sau, lập tức không chỉ khí mà sửa lời nói: "Quả nhiên là đáng ghét Ma tộc, dĩ nhiên nói hươu nói vượn gây xích mích thị phi! Tư đạo hữu, chúng ta cùng tiến lên đánh chết hân!"

Nói, Vạn Lương thân vung tay lên, một đem linh kiếm ra hiện tại trước mặt, triều Âm Lư Nguyệt đâm tới.

Âm Lư Nguyệt bên người cái kia nắm màu vàng liềm đao tu sĩ tiến lên một bước, liềm đao vung dưới, hóa thành ngàn vạn kim quang, chặn lại rồi linh kiếm. Thế nhưng linh kiếm bên trong nhưng có khác càn khôn, đỉnh một tiếng, linh kiếm trên người biến ảo ra đầy trời ánh bạc, tứ tán ra, nhìn kỹ bên dưới, phát hiện những cái kia ánh bạc dĩ nhiên là ong độc vĩ châm, khó lòng phòng bị, làm cho Âm Lư Nguyệt đám người không ứng phó kịp.

Thời cơ vừa vặn, Liễu Tú hai tay áo một vũ, nhỏ như sợi tóc ngân châm ôm theo ác liệt tư thế triều kẻ địch đánh tới, này ngân châm đâm vào một cái Ma tộc người trên người, Liễu Tú lần thứ hai vung tay, này người nửa bên da thịt bị kéo xuống, máu thịt be bét.

Lại một lần nữa bắt đầu hỗn chiến.

Tư Lăng cùng Vạn Lương đều gia nhập chiến đấu, đối phó người của Ma tộc. Liễu Tú cùng Hầu Thiên Các đám người cũng chuyên tâm đối phó người của Ma tộc, Liễu Tú tuy rằng trong lòng cũng không thường chưa hề nghĩ tới sấn hỗn loạn đánh lên Tư Lăng, chẳng qua phía sau còn có cái Hóa Thần tu sĩ ở nhìn, Hóa Thần tu sĩ không tùy tiện ra tay là được quy tắc có hạn, thế nhưng như chọc tới trên người bọn họ, xả ra nhân quả, trực tiếp ra tay diệt người cũng không có gì.

Có Tư Lăng cùng Vạn Lương gia nhập, Âm Lư Nguyệt người ở bên cạnh tồn thất nặng nề, Âm Lư Nguyệt nhìn bị chém giết tâm phúc đại tướng, một đôi mắt hiện ra màu đỏ tươi, ánh mắt oán độc liên tục nhìn chăm chăm vào Tư Lăng, hận không thể đem hân rút hồn luyện phách, Tư Lăng chém xuống một kiếm, ngàn vạn nước thể giới phô mà đi, Âm Lư Nguyệt giẫm nước thể giới hướng về trên bay đi, hai tay ngưng tụ ma khí trở tay vung tới, nước thể giới bị bức lui.

Tư Lăng lại chém xuống một chiêu kiếm, nương theo nước thể giới còn có một tổ linh phù đánh giết tới, âm nguyệt lưu sai không kịp đề phòng dưới bị linh phù làm cho mặt mày xám xịt, trong lòng tức giận, phẫn mà phun ra một ngụm máu đến.

"Thiếu chủ, hôm nay không thích hợp chiến, đi!" Cháp màu vàng liềm đao đại tướng bên chống đối Liễu Tú kim may, bên đối với Âm Lư Nguyệt nói.

Âm Lư Nguyệt làm sao không biết nơi này, nguyên bản bọn họ cùng Liễu Tú một nhóm thực lực ngang hàng, nhưng là đột nhiên nhiều Tư Lăng cùng Vạn Lương hai tên Nguyên Anh tu sĩ, thêm vào Tư Hàn ở một bên áp trận, coi như hân không có ra tay, đã trở thành một loại kinh sợ, nhượng bọn hân bó tay bó chân, không thể phát huy ưu thế.

Âm Lư Nguyệt con mắt sắc càng ngày càng màu đỏ tươi, nhìn Tư Lăng một chút, cái nhục ngày hôm nay, ngày sau tuyệt đối lại muốn báo! Ở đại tướng mượn dùng không gian quyền trực xé rách không gian, vì hân tranh thủ thời gian thời, cấp tốc trốn vào không gian chạy trốn.

Lưu lại Ma tộc người ở mọi người vây công bên dưới, cũng tận tâm chém giết.

Sau khi chiến đấu kết thúc, lại muốn đổi mặt tình huống trước mắt, Liễu Tú mang theo thiên đông đưa thành cùng Hầu Thiên Các đứng ở Tur Lăng đám người trước mặt, Liễu Tú là Tur Hàn đã từng đối tượng hẹn hò, Hầu Thiên Các là nàng cháu trai mà lại vẫn cùng Tur Lăng có cừu oán đây, hiện nay đánh hay vẫn là không đánh.

Liễu Tú liếc nhìn Tur Hàn, vô cùng thức thời nói: "Hôm nay đa tạ Tur đạo hữu cùng Tur tiền bối giúp đỡ." Nàng nụ cười vui tươi, không chút nào lúc trước bị Tur Hàn trực tiếp đánh rơi trên đất chập vạt, cũng giống như không biết Âm Lư Nguyệt làm rõ Tur Lăng bán ma huyết thống thời khiếp sợ, tự nhiên đến phảng phất đổi mặt chính là nhiều năm không gặp bạn tốt.

Tur Lăng có lý do tin tưởng nữ nhân này tuyệt đối là cái tàn nhẫn nhân vật.

Vạn Lương tròn mắt ngoác mồm, lại một lần nữa bị nữ nhân trở mặt kỹ năng làm cho trong gió ngổn ngang, trong lòng bị phần không ngớt: Rõ ràng này Tiên tử dài đến như vậy đáng yêu, vì sao đáng sợ như vậy đâu? Lễ nào trên thế giới nữ nhân không phải hung tàn bấp thịt nữ chính là trong ngoài bắt nhất rắn rết nữ? Hẳn hay vẫn là đan tu đi, cũng không tiếp tục muốn tìm song tu đạo lữ rồi!

Tur Lăng mặt đơ mặt, không ứng kháng, cảm thấy cùng Liễu Tú không cái gì có thể nói, đối với Tur Hàn nói: "Đại ca, chúng ta đi thôi."

Hầu Thiên Các thấy bọn hắn phải đi, không nhịn được gọi nói: "Tur Lăng, ngươi chờ một chút!"

Chờ Tur Lăng quay đầu nhìn về phía hắn, Hầu Thiên Các nhìn gương mặt đó, trái tim lại không nghe sai khiến mà nhảy lên đến, khuôn mặt này tuy rằng hắn chỉ ngay mặt xem qua hai lần, thế nhưng sau lưng hắn về tranh bắt chước nhìn không ngừng một vạn lần, mỗi lần tí mĩ thời, đều cảm giác trái tim nhảy đến không quy luật, cũng càng ngày càng mà nhượng hắn muốn đem này người bắt được, j j một phen.

"Chuyện gì?"

Hầu Thiên Các nói: "Này Ma tộc thiếu chủ nhưng là thật sự? Ngươi thật sự có Ma tộc huyết thống?"

Tur Lăng nói: "Hắn nói thế nào ngươi liền làm sao tin tưởng? Ngươi cũng thật tốt lừa gạt, không trách sẽ bị bọn hắn vậy một cái bát, liền lập tức lo sợ." Vì vì gương cảm, liếc hắn một chút, sau đó xoay người theo chính mình Đại ca ly khai.

Hầu Thiên Các tức giận đến run.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 227: Lại vờ ngớ ngẩn

Bọn hắn ra đến địa phương, rõ ràng là ở giữa đại lục cùng Đông Châu chỗ giao giới, mười năm bị nhốt một góc, không tin tức lại về nhân thế khá là cảm khái.

Vạn Lương còn ở cảm khái trong, liền thấy Tur gia huynh đệ trải qua đang thương lượng muốn đi Quỷ Vực, đồng thời có đem hắn bỏ xuống ý tứ.

Đột nhiên loại này có chút không muốn tâm tình tính làm gì? Rõ ràng mười năm này đều bị này lưỡng con yêu thú buộc mỗi ngày cho chúng nó làm thịt nướng, hơn nữa còn cũng bị ghét bỏ, trong ngoại đều không phải người, rất khổ bức, theo lý thuyết, hiện tại ra đến rồi, hẳn là ai đi đường nấy, vì sao đột nhiên cảm thấy rất không muốn đâu?

Vạn Lương có chút xoắn xuýt, ánh mắt chuyển qua đón mặt trời Tur Lăng gương mặt đó, bỗng nhiên tỉnh ngộ, hắn là không nữ khuôn mặt này a, sau đó phồng phùng chỉ có thể quay về về tranh bắt chước xem mỹ nhân.

Tur Lăng cùng Tur Hàn nói rồi mấy câu nói sau, nhìn về phía Vạn Lương, hỏi: "Vạn đạo hữu, không biết đón lấy ngươi có tính toán gì?" Tuy rằng Vạn Lương mới vừa bắt đầu là bị hắn khuôn mặt này hấp dẫn đến, hơn nữa nhìn lên cũng là ngọc thiếu một cái, nhưng phẩm hạnh không sai, mà lại ở bước ngoặt sinh tử còn khả năng ra tay giúp đỡ, đúng là đáng giá kết giao hướng về. Là lấy muốn phân biệt thời, Tur Lăng cũng khách khí hỏi dò một tiếng.

Vạn Lương gãi gãi mặt, cười nói: "Cũng không biết Sưu Hồn son sự tình thế nào rồi, trước về Đông Châu điều tra dưới tin tức, sau đó về sư môn thôi."

Tur Lăng gật đầu, chấp tay nói: "Đã như vậy, non xanh còn đó lục nước thường lưu, chúng ta hôm nay liền ở đây sau khi từ biệt."

Vạn Lương không muốn nói: "Tur đạo hữu, ngày khác ngươi lại đi Đông Châu, có thể tới Thiên Cơ tông tìm ta, ta sẽ rượu ngon khoản chờ các

ngươi." Sau đó xoay tay đem một viên Truyền Âm phủ thả tới, thấy Tư Lăng đưa tay tiếp được, biết hẳn không có từ chối, trên mặt lộ ra nụ cười.

Vạn Lương tuy rằng thuần lương ngốc thiếu mất điểm, nhưng cũng có xem người ánh mắt, chỉ là hắn tu hành tới nay đều ở trong sự môn vượt qua, được sự môn bảo vệ, đều là không quá đồng ý dùng ác ý đến phỏng đoán lòng người, mới sẽ dễ dàng trên xứng nhận lừa gạt, may là tu vi đủ cao, lại sẽ thay đổi pháp bảo, mới không có bị người tùy tiện sát hại đoạt bảo. Mà lại nếu là giống Dương Huy như vậy đem hắn đã lừa gạt sau, hắn cũng sẽ nhớ ở trong lòng, cảnh nhớ giáo huấn, liền không tiếp tục đề ý này người. Từ khi hắn gặp phải Tư gia huynh đệ sau, tuy rằng Tư Hàn lạnh như băng không có một chút nào nhân khí, Tư Lăng thường xuyên đặt tại làm ra một bộ mặt đơ mặt trang lãnh điểm cao quý, nhưng hắn nhìn ra được này hai huynh đệ nhưng là rất có đạo đức nguyên tắc người, cùng bọn hắn cùng nhau, chỉ cần không nổi ác ý, ngược lại khả năng ở chung vui vẻ, đây mới là nhượng hắn lúc đó đang đối mặt Tà tu thời, đồng ý ra tay giúp đỡ Tư Lăng nguyên nhân.

Từ từ tu đồ, có mấy cái có thể giao nhau bằng hữu cũng không sai.

"Yên tâm, nếu là đi Đông Châu tự mình đi tìm ngươi, chẳng qua ngươi linh tửu cho dù tốt cũng không có ta tốt, đến lúc đó ta mời ngươi uống đi." Tư Lăng cười nói.

"Vậy ngươi hiện tại hay vẫn là nhiều đưa ta mấy đàn, coi như ly biệt lễ vật đi."

Sau khi nghe xong, Tư Lăng vô cùng hào phóng mà biểu tặng hắn một trăm đàn linh tửu, hắn bị phong ấn ở băng hồ mười năm, Tiểu Yêu Liên không dám ra đây chỉ có thể ở tại Hồng Liên không gian trong tu luyện trồng cây, nhân thời ngược lại nhường rất nhiều đàn linh tửu, vì lẽ đó Tư Lăng hiện tại dùng rượu tặng người vô cùng thoải mái hào phóng.

Vạn Lương hết sức kích động, hắn chẳng qua là tùy tiện nói một chút, không nghĩ tới mỹ nhân thật sự đưa hắn, quyết định, này một trăm đàn linh tửu hắn phải làm vật gia truyền, từng đời một truyền xuống.

Tư Lăng nghe được Vạn Lương không cẩn thận nói ra, chỉ có thể = O =! Quả nhiên là cái ngốc thiếu!

Cùng Vạn Lương phân biệt sau, Tư Lăng đem Phi Thiên thuyền tung, nhượng Tiểu Yêu Liên khống chế Phi Thiên thuyền hướng về quý tai phương hướng bay đi tìm Lâm Dương. Tuy rằng hiện tại không biết Lâm Dương tu vi thế nào rồi, chẳng qua Tư Lăng đã từng đã nói với hắn sẽ dẫn hắn đi Yêu giới lang bạt, tuy không biết hắn đến lúc đó sẽ đi hay không, hay là đi thông báo hắn một tiếng, cũng nên làm thuận tiện đi xem xem bạn cũ.

Lên Phi Thiên thuyền sau, Tư Lăng bị Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi đề lên cho chúng nó làm tốt ăn, Tư Hàn ngồi ở bên cạnh lấy ra Truyền Âm phủ cùng sự môn liên lạc, Tư Lăng chính ở ướp muối nghỉ một lúc muốn nướng thịt thời, đột nhiên nghe được Truyền Âm phủ truyền đến gầm lên giận dữ:

"Cái gì? Ngươi tiểu tử thói này chính mình phá tan phong ấn tiến giai Hóa Thần? Ngươi, ngươi, ngươi, ngươi... Ngươi muốn chết sao?!!"

Tư Hàn vẻ mặt bất biến, âm u mà nói: "Ta không muốn chết!"

"..."

Tư Lăng cúi đầu nín cười, không cần đoán cũng biết người bên kia bị nín muốn chết về mặt.

Sau đó, Truyền Âm phủ bên kia Thanh Ngọc Thần quân mở rất phiền phức mà hỏi dò Tư Hàn tiến giai Hóa Thần chi tiết nhỏ quá trình, Tư Hàn cũng vô cùng có kiên nhẫn trả lời. Thanh Ngọc Thần quân là biết Tư Hàn trong cơ thể cái kia áp chế hắn tu vi phong ấn là Thiên Tông phái vài vị Nguyên Anh tu sĩ đồng thời liên thủ bày xuống, sau đó hắn tiến giai Hóa Thần sau, lại đang này cơ sở càng thêm một lớp cấm chế, theo lý thuyết trừ phi có Hóa Thần tu sĩ vì Tư Hàn quyết trừ phong ấn, không phải vậy này phong ấn khả năng áp chế hắn tu vi một trăm năm, nhưng là ngăn ngăn ba mươi năm liền phá tan, nhượng Thanh Ngọc Thần quân trong lòng có chút lo lắng, không khỏi hỏi đến cẩn thận điểm.

Tư Lăng bên công tác bên kéo dài lỗ tai nghe, ánh mắt không khỏi chuyển qua Tư Hàn trên người, rõ ràng như vậy không có ai khi không có tâm tình nam tử, nhưng ngoài ý muốn ở ngoài mà ở cẩn thận nơi hiển hiện ra hắn sắc sảo.

Đúng vậy, sắc sảo.

Theo lý thuyết, thất tình lục dục đều thất người, hắn là khá là tự mình mà tùy hứng, bởi vì không có tâm tình khống chế cùng ràng buộc, thậm chí ngay cả đạo đức quy tắc chờ cũng không cách nào ràng buộc hắn, trong thiên hạ ngoại trừ chính hắn, e sợ không người nào có thể nhượng hắn cảm thấy hắn là phải làm sao. Nhưng là Tư Hàn biểu hiện đều là nhượng người giật nảy cả mình, hắn vẫn là có chính mình một bộ làm việc chuẩn tắc, đồng thời không chút nào sai mà chấp hành đến cùng. Hắn cũng biết Thanh Ngọc Thần quân quan tâm, vì lẽ đó mỗi lần bị lôi nhai thời, hắn sẽ rất có kiên nhẫn nghe hắn lôi nhai, Thanh Ngọc Thần quân cùng hắn phân tích lợi hại quan hệ thời, hắn cũng khả năng nghe lọt, đồng thời làm ra quyết định, ngoại trừ nhìn lạnh như băng không giống người ngoại, căn bản không có cái khác khác biệt.

Tư Lăng nhớ tới Tư Hàn khi đó nhượng hắn xem trí nhớ của hắn mảnh vỡ thời, e sợ cũng biết hắn khi biết hai người không có liên hệ máu mủ không biết làm sao đối mặt, mới sẽ ra hạ sách này. Liền ký ức đều đồng ý cùng với phân hưởng, còn có cái gì không giống đâu?

Hay vẫn là huynh đệ thôi!

Chờ Thanh Ngọc Thần quân hiểu rõ quyết Tư Hàn tiến giai quá trình sau, người bên kia trầm mặc hồi lâu, phỏng chừng ở suy tính lợi hại thôi. Tư Hàn không nhượng hắn vắng lặng quá lâu, tiếp theo lại báo cáo mười năm trước nhiệm vụ của hắn, nhiệm vụ xem như là thất bại, này ba mươi tên đệ tử toàn bộ chết ở Bách Vọng trấn trong.

"Lần này vì sự trải qua biết, này Tà tu động phủ đã bị Đông Châu mấy vị Hóa Thần tu sĩ liên thủ tạm thời phong ấn, chờ thời cơ thành thực sau, phỏng chừng Đông Châu sẽ triệu tập Thương Vũ giới Hóa Thần tu sĩ cùng đi đối phó Tà Ma Tử, đến lúc đó... Ta sẽ thông báo cho ngươi." Tư Hàn vừa đã tiến giai Hóa Thần, không thể thiếu muốn thừa gánh trách nhiệm.

"Ta biết rồi."

Tư Lăng cau mày, xem ra này tự xưng Tà Ma Tử Tà tu vô cùng phiền phức, không đúng vậy sẽ không để cho Thương Vũ giới Hóa Thần tu sĩ đồng thời liên thủ trừ chỉ, mỗi khi việc quan hệ Thương Vũ giới tồn vong thời, những cái kia Hóa Thần lão quái mới phải xuất hiện, thời điểm khác loại này tu sĩ cấp cao căn bản khó gặp.

Như vậy quá một tháng, Tư Lăng cùng đã về đến Thiên Cơ tông Vạn Lương dùng Truyền Âm phủ liên hệ, từ Vạn Lương nào biết Tà Ma Tử lai lịch. Nghe nói Tà Ma Tử là một vạn năm trước liền tồn tại Tà tu, lúc đó nhưng là đại danh鼎鼎鼎鼎 tồn tại, vạn năm trước Tà Ma Tử nguyên bản là Trung Ương đại lục danh môn đại phái đệ tử, sau đó nhân một ít chuyện rơi vào tà đạo, vì tăng cao tu vi, tàn nhẫn mà sẵn giết trăm vạn tu sĩ đem huyết tể, gây nên Thương Vũ giới mỗi cái môn phái sự chú ý. Sau đó Thương Vũ giới các môn phái dồn dập điều động, muốn đem theo chém giết, ai biết Tà Ma Tử hết sức giao hoạt, sắp chết một khắc đó, bỏ xuống thân thể, nguyên thần chạy ra ngoài, mà lại không biết ẩn ẩn thân nơi nào, không còn có người có thể tìm tới hắn.

Hiện tại vạn năm qua đi, không nghĩ tới Tà Ma Tử sẽ tái hiện Thương Vũ giới, mà lại cũng không ai biết nguyên lai hắn sẽ trốn ở Đông Châu Suru Hồn sơn trong. Từ mỗi cái trong môn phái bảo lưu ngọc giản có thể chiêm được biết năm đó Tà Ma Tử tàn nhẫn làm ác, đương nhiên sẽ không cho phép hắn tái tạo * lần thứ hai tàn sát Thương Vũ giới, chỉ là Tà Ma Tử trốn ở Suru Hồn sơn trong trong động phủ, hơn nữa này nơi động phủ thật là quái lạ, kinh tra xét hóa ra là thời kỳ viễn cổ một vị đại năng lưu lại động phủ, ngoại trừ Tà Ma Tử bản thân, cái khác người không có cách nào mở ra. Chỉ cần Tà Ma Tử ngóc ở trong động phủ, liền Hóa Thần tu sĩ cũng không cách nào tấn công vào đi, chỉ có thể trở mặt mà nhìn hắn ở động phủ trong tích trữ sức mạnh.

Sau đó Đông Châu Vạn Kiếm Tông Hóa Thần Trưởng lão tự mình đi xin mời Nam Hải Ân Thế đảo trận pháp đại sư Ân Khiếu đi vào kiểm tra. Ân Khiếu ở động phủ trước thời diễn một năm, mới phát hiện động này trong phủ bố trí siêu cừu phẩm lợi hại trận pháp, hắn hiện tại chỉ là cừu phẩm trận pháp đại sư, lấy thực lực của hắn còn không thể phá giải, chỉ có thể cho hắn thời gian thời diễn, nhìn có thể hay không phá trận này.

Vì lẽ đó, đương Ân Khiếu phá này siêu cừu phẩm trận pháp thời, chính là hành động thời gian.

Hiểu rõ quá trình, Tư Lăng mất liếc Tư Hàn, bắt giác có chút bận tâm.

Tuy rằng lo lắng, chẳng qua điều này cũng đến chờ Ân Khiếu phá này động phủ trận pháp sau, vì lẽ đó Tư Lăng trước tiên đem việc này thả xuống, chờ sắp tới Ô Tiên trấn thời, lấy ra Truyền Âm phủ cùng Lâm Dương liên hệ.

"Lâm Dương, ngươi ở đâu."

Bên kia trầm mặc một hồi, mới dùng một loại nhàn nại thanh âm nói: "Ô Tiên trấn."

Tư Lăng dùng rất kinh ngạc giọng điệu nói: "Như thế khéo? Chúng ta cũng sắp tới Ô Tiên trấn."

"... Bởi vì ta mới từ Thiên Tông phái về đến Ô Tiên trấn." Bên kia âm thanh càng nhàn nại.

Tư Lăng không hiểu ra sao, "Hào hảo mà ngươi đi Thiên Tông phái làm cái gì?"

"..."

Lâm Dương nắm bắt Truyền Âm phủ, gương mặt tuấn tú có chút vặn vẹo, thờ dốc rất lâu sau mới nhịn xuống này sợi uất ức cảm, thế nhưng trong lòng hay vẫn là rất muốn mắng cha thùng sao làm?

Quả nhiên bất luận quá bao lâu, người kia vẫn là ngu ngốc đến thích ăn đòn!

Tư Lăng bọn hắn ở Ô Tiên trấn cách đó không xa rơi xuống Phi Thiên thuyền, đem Phi Thiên thuyền thu hồi sau, liền tiến vào Ô Tiên trấn.

Ô Tiên trấn vẫn như cũ như ba mươi năm trước bọn hắn đến lúc đó phồn hoa, ba mươi năm thời gian ở dài đằng đặc Tu Tiên giới mà nói thực sự là quá ngắn ngủi, ngắn đến không đủ để nhượng một cái phồn hoa trấn nhỏ phát sinh biến hóa gì đó.

Vừa đến trấn nhỏ, Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi đều kích động, hai con triệu Tư Lăng gào gào lủi lo mà kêu, kinh Tiểu Yêu Liên phiên dịch, là nhượng Tư Lăng cho chúng nó linh thạch, chúng nó ngày hôm nay muốn đi ăn no nê.

Tư Lăng: "... Chúng nó lại muốn đi vờ ngơ ngẩn thùng sao làm?"

Tư Lăng dường như vừa lên về, đem một món linh thạch phóng tới tiểu trọng vĩ, sau đó đem tiểu hầu bao treo ở Tiểu Khôi trên cổ, liền thấy Trọng Thiên nhảy đến trên lưng nó, hai con ngọc yêu vui sướng triệu cái kia ăn vặt phổ chạy đi.

Ba mươi năm sau, mọi người lại một lần nữa nhìn thấy lại xấu lại quần đại phi điều đứng ở nướng gà cảnh sạp hàng trước, một viên một viên mà ngậm linh thạch trả tiền tình cảnh, cảm giác... Thật vi diệu a.

Tư Lăng xoay người lần nữa coi như không quen biết chúng nó, rất nhanh liền ở trong đám người nhìn thấy đen đuôi Quỷ tu, bắt chuyện hắn lại đây.

Chờ Lâm Dương đi gần rồi, Tư Lăng nhìn lướt qua, khen: "Không nghĩ tới người thật sự Kết Đan, hơn nữa còn vọt tới Kim Đan trung kỳ, không tới không tới, có tiền đồ."

Lần thứ hai nhìn thấy này trương mỹ đến cực kỳ bị thắm mặt, Lâm Dương trong lòng cũng có chút kích động hoài niệm, trên mặt lại hết sức rụt rè nói: "Này đều nhiều hơn thiết thời tiền bối ngày đó cổ vũ." Như không có người nào đó lời kia mang cho hắn áp lực, Lâm Dương cảm giác mình có thể sẽ không như vậy bị phần, sau đó hóa bị phần vì nỗ lực, một lần phá tan Trúc Cơ hậu kỳ hàng rào, trực tiếp Kết Đan.

"Không cần khách khí, chúng ta đều như vậy chín rồi." Tư Lăng cười híp mắt nói.

Lâm Dương: = __=! Quả nhiên cùng gốc thiếu nói chuyện một môi quá đây.

Không tiếp tục để ý Tư Lăng, Lâm Dương cung kính mà bái kiến Tư Hàn, phát hiện trên người hắn như ẩn như hiện Hóa Thần tu sĩ khí tức, Lâm Dương bị Tư Lăng làm cho mặt đơ mặt lộ ra kinh hi, chính mình quả nhiên ôm đúng rồi thô to chân, đây mới là hắn lúc trước quyết định vô cùng kiên quyết theo sát theo Tư gia huynh đệ nguyên nhân, còn có cái gì so với một cái Hóa Thần tu sĩ cao cấp hơn tồn tại?

Hóa Thần tu sĩ tuy rằng mặc kệ tu sĩ cấp thấp trong lúc đó xung đột, thế nhưng nếu là dựa vào Hóa Thần tu sĩ tu sĩ cấp thấp tìm kiếm che chở thời, Hóa Thần tu sĩ hay vẫn là sẽ xuất thủ giúp đỡ, cái này cũng là một loại nhân quả. Lâm Dương ở Tư Hàn vẫn chưa tiến giai Hóa Thần thời hãy cùng theo này hai huynh đệ, hắn cũng coi như là dựa vào Tư Hàn tu sĩ cấp thấp. Có Tư Hàn này ngọn núi lớn trấn, đây là một loại kinh sợ, cất bước Thương Vũ đại lục, phiền phức sẽ ít đi rất nhiều, cũng an toàn rất nhiều.

Nghĩ xong, Lâm Dương cho Tiểu Lăng Tử một cái mỉm cười, như không có Tư Lăng cái này mang vào, hắn còn không cách nào ôm như vậy thô to chân, vì lẽ đó mặc dù hắn gốc thiếu mất điểm, hay vẫn là đáng giá tôn kính.

"Đúng rồi, người đi Thiên Tông phải làm cái gì?" Tư Lăng ở chờ đợi hai con yêu ăn uống no đủ trở về trong lúc, tè nhật cùng Lâm Dương tán gẫu.

Lâm Dương hảo tâm tình lại nhân lời này mà biến mất rồi, học Tư Lăng mặt đơ mặt, nói rằng: "Ta Kết Đan sau, cảm thấy lại tu luyện cũng không chỗ nào tiến thêm, liền quyết định ra ngoài đi một chút rèn luyện. Hơn nữa hồi lâu không liên hệ tiền bối, sau đó phát hiện Truyền Âm phù không cách nào đưa tin, liền đi Thiên Tông phải nhìn, hỏi Thiên Tông phải nhân tài biết, các người ở mười năm trước Suru Hồn sơn mất đi tin tức. Ta vốn định quá đoạn tháng ngày cũng đi Suru Hồn sơn nhìn, không nghĩ tới vừa tới Ô Tiên trấn phải đến tiền bối tin tức."

Tư Lăng vỗ vỗ bờ vai của hắn, cười nói: "Người hữu tâm, yên tâm đi, sẽ không bỏ xuống người, lần trước không phải nói, chờ người Kết Đan, chúng ta cùng đi Yêu giới sao? Ai, ta cũng không miễn cưỡng người, người nếu là muốn đi liền cùng đi thôi."

Lâm Dương đối với hắn thần kinh đại cái đã sớm không ôm hi vọng, gật đầu nói: "Tự nhiên là đi, hơn nữa Yêu giới trong có rất nhiều hữu dụng yêu thực, ta cũng muốn đi thu phục một ít."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 218: Ăn no rồi

Lâm Dương là biết gốc biết rễ Quý tu, hơn nữa hắn vô cùng thông minh, hiểu được thế nào đối phó chính mình là tốt nhất, kiên trì chính mình điểm mấu chốt, cái này cũng là Tư Lăng lúc trước đồng ý thu hồi thần thức không lại khống chế hắn nguyên nhân. Hơn nữa có hắn ở, còn có thể chia sẻ một ít áp lực, vì lẽ đó Lâm Dương đáp ứng cùng bọn hắn cùng đi Yêu giới sau, Tư Lăng hết sức hài lòng.

Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi đem Ô Tiên trấn cái kia dài đến vạn mét mỹ thực giữa đường đồ ăn đều quét một lần, đem Tư Lăng cho chúng nó linh thạch đều bỏ ra sạch sành sanh, hơn nữa chúng nó còn hiểu đến ăn không hết lượn tới đi dạo lý, Tiểu Khôi trên cổ mang theo cái kia hầu bao hình thức trong bao trữ vật đều là chúng nó đóng gói đồ ăn.

Hai con yêu lần thứ hai nổi danh.

Trọng Thiên chúng nó lúc trở lại, Tư Lăng phát hiện hai con yêu phía sau nhiều một chuỗi người theo dõi. Tư Lăng chỉ là nhàn nhạt nhìn lướt qua, cũng không để ý tới, bắt chuyện trên hai con yêu, cùng Tư Hàn Lâm Dương đám người ly khai Ô Tiên trấn.

Cho tới những cái kia bị hai con yêu hấp dẫn đến người theo dõi, ở phát hiện Tư Hàn trên người như ẩn như hiện Hóa Thần tu sĩ khí tức thời, đều rất có tự mình biết mình mà bỏ đi tham lam ý nghĩ, cùng Hóa Thần tu sĩ cướp yêu thú, quả thực là không muốn sống rồi!

Ly khai Ô Tiên trấn không xa, Tư Lăng tung Phi Thiên thuyền, mọi người lên Phi Thiên thuyền.

Phủ vừa về tới Phi Thiên thuyền, Tiểu Yêu Liên cùng Tiểu Bạch Hồ đều lần ra đến, Tiểu Khôi ngậm này túi trữ vật, đem bên trong đóng gói đồ vật lấy ra cùng Tiểu Bạch Hồ đồng thời phân hưởng, người lâu lo một tý, ta ô ô hai tiếng, rõ ràng hai con thể tích lớn tiểu một trời một vực, nhưng xem ra lại như là hai đứa hão như thế, lần thành một đoàn.

Lâm Dương liếc nhìn, cảm giác con mắt đều muốn mù.

Yêu giới ở vào cực nam nơi, lối vào ở Trần Nam quan, vì phòng ngừa Yêu giới chi yêu thú chạy đến Nhân giới họa loạn, quanh năm có tu sĩ đóng tại chỗ ấy, ra vào cũng không dễ dàng. Đương nhiên, đây chỉ là ở bề ngoài, ngầm vẫn là có thể hợp tội thao tác, cũng không khó khăn.

Tư Lăng chính đang suy nghĩ đến lúc đó phải cho Trần Nam quan đóng giữ tu sĩ đưa cái gì lễ hồi lộ thời, đột nhiên cảm giác được không gian rung động, phút chốc đứng dậy chạy vội đi ra ngoài, trùng hợp xem đến đại sảnh trong mới từ vết nứt không gian đi ra Tư Hàn.

Tư Lăng: = O =! Thùng sao quên Đại ca đã trở thành Hóa Thân tu sĩ, có thể tự do mà lui tới những nơi khác cơ chứ?

Tuy rằng não loạn cái chuyện cười lớn, nhưng Tư Lăng nhìn thấy đồng dạng kinh cảm thấy không gian rung động chạy đến Lâm Dương thời, phát hiện có người bồi tiếp chính mình mất mặt, nhất thời cảm thấy vui mừng.

"Đại ca, người đi đâu?"

Tư Hàn sắc mặt chưa biến hoá, tựa hồ cũng không biết hai người vì sao đột nhiên từ Tu Luyện thất chạy đến như thế, Tư Hàn hồi đáp: "Về Thiên Tông phái, đang chuẩn bị đi Tư gia."

Nghe được là về Tư gia, Tư Lăng đều thiếu một chút quên nơi này, bất giác mồ hôi dưới, suy nghĩ một chút, nói rằng: "Đại ca, ta cùng đi với người đi."

Tư Hàn nhìn hần, hần tất nhiên là từ ký ức mảnh vỡ trong nhìn thấy Tư Lăng năm đó bị trục xuất Tư gia tình cảnh, tự nhiên này cũng không trách Tư gia, nguyên nhân là "Tư Lăng" vì một người phụ nữ hồng rồi Tư gia lợi ích bắt đầu, sau đó bởi vì Nguyệt Thiên Dạ muốn cứu bị giam cầm vào cấm địa trong Tư Lăng thả ra con yêu thú kia nhượng Tư gia tổn thất nặng nề, mới sẽ làm ra như vậy xử lý.

Chẳng qua theo Tư Lăng, tuy rằng Tư gia lúc đó đem hần trục xuất thời, là có chút công danh lợi lộc chi tâm —— cảm thấy hần đã là người bình thường một cái, lại làm như vậy nhiều tổn hại Tư gia lợi ích sự tình, cũng không quá mức —— bất quá khi đó đúng là tốt nhất xử trí phương thức, nói muốn lòng mạng oán hận công thành danh toại sau trở lại trả thù cái gì, cũng thật là không thể. Đương nhiên, bởi vì có Tư Hàn cái này tiền đồ vô hạn huynh trưởng ở, Tư Lăng lúc đó mặc dù chán nản như vậy, Tư gia cũng không có làm nhục Tư Lăng may, chỉ nhượng hần ly khai, cũng thật là quá cho tình cảm. Nếu như như vậy còn muốn đi oán hận Tư gia, Tư Lăng cảm thấy... Chính mình còn giống như không có hẹp hòi như thế ích kỷ, nếu như là Nguyệt Thiên Dạ, chuyện như vậy nằng nằng là làm được ra đến, cho rằng Tư gia đều phụ lòng Tư Lăng.

Tư Hàn nhìn hần một lúc, nhàn nhạt gật đầu.

Tư Lăng dẫn dò Tiểu Yêu Liên, Tiểu Khôi cùng Lâm Dương giữ nhà —— Phi Thiên thuyền, liền muốn cùng Tư Hàn cùng rời đi, ai biết Trọng Thiên đột nhiên nhảy lại đây, chăm chú bái Tư Lăng không tha.

"Người cũng muốn đi?" Tư Lăng kinh ngạc hỏi, phát hiện trên người nó mao đều lộ ra một loại hưng phấn mùi vị, từng chiếc dựng thẳng lên.

Trọng Thiên gào gừ một tiếng, gật đầu, ngòai xồm Tư Lăng trên bả vai.

Tư Lăng liếc nó một chút, nói: "Không cho phép quấy rối làm chuyện xấu, Tư gia nhưng là Đại ca trưởng thành nơi, người có thể đừng muốn cân nhắc rõ ràng." Tuy rằng không nói đối với Trọng Thiên hiểu rõ khả năng ở nó quyết cái rắc rối cũng biết nó muốn thả cái gì rắc, nhưng đối với nó tâm tình vẫn có thể cảm giác được.

Trọng Thiên dựng thẳng lên mao nhất thời yêm, nó còn thật không dám nhạ Tư Hàn... Xoay người, đem cái mông quay về Tư Lăng, Trọng Thiên trực tiếp giả chết: Không quấy rối, không bằng chết.

Tư Hàn vung tay, không gian xuất hiện một vết nứt, Tư Lăng bận bịu cùng sau lưng Tư Hàn nhảy vào vết nứt không gian.

Vết nứt không gian một bên khác, là Chiêu An thành Tư gia trước đại môn.

Tư gia thủ vệ đệ tử phát hiện trước cửa từ vết nứt không gian trong đi ra hai người, đầu tiên là cả kinh, chờ nhìn rõ ràng đằng trước người khuôn mặt thời, nhất thời kích động đến nói không ra lời, mau tới trước quỳ lạy. Thủ vệ đệ tử tuy rằng chỉ là Luyện Khí kỳ, mà lại còn là một thanh niên, thế nhưng Tư Hàn chân dung đặt tại Tư gia tôn thất trong, phạm thời Tư gia đệ tử đều đi qua xem qua, tự nhiên nhận ra này vị Tư gia thiên tài siêu cấp nhân vật.

Tư Hàn hồ hững lướt qua cửa thị vệ, mang theo Tư Lăng đi vào Tư gia cửa lớn.

Tình cảnh này đồng dạng bị Chiêu An thành trong những gia tộc khác người nhìn thấy, trong lòng mơ hồ cả kinh, rất nhanh lại đột ngột sinh ra vẻ hâm mộ, lại so sánh chính mình đệ tử, các loại ước ao ghen tị không đề cập tới. Đặc biệt Nguyệt gia, nhớ tới trăm năm trước Nguyệt Thiên Dạ trốn tránh cùng bởi vì nằng nằng làm hại Nguyệt gia kém một chút cùng Tư gia thành kẻ thù sự tình, trong lòng tối nghĩa cực kỳ. Bồi dưỡng được một tên đệ tử ưu tú không dễ dàng, nhưng là nếu là tên này đệ tử ưu tú là kẻ gây họa, không chỉ có không thể là gia tộc mang đến chỗ tốt, ngược lại sẽ hại gia tộc, vậy thì coi là chuyện khác.

Tuy rằng Nguyệt Thiên Dạ gần đây trăm năm đến ở Thương Vũ giới trong danh tiếng tước lên, Nguyệt gia cũng thường nghe nói nàng các loại tin tức, đại thể là lại chọc môn phái nào hoặc là bên người lại nhiều cái nào ưu tú nam tu cùng ai kết làm thù hận, nhưng là cũng thật là sinh không ra tí tẹo cùng nàng làm thân tâm tư, còn muốn lo lắng bởi vì nàng cho Nguyệt gia mang đến tai nạn. May là Nguyệt Thiên Dạ cũng giống như quên Nguyệt gia như thế, này trăm năm đến, chưa từng có về quá Nguyệt gia.

Cho tới đồng dạng sẽ kéo cừu hận Tư Lăng, tuy là ra tự Tư gia, thế nhưng nghe nói là bị trục xuất ra Tư gia, hơn nữa Tư gia còn có cái Tư Hàn ở trấn, đảo không người nào dám đến Tư gia gây phiền phức. Tu tiên giả tuy rằng có khó chịu liền diệt người cả nhà phương thức làm việc, nhưng là Tư gia có Thiên Tông phái che chở, thêm vào Tư Hàn ở Tư gia bày cái hộ tộc đại trận, nếu là có ai dám đến gây phiền phức, Tư gia cũng đủ để chống được cứu viện đến.

Nghe nói Tư Hàn trở lại, Tư gia Tộc trưởng cùng những cái kia bề quan trọng hết thấy Trưởng lão đều ra đến rồi, chẳng qua cao hứng khuôn mặt tươi cười chỉ duy trì ở Tư Lăng lộ mặt thời điểm.

Mỹ lệ đồ vật tuy rằng rất được người ta yêu thích, nhưng là cũng đồng dạng có nhượng người lúng túng thời điểm.

Tư Lăng nhìn ra được Tư gia tộc nhân đối mặt chính mình lúng túng, đặc biệt hấn hiện tại là tu sĩ cấp cao, Tư gia cao nhất tu vi cũng chỉ là Kim đan sơ kỳ, cũng thật là đối phó không lên, trong lòng lại nghĩ tới trước đây đem hấn trục xuất ra Tư gia thời, không khỏi có chút lúng túng, trong lúc nhất thời không biết làm sao đối mặt.

"Đại ca, ta nghĩ đi xem xem người trước đây nơi ở." Tư Lăng đột nhiên quay đầu nhìn về phía Tộc trưởng, hỏi: "Ta Đại ca sân còn bảo lưu sao?"

Tư gia Tộc trưởng bận bịu gật đầu không ngừng, "Tự nhiên là bảo lưu."

Tư Lăng bụng mặt đơ mặt, quả thực lãnh diễm cao quý —— mặc dù hấn đối với Tư gia không oán hận, nhưng là loại này mặt đơ mặt hay vẫn là cho Tư gia một ít tiểu bối hấn rất xem thường Tư gia cảm giác, chỉ là khiếp sợ hấn tu vi không dám lên tiếng, chỉ có thể giấu ở trong lòng.

Tư Lăng tay áo loáng một cái, phút chốc ly khai chỗ cũ, hướng về này nơi nở đầy lê hoa sân bước đi.

Chỗ này sân như trước cùng ở ký ức mảnh vỡ trong nhìn thấy như thế, mãn viện lê hoa như tuyết, từ xa nhìn lại, hình như rơi xuống đầy trời hoa tuyết như thế. Đây là Tư Hàn cha mẹ ruột đã từng ở lại sân, sau đó hai người lần lượt qua đời sau, Tư Hàn liền độc ở nơi này. Liễu Hàn Nhi yêu thích lê hoa, vì lẽ đó theo phu liên vì nàng loại một viện cây lê. Tư Hàn bởi vì mẫu thân quan hệ, nhượng này mãn viện cây lê bảo lưu lại đến, trong sân bởi vì bày một cái Thương Xuân trận, lê hoa khả năng năm bốn mùa thường mở.

Tư Lăng ở trong sân tùy tiện lưu đạt, bay múa đầy trời lê hoa tựa như nằm mộng, lượn lờ ở bên cạnh hấn, tạo nên một loại không chân thực mộng ảo vẻ đẹp, đầu độc lòng người.

Thủ viện đệ tử xem ở lại: sững sờ, cho rằng tiên nhân hạ phạm đến, một sát na kia, nhượng hấn cảm thấy thế giới không có so với này càng mỹ lệ hơn tồn tại. Bất quá khi nhìn thấy này mỹ lệ vô cùng tiên nhân đột nhiên bị một con yêu thú trực tiếp đá bay kề sát tới cây lê trên, thủ viện đệ tử nhất thời một mặt quần tướng, cái gì bầu không khí đều mặc có.

Tư Lăng một hạ mà lên, nắm lên nắm đấm liền đánh đã qua, cùng Trọng Thiên hồ náo lên, vừa đánh vừa chửi nói: "Người muốn chết đừng lôi kéo ta!"

Trọng Thiên cũng không muốn chết, vì lẽ đó nó mới sẽ bức Tư Lăng đi chết.

Hai con đánh cho đầy trời lê hoa bay nhảy không ngớt, mãi đến tận Tư Hàn đến, còn ở trật đánh thành một đoàn, không thể không đem hai con tách ra.

Tư Lăng một con mắt đen, nửa bên mặt sưng lên, thực sự là không có một chút nào vẻ đẹp. Chẳng qua Trọng Thiên một chân có chút bả, xem ra Tư Lăng Kết Anh sau, sức chiến đấu thẳng không ngừng một viên tinh, còn có thể đem Trọng Thiên cho làm bị thương, nhượng Tư Lăng đặc biệt có cảm giác thành công, coi như lúc này đây một tấm đầu heo mặt, hay vẫn là cười đến vui vẻ.

Tư Lăng vừa dùng linh lực chữa trị đầu heo mặt, bên hướng về Tư Hàn cáo trạng, "Đại ca, Trọng Thiên muốn đi Tư gia cầm địa, chẳng qua cầm địa có đại trận, Trọng Thiên không vào được." Vì lẽ đó này liền ép hấn đi xông Tư gia cầm địa.

Trọng Thiên cũng ở liêm bị Tư Lăng ninh thương chân, bên nhìn Tư Hàn. Tiểu Lăng Tử quá vô dụng, chết cũng không chịu dẫn nó đi cầm địa, chỉ có thể dựa vào Tư Hàn.

Tư Lăng ở một cái thích hợp thời cơ hướng về Tư Hàn giao phó cho Trọng Thiên lai lịch, hai huynh đệ đều rõ ràng Trọng Thiên muốn đi Tư gia cầm địa phòng chừng có khác mục đích. Tư Hàn xem kỹ Trọng Thiên một lúc, nhân tiện nói: "Ta dẫn người đi."

Tư Hàn hiện tại là Hóa Thần tu sĩ, đứng ở Thương Vũ giới cao nhất tồn tại, hấn muốn tiến vào Tư gia cầm địa Tư gia cũng sẽ không phản đối, còn rất cung kính mà mở ra đại trận nhượng hấn đi vào. Còn Tư Lăng, nếu bị trục xuất ra Tư gia, mà lại còn không là Tư gia huyết mạch, da mặt không đủ hậu, không có đi theo cầm địa, ngoan ngoãn ở tại trồng mãn cây lê trong sân chờ bọn hấn trở về.

Tư Hàn mang theo Trọng Thiên tiến vào Tư gia cầm địa, sau ba ngày mới ra đến, lúc đi ra, Tư Lăng không nhìn thấy Trọng Thiên, mãi đến tận Tư Hàn vùng vự, Tư Lăng tiếp được từ ông tay trong quăng đến đồ vật, mới phát hiện hóa ra là rơi vào ngũ say bị Tư Hàn chứa ở trong tay áo mang ra đến rồi.

"Đại ca, Trọng Thiên làm sao?"

Tư Hàn trầm mặc vài giây, nói: "Ăn no rồi!"

Tư Lăng: = O =!

Tư Lăng lần này trở lại, cho Tư gia lưu lại một bút khá dồi dào tu luyện vật tư, trong đó còn có rất nhiều là ra từ Tiểu Yêu Liên Hồng Liên không gian trong thu hoạch, Tư Lăng còn tình bạn biếu tặng một ngàn đàn linh tửu, nhưng thu được lễ vật Tư gia Tộc trưởng nhìn Tư Lăng này trương đầu độc lòng người mặt, trong lúc nhất thời nói không ra lời, cũng vì lòng dạ của hắn khí độ mà thuyết phục.

Tư Lăng: = __ =! Cảm thấy đến Tộc trưởng xem ánh mắt của hắn thật kỳ quái...

Ly khai Tư gia sau, bọn hắn về đến Phi Thiên thuyền, Tư Lăng vô cùng không khách khí đem roi vào trạng thái ngủ say Trọng Thiên ném đến một gian Tu Luyện thất trong, sau đó ở chung quanh nó thả một chút Sát Thú yêu đan, nhưng nó đi hấp thu yêu đan trong hồn lực.

Không lâu, bọn hắn đến Trần Nam quan khẩu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 219: Tiến vào Yêu giới

Trần Nam quan khẩu sát bên một thị trấn nhỏ, chẳng qua so với những nơi khác trấn nhỏ, nơi địa phương này không chỉ có nhân khí không đủ, hơn nữa kiến trúc vô cùng đơn giản, đều là dùng khối lớn tảng đá xây thành nhà, cao to là cao to, thế nhưng không có Tiên thành loại kia tinh xảo hoa lệ về đẹp, chỉ cung ở lại nghỉ ngơi.

Tiến vào trấn nhỏ sau, Tư Lăng bọn hắn liền thẳng đến trấn nhỏ này đóng cao nhất tảng đá nhà, bề ngoài là dùng khối lớn Hắc Nham thạch xây thành, thêm mấy phần uy nghiêm đáng sợ nguy nga khí. Nhân trấn nhỏ vị trí Trần Nam quan dưới, bình thường cực nhỏ sẽ có người tới nơi này, thủ vệ vài tên tu sĩ như thường ngày giống như chính nhằm chắn tụ tập cùng một chỗ tán gẫu nói giỡn, đột nhiên cảm giác có người đến thời, lười biếng ngẩng đầu nhìn tới, đột nhiên vừa nhìn, liền sững sờ.

Mặc một bộ màu xanh váy dài trường bào mỹ nhân cười khanh khách nói: "Các người chân quân có ở hay không?"

Tuy rằng mỹ nhân rất vẻ mặt ôn hòa, thế nhưng này tiết ra ngoài tu sĩ cấp cao khí tức thực sự là không đặc tội được, những này đầm đầu như thế tu sĩ nuốt nước miếng một cái, khó khăn dời tầm mắt, vội hỏi: "Ồ ờ, không biết tiên bối có gì phân phó..."

"Tự nhiên là có việc, phiền phức các người đi thông báo một tiếng."

Trần Nam quan lối vào, xưa nay là Trung Ương đại lục các môn phái thay phiên phái Nguyên Anh tu sĩ tới đây trấn thủ, năm mươi vòng tuổi một lần. Tư Lăng lần đầu tiên tới nơi đây, cũng không biết hiện tại trấn thủ Trần Nam quan tu sĩ là môn nào phái nào người, hắn không muốn sống sự tình, cũng không muốn theo liền cùng người kết oán, ngược lại chẳng qua là dùng nhiều điểm thời trẻ đi cái trình tự, liền theo quy củ đến đây đi.

Tu sĩ kia nghe nói như thế, lại cũng không kịp nhớ mỹ nhân cái gì, có chút khó khăn nói: "Xin lỗi tiên bối, chân quân đang lúc bế quan, không khách khí người."

"Bế quan?" Tư Lăng nụ cười trên mặt vừa thu lại, mặt không hề cảm xúc nói rằng: "Tuy nói ngày gần đây đến Trần Nam quan thái bình, có thể nào có trấn thủ nơi đây tu sĩ bế quan không để ý tới ngoại vật đạo lý? Nếu là có chuyện gì phát sinh, hắn bế quan không hiểu, không phải là trì hoãn sự tình?" Nghĩa chính từ nghiêm ngữ điệu xoay một cái, Tư Lăng lại hỏi: "Không biết hiện tại trấn thủ nơi đây chính là vị nào chân quân?"

Tu sĩ kia mà hỏi lạnh chảy ròng ròng, đối với hắn lúc trước chỉ trích không có cách nào trả lời. Kỳ thực bọn hắn gia chân quân tuy rằng bế quan, thế nhưng có lưu truyền tin tức ngọc giản, có chuyện gì có thể bóp nát ngọc giản đúng lúc thông báo hắn, đoạn sẽ không làm lỡ chính sự. Chỉ là ngày gần đây đến tựa hồ có rất nhiều tu sĩ đối với Yêu giới hình như cảm thấy rất hứng thú, thường đến yêu cầu này tiến vào Yêu giới, chân quân bị thiệt là phiền, đơn giản đối ngoại nói bế quan, không thêm để ý những cái kia yêu cầu mở ra Trần Nam quan người.

"Là Xích Dương tông Lãnh Thương chân quân."

"Tốt lắm, phiền phức các người đi thông báo một tiếng, Tư mỗ cầu kiến."

Thấy hắn thái độ cứng rắn, thủ vệ tu sĩ chính không biết như thế nào thời hảo thời, lại thấy thanh y mỹ nhân phía sau một cái mặc pháp bào màu trắng nam

từ tiến lên, tuy rằng lạnh đến mức không một chút nhân khí, nhưng đầu kia hắc ngân giao nhau phát ngân thực sự là quá kỳ lạ, cũng quá có mang tính tiêu chí biểu trưng, tâm can khẽ run, này người...

"Tiền bối xin chờ một chút, văn bối lập tức đi xin chỉ thị chân quân!"

Từ Lăng nháy mắt một cái, nhìn thấy hắc gia Đại ca hướng về trước vừa đứng, tu sĩ kia liền do cứng rắn đổi thành cung kính, nhất thời không lời nào để nói. Rõ ràng hắc gia Đại ca lúc này khí tức ảm đạm đi hết, xem ra tuy rằng sâu không lường được, nhưng nhưng căn bản không có bại lộ hắc Hóa Thần tu sĩ thân phận, làm sao tu sĩ kia thái độ thay đổi đến nhanh như vậy?

Tu sĩ khí tức có thể căn cứ bản thân ý nguyện dùng liễm chứa thuật tự liễm hóa không, tu sĩ như liễm khí tức sau, bình thường tu sĩ cấp thấp là không cách nào dò xét so với bọn hắc tu vi cao tu sĩ tu vi, nếu là phát hiện đối phương ở liễm khí tức sau, tu vi không thể nhìn thấu, như vậy không phải cao hơn chính mình giai, chính là dùng phương thức gì liễm khí tức nhưng người không cách nào dò xét.

"Đại ca thật 'nội hại' ~" Tiểu Yêu Liên trốn ở Từ Lăng trong tay áo găm linh quả, dưới sự kích động âm thanh liền hàm hồ.

Lâm Dương cụp mắt, xoay chuyển ánh mắt liền biết những này người tại sao lại đột nhiên thay đổi sơ trung, chỉ sợ là nhận ra Từ Hàn thân phận. Còn lúc trước sẽ cứng rắn, ai bảo Tiểu Lăng Từ gương mặt đó quá mức yêu nghiệt, đều hấp dẫn sự chú ý, mới nhưng những tu sĩ kia lo là Từ Hàn —— quả nhiên gương mặt đó quá khả năng hấp dẫn cừu hận đáng giá.

Một lúc sau, này đi vào thông báo tu sĩ cung kính mà đem bọn hắc đón vào.

Bọn hắc bị dẫn vào chính sảnh, nhận được tin tức Lãnh Thương nghiệp nhiên đã đợi ở nơi đó.

Lãnh Thương là cái bạch diện vi cần tu sĩ, bề ngoài xem ra lại như là cái thanh tú nhả nhận văn sĩ trung niên, nhưng coi cốt linh có gần một ngàn tuổi. Lãnh Thương nhận được thuộc hạ báo cáo, nghe nói đến cầu kiến người trong dĩ nhiên có gần trăm năm qua ở Thương Vũ giới trong danh tiếng chính thịnh Từ Hàn, liền ngồi không yên. Lãnh Thương biết người này tiền đồ không thể đo lường, hơn nữa sức chiến đấu phi phàm, nếu là hắc muốn xông vào, liền hắc cũng không ngăn được. Nhân vật như vậy, sao không cùng chi giao hảo? Là lấy cũng không có nhiều làm bộ làm tịch, trực tiếp biểu thị bằng lòng gặp thấy. Thế nhưng, này đột nhiên vừa nhìn, Lãnh Thương trong lòng giật mình, hắc dĩ nhiên nhìn không thấu Từ Hàn tu vi.

Lãnh Thương lúc này đã là Nguyên Anh hậu kỳ tu vi, có thể làm cho hắc nhìn không thấu tu vi ngoại trừ dùng pháp bảo gì ẩn giấu tu vi ngoại, này chính là Hóa Thần tu sĩ. Hắc tuy rằng chưa từng gặp Từ Hàn, nhưng nghe việc tích, cũng không phải cái yêu thích bắt cần người, cũng sẽ không cố ý ẩn giấu chính mình tu vi, như vậy —— người này đã tiến giai Hóa Thần!

Phân tích thanh điểm ấy, Lãnh Thương trong lòng giật mình kinh sợ. Lúc này mới thời gian bao lâu? Hơn bảy mươi năm trước người này ở Thông Thiên Tháp đăng trong tháp một lần thành danh Thương Vũ giới, nghe nói khi đó đã là Kim Đan hậu kỳ, sau đó rất nhanh liền Kết Anh, năm mươi năm trước nghe nói lại lấy sức lực một người phá Ma tộc mấy chục Nguyên Anh tu sĩ, giải cứu bị Ma tộc vây nhốt Thiên Tông phái, thế nhưng hiện tại mới quá thời gian bao lâu, dĩ nhiên đã tiến giai Hóa Thần? Này người tuyệt đối là quái vật!

Lãnh Thương trong lòng sóng to gió lớn, nhưng trên mặt nhưng cung kính nói: "Hóa ra là Từ tiền bối! Văn bối lúc trước bệ quan, cũng chưa biết Từ tiền bối đến, thất lễ chỗ xin mời thứ lỗi."

Từ Hàn nhàn nhạt nhìn hắc, nhàn nhạt đáp một tiếng.

Thấy hắc không phản bác, Lãnh Thương xác định ý nghĩ trong lòng, không khỏi một trận ước ao ghen tị, các loại tư vị khôn kể, trong lòng không khỏi cảm khái quả nhiên nhất son so với nhất son cao, đương bọn hắc tự tin tu sĩ cấp cao tôn nghiêm, vì chính mình tu vi tự kiêu thời, lại phát hiện nhân ngoại hữu nhân, chính mình không coi là cái gì.

Từ Lăng thấy chính mình Đại ca trải qua cho hắc được rồi thuận tiện, lập tức đưa ra yêu cầu: "Lãnh đạo hữu, chúng ta muốn đi Yêu giới, phiền phức người dân xếp một tý, đem Trần Nam quan mở ra, tạo thuận lợi." Nói, liếc nhìn Lâm Dương, Lâm Dương cung kính mà đem một cái túi đựng đồ trình lên đi làm lễ vật.

Lãnh Thương nhìn bọn hắc một chút, này một nhóm tổ hợp cũng thật là... Kỳ lạ. Rất hiếm thấy đến sẽ cùng Quý tu hỗn cùng nhau, nhìn lại một chút cười lúm đồng tiền như hoa nam tu, bức này yêu nghiệt tướng mạo không cần thiết nói hắc là Từ Hàn người huynh đệ kia, phát hiện hắc đã là Nguyên Anh sơ kỳ đỉnh cao tu vi, tuy rằng tu hành tốc độ không sánh được hắc này yêu nghiệt huynh trưởng, nhưng ở Thương Vũ giới tới nói, cũng được cho là cái nhân vật kiệt xuất.

Đối với Quý tu hiện đến túi trữ vật, Lãnh Thương rất tự nhiên nhận. Tuy rằng hắc ra tự Trung Ương đại lục tứ đại môn phái trong Xích Dương tông, thứ tốt cũng không thiếu, nhưng nhận những thứ đồ này biểu thị đáp ứng rồi bọn hắc thỉnh cầu, mặt mũi đại gia đều không có trở ngại, xem như là người hảo ta thật lớn gia tốt. Chẳng qua ở thần thức đảo qua trong bao trữ vật đồ vật thời, Lãnh Thương lần thứ hai lấy làm kinh hãi, bên trong ngoại trừ linh thạch, dĩ nhiên có năm cây khó gặp cao giai linh thảo, những linh thảo này tuy rằng cũng không phải khó gặp, nhưng cũng coi như là quý giá, liền Đan Phù tông cũng chưa chắc cam lòng lấy ra tay, bọn hắc dĩ nhiên đem đương thành lễ vật đưa, thực sự là...

Lãnh Thương nỗ lực dẹp loạn kích động trong lòng, cung kính nói: "Từ tiền bối, Từ đạo hữu, các người như muốn đi Yêu giới, ta tự nhiên có thể vì các người mở ra Trần Nam quan đường nối, không quá gần đến tiến vào Yêu giới tu sĩ rất nhiều, nghe nói Yêu giới bên kia ra một số chuyện, các người mà lại phải cẩn thận."

"Ồ, biết là cái gì sao?"

Lãnh Thương lắc đầu, "Ta cũng không rõ ràng, ở đây trụ lâu, bao nhiêu có thể cảm giác được Trần Nam quan bên kia cũng không yên ổn thôi. Nghe nói rất nhiều tiến vào Yêu giới tu sĩ đều chưa hề đi ra, nghĩ đến là xảy ra bất trắc."

Tư Lãng suy tư, rất nhanh liền đối với Lãnh Thương nhắc nhở biểu thị cảm tạ.

Lãnh Thương chỉ là bán cái được, nhượng bọn hắn cẩn thận một ít, hơn nữa trong bọn họ còn có một tên Hóa Thần tu sĩ, phỏng chừng coi như có cái gì bất ngờ, hắn là cũng sẽ không có nguy hiểm gì thôi.

Mọi người theo Lãnh Thương ra trấn nhỏ, hướng về Trần Nam quan khẩu mà đi.

Yêu giới lối vào ở một chỗ dãy núi trước, nơi này xem ra bình thường, nếu không là biết nơi đây chính là Yêu giới lối vào, vẫn đúng là có thể đem người dọa làm đã qua. Đương nhiên, xem ra sẽ như vậy phổ thông nguyên nhân, cũng là bởi vì nơi đây bị Thương Vũ giới trong Hóa Thần tu sĩ liên thủ bày xuống cấm chế che giấu, mục đích chính là vì phòng ngừa Yêu giới trong yêu thú hoá hình sau chạy đến Nhân giới đến làm loạn.

Lãnh Thương đình chỉ thanh lĩnh trước, tung một mặt huyền lệnh bài màu đen, lệnh bài dừng ở giữa không trung, Lãnh Thương hai tay bấm quyết, đạo pháp quyết đánh vào lệnh bài trên, rất nhanh lệnh bài trên người bạo xuất một tia sáng trắng, dãy núi trước hoàn cảnh bắt đầu có biến hóa, đột nhiên xuất hiện một đạo đường hầm không gian.

Lãnh Thương chủ trì đường nói, đối với Tư Lãng đám người nói: "Tư tiên bối, Tư đạo hữu, xin mời."

Tư Lãng chấp tay, "Đa tạ."

Tư Hàn tay áo bào loáng một cái, trước tiên đi vào, Tư Lãng cùng Lâm Dương sau đó.

Chờ bọn hắn tiến vào đường nói sau, Lãnh Thương vẫy tay quân lệnh bài thu rồi trở lại, đường hầm không gian cũng biến mất theo.

*****

Tư Lãng mới vừa bước ra đường hầm không gian, phát hiện xông tới mặt bóng đen, ác liệt tiếng xé gió truyền đến, Tư Lãng trực tiếp lấy ra Biến Hình, tê rồi một tiếng, Biến Hình cùng với đan xen lướt qua, không có truyền vào hỗn lực hoá hình dĩ nhiên không cách nào chặn đứt này bóng đen. Tư Lãng xoay người giữa không trung, hai chân đạp hướng về lần thứ hai quật đến bóng đen, Thiên Cân Trụ giảm dưới, bóng đen bị thái trên đất, liều mạng gãy dựa, này mới nhìn rõ ràng tập kích hắn đồng Tây Nguyên tới là một cái màu xanh sẫm yêu đảng.

Tư Lãng ngẩng đầu nhìn tới, trước mặt là khắp núi toàn diện cốc yêu thực, cây mây như quần ma loạn vũ, trên đất giữa không trung triệu bọn hắn thật nhanh quật tới, Tư Lãng lần thứ hai nhảy lên một cái, vung hai tay lên, một mặt tường âm xuất hiện, những cái kia yêu thực đột nhiên lùi về sau, ngược lại tập trung công kích Lâm Dương.

Tư Hàn trôi nổi ở giữa không trung, hai tay chấp sau lưng, sân vắng tanh bộ. Yêu đảng tựa hồ cũng cảm giác được này một nhân tài là nguy hiểm nhất, hết thấy yêu đảng đều nhượng bộ lui binh, không có chủ động đi treu chọc hắn, chủ yếu công kích Tư Lãng cùng Lâm Dương. Bất quá khi Tư Lãng vung ra một mảnh tường âm sau, yêu đảng rất nhanh lại sửa lại mục tiêu, chịu đựng hết thấy công kích Lâm Dương nhất thời khổ không thể tả, rất nhanh mà liền bị vây thành một cái vòng tròn cầu.

Tư Lãng nhìn ra một nhạc, học hắn gia Đại ca cao lãnh phạm, hai tay chấp sau lưng bàng quan.

Lâm Dương không phụ Tư Lãng chờ mong, chẳng qua một chiếc thời gian, những cái kia vây lại hắn yêu đảng đột nhiên nổ tung, Lâm Dương phóng lên trời, vung hai tay lên, đầy trời bụi anh đào bay lượn, mỹ lệ anh đào cũng không giống xem ra yếu ớt như vậy, trái lại như là hung ác nhất lợi khí, chỗ đi qua, yêu đảng trên người năng lượng bị Quý Anh hấp thu vì hóa chính mình sức mạnh, những cái kia mặc thủy màu sắc cũng trong nháy mắt hóa thành màu xám, sau đó khô héo.

Tựa hồ ý thức được ba người là không dễ chọc chủ, này đây khắp núi đòi yêu đảng trong nháy mắt lùi đến sạch sành sanh, lộ ra khỏi sơn cốc trong nguyên dạng, hoàn toàn yên tĩnh bất cổ.

"Không hổ là Yêu giới, nơi này yêu thực thực sự lợi hại." Lâm Dương thở dài nói, nhìn yêu đảng lùi cách xa phương hướng, hai mắt toát ra cuồng nhiệt.

Tư Lãng đánh vỡ hắn cảm khái, hỏi: "Người biết đây là địa phương nào?"

Lâm Dương trực tiếp lấy ra một viên ngọc giản, nói: "Nghe nói Trần Nam quan đường nói sau là một thung lũng, thung lũng đi ra ngoài chính là yêu vụ rừng rậm. Nơi này có so với khá tỉ mỉ địa đồ." Nói, lấy ra lưỡng tờ trắng ngọc giản phục lục lưỡng phần địa đồ, đem phân biệt đưa cho Tư Hàn cùng Tư Lãng.

Tư Lãng tiếp nhận, khen: "Người quả đoán chuẩn bị đầy đủ, không tòi không tòi, tiếp tục duy trì."

Lâm Dương ở trong lòng cười lạnh một tiếng, cùng loại này đen đuôi thể chất người hành động, không chuẩn bị thêm một ít còn không biết cuối cùng chết như thế nào đây. Cho nên nói, Tiểu Lãng Tử không chỉ có tu sĩ cấp cao hình tượng ở Quý tu trong lòng liền tí tẹo không còn sót lại một chút cặn, liền tu vi cũng không bị nhận rồi.

Tư Lãng vừa nhìn ngọc giản bên đạo, "Không biết yêu vụ trong rừng rậm có hay không Miên Nhung Đảng, chúng ta đi tìm một chút đi. Vừa vặn, người cũng phải muốn thu phục một ít yêu thực."

Mọi người không ý kiến, liền Tư Lãng một câu nói liền lốt định bọn hắn tương lai rất dài một quãng thời gian ở Yêu giới trong rừng rậm lang bạt đã nhân sinh hoạt!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 220: Quất chết hẳn

Yêu vụ rừng rậm rất lớn, hơn nữa nguy cơ trùng trùng, trình độ nguy hiểm từ ngoại vi bắt đầu hướng về trung tâm nơi tăng lên, Tư Lãng xem qua ngọc giản trên giới thiệu sau, biết yêu vụ rừng rậm mà tai có thể chia làm ngũ cấp, cấp một nơi vi ngoại vi, nguy hiểm hệ số thấp nhất, ngũ cấp nơi vi ở giữa vùng rừng rậm, nguy hiểm hệ số cao nhất.

Bọn hắn hiện tại ở yêu vụ rừng rậm cấp thứ ba mà, nguy hiểm hệ số —— dùng tu sĩ tu vi để tính, Kim Đan kỳ đi, chỉ ít thân là Kim Đan trung kỳ Lâm Dương ứng phó đến có chút miễn cưỡng.

Tuy rằng từ ngoại vi chạy tới nơi này, nguy hiểm hệ số vẫn không tính là cao, nhưng bọn hắn cũng bỏ ra thời gian hai năm. Đương nhiên, sở dĩ sẽ tiêu hao nhiều như vậy thời gian, một là yêu vụ rừng rậm ẩn giấu nguy hiểm, hai là Tư Lãng đám người quý yêu đều bị Tư Hân không khách khí đá xuống đi rèn luyện, thuận tiện tìm Miên Nhung Đẳng, trong đó gặp phải trở ngại không ít.

Tiến vào yêu vụ rừng rậm sau, Tư Lãng phát hiện yêu vụ rừng rậm danh tự nguyên do cũng vô cùng chuẩn xác, đầu tiên, trong rừng rậm đại thể là yêu thực nhiều, linh thực tuy rằng cũng có, nhưng cũng là số ít, dọc theo đường đi bọn hắn gặp phải tuyệt đại đa số hung tàn yêu thực; thứ yếu yêu vụ trong rừng rậm mỗi lần đến tới, sẽ từ mặt đất trong trời lên một loại sương mù, mãi đến tận bình minh phương thối lui, loại này sương mù là lòng đất tích lũy chướng khí, đối với tu sĩ ảnh hưởng vô cùng đại, tu vi thấp, sẽ bị cảm hoá tại chỗ tử vong. Chỉ ít mấy người bọn họ trong, ngoại trừ Tư Hân tu vi đủ cao hoàn toàn không bị ảnh hưởng, liền Tư Lãng cũng sẽ được những này chướng khí ảnh hưởng.

Yêu vụ trên vùng rừng rậm không trung, một đóa mây mù thân nhiên ở lại, mây mù không khí chung quanh rõ ràng tương đối thấp, ngưng tụ một đoàn màu trắng băng vụ. Mây mù trên không, một tên nam tử ngồi ngay ngắn bên trên, hai mắt khép hờ, trắng noãn pháp bào cùng bạch vân hòa làm một thể, càng sấn đến đầu kia hắc ngân giao nhau phát sắc đen bóng lạ kỳ, chen lẫn ở trong tóc đen chỉ bạc ánh sáng lộng lẫy lấp loé.

Đột nhiên, nam tử mở mắt ra, tầm mắt lạc ở phía dưới rừng rậm trong, sau đó tựa hồ phát hiện món đồ gì, ánh mắt nhìn phía rừng rậm trung ương nơi sâu xa, thật lâu liên tục.

Trong rừng rậm, Tư Lãng đám người rơi vào phiền phức trong, bị một cây chừng trăm trượng cao cổ thụ cuốn lấy, này cổ thụ tuy rằng còn chưa tu luyện đến hoá hình, nhưng bộ rễ nhưng có thể di động không nói, to lớn thân cây trên còn ra phát hiện một tám mươi hồ mặt người, dày đặc lá cây trừu đánh tới, mặt đất đều sẽ bị đánh ra một cái hố to.

"Tiểu Hồng mọii mọii, đây là cái gì thụ?" Tư Lãng trên không trung na di nhảy lên, tránh ra quất tới cành cây, bên hông dò ở tại trong tay áo Yêu Liên.

Tiểu Yêu Liên bị bỏ âm thanh hỏi đáp: "Là tu luyện năm ngàn năm Vân Chương thụ, nó kết quả đối với yêu thú có trí mạng sức hấp dẫn, chẳng qua nhưng là có độc. Tư công tử, nó chất lỏng đồng dạng có độc, đừng làm cho nó dính vào trên người."

"Rõ ràng!" Tư Lãng triệu xa xa đang cố gắng cùng Vân Chương thụ câu thông Lâm Dương nói: "Lâm Dương, ta ngăn cản nó, ngươi tăng nhanh tốc độ đưa nó thu phục."

Lâm Dương vẻ mặt lăm lăm, gật đầu tỏ ra hiểu rõ.

Tư Lãng nhảy đến Vân Chương thụ một bên khác, rút ra Biến Hình, vịn lên hòn lựu, Biến Hình hóa thành trường tiên, trực tiếp một roi quất tới, này quất tới Vân Chương thụ cành lá nhất thời tàn diệt bay tán loạn, phía sau bụi điều nhân cơ hội vắng khó chịu đã qua, đem còn treo ở thụ trên đầu lá cây đốt sạch sành sanh.

Bởi Lâm Dương muốn thu phục Vân Chương thụ, cũng không muốn đưa nó thiêu chết, vì lẽ đó Tư Lãng cấm chỉ Tiểu Khôi cùng Trọng Thiên phun lửa thiêu chúng nó.

Phía trên Tư Lãng đang chọc giận Vân Chương thụ, phía dưới Lâm Dương từng bước từng bước mà tiếp cận nó, mãi đến tận cự ly nó có khoảng một trăm mét, thật nhanh triển khai pháp quyết, cùng Vân Chương thụ tinh thần câu thông sau, bắt đầu cùng với tiến hành kéo cự chiến, Vân Chương thụ tự nhiên không vui bị cái nho nhỏ Nhân tu thu phục, nỗ lực chống cự cái kia thu phục pháp quyết.

Ngay khi hai phe đều nỗ lực thời, đột nhiên một vết bóng đen triều giữa không trung Tur Lăng quất tới, Tur Lăng toàn thân một cước đá tới, Nguyên Anh tu sĩ này một đá sức mạnh gì so với Thiên Cân Trụ, này đánh lên bóng đen nặng nề nện xuống đất, lộ ra nguyên hình, một cái khô gầy đây leo già. Sau đó càng nhiều đây leo tập lại đây, bụi điều một cái sơ sây bị quán lấy, to mọng thân thể giống bánh chưng như thế bị hăng hái lôi đi.

"Lú lo thu!" Tiểu Khôi tức giận triều cột chính mình đây leo phun lửa, ai biết này đây leo xem ra khô gầy khô gầy, nhưng không sợ Phượng Hoàng linh hỏa, như trước kiên quyết không rời mà đưa nó xa đi.

Tur Lăng lấy làm kinh hãi, cướp thân trở lại cứu giúp, Biến Hình hóa thành trường tiên, một roi trêu quá đã qua, đen gầy Khô Đằng run sợ dưới, khả năng bị hồn lực làm bị thương, ràng buộc bụi điều lực đạo lỏng ra dưới, Tiểu Khôi tiếp tục phun lửa, thừa dịp nó ràng buộc lực đạo từng trệ, to mọng thân thể co rút lại, trượt đi ra ngoài, bụi điều mau mau triển khai hai cánh, tốc độ vận đến cực hạn, chớp mắt liền ra hiện tại một đầu khác, tốc độ mắt thường không cách nào bắt giữ, hầu như như người cho rằng là thuận di.

Tur Lăng cũng thiếu chút nữa cho rằng Tiểu Khôi kích phát kỹ năng mới, học được thuận di lực này cao thâm pháp thuật, lại nhìn kỹ, hóa ra là tốc độ của nó lại tăng lên, mới sẽ cho người loại này ảo giác.

Lúc này, này đánh lên bọn hắn đây leo trải qua lộ ra bộ mặt thật, chen ở một thốc cao to lùm cây mặt sau, chuyên môn đối với phó bọn hắn những này người, mục đích không cho bọn hắn đem Vân Chương thụ lấy đi.

"Tur công tử, loại này đây leo tên là Các Đằng cùng Vân Chương thụ làm bạn tương sinh, các người muốn thu đi đồng bạn của nó, vì lẽ đó nó mới sẽ xuất thủ, nó tính dai hết sức tốt, hơn nữa cũng rất cứng rắn, liên pháp bảo thượng phẩm đều khó mà lưu lại vết thương, các người cẩn trọng một chút." Tiểu Yêu Liên này bách khoa toàn thư lại một lần nhắc nhở, chẳng qua nó âm thanh có thành phần rất lớn cười trên sự đau khổ của người khác, chỉ nghe nó lại bổ sung: "Các Đằng cực kỳ hiểm thủ, nó là một loại biến dị yêu đằng, rất nhiều Vân Chương thụ đến chết cũng không có gặp phải làm bạn Các Đằng, không nghĩ tới các người nhưng gặp phải, thực sự là quá may mắn."

"..."

Vẫn luôn phân tâm quan tâm này Các Đằng Lâm Dương sắc mặt có chút hắc, trong lòng đem loại này vận xui trở về đến số mệnh xưa nay không ra sao Tur Lăng trên người, yên lặng về nghĩ một hồi bọn hắn tiến vào yêu vụ rừng rậm sau gặp phải yêu thực, tựa hồ bọn hắn tổng hội so với người bên ngoài gặp phải nguy hiểm mấy phần yêu thực không nói, hơn nữa có rất nhiều hay vẫn là dị biến, vận may này... Cũng rất suy chứ?

Tur Lăng lờm một cái, kiên quyết không chịu thừa nhận là vận may của chính mình không tốt! Khả năng là Lâm Dương đâu? Dù sao cũng là Lâm Dương chính mình muốn thu phục này cây Vân Chương thụ.

Ở khô gầy đây leo lại kéo tới thời, Tur Lăng một đem kéo lấy, ngưng tụ ra một đem hồn lực kiểm dùng sức một chặt, thịch một tiếng, nhưng chỉ để lại một đạo nho nhỏ vết tích, Tur Lăng neho mắt lại, đối với Tiểu Khôi cùng Trọng Thiên nói: "Này Các Đằng thật rắn chắc, đem ra luyện hóa trời người đứng là thực sự."

Một câu nói, quyết định này Các Đằng vận mệnh. Chỉ là, Tiểu Lăng Tử muốn bắt người ta luyện thành pháp bảo, nhân gia chưa chắc sẽ ngoan ngoãn nghe lời, thừa dịp hắn không chú ý, phía sau một cái đánh lên Các Đằng trực tiếp đem hắn quất bay.

Tur Lăng trên không trung xoay tròn vài vòng, nặng nề nện trên mặt đất, đập ra một cái hình người hồ to. Tur Lăng cảm giác được phần lưng rát, quả nhiên không hổ là cứng rắn nhất đây leo, có thể so với những cái kia sắt đẳng chất thượng thừa nhiều —— cho nên nói, vừa đến đã gặp phải như thế cái đại gia hòa, bọn hắn cũng đủ xui xẻo.

Ở Tur Lăng nhảy nhót tung búng mà nhảy lên bắt đầu cùng Các Đằng đấu trí so dùng khí thời, Trọng Thiên cũng chạy đến giúp đỡ, nó vô cùng nham hiểm mà tránh ra Các Đằng sự chú ý, chạy đến cự ly nó gốc rễ vô cùng gần địa phương, bắt đầu phun lửa. Trọng Thiên yêu hòa dung hợp Dị Hỏa, hòa trong nguyên bản dung thiên uy, hết sức lợi hại, hơn nữa lần trước ở Tur gia cấm địa, nghe nói nó lại đi ăn nó tộc nhân ở lại Tur gia cấm địa đồ vật, từ ngủ say sau khi tỉnh lại, thực lực của nó lại tăng lên, nó yêu hòa rõ ràng cũng lợi hại hơn, tuy rằng trong lúc nhất thời không có đem cứng rắn nhất Các Đằng đốt thành tra, nhưng cũng làm cho nó chịu đến thương tổn không nhỏ, cũng không còn cách nào đi trợ giúp nó tiểu đồng bọn Vân Chương thụ.

Lâm Dương nhân cơ hội gia tăng pháp lực, hoàn toàn ngăn chặn Vân Chương thụ lực lượng tinh thần, đem từ từ thu phục. Theo kế ước để thành, to lớn Vân Chương thụ từ từ thu nhỏ lại, cuối cùng co lại thành một hạt giống đáng đáp, bị Lâm Dương hút vào trong tay.

Thu phục vân chương phía sau cây, Lâm Dương trước tiên đi trợ giúp Tur Lăng.

So với Vân Chương thụ, Các Đằng càng thêm khó chơi, chặt nó vô dụng thiếu nó hiệu quả cũng không lớn, còn muốn phòng ngừa nó quẩn ma loạn vũ như thế đây leo quật, tất cả mọi người có chút luống cuống tay chân, thậm chí ngay cả muốn bại tàu cũng không được, Các Đằng mất đồng bạn, hoàn toàn đem bọn hắn coi là tử địch.

Không thể còn như vậy rồi! Tur Lăng cắn răng, trên đầu trôi nổi ngàn chuỗi hồn lực kiểm, hai tay bấm quyết, quát quát một tiếng: "Đi!"

Thấy ngàn chuỗi hồn lực kiểm triều Các Đằng mà đi, Lâm Dương đám người biết loại này hồn lực kiểm uy lực, bận bịu xa xa mà tránh ra, chỉ thấy này ngàn chuỗi hồn lực kiểm hình thành một cái đơn giản trận pháp đem Các Đằng vây nhốt, ngàn chuỗi hồn lực kiểm uy lực nổ tung đem Các Đằng vị trí xung quanh di thành bình địa, nếu không là Tur Lăng trước đó ở xung quanh bố cái kế tiếp trận pháp phòng ngừa dư uy lan tràn, khả năng phương viên ngàn dặm bên trong đều phải tạo ương, đến lúc đó còn không biết rước lấy cái gì ngu quỷ Xà thân đây.

Chờ uy lực nổ tung đã qua, Các Đằng sức sống trải qua rơi xuống thấp nhất, cũng không còn cách nào giương nanh múa vuốt mà công kích người, lại như là bị rút ra thổ thụ, bị ánh mặt trời bạo phơi, chẳng mấy chốc sẽ chết héo.

Lâm Dương nhìn về phía Tư Lăng, quả nhiên là cái hung tàn hàng!

Tư Lăng uống vài bình linh tử đem trong đan điền khô cạn linh lực khôi phục lại ba phần mười, ba phần mười linh lực lại chuyển hóa thành hồn lực sau, mới đi tới Các Đẳng trước mặt, nhắc lên một cái cây mây ánh chừng một chút, cũng nặng lắm trọng, sau đó ngưng tụ lại hồn lực hóa thành mấy cái đao, bắt đầu cố gắng cắt cây mây, bỏ ra một ngày thời gian, Tư Lăng mới đưa chính mình để mất cây mây đều cắt xuống, toàn bộ đều thu được trong bao trữ vật, dự định chờ có thời gian rảnh, đưa chúng nó luyện hóa thành dây thừng một loại pháp bảo.

Làm xong tất cả những thứ này, Tư Lăng liếc nhìn chạy đến Các Đẳng một cái dây leo trên đứng Tiểu Yêu Liên, nói rằng: "Tiểu Hồng muội muội, đi rồi."

Tiểu Yêu Liên đáp một tiếng, liếc nhìn này sống dở chết dở Các Đẳng, cho nó độ một đạo mộc linh khí, nhưng nó tiếp tục sinh trưởng. Các Đẳng tiến hóa không dễ dàng, như thế nhưng nó chết rồi cũng lạ đáng tiếc.

Làm xong tất cả những thứ này, Tiểu Yêu Liên liền theo Tư Lăng tay về đến tay áo của hắn trong ở lại.

Mấy người đang chuẩn bị ly khai thời, đột nhiên Tư Lăng cảm giác y phục của chính mình vật áo bị cuốn lấy, cúi đầu vừa nhìn, là Các Đẳng trong một cái khá là nộn cây mây cuốn lấy hắn vật áo, chẳng lẽ còn muốn đánh? Nghĩ Tư Lăng dự định lại tới một lần nữa thủ đoạn ác độc thúc đẳng thời, đột nhiên Tiểu Yêu Liên chui ra đầu, bị bỏ hỏi: "Người muốn cùng ta?"

Bị đánh cho sống dở chết dở mà lại lại bị cắt rất nhiều cây mây Các Đẳng đuổi ra một cái cây mây lác lác.

Tiểu Yêu Liên tuyết móng vuốt, nhìn về phía Tư Lăng.

Tư Lăng có chút không nói gì, xem ra Tiểu Hồng muội muội cũng đến thu tiểu đệ tuổi tác, chẳng qua Các Đẳng lực công kích cao hơn Tiểu Yêu Liên không chỉ một sao nửa điểm, Tiểu Yêu Liên ngoại trừ loại cây ăn quả sức chiến đấu quả thực chính là phụ tra a, thu rồi lợi hại như vậy tiểu đệ có thể hay không bị phản công a? Tư Lăng não động mở ra, mang theo một loại nào đó quý dị ý nghĩ, nói rằng: "Nó đồng ý theo người người liền thu chứ."

"Tư công tử, người thực sự là quá tốt rồi ~" Tiểu Yêu Liên vô cùng vui mừng mà kêu một tiếng, đem Các Đẳng thu được Hồng Liên không gian.

"Ân, hảo hảo nuôi dưỡng tiểu đệ của người, sau đó gặp phải nguy hiểm gì liền thả tiểu đệ của người đi quất chết hắn!" Tư Lăng thâm trầm mà nói bổ sung, có tiểu đệ, hắn liền không cần lo lắng Tiểu Yêu Liên này vũ lực trị giá phụ tra yêu thực gặp phải nguy hiểm.

"..."

Một câu nói lần thứ hai đem người nào đó hung tàn bản tính bại lộ không thể nghi ngờ, cùng này trương yêu nghiệt mặt xinh đẹp hoàn toàn không hợp, Lâm Dương không đành lòng thấy.

Ngày hôm nay thu hoạch rất tốt, ở trời tối chướng khí bay lên trước, bọn hắn đến một chỗ trống trải địa phương, Tư Lăng dùng linh phù bày một cái thanh linh trận, chờ tất cả làm thỏa sau, Tư Lăng từ trên đám mây đi xuống.

Tiên nhân hạ phàm chó quá như vậy!

Tư Lăng đột ngột sinh ra một loại cứng bái chi tâm, tựa hồ hồi lâu không gặp hắn, có chút mộng nói: "Đại ca người làm sao ra đến rồi?"

Vì để cho bọn hắn chân chính rèn luyện, mà lại cũng vì không cho bọn hắn cho rằng phía sau có cái Hóa Thân tu sĩ dựa vào nuôi thành ý lại chi tâm, Tư Lăng cực nhỏ sẽ xuất hiện, bình thường thời điểm đều sẽ ở trên không ngưng tụ thành trong mây mù tu luyện, lâu dần, làm cho mấy người bọn hắn ở ăn được rồi khổ sau, rõ ràng sự tình còn phải dựa vào chính mình, liền tất đánh không lại còn có chỗ dựa ý nghĩ, mỗi lần ra tay đều là hung tàn cực kỳ.

Mà Tư Lăng có thể lâu không xuất hiện, hắn đột nhiên xuất hiện, vẫn đúng là nhưng bọn hắn kinh ngạc.

Tư Lăng không lên tiếng, chỉ là ngồi vào bên cạnh hắn, nhìn trong nội chính ở lược Thủy Liên ngân nhĩ canh —— Ngũ Thánh liên trong Thủy Liên ra hạt sau, Tiểu Yêu Liên tích trữ rất nhiều Thủy Liên tử, vài con kẻ tham ăn môn rốt cục triều Thủy Liên đuổi ra ma trảo.

Tư Lăng tự cho là mà rõ ràng, Đại ca hạ xuống ăn Thủy Liên ngân nhĩ canh, cái khác vài con yêu không yêu động não, hoàn toàn không ý nghĩ gì, chỉ có Lâm Dương suy tư, ánh mắt chuyển qua này oa Thủy Liên ngân canh thời, da mặt co giật dưới, đối với này quần kẻ tham ăn lần thứ hai không nói gì, lần trước là Băng Liên, lúc này là Thủy Liên, còn có cái gì bọn hắn không dám ăn?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 221: Dịch mao là tốt rồi

Tur Lăng thấy Tur Hàn vẫn chưa ly khai, trái lại nhìn rừng rậm nơi sâu xa, liền biết hần hần là có phát hiện gì, sụt sùi qua, hỏi: "Đại ca, làm sao? Có phát hiện gì?"

Tur Hàn thu hồi ánh mắt, vuốt cằm nói: "Ồ giữa vùng rừng rậm nơi có dị dạng."

Tur Lăng hơi nhíu mày, rất nhanh tung triển khai, cười nói: "Ngược lại có thời gian, liền đi nhìn một cái thôi." Kết Anh sau đó, Tur Lăng cũng là tài cao gan lớn, phăng phát bỏ xuống một số gỗ xiềng ràng buộc giống như vậy, trước đây nhân tu vì có hạn từng bước cẩn thận, thường cùng cơ duyên dịch ra, hiện tại nhưng không cần như vậy cẩn thận, một ít nơi nguy hiểm đảo cũng dám đi xông vào một lần.

Tu tiên giả đi ngược lên trời, cẩn thận là chỗ tốt, nhưng cẩn thận quá mức nhưng là chỗ hỏng, bỏ xuống ràng buộc sau, Tur Lăng đứng là nhìn rất thoáng, rất nhiều lúc hần đều có thể buông tay một kích.

Tur Hàn gật đầu, đưa tới Tiểu Yêu Liên, Tiểu Yêu Liên rõ ràng ý của hần, đem không gian bên trong Tiểu Bạch Hồ phóng ra. Có thể huyết thống cao quý yêu thú tuy rằng có dòng máu mạnh mẽ áp chế, nhưng lên trời nhưng là công bằng, chúng nó trưởng thành cũng càng ngày càng gian nan, này qua mấy thập niên, Tiểu Bạch Hồ cũng chỉ dài ra như vậy tí tẹo, xem ra vẫn là tượng chỉ mèo con như thế nhỏ nhỏ.

Tiểu Bạch Hồ vừa ra tới, liền ngoắt ngoắt cái đuôi sụt sùi đến Tur Hàn bên chân, lại triều rừng rậm nơi sâu xa ô ô mà kêu.

Nhìn thấy Tiểu Bạch Hồ biểu hiện, Tur Lăng bọn hần làm sao không rõ ràng Tiểu Bạch Hồ muốn đồ vật chính ở này yêu vụ rừng rậm bên trong. Bọn hần tiến vào Yêu giới một trong số đó là vì tìm kiếm Miên Nhung Đẳng, thứ hai là Tiểu Bạch Hồ chờ vài con yêu đều nói Yêu giới có thứ tốt, ồn ào muốn tới, liền liền như thế thuận lý thành chương.

Tur Lăng lấy ra Tiểu Bạch Hồ quen dùng mâm, ngã một bàn tử Thủy Liên ngân nhĩ canh, Tiểu Bạch Hồ cũng khừu đến ra Thủy Liên mùi vị, ô ô kêu đánh tới ăn được vô cùng vui vẻ. Thủy Liên là Ngũ Thánh liên một trong, không phải vật phạm, mà này ngân nhĩ, cũng là Tiểu Yêu Liên không gian trong bồi dưỡng được đến linh ngân nhĩ, linh lực mười phần, hai người hỗn cùng nhau, dùng linh tuyến lược mở, thêm vào linh mật ong, mùi vị mỹ đến khôn kể, Tiểu Bạch Hồ ăn được vô cùng vui vẻ, tình cờ ngẩng đầu triều Tur Lăng ô ô kêu lấy đó lấy lòng —— Tiểu Bạch Hồ cũng biết người đi đường này trùng trùng trù chính là ai, đầu bếp là nhất định phải giao hảo.

Mấy người thảo luận dưới rừng rậm trung ương sẽ có món đồ gì, lại đề cập bọn hần trong hai năm qua ở yêu vụ rừng rậm trong phát hiện có Nhân tu tích tung. Lâm Dương tổng kết nói: "Hay là Lãnh Thương chân quân suy đoán là đối với, Yêu giới nhất định có chuyện gì phát sinh, hoặc là cùng Tur Bạch chúng nó muốn đồ vật có quan, đến lúc đó nhất định sẽ rất náo nhiệt." Chần chờ một lúc, lại nói: "Yêu giới trong không biết có mấy vị Hóa Thần Yêu tu, đến lúc đó phải cẩn thận bọn hần."

Chưa hoá hình yêu thú không đáng sợ, hoá hình yêu thú mới là nhân vật hàng đầu, sức chiến đấu so với Hóa Thần kỳ Nhân tu còn lợi hại hơn không ngừng, bọn hần lúc này thực lực còn chưa lợi hại đến khả năng hoành hành Yêu giới mức độ. Tur Lăng đối với Lâm Dương biểu thị tán thành, sau đó liền lên Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi này hai con hung tàn hàng, nhượng chúng nó đứng ở người khác địa bàn tùy tiện gặp rắc rối.

Thảo luận sau, sau này hành trình cũng xác định, bọn hần muốn đến yêu vụ rừng rậm vùng đất trung tâm, này trong nguy cơ liền Nguyên Anh tu sĩ cũng không cách nào toàn thân trở ra, làm cho Tur Lăng trong lòng sinh ra một loại cảm giác gấp gáp, quả nhiên tu hành là không dừng tận, hần còn chưa đủ cường đại, nhất định phải hảo hảo tu luyện.

Ngày mai bắt đầu, Tur Hàn lại trở về trên vùng rừng rậm không, ngưng mây mà ngồi, chuyên tâm tu luyện, Tur Lăng đám người ở trong rừng rậm tu hành.

Như vậy lại quá năm năm, Tur Lăng đoàn người rốt cuộc tìm được Miên Nhung Đẳng.

Miên Nhung Đẳng là một loại ký sinh tính yêu thực, nó sở sinh trưởng khu vực trong phạm vi trăm dặm không cái khác vật còn sống, chỉ có trung tâm nơi một cây sắp chết héo đại thụ che trời, cả cây thụ đều bị này lưu chuyển thúy màu đen cành cành lá điệp quay chung quanh, xem ra vô cùng đồ sộ. Miên Nhung Đẳng mạn cái trong, mỗi lần cách một chỗ sẽ xảy ra mọc ra một cái burou thịt bình thường tiết, tiểu to bằng nắm đấm trẻ con, Tur Lăng nhân cơ hội lấy một cái thụ lưu nặn ra, phát hiện bên trong đúng là loại kia thúy mọc trong lộ ra mạ vàng sắc chất lỏng, chỉ tiếc này thụ lưu là một cây tuổi tác khá là nhỏ Miên Nhung Đẳng sở kết, chất lỏng quá hi, ăn mòn tính không đủ cường.

Nhìn thấy Miên Nhung Đẳng, Trọng Thiên Tiểu Khôi cùng Tiểu Bạch Hồ ba con lập tức nhào tới, Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi phun lửa, Bạch Hồ triển khai đao gió, Miên Nhung Đẳng bị cắt đứt thời, những cái kia thụ lưu muốn nổ tung lên, hướng chúng nó phun đi, Tiểu Bạch Hồ đầu cùng trên người bị nhỏ một chút chất lỏng, Miên Nhung Đẳng không hổ là ăn mòn tính mạnh nhất đồ vật, làm cho Thánh thú cả khuôn mặt cùng thân thể đều trở nên không công lực lực, xem ra không giống chi Bạch Hồ, mà là con mèo mướp nhỏ.

Chờ sau khi chiến đấu kết thúc, Tur Lăng bỏ ra rất nhiều loại phương pháp, đều không cách nào đem Tiểu Bạch Hồ trên người màu xanh sẫm chất lỏng làm sạch sẽ, thấy nó giờ lên một tấm màu sắc rực rỡ nhìn mình, chỉ cảm thấy càng ngu xuẩn, suy nghĩ một chút, đề nghị: "Những này chất lỏng tựa hồ không có cách nào thanh trừ, không bằng đem mao dịch đi, một lần nữa mọc ra đến là tốt rồi."

Tiểu Bạch Hồ còn ở xuân mãnh mà nhìn hần, này sương bụi điều trải qua bị phần lú lo gọi dậy đến, Tur Lăng nhìn sang, phát hiện nó đuôi sau này mấy cây diêm lệ lỏng đuôi cùng nhiễm phải Miên Nhung Đẳng chất lỏng, đem này mấy cây màu sắc mỹ lệ lỏng chìm nhuộm thành lão gà trống bình thường khô bụi bộ lông, khô héo khó coi, không oán được vẫn luôn yêu quý chính mình lông đuôi bị điều muốn như vậy phần bi.

Lâm Dương đột nhiên phạm vào ngốc, không cẩn thận chọc vào Tiểu Khôi từ huyết, chỉ nghe hần cũng đề nghị: "Không bằng cũng bắt, chờ mọc ra mới

mao đến là tốt rồi."

Tiểu Khôi không chút khách khí mà một cánh đem Quỷ tu cho đập bay, bị phần biểu thị: Bát liên rất khó mọc ra đến rồi, nó mới không nên cái mông trần!

Nhìn đáng thương Quỷ tu ở giữa bầu trời 360 độ xoay tròn, không có ai đáng thương hẳn, biết rõ Tiểu Khôi yêu quý nhất nó lông chim, lại vẫn nhất đưa ra loại này kiến nghị, không phải thích ăn đòn là cái gì.

Cuối cùng hay vẫn là Tiểu Yêu Liên cho một loại không phải biện pháp biện pháp: Đi tìm một loại tên là Tịnh Linh quả linh quả, Tịnh Linh quả nước khả năng rửa sạch Miên Nhung Đẳng chất lỏng, chẳng qua Tịnh Linh quả nhưng là cao giai linh quả, Tiểu Yêu Liên theo Tư Lăng khắp nơi lang bạt lâu như vậy, tạm thời không có phát hiện tung tích của bọn nó.

Liên ở Tịnh Linh quả không tìm được trước, hai con yêu chỉ có thể đẩy một thân xấu đập chết mao, Tiểu Bạch Hồ cũng còn tốt, ngược lại nó nhỏ nhỏ một con, trên người không công lực lực, xem ra căn bản không giống như là Thánh thú, sau đó theo bọn hắn đồng thời hành động cũng không có ai sẽ lòng nghi ngờ cái gì, đúng là một loại che giấu. Tiểu Khôi liền có thể thương, xam xít một con, nguyên bản xem ra chính là một con lại quần lại phi hàng, hiện tại cái mông trên đuôi lại như lão gà trống mao, xem ra xuẩn đập chết, hình tượng thực sự là quá bất kham, làm sao không nhượng nó khổ sở?

Vì an ủi Tiểu Khôi bị thương tâm linh, Tư Lăng đặc biệt làm mấy đống ăn ngon an ủi nó, ăn mấy đống sau, Tiểu Khôi rốt cục tỉnh lại, chỉ là nó đuôi thành vậy ngược của nó, ai dám xách một câu, lập tức một cánh đập bay, không có tình cảm có thể giằng.

Tư Lăng xếp vào một bình lớn Miên Nhung Đẳng, lần này Phi Thiên thuyền này hai cái miếng vá có thể bù lên, còn lại có thể chờ về đến Tây Cảnh sau, đưa đi cho Vân đại sư cùng Vân Bảo bọn hắn, coi như còn bọn hắn năm đó giáo dục hắn người luyện khí tình.

Càng gần yêu vụ rừng rậm nơi sâu xa, xung quanh xuất hiện yêu thực đẳng cấp càng cao, yêu thú cũng đồng dạng khó quán lên, có lúc bọn hắn đều không thể không tránh né mũi nhọn, nhượng Tư Lăng càng ngày càng cảm thấy Nguyên Anh kỳ tu vi ở cái này nguy hiểm rừng rậm thật sự là lớn đường hàng giống như vậy, sợ ý một chút liền có thể đem chính mình rơi vào tuyệt cảnh ở trong, vì mạng sống, vì thế cũng kích phát rồi bọn hắn rất nhiều tiềm năng, các loại chiến đấu kỹ năng cũng bắt đầu tăng tăng mà tăng trưởng.

Này thiên, đi tới một chỗ cửa sơn cốc, như muốn hướng về trước, nhất định phải trải qua thung lũng này. Thung lũng có mấy vạn thước chiều dài, chỉ là đứng ở giao lộ trong liền có thể cảm giác được trong cốc nguy hiểm.

Tư Lăng cùng Lâm Dương liễm tức mà đứng, thần thức cẩn thận mà tham vào sơn cốc trong, rất nhanh phát hiện bên trong thung lũng vẫn còn có người, Tư Lăng thần thức cẩn thận mà phía bên ngoài tra xét toàn diện, đột nhiên trợn to hai mắt.

Lâm Dương sợ đã kinh động bên trong thung lũng những cái kia nguy hiểm yêu thú, không dám dùng thần thức tra xét, thấy Tư Lăng sắc mặt có biến hoá, không khỏi nhìn về phía hắn.

Tư Lăng thu hồi thần thức, có chút không biết nên khóc hay cười nói: "Gặp phải kẻ thù."

"..."

Lâm Dương không nói gì mà nhìn hắn, cảm thấy kẻ thù của hắn vẫn đúng là nhiều, không nhịn được hỏi: "Là ai?"

"Một cái song đầu cầm tiêu thụ."

"Dát?"

Lâm Dương nghe không hiểu Tư Lăng hài hước, lại nghe hắn nói bỏ sung: "Chẳng qua còn có người quen đây."

Lâm Dương thấy hắn suy tư, liền im lặng, không đi làm quấy nhiễu quyết định của hắn, ngược lại mặc kệ Tư Lăng cuối cùng quyết định làm cái gì, chống đỡ hắn là được rồi, tuy rằng cái này người tựa hồ số mệnh không được, nhưng cũng chưa xui xẻo đến cùng, kết quả luôn có thể chuyển nguy thành an, nếu không là thực lực của hắn đủ cường, này đại khái chính là Thiên đạo một loại cân bằng thôi. Chẳng qua, nghe ngữ khí của hắn, tựa hồ kẻ thù cùng người quen đều hỗn cùng nhau, hơn nữa rơi vào phiền phức trong, không biết có muốn hay không đưa tay kéo một đem.

Trên thực tế, Tư Lăng cũng không có cân nhắc có muốn hay không đưa tay kéo một đem, mà là ở phát hiện trong đó có người quen thời liền quyết định ra tay giúp đỡ, chỉ là nhìn thấy này hàng sắc bóng người thời, không nhịn được suy đoán lên bọn hắn chạy đến Yêu giới nguyên nhân, khả năng cũng là vì ở giữa vùng rừng rậm này đồ vật mà đến, chỉ là —— Hàng Ương công tử ở đây, không biết Vệ Quan Nhai có thể hay không cũng ở, nếu là ở, hắn có muốn hay không đem mặt cho ẩn giấu đi.

Tâm tư quay đi quay lại trăm ngàn lần, Tư Lăng đột nhiên cất bước đi vào thung lũng, đối với Lâm Dương quát lên: "Đi!"

Lâm Dương trong lòng biết Tư Lăng là muốn ra tay rồi, không cần dặn liền trong bóng tối ngưng tụ sức mạnh, chuẩn bị đến lúc đó ra tay.

Cẩn thận mà tránh ra dọc theo đường đi các loại nguy hiểm yêu thực, bọn hắn rất nhanh liền đến ở giữa thung lũng khu vực, nhìn thấy một đám hầm ở một mảnh trong bụi cỏ tu sĩ, này thảo xem ra lại như là trong thảo nguyên những cái kia bình thường cỏ dại, có cao bằng nửa người, dẻo dai cành lá thốc động, phảng phất theo gió mà động, bất quá khi có người ngoại lai chờ trải qua thời, chúng nó dài nhỏ lá cây thì sẽ hóa thành sắc bén nhất lợi khí, đem xông vào người ngoại lai cắn giết. Hơn nữa nhượng người không thể làm gì chính là, bị loại này thảo quần lấy thời, trên người linh lực sẽ nhanh chóng bị hút đi, không làm được gì khí đến, hoàn toàn chỉ có thể dựa vào tự thân vũ lực cùng chúng nó chiến đấu, trốn cách chúng nó địa bàn.

"Tur công tử, đây là Huyết Nhận thảo, chuyên hấp thụ huyết dịch cùng linh lực, cẩn thận chớ bị chúng nó thương tổn được, như nhượng chúng nó nhớ kỹ dòng máu của ngươi mùi vị, chúng nó sẽ tượng hút huyết trùng như thể triền đến chết cũng không buông ra." Tiểu Yêu Liên truyền âm giải thích.

Tur Lãng đem lời này chuyển âm cho Lâm Dương, nhượng hắn cẩn thận, sau đó đứng bên ngoài quan sát rơi vào Huyết Nhận thảo trong mấy chục tên tu sĩ, có thể thấy được này mấy chục tên tu sĩ chia làm hai nhóm, một nhóm lấy Trung Ương đại lục trong sáu gia tộc lớn nhất trong đệ tử làm đại biểu, một nhóm lấy Nam Hải các đảo tu sĩ làm đại biểu.

Tur Lãng không khỏi bắt đầu bắt đầu cân nhắc, hẳn là Trung Ương đại lục cùng Nam Hải chư đảo đều thu được tin tức gì? Mà bọn hắn cũng là đánh bậy đánh bạ xông tới?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 222: Kẻ thù biến hoá ân nhân

Tur Lãng bọn hắn xuất hiện thời điểm, cùng Huyết Nhận thảo chiến đấu tu sĩ đều phát hiện bọn hắn, đương nhận ra Tur Lãng thời, mọi người phản ứng bất nhất.

"Tur đạo hữu!" Này kinh hi ngữ khí là lấy Hoắc Noãn Ngọc dẫn đầu vài tên Trung Ương đại lục tu sĩ.

"Là ngươi!" Này vừa kinh vừa sợ ngữ khí là lấy Hàng Ương dẫn đầu vài tên Nam Hải đảo tu sĩ.

Còn lại gặp Tur Lãng nhưng cùng Tur Lãng không có bất kỳ ân oán tình cừu tu sĩ chỉ liếc mắt nhìn hắn, liền cố gắng đối phó những cái kia công kích bọn hắn Huyết Nhận thảo.

Huyết Nhận thảo loại này yêu thực thực sự là quá tà môn, chúng nó rõ ràng xem ra là như vậy bình tế bình thường, nhưng là dài nhỏ cảnh là gì so với thượng phẩm bảo khí chi nhận, dĩ nhiên khả năng vết cắt Nguyên Anh kỳ tu sĩ da thịt, hơn nữa chúng nó còn có thể cấp tốc đuổi dài, đem trái qua tu sĩ túm dưới chúng nó địa vực.

Này quần tiên vào sơn cốc tu sĩ lúc trước cũng không biết được loại này quỷ dị yêu thực, nhất thời không cẩn thận bị vây ở chỗ này, xem ra vô cùng chật vật, hoàn toàn không có tu sĩ cấp cao chi đáng về.

Tur Lãng mặt không hề cảm xúc mà liếc nhìn sắc mặt tái xanh mà nhìn mình lom lom Hàng Ương công tử —— kẻ thù mà, chung quy phải trước tiên liếc mắt nhìn, nhưng là cái nhìn này xem ở Hàng Ương trong mắt, nhưng là Tur Lãng đối với hắn miệt thị, một khẩu lão huyết ngạnh ở trong cổ họng lại muốn phun ra ngoài. Tur Lãng chỉ một chút liền phát hiện tình huống của bọn họ, trong lúc nhất thời cũng có chút khó khăn, hỏi: "Hoắc đạo hữu, loại này yêu thực có nhược điểm gì?"

Hoắc Noãn Ngọc trong tay cầm một đem Thượng phẩm bảo khí linh kiếm, cố gắng đem không ngừng công kích Huyết Nhận thảo điệp chém đứt, để ngừa mình bị chúng nó bó thành bánh chưng, bên hồi đáp: "Tạm thời không có phát hiện." Hoắc âm chủ trên mặt để lộ ra một loại vẻ mệt mỏi, bọn hắn bị hãm ở quỷ dị này yêu thảo trong có một tháng, liên tục một tháng không ngừng mà cùng này quần một công kích liền để bọn hắn những tu sĩ này lấy máu yêu thực dây dưa, coi như là Nguyên Anh tu sĩ, thân thể cũng sẽ không chịu nổi, đặc biệt linh lực của bọn họ nằm ở khô cạn trạng thái, chỉ có thể dựa vào * chống đỡ thời.

Đương nhiên, bọn hắn sở dĩ như vậy chật vật nguyên nhân cũng là như thế, sai không kịp đề phòng lún xuống nhập Huyết Nhận thảo trong, sau đó linh lực bị chúng nó hút sạch, các loại chiêu số đều không sử dụng ra được, chỉ có thể rơi vào bị động hoàn cảnh.

Nếu không có nhược điểm, như vậy chỉ có liều mạng. Tur Lãng không có mạo muội vọt vào, miễn cho sợ một chút bị Huyết Nhận thảo hút huyết sau quyết định hắn, không phải đem linh lực của hắn hao tình cũng không buông tay. Ngưng ra một trăm chuỗi hồn lực kiếm, hai tay bấm quyết đưa chúng nó tạo thành một cái sát trận, trực tiếp giết tiến vào.

Kiểm trận một đường giết qua, giết ra một cái khoảng ba mét đường nói, mọi người thấy thôi, trong lòng vui vẻ, nhưng mà rất nhanh lại thất vọng rồi, bởi vì chẳng qua mấy tức, thanh trừ ra đến trên đường lại điên cuồng mọc ra Huyết Nhận thảo, xem ra muốn đem chôn dưới đất bộ rễ đồng thời ngoại trừ mới được.

Nghĩ xong, Tur Lãng đột nhiên đối với Trọng Thiên nói: "Trọng Thiên, nghỉ một lúc ngươi thuận tiện đem thanh ra trên đường tới bộ rễ đốt, nhượng nó trong thời gian ngắn không cách nào lại trường. Một con Khiêu Hóa Thú cùng một oa hạt sen đồn thịt!"

Trọng Thiên gào gừ một tiếng, biểu thị đồng ý.

Lâm Dương thần thờ mà nhìn nhất nhân một yêu làm giao dịch, lại một lần nữa cảm khái, mỹ thực là vạn năng!

Lần thứ hai ngưng tụ một trăm chuỗi hồn lực kiểm tạo thành sát trận, Tư Lăng hai tay bấm quyết chỉ huy kiểm trận thanh đường, ở Trọng Thiên yêu hóa đem chôn ở thổ dưới bộ rễ đồng thời thiêu chết thời, nhanh chóng về phía trước bay nhanh, đồng thời vì rơi vào Huyết Nhận thảo trong tu sĩ mở ra một con đường, cũng may là bọn hắn vị trí đều khá là tập trung, không có nhượng Tư Lăng tốn nhiều thời gian.

Hết thấy tu sĩ thoát ra Huyết Nhận thảo ràng buộc, rất nhanh liền cùng sau lưng Tư Lăng, chỉ có đi ngang qua Hàng Ương cùng hai tên Hải Nam tu sĩ thời, hóa châm nhỏ không cần thận tung tóe đến Hàng Ương công tử này tập hàng chiều cao bảo đốt một nửa ống tay áo, Hàng Ương sắc mặt trở nên vô cùng tức giận, chẳng qua bị vướng bởi hiện tại kẻ thù đã biến thành ân nhân cứu mạng, chỉ có thể nhìn dưới cái này khí, nuốt giận vào bụng theo sát trên đại bộ phận đội —— nhìn nửa xuống liền muốn nôn ra máu rồi!

Dài đến mấy ngàn mét Huyết Nhận thảo rốt cục bị Tư Lăng cùng Trọng Thiên giết ra một con đường, chờ bọn hắn rốt cục thông qua sau, lại quay đầu lúc trước cắn giết ra đến này cái lối đi, phát hiện trước hết những cái kia bị đốt cháy khét khí hoá địa phương, dĩ nhiên lại từ từ mà một lần nữa mọc đầy bộ rễ, Huyết Nhận thảo lại bắt đầu sinh trưởng lên —— hướng về hết thấy người thể hiện rồi chúng nó cường hãn sức sống.

Mọi người không khỏi có chút sợ hãi, đồng thời cũng phát hiện, yêu vụ rừng rậm quả nhiên không thể xem thường, liền một ít nhìn như phổ thông thảo cũng sẽ trí mạng. Bọn hắn cũng là bởi vì quá không cẩn thận, mới sẽ rơi vào Huyết Nhận thảo trong, kém một chút toàn quân bị diệt.

Bên trong thung lũng còn có rất nhiều nguy hiểm, mọi người tuy rằng linh lực khô cạn, nhưng cũng không dám tại chỗ tu tức đã tọa khôi phục linh lực, chỉ có thể theo Tư Lăng đi tới, nhượng Tư Lăng hộ tổng lý khai thung lũng này lại nói.

Chờ ly khai thung lũng sau, tất cả ân tình huống đều có chút không ổn, Tư Lăng cũng khá là sẵn sóc mà tìm cái chỗ dựa bằng phẳng nơi nhượng bọn hắn nghỉ ngơi, ở xung quanh bày lên đơn giản cảnh kỳ cấm chế sau, thấy Hoắc Noãn Ngọc đám người sắc mặt thực sự khó coi, liền lấy ra một vò linh tửu đổ vào trong chén nhượng bọn hắn uống chút bổ sung linh lực.

Tư Lăng linh tửu Hoắc Noãn Ngọc từng có may mắn hưởng qua, không chỉ có tư vị thuần hậu đầy đặc, mà lại đối với khôi phục linh lực hiệu quả so với phổ thông linh tửu càng cao hơn, là lấy Tư Lăng truyền đạt linh tửu, Hoắc Noãn Ngọc không chậm trễ chút nào mà nhận, cái khác Trung Ương đại lục tu sĩ xem thôi, cũng dồn dập nhận.

Nam Hải bên kia tu sĩ không có phần, chẳng qua bọn hắn xem Hàng Ương mặt âm trầm, liền biết bọn hắn khả năng không hợp nhau, mà lại cũng không nợ một chút linh tửu, đều không để ở trong lòng, dồn dập lấy ra các loại đan dược hoặc linh thạch bắt đầu khôi phục linh lực.

Bởi Hoắc Noãn Ngọc có Tư Lăng tình bạn xách cùng bỏ thêm linh dịch linh tửu, là cái thứ nhất khôi phục linh lực người, Tư Lăng thấy nàng mở mắt ra, liền đi tới bên người nàng, bắt đầu cùng nàng bắt chuyện lên.

"Các ngươi tới lúc nào Yêu giới?" Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà hỏi, tuy rằng hắn rất muốn đối với này vị ngự tỷ hòa ái dễ gần mà cười một cái, nhưng sợ nàng hiểu lầm, không thể làm gì khác hơn là khôi phục mặt đối với người ngoài thời mặt đơ mặt.

Hoắc Minh Ngọc đúng là thói quen Tư Lăng này phó thích ăn đòn đáng đáp, liếc nhìn gương mặt đó, khẽ cười dưới, nói rằng: "Thập năm phía trước, nơi này là cái rất tốt rèn luyện nơi."

"Ồ, thật không, xác thực rất tốt." Tư Lăng nói một cách đầy ý vị sâu xa.

Hoắc Noãn Ngọc trong lòng biết hắn không có tin tưởng chính mình bộ này nói từ, chần chờ một lúc, một cách uyển chuyển mà nói: "Ta từ trong sư môn tiền bối lưu lại bản chép tay trong xem qua, yêu vụ ở giữa vùng rừng rậm nơi có một cái vô cùng địa phương nguy hiểm, Tư đạo hữu như muốn đến yêu vụ ở giữa vùng rừng rậm đi, cũng phải cẩn thận."

Tư Lăng gật đầu, không nói thêm gì. Hắn cùng Hoắc Noãn Ngọc tuy rằng từng có đồng bạn tình nghĩa, nhưng cũng chỉ là mấy lần quan hệ hợp tác, không thể nói là bằng hữu, nàng không có tiết lộ đám người bọn họ mục đích cũng là chuyện tất lẽ dĩ ngẫu, chẳng qua nàng trong lời nói nhưng tiết lộ vài điểm tin tức, nếu khả năng từ sư môn tiền bối lưu lại bản chép tay biết ở giữa vùng rừng rậm nơi có một cái nơi nguy hiểm, sợ bọn hắn mục tiêu lần này chính là này trong thôi, hơn nữa bọn hắn mười năm trước liền đi vào, đoạn thời gian đó trùng hợp là Lãnh Thương chi, rất nhiều người thông qua quan hệ tiến vào Yêu giới sự tình, liền không biết bọn hắn có hay không từ trong sư môn được tin tức gì, làm cho Trung Ương đại lục cùng Nam Hải tu sĩ đồng thời hợp tác đi vào.

Không lại xoắn xuýt cái đề tài này, Tư Lăng bắt đầu cùng Hoắc Noãn Ngọc tán gẫu lên lẫn nhau gần trạng cùng Thương Vũ giới trong một ít chuyện thường, ngược lại trò chuyện với nhau thật vui.

Một bên khác, Nam Hải bên kia tu sĩ nhìn cùng Hoắc Noãn Ngọc trò chuyện với nhau thật vui Tư Lăng, ánh mắt có chút lấp lánh.

Hàng Ương từ lúc tọa trong khi mở mắt ra, cũng đầu tiên nhìn liền nhìn thấy hai người kia, sắc mặt tối tăm cực kỳ, tinh xảo xinh đẹp dung nhan nhất thời hắc đến khả năng chảy ra nước, chẳng qua xét thấy lúc trước Tư Lăng ân cứu mạng, nhận rồi phần ân tình này, nhượng hắn cũng không thể tượng trước kia như vậy, trực tiếp đem đối phương giết bảo thủ.

"Hàng đạo hữu, này người chính là cái kia Tư Hân huynh đệ, bị Hồng Khô Lâu cùng chợ đen đồng thời treo giải thưởng người?" Một tên mặt đen Nam Hải tu sĩ hỏi.

Hàng Ương âm trầm gắt đầu, nhìn chăm chăm hai người, cười lạnh một tiếng, tuy rằng không biết Tư Lăng vì sao lại ở chỗ này, nhưng nghĩ đến hắc hắc là không biết yêu vụ ở giữa vùng rừng rậm bí mật, có thể biết bí mật này, đều là Trung Ương đại lục trong mấy cái đại môn phái cùng gia tộc, Nam Hải sở dĩ biết được, cũng nhờ có bọn hắc hắc từng có tiền bối lưu lại bản chép tay trong có thể chiếm được biết, mới sẽ cùng Trung Ương đại lục tu sĩ đồng thời hợp tác.

Này Tư Lăng quả thực chó ngáp phải ruồi rồi! Thiên đạo làm sao không vội vàng đem loại này người thu đi rồi!

"Hắc cùng cái Quý tu đồng thời.. Nhóm này hợp cũng thực sự là kỳ lạ! Cũng không biết này Tư Hắc có ở hay không." Tu sĩ kia xác nhận Tư Lăng thân phận sau, có chút do dự nói: "Hay vẫn là hắc cũng được tin tức gì hay sao?"

"Tuyệt đối không thể!" Hàng Ương lạnh lùng thốt: "Chúng ta những này mọi người lấy tâm ma tuyên thệ, tuyệt đối sẽ không đem việc này nói cho không quan hệ người, hắc một cái Tây Cảnh Man Hoang nơi đến đã nhân, như thế nào biết được?"

Nam Hải chư đảo tu sĩ đối với Hàng Ương vẫn tương đối tin phục, bọn hắc tin phục không phải Hàng Ương bản thân, mà là Hàng Ương phía sau đại biểu thế lực cùng Vệ Quan Nhai, Nam Hải chư đảo trong, ngoại trừ Ân Thế đảo ngoại, thế lực khổng lồ nhất chính là Vệ Quan Nhai dựng lên chư đảo, Vệ Quan Nhai nhận đảm kia muối muối không có tám trăm cũng có một ngàn, mỗi cái muối muối thay mặt quản lý một cái tài nguyên phong phú hải đảo, một năm thu vào tuyệt đối so với được với Trung Ương đại lục những cái kia danh môn đại phái. Mà Hàng Ương chẳng qua là cái nam sùng, một mực nhân gia có này thủ đoạn leo lên Hóa Thần tu sĩ, chỉ cần Vệ Quan Nhai không hề từ bỏ hắc một ngày, bọn hắc thái độ đối với hắc liền sẽ không biến hoá.

Chờ tất cả mọi người khôi phục lại tốt nhất trạng thái sau, đoàn người lại hơi lúng túng một chút, dồn dập nhìn Hoắc Noãn Ngọc —— nơi này Hoắc Noãn Ngọc cùng Tư Lăng quen thuộc nhất.

Hoắc Noãn Ngọc con mắt sắc âm âm, hay vẫn là đối với Tư Lăng nói: "Không biết Tư đạo hữu đón lấy đi nơi nào."

Tư Lăng vô cùng hào phóng nói: "Chúng ta đến yêu vụ rừng rậm nguyên bản là rèn luyện thêm vào tìm kiếm chút yêu thực, dự định một đường hướng về ở giữa vùng rừng rậm đi."

Nghe được câu trả lời này, trong lòng mọi người chìm xuống, hoài nghi lên này người ra hiện tại nơi này mục đích, chẳng qua đều là chút tuổi rất cao tu sĩ cấp cao, trên mặt đều không có biểu thị ra đến.

Hoắc Noãn Ngọc cười nói: "Chúng ta cũng đi yêu vụ rừng rậm nơi sâu xa, không biết Tư đạo hữu có thể nguyện cùng chúng ta đồng hành?"

Tư Lăng từ từ mà nhìn mọi người một chút, nhìn thấy Hàng Ương một bộ muốn ăn về mặt của hắc nhưng cũng bị vương bởi lúc trước ân cứu mạng đành phải nhẫn nại thời, khóe môi ngoắc ngoắc, Thiên đạo vô tình hình như có tình, hắc cứu Hàng Ương một mạng, Hàng Ương liền thiếu nợ hắc một cái nhân quả, nếu là Hàng Ương không muốn lấy sau tu hành tư sinh tâm ma, chỉ có thể trả lại hắc cái này nhân quả mới khả năng giết hắc, vì lẽ đó hiện tại coi như hạn đến nôn ra máu, cũng chỉ có thể nuốt xuống chiếc kia lão huyết.

"Xin lỗi, ta còn có đồng bạn, đáp ứng dẫn hắc đi rèn luyện, thực lực của hắc tương đối thấp, có thể sẽ liên lụy các người, hay vẫn là bắt nhất nổi lên." Tư Lăng nói rằng, hắc không giả, nơi này tu vi thấp nhất quả nhiên hay vẫn là đáng thương Quý tu, cái khác đều là Nguyên Anh kỳ lấy trên tu sĩ, Tư Lăng biết bọn hắc đối với yêu vụ ở giữa vùng rừng rậm chỗ đó vô cùng coi trọng.

Nghe được Tư Lăng bắt nhất khởi hành động, mọi người tại đây trong lòng đều thở phào nhẹ nhõm. Tư Lăng tuy rằng ở bọn hắc trên mặt không có cách nào nhìn thấy, nhưng loại kia do căng thẳng đột nhiên hòa hoãn bầu không khí vẫn có thể có biết một hai. Quả nhiên là không hi vọng bọn hắc đồng thời hành động, như vậy cũng tốt.

Lại hắc huyền vài câu sau, Tư Lăng liền cùng bọn hắc tách ra, mang theo Lâm Dương đắm vào phụ cận trong rừng cây.

Lâm Dương dọc theo đường đi đều trầm mặc ít lời, hơn nữa lúc trước tình huống đó hắc cũng không có cái kia phân lượng xen mồm, chẳng qua đầu nhưng chuyển cái liên tục, từ Tư Hắc nhắc nhở ra ở giữa vùng rừng rậm có dị dạng đến gặp phải những tu sĩ này sau, Lâm Dương cũng khẳng định ở giữa vùng rừng rậm nơi tuyệt đối có chân lấy đánh động những cái kia danh môn đại phái thứ tốt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 223: Giết chết nó

Lâm Dương một đem xóa đi trên mặt dính vào bùn, ánh mắt thâm trầm mà nhìn cách đó không xa này phiến ánh bạc trầm tĩnh nguyệt hồ.

Nơi này là yêu vụ ở giữa vùng rừng rậm nơi, xung quanh một mảnh yên tĩnh, bọn hắn đi tới thời điểm, không có cảm giác đến phụ cận có nguy hiểm gì yêu thú cùng yêu thực, đúng là Lâm Dương một cái không chú ý bị đột nhiên nhảy ra đến đây leo quật đến trên đất, hơn nữa là lấy mặt triều mặt đất hình thức, Tư Lăng liếc mắt nhìn hắn, trên mặt chỉ dính bùn không có ngã mặt sưng thục sự là quá may mắn, bởi vậy cũng có thể thấy được này Quý tu quá không cẩn thận, mới sẽ bị đột nhiên quật bay.

"Tư công tử, nơi này rất quái lạ." Tiểu Yêu Liên từ Tư Lăng trong tay áo thò đầu ra, "Trong hồ không có bất kỳ sinh mệnh khí tức."

Tư Lăng hơi nhíu mày, Lâm Dương nhưng phản bác: "Tiểu Hồng muội muội, người có phải là nhìn lầm, này trong hồ nhưng là có một cái rất hung mãnh trăn nước, còn có rất nhiều cái khác sinh vật, nơi nào không có hơi thở sự sống?"

Tiểu Yêu Liên đâm vô cùng phi mà tròn mắt Lâm Dương một chút, bị cô mà giải thích: "Tiểu Hồng là nói nó không có bất kỳ thực vật nào khí tức, phía dưới hắn là nước động."

Tư Lăng trầm ngâm chốc lát, vòng quanh bên hồ đi rồi một chút, thần thức sờ qua sờ, khả năng phát hiện hồ trong có rất nhiều nước sinh động vật, nhưng từ quan sát kỹ sau, xác thực như Tiểu Yêu Liên nói tới hồ trong dĩ nhiên không có bất kỳ rong hình bóng, cũng thật là quái lạ.

Rốt cục đi tới ở giữa vùng rừng rậm nơi, Tư Lăng đám người cũng trải qua một phen gian nan hiểm trở, cuối cùng hay vẫn là dựa vào quần áo đồng thời đem chặn đường yêu thú yêu thực thu thập mới đến nơi đây, vì thế, Lâm Dương còn một lần bị trọng thương, Tư Lăng cùng Tiểu Khôi chờ bị thương nhẹ, không thể không tìm địa phương rỗng rã tu sửa nửa năm, phương đến nơi này.

Yêu vụ rừng rậm cho cảm giác của bọn họ quá nguy hiểm, đi tới rừng rậm nơi sâu xa sau không có cảm giác đến khí tức mạnh mẽ trái lại vô cùng ôn hòa, mới là nhưng bọn hắn cảm thấy kỳ quái. Theo lý thuyết, càng đi ở giữa vùng rừng rậm tiến dần lên, yêu thú cùng yêu thực đẳng cấp càng cao, bọn hắn đều có chuẩn bị tâm lý đi tới lần này sau sẽ có một hồi ác chiến, phòng chừng ở giữa vùng rừng rậm là một con yêu thú mạnh mẽ địa bàn loại hình, nhưng là đương bước vào nơi này thời, không chỉ có không có cảm giác đến nhận chức đầu mạnh mẽ mà khí tức nguy hiểm, trái lại yên tĩnh ôn hòa đến khó mà tin nổi.

Tình huống như thế quá khác thường rồi! Tư Lăng buộc lòng phải trên phương diện khác hoài nghi, tỷ như nói, ở giữa vùng rừng rậm này có món đồ gì vô cùng mạnh mẽ là yêu thú yêu thực làm hại sợ, không dám đến nơi này đến, mà vật này chính là Hoắc Noãn Ngọc đám người muốn có được.

Chẳng qua bọn hắn cùng Hoắc Noãn Ngọc đám người phân biệt có thời gian hai năm, cũng không biết bọn hắn ở chỗ này rừng rậm nơi nào, hoặc là sớm đã đến nơi này.

Cuối cùng, Tư Lăng ánh mắt định ở nguyệt hồ trong.

Suy nghĩ một chút, Tư Lăng nói rằng: "Tiểu Hồng muội muội, nhưng Tiểu Bạch cùng Trọng Thiên ra đến." Dứt lời, Tư Lăng cũng làm cho Tiểu Khôi từ Linh thú trong túi thả ra.

Từ khi Hồng Liên không gian trong có Bạch Hồ làm bạn sau, Trọng Thiên vì nhân gia tính huyết, thường xuyên chạy đến Hồng Liên không gian trong cùng Tiểu Bạch Hồ bồi dưỡng cảm tình, chính chính là cái nham hiểm giả dối chủ nhân, dĩ nhiên đánh tới cảm tình bài đến. Không thể không nói, Trọng Thiên này cảm tình bài đánh cho hết sức tốt, Tư Bạch cùng vài con yêu cảm tình là vô cùng tốt, phòng chừng Bạch Hồ sau khi lớn lên nói không chắc thật sự sẽ ngo ngoe mà bị Trọng Thiên lừa gạt đi một giọt tinh huyết, trái lại vẫn cùng Trọng Thiên hai anh em thân thiết đây.

Ngay khi Tư Bạch cùng Trọng Thiên từ Hồng Liên không gian ra khi đến, Tư Lăng trong đầu đột nhiên vang lên một thanh âm: "Tư Lăng, xuống!"

"Đại ca?" Tư Lăng kinh ngạc kêu một tiếng, nghe được đối phương nhàn nhạt đáp một tiếng, hết sức ngạc nhiên, Đại ca làm sao lại đột nhiên cho hắn truyền âm đâu? Mà lúc này, liền thấy mới từ Hồng Liên không gian trong Bạch Hồ hướng về nguyệt hồ hưng phấn ô ô kêu, đuổi mãnh sự.

Tiểu Bạch Hồ là Thánh thú, là trong bọn họ huyết thống cao cấp nhất, đối với nhận biết cũng là lợi hại nhất, liền Trọng Thiên cũng không phát hiện nguyệt hồ có gì khác dạng, Tiểu Bạch Hồ trải qua có thể khẳng định nguyệt hồ trong có nó muốn đồ vật, ô ô gọi xong sau, nó nhảy đến Tư Lăng trên bả vai cọt tới cọt lui, ra hiệu Tư Lăng dẫn nó xuống.

"Đại ca, người là nói nhưng chúng ta đến trong hồ đi?"

"Ân, tất cả cẩn thận."

Nghe được hắn căn dặn, Tư Lăng liền biết hắn vẫn như cũ lựa chọn không ra mặt, nhưng chính bọn hắn đi dẫn vật, xem như là một sự rèn luyện.

Nếu Tư Hân đều giao cho, Tư Lăng ngưng cái to lớn hồn lực phao, mọi người đồng thời tiến vào hồn lực phao sau, liền trầm xuống nguyệt hồ. Này hồ ngoài ý muốn ở ngoài mà thâm, một đường dưới trầm, có thể nhìn thấy rất nhiều mỹ lệ nước miễn cưỡng vật, đặc biệt phát sáng trần châu cá, đem hồ nước tô điểm đạt được ngoại mỹ lệ, cũng làm cho hắc ám hồ nước nhiều tầm nhìn.

Đột nhiên, một đạo ác liệt sóng nước kéo tới, theo sóng nước mà đến chính là cái như chớp giật nhanh chóng bóng đen, hồn lực phao ở bên trong nước lay động không ngừng, chẳng qua hồn lực phao trong thân thể người nhưng chỉ là theo hồn lực phao mà rung động, không có ngã trái ngã phải.

Rất nhanh mà, bọn hắn nhìn rõ ràng tập kích chính là cái kia nguyệt hồ trung đẳng cấp cao nhất trần nước, thân thể có dài trăm mét, hai cái thùng nước ôm hết thò, xem ra vô cùng to lớn. Tư Lăng đem thần thức lan tràn đánh giá nó, trong lòng có chút quái lạ, theo lý thuyết không lẽ như thế trần nước, hắn là đã sớm tu luyện thành giao, nhưng là hơi thở của nó hay vẫn là một cái rắn nước loại, không có hướng về giao biến dị gọn sóng, lẽ nào là bị áp chế?

Này cái trần nước người không biết không sợ, đâm vô cùng phi mà dùng đuôi quạt hồn lực phao, chọc này quần hung tàn hàng, cũng làm cho Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi một trận tức giận, cảm thấy cho chúng nó uy nghiêm bị nhỏ nhỏ rần rần loại khiêu khích, chỉ tiếc chúng nó không phải nước sinh vật, ở bên trong nước chiến đấu sẽ mất giá rất nhiều, chỉ có thể nhìn cái kia khiêu khích trần nước giương mắt nhìn.

Bị trở thành một cái con rần nhỏ đồ chơi cái cảm giác này quá không tốt, Tư Lăng một cước đem Lâm Dương đá ra đi, đồng thời cho hắn thụ ý: "Giết chết nó!"

"Gào gào gào!"

"Lú lo thu!"

"Ồ ô ô!"

Trọng Thiên, Tiểu Khôi, Tư Bạch đồng dạng án trào biểu thị chống đỡ.

Lâm Dương sắc mặt tái xanh, giết chết nó liền giết chết nó, tại sao phải đập cái mông của hắn đem hắn đá ra hồn lực phao? Thực sự là quá đáng ghét.

Sinh khí trong Quỷ tu giận cá chém thớt lên cái kia đâm phi trần nước, vung hai tay lên, màu xám Quỷ Anh Hoa lá rụng theo dòng nước chảy, đang đến gần trần nước thời biến ảo ra một mảnh tuyết mỹ ý cảnh.

Trần nước sai không kịp đề phòng trong bị Quỷ Anh nổ tung da thịt, lúc này mới phát hiện nó vô tri mà chọc không nên dây vào người, chưa cho nó cơ hội chạy trốn, Lâm Dương lại phát tay tát ra một đem hạt giống, hạt giống ở bên trong nước tốc độ trường sinh, trưởng thành thật dài dây leo, nhưng mà ở đánh úp về phía trần nước thời, những cái kia dây leo đột nhiên khô héo, hóa thành mục nát bị sóng nước chông đi.

Lâm Dương lấy làm kinh hãi, mà cái kia trần nước thấy hắn nại chính mình không biện pháp, lại trở nên kiêu ngạo, một cái đuôi quất tới đem Quỷ tu quất bay.

Quá vô dụng rồi!

Tư Lăng một mặt chỉ tiếc mài sắt không nên kim, phát tay thả ra hồn lực dây thừng sẽ bị quất bay đến ngàn mét ở ngoài lại bị tầng tầng nước sinh vật vây quanh lên Quỷ tu trôi lại, trực tiếp xả trở lại, Lâm Dương lần đầu cảm nhận được ở bên trong nước bị chơi đùa cảm giác, thực sự là quá không đẹp diệu, những cái kia cá đều đánh đến trên mặt hắn.

Đem Lâm Dương xả khi trở về, Tư Lăng móc ra một cái màu đen khô gầy dây leo vứt cho Lâm Dương, nói: "Đưa nó trôi lại!"

Lâm Dương tiếp được dây leo, lúc này mới phát hiện hóa ra là Tư Lăng luyện chế hảo Các Đẳng, này Các Đẳng bị luyện chế quá, trải qua không có sinh mệnh khí tức, ở bên trong nước cũng không sợ nó khô héo hóa hủ. Có Các Đẳng ở tay, Lâm Dương lần thứ hai nghênh nước mà lên, Quỷ Anh Hoa cánh hoa bay múa đầy trời, này Quỷ Anh Hoa cánh hoa là sức mạnh ngưng tụ, cũng không thể coi là thực vật, đúng là nhượng trần nước có chút e ngại.

Sau đó, chính là Lâm Dương bắt đầu đề lên trần nước một trận loạn đánh, lấy phát tiết mới vừa rồi bị người đập cái mông cùng quất bay thù, đánh đến trần nước đầu đầu sung lên một vòng sau, phương dùng Các Đẳng đem cuốn lại đầu.

Quỷ tu hãnh diện trở về, Tư Lăng đám người biểu thị hoan nghênh.

"Tư tiên bối, xử lý như thế nào nó?" Lâm Dương nhấp một hợp linh tửu bổ sung linh lực vừa hỏi, hắn nguyên ý là đưa nó giết, nhưng Tư Lăng cho hắn Các Đẳng, mục đích là đưa nó bắt được. Chẳng qua xem nó tượng hi khẩu như thế bị Các Đẳng vòng cái cổ, Các Đẳng một đầu khác bị người kéo lấy, cảm giác lại như là trần thể trong trùn vào vòng cổ của như thế, cảm giác thực sự là sáng khoái ~

Tư Lăng sờ sờ cằm, đối với Tiểu Yêu Liên nói: "Tiểu Hồng muội muội, đi nói cho nó biết, có hai cái lựa chọn: Một lập tức rút gân lột da dưới họa lược thang ăn; hai là mang chúng ta đến hồ phía dưới đi." Này nguyệt hồ nếu là trần nước địa bàn, phía dưới có cái gì nó hẳn là rõ ràng nhất.

Này hung tàn uy hiếp không có yêu dám phản kháng, ngu ngốc đều biết lựa chọn thế nào, chỉ có thể ngoan ngoãn điem này viên đại xà đầu.

Liên thời gian sau này, bọn hắn ở hồn lực phao trong ăn ăn uống uống, đáng thương trần nước ngoan ngoãn bị trùn vào cái vòng cổ ở mặt trước dẫn đường, nhìn thấy hồn lực phao trong những cái kia hung tàn gia hỏa ăn các món ăn ngon, thực sự là nhượng rần các loại ước ao ghen tị. Đối với này, Lâm Dương biểu thị, rốt cục đến phiên người khác đối với hắn ước ao ghen tị, này cảm tình không nên quá tươi đẹp ~

Xung quanh càng ngày càng tối, nước áp lực cũng càng lúc càng lớn, Tư Lăng không thể không ở hồn lực phao lại bỏ thêm một tầng, để ngừa bị thủy áp làm phá. Cũng không biết quá mấy ngày, trần nước rốt cục dừng lại, đi tới trong nước một chỗ cung điện trước đại môn.

Tư Lăng cùng Lâm Dương đều lấy làm kinh hãi, đánh giá trong nước phẳng phát đi về dưới lòng đất này nơi lối vào, nếu không phải là có trần nước dẫn đường, bọn hắn khả năng muốn tìm rất lâu mới khả năng phát hiện nơi này. Từ vào nguyệt hồ sau, Tư Lăng liền phát hiện nguyệt hồ càng là đi xuống, hồ trong thủy vực càng lớn, căn bản không phải một cái hồ, xưng là nội hải cũng có thể, hơn nữa hồ trong thật là quái lạ, thần thức tìm kiếm, căn bản biện không rõ phương hướng, phẳng phát bị cái gì cho lạc mất phương hướng rồi.

"Tư tiên bối, chúng ta có nên đi vào hay không?" Lâm Dương hỏi.

Tư Lăng gật đầu, "Nếu đến rồi, đương nhiên phải đi vào." Dứt lời, hắn nhìn về phía cái kia lung lay đuôi trần nước, có thể cảm giác được tâm trạng vui vẻ

của nó, phỏng chừng là cảm thấy nhiệm vụ xong, bọn hấn hấn là đưa nó thả.

Tur Lãng trong lòng cười gian, ở Lâm Dương trợn mắt ngoác mồm trong, cầm trong tay Các Đẳng ném đi, quần vào trước cung điện một cái trên trụ đá, lại như cột một cái gia khuyến như thế, đồng thời nói cho này cái trần nước, ngoan ngoãn ở lại đây, chờ bọn hấn sau khi trở lại lại mang bọn hấn trở lại! Uy hiếp xong sau, Tur Lãng móc ra một viên Thiên Ngọc tinh, ở trần nước trước mặt quơ quơ, này viên đầu to theo Thiên Ngọc tinh lúc ẩn lúc hiện, một mặt thêm tướng.

Lâm Dương không nhìn được che mặt, loại này gây to và táo ngọt sách lược, thực sự là quá ô nhục người, lẽ nào lúc trước hấn cũng là như vậy dễ dàng cắn câu? Đột nhiên loại này hấn cùng trần nước là nan huynh nan đệ cảm giác thũng sao phá?

Tur Lãng nhìn một chút, cỡi xuống buộc ở trên trụ đá Các Đẳng, nhượng trần nước chính mình đi tìm một chỗ ẩn núp chờ bọn hấn ra đến, trần nước ăn một viên Thiên Ngọc tinh, lại được một viên Thủy Liên tử, không cần Tur Lãng xuyên liền vô cùng nghe lời, ngoan ngoãn đi né, quay đầu lại còn há mồm tê tê vài tiếng, kinh Tiểu Yêu Liên phiên dịch, ý tứ là nó sẽ rất ngoan thật biết điều mà chờ bọn hấn ra đến, sẽ không chạy loạn.

Lâm Dương: = O =! Vì mao đột nhiên cảm thấy cái này thế giới trần đầy đều là không nói ra được ác ý?!

Trần nước sau khi rời đi, Tur Lãng liếc nhìn dưới nước cung điện lối vào, khiến khu động hồn lực phao hướng về cung điện lối vào mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 224: Thiểm mắt mù

"Rầm" một tiếng, một cái nhát khí màu trắng phao vọt ra khỏi mặt nước.

Hồn lực ngấm mình ở vọt ra khỏi mặt nước thời liền vỡ tan, Tur Lãng bay lượn mà lên, trong tay mang theo một con không công lực lục tiểu hoa hổ. Chờ hấn lúc chạm đất, Tur Lãng còn không tới kịp quan sát bốn phía hoàn cảnh, liền bị một con màu đen yêu thú dùng một tý dấn ở trên mặt, lấy trừng phạt vừa này người nào đó không có tiếp được nó.

"Người làm cái gì?" Tur Lãng mặt đen lại hỏi, đem tứ chi mở ra dấn trên mặt hấn Trọng Thiên xách mở.

Trọng Thiên tức giận gào gào hai tiếng, nhảy đến hấn một bên trên bả vai, dùng đuôi cuồng quất hấn, tuy rằng không đau, nhưng bị như thế quật cũng làm cho nhân khí phần. Một bên khác trên bả vai đứng Tiểu Bạch Hổ, hai con tôn nhau lên thành thú, Tiểu Khôi bởi thân thể dài rộng, không có cách nào ở Tur Lãng trên người cũng chiếm cái địa phương, không khỏi có chút oan ức mà lú lo kêu, Tur Lãng mặt đen lại, y nó này trọng tài thể tích, hấn chỉ có bị nó ép vỡ phần nhĩ.

Lâm Dương sắc mặt có chút hắc, đều lúc nào, còn ở tính toán những này có không, đều đến vị trí, bọn hấn hiện tại hấn là mau chóng đi tìm bảo vật, mà không phải ở đây làm phiền.

Vỗ vỗ Tiểu Khôi đầu làm an ủi, lại sẽ Trọng Thiên đuôi quẫy ba quẫy ba thành một đoàn, Tur Lãng bắt đầu đánh giá bọn hấn vị trí, lúc trước lên vào này nơi dưới nước cung điện lối vào sau, lại ở bên trong nước được rồi thời gian rất dài, mãi đến tận cảm giác đường nổi tựa hồ hướng về trên kéo dài, lại quá một quãng thời gian, phương đi tới nơi này. Mà bọn hấn ra đến địa phương là một cái tượng mộc trì bình thường nước chảy ao, cách đó không xa là cái tế tự dùng tế đàn, trên tế đàn không có cái gì tế phẩm, chỉ thả hai cái đen kịt quan tài, ngoài ra, toàn bộ không gian gần không khoáng, cảm giác vô cùng âm u khủng bố.

Tur Lãng vuốt cằm, "Nơi này nơi nào?"

Lâm Dương đám người lác đầu biểu thị không biết. Bọn hấn cũng có chút mộng, không biết làm sao trong nước cung điện lối ra : mở miệng thông suốt đến nơi như thế này đến, nơi này cho người cảm giác lại như là một cái đặt linh cửu tế đường, quá âm trầm.

Tur Lãng thần thức quét qua, đột nhiên ở một tiếng, phát hiện này lưỡng chiếc quan tài trên bị dùng một loại mặc sa họa phù văn, lại nhân quan tài nguyên bản là màu đen, căn bản sẽ không chú ý tới quan tài trên phù văn, mà Tur Lãng mặc dù có thể chú ý tới, hay là bởi vì hấn hiện tại trải qua là thất phẩm bùa chú sư, thường xuyên cùng phù văn giao thiệp với, cảm giác được này phù Văn Nhược ẩn như hiện gọn sòng.

Tur Lãng dùng thần thức cảm nhận được này phù văn gọn sòng, chỉ một hồi liền cảm giác được thần thức không bị khống chế, mau mau thu hồi thần thức, cả khuôn mặt đều hơi trắng bệch. Bùa chú này so với lúc trước về ở Phi Thiên thuyền trên còn huyền ảo hơn, nhượng Tur Lãng cảm giác được đáng sợ lại hưng phấn, cực muốn đem chi sao chép lại đến nghiên cứu.

Nhất nhân một quỹ cùng vài con yêu ở cái này không khoát tể đường trong du xoay chuyển một lần, cũng thật là không khoát đơn điệu đến không những vật khác, cuối cùng lại chuyển tới tể đàn trước, nhìn ngoại trừ lưỡng chiếc quan tài, cái khác đều là trống rỗng.

"Tư tiền bối, nơi này có người đến qua." Lâm Dương đột nhiên nói, đi tới tể đàn bên cạnh một cái quang thành thạch đăng giá trước, sờ sờ này quang thành thạch đăng giá, suy nghĩ sâu sắc nói: "Nơi này dấu vết rất mới, tựa hồ là bị người trực tiếp hủy đi đèn đóm mang đi, mà này đăng —— khả năng là dẫn hồn U Minh đăng." U Minh đăng không phải vật phạm, cho nên mới phải nhượng người lòng tham mà đem lấy đi.

Tư Lăng gật đầu, hoài nghi có phải là Hoắc Noãn Ngọc những cái kia người đã kinh từng tới nơi này, cũng không biết ngoại trừ nguyệt hồ còn có cái nào lối vào có thể đi về nơi này. Đương nhiên, Tư Lăng từ cái kia trần nước nơi biết gần đây đều không có tu sĩ tiến vào nguyệt hồ —— không có so với nó nhân vật mạnh mẽ nuôi dưỡng phi lá gan của nó, nhượng nó làm chuyện ngu xuẩn chọc này quần hung tàn hàng, vì lẽ đó bọn hắn mới có thể đưa nó bắt nạt đến giống như thảm. Vì lẽ đó Tư Lăng có lý do tin tưởng, nếu là Hoắc Noãn Ngọc dám người đã đi vào, như vậy hẳn là có mặt khác lối vào, hơn nữa hay vẫn là toà này long đất cung điện chính thức lối vào.

Tất cả không rõ, Tư Lăng không nhiều hơn nữa nghĩ, vung tay áo một đạo linh lực kích đã qua, lại phát hiện lưỡng chiếc quan tài vẫn không nhúc nhích, thậm chí này nắp quan tài cũng không nổi lên được đến. Ứng chứng minh suy nghĩ trong lòng sau, Tư Lăng không cử động nữa chúng nó, mang theo Lâm Dương dám người ly khai chỗ này tể đường.

Đi ra cửa sau, hiện hiện tại trước mặt chúng nhân chính là một cái mê cung như thể đường nổi, Tư Lăng đem thần thức lan tràn đi ra ngoài, rất nhanh mà liền phát hiện thần thức bị cái gì quấy rầy, dĩ nhiên không cách nào đem mê cung này đường nổi phân rõ ràng.

Tư Lăng nhíu lên lông mày, cảm thấy đến nơi này không nói ra được quái lạ, một loại từ đáy lòng lan tràn mà thẳng nguy hiểm linh cảm nhượng hắn không thể không thận trọng. Suy nghĩ một chút, Tư Lăng đối với ở chính mình trên bả vai Tiểu Bạch Hồ nói: "Tiểu Bạch, ngươi có cảm giác gì?"

Tiểu Bạch Hồ triều hắn vô cùng vui sướng ô ô hai tiếng.

"Tư công tử, Tiểu Bạch nói không nên tin con mắt nhìn thấy, thần thức sờ cảm, chỉ cần đi về phía trước là được rồi." Tiểu Yêu Liên phiên dịch nói.

Lời này rất có thâm ý, rõ ràng là cái cong cong nhiều nhiều mê cung, đâu có thể nào một đường hướng về trước là được? Tuy là nghĩ như vậy, chẳng qua Tư Bạch hưng phấn vui vẻ đáp đáp xem ra nó trong lòng là hiếm có.

Tư Lăng đem thể tích quá đại bụi điều thu hồi Linh thú trong túi, sau đó nhắm mắt lại, thu hồi bị quấy rầy thần thức, cùng Lâm Dương đồng thời tiến vào mê cung đường nổi.

Không biết chạy bao lâu, còn chưa tới chỗ cần đến, Tư Lăng cùng Lâm Dương đều không có mở mắt, rõ ràng không phải ảo cảnh, nhưng nếu mở mắt ra liền sẽ phát hiện con đường phía trước lại mơ hồ, bọn hắn chỉ có thể nhắm mắt lại, đem thần thức duy trì ở quanh thân khoảng ba mét để ngửa bất ngờ, nghe theo Bạch Hồ chỉ thị tiến lên.

Đột nhiên, Tiểu Bạch Hồ cung đứng dậy thể ô ô gọi dậy đến, đột nhiên nhảy cách xa Tư Lăng vai, trên người quất lên một đạo con lốc, mang theo nó trong nháy mắt bay về phía trước đi, sau đó biến mất ở phía trước. Theo Bạch Hồ biến mất, Trọng Thiên cũng đột nhiên mở ra ẩn giấu bốn cánh, cùng sau lưng Tiểu Bạch Hồ, tương tự ở cách đó không xa biến mất rồi. Tư Lăng bận bịu vận chuyển Huyền thạch, nhưng vẫn là chưa phát hiện xung quanh có bày ảo trận, chỉ có thể tiếp tục nhắm mắt lại đi về phía trước, mãi đến tận đi tới hai con yêu biến mất địa phương, Tư Lăng phát hiện mình phảng phất trải qua một chỗ dùng gọn nước bày xuống cấm chế, thần thể trong nháy mắt lạnh cả người, rất nhanh liền tới đến một thể giới khác.

Chờ nhìn rõ ràng trước mặt hoàn cảnh thời, Tư Lăng cùng Lâm Dương đều vẻ mặt trở nên nghiêm túc, đột nhiên phát lên một loại giẫm chân tại chỗ do dự.

Đây là một cái xanh vàng rực rỡ to lớn cung điện, xung quanh lựa mỏng lan tràn, không gió chấp chôn, phóng tầm mắt nhìn tới, đầu tiên nhượng người chú ý tới chính là cung điện trên cùng này trương to lớn lưu màu vàng long y ngồi nam tử. Hắn mặc màu bạc hoa lệ trường bào, áo bào trên thêu phức tạp phù văn, trên người mỗi một dạng trang sức đều có thể thấy được không phải vật phạm, thậm chí đều tiết lộ tiên khí khí tức, tơ lụa giống như tóc đen cao cao buộc ở sau ót, liền cái kia phát quan cũng toả ra tiên khí khí tức. Đẹp trai dung nhan phảng phất tiên nhân, tin tưởng nếu là gặp người tuyệt đối sẽ không quên.

Mà lúc này, hắn phảng phất chính đang nghỉ ngơi giống như vậy, một cái tay khúc lên chống gò má, hai mắt khép kín, rõ ràng xem ra quanh thân đều lộ ra một loại tiến vào nghỉ ngơi bình tĩnh khí tức, thậm chí không có bất kỳ khí tức mạnh mẽ gọn sóng, nhưng là lại làm cho người từ tất đáy cảm giác được một loại cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

Ngoài ra, trước điện giai dưới, đứng hầu hai hàng mặc hoa lệ áo bào thiếu nam thiếu nữ, mỗi lần bài tám người, đều là tuấn nam mỹ nữ, dung mạo diễm lệ xuất sắc, bọn hắn đều hai tay nâng các loại vũ khí, hai mắt khép kín, hợp phảng phất người hầu như thể cung kính ở thủ hộ long y nam tử.

Tư Lăng cùng Lâm Dương cứng ngắc ở đứng ở cửa cung điện trước, không dám mạo hiểm nhiên đi vào, nhớ tới đã chạy vào Trọng Thiên cùng Tiểu Bạch Hồ, Tư Lăng bận bịu ở trong cung điện tìm kiếm, to lớn cung điện không có cái gì che đậy vật, rất nhanh liền đem quét một lần, ngờ ngác phát hiện hai con yêu dĩ nhiên không gặp. Cung điện này chỉ có cái này lối vào, không có những nơi khác, chúng nó không thể ly khai.

"Tiểu Hồng muội muội, có thể cảm giác được người chủ nhân khí tức sao?" Tư Lăng hỏi Tiểu Yêu Liên.

"Không biết, khí tức rất nhạt, chủ nhân hình như không ở bên trong không gian này như thế." Tiểu Yêu Liên có chút chần chờ đáp.

Ngay khi hai người nghỉ ngơi không thời, đột nhiên sau lưng một đạo sát cơ kéo tới, Tư Lăng lúi cúi Lâm Dương trực tiếp tránh ra, nhảy vọt đến một

bên, rất nhanh liền nhìn thấy thông qua này nơi cấm chỉ mà đến người.

"Tur đạo hữu!" Hoắc Noãn Ngọc kinh ngạc gọi nói.

Tur Lãng lạnh nhạt mà hăm dọa, ánh mắt nhìn về phía ra hiện tại cung điện khẩu mọi người, tựa hồ mọi người đều. So với Tur Lãng bình tĩnh, tìm đến chỗ này tu sĩ nhưng có chút không bình tĩnh, nghi ngờ không thôi mà nhìn bọn hắn, một tên súc chòm râu trung niên tu sĩ hỏi: "Các người làm sao vào?"

Tur Lãng trong lòng quay đi quay lại trăm ngàn lần, lạnh nhạt nói: "Không cần thận đi tới."

Ngắn gọn hai câu đối thoại trong, lẫn nhau ngầm hiểu ý.

Chẳng qua cũng có nội tâm nhỏ mọn người, cười lạnh một tiếng, nói rằng: "Sợ là theo dõi chúng ta đến chứ?"

Tur Lãng nhàn nhạt nhìn nói chuyện nữ tu một chút, nhìn nàng chỗ đứng liền biết là Nam Hải bên kia tu sĩ, hơn nữa cùng Hàng Ương quan hệ không ít, không oán được biết cái này giống như giáp thương mang cơn. Tur Lãng lạnh lùng thốt: "Lẽ nào các người ba mươi mấy vị Nguyên Anh kỳ tu sĩ dĩ nhiên không thể phát hiện bị người theo dõi sao?"

Nghe ra Tur Lãng trong lời nói trào phúng tâm ý, ở đây vài cái nguyên bản trong lòng hoài nghi tu sĩ đều có chút lúng túng, coi như cho dù tốt ẩn nấp pháp bảo, cũng đều sẽ có lộ ra sơ sót thời điểm, đặc biệt còn có cái Kim Đan kỳ tu sĩ vì Quý tu đồng thời, nếu là này nhất nhân một quỷ muốn theo dõi, cũng giấu không bọn hắn mọi người. Hơn nữa còn có một cái nguyên nhân, bọn hắn mặc dù có thể tiến vào nơi đây, là bởi vì nắm đặc thù lệnh bài, mới khả năng thông qua chỗ này cung điện cửa lớn cấm chế, mà lại những cái kia lệnh bài là Thượng Cổ thời kỳ lưu truyền tới nay, đã bị chia cắt xong, này người không thể sẽ nắm giữ lệnh bài đi vào, hay là thật sự như hắn nói tới không cần thận vào.

Nghĩ rõ ràng điểm mấu chốt, Hàng Ương không thể không lần thứ hai cảm khái Tur Lãng chính là cái chó ngáp phải ruồi, không có lệnh bài cũng có thể làm cho hắn xông vào. Đương nhiên, Hàng Ương không biết thời, Tur Lãng khả năng phát hiện này nơi nguyệt hồ, hay là bởi vì Tur Lãng dẫn dắt, nếu là do hắn cùng Lâm Dương hai cái xông loạn, căn bản không thể phát hiện này mặt quái lạ nguyệt hồ, tiến tới phát hiện nguyệt hồ trong có đi về chỗ này cung điện một cái lối đi khác.

Hoắc Noãn Ngọc bận bịu điều đình, nói rằng: "Ta tất nhiên là tin Tur đạo hữu, không biết Tur đạo hữu khi nào đi tới nơi này?"

"Vừa tới!" Tur Lãng ngắn gọn mà trả lời, tầm mắt dời về phía trước cung điện phương này long y nam nhân.

Tầm mắt của mọi người cũng chuyển qua này long y trên thân nam nhân, dùng một loại sợ hãi lại ánh mắt tham lam nhìn hắn —— trên người tiên khí.

Tur Lãng không được dấu vết quan sát một lần, phát hiện những này người tựa hồ đối với diện này trong nam nhân thân phận có sự hiểu biết nhất định, trên mặt không có bất kỳ nghi hoặc, trải qua hiểu rõ ở tâm. Chỉ ít không giống hắn cùng Lâm Dương, hai mắt sờ soạng, cái gì cũng không biết liền xông tới, bởi vì không biết, không dám khinh thường.

Lúc này, này ba mươi mấy tên tu sĩ hồ đưa cho cái ánh mắt, sau đó rất có ẩn ý đem Hoắc Noãn Ngọc đẩy ra ngoài cùng Tur Lãng giao thiệp, dù sao người nơi này trong, liền chúc Hoắc Noãn Ngọc cùng Tur Lãng có giao tình.

"Tur đạo hữu, người..." Hoắc Noãn Ngọc trên mặt vẻ mặt có chút lúng túng làm khó dễ, tựa hồ không biết nói thế nào như thế, miễn cưỡng nói: "Không nói gạt người, chúng ta tới nơi đây đều là vì diện này trong đồ vật, không biết Tur đạo hữu người có ý nghĩ gì?"

Hoắc Noãn Ngọc trong lòng một mảnh thanh minh, nếu là Tur Lãng đúng là theo dõi bọn hắn mà đến, xem như là trái với quy tắc, bọn hắn có thể hợp lực bắt hắn, cũng không cần hỏi dò hắn ý kiến, mà lại diện này trong pháp bảo cũng không có phần của hắn. Hoặc là không có lúc trước ân cứu mạng, bọn hắn cũng không nợ hắn nhân quả, cũng có thể trực tiếp đem hắn chém giết lấy trừ hậu hoạn. Nhưng là xấu chính là ở chỗ Tur Lãng này ở yêu vụ trong rừng rậm cứu bọn hắn, thiếu nợ một món nợ ân tình của hắn, không có ai chịu trực tiếp ra tay ngoại trừ hắn để cho mình đánh lên nhân quả, đến nỗi ở nhượng bọn hắn có chút bó tay bó chân, trong lúc nhất thời không biết nên làm thế nào mới tốt.

Nghe nói như thế, Tur Lãng liếc nhìn trên người nam nhân kia đều thuộc về tiên khí trang sức, lẽ loi tổng tổng tính được, dĩ nhiên có năm mươi kiện, cũng không biết này nam nhân đến cùng là ai, thực sự là quá xa xỉ, toàn thân trang sức vật dĩ nhiên dùng tới tiên khí, chớ trách hấp dẫn nhiều như vậy người lại đây, liền hắn lúc trước nhìn thấy thời, đều cảm thấy một trận đầu vầng mắt hoa, chỉ cảm giác mình lại như cái nhà quê vào thành như thế, những này tiên khí tránh mau mù hắn nhòm hợp kim mắt.

Vì lẽ đó, bọn hắn đây là sợ chính mình đi cướp bọn hắn vừa ý tiên khí?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 225: Lương yêu phát uy

Tâm tư thay đổi thật nhanh, Tư Lăng đã đem sự tình phân tích cái đại khái, vô cùng dứt khoát nói: "Ta không tham dự các người, các người mời theo ý."

Dứt lời, còn tự động mà lui về phía sau một bước, sống chết mặc bay.

Tư Lăng này cho thấy lui ra thái độ làm cho đại đa số người thờ phào nhẹ nhõm, chẳng qua nhưng nhưng có người nắm thái độ hoài nghi, chỉ nghe có người cười gằn nói: "Ta không tin người, trừ phi người lấy tâm ma tuyên thệ."

Tư Lăng giương mắt nhìn lên, thấy lại là lúc trước cái kia nghi vấn hần nữ tu, trong lòng trải qua hoài nghi nàng tuyệt bức là cùng Hàng Ương quan hệ không ít, mới sẽ chết cắn hần không tha. Lạnh lùng nhìn nàng một cái, Tư Lăng vì vi hất cằm lên, bày ra kinh điển tức chết người không nếm mệnh lãnh diễm cao quý thích ăn đòn tư thái, ngạo mạn nói: "Vị đạo hữu này, tâm ma không phải là dùng để loạn tuyên thệ, hướng hồ ta vì sao phải dùng tâm ma tuyên thệ? Ta thiếu nợ các người cái gì?"

Này nữ tu nhất thời nghẹn lời, lại bị đối phương loại kia tuyệt đối khinh bỉ về mặt nhìn, thực sự là khí hận, chỉ có thể nhìn hướng về bên cạnh Hàng Ương, đã thấy hần một mặt âm trầm không có tiếp lời, trong lòng biết chính mình lời này có vẻ chanh chua, chỉ có thể tức giận im lặng.

Tư Lăng này một phản kích, cũng làm cho những cái kia bởi vì này nữ tu mà ám đầu người tỉnh lại. Xác thực, Tư Lăng là chính mình đi tới nơi này, cũng không phải y dựa vào bọn hần, bọn hần có tư cách gì nhượng hần lui ra? Việc này bọn hần hoàn toàn đứng không được lý.

Hoắc Noãn Ngọc hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm này, rốt cục bị này quần muốn chiếm tiện nghi lại thật không tiện bái dưới tu sĩ cấp cao mặt mũi tu sĩ làm cho thiếu kiên nhẫn, nói thẳng: "Được rồi, Tư đạo hữu, chúng ta tới đây mục đích là những cái kia tiên khí, nếu là Tư đạo hữu có coi trọng, cũng có thể tự mình đi lấy! Ta tuyệt đối không ngăn trở!" Hoắc Noãn Ngọc nói "Ta", cho thấy chính mình thái độ.

Hoắc Noãn Ngọc thẳng thắn trực tiếp thái độ khá làm người thương thức, Tư Lăng hướng nàng khẽ mỉm cười, nói rằng: "Hoắc đạo hữu không cần phải lo lắng, ta là đi nhầm vào nơi đây, ý không ở chỗ này, chỉ là ta yêu súng không gặp, là lấy mới sẽ ở lại đây."

Mặc kệ Tư Lăng lời này có mấy phần thật giả, nhưng hần này nói quả thật làm cho người không khỏi vài phần kính trọng, đối mặt tức ở trước mắt dị bảo, có thể bình tĩnh như lúc ban đầu, không nổi lòng tham, như vậy lòng dạ khí độ dạy người bội phục, cũng làm cho người hết sức hoài nghi, thật không biết nên nói hần ngọc đầu hay vẫn là ngọc đầu hay vẫn là ngọc đầu? Liên Lâm Dương đều không nhìn được liếc mắt nhìn hần, sau đó bị Tư Lăng lạnh lùng trợn mắt trở lại.

Cho thấy chính mình thái độ sau, Tư Lăng mặt không hề cảm xúc khu vực Lâm Dương đứng ở đại điện một góc, hai tay chấp sau lưng, xa xa mà nhìn, nói rõ không dính líu.

Những tu sĩ kia thấy thế, hai mặt nhìn nhau, tuy rằng đáy lòng nhưng có hoài nghi, nhưng cũng không nhiều hơn nữa miệng nói cái gì. Chỗ ngồi này ở Yêu giới yêu vụ rừng rậm trong cung điện chôn dấu đến cực sâu, căn bản không người nào có thể phát hiện, ở vạn năm trước xông vào Yêu giới rèn luyện tiên bối trong lúc vô tình phát hiện, lúc đó đúng lúc gặp yêu vụ rừng rậm ngàn vạn năm một lần địa chất biến hóa, dẫn đến bên trong cung điện này cấm chế trận pháp tạm thời lên không bảo vệ tác dụng, là lấy mới nhượng bọn hần vô cùng thuận lợi mà đi vào. Nhiên mà tiến vào phía sau phát hiện cung điện này nhưng thực không đơn giản, rất nhiều trang trí đều là lấy tiên khí làm chủ, làm người ta giật mình không ngớt, hoài nghi lên tòa cung điện này chủ nhân thân phận. Trải qua tất cả gian nguy, người tiến vào tuy rằng được trong cung điện pháp bảo, nhưng cũng ở cuối cùng chịu đến bảo vệ cung điện Khôi Lỗi Nhân cướp giết, cuối cùng thành công thoát đi chỉ có mấy người.

Những người kia trốn về Thương Vũ giới sau, đều bị trọng thương, không chỉ có tu vi không được tiến thêm, thậm chí nguyên thọ cũng sở còn lại không nhiều, vì thế, liền viết xuống chính mình ở này Yêu giới bên trong cung điện nghe thấy lưu dư hậu nhân. Sau đó những người kia người trong sự môn liền căn cứ bọn hần lưu lại bản chép tay bắt đầu nghiên cứu, cuối cùng rốt cục chế ra khả năng triệu hoán tòa cung điện này lệnh bài, cho phép nắm bài người tự do tiến vào, chỉ là chế tác lệnh bài vật liệu khó tìm, là lấy qua nhiều năm như vậy chỉ chế tác tam thập tam viên, trùng hợp giao cho năm đó hợp tác mấy vị tu sĩ sự môn hậu nhân.

Nhưng mà nắm lệnh bài người có thể đi vào, nhưng là có hạn chế ra, Hóa Thần kỳ tu sĩ chịu đến cung Điện chủ người sở bố trí cấm chế bài xích, căn bản là không có cách nắm bài đi vào, cuối cùng chỉ có thể giao cho Nguyên Anh kỳ tu sĩ. Cái này cũng là vì sao, biết rõ Đạo Cung điện trong có dị bảo, nhưng chỉ có thể phái những này Nguyên Anh kỳ tu sĩ đi vào lấy.

Mà Hoắc Noãn Ngọc đám người chính là phụng sự môn chỉ mệnh, đến từ Trung Ương đại lục tu sĩ cùng Nam Hải tu sĩ hợp tác, tiến vào bên trong cung điện này tìm rõ cung điện lai lịch cùng tận lực đạt được trong đó dị bảo. Đường nhiên, bọn hần đi tới sau lần đó, tuy rằng thu hoạch khá phong, nhưng cũng không xưng được dị bảo, mãi đến tận tiến vào chỗ này cung điện sau, đang nhìn đến trên người nam nhân kia toả ra tiên khí tức trang sức thời, phương cho rằng hay là dị bảo liền ở trên người hần.

Hoắc ám nhập đám người tiến vào cung điện có thời gian nửa năm, bọn hần đem cung điện này cũng tra xét một nửa, đi vòng rất nhiều đường mới vòng tới cung điện này ở trung tâm nhất vị trí. Không giống Tư Lăng, nhân đi rồi đường tắt, trực tiếp liền xông đến ở giữa cung điện khu vực, trực tiếp đối mặt cuối cùng cấp Boss, mà bên trong cung điện những nơi khác chút cao giai linh thực linh đan pháp bảo chờ hoàn toàn cùng hần bỏ lỡ cơ hội.

Tư Lăng không biết trong đó duyên cớ, cũng không có cái gì cảm giác đau lòng, nhàn nhạt nhìn bởi vì những tu sĩ kia muốn lấy long y nam tử trên người tiên khí, làm cho thủ hộ ở long ý trước này tám nam tám nữ đột nhiên mở mắt ra, cùng này hơn ba mươi người đối đầu, mà lại khí tức đều ở Nguyên Anh hậu kỳ, sức chiến đấu không tầm thường.

Là Khôi Lỗi Nhân!

Tur Lăng hai mắt vi trùng, rất nhanh lại lâm vào nghi hoặc trong, mãi đến tận này trong đó một cái Khôi Lỗi Nhân bị người làm thương, tiết lộ khí tức trên người sau, Tur Lăng bỗng nhiên tỉnh ngộ, dĩ nhiên là do Yêu tu thân thể luyện chế thành Khôi Lỗi Nhân, hơn nữa đều bảo lưu bọn hắn khi còn sống tu vi, không oán được sức chiến đấu như vậy không tầm thường.

Rất nhanh mà, Tur Lăng lại cảm thấy đã có chút sợ hãi, cũng không biết cung điện này chủ nhân là ai, dĩ nhiên khả năng trực tiếp đem hoá hình Yêu tu luyện chế thành Khôi Lỗi Nhân không nói, hơn nữa những này Khôi Lỗi Nhân tu vi thậm chí thuộc tính đều có quy luật nhất định, bọn hắn tổ hợp lại với nhau thời điểm chiến đấu xếp thành một cái vô cùng cổ lão trận pháp, lực sát thương mười phần.

Tur Lăng phát hiện, cái khác người hiển nhiên cũng rất nhanh phát hiện, nhất thời rơi vào khổ chiến trong. Tur Lăng mắt liếc ngó ở cấp trên vẫn là một bộ trầm tĩnh an khê nam nhân, hiện tại những này người đang cố gắng mà chiến đấu, vì chính là bởi vì hắn này thổ hào trên người phụ tùng, cũng không biết như này người còn có ý thức, sẽ có cảm tưởng gì. Tuy rằng cái này người mang đến cho hắn một cảm giác vô cùng nguy hiểm, nhưng tựa hồ nhưng không có bất kỳ nguyên thần gọn sóng, phảng phất đây chỉ là một bộ thể xác giống như vậy, nhưng hắn hoài nghi có phải là nguyên thần đã diệt. Nhưng là, nếu là nguyên thần đã diệt, thân thể không thể còn có thể duy trì đến như vậy hoàn hảo, trừ phi là tiên nhân thân thể...

Tựa hồ nắm lấy then chốt, Tur Lăng giật mình tròn to hai mắt, không khỏi có chút lo lắng này hai con yêu chạy chạy đi đâu. Hắn đối với tiên khí không có hứng thú, hiện tại chỉ muốn đem hai con yêu tìm trở lại chạy trốn.

Ầm! Rầm rầm rầm!

Nghe được tiếng nổ mạnh, Tur Lăng ngưng mắt nhìn tới, phát hiện những cái kia người dĩ nhiên phá này tám nam tám nữ phòng ngự, liếc nhìn trong tay bọn họ pháp bảo, Tur Lăng bình tĩnh, như vậy dị bảo đều xuất ra, chó trách rốt cục phá này mười sáu cái Khôi Lỗi Nhân phòng tuyến. Chẳng qua cũng trả giá nặng nề, chỉ ít bọn hắn trong chết rồi bảy tên Nguyên Anh tu sĩ.

Phá sau phòng tuyến, mọi người nhưng không có lộ ra vui sướng, trái lại cực kỳ cẩn thận mà từng bước từng bước mà tiếp cận cung điện trên cùng này long y nam nhân.

Mọi người ở đây cự ly càng ngày càng gần thời, đột nhiên, nguyên bản hắn là không bất kỳ nguyên thần gọn sóng nam nhân mở một đôi vàng ngọc sắc hiện ra huyền ảo phù văn hai con mắt.

Hết thấy người đều cứng đờ.

Rõ ràng cặp mắt kia chỉ là bình tĩnh mà nhìn về phía trước, nhưng là Tur Lăng nhưng cảm giác được toàn bộ không gian đều bất động, mình bị cái gì ràng buộc, thậm chí ngay cả động căn ngón tay cũng không cách nào làm được, trong lòng sóng to gió lớn, cũng lại vô tâm quán cái khác, hồn lực một lần một lần ở trong kinh mạch vận chuyển, trước tiên liền ngưng tụ đến trong óc bảo vệ nguyên thần.

"A —— "

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, những cái kia liền muốn áp sát tu sĩ thân thể đều bay ra ngoài, tàn nhẫn mà đập đến phía trên cung điện trên tường, sau đó rơi xuống, toàn bộ người thân thể đều lấy một loại hình trạng quái dị vặn vẹo.

"Phốc!"

Tur Lăng phun ra một ngụm máu, một chân quỵ xuống, mà bên cạnh hắn Lâm Dương sớm đã rơi vào hôn mê. Tur Lăng khó khăn mà ngẩng đầu, này động tác đơn giản dĩ nhiên nhưng hắn háo phê bỏ hết thấy khí lực, nhìn phía điện trên người đàn ông kia, hắn vẫn như cũ duy trì động tác lúc đầu, chỉ là một con như mỹ ngọc giống như thon dài không chút gì vết tay gợn lên đến, sau đó hùng hồn pháp lực từ đầu ngón tay bắn ra, cửa trong có một nửa tu sĩ ở này đạo pháp lực dưới hóa thành bột mịn.

Tur Lăng sợ hãi vạn phần, trong đầu chỉ có một cái ý nghĩ —— trốn! Nhưng mà, liền động căn ngón tay đều khó khăn, càng còn nói gì tới trốn, chỉ có thể nhìn những tu sĩ kia từng cái từng cái ở dưới áp lực hóa thành bột mịn.

Ngay khi hắn sắp không đỡ nổi loại kia ghê tởm nguy cơ, dự định lấy hồn lực toàn lực lấy liệu thời, đột nhiên bên trong cung điện xuất hiện không gian rung động, giữa không trung một khe hở không gian xuất hiện, một bạch một hắc hai bóng người từ trong nhảy ra đến, bên trong cung điện nhấc lên một trận con lốc, triều nam tử kia đánh tới, sau đó là một đạo ôm theo thiên uy yêu hòa, ở con lốc trong hòa thể dâng mạnh.

Toàn bộ hình ảnh bắt đầu hỗn loạn lên, Tur Lăng kim nén một hơi, đi khắp ở trong kinh mạch hồn lực rốt cục phá tan loại kia ràng buộc, một cái loạng choạng kém một chút ngã nhào xuống đất. Bận bịu xoay tay móc ra bình ngọc nhấp một hớp linh dịch, liền ngoài miệng huyết cũng không kịp nhớ lau chùi, Tur Lăng vội vàng đứng dậy chú ý bốn phía.

Lúc này, Tur Lăng chú ý tới này lưỡng con yêu thú, màu trắng Cự Hồ cùng màu đen đại yêu thú, lưỡng con yêu thú khí thể như hoàng, không ngừng công kích long y nam nhân, người đàn ông kia thân thể không hề rời đi long ý, thậm chí sắc mặt vẫn là bình tĩnh như vậy, nhưng là phát tay hùng hồn pháp lực có như diệt thế oai, đem bên trong cung điện tất cả mọi thứ đều phá hoại tận đải.

Này nam nhân quá mạnh mẽ, không hổ là tiên nhân thân thể!

Tur Lăng hoàn toàn không giúp được gì, khả năng chính mình tiến lên một bước liền bị đánh thành tro tra, chỉ có thể tùy thời mà hành.

Trọng Thiên hiện ra bản thể, mở rộng bốn cánh, hắc vực vỡ một cái, bên trong cung điện cây cột trong nhảy mất đồ nát. Bạch Hồ hóa ra từng đạo từng

đạo đao gió, đao gió lướt qua, kinh động thiên hạ, chính tòa cung điện đất rung núi chuyển, tựa hồ bất cứ lúc nào đều có thể đổ nát.

Rốt cục, nam tử kia ở hai con yêu công kích dưới, ly khai long ý, cao cao mà đứng ở phía trên cung điện, hai tay giơ lên, hé miệng, một cái quả cầu ánh sáng màu vàng óng bao bọc một giọt tinh huyết bay ra, Trọng Thiên dùng yêu hỏa nhiều loạn người đàn ông kia công kích, Bạch Hổ nhân cơ hội tiến lên một khẩu đem này quả cầu ánh sáng màu vàng óng liên quan này giọt tinh huyết đồng thời nuốt tiến vào.

Tur Lăng há hốc mồm.

Đó là... Thượng Cổ Thiên Yêu tinh huyết!

Bên trong cung điện này dĩ nhiên ẩn giấu thứ này!

Nghĩ như thế, Tur Lăng sắc mặt bỗng nhiên đại biến, sẽ ở đó tinh huyết bị người đàn ông kia phun ra thời, không gian lại xuất hiện gợn sóng, vài đạo hơi thở mạnh mẽ chính hướng nơi này áp sát.

Ngay sau đó Tur Lăng cũng không kịp nhớ cái gì, trực tiếp dùng hồn lực trói chặt trên đất Lâm Dương cùng cách đó không xa chồng lên nhau không biết sinh tử Hoắc Noãn Ngọc, Hàng Ương, triều này hai con đang chuẩn bị ở trên người nam nhân kia bái hấn quần áo yêu quái lên: "Còn không chạy mau!" Bái cái gì a, coi như là tiên khí cũng phải có mệnh hưởng thụ mới được a, thời điểm như thế này các người sẽ không trọng phạm loại này ngu xuẩn có được hay không?!

Tur Lăng lửa thiếu mộng giống như vậy, cột này một quý hai người, mang theo hai con yêu thật nhanh thoát đi tòa cung điện này. Mà người đàn ông kia ở đêm Thượng Cổ Thiên Yêu tinh huyết phun ra thời, hai mắt chảy xuống hai đạo huyết lệ, lại khôi phục đáng đáp ban đầu, ngồi trở lại long ý trong, hai mắt nhắm lại, ẩn vào trầm miên trong.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 226: Chơi nam hiểm

Tur Lăng kém một chút hoảng không chọn đường, đặc biệt cảm giác được này vài cỗ hơi thở mạnh mẽ đến, biết như chính mình không mau mau chạy, chắc là phải bị những cái kia Hóa Thần tu sĩ đánh thành tro tra.

Từ Thượng Cổ Thiên Yêu tinh huyết xuất thế đến bị Bạch Hổ thôn phệ, ngăn ngắn mấy tức, Tur Lăng liền cảm giác được chỗ này cung điện cảm chế bị phá hỏng. Nguyên bản tòa cung điện này chủ nhân bố trí cảm chế, Hóa Thần tu sĩ không cách nào đặt chân một bước, mà cảm chế này cơ sở là giọt kia Thiên Yêu tinh huyết làm trấn áp, đương Thiên Yêu tinh huyết bị người lấy đi, bên trong cung điện đối với Hóa Thần tu sĩ sở bố trí cảm chế thùng rỗng kêu to.

Thiên Yêu là Thượng Cổ thời kỳ đại yêu thú một trong, từng có nói: Thiên Yêu xuất thế tức diệt thế! Có thể thấy được Thiên Yêu chỗ đáng sợ, tinh huyết của nó đối với yêu thú mà nói, có thể nói là khó cầu dị bảo, hoặc là cũng có thể xưng là yêu thú môn tiến hóa được phẩm, một giọt Thiên Yêu tinh huyết không chỉ có thể nhượng yêu thú cấp thấp trực tiếp hoá hình, thậm chí có thể thay đổi yêu thú huyết thống, khiến cho chúng nó trở thành Thượng Cổ Thiên Yêu đời sau.

Thiên Yêu tinh huyết xuất thế, Yêu giới trong yêu thú có thể ngay đầu tiên cảm giác được, phong dũng mà đến, làm đến sớm nhất hay vẫn là Yêu giới trong những cái kia trải qua Hóa Thần Yêu tu.

Một cái Hóa Thần tu sĩ là có thể dựa vào tu sĩ cấp cao uy thế đem hấn áp chế gắt gao, như lập tức đến mấy cái Hóa Thần Yêu tu, bọn hắn chỉ có bị đánh thành tro phân nhĩ. Vì lẽ đó, Tur Lăng hiện tại chỉ có thoát thân phân nhĩ.

Nuốt Thiên Yêu tinh huyết sau, Tiểu Bạch Hổ khôi phục lúc trước nãi miêu đáng ghét, trực tiếp tiến vào Hồng Liên không gian luyện hóa Thiên Yêu tinh huyết đi tới. Tình huống khẩn cấp, Tur Lăng hiện tại không rảnh phân ứng nó loại này ẩn nò rồi muốn đi tiêu hóa không thể ra lực hành vi, lời này một chuỗi hình người điều, thấy Trọng Thiên nhưng không có khôi phục như cũ hình thể, trực tiếp nhảy đến trên lưng nó.

"Mười con gọi hoa thú cùng năm mươi phần liên hương thịt! Đi mau!"

Xem ở đồ ăn cùng tình huống bây giờ khẩn cấp phần trên, Trọng Thiên không có đem dám to gan cười đến trên người nó Tur Lăng đập bay xuống, bốn cánh mở rộng đến mức tận cùng, đem tốc độ tăng tốc đến cực hạn, Tur Lăng nằm ở trên lưng nó kém một chút không mở mắt ra được, mà bị hấn dùng hồn lực dây thừng trói chặt này một quý ba người bởi vì tất phong bán phiêu ở giữa không trung.

Trên đường Lâm Dương rút cục tỉnh lại, chẳng qua Trọng Thiên phi đến quá nhanh, ở chỗ rẽ thời điểm, đầu hấn tàn nhẫn mà khải đến mê cung vách tường, lập tức lại hôn mê! = _ =!

Rất nhanh mà liền về đến lúc trước cung điện kia, Tư Lăng vỗ một cái túi trữ vật, 100 tấm hồn phù triều này lưỡng chiếc quan tài đánh tới, toàn bộ đại điện muốn nổ tung lên, này quan tài cũng bắt đầu cư liệt mà rung động lên, nắp quan tài từng điểm từng điểm mà tung ra.

"Trốn chỗ nào!"

Một đạo sóng âm triều bọn hấn kéo tới, Tư Lăng lỏng toả nổi lên, thân thể trong nháy mắt ra một tầng mờ mờ, cầm quần áo đều ướt nhẹp. Tư Lăng không dám quay đầu lại, chạy vội tới này ao trước, trực tiếp hướng về này ao nhảy xuống.

Liền ở bọn hấn nhảy xuống ao trong nháy mắt, mấy cái Yêu tu trải qua truy tới cửa, ở bọn hấn xung lúc tiến vào, này lưỡng chiếc quan tài nắp quan tài rút cục mở ra, hai cái hồng y như máu mặt bạch như phấn đồng nam đồng nữ từ trong quan tài bay ra, quát quát một tiếng, song móng tay biến hoá trường, trực tiếp vỗ giết về phía kẻ xâm lấn.

"Yêu đồng?"

Một cái tỏ rõ vẻ râu ria rậm rạp Yêu tu kinh ngạc kêu một tiếng, ở này đồng nam đồng nữ thật dài móng tay xé gió đánh tới thời, không thể không tạm hoãn truy sát này mấy cái lấy đi Thiên Yêu tinh huyết Nhân tu, trước đem này hai cái do oán khí ngưng luyện mà thành khối lõi giải quyết.

Tư Lăng không biết này lưỡng chiếc quan tài trong đồ vật khả năng ngăn cản bọn hấn bao lâu, lúc trước hấn nghiên cứu những cái kia phù văn thời, phát hiện bùa chú này vô cùng cao thâm, cùng Phật môn có quan, phỏng chừng trong quan tài trấn áp cái gì lợi hại tà vật, vì lẽ đó không dám phá hoại chúng nó, hiện tại đúng là nhượng hấn lợi dụng đến gần cản những cái kia Yêu tu, Tư Lăng một khắc cũng không dám dừng lại mà ở thủy đạo trong đi tới, ở tiến vào vào trong nước sau, hấn liền ngưng ra một cái hồn lực phao đem mọi người cùng yêu thú đều vòng nhập bên trong, sau đó linh lực không cản tiền như thế mà dùng sức thúc hồn lực phao đi tới.

Nguyệt hồ nước đầy cung điện lồi vào trước, một cái dài đến trăm mét màu vàng trần nước chính nhằm chắn dùng thân thể vờn quanh này thô to cây cột chơi, một vòng một vòng lại một vòng, quyền thành ma hoa sau đang muốn đem thân thể chuyển trở lại, đột nhiên bình tĩnh hồ nước phun trào lên, mãnh liệt áp lực từ cung điện lồi vào vọt tới, trần nước không kịp giải phóng chính mình quán trên cây cột như ma hoa như thế thân thể, đứng mũi chịu sào mà bị này hồn lực phao trực tiếp đụng vào, đáng thương trần nước quyền thành một đồng trực tiếp bay ra ngoài.

Tư Lăng: = O =! Vì mao ra khi đến sẽ thấy một đồng màu hoàng kim rất giống này cái gì đồ vật? Như thế xuẩn rần thật có thể hóa giao sao?

Hồn lực phao còn đang đi tới, Tư Lăng tung Các Đẳng, đem cái kia còn đang choáng váng trần nước chụp lại cái cổ, thuận tiện đối với nó nói: "Phía sau có người chính ở truy chúng ta, nếu như ngươi khả năng mang chúng ta bình an ly khai, ta đưa ngươi mười viên Thủy Liên từ làm thù lao."

Nước dâng là Thủy thuộc tính yêu thú, Thủy Liên từ đối với chúng nó sức hấp dẫn không giống người thường, choáng váng rần nước hai mắt còn hiện nhang muỗi hình, nhưng đầu trải qua bị "Thập" cái chữ này bỏ thêm vào, lập tức không nói hai lời, thật dài thân thể căng ra đến mức thẳng tắp, trong nháy mắt lao ra ngoài. Này trong hồ, chính là trần nước thiên hạ, không có cái khác yêu thú khả năng có tốc độ của nó, Tư Lăng một tay lôi Các Đẳng, tùy theo trần nước lôi kéo hồn lực ngâm mình ở hắc ám mà yên tĩnh hồ nước trong nhảy trốn, bởi hồ nước có nhiều loạn thần thức tác dụng, Tư Lăng cũng không lo lắng những cái kia Yêu tu khả năng trước tiên tìm tới bọn hấn, hay vẫn là có cơ hội chạy trốn.

Bị trù vào cái cổ trần nước tượng cái mặt gầy chết ngư như thế gánh nặng kéo hồn lực phao nhiệm vụ, Tư Lăng trước tiên lấy ra linh từ uống vào mấy ngụm bổ sung sắp khô cạn linh lực, vừa dùng linh lực đẩy hồn lực phao đi tới.

Lâm Dương thanh lúc tỉnh lại, liền nhìn thấy đằng trước tượng đánh máu gà như thế bị trù vào cái cổ ở bên trong nước nhanh chóng bơi lội trần nước, không khỏi lộ ra một mặt quần tướng, chờ nhìn thấy bên cạnh có chút uest oai uest suy sụp Trọng Thiên cùng này hai cái nằm ở hồn lực phao trong Nhân tu, lúc này mới nhớ tới chuyện lúc trước.

"Tư tiên bối, hiện tại thế nào rồi?" Lâm Dương hỏi.

Tư Lăng liếc mắt nhìn hấn, không chịu trách nhiệm nói: "Hiện tại chúng ta tới cầu nguyện này cái trần nước thật có thể đem chúng ta bình an mang đi ra ngoài đi." Sau đó từ trong bao trữ vật lấy ra một bình linh từ, giao cho hấn nói: "Phiền phức ngươi đi cho hai người kia uest chút linh từ, xem xem thương thế của bọn họ thế nào rồi."

Lâm Dương tiếp nhận bình ngọc, trước tiên đi kiểm tra hai người thân thể, nói rằng: "Bọn hấn xương cốt toàn thân đều nát tan, nội tạng xuất huyết nhiều, cần một viên Phục Cốt đan."

Đương nhiên Phục Cốt đan loại này cao giai linh đan Tiểu Lăng Từ loại người nghèo này làm sao có khả năng có, vì lẽ đó hai người xương chỉ có thể chờ đợi chúng nó tự mình dài ra, quá trình sẽ vô cùng dài dằng dặc mà đau đến không muốn sống. Suy nghĩ một chút, Tư Lăng lại ném ra một cái bình ngọc, nói: "Này Hoắc Noãn Ngọc uống khẩu linh dịch, một cái khác trực tiếp uest điểm linh từ là được."

Lâm Dương gật đầu tỏ ra là đã hiểu, linh dịch này là Tiểu Yêu Liên chính mình tu luyện ra Mộc linh dịch, có vô cùng hữu hiệu chữa thương năng lực, đối với chữa trị xương chuyện như vậy cũng có tác dụng, chẳng qua ai bảo một người trong đó là có quan hệ kẻ thù, Tư Lăng còn không có hào phóng như vậy mà đem quý giá linh dịch lãng phí ở trên người hấn.

"Tư tiên bối vì sao cứu hấn?" Lâm Dương cho hai người đứt linh dịch cùng linh từ, đem thân thể hai người nằm bình sau, không khỏi hỏi. Tuy rằng hấn không biết Tư Lăng cùng Hằng Ương trong lúc đó có quan hệ gì, nhưng Hằng Ương một bộ hận không thể ăn sống Tư Lăng về mặt cho hấn biết hai

người quan hệ rất lớn, Tư Lãng hai lần cứu hấn —— lần thứ nhất xem như là ban ơn lấy lòng, thật có thể gọi là Thánh Mẫu.

Tư Lãng liếc hấn một cái, Lâm Dương cảm thấy cái nhìn này thực sự là lãnh diễm cao quý, một bộ hấn là ngọc B ánh mắt, nghe được hấn nói: "Ai muốn cứu hấn, lúc đó hấn cùng Hoắc Noãn Ngọc chồng lên nhau, thời gian khẩn cấp liền trực tiếp đem bọn hấn bỏ đến đồng thời mang đi."

Lâm Dương nhớ tới lần thứ hai hôn mê thời ký ức, sờ sờ trên đầu cái kia sưng lên đến bực lớn, nhất thời toàn bộ người cũng không tốt, rõ ràng hấn đều tu luyện đến Kim Đan trung kỳ, vì sao hay vẫn là trốn không ra được điều vận mệnh? Đáng giá an ủi chính là, có hai cái Nguyên Anh tu sĩ bồi tiếp hấn đồng thời đương điều sao?

Thấy Lâm Dương tỉnh rồi, Tư Lãng đem hồn lực phao giao cho Lâm Dương, nhưng hấn tiếp tục thúc đẩy hồn lực phao đi tới, quán khẩu linh từ, bắt đầu đã tọa chứa trị trong cơ thể vết thương nhẹ, thuận tiện khôi phục linh lực, đề ngừa sau đó không lâu sắp đến khổ chiến. Tư Lãng biết, những cái kia Yêu tu tuyệt đối sẽ không từ bỏ Thiên Yêu tinh huyết, đến lúc đó nhất định sẽ đuổi theo, hiện tại tốt nhất đem chính mình trạng thái khôi phục lại đỉnh phong.

Bốn phía một vùng tăm tối, trần nước một đường tiến lên, Lâm Dương phát hiện trần nước cũng không có hướng về trên nổi lên mặt nước ý tứ, như vậy hành pháp, phỏng chừng lỗi ra : mở miệng có thể cũng không ở trước kia này nơi nguyệt hồ.

Chờ Tư Lãng từ lúc toà trong mờ mắt ra sau, trần nước đột nhiên ngừng lại.

"Làm sao?"

"Tê tê ~~~" trần nước quay đầu lại triều bọn hấn kêu.

Tiểu Yêu Liên từ Tư Lãng tay áo chui ra đầu, liếc nhìn này hai cái nhưng hôn mê tu sĩ, đối với Tư Lãng nói: "Tu công tử, nó nói phía trước là hải vực, nó lấy phía trước nơi này chơi đùa, có một lớp cấm chế đưa nó hạn chế ở trong hồ, cũng không thể đi ra ngoài."

Xem ra này hồ sở dĩ lớn như vậy, xác thực đi về hấn nơi. Tư Lãng cau mày, thúc đẩy hồn lực phao đi tới, rất nhanh mà liền tới đến trần nước nói tới cấm chế, dò ra một tia hồn lực đã qua. Rất nhanh mà Tư Lãng liền phát hiện cấm chế này tựa hồ là cung điện chủ nhân bày xuống, mục đích có phải là vì che giấu bên trong cung điện đáy nước lỗi ra : mở miệng.

Chỉ là, hiện tại bên trong cung điện không có Thiên Yêu tinh huyết trấn áp, tựa hồ tất cả không đáng để lo. Nghĩ xong, Tư Lãng lấy ra ba mươi đạo hồn phù, trực tiếp đánh về này lớp cấm chế.

Bình tĩnh hồ nước lăn lộn, trải qua bạc nhược cấm chế dễ dàng bị hồn phù uy lực nổ tung, mà ở cấm chế bị phá trong nháy mắt, hồ nước trong sinh vật đều có thể cảm giác được tựa hồ trần nước trên người có món đồ gì bị kích hoạt rồi —— hoặc là nói nguyên bản áp chế nó trưởng thành loại kia ràng buộc giải trừ, trần nước khí tức lấy một loại tốc độ đáng sợ liên tục tăng lên, thẳng đến thập nhất giai yêu thú, chẳng mấy chốc sẽ hoá hình.

Tư Lãng đám người sắc mặt đại biến, yêu thú hoá hình có Cửu Trọng Thiên Lôi, bọn hấn này đều không có trải qua lôi kiếp Nhân tu như bị bắn trúng, không chết cũng sẽ giảm thọ, nước khả năng dẫn điện, nếu là trần nước ở bên trong nước hoá hình, bọn hấn chờ bị lan đến đi.

"Đi mau!" Tư Lãng quát lên.

Trần nước hiển nhiên cũng biết nơi đây không thích hợp hoá hình, bận bịu tăng nhanh tốc độ hướng về trước nhảy đi, sau một lát, bắt đầu hướng về mặt nước bơi đi.

"Oanh ——" một tiếng, một cái dài trăm mét màu hoàng kim trần nước vọt ra khỏi mặt nước, đi theo mà đến chính là một cái màu trắng hồn lực phao.

Vọt ra khỏi mặt nước trong nháy mắt, Tư Lãng đem Tiểu Khôi phóng ra, đồng thời đem này còn đang hôn mê hai người nhấc lên ném đến Tiểu Khôi lưng trên, phát hiện bọn hấn ra đến địa phương đã không phải lúc trước rừng rậm trung ương nguyệt hồ, mà là một chỗ mệnh mông hải vực. Mà lúc này, trần nước khí tức cũng ở cực liệt mà biến hóa, giữa bầu trời mây đen nằm dày đặc, lôi điện ngưng tụ, mệnh mông vô bờ trên mặt biển chứng thú vì đó tránh lui trăm dặm.

Đang lúc này, vài đạo hơi thở mạnh mẽ xa xa mà đến, là lúc trước truy kích bọn hấn những cái kia Yêu tu đuổi theo.

Tư Lãng suy tư vài giây, trực tiếp móc ra mười viên Thủy Liên từ ném giữa không trung chuẩn bị nghênh tiếp thiên lôi trần nước, nói rằng: "Người thù lao!"

Trần nước cảm giác được thánh liên khí tức, mở ra miệng lớn đem này mười viên Thủy Liên từ tất cả nuốt vào. Có Thủy Liên từ, đối với nó hoá hình lại nhiều hơn mấy phần thành công.

Tư Lãng đám người cũng tránh lui ở lôi kiếp phạm vi ở ngoài.

Lúc này, những cái kia lần theo mà đến Yêu tu đồng dạng vọt ra khỏi mặt nước, rất nhanh liền phát hiện có một cái trần nước ở đây sắp hoá hình, sắc mặt nhất thời khó coi cực kỳ.

Tương so với sắc mặt của bọn họ khó coi, Tư Lãng mừng rỡ trong lòng, yêu thú tu luyện không dễ dàng, mỗi lần con yêu thú hoá hình thời, bởi hoá hình lôi kiếp quá mức khủng bố, những yêu thú khác đều sẽ không vào lúc này đi đánh cướp chúng nó, chỉ sợ không cẩn thận bị Cửu Trọng Thiên Lôi lan đến đánh thành tro chỉ.

Tur Lăng biết trước mắt này bốn cái Hóa Thần Yêu tu bọn hắn là đánh không lại, mặc dù Tur Hàn tới rồi, cũng khó địch nổi bọn hắn nhân số nhiều, chẳng qua —— hắn có thể lợi dụng trước mắt có lợi điều kiện.

Ngay sau đó, Tur Lăng làm một cái theo Yêu tu vô cùng nham hiểm sự tình!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 227: Trăn nước hoá hình

Giữa bầu trời lôi điện tụ tập, lôi kiếp chẳng mấy chốc sẽ giáng lâm.

Tur Lăng cùng này bốn cái đuổi theo Yêu tu trong lúc đó cách đang chuẩn bị tiếp nhận lôi kiếp Thủy Mãng, nhìn thấy này bốn cái gương gương mắt hổ Yêu tu, trong lòng biết chính mình đánh không lại, Tur Lăng đối với cái kia chuẩn bị nghênh tiếp Cửu Trọng Thiên Lôi Thủy Mãng nói: "Ta lại cho ngươi mười hạt lúc trước đồ vật, nếu như bọn hắn dám động thủ, ngươi liền đem lôi kiếp dẫn tới bọn hắn nơi nào đây, có thể được?"

Lúc trước đồ vật... Thủy Mãng đầu to lập tức gật đầu, sau đó động vật máu lạnh đặc biệt thú đồng chăm chú nhìn chăm chăm này bốn cái Yêu tu, tựa hồ như bọn hắn dám ở hiện tại động thủ, lập tức đem lôi kiếp dẫn đi đánh chết bọn hắn.

Nhìn thấy Tur Lăng ngay ở trước mặt mặt bọn họ cùng Hoàng Kim Thủy Mãng làm giao dịch, bốn cái Yêu tu kém một chút tức điên mũi, càng là đối với cái kia có Viễn cổ Hoàng Kim Mãng huyết thống Thủy Mãng chỉ tiếc mãi sắt không nên kim, yêu thú hoá hình sau không phải hắn là coi Nhân tu như kẻ địch, giết xong vào Yêu giới Nhân tu sao? Khi nào lên Yêu giới trong yêu thú dĩ nhiên vì cái Nhân tu đồ vật chuyển mà đối phó đồng loại của chính mình, quá không khoa học rồi!

Đương nhiên, đối với Yêu tu tới nói, cường giả là vương là khắc vào trong máu chân lý, bọn hắn không có Nhân tu cong cong nhiều nhiều cùng âm mưu quỷ kế, ai vũ lực mạnh nhất liền tôn ai vì Yêu vương. Mà ở ý thức của bọn họ thời, cũng là Yêu tu, liền hắn là đồng thời đối phó Nhân tu cái này cùng chung kẻ địch. Vì lẽ đó, hiện tại Tur Lăng ngay ở trước mặt mặt bọn họ dụ dỗ đồng loại của bọn họ chuyển tới đối phó bọn hắn, quả thực là nham hiểm đến nhà.

"Quả nhiên là dễ tiện vô liêm sỉ Nhân tu!" Một cái tỏ rõ về râu quai nón Yêu tu rên lên, phát tay chính là một đạo ác liệt pháp lực kéo tới.

Tur Lăng bận bịu tề lên Biến Hình chống đối, toàn bộ người bị hút bay đi ra ngoài.

Lúc này, thiên lôi trải qua áp ủ thành, âm một tiếng đánh xuống đến, yêu thú hoá hình lôi kiếp có chín tầng, một tầng so với một tầng khủng bố, mà thiên lôi cũng đang không ngừng mà một lần nữa rèn luyện yêu thú * kinh mạch, tuy rằng uy lực to lớn, nhưng cũng là yêu thú hoá hình ắt không thể thiếu một loại rèn luyện. Ở thiên lôi hạ xuống thời, Hoàng Kim Thủy Mãng như điện hướng về này ra tay râu ria rậm rạp Yêu tu bay qua, màu tím thiên lôi oanh một tý đánh vào Thủy Mãng trên người, đáng thương râu ria rậm rạp Yêu tu cũng đồng dạng bị lan đến, kêu thảm một tiếng, từ giữa không trung rơi xuống tới hải lý, oanh một tý bọt nước tung toé.

Còn lại ba tên Yêu tu thay đổi sắc mặt, bọn hắn thật không nghĩ tới Thủy Mãng thật sự vì Nhân tu đồ vật mà đối phó đồng loại.

Đương nhiên, này một cái thiên lôi cũng đưa đến giết gà dọa khỉ hiệu quả, khiến cho này còn lại ba tên tu sĩ không bao giờ còn dám dễ dàng ra tay, chỉ có thể sắc mặt tái xanh mà lùi đến một bên, quyết định chờ lôi kiếp qua đi, lại chém giết này mấy cái Nhân tu không muộn. Mà cái kia bị lôi kiếp lan đến Yêu tu tuy rằng không có bị đánh chết, nhưng cũng ở thiên lôi dưới bị trọng thương, tạm thời không cách nào tái chiến, chỉ có thể nương hân rồi đi trước tìm địa phương chữa thương.

Tur Lăng khụ tiếng, phun ra trong miệng bọt máu tinh tử, nhấp một hớp linh tửu, rất nhanh lại nhảy nhót tung bồng. Tương đối với hắn chịu điểm thương, đối phương nhưng tổn thất một tên Hóa Thần Yêu tu, Tur Lăng cảm thấy vô cùng có lỗi, nghĩ một lúc cũng có sức đánh một trận.

So với Tur Lăng lạc quan, Lâm Dương đã nghĩ đến hơn nhiều. Đối phương tuy rằng tổn thất một tên Hóa Thần Yêu tu, nhưng là còn có ba cái, bọn hắn dám người kia điệp lên cũng không đủ một cái Hóa Thần tu sĩ thu thập. Đương nhiên, này cái Hoàng Kim Thủy Mãng bởi vì Thủy Liên tử nguyên nhân, tạm thời có thể tính làm đồng minh. Nhưng là vấn đề lại tới nữa rồi, nếu là nó khả năng hoá hình thành công cũng còn tốt, đến lúc đó bọn hắn trong cũng có Hóa Thần tu sĩ, thêm vào Tur Hàn, tuy tam đối với hai có chút nhược thế, nhưng là Tur Hàn sức chiến đấu hắn là có thể lấy một địch hai, miễn cưỡng có thể đánh ngang tay. Một cái khác kết quả, Thủy Mãng nếu là không chịu nổi lôi kiếp oai, không cách nào hoá hình thành công, đến lúc đó chỉ có Tur Hàn nhất nhân, khả năng chịu đựng được sao?

Là lấy, hiện tại then chốt chính là Thủy Mãng có thể không hoá hình thành công!

Đệ một Trọng Thiên lôi đã qua, Thủy Mãng bị thiên lôi nổ đến da tróc thịt bong, màu hoàng kim vô ngoài đều lật lên đến, rất nhiều nơi đều bị điện tiêu. Rất nhanh mà, đệ hai Trọng Thiên lôi lại đến. Theo thiên lôi hạ xuống rèn luyện Thủy Mãng *, Thủy Mãng khí tức cũng ở biến hóa, ở đệ tứ Trọng Thiên lôi rèn luyện thời, Thủy Mãng khí tức trên người bắt đầu thay đổi, từ Hoàng Kim Thủy Mãng tiến hóa Vi Hoàng Kim Giao long.

Người vây xem đều nóng lòng cực kỳ, ba cái Yêu tu hi vọng Thủy Mãng tốt nhất chết ở lôi kiếp bên dưới, mà Tư Lăng dám người tự nhiên hi vọng Thủy Mãng hoá hình thành công.

Ngay khi đệ sáu Trọng Thiên lôi hạ xuống thời, bụi điều lưng trên hai người tỉnh lại, ở linh tửu dưới sự giúp đỡ, nát tan xương chính đang thông thả sinh trưởng, tỉnh lại so với hôn mê khủng bố hơn, bọn hắn muốn đổi mặt xương sống lại thống khổ, thực sự là sống không bằng chết.

Hoắc Noãn Ngọc cùng Hằng Ương đều có chút mê man, tuy rằng đau tới cực điểm, thế nhưng cũng có thể cảm giác được cách đó không xa thiên lôi oai, sắc mặt - kinh biến. Đương nhiên, rất nhanh mà, bọn hắn cũng thấy rõ lúc này tình thế.

"Tư đạo hữu..."

Tư Lăng phân chút tâm tư lại đây, phát hiện bọn hắn tỉnh rồi, triệu bọn hắn gật đầu xem như là đáp lại.

Hai người vào lúc này cũng rõ ràng, hắn là Tư Lăng cứu bọn hắn. Hoắc Noãn Ngọc đối với Tư Lăng sẽ cứu nàng cũng không kỳ quái, mấy lần hợp tác, nàng tin được Tư Lăng nhân phẩm, ở đủ khả năng bên trong, hắn vui lòng ở ra tay. Nàng cũng biết lúc đó tình huống khẩn cấp, hắn khả năng ở cuối cùng đem bọn hắn cứu đi, có thể thấy được theo phẩm đức tâm tính đều chúc thượng tăng, nàng lại nợ hắn một lần ân cứu mạng.

Hằng Ương cảm giác liên phức tạp nhiều, từ khi Tư Lăng ở Thông Thiên Tháp đoạt Ma Thiên Kinh Vũ cảm sau, hai người chỉ có không chết không thôi hậu quả —— hắn còn không biết Trọng Thiên trộm hắn Thiên Diệp Tử La thảo, không phải vậy sẽ càng hận Tư Lăng —— là lấy hắn đối với Tư Lăng dĩ nhiên sẽ cứu hắn cảm giác được vô cùng kỳ quái, lại có chút không cam lòng.

Hằng Ương sắc mặt đối tới đối lui, cuối cùng chỉ có thể phát tiết tự mà nằm ở bụi điều lưng trên, chịu đựng xương trọng trường thời đau nhức.

Lâm Dương đồng tình liếc mắt nhìn hắn, nếu là hắn biết Tư Lăng chỉ là bởi vì lúc đó hắn cùng Hoắc Noãn Ngọc chồng lên nhau, bỏ người thời không thời gian tách ra bọn hắn, mới tiện thể cứu hắn, nghĩ đến thì sẽ không như vậy xoắn xuýt buồn bực.

Đệ tám Trọng Thiên lôi hạ xuống sau, Thủy Mãng trải qua không nhìn ra nguyên lai màu hoàng kim, thành một cái Huyết Mãng, một lần nữa mọc ra huyết nhục lại một lần.

Lâm Dương sầm lo nói: "Tư tiên bối, Thủy Mãng đáng đáp như vậy khả năng sống không qua tầng thứ chín lôi kiếp."

Tư Lăng nghiêm mặt, trong lòng cũng có mấy phần sầu lo. Hắn lúc trước vẫn cho là đây chỉ là một cái phổ thông Thủy Mãng, sau đó phát hiện nó là cung điện chủ nhân đặc biệt ở lại này hồ trong thủ hộ cung điện lối vào, nhưng cũng chịu đến bên trong cung điện cấm chế áp chế dẫn đến nó vẫn luôn không thể tiến giai sau, liên biết nó huyết thống không bình thường. Mãi đến tận thiên lôi bắt đầu rèn luyện máu thịt của nó sau, Tư Lăng phương phát hiện nó có thượng cô Hoàng Kim Mãng huyết thống, ở yêu thú phổ thông cũng có thể xếp được với năm mươi người đứng đầu yêu thú cấp cao. Mà yêu thú huyết thống càng cao cấp hơn, hoá hình lôi kiếp càng là lợi hại, bởi vậy đệ một Trọng Thiên lôi mới nhượng này Yêu tu thương thế nghiêm trọng.

Đạo thứ chín thiên lôi thật lâu chưa hàng, nhưng không có người ta buông lỏng, thiên lôi áp ủ đến càng lâu, chứng minh theo càng nguy hiểm, toàn bộ thiên không sầm vang chớp giật, mây đen năm dày đặc, một loại khí tức kinh khủng lan tràn, nhượng người hầu như không thở nổi.

Ngay khi đạo thứ chín thiên lôi áp ủ đến cực hạn muốn hạ xuống thời, Tư Lăng ra tay rồi, 500 tấm hồn phù cùng một ngàn tám linh phù chồng chất lên nhau, hình thành một cái ô dù, bay ngang đến Thủy Mãng trên không.

Suy yếu Thủy Mãng nhìn Tư Lăng một chút, sau đó ngửa đầu, chuẩn bị tiếp nhận cuối cùng một đạo thiên lôi, nếu là vượt qua được liền hoá thành hình người, nếu là không vượt qua được, liền hồn phi phách tán.

Từ trong trở nên trắng thiên lôi ôm theo di thiên oai đặt xuống, đem này chồng chất hồn phù cùng linh phù oanh thành bột mịn, thẳng tắp mà đánh vào cái kia cuốn lên thân thể Thủy Mãng trên người, hôm đó uy chi ác liệt khủng bố, nhượng người không thể không lần nữa tránh lui, tâm thấy sợ hãi.

Hết thấy người đều chăm chú nhìn chăm chăm cái kia Thủy Mãng, Thủy Mãng thân thể một lần cuối cùng bị thiên lôi cải tạo, huyết nhục bị điện tiêu, trải qua hoàn toàn không nhìn ra nguyên hình. Thủy Mãng không hề động đậy mà cuộn thành một đoàn, tựa hồ không có bất luận hơi thở của sự sống nào.

Tư Lăng cảm giác được trái tim đều sắp muốn nhảy đến yết hầu.

Lâm Dương tay chân lạnh lẽo, lòng sinh tuyệt vọng.

Ngay khi Yêu tu cao hứng Quỷ tu tuyệt vọng thời, đột nhiên này cháy đen da thịt bắt đầu từng tắc từng tắc rạn nứt bóc ra từng mảng, kim quang thoáng hiện, toàn bộ Hoàng Kim Thủy Mãng khôi phục sinh cơ, này sống lại da thịt càng ngày càng nhu lượng mỹ lệ, vàng óng ánh màu sắc như trên hào vàng. Chờ hết thấy hắc da thối lui, Thủy Mãng duỗi người ra, nhưng cũng không còn là Thủy Mãng, mà là màu vàng Giao Long đáng đáp, Giao Long ở trên mặt biển bay lên, hồ mưa gọi gió, nhắc lên đầy trời mây mù.

Mây mù lẫn lộn, thật lâu chưa lạc.

Mãi đến tận mây mù tận đi, giữa không trung xuất hiện một đạo nhân loại bóng người.

Thủy Mãng hoá hình thành công!

Ở Thủy Mãng hoá hình thành công trong nháy mắt, này ba tên Yêu tu ra tay rồi.

Tư Lăng cùng Lâm Dương cũng đồng thời ra tay, hồn lực thuần cùng Quỷ Anh Hoa chồng chất lên nhau hình thành vòng bảo hộ.

Hoá hình Thủy Mãng cũng thuận theo ra tay, ngưng ra một đạo mây mù vì thuần, vì Tư Lăng đám người đỡ này ba đạo công kích.

Ba tên Yêu tu công kích thế như chẻ tre, nhất nhán một quý một yêu đồng thời ra tay, nhưng vẫn là không cách nào chống đối ba tên Hóa Thần Yêu tu công kích.

Mắt thấy này ác liệt đáng sợ pháp lực liền muốn công kích được Tư Lăng đám người trên người thời, không gian đột nhiên xuất hiện hai đạo gọn sóng, tùy theo mà đến chính là hai đạo lợi hại hơn pháp lực cùng này ba tên Yêu tu pháp lực va vào nhau, cực hạn sức mạnh làm cho cả không gian đều vận vẹo lên, nước biển nổ tung, âm âm không ngừng bên tai.

Tư Lăng cùng Lâm Dương đám người cũng bị này dư * cùng, hất bay ra ngoài, rất nhanh mà liền bị hai đạo nhu hòa linh lực tiếp được.

Đương nhìn thấy xuất hiện hai người thời, hết thấy mọi người kích động.

"Đại ca!"

"Đào chủ!"

Tư Lăng cùng Hàng Ương hô kêu thành tiếng, trong thanh âm đều là tràn đầy vui sướng.

Tư Hàn vẫn là này phó lạnh lẽo vô nhân khí đáng ghét, chỉ là liếc nhìn Tư Lăng, chấp tay đứng ở giữa không trung, đạo bào màu trắng ở luồng khí xoáy trong bay phàn phật, tay áo bông bành.

Một người khác từ bào tu sĩ cũng đồng dạng liếc mắt nhìn lại đây, chẳng qua tầm mắt không phải đầu ở Hàng Ương trên người, mà là đặt ở Tư Lăng trên mặt.

Tư Lăng như là bị người gội chậu nước lạnh, hết thấy vui sướng đều không còn, tê cả da đầu mà tùy ý này người đem mặt của hắn một tác một tác mà xem kỹ.

Một lát, này người khẽ cười một tiếng, mặt mày bao hàm nhiên, đám mây úy nhiên, như lăng nguyệt thanh phong lướt nhẹ qua mặt, lại như minh nguyệt chăm sóc, đặc biệt mê người.

"Vệ Quan Nhai!"

Yêu tu trong nhất nhán kinh hô một tiếng, trợn lên giận dữ nhìn từ bào tu sĩ, một bộ vừa giận vừa sợ vừa hận đáng ghét, nhìn hắn này vẻ mặt, phỏng chừng sẽ không có thiếu ở trong tay đối phương chịu thiệt đáng ghét.

Vệ Quan Nhai thu hồi tầm mắt, nhìn về phía này ba cái Yêu tu, không nhịn được lại cười, vô cùng vui sướng mà triều bọn hắn phát tay, "Yêu, bạn cũ, lại gặp mặt rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 228: Tra cha tin tức

Vệ Quan Nhai tùy ý chào hỏi được chính là đối phương trợn mắt nhìn.

Một tên vóc người to lớn, thân cao hai mét nhiều Yêu tu tàn bạo mà nói "Vệ Quan Nhai, ngày trước ngươi xông vào ta Yêu giới hủy ta vương đại nghiệp, chúng ta còn chưa tìm ngươi báo thù, ngươi đúng là tự chui đầu vào lưới, cũng không nên oán chúng ta ra tay quá ác!" Hắn bản thể là Vân Văn Sư, hoá hình sau thể hình tự nhiên cũng so với người bình thường cao to uy mãnh.

Khác một cái vóc người thấp bé Yêu tu nói tiếp: "Người không sợ chúng ta đưa người đến Yêu giới sự tình nói cho Yêu vương sao?" Hắn bản thể là Hạo Thiên Thử, hoá hình sau cùng tượng thử loại như thế về mặt gian xảo.

"Đến rất đúng lúc, ta đảo phải thử một chút người có mấy phần khả năng nài." Cái cuối cùng mới lên cấp Hóa Thần Yêu tu cực muốn đánh với Vệ Quan Nhai một trận.

Vệ Quan Nhai trên mặt mỉm cười, không chút nào đem sự uy hiếp của bọn họ cùng khiêu khích đặt ở đáy mắt, không nhanh không chậm nói: "Nếu đến rồi, ta đương nhiên phải đi cùng các người Yêu vương chào hỏi. Liền sợ các người Yêu vương nhìn thấy ta quá kích động, ngoại một táy máy tay chân sẽ không hảo a." Hắn một bộ vì đối phương suy nghĩ đáng đáp, "Vì lẽ đó vì Yêu vương cả người khỏe mạnh, các người những này làm thuộc hạ hay vẫn là đừng nắm tí tẹo đại tiểu sự tình đi quấy rầy hắn, nhiều không tốt!"

"..."

Ba cái Yêu tu không nghĩ tới hắn khả năng vô liêm sỉ đến mức độ này, nhất thời một trận trợn mắt ngoác mồm, kém một chút nói không ra lời.

Một lát, cái kia bản thể vì Vân Văn Sư Yêu tu cả giận nói: "Câm miệng! Người khi đó đoạt chúng ta Yêu vương thủ hộ Hoàn Hồn thảo, còn đem Yêu vương đã thương, Yêu vương đã nói, người chính là Yêu giới hết thảy Yêu tu kẻ địch, chỉ cần người tiến vào Yêu giới, chúng ta không từ thủ đoạn nào đưa người chém giết."

Vệ Quan Nhai xoay một tý mở ra Lưu Vân phiến, thần nhiên cười nói: "Ai nha, không cần nhiệt tình như vậy, đều chuyện cũ năm xưa, đại gia đều rộng lượng, nhượng chuyện của quá khứ liền đã qua đi."

"..."

Bởi này đột nhiên xuất hiện Vệ Quan Nhai đem hết thảy cừu hận đều kéo đi, Tư Lăng đám người tùy theo từ nhân vật chính lưu lạc tới người đứng xem. Lúc này, nghe Vệ Quan Nhai cùng Yêu tu người tới ta đi, Tư Lăng trải qua ngôn ngữ không thể. Tuy rằng bọn hắn nghe nói Vệ Quan Nhai này người chơi lên vô liêm sỉ đến quả thực nhượng người hận đến trào tâm nạo phổi, thể nhưng mãi đến tận chân chính gặp phải, mới biết công lực của hắn sâu bao nhiêu.

Đúng là quá vô sỉ, đoạt nhân gia Hoàn Hồn thảo, còn đem người đánh cho trọng thương, phải mong một cái liền đi, còn không chuẩn nhân gia thù dai, còn có thiên lý sao?

Ngay khi Vệ Quan Nhai cùng này ba cái Yêu tu "Trò chuyện với nhau thật vui" thời, hoá hình Hoàng Kim Thủy Mãng đi tới Tư Lăng đám người trước mặt.

Vừa nhìn đến này trương tượng thiếu niên như thế nộn bánh bao mặt, Tư Lăng không nhịn được hỏi: "Người vài tuổi?"

Nộn bánh bao mặt nhú lại —— cực kỳ giống cậu không để ý tới bánh bao, âm thanh cũng vô cùng thanh nộn, "Hình như hảo mấy chục triệu tuổi... Ai, ta nhớ tới ta ở trứng trong ở lại: sống sờ rất lâu, mấy vạn năm trước mới phá xác mà ra, tuổi tác cũng không lớn, vì lẽ đó chính là như vậy rồi." Bánh bao mặt thiếu niên lộ ra cái bánh bao nụ cười, nhượng người rất muốn đánh bánh bao.

Tư Lăng đám người: = O =! Cùng này cái con rắn nhỏ so với, bọn hắn đều là tiểu nòng nọc a!

Này cái Hoàng Kim Mãng hoá hình sau, ngoài ý muốn tuổi trẻ mà lại —— dễ lừa, đại đột Tư Lăng đều cảm thấy không đành lòng bắt nạt hắn. Đương nhiên, này cũng không trách nó, nguyệt hồ ở vào yêu vụ ở giữa vùng rừng rậm khu vực, cực ít có người hoặc Yêu tu khả năng đến này trong, nếu không là lúc đó Tư Lăng dẫn bọn hắn đã qua, bọn hắn phỏng chừng cũng sẽ không chạy đến nguyệt hồ đi. Hơn nữa ở nguyệt hồ bị này nơi cung điện chủ nhân làm cấm chế, hạn chế yêu thú tiến giai, không có yêu thú sẽ nào thu ruộng chạy đến nguyệt hồ đi tu luyện, tự nhiên Hoàng Kim Mãng chính là nguyệt hồ trong duy nhất yêu thú cấp cao, khiến cho nó trưởng thành hết sức yên tĩnh mà bình yên, cuối cùng liền nuôi thành nó đơn thuần tính cách.

Không trách bị đánh một trận sau rất nhanh sẽ bị bọn hắn thu mua —— Tư Lăng đám người bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Hoàng Kim Mãng hoá hình sau tên gọi Hoàng Kim, nghe nói nó hay vẫn là một con trứng thời điểm liền bị lấy hảo danh tự —— Tư Lăng tuy rằng cảm thấy danh tự này thực sự là tục đến rơi cặn bã, nhưng cũng không tiện nói gì, dù sao khả năng là nhân gia cha mẹ hoặc là đưa nó để qua nguyệt hồ trong chủ nhân lấy.

Lúc này, những cái kia Yêu tu trải qua biết cùng Vệ Quan Nhai loại này người là nói không thông, đi thẳng vào vấn đề, "Vệ Quan Nhai, hôm nay việc này không có quan hệ gì với người, chúng ta cũng không muốn cùng người đối đầu, chỉ cần bọn hắn giao ra Thiên Yêu tinh huyết, chúng ta có thể thả bọn hắn ly khai Yêu giới."

Vệ Quan Nhai sắc mặt khẽ biến thành động, nhìn về phía Tư Lăng, kinh ngạc nói: "Yêu vụ rừng rậm trong cung điện vị kia thượng cổ Tiên Tôn bên trong thân thể quả nhiên có Thiên Yêu tinh huyết." Hắn tựa hồ cũng không kỳ quái, trái lại một bộ bỗng nhiên tỉnh ngộ đáng đáp, "Này ngược lại là nói xuôi được. Các người Yêu vương có thể có nói, cung điện chủ nhân từng là Thượng Cổ Thiên Yêu?"

Yêu tu lắc đầu, trầm giọng nói: "Việc này có huyền cơ, không thể nào tra lên. Yêu vương cảm giác được chỗ này cung điện không giống bình thường, mấy năm gần đây mới mơ hồ biết này trong ẩn áp một giọt Thiên Yêu tinh huyết, nhưng khổ nỗi cung điện cấm kỵ, chúng ta không cách nào đi vào."

Một cái khác Yêu tu lại nói: "Vệ Quan Nhai, Thiên Yêu tinh huyết ở các người Nhân tu có ích không lớn, đâu không còn cho chúng ta?"

"Nhưng là Yêu vương cần?" Vệ Quan Nhai dò hỏi.

Yêu tu kiêu ngạo nói: "Tự nhiên là. Chỉ cần các ngươi giao ra Thiên Yêu tinh huyết, Yêu vương có thể không truy cứu bọn ngươi xông vào Yêu giới việc."

Vệ Quan Nhai cười híp mắt nói: "Không cho!"

"Ngươi —— "

"Cùng ta đấu trí, các ngươi Yêu vương còn nộn điểm." Vệ Quan Nhai khuôn mặt tươi cười vừa thu lại, lãnh đạm nói: "Các ngươi cái này Yêu vương đã tâm không tiêu, cảm thấy Yêu giới ngốc đến không đủ thoải mái, còn đòi gấp nghề Thương Vũ giới, vừa khổ ở tu vi không đủ, ở Thương Vũ giới không nổi lên được sóng gió ngược lại sẽ bị chúng ta đánh về Yêu giới, liền muốn mượn Thiên Yêu tinh huyết tăng lên chính mình tu vi, thay đổi bản thể huyết thống —— a, trên thế giới nào có như vậy vô liêm sỉ tồn tại đây, ăn trong bát còn nhìn trong nồi. Nói cho các ngươi Yêu vương, Thương Vũ giới có Vệ Quan Nhai ở một ngày, hẳn đừng hòng bước vào Thương Vũ giới một bước."

Câu nói sau cùng leng keng mạnh mẽ, nói năng có khí phách, nghe được Tur Lăng bọn người nhiệt huyết sôi trào, Hàng Ương càng dùng một loại si mê ánh mắt nhìn hắn.

Chẳng qua đối với Yêu tu mà nói, bị một cái người vô liêm sỉ nói vô liêm sỉ, cảm giác này thực sự là quá sốt ruột rồi!

"Các ngươi ý tứ là, Thiên Yêu tinh huyết là không cho?" Yêu tu cả giận nói.

Vệ Quan Nhai ánh mắt xoay một cái, đột nhiên cười nói: "Muốn cho e sợ cũng cho không hiểu rõ."

"Vì sao?"

Hắn dùng một loại "Xuân thành như vậy không bằng đi chết đi" ánh mắt thương hại mà nhìn ba tên Yêu tu, nói: "Cướp được, tự nhiên trước tiên nuốt lại nói, nơi nào sẽ lưu lại đến cho các ngươi đoạt lại đi? Tuy rằng Thiên Yêu tinh huyết đối với chúng ta vô dụng, nhưng chúng ta có thể cho bên người yêu sùng thôn phệ luyện hóa mà."

Ba cái Yêu tu giận tím mặt, trong lòng biết Vệ Quan Nhai quả thực là đang đùa bọn hắn, dòn dập lấy ra tuyệt chiêu, trực tiếp công kích.

Trên mặt biển gió nổi mây vần, thiên địa biến sắc, Hóa Thần tu sĩ các loại thần thông triển khai, Tur Lăng những tiểu binh này dính kèm một chút bị chấn thương hất bay đi ra ngoài, may là Hoàng Kim phát tay liền lấy cái vòng bảo hộ.

Tur Lăng nguyên bản còn có chút bận tâm mà muốn cho Hoàng Kim mừng đi hỗ trợ, chẳng qua nhìn thấy chỉ riêng Vệ Quan Nhai nhất nhân là có thể nghiền ép này ba tên Yêu tu sau, liền cảm miệng. Tuy rằng hắn không biết Vệ Quan Nhai tu vi cao bao nhiêu, nhưng là tuyệt đối không chỉ là Hóa Thần sơ kỳ, lấy hắn thành danh thời gian đến xem, hay là tu luyện đến Hóa Thần hậu kỳ cũng khó nói, mà này ba tên Yêu tu cũng chỉ có Hóa Thần trung kỳ.

Hiếm thấy khả năng ở gần như thế cự ly mà xem Hóa Thần tu sĩ chiến đấu, đây là vô cùng hiếm thấy trải nghiệm, Tur Lăng đám người nhìn ra nhìn chăm chăm không chớp mắt, muốn xem thêm một ít, đối với sau đó tu hành lĩnh ngộ cũng mới có lợi.

Vệ Quan Nhai hoàn toàn là đem ba tên Yêu tu đương thành chuột đùa, hắn cười khanh khách mà lúc này thanh Lưu Vân phiến, phong vân biến động, đám mây đầy trời, này đám mây là một loại sức mạnh cụ hiện hóa, hơn nữa biến ảo dĩ nhiên thâm thúy thiên nhiên trận pháp, nhưng bị vây ở đám mây trong Yêu tu sút đầu mẻ trán, mấy lần kém một chút bị vây chết.

Vệ Quan Nhai cũng không có đuổi tận giết tuyệt, đem bọn hắn nhốt lại sau, dùng một loại bạn cũ giọng nói: "Ta biết các ngươi Yêu tu không hiểu trận pháp, cũng thường xuyên ở trận pháp trên chịu nhiều đau khổ, vì lẽ đó lần này liền miễn phí nhượng các ngươi thể ngộ một lần trận pháp tinh thâm huyền ảo, cho các ngươi trăm năm thời gian phá giải nó. Không cần quá cảm tạ ta, chúng ta đều là bạn cũ. Hào, liền không quấy rầy các ngươi, tái kiến!"

"..."

Tur Lăng đám người chỉ có thể: = O =!

Nguyên bản một hồi cướp giật Thiên Yêu tinh huyết tiết mục liền như thế kết thúc, tiếng sấm mưa to chút ít, thật làm cho bọn hắn không quen.

Bất quá khi Vệ Quan Nhai một bước ngàn dặm ra hiện tại trước mặt bọn họ thời, Tur Lăng dứt bỏ này điểm không cần thiết giả vờ giả vịt, cảnh giác nhìn hắn.

Lúc này, vẫn luôn làm người đứng xem Tur Hàn đồng dạng đi tới Tur Lăng trước mặt, trực tiếp chặn lại rồi Vệ Quan Nhai nhìn về phía Tur Lăng tầm mắt.

Vệ Quan Nhai mỉm cười mà nhìn hắn, không chút nào cho rằng ngỗ, cách không nói rằng: "Ngươi quả nhiên hình dáng giống này người, ngoại trừ ánh mắt, quả thực giống nhau như đúc."

Tur Lăng trong lòng biết hắn nói tới "Này người" là chính mình bộ thân thể này phụ thân, chẳng qua hắn đối với một cái khả năng khí tử tra phụ không có hứng thú, là lấy không có hé răng.

"Ngươi không hiểu kỳ sao?" Vệ Quan Nhai lại hỏi.

Tư Lăng núp ở chính mình Đại ca phía sau giả chết.

Chỉ tiếc hắn muốn giả chết, nhưng Vệ Quan Nhai không cho hắn cơ hội này, Lưu Vân phiến đột nhiên phóng to đem Tư Hàn nhốt lại, trực tiếp đem Tư Lăng lôi ra đến. Chờ Tư Hàn phá Lưu Vân phiến thì dưới trận pháp thời, Tư Lăng trải qua trọng chỉ con tôm nhỏ như thế bị đối phương xách ở trong tay —— quả nhiên đỉnh cấp tu sĩ đối với hết thảy tu sĩ áp chế vô cùng đáng sợ, Tư Lăng liền đầu ngón tay đều không tới kịp động, liền trực tiếp bị khóa lại khí thế.

"Tư Hàn, như không muốn thương tổn hắn, liền dừng tay!" Vệ Quan Nhai vô cùng vô liêm sỉ mà đem Tư Lăng đem ra đương diện bài.

Tư Hàn lạnh lùng nhìn hắn, hai tay băng vù tràn ngập.

"Thật không muốn biết?" Vệ Quan Nhai lần thứ hai hỏi Tư Lăng.

Tư Lăng cảm giác được hắn không có sát tâm, lá gan phiếm, rất thành thực mà lắc đầu.

"Người không muốn biết ta càng muốn nói!" Vệ Quan Nhai ác liệt địa đạo.

Quả nhiên là cái vô liêm sỉ, không oán được nói tới này người thời, không ai sẽ có sắc mặt tốt.

Vệ Quan Nhai phát tay bày xuống một lớp cấm chế phòng ngừa người khác nghe trộm, mới nói: "Tuy rằng người không muốn biết, nhưng ta hay vẫn là nói cho người một số chuyện đi. Người cái kia cha đây, bởi vì đưa người tạo ra đến, phỏng chừng hiện tại bị trấn áp ở thượng giới nơi nào đó trong biển sâu, người sau đó như phi thăng thượng giới, nhớ tới đến xem hắn, cho hắn biết nhĩ tử hình dạng ra sao."

Nói, Vệ Quan Nhai đuổi ra chỉ điểm một chút trụ mi tâm của hắn, đem một đạo tin tức rót vào hắn trong óc.

"Nhớ không?" Hắn cười hỏi.

Tư Lăng lẳng lẳng gật đầu.

"Rất tốt."

Hắn phát tay, tản đi cấm chế, lại vung tay lên, bụi điều lung trên Hàng Ương thẳng tắp mà bay đến trước mặt hắn.

Hàng Ương bởi vì xương tận nát tan không thể động đậy, nhưng ánh mắt nhìn về phía hắn vô cùng cuồng nhiệt, kích động nói: "Đào chủ, xin lỗi, Hàng Ương vô năng, nhiệm vụ thất bại..."

Vệ Quan Nhai vẻ mặt lạnh lùng, khẽ nói: "Hàng Ương, ta đối với người rất thất vọng!"

Hàng Ương sắc mặt như tro nguội, phảng phất lập tức đánh mất hết thảy cầu sinh ý chí.

Tư Lăng tâm nói, đây thực sự là thỏa thỏa tra công tiện được tổ hợp a!

Tra công ngược xong tiện được tâm sau, quay đầu lại triều Tư Lăng cười tủm tỉm nói: "Ta cùng phụ thân người có mấy lần gặp mặt, xem như là bằng hữu, hôm nay khả năng nhìn thấy hình dáng giống hắn người, không uống công chuyển này. Còn Thiên Yêu tinh huyết, này các thứ... Các người hay vẫn là cẩn thận thôi."

Tư Lăng có chút giật mình, hắn còn tưởng rằng hắn sẽ muốn Thiên Yêu tinh huyết đây.

Khả năng là nhìn ra Tư Lăng ý nghĩ, Vệ Quan Nhai nói: "Không cần kinh ngạc như thế, Thiên Yêu tinh huyết đối với chúng ta Nhân tu vô ích, ta ngược lại thật ra đối với bộ kia Tiên Tôn thân thể cực cảm thấy hứng thú, chỉ tiếc mất đi Thiên Yêu tinh huyết, hiện tại khả năng đã biến mất rồi."

Vì lẽ đó, cái này tra công ngược xong tiện được sau, lại phạm thượng luyện thì phích sao?

Lâm Dương liếc nhìn mặt không hề cảm xúc Tiểu Lăng Từ, cảm thấy hắn nhất định ở nào bỏ một ít vô cùng quái dị đồ vật, nhân vì người nọ khắp toàn thân đều lộ ra một loại xuẩn khí.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 229: Thu hoạch Tiên khí tiên đan

Vệ Quan Nhai thu hồi Lưu Vân phiến, lại nhìn Tư Lăng một chút, cười đến mặt mày bao hàm nhiên, đám mây tung bay, nhưng người không đành lòng nhìn thẳng, may là hắn rất nhanh liền dẫn Hàng Ương ly khai.

Chờ bọn hắn ly khai, Tư Hàn vùng tay áo, xuất hiện một khe hở không gian, hết thấy người đều tiến vào vết nứt không gian trong.

Rất nhanh mà, bọn hắn liền về đến yêu vụ rừng rậm một cái nào đó nơi.

Tư Hàn đem hơi thở của bọn họ tùy theo xóa đi, miễn cho những cái kia Yêu tu tìm tới đến yêu cầu Thiên Yêu tinh huyết.

Lần này đến yêu vụ rừng rậm rèn luyện mục đích đã đạt thành, tuy rằng vùng đất trung tâm cung điện ngoài ý muốn, nhưng cũng coi như là hữu kinh vô hiểm mà vượt qua.

Ở yêu vụ rừng rậm hơi làm nghỉ ngơi, Tư Lăng từ trong bao trữ vật lấy ra một cái hộp ngọc, bên trong chứa đáp ứng cho Hoàng Kim Mãng thù lao —— mười hạt Thủy Liên tử.

"Hoàng Kim, lúc trước đã tạ người." Tư Lăng đem hộp ngọc vứt cho Hoàng Kim.

Thiếu niên bảnh bao mặt non nớt lộ ra một cái vui vẻ nụ cười, rất bảo bối mà đem hộp ngọc thu hồi. Khả năng là bởi vì bản thể là Hoàng Kim Mãng, lúc này trên người hắn mặc một thân vàng rực rỡ quần áo, vô cùng chói mắt. Đối với này thù lao, Hoàng Kim hết sức hài lòng, vui sướng đối với Tư Lăng nói: "Người còn có nhu cầu gì hỗ trợ cứ việc nói, nhớ tới cho thù lao là được rồi."

Tư Lăng hắc tuyến, hoá ra hắn cho rằng Thánh Liên là hàng thông thường, còn muốn trao đổi?

"Cái này cũng không cần, nhân vì chúng ta phải về Thương Vũ giới." Tư Lăng nói rằng.

Nghe vậy, Hoàng Kim một mặt thất vọng, hắn tuy rằng trải qua hoá hình, xem ra liền như một nhân loại thiếu niên, chẳng qua còn có lưu lại yêu thú bản chất, cũng không vui ly khai địa bàn của chính mình. Đương nhiên, làm một cái cô độc trưởng thành, chưa có tiếp xúc qua ngoại giới, có vẻ quá mức đơn thuần ngây thơ Hoàng Kim Mãng, nó đối với Trọng Thiên cùng Tiểu Bạch Hồ chờ lại vô cùng thân cận, rất nhanh liền đưa chúng nó coi như bằng hữu.

"Vậy sau này ta đến Nhân giới đi có thể tìm các người chơi sao?"

Chần chờ một lúc, Tư Lăng đáp: "Tự nhiên có thể." Bất quá nghĩ đến trước kia Yêu giới trong Yêu tu chạy đến Thương Vũ giới làm phá hoại bị Nhân tu quần áo sự tình, Tư Lăng cảm thấy đến hơi chút đến nói cho hắn một ít chú ý sự tình, miễn cho hắn cái gì cũng không biết liền bị người xúm đánh trở về Yêu giới.

Thấy thiếu niên chạy đi cùng Trọng Thiên Tiểu Khôi chúng nó chơi, Tư Lăng cũng không xen vào nữa hắn, đem nằm ở Tiểu Khôi lưng trên Hoắc Noãn Ngọc ôm lấy, đưa nàng phóng tới bày ra mềm mại yêu thú da trên đất.

Hoắc Noãn Ngọc trên người xương còn chưa sinh được, hành động bất tiện, dọc theo đường đi đều là nằm ở Tiểu Khôi lưng trên. Khả năng là cực nhỏ bị khác phái như thể ôm, nhưng này vị xưa nay tự tin độc lập, vũ lực không thua nam tu nữ tu vì vì đồ mặt, có chút lúng túng.

Tư Lăng nhìn thấy làm bộ không thấy, uy nàng dứt nửa bình tử bỏ thêm linh dịch linh tửu, tự nhiên nói: "Hoắc đạo hữu, người có Phục Cốt đan sao?"

Hoắc Noãn Ngọc biết hắn hỏi Phục Cốt đan vì sao, lắc đầu.

Tư Lăng cũng không ngoài ý muốn, Phục Cốt đan vật này xem như là cao giai linh đan, hơn nữa chỉ là chữa trị xương cốt, tác dụng không lớn, bình thường người sẽ không bỏ linh thạch mua thứ này. "Hoắc đạo hữu, xương của người muốn hoàn toàn sinh trưởng hảo khả năng còn cần một ít thời gian. Ta mỗi ngày uy người uống chút linh dịch, chẳng qua chỉ có thể lên một chút tác dụng, khả năng còn muốn đau rất lâu."

Hoắc Noãn Ngọc cảm kích cười cợt, rộng rãi nói: "Không quan trọng lắm, khả năng kiếm về một cái mạng trải qua tính hảo. Lần này hay vẫn là nhờ có Tư đạo hữu." Nói, trên mặt lộ ra xấu hổ vẻ mặt, "Tư đạo hữu hết lần này tới lần khác cứu viện giúp đỡ, một mực chúng ta lúc trước ở này nơi trong cung điện nhưng như vậy đội người..."

"Không cái gì, vậy cũng không phải người bản ý." Tư Lăng cũng không để ý, không nói hắn lúc trước xác thực không nghĩ muốn đi cướp tiên khí ý nghĩ, hơn nữa những cái kia tiến vào bên trong cung điện tu sĩ ngoại trừ Hàng Ương cùng Hoắc Noãn Ngọc, những người khác đều tổn rơi xuống, hà tất cùng cái người chết tính toán.

Thấy Tư Lăng thực sự là không thêm để ý, Hoắc Noãn Ngọc khẽ mỉm cười, trong lòng trải qua ghi nhớ này hai lần ân cứu mạng.

*****

Tư Lăng bọn hắn ở yêu vụ rừng rậm lưu lại mười mấy ngày, cho Hoàng Kim cùng Trọng Thiên, Tiểu Khôi chúng nó giao lưu cảm tình.

Hoàng Kim Mãng quả nhiên là cái đơn thuần hảo yêu thú, rất nhanh liền bị nham hiểm Trọng Thiên lừa xoay quanh, đem Trọng Thiên dẫn vì tri kỷ, nói gì nghe nấy. Trọng Thiên tuy rằng còn chưa hoá hình, nhưng ở huyết thống trên nhưng cao hơn Hoàng Kim Mãng giai, hoá hình Hoàng Kim Mãng đối với

Trọng Thiên dĩ nhiên vô cùng thần phục, Tư Lăng luôn có có loại cảm giác không thật.

Chẳng qua Tư Lăng nghe Trọng Thiên đã nói, chúng nó bộ tộc hoá hình không dễ, cần tích lũy đến một cái khủng bố lượng mới khả năng ứng Thiên đạo chi kiếp hoá hình. Vì lẽ đó mặc dù nó đang đẳng cấp trên đề ép Hoàng Kim Mãng một đầu, nhưng chỉ khả năng duy trì loại này tiểu yêu thú đáng đáp. Kỳ thực chỉ riêng lấy sức chiến đấu tới nói, Hoàng Kim Mãng đã không phải ngày xưa a Mông, hoàn toàn có thể đánh được Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi, chỉ tiếc đáng thương Hoàng Kim Mãng hiện tại bị hai con yêu lừa xoay quanh, căn bản không có hướng về bọn hầy ý niệm báo thù.

Lúc rời đi, Tư Lăng tung Phi Thiên thuyền, dự định cười Phi Thiên thuyền về Trần Nam quan khẩu.

Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi quay về Hoàng Kim Mãng gào gào lú lo gọi dậy đến, kinh Tiểu Yêu Liên truyền âm phân tích, hai con yêu ý tứ là, nhượng Hoàng Kim Mãng nỗ lực tu luyện, ngày khác phi thăng Tiên giới sau, bọn hầy lại đi lang bạt (gieo vạ) Tiên giới loại hình... Tư Lăng không nói gì ngưng nghen.

Lên Phi Thiên thuyền sau, Tư Lăng đem Hoắc Noãn Ngọc ôm vào trong đó một cái Tu Luyện thất, sau đó nhượng Tiểu Yêu Liên khống chế Phi Thiên thuyền hướng về Trần Nam quan khẩu bay đi, cái khác người quý yêu ngồi ở Phi Thiên thuyền trong đại sảnh, Tư Lăng bắt đầu phúc hành lưu vong thời hứa hẹn, đáp ứng cho Trọng Thiên gọi hoa thú cùng liên hương thịt.

Mỹ mỹ mà ăn no nê sau, Tư Lăng lại ân cần mà cho Trọng Thiên vò vò cái bụng.

Trọng Thiên đại gia bị hầu hạ đến thoải mái, đánh cái cách, uy phong lẫm lẫm nhảy đến trên bàn, hé miệng, mấy cái chùm sáng từ nó trong miệng bay ra.

Tư Lăng giật mình tròn to hai mắt, tình cảnh này thũng sao như thế tượng nó lúc trước đem Tiểu Yêu Liên từ trong miệng phun ra tình cảnh đây.

Chưa cho Tư Lăng quá nhiều tiêu hóa thời gian, những chùm sáng kia hiện ra chúng nó nguyên hình —— tiên khí, tiên cây, tiên quả, tiên đan...

Tiên khí Tư Lăng nhận ra, là trong cung điện cái kia thổ hào Tiên Tôn trên người trang sức, một cái Kỳ Lân vòng tay, một cái từ dây chuyền trên khu hạ xuống hạt châu màu đen. Tiên cây là thông thể màu nhũ bạch, mọc ra hai hạt tiểu nhũ quả cực phẩm linh thực. Tiên quả là trái qua hái xuống, có mười mấy hạt, tiên đan là... Tạm thời không biết.

Tư Lăng ngây ngốc hỏi: "Những thứ đồ này nơi nào đến?"

Lâm Dương cùng đại ra, hầy xưa nay không biết, Trọng Thiên trong bụng khả năng chứa nhiều như vậy đồ vật —— vấn đề là, nó là làm sao bắt được nhiều như vậy đồ vật?

Tư Hàn là trấn định nhất, vẫy tay đem một viên tiên quả cầm vào tay, phiên xem ra.

Tiểu Yêu Liên vui rạo rực mà nhảy qua đi, đem này tiên cây cùng một viên tiên quả ôm lấy, phóng tới nó Hồng Liên không gian trong, xem như là lưu lại, thuận tiện cho mọi người giải thích nghi hoặc, "Là chủ nhân cùng Tiểu Bạch đi hái nha. Lúc trước đi vào cung điện kia thời điểm, Tư công tử không phải không tìm được chủ nhân sao? Chủ nhân cùng Tiểu Bạch lúc đó không cẩn thận xông vào cung Điện chủ người giới từ không gian trong, giới từ không gian trong có rất nhiều thứ tốt, chẳng qua có thú bảo vệ, chủ nhân cùng Tiểu Bạch chỉ cướp được này cây Lưỡng Diệp Tam Sinh thảo cùng một ít tiên quả, liền bị đuổi ra ngoài."

Vì lẽ đó, lúc đó chúng nó ra khi đến, là bị giới từ không gian trong thủ hộ yêu thú đá ra sao?

Tư Lăng chỉ có thể = O = mặt, đem này Kỳ Lân vòng tay lấy tới kiểm tra, phát hiện dĩ nhiên là cái lớn đến mức vô biên vòng tay chứa đồ, trong kinh ngạc lại không thể nào bắt ngờ. Hiện tại Thương Vũ giới trên thị trường lưu hành chỉ có túi trữ vật loại này không gian trang sức, chiếc nhẫn chứa đồ cùng vòng tay chứa đồ này các thứ nghe nói chỉ có thượng giới mới có —— đây là trên thị trường lời giải thích, có quyền thế tu sĩ đúng là có thể cho tới thượng giới lưu truyền tới nay đồ vật.

Đương nhiên, này Kỳ Lân vòng tay cùng những cái kia thượng giới lưu lạc đến hạ giới phổ thông vòng tay chứa đồ lại có nhất định khác biệt, cái này nhưng là tiên khí, không chỉ có thể chứa đồ, hơn nữa còn có nhất định phòng ngự tác dụng, đưa vào linh lực sau, có thể chống đối Hóa Thần tu sĩ một đòn.

Thứ yếu là cái kia từ dây chuyền trên khu hạ xuống hạt châu màu đen, Tư Lăng còn không cầm vào tay liền bị nó bóng đến bỏ qua, sau đó bị Tư Hàn cầm đã qua.

"Là Huyền Thiên Dị Hóa châu." Tư Hàn nói rằng.

Cho nên nói, hạt châu này bên trong phong ấn một tia Huyền Thiên Dị Hóa sao? Tư Lăng lần thứ hai cảm thấy này Tiên Tôn chính chính là một cái đại thổ hào, không oán được cuối cùng Trọng Thiên cùng Tư Bạch đều đi bái y phục của hầy.

Lại nhìn tiên đan, Tiểu Yêu Liên cho bọn hầy giải thích nghi hoặc, đây là Tiên giới vì không nhiều Đại Nguyên Kim Đan, nghe nói phạm nhân ăn có thoát thai hoá cốt hiệu quả. Mà Quý tu ăn mà —— không cần tu luyện đến Hóa Thần kỳ liền có thể chữa trị ra một bộ thân thể máu thịt.

Liền Tư Lăng bắt đầu chia phối, Huyền Thiên Dị Hóa châu cho Đại ca, Đại Nguyên Kim Đan cho Lâm Dương, Tư Lăng bởi đều là xui xẻo, cầm cụ có nhất định hiệu quả phòng ngự Kỳ Lân vòng tay. Còn lại tiên quả ngoại trừ Tiểu Yêu Liên lấy đi, còn có mười lăm viên, Tư Lăng đem người từng người cầm một viên sau, cái khác cho ba con yêu chính mình phân phối.

Nói tóm lại, lần này thu hoạch khá dồi dào.

Đây tuyệt đối là niềm vui bất ngờ, Tư Lăng cực kỳ thoả mãn, sờ sờ Trọng Thiên đầu, nó lần này hình như không thu hoạch gì, xuất lực cũng rất nhiều, quyết định sau đó làm thêm mấy đốn ăn ngon bù thường nó —— sau đó Tư Lăng mới biết nó thu hoạch có thể lớn hơn, Tư Bạch đồng ý sau đó cho nó một giọt Thánh thú tinh huyết.

Tiên quả có to bằng nắm tay trẻ con, cả người như thượng đẳng phi thúy, óng ánh ướt át, toả ra một loại mê người mùi thơm ngát. Tư Lăng nhẹ cắn nhẹ, một loại khó có thể dùng lời diễn tả được tươi đẹp tư vị ở khoang miệng lan tràn, thực sự là ăn quá ngon, nhưng hắn kém một chút không nhận được một khẩu cảm trong tay tiên quả nuốt.

Đây chính là trong tiên giới tiên quả mùi vị!

Say sưa rất lâu, Tư Lăng đem Tiểu Yêu Liên kéo qua, trịnh trọng nói: "Tiểu Hồng muội muội, người nhất định phải nỗ lực trồng quả tiên." Sau đó bọn hắn là có thể có rất nhiều tiên quả ăn, không cần phi thăng tới Tiên giới liền khả năng ăn được Tiên giới thổ đặc sản, Tiểu Lăng Tử biểu thị cuộc sống này quá tươi đẹp.

Trọng Thiên, Tiểu Khôi án móng vuốt biểu thị đồng ý, tương tự hai mắt sáng quắc mà nhìn chăm chăm Tiểu Yêu Liên.

Lâm Dương cũng ở một bên thẳng gật đầu.

Tư Hàn chỉ là nhìn Tiểu Yêu Liên.

Đáng thương Tiểu Yêu Liên bị đám người kia quý yêu nhìn ra trên đầu lá sen đều nở, khiếp vía thốt: "Nhưng là... Tiểu Hồng không gian đẳng cấp không đủ, vẫn chưa thể trồng quả tiên bậc này cao cấp linh thực."

Kinh Tiểu Yêu Liên giải thích, nó không gian cần nó từng bước từng bước tiến vào lên cấp cấp, mỗi lần đến một cấp bậc liền khả năng loại đồ vật như thế nào. Trước lúc trước bọn hắn thu thập được linh thảo linh thực, đều là Linh giới nắm giữ, tự nhiên có thể cấy ghép đến không gian trong loại. Mà những này tiên quả, Linh giới không có, chỉ có Tiên giới hoàn cảnh đặc định mới khả năng sinh trưởng, Hồng Liên không gian hiện tại còn chưa đạt đến Tiên giới hoàn cảnh yêu cầu, cũng không thể trồng quả tiên.

"... Vậy người còn lưu loại làm gì?" Đây không phải Ngô bọn hắn à?

Tiểu Yêu Liên lễ thắng khí hùng mà nói: "Chờ Tiểu Hồng tu luyện đến có thể trồng quả tiên thời là có thể loại rồi, đương nhiên phải trước tiên giữ lại loại rồi!"

"..."

Thất vọng một hồi sau, Tư Lăng tâm tình không cao, ngược lại hỏi hướng về chạy đến Tiểu Yêu Liên không gian trong tiêu hóa Thiên Yêu tinh huyết Tiểu Bạch Hồ, hỏi: "Tiểu Bạch hiện tại thế nào rồi? Nó muốn thời gian bao lâu khả năng tiêu hóa xong Thiên Yêu tinh huyết?"

"Còn ở luyện hóa Thiên Yêu tinh huyết." Tiểu Yêu Liên cho Tư Lăng đám người thực hướng tiếp sóng Bạch Hồ tình huống cụ thể, "Nó hiện tại thân thể trường lớn hơn nhiều, chờ luyện hóa xong Thiên Yêu tinh huyết, Tiểu Bạch liền khả năng thoát ly ấu tề đáng ghét. Còn muốn thời gian bao lâu, Tiểu Hồng cũng không biết đây..."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 230: Tiêu Trắc chết

Về đến Thương Vũ đại lục sau, Tư Lăng đám người không có về Tây Cảnh, mà là tới trước Trung Ương đại lục Hoắc gia, tự mình đem Hoắc Noãn Ngọc đuổi về Hoắc gia.

Chủ nhà họ Hoắc tự mình ra đến, đem bọn hắn nghênh tiến vào Hoắc gia cửa lớn, vẫn là không thể động đậy Hoắc Noãn Ngọc bị Hoắc gia một vị nữ đệ tử từ Phi Thiên thuyền trong ôm vào Hoắc gia.

"Thực sự là đa tạ chư vị đem ta nữ nhi đưa trở lại."

Hoắc gia trong đại sảnh, chủ nhà họ Hoắc Hoắc Đạo Hiến cảm kích triều Tư gia huynh đệ vái chào, Tư Hàn rất thần nhiên mà chịu, Tư Lăng vì nghiêng

người, không dám nhận được một tên Hóa Thần tu sĩ lễ.

Chủ nhà họ Hoắc đối với Tư gia huynh đệ cảm kích là chân tâm thực lòng, Hoắc Noãn Ngọc là hán nữ nhi duy nhất, hán hơn 300 tuổi thời mới cùng thê tử sinh ra nữ nhi duy nhất, đối với nàng kỳ thác rất lớn kỳ vọng, nàng không chỉ có là Hoắc gia thế hệ tuổi trẻ người tài ba, càng là Hoắc gia chọn lựa người nối nghiệp, nếu là nàng ở Yêu giới ngã xuống, ở Hoắc gia mà nói, tổn thất rất lớn.

Ở về đến Thương Vũ giới sau, Hoắc Noãn Ngọc liền dùng Truyền Âm phù liên lạc trong nhà, thuyết minh tình huống, là lấy Hoắc gia ở bọn hán chưa tới thời trải qua biết được tí mĩ quá trình. Tuy rằng đối với nhiệm vụ lần này thất bại có chút tiếc nuối, đối với Tư gia huynh đệ ở Yêu giới được đồ vật cũng hơi có suy đoán, nhưng là Tư gia huynh đệ tu vi đặt tại ở nơi đó, thêm vào lại là nữ nhi ân nhân cứu mạng, Hoắc gia tiện lợi làm không biết, chỉ là đơn thuần cảm tạ bọn hán.

Tư Lăng bọn hán chỉ ở Hoắc gia ở lại mấy ngày, liền cáo từ ly khai.

Về đến Hoắc gia đương thiên, Hoắc Noãn Ngọc thường phục nhà dưới tộc vì nàng làm ra Phục Cốt đan, quá mấy ngày toàn thân xương cốt sinh trưởng hoàn hảo. Biết Tư Lăng bọn hán muốn ly khai, Hoắc Noãn Ngọc giữ lại nói: "Tư tiên bối cùng Tư đạo hữu làm sao không ở lâu thêm mấy ngày? Cũng làm cho tại hạ tận tận tình địa chủ."

Tư Lăng cười nói: "Đa tạ Hoắc đạo hữu mấy ngày nay chiêu đãi, chỉ là chúng ta hồi lâu chưa về Thiên Tông phái, muốn trở về nhìn. Sau đó nếu có không, chắc chắn trở lại quý rầy."

Trong lòng biết bọn hán đi ý đã quyết, Hoắc Noãn Ngọc cũng không miễn cưỡng nữa, nhượng người lấy đến một cái túi đựng đồ đệ cho bọn hán. "Đây là chúng ta Hoắc gia một điểm tâm ý, hi vọng Tư đạo hữu không nên ghét bỏ."

Hoắc gia làm Trung Ương đại lục một trong sáu gia tộc lớn nhất, gốc gác tự nhiên không kém, tùy tiện lấy ra tay đồ vật tuyệt đối là tinh phẩm. Tư Lăng cũng không lập dị, hào phóng mà nhận lấy.

Thấy Tư Lăng sáng khoái, Hoắc Noãn Ngọc trên mặt lộ ra nụ cười, nhớ tới một chuyện, lại nói: "Tư đạo hữu, mười năm sau chính là Thương Vũ giới trăm năm một lần Đỉnh Thưởng đại hội, đến lúc đó sẽ có luyện đan, luyện khí, trận pháp, bùa chú chờ đại hội, Hoắc gia cũng là người làm chủ một trong, đến lúc đó nếu là Tư đạo hữu có hứng thú, cũng có thể tới tham quan."

Tư Lăng trong lòng ồ tiếng, khá cảm thấy hứng thú nói: "Ai, là như thế nào? Chỉ cần cảm thấy hứng thú cũng có thể báo danh tham gia sao?" Lần trước trăm năm, Tư Lăng còn giống như bị giam ở Luyện Thi Không Gian trong ngày ngày cùng một đồng Sát Thủ thi thể phấn khởi chiến đấu, căn bản không chú ý tới.

"Tự nhiên có thể." Hoắc Noãn Ngọc thấy hán cảm thấy hứng thú, không khỏi có chút cao hứng, kiên nhẫn trả lời, "Đây là Thương Vũ giới hiếm thấy việc trọng đại, sẽ có rất nhiều lãnh đạo gia tộc cùng đại tông môn đệ tử phía trước tham gia. Ta nhớ tới Tư đạo hữu là vị bùa chú sư, chỉ cần có hứng thú, đến lúc đó ghi danh, đối chiếu hảo thân phận, tự nhiên cũng là có thể tham gia. Mặc dù không tham gia, cũng có thể đi tham quan một phen, nói không chắc còn khả năng có cảm giác ngộ..."

Kính Hoắc Noãn Ngọc một phen giải thích, Tư Lăng nghe được khá là ý động. Hán ngược lại không là muốn đi tham gia bùa chú đại hội, mà là nghe nói đến lúc đó sẽ có rất nhiều bùa chú đại sư đến biểu diễn, không chỉ có thể quan sát bùa chú đại sư hội phù quá trình, nếu là biểu hiện hảo, có thể được bùa chú đại sư chỉ điểm, đối với bùa chú sư mà nói, là cả đời cũng không cầu được sự tình.

"Đa tạ Hoắc đạo hữu nhắc nhở."

Tư Lăng cũng không có nói đến thời tham gia không tham gia, chẳng qua hay vẫn là cảm tạ Hoắc Noãn Ngọc nhắc nhở, sau đó mọi người mới rời đi.

*****

Lúc trở về, Tư Lăng đám người cũng không có cười Phi Thiên thuyền, mà là Tư Hàn trực tiếp xé rách không gian, trực tiếp từ Trung Ương đại lục đến Tây Cảnh, bớt đi rất nhiều thời gian.

Từ không gian sau khi ra ngoài, trải qua đến Thiên Tông phái trước sơn môn.

Ma tộc tuy rằng nhưng ngưng lại ở Thương Vũ đại lục, chẳng qua những năm gần đây cũng không biết có phải là không có chiếm được chỗ tốt trái lại tổn thất nặng nề, vẫn luôn rửa rứt cổ ở Bắc Địa Thiên Long sơn mạch một vùng. Ma tộc người rửa rứt cổ không ra đến, ngoại trừ Bắc Địa tu sĩ bắt đầu thu phục đã từng mất đất, thuận tiện đi Thiên Long sơn mạch một vùng chen ép Ma tộc ngoại, cái khác người nên làm gì liền làm gì.

Cũng bởi vì như thế, Thiên Tông phái cũng không lại đóng sơn môn, Tư Hàn trở lại tin tức rất nhanh liền truyền khắp toàn bộ Thiên Tông phái, càng làm cho Thiên Tông phái các đệ tử khiếp sợ chính là, Tư Hàn trải qua là Hóa Thần tu sĩ, Thiên Tông phái lập tức nhiều hai tên Hóa Thần tu sĩ, trải qua có thể chen người Thương Vũ đại lục nhị lưu môn phái, làm Thiên Tông phái đệ tử, cái cảm giác này không nên quá tươi đẹp.

"A phi! Người này bất hiểu đồ, coi như người hiện tại là Hóa Thần tu sĩ, người cũng là ta đồ đệ, đừng tưởng rằng cánh cứng rồi, lão tử liền đánh không được ngươi!"

Lăng Tiêu điện trong, Thanh Ngọc Thần quân vén tay áo lên, liền muốn trình diễn một hồi toàn đánh võ, giáo huấn một tý không nghe lời đồ đệ.

Tư Hàn rất lạnh mà đem hán từ trên xuống dưới đánh giá một lần, lạnh như băng nói: "Sư phụ hiện tại không đánh lại được ta, ta không muốn đem ngươi

đa thương."

"..."

So với tức giận đến kém một chút đứt hơi Thanh Ngọc Thần quân, Thanh Nguyên chân quân cười đến không ngậm miệng được, vốn là muốn muốn tượng trước kia như vậy vỗ vỗ Tư Lãng vai biểu dương một phen, phát hiện hiện tại này vị trải qua thăng cấp thành Thương Vũ giới nhân vật hàng đầu, không tốt làm càn, trên mặt mang theo nụ cười nói: "Ta liền biết ngươi là cái có tiền đồ! Lần này khổ cực ngươi."

Tư Lãng nhậm nhật gật đầu, sau đó lấy ra một cái túi đựng đồ, lại sẽ này mặt Trần Thế kính đều giao cho chương môn nhân.

Mỗi lần Tư Lãng trở lại đều sẽ vì sự môn mạng về khó gặp thứ tốt, Thanh Nguyên chân quân có chút chờ mong, chờ nhìn thấy trong bao trữ vật các loại pháp bảo linh thảo, càng là cười đến thấy rằng không gặp mặt, liền tục khen. Chẳng qua tiếp nhận tiên khí thời điểm, không khỏi hỏi: "Phía này Trần Thế kính ngươi không phải hữu dụng sao?"

Tư Lãng lắc đầu, "Trải qua vô dụng, để cho sự môn đệ từ dùng."

Thanh Nguyên chân quân suy nghĩ một chút, rõ ràng hiển hiện tại trải qua là Hóa Thần tu sĩ, không lại cần phải mượn Trần Thế kính hỗ trợ vượt qua không gian, liền thu hồi đến, quyết định đem làm bảo vật trấn phái.

Bên này ba người "Hòa nhạc dung dung", một bên khác Tư Lãng cũng bị vừa vận tìm đến Thanh Nguyên chân quân Liễu Thành Phong cảm lấy ôn chuyện.

Liễu Thành Phong mười năm trước tiến giai Nguyên Anh sơ kỳ, trở thành Thiên Tông phái Trưởng lão cấp nhân vật, chẳng qua tính cách trên vẫn là hoạt bát sáng khoái, tượng cái chàng trai như thế, vì thế không thể thiếu bị theo sư Thanh Nguyên chân quân trách cứ.

Mấy chục năm không gặp, Liễu Thành Phong không có một chút nào không khỏe, vẫn như cũ nhiệt tình cùng Tư Lãng chào hỏi, từ hân nơi này đào đi rồi mấy chục đàn linh thú sau, mới thần thần bí bí nói: "Các ngươi này mất tích đến cũng thực sự là triệt để, ngươi có nghe nói không, có người phát hiện Nguyệt Thiên Dạ liên thủ với Ma tộc giết rất nhiều Thương Vũ giới tu sĩ, trở thành Thương Vũ giới kẻ phản bội, Thương Vũ giới rất nhiều môn phái đều phát treo giải thưởng. Lúc trước Thông Thiên Tháp sự tình nếu không là Thiên Tông phái trải qua phát sinh thông cáo biểu thị cùng Nguyệt Thiên Dạ thoát ly quan hệ, không chắc Thiên Tông phái liền phải bị nàng liên lụy. Hơn nữa Nguyệt Thiên Dạ còn làm rất nhiều đảm thiên bao thiên sự tình đây, nàng giết Xích Dương tông thiếu chủ, lại phế bỏ Kỳ Trảm Mị muội muội Kỳ Linh Thủy... Ai nha, rất nhiều chuyện, trong thời gian ngắn đều không nói được, ngược lại nàng đắc tội người đắc tội đến triệt để, chỉ tiếc nhưng mỗi lần đều bị nàng may mắn chạy trốn."

Tư Lãng có chút đại ra, chẳng qua đào mắt vừa nghĩ, hình như cũng không kỳ quái, Nguyệt Thiên Dạ loại kia tính cách, nhất định chính là muốn sống được oanh oanh liệt liệt, chung quanh kết thù.

"Ai, còn có, Tiêu Trắc sư huynh trước khi lâm chung, nhượng ta mang cho ngươi câu nói." Liễu Thành Phong đột nhiên có chút tâm tình hạ mà nói.

"Cái gì?"

Tư Lãng trong lúc nhất thời có chút lảng, rất nhanh liền nhớ tới Tiêu Trắc là ai, không khỏi hỏi: "Tiêu Trắc tồn rơi xuống? Chuyện gì xảy ra?" Kỳ thực Tư Lãng muốn hỏi chính là, y Nguyệt Thiên Dạ đối với chính mình nam nhân hộ nhai con như thế hành vi, Tiêu Trắc đi theo bên người nàng là không thể có chuyện gì, trừ phi Nguyệt Thiên Dạ gây họa, Tiêu Trắc chạy đi đương tình thánh, vì nàng chết rồi.

Liễu Thành Phong đón lấy xác thực ứng nghiệm Tư Lãng suy đoán.

Hai mươi năm trước, Liễu Thành Phong cùng Tô Hồng Phi ở Trung Ương đại lục rèn luyện, trùng hợp gặp phải Nguyệt Thiên Dạ đang bị Xích Dương tông người truy sát, chịu đến Nguyệt Thiên Dạ liên lụy, bọn hân đồng thời xông vào Ác Quỷ quật, lúc đó trải qua tất cả hiểm cảnh mới có thể chạy trốn. Mà Tiêu Trắc thăng ngốc kia đưa, ở Ác Quỷ quật trong, vì cứu Nguyệt Thiên Dạ chết rồi.

"Lúc đó Xích Dương tông nguyên bản là muốn đánh lên Nguyệt Thiên Dạ, ai biết Tiêu Trắc thăng ngốc kia sẽ vì cứu Nguyệt Thiên Dạ thân tồn đạo tiêu. Nguyệt Thiên Dạ lúc đó khóc đến có thể thương tâm, bên người nàng còn có Kỳ Trường Ca chờ mấy nam nhân đây, tất yếu khóc đến như vậy thương tâm sao?" Liễu Thành Phong khinh thường thô tào nói.

Tự nhiên tất yếu, bởi vì nàng đối với mỗi một cái đi theo nàng nam nhân đều là tình yêu chân thành. Tư Lãng cũng ở trong lòng thô tào, đối với Tiêu Trắc cái này vẫn luôn coi hân vì tình địch người xa lạ, Tư Lãng cũng thật là không cảm giác được tí tẹo thương tâm, chẳng qua là thấy Liễu Thành Phong tâm tình không được, mới đứng sau khi nghe xong.

"Tiêu Trắc sư huynh trước khi chết, nhượng ta cho ngươi biết, hân nói trước đây đối với ngươi rất xin lỗi, ngươi là một người thông minh, chỉ là hân hiểu được thời, trải qua không thể phân thân." Liễu Thành Phong nói rằng, nhớ tới lúc đó Tiêu Trắc sau khi nói xong lời này, Nguyệt Thiên Dạ sắc mặt cực kỳ khó coi, liền để hân mừng thầm một đêm.

Có ý gì? Tư Lãng tâm trạng cân nhắc, chẳng lẽ Tiêu Trắc trước khi chết rốt cục đầu óc tỉnh táo, biết cùng nam nhân khác phân hưởng người đàn bà của chính mình là náo tàn hành vi, căn bản không phải tình yêu chân thành?

Mặc kệ chân tướng như thế nào, Tư Lãng cũng chưa từng có phản quan tâm, rất nhanh mà, hân liền bị một cái tin tức khác hấp dẫn lấy.

"Nghe nói Ân Khiếu chẳng mấy chốc sẽ đem Suru Hồn sơn trên trận pháp phá giải, nhiều nhất thời gian nửa năm, chúng ta liền muốn xuất phát đi Đông

Châu." Thanh Ngọc chân quân tâm tình phức tạp nói, không khỏi lại trợn mắt Tur Hân một chút, "Đều nói với người đem tu vi áp chế một trăm năm lại xung kích Hóa Thần, người một mực không nghe, hiện tại hạo, bức này khổ sai sự tình cũng rơi xuống trên người người, đến lúc đó người cho ta cần trọng một chút, đừng chuyện gì đều xông về phía trước, lấy chính mình an toàn làm chủ..."

Kính vừa nói như thế, Tur Lãng mới nhớ tới còn có Suru Hồn sơn trên mầm họa đây, Đại ca hiện tại là Hóa Thần tu sĩ, chuyện như thế quan Thương Vũ giới tồn vong sự tình, Đông Châu hướng về Thương Vũ giới hết thấy Hóa Thần tu sĩ phát sinh hiệu triệu, về tình về lý hẳn là phải đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 231: Bạch Hồ thức tỉnh

Về đến Thiên Tông phái sau, được bọn hán tin tức người đều chạy tới thăm viếng một phen, đặc biệt Thanh Ngọc Thần quân môn hạ đệ tử, đều tiến đến Tur Lãng Thanh Hà phong ăn ăn uống uống một trận, thuận tiện đào đi hán mấy đàn linh tửu.

Dùng Trương Như Hiệp nói tới nói, bọn hán không ở Thiên Tông phái tháng ngày, đều là bọn hán rảnh rồi liền đến Thanh Hà phong đến giúp đỡ cho những cái kia linh quả linh thụ linh thảo tưới nước, mới nươngong chúng nó dài đến như vậy thủy linh. Vì lẽ đó, làm là chủ nhân Tiểu Lãng Tử liền nắm linh tửu đến làm thù lao đi.

Thanh Hà phong trên (lên) lúc trước Tiểu Yêu Liên gieo xuống linh thụ xác thực trưởng thành đại thụ che trời, hơn nữa này linh thụ kết linh quả so với những nơi khác ẩn chứa linh lực phong phú, nếu không phải là có Trương Như Hiệp bọn hán nhìn, Thiên Tông phái đệ tử đều muốn thường xuyên quang lâm nơi này hái chút linh quả trở lại bữa ăn ngon. Tuy rằng lúc trước gieo xuống linh quả mục đích ngoại trừ mỹ hóa một thoáng (một chút) Thanh Hà phong, muốn chính mình cũng có linh quả ăn, kết quả những năm này thường xuyên không ở, này linh quả chỉ có thể tiện nghi người khác.

Tur Lãng vô cùng hào phóng mà đem Tiểu Yêu Liên nươngong linh tửu mỗi người đều đưa một chút. Theo Tiểu Yêu Liên Hồng Liên không gian càng lúc càng lớn, sở loại linh thực càng ngày càng nhiều, nươngong linh tửu cũng đếm không hết, ngoại trừ đẳng cấp cao linh tửu Tur Lãng giữ lại người mình uống ngoại, cái khác khá là phổ thông linh tửu tặng người cũng không có gì. Trước đây nghèo thời điểm, còn muốn sau đó bán linh tửu kiếm lời linh thạch, hiện tại mà, thực sự là không nỡ này mấy viên linh thạch, vừa không có làm sao đi xài tiền bấy bạ, tặng người cũng làm cho.

Ròng rã náo nhiệt sau ba ngày, Thanh Hà phong rốt cục không ai, mà Lâm Dương cũng vào lúc này cáo từ rời đi, dự định về Quý Vực tiếp tục tu luyện. Tuy rằng hiện tại có Đại Nguyên Kim Đan có thể để cho hán khôi phục nhân loại thân thể máu thịt, nhưng Lâm Dương vẫn là muốn trước tiên lấy Quý tu hình thức tiếp tục tu luyện, ngày khác Hóa Thần sau tự mình đắp nặn thân thể. Đương nhiên, cái này Đại Nguyên Kim Đan Tur Lãng nếu đưa cho hán, đó chính là hán, do chính hán nhìn làm.

Tur Lãng cũng không có giữ lại hán, chỉ nói sau đó như lại có thêm đi ra ngoài rèn luyện, sẽ (gặp) gọi nươngong hán, có việc liền Truyền Âm phù liên lạc.

Đưa đi Lâm Dương sau, Tur Lãng lại đi tới Minh Hà thành đến xem Vân Bảo. Nươngong hán kính hi chính là, Vân đại sư vân du trở lại.

Tu luyện đến Nguyên Anh kỳ sau, Tur Lãng mới mơ hồ cảm giác được Vân đại sư tu vi, dĩ nhiên đã là Hóa Thần kỳ, âm thầm lấy làm kinh hãi. Tây Cảnh được gọi là chỗ man di mọi rợ cũng không phải không nguyên nhân, bởi vì Tây Cảnh nhiều năm qua cũng chỉ có Thiên Tông phái ra Thanh Ngọc Thần quân một cái Hóa Thần tu sĩ —— hiện tại thêm vào Tur Hân hai cái, nhưng so với những nơi khác đến, số lượng này thực sự là quá khó coi, thêm vào Tây Cảnh linh lực mỏng manh, tu sĩ tiến giai không dễ dàng, tu sĩ cấp cao so với những nơi khác cũng ít. Chỉ là, Tur Lãng không nghĩ tới sẽ (gặp) có Hóa Thần tu sĩ xen lẫn trong thị phường trong, bị lúc trước vô tri chính mình chỉ đương thành là cái phổ thông cao nhân tiền bối, nhưng nghĩ lại cao cũng sẽ không có Hóa Thần kỳ.

Ngay sau đó Tur Lãng càng ngày càng cung kính mà hành lễ chào hỏi, đem chính mình những năm này ở bên ngoài rèn luyện thu thập được tài liệu luyện khí đưa cho Vân Bảo cùng Vân đại sư. Vân Bảo cùng Vân đại sư đối với Tur Lãng đều có nửa cái thầy trò tình nghĩa, Tur Lãng đối với hai người này là từ trong lòng tôn trọng.

Vân đại sư uống Tur Lãng đưa Xuân Sơn Xuân Vũ pha nước chè xanh, đánh giá Tur Lãng, gật đầu nói: "Không sai, trải qua là Nguyên Anh kỳ, có thể so với người nào đó tốt lắm rồi."

Vân Bảo an an phận phận mà uống trà, nghe nói như thế khuôn mặt một đỏ, gãi gãi đầu ngược ngừng nói: "Sự phụ yên tâm, ta sẽ cố gắng tu luyện, nhất định sẽ không để cho ngài thất vọng." Vân Bảo say mê luyện khí, căn bản trừu không ra thời gian tu luyện, hiện tại còn chỉ là Trúc Cơ hậu kỳ tu vi, chớ trách Vân đại sư thường xuyên muốn chê cười đệ tử này.

Tur Lãng cười nói: "Vân đại sư yên tâm, Tiểu Bảo trải qua tích lũy được rồi, tâm tình cũng vượt quá giới hạn, Kết Đan là nước chảy thành sông sự tình."

Nghe được Tư Lãng vì chính mình giải thích, Vân Bảo hết sức cao hứng, nhìn Tư Lãng này trông vẫn như cũ mỹ mô hình mặt, không khỏi trên mặt lại là một đỏ, trong lòng lại dâng lên một loại "Tư đại ca không phải nữ tu thực sự là quá đáng tiếc " tiếc nuối cảm giác.

Đối với Tư Lãng đưa tới tài liệu luyện khí, Vân đại sư nhận lấy, chẳng qua nhưng không có chiếm hấn tiện nghi, đem Tư Lãng Phi Thiên thuyền lại tiến hành rồi một phen cải tạo, thậm chí cầm chính mình cất giấu vài loại cực phẩm vật liệu hòa vào Phi Thiên thuyền trong, khiến Phi Thiên thuyền cấp bậc lại tăng lên một cấp độ.

Đã mơ hồ có tiên khí mô hình.

Tư Lãng kinh hãi.

Không chỉ Tư Lãng giật mình, liền Vân đại sư cùng Vân Bảo cũng vô cùng giật mình. Vân đại sư nghiên cứu một chút, rất nhanh liền rõ ràng Phi Thiên thuyền tại sao lại có bức này tạo hóa, nhìn về phía Tư Lãng ánh mắt có chút phức tạp, dĩ nhiên nhượng người ngoài nghề này đánh bậy đánh bạ mà giải quyết hấn nhiều năm luyện khí tới nay nghi hoặc không rõ vấn đề.

Tư Lãng còn ở ngây ngốc nhìn cái kia quý giá cực kỳ Phi Thiên thuyền, mãi đến tận Vân đại sư đem nhét trở lại cho hấn, vỗ bờ vai của hấn nói: "Tiểu tử nguoi thật là một số phận phức tạp, trước tiên khổ sau ngọt (cam chịu), hết con bĩ cực đến hồi thái lai, tuyệt cảnh gặp sinh."

Tư Lãng cảm thấy lời này khá có thâm ý, sau đó ngẫm lại, hấn tu đạo chi đồ xác thực như Vân đại sư nói.

Cùng Vân đại sư ôn chuyện sau khi trở lại, Tư Lãng đem Cửu Chuyển Linh trận bày lên, tuyên bố bế quan.

Hấn muốn ở Tư Hân đi Đông Châu trước, hội ra có đủ nhiều hồn phù cho hấn, cũng coi như là nhiều một loại món đồ bảo mệnh.

Ở Yêu giới đầy đủ sững sờ (ở lại) mười năm tả hữu, Tư Lãng ngoại trừ rèn luyện, rảnh rỗi thời cũng sẽ tìm hiểu chế tạo bùa thuật, hiện tại hấn chế tạo bùa thuật trải qua đến bát phẩm, kiếm khuyết chính là độ thuần thực. Nhượng Tư Lãng cao hứng chính là, bát phẩm chế tạo bùa thuật trong trải qua liên quan đến không gian quyền trục loại này kỹ thuật, chỉ tiếc công lực của hấn kiếm khuyết, 100 lần cũng vẽ không thành công một tấm không gian quyền trục, chỉ có thể đem thả xuống, chờ ngày khác nắm giữ chế tạo bùa thuật càng thuần thực thời, lại về.

Ở Tư Lãng không thiên không ngày mà vẽ linh phù hồn phù thời, Tiểu Yêu Liên lửa thiêu mông như thế đến nạo cửa.

"Tư công tử, Tư công tử, mau ra đây a ~~~ "

Tiểu Yêu Liên âm thanh hết sức kích động, Tư Lãng trong tay phù bút run lên, một tấm bát phẩm hồn phù báo hồng. Tư Lãng có chút phát điên, bát phẩm hồn phù vẽ không dễ dàng, uy lực gì so với cửu phẩm linh phù, cửu phẩm linh phù là Thương Vũ giới cao cấp nhất linh phù, lấy ra đi bán đấu giá tuyệt đối sẽ làm cho người cướp phá đầu, nhưng là lại bị này phá sản Yêu Liên làm không còn.

Nhấn nhện khí bỏ lại phù bút, đem trên bàn trải qua chế ra hảo linh phù cùng hồn phù quét vào trong vòng tay chứa đồ, Tư Lãng đại lực mở cửa đi ra ngoài.

Mới ra đi, Tư Lãng liền bị một cái to lớn lông xù thân thể chặn lại rồi đi tới con đường, cả khuôn mặt đều vui vào này phiến thanh bạch giao nhau sắc nhưng mao trong, hơn nữa còn có hai con cự móng vuốt đem hấn nhỏ bé thân thể lay trụ, muốn đưa tay đẩy ra, phát hiện này lay chính mình lông xù đồ vật lực đại vô cùng, Nguyên Anh tu sĩ khí lực dĩ nhiên không có cách nào đưa nó mở ra.

Nhanh không thở nổi...

Xương sườn nhanh đứt đoạn mất...

Nghẹt thở...

"Tiểu Bạch —— mau buông ra Tư công tử!" Tiểu Yêu Liên bị âm thanh hét to.

Thân thể buông lỏng, Tư Lãng kém một chút đặt mông ngồi dưới đất, sau đó một cái lông xù lui người ra đến, nhượng hấn ngồi ở cái kia mao trên đùi.

Tư Lãng ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy một tấm to lớn đầu đưa qua đến sườn mặt của hấn, nếu không là sau lưng chính là tường, tuyệt đối sẽ bị sườn bay, này phun đến trên mặt nhiệt khí đem hấn lưu hải thổi đến mức sau này phi, thành cái đại lưng đầu.

"Ô ô ~~~" thanh âm vui sướng kêu.

"Tiểu Bạch?" Tư Lãng kinh ngạc mà nhìn cự hồ, này con hồ có phải là dinh dưỡng quá thừa, cả người đều sẽ hấn động phủ cho chật ních, lưng sắp đẩy đến động phủ phía trên.

Cả người màu lông màu sắc rực rỡ cự hồ lại một lần sung sướng mà dùng đại mao mặt sườn sườn Tư Lãng.

Chờ Tư Lãng rốt cục lùi cách xa cự hồ mao mặt công kích, cùng Trọng Thiên, Tiểu Khôi, Tiểu Yêu Liên đồng thời lui đến trong động phủ góc sau, Tư Lãng đánh giá cự hồ, có chút co giật hỏi: "Nó không thể nhỏ đi sao?"

Tiểu Yêu Liên thay trả lời: "Tiểu Bạch vẫn chưa thể khống chế chính mình sức mạnh, đến cho nó một ít thời gian." Sau đó người nổi tiếng có chút ưu sầu

nói: "Tư công tử, Tiểu Bạch trên người hoa văn thật là khó xem, chúng ta hay vẫn là mau chóng tìm tới Tịnh Linh quả giúp nó đem trên người màu sắc xóa đi!"

Bạch Hổ không có không công mao, còn gọi Thánh thú Bạch Hổ sao? Đó là chỉ lông tạp hồ chứ?

Cho nên nói, Tiểu Bạch coi như đã biến thành Đại Bạch, trên người bị dính lên Các Đẳng màu sắc hay vẫn là không roi, xem ra lại như là một con biến dị đại hoa hồ, chỉ cần nó không bại lộ hơi thở của chính mình, căn bản không ai sẽ nghĩ tới này con hoa hồ là trong truyền thuyết Thánh thú. Tư Lăng chỉ có = O =!

Tiểu Yêu Liên lời này cũng làm nổi lên Tiểu Khôi chuyện thương tâm, nó đuôi này mấy cây đẹp đề mao màu sắc cũng là một mảnh màu xanh lục, điều sinh không hạnh phúc a. Liên cũng đồng dạng chờ đợi có thể sử dụng Tịnh Linh quả tẩy đi đuôi màu sắc bụi điều dùng hung ác điều mất làm ra nước mắt lưng tròng về mặt nhìn Tư Lăng.

Tư Lăng: "..."

Tư Lăng mặt không hề cảm xúc mà nhìn sung sướng Bạch Hổ, nếu không là nó bởi vì ăn no rồi lập tức thôi hóa lớn lên thành hiện tại thể tích, phỏng chừng nó hiện tại trải qua sung sướng mà bình lại đây cùng Trọng Thiên Tiểu Khôi chúng nó lẫn lộn chơi đùa, xem nó tượng cái tiểu hài tử như thế, đuôi ra lông xù móng vuốt bất động phủ gia cụ chơi đùa, Tư Lăng không biết tính sao có chút đau "trúng".

Tuyệt bức là chỉ dài (lớn) thân thể không dài (lớn) đầu, hay vẫn là con kia tính trẻ con một đoàn tiểu nãi hồ.

Tư Lăng móc ra Truyền Âm phù, cho Hàn Thủy phong trong Tư Hàn truyền âm: "Đại ca mau tới đây, Tiểu Bạch tỉnh rồi, ra ít chuyện."

Một thời gian uống cạn chén trà, Tư Hàn liền đến, chẳng qua hần đồng dạng bị chặn ở động phủ cửa.

"Tiểu Bạch, nhượng một thoáng (một chút) đường, nhượng Đại ca đi vào." Tư Lăng lúng cuống tay chân mà đem cự hồ thân thể hướng về bên cạnh na, để lại cái tiểu đường cho Tư Hàn thông qua, sau đó cảnh giác mà đem động phủ môn đóng lại, một chút khí tức cũng không cho tiết lộ ra ngoài.

Tư Hàn là đồng bạn, khí tức là quen thuộc nhất, Bạch Hổ vừa thấy hần, lập tức lại nghĩ đến cái gấu ôm.

So với Tư Lăng không sai cùng phòng, Tư Hàn nhẹ nhàng giờ lên chỉ tay, liền đem muốn gấu nhào tới Bạch Hổ điểm ở, không nhượng nó tiến thêm một bước.

"Ồ ô ~~~" thanh âm này có chút oan ức, tựa hồ không hiểu trước đây cũng làm cho nó sụt hần quần áo đồng bạn làm sao không cho nó tiếp cận.

"Đại ca, Tiểu Bạch vẫn chưa thể khống chế chính mình sức mạnh, ngươi đến giúp giúp nó."

Bạch Hổ sở dĩ không thể khống chế chính mình sức mạnh, một là bởi vì nó tuy rằng bị trấn áp ở Ma giới Vô Tận Chi Hải dưới (xuống) không biết mấy ngàn tỉ năm, nhưng là nhưng vẫn là một con ấu hồ, hay vẫn là chỉ dinh dưỡng không đầy đủ ấu hồ, vẫn luôn không có cách nào lớn lên, khống chế lực cũng kém, thông minh tương đương với nhân loại vài tuổi hài tử; hai là Thiên Yêu tinh huyết quá bù đắp, lại như sống sờ sờ đem cái tiểu hài tử thân thể lập tức thúc thành đại nhân, nhưng thông minh trên (lên) vẫn là cái tiểu hài tử, này tăng vọt sức mạnh nhượng nó không cách nào khống chế. Vì lẽ đó, này phải cần một cái tu sĩ cấp cao để dẫn dắt.

Tư Hàn gạt đầu, tỏ ra hiểu rõ, thân thể trôi nổi lên, cùng Bạch Hổ đầu ngang hàng, ngón tay đốt Bạch Hổ mi tâm, đem linh lực của chính mình vì Bạch Hổ trên người trong kinh mạch loạn nhảy sức mạnh dần dần phủ thuận.

Này một dẫn dắt liền quá tam thiên.

Sau ba ngày, Bạch Hổ rốt cục khả năng khống chế thân thể của chính mình, biến thành một con dài một mét cao nửa mét Bạch Hổ.

Bạch Hổ vừa mới nhỏ đi, liền hưng phấn triều Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi chạy đi cùng chúng nó chơi, giống như kiểu trước đây muốn bò đến Tiểu Khôi lưng trên (lên), cùng Trọng Thiên chơi đầu vật —— kết quả có thể tưởng tượng được, Trọng Thiên bị đặt ở Bạch Hổ dưới thân gào gào kêu thảm thiết, nện nện bụi điều đồng dạng bị áp trên đất, không đứng lên nổi...

Tư Lăng: = O =!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 232: Tur Hàn mất tích

Tur Lăng không để ý đến này ba con chính đang bán xuân yêu, pha ẩm Thanh Liên trà xin (mời) Tur Hàn vào chỗ đồng uống, thuận tiện hỏi nói: "Đại ca, các ngươi lúc nào xuất phát đi Đông châu?"

Tur Hàn chậm rãi phẩm Thanh Liên trà, một lát mới nói: "Một tháng sau."

Bọn hắn trở lại đến hiện tại cũng sắp nửa năm, Ân Khiếu cũng phòng chừng sắp phá Suru Hồn sơn trên (lên) đại trận. Tur Lăng nhớ tới Suru Hồn sơn trên (lên) này động phủ đáng sợ, còn có chính mình lúc đó bị này hắc vân tia ăn mòn thân thể kém một chút làm mất đi cái mạng nhỏ, trong lòng không ngừng được lo lắng, vừa liền hắn gia Đại ca xem ra thâm tàng bất lộ, nhưng là chính là không có cách nào không lo lắng a. Tur Lăng cũng không nhận ra loại này đột nhiên tới nguy cơ là không đáng tin giác quan thứ sáu cái gì, hắn là một loại Tu tiên giả nguy hiểm báo động trước.

"Đại ca, ngươi có không có cảm giác gì? Tỷ như nói chuyện này rất nguy hiểm loại hình?" Tur Lăng hỏi, tu sĩ tu vi càng cao, đối với một ít sắp đến nguy cơ bao nhiêu sẽ (gặp) từ Thiên đạo trong được một ít cảnh kỳ.

Tur Hàn nhìn hắn, cặp kia đen thui con ngươi bình tĩnh không lay động, một lát, hắn đưa tay ra đặt tại trên đầu của hắn, vỗ vỗ, nói rằng: "Không cần phải lo lắng."

Này có tính hay không là nói sang chuyện khác sao?

Tur Lăng ở trong lòng cân nhắc, nhưng lại không thể đề lên hắn, nhưng hắn dừng tiếp tục trầm mặc là kim, nhiều lời vài câu thật sự sẽ không chết loại hình. Cho nên nói, muốn lý giải một cái lạnh như băng lại trầm mặc ít lời nam nhân ý nghĩ chuyện như vậy, thực sự là quá khó.

Tur Lăng nhìn chăm chú hắn hồi lâu, một lát rốt cục bại lui, sau đó đem chính mình chuẩn bị đồ tốt toàn bộ mà lấy ra, tỷ như cao giai linh phù hồn phù cùng linh tửu, linh dịch loại hình, số lượng phạm nhiều, đều trang ở một cái túi đựng đồ trong đưa cho hắn, nói rằng: "Ngươi mà lại cẩn thận, đến lúc đó nghe Thần quân nói chuẩn không sai."

Thanh Ngọc Thần quân cái kia người có lúc xem ra có chút không được điều, nhưng cũng cực hiểu xu lợi tránh hại, hơn nữa hắn là chân chính quan tâm chính mình môn hạ đệ tử, nếu có nguy hiểm gì, hắn sẽ không ngồi xem mặc kệ.

"Ồ ô ồ ~ "

Nghe được vui vẻ "Ồ ô" tiếng, Tur Lăng quay đầu đi, nhìn thấy con kia hoa hổ một cái gấu vồ tới, lại suýt chút nữa đem Trọng Thiên áp đến phía sau tình cảnh, không nhìn được phun cười, không biết vì mao, hắn luôn cảm giác mình từ Trọng Thiên này trương mao trên mặt nhìn ra một loại "Quả thực sống không bằng chết a" thâm thâm về mặt.

Trọng Thiên cũng coi như là gặp phải khác tinh, rõ ràng mặt đối với những khác nhân hòa yêu thời điểm, đều một bộ lão tử là đại gia cuồng tím khốc phách điều tím dạng, nhưng là đôi mắt xuân manh xuân manh Tiểu Bạch Hổ, không chỉ có cùng nó chơi còn vì nó mưu tính, lẽ nào xuân manh vô địch, liền như thế điều Trọng Thiên đại gia đều không thể chịu được sao? Hoặc là nói, Trọng Thiên rốt cục có chút lương tâm, không đành lòng bắt nạt cái tiểu hài tử?

Nhìn thấy ba con chơi đến đồng thời —— trên thực tế là xuân manh Bạch Hổ dựa vào thành niên thân thể đang đùa này lộ ra sống không bằng chết về mặt hai con, Tur Lăng nói rằng: "Đại ca, Tiểu Bạch lần này thôn phệ Thiên Yêu tinh huyết, thực lực tăng mạnh, lần này đi Đông châu có thể dẫn nó cùng đi." Nói, Tur Lăng đột nhiên có một loại nuôi dưỡng lâu như vậy trư, rốt cục khả năng phát huy được tác dụng hiệu cảm giác.

Tur Hàn cũng nhìn về phía Bạch Hổ, gật gù.

Thấy hắn đồng ý, Tur Lăng phương thờ phào nhẹ nhõm. Mặc kệ nói thế nào, Tur Bạch hiện tại tuy rằng tâm trí không đuổi kịp (không đạt được) thực lực, nhưng nó có Thánh thú huyết thống, lại thôn phệ Thiên Yêu tinh huyết, thực lực không tầm thường, cũng coi như là người trợ giúp. Có Thánh thú theo, hắn cũng yên tâm mấy phần. Kỳ thực, hắn cũng muốn cùng đi xem xem, chẳng qua đề nghị này vừa mới đưa ra liền bị phủ quyết, hơn nữa phủ quyết hắn người là Tur Hàn kể cả vài con yêu, nhưng Tur Lăng tức giận đến quá chừng.

Hắn là biết chính mình hiện tại tu vi không được, xa xa đi liếc mắt nhìn thôi, vừa không có thật sự muốn đi vào Tà tu động phủ. Nhưng là ở hắn kháng nghị thời, Trọng Thiên cùng Tiểu Yêu Liên chờ (các loại) đều vô cùng khẳng định mà nói cho hắn, lấy hắn này không kiêu gì số mệnh, cuối cùng có thể sẽ không hiểu ra sao mà cuốn vào, phiền phức vô cùng, hay vẫn là ngoan ngoãn ở lại nhưng cao to đi thôi.

Không biện pháp, Tur Lăng chỉ hi vọng, hắn loại kia không tên cảm giác nguy hiểm chỉ là chính mình ở quấy phá.

*****

Một tháng sau, Tur Hàn cùng Thanh Ngọc Thần quân xuất phát đi tới Đông châu.

Tur Lăng cùng Thanh Ngọc Thần quân môn hạ các đệ tử đồng thời đến Lăng Tiêu điện cho bọn hắn tiễn đưa, Thanh Ngọc Thần quân giao cho chương môn nói: "Chuyến này khả năng cực nguy hiểm, Thiên Tông phải liên giao cho các ngươi."

Thanh Nguyên chân quân nghe hắn vừa nói như thế, trong lòng có chút sầu lo, chẳng qua hay vẫn là gạt đầu, chỉ là dặn dò: "Các ngươi phải cẩn thận, nếu là có cái gì không đúng, lấy chính mình an toàn làm chủ."

Thanh Ngọc Thần quân cười nói: "Sur huynh còn không biết tính tình của ta sao? Cái này là tự nhiên, có mệnh mới khả năng tiếp tục theo đuổi đại đạo, mệnh đều không còn còn nói gì đại đạo phi thăng?"

Biết hẳn có chừng mực, Thanh Nguyên chân quân không nói cái gì nữa.

Hai người trực tiếp cất ra không gian, từ không gian đường hầm nhảy lên mấy lần trực tiếp đi Đông châu, như vậy cũng bớt đi rất nhiều thời gian.

Vậy cũng là được với Thương Vũ giới vạn năm đến hiếm thấy một lần việc trọng đại, Thương Vũ giới hầu như phát động rồi hết thấy Hóa Thần tu sĩ tụ hội Đông châu Suru Hồn sơn dưới (xuống), mục đích chính là vì tiêu diệt vạn năm trước Tà tu —— Tà Ma Tử.

Ở Tư Hàn sau khi rời đi, Tư Lăng liền có chút tâm thần không yên, liền tu luyện cũng không tinh tâm được, thờ dài, chỉ có thể tạm thời đình chỉ tu luyện, mỗi ngày quá mặt trời mọc thì làm mặt trời lặn thì nghỉ ngơi, cũng coi như là đối với tâm tình một loại mài giũa.

Ở giữa, Tư Lăng cũng cùng ở Đông châu Vạn Lương dùng Truyền Âm phù thông tin.

Vạn Lương này miệng rộng hết sức kích động mà đem Thương Vũ giới mười mấy tên Hóa Thần tu sĩ tụ hội Đông châu việc trọng đại thêm mắm thêm muối vì Tư Lăng tự thuật một lần, Tư Lăng kiên nhẫn nghe, mãi đến tận phát hiện phí lời quá nhiều sau, đi thẳng vào vấn đề: "Người tự mình đi Suru Hồn sơn xem qua sao? Đây trong tình huống thế nào?"

"Đi tới, chẳng qua xa xa mà liếc mắt nhìn, nói bị ép rút đi."

"Vì sao?"

Vạn Lương cuối cùng từ ngốc thiếu trạng thái trong khôi phục như cũ, có chút lo lắng lo lắng mà nói: "Tư đạo hữu người không nhìn thấy, đương Ân Khiếu tiên bối phá Suru Hồn sơn động phù đại trận thời, Suru Hồn sơn trên (lên) tà khí trùng thiên, bao phủ toàn bộ Suru Hồn sơn không nói, liền Suru Hồn sơn phụ cận phương viên ngàn dặm bên trong đều bị tà khí ăn mòn, không một sinh linh. Như vậy nồng nặc tà khí, sự phụ ta nói hẳn tu tiên như vậy lâu, còn chưa từng gặp, có thể thấy được Suru Hồn sơn cực kỳ nguy hiểm. Chỉ hi vọng chư vị tiên bối có thể đem tà ma diệt trừ, còn Thương Vũ giới một cái thái bình..."

Cùng Vạn Lương đưa tin qua đi, Tư Lăng đem Trọng Thiên kêu lại đây, dò hỏi: "Người nói chúng ta có muốn hay không cũng đi Đông châu nhìn một cái?"

Trọng Thiên khinh bỉ hẳn một chút, sau đó đem cái mộng quay về hẳn, hai trào ôm viên yêu la quả găm lên, nói rõ không thêm để ý tới Tiểu Lăng Tử.

Như vậy quá nửa năm, Vạn Lương lại vội vã cùng Tư Lăng đưa tin, mang đến cho hẳn mới nhất tin tức: "Suru Hồn sơn tà khí đã tiêu, Tà Ma Tử bị tru!"

Tư Lăng cũng kích động lên, Tà Ma Tử tóm lại không phải thứ tốt, bị tru diệt là Thương Vũ giới chi hạnh sự tình, coi như là người không liên quan cũng sẽ vì thế mà cao hứng. Chỉ ít Thiên Tông phái sau khi lấy được tin tức này, toàn phái đệ tử tinh thần diện mạo nghiêm nhiên một mới.

Chỉ là...

Đương bị thương nặng Thanh Ngọc Thần quân một mình sau khi trở lại, mọi người mới phát hiện sự tình không đúng.

Bách Luyện phong trong động phủ, Thiên Tông phái chương môn Thanh Nguyên chân quân cùng hảo mấy vị trưởng lão đều tụ tập ở đây, Thanh Ngọc Thần quân các đệ tử cùng Tư Lăng cũng chạy tới.

Thanh Nguyên chân quân kiểm tra Thanh Ngọc Thần quân vết thương trên người sau, sắc mặt nghiêm túc, nói rằng: "Sur đệ, người thương thế kia không có cái trăm năm, chỉ sợ là không tốt đẹp được."

Thanh Ngọc Thần quân sắc mặt tái nhợt mà nở nụ cười dưới (xuống), nói rằng: "Trong lòng ta nắm chắc. Đúng là Hàn Nhi... Cũng không biết hẳn thế nào rồi."

"Yên tâm, Hàn Nhi bản mệnh linh bài tuy có vết rách, nhưng không có gì đáng ngại, nghĩ đến là chịu chút thương." Thanh Nguyên chân quân nói rằng, ở thủ hộ bản mệnh điện trong đệ tử phát hiện Tư Hàn bản mệnh linh bài đột nhiên xuất hiện vết rách thời, liền mau tới báo cho hẳn, Thanh Nguyên chân quân lúc đó là tự mình bảo vệ Tư Hàn bản mệnh linh bài, mãi đến tận này vết rách có chữa trị dấu vết, mới yên lòng.

Nghe nói như thế, Tư Lăng lòng mảy vi từng. Trước đoạn tháng ngày, hẳn bên người mang theo Linh Hồn châu đột nhiên màu máu lẫn lộn, hết sức không ổn định, hẳn cho hẳn kém một chút liền trực tiếp chạy đi Đông châu, mãi đến tận quá mấy ngày, này màu máu mới khôi phục nguyên bản tươi sáng thời, hẳn mới yên lòng.

"Sur đệ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Một tên trong đó trưởng lão hỏi.

Thanh Ngọc Thần quân tầm mắt rơi xuống mấy vị đệ tử cùng đứng ở phía ngoài cùng, trên mặt không che giấu nổi quan tâm thanh niên tuấn mỹ trên người, từ từ nói: "Tà Ma Tử ở đền tội thời, thừa dịp mọi người không chú ý dĩ nhiên tự bạo nguyên thần, kém một chút một đến ở đây mọi người đều bỏ mạng ở ở Suru Hồn sơn, sau đó là Hàn Nhi cùng Vệ Quan Nhai liên thủ trấn áp, phương nhượng đại gia tránh được một kiếp. Chỉ là... Chịu đến chút ảnh hưởng, cái kia thời không bắt ổn, Hàn Nhi cùng Vệ Quan Nhai đều ở không gian phong bạo trong mất tích."

"Vệ Quan Nhai cũng đồng thời mất tích?" Thanh Nguyên chân quân đám người đều lấy làm kinh hãi.

Thanh Ngọc Thần quân sách một tiếng: "Vệ Quan Nhai loại kia người, coi như đem hấn ném đến Ma giới Thâm Uyên, hấn cũng có thể cùng Thâm Uyên ma quỷ giữ quan hệ tốt, bình an mà bỏ trở lại. Đúng là Hân Nhi, hấn tiến giai Hóa Thần không lâu, ngay lúc đó xung kích quá lợi hại, ta có chút bận tâm thương thể của hấn." Chỉ hi vọng đối với hấn sau đó tu vi không lắm ảnh hưởng.

Mọi người tại chỗ đều trầm mặc không nói, một lát, Thanh Ngọc Thần quân nói: "Suru Hồn sơn hiện tại đã san thành bình địa, Đông châu lại không Suru Hồn sơn. Lúc trở lại, Thần Cơ tông Tông chủ từng là Vệ Quan Nhai cùng Hân Nhi bốc quá một quẻ, quái tượng khó bề phân biệt, khó có thể thành tượng, Thần Tông chủ nói, Hân Nhi hiện tại khả năng đã không ở Thương Vũ giới."

Trong lòng mọi người chấn động mạnh, "Là ý nói..."

Thanh Ngọc Thần quân gật đầu: "Hạ giới ba ngàn thế giới, đếm không hết, vậy cũng là Hân Nhi cơ duyên một trong."

Sau khi nghe xong, Thanh Nguyên chân quân đám người vừa là vui mừng lại là tiếc nuối, vui mừng ở Tư Hàn có bậc này cơ duyên, tiếc nuối Tư Hàn khả năng đời này cũng không còn cách nào về đến Thương Vũ giới, tương lai khả năng ở những thế giới khác trực tiếp phi thăng thượng giới, muốn tái kiến một mặt khó khăn.

Tư Lăng nghe được có chút mộng, hấn là nghe nói qua hạ giới có ba ngàn thế giới, Thương Vũ giới chỉ là trong đó một cái Tiểu thế giới, nhưng là mỗi cái thế giới trong lúc đó là không thông, muốn đánh phá thế giới cùng thế giới trong lúc đó không gian hàng rào căn bản không phải hạ giới tu sĩ có thể làm được, lẽ nào Tư Hàn thật sự cả đời không về được?

Tâm tình hơi có chút phức tạp, Tư Lăng an ủi mình, chỉ ít Đại ca ở những nơi khác cũng sống được hảo hảo mà, hơn nữa lấy thiên tư của hấn, nói không chắc chẳng mấy chốc sẽ phi thăng thượng giới, chỉ cần hấn cùng đồng dạng phi thăng thượng giới, tự nhiên cũng thấy rõ đến.

Nghĩ như thế, đối với Tư Hàn mất tích cũng đã thấy ra mấy phần.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 233: Tư Hàn vị trí

Thần Cơ tông thế lực tuy rằng không bằng Trung Ương đại lục tứ phái sáu gia, nhưng gốc gác so với hết thảy môn phái còn muốn xa xưa. Nghe nói Thần Cơ tông dòng chính một mạch đệ tử có thượng cổ thần tính huyết thống, có một loại từ lúc sinh ra đã mang theo năng lực, có thể sử dụng tinh huyết vì mưu giới, suy tính ra một cái người tương lai.

Lần này Thần Cơ tông Tông chủ chịu lãng phí một giọt tinh huyết bói toán Tư Hàn cùng Vệ Quan Nhai hành tung, chẳng qua là xem ở bọn hấn lần này liên thủ trấn áp Tà Ma Tử cứu đoàn người một mạng, hoài cảm ở tâm.

Tư Lăng yên lặng mà hồi tưởng Thần Cơ tông tư liệu, nghe xong Thanh Ngọc Thần quân nói sau, tuy rằng đối với Tư Hàn thất tông trải qua đã thấy ra, không có như vậy lo lắng, chẳng qua vẫn là có chút bận tâm.

Đối với hấn lo lắng, Trọng Thiên đầu lấy khinh bỉ một chút, nó cảm thấy y Tư Hàn năng lực, bất luận ở thế giới nào đều sẽ sống rất khá, nói không chắc hấn còn khả năng cho mọi người một cái bất ngờ kinh hi, ở tất cả mọi người cho rằng hấn không thể xuất hiện thời, đột nhiên xuất hiện đây. Vì lẽ đó Trọng Thiên hoàn toàn không có cái gì lo lắng, trái lại không tên mà chờ mong Tư Hàn xuất hiện.

Ly khai Bách Luyện phong về đến Thanh Hà phong sau, Tư Lăng một mặt thâm trầm mà làm cái Trầm Tư Giả, sau đó lôi kéo Trọng Thiên đuổi quyền a quyền quyền thành ma hoa, nói rằng: "Trọng Thiên, người nói Thần Cơ tông có thể không suy tính ra Đại ca lưu lạc đến cái nào thế giới sao?"

Trọng Thiên không hề trả lời hấn, chỉ là nhìn mình chăm chăm bị quyền thành phiên phức đuôi, xoắn xuýt Tiểu Lăng Tử hiện tại tâm tình không tốt nó muốn thông cảm một thoáng (một chút) hấn đây, hay vẫn là trực tiếp đem hấn béo đánh một trận, cho hấn biết đại gia nó đuôi không phải hấn món đồ chơi. Cuối cùng hay vẫn là nạo hấn một móng vuốt, đem đuôi thu rồi trở lại.

Đẳng cấp Tư Lăng cùng Trọng Thiên đánh một trận —— tự nhiên lại bị đè lên đánh đến sưng mặt sưng mũi, chẳng qua phát tiết một trận, tâm tình đúng là khoan khoái rất nhiều, phảng phất là một loại phát tiết, đem trong lòng này sọt kim nén khí rốt cục phát tiết ra đến rồi.

Khí phát tiết sau khi ra ngoài, Tư Lăng lại lần nữa hồi lúc trước vấn đề, Trọng Thiên lại một lần nữa án móng vuốt phủ quyết.

Thần Cơ tông là cái Ân Thế Tông môn, xưa nay không phản ứng tục vụ, liền tông môn cũng xây dựng ở một cái nhượng người không tưởng tượng nổi địa phương, nghe nói trừ phi có Thần Cơ tông môn hạ đệ tử dẫn dắt, mới có thể tìm được Thần Cơ tông tông môn vị trí, không phải vậy cái khác người cả đời cũng đừng hòng tìm tới Thần Cơ tông tông môn vị trí. Vì lẽ đó Tư Lăng coi như muốn muốn đi tìm Thần Cơ tông lại tính một quẻ, đều không có cửa. Thêm vào nhân gia một cái Hóa Thần tu sĩ sẽ (gặp) phản ứng một mình người Nguyên Anh tu sĩ sao? Thậm chí dựa vào cái gì để người ta lãng phí tinh huyết giúp một cái người xa lạ suy tính? Được rồi, còn có thể làm giao dịch mà, vấn đề là, ngay cả mặt mũi đều chưa từng thấy, người khả năng lấy ra đủ để đánh động nhân gia bảo vật đến sao?

Tư Lăng bình tĩnh lại tâm tình nghĩ đến một lần, toả nhiệt đầu óc rốt cục khôi phục bình thường, biết đường này không thông.

"Tư công tử, đừng lo lắng la, Tiểu Hồng tin tưởng Đại ca sẽ (gặp) không có chuyện gì." Tiểu Yêu Liên cũng nhìn không được mà khuyên nhủ: "Nếu là Tư công tử rơi đến những thế giới khác, Tiểu Hồng còn muốn lo lắng một thoáng (một chút), nhưng là Đại ca hoàn toàn không thành vấn đề la." Tiểu Yêu Liên một bộ tự tin đáng đáp.

Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi đều án móng vuốt biểu thị xác thực như vậy, nghĩ đến vài con yêu đối với Tư Hàn đều là tự tin tràn đầy.

Tựa hồ bị Tiểu Yêu Liên cùng Trọng Thiên thành thực đã kích, Tư Lăng có chút uất ức, chẳng qua không thừa nhận cũng không được chứng nó nói đúng, ừ ừ đồng thời, lần thứ hai đã thấy ra.

Hắn tin tưởng, một ngày nào đó huynh đệ hội lần thứ hai gặp lại, vì lẽ đó việc cấp bách, chính là cố gắng tu luyện đi.

Rất nhanh mà, Tư Lăng lại bắt đầu bế quan tu luyện, lần này bế quan chính là mười năm.

*****

Trong sáng dưới bầu trời, là bích sóng mênh mông nước biển, phương xa có hải chim bay quá, khi thì truyền đến khàn giọng tiếng kêu.

Một cái to lớn hải thuyền ở trên mặt biển đi, thân thuyền dài đến hai trăm trượng có thừa, xa xa nhìn tới, phảng phất một đồng to lớn nhà ở ngoài khơi đi.

Đột nhiên, ở cự ly ngoài khơi cách đó không xa, không gian đột nhiên vặn vẹo lên, một loại khí tức nguy hiểm mơ hồ áp ụ.

Thuyền trong tu sĩ đột nhiên có cảm giác, một ít vừa vặn thấy không gian khúc người vừa giật mình lại tò mò nhìn này nơi vặn vẹo không gian, thuyền trưởng ngay đầu tiên bận bịu sai người đổi đường, rời xa phía trước vặn vẹo không gian.

Liền ở trên thuyền hết thấy tu sĩ đều đang chăm chú này nơi vặn vẹo không gian thời, cuối cùng giữa trời bị xé rách ra một khe hở không gian, đến lúc đó ngoài khơi cuồn phong gào thét, bình tĩnh nước biển bị vặn vẹo không gian chỉ lực bao phủ, ầm một tiếng nổ tung ra, mặt nước sôi trào mãnh liệt, làm cho cách đó không xa thuyền lớn cũng chịu đến này sọi cuồn bạo không gian chỉ lực ảnh hưởng, đang cuộn trào mãnh liệt ngoài khơi lay động không ngừng, căn bản là không có cách khống chế đầu thuyền, càng không cần phải nói đổi đường.

"Hết thấy người chú ý, phía trước có Không Gian Phong Bạo, hết thấy người về nghỉ ngơi khoang, không cho phép chạy loạn!" Một người tu sĩ đứng ở trên boong thuyền, âm thanh ở toàn bộ thuyền trong vang lên, thanh thanh sở sở mà truyền tới trong tai mọi người.

"Lão đại!" Một cái nữ nhân áo đỏ chạy ra, sắc mặt khó coi nói: "Lão tam nói Mộ Vân hào không kịp đổi đường."

"Hắn nương, thời điểm như thế này không trở về hải không nên sẽ (gặp) có Không Gian Phong Bạo! Làm sao lại đột nhiên xuất hiện?" Một người đầu trọc tu sĩ lớn tiếng nguyên rủa.

Bị gọi lão đại nam sắc mặt người cũng rất khó coi, bọn hắn ở trên biển đi mấy trăm năm, đối với không trở về hải hải vực cũng có mấy phần hiểu rõ, nơi nào có Không Gian Phong Bạo, mà lại Không Gian Phong Bạo bình thường vào lúc nào xuất hiện quy luật đều mò tám phần mười - chín, cực nhỏ sẽ xuất hiện sai lầm. Nhưng là hôm nay này Không Gian Phong Bạo xuất hiện quá quá quý dị, không có tí tẹo dấu hiệu, nhưng bọn hắn không kịp làm ra phản ứng.

Liền ở trên thuyền tu sĩ cấp cao nỗ lực bảo vệ thuyền lớn, khiến cho không bị cuốn vào Không Gian Phong Bạo phạm vi thời, có người mất sắc mà nhìn thấy này nơi Không Gian Phong Bạo trên (lên) để trống hiện một cái khe nứt to lớn, một con to lớn hoa hồ từ vết nứt không gian nhảy xuất hiện, rầm một tiếng rơi đến trong nước, bắn lên thủy châu có hơn ngàn trượng cao.

Mà sẽ ở đó chỉ đại hoa hồ rút xuống thời, nguy hiểm không gian sức hút dĩ nhiên từ từ nhỏ đi, này khe hở không gian cũng đang từ từ nhỏ đi, ở ngoài khơi xoay tròn thuyền lớn rốt cục bị vài tên tu sĩ cấp cao khống chế lại, yên tĩnh đình chỉ dần dần bình tĩnh lại trên mặt biển.

Cảm giác được nguy hiểm trải qua biến mất tu sĩ rốt cục quan tâm tới con kia từ Không Gian Phong Bạo trong vết nứt xuất hiện cự hổ, mấy đạo thần thức ở cách đó không xa hải vực trên (lên) chung quanh suu tầm. Mọi người đều biết, không trở về hải Không Gian Phong Bạo tuy rằng nguy hiểm, nhưng tình cờ thời sẽ (gặp) từ những thế giới khác trong mang đến không tưởng tượng nổi bảo vật. Lúc trước con kia cự hổ rơi xuống nước thời, hết thấy người đều nhìn thấy, tuy rằng không biết nó là cái gì giống hồ, nhưng đều không ảnh hưởng đoàn người suu tầm nhiệt tình.

Ngay khi lần này, đột nhiên có người cảm giác được ngoài khơi dị động, kêu lên: "Mau nhìn, ở nơi đó!"

Hết thấy người ngưng mắt nhìn tới, liền thấy ngoài khơi rầm một tiếng, chui ra một cái lông xù đầu, sau đó một con to lớn con cạp vọt ra khỏi mặt nước, trời xanh mây trắng dưới (xuống), óng ánh long lanh thủy châu tung toé, thậm chí có chút tung toé đến trên thuyền lớn, to bằng miệng chén thủy châu đập đến trên thuyền, bị trên thuyền hộ thuyền đại trận cản lại, nhưng mọi người nhưng có thể cảm giác được này theo mòng lung đại trận hoạt rơi xuống sóng

nước.

Nhìn rõ ràng con kia cự hổ, hết thấy người giật mình kinh sợ, như vậy to lớn hoa hổ, chưa từng nghe thấy, cả người trôi nổi ở giữa không trung, ở trên mặt biển lạc dưới (xuống) một đạo to lớn bóng tối. Cảm giác được này hoa hổ khí tức trên người, không còn có người dám lên cái gì lòng tham, hiển nhiên này con hổ đẳng cấp cũng không phải hiện tại bọn hắn có thể hàng phục, chỉ hi vọng nó đừng chạy tới làm loạn liền cảm ơn trời đất.

Chỉ tiếc, không muốn cái gì liền một mực đến cái gì.

Chỉ thấy này cự hổ ở giữa không trung xoay một vòng, sau đó nhìn về phía phía dưới thuyền.

Làm chiếc thuyền này lão đại —— Mộ Tu Vân hít vào một hơi, trong bóng tối cho mấy cái huynh đệ truyền âm, nếu có không đúng, lập tức khởi động trên thuyền một cái khác đại trận, bọn hắn đồng thời xuất chiến, cần phải bảo vệ trên thuyền hành khách.

Nhưng mà, con kia cự hổ ngay khi hết thấy người trong lòng run sợ trong, thân hình bắt đầu thu nhỏ lại, cuối cùng co lại thành dài một trượng cao nửa trượng, triệu bọn hắn chạy tới. Chờ (các loại) con kia hoa hổ dần dần gần rồi, mọi người mới phát hiện hoa trên lưng hổ còn nằm một tên bị thương tu sĩ.

"Hồng —— "

Hoa hổ triệu thuyền lớn gầm rú một tiếng, lộ ra sắc nhọn răng nanh.

Trên thuyền người sợ đến gần chết, chỉ lo này con hoa hổ bất chấp tất cả liền công kích. Gần cự ly cùng với đối lập, Mộ Tu Vân mới biết này con hoa hổ đẳng cấp vô cùng cao, độc hết trên thuyền tu sĩ cũng không cách nào chiến thắng nó, trong lòng càng nặng nề.

"Lão đại, con yêu thú này hình như nhượng chúng ta mở ra trên thuyền đại trận nhượng nó đi vào." Hồng y nữ tu —— Mộ Nhạc Nhiên có chút chần chờ nói.

Mộ Nhạc Nhiên là một tên Ngự Thú sư, có cùng yêu thú câu thông năng lực, chỉ là điều này có thể lực cũng không tính quá xuất sắc, bình thường khả năng từ yêu thú tinh thần sóng âm trong cảm giác được ý tứ của chúng nó.

Mộ Tu Vân trầm tư chốc lát, đột nhiên đối với giữa không trung hoa hổ nói rằng: "Nếu như ngươi có thể bảo đảm không làm thương hại trên thuyền người, chúng ta có thể để cho các ngươi đi vào."

Cự hổ nghiêng đầu nhìn hắn, sau đó thử thử răng nanh, một cái mao móng vuốt hướng phía trước vung lên, sắc bén đao gió chém xuống, đem nước biển chia làm hai nửa, uy lực vô cùng.

Trên thuyền người thấy cảnh này, càng ngày càng cảm thấy con yêu thú này không trên chọc nổi.

Mộ Tu Vân vừa nhìn về phía Mộ Nhạc Nhiên, Mộ Nhạc Nhiên cười khổ một tiếng, triệu hắn gạt gù.

Mộ Tu Vân lấy ra ngọc bài, đem trên thuyền lớn hộ thuyền đại trận mở ra, con kia cự hổ một cơn gió tự mà nhảy đến trên thuyền boong tàu, lúc này trên boong thuyền ngoại trừ Mộ Tu Vân ba người, những người khác đều bị cự hổ uy thế làm cho không dám nhúc nhích.

Trên thực tế, Mộ Tu Vân cũng đầy khá là áp lực cực lớn, ở hắn tiền giai Nguyên Anh kỳ sau đó, trải qua cực nhỏ cảm giác được loại áp lực này.

Cự hổ vừa đến trên thuyền, lại mắt nhìn chăm chăm mà nhìn ba người, nhìn ra bọn hắn khó hiểu.

Lúc này ba người rất nhanh lại bị cự hổ trên (lên) người hấp dẫn, cái kia nằm ở cự hổ trên người nam nhân mặc một thân trắng toát màu trắng pháp y, dung mạo tuấn lãng, hai mắt nhắm nghiền, từ trên người hắn biểu lộ khí tức có thể thấy người này chịu trọng thương, không đúng vậy sẽ không vẫn luôn chưa từng tỉnh táo. Khả năng là ở hôn mê, khí tức không cách nào thu lại, khắp toàn thân quanh quẩn một loại ngọn lửa màu trắng, rõ ràng là hỏa diễm rồi lại lạnh lẽo âm trầm cực kỳ, cách xa đến gần một ít, phảng phất sẽ bị đông lạnh thương.

Kỳ thực ba người dù sao cũng hơi giật mình, xưa nay chỉ nghe nói không trở về hải Không Gian Phong Bạo sẽ (gặp) ném ra bảo vật, nhưng chưa từng nghe nói khả năng có người bình an mà từ Không Gian Phong Bạo ly khai, phỏng chừng này người lúc đó vì ly khai Không Gian Phong Bạo, mới bị trọng thương.

"Lão đại, ta nghĩ ý của nó là nói, không cho phép chúng ta ở lại chỗ này quấy rối nó cùng chủ nhân của nó." Mộ Nhạc Nhiên lại săn sóc địa đạo.

Mộ Tu Vân lại nhú mày, bày đặt như thế cái nguy hiểm đại yêu thú ở đây, hắn trong lòng cũng rất lo lắng (treo), nhưng là xem con yêu thú này giương giương mắt hổ, quyết định hay vẫn là đem boong tàu trở nên trống không, lưu cho bọn hắn.

Ngay khi Mộ Tu Vân đám người lùi cách xa trăm mét thời, con kia cự hổ rốt cục thanh tĩnh lại, thân thể nằm nhòai trên boong thuyền, sau đó sống lưng hơi động, lưng trên (lên) người đi xuống trượt đi, sau đó trượt tới cự hổ đuổi ra trên móng vuốt.

Mộ Tu Vân vẫn luôn quan tâm cự hổ, nhìn thấy tình cảnh này, khoe miệng có chút co giật, này con cự hổ cảm giác linh trí không cao lắm a, chăm sóc thương hoạn cũng không phải bức này chăm sóc pháp chứ? Kỳ thực nếu là nó đưa ra yêu cầu, hắn cũng là có thể vì bọn hắn cung cấp một cái phòng nhỏ, chỉ có điều này con cự hổ tựa hồ cảnh giới tâm rất mạnh.

Tác giả có lời muốn nói: Nguyên bản không dự định đem Đại ca thả ra, sau đó ngấm lại hay vẫn là thả ra đi.

Còn có, yêu thú sinh mệnh là vô cùng dài đằng đẵng, vì lẽ đó chúng nó linh trí phát dục cũng dài đằng đẵng, Tiểu Yêu Liên, Tiểu Khôi cùng Tiểu Bạch hiện tại trí lực đều là trẻ con, Trọng Thiên khá là thành thực một chút, chẳng qua nó thành thực là xây dựng ở nó chủng tộc trên (lên), học tập tốc độ cực kỳ nhanh, tính cách trung thiên sinh nham hiểm giả dối, yêu thích gây sự sinh sự.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 234: Tiểu tặc bạc uy

Đêm tối giăng lăm, ngoại trừ rầm tiếng nước, Mộ Vân hào trên thuyền yên tĩnh không hề có một tiếng động.

Trước kia đương đêm tối giăng lăm thời, này to lớn boong tàu sẽ (gấp) vô cùng náo nhiệt, sẽ (gấp) có một ít tu sĩ đi tới trên boong thuyền bày sạp, bán ở Bất Quy hải vực đánh tới một ít yêu thú da lông cùng yêu đan bùa chú linh đan linh thảo chờ (các loại) loại hình đồ vật, trên boong thuyền tu sĩ lui tới, hoặc là cũng có ở xem cảnh đêm, một phái náo nhiệt.

Nhưng là hiện tại, hết thấy tu sĩ đều rất an phận mà ở tại trong khoang thuyền, nhớ tới trên boong thuyền con kia đại hoa hổ, người thông minh không gặp gỡ không biết sống chết mà đi ra ngoài khiêu khích nó.

Lúc này, Mộ Tu Vân đem mấy cái huynh đệ chiêu đến trong phòng của hắn, thảo luận con kia hoa hổ lai lịch.

Lão tam Mộ Dịch Vân là cái người cẩn thận, nói rằng: "Lão đại, trên boong thuyền con yêu thú kia cùng cái kia người bị thương trong lúc đó cũng không có chủ tớ khế ước, con kia cự hổ cũng không phải là hắn yêu sủng."

"Lão tam, người lừa người khác chứ gì?" Đầu trọc tu sĩ mộ ngang mày hét lên: "Con cạp kia thực sự là lợi hại, người không thấy, nó một cái đơn giản đao gió liền có thể đem nước biển bỏ ra! Thực sự là quá lợi hại, rất nhớ cùng nó một trận chiến! Như như thế yêu thú lợi hại không phải cái kia người yêu sủng, lấy yêu thú cao kiêu tính tình làm sao có khả năng sẽ như vậy che chở cá nhân loại?"

"Lão nhị, người sẽ không động động não sao?" Mộ Nhạc Nhiên một bộ chỉ tiếu mai sát không nên kim vẻ mặt, "Tu sĩ cùng giữa yêu thú với nhau còn có thể ký kết bình đẳng khế ước. Tuy rằng hiện tại còn chưa biết đạo con cạp kia là cái gì giống yêu thú, nhưng có thể khẳng định nó huyết thống nhất định cực kỳ cao quý, đương nhiên sẽ không làm oan chính mình cùng Nhân tu thể rút thăm chủ tớ khế ước. Hơn nữa, ta có thể cảm giác được, này con cự hổ tuy rằng trải qua mở ra linh trí, nhưng là cảm giác nó tuổi tác không lớn, trí lực cũng không cao lắm."

Mộ Tu Vân trong lòng hơi động, cùng Mộ Dịch Vân nhìn nhau, lẫn nhau trong lòng đột nhiên có chút tỉnh ngộ. Này liên đối với con yêu thú kia hành vi nói xuôi được, tuy rằng đối với người xa lạ có cảnh giới tâm, có thể đến cùng không có ai loại như vậy nhiều nội tâm, không đủ kín đáo, cho rằng đem trên thuyền người sợ đến không dám đến trên boong thuyền quấy rối bọn hắn là được.

Đang muốn, đột nhiên trên boong thuyền truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết, Mộ Tu Vân đám người về mặt khê biển, từ trong khoang thuyền chạy ra ngoài.

Vừa tới boong tàu, liền thấy trên boong thuyền nằm một cái cả người nhuộm máu tu sĩ, con kia cự hổ lười biếng nằm trên mặt đất, tên nam tử kia vẫn hôn mê bất tỉnh mà nằm ở nó cự trên vuốt, mà cự hổ đuôi ra đuôi đem này nhuộm máu tu sĩ lẫn qua lộn lại mà chuyển, này trương mao mặt dĩ nhiên khiến người ta cảm thấy sự hiếu kỳ về mặt, sau đó kéo xuống hắn túi trữ vật cư vì đã có, một cái đuôi đem quất bay đến hải lý.

Mộ Tu Vân đám người: =__=! Nhân gia muốn chết cũng phải đem đùa bốn một phen, quả thực lại như là cái tiểu hài tử như thế.

Nhìn thấy cự hổ sát nhân, Mộ Tu Vân cũng không có mở miệng quát mắng, hoặc là mắng cự hổ trái với lúc trước ước định. Hắn là cùng cự hổ ước định, nhượng nó không cho phép thương tổn trên thuyền khách nhân, phương mở ra hộ thuyền đại trận cho phép nó đi vào. Đương nhiên, vậy cũng chỉ là hắn, cự hổ khi đó căn bản không có đáp ứng, hơn nữa còn lấy vũ lực uy hiếp, Mộ Tu Vân không nên sắp đem chỉ bỏ vào đến. Vì thế, Mộ Tu Vân cũng làm cho người thông báo Mộ Vân hào trên (lên) mọi người, này con cự hổ thực lực cường hãn, như muốn mạnh khỏe mà đến Vọng Tiên đảo, cũng đừng làm chuyện vớ vẩn.

Mộ Tu Vân đương nhiên biết trên thuyền hết thấy mọi người nhìn thấy cự hổ từ Không Gian Phong Bạo trung bình an ly khai tình cảnh, thực lực cường hãn, thêm nữa cùng cự hổ cùng nhau nam nhân chịu trọng thương hôn mê bất tỉnh, tự nhiên có người đánh cự hổ chủ ý, đều muốn giết người đàn ông kia, sau đó đem cự hổ cư vì đã có —— loại này cướp giật người khác khế ước thú sự tình Tu tiên giả trong sọt thấy không tiền, không có gì hay kỳ quái, chỉ là có chút người đánh giá cao thực lực của chính mình.

Vừa nãy cự hổ giết người là Vọng Tiên đảo trong trong tứ đại gia tộc Tần gia dòng chính đệ tử, hắn ở đây bị giết sự tình căn bản không che giấu nổi, đến

lúc đó cũng không biết Tần gia sẽ (gặp) có phản ứng gì.

Ngay khi Mộ Tu Vân trong lòng có chút lo lắng thời, đột nhiên Mộ Vân hào xóc nảy dưới (xuống), thân thuyền lệch đi, hết thấy người sai không kịp đề phòng trong oai đảo ở một bên.

"Chuyện gì xảy ra?"

Trong khoang thuyền truyền đến tiếng kêu sợ hãi, dồn dập kêu la lên. Chợt quái bọn hấn như vậy giật mình, Mộ Vân hào là Mộ gia thương thuyền, Mộ gia là trên biển bá chủ một trong, chế ra thuyền thuật vô cùng phát đạt, làm ra thương thuyền không có chỗ nào mà không phải là tinh phẩm, ở trên biển chạy, coi như gặp phải lợi hại hải thú, cũng có thể chống đỡ được một hai. Ngoại trừ đỉnh cấp hải thú cùng trên biển Không Gian Phong Bạo, Mộ gia thương thuyền tính an toàn là khá là nhượng người ta gọi là.

Nhưng là hiện tại, không có Không Gian Phong Bạo xuất hiện tình huống dưới (xuống), thuyền còn bị đụng phải xóc nảy không ngớt, phòng chừng bọn hấn gặp phải lợi hại hải thú.

Mộ Tu Vân sắc mặt trầm ngưng, mở ra Truyền Âm phù, bên kia truyền đến một đạo thanh âm lo lắng: "Lão đại, không tốt, Mộ Vân hào bị một đoàn Du Mặc Chương vây quanh rồi!"

Du Mặc Chương là Bất Quy hải trong ngũ giai yêu thú, chẳng qua nó bình thường sẽ không kết bè kết lũ mà xuất hiện, trừ phi chúng nó trong có một cái Bá Vương Chương thống lĩnh chúng nó. Bá Vương Chương là Bất Quy hải trong xếp hạng đệ thập đỉnh cấp hải thú, khả năng phun ra một loại dính tính cực mạnh màu đen mực in, có tính ăn mòn, lực công kích cường hãn. Nó vẫn luôn ẩn núp ở trong biển sâu, cực nhỏ sẽ xuất hiện. Mà Mộ gia thương thuyền đi con đường, cũng là Bá Vương Chương cực nhỏ xuất hiện khu vực, làm sao có khả năng sẽ đụng phải nó?

Mộ Tu Vân cảm thấy, hình như từ hôm qua gặp phải không thể xuất hiện Không Gian Phong Bạo bắt đầu, rất nhiều chuyện liền thoát ly lúc trước quỹ đạo, nhượng hấn có chút hoài nghi tất cả những thứ này có phải là cùng này nhất nhân nhất hồ có quan.

Không kịp nghĩ nhiều, Mộ Tu Vân bèn vội tổ chức lên trên thuyền tu sĩ bắt đầu vì bảo vệ Mộ Vân hào mà chiến, những cái kia làm hành khách tu sĩ cũng bởi vì trước đó kí rồi thỏa thuận, có nghĩa vụ ở Mộ Vân hào gặp phải nguy hiểm thời, tham gia chiến đấu bảo vệ Mộ Vân hào.

Mộ Vân hào đang đứng ở trong lúc nguy cấp, nguyên bản bởi vì cự hồ tồn tại mà kinh nể không dám đến trên boong thuyền người cũng không thêm đề ý, dồn dập chạy ra, trên boong thuyền cùng chỗ cao cột buồm trên (lên) đều đứng tu sĩ, cảnh giác nhìn chăm chăm ngoài khơi.

Như vậy, cự hồ Tư Bạch khó chịu, này trương mao mặt bị ối làm ra một bộ hung ác vẻ mặt —— cùng nó cướp địa bàn quấy rối đồng bạn của nó dường thương gia hòa đều là bại hoại! Trọng Thiên nói rồi, lúc mấu chốt, muốn cho chúng sinh biết nó lợi hại, kinh sợ tứ phương!

Thuyền lại xóc nảy một thoáng (một chút), lúc này mọi người nhìn rõ ràng, một cái to lớn xúc tu rút trúng thân thuyền, nước biển ở trong ánh trăng sóng lớn mãnh liệt, dâng trào không thôi. Rất nhanh mà, phía trước nước biển mãnh liệt lên, nước biển ào ào mà đi xuống, lộ ra một cái to như một ngọn núi nhỏ tron đầu, nước biển nhấc lên cao trăm trượng, từng tầng từng tầng mà đập tới, Mộ Vân hào tựa hồ đang này trong mưa gió bất cứ lúc nào có diệt khả năng.

Trên thuyền hết thấy người bắt đầu công kích Bá Vương Chương, trong bóng tối trên mặt biển sáng lên muôn màu muôn vẻ pháp quyết, ở Bá Vương Chương thô to mạnh mẽ xúc tu lần thứ hai quật ở thân thuyền trên (lên) thời, một đạo nhạt màu trắng vòng bảo hộ sáng lên, chống lại ở lần này xung kích, nhưng là thuyền lại một lần lay động không ngừng, trên thuyền tu sĩ đều dùng Thiên Cân Trụ đem thân thể của chính mình thật chặt dính ở trên boong thuyền, chỉ có một ít tu vi thấp, ở loại này trong xung đột trọng cái bất đảo ông như thế ngã đến đổ tới.

Làm bất đảo ông như thế còn có con nào đó cự hồ.

Thuyền lần thứ nhất lay động thời, cự hồ cả người từ boong tàu lần này trượt tới đầu kia, sợ đến nó vội vàng đem nằm ở nó móng vuốt trong người dùng đuôi cuốn lên thả ở trên lưng, thân thể tàn nhẫn mà va về phía thân thuyền. Sau đó vừa đem mắt nó đom đóm hoảng đi, thuyền lại lay động lên, nó lại trượt tới một bên khác.

Cự hồ nổi giận, không mang theo như thế chơi Thánh thú! Nhỏ nhỏ hải trong yêu thú, lại dám mơ ước huyết mạch của nó chạy đến tác quái, diệt nó!

Bị Trọng Thiên cùng Tiểu Khôi hai con hung tàn hàng giáo dục đến cực kỳ hung tàn xuẩn mạnh hồ hung tính quá độ, triều thiên phát ra một tiếng hét giận dữ, này thuộc về Thánh thú cấp mạnh mẽ uy thế tràn ngập ra, tu vi thấp tu sĩ không đỡ nổi luồng áp lực này, tại chỗ nằm nhoài đến trên thuyền, sợ hãi đến không cách nào nhúc nhích, hải trong phụ cận hải thú dồn dập thân phục, run lay bầy.

Bá Vương Chương công kích cũng ngưng trệ, thân thể to lớn đồng dạng bắt đầu run lay bầy, những cái kia Du Mặc Chương càng là không dám nhúc nhích, yêu thú cấp cao đối với yêu thú cấp thấp huyết thống áp chế là khó có thể tương tượng, Bá Vương Chương huyết thống cũng không cao, nó là do một cái phổ thông Du Mặc Chương lần lượt tu luyện tiến hóa, mới từ mấy ngàn vạn cái Du Mặc Chương trong bộc lộ tài năng, thành làm thống lĩnh vạn ngàn Du Mặc Chương bá vương. Mặc dù nó hiện tại tu vi cực cao, nhưng ở có Thánh thú huyết thống Bạch Hồ trước mặt, đang đẳng cấp trên (lên), vẫn là chỉ có bị áp chế phân nhĩ.

Bá Vương Chương đúng là bị chiếc thuyền này trên (lên) mơ hồ tàn sát ra yêu thú cấp cao huyết mạch hấp dẫn tới được, yêu thú cấp cao khả năng hào linh yêu thú cấp thấp đồng thời, chúng nó tinh huyết cũng đồng dạng bị yêu thú cấp thấp khát vọng, bởi vì cao giai máu tươi của yêu thú có thể làm cho yêu thú cấp thấp tiến hóa, tu vi tăng cao. Vì lẽ đó Bá Vương Chương tự tin thực lực của tự thân, dẫn dắt một đám tiểu đệ đến tới cửa rồi, nghĩ đến cái vây đánh. Thế nhưng, nó không nghĩ tới nó gặp phải chính là một con hấp thu Thiên Yêu tinh huyết, làm cho tu vi tăng vọt Thánh thú, cũng không phải hiện tại nó có thể đối phó.

Hồ khiêu trong mang theo Thánh thú đặc biệt uy thế, ở này thanh uy áp áp chế Bá Vương Chương trong nhảy mắt, cự hồ bay đến giữa không trung, hé miệng, mấy đạo phong nhận triều con kia tượng ngốc X như thế không thể động đây Bá Vương Chương đánh tới, trong nhảy mắt mùi máu tanh ở trên biển tràn ngập ra.

Cự hồ phảng phất chưa hết giận giống như, lợi dụng uy thế đem Bá Vương Chương áp chế nhúc nhích không được sau, trực tiếp bay qua, đem con kia bị đánh mòng Bá Vương Chương một trận quyền đâm cước đá, cuối cùng lưu loát một cước đem đá trở về hải lý.

Phủ vừa về tới hải lý, bị đánh cho vết thương đầy rẫy Bá Vương Chương nhanh chóng chạy trốn.

Theo Bá Vương Chương ly khai, đám kia tiểu đệ Du Mặc Chương cũng theo tan tác như chim muông.

Đương uy phong lẫm lẫm cự hồ về đến trên thuyền, lại uy phong lẫm lẫm run lên mao thời, trên thuyền hết thủy tu sĩ cũng lại lên không bất kỳ lòng tham, thậm chí trong lòng còn đang kinh ngạc, hoài nghi mà nhìn con này bạch thanh màu lông cự hồ, suy đoán nó huyết thống. Còn vì sao không có ai hướng về Thánh thú phương diện kia nghĩ, một là Thánh thú ở thượng cổ này con hạo kiếp trong trải qua diệt tuyệt, hai là ở trong lòng mọi người, Thánh thú là một thân bạch mao a, này con lúc xanh lúc trắng lông tạp hồ tính làm gì?

Bạch Hồ về đến trên boong thuyền, không để ý tới những cái kia cầm như hến tu sĩ, lại nằm nhàoai trở về chỗ cũ, đem vẫn luôn bị nó dùng phong cổ định ở trên lưng người cho tới nó trên móng vuốt, rõ ràng là con yêu thú, nhưng đặt tại làm ra một bộ ôm người đáng đáp, không nói ra được khó chịu.

Mộ Tu Vân hít một hơi thật sâu, trong lòng cũng không nói được loại kia phức tạp tư vị, hình như bọn hắn hẳn là cảm tạ này con cự hồ đến, mới miễn đi này một hồi tức sẽ phát sinh ác chiến —— nếu là hắn biết Bá Vương Chương là bị Thánh thú huyết thống hấp dẫn tới được, liền sẽ không như thế nghĩ đến.

May là lần này có cự hồ ra tay giúp đỡ, Mộ Tu Vân hào mới không có ở Bá Vương Chương công kích dưới (xuống) bị thương. Thu thập tàn cục sau, đêm đã khuya, Mộ Tu Vân lại sẽ hết thủy huynh đệ triệu đến hắn trong sương phòng mở hội.

Hội nghị nội dung là thảo luận con nào đó chiếm lấy boong tàu cự hồ huyết thống, cùng cái kia bị thương nam nhân thân phận.

Nhưng mà, đề tài còn chưa bắt đầu, Truyền Âm phủ lại sáng, có đệ tử đến báo cáo: "Lão đại, phía trước phát hiện hải tặc ác quỷ thuyền!"

Mộ Tu Vân: >__

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 235: Phát uy đi

Đã là ánh bình minh thời gian, chân trời đem minh không rõ, trên biển nhảy lên cao lên lượn lờ sương trắng, tầm nhìn chịu đến nhất định hạn chế.

Ở sương trắng niều niều nơi, một chiếc to lớn toàn thân huyền màu đen thuyền chậm rãi lái tới, phá tan rồi trên biển yên ả, lấy một loại cường hãn mà bá đạo tư thái, ra hiện tại Mộ Tu Vân hào người tầm nhìn trong.

Mộ Tu Vân đứng ở chỗ cao, sắc mặt khó coi mà nhìn này chiếc màu đen thuyền lớn, đón gió tung bay tinh kỳ trên (lên) lấy hắc đày bạch bên hội một con mặt quỷ, đây là hải tặc Ác Quỷ tiêu chí.

Ác Quỷ là Bất Quy hải một vùng có tiếng tập đoàn hải tặc, bọn hắn không chuyên ác nào không làm, thủ đoạn chi tàn nhẫn khốc cay, nhượng người nghe mà sinh ra sợ hãi. Chẳng qua bình thường Ác Quỷ nhìn chăm chăm đều là thương thuyền nhiều, mỗi lần bị Ác Quỷ nhìn chăm chăm thuyền, không chỉ có cướp giật trên thuyền thương phẩm vật tư, thậm chí liền tàn nhẫn mà đem trên thuyền nhân đồ giết tận đả, cái chết vạn ngàn, chưa bao giờ lưu một người sống, ở Bất Quy hải trong danh tiếng tàn tạ, là hết thủy người thống hận đối tượng.

Mộ gia thương thuyền ở Bất Quy hải trong rất có thế lực, đụng tới hải tặc Ác Quỷ số lần cũng cực nhỏ. Hải tặc Ác Quỷ tuy rằng xú danh rõ rệt, tuy nhiên không phải không đầu óc, biết Mộ gia thương thuyền không đắc tội được, bình thường không biết cái này giống như không thức thời mà đến cướp đoạt Mộ gia, không phải vậy chỉ là Mộ gia trả thù cũng đủ bọn hắn uống một bình. Đương nhiên, thức thời không có nghĩa là không cướp, Ác Quỷ cũng sẽ lợi dụng sơ hở, nếu là phát hiện Mộ gia thương thuyền trong tọa trấn tu sĩ cấp cao thiếu, tu vi không cao, bọn hắn như thường có thể đoạt sau đó đem người sát quang chạy mất dép, không có thực chứng minh, Mộ gia cũng nại bọn hắn không đâu.

Mộ Tu Vân lo lắng chính là, lần này Ác Quỷ nhìn chăm chăm bọn hắn, sợ là nhất loại sau nguyên nhân, đến lúc đó đem trên thuyền tu sĩ đều tàn sát, đến

lúc đó không có chứng cứ, Mộ gia cũng không thể nại bọn hán như thế nào. Mộ Vân hào trên (lên) hiện hữu Nguyên Anh tu sĩ bốn tên, cũng là không tầm thường sức chiến đấu. Liền không biết đối phương trên thuyền tu sĩ cấp cao có bao nhiêu, tu vi bao nhiêu.

Ở toàn viên cảnh giới trong, Ác Quỷ hào thuyền cũng gần rồi, mọi người rõ ràng mà nhìn thấy trên thuyền quay về bọn hán chính là một loạt dày đặc Linh Quang pháo, không khỏi giật mình kinh sợ. Đáng sợ hơn chính là, này Linh Quang pháo phía sau còn có một đài bắt mắt nhất màu đỏ áo khoác Hỏa Linh pháo. Nghe nói này pháo chi phí mấy ngàn vạn linh thạch, uy lực vô cùng, một cái Hỏa Linh pháo đủ để đem một toà trăm vạn nhân khẩu đảo đánh thành tro.

Mộ Dịch Vân thay đổi sắc mặt, đối với Mộ Tu Vân nói: "Lão đại, xem ra Ác Quỷ là có chuẩn bị mà đến. Hỏa Linh pháo là Hỏa gia đồ vật, lẽ nào là Hỏa gia đem Hỏa Linh pháo bán cho Ác Quỷ tập đoàn?"

Mộ Nhạc Nhiên hàm răng cắn đến cọt kẹt vang vọng, hận nói: "Khá lắm Hỏa gia, dĩ nhiên vì tiền làm nhục này đuổi lý sự tình! Cũng không sợ từ tôn giảm thọ!"

Mộ Tu Vân lắc đầu nói, "Hỏa gia sẽ không làm loại này chuyện đắc tội với người, Hỏa Linh pháo nếu không là đoạt Hỏa gia, chính là có người lên lút cùng Ác Quỷ giao dịch."

Mộ Ngang Vân vung vẩy nắm đấm, giọng nói như chuông đồng: "Sợ hán nương, trực tiếp liều mạng!"

Mộ Vân hào trong tu sĩ lòng người bàng hoàng, đối diện trên thuyền lớn một tên bắp thịt sôi sục đại hán tu sĩ hung hăng vô cùng đứng ở đầu thuyền trước, phách lối la lên: "Mộ Vân hào tiểu tử nhóm, mau mau đầu hàng, người đầu hàng không giết, nghịch giả rút hồn luyện pháp!"

Mộ Vân hào người giận mà không dám nói gì, nếu không là sợ ở bọn hán có Hỏa Linh pháo bức này sát khí, Mộ Vân hào không hán không có sức liều mạng.

"Bọn người cần phải như thế nào?" Mộ Tu Vân trầm giọng hỏi.

"Các người hết thảy người che chính mình khí thế, ngoan ngoãn tập trung đến trên boong thuyền, không phải vậy hưu quái chúng ta lòng dạ độc ác!" Nói, này người vỗ vỗ bên người bộ kia màu đỏ Hỏa Linh pháo, tâm ý uy hiếp không cần nói cũng biết.

Lần này Mộ Vân hào mọi người vừa sợ vừa tức, phong ấn chính mình khí thế, đến lúc đó còn không là tượng cái súc sinh như thế theo đối phương chém giết? Thực sự là khiến thủ đoạn cao cường. Hơn nữa Ác Quỷ tập đoàn xưa nay không có tin dự có thể nói, ai biết bọn hán cuối cùng có thể hay không thật sự giết người diệt khẩu?

Mộ Ngang Vân cái thứ nhất không chịu được, quát: "Hán đại gia, lão tử tình nguyện chết trận cũng không muốn tượng cái quy cháu trai như thế đầu hàng!"

Câu nói này tại chỗ gây nên Mộ Vân hào trên (lên) hết thảy người cầu sinh ý thức, cùng với mặc người giết, còn không bằng ra sức đánh cuộc, mà lại Hỏa Linh pháo uy lực quá lớn, hao tư quá nhiều, bình thường người căn bản không nỡ dùng, mà lại một cái Hỏa Linh pháo đủ để đem Mộ Vân hào đánh thành tro chỉ, đến lúc đó bọn hán chỗ tốt gì cũng không vớt được, nói không chắc chỉ là đe dọa người thôi.

Mộ Dịch Vân đem ý nghĩ của chính mình truyền âm nói cho trên thuyền mọi người, đoàn người ngấm lại cũng cảm thấy có thể, càng là chiến ý vang dội.

Ngay khi hai phe bắt đầu dùng Linh Quang pháo công kích thời, trên boong thuyền bị người quên lãng con nào đó Thánh thú lần thứ hai khó chịu, đuôi ở trên boong thuyền đánh tới vỗ tới, răng nanh bán lộ, một bộ hung ác đáng sợ.

Này đuôi dài đập boong tàu âm thanh rung động đùng đùng, ở đây trời tiếng pháo trong dĩ nhiên cũng tạo thành một loại thanh thế. Vẫn luôn trong bóng tối cẩn thận quan sát nó Mộ Dịch Vân sớm đã chú ý tới cự hổ thiếu kiên nhẫn, trong lòng mừng thầm, cẩn thận mà hướng nó đi gần vài bước, một mặt lo lắng mà đối với bên cạnh hồng y nữ tu nói: "Chúng ta Linh Quang pháo không nhiều, ngoại một sau khi dùng xong, đối phương Linh Quang pháo còn không tiêu hao hết liền thảm. Trên thuyền hộ thuyền đại trận nếu là bị đột phá, chúng ta cũng không phải đối thủ của bọn họ, đến lúc đó toàn bộ thuyền đều sẽ chìm chìm, nơi này cách gần nhất đảo còn có mười mấy ngày thời gian mới có thể đến, mệnh mạng hải vực, nguy cơ tứ phía, hải thú vô số, đến lúc đó..."

Mộ Nhạc Nhiên trên mặt có chút mờ mịt, không biết hán làm gì cùng tự mình nói những này, thời điểm như thế này không phải hán là cổ vũ sĩ khí, đồng lòng hợp lực kháng địch sao? Làm sao hán dĩ nhiên đang đã kích phe mình tinh thần? Tuy rằng không hiểu, nhưng Mộ Nhạc Nhiên xưa nay biết lão tam đây đầu quý kẻ, khả năng lại muốn hỏ ai, hết sức phối hợp nói: "Đúng đây, phía trước lại là Bát Quy hải có tiếng phong lôi khu, không có thương thuyền hộ tống, chỉ bằng vào cá nhân căn bản là không có cách thông qua, bị sét đánh tư vị có thể không dễ chịu... Lẽ nào chúng ta đều phải chết ở chỗ này?"

Mộ Dịch Vân trong lòng cười thầm, lão tử quả nhiên trên (lên) đạo, lại nhìn con kia cự hổ, lỗ tai giật giật, lập tức dựng thẳng, trong lòng biết nó nghe vào, liền yên lòng. Tuy rằng thiết kế một con thông minh chỉ có hải từ trình độ yêu thú có chút này cái gì, nhưng là trong lúc nguy cấp, hán cũng không có như vậy hơn nhiều.

Lửa đạn ầm ầm, song phương tu sĩ đều ra sức chiến đấu, chính cái hải vực bị làm cho bắn thủ xấu xa, lẫn nhau trên thuyền đều xuất hiện thương vong, mà Mộ Vân hào khá là thảm, nửa đêm mới trải qua Bá Vương Chương vây công, thiên chưa lượng lại nghênh đón xú danh rõ rệt tập đoàn hải tặc, các tu sĩ tinh thần trạng thái đều rất kém cỏi, thân thuyền trên (lên) càng là xuất hiện nhiều chỗ tổn thương, hộ thuyền đại trận cũng ở tràn ngập nguy cơ.

Ngay khi Mộ Dịch Vân nóng ruột ở con kia lợi hại đại hoa hổ làm sao còn không hành động thời, đột nhiên một đạo sắc bén dao gió triều đối diện hắc thuyền đánh tới, dao gió phá tan rồi hộ thuyền đại trận, trực tiếp công ở thân thuyền trên (lên), oanh rách một mảng lớn, thậm chí đem trên boong thuyền

chính ở tấn công từ xa Ác Quỷ hào tu sĩ cũng oanh đi.

"..."

Mọi người ở đây kinh ngạc thời, lại là liên tục mấy đạo phong nhận công kích đã qua, mỗi lần một đạo phong nhận đều sắc bén cực kỳ, uy lực mười phần, nguyên bản chiếm cứ phía trên Ác Quỷ hào trong nháy mắt bị đánh cho toàn không còn sức đánh trả.

Mộ Vân hào bên này đang kinh ngạc qua đi, phát sinh tiếng hoan hô, mà Ác Quỷ hào bên kia nhưng kinh ngạc cực kỳ, tên kia hạ lệnh công kích kẻ cơ bắp tàn bạo mà cầm lấy bên cạnh một người tu sĩ, cả giận nói: "Thậm chí không phải nói Mộ Vân hào trên (lên) chỉ có Mộ Tu Vân mấy cái tu sĩ cấp cao sao? Khi nào nhiều cái cao thủ lợi hại?"

Tên kia tu sĩ khóc không ra nước mắt, nói rằng: "Ngày hôm trước được tin tức thời, quả thật là như thế, chính xác trăm phần trăm, không đúng vậy sẽ không đánh tới Mộ Vân hào chủ ý!"

Tình báo tất nhiên là không sai, nhưng là bọn hắn được tin tức thời gian quá sớm, tin tức cũng quá thời, không biết ngày hôm qua lại tới nữa rồi chỉ sức chiến đấu dừng mảnh cự hồ, hoàn toàn đem Mộ Vân hào boong tàu chiếm làm của mình, Mộ Vân hào trên (lên) hết thấy tu sĩ đều nom nớp lo sợ, ở Tàn gia dòng chính đệ tử đánh lên không được bị giết sau, càng không có người dám làm cái gì mờ ám, tin tức cũng không kịp truyền đi. Hiện tại bọn hắn muốn tấn công Mộ Vân hào, nếu là không còn thuyền, Mộ Vân hào người chỉ có thể ở mệnh mông trên biển lang thang, còn phải trải qua như vậy nhiều nguy hiểm hải vực, ở thương hoạn không chỗ tốt, Bạch Hổ cũng là có tính khí!

Mất thấy Ác Quỷ hào tổn thất nặng nề, kẻ cơ bắp con mắt đều đỏ, đặc biệt phát hiện làm hại bọn hắn như vậy chính là chỉ không công lực đại hoa hồ thời, khí hận bên dưới, cả giận nói: "Ngày hôm nay xem như là lão tử thiết thời! Các người cho ta dùng Hóa Linh pháo, đều đánh chết Mộ Vân hào trên (lên) đám cháu kia nhóm! Không giữ lại ai."

Tu sĩ kia đang muốn muốn khuyên, lại một đạo phong nhận bổ tới, kém một chút tước mất đầu của hắn, nhất thời hết thấy nói đều nuốt về trong bụng. Bọn hắn trên thuyền Nguyên Anh tu sĩ có năm cái, chỉ là cảm giác cũng không phải đối thủ của đối phương, nếu là bọn hắn thừa thắng xông lên, y mọi người đối với hải tặc Ác Quỷ cảm hận, tuyệt đối sẽ đuổi tận giết tuyệt.

Đương Hóa Linh pháo bị đẩy ra thời, Mộ Vân hào trên (lên) người đều kinh ngạc, bọn hắn thật sự không nghĩ tới Ác Quỷ sẽ (gặp) sử dụng Hóa Linh pháo, tuyệt vọng mà nhìn đối phương bắt đầu dẫn đốt Hóa Linh pháo, trong lòng biết bọn hắn tất cả mọi người trốn không thoát.

Chỉ có không hiểu nổi tình huống Bạch Hổ nghiêng đầu xem này Hóa Linh pháo, ô ô mà kêu một tiếng, không hiểu bộ kia hồng pháo là cái gì, mãi đến tận tối om om nòng pháo đột nhiên phun ra một đạo to lớn màu đỏ đạn quang đến, Bạch Hổ rốt cục cảm giác được một loại cực hạn nguy hiểm, toàn thân mao đều nổ tung ra, trong lòng ô oa kêu to: QAA, Trọng Thiên, Tiểu Khôi, Tiểu Hồng, Tiểu Lăng Từ, mau tới cứu Tiểu Bạch cùng Đại ca a a!!!!

Mất thấy này một đoàn màu đỏ đạn quang từ pháo miệng phun ra đến, hướng về Mộ Vân hào bắn nhanh mà đến, hết thấy mọi người tuyệt vọng mà nhắm mắt lại.

Bạch Hổ dùng hai trảo bái lông xù đầu, sau đó nhảy nhót tung bùng, chuẩn bị nhảy đến trong biển tị nạn...

Ngay khi màu đỏ đạn quang dễ dàng đánh tan hộ thuyền đại trận thời, đột nhiên một bóng người phút chốc ra hiện tại Mộ Vân hào trên (lên) không, trắng như tuyết áo bào ở sóng khí trong tung bay không ngừng, này người hai tay thật nhanh bấm quyết, một đạo to lớn băng diễm hóa thành tường âm bay lên, cùng màu đỏ Linh Quang pháo xung kích cùng nhau, đến lúc đó hai loại cực hạn sức mạnh ở trên (lên) không va chạm, muốn nổ tung lên, ác liệt sóng khí một đợt một đợt mà kéo tới, đối lập hai chiếc thuyền đồng dạng bị này kinh khí hiện đến thật xa, nước biển bị nổ lên, nhắc lên ngàn trượng cao.

Ầm ầm ầm——

Trên thuyền người một cái đứng không vững, bị té ra ngoài, có chút tay mất lạnh lẽ, nắm lấy bên cạnh đồ vật ổn định chính mình, mới không có bị quăng ra mặt biển, nhưng cũng bị này sức mạnh xung kích đến không cách nào tranh mở mắt, bộ mặt đều bị đè ép đến vặn vẹo.

Chờ tiếng nổ mạnh dẹp loạn, nhắc lên nước biển trở lại hải lý, hết thấy người mới nhìn rõ ràng phía trước nhất tên kia bạch y nhân, Mộ gia mấy người giật mình cực kỳ, đầu tiên nhìn liền nhận ra cái này một thân sạch sẽ pháp bào màu trắng nam nhân chính là cùng cự hồ đồng thời đến trọng thương hôn mê bất tỉnh nam tu, không nghĩ tới hắn sẽ (gặp) ở vào thời điểm này tỉnh lại, đồng thời cứu vớt trên thuyền mọi người.

Mộ Tu Vân lần thứ hai cảm thấy, hắn lúc đó hình như nhượng rất đáng gờm nhân vật lên thuyền, này buồn bán vô cùng có lời.

Mọi người ở đây giật mình ở này đột nhiên xuất hiện người thời, chỉ thấy pháp bào màu trắng vung lên, một đạo băng vụ dựng lên, hướng về đối diện đánh tới, băng vụ mang bao lấy bộ kia màu đỏ Hóa Linh pháo, này người năm ngón tay vừa thu lại, một tiếng vang ầm ầm, Hóa Linh pháo đã biến thành một đồng bột mịn.

"..."

Lần thứ hai trọn mắt ngoác mồm!

Hóa gia đặc ý nhất, lực sát thương cường hãn nhất vũ khí liền như thế hóa thành một đồng phấn, nói ra ai tin a?!

Phá hủy Hóa Linh pháo sau, này người sững người lại, đột nhiên từ trời cao trong té xuống, một con cự hồ đột nhiên nhảy đi tới, đem người nhận được lưng trên (lên).

Chờ cự hồ về đến trên boong thuyền, mọi người kinh nể mà nhìn về mặt hồ hững hờ ngồi ở cự hồ trên (lên) nam nhân, đôi đầu cặp kia đen như mực con người thời, trong nháy mắt có chút tê cả da đầu.

Lúc này mọi người mới nhìn rõ ràng, mở mắt ra nam nhân cả người lạnh như băng, mặt không hề cảm xúc mặt không có một chút nào nhân khí, đầu kia hắc ngân giao nhau phát sắc cực kỳ đặc biệt, vì này trương tuấn lẫm khuôn mặt thêm một loại không nói ra được mê hoặc, một bộ sạch sẽ tuyệt y phục nhuộm hắc giống như này đỉnh núi bạch tuyết, sạch sẽ thuần túy, nhưng lạnh lẽo đông lạnh người.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Nghịch Chuyển Tiên Đồ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.